

கணித திணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்

என்று வழங்குகிற

திருத்தொண்டர்புராணம்.

சேக்கிழார் நாயனார்

அருளிச்செய்தது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

பரிசோதித்து

காரைக்காலம்மையார் புராணம்வரையில் எழுதப்பட்ட குசனத்தோடு

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தகுமபரிபாலகர்

விசுவநாதபிள்ளையால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உறும் பதிப்பு.

துந்துபி லு பங்குனிமீ.

(Copyright Registered.)

1926

சூ சீ ப த் திர ம்.

புராணம்.

பக்கம்.

திருமுறைகண்டபுராணம்.	க
திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.	எ
திருப்பதிகக்கோவை.	கஅ
திருப்பதிகக்கோவை.	உ0
அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார் திருநட்சத்திரம்.	உஉ
திருத்தொண்டத்தொகை.	உச
திருத்தொண்டர்திருவந்தாதி.	உ௪
திருத்தொண்டர்திருநாமக்கோவை.	உ௬
சேக்கிழார்நாயனர்புராணம்.	சக

புராணம்.

பக்கம்.

புராணம்.

பக்கம்.

பாயிரம்.

க. திருமலைச்சுருக்கம்.

திருமலைச்சிறப்பு.	எ	திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர்புராணம்.	ககக
திருநாட்டுச்சிறப்பு.	அ	சுண்டேசுரநாயனர்புராணம்.	கஅ௩
மதுரீதிகண்டபுராணம்.	கஅ	ரு. திருநீலநரசுருக்கம்.	.
திருக்கூட்டச்சிறப்பு.	உஉ	திருநாவுக்கரசுநாயனர்புராணம்.	ககக
தடுத்தாட்கொண்டபுராணம்.	நக	குலச்சிறைநாயனர்புராணம்.	உச௮
உ. தில்லைவாழ்த்தணர்ச்சுருக்கம்.	௩௩	பெருயிழலைக்குறும்பநாயனர்புராணம்.	உசஅ
தில்லைவாழ்த்தணர்புராணம்.	௮ச	காரைக்காலம்மையார்புராணம்.	உ௮0
திருநீலகண்டநாயனர்புராணம்.	சச	அப்பூதியழகனையனர்புராணம்.	உ௮௪
இயற்பகைநாயனர்புராணம்.	எக	திருநீலநக்கநாயனர்புராணம்.	உ௬க
இளையான் குடிமாறநாயனர்புராணம்.	எ௪	நமிநக்தியழகனையனர்புராணம்.	உ௬௮
மெய்ப்பொருளையனர்புராணம்.	அஉ	சு. வம்பறவர்வண்டுச்சுருக்கம்.	.
விறன் லிண்டநாயனர்புராணம்.	அச	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்புராணம்.	உ௬க
அமர்நீதிநாயனர்புராணம்.	அ௬	வயர்கோன்கலிக்காமநாயனர்புராணம்.	௩௬அ
ந. துலைமலிந்தசுருக்கம்.	க௬	திருமூலநாயனர்புராணம்.	ச௩௬
எறிபத்தநாயனர்புராணம்.	க0உ	தண்டியழகனையனர்புராணம்.	சசஉ
எனுகிரதநாயனர்புராணம்.	க0அ	மூர்க்கநாயனர்புராணம்.	சச௮
கண்ணப்பநாயனர்புராணம்.	க௩௩	சோமாசிமாறநாயனர்புராணம்.	சச௬
குங்குலியக்கலயநாயனர்புராணம்.	க௩௪	எ. வடிகொண்டவனமுலையான்சுருக்கம்.	.
முன்கஞ்சாநாயனர்புராணம்.	கசஉ	சாக்கியநாயனர்புராணம்.	சச௪
அரிவாட்டயநாயனர்புராணம்.	கச௮	சிறப்புலநாயனர்புராணம்.	சச௬
சூனையநாயனர்புராணம்.	கச௮	சிறுத்தொண்டநாயனர்புராணம்.	ச௮0
ச. மும்மையாலலகண்டசுருக்கம்.	க௮௬	சேரமான்பெருமனையனர்புராணம்.	ச௮அ
மூர்த்திநாயனர்புராணம்.	க௮௬	கணநாதநாயனர்புராணம்.	ச௮௬
முருகநாயனர்புராணம்.	க௮௬	கூற்றுலநாயனர்புராணம்.	ச௮௪
உருத்திரபகபதிநாயனர்புராணம்.	க௮௬		
திருநாளைப்போவார்நாயனர்புராணம்.	க௮௬		

அ. பொய்யழிமையிலாதபுலவர்
சநக்கம்.பொய்யழிமையிலாதபுலவர்
புராணம். }

புகழ்ச்சோழநாயனர்புராணம்.

நரசிங்கமுனையரையநாயனர்புராணம். }

அதிபத்தநாயனர்புராணம்.

கலிக்கம்பநாயனர்புராணம்.

கலியநாயனர்புராணம்.

சத்திநாயனர்புராணம்.

ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனர்புராணம். }

கூ. கறைக்கண்டன்சநக்கம்.

கணம்புல்லநாயனர்புராணம்.

காரிநாயனர்புராணம்.

நின்றசீர்நெடுமாறநாயனர்புராணம். }

வாயிலார்நாயனர்புராணம்.

முனையடுவார்நாயனர்புராணம்.

கௌ. கடல்துழந்தசநக்கம்.

கழற்சிங்கநாயனர்புராணம்.

இடங்கழிநாயனர்புராணம்.

செருத்துணைநாயனர்புராணம்.

புகழ்த்துணைநாயனர்புராணம்.
கோடபுலிநாயனர்புராணம்.

கக. பத்தராய்ப்பணிவார்சநக்கம்.

பத்தராய்ப்பணிவார்புராணம்.

பரமனையேபாடுவார்புராணம்.

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம். }

திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

முப்பொழுதுந் திருமேனிதிண்டு

வார்புராணம். }

முழுதுபூசியமுனிவர்புராணம்.

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்புராணம்.

கஉ. மன்னியசீரீச்சநக்கம்.

பூசலார்நாயனர்புராணம்.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

நேசநாயனர்புராணம்.

கோச்செங்கட்சோழநாயனர்புராணம். }

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண

நாயனர்புராணம். }

சடையநாயனர்புராணம்.

இசைஞானியார்புராணம்.

கங். வெள்ளாண்சநக்கம்.

சகஅ.

சகக
இ00

இ0உ

இ0ங்

இ0ங்

இ0ங்

இ0ங்

இ0ங்

இ0ச

இ0சி

இ0ச

இ0சி

இ0ச

இ0ச

இ0அ

இ0அ

இ0அ

இ0அ

இ0அ

இ0அ

இ0அ

இ0அ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருமுறைகண்டபுராணம்.

கருமுறை விண்டடி யவருயு மாற்றன் கவுணியர் குலதீபர்
தருயிறை நாவுக் கரசா ரூரர் தாஞ்சே மித்திமெத்
திருமுறை கண்ட புராண முறைக்கச் சிந்தா முகனற்றான்
ஒருமுறை யிருமுறை மும்முறை வாழ்த்தி யுவந்தன் பொடுபணிவாம்.

வேறு.

உலகமகிழ் தருசைய மீதுதோன்றி யோவாது வருபொன்னி சூழ்சோண்டின்
நிலகமென விளங்குமணி மாடவாரூர்த் தியாகேசர் பதம்பணிந்து செங்கோலோச்சி
யலகிப்புக் பெறுராச ராசமன்ன நபயருல சேகரன்பா லெய்துமன்ப
நிலகுமொரு மூவாரூன் பதிகமொன்றென் றேயினிதி னுரைசெய்ய வன்பாற்கேட்டு.

கையிரண்டு முச்சிமே லேறக்கண்ணீர் கரைந்தோட மெய்ம்முழுதும் புளகம்போர்ப்ப
வையன்மலர்ப் பதமுளத்தே கொண்டிபோற்றியரியமுறைதேடவெங்குயிலாமையாலே
நையுமனத் தினனாகி யிருக்குங்கால நாராயு ரினிலாதி சைவமறையோன்பால்
வையமெலா மீடேறச் சைவம்வாழ மாமணிபோ லொருசிறுவன் வந்துதோன்றி. (உ)

வளமொடுப நயனவிதிச் சடங்கும்பூண்டு மறைமுதலாக் கலையின்று வருநாளீ
ன்ற, கிளர்மறையோ னோருர்க்குச் செல்லமைந்தன் கேடில்பிதா வுரைத்தமொழிப்படி
யேயந்தி, யிளமதிச்செஞ் சடைப்பொல்லாப் பிள்ளையாரை யேத்தியா ராதிப்பா னினி
தினேகி, யுளமலியன் பொடுதிரும்ஞ் சனமுன்னொ முரியவெல்லாஞ் செய்துகிவேதன
முன்வைத்து. (க)

எம்பெருமா னமுதுசெய வேண்டுமென்ன விறைஞ்சிடவு மமுதுசெயா திருப்பக்கண்டு
வெம்பியுள மேதேனுந் தவறிக்குண்டோ வேழமுக நேயடியே னிவேதித்திட்ட
பம்பமுத முன்னுத தென்னையென்னப் பரிந்துதலை தனமோதப் புருவகர்லெம்மா
னம்பிபொறு வெனத்தடுத்த வமுதமெல்லா நன்கருந்தவுவந்துமப்பி நவிலவதானுன்.

எந்தையே யினியடியேன் பள்ளிக்கேகி லெங்கடே கிளையுப்பா னுதலாலே
சந்தமறை முதந்தலைக ணீயேயோதித் தால்வேண்டு மெனவேழ முகத்தோன்றானு
மந்தமற வோதுவிக் வோதிநம்பி மகிழ்ந்தனன் றதுபோல மந்தைநாரும்
வந்தையொடு கிழநாம்பி யாண்டார்நம்பி மேவியிருந் திடுஞ்செய்தி வேந்தன்கேளா.

செவ்வயிரு திருநாரை யூரின்மேவுஞ் சிவனளித்த மதகரிக்குச் சிந்தைகூர்ந்து
நல்லபுக முடையாம்பி யாண்டார்நம்பி நன்பிடுவோ கிவேதிப்பான் மதுயிக்க

வெல்லையிலவாழைக்கனிதேனவலோடப்பென்னுண்டையிலுலகோடுக்கவென்
றே, மல்லன்மிகு சேனைபுட ளிராசாச மன்னவனு மந்கரில் வந்துசேர்ந்தான். (க)

ஆங்கதனுக் கந்கரி விடம்போதாம் லயல்குழப் பதின்சாத வகலவெல்ல, மந்
கனிவாழைக்கனிகள் வருக்கையாவும் வந்தனவல் வெல்லையெல்லா மருவவைத்துப்,
பாங்கினுட னம்பிதான் பணிந்து மன்னன் பலகனிகள் கொணர்ந்தவெலாம் பகர்ந்து
போற்றி, யீங்கிதனைப் பொல்லாத பின்னையாருக் கிப்பொழுதே நிவேதிக்க வென்று
சொன்னான். (எ)

நம்பியா சன்சொன்ன வார்த்தைகளா நன்றுனது பணியென்ன வருளானுன்
னித், தும்பிமுக னடிபணிந்து மன்னனிக்குத் தொகுத்தனரீ யமுதுசெய வேண்டுமெ
ன்னக், கம்பமதக் களிற்றுமுகத் தானுமக்குக் கருத்தினுட னம்பிபுரைக் கிஷைந்துகா
ட்ட, விம்பினில் வந்தனநாற் சத்திசெய்தே யிருந்தவெலாம் படைக்கவவ னேற்றல்
செய்தான். (அ)

புகர்முகக்கை புறப்படவே படைத்தவெல்லாம் புருத்தவிட மறியாமற் போனபின்னை
புகடுகிழ மெய்யரும்பிக் கண்ணீர் வார கம்பிகழ லன்பினு வரசன்போற்றி
யிகவுமொரு விண்ணப்ப மடியேற்றுண்டு வேதியனே கேளென்று விளம்புவான்மெய்ப்
புகழுதுசேர் மூவந்தமிழ்தொண்டர்செய்திபுதலத்திலவினங்கவெனப்போற்றினிருள்.

அந்தவுரை கேட்டலுமக் கரசன்றனை நம்பிமகிழ்ந் தருள்புரிவா னருள்சேர்மூவர்
செத்தமிழ்க ளிருத்தவிட மன்பருள்ளோர் செய்திக்கல் விநாயகன்றான் சிந்தித்தெந்தா
யத்தவகை யேதென்று கேட்டாலெந்தை மகிழ்த்தருளு மந்கறியை வழாதுனக்குத்
தத்திவென் மன்னபொறு வென்றுசொல்லித் தந்திமுகன்சந்தியிற் ருழ்ந்துசென்றான்.

சென்றுபணிக் திபுகுத்தோன் பாதப்போதைச் சென்னியில்வைத் தவனருளிற்
றினைத்துச்சிந்தை, பொன்றமுற வருகிவிழி தாரைகொள்ள வுண்மையினால் வந்தித்தவ்
ருவாவோன்றனை, யின்றமிழ்சேர் மூவர்தமிழ் இருந்தவெல்ல வெல்லையிலசீர்த் திருத்
தொண்ட ரியல்புமுர்த்தி, நன்றுமருள் செய்தருள வேண்டுமென்ன நாகமுகனம்பிக்கு
கவிலலுற்றான். (கக)

வார்த்துருட்க ணீர்சொரிய கம்பிகேட்ப வண்டமிழ்க ளிருத்தவிட மன்றுளாடுங்
கூர்த்தவிருட் கண்டர்புறக் கடையின்பாங்கர்க் கோலமலர்க் கைகளடை யானமாகச்
சார்ந்தனவென் றருள்செய்துதொண்டர்பேறுஞ்சாற்றுதலாற்சகதலத்தோரருளைச்சா
வார்த்தமிழ் இருந்தவிட மன்பர்செய்தி யத்தனைபு கம்பிமனத் தருளிற்றொண்டார். (ஈ)

கொண்டுகுல சேகரனுங் கோன்பால்வந்து ருஞ்சரத்தோ னருள்செய்த கொள்
கையெல்லா, மண்டுபெருங் காதுலுடன் சொல்லியந்த வண்டமிழின் பெருமைதனை
வருத்துச்சொல்வார், கண்டபெரு மந்திரமே மூவர்பாடல் கைகாணு மந்திரங்கண்
னுதலோன்குற, வெண்டிசையுஞ் சிவனருளைப் பெறுதற்காக விம்மொழியின் பெரு
மையையா னியம்பக்கேனீ. (கஉ)

சேடர்மலி காழிகளீ வேந்தர்தாமுத் தேவர்புகழ் திருத்தோணிச் சிவனார்பங்கிற்
பீடுடைய அமைமுனிப்பா வருளானுண்டு பிஞ்ஞகனைச் சின்விடைமேற் பெருக்கக்கண்டு.

தோடெடய செலியன்முதற் கல்லாரென்னுந் தொடைமுடிவாப் பரசமயத் தொகை கண்மாள், பாடினார் பதிகங்கள் பாலிலொன்றும் பிதினாறியாமுனதாப் பகருமன்றே.

திருநாவுக் கரையரொனுஞ் செம்மையாளர் தீயமணர் சிறைநீங்க வதிகைமேவும் குருநாமப் பாஞ்சுடரைப் பரவிச்சூலை கொடுங்கூற்றா யினவென்ன வெடுத்துக்கோதி லொருமானைத் தரிக்குமொரு வரையுங்காறு மொருநாற்பத் தொன்பதினா யிரமதாகப் பெருநாமப் புகலூரிற் பதிகங்கூறிப் பிஞ்ஞகளு ரடியிணைகள் பெற்றுளாரே. (கடு)

பின்புசில எாளின்க ணூர்நம்பி பிறங்குதிரு வெண்ணெய்நல்லூர்ப் பித்தாவெ ன்னு, மின்பமுதற் நிருப்பதிக மூழிதோறு மீறும்புப் பத்தெண்ணா யிரமதாக, முன்பு புகன் தவாநொடித்தான் மலையிற்சேர்ந்தார் முறைகனெல்லார் திருத்திலை மூன்த ன்னி, ஊன்றவர்கை யிலச்சினையால் வைத்தார்மன்ன வாராய்ந்து தருகவென வருளிச் செய்தார். (கக)

அருமறையைச் சிச்சிலிபண் டருந்தத்தேடு மதுபோலன் திதுவென்று முனதாமு ண்மைப், பரபதமும் தற்பாரும் பரணையன்றிப் பலதிலை யென்றெழுதும் பனுவல் பாரி, னெரியினிடை வேவாதாற் நெதிரேயோடு மென்புக்கு முயர்கொடுக்கு மிடுஞ் சாற்றுங், கரியையனை விக்குங்கன் மிதக்கப்பண்ணுங் கராமதலை கரையிலுறக் காற் றுங்கானே. (கங)

என்றென்று நம்பிக்குப் பரிவாலுண்மை யின்றமிழின் பெருமைதனை யியம்பக் கேட்டுக், குன்றென்று பேருருவங் கொண்டாற்போலுங் குஞ்சரத்தோ னருளினை யுட் கொண்டமன்னன், மன்றினிடஞ் சென்றுமறை யோர்கடொண்டர் வார்சடை யோர் காவலுடை மரபோர்க்கெல்லா, னன்றெங்கள் கணபதிதன் சொல்லிதென்று நன்மையுடன் மன்னவனார் நவிலுங்காலை. (கஅ)

அத்தகையோர் தமிழ்வைத்த மூவர்வந்தா லறைதிறக்கு மெனவுரைக்க வரசன்றாது மெய்த்தருசி ரம்பலவர்க் குற்றசெல்வ விழாவெடுத்து விளம்புதமிழ் மூவர்தம்மை யுய்த்தணிவீ தியினிலுலா வருவித்தும்பர் நாயகன்றன் கோயில்வல மாக்கியுள்ளே சித்தமெலா முருக்குதமிழ் நிருக்கைசேர்ச் சேர்த்தியவர் சேர்த்ததெனச் செப்பிநின்றான்.

ஐயர்நட மாடுமம் பலத்தின்மேல்பா லருள்பெற்ற மூவர்தம தருள்சேர்செய்ய, கைய துவே யிலச்சினையா யிருந்தகாப்பைக் கண்டவர்க ளதெயிப்பக் கடைவாய்கீக்கிப், பொய் புடையோ ரறிவுதனைப் புலன்கண்மூடும் பொற்புதுபோற் போதயிரும் பாடறன்னை, நொய்யசிறு வண்மீக மூடக்கண்டு நொடிப்பனவி னிற்சிறதை நொத்தவேந்தன். (உ௦)

பார்த்ததனைப் புறத்துய்ப்ப வுரைத்துமேலே படித்திருத்தமண்மலையைச்சேர்த்தள்ளிச் சீர்த்ததில தயிலமலி ரும்பங்கொண்டு செல்லுநனை யச்சொரிந்து திருவேடெல்லா மார்த்தவரு ளதனாலே யெடுத்துசோக்க வலகிலா வேடுபழு தாகக்கண்டு தீர்த்தமூடிக் கணிபாரனே பரணையென்னச் சிந்தைதளர்ச் திருகணிர் சோரகின்றான்.()

எத்துபுகழ் வளவனின்வா நன்பினாலே யிடர்க்கடலின் கரைகாணா தினைபுங்காலுக் சார்த்தமலை மகன்கொழுந னருளால்வேதச் சைவகெறித் தலைவரொனு மூவர்பாடல் வேய்த்தனபோன் மண்மூடச்செய்தேயிண்டு வேண்டுவனவைத்தோமென்-றுகிலுள்ள மார்த்தரோடு மன்னவனுந் தேக்குமாற்றல் லானகத்தி லோரோசை யெழுத்ததன்றே.

திருமுறைகண்டப்பிராணம்.

அந்தமொழி கேட்டலுமே மன்னன்னுனு மாடினான் பாடினான் னலக்கனயாவஞ்,
சித்தினு னமுதமுண்டான் போலனெஞ்சத் தேறினா னம்பிதிரு வடியிற்றழந்தான், பந்
தமறு சிவனடியார் கொள்கவென்னுப் பண்டாரத் திறந்துவிட்டான் பரிவுகூர்ந்தான்,
இத்தவகைப் பெருங்களிகொண் மன்னன்னுனு மெழின்முறையை முன்போல வஞ்சக
வெண்ணி. (உக)

மன்னுதமிழ் விரகரெங்கள் காழிவேந்தர் வகுத்தருளா லமைத்ததிரு முறையோர்
மூன்று, மன்னவகை வர்கீசர் முறையோர்மூன்று மாறா ருரைத்தீதிரு முறையதொன்
றுத், துன்னுவகை யேழாகத் தொகுத்துச்செய்தான் றாயமனு வெழுகோடி யென்ப
துன்னித், தன்னிகரி நிருவருளான் மன்னன்னுனுத் தாரணியோர் வீடுபெறுத் தன்
மைகுழந்தே. (உச)

உ வ று.

பண்புற்ற திருஞான சம்பந்தர் பதிகமுந்தூற்
றெண்பத்தி னுன்கினு விலங்குதிரு முறைமூன்று
நண்புற்ற நாவரசர் முந்தூற்றேழ் மூன்றினால்
வண்பெற்ற முறையொன்று தூற்றினால் வன்றெண்டர். (உ௫)

ஆகவளர் திருமுறையே முருட்டிருவா சகமொன்று
மோகமெறி திருவிசைப்பா மலைமுறை யொன்றுசுவ
போகமிகு மந்திரமா முறையொன்று புகழ்பெறவே
பாகமிகுத் திருமுறைதன் பத்தாக வைத்தார்கள். (உ௬)

வைத்ததற்பி னம்பிகழன் மன்னர்பிரான் மகிழ்ந்திறைஞ்சிச்
சித்திதரு மிறைமொழிந்த திருமுகப்பா சரமுதலா
வுய்த்தபதி கங்கனையு மொருமுறையாச் செய்கவெனப்
பத்திதருத் திருமுறைகள் பதினென்றூப் பண்ணினார். (உ௭)

மந்திரங்க னெழுக்கோடி யாதலினுன் மன்னுமவ
ரிந்தவகை திருமுறைக ளேழாக வெடுத்தமைத்துப்
பந்தமுறு மந்திரங்கள் பதினென்று மாதலினு
லந்தமுறை நான்கினெடு முறைபதினென் றுக்கினார். (உ௮)

ஆக்கியபின் நிருத்தொண்டத் தொகையடைவை யருளாலே
நோக்கியபின் னாயன்மார் நுடங்கடைவுத் தொழிற்பேறும்
பாக்கியத்தா லிபமுகத்தோ னருள்செய்த பகுதியினால்
வாக்கியல்சே ரந்தாதி ஈம்பியடை வேவகுத்தார். (உ௯)

சேருஞ்சே ரறுபத்து மூவர்தனி திருக்கூட்டஞ்
சாரமவ ரொன்பானுந் தண்டமிழா னுரைசெய்து
பேரிசையாம் வகையடைவு புலியினிடைப் பெருமையினுந்
சேருலவு திருவெருக்கத் தம்புலியூர் சென்றடைந்தார். (௩௦)

சென்னியரு ணம்பியிவ ரங்கரைச் சேர்ந்துசெவ்
மன்னுதிருக் கோயிலின வலங்கொண்டு பணிந்தாரே
யின்னரிசைதந் தருனென்ன விரக்கமுடன் குறைந்திரப்பச்
சன்னியொரு பங்குடையோ னருள்செய்த கடனுரைப்பாம். (௩௧)

நல்லிசையாழ்ப் பாணனார் நன்மரபின் வழிவந்த
வல்லியொருத் திக்கிசைகள் வாய்ப்பவளித் தோமென்று
சொல்லவவ டனையழைத்துச் சுருதிவழிப் பண்டமுவு
நல்லிசையின் வழிகேட்டு நம்பியிறை யுண்மகிழ்ந்தார்.

(௩௨)

ஆங்கவளை யம்பலத்து ளாடுவார் திருமுன்பே
பாங்கினுடன் கொடுவந்து பண்ணடைவு பயில்பாட
லோங்களுளான் முறைபணித்தற் கொக்குமென வோரோசை
நீங்கரிய வானின்க ணிகமுர சன்கேட்டான்.

(௩௩)

மன்னனுக்கு நம்பிக்கு மறையவர்மூ வாயிரவர்
பன்னரிய திருத்தொண்டர் பலதுறையோர்க் குங்கேட்கீ
வின்னருண்முன் வியந்துரைத்த விவண்முதலா விசைத்தவிசை
தென்னிலமேன் மிகத்தோன்றத் திருவருளாற் றேன்றியதாம்.

(௩௪)

சொன்னட்ட பாடைக்குத் தொகையெட்டுக் கட்டளையா
மின்னிசையாற் றருந்தக்க ராகத்தேழ் கட்டளையாம்
பன்னுபழந் தக்கரா கப்பண்ணின் மூன்றுளதா
முன்னரிய தக்கேசிக் கோரிண்ணு வருவித்தார்.

(௩௫)

மேவுகுறிஞ் சிக்கஞ்ச வியாழ்க்குறிஞ் சிக்காறு
பாவுபுகழ் மேகரா கக்குறிஞ்சிப் பாலிரண்டு
தேவுவந்த விந்தனத்தின் செய்திக்கு நான்கினிஊ
தாவில்புகழ்க் காமரத்தின் நன்மைதனக் கிரண்டமைத்தார்.

(௩௬)

கார்தார மாகிய பியந்தையாய் கட்டளைக்கு
வாய்ந்தவகை மூன்றாக்கி வன்னட்ட ராகத்திற்
கேய்ந்தவகை யிரண்டாக்கிச் செவ்வழியொன் றாக்கியிசைக்
கார்தார பஞ்சமத்தின் கட்டளைமூன் றாக்கினார்.

(௩௭)

கொல்லிக்கு நாலாக்கிக் கவுசிகத்துக் கூறும்வகை
சொல்லிலிரண் டாக்கியிரு னாங்கிசைகோர் பஞ்சமத்திற்
கொல்லையினி லொன்றாக்கித் சாதாரிக் கொன்பதாப்
புல்லுமிசைப் புறநீர்மைக் கொன்றாகப் போற்றினார்.

(௩௮)

அந்தாளிக் கொன்றாக்கி வாசீச ருந்தமிழின்
முந்தாய பலதமிழுக் கொன்றொன்ற மொழிவித்து
நந்தாத நேரிசையாய் கொல்லிக்கு நாட்டிலிரண்
டுந்தாடுங் குறுந்தொகைக்கோர் கட்டளையா விரித்துரைத்தார்.

(௩௯)

தாண்டகமாம் பாவுக்கோர் கட்டளையாத் தாபித்தங்
காண்டகையார் தடுத்தாண்ட வையரரு டியமுறைக்
கீண்டிசைசே ரிந்தனத்துக் கிரண்டாக வெடுத்துரைத்து
நீண்டதக்க ராகத்துக் கிரண்டாக நிகழ்வித்தார்.

(௪௦)

கூறரிய ஈட்டரா கத்திஊடு கொல்லிக்கு
வேறுவகை மூன்றாக மிகுத்தபழம் பஞ்சரத்துக்
கேறும்வகை யிரண்டாக்கி யின்னிசைதேர் தக்கேசிப்
பேரிசையா றாக்கியதிற் கார்தாரம் பிரித்திரண்டாம்.

(௪௧)

திருமுறைகண்டபுராணம்.

ஒன்றாகக் காந்தார பஞ்சமதம் கோரிண்டா
நன்றான சீர்பட்ட பாடல்பெரு நவீன நூலைக்கிற்
குன்றாத புறநீர்மைக் கிரண்டாருங் கூறுமிசை
யொன்றாகக் காமரத்துக் கொன்றாகப் போற்றினார்.

(௮௨)

உற்றவிசைக் குறிஞ்சிக்கோ ரிரண்டாக வகுத்தமைத்துப்
பற்றரிய செந்துருத்திக் கொன்றாக்கிக் கவுசிகப்பாற்
றுற்றவிசை யிரண்டாக்கித் தூயவிசைப் பஞ்சமத்துக்
கற்றவிசை யொன்றாக்கி யானருனால் விரித்தமைத்தார்.

(௮௩)

இந்தவகை சிவன்செவிப்பா வெக்கண்ணுந் தழைத்தோங்க
வந்தமிலா வீறுபத்து மூவாரு னம்புலிமே
னந்தியிட மும்மலமு நல்லுலகோர் நீங்கியிடச்
சிந்தையருட் சிவமாகத் தெளிவித்தா னருட்சென்னி.

(௮௪)

சீராகத் திருமுறைகள் கண்டதிறற் பார்த்திபனா
மேராரு மிறைவனைபு மெழிலாரு நம்பியையு
மாராத வன்பினுட னடிபணிந்தங் கருள்விரவச்
சோராத காதன்மிருந் திருத்தொண்டர் பதந்துகிப்பாம்.

(௮௫)

திருமுறைகண்டபுராண முற்றிற்று.

ஆவ திருவிருத்தம் - ௪௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர்புராணசாரம்.

மல்குபுகழ் வன்றொண்டரருளாலீந்த வளமருவு திருத்தொண்டத் தொகையின் வாய்மை, நல்கும்வகை புல்கும்வகை நம்பியாண்டார் நம்பிதிரு வந்தாதி நலின்ற வாற்றார், பல்குநெறித் தொண்டர்சீர் பரவவல்ல பாண்மையா ரெமையாளும் பரி வால்வைத்த, செல்வயிருந் திருத்தொண்டர் புராணமேவுந் திருந்துபய னடியேனுஞ் செப்பலுற்றேன்.

(க)

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்புராணம்.

தன்கயிலை யதாரீங்கி நாவலூர்வாழ் சைவனார் சடையனார் தனயனாராய், மண்புகழ் வருட்டிறையாளேலகாட்டி மணம்விலக்க வன்றொண்டா யதிகைசேர்த்து, நண்பினுட னருள்புரிய வாரூர்மேவி நலங்கிளரும் பரவைதோ ணயந்துவைகித், திண்குலவும், விற்றன்மிண்டர் திறல்கண்டேத்தர் திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்பினாரே.

செப்பலருங் குண்டையூர் நெல்லழைத்துத் திருப்புகழார்ச் செங்கல்செழும் பொன்னுச் செய்து, தப்பின்முது குன்றந்தரும் பொருளாற்றிட்டுத் தடத்தெடுத்துச் சங்கிலி தோள் சார்ந்துநாத, னொப்பிற்றினித் துதுவந்தா றாடுகீறி புறுமுதலை சிறுமதலை யுமிழ் நல்கி, மெய்ப்பெரிய களிநேறி யருளாற்சேர வேந்தருடன் வடகயிலை மேவினாரே. (1)

தில்லைவாழ்ந்தணர்புராணம்.

நல்லவா னவர்போற்றுந் தில்லைமன்று ண்டகஞ்செய் பெருமானுக் கணியார் நற்பொற், நெல்லைவான் பணியெடுத்தற் குரியார்வீடுந் துறந்தநெறி யார்தொண்டத் தொகைமுன் பாடத், தில்லைவா ழந்தணரென் நெடுத்துநாதன் செப்புமரு ண்டையார் முத் தியார்படுத்தித், கெல்லகாண் பரியாரொப் புலகின்றாமே யேய்த்துளா ரெமையாள வாய்த்துளாரே.

(ச)

திருநீலகண்டநாயனர்புராணம்.

தில்லைநகர் வேட்கோவர் தூர்த்தராகித் திண்டிலெமைத் திருநீல கண்டமென்று, சொல்லுமனை யாடனையே யன்றிமற்றுந் துடியிடையா ரிடையின்பந் துறந்துழத்தம், செல்லையிலோ டிறைவைத்து மாற்றிகாங்க னெடுத்திலமென் றியம்புமென விழிந்து பொய்க்கை, மெல்லியலா ண்டன்முழுகி யினமையெய்தி விளங்குபுலிச் சரத்தானை மேவினாரே.

(இ)

இயற்பகைநாயனர்புராணம்.

எழிலாருங் காலிரிப்பும் பட்டினத்து ளியல்வணிக ரியற்பகையா ரிருவர்தேட, வழலாய பிராண்டூர்த்த மறையோளுகி யாயிழையைத் தரவேண்டி யணையவையன், கழலாரப் பணிந்துமனைக் கற்பின்மேன்மைக் காதலியைக் கொடுத்தமர்செய் கருத் தால்வந்த, பிழையாருஞ் சற்றமெலார் துணித்துமீளப் பிஞ்ஞகை ஈழைத்தருளப் பெற்றுளாரே.

(ஈ)

இனையின் குடிமாறநாயனர்புராணம்.

மன்னியவே ளாண்டொன்மை யிணைமாதர் வறுமையா லுணவுயிக மறந்துவைகி புன்னருள் ளிருண்மழையி லுண்டுவெண்டி பும்பர்பிரா ணையவய லுழுதுவித்துஞ்

செந்நெல்லுனை யமுதமுனை யலக்காலாக்கிச் சிறுபயிரின் கறியமுது திருந்தச் செய்து பன்னலரு முணவருந்தற் கெழுந்தசோதிப் பரலோக முழுதாண்ட பான்மையாரே. (1)

மெய்ப்பொருளையுர்புராணம்.

சேதிபர்நற் கோவலூர் மலாடமன்னர் திருவேட மெய்ப்பொருளாத் தெளிந்த சிந்தை, நீதியினுரு டன்பொருது தோற்றமாற்றா நெடுஞ்சினமுங் கொடும்படையு ரிகழாவண்ண, மாதவர்போ லொருமுறைகொண் டணுகிவாளால் வன்மைபுரிந் திடம ருண்டு வந்ததத்தன், காதலுற நமர்த்தா வென்றுநோக்கிக் கடிதகல்வித் திறைவன்டி கைக்கொண்டாரே. (2)

விறன்மிண்டநாயுர்புராணம்.

விளங்குதிருச் செங்குன்றார் வேளாண்டொன்மை விறன்மிண்டர் திருவாரூர் மேவுநாளில், வளங்குலவு தொண்டரடி வணங்காதேகும் வன்றெண்டன் புறகவனை வலியவாண்ட, துளங்குசடை முடியோனும் புறகென்றன்பாற் சொல்லுதலு மவர் தொண்டத் தொகைமுன்பாட, வளங்குளிர வுளதென்றா ரதனாலண்ண லுவகைதர வுயர்கணத்து னோங்கினாரே. (3)

அமர்நீதிநாயுர்புராணம்.

பழையாறை வணிகமர் நீதியார்பாற் பரவுசிறு முனிவடிவாய்ப் பயிலுநல்லூர்க், குழைகாதர் வந்தொருகோ வணத்தவைத்துக் கொடுத்தனை யெடுத்தோட்டித்துக் குளித்துவந்து, தொழிலாரு மதுவேண்டி வெகுண்டீரித் துலையிலிடுங் கோவண்ணேர் ஊக்குமென்ன, வெழிலாரும் பொன்மனைவி யிளஞ்சேயேற்றி யேறினார்வா னுலகு தொழ வேறினாரே. (4)

எறிபத்தநாயுர்புராணம்.

திருமருவு கருவூரா னிலையார்சாத்துஞ் சிவகாமி யார்மலரைச் சிந்தயானை யரனெறியோ ரெறிபத்தர் பாகரோடு மறவெறிய வென்னுயிரு மகந்தீரென்று புரவலனாற் கொடுத்தபடையன்பால்வாங்கிப் புரிந்தரிவான்புகவெழுந்தபுனிதவாக்காற் கரியினுடன் விழுந்தாரு மெழுந்தார்தாமுங் கணநாத ரதுகாவல் கைக்கொண்டாரே.

ஏனாதிநாயுர்புராணம்.

ஈழக் குலச்சான்று ரெயின னார்வா மேனாதி நாதனா ரிறைவனீற்றைத் தாழத் தொழுமரபார் படைகளாற்றுந் தன்மைபெரு வதிருநன் சமரிற்றோற்று வாழத் திருநீறு சாத்தக்கண்டு மருண்டார் தெருண்டார்கை வாள்விடாரநேர் வீழக் களிப்பார்போ னின்றேயாக்கை விடுவித்துச் சிவனருளே மேவினாரே. (5)

கண்ணப்பநாயுர்புராணம்.

வேடாதி பதிபுழிப்பூர் வேந்தனாக வளங்கியசேய் தின்னனார் அன்னிவேட் டைக், காடதில்வாய் மஞ்சனமுங் குஞ்சிதருமலருங் காய்ச்சினமென் றிடுதகையுங் கானத்தியார்க்குத், தேடருமன் பினிலாறு தினத்தளவு மளிப்பச் சிறுவ கோசரியுந் தெளியவிழிப் புண்ணீ, ரோடவொரு கண்ணப்பி யொருகண்ணப்ப யொழிகவெனு மருங்கொடரு குறிகின்றாரே. (6)

குங்குலியக்கலயநாயுர்புராணம்.

சேலமலி திருக்கடலூர் கலயனாரத் திகழ்மறையோர் பணிவறுமை சிதையாமுன்னே தாலியைசெந் கொளவென்று வாங்கிக்கொண்டு சங்கையில்குங் குலியத்தாற் சார்த்த

திருத்தொண்டர்புராணோரம்.

23143

செல்வர், ஞாலகிழ் திருப்பணந்தாணாத்நேரேநாபதிபுத்தொழக்கச்சனையர்துபோதப்
பாலமுத முண்டாரு மாகமெய்திப் பரிந்தமுது செய்வருள்சேர் பான்மையாரே. (கச)

மானக்கஞ்சாறநாயனார்புராணம்.

கஞ்சநகர் மானக்கஞ் சாறனாச்சீர்க் காதன்மகள் வதுவைமணங் காணநாதன்
வஞ்சமலி மாவிரதத் தலைவனாகி வந்துபுகுந் தவளளக மகிழ்ந்து நோக்கிப்
பஞ்சவடிக்கா மென்ன வரிந்துநீட்டிப் பத்தரெதிர் மறைந்திறைவன் பணித்தவாக்கா
லெஞ்சலில்வண் குழல்பெற்ற பேதைமாதை யேயர்பிராற் குதவியரு நெய்திறுரே. (க)

அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்.

தாலில்கண மங்கலத்துன் வேளாண் டொன்மைத் தாயனாரநாயனார் தமக்கேசெந்நெற்
றாவரிசி யெனவினேவ தவையேயாகத் துறந்துணவு வடுவரிசி துளங்குஞ்சை, யாவிரி
னைத் துடன்கொணர வோர்கமரித்திந்த வழிந்தரிவாள் கொண்டேட்டி யரியாமுன்னே,
மாவடுவி னெலிபுமரன் கரமுந்தோன்றி வாள்விலக்கி யமரர்தொழ வைத்ததன்றே. (க)

ஆனையநாயனார்புராணம்.

மங்கலமா மழநாட்டு மங்கலமாநகரண் மருவுபுக ழானாயர் வளராமேய்ப்பார்,
கொங்கலர்பூந் திருக்கொன்றை மருங்குசார்ந்து குழலிசையி னைந்தெழுத்துங் குழைய
வைத்துத், தங்குசார சாங்கனெல்லா முருகாநிற்பத் தம்பிரா னிணைந்துசெவி தாழ்த்தி
வாழ்த்து, பொங்கியவான் கருணைபுரிந் தென்றுமூதப் போதுகவென் நருளவுடன்
போயினுரே. (கஎ)

மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வழங்குபுகழ் மதுரைநகர் மூர்த்தியாராம் வணிகர்திரு வாலவாய் மன்னர் சாத்தத்
தழங்குதிர முழங்கைதரத் தேய்த்தலூறுந் தவிர்ந்தமணர் வஞ்சனையுந் தவிரமன்ன
னிழந்தலுயி ரினனாக ஞாலநல்க வெழில்வேணி முடியாக விலங்குவேட
முழங்குபுகழ் முனியாக விரைநீருக மும்மையுல காண்டருளின் முன்னினுரே. (கஅ)

முருகநாயனார்புராணம்.

மன்னுதிருப் புகலூர்வாழ் முருகனார மறையவர்கோ வர்த்தமா லீச்சரத்தார்
சென்னியினுக் கழகமரு மலர்கன்கொய்து திருமாலு புகழ்மாலு திகழ்ச்சாத்திக்
கன்னிமதிற் கழுமலநா டெடையநாதன் காதன்மிகு மணங்காணுங் களிப்பினாலே
யின்னன்கெட வுடன்சேவித் தருளான்மீளா திலங்குபெரு மணத்தானே யெய்தினுரே.

உருத்திரபகபதிநாயனார்புராணம்.

பங்கமில்வண் புகழ்நிலவு தலைபூர்வாழும் பசுபதியா ரெனுமறையோர் பணிந்துசெந்தே
னங்கமல மடுவினிடைய லல்லுமெல்லு மகலாதே யாகளமா யமர்துநின்ற
திங்கன்வளர் சடைமுடியா னடிக்கன்போற்றித் திருவெழுத்துமுருத் திரமுந்திகழுவோதி
மங்கையிட முடையபிரா னருளான்மேலை வானவர்க் டொழுமுலகின் மன்னினுரே. (க)

திருநாளைப்போவாரநாயனார்புராணம்.

கண்மைதிகழ் மேற்காநாட் டாதனூர்வாழ் கந்தனார் புறத்தொண்டர் நாளைப்போ
கப், பொன்மலிதென் புலியூர்க்கென் றுரைப்பார் புன்கூர்ப் பொய்கையமைத் தட
லேறு பிரியநோக்கி, வன்மதில்குழ் தில்லையிறை யருளால்வாய்த் தவண்டமுலி னிடை
முழ்கி மறையோர் போற்ற, யின்மலிசெஞ் சடைமுனியா யெழுந்தகாதன் விளங்கு
நடத் தொழமன்றுன் மேலினுரே. (உக)

திருத்தென்காட்டிப் புரிவனசாரம்.

திருக்குறிப்புநோண்டியனாபுராணம்.

கோத்தனமும் பொழிந்தகொடுக்கோலிக்குலத்தலைவர் தவர்குறிப்புக்குறித்து
னார்பான், வந்திறைவர் எமக்கின்று தாரீராகி வந்ததுமுட லெனவாங்கி மாகரித்த,
கந்தபுல தாடுதொழிய மழைபுமாவைக் கடுமபொழுதும் வரக்கண்டு கலங்கிக் கன்
மேற், சித்தமுடி புடைப்பளவிற் திருவேகம்பர் திருக்கைகொடு பிடித்துயர்வான்
சேத்தினாரே. (உஉ)

சண்டேசநாயனாபுராணம்.

வேதமலி சேய்ஞா ரெச்சத்தன் விளங்கியசேய் மறைப்பிலும் விசாசன்மர்,
கோதனமேய்ப் பவன்கொடுமை பொருதுதாமே கொண்டுகிரை மண்ணியின்றென்
கரையினீழற்ருதகியின் மணலிலிங்கத் தான்பாலாட்டத் தாதைபொரு தவையிடறுந்
தான்கண்மாளக், காதிமலர்த் தாமமுயர் நாமமுண்ட கலமகனும் பதமருளாற் கைக்
கொண்டாரே. (உஉ)

திருகாவுக்கரசநாயனாபுராணம்.

போற்றுதிரு வாழரில் வேளாண்டொன்மைப் பொருவில்லொறுக் கையாதிபர்
புகழொன்பான், மாற்றருமன் பினிற்றிலக வதியாமாது வந்துதித்த பின்புமரு னீக்கி
யாருக், தோற்றியமன் சமயமுறு துயாரீங்கத் துணைவாரு டரவந்த் ஞானோயாற்,
பாற்றருக் ளிடெய்திப் பாடலிபுத்திரத்திற் பாழியொழித் தானதிகைப் பதியில்
வந்தார். (உச)

வந்துதமக் கையாருளா னீறுசாத்தி வண்டமிழா ளேய்தீர்த்து வாக்கின்மன்னாய்
வெந்தபொடி விடம்வேழம் வேலைநீர்தி வியன்ஞலங் கொடியிடபம் விளங்கச்சாத்தி
யந்தமிலப் பூதிமக னாலுமாற்றி யருட்காசு பெற்றுமறை யடைப்புரீக்கிப்
புந்திமிழ்த் தையாற்றிற் கயிலைகண்டு பூம்புகலா ரண்பாதம் பொருத்தினாரே. (உ௪)

குலச்சிறைநாயனாபுராணம்.

கோதில்புகழ் தருமணமேற் குடியார்கோவண் குலச்சிறையார் தென்னர்குல
வமைச்சர்குன்ற, மாதவர்க் கடிபரவு மரபார்பாண்டி மாதேவி யாருளவான் பயிர்
க்குவேலி, காதன்மிகு கவுணியர்கோன் வாதிற்றோற்ற கையரைவை கைக்கரை
சேர் கழுவினேற்று, நீதியினு ராலவாய் சிமலர்ச்சேர்ந்த கின்மலனா ரென்மலங்க
னீக்கினாரே. (உ௫)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனாபுராணம்.

கொண்டல்பனி வளர்சோலை மிழலைநாட்டுக் கோதில்புகழ்ப் பெருமிழலைக் குறு
ம்பொரீ, ரண்டர்யிரா னடியவருக் கடியாராரு மாதரவா லணங்கவன் றெண்டர்க்
காளாய், மண்டொழுமெண் டருகித்தி வாய்த்துளார்தாம் வன்றெண்டர் வடகயிலை
மருவுகான்ற, னென்டிசெழு மறைமல கெறியுடேகி யிலங்கொளிரேர் வடகயிலை
யெய்தினாரே. (உ௬)

காரைக்காலம்மையாபுராணம்.

தங்குபுகழ்க் காரைக்கால் வணிகன் மிக்க தனத்தன் றரும்புனித வதியார்மாவின்
செங்கனிக் கிருவருளா லழைப்பக்கண்டு திகழ்கனவா னதிகயித்துத் தேசரீங்க
வங்குட லீழ்த்துமுடி கடைபாளேறி யம்மையே பெணாத எப்பாவென்று
பொக்குவட கயிலைபனிக் தாலங்காட்டிற் புனிதனட மனவாதம் போற்றினாரே. (உ௭)

திருத்தொண்டர் புகளையுரை

அப்பூதியடிகளையுரைபுராணம்.

அந்தமியன் நிற்குநர் வரும்பூதி யருமறையோர் திருவாவுக் கரணம்
பந்தரிடை யெழுதக்கண் டாகமெய்தப் பணிந்துபரி கலோடிப் பட்டமெய்த
மைந்தனுயி ருயர்கதலி யிலமேற்றுகும் வானரவு கவரவுடன் மறைந்தகலெய்த
சிந்தைமகிழ்ந் துயர்ப்பிசை மருத்தாற்றீர்த்துத் திருவமுது செய்கருகித் தோன்றினார்.

திருகீலநக்கநாயனார்புராணம்.

நீதிதரு மறையோர்வாழ் சாத்தமங்கை நீலநக்க ரயவந்தி கிமலர்மேனி
பூதிவிழுஞ் சிலம்பிகடிந் தவணைநீத்தார்ச் சூரியாத விடராத னுறையோய்காட்டக்
காதன்மிகு மனைவியையு மகிழ்ந்துமேலிச் சாழியர்கோ னமுதுசெயக் களித்துவாழ்ந்து
வேதிகையிற் பாணனாக் கிடமுால்கி வினங்குபெரு மணத்தானே மேலிகுரே. (௧௦)

நமிநந்தியடிகளையுரைபுராணம்.

நண்ணுபுகழ் மறையோர்வாழ் மேம்பேறார் நமிநந்தி யடிகடிகு வினக்குநல்க
வெண்ணெயம் ணர்கன்விலக்க நீராலாரு ரிலங்குமா நெறியாருக் கேற்றுநாளிற்
கண்ணமணர் கெடக்கண்பெற் றடிகன்வாழக் காவலா னிபந்தங்கள் கட்டுவித்தே
யண்ணலருள் கண்டாரு சமர்ந்துதொண்டர்ச் காணியெனு மரசினருடைந்துளாரே.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தீநாயனார்புராணம்.

காழிநகர்ச் சிவபாத விதயர்த்த கவுணியர்கோ னமுதுமையான் கருதியூட்டு
மேழிசையி னமுதுண்டு தாளம் வாங்கி யிலங்கியகித் திவச்சிவிகை யிசையவேறி
வாழமுய லகனகற்றிப் பந்தரேய்ந்து வளர்கிழிபெற் றரவின்விட மருகற்றீர்த்து
வீழிநகர்க் காசெய்தி மறைக்கதவம்பிணித் துமீனவன்மேனியின்வெப்புவிலிவித்தாரே.

ஆரெரியிட் டெடுத்தவே டவைமுன்னேற்றி யாற்றிலிமேமெதிர் போயணையவேற்றி
யோரமண ரொழியாமே கழுவினேற்றி யோதுதிருப் பதிகத்தா லோடமேற்றிக்
காருதவு மிடிபுத்தன் றிலிவிலேற்றிக் காயாத பணியின்முது கனிகளேற்றி
யீரமிலா வங்கமுயி ரெய்தவேற்றி யிலங்குபெரு மணத்தானே செய்கிறாரே. (௧௧)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்புராணம்.

ஏதயில்வே னானர்பெரு மங்கலத்து னேயர்கோன் கலிக்காம ரிறையேனேரே, அது
கொளு மவனனுதி வென்னு மென்னுந் துணிவினர்பா ளிவைவனருஞ்ஞையேவி, வே
தனைவன் றெண்டன்வரி னீங்குமென்ன வெருண்டிடல்வான் கொடுதறந்து மேயகா
வற், போதகமுமுடலிகழுவெழுந் துதாழ்ந்துபோற்றியதுவிலக்கியருள்பொருத்திறாரே.

திருமூலநாயனார்புராணம்.

கயிலாயத் தொருகித்தர் பொதியிற்சேர்வார் காவிரிகுழ் சாத்தனார் கருதுமுன்
பயிலாகோ புடன்வீயத் துயரகிடம் பகக்கனைக்கண் டவனுடவிந் பாய்ந்துபோத
வயலாகப் பண்டைபுட லருளான்மேலி யாவடுதன் றெறையாண்டுக் கொருபாவாகக்
குயிலாரு மாசுடியி லிருந்துகூறிக் கோதிலா வடகயிலை குதகிறாரே. (௧௨)

தண்டியடிகளையுரைபுராணம்.

திருவாருந் வருத்தண்டி யடிகன்காட்டு சோதாந் குளத்தொட்டற் கமணரீழிக், குரு
பூநீ ழுன்செவிடுங் கூழந்நென் னு குறித்தநிலைப் பறித்தெநியக் கொதித்துத்தன்க

ஊருளாலே விழித்தெவரு மந்தராக வமணர்கலக் கம்பலகண் டவர்கள் பாழிப், பருவான கற்பரித்தா விக்கரையுங்கட்டிப் பரனருளா மருகுலகம் பற்றினாரே. (க.க)

மூர்க்கநாயனாற்புராணம்.

தொண்டைவள நாட்டுவெளர் வேற்காட்டீர்வாழ் தொல்லுமுவர் நற்குதர் குறுவெ
ன்ற, கொண்டபொருள் கொண்டன்பர் கழுதளிக்குங் கொள்கையினர் திருக்குட
ந்தை குறுகியுள்ளார், விண்டிசைவு குமுறமொழி வீணர்மான வெருண்டலான் மூர்
க்கரென விளம்புகாம, மெண்டிசையு மிகவுடையா ரண்டர்போற்று மேழுவகு முட
னாறு மியல்பினோ. (உ ஏ)

சோமாசிமாறநாயனார்புராணம்.

அம்பர்நக ரத்தணர்சோ மாசுமாத ரண்பர்களாம் யாவர்க்கு மன்பினமுதலிப்பா
ரும்பர்திகழ் வகையாகம் பலவுஞ்செய்ய முண்மையினு ரைந்தெழுத்து மோவாநாவார்
கம்பர்திகழ் திருவாரூர் நயந்துபோற்று நாவலர்கோ னடிபரவு நண்மையாலே
யிம்பர்தொழ வுமப்பணிந் தேத்தமேலை யேழுலகு முடனாறு மியல்பினரே. (உஅ)

சாக்கியநாயனாபுராணம்.

சங்கமங்கை வரும்வேளாண் டலைவர்காஞ்சிச் சாக்கியரோ டியைந்தவர்த் தவ
றுஞ்சைவத், துங்கமலி பொருளுமுணர் தந்தவேடந் தறவாதே சிவலிங்கத் தொழு
வேர்கண்டோ, ரங்கன்மலர் திருமேனி யழுந்தச்சாத்தி யமருநாண் மறந்தொருநா
ளாருந்தாதோடிச், செங்கவெறிந் திமிமனலின் மகிழ்ந்தநாதன் நிருவருனா லமருலகஞ்
சேர்ந்துனாரே. (உ.க)

சிறப்புலிநாயனார்புராணம்.

திருவாக்கட ருமறையோ ருலகமேத்துஞ் சிறப்புலியார் மறப்புலியா ருரிமேற்
செங்க, னரவார்த்தார் வருகேற்றூர்க் கன்பராணர்க் கமுதலிப்பா ரொளிவெண்ணீ
றணித்தமார்பர், பெருவாக்கான் மறைபரவி யாகம்போற்றும் பெற்றியினு ரைத்தெழு
த்தும் பிறழாதோதிக், கருவாக்கா லிறைவன்ற ளிணைகன்சேர்ந்த கருத்தினுரெனையா
வுந் திருத்தினுரே. (சுடு)

சிவத்தோண்டநாயனார்புராணம்.

பல்குமருத் துவரதிப் செங்காட்டங்குமவாழ் படைத்தலைவ ரமுதளிக்கும் பரஞ்
சோதியாள்மெய்ச், செல்வயிரு றுத்தொண்டர் காழிநாடன் நிருவருள்சேர் தவர்
வனருஞ் சோளன்நன்னை, நஞ்சுதிரு வெண்காட்டு நங்கைசமைத்திட்பின் னன்மதிச்
சச் தனத்தாதி தலைச்சறியிட்டெவப், புல்கவரும் வயிரவர்தா மிழும் துமக வருளப்
போற்றியவர் சிவனருளே பொருக்தினரே. (சக)

சேரமான் பேருமாயனார்புராணம்.

காவலர்மகோதையார் கொடுங்கோளுர்க்கோக் கழறியவை யறிந்தகோச்சிலம் போசைச்சுருத்தார், நாவலர்கோ ணண்பாடிச் சோனென்றே நவீனறுவரும் வண்ணினை நயந்தகோந், பாவலர்கோப் பாணபத் திரனல்வாய்த்த பரம்திரு முகம்வாங்கிப் பணிகோவெற்பின், மேலியகோ வானைக்குக் குதிரைவைத்த வீரர்கோ வெனியானஞ் சோர்கோவெ.

(சஉ)

கணநாதநாயனார்புராணம்.

சந்தமலி வயற்காழி மறையோ ரேத்துங் கணகாதர் திருத்தோணித் கடவுளார்
 திரு, சந்தமலி பவலுமைத்து டுகருங்கொய்து கற்றாமுற் சொற்றாமு ஈயந்துகாத்தி,

திருத்தொண்டர்புராணகாரம்.

கங்.

வந்தவரைத் தொண்டாக்கிப் பணிகன்பூட்டி வாதுசெய்த வாரணத்தை மகிழ்ந்துவாழ்
த்திப், புத்திமகிழ் தானருளாற் சயிலமேலிப் பொருவில்கணத் தவர்காவல் பொருந்
தினாரே. (சக)

கூற்றுலநாயனாப்புராணம்.

குன்றாத புகழாளர் களத்தைவேந்தர் கூற்றுலநாற் மாற்றலர்மண் கொண்டுருடப்
பொன்றாழு முடிவேண்டப் புலியூர்வாரும் பூசுரர்கள் கொடாதகலப் புனிதனீந்த
மன்றாடுத் திருவடியே முடியாக்குடி மாநிலங்காத் திறைவனுறை மாடக்கோயிற்
சென்றாசை புடனவணங்கிப் பணிகன்செய்து திருவருளா மருளுகஞ் சேர்ந்துளாரே.

பொய்யடிமையிலலாதபுலவர்புராணம்.

பொய்யறியாக் கபிலரொடு பரணரா திப்புலவோர்பொற் பார்சுலகன்பொருந்தவோதிச்
செய்புளிடை வளராசு மதுரநல்ல சித்திரமவித் தாரமெனத் தெரிக்குஞ்செம்மை
மெய்யுடைய தொடைகளைல்லாமன் றுளாடன் மேலியகோளிருதாளில்லிவரசாத்திக்
கையுடையஞ் சலியினரா யருளான்மேலாக் கருதரிய மருளுகங் கைக்கொண்டாரே.

புகழ்ச்சோழநாயனாப்புராணம்.

பொழின்மருவுங் கருளுர்வாழ் புகழார்சோழர் போதகம்போ லென்னுயிரும்
போக்குமென்றே, யழல்விர்வான் கொடுத்தபிரா னதிகமான்மே லடர்ந்தபெரும்
படையேவ வவர்கொண்டேய்ந்த, தழல்விழிகொ டலகாண்பார் கண்டதோர்புன்
சடைத்தலையை முடித்தலையாற் றுழந்துவாங்கிக், கழல்பரவி யதுசிரத்தி னேந்தியாய்
ந்த கன்னமுழ்கி யிறைவனடி கைக்கொண்டாரே. (சக)

நாசிங்கமுனையரையநாயனாப்புராணம்.

நாடுபுகழ் முனைப்பாடி நாடுமேய நாசிக் முனையர்புலி நயந்துமன்று
ளாமெவ ராதிரைநா ணடியார்க்கம்பொ னமுதளிப்பா ரொணுவெண்ணி றணிந்துதூர்த்த
வேடமுடை யவர்க்கிரட்டிச் செம்பொனீந்து விடுத்தழக ராலயங்கள்விளங்கச்செய்து
தோடலர்தா ருடையபிரா னருனையானத் தோன்றின ரெனையருளி னூன்றினாரே. (1)

அதிபத்தநாயனாப்புராணம்.

அலையாருங் கடனாகை நகருள்வாழு மதிபத்தர் பரதவர்க் கதிபர்வேலை
வலைவாரி வருமீனிற் றிலமீனீசன் வார்கழற்கே யென்றுவிடு மரபார்பன்னாட்
டலையான தொருமீனே சாரநாளுந் தத்தொழிலால் விடுத்துமிடி சாரச்செம்பொ
னிலையாரு மணிநயந்த மீனென்றெய்த நீத்தருளா விறைவனடி நேர்த்துளாரே. (சஅ)

கலிக்கம்பநாயனாப்புராணம்.

கடவுளருட் கண்ணார்கள் பயிலுந்தொல்லைக் கடந்தைநகர் வணிகர்கலிக் கம்பரண்பர்க்
கடிமைபுற வருதளிப்பா ரடியானீங்கி யருளுருவா யன்பருட னணையவேத்தி
யிடையிலவ ரடியிணையும் வினக்காந்ப விகழ்மணவி கரகமலி யிரண்டுகையும்
படியில்விழுவெறிந்தவன்செய் பணியுந்தாமே பரிந்துபுரிந் தானருளே பற்றினாரே. (1)

கலியநாயனாப்புராணம்.

தடமதிக்கு மொற்றியூர் கருள்வாழுஞ் சக்கரப்பா டியர்குலமெய்த் தவமாபுன்னார்
படர்புகழார், கலியனார் கலியுக்கூற்றைப்பாய்த்தவர்க்குவினக்கெரிக்கும்பரிவான்மற்றோ
ருடலிலராய்ச் செக்குழல்வார்ச் சதுவுகோ துயர்மணவி யைக்கொள்வாருளருயின்றி
யிடித்திர மகளிறைய வரியாதன் வியன்கைகொடு பிடிப்பவருண் மேலினாரே. (10)

திருத்திராண்டர்புராணசாரம்.

சத்திராயனாபுராணம்.

விரிதருகா விரிகாட்டு வரிஞ்சியூர்வாழ் வேளாளர் சத்தியார் விமலர்பாதத்
துரியவர்க ளடிபரவு மொருமையார்கா வோவாமே யைத்தெழுத்து முரைக்குரீரா
நிருளின்மிட றுடையபிரா னடியார்தம்மை யிகழ்வார்காத் தண்டாயத் திடுக்கிவாங்கி
யரிபுமது திருத்தொழிலா வுடையார்மன்று ளாடியசே வடிநீழ லடைந்துளாரே. (௮௧)

ஐயடிகள்காடவர்கோளுயனாபுராணம்.

வையகிகழ் பல்லவர்தல் குலத்துவந்த மாமணிமா ந்மொழுது மகிழ்ந்துகாக்கு
மையடிகள் காடவர்கோ னருளானூல்க ளறித்தாக புரித்திடுத லமைபுமென்றே
பொய்யினைய வுடல்வாழ்வு கழியுமாறு பொருத்தியிடும் புகழ்வெண்பாப் புலியூர்மேவுஞ்
செய்யதிரு வடிமுதலாப் பதிகடோறுஞ் செப்பினு ரென்வினைக டப்பினாரே. (௮௨)

கணம்புல்லநாயனாபுராணம்.

இலகுவட வெள்ளாற்றுத் தென்பால்வாழு மிருக்குவே னூரதிப ரெழிலார்சென்னிக்
கலேசிலவா ரடிபரவுங் கணம்புல்லர் தில்லைக் கருதுபுலீச் சரத்தாற்குக் காத்தநீப
நிலைதரத்தா மிடமிடியா லொருநாட்புல்லா னீடுவிளக் கிடவதுவு நோராதாகத்
தலைமயிரி னெனிகொளுவு மளவினாதுன் ருவாத வாழ்வருளுந் தன்மையாரே. (௮௩)

காரிநாயனாபுராணம்.

திருக்கடலூர் வருளுவோர் காரியாராக் திகழ்தொண்டர் வண்டமிழ்தூ றிருந்த
வோதி, விருப்பொடுதம் பெயராற்பா விளம்பிழும்மை வேந்தரைபு முறைமுறையே
மேலியங்க, ணுரைத்தவுரை நயமாக்கி யவர்பாலேய்ந்த வொண்பொருளா லாலயங்க
ளோங்கச்செய்து, தரைக்குளூர் தவர்க்கேவ நகமுன்போற்றுந் தன்மையா வருள்
சேர்ந்த நன்மையாரே. (௮௪)

நின்றசீர்கெமோறநாயனாபுராணம்.

கன்னம்லி நெல்வேலிக் கவினார்மாற் கவுரியர்கோ னமணருறு கலக்கமெல்லாம்
பொன்னெயில்குழ் சிரபுரக்கோ ண்ணையமாற்றிப் புனிதமிரு றீறணிந்து போற்றிசெய்து
மன்னுபுகழ் மங்கையருக் கரசியாரா மலர்மாது மணிமாற்ப மகிழ்ந்துமாற்றார்
வெந்நிடுதல் கண்டாக புரிந்துகாழி வேந்தாருன் சேர்த்தபெரு விற்றினாரே. (௮௫)

வாயிலாநாயனாபுராணம்.

ஞாயிலார் மதிறெண்டைநாட்டுமேன்மைநண் ணுமயிலாபுரியின்வேளாண்டொன்மை
வாயிலார் மலைவில்லா னடியேபோற்றி மறவாமை தலைசின்ற மனமேசெம்பொற்
கோயிலா வுயர்ஞானம் விளக்காரீராக் குலவியவா னந்தமன்பே யமுதாக்கொண்டு
தாயிலா னிருசரண சிகழவேத்துந் தன்மையா ரருள்சேர்ந்த நன்மையாரே. (௮௬)

முனையவோநாயனாபுராணம்.

பொன்னிவனத் தருகாட்டுப் புகழுரீர்ப்பொருவி நிருமலவேளாண்டொன்மைமிக்கார்
முன்னியவர் முனையவோ ரிகலார்போரின் முரணழிவார் தமக்காக மொழிந்தகலி
மன்னுதிதி கொண்டுபயத் கொடுத்துவந்த வனர்பொருளா லிறைவனடி வழுவாவன்பர்
கன்னம்லி கசையின்மிக மிசையால்கு மன்பர் துன்ப மவையாவு மகன்றுளாரே. (௮௭)

கழற்சிங்கநாயனார் புராணம்.

காடவர்தம் குலமுலந்த கழலாட்சிங்கர் காதன்மிகு தேவியுடன் காவலாரு
ராடவல பெருமானைப் பணிவாரங்கோ ரகன்றமலர் தனைமோந்த வரிவழக்கைச்
சேடுடைய செருத்துணையா ரரியக்கேட்டுத் திறலரசர் மலரெடுத்த செங்கையென்றே
கூடகமுன் கைதடித்து ஞாலங்காத்த தாய்மையா ருள்சேர்ந்த வாய்மையாரே. (கிஅ)

இடங்கழிநாயனார் புராணம்.

கோகாட்டுக் கொடும்பாளா ரிருக்கும்வேளிர் குலத்தலைவ ரிடங்கழியார் கொங்கிற்செம்
பொ, னுனேற்றார் மன்றின்முக டம்பொன்மேய்ந்த வா தித்தன் மரபோர்நெற் கவர்ந்தோ
ரன்பர், போநாப்ப ணிருளின்கட் காவலாளர் புரவலர்முன் கொணரவவர்புகலக்கேட்டு
மானேற்ற ரடியாரே கொள்கவென்று வழங்கியா சாண்டருளின் மன்னினாரே. (கிக)

சேருத்துணைநாயனார் புராணம்.

இரைத்தணையார் புனற்பொன்னி மருகனனாட் டெழிலாருந் தஞ்சைநக ருழவ
ரேத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர் சேர்துவாழ்வார் செல்வமிரும் பல்லவர்
கோன் றேவிவீழ்ந்த, மருத்துணையார் மலரெடுத்து மோப்பக்கண்டு வளமலிபூங் கத்
தியா லவண்முகீர்ந்த, கருத்துணையார் விறற்றிருத்தொண் டினையேசெய்து கருத
லரு மமருலகங் கைக்கொண்டாரே. (கிச)

புகழ்த்துணைநாயனார் புராணம்.

புண்ணியர்கள் புகழுகார் திருப்பத்தூர்வாழ் புகழ்த்துணையா ரகத்தடிமைப்
புனிதர்சின்னாண், மண்ணிகழ மழைபொழியா வற்காலத்தால் வருந்துடல நடுங்கிடவு
மணிகீரேந்தி, யண்ணன்முடி பொழிசைச முடிமேல்வீழ வயர்த்தொருநாட் புலம்பவா
னருளாலீந்த, நண்ணலரு மொருகாசப் படியால்வாழ்ந்து நலமலிசீ ரமருலக நண்
னினாரே. (கிச)

கோட்புலிநாயனார் புராணம்.

குலவுபுகழ் நாட்டியத்தான் குடிவேளாளர் கோட்புலியார் குவித்துயர்த்த செந்
செந்குடி, நிலவணியவர்க் கமைத்தாணை நிறுத்தியொன்னார் கோமலைவார் திருவாணை
நினையாதெனற், செலமிடியா லழித்தபடி யறிந்துவாளாற் சேர்ந்தபெருங் கிளைஞரு
டல் சிதறவிசி, யிலகுமொரு குழவியைபு மெறிந்துகாத னெண்ணரிய கருணைகிழ
லெய்தினாரே. (கிட)

பத்தராய்ப்பணிவார்கள புராணம்.

தொண்டரடித் தொழல்பூசைத் தொழின்மகிழ்த லழகார் துளங்கியவர்ச் சனை
புரித ரெகுதி நியமங்கள், கொண்டபணி திருவடிக்கே கொடுத்தலீசன் குணமருவு
மருங்கதையைக் குலவிக்கேட்டு, மண்டிவிழி துளும்பன்மயிர் சிலும்பலுன்னன் மருவு
திருப் பணிகாட்டி வருபவாங்கி, புண்டுகொளா தொழிதலென விவையோரெட்டு
முடையாவர் பத்தரென வுரைத்துளாரே. (கிட)

பரமனையேபாவோர் புராணம்.

அருத்தமிழால் வடகலையா லருளாலொன்று லறிவுநெறி மருவுமருங் கவிதன்பாவர்
திருத்தியவா னவர்பணிய மன்றுளாடுந் தேவர்பிரான் கழலினையே சேரவோதி
விரும்புகோ வுடையுபுயன் மேலினோர்தா மேலானோ மெனமகிழ்ந்து விழிகீர்சோரப்
பசித்தருளாற் பரமனையே பாடவல்ல பான்மையா ரெமையாளு மேன்மையாரே. (கிஉ)

திருத்தொண்டர் புகழை காணம்.

சித்ததைத் தவன்பாலேவைத்தார்புராணம்.

செய்யுதல் தவன்பாலே வைத்தார்புராணம் பட்டாமை நமோடி பரிபுராதம்
சான்றொருவன்முதல் அமர்வாழ்வுத் தழிபெயர் வழிபடவுத் தருதிமேல்
முன்னிவையகடுகோதிப் பொலிவுகோக்கிப் புணர்த்தினர்தொடர்புபொருட்கொடு
கொடுக்க வளவரு செம்மைவாருஞ் சித்ததைத் தவன்பாலே வைத்துனாரே. (கடு)

திருவாதர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

பொருளியைத் தவமுடையார் வருணாக்கிற் பொருத்தினர்க ளல்லாத புகழினுள்ளார்
செய்யுதல் வருத்தவமுன் புரிந்தாரிக்குச் சார்விலா நிறைவனருள் சார்தலாலே
செய்யுதல் சடைமுடியா னருணாக்காக் கணாத செனவாமுத் தருத்தர்கன்னிச்
செய்யுதல் வளர்வாவி திகழமாருள் சிறத்தனா ரெமையாளப் பிறத்தனாரே.

முப்பொழுதத்திருமேனிநீண்டவோர்புராணம்.

செய்யுதல் தவமுடைய செய்மையாளர் தொகாலே மலர்வாவி திகழமுழி
யொப்பிதிரு கீறணித் தவியதியாற்றி யோவாமே கைய்தெழுத்து முறைத்தமேன்மைத்
தவியிலவா கமலியியா வின்பாலன்பார் தன்மையா னன்மையார் தகையாரென்று
முப்பொழுதத் திருமேனி நீண்டவல்ல முறைமையார் பிறவிதெறுத் திறமையாரே.

முழுநீறுபூசியமுனிவர்புராணம்.

சற்பமனு சற்பமுப சற்பமென்றித் கடனாணந்த திருநீறுத் கண்கனிதும்
பொற்புடைய வரஞ்சா னங்கியாறு பொல்லாத பூயியெதிர் புனைதலாகா
வற்புதமார் திரிபுண்ட மதியின்பாதி யகிலங்கத் தீபமிரு மழகார்வட்ட
முற்பொலிய அடவணிபு முறையாரன்றோ முழுநீறு பூசவல்ல முனிவர்தாமே. (கஅ)

அப்பாலுமடிச்சார்த்தார்புராணம்.

தாராகு முயெந்தர் பவிறுத்தொல்லத் தமிழ்காட்டப் புறத்திறைவன் சாணஞ்சார்த்த
சோருத்தொண்டர்களுமண்டரேத்தர் திருத்தொண்டத் தொகையருளாற்செய்யுதலாகா
லத், தோருத்தொடைவிலுரு திப்பாலப்பா லெத்தைபிரா னடியடைத்த வியல்பினோரு
மாராத காதுடை யவர்களுன்றோ வப்பாலு மடிச்சார்த்த வடியார்தாமே. (கக)

பூசலார்நாயனார்புராணம்.

பொருவருத்தன் டகாட்டு சின்றுவாழ் பூசார்கோப் பூசலார் புந்தியாலே
பிருத்தியார் தேடியா லயமுமாக்கி யெழுத்தருள் பண்ணுவதா வெண்ணுங்கால
யானதனைக் காடவர்கோற் கருணமன்ன னர்க்கா மணந்தவ்வா றிறிந்துதாழ்
விரவுமணக் கோவிறு விருத்தியங்கண் வேண்டவெகொண் டிறைஞ்சியருண்மேலினாரே.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

மங்கையர்க்குத் தனியாசி வளவர்குலக் கொழுந்து மன்னவர்குழ் தென்னவர்க்கு
மாதேவியார்மன், சங்கைகெட வமன்சமயஞ் சாடவல்ல சைவகொ மணிநூனத் தமிழ்
நீர்க்கோத்த, பொங்குதிரு வருணுடைய போதவல்லிப் பொருவி னெமோறஞ் புயமெல்
வாழ்ந்து, செங்கலை முலையாட னுணர்வின்பற் சோர்த்தவரைப் புகழ்த்தடியென் வாழ்
புத்தாரே. (கச)

கோகாயனாபுராணம்.

சாலியர்கோக் காமவேலித் தலைவர்மேன்மை தாலாத புகழ்ச்சைர் தஞ்செனென் றங், கோலியுளைத் தெழுத்தோதிச் சிந்தையுண்ணிச் கொண்டபொரு ளன்பர்கொடை கொடுத்தவாழ்வார், இலமிகுத் திருத்தொண்டர் குடையுங்கிணர் திருந்தியவென் கோ டுமனுஞ் சேரலித்து, பாலைய வொளித்தென் பாதமேத்திப் பாலோக முழுதாண்ட னான்மைபாரே. (௭௨)

கோச்செங்கட்கோழகாயனாபுராணம்.

வெண்ணுவ விதைக்கொளிதூற் பந்தர்செய்த வியன்சிலம்பி யதுவழித்த வெண் னானைக்கை, புண்ணாடிச் சுடித்தவுட லொழியச்சோழ னுயர்குலத்துச் சுபதேவன் கம லத்தோங்கும், பெண்ணாடி யவன்வயிற்றில் கைசிச்செங்கட் பெருமானாய்த் தென்னவ ராய்ப் பெருங்கோயில் பலவுங், கண்ணர்வித் துயர்தில்லை மறைபவர்க்கு முறைபுன் னகமய மாக்கியருன் கைக்கொண்டாரே. (௭௩)

திருகிலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாபுராணம்.

பிறங்கெருக்கத் தம்புலியூர்வாழும் பேரியாழ் பேணுதிரு கிலகண்டப் பெரும்பா ணனாரே, நிறத்தருசெம் பொற்பலகை யாலவாயி னிமலன்பாற் பெற்றருந் சேர்த்து லெவ்வாயி, நிறத்தருளும் வடதெனையே சேர்த்துபோற்றித் திருஞானசம்பந்தர் திருத் தான் வாழ்த்தி, யறந்திகழுந் திருப்பதிகம் யாழிலெற்றி யாகிறிநுப் பெருமனுஞ்சேர்ந் தருள்பெற்றாரே. (௭௪)

சுடையநாயனாபுராணம்.

சங்கையிலா வரன்மறையோர் நாவலூர்வாழ் தவரதிபர் தம்பிரான் சூழநாய வெங்கன்பிரான் நவநெழிக்கோ ரிலக்குவாய்த்த விசைஞானி யார்தனயமெண்ணுந்நிக் கங்கையர்க டொழும்பரவை மணவானகம்பி வந்துதிக்க மாதவங்கன் வருந்திச்செய்தார் வெங்கணரா வினங்குமினம் பிறைசேர்சென்னி விடையினு ருஞ்சேர்ந்த சுடையனாரே. (௭௫)

இசைஞானியார் புராணம்.

நாவற் நிருப்பதிக்கோர் செல்வச் சைவநாயகமாஞ் சுடையனார் கயத்தலின்பப் பூவைக் குலமடந்தை பொற்பார்கொம்பு புனிதமிகு நீரணிந்து போற்றிசெய்தே யாவிற் நிகழ்தலைவன் வலியவாண்ட வாளுராவதரிக்க வருந்தவங் கன்புரிந்தார் யாவர்க்கு மெட்டாத விசைந்தலின்ப விசைஞானி யெனஞான மெனிதாமன்றே. (௭௬)

அத்தாடி யுள்கூட்டத் தில்லைவாழ் மந்தனாப்பொய் யடிமையிலாப் புலவராகில், பத்தர்முத லெழுவனோ டொன்பதினம் ரேழொன் பதினமர்தனிப் பேரெண்ணென் பதினமராய, வித்தொகையிற் றெண்டர்செ ருரைத்தானவைத்த வீரிரண்டா யிரத்திரு தூற் றைம்பத்துமூன்று, முத்தமால் விருத்தத்திற் பயனுஞ்செய்ய ளுவகெழுபத் தைத் தெனகின் துரைக்குமன்றே.

செல்வமிகு திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ளார் நிறத்தனிப் பெயராக வது பதினமேனழுவர், மல்லன்மிகு கூட்டப்பே ருஞ்சேர்த்தார்கண் மாதவத்தோர் மும் மூன்று வகைபெற்றார்க, ளில்லறத்துத் துறவறத்து மிருத்துவாழ்த்தே வியல்பாகச் சிவ பதாளன் இசைந்தார்தம்மை, யல்லவதுத் தெனையாண்ட சைவகொமணியா ரகுட்புலியு குமாபதியா ருஞ்செய்தாரே.

திருத்தொண்டர் புராணசாரமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௭௮.

திருச்சிற்றம்பலம்.
உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த
திருப்பதி.கக்கேகாவ.

ஒன்றுதி யோரொழுபத் தொன்றீறுய் மூவர்தமிழ்
சென்றார் சிவதலங்கள் செப்புதற்கு—நின்ற
கடக்குஞ் சாமுகனேர் காய்விழியா னின்ற
கடக்குஞ் சாமுகனே காப்பு.

பன்னுசிவ தலமொருதூற் றைம்பதிற்று மூன்று பதிகமொன்று நாற்பத்தொன்
பதுபதிக மிரண்டா, முன்னுயிரு பதிறெட்டி நகர்பதிகமூன்று மொருபதினோர் தல
ம்பதிக மொருநான்கென் றுணர்க, மன்னுயிரு நான்குதல மோனார்த்தே பதிக மற்ற
மைத்து தலங்களுக்கு வருபதிகமாரும், பின்னுமைத்து வளநகர்க்குப் பெறும்பதிக
மேழாம் பேசுமொரு நான்குதலம் பெறும்பதிக மெட்டே. (க)

பரவுமொரு நான்குதலம் பதினொன்றும் பதிகம் பன்னுயிரு தலம்பதிகம் பன்னி
ரண்டாப் பகரு, முரைசெயிரு தலம்பதிகம் பதினெட்டா மிப்பா லொருமூன்று தலங்
களுக்கிங் குறுபதிக முரைக்கி, னிரவிலரு மறுநான்கு முப்பதிற்றுநான்கு நீடுழுபத்
தொன்றுமென சிரனிரையா மாகக், கருதுசிவ தலயிருதூற் றெழுபதிற்று நான்கு
கடைகாப்போ ரொழுதூற்று நாற்பதிற் றென்பானே. (உ)

திருப்பமுஜர் சேய்ஞலூர் திருமுல்லை வாயி றிருவைகா கொடிமாடச் செங்குன்
தூர் வியலூர், கருக்குடிதெய் கூர்பனர்தான் கலிக்காமூர் தலைச்சங் காடுமயேந்திரப்
பள்ளி கச்சினங்கன் ரூப்பூர், குரக்குக்கா பெரும்புலியூர் திருக்காட்டுப்பள்ளி குடர்
தைத்தேய்க் கோட்டமொடு குடத்தைக்கா ரோண, மெருக்கத்தம் புலியூர்வெண் டிறை
கண்ணூர் கோயி லிலம்பையங்கோட் டேர்சிக்க விராமனதிச்சரமே. (ஈ)

பள்ளியின்றுக் கூடறிரு விரும்புனை யாஜூர்ப் பசுபதீச் சரம்பாலத் துறைபரிதி
சியமங், கள்ளிலுரங் கணினுட்டர் திருமுருகன் பூண்டி கஞ்சனூர் கச்சிநெறிக்
காரைக்கா டோத்தூர், புன்னமங்கை நாட்டியத்தான் குடிசிலைய கல்லூர் புக்கொளியூ
ரவிநாசி பூவனூர் துறைபூர், கொள்ளிக்கா டிடைச்சரமச் சிறுபாக்கம் விளமர் கொட்
டையூர் கொடுங்குன்றங் கூடலையார் றாரே. (ச)

செவ்வேலி திருவழூர் தருமபுரம் பயந்துர் செங்கனங்கக் கரையிரும்பை
மாகாளம் வடுகூர், செவ்வெண்ணெய் வடகரைமார் துறைதிருவிற் கோலாரீசர்சக் கரப்
பள்ளி யகத்தியான் பள்ளி, செவ்வாயில் பேணுபெருந் துறைநாலூர் மயான செல்லி
க்கா விற்குடிவீட்டமதி முற்றம், -வல்லமறை யணிசல்லூர் தலையாலங் காடு வாட்
போக்கி திருநாலூர் மயிலாப் பூரே. (இ)

திருவாரூர்ப் பரவைபுண்மண் டளிசாத்த மங்கை நிறேமம் தெளிச்சேரி திருவு
சாத்தானங், காவீரர் திருவாலம் பொழில்வெண்ணெய் கல்லூர் கச்சியனே கதங்காவ
தங்கோடிக் குழக, ராசிலிதென் குடித்திட்டை வடமுல்லை வாயி லம்பர்ப்பெருந் திருக்
கோயில் வெண்பாக்கஞ் சுழியல், பெருமணயிற் திராலை பருப்பதம் வேற்காடு பேரொ
யில்பாற் துறைமுகச்சே சாமுண்டிச் சரமே. (ஊ)

பரியலூர் வீரட்டங் காணுட்டு முன்னூர் பாதாளிச் சாமெதிர்கொன் பாடிவலி
தாயஞ், சிறகுடிசக் குராலக் கோயில்கொள்ளம் பூதூர் திருப்புறவார் பணக்காட்டேர்

வினாகர்தன் டலை, னெநியரதைப் பெரும்பாழி யூறல்கரு ஆர னிலையிடும்பா வனீ
ங்கடுவாய்க் கரைப்புத்தர் கடம்பர், துறைதிருவே டகந்திருவஞ் சைக்கனமாடாணை
சோபுரங்கற் குடிவடகு ரங்காடு துறையே. (எ)

திருமாணி குழிவேட்டக் குடிதிருவாப் பாடி திருந்துதே வன்குடிமா கறல் சத்தி
முற்றர், திருவாப்ப ஊர்மீயச் சூரவ்ஜர் தன்னிற் நிகழ்த்ததிரு விளங்கோயில் வெஞ்
சமாக் கூடல், பெருநீலக் குடிமண்ணிப் படிக்கரைண் னிலத்துப் பெருங்கோயி நிரு
நா திருப்பட்டிச் சரமே, திருவீங்கோய் மலைவன்பார்த் தான்பனங்காட் ரேரே திருப்
புகலூர் வர்த்தமா னேச்சரம்பாம் புரமே. (அ)

கடைமுடியே யோணகார் தன்றளிகோட் ரீர்வை கன்மாடக் கோயிலிடை யாறு
பழையாறை, வடதளிநற் றினைகராய் கோணமா மலைச் வன்னியூர் கருவிலிய னேக
தங்கா வதால், விடமேவு கடிக்குளநற் றிருக்களரென் றிவைகட் கிரும்பதிக மொவ்
வொன்றென் றிசைத்திகே விப்பார், குடவாயில் புனவாயி றூங்காணை மாடங் கோழ
ம்ப மவளிவணல் ஊர்கோலக் காவே. (க)

குருகாஜர் திருவேன்வித் குடிவிசய மங்கை குற்றலங் குடமுக்குக் கோட்டாறு
புனையூர், கருகாஜர் குரங்காடு: துறையோமாம் புலியூர் கண்டியூர் வேதிருடி கானூர்
கோகரணர், திருவாரு ராணெறிப் தனைநல்லூர் நல்லத் திருக்கண்டிச் சரத்தேஜர்
திருச்சிராப் பள்ளி, பெருவேளூர் கீழ்வேளூர் செறும்பியூர் கானப் பேர்திருமங் கலக்கு
டியாக் கூர்கோவ லாரே. (க0)

திருப்பரங்குன் றந்திருப்பா திரிப்புலியூர் குறுக்கை திருப்புத்தர் மணஞ்சேரி
பாச்சிலாக் கிராமங், கருப்பறிய ஊர்கேதீச் சரந்திருக்கே தாரங் கச்சிமேற் றளிமே
லைத் திருக்காட்டுப் பள்ளி, யருத்தியுறு பட்டினத்துப் பல்லவனீச் சரம்பே ரன்பிலா
லந்துறைப் ராய்த்துறைவேட் களமிக், குரைத்தடி ரன்னியூ ரிவ்விரண்டாம் பதிகமு
ள்ளதலங் கடலூர்ம யானம்வாஞ் சியமே. (கக)

துருத்திதிரு நனிபள்ளி திருமருக நிருப்பூர் துருத்திபுறம் பயங்கடலூர் புள்ளிரு
க்கு வேளூர், ரரத்துறைவாழ் கொளிப்புத்தர் வான்ழியூர் பாசு ரம்பர்மா காளமயி லாடு
துறை வாய்மார், திருக்கழுக்குன் றம்பாண்டிக் கொடுமுடிரா மேச்சாஞ் செங்காட்டங்
குடிவெண்ணி திருச்செம்பொன் பள்ளி, பருப்பதம்புன் கூரரிசிற் கரைப்புத்தர்
சேறை பைஞ்ஞீலி கற்குடிமா மலைபதிக மூன்றே. (கஉ)

வலம்புரமா லங்காடு சிவபுரங்கா ளத்தி வலிவலஞ்சாய்க் காடுதிருக் கோடிகா நக
ரம், நலந்திகழும் பூவணங்கோ ளிலிசின் றி யூரு நறைபூர்ச் சித்தீச்சரமு நான்காகும்
பதிகம், வலஞ்சுழிநல் ஊர்பழன மாமாத்த ரண்ணு மலைகடம்பு ரின்னம்பர் நாரையு
ரைந்தா, சிலந்திகழ்நா கேச்சரமாத் பேறுமழ பாடி நெய்த்தானம் வெண்காடு நீந்
பதிக மாறே. (கஉ)

கயிலாய மாணக்கா னன்னாறு நாகைக் காரோணக் திருச்சோற்றுத் துறையேழு
புகலூர், வயலாகும் சுழிப்பாலை பொற்றியூர் திருவா வடுதுறையெட் டாந்தில்லை மறை
க்காடு மதுரை, யிலாகு முதுருன்றம் பதினென்று கச்சி யேகழ்ப் பிடைமருதீ
ராறையா றதிகை, யயலீரொன் பான்வீழி யாரூர்சீ காழி யறுநான்கு முப்பாணன்
செழுபத்தொன் ருமே. (கச)

திருப்பதிகக்கோவை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமையதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த

திருப்பதிக் கோவை.

* கோயிறு வேட்கை + செல் வாயில்கழிப் பாலை குலவு + பெரு மனமயேச்
திரப்பள்ளி முல்லை, வாயில்கலிக் காழர்சாய்க் காடுதிரும் பல்ல வணீச்சரம் வெண்
காவெனர் திருக்காட்டிப் பள்ளி, தாயிலான் குருகாழர் காழிகோ லக்கா தருக்கினர்
ஈ புன் னிருக்குவே ஞார்கண்ணர் கோயின், ஞாயிலியற் கடைமுடியே சின்னியூர் புன்
கூர் காடியுரோன்னி யூர்வேன்விச் குடியே. (ச)

கருதெதிர்கொள் பாடிமணஞ் சேரிதிருக் குறுக்கை கருப்பறியலூர் கதியே காட்
டுருக் குக்கா, மருவும்வாழ் கொளிபுத்தூர் மண்ணிப்படிச் கரையே வளரு மோமாம்
புலியூர் காண்டி முன்றூர், திருநாரை யூர்கடம்பூர் பந்தணைநல் லூர்பொன் றிகழ்கஞ்ச்
ஞார்கோடி காமங்கலக் குடியே, திருப்பனந்தா னாப்பாடி சேய்ஞலூர் திருந்து தேவ
ன்குடி திருவியலூர் திருக்கொட்டை யூரே. (உ)

இன்னம்பர் திருப்புறம்ப யம்விசய மங்கை யியல்வைகா லூர்கல்வட குறங்காடு
துறையே, பின்னமறு பழனமை யாறுசெய்த் தானம் பெரும்புலியூர் மழப்பாடி திருப்ப
முலூர் காணா, ரன்னவன்பி லாலந்துறை மாந்துறைபாற் றுறையே யானைக்கா பைஞ்
ஞீவி பாச்சிலாச் சிராம, மன்னுமீங் கோய்மலையி னோடறுபான் மூன்றே வடகரையிற்
பதிதென்பால் 3 வாட்போக்கி யாமே. (க)

கடம்பந்துறை திருப்பராய்த்துறை கற்குடி 0 மூக்கீச்சரங் கருதுதிருச் சிராப்
பள்ளி திருவெறும்பியூரே, செடுங்கனமே லைக்காட்டிப் பன்னியாலம் பொழில்சீர் சிகழ்
திருப்பூச் தருத்திகண்டி யூர்சோற்றுத் துறைமா, லெமுவேதி குடிதென் குடித் திட்
டைபுன்ன மங்கையணியாரச்ச் கரப்பள்ளி யருங்கருகா லூரே, படர்பாலைத் துறைநல்
லூர் திருவாழ் ரதனீற் பசுபதீச் சாஞ்சத்தி முற்றம்பட் டீச்சரமே. (ச)

ஐதறைவட தளிதிருவ லஞ்சுழியே () குடமூக் கதனிற்றீழ்க் கோட்டங்கா ரோண
நாகேச்சரங், கூறுமிடை மருதுகுரீங் காடுதுறைநீலக் குடிவைகன் மாட்கோயி னல்
வக்கோ மும்பஞ், சாறமரா வடுதுறைதண் + டிருத்திதிரு வழுநூர் சகம்புகழ்மா
யூரம்வின ககர்பறியலூரே, வீறுசெம்பொன் பள்ளிநனி பள்ளிவலம் புரமே வியன்ற
லைச்சங் காடாக்கூர் லினங்கு கட்டலூரே. (இ)

திருக்கடலூர் மயானமொடு திருவேட்டக் குடியே தெளிச்சேரி தருமபுர நன்னாறு
கோட்டா, துறைக்குமம்பர்ப் பெருந்திருக் கோயின்மாகாள் முயர்மீயச் சூரினங்கோ
விரிலதைப் பதிபு, மருக்கமழ்பாம் புரநற்சிறு குடிவீழி மிழலை வன்னியூர் கருவிவிமன்
பேணுபெருக் துறைபென், கருத்துடைக்கு கறையூர்ச்சித் தீச்சரத்தோ டரிசிற் கரைப்
புத்தூர் செபுராமுங் கலையநல்லூர் காணே. (ஈ)

கருக்குடிவாஞ் சிவந்திருநன் னிலத்துப்பெருங் கோயில் கவின்கொண் டீச்சரம்
பணியூர் வீற்குடிதென் புகலா, ரிருக்குமவர்த்த மானேச்சர மிராமனதீச் சரமே யியல்
பயந்துர் செங்காட்டங் குடிமருக லிருனே, முருக்குதிருச் சாத்தமங்கை நாகைக்கா
ரோண முன்றிருச்சிக் திருக்கீழ் வேளூர்தே லூரே, யரிக்கரியான் பள்ளியின்றுக்
கடந்திரு வாகு ரானெரிமூ டட்டானம் பாவையுன் மண்டளியே. (எ)

* கோயில்—சிதம்பரம்.	+ செல்வாயில்—செபுடி.
+ பெருமணம்—ஆச்சாபுரம்.	ஈ புன்னிருக்குவேஞர்—வைத்திரைத்தோயில்.
3 வாட்போக்கி—இத்திண்கி.	0 மூக்கீச்சரம்—உறைபூர்.
() குடமூக்கு—குட்கோணம்.	+ தருத்தி—குற்றலம்.

மேலாகும் வினமர்கா வீரம்பெரு வேளூர் மினிர்நிலையா லங்காடு குடவாயில்
சேறை, நாலூர்ம யானங்கடு வாய்க்கரைப் புத்தூர் நவிலுமிரும் பூனாதிரு வரதைப்
பெரும் பாழி, மாலூரு மவளிவணல் லூர்பரிதி கியமம் வாழ்வெண்ணி பூவணூர் பாதா
ளீச் சாரீர்ச், சேலூருந் திருக்களர்சிற் றேமமுசாத் தானந் திருவிடம்பா வனத்தோடு
சேர்ந்தகடிக் குளமே. (அ)

தண்டலையீ னெனிகோட்டீர் வெண்ணிறையோ டமுதே தருகொள்ளம் பூனர்பே
ரெயில்கொள்ளிக் காடு, கண்டருதெங் கூர்நெல்லிக்கா நாட்டியத்தான் குடியே காறு
யில் கன்றப்பூர் வலிவலங்கச் சினத்தோ, டண்டர்பிரான் கோளிலிதென் றிருவாய்
மூர் * மறைக்கா டகத்தியான் பள்ளிகோடிக் குழகருந்தென் கரையி, வெண்டருநூற்
றிருபத்தே பிழ்ப்பாலீழத்தி விசைகோண மாமலகே தீச்சரமென் றிரண்டே. (க)

ஆலவா யாப்பனூர் பரங்குன்றே டகத்தோ டருங்கொடுங்குன் றந்திருப்புத் தூர்
புனவா யிலினோ, டேலுமிரா மேச்சரமா டானை † காணப்பே செழிற்றிருப்பூ வணஞ்
சுழிய லின்புறஞ் றூலம், பாலலோ சன்னற்றிருநெல் வேலியொடு பாண்டி பதினாஞ்
மலையாட்டி லஞ்சைக்கள மொன்றே, சேலயிரு மவிநாசி திருமுருகன் பூண்டி ‡ திரு
நணு ஏ கொடிமாடச் செங்குன்றார் தானே. (கௌ)

வெஞ்சமாக் கூடல்கொடு முடிசுருவூர் கொங்கின்மேவுமே முரத்தூறைவண் டீ தே
கானை மாட, மெஞ்சலில் கூடலையாற்றா ரெருக்கத்தம் புலியூ ரினையகலர் தினை
நகர்சோ புரமதிகை புகழே, விஞ்சுதிரு நாவலூர் □ முதுகுன்றம் திருநெல் வெண்
னெய்திருக் கோவலா ரறையணிகல் லாரே, மஞ்சுகித பிழையாறு வெண்ணெய்நல்
லூர் துறையூர் வடுகூர்வீ டேயருளுந் திருமாணி குழியே. (கக)

தண்ணூர்தன் டலைப்பாதி ரிப்புலியூர் முண்டிச் சாம்புறவார் பனங்காட்டீர் திரு
வாமாத் தூரே, யெண்ணாண் னாமலைபு நடுகாட்டிலிருபத் திரண்டாகு மிப்பாலே கம்
பமேற் றளிவின், கண்ணோங்கு மதிலோண காந்தன் றளி யனேக தங்காவ தங்கச்சி
நெறிக்காரைக் காடே, புண்ணா ரூங்கணின்முட் டந்திருமா கறலோத் தூர்வன்
பார்த் தான்பனங்காட் டீர்வல்ல மாற்பேறே. (கஉ)

ஊறலிலம் பையங்கோட் டீர் () விற்கோல மாலங்கா டெய்பாகூர் வெண்பா
க்கங் கள்ளில் காளத்தி, மாறிற்று வெற்றியூர் = வலிதாயம் பாலி வடமுல்லைவாயில்
வேற் காடுதிரு மயிலை, யீறிற்று வான்மியூர் கச்சுரா லக்கோயி லிடைச்சரங் கழுக்
குன்ற மச்சிறுபாக் கம்மே, மாறிற்று வக்கரையே யரசிலிதொல் விரும்பை மாகாளந்
தொண்டை நன்னாட் டெண்ணின் முப்பா னிரண்டே. (கங)

கோகரணத் துளுவதே யத்திலொன்றே யிப்பீற் குலவு * பருப் பதலை பருப்
பதமம் பிகைதன், பாசுருறை யனேகதங்கா வதத்திருக் கேதாரம் பகர் † நொடித்
தான் மலைவடக்கிற் பதியைத்தே யிவற்றோ, டாகவீரு னுற்றெழுபா னுன்கென்பர்
மூவ ராட்டபித யிருக்குறு ரதிகமாம் வைப்புத், தாகமுட னினைப்போர்க்குந் துதிப்
போர்க்கும் வினைகள் சாராவாம் பிறப்பகலஞ் சத்தியமுத் திபுமே. (கச)

திருப்பதிக்கோவை முற்றிற்று.

* மறைக்காடு—வேதாளியும். † காணப்பேர்—காளையர்கோயில்.

‡ திருநாணு—பவானிகுடல். § கொடிமாடச் செங்குன்றார்—திருச்செங்கோடு.

§ தூங்கானைமாடம்—திருப்பெண்ணாகடம். □ முதுகுன்றம்—விருத்தாசலம்.

ஊறல்—தக்கோலம். () விற்கோலம்—உலம். = வலிதாயம்—பாடி.

* பருப்பதம்—பூரிசைலம் அல்லது மல்லிகார்க்கணம். † நொடித்தாரம்—காடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்

திருநட்சத்திரம்.

ஒன்றகல வெட்டெட்டா மோதுமடி யாரன்பாற்
றுன்றுமதி காளினிது சொல்லவே—வென்றிதரும்
பொன்னிதிவி நாயகனார் பூமுடிமே லாடுதிருச்
சன்னிதிவி நாயகனார் தான்.

நிலைமண்டலவாசிரியப்பா.

தில்லைவா ழந்தணர் திருவரு ளாலவர்
மல்குசிர்ப் பதத்தை மகிழ்வொடு வணங்கிக்
கடிதிரு நீல கண்டர்தை விசாகம்
வடிவியற் பகையார் மார்கழி யுத்திரம்
வருமினை யான்குடி மாறரா வணிமகங்
கருதுமெய்ப் பொருளார் கார்த்திகை யுத்திரம்
விதன்மிண்ட கண்டர் மேடமா திரைநா
னறனமர் நீதி யானிப் பூரம்
மாவெறி பத்தர் மாசியி லத்தங்
காணுமே னுதியார் கன்னியுத் திராட
மலர்கண் ணப்பர் மகரமான் றலையிற்
குலவுருங் குலியர் கோளரி மூலந்
தருமா னக்கஞ் சாறர்விற் சுவாதி
யரிவாட் டாயர்தை யாதிரை நாளி
லானாயர் கார்த்திகை யத்த நாளிற்
கான மூர்த்தியார் கடகத் தாரன்
முருக ரிடப மூல மதளி
ஹுத்திர பசுபதி புயர்கன்னி முன்னாள்
பொருந்திரு காளைப் போவார்கண் னியிற்பார்
திருக்குறிப் படியார் சித்திரைச் சுவாதி
சண்டிச ராமவர் தையுத்தி ரத்திற்
றண்டமி ழப்பர் தகரிற் சதயங்
குலச்சிறை நாயனார் கோளரி யனுட
மலகில் குறும்ப ராடியிற் சித்திரை
யருன்கா கைக்கா லம்மைமீன் விளக்கா
மருகிலப் பூதிதை யதிற்சத யத்திற்
கமைநீல கக்கர் காளை மூலத்தி
னமிசந்தி யடிக னுள்விடைப் பூச
னான சம்பந்தர் நான்விடை மூல

மான கலிக்காம ரானி ரேவதியி
 வருட்டிரு மூல ரைப்பசி முன்னாள்
 வருதண்டி யடிசன் வளர்மீன் சதயஞ்
 சேமமா மூர்க்கர் தேண்மதி மூலஞ்
 சோமாசி மாறர் தொழுவிடை யாவிற்
 சாக்கிய நாயனார் தனுப்பூ ராடர்
 தேக்கிய கிறப்புலி தேட்பூ ராடஞ்
 ஜேர்சிறுத் தொண்டர் சித்திரைப் பரணி
 சேரமான் கடகஞ் சேர்த்தசோ தியினிற்
 கணநாதர் மீனங் கலந்தவா திரையிற்
 குணமாய் கூற்றவர் குளிர்மதி யாதிரை
 பொய்யடிமையிலலாப் புலவர்தான் போற்றி
 மெய்ப்புகழ்ச் சோழர் மினிர்குளி ரார
 னாசிக்க முனையார் நற்கன்னி சதயந்
 திரவதி பத்தர் சிங்கவா யிலியங்
 கலிக்கம்பர் மகரக் கடைநா ளதனிற்
 கலியரா டியினிற் கலந்தவிந் திரனா
 யேசிற் சத்தியார் துலாப்பூ சத்தி
 லையர்கா டவர்கோ ணைப்பசி மூலங்
 கணம்புல்ல நாயனார் கார்த்திகை யங்கி
 கணஞ்சேர் காரியார் கடம்பூ ராடர்
 னாய்நெடு மாறர் துலாமதிப் பரணியில்
 வாயிலார் நாயனார் மார்கழி யிரேவதி
 வெம்முனை யடுவார் மீனப் பூசஞ்
 செம்மை நாகக்கழற் சிங்கர்சேப் பரணி
 மருவிடங் கழியார் மதிதுலா வாரல்
 செருத்துணை நாயனார் சிங்கப் பூசஞ்
 சேட்புகழ்த் துணையார் சிங்கவா யிலியங்
 கோட்புலி நாயனார் குளிர்மதி கேட்டை
 பத்தராய்த் தாழ்வார் பரமணைப் பாடுவார்
 சித்தத்தைச் சிவன் பாலே சேர்த்துளா
 ரப்புறு செய்த்திரு வானூர்ப் பிறந்தார்
 முப்பொ முதுத்திரு மேனி தீண்டுவார்
 முப்புலி தொழுமுழு நீறு பூசுவா
 ரப்பாண மடிச்சார்ந் தாரை வணங்கிப்
 பூசலா ரைப்பசி புருமனு டத்தின்
 மாசிலா மானியார் மைம்மதி புரோகிணி
 மிருசுவ நேசர் மீனரோ கிணியிற்
 நெருபுகழ்ச் செங்கட் சோழர் குடக்குன்
 நடுநிலகண்ட யாழ்ப் பாணர்சே மூலஞ்
 சடையனார் மார்கழி சார்த்தவா திரையி
 லிசைஞானி மேடத் திசைத்த சித்திரையில்
 வசையிலா விம்மதி மருவுமிந் நாளிற்
 பரகதி யடைந்த பத்தரைப் பாடிக்
 கருதுவன் நெண்டர் கடகச் சுவாதி
 குருபூசை நாளிற் குறைவிலா திவர்க்கு
 வருபூசை தத்தோர் மாநிலத் தோங்கித்

திருத்தொண்டத்தொகை.

தவப்பய னெய்திச் சதுமறைக் கிரியிற்
சிவகதி யடைத நிண்ண முண்மையதே.

பாடிய சம்பந்தர் வைகாசி மூலம் பயிலுமப்பர்
நீடிய சித்திரை மாதச் சதய கிறைவன் றெண்ட
ராடியிற் சோதி திருவாத ஆர்தல் லானிமகர்
தேடிய சேக்கிழார் வைகாசிப் பூசஞ் சிறத்தனரே.

சித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித் திங்கடனி
லுத்திரஞ் சீர்கொண் மறைஞான சம்பந்த ரோதுகன்னிச்
சுத்தமெய்ப் பூர மருணந்தி யைப்பசிச் சோதிதனில்
வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

திருநட்சத்திரமுற்றிற்று.

சமயகுரவர் நால்வர் வயக.

அப்பருக்கெண் பத்தொன் றருள்வாத லூருக்குச்
செப்பியநா லெட்டினிற் றெய்வீக—மிப்புலியிற்
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்
கந்தம் பற்றி.

திருத்தொண்டத்தொகை.

பண் கொல்லிக்களவாணம்.

அடியை ம.

திருச்சிற்றப்பலம்.

தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்
'நிருலை கண்டத்துக் குயவனாக் கடியே
னில்லையே யென்னா வியற்பகைக்கு மடியே
னினையான் னன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா யிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்லும் குன்றையார் விந்நிண்டற் கடியே
னல்லமென் முல்லையந்தா தமர்நீதித் கடியே
னாருர னாருரி லம்மானுக் கானே.

(௧)

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
னேனாதி நாதன் னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்கம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
கடலூரிற் கலையன் னடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வன்னன் மானகஞ் சாற
னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே

னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானாய் கடியே
 னாநா னாநரி லம்மானுக் கானே.

(௨)

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
 முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
 செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்
 திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
 மெய்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
 வெருண்டெழுந்த தாதையை மழுவினா வெறிந்த
 வம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
 னாநா னாநரி லம்மானுக் கானே.

(௩)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையர்க் கொண்ட
 திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருநம்பி ருலச்சிறைத னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருமிழலைக் குறம்பற்கும் பேயார்க்கு மடியே
 னொருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே
 னொலிபுனல்கும் சாத்தமங்கை நீலநகத்த் கடியே
 னாநாநம்பி நயிநந்தி யடியார்க்கு மடியே
 னாநா னாநரி லம்மானுக் கானே.

(௪)

வம்பாறு வரிவண்டு மணநாற மலரு
 மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு
 வெம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே
 னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியே
 னம்பிரான் திருமூல னடியார்க்கு மடியே
 னாட்டமிரு தண்டிக்கு மூர்க்கற்கு மடியே
 னம்பரான் சோமாசி னாறனுக்கு மடியே
 னாநா னாநரி லம்மானுக் கானே.

(௫)

வார்கொண்ட வனமுலையா னுமைபங்கள் கழலே
 மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
 சீர்கொண்ட புகழ்வன்னல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
 செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
 கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கு மடியேன்
 கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியே
 னார்கொண்ட வேற்கூற்றன் கனத்தைக்கோ னடியே
 னாநா னாநரி லம்மானுக் கானே.

(௬)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
 பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்
 மெய்யடியா னாசிக் முனையரையற் கடியேன்
 விரிதிரைகும் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்
 கைதடிந்த வரிநிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
 கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே
 னையடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே
 னாநா னாநரி லம்மானுக் கானே.

(௭)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
 கணம்புல்ல சம்பிக்குங் காரிக்கு மடியே

திருத்தொண்டத்தொகை.

னிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
 சிந்தைச் சொமொற னடியார்க்கு மடியேன்
 றுறைக்கொண்ட செம்பவன யிருளகற்றுஞ் சோதித்
 தொன்மயில வாயிலா னடியார்க்கு மடியே
 னறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையவொற் கடியே
 னொர னொரி லம்மானுக் காளே.

(அ)

கடல்குழந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
 காடவர்கோன் கழற்சங்க னடியார்க்கு மடியேன்
 மடல்குழந்த தார்மபி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
 மன்னவனஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
 புடைகுழந்த புலியதன்மே லரவாட் வாடி
 பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியே
 னடல்குழந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
 னொர னொரி லம்மானுக் காளே.

(ஆ)

பத்தராய்ப் பணிவார்க னெல்லார்க்கு மடியேன்
 பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
 றிருவாரூர்ப் பிறந்தார்க னெல்லார்க்கு மடியேன்
 முப்போதுந் திருமேனி தீண்டவார்க் கடியேன்
 முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியே
 னப்பாலு மடிச்சார்த்த வடியார்க்கு மடியே¹
 னொர னொரி லம்மானுக் காளே.

(அ)

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றழைப் பூசல்
 வரிவனையான் மானிக்கு கேசனுக்கு மடியேன்
 நென்னவனா புலகாண்ட செங்கனூர்க் கடியேன்
 றிருநில கண்டத்துப் பாணனூர்க் கடியே
 னென்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
 னிசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்க்கோ
 னன்னவனா மாநா னடிமைகேட் வெப்பா
 ராநரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே.

(அ)

திருத்தொண்டத்தொகை முற்றிற்று.

பணித்தந் நெண்டத் தொகைமுதற் றிலலை யிலமலிந்த
 வணித்திகழ் மும்மை திருசின் ற வம்பறா வார்கொண்டதோ
 ரிணைத்திகழ் பொய்யடி மைக்கறைக் கண்டன் கடல்குழந்தபின்
 மணித்திகழ்சொற்பத்தர் மன்னிய சீர்மறை நாவனொடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பியாண்டார்நம்பி அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டார் திருவந்தாதி.

பொண்ணி வடகரை சேர்நாரை யூரிற் புழைக்கைமுக
மன்ன னறுபத்து மூவர் பதிதே மரபுசெயல்
பன்னவத் தொண்டத் தொகைவகை பல்குமந் தாதிதனைச்
சொன்ன மறைக்குல நம்பிபொற் பாதத் துணை துணையே.

தில்லைவாழந்தணர்.

செப்பத் தருபுகழ்த் தில்லைப் பதியிற் செழுமறையோ
ரொப்பிப் புவனங்கண் மூன்றினு மும்பரி னாரொரித்த
வப்பர்க் கழுதத் திருகடர்க் கந்திப் பிறையணிந்த
துப்பர்க் குரிமைத் தொழில்புரி வோர்தமைச் சொல்லுதுமே. (ச)

திருநீலகண்டநாயனார்.

சொல்லச் சிவன்றிரு வாணைதன் றாமொழி தோணசையை
யொல்லத் துறந்துரு மூத்ததற் பின்னுமை கோளருளால்
வில்லைப் புரைநுத லானொ டுனமைபெற் றின்பயிர்க்கான்
நில்லைத் திருநீல கண்டக் குயவனாஞ் செய்தவனே. (உ)

இயற்பகைநாயனார்.

செய்தவர் வேண்டிய தியாதுங் கொடுப்பச் சிவன்றவனாய்க்
கைதவம் பேசினின் காதலி யைத்தரு கென்றலுமே
மைதிகழ் கண்ணியை யீந்தவன் வாய்த் பெரும்புகழ்வந்
தெய்திய காவிரிப் பூம்பட் டினத்து ளியற்பகையே. (ங)

இளையான் குடிமாறநாயனார்.

இயலா விடைச்சென்ற மாதவர்க் கின்னமு தாலிதைத்த
வயலார் முளைவித்து வாரி மனையலக் கால்வறுத்துச்
செயலார் பயிர்விழுத் தீங்கறி யாக்கு மவன்செழுநீர்க்
கயலா ரிளையான் குடியுடை மாறனெங் கற்பகமே. (ச)

மெய்ப்பொருளையனார்.

கற்றான் மெய்த்தவன் போலொரு பொய்த்தவன் காய்சினத்தாற்
செற்றவன் நன்னை யவனைச் செறப்புக லுந்திருவாய்
மற்றவன் நத்தா நமரே பெனச்சொல்லி வானுலகம்
பெற்றவன் சேதிபன் மெய்ப்பொரு ளாமென்று பேசுவரே. (இ)

விறன்மிண்டநாயனார்.

பேசும் பெருமையல் வாரு ரணையும் பிரானவனு
மீசன் றணையும் புறகுதட் டென்றவ னீசனுக்கே
கேச னெனக்கும் பிரான்மினைக் கேபுக நீடுதென்றல்
வீசம் பொழிற்றிருச் செக்குன்ற மேய விறன்மிண்டனே. (ஊ)

அமர்ந்தநாயனார்.

மிண்டிம் பொழிற்பழை யாறை யமர்ந்தி வென்பொடியின்
முண்டத் தரித்த பிராற்குல் லாரின்முன் கோவணசேர்
கொண்டித் தருமென்று தன்பெருஞ் செல்வமும் தன்னையுந்தன்
றுண்ட மதிமுத லானபு மீந்த தொழிலினே.

(௭)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

தொழுதும் வணங்கிய மாலவன் தோடருஞ் சோதிசென்றும்
கெழுதுத் தமிழ்ப்பழ வாவணம் காட்டி யெனக்குஞடி
முழுது மடிமைவந் தாட்செ யெனப்பெற்ற வன்முரே
னொழுது மலரினந் றுரொம் பிரானம்பி யாளுநே.

(௮)

எழிபத்தநாயனார்.

ஊர்மதின் மூன்றட்ட வுத்தமர்க் கென்றோ ருயர்தவத்தோன்
சூர்மலர் கொய்யா வருபவன் தண்டின் மலர்பறித்த
சூர்மலை மேற்கொளும் பாக ருடறுணி யாக்குமவ
னோர்மலி மாமதில் சூழ்கரு ஆரி லெறிபத்தனே.

(௯)

ஏனாதிநாயனார்.

பத்தனை யேனாதி நாதனைப்பரிர் டெயின தன்னு
ளத்தனைத் தன்னோ டமர்மலைந்தா நெற்றி ரீறுகண்டு
கைத்தனி வாங்வி டொழித்தவன் கண்டிப்ப சின்றருள்
சித்தனை யிழக் குலதீப னென்பரிச் சீனிவத்தே.

(௧௦)

கண்ணப்பநாயனார்.

சிலத்திற் நிகழ்திருக் காளத்தி யார் திரு நெற்றியின்மே
னலத்திற் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிகண் டெண்ணெங்கி
வலத்திற் கடுக்கனை யாற்றன் மலர்க்கண் ணிடந்தப்பினான்
குலத்திற் கிராதனங் கண்ணப்ப னுமென்று கூறுவதே.

(௧௧)

குங்குலியக்கலயநாயனார்.

வயந்த கயிறதன் கண்டத்திற் பூட்டி யெழிற்பனந்தாட்
சாயந்த சிவனிலைத் தானென்பர் காதலி தாலிகொடுத்த
தாயந்தந் குங்குலி யங்கொண்ட னற்புகை காலினமுன்
காயந்த வரங்கிட்ட தென்கட ஆகிற் கலையனையே.

(௧௨)

மானக்கஞ்சாறநாயனார்.

கலச முலைக்கன்னி காதற் புதல்வி கமழ்குமுலை
சலசெய் தவத்தவன் பஞ்ச வடிக்கிவை சல்கெனறு
மலச மெனக்கரு தாதவன் கூந்த லரிந்தளித்தான்
மலைசெய் மதிர்க்குசை மானக்கஞ் சாற னெனும்வன்னலே.

(௧௩)

அரிவாட்டாயநாயனார்.

வள்ளற் பிராற்கு முதேத்தி வருவோ னுகுலியங்கே
வெள்ளச் சடையா யமுதசெய் யாலிடி லென்றலையைத்
தள்ளத் தருமென்று வாட்டூட் டியதடங் கையின்கா
ணன்னற் பழனக் கணமங் கலத்தரி வாட்டாயனே.

(௧௪)

ஆனாயநாயனார்.

தாயவன் யாவுக்குந் தாழ்சடை மேற்றனித் திங்கன்வைத்த
தாயவன் பாதந் தொடர்ந்துதொல் சீர்துனை யாற்பரவும்
வேயவன் மேன்மழ நாட்டி விரிபுனன் மங்கலக்கோ
னாயவ னாயை சென்னையு வந்தான் டருளினனே.

(௧௮)

சுந்தரமூர்த்தநாயனார்.

அருட்டுறை யத்தர்க் கடிமைப்பட்டே ணினி யல்லனென்னும்
பொருட்டுறை யாவதென் னையென்ன வல்லவன் பூங்குவனை
யிருட்டுறை நீர்வய னாவற்ப திக்கும்பி ராண்டைந்தோர்
மருட்டுறை நீக்கிநல் வான்வழி காட்டிட வல்லவனே.

(௧௯)

மூர்த்தநாயனார்.

அவந்திரி குண்டம னாவதின் மாள்வனென் றன்றலவாய்ச்
சிவன்றிரு மேணிக்குச் செஞ்சந் தனமாச் செழுமுழங்கை
யுவந்தொளிர் பாதையிற் றேய்த்துல காண்டவொண் மூர்த்திதன் னூர்
நிவந்தபொன் மாட மதூரா புரியென்னு நீள்பதியே.

(௨௦)

முருகநாயனார்.

பதிந் திகழ்தரு பஞ்சாக் கரம்பயி னாவின்னீர்
மதியஞ் சடையார்ச் சுலந்தொட் டணிபவன் யான்மகிழ்ந்து
துதியங் கழற்சண்பை நாத்தற்குத் தோழன்வன் றெண்டனம்பொன்
னதிகம் பெறும்புக லார்முரு கன்னெனு நந்தனனே.*

(௨௧)

உருத்திரபசுபதிநாயனார்.

அந்தாழ் புனறன்னி லல்லும் பசுவின் ருதரத்தா
லுந்தாத வன்பொடு ருத்திரஞ் சொல்லிக் கருத்தமைந்த
பைந்தா ருருத்ர பசுபதி தன்னற் பதிவயற்கே
நந்தார் திருத்தலை யூரென் றுரைப்பரிந் நானிலத்தே.

(௨௨)

திருநாளைப்போவார்நாயனார்.

நாவார் புகழ்த்தில்லை யம்பலத் தானுள் பெற்றநாளைப்
போவா னவனும் புறத்திருத் தொண்டன் னன் புன்புலபோய்
மூவா யிரவர்கை கூப்ப முனியாய வன்பதிதான்
மாவார் பொழிநிக ழாதனா ரென்பரிம் மண்டலத்தே.

(௨௩)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்.

மண்டும் புனற்சடை யான்மறர் துசெற்றி வாட்டுமவகை
விண்டு மழைமுகில் வீடா தொழியின்யான் வீவனென்னு
மிண்டும் படர்பாறை மூட்டு மெழிலார் திருக்குறிப்புத்
தொண்டன் குலங்கச்சி யேகூலியர்தங்க டொல்குலமே.

(௨௪)

சண்டேசுரநாயனார்.

குலமே ரியசேய்ஞ லூரிந் குரிகில் குராகடல்குழ்
தலமே ரியவிறற் சண்டிசண் டர்தந்தை தாளிரண்டும்
வலமே ரியமழு வாலெறிந் தீசன் மணிமுடிமே
னலமே ரியபால் சொரிந்தவர் சூட்டியு சன்னிதியே.

(௨௫)

திருத்திதாண்டார் திருவத்தாதி.

கந்தரீழந்தநாயனார்.

கிதியார் துருத்திதென் வேன்வித் குடியாய் கிணமறந்த
மதியேற் கறிசுறி வைத்த புசுப்பின்னை மாற்றிடென்று
ததியா வருள்சொன்ன வாற்றிவா ரிடைப் பெற்றவன் கா
னதியார் புன்வய னாவல் கோனென்னு கற்றவனே.

(௨௩)

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

கற்றவ னல்லுர்ச் சிவன்றிருப் பாத்தன் சென்னிவைக்கப்
பெற்றவன் மற்றிப் பிறப்பற வீரட்டர் பெய்கழற்றா
ஞற்றவ னுற்ற விடமடை யாரிட வொன்னமுதாத்
துற்றவ னொழி னாவுக்கர செனூர் தாமணியே.

(௨௪)

மணியினை மாமறைக் காட்டு மருந்தினை வண்மொழியாற்
றிணியன நீன்கத வந்திறப் பித்தன தென்கடலிற்
பணியன் கன்மிதப் பித்தன ஸ்வப் பெருநெறிக்கே
யணியன் நாவுக் கரையாபி ராட நருந்தமிழே.

(௨௫)

குலச்சிறைநாயனார்.

அருந்தமி ழாகரன் வாதி லமனைக் கழுறுதிமே
விருந்தமிழ் நாட்டிடை யேற்றுவித் தோனெழிற் சங்கமவைத்த
பெருந்தமிழ் மீனவன் நன்னதி காரி பிரசமல்கு
குருந்தமிழ் சாரன் மணமேற் குடிமன் குலச்சிறையே.

(௨௬)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்.

சிறைநன் புனற்றிரு காவலா ராளி செழுங்கயிலைக்
கிறைநன் கழுனனை யெய்து மிவனநன் போற்றவின்னே
பிறைநன் முடியன் னடியடை வேனென் றுடல்பிரிந்தா
னறைநன் மலர்த்தார் மிழலைக் குறும்ப னொணுகம்பியே.

(௨௭)

காரைக்காலம்மைபார்.

கம்பன் திருமலை கான்மிதி யேனென்று தாளிரண்டு
மும்பர் மிசைத்தலை யானடர் தேற வுமைநகலுஞ்
செம்பொன் னுருவனென் னம்மை யெனப்பெற் றவன்செழுந்தேன்
கொம்பி னுருகாரைக் காலினின் மேய குவதனமே.

(௨௮)

அப்பூதியடிகனாயனார்.

தனமா வதுதிரு நாவுக் கரசின் சரணமென்னு
மனமார் புனற்பந்தர் வாழ்த்திவைத் தரங்கவன் வண்டமிழ்க்கே
யினமாத் தனது பெயரிடப் பெற்றவ நெக்கன்பிரா
னனமார் வயற்றிங்க ஞரினில் வேதிய னப்பூதியே.

(௨௯)

திருகீலக்ககநாயனார்.

பூதிப் புயத்தர் புயத்திற் செத்தி புசுலுமஞ்சி
பூதித் தமிழ்த்துணையியை நீப்பவுப் பாலவெல்லாம்
பேதித் தெழுந்தன காணென்று பிஞ்சுகன் காட்டிமவ
வீதித் திகழ்ச்சத்தை நிலைக் கன்னெனும் வேதியனே.

(௩௦)

நமிநீதி யடிகளுயனார்.

வேத மறிக்கரத் தாரு ரரற்கு வினக்கு நெய்யைத்
நீது செறியமண் கையாட் டாவிடத் தென்புனலா
வேத முறுக வருகரென் நன்று விளக்கெரித்தா
னாத நெழிலேமப் பேறு ரதிப னமிநீதியே.

(௨௪)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

நந்திக்கு நம்பெரு மாற்குநல் லாருரி னாயகற்குப்
பந்திப் பரியன செந்தமிழ் பாடிப் படர்புனலிற்
சந்திப் பரியன சேவடி பெற்றவன் சேவடியே
வந்திப் பவன்பெயர் வன்றெண்ட ரன்பரிவ் வையகத்தே.

(௨௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

வைய மகிழ்யாம் வாழ வமணர் வலிதொலைய
வையன் பிரழ் புரந்தரற் கம்மென் குதலைச்செவ்வாய்
பைய மிழற்றும் பருவத்துப் பாடப் பருப்பதத்தின்
றைய லருள்பெற் றனனென்பர் ஞானசம் பந்தனையே.

(௨௩)

பந்தார் விரவியர் வேன்செங்கட் சோழன் முருகனல்ல
சந்தா ரகலத்து நீலநக் கன்பெயர் தான்மொழிந்து
கொந்தார் சடையர் பதிகத்தி லிட்டடி யென்கொடுத்த
வந்தாதி கொண்ட பிரானருட் காழியர் கொற்றவனே.

(௨௪)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்.

கொற்றத் திறலெந்தை தந்தைதன் றந்தையெங் கட்டமெல்லார்
தெற்றச் சடையாய் நினைதடி யேந்திகழ் வன்றெண்டனே
மற்றிப் பிணிதவிர்ப் பானென் றுடைவா னுருவியர்கோய்
செற்றுத் தவிர்கலிக் காமன் குடியெயர் சீர்க்குடியே.

(௨௫)

திருமுலநாயனார்.

குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குல மேய்ப்போன் குரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் றன்னை முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டெனுச்சி
யடிமன்ன வைத்த பிரான்மூல னுகின்ற வங்கணனே.

(௨௬)

தண்டியடிகளுயனார்.

கண்ணார் மணியொன்று மின்றிக் கவிறு பிடித்தாற்குத்
தண்ணார் புனற்றடற் தொட்டனூர் தன்னை நகுமமணர்
கண்ணா வ் கிழப்ப வமணர் கலக்கங்கண் டம்மலர்க்கண்
விண்ணா யகனிடைப் பெற்றவ னானார் விற்றண்டியே.

(௨௭)

மூரீக்கநாயனார்.

தண்டலை சூழ்திரு வேற்காட் றீர்மன்னன் மருகவற்றற்
கொண்டவல் லாயம்வன் குதரை வென்றுமுன் கொண்டபொருள்
முண்டான் வீற்ற னடியவர்க் பேவன் மூர்க்கனென்பர்
கண்டலை நீரொன் குடந்தையின் மேவுகற் குதனையே.

(௨௮)

சோமாசிமாநாயனார்.

குதப் பொழிலம்ப ரந்தனன் சோமாசி மாறனென்பான்
வேதப் பொருளஞ் செழுத்தும் விளம்பியல் லான்மொழியா
னீதிப் பான்மன்னு நித்த நியமன் பரவையென்னு
மாதுக்குக் காந்தன் வன்றெண்டன் நனக்கு மகிழ்துணையே.

(௩௧)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

துணையு மளவுமில் லாதவன் நன்னரு ளேதுணையாக்
கணையுங் கதிர்நெடு வேலுங் கறுத்த கயலிணையும்
பிணையு நிகர்த்தகட் சங்கிலி பேரமைத் தோளிரண்டு
மணையு மவன்றிரு வாரூர னாகின்ற வற்புதனே.

(௪௦)

சாக்கியநாயனார்.

தகடன வாடையன் சாக்கியன் மாக்கற் றடவரையின்
மகனடந் தாக்கக் குழைந்ததிண் டோளர்வண் கம்பர்செம்பொன்
றிகழ்தரு மேனியிற் செங்க லெறிந்து சிவபுரத்துப்
புகழ்தரப் புக்வ னூர்சங்க மங்கை புவனியிலே.

(௪௧)

சிறப்புலிநாயனார்.

புவனியிற் பூதியுஞ் சாதன மும்பொலி வார்ந்துவந்த
தவசிய மர்க்குச் சிறப்புச்செய் தத்துவ காரணனா
மவனியிற் சீர்த்தித் தென்னாக்க ரதிப னருமறையோன்
சிவனிய மந்தல நின்றதொல் சீரஞ் சிறப்புலியே.

(௪௨)

சிறுந்தொண்டநாயனார்.

புலியி னதனாடைப் புண்ணியற் கின்னமு தாத்தனதோ
ரொலியின் சதங்கைக் குதலுப் புதல்வ னுடறணித்துக்
கலியின் வலிகெடுத்தோங்கும் புகழ்ச்சிறுத் தொண்டன்கண்டர்
மலிபும் பொழிலொன்செய் காட்டல் குடியவர் மன்னவனே.

(௪௩)

சேரமான்பெருமானாயனார்.

மன்னர் பிரானெதிர் வண்ண னுடலுங் குறியீரூர்
தன்ன பிரான்மரம் போல வருதலுந் தான்வணங்க
வென்ன பிரானடி வண்ண னெனவடிச் சேரனென்னுந்
தென்னர் பிரான்கழ றிற்றறி வானெனுஞ் சேரலனே.

(௪௪)

சேற்குத் தென்னு வலர்பெரு மாற்குச் சிவனனித்த
வீரக் கடகரி முன்புதன் பக்தி யிவுளியைத்த
வீரற்கு வென்றிக் கருப்புலில் வீரனை வெற்றிகொண்ட
கு-ற் கெனதுன்ன னன்றுசெய் தாயின்று தொண்டிபட்டே.

(௪௫)

கணகாதநாயனார்.

தொண்டரை யாக்கி யவரவர்க் கேற்ற தொழிக்கெய்வீத்
தண்டர்தங் கோனக் கணத்துக்கு நாயகம் பெற்றவன்கான்
கொண்டல்கொண் டேறிய மின்னுக்குக் கோல மடல்கொடாறுங்
கண்டல்வெண் சோறனிக் குய்லுந் காழிக் கணகாதனே.

(௪௬)

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.

௩௩

கூற்றுநாயனார்.

நாதன் நிருவடி யேழுடி யாகக் கவித்தநல்ல
போதங் கருத்திற் பொறித்தமை யாலது கைகொடுப்ப
வோதந் தழுவி யஞாலமெல் லாமொரு கோலினைவத்தான்
கோதை நெடுவேற் களப்பாள னாகிய கூற்றுநானே.

(௪௭)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

கூற்றுக் கெவனோ புகறிரு வாரூரன் பொன்முடிமே
லேற்றுத் தொடையது மின்னடைக் காபு மிதிதரும்க்
கோற்றொத்து கூனனுங் கூன்போய்க் குருடனுங் கண்பெற்றமை
சாற்றித் திரியும் பழமொழி யாமித் தரணியிலே.

(௪௮)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்.

தரணியிற் பொய்ம்மை யிலாத்தமிழ்ச் சங்க மதிர்க்பிலர்
பரணர் நக்கீரர் முதனாற்பத் தொன்பது பல்புலவோ
ரருணமக் கீபுர் திருவால வாயான் சேவடிக்சே
பொருளமைத் தின்பக் கலிபல பாடும் புலவர்களே.

(௪௯)

புகழ்ச்சோழநாயனார்.

புலமன் னியமன்னிச் சிங்கள நாடு பொடிபடுத்த
ருலமன் னியபுகழ்க் கோகன நாதன் குலமுதலோ
னலமன் னியபுகழ்ச் சோழன் தென்பர் நகுசுடர்வான்
வலமன் னியவெறி பத்தனுக் கீர்த்தொர் வண்புகழே.

(௫௦)

நரசிங்கமூனையரையநாயனார்.

புகழும் படியெய் பரமே தவர்க்குந் பொன்னிடுவோ
னிகழும் படியோர் தவன்மட வார்புனை கோலமெங்கு
நிகழும் படிநண் டவனுக் கிரட்டிபொன் னிட்டவனீ
டிகழு முடிநா சிங்க மூனையா சன்றிறமே.

(௫௧)

அதிபத்தநாயனார்.

நிறமமர் மீன்படுக் கும்பொழு தாக்கொரு மீன்சிவற்கென்
றுறவமர் மாகடற் கேலிடு வோனொரு நாட்கனக
நிறமமர் மீன்பட நின்மலற் சென்றுவிட் டோன்கமலம்
புறமமர் நாகை யதிபத்த னாகிய பொய்யிலியே.

(௫௨)

கலிக்கம்பநாயனார்.

பொய்யைக் கடிந்துங் புண்ணியர்க் காட்பட்டுத் தன்னடியான்
சைவத் திருவுரு வாய்வரத் தானவன் றுன்கழுவு
வையத் தவர்முன்பு வெள்ளிநீர் வாரா விடமனைவி
கையைத் தடிந்தவன் பெண்ணு கடத்துக் கலிக்கம்பனே.

(௫௩)

கலியநாயனார்.

கம்பக் கரிக்குஞ் சிலந்திக்கு நல்கிய கண்ணுதலோ
னும்பர்க்கு நாதந் கொளியினக் கேற்றற் குடலிலனாய்க்
கும்பத் தயிலம்விற் றுஞ்செக் குழன்றுக்கொள் கூலியின
னம்பந் தெரித்த கலியொற்றி மாநகர்ச் சக்கிரியே.

(௫௪)

திருத்திதாண்டாதிருவந்தாதி.

சத்திநாயனார்.

கிரியில் லவர்தம் மடியரைத் தன்முன்பு கீழ்மைசொன்ன
திருவில் லவரையர் நாவரி வோன்றிருந் தாராவெல்லும்
வரியில் லவன்வயற் செங்கழு நீரின் மருவுதென்ற
நெருவில் விரைகம முத்தென் வரிஞ்சைத்திகழ்சத்தியே.

(௧௦)

ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார்.

சத்தித் தடக்கைக் குமரன் ருதைதன் ருனமெல்லா
முத்திப் பதமொரொர் வெண்பா மொழிந்து முடியரசா
மத்திரு மும்மைகன் ருலாற் காயைய மேற்றலென்னும்
பத்திக் கடலை யடிகளா கின்றகம் பல்வவனே.

(௧௧)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

பல்லவை செங்கதி ரோனைப் பறித்தவன் பாதம்புகழ்
சொல்லவன் நென்புக லுரான் பாற்றுய்ய செம்பொன்கொள்ள
வல்லவ னாட்டியத் தான்குடி மாணிக்க வண்ணனுக்கு
கல்லவன் நன்பதி நாவலா நாகின்ற நன்னகரே.

(௧௨)

கணம்புல்லநாயனார்.

கன்னக ராய விருக்குவே னூர்தனி னல்குரவாய்ப்
பொன்னக ராயந் நிலை புருந்து புலிச்சாத்து
மன்னவ ராய வரற்குந் புல்லால் விளக்கெரித்தான்
கன்னவி ரேனென்தை தந்தை பிரானென்க ணம்புல்லனே.

(௧௩)

காரிநாயனார்.

புல்லன் வாகா வகைபுல கத்துப் புணர்ந்தனவுஞ்
சொல்லின லுந்நய மாக்கிச் சுடர்பொற் குவடுதனி
வில்லின வாழ்த்தி விளங்குங் கயிலைபுக் கானென்பார்
கல்லன் மாமதில் சூழ்கட ஆரினிற் காரியையே.

(௧௪)

கேமோதநாயனார்.

கார்த்தன் முகிறைக் கடற்கா ழியர்ப்பெரு மாற்கெதிரா
யார்த்த வமண சழிந்தது கண்மெற் ருங்கவரைக்
கூர்த்த கழுவி னுதிவைத்த பஞ்சவ னென்றுரைக்கும்
வார்த்தை யதுபண்டு செவ்வேலி யிவ்வென்ற மாறனுக்கே.

(௧௫)

வாலிலாநாயனார்.

மாரு வருளான் நன்னை மனவா லயத்திருத்தி
யாரு வறிவா மொளிவினக் கேற்றி யகமலர்வாம்
கீரு மலரனித் தன்பெனு மெய்யயிற் தங்கொடுத்தான்
கீருர் மயிலைபுன் வாலிலா னென்று விளம்புவரே.

(௧௬)

முனையலோநாயனார்.

என்று விளம்புவர் நீடு ஈதிபன் முனையலிவோ
னென்று மமருணாழிந்தவர்க் காக்கலி யேற்றெறிந்து
வென்று பெருஞ்செவ்வ மெல்லாக் கணகன் மேருவென்னும்
குன்று வின் த்த நெய்யான் நமர்க்குக் கொடுத்தனனே.

(௧௭)

சுந்தரமூர்த்திகாயனார்.

கொடுத்தான் முதலெகொள் பின்னைக் குயிரன்று புக்கொளியூர்த்
தொடுத்தான் மதுர கலியவி னாகியை வேடர்சுற்றம்
படுத்தான் நிருமுகு கண்பூண் டியினிற் பராபரத்தேன்
மடுத்தா னவனென்பர் வன்றொண்ட னாகின்ற மாதவனே.

(௬௩)

கழற்சிங்கநாயனார்.

மாதவத் தோர்தங்கள் வைப்பினுக் காநூர் மணிக்குவைத்த
போதினைத் தான்மோந்த தேவிதன் மூக்கை யரியப்பொற்கை
காதிவைத் தன்றோ வரிவதென் ருங்கவன் கைதடிந்தா
னாதமொய்த் தார்வண்டு கிண்டிபைங் கோதைக் கழற்சிங்கனே.

(௬௪)

இடங்கழிநாயனார்.

சிங்கத் துருவினைச் செற்றவன் சிற்றம் பலமுகடு
கொங்கிற் கனக மணித்தவா தித்தன் குலமுதலோன்
நிங்கட் சடையர் தமாதென் செல்வ மெனப்பறைபோக்
கெங்கட் கிறைவ னிருக்கு வேளூர்மன் னிடங்கழியே.

(௬௫)

செருத்துணைநாயனார்.

கழிநீன் கடனஞ்ச யின்றூர்க் கிருந்த கடிமலரை
மொழிநீன் புகழ்க்கழற் சிங்கன்றன் நேவிமூன் மோத்தலுமே
யெழினீன் குமிழ்மலர் மூக்கரிந் தானென் றியம்புவரார்
செழுவீர் மருகனன் னாட்டமர் தஞ்சைச் செருத்துணையே.

(௬௬)

புகழ்த்துணைநாயனார்.

செருவிலி புத்தூர்ப் புகழ்த்துணை வையஞ் சிறுவிலைத்தா
வுருவவி கெட்டுண வின்றி யுமைகோனை மஞ்சனஞ்செய்
தருவதொர் போதுகை சோர்ந்து கலசம் விழத்தரியா
தருவரை வில்லி யருளி னிதியது பெற்றனனே.

(௬௭)

கோட்புலிநாயனார்.

பெற்ற முயர்த்தோன் விரையாக் கலிபிழைத் தோர்மது
சுற்ற மறுக்குந் தொழிற்றிரு காட்டியத் தான்ருடிக்கோன்
குற்ற மறுக்குந் கோட்புலி நாவற் குரிசிலருள்
பெற்ற வருட்கட லென்றுவ கேத்தும் பெருந்தகையே.

(௬௮)

சுந்தரமூர்த்திகாயனார்.

தருமகட் பேசினோன் வீயடுவ துல்போன சங்கிலிபாற்
புகுமணக் காதலிஞ் சொற்றி யூருறை புண்ணியன்றன்
யிருமலர்ப் பாதம் பணித்தரு ளாவில் வியனுவச
நரும்வழக் கோன்மை யாப்புணர்ந் தானுவ ளாராகே.

(௬௯)

பத்தராயப்பணிவார்.

அரசனை யாரு ரகூர் பிரானை யடிபணித்திட்
கோசெய்த வாய்தடு மாறி புரோம புனகம்வந்து
காசர் னாதி யவயவங் கம்பித்துக் கண்ணருவி
சொரிதரு மங்கத்தி னோப்பத்த ரென்று தொகுத்தவரே.

(௭௦)

திருத்திதாண்டார் திருவந்தாதி.

பரமனையோவோர்.

தொகுத்த வடமொழி தென்மொழி யாதொன்று தோன்றியதே
யிருத்த வியலிசை வல்ல வகையில்லின் டோயுநெற்றி
வருத்த மதிற்றிலினை யம்பலத் தான்மலர்ப் பாதங்கண்மே
றுகுத்த மனத்தொடும் பாடவல் லோரென்ப ருத்தமரே. (6)

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்.

உத்தமத் தானத் தறம்பொரு ளின்ப மொடியெறிந்து
வித்தகத் தானத் தொருவழிக் கொண்டு விளங்கச்சென்னி
மத்தம்வைத் தான்நிறுப் பாத் கமல மலரிணத்தேழ்ச்
சித்தம்வைத் தாரென்பர் வீழ்பே டு மயிசெவ்வர்களே. (௭)

திருவாதூர்ப்பிறந்தார்.

செல்வத் திருத்திரு வாரூர் மதில்வட்டத் துட்பிறந்தார்
செல்வன் றிருக்கணத் துள்ளவ ரேயத னூற்றிகழச்
செல்வம் பெருகுதென் னூர்ப் பிறந்தவர் சேவடியே
செல்வ நெறியுறு வாரக்கணித் தாய செழுநெறியே. (௭௩)

முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்வோர்.

நெறிவார் சடையரைத் தீண்டி முப்போதுநீ டாகமத்தி
ளறிவால் வணங்கியர்ச் சிப்பவர் நம்மைபு மாண்டமார்ச்
கிறையாய்முத் கண்ணுமெண் டோளூத் தரித்தீறில் செல்வத்தொடு
முறைவார் சிவபெரு மாற்குறை வாய வுலகினிலே. (௭௪)

முழுநிற்பூசியமுனிவர்.

உலகு கலங்கினு முழி திரியினுமீண்டுனாருகால்
விலகுத லில்லா விதியது பெற்றாகல் வித்தகர்கா
ணலகில் பெருங்குணத் தாளுரமர்ந்த வரனடிக்கீ
ழிலகுவேண் ணீறுதம் மேனிக் கணிபு யிறைவர்களே. (௭௫)

அப்பாலுமடிச்சார்த்தார்.

வருக்க மடைத்துகன் னாவலார் மன்னவன் வண்டமிழார்
பெருக்கு மதூரத் தொகையிற் பிறைநூடி பெய்கழற்கே
யொருக்கு மனத்தொடப் பாலடிச் சார்ந்தவ ரென்றுலகிற்
றெரிக்கு மவர்கிவன் பங்கணத் தோர்நஞ் செழுந்தவரே. (௭௬)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

செழுநீர் வயன்முது குன்றினிற் செந்தமிழ் பாடிவெய்ய
மழுநீன் தடக்கைய னீந்தபொன் னூக்குக்கொன் னாதவந்தப்
பொழிநீ டருதிரு வாரூரில் வாசியும் பொன்னும் கொண்டோன்
கெழுநீன் புகழ்த்திரு வாரூர னென்றுகாங் கேட்பதுவே. (௭௭)

பூசலாந்நாயனார்.

பதுமாத் போதன்ன பாதத் தரற்கொரு கோயிலையான் *
கதுமெனச் செய்குவ தென்று கொலாமென்று கண்டுயிலா
ததுமனத்தே பெய்லி தோறு ளிணத்தருள் பெற்றதென்பர்
புதுமனத் தென்ற னுலகின்ற னுத்தனிற் பூசலாயே. (௭௮)

மங்கையர்க்கரசியார்.

பூச லயிற்றென்ன ஓர்க்கன லாகப் பொருமையினால்
வாச மலர்க்குழற் பாண்டிமா தேவியா மானிகண்டர்
தேசம் விளங்கத் தமிழா கரக்கறி வித்தவரா
ஞசம் விளைத்தா னருகர் தருக்குத்தென் னாட்டகத்தே.

(௭௧)

கேசநாயனார்.

நாட்டமிட் டன்றரி வந்திப்ப வெல்படை நல்கினர்தந்
தாட்டரிக் கப்பெற் றவனென்பர் சைவத் தவாரையிற்
கூட்டு மக்கப்படங் கோவண நெய்து கொடுத்துண்மை
யீட்டுமக் காம்பீலிச் சாலிய நேசனை யிம்மையிலே.

(௮௦)

கோச்செங்கட்சோழநாயனார்.

மைவைத்த கண்ட னெறியன்றி மற்றோர் நெறிகருதாத்
தெய்வக் குடிச்சோழன் முன்பு சிலந்தியாய்ப் பந்தர்செய்து
சைவத் தருவெய்தி வந்து தரணிநீ டாலயங்கள்
செய்வித் தவன்றிருக் கோச்செங்க ணனெனுஞ் செம்பியனே.

(௮௧)

செம்பொ னணிர்துதிற் றம்பலத் தைச்சிவ லோகமெய்தி
நம்பன் கழற்கீழிருந்தோன் குலமுத வென்பநல்ல
வம்பு மலர்த்தில்லை யீசனைச் சூழ மறைவனர்த்தா
னிம்ப நறுத்தொங்கற் கோச்செங்க ணனெனு கித்தனையே.

(௮௨)

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்.

தனையொப் பருமெருக் கத்தம் புலியூர்த் தரும்புகழோ
நனையொப் பருந்திரு நீலகண் டப்பெருநீபாணனைநீங்க
நனையொப் பலர்பொழிற் சண்பையர் கோன்செக் தமிழொடிசை
புனையப் பானருள் பெற்றவ னென்பரிப் பூதலத்தே.

(௮௩)

சடையநாயனார்.

தலம்வினங் குந்திரு நாவலார் தன்னிற் சடையனென்னுங்
குலம்வினங் கும்புகழோனை புரைப்பர் குவலயத்தி
னலம்வினங் கும்படி நாமலினங் கும்படி நற்றவத்தின்
பலம்வினங் கும்படி யாரு ரனைமுன் பயந்தமையே.

(௮௪)

இசைஞானியார்.

பயர்தான் கறுவுடைச் செங்கண் வெண்ணிப் பொள்ள னீன்பனைக்கைக்
கயர்தா னுக்கைத் தந்கானையை பென்றுங் கபாலங்கைக்கொண்
டயர்தான் புருமா னாருப் புனித வரன்றிருத்தா
னயர்தா டனதுள்ளத் தென்று முரைப்பது ஞானியையே.

(௮௫)

கந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஞானவா ரூரைச் சேரரை யல்லது நாமறியோ
மானவ வாக்கை யொடும்புக் கவரை வளரொளிப்பூன்
வானவ ராறு மருவற் கரிய வடகயிலை
கோனவன் கோயிற் பெருத்தவத் தோர்தங்கள் கூட்டத்திலே.

(௮௬)

திருத்தொண்டத்தொகையிலுள்ள
தொகையடியார்கள், தனியடியார்கள்.

கட்டமொன் பாறொடறுபத்து மூன்று தனிப்பெயரா
வீடும் பெருந்தவத் தோரொழு பத்திரண் டாம்வினைய
வாட்டுந் தவத்திருத் தொண்டத் தொகைபதி னென்றின்வகைப்
பாட்டுந் திகழ்திரு நாவலு ராளி பணித்தனனே.

(அ௭)

திருத்தொண்டத்தொகைப் பதிக்கவிகளின் முதற்குறிப்பு.

பணித்தநற் றெண்டத் தொகைமுதறில்லை யிலைமலிந்த
வணித்திகழ் மும்மை திருநின்ற வம்பறா வார்கொண்டசே
ரினைத்தநற் பொய்யடி மைகறைக் கண்டன் கடல்சூழ்ந்தபின்
மணித்திகழ் சொற்பத்தர் மன்னிய சீர்மறை நாவனெனே.

(அ௮)

நூற்பயன்.

சூழும் பஞ்சேந் திரியமொழிக்கி யென்னுழ் வினைகள்
வாழும் வண்ணநின் றெத்தவஞ் செய்தனன் வானினுள்ளோர்
சூழிஞ் சீர்த்திருப் பாதத்தர் தொண்டத் தொகையினுள்ள
சேடர்தஞ் செல்வப் பெரும்புக ழந்தாதி செப்பிடவே.

(அ௯)

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானமுனிவர் அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை.

மெய்யன்பர் நாமமெல்லாம் வெவ்வேறு போற்றிடவைங்
கையன் நிருவடியே காப்பு.

தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் சீர்நீல கண்டனா	
நில்லையளித்த வியற்பகையார்	தொல்லை
யினையான் குடிமாறர் மெய்ப்பொருளா ரென்று	
மினையா விறன்மிண்ட ரின்ப	மனவுமமர்
நீதி யெறிபத்தர் நீண்டபுகழேனாதி	
நாதர்திருக் கண்ணப்பர் நற்கலயர்	மேதகுசீர்
மானக்கஞ் சாறாரி வாட்டாய ரானாயர்	
ஞானத் திருமூர்த்தி நாயனார்	மேன்மை
முருகர் பசுபதியார் முன்னாளைப் போவார்	
துரிசி நிருக்குறிப்புத் தொண்டர்	மருவுமறைச்
சண்டிசர் வாசீசர் தக்க குலச்சிறையார்	
கொண்ட மிழலைக் குறும்பனார்	தொண்டிசெயு
நீள்காரைக் காலம்மை யப்பூதி நீலநக்கர்	
மூளு நமிநந்தி முத்தமிழை	யானார்
திருஞான சம்பந்தர் செய்ய கலிக்காம	
ரகுண்மூலர் தண்டி யடிகள்	வருமூர்க்கர்
சோமாசி மாறனார் சாக்கியனார் சூழாக்கூர்	
நாமார் சிறப்புலியார் நற்றெண்டி	னேமச்
சிறுத்தொண்டர் சேரமான் செய்ய கணநாதர்	
விறற்களந்தைக் கூற்றுவனார் விஞ்சைத்	நிறத்துமிகும்
பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர் புகழ்ச்சோழர்	
மொய்கொணர சிங்க முனையரைய	ரையாதி
பத்தர் கலிக்கம்பர் கலியர் பகர்சத்தி	
கைத்தபுல னையடிகள் காடவர்கோன்	மொய்த்தகணம்
புல்லனார் காரிநெடு மாறர்புகழ் வாயிலார்	
நல்ல முனையடுவார் நாயனார்	மல்குகழ்ந்
சிங்க ரிடங்கழியார் தஞ்சைச் செருத்துணையார்	
கொங்கார் புகழ்த்துணையார் கோட்புலியா	ரங்கணர்கூப்
பத்தராயத் தாழ்வார் பரமனையே பூடுவார்	
சித்தஞ் சிவன்பாலே சேர்த்துள்ளார்	நித்தமு
முத்திநெறி காட்டு முதல்வர் முழுதுணர்ந்தோர்	
பித்தனுறை யானார்ப் பிறந்தார்க	ளத்தனையே

மும்போதுந் திணுவோர் முழுநீறு பூசுவா
 சப்பாலு மீசு னடிச்சார்ந்தார்
 மானியார் கேசனார் வாழ்செங்கட் சோழனார்
 பான்மையார் லீலகண்டப் பாணனார்
 சடையரிசை ஞானியிவர் தம்மையெல்லாஞ் சேர்த்துத்
 தொடையாகப் பாடியவன் றெண்ட
 சித்தனைசெய் திந்தத் திருநாமக் கோவைதனை
 மந்திரமாகக் கொண்டு மயிர்சிலிர்த்து
 மெய்யன்பா லென்றும் விளம்பப் பெறுவார்கள்
 கைதவமும் புல்லறிவுக் கற்பிண்பு
 தத்துவிதா ஈந்த வகண்டபரி பூரணத்தி
 னித்தியமா வாழ்வார் லிசம்.

மெய்ப்பூசன்

மேன்மைச்

சடியிணைகள்

கைந்துருகி

மையலுந்தீர்ந்

திருநாமக்கோவை முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உமாபதிசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த

சேக்கிழார் நாயனார்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்.

வானுலகு மண்ணுலகும் வாழமறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்யிசை வினங்க
ஞானமத வைந்துகர மூன்றுவிழி நால்வா
யானேழுக னைப்பரவி யஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

(க)

சபாநாதர்.

சேராருஞ் சதுர்மறைபுந் தில்லைவாழ்ந்தனரும்
பாராரும் புலிமுனியும் பதஞ்சலியுந் தொழுதேத்த
வாராரும் கடல்புடைக்கும் வையமெலா மீடேற
வேராரு மணிமன்று னெடுத்ததிரு வடிபோற்றி.

(உ)

சீவகாமசுந்தர்.

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய விருணீங்கச்
சொந்தமுவு சைவநெறித் திருநீற்றி னொளிவிளங்க
வார்தைகெடப் புகலியர்கோ னமுதுசெயத் திருமுலைப்பால்
சார்தளித்த சிவகாம சுந்தரிகூழ் கழல்போற்றி.

(உ)

கற்பகவிநாயகர்.

மலையனார் திருமாலுங் காணாமை மதிமயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சலியுங் கண்டுதொழப் புரிசடையார்
குலவுகடந் தருந்தில்லைக் குடநிசைக் கோபுரவாயி
னிலவியகற் பகக்கன்றி னிரைமலர்த்தா ளிணைபோற்றி.

(ச)

கப்பிரமணியர்.

பாறுமுக மும்பொருந்தப் பருந்துவிருந் துணக்கமுரு
துறுமுக மாயணைந்து தூழில்படு களம்புகுத
மாறுமுகத் தருநிருநர் மடியவடி வேலெடுத்த
வாறுமுகன் திருவடித்தா மரையிணைக னவைபோற்றி.

(ரு)

சைவசமயாசாரியர்.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
யாழியிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரா னடிபோற்றி
வாழிதிரு காவலார் வன்ருண்டர் பதம்போற்றி
பூழிமலி திருவாத ஐரந்திருத் தான்போற்றி.

(ம)

சேக்கிழார் தாயனார்புராணம்.

திருத்தொண்டர்கள், சேக்கிழார்தாயனார்.

தில்லையாழ்தனரே முதலாகச் சீர்படைத்த
தொல்லையதார் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
யெல்லையவர் புராணகதை புலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழா ரடிபோற்றி.

(எ)

நாற்பெயர்.

தாய்மலர்ந்த முகத்தினனாய்த் தழுவிமுலை தரவந்த
நோய்மலர்ந்த பிறவிதொறு நுழையாம லுலகுய்யத்
தீமலர்ந்த சடைக்கடத்தர் திருவருளார் சேக்கிழார்
வாய்மலர்ந்த புராணத்தின் வரலாறு விரித்துரைப்பாம்.

(அ)

அனையடக்கம்.

ஊர்க்கடலை யிவனெனவந் துதித்தநா னேங்குதமிழ்
நூற்கடலைக் கரைகண்டு நுவலரினைக் குமதுதிருப்
பாற்கடலைச் சிற்றெறும்பு பருகரினைப் பதுபோலு
நீர்க்கடல்கும் மண்ணுலகை நிறுக்கரினைக் குமதொக்கும்.

(க)

தேவுடனே கூடியசொற் செழுந்தமிழோர் தெரிந்துரைத்த
பாவுடனே கூடியவென் பருப்பொருளும் விழுப்பொருளாம்
கோவுடனே கூடிவருங் குருட்டாவு மூர்புகுதும்
பூவுடனே கூடியசார் புனிதர்முடிச் சணியாமால்.

(க0)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூ ல்.

பாலாறு வளஞ்சார்து நல்கமல்கும் பாணவிரி மணங்கமழ்பூஞ் சோலை தோறுங்
காலாறு கோலியசை பாட்டீடு கனிமயினின் ருடுமியற் றெண்டை நாட்டு
னாலாறு கோட்டத்துப் புலியூர்க்கோட்ட நன்றிபுனை குன்றைவன நாட்டியிச்ச
சேலாறு கின்றவயற் குன்றத்தூரிற் சேக்கிழார் திருமரபு சிறந்த தன்றே.

(கக)

நாடெங்குஞ் சோழன்முணர் தெரிந்தே யேற்று நற்குடிநாற் பத்தெண்ணு யிரத்
துவந்த, கூடல்கிழான் புரிசைகிழான் குலவுசீர்வெண் குளப்பாக்கி மூன்வரிசைச்
குளத்துழான்முன், நேடுபுக மூரிலுஞ் சிறந்துவாழச் சேக்கிழார் குடியிலிந்தத் தேச
முய்யப், பாடல்புரி யருண்மொழித்தே வரும்பினந்தம் பாலாறு வாயரும்வர் துதித்து
வாழ்த்தார்.

(கஉ)

இமயமலை யரையன்மக டமுவுக்கச்சி யேகம்பர் திருமேனி குழைந்தனான்று, சம
யமவை யாறினுக்குற் தலைவிக்கீசர் தத்தபடி பெட்டிழைக்கே ராழிநெல்லு, முமைதிருக்கு
டகக்கையார் கொடுக்கவாங்கி புழவுதொழி லாற்பெருக்கி புலகமெல்லார், தமது
கொழுயிருதிகொடு வளர்க்கும்வேளாண் டலைவர்பெரும் புகழுலகிற் ருழைத்த
தன்றே.

(கக)

வினைகழனி பூலோக முழுதுமேரி விரிதிரைநீர்க் கடல்வருணன் கம்புகட்டி
கிளர்கலப்பை தருசமையான் சுவேதராமன் கிடாமறலி வசத்தீசன் வசத்தானென்றிங்
கனவறித்தான் டாண்டிதொறும் விதைதப்பாம லனக்குமவன் கச்சியறம்வளர்த்தமாதா
வொளிபெருகு கொழுயிருதி பெறும்பீரூனலுயிரனைத் துந்தேவருமுண்டெவப்பதன்றே.

மாறுகொடு பழையனார் நீலிசெய்த வஞ்சனையால் வணிகனுயிரிழப்பத் தாங்கள்
கூறியசொற் பிழையாது துணீர்துசெந்திக் குழியிலெழு பதுபேரு முழுக்கீக்கங்கை
யாறணிசெஞ் சடைத்திருவா லங்காட்டப்ப ரண்டமுற கிமிர்தாடு மடியிழைமைய்
பெறுபெறும் வேளாளர் பெருமையெம்மாற் பிறித்தளவிட் டிவளவென்பேசலாமோ.

காரான ரணியவலி லுழுதுதங்கள் கையா ரட்டமுடி திருத்திலிந்தப், பாராளுந்
திறலரசர் கவித்தவெற்றிப் பசும்பொன்மணி முடிதிறந்துங் கலப்பைபுண்ட, வேரா.
லெண் டிசைவனார்க்கும் புகழ்வேளாள ரோடிக்குஞ் சிறுகோலாற் றரணியாளச், சீராரு
முடியரச ரிருந்துசெங்கோல் செலுத்துவார்வே ளாள்புகழ் செப்பலாமோ. (கசு)

வாயிலார் சத்தியார் விறல்சேர்மிண்டர் வாக்கரையர் சாக்கியர் கோட்புலிகஞ்சாற்
ஏயர்கோன் கலிக்காமர் முனைவித்தாக்கு யினையான்றன் குடிமாற் றூர்க்காச்செங்கைத்
தாயனார் செருத்துணையார் செருவில்வெம்போர் சாதித்த முனையடுவா ராகநம்பி
பாயிரஞ்சே ரறுபதுபேர் தனிப்பேர் தம்மிற் பதின்மூவர்வேளாளர் பகருங்காலே. (கௌ)

அத்தகைய புகழ்வேளாண் மரபிற்சேக்கிழார் குடியில்வந்தவருண்மொழித்தேவர்க்குத்
தத்துபரி வளவனுர்தன் செங்கோலோச்சுந் தலைமையளித் தவர்தமக்குத் தனதுபேரு
முத்தமச்சோ முப்பல்ல வன்னுனென்று முயரப்பட்டங் கொடுத்திடவாக் கவர்நீர்நாட்டு
ரித்தனுறை திருநாகே சுரத்திலன்பு நிறைதலினான் மறவாத நிலைமையிக்கார். (கஅ)

தம்பதிருன் றத்தூரின் மடவனாகந் தானாக்கித் திருக்கோயி ருபித்தங்கட்
செம்பியர்கோன் திருநாகே சுரம்போலிதூந் திருநாகே சுரமெனவே திருப்பேர்சாற்றி
யம்புவியி லங்காங்க வைபவங்கட் காணபரி கலந்திருநான் பூசைசுற்பித்
திம்பர்புகழ் வளவனா ருரிமைச்செங்கோ லிமசேது பரியந்த மியற்றுநாளில். (கக)

கலகமிடு மமண்முருட்டுக் கையர்பொய்யே கட்டிநடத் தியசிந்தா மணியையெம்
யென், துலகிலுனோர் சிலர்கற்று நெற்குத்துண்ணு துமிக்குத்திக் கைவருந்திக் கற
வைநிக், மலகெறந் துளந்தளர்ந்து குளிர்நூஞ்சோலை வழியிருக்கக் குழியில்விழந்
தளறுபாய்ந்து, விலைதருமென் கரும்பிருக்க விரும்பைமென்று விளக்கிருக்க மின்
மினித்திக் காய்ந்துநொந்தார். (உ௦)

வளவனுக்குண் டமண்புரட்டுத் திருட்டுச்சிந்தா மணிக்கதையை மெய்யென்று
வரிசைகூட, வுளமகிழ்ந்து பலபடப்பா ராட்டிக்கேட்க வுபயகுல மணிவிளக்காஞ் சேக்
கிழார்கள், டுளவரசன் றனைநோக்கிச் சமணர்பொய்து விதுமறுமைக் காகாதிம்
மைக்குமற்றே, வளமருவு கின்றசிவ கதையிம் மைக்கு மறுமைக்கு முறுதியென வள
வன்கேட்டு. (உச)

அவகதையாய்ப் பயன்ற கதையீதாகி லம்மைபுயிம் மையுமுறுதி பயக்கத்தக்க,
சிவகதையே ததுகற்ற திறமைப்போரார் சீவகசிந்தாமணிபோ லிடையிலவந்த, நவக
தையோ புராதனமோ முன்னுலுண்டோ நானிலத்துச் சொன்னவரார் கேட்டபே
ரார், தவகதையோ தவம்பண்ணிப் பெறுபெற்ற தணிக்கதையோ வடைவுபடச் சாற்று
மென்றான். (உ௨)

செம்பியர்பூ பதிமகிழ்ந்து வினவிக் கேட்கச் சேக்கிழார் ருரிசிலுரை செய்வார்
ஞாலத், தம்பலவர் திருத்தொண்டர் பெருமையாரு ரடிக்கண்முத லடியெடுத்துக் கொ
டுக்காவ, னம்பிபதி நொறுதிருப்பாட் டாகச்செய்த கலமலி தொண்டத் தொகைக்கு
நாராயூரிந், தும்பிமுகன் பொருளுரைக்க நம்பியாண்டார் சருதிமொழிக் கலித்து
றையர் தாதிசெய்தார். (உ௩)

சேக்கிழார் திருப்புகழ்.

தூய்மை பெற்றிருப்பது உண்டாகிய பருந்தெய்த களித்துறையத் தாதிதன்னைச்
பெய்திரு முகத்தையுட ளாசார தேவரின்ன லுபிதென் முதலாபுள்ள
வேயாருந் தட்டிபுடைரு முகமெல்லா மெய்தினிது பாடாட்டிற் றென்னவந்தத்
தூய்மை யடைவுபட்ட சொல்லென்று சேழுணுரைசெய்க்கேட்டுக்குன்றாவேந்தர்.

நில்லவை முத்தனரே முதற்பண் பாடு திருவேணுண்டத்துப் பாணரிருச், சொல்
வியதொன் டத்தொகைதூல் வகையந்தாதித் தொடர்ச்சியின விரித்துரைக்க வள
வன்கேட்டு, மெல்லியலான் பங்காதிரு வருணசோக்கி வியத்தடிமைத் தொண்டுசெய்து
பேறுபெற்ற, செல்கதிலை நிறைந்துருகி வளவர்கோமான் சேவைவர்கா வலரைமுத
சோக்கிச்சொல்வான். (உடு)

அவாவர்க ணுடவர்க ளிருத்தலூர்வத் தவதரித்த திருமாபு திருப்போர்செய்த, சிவ
சமயத் திருத்தொண்டு முற்பிற்பாடு சிவனடிக்கீழுயர்பரம முத்திபெற்றே, ரெவரு
மறி யச்சிவன் முத்தராயிவ் கிருப்பவர்க ளினிமேலும் பிறப்போர்மண்மே, லவர்
சுணர்ச்சேர் தருன்பெற்றோர் பகைத்துப்பெற்றே ரவர்கன்பகை யாய்நாடுவடைந்த
பேர்கள். (உக)

இவ்வறத்தி விருத்துவனீ முத்திபெற்றே ரிவ்வறத்திற் றிறின்ப வியல்பைநீக்கி,
கல்லறமாந் தறவறத்தி னின்றபெற்றோர் கற்பிரமசாரிகனா யருன்பெற்றுய்த்தோர்,
செல்கதிரத் தருவருளாந் சென்றுசேர்ந்தோர் சிவபூசை செய்தபா முத்திபெற்றோர்,
புல்லறிவு தவிர்ந்துதிரு வேடமேமெய்ப் பொருணெனக்கொண் டானடிக்கீழ்ப் பொரு
த்தப்புக்கோர். (உஎ)

இப்படியே யடைவுபடப் பிரித்துக்கேட்டால் யாவருக்கு மேதரிக்கச் செவிநா
கீட்ட, பொப்பரிய பொருடெரிந்து வினங்கித்தோன்ற வுலமையுடைத் தாயகதை
கற்ககிந்தத், தப்பில்பெருங் காவியமாய் விரித்துச்செய்து தருவீரன் நவர்க்குவிடை
கொடுத்துவேண்டுந், செப்பரிய திரவியமும் கொடுக்கவாங்கிச் சேக்கிழார் குரிநி
திருத் தில்லைசேர்ந்தார். (உஅ)

தே வ று.

தில்லைபெல்லியில் வந்துவந்தெதிர் தெண்டனாக விழுந்தெழுந்
தல்லிசேர்கம வத்தடத்தினின் முழுகியம்பல வாணர்மு
ணைவீசென்று பணிந்தகைத்தல முச்சிவைத்தன முருகினான்
தெல்லகாணரி தாப்பேரொளி யின்பவாரியின் முழுகியே. (உக)

அடைபலார்புர ிரெழுத்திரு ககைசெய்தன்றொரு மூவரைப்
படியின்மேலடி மைக்கொளும்பத பங்கயங்கன் பணிந்துகின்
றடிக்கேபுன தடியர்கீடடி யேனுரைத்திட வடியெய்த
திடர்கெடத்தரு வாயெனத்திரு வருணயென்னியி னைந்துநீர். (உ௦)

அலுபுனற்பகி ரதிகதிச்சடை யாடவாடா வாடகின்
நிலகுமன்றினி லாகிவார்திரு வருளினுலச ரீரிவாக்
குலகலாமென வடியெய்துதுரை செய்தபேரொலி யோசையிச்
சிவகுரீடி யார்செவிப்புலத் தெங்குமாநி றிறைந்ததால். (உ௧)

தில்லாமாகந் வாழுவாழ்தவ னெதைபந்தன ராணருஞ்
நல்லதம்பல் மடபதித்தவ ராசரிக்கையி லுள்ளபே
ரொணியில்லவர் யாவருக்களி கொளவின்னக ரீரிவாக்
கொல்லவந்தெழ விராவருக்கா முச்சிவைத்தன முருகினார். (உ௨)

சேக்கிழார்நகையனாற்புராணம்.

௨௧

உன்னலார்புர நீதெழுக்கினை யொன்றுதொட்டியர் மன்றில்வாழ்
வன்னலார்திரு மாண்புத்திரு நீறுமெய்ப்பரி வட்டமு
மென்னலாதல ரென்றுசேவையர் காவலர்த்திவை யினிதளித்
தன்னலாரைய னீடுதிவ்லையி லினைவருங்கனி கொண்டபின்.

(௩௩)

சேவைகாவலர் தொண்டர்குறரை செய்வதற்குயர் செய்யுந்முன்
மூவரோதிய திருநெறித்தயி மூதலால்வரன் முறைமையால்
யாவரும்புகழ் திருநெறித்தலை வரைவனங்கி யிணங்கிமெய்த
தாவருஞ்சிவ சாதனங்க டரித்துறீறு பரித்தரோ.

(௩௪)

வந்துருமு நிரைத்தவையிரு னுறுகான்மணி மண்டபத்
தெந்தையார் திரு வருளையுன்னி யிருந்துசேவையர் காவலர்
செந்தமிழ்த்தொடை யால்விளங்கிய திருவிருத்த நிருத்தனார்
தந்தசொன்முத லாவெடுத்தனர் தாணுவான புராணநூல்.

(௩௫)

வேறு.

திருமறையோர் புராணமவை பதின்மூன்று சிவவே தியரானை வழிபட்ட புரா
ணமோ ரிரண்டு, குரைகமுன்மா மாத்திரரொன் றறுவர்முடி மன்னர் குறுநிலமன்னவ
ரைவர் வணிகர்குலத் தைவ, ரிருமைநெறி வேளாளர் பூதின்குல ரிடைய ரிருவர்சா
லியர்குயவர் தயிலவினை யாளர், பாதவர்சான் றர்வண்ணார் சிலமறவர் நீசர் பாணரிவ
ரோரொருவ ராம்பகருங் காலே.

(௩௬)

அறுதிபெறத் திருமரபு குறித்துரையாப் புராண மவைகளொரு பதின்மூன்று
திருக்கூட்டர் தன்னின், மறுவிலவர் பதியறித்த கதையிரண்டு வந்த மரபறித்த கதையி
ரண்டு பேரறித்த கதையொன், றுறுமரபு தெரியாப்பு ராணமவை யோரே மூரறியாக்
கதையேழு பேரறியாக் கதையெட், டுறுதியிலக் கங்கண்ட திருக்கூட்ட மொன்றெண்
ணித்தனையென் றறியாத திருக்கூட்ட மெட்டே..

(௩௭)

திவ்லைமறை யோர்கலயர் முருகர்பக பதியார் சிறப்புலியார் கணநாதர் பூசலை
சண்டேசர், கல்லிநிறை சோமாசி மாற்றயி நந்தி கவுணியன ரப்பூதி நீலநக்க ராகச்,
செல்வமறை யோர்காதை பதின்மூன்று சிவவே தியர்காதை யிரண்டுபுகழ்த் துணை
யார்முப் போதும், வல்லபடி சிவனையருச் சிப்பார்கண் மாமாத் திரார்மரபிற் சிறுத்
தொண்ட ரொருவர்முடி மன்னர்.

(௩௮)

அறுவகெவ ரவர்செங்கட் சோழர்புகழ்ச் சோழ ரருண்மானி யிடங்கழியார் நெடு
மாறர் சேரர், குறுநிலமன் னவரைவர் நரசிங்க முனையர் கூற்றுவனார் கழற்செங்கர்
மெய்ப்பொருளை யடிசண், முறைமைவணி கரிலைவர் காரைக்கா லம்மை மூர்த்திகலிக்
கம்பரமர் நீதியியற் பகையார், திறமைவிரி வேளாளர் பதின்மூவர் மூர்க்கர் செருத்து
ணையார் வாயிலார் கோட்புலியார் சத்தி.

(௩௯)

தாயன ரினையான் னன் குடிமாத ராக சாக்கியர்குஞ் சாறர்விறன் மின்டர் முனையவொ
ரேயர்கோன் கலிக்காமர் கோபாலர்மரபி லிருவர்திரு மூலன ரானாயர் குயவர்
சேயபுகழ்த் திருலை கண்டனார் பாணர் திருமரபிற் திருலை கண்டத்துப் பாணர்
மேயதிற லதிபத்தர் பாதவர் கண்ணப்பர் வேடர்மர பினிற்சான்ரு ரோதி நாதர்.

(௪௦)

நேசனார் சாலியரிற் திருநாளைப் போவார் நீசர்மர பினிலெங்க டிருக்குறிப்புத்
தொண்டர், துசொலிக்கு மேலூலி மரபுதில தயிலத் தொழின்மரபிற் கலியனார் மரபு
குறித் துரையாக், காசில்கதை பதின்மூன்று குலச்சிறையார் தண்டி கணம்புல்ல ரொறி
பத்தர் காரியார் குறும்பர், தேசகடைய பத்தர்பர மனைப்பாடு வார்கன் சித்தத்தைச்
செண்பால்வைத் தாடாரூர்ப் பிறத்தார்.

(௪௧)

செப்பரிய பொய்யடிமை யில்லாதார் மெய்யிற் திருநீறு பூசமுனி வர்களுலுரு தன்னி, லப்பாலு மடிச்சார்த்தா ரிவர்கடயிற் லெபே ராய்த்ததமிழ்ப் பேர்சிலபேர் மலையாளர் சிலபேர், தப்பாத தெலுங்கர் சிலர் மற்றுள தேசத்தோர் தவஞ்செய்து பா கதியை யடைந்தவர்கள் சிலபே, ரிப்போது மிருந்தாரினை வழிபடுவோர் சிலபே ரினி மேலுந் திருமேனி கொடுவருவோர் சிலரே. (சஉ)

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரையர் திருமூலர் நெடுமாறர் மங்கையருக் கரசி, கரைசேருங் குலச்சிறையார் யாழ்ப்பாணர் குறும்பர் கணநாத ரப்பூதி சோமாசி மாற, குரைசேரு மிவர்கள் பதி னொருவர்க்கு வருளா. லுயர்முத்தி யடைந்தவர்க ளெறிபத் தர் கலயர், முருகனா் கண்ணப்ப ரானாய் தாயர் மூர்த்தியார் சண்டேசர் திருநாளைப் போவார். (சக)

சேரனா் சாக்கியனா் கூற்றுவனா் தண்டி சிறப்புலியார் பசுபதியார் கலிக்காமர் கலியர், காரியா ரதிபத்தர் லீலநக்கர் பூசல் கணம்புல்லர் கோட்புலியார் நயிநந்தி யடிகள், சேரு டைய கழற்சில்கர் வாயிலார் னாயசெருத்துணையா்புகழ்த்துணையார்காடவரையடிகண் ழுமிருநெடு வேற்செங்கட்சோழனாகமுப்பதுபேர்சிவலிங்கத்தான்முத்தியடைந்தோர்.

திருநீல கண்டனா ரியற்பகையார் மூர்க்கர் சிறுத்தொண்டர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்விறன் மிண்ட, ரஞ்சேரு மிடங்கழியார் முனையவொர் சத்தி யமர்நீதி மெய்ப்பொருளா ரேனாதி நாத்தர்,கரைசேருங் புகழ்ச்சோழர் கஞ்சாற் மாறர் காரைக்கா லம்மைநர சில்கர்கலிக் கம்பர், வருநேச ராகவொரு பத்தொன்ப தடியார் மணிவேடத் தாராவழி பட்டாரினை யடைந்தோர். (சக)

கவுணியர்கா வுக்கரசர் பேயா ரிம்மாவர் கற்குமியு லிசைவல்லோ ரிசைத்தமிழ் னால் வல்லோர், பவமனாகாத் திருநாளைப் போவாரா னாயர் பாணர்பர மனைப்பாடு வாராக நால்வர், புலனிபுக ழையடிக டிருமூலர் காரி பொய்யடிமை யில்லாத தமிழ்ப் புலவர் சேரர், நவமுடைய விவரைவ ரியல்வல்லோர் கின்ற நாயன்மார் தவம்புரிந்து கற்கதியை யடைந்தோர். (சக)

இல்லறத்தி னின்றவர்க டிருநீல கண்ட ரியற்பகையாருள்ளிட்டார் மூர்த்தியா ரப்பர், கல்லதற வறம்பிரம சாரிகள் சண் டேசர் நானிலத்தி லரண்டியார் தங்களுடன் சேர்ந்து, செல்கதிபெற் றவர்களுள சம்பந்த ருடனே திருமணத்தி லொருமணமாய்ச் சேர்ந்தவர்க ளநேகர், பல்வளஞ்சே ரானா ருடன்சேரர் கையிற் பரிபுகைக்க வுடன் சென்ற பரிசன மெண் ணிறந்தோர். (சஎ)

சிவனடியா ருடன்பகையாய் முத்தியடைந் தவர்கள் சேய்ஞ்ஞலார்ச் சண்டேசர் பிதாவெச்ச தத்தன், கவர்புகழ்சேர் கோட்புலியா ருரைத்ததிரு விரையாக் கலிபிழை த்த கிண்பகைத்து காகினைச்சென் றடைந்தோர், தவரான மூர்த்தியா ரிறைவனுக்குச் சாத்துஞ் சந்தனக்காப் பினைவிலக்கி யமண்சமயச் சார்வாய்ப், புலிபுரந்த கருடமன் னவன்முத லனேகர் புராணகதை யினைப்பிரித்துப் புகலவெளிதலவே. (சஅ)

ஞானார் திருத்தொண்டத் தொகையுரைத்த காளி லடித்தொண்டு செய்தொண்டர் சிலரவர்க்கு முன்னே, பேருர்மெய்த் தொண்டுஞெய்த் பேர்சிலபே ரவர்க்குப் பிறகுதி ருத் தொண்டுசெயும் பேர்சிலபே ராகச், சேருந் திருத்தொண்டர் புராணத்திற் சேர்த் துச் சேவையர்கோன் சேர்வைசெய்ந் தொண்டரன விறந்தோர், கானரு மணிகண் டர்க் கரவர்கள் செய்த கைத்தொண்டி னிலைகரைகண் டொர்க்கவெளி தலவே. (சக)

ஒருலகோ வொருதிகையோ வொருபதியோ தம்மி லொருமரபோ வொருபெ யரோ வொருகாலம் தானே, பேருலகி லொருமைகெறி தருங்கதையோ பன்மைப் பெருங்கதையோ பேரொன்றோ வல்லலே யிதனை, யேருலகெ லாமுணர்ந்தோ தற்க ரிய வன்னென் றிறைவன்முத லடிபெடுத்துக் கொடுத்தருளக் கொண்டு, பாருலகி னுமணின் றெடுத்துக்கை நீட்டப் பாடிமுடித் தனர்தொண்டர் சீர்பரவ வல்லார். (ஈ)

சுருங்கடலைக் கைநீத்துக் கொளவெளிது முந்நீர்க் கடற்கரையி னெய்மணலை யெண்ணியள விடலாம், பெருங்கடன்மேல் வருந்திரையை யொன்றிரண்டென் றெண்ணிப் பிரித்தெழுதிக் கடையிலக்கம் பிரித்துவிட லாகுந், தருங்கடலின் மீனையள விட லாகும் வானத் தாரகையை யளவிடலாஞ் சங்கரன்ற டமது, சிவங்கொடிருத் தொண்டர்புராணத்தையள விடருஞ் சேக்கிழார் க் கெளிதலது தேவர்க்கு மரிதே. (௮௧)

அறுபதுபேர் தளித்திருப்பேர் திருக்கூட்ட மொன்ப தாகவறு பத்தொன்ப தா னடியார் கதையை, மறுவிறிற் நாவலூர்ச் சிவமறையோர் குலத்து வருசடையனார் ம னைவி யிசைஞானி வயிற்றி, லுறுதிபெற வவதரித்த வாரூர் முன்ன னுரைசெய்த திருத்தொண்டத் தொகைப்பதிகத் தடைவே, நறைமலிபூம் பொழில்புடைக்கும் திரு நாரை யூரி னம்பியான் டார்திருவந் தாதிகடைப் பிடித்து. (௮௨)

காண்டயிரண் டாவருத்துக் கதைப்பரப்பைத் தொகுத்துக் கருநரிய சுருக்கங்கள் பதின்மூன்று நிலையிட், டெண்டிரைத்த புராணத்திற் றிருவிருத்த நாலா யிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்றாக வமைத்துச், சேண்டகைய திருத்தொண்டர் புராணமென்ப புரா ணத் திருமுறைக்குத் திருநாமஞ் சீர்மைபெற வமைத்திட், டாண்டகைமை பெறவெ முதி மைக்காப்புச் சாத்தி யழகுபெறக் கவளிகையு மமைத்ததில்லைத் ததன்பின். ()

உ வ று.

சேவைகாவலர் புராணகாதைதொகை செயநீனந்தெமை யகன்றபின் யாவர்தாமரு கிருந்தபேர்களுக்கதை சென்றதெவ்வள விருந்ததெவ் காவதென்னிவைக ளறியவேண்டும தறிந்துவாருமென வளவர்கோ னேவினானூரிய துதர்நுதாரி யாமலொற்றையு மேவினான். (௮௪)

வென்றிவேல்வளவ னளவறிந்துவர விட்டகாளையர் புராணது லொன்றுபாதிக்கதை சென்றதென்றுசில ரோடினார்கள வுவந்துசென் றின் றுநாலமுடி யும்புராணயினி யென்றுரைத்திட விறைஞ்சினான் சென்றநக்கதை முடிந்ததென்றுசிலர் செம்பியற்குறுதி செப்பினார். (௮௫)

வந்து சொன்னவர்க ளனைவருக்குருவ மணிகளுந்துகிலு மம்பொன்னுஞ் சிந்தியள்ளியு முவந்துவீசியுயர் செம்பொனம்பல மருங்கில்வா முந்திவண்ணர்நட மும்பணிந்துமுத லடியெடுத்தவர் கொடுத்திடப் புந்தியெய்துமகிழ் சேவைகாவலர் புராணமுந்தொழுவ னுனெனது. (௮௬)

வீதிவீதிக்க டொறுந்தொறும்பயண மென்றுவென்றிமணி முரசறைந் தோதிவேதியர்க ளெண்ணியிட்டவுயர் நாளுமோரையு முகூர்த்தமும் போதநாடிவரை புரைகடக்களிறு புரவிதேர்கருவி யாடாச் சாதூரங்கமுட னேசெலப்பளி று தந்திமேல்கொடு நடந்தனன். (௮௭)

தேர்முழக்கொலி மழைக்கடக்காட சிந்தூரக்களிறு பின்றுசீ ரார்முழக்கொலி பரிச்செருக்கொலி பதாதிவந்தெதி ரடர்ந்தெழும் போர்முழக்கொலி சமக்கிலாதுயர் படைக்கலன்புணரு மோசையேழ் கார்முழக்கொலியி னெட்டிரட்டிநிறை கடன்முழக்கென முழக்கெழ. (௮௮)

வளவர்கோன்வர வறிந்துதில்லுமறை யோரும்வண்மைமட பதிகளும் பிளவுகொண்டமதி துதன்மடந்தையரு மற்றுமுள்ளபெரி யோர்களுங் களவிலாதமொழி கொடிபுராணகதை செய்தகங்கைகுல திலகருந் தளவமாலையப யனையெதிர்ந்தினிய சர்வாபெல சாற்றினார். (௮௯)

முண்டமானதிரு முடியுமிட்டதிரு முண்டமூங்கவச முந்தணைக்
குண்டலங்களு மிரண்டொதிலும் வடிந்தலைத்தருமை யுந்திருக்
கண்டமாலையா மாலையுஞ்சிரசு மாலையுங்கவின் வினங்கவே
தொண்டீர்சீர்பரவு வானணந்தகப சரிந்தசோழனெதிர் கண்டனன். (க௦)

கண்டபோதுள மகிழ்ந்துதன்னையறி யாதுகைகடலை மீதுறக்
கொண்டவேடமர னடியர்வேடமிது குறைவிலாததவ வேடமென்
றண்டவாணர்திரு வருணயன்னியவ ரடிமைகொண்டபெரு மையைகினைத்
தெண்டயங்கரச ரேறுசேவையர் குலாதிபாதுகை யிறைஞ்சினான். (க௧)

இறைஞ்சியம்பலவர் பாததாமரை யிறைஞ்சுவெண்ணிவான் முறைமையா
வறஞ்சிறத்தமுனி சேவைகாவலரு மறைஞ்ஞா றுமறை யோர்களுந்
துறஞ்சிறத்தமட பதிகளுந்தொடர வந்துமன்னனி பிரம்பான்
மறைஞ்சுகின்றபொருள் வெளிப்படக்கனக மன்றினின்றபடி கண்டனன். (க௨)

கண்டகண்ணருவி தாரைகொன்னவரு கைகனஞ்சலி கொளக்கசிக்
தெண்டரும்புக ரோமகபமெழு விற்பவாரிகரை புரளவாய்
விண்டதமொழிகள் குழறவன்பிடுறெடு விம்மிவிம்மியருண் மேலிடத்
தெண்டருகமுன் விழுந்தெழுந்தானி செம்பியன்பரவ வெம்பிரான். (க௩)

சேக்கிழாணமது தொண்டர்சீர்பரவ நாமகிழ்ந்துகை மென்றுநம்
வாக்கினொடி யெடுத்தாரத்திட வரைந்துதல்செய்து முடித்தனன்
காக்கும்வேல்வளவ ரீயிதைக்கடிது கேளெனக்கனக வெளியிலே
பூக்கமானதிரு வாக்கெழுந்தது திருச்சிலம்பொலியு முடனெழு. (க௪)

மன்றனாடிதிரு வாய்மலர்த்தமொழி யுஞ்சிலம்பொலியு மன்றிலே
கின்றமாளிடர் செவிப்புலன்புக கிறைந்ததன்றியு சிலத்தின்மே
லொன்றிகின்றயர் சராசரங்களடை யக்கசிந்துருகி யோலிடக்
குன்றிலங்குதிர டோணரேர்திரபதி குதுகுலத்துள மகிழ்ந்தனன். (க௫)

தொண்டர்தொண்டிசெய் புராணகாதைமதி குறொதர்திரு வருளினால்
விண்டநீதிபுனை சேக்கிழார்முனி விரித்துரைத்தகதை கேட்பதற்
கண்டவாணரடி யாரொலங்ககிக வருகவென்றுதிசை திசைதொறு
மெண்டயங்கரச னேடெடுத்தெழுதி யானுமோலகளு மேவினான். (க௬)

உவறு.

கவச மணிந்த சனங்களு யிங்கித முங்கம்பித்
தவச முறுஞ்சிவ சிங்கைபு மன்பக லாமேன்மைத்
தவச ரித்தொழி லுஞ்சிவ சாதன முஞ்சாரச்
சிவச மயத்தவர் யாவரும் வந்து திரண்டார்கள். (க௭)

வேதியர் வேத முழக்கொலி வேதத் தைத்தமிழா
லோதிய மூவர் திருப்பதி கத்தொலி யோவாமற்
பூதி யணிந்தா காவென வன்பர் புகழ்த்தோதுங்
காதியல் பேரொலி காரொலி போலொலி கைத்தேற. (க௮)

பூசிப்பவர் சிலர் பூசித் தன்பொடு புனிதன்று
ணோசிப் பவர்சிலர் பிறவா வாமரு ணிமலாவென்
றியாசிப் பவர்சிலர் திருமுறை பெழுதித் தனிகூர
வாசிப் பவர்சில ராக விருத்தமுடித்தார்கள். (க௯)

தென்னு திரைக்கடன் மீது மிதந்த திருத்தோணி
வள்ளை யன்புசெ யன்பர் மடங்க டொழும்பாலர்
மெள்ள விருந்து மிழந்து புராண விருத்தத்தைக்
கிள்ளைகள் பாடி புரைப்பன கேட்பன மெய்ப்புவை. (௭௦)

மற்றது கண்டு களித்த நலத்த மனத்தோடு
சுற்றிய மந்திரி மாரொடு தந்திரி மார்முத்
தெற்றென வந்து திரண்டு முரண்டரு சீரோடு
பெற்றது செல்வ மெனத்தனி யோகை பெருத்தார்கள். (௭௧)

பாடினர் தும்புரு காரதர் கீழைச பாடாநின்
முடினர் வானி லரம்பைய ரஞ்சலி யெஞ்சாமற்
குடினர் மண்ணின் மடந்தைய ரெந்தை ஹிணைப்பாதர்
தேடினர் மாலய னன்பர் நடந்தரி சித்தார்கள். (௭௨)

சங்கொடு பேரி சுறங்கிசை வீணை தனித்தாளம்
வங்கிய காள மிடக்கை கடக்கை மணிக்காளம்
பொங்கிய பம்பை வலம்புரி கண்டை முதற்பொற்பார்
மங்கல ஈரிய மெங்கு முழங்கி வனப்பெய்த. (௭௩)

வேதியர் வேள்வி நெடும்புகை யாலய மெங்கெங்குங்
காதிய குங்கிலி யப்புகை நீடு கருப்பாலைச்
சோதி நெடும்புகை தோரண வீதி தொறுத்தோறு
மாதர் புகைக்கு மகிற்புகை யெங்கும் வனப்பெய்த. (௭௪)

ஆடக நாடக சாலைகண் முத்தணி யத்தாணி
மேடை யாய்கு களங்க மிலாத வெளிக்கூட
மாட மதிட்கன மாளிகை குளிகை யெங்கெங்குந்
தோடவிழ் மாலைகள் பொன்னெரி மாலைகள் சூழ்வித்தார். (௭௫)

பழுதக லத்திரு வலகு விருப்பொடு பணிமாறிச்
குழைவு பெறத்திகழ் கோமய நீர்குளி ரச்செய்து
தழைபொதி தோரண முங்கொடி யுந்துகி ஹஞ்சார்வித்
தழகு பெறத்திரு வீதி புதுக்கி யதன்பின்பு. (௭௬)

வேறு.

திருநெறித்தமிழ் வல்லபேர்கள் சிவாகமங்கள் படித்தபேர்
கருநெறிப்பகை ஞானதூல்பல சுற்றபேர்மறை சுற்றபேர்
குருநெறிக்குரி யோரிலக்கண லக்கியங்கள் குறித்தபேர்
பெருநெறிப்பல காவியங்கதை பேசவல்லவ ரனைவரும். (௭௭)

வேறு.

வள்ளலார் திருகடஞ்செய் மன்றின் முன்றின் மறையவர்கோ மயசலத்தான்
மெழுதித் தாபித், தென்னரும்வெண் சுதையொழுக்கி யறுகாற் பீட மிட்டதன்மேற்
பசும்பட்டு விரித்து மீதே, வெள்ளைமடித் திட்டிமது மலருந் தூவி விரைநறுந் தூ பங்
கொடுத்தா தனங்கற்பித்துத், தென்னுதமிழ்ச் சேக்கிழார் புராணஞ்செய்த திருமு
றையை யதன்மேல்வைத் திறைஞ்சிப் போற்றி. (௭௮)

வாழிதிருத் தொண்டர்புரா ணத்தை நீரே வாசித்துப் பொருளானுளிச் செய்வீ
ரென்று, சோழர்பெரு மாணந்தலா மடிய ரெல்லாஞ் சொலக்கேட்டுக் குன்றைமுனி
மன்றுளாடுந், தாழ்நடைபா னுடியெடுத்துத் தரத்தாஞ் செய்த சைவகதை யினைவிள
ங்க விரித்துச் சொல்லச், குழவிஞ்ச் தம்பலவ ரடியா ரெல்லாஞ் சுருகிமொழி யிற
பெனக்கை தொழுது கேட்டார். (௭௯)

தானுடைய திருச்சிலம்பு புலம்பாடும் புரியுந் தன்மையா னுக்கிசைந்த் பேர்வழியி னானு, மாளுடைய பின்னாயா ரவதரித்த நாளும்வரமுது திருஞான முழுதுசெய்த நாளுஞ், குளுடையா திரைநாளானு சித்திரையா திரைநா டொடங்கி யெதிராமாண்டு சித்திரையாதிரையி, னானுடைய கதைமுடிப்ப மெனக்குன்றை வேந்தர் நடத்தவனை வருமிருந்து கேட்டனர் நாடோறும்.

(அ0)

சிறப்புடைய மூவரமுத லிகடிருவாய் மலர்ந்த திருநெறிய தமிழ்மூவர் திரும்நிச மாலை, யறப்பயனாங் காரைக்காற் பேயிரட்டை மாலை யந்தாதி மூத்தபதிகங் கழறிந் றறியார், மறப்பரிய பொன்வண்ணத் தந்தாதி திருமும் மணிக்கோவை தெய்வ வுலா வையடிகள் வெண்பா, வறுப்பாகத் திருவிருத்த முடலாகப் பொருட்டுகோ னுயிராக நாலடியா னடந்ததுல கெல்லாம்.

(அக)

அன்றுமுத னுடோறு நாடோறு மண்ண லடியாள் விறந்தபெயர் வந்தவர்க ணெல்லாநு, சென்றுறையத் திருமடங்க டிருமடங்க டோறுந் திருவினக்கங் கவர்சாத்த வுள்ளுடைமேற் போர்வை, துன்றியசெந் நெலினடிசில் கன்னனறுங் கனிக யேவறு சுவைக்கறிநெய் தயிர்நிரண்ட பாறே, னன்றுதிருப் பண்ணியந்தண் ணீரமுத மடைக்காய் நரபுதியே வலினமைச்சர் நாடோறு நடத்த.

(அட)

கலமலியுந் திருத்திலலை மன்றினினின் ருடு நடராசந் கன்றுமுதன் மகபூசை நடத்தி, யலகிப்புகழ்த் தில்லிவாழ்ந்தணர்க்கும் வெவ்வே ரமுதுபடி கறியமுது முதலான வெல்லா, கலமலிசெய் கோல்வளவன் நப்பாமே நானு நடத்திவர வானடியார் நிறைத்துபதஞ் சலியும், புலமுனியுந் தவஞ்செய்த பெரும்பற்றப் புலியூர் பூலோக சிவலோக மெனப்பொலிந்து தோன்ற.

(அஃ)

மருவுதிரு முறைசேர்ப்பா ரொழுதுவா ரிருந்து வாசிப்பார் பொருளுரைப்பார் கேட்டிருப்பார் மகிழ்ந்து, சிரமசைத்துக் கொண்டாடிக் குதுகுலிப்பார் சிரிப்பார் தேனிப்பார் குன்றைமுனி சேக்கிழார்செய்த, வரியதவத் தினைநினைப்பா ரம்பலவர் முன்ன னடியெடுத்துக் கொடுக்கலிவர் பாடினொன் றுரைப்பார், பெரியபுராணங் கேட்ட வளவர்பிரான் செவிக்குப் பிடிக்குமோ வினிச்சிந்தா மணிப்புரட்டென் றுரைப்பார்.

(அச)

இத்தகைய சிறப்புடனே திருத்தொண்டர் புராண மிருந்தன்பர் பாராட்ட நடந் தெதிரா மாண்டு, சித்திரையா திரைநாளின் முடியவதுகண்டு திருத்தொண்ட ராவெ னும்பே ரொலியெழுந்து பொங்கக், கத்துதிரைக் கடலொலியை விழுங்கி முழங்கோ ரோழ் கடலொலியைக் கீழ்ப்படுத்திப் பிரமாண்ட வெளியைப், பொத்தியிமை யவர்செ வியை நிறைத்துயரப் பொங்கிப் பொன்னுலகுக் கப்பாலும் புகழ்பொலிந்த தன்றே. (1)

திருத்தொண்டர் புராணமெழு தியமுறையை மறையோர் சிவமூல மந்திரத்தா லருச்சினைசெய் திறைஞ்சி, யிருக்குமுதன் மறைநான்கி னின்றமுத லாக விதுவுமொரு தமிழ்வேத மைந்தாவ தென்று, கருத்திருத்தி யமுதடைக்காய் நறுநூப தீபங் கவரி குடை கண்ணடி யாலத்தி றீறு, பரித்தனவு செய்கண்டு வளவர்பிரான் முறையைப் பசும்பட்டி னாற்கூழ்த்து பொற்கலத்தி லிருத்தி.

(அசு)

செரிமதயா னைச்சித்திந் பொற்கலத்தோ டெடுத்துத் திருமுறையை யிருத்திய பின் சேகவையர் சாவலரை, முறைமைபெற வேற்றியு சனுக்கூட வேறி முறைமை யினு வினைக்கவரி துணைக்காத்தால் வீச, மறைமுழங்க் விண்ணவர்கள் கற்பகப்பூ மாசி மழைபொழியத் திருவிதி வலமாக வரும்போ, திறைவர்திரு வருணநினைத் தடலரசர் கோமா னிதுவன்றோ னான்செய்த தவப்புபெண் றிசைத்தான்.

(அசு)

வாரணத்தி லிவரைவரக் கண்டதிரு வீதி மறுகுதொறுந் தாய்மைசெய்து வாழை
கரு நாட்டிப், பூரணகும் பமமைத்துப் பொரியுமிகத் தூவிப் பொன்னரிமா லுபு
நறும்பு மாலகளுந் தூக்கித், தோரணங்க ணிரைத்துவிரை நறந்துப மேந்திச் சுடர்வி
னக்கு மேற்றியணி மணிவினக்கு மேந்தி, யாரணங்கள் விரித்தோதி மாமறையோ
ரெதிர்கொண் டறுகெடுப்ப வாழ்த்தெடுத்தா ரம்பையர்க ணெல்லாம். (அஅ)

வேறு.

காவல னுரிவர் தவரிவர் காவலர் கவரி யிடத்தரு மோவென்பார்
சேவையர் காவல னாசிவ மான சிறப்பிது நல்ல சிறப்பென்பார்
தேவரு மெழுதவொ ணுமறை யைத்தமிழ் செய்து திருப்பதி கம்பாடு
மூவரு மொருமுத லாயுல கத்து முனைத்த முதற்பொரு டானென்பார். (அக)

மின்மழை பெய்த்து மேக வொழுங்குகள் விண்ணவர் கற்பக விரைசேர்பூ
நன்மழை பெய்தனர் சேவையர் காவலர் நாவல ரின்புற நாவரச்
சொன்மழை பெய்தன ரிரவலர் மிகுகெட வள்ளி முகத்தெதிர் சோழேசன்
பொன்மழை பெய்தன னுருகிய நெஞ்சொடு கண்மழை யன்பர் பொழிந்தார்கள். (அ)

மதூர் விராமா யணகதை புரைசெய்த வான்மிக பகவனு மொப்பல்ல
விதிவழி பாரத முரைசெய்து கரைசெய்த வேத வியாதனு மொப்பல்ல
சிதைவற வாயிர நாலுட னறிவுள் சேட விசேடனு மொப்பல்ல
பொதிய மலைக்குறு முனிவனு மொப்பல புகழ்புனை குன்றை முனிக்கென்பார். (கக)

மெய்யுள் சிவசா தனமும் வெளிப்பட வெண்ணீர் நெழுதிய கண்ணேறுங்
கையுந் திகழ்மணி கண்டமு மொளிதரு கவளிகை யும்புத் தகவேடு
கையுந் திருவுள் மழியுந் தொறுமா கரவெனு நாமமு நாமெல்லா
மும்பும் படியருள் கருணையு மழகி தெனத்தொழு தனருல கவரெல்லாம். (கஉ)

பூவை மறந்தனன் வெண்டா மரைமயில் புகல்தரு சங்கப் புலவோர்சொற்
பாவை மறந்தனன் தேச சுபாடித பயனை மறந்தனன் பதுமத்தோ
ளுவை மறந்தனன் பொதிய மலைத்தலை நண்ணிய புண்ணிய முனிவனெனுங்
கோவை மறந்தனன் சேவையர் காவல னாதிரு நாவற் குடிகொண்டான். (கங)

இப்படி யிப்படி தன்னில் விதிப்படி யிம்பரு மும்பரு மேனோரு
மப்படிருமு வரத்திரு வீதி வலஞ்செய் தணைந்தம் பலமுன்றிற்
றப்பற யானையி னின்ற யிழிந்தா சனுமுரை செறிசே வையர்கோவு
முப்புரி தூன்மறை யோரொ டுணைந்தெழு தியமுறை யைத்திரு முன்வைத்தார். (கச)

வேறு.

அண்டவாணரெதிர் தெண்டனாகவனை வரும்விழூந்துபி னெழுந்துசீர்
கொண்டசேவைகுல திலகருக்கனைவ ருக்குறித்தெதிர் கொடுத்தபேர்
தொண்டர்சீர்பரவு வாரென்பெயர் சமத்தினானமுடி சூட்டிமுன்
மண்டபத்தினி லிருத்தி மற்றவரை வளவர்ப்புபதி வணங்கினான். (கடு)

மூவரோதுதிரு முறைகளேழுதிரு வாதலூர்முறை யொன்றிசைப்
பாவரைந்தமுறை யொன்றுமூலர்முறை யொன்று பாசரம தாதியாக்
கோவைசெய்தமுறை யொன்றுசேவையர் குலாதிநீதிமுறை யொன்றுடன்
பாவைபாகர்திரு வருள்சிறந்தமுறை பன்னிரண்டென வருத்தபின். (கஈ)

தோடுசெய்ததிரு நெறியசெந்தமிழொ டொக்குமென்றுரை தொடர்ந்துசெப்
பேடுசெய்தாட ராசர்ச்சிதியி லேற்றினார்களது பாலிகுழ்
நாடுசெய்ததலு நீடுகண்மைவன காரிசெய்ததவ சிகரிலாப்
பீடுசெய்தபதி ரதிலுத்திலகர் சேக்கிழார்செய்த பெருத்தவம். (கஐ)

சேக்கிழார் நாயனார் புராணம்.

புயலேவையின் பரிவளிக்கிலைமை வாதலையுடன் பாசரு
வாயொக்குகி னெனப்பனிக்திரு மருங்குகிற் றவர் வினம்புவார்
தாயுக்கிணைகள் மீதுதம்பெயர் துலங்குவோர்களு மமைத்தபி
னேயாக்கையா ளுந்திருப்பனி யியற்றியல்விடை யிருத்தனர்.

(௧௮)

என்றுசொல்லவவர் தமையழைத்தாசு னிவரமைச்சரிவர் பட்டமு
மன்றன்முனைபுனை தொண்டைமானென வருத்தபின்றமது மண்டல
மன்றுவற்பம்வர வந்தடைந்தவரை யாற்றல்செய்து தொண்டைமண்டல
கின்றகாத்தபெரு மானெனத்தமது பெயரையெங்களு ிறுத்தினார்.

(௧௯)

தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழார்குரிசி னாயதில்லைகர் தன்னிலே
பண்டிழுவார்பதி கத்துவந்தவறு பத்திழுவர்கதை தனையுணர்ச்
தண்டவாணரடி யார்கடம்முட னருத்தவந்தனி யிருத்துபி
னின்டைவைத்தசடை யம்பலத்தவ ரெடுத்தபாதகிழ வெய்தினார்.

(௧00)

வாழிதில்லைமணி மன்றுஎன்றுகட மாமெங்கணர் மலர்ப்பதம்
வாழிகாழிநகர் வாழுவந்ததிரு நெறியாதிபதி வன்னுநர்
வாழியன்பர் திரு நீறுமிட்டநீரு முண்டமுந் துவய கவசமும்
வாழிருன்றைமுனி சேவையாதிதிரு வாய்மலர்ந்தருள் புராணமே.

(௧0௧)

தேசிலங்குமுகில் குன்றையாதிபதி தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழார்
வாசலன்றுமுத லின்றுகாறுமினி மேலும்வாழையடி வாழையாய்
வீசுதென்றன்மணி மண்டபத்தாசு வீற்றிருக்குமுடி மன்னருக்
சேனன்பர்கன் புராணமுஞ்சொலி யமைச்சுமாதில மெய்துமால்.

(௧0௨)

அண்டவாணர்தொழு தில்லையம்பலவ ரடியெடுத்துலகெ லாமெனத்
தொண்டர்சீர்பரவு சேக்கிழான்வரிசை துன்றுருன்றைக ராதிபன்
றண்டகாதிபதி திருநெறித்தலைமை தங்குசெங்கைமுகில் பைங்கழற்
புண்டரீகமலர் தெண்டனிட்டுவினை போக்குவார்பிறவி நீக்குவார்.

(௧0௩)

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருக்கிளருத் கயிலைமலைக் காவல்புண்ட செல்வமலி திருகத்தி மரபில்வந்து
கருக்குழியி லெமைவீழா தெடுத்தாட்டுகொன்றாக் கருணையிரு மெய்கண்ட தேவர்தாய
மருக்கிளர்தான் பரவுமரு ணந்திதேவர் மகிழுமறை ஞானதே வருக்கன்பாகி
யிருக்குமுமா பதிதேவர் சேக்கிழார்த யிசைப்புரா ணம்முறைத்தா ரென்பமாதோ. ()

சேக்கிழார் நாயனார் புராண முற்றிற்று.

தணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோற்காதம்.

அநாதி மல முத்த பதியாகிய பரசிவன் தமக்கு ஒரு பிரயோசனமும் குறியாது அநாதிமல பெத்தாசிய ஆன்மாக்களுக்கு மலநீக்கமும் சிவத்துவ விளக்கமும் சித்திக்கும்பொருட்டு, பெருங்கருணையினாலே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவார். அவற்றுள், படைத்தலாவது சென்ம முடைய பிராணிகளின் சமூகமாயும், போகோபயோகிகளாகிய பரிகரங்களோடு இயைந்ததாயும், இருக்கின்ற சகத்தை அந்த வந்த நானாவத யோனிகளில் உற்பவிப்பித்தல். காத்தலாவது தனதிச்சையாற் றிக்கப்பட்ட சர்வலோகத்தையும் தத்தம் விடயத்தில் நியோகிக்க நிறுத்துதல். அழித்தலாவது சகத்தைச் சகத்தியோனியில் ஒடுக்கல். மறைத்தலாவது தத்தம் வாசனைக்குத்தக்க போகத்தின் வருவாதிருக்கச் செய்தல். அருளலாவது தீண்டாமைக்குத்தக்கியமாகிய அனுக்கிரகம்.

இப்பஞ்சகிருத்திய கருத்தாவாகிய பதிக்கு உரிய முக்கிய குணங்களாவன சருவஞ்ஞதை, திருத்தி, அநாதிபோதம், சுவதந்திரதை, அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி என்னும் ஆறுமாம். இவை தமிழின் முறையே முற்றறிவு, வரம்பிலின்பம், இயற்கையுணர்வு, தன்வயம், குறைவிலாற்றல், வரம்பிலாற்றல் எனப்படும். எல்லாப்பொருள்களையும் புலப்படக்கூடாது அறிவு உள்வழியல்லது எல்லாத்தொழிலும் இயற்றுதல் கூடாமையின் முற்றறிவும், தமதனுபவத்தின்பொருட்டுப் பிரிதொன்றனை வேண்டிப் பரிபூரணத்தன்மை யெடுபட்டுக் கட்டெட்டன்மை கெட்டுப்போதலின் வரம்பிலின்பமும், முற்றறிவுடையவழியும் அஃதநாதியன்றி அவாந்தரத்தில் வந்ததேற் காரணபூர்வகமாய் வந்ததெனின் வரம்பின்மைக்குற்றமும் காரணமின்றிவந்ததெனின் காரண காரிய நியமின்மைக் குற்றமும் அடுக்குமாதலின் இயற்கையுணர்வும், பிறர்வயமுண்டேற் பாசத்தடையுமுனதாதி வேண்டிய தெய்தாமையும் வேண்டாத தெய்தலுமாகிய குற்றம்பற்றதலின் தன்வயமும், ஆற்றல்குன்றாமாயின் எக்காலத்தும் எத்தேசத்தும் இளைப்பின்றித் தொழிலியற்றுதல் ஏலாமையிற் குறைவிலாற்றலும், அவ்வாற்றல் வரம்புப்பட்ட பரிமாணமுடையதாயின் வரம்புப்படாத தொழிலியற்றல் கூடாமையின் வரம்பிலாற்றலுமாகிய இவ்வறுகுணங்களும் பதிக்கு இன்றியமையாமை காண்க. அப்பதியானவர், அநாதியே உள்ள முற்றறிவு முற்றத் தொழிலாகிய சிவத்துவம் இயைதலாற்றான், சிவத்துவம் என்னும் அதிசுத்தம் இயைதலாற்றான் ஸீ என்னுந்தாது கிடத்தலென்ப பொருள்படுதலின் இறுதிக்காலத்து உலகமெல்லாம் தம்மிடத்து ஒடுங்கிக்கிடத்தலாற்றான், சந்தனங்களுடைய மணங்கள் தம்பாற் கிடத்தலாற்றான், ஸி என்னுந்தாது மெலிவித்தலெனவும் கூருவித்தலெனவும் பொருள்படு மாதலான் ஆன்மாக்களின் பாசத்தியை மெலிவித்துச் சிற்சத்தியைச்

உருவித்தலாற்றான், கார்த்திப்பொருடரும் வரீ என்னுஞ்சொல் வர்ண் விபரியய முறுதலாற்றான், சிவனெனப்படுவர்.

அச்சிவனது ஆளுகையினாலே அவ்வான்மாக்கள் கர்மானுசாரமாக கால்வகைத் தோற்றமும், எழுவகைப்பிறப்பும், என்பத்துநான்கு தூறுயிர யோனிபேதமும் உடையராய்ப் பிறத்திந்து உழலுங்காலத்திலே, முன்னாப் பெளத்தம் முதலிய புறச் சமயங்களிலே சின்று அவ்வச்சமய தூல்களில் விதித்தபடி ஒழுருவர்கள். அப்புறச்சமயிகளுக்கு, அவரவராலே சொல்லப்பட்ட கர்த்திருகாரணங்களை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு அந்தக் கர்த்திருகாரண சொருபியாய் இருந்து, சிவனே அருள்செய்வர். அது “அறிவினான் மிக்க வறுவகைச் சமயத் தவ்வவர்க் கங்கே யாரான் புரிந்து—வெறியுமாகட விலங்கையர் கோணைத் துலங்க மால்வகைக் கீழுடர்த் திட்டிக்—ருறிகொள் பாடலி னின்னினிசை கேட்டுக் கோலவானொடு னானது கொடுத்த—செறிவு கண்டுகின் றிருவடி யடைந்தேன் செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்குரு ளானே.” என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரத்தாலும், “அறுவகைச் சமையத் தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் வேரூம்—ருறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் ருறியி றந்தம்—கறிவினி லருளான் மன்னி யம்மையோ டப்பனுகிச்—செறிவொழி யாது சின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம்.” எனவும் “யாதொரு தெய்வம் கொண்க ரத்தெய்வ மாகி லாத்கே—மாதொரு பாக னார்தாம் வருவர்மற் றத்தெய்வங்கள்—வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்குமேல் வினைபுஞ் செய்யு—மாதலா லிவையிலாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே.” எனவும் வருஞ் சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தங்களாலும் அறிக.

புறச்சமயங்களிலே சின்று செய்த புண்ணியங்களினாலே, பின் வைதிகமார்க்கத்திலே புருத்து, வேதத்திலும் அதனை வழிநடலாகிய மிருதிமுதலியவற்றிலும் பிராமணர்முதலிய ஞானகுருணத்துக்கும் பிரமசரியமுதலிய ஞானகாச்சிரமத்துக்கும் விதித்த பசு புண்ணியங்களைச்செய்து, சுவர்க்கத்திற் சென்று போகத்துய்த்து, மீண்டு பூமியிலே பிறப்பார்கள். அவர்கள் முன்செய்த வைதிக புண்ணிய மிருதியினாலே சைவாகமத்தால் உணர்த்தப்படும் சைவத்திற் பிரவேசித்து, சரியை கிரியையோகங்களை முறையே அதுட்டித்து, அவற்றின் பலங்களாகிய சாலோக்கிய சாயீப்பிய சாரூப்பிய பதங்களைப் பெறுவார்கள். அவர்களுள், போகத்திலே வைராக்ஷியம் உற்றவர்கள் திரும்பப் பூமியில் வாராது சிவானுக்கிரகத்தினாலே பரமுத்திமாண்களாவார்கள்; போகத்திலே வைராக்ஷியம் உறாதவர்கள் திரும்பப் பூமியிலே பிறந்து, சிவஞானத்தைப் பொருந்தி, பரமுத்தியாகிய சிவ சாபுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள். இதற்குப் பிரமாணம், சிவசுறிப்பிரகாசம். “இப்படி யவத்தை யோரைச் செய்தியே பிறப்பி ரப்பாம்—வெப்பறுத் காலத் தன்னில் வேதத்தின் வழிய தன்றிப்—பொய்ப் பொருட் சமயத் தன்னிற் புரிந்திடுத் தவத்தினாலே—தப்பிலா வேதஞ் சொன்ன சமயத்தைத் சார்ந்து சின்றே. வன்னமோர் ஞானினுக்கு மாசிலாச் சிரமங்கட்குஞ்—சொன்னவா றிடறி வாதே செய்துபின் சுவர்க்கத் துய்த்துப்—பின்னர்மா சிலீத்தின் வந்து சிவதன்மம் பெரிதென் றெண்ணி—முன்னையா கமங்கள் சொன்ன படிதவ முயல்வ மென்றே. எண்ணியோர் குருவைச் சேர்த்தே யெழில்பெறு சமய தீக்கை—எண்ணியே சரியை தன்னை வைவற வியற்றி யத்தாற்—புண்ணிய சிவலோ கத்தைப் பொருத்தியம் குன்னபோக—மண்ணலா ருருப் பெற்ற தருத்திமே லவனியீடே. உதித்தருஞ்செய் குருவாலே விசேட தீக்கை புற்றுணர்ந்து சிவபூசை யுணமற் செய்தே—துதித்திடுந் சாயீபுஞ் சிவன்பாற் பெற்றத் துய்த்திடுவர் பெரும்போகத் தொணந்தகால—சதிச்சுடைய னருளாலே புலியினன்னி ஈடரிய சிவமோத மிய ந்றி ன்ருய்த்—திதிக்கொழிவாய் காலமுது மனவுமர்த்தச் சிவனுடை யசாரூபுஞ் சேர்த்துசின்றே. ஆகத்தி வாகுசையி லாகித் சந்து மனவிறந்து மென்மேலு மடைபு தான—போகத்திற் பற்றிலரே யாகிவல செல்லாம் பொன்றிடுங்கா விவர்தாமும்

பொருந்திவெர் முத்தி—மோகத்தைத் தவிராதோர் பிணைச்சிருட்டி. கால முனைத்துல கிற் குருவாலே முத்திபெற மலத்தின்—பாகத்தை யடைந்ததனாற் சத்திபதிற் திடவே பரஞானத் தான்முத்தி பலிக்குமவர் பாலே.” எ-ம். சிவஞானசித்தியார். “தான மியா கந்தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள் சாந்திவிர தங்கண்ம யோகங்கள் சரித்தோ— நீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பனவின் மீள்வ ரீசனியோ கக்கிரியா சரியையினி னின்றோ—ருனபிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லா மொடுங்கும்போ தான்மு னிலா தொழியினுற் ப வித்து—ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சிவனையங்கு நாதனே முன்னிற் கி ண்ணுகுவர் நற்றானே.” எ-ம். கோயிற்புராணம். “சுருதிவழி யொழுக்கினர் கள் சுவர்க்கத்தா ராகமதூற்—சரியை கிரியா யோகர் சாலோக சாமீப—வுருவுவமை யினராக வுதவுதுமெம் முடனாகும்—பெருகியஞா னிகளெம்மைப் பெற்றார்போக் கற்றாரே.” எ-ம். சிவதருமோத்தரம். “இருவினை யுணர்ந்த புத்த ரவர்முத லிகலும் வாத—தெரிசன மனைத்துஞ் சேர்த்தார் சிவசமயத்தைச் சேர்வார்—பொருவிலி புச ன்ற வாக்கிற் கருமநன் னெறியும் புக்கே—விரவுவர் ஞான யோகம் விடுவர்மெய் யடைவர் மெய்யே. எடுத்ததோ ராக்கைதன்னி லிருண்மல சத்தி தன்னைத்—தடுத்த ருள் சைவ நூலின் சாதன மதனைத் தள்ளி—விடுத்துவீ றற்ற நூலின் சாதனம் விரும் பு வார்முன்—னடுத்தவா ரமுதம் விட்டுப் புற்கையா தரிப்பா ரன்றே.” எ-ம். வருமாறுகாண்க.

இது காறுங் கூறியவாற்றால், சைவசித்தாந்தத்தன்றிப் பாமுத்தி சித்தியாது என்பதும், அப்பாமுத்திக்குச் சாதனம் சிவஞானமே என்பதும், அச்சிவஞானத்தைப் பயப்பன சரியை முதலிய மூன்றுமே என்பதும், வேதத்துள் விதித்த வேள்வி முதலியன வெல்லாம் அசித்தியமாகிய காமியங்களைப் பயப்பன என்பதும் பெறப்பட்டன. வேள்வி முதலியன ஞானத்தைப் பயவாமை மடுத்தினையெயன்றி, தீவினைபோல அது நிகழ்வொட்டாது தஷ்டுசெய்து நின்றலும் உடையனவையோம். ஆதலால், தீவினைகள் இருப்பு விலங்கும், வேதத்துள் விதித்த வேள்விமுதலிய நல்வினைகள் பொன்விலங் கும் போலத், தம்முட் சம்பபடுத்து உணர்த்தபான்மையவென்க. வேள்வி முதலிய தருமங்களின் பயனாகிய இன்பம் முன் பசித்து உண்டு பின்னும் பசிப்பானுக்கு அவ் வுண்டியால் வரும் இன்பத்தைப் போலும். அவ்வேள்வி முதலியன போல அனுபவ மாத்திரையாற் கெடுதலின்றி மேன்மேல் முறுகி வளர்வனவாகிய சரியை கிரியை யோகங்களால் எய்தப்படும் சிவஞானம் பசித்து உண்டு பின்னும் பசித்தலில்லாத தேவர்களுக்கு அவ்வமுதவுண்டியாலாய் பயனைப்போலும். அவ்வமுத வுண்டி நரை திரை மூப்பின் றிலபெறுதலாகிய பெரும்பயனைத் தருதன்மாத்திரையே யன்றிப் பசித்திரலாகிய அவாந்தரப் பயனையுந் தருதல்போல, சரியை முதலியனவும் சிவஞா னத்தைப் பயத்தல் மாத்திரையெயன்றித் தத்தம் பதமுத்தியாகிய அவாந்தரப் பய னையும் பயப்பனவாம்.

மேற் கூறிப்போந்த சரியை முதலிய நான்கு பாதங்களுள்ளும், சரியை கிரியை என்னும் இரண்டும் கூடி, சிவ தருமமென ஒருபெயரான் வழங்கவுமபெறும். அந்தச் சிவதர்மம் மெல்லினை வல்லினை என இருவகைப்படும். அவற்றுள், மெல்லினையா வது சைவாகமத்திலே சரியை கிரியைகளுக்கு விதித்தவழி ஒருமும் விதிமார்க்கம். வல்லினையாவது அவ்விதிமார்க்கத்தில் வருவாது நின்று அந்நிலையின் முதிர்ச்சியி னாலே பின்னுண்டாகிய பிறப்பின்கண்ணே சிவனிடத்தில் எல்லையின்றி எழுந்து அதி நீவிரமாய் முறுகிவளரும் அன்பின் பெருக்கத்தினாலே உலகநெறிகடந்து ஒருமும் பத்திமார்க்கம். இதற்குப்பிரமாணம். திருக்களிற்றுப்படியார். “நல்லசிவ தன்மத்தா னல்லசிவ யோகத்தா—னல்லசிவ ஞானத்தா ஞானிய - வல்லதனா—லாரேனு மன்பு செயி னங்கே தலைப்படுங்கா—னாரேனுங் காணு வரன்.” எ-ம். “மெல்லினையே பெண்ண வியனுலகி னார்க்கரிய—வல்லினையே பெண்ண வருமிரண்டு— சொல்லிற்— சிவதன்ம மாந்தளிற் சென்றதிலே செல்வாய்—யவகண் ணீங்கும் படி.” எ-ம்.

“ஆதியை யாச்சித்தற் கங்கு மங்கங்கே—திதி லறம்பலவுஞ் செய்வனவும் - வேதியனே—கல்லினையா மென்று கமக்குமெளி தானவற்றை—மெல்லினையே யென்றது நாம், வேறு.” எ-ம். “வரங்கடருஞ் செய்ய வயிரவர்க்குத் தங்கள்—காங்களினு லன்றுகறி யாக - விரங்காதே—கொல்லினையே செய்யுங் கொலினையே யானவற்றை—வல்லினையே யென்றதுநா மற்று.” எ-ம். “பாதகமே யென்றும் பழியென்றும் பாராதே—தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டுஞ் - சேதிப்பக்—கண்டசர் தாமாம்பரி சளித்தார் கண்டாயே—சண்டசர் தஞ்செயலாற் றான்.” எ-ம். “செய்யி லுருத்த திருப்படி மாற்றதனை—யைய விதுவமுது செய்யெனவே - பையவிரஞ்—தாட்டி யறுப்பத்கே யூட்டி யறுத்தவரை—நாட்டிபுரை செய்வதே நாம்.” எ-ம். வரும்.

இங்ஙனங் கூறிய சரியை முதலிய நான்கு பாதங்களிலே நின்று முத்திபெற்ற மெய்யடியார்களுட் சிறந்த தனியடியார் அறுபத்துமூவரும் தொகைகடியார் ஒன்பதின்மருமாகிய திருத்தொண்டர் எழுபத்திருவருடைய சரித்திரத்தை, கனகசபையின் கண்ணே ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்தருளும் கருணாகிரியாகிய சிவனது திருவருளினாலே பசுக்காணமெல்லாஞ் சிவக்காணமாய் நிகழப் பெற்ற சிவாநுபூதிமாணாகிய ருன்றத் தூர்ச் சேக்கிழார் நாயனார், தமிழலகம் உய்தற்பொருட்டி, திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்பெயர் தந்து விரித்தருளிக் செய்தார். இப்புராணம் தன்னை ஒதல் கேட்டல் செய்வார்க்குச் சிவனடியார்களது அத்தியற்புத பத்தித்திறத்தையும் அவர்க்குருள எளிவந்த சிவனது அத்தியற்புதப் பிரசாதத்தையும் உணர்த்தி, அவர்களுஞ்சை அமுலிடைப்பட்ட மெருகுபோலக் கசிந்துருகச் செய்தலிற் றனக்கு உயர்வொப்பின்றி விளங்கும் பெருமைபுடைமைபற்றி, பெரியபுராணம் எனவும் பெயர்பெற்றது. இப்பெரியபுராணம் சைவசித்தார்த நூற்கருத்தோடு மாறுபடாத வேதமுடிவாகிய உபநிஷத்துக்களின் தாற்பரியங்களை உள்ளடக்கிய தேவாரம் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு என்னும் நான்குநூல்கூட்டி, கல்வியறிவொழுக்கங்களை ஆன்ற மகத்துக்களாலே தொன்று தொட்டு அருட்பா எனவழங்கப்படும்.

பிரஞ்ஞயில்லாத சிலபிராமணர் இப்பெரிய புராணத்துக்கு அப்பிராமணியம் பேசுவார். இப்புராணத்துக்குத் தில்லைவாழ்ந்தனர் மடபதிகள் முதலிய எண்ணிறந்த அடியார்கள் கேட்கச் சிதம்பர சபாநாதர் “உலகெலாம்” என அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளினார் எனவும் இது முற்றியபின்னர் அநபாயசோமுகாராஜாவுக்கு சோழனே, சேக்கிழான் நாம் “உலகெலாம்” என்று அடி எடுத்துக்கொடுக்க, நம் முடைய தொண்டர்களது அடிமைத்திறத்தை விரித்துப் புராணம்பாடி முடித்தான்; நீ அதைக்கேள் என்று யாவரும் கேட்ப அருளிச்செய்தார் எனவும் தில்லைவாழ்ந்தனர் களுள் ஒருவராகிச் சிவானுபூதியான் எனப் பிரசித்தி பெற்ற உமாபதி சிவாசாரியர் சேக்கிழார் புராணத்துட் கூறுதலானும், பரமசிவன் உமாதேவிக்குச் சதாபுகதருமங்களுங் கூறிய பின்னர், இனிக் கலிபுகத்திலே அறுபத்துமூன்று தொண்டர்களுட் பிறந்து தம்மேற் பத்தி செய்வார்கள் எனவும், அவர்கள் சரித்திரத்தை உபமன்னிபு முனிவர் பத்தர்குழாக்கேட்டுக் கூறுவர் எனவும் கூறி, அச்சரித்திரத்தை முன்னுரைத்தமை பரமேதிகாசுமாயி சிவரகையத்திலே நவமாம்மிசத்திற் பெறப்படுதலானும், சங்கராசாரியர் இப்பெரியபுராணத்துட் கூறப்படும் அறுபத்து மூவருள் லொது அடிமைத்திறத்தை “வழியிலும் இடப்பட்ட செருப்பானது பசுபதியின் அங்கத்துக்குக் கூர்ச்சமாகின்றது: வாய்நிறைந்த கீரால் னனைத்தல் புரப்பகைவருக்குத் திவ்வியப்பிஷேகமாகின்றது: சந்திர புசிசெய்ப்பட்ட மாயிச சேஷத்தின் கவனமானது திவ்வியோபகார மாகின்றது: கனகசபை பத்தச்சேஷ்டாங்கினுள். பத்தி எதைச் செப்பின்றி லது” எனச் சொன்னதலாகியிலும், “கிரிசேர, மலைவிக்கும் புதல்வனுக்கும் தந்தைக்கும் தரோகஞ் செய்தவர்களுக்குப் பிரசன்னராயினீர். நானே பிறருக்குத் தரோகஞ் சிந்திதம் செய்பவல்லன்னவன். என்னிடத்து நீர் எவ்வாறு பிரிதெய்வீர்” அறி

யென்.” எனச் சிவபுசங்கத்திலும் சிறப்பித்துரைத்தலானும், அப்பிராமணர் கூற்றுத் தூரம்போய்த் துச்சமாய்விடும்.

இப்பெரியபுராணமானது, தன்னை உணர்ந்தவர்களுக்கன்றி மற்றவர்களுக்குத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்தின் வரலாறும் மகிமையும் ஒரோவிடங்களில் அதன் பொருளுங் விளங்குதல் கூடாமையானும், தன்னை அத்தியந்த ஆசையுடன் ஒதுவோர்க்கும் கேட்போர்க்கும் பத்திவைராக்கிய ஞானங்களைப் பயக்குங் கருவியாய் இருத்தலானும், சிவஞானசித்தியிற் திருக்களிறுப்படியார் முதலிய சைவசித்தாந்ததூல்களினும் உரைகளினும் சிவானுபவத்துக்குத் தான் கூறும் நாயன்மார் பலருடைய சரித்திரங்களில் உதாரணங் காட்டுதலானும், சர்வாதிகாரிகளாகிய ஆதிசைவருக்கும் பிறருக்கும் தான் அதிகரித்த தனியடியார் அறுபத்துமூவரும் தொகையடியார் ஒன்பதின்மரும் ஆகிய திருத்தொண்டர் எழுபத்திருவருடைய சரித்திரங்களையும் உணர்ந்து அவர்கள் மகிமையைத் தெளிந்தாலன்றிச் சிவாலயங்கள் எங்கும் முறையே அவர்களுக்குப் பிரதிட்டை பூசை திருவிழாக்கள் செய்தற்கண்ணும் அவைகளைச் சேலித்தற்கண்ணும் ஊக்கமும் அன்பும் நிகழாமையானும், சைவர்கள் யாவரும் ஒருதலையாகக் கற்றுணர வேண்டும் தூலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்

என்று வழங்குகின்ற

திருத்தொண்டர்புராணம்.

பாயிரம்.

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவ
னிலவு லாவிய நீர்மலி வேணிய
னலகில் சோதிய னம்பலத் தாவொன்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

(ச)

ஊன டைந்த வுடம்பின் பிறவியே
தான டைந்த வுறுதியைச் சாருமாற்
றேன டைந்த மலர்ப்பொழிற் நிலையுண்
மாந டஞ்செய் வரதர்பொற் றுடொழ.

(உ)

எடுக்கு மாக்கதை யின்றமிழ்ச் செய்புளாய்
நடக்கு மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை யைந்துடைத் தாழ்செவி நீண்முடிச்
கடக்க ளிற்றைக் கருத்து ளிருத்துவாம்.

(ஈ)

ஓ வறு.

மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளாரைமுன்
றுதிசெயு நாயன்மார் னாய சொன்ஃலர்ப்
பொதிநல நுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை புலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

(ச)

ஓ வறு.

அளவி லாத பெருமைய ராகிய
வளவி லாவடி யார்புகழ் கூறுகே
னளவு கூட வுரைப்பரி தாயினு
மளவி லாசை தூர்ப்ப வறைருவேன்.

(இ)

தெரிவ ரும்பெரு மைத்திருத் தொண்டர்தம்
பொருவ ருஞ்சீர் புகலஹ் நேன்முற்றப்
பெருகு தென்கட லூற்றுண் பெருகசை
பொருசு ணக்கணை பொற்குத் தகைமையேன்.

(ஊ)

செப்ப லுற்ற பொருளின் நெப்பிலு
 லப்பொ ருட்டுரை யாவருங் கொள்வரா
 லிப்பொ ருட்டுகன் னுரைநி தாயினு
 மெய்ப்பொ ருட்டுரி யார்கொள்வர் மேன்மையால். (எ)

மேய வில்லரை கொண்டு விரும்புமாஞ்
 சேய வன்றிருப் பேரம் பலஞ்செய்ய
 தாய பொன்னணி சோழனீ ரீழிபா
 ராய சேக பாய னரசவை. (அ)

அருளி னீர்மைத் திருத்தொண் டறிவருக்
 தெருளி னீரிது செப்புதற் காமெனின்
 வெருளின் மெய்ம்மொழி வானிழல் கூறிய
 பொருளி னொரு மெனப்புக் கல் வாமன்றே. (க)

உ வ து.

இங்கித னாமங் கூறி னிவ்வுல சத்து முன்னாட்
 டங்கிரு ளிரண்டின் மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்து நின்ற
 பொங்கிய விருளை யேனைப் புறவிருள் போக்கு கின்ற
 செங்கதி ரவன்போ னீக்குக் திருத்தொண்டர் புராணமென்பாம். (க0)

ப ர யி ர மு த் தி த் து.

மு த ற் க ண் ட ம்.

மு த ல ர வ து

திருமலைச்சருக்கம்.

திருமலைச்சிறப்பு.

பொன்னின் வெண்டிரு ிது புனைந்தெனப்
 பன்னு ின்பனி மால்வரைப் பாலது
 தன்னை யார்க்கு மறிவரி யானென்று
 மன்னி வாழ்கையி லைத்திரு மாமலை. (க)

அன்னல் வீற்றிருக் கப்பெற்ற தாதலி
 னன்னு முன்றுல ருக்கான் மறைகரு
 மென்னின் மாதவஞ் செய்யவக் தெய்திய
 புன்னி பந்திரன் னென்று போல்வது. (உ)

கிலவு மென்னி நலங்கரு ிடொளி
 யிலரு தண்டனி ராக வெழுத்ததொ
 ருலக மென்று மொளிமணி யல்விமேன்
 மனரும் வெண்மலர் போல்வதம் ழால்வரை. (உ)

மேன்மை நான்மறை நாதமும் விஞ்சையர்
கான வீணையி ளேசையும் காரெதிர்
தான மாக்கண் முழக்கமுந் தாவில்லீர்
வான தூத்துபி யார்ப்பு மருங்கெலாம்.

(ச)

பணிவி சும்பி லமரர் பணிந்துரு
முனித கோடி யணிமுடி மாலைபு
புனித கற்பகப் பொன்னரி மாலைபு
முனிவ ரஞ்சலி மாலைபு முன்னெலாம்.

(இ)

நீடு தேவர் நிலைகளும் வேண்டிடி
ஞி மைம்பெரும் பூதமு நாட்டுவ
கோடி கோடி ருறட்சிறு பூதங்கள்
பாடி யாடும் பரப்பது பாங்கெலாம்.

(ஈ)

நாய கன்மூல் சேவிக்க நான்முகன்
மேய கால மலாமையின் மீண்டவன் *
றுய மால்வரைச் சோதியின் மூழ்கியொன்
ருய வன்னமுங் காணு தயர்க்குமால்.

(எ)

உே வ று.

காதில்வெண் ருழையோன் கழறொழ நெடியோன் காலம்பார்த் திருத்தது மறியான்
சோதிவெண் கயிலைத் தாழ்வரை முழையிற் றுதிக்கையோ ணூர்தியைக் கண்டு
மீசெழு பண்டைச் செழுஞ்சுட ரின்று வெண்சுட ரானதென் றதன்கீ
ழாதியே னமதா யிடக்கலுற் றுனென் றதனைவர் தனைதருங் கலுமுன்.

(அ)

அரம்பைய ராடன் முழவுடன் மருங்கி னருவிச னெதிரெதிர் முழங்க
வரம்பெறு காதன் மனத்துடன் றெய்வ மதுமல ரிருகையு மேந்தி
நிரந்தர யிடைந்த விமானசோ பான நீயர் வழியினு லேறிப்
புரந்தரன் முதலாம் கடவுளர் போற்றப் பொலிவதத் திருமலைப் புறம்பு.

(ஆ)

வேதநான் முகன்மால் புரந்தரன் முதலாம் விண்ணவ ரெண்ணிலார் மற்றுங்
காதலான் யிடைந்த முதற்பெருந் தடையாங் கதிர்மணிச் கோபுரத் துள்ளான்
பூதவே தாளப் பெருங்கண் காதர் போற்றிடப் பொதுவினின் ருடி
நாதன ராதி தேவனா கோயி னுயக ணந்தியெம் பெருமான்.

(க)

நெற்றியிற் கண்ணர் நாற்பெருந் தோளர் நீறணி மேனிய ரகேசர்
பெற்றமேல் கொண்ட தம்பிரா னடியார் பிஞ்சுகன் றன்னருள் பெறுவார்
மற்றவர்க் கெல்லாந் தலைமையாம் பணியு மலர்க்கையிற் சுரிகையும் பிரம்புக்
கற்றைவார் சடையா னருளிஞற் பெற்றான் காப்பதக் கயிலைமால் வரைதான்.

(க)

கையின்மான் மழுவர் கங்கைகுழ் சடையிற் கதிரினம் பிறைறறுங் கண்ணி
யையர்வீற் றிருக்குந் தன்மையி னாலு மனப்பரும் பெருமையி னாலு
மெய்யொளி தழைக்குந் னாய்மையி னாலும் வென்றிவெண் ருடையா பாயன்
செய்யகோ லபயன் றிருமனத் தோங்குந் திருக்கயி லாயநீன் சிலம்பு.

(க)

உே வ று.

அன்ன தன்றிருத் தாழ்வரை யின்னிடத்
தின்ன தன்மைய னென்றறி யாச்செவ்
றன்னை பேபுணர்ந் தார்வத் தழைக்கின்ற
னுன்ன ருஞ்சு ருபமன் னியுமுனி.

(க)

யாத வன்றுவ ரைக்கிறை யாகிய
மாத வன்முடி மேலடி வைத்தவன்
பூத காதன் பொருவருத் தொண்டினுக்
காதி யந்த மிலாமை யடைந்தவன்.

(௧௪)

அத்தர் தந்த வுருட்பாற் கடலுண்டு
சித்த மார்த்து தெவிட்டி வளர்த்தவன்
பத்த ராய முனிவர்பல் லாயிரர்
சுத்த யோகிகள் குழ விருந்துழி.

(௧௫)

அங்க ணேரொளி யாயிர ஞாயிறு
பொங்கு பேரொளி போன்றுமுன் றேன்றிடத்
தங்க மாதவர் கும்புத்திருந் தாரொலா
மிங்கி தென்கொ லதெய மென்றலும்.

(௧௬)

அத்தி வான்மதி குடிய வண்ணரூள்
சுந்தி யாவுணர்ச் தம்முனி தென்றிசை
வந்த நாவலர் கோன்புகழ் வன்றெண்ட
னென்றை யாரரு ளாலிணை வானென.

(௧௭)

கைகள் கூப்பித் தொழுதெழுந் தத்திசை
மெய்யி லானந்த வாரி விரவிடச்
செய்ய நீள்சடை மாமுனி செல்வுழி
யைய நீங்க வினவுவோ ரந்தணர்.

(௧௮)

சம்பு வின்னடித் தாமரைப் போதலா
லெம்பி ரானிறைஞ் சாயிது வென்னெனத்
தம்பி ரானைத்தன் னுள்ளந் தழீஇயவ
னம்பி யாருந் னுத்தொடூ : தன்மையான்.

(௧௯)

என்று கூற விறைஞ்சி யியம்புவார்
வென்ற பேரொளி யார்செய் லீழுத்தவ
கன்று கேட்க விரும்பு நசையினே
மின்றெ மக்குரை செய்தரு ளென்றலும்.

(௨௦)

உள்ள வண்ண முனிவ னுரைசெய்வான்
வெள்ள நீர்ச்சடை மெய்ப்பொரு ளாகிய
வள்ளல் சாத்து மதுமலர் மாலைபு
மன்றூ நீறு மெடுத்திணை வானுளன்.

(௨௧)

அன்ன வன்பெய ராலால் சுந்தரன்
முன்ன மாங்கொரு நாண்முதல் வன்றனைக்
கின்ன வாமெனு காண்மலர் கொய்திடத்
துன்னி னுனர் தனவனச் சூழலில்.

(௨௨)

அங்கு முன்னெமை யானுடை காயகி
கொங்கு சேர்குழற் காமலர் கொய்திடத்
திங்கள் வாண்முகச் சேடிய ரெய்தினார்
பொங்கு கின்ற லேனுடைப் பூணுமூர்.

(௨௩)

அந்த மில்சீ ரணிந்திதை யாய்குழற்
கந்த மாலைக் கமலினி யென்பவர்
கொந்து கொண்ட திருமலர் கொய்வுழி
வந்து வானவ ரீச ரருளென.

(உச)

மாத வஞ்செய்த தென்றிசை வாழ்ந்திடத்
தீதி லாத்திருத் தொண்டத் தொகைதரப்
போது வாரலர் மேன்மனம் போக்கிடக்
காதன் மாதருங் காட்சியிற் கண்ணினர்.

(உடு)

முன்ன மாங்கவன் மொய்ம்முனை நான்மல
ரெண்ணை யாட்கொண்ட வீசனுக் கேய்வன
பண்ம லர்கொய்து செல்லப் பனிமல
ரன்ன மன்னவ ருங்கொண்ட கன்றபின்.

(உஈ)

ஆதி மூர்த்தி யவன்றிற நோக்கியே
மாதர் மேன்மனம் வைத்தனை தென்புளி
மீது தோன்றியம் மெல்லிய லாருடன்
காத வின்பங் கலந்தனை வாயென.

(உஏ)

கைக ளஞ்சலி கூப்பிக் கலங்கினுன்
செய்ய சேவடி நீங்குஞ் சிறுமையேன்
மையன் மானுட மாய்மயங் கும்வழி
யைய நேதடித் தாண்டருள் செய்யென.

(உஏ)

அங்க னாத நதற்கருள் செய்தபி
னங்கை மாருட னம்பிமற் றத்திசை
தங்கு தோற்றத்தி லின்புற்றுச் சாருமென்
றங்க வன்செய லெல்லா மறைந்தனன்.

(உக)

அந்த னானு மாங்கது கேட்டவர்
பந்த மானுடப் பாற்படி தென்றிசை
யிந்த வான்நிசை யெட்டினு மேற்பட
வந்த புண்ணியம் யாதென மாதவன்.

(உஓ)

பொருவ ருந்தவத் தான்புலிக் காலனா
மருமு னியெந்தை யர்ச்சித்து முள்ளது
பெருமை சேர்பெரும் பற்றப் புலியுரென்
றொருமை யாளர்வைப் பாம்பதி யோங்குமால்.

(உச)

அத்தி ருப்பதி யின்னமை யாளுடை
மெய்த்த வக்கொடி காண விருப்புட
னித்த னீடிய வம்பலத் தாடுமற்
றித்தி றம்பெற லாந்திசை யெத்திசை.

(உஊ)

பூதம் யாவையி னுள்ளலர் போதென
வேத மூலம் வெளிப்படு மேதினிக்
காதன் மங்கை யிதய கமலமா
மாதொர் பாகனா ராரூர் மலூர்த்ததால்.

(உ஋)

திருமலைச் சிறப்பு.

அம்பி ராட்டியிவ் வேழுல நேற்றவ
டம்பி ராணைத் தனித்தவத் தாலெய்திக்
கம்பை யாற்றில் வழிபடு காஞ்சியென்
தும்பர் போற்றும் பதிபு முடையது.

(௩௪)

நங்க னாதனா கந்தி தவஞ்செய்து
பொங்கு நீடரு னெய்திய பொற்பது
கங்கை வேணி மலரக் கனன்மலர்
செங்கை யாளரை யாறுந் திகழ்வது.

(௩௫)

தேச மெல்லாம் விளக்கிய தென்றிசை
யீசர் தோணி புரத்துட னெங்கணும்
பூச னைக்குப் பொருந்து மிடம்பல
பேசி லத்திசை யொவ்வா பிறதிசை.

(௩௬)

என்று மாமுனி வன்றெண்டர் செய்கையை
யன்று சொன்ன படியா லடியவர்
தொன்று சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
யின்றெ னாதர வாலிவ் கியம்புகேன்.

(௩௭)

மற்றி தற்குப் பதிகம்வன் ரெண்டர்தாம்
புற்றி டத்தெம் புராண ரருளிநாற்
சொற்ற மெய்த்திருத் தொண்டத் தொகையெனப்
பெற்ற நற்பதி கந்தொழிப் பெற்றதாம்.

(௩௮)

அந்த மெய்ப்பதி கத்தடி யார்களை
நந்த நாதனா கம்பியாண்டார் கம்பி
புந்தி யாரப் புசன்ற வகையினால்
வந்த வாறு வழாம லியம்புவாம்.

(௩௯)

உலக முய்யவுஞ் சைவசின் ரேங்கவு
மலகில் சீர்நம்பி யாருரர் பாடிய
நிலவு தொண்டர்தங் கூட்ட நிறைந்துறை
குலவு தண்புன னாட்டணி கூறுவாம்.

(௪௦)

திருமலைச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௫௦.

சு ச ன ம்.

க. சிவனது பாத்தலம்.

சிவன் பிரமாண்டத்துள்ளே கைலாச நிலயாபிய ஸ்ரீகண்ட சரீர சரீரியாய் இருந்து, பிரமலிட்டுனு முதலியோர்க்கும் சுவேதர் உபமன்னிபு முதலியோர்க்கும் கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனர் முதலியோர்க்கும் அறுபத்துமூவர் முதலியோர்க்கும் சிங்கிரகா ன்சிராகங்கிரைப் பண்ணும் இயல்புடையோர் சூதலானும், அறுபத்துமூவர் முதலிய திருத்தொண்டாது சரித்திரத்தை விரித்துரைக்கப் புருந்த சூசிரியர் முன்னர் அவ்வறு பத்துமூவர்க்கு அருஞ்செய்த சிவன் கைலாசத்தில் பிரம லிட்டுனு முதலியோர்

சேவிப்ப வீற்றிருந்தருளும் பெருஞ்சிறப்பைக் கூறுதல் முறைமையாதலானும், அதனை ஈண்டிச் சுருக்கிக்கூறி, அங்ஙனங் கூறுமுதல்தாற் சிவனே விச்சுவாதிகளும் விச்சுவ சேவியருமாம் என்பது குறிப்பித்தார். பலபிரமாணங்களாலே சிவனே விச்சுவாதி களும் விச்சுவசேவியருமாமென்பது ஐயமறத்துணிந்தவழியன்றி, அவர்பாற் பத்தி எய்தல் கூடாமையானும், ஒரோவழி எய்தினும், வைணவர்முதலியோர் மறுக்கும்வழி மயிக்கமெய்துதல்பற்றி அது குன்றுமாதலானும், அதிப்பிரபலப் பிரமாணமாகிய அதர்வசிகைமுதலிய சூருதிகளால் சிவனே விச்சுவாதிகளும் விச்சுவசேவியருமாம் என்பது சிறிது காண்பிப்பாம்.

அதர்வசிகையிலே “அந்தத் தியானம் யாது? அன்றியும் தியானிப்போன் யாவன்? தியானிக்கற்பாலரும் யாவர்?” என்ற உபக்கிரமத்தில் இருந்த வினாக்களுக்கு இசையத் தியானத்தையும் தியானிப்போனையும் நிரூபணஞ்செய்தபின்னர், தியானிக் கற்பாலரை நிச்சயித்தற்குச் சொல்லுமாறு, “மிகவுந் தியானிக்கற்பாலராகிய ஈசான ரைத் தியானிக்க. அந்தப் பிரம விஷ்ணு ருத்திரோத்திரர்களாகிய இவரெல்லாம் உற்ப த்தியாகின்றனர். எல்லா இந்திரியங்களும் பூதங்களுடனே கூட (உற்பத்தியாகி ன்றன.) காரணமும் காரணங்களைப்படைத்தோரும் கருதினோருமாகியவர் (உற்பவி த்தல்) இன்று. காரணமும் சருவைசுவரிய சம்பன்னரும் சருவேசுவரரும் சம்புவு மாகியவரே ஆகாமத்தியத்திலே தியானிக்கற்பாலர்.” என்பதுதொடங்கி, “மற்றதெ ல்லாம்விட்டுச் சுதத்தைச் செய்பவராகிய சிவனொருவரே தியானிக்கற்பாலர். அதர்வ சிகைமுற்றிற்று.” என்பதுவரையும், இங்கே யோகசூடியினாற் பரமசிவனிலே வர்த்தி க்கும் ஈசானரென்னுஞ்சொல் யோகத்தினாற் சுவாபாவிக நிரதிகையசுவரிய பரத்த ன்மையுடையரென்று பொருள்படுதலானும், சூடியினிலே பரமசிவனுக்குப் பெயராத லானும், அனைத்தினும் மேலாகிய பயன் வேண்டினோராகிய உயர்ந்தோரால் பரம சிவன் தியானிக்கற்பாலரென்னுங் கருத்துப்பற்றி ஈசானசத்தத்தால் விசேடிய நிர்த தேசம் பண்ணப்பட்டது. “மிகவுந் தியானிக்கற்பாலராகிய” என்று தியானிக்கப் படத் தக்கவரென வற்புறுத்தி அதிகமாகத் துதித்தது. ஈசானரன்றி மற்றையோர் இப்பெற்றிப் பட்டவர் அன்றென்னும் உறுதியைத்தொனிப்பித்தற்கு, தேவமனுஷாதி ரூபமாகிய சகலப் பிரபஞ்சத்தினும் பிரமன் முதலிய நால்வருக்கும் மிக்க தலைமை கூறி, அவர்களது ஐசுவரியங்களும் வரையறைப்பட்டவைகளென்று உணர்த்தற்கு “பிரம விஷ்ணு” என்பதுமுதல் “பூதங்களுடனேகூட” என்பதுவரையும் பூதம் இந் திரியம் முதலியவற்றிற்குச் சமமாக அவர்களுக்கு உற்பத்தியுடைமை காட்டப்பட் டது. இவ்வுற்பத்தியுடைமை பரமசிவனுக்கும் உண்டாயின், அவருக்கும் அதுபோலத் தியானிக்கற்பாலரார் தன்மையின்றருமென்று ஆசங்கித்து, “காரணமும் காரணங் களைப் படைத்தோரும் கருதினோருமாகியவர் உற்பவித்தலின்று.” என்று சொல்லப் பட்டது. பிரமாதிகளுக்கு உற்பத்தி கூறுஞ் சொல்லாற்றலால் அவர்களுக்கு அருத்தா பத்தியாற் பெறப்பட்ட காரணம் எதுவோ அந்த ரூபமாகிக் காரணங்களாகிய பிரமா விஷ்ணு ருத்திரர்களையும் மந்திரோபநிடதப் பிரசித்தமான காலமுதலியவற்றையும் படைத்தோராகியும் ஆகிசூருட்டியையும் சங்கற்பித்தோராகியும் இருக்கும் இப்பெற்றிப் பட்ட ஈசானர் யாண்டாயினும் உற்பவித்தல் இன்று என்பது இதன்பொருளாம். இதனால் பிரமாதிகட்குக் காரணம் யாது அது பிறத்தலின்று என்ற இவ்வளவுடொரு ரூமே பிரசித்தம். ஈசானரென்றது இல்லையெனின்; அங்ஙனமாயினும், ஈசானருக் குத் தியேயத்தவம் விதித்துப் பிரமாதிகட்குத் தியேயத்தவம் பிரித்து நீக்கும்பொ

ருட்டு அவர்களிடத்திற் றேவுத்தோற்றுவித்தபின்பு, அந்தத்தோஷம் ஈசானருக்கும் உண்டாயின் தியேயத்துவம் இன்றருமென்று அவசரத்திற் போந்த சங்கையகற்றற்கு அவருக்கே அத்தோஷபின்மை கூறவேண்டுதல் அவசியமாதலின்; ஆண்டு ஈசான ரொன வருவித்துப் பொருளுரைப்பதே சால்பு. அங்கே ஆகாசமத்தியத்திலே என் றது உபாசனஸ்தானம் கூறியவாறு. அதற்குப் பரமாகாசமாகிய கைலாசமென்னும் பெயருடைய பரசிவலோகமென்பது கருத்து. அதனால் இருதழகமலம் இரவிலீம்ப முதலிய எவ்வெவ்விடங்களிற் சிவனைத்தியானிக்கினும், அவ்வவ்விடங்கள் அனைத்தி னும் சோதிமயமாகிய கைலாசத்தை விபாலித்து, அதன் மத்தியத்தில் இருப்பவராகச் சிவனைத்தியானிக்க என்று உணர்த்தப்பட்டது. சருவேசுவரரென்றது சிவனது நாம மாகக் கூறப்பட்டது; “ஒங்காரமாகிய சருவேசுவரரைத் துவாதசாந்தத்திலே (உபா சிக்க.)” என்று தாபீயோப நிடத்திற் பிரயோகித்தலாலும், புராணங்களில் வழங்க லாலும், அவருக்கு அப்பெயருண்மையாலென்க. அதுவன்றி, சருவைசுவரிய முடைய வரென்னும் பொருள்படக்கூறிற் புனருத்தமாதலின், அற்றன்றென்க. அன்றியும், இரவிகிரைத்தால் அணுக்கிரகிக்கப்பட்ட கமலங்களே கமலங்களாகும் என்பதனுள் இரண்டாய் கமலபதம் கமலகுண சமூகமென்னும் பொருள்படுமாறுபோல, முன்னை யது ருடியாகவும் பின்னையது யோகருடியாகவும் பொருள்பட்டு, சம்புவானவர் உற் பத்தியின்றிப் பிரமாதிகட்குங் காரணமாயிருத்தன் மாத்திரத்தால் அபரிச்சிண்ணைசுவ ரியரென்றதன்று பின்னும் அசாதாரணமாகிய சருவேசுவர சத்தத்தாற் கூறப்படுத லானும் சருவேசுவரரென்றதென்று கருத்தாகி உபபத்தியுடைய அனுவாதமாகக் கூறி யதெனினும் அமையும். இந்த அருத்தத்தையே ஆதரவினாலே கண்டோத்தியினாலும் “சிவனெருவரே தியானிக்கற்பாலர்.” என்று சுருதி விளக்குகின்றது. அங்ஙனம் அச்சுருதியின்பொருளை உபவிரும்புகணங்கள் தாமே தெளிவுறவிளக்குகின்றன. அவற் றுள், சைவபுராணத்திலே சிவனது சர்வோத்தகருஷ நிச்சயப்பிரகாரணத்திலே (க) “எவ ரிடத்திலிருந்து பிரம விஷ்ணு ருத்திரேந்திர பூர்வமான இஃதனைத்தும் சகலபூதேந் திரியங்களுடனேகூட ஆதியிற்பிறந்தன.” (உ) “காரணங்களைப் படைத்தோரும் கரு தினேரும் பரமகாரணமுமாகிய எவர் யாண்டாயினும் எப்போதாயினும் பிறிதொ ன்றினின்ற பிறக்கின்றார்.” (ஈ) “சருவைசுவரிய பரிபூரணராகியும் தாமே பெயரி னாற் சருவேசுவரராகியும் சம்புவாகியுமிருக்கிற அவரே ஆகாசமத்தியத்திலிருப்பவ ராக முழுட்சக்களாலே தியானிக்கற்பாலர்” எனக்கூறப்பட்டது. இங்கே “பிரம விஷ்ணு” என்பது முதல் “பூதங்களுடனேகூட” என்பதுவரையுமுள்ள சுருதியின் பொருள் முதற்கலோகத்திற் காட்டப்பட்டது. இதில் “எவரிடத்திலிருந்து” என் னும் கிர்த்தேசவசனமும் இரண்டாளுக்கலோகத்திலே “எவர்” என்பதும் மூன்றாளுக் கலோகத்தில் “அவர்” என்னும் பிரதிநிர்த்தேசத்தைக்கொண்டு முடிதலால், பிரமாதிக ள் சிவனிற்றேன்றியோர் என்பது தெளிவுறவுணர்த்தப்பட்டது. மூன்றாளுக்கலோக த்திலே “பெயரினாற் சருவேசுவரர்” என்று அஃது அவர்க்குப் பெயராமாறு காட்ட ப்பட்டது. அரிவம்யிசம் பிரமாண்டபுராணம் முதலியவற்றினும் இவ்வாறே காட் டப்பட்டது. அங்ஙனமாகச் சுருதியிற்றானே பிரமாமுதலிய சகலதேவதைகளினும் வேறுபிரித்துச் சிவனுக்கே சருவேசுவரத்துவம் வியவஸ்தாபித்திருக்கவும், அவரினும் அதிகமாகிய பிறதெய்வம் உண்டென்று சற்பித்தல்பேதையையாய்.

அற்றேல், “இரணிய சர்ப்பன் ஆதியிலுள்ளவன்.” என்றும் “இந்திரன் சகலத்தி லம்மேலானதேவன்.” என்றும் “அக்கினியே தேவரணுவர்க்கும் முன்னே தலைவன்.”

என்றும் இத்தொடக்கத்துச் சுருதிகளிலே பிறதேவதைக்கும் வரையறைப்படாத தலைமையுண்டென்று கூறியதேதெனின், அது கூறுதும். அநேகருக்கு விகற்பித்துக் கூறினமையால், சருவேசுவரத்துவம் சம்பவியாது; வஸ்துவில் விகற்பங் கூடாமை யால். ஒருங்கு சம்பவித்தலும் இன்று; ஒருவர்க்கொருவர் தலைவராதல் உண்மை வரு தலால். விகற்பபேதத்தினாலே சகலருடைய தலைமையும் காலபரிச்சின்னமாதலின் ஒருவருக்குத் தலைமையின்றெனலுங் கூடாது; தோஷம் உண்மையால். ஆதலால், அப்பெற்றிப்பட்ட வசனங்களுட் சிலவசனங்கள் பிரதீதமாகிய பொருளுடையன என்றும், சில பிறிதோரார்ற்றப் பெறப்படும் பொருளுடையன என்றும் எல்லாரும் உடன்பட்டுக் கொள்ளல்வேண்டும். அங்கே இவை இவை பிரதீதமாகிய பொருளு டையன ஏனையவை பிறபொருளுடையன என்று நமது புத்தியார் கற்பிக்கப்பட்ட நியாயங்களால் வியூவஸ்தாபிப்பதிலும், உபவிருங்கணங்கட்கு அனுசாரமாக வியவஸ் தாபித்தலே மேன்மை; ஆன்மாக்களது புத்தியானது நிச்சயமில்லா நிலைமைத்தாத லின் அதனால் ஊகிக்கப்பட்ட நியாயங்களினாலே நிச்சயம் சித்திபெறுமையானும், “வேதமானது அற்பக்கல்வியுடையானுக்கு “எண்ணியவன் கடப்பான்” என்று அஞ்சுகின்றது. இதிகாசபுராணங்களாலே வேதப்பொருளைத் தெளிந்தறியவேண்டும். தன்னாலே அறிந்துகொள்ளப்பட்ட வேதப்பொருளிலே அறியாமை உண்டாகும்; ஆயினும் முனிவராலே நிச்சயிக்கப்பட்ட அந்தப்பொருளிலே பெரியோர்க்கு என்ன சங்கையுண்டாகும்.” என்னும் வியாச வசனத்தினாலுமென்க. ஆதலால், அநேக உப விருங்கணங்களின் வலிமையாலே அதர்வசிகையே பிரதீதார்த்தம் உள்ளதென்றும், அவ்விதமாகிய உபவிருங்கணங்கள் இல்லாதனவாகிப் பிறதேவதைகட்குத் தலைமை கூறும் பிறசுருதிகள் வேறுபிரமாணங்களால் விரோதிக்கப்பட்டுச் சுருங்கி நிற்கின்ற அவ்வவர் தலைமையைப் பொருளாகவுடையனவென்றும் உடன்படுதலே பொருத்தம். நியாயத்தார் பலாபலம் விசாரியாது திருத்தியடையாதவரைக் குறித்து, இந்தச் சுருதி மற்றையவற்றினும் மிகுபலம் உடைத்தென்பது சிறுத்துதும். பலசுருதிகள் தம்மான் விரோதமடைந்தபோது பலமுடையது செம்பொருள்படுதலும் பலமில்லது பிறிதோரார்ற்றப் பெறப்படுதலுமே நியாயம். அங்கனமே சுருதியில் “சாதர் மாசிய யாகஞ்செய்தவனுக்கு அழிவில்லாத புண்ணியம் உண்டாகின்றது.” என்னுஞ் சுருதி “எப்படி இம்மையிற் கண்மங்களாலீட்டிய லோகம் நாசமடையும் அப்படித்தான் மறுமையிற் புண்ணியங்களாலீட்டிய லோகமுந் நாசமாகும்.” என்று பொருட்பலம்பற் றிப் பிறிதொன்றிற் செல்லாமற்கிளர்ந்த பிரபலச்சுருதியால் வாதிதமாகிச் சுருங்கிய பொருட்பட்டு நின்றவின், அழிவில்லாத என்பதற்கு ஒருகாலாவதியைக் குறித்து அழியாத என்பது பொருளாம். அதுபோலவே, ஈண்டும் சிவனது தலைமை கூறக் கிளர்ந்த சுருதி ஏனைத் தேவர்களின் தலைமைகூறக் கிளர்ந்த சுருதிகளைச் சுருங்கிய பொருட்படுத்தும்; ஏனைத் தேவர்கட்குக் குற்றங்கூறி அவர்களினின்றும் பிரித்துச் சிவனது தலைமை கூறலானும், ஏனைச் சுருதிகள் இங்கனங்கூறுது ஒரோவிடத்து ஒரொருவர்க்குத் தலைமைமாத்திரம் கூறலானுமென்க. இன்னும் சிவனது தலைமை முழுட்சுக்களால் உபாசிக்கப்படும் பரதேவதையை நிச்சயிக்கத் தொடங்கிய உப ிடதத்தில் உரைக்கப்பட்டது. ஏனையோரது தலைமை சர்மதேவதா நிச்சயப்பிர கரணங்களிற் கூறப்பட்டது. அதனாலும் இதற்குப் பிரபலத்துவம். இந்தச் சுருதி சிவனது தலைமையேகூறி, “அதர்வசிகை முற்றிற்று” என்று ஏனையோரினின்றும் பிரித்துச் சிவனது நிரதிசயமாகிய ஐசுவரியம் உணர்த்தி முடிவுபெற்றது. ஏனைச் சுருதிகள் அவ்வனமல்ல. அதனாலும் இது பிராபல்லியம்.

அற்றேன், “விசுவத்திற்குத் தலைவனும் ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனுமாயிவ வன்” என்று நாராயணபெரிததது இருத்தலானும், “தேவர்களுள்ளே அக்கினிக டைப்பட்டவன்; விஷ்ணு சீர்த்தலைவன்; அவர்கட்டிடையே மற்றத் தேவதைகளினு னும்.” என்னும் வெருவருசுபிரமாணத்திலே சகலதேவதைகளினும் உயர்ந்தவன் என்கையாலும், லோகாட்சிவருசியத்திலே “அக்ரயே பிருதிவ்யதிபதயே சுவாகா” என்பது முதல் “பிரமணே லோகாதிபதயே சுவாகா” என்பது வரையுமுள்ள மந்திரங்களாலே அக்கினி, சோமன், வாயு, சூரியன், இந்திரன், யமன், வருணன், ருபே ரன், மகாசேனன், உருத்திரன், பிரமன் என்பவர்களுக்குப் பிருதிவி, நட்சத்திர, அந்தரி, சூ, திபு, சூ, பிசோத, சலில, யம், சேநா, பூத, லோகங்களுள் ஒவ்வொன்ற தற்கு அதிபதியாகத்தன்மை காட்டியபின்பு “விஷ்ணவே சர்வாதிபதயே சுவாகா” என்று சுருக்கப்பட்டாத சர்வாதிபதித்தன்மை காட்டினமையாலும், நாராயணன் தானே நிரதிரையசுவரியமுடையனெனின்; அற்றன்று. “விசுவத்திற்குத் தலைவனும் ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனு மாகியவன்” என்றது “இந்திரன் சகலத்திலும் மேலான தேவன்” என்றற்றொடக்கத்தனபோலச் சுருங்கியபொருட்படும். “முதல்வனான அக் கினியே தேவர்களுக்கு முகம்.” “அக்கினிமுன்னே தேவதைகளுக்குத் தலைவன்.” “அக்கினி தேவதைகட்டுத் தலைவனாகச் செல்லுக.” “அக்கினியே சகலதேவதைக ளும்” என்றற்றொடக்கத்துச் சுருத்தினாலும், பருவங்களுள் இளவேனில் போல வும் மணிதருள் அத்தணற்போலவுத் தவதைகளுள் அக்கினி.” என்றற்றொடக்கத்து மிருதிக்கானும், “அக்கினிமுதலியோர்” என்றற்றொடக்கத்து விஷ்ணுபுராண வசனங்களாலும், “அக்கினியே முகங்கியதேவன்” என்னுஞ் சைமனி சூத்திரத்தாலும், அக் கினியின்மேன்மை பிரசித்தமாதலாற் சகல தேவதைகளிலும் அக்கினி கடைப்பட் டோனென்பதே பொருத்தாது. ஆதலிற் காட்டிய சுருதியிலே “அக்கினி கடைப்பட்ட வன்” என்றது சிலதேவதைகளைக் குறித்தே அக்கினிக்குக் கடைத்தன்மை கூறுதலிற் சுருக்கப்பட்ட பொருளுடையதேயாம். அதற்குச் சமானமான யோகசேஷமத்திலே விஷ்ணு தலைவனென்ற வழியும், அப்படிச் சிலதேவதைகளைக் குறித்தே தலைவனெ ன்று சுருங்கிய பொருட்படும். லோகாட்சி கிருகியத்திலே காட்டிய மந்திரங்கள் கிரு ச்சிராங்கங்களாகிய பன்னிரண்டோமங்களினும் தனியே தனியே விதியோகிக்கப்பட்ட டவைகளாம். அவை ஒவ்வொருபொருளைக் கூறுதலி் னொவ்வொருவாக்கியங்களாம். ஆதலின் வேறு வேறு வாக்கியங்கள் கூடி ஒருங்கு முடிந்து பொருட்படாமையால் தனித்தனியே நான்காம்வேற்றுமை யுருபீற்றவாய் முடியும் அந்தவாக்கியங்கள் கூடி அக்கினி முதலியோரினின்றும் பிரித்து விஷ்ணுவின்து சருவைசுவரியம் உணர்த்தற்கு வலியுடையனவல்ல. இந்த மந்திரங்களிற் கூறிய உருத்திரனை யொழிந்தோரனைவரும் லோகபாலராதலின் இந்த உருத்திரனும் லோகபாலனென்பது பெறப்படும். லோக பாலருத்திரன் சிவகலை பெற்ற கணநாதருள் ஒருவனென்று கூர்மபுராணத்துரைக்கப் பட்டது. அதனால் இவ்வே சிவபரினின்றும் பிரித்து விஷ்ணுவின்து தலைமை கூறப்பட் டதென்று சங்கித்தற்கு இடமேயில்லை. ஆதலால், அதர்வசிகையே எல்லாவற்றிலும் மிரு பலமுடையதாதலால்.

அதர்வசிரின் முதற்கண்டத்திலே “தேவர்கள் சுவர்க்கலோகத்தை அடைந்த னர். அத்தத்தேவர்கள் உருத்திரரை வினாவினர்.” என்று தொடங்கி “நீர் ஆர்?” என்று வினாவின தேவர்களுக்கு “அவர் கூறினர்; நானொருவனே ஆதியிலேயிருந் தேன் இருக்கின்றேன் இருப்பேன்; என்னையன்றி வேறொருவனில்லை; அப்படியே என்னையுறிந்தவன் எல்லாமறிவான்.” என்பதுமுதலிய சிவவசனத்தாற் சிவனது சருவாத்தமத்தன்மை காட்டப்பட்டது. பின்னர் “அதன்பின் தேவர்கள் உருத்திர ரைக்கண்டினர்; அத்தத் தேவர்கள் உருத்திரரைத் தியானித்தனர். அதன்பின் தேவர்

கள் ஊர்த்தவவாருவை புடையவரைத் துதித்தனர்.” என்று தேவர்களால் உபாசிக்கப் படுந் தன்மைபும் துதிக்கப்படுந் தன்மைபும் காட்டப்பட்டன. பின்பு இரண்டாக் கண்டத்திலே “எவர் உருத்திரர்; அவர்பகவான்; பூர், புவர், சுவர் (ஆகியவர்) அவரே பிரமாவும்; அவருக்கு வணக்கம் வணக்கம். விஷ்ணுவமவர்; மகேசருமவர்.” என்பது முதலியவற்றால் பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் உமை இலட்சுமி சரசுவதி இந்திரன் முதலியோரும் மகாபூதம் முதலியவும் அவரது விபூதியெயன்று காட்டப் பட்டது. மூன்றாம் காலமாக் கண்டங்களிலே சிவநாமத்தொருதியை விரித்துரைத்து, அவரது மேன்மை விளக்கப்பட்டது. ஐந்தாங்கண்டத்திலே அவரை உபாசித்தலாற் றுன் மோக்ஷமென்றுகூறி, உபாசனப்பிரகாரமாகிய பாசபதயோகம் காட்டப்பட்டது. இப்படியே அதர்வ சிரசிலுள்ள வசனங்களெல்லாம் பரமசிவனது சர்வோத் திருஷ்த்தை விளக்கக் கூறும். இதற்கு உபவிரும்புகணம். இலிங்கபுராணத்தில் “அதன் பின்பு தேவர்கள் மூயங்கி நீர்யாவரென வினாவின். அவர்கூறுவார். நானொருவனே புராதனனும் பகவானுமாகிய உருத்திரன். நானே ஆதியிலேயிருந்தேன் இருக்கிறேன் இருப்பேன். தேவர்களே, இந்த உலகத்திலே எனக்கு வேருனவனொருவனுமில்லை. நான் நித்தியானித்தியன்; சூற்றமற்றவன்; பிரமாவுக்குத் தலைவனாகிய ஹிமாநான்.” என்று தொடங்கி “தருமாதருமங்களாலே எனது மகிமையாற் சகலத்தையும் பரிபாகம் பண்ணுவேன் என்று சொல்லி, உருத்திரபகவான் அங்கே மறைந்தார். பின்பு தேவர்களவரைக்கண்டிலார்.” என்பது முதலாக இரண்டத்தியாயங்களினாலும் அதர்வசிரசு முற்றுஞ் சிவபரமென்று உணர்த்தப்பட்டது. இப்படியே குதசங்கிதை வாபுசங்கிதை ஆதித்திய புராணம் என்பவற்றினும் உணர்த்தப்பட்டது.

இப்படியே சுருதிகளும் அவைகளின் உபவிரும்புகள்களும் சிவனே விச்சுவா திகரும் விச்சுவசேவியருமாமென்பது தெளிவுறவிளக்குதலால், விஷ்ணுமுதலிய பிறரைச் சிவனிலும் அதிகமென்றாயினும் சிவனோடு சமமென்றாயினும் கொள்ளுதல் சிவநிரந்தையாகிய அகிபாதகமேயாம். ஆதலால், சிவனே பரம்பொருள் என்று துணிந்து, அவரையே மெய்யன்போடு மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே வழிபடுக.

திருத்தொண்டர் சரித்திர வரலாறு.

பின்னே நிகழும் அடியார்களது சரித்திரத்தை உமாதேவிக்கு முன்னே அருளிச் செய்யப் புகுந்த பரமசிவன் அச்சரித்திரம் உபமன்னியுமுனிவராலே பத்தர்குழாங்க ளுக்குக் கூறப்படுமெனக் கூறினாரென்று சிவரகசியத்து நவமாம்மிசத்திற் கூறப்பட்டது. அப்படியே திருத்தொண்டர் சரித்திரம் சொன்னவர் உபமன்னியுமுனிவர் என்பது இங்கும் பெறப்பட்டது. உபமன்னியுமுனிவர் கிருஷ்ணருக்குச் சிவநிஷை செய்தமையால், அவரை “யாதவன்றுவரைக்கிறையாகிய—மாதவன்முடிமே லடிவைத்தவன்” என்றார். அச்சரித்திரம் வருமாறு. கிருஷ்ணர் புத்திரபாக்கியத்தின்பொருட்டு நெடுங்காலம் சிவபூசை பண்ணியும், சிவன் வெளிப்படாதொழிந்தார். அக்காலத்தில் ஒருநாள் உபமன்னியுமகாமுனிவர் சிவபூசைக்குப் பத்திரபுஷ்பங்களில்லையென்று தமக்கு விண்ணப்பஞ்செய்த தமது சிட்டுனை கோக்கி, கிருஷ்ணர் சிவபூசை செய்து கழித்த பத்திரபுஷ்பங்களைக் கொண்டுவரும்பொருட்டு ஆஞ்ஞாபித்து, அவைகளாலே சிவபூசைசெய்து முடித்தார். அதை அறிந்த கிருஷ்ணர் வந்து, சங்கைபேசு; உபமன்னியுமுனிவர், சைவாகமத்தில் விதித்தபடி சிவநிஷைபெற்று மந்திரக்கிரியா பாஷணிகளாலே சிவனைப் பூசித்தாலன்றி இவை நிருமாவியமாகா; சிவனும் வெளிப்படார் என்றார். அதுகேட்ட கிருஷ்ணர் அம்முனிவருக்கு ஆளாகி, அவரிடத்தே சிவநிஷைபெற்று, சிவபூசைசெய்து, தாம் விரும்பிய பயனைப்பெற்றார். கிருஷ்ணர் சிவநிஷைபெற்ற சரித்திரம் வாபுசங்கிதையில் உத்தரகாண்டத்திலும் மகாபாரதத்தில் அனுரூபனபர்வத்தில் பதினாண்டாம் அத்தியாயத்திலும், உர்ப்புராணத்திலும் சொல்லப்பட்டது.

இங்கே உபமன்னியுமுனிவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மாதவன் முடிமேலடிவைத்தமையும், அந்தர் தந்த அருட்பாற்கடலுண்டமையும் ஆகிய விசேடணங்களால் இவரது பெருமையும், இவராலே புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட சுந்தரமூர்த்திராயனாரது பெருமையும், அவராலே திருத்தொண்டத்தொகையிற் குறிக்கப்பட்ட திருத்தொண்டரது பெருமையும் தொனிக்கின்றன.

௩. சிவபுண்ணியம் செய்யும்போது நினைவுவேறுதலாகாதேனல்.

சுந்தரமூர்த்திராயனாரும் அநிந்திதை சுமலினி என்னும் பெண்களும் முறையே சிவனுக்கும் உமாதேவிக்கும் புஷ்பங்கொய்யும்போது இச்சைகொண்டமையால், பூமியிலே பிறந்து போகும் அனுபவிக்கும்படி சபிக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லுகையால்; புஷ்பம் எடுத்தல் முதலாகிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும்போது நினைவு வேறுதலாகாதென்பது துணியப்பட்டது. அது “கொந்தலர் கொய்யும்போது கூர்விழி மைய லாலே—ஊபந்தொடி மடவார் தம்மைப் பார்த்தலாற் கைலை வெற்பிற்—சுந்தரன் பட்ட காதை யறிதிரோ துணர்மென் போதா—லந்தணர் கீழ்க ளாவார் கீழ்களன் தணர்க ளாவார்.” என்னும் புட்பவிதிச் செய்யுளாலுமறிக. கைலாசவாசிகளாய்ச் சிவனை இடைவிடாது சேவிக்கும் அன்பர்களுக்கு இக்குற்றத்தின்பொருட்டு இத்தண்டம் கிடைத்ததாயின், ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேங்கள் குற்றஞ்செய்யின் எத்துணைப்பெருந்தண்டம் கிடைக்குமோ என்று அஞ்சி நடுங்கி, சிவபுண்ணியங்களைச் செய்யும்போது சிறிதாயினும் மனசைப் பிரித்தொன்றிற் செல்லவிடாமற் சிவனுடைய திருவடிகளிலே செலுத்துக.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பாட்டியற் ரமிமுரை பயின்ற வெல்லுபுட்
கோட்டியர் பணிவரைக் குன்றி னுச்சியிற்
குட்டிய வளர்ப்புவிச் சோழர் காவிரி
காட்டியல் பதனையா னலில லுற்றனன்.

(௧)

ஆதிமா தவமுனி யகத்தி யன்றரு
பூதநீர்க் கமண்டலம் பொழிந்த காவிரி
மாதர்மண் மடந்தைபொன் மார்பிற் ருழந்ததோ
ரோதநீர் கித்திலத் தாம மொக்குமால்.

(௨)

சையமால் வரைபயி றிலுமை சான்றது
செய்யபூ மகட்டுரை செவிலி போன்றது
சையகம் பல்லுயிர் வளர்த்து காடொறு
முய்யவே சுரந்தனித் தூட்டு நீரது.

(௩)

மாலினார் திச்சுழி மலர்தன் மேல்வருஞ்
சாப்பினுற் பல்லுயிர் தருதன் மான்பினுற்
கோலகற் குண்டுகை தாங்குங் கொள்கையாற்
பொதுகான் முகனையும் பொன்னி டுநதி.

(௪)

திங்களுக்கு டியமுடிச் சிகரத் துச்சியிற்
பொங்குவெண் டலைநரை பொருது போதலா
லெங்கனா யகன்முடி மிசைசின் நேறியிழி
கங்கையாம் பொன்னியாற் கன்னி நீத்தமே.

(இ).

வண்ணநீள் வரைதர வந்த மேன்மையா
லெண்ணில்பே ரறங்கனும் வளர்க்கு மீகையா
லண்ணல்பா கத்தையா ஞடைய நாயகி
புண்ணெகிழ் கருணையி னொழுக்கம் போன்றது.

(ஈ)

உவறு.

வம்பு லாமலர் நீரால் வழிபட்டுச்
செம்பொன் வார்கரை யெண்ணில் சிவாலயத்
தெம்பி ராணை யிறைஞ்சலி னீரம்பொன்னி
பும்பர் நாயகர்க் கன்பரு மொக்குமால்.

(ஊ)

வாச நீர்குடை மங்கையர் கொங்கையிற்
பூசு குங்கும மும்புனை சாந்தமும்
வீசு தெண்டிறை மீதிழித் தோடுநீர்
தேசு டைத்தெளி னுந்தெளி வில்லதே.

(அ)

மாலி ரைத்தெழுந் தார்ப்ப வரைதரு
பூவி ரித்த புதுமதுப் பொங்கிட
வாலி யிற்பொலி நாடு வனந்தரக்
காவி ரிப்புனல் கால்பரத் தோக்குமால்.

(ஆ)

ஒண்டு றைத்தலை மாமத கூடுபோய்
மண்டு நீர்வய லுட்புக வந்தெதிர்
கொண்ட மன்னர் குரைத்தகை யோசைபோ
யண்டர் வானத்தி னப்புறஞ் சாருமால்.

(க0)

மாதர் நாறு பறிப்பவர் மாட்சியுஞ்
சேத நீண்முடி சேர்ப்பவர் செய்கையு
மோதை யார்செய் புழுந் தொழுக்கமூங்
காதல் செய்வதொர் காட்சி மலிந்ததே.

(கக)

உழுத சான்மிக லூறித் தெளிந்தசே
றிழுது செய்யினு ளிந்திர தெய்வதர்
தொழுது நாறு நடுவார் தொகுதியே
பழுதில் காவிரி நாட்டின் பரப்பெலாம்.

(கஉ)

உவறு.

மண்டுபுனல் பரந்தவயல் வளர்முதலின் சுருள்விரியக்
கண்டழுவர் பதங்காட்டக் கணைகளைபுக கடைசியர்க
டண்டரளஞ் சொரிபணில மிடறியிடை தளர்ந்தசைவார்
வண்டலையுங் குழலைய மடாண்டயின் வரம்பனைவார்.

(கங)

செங்குவளை பறித்தணிவார் கருங்குழன்மேற் சிறைவண்டை
யங்கைமலர்க் கணைகொடுகைத் தயல்வண்டும் வரவழைப்பார்
திங்கனூதல் வெயர்வரும்பச் செழுமுறுவ நளவரும்பப்
பொங்குமலர்க் கமலத்தின் புதுமதுவாய் மடுத்தயர்வார்.

(கச)

கரும்பல்ல செல்லென்னக் கழகல்ல கரும்பென்னச்
சுரும்பல்லி குடைநீலத் துகளல்ல பகலெல்லா
மரும்பல்ல முலையென்ன வழதல்ல மொழியென்ன
வரும்பல்லா யிரங்கடை மடந்தையர்கள் வயலெல்லாம்.

(௧௮)

சயல்பாய்பைத் தடந்தான் கழிந்தபெருங் கருங்குழிநி
வியல்வாய்வென் வளைத்தாள மலர்வேரி யுலைப்பெய்தத்
சயலாமை யடுப்பேற்றி யரக்காம்ப நெருப்பூதம்
வயன்மாதர் நிறுகளீர் வினையாட்டு வரம்பெல்லாம்.

(௧௯)

காடெல்லாங் கழைக்கரும்பு காடெல்லாங் குழைக்கரும்பு
மாடெல்லாங் கருங்குவளை வயலெல்லா கெருங்குவளை
கோடெல்லா மடவன்னங் குளமெல்லாங் கடலன்ன
நாடெல்லா நீர்நாடு துனையொவ்வா நலமெல்லாம்.

(௨௦)

வேறு.

ஆலை பாய்பவ ரார்ப்புறு மோலமுஞ்
சோலை வாய்வண் டிரைத்தெழு சம்மையு
ஞால மோங்கிய நான்மறை யோதையும்
வேலை யோசையின் மிக்கு விரவுமால்.

(௨௧)

அன்ன மாடு மகன்றுறைப் பொய்க்கையிற்
றுன்னு மேதி படியத் துதைத்தெழுங்
கன்னி வாளை கழுவினமேற் பாய்வன
மன்னு வான்மிசை வானவிற் போலுமால்

(௨௨)

காலி னிற்பயி லுங்களி வண்டினம்
வாலி யிற்பயித் துண்ணு மலர்மது
மேலி யத்தட மீதெழுப் பாய்கய
ருவி யப்பொழி லிற்கனி சாமொல்.

(௨௩)

வேறு.

சாலின் வயலி னோங்கித் தந்திக ரின்றி மிக்கு
வாலிதாம் வெண்மை புண்மைக் கருவினும் வளத்த வாகிச்
சூன்முதிர் பசுலை கொண்டு சூன்விரித் தரனுக் கன்ப
ராலின சித்தை போல வலந்தன கதிரக னெல்லாம்.

(௨௪)

பத்தியின் பால ராகிப் பரமனுக் கானா மன்பர்
தத்தயிற் கூடி னூர்க டிலையினுல் வணங்கு மாபோன்
மொய்த்தநீன் பத்தி யின்பான் முதிர்நிலை வணங்கி மற்றை
வித்தகர் தன்மை போல விளைந்தன சாலி யெல்லாம்.

(௨௫)

அரிதரு செந்நெற் சூட்டி னடுக்கிய வடுக்கல் சேர்ப்பார்
பரிவுறத் தடித்த பன்மீன் படர்நெய்த் குன்று செய்வார்
கரிவளை சொரித்த முத்தின் சுடர்ப்பெரும் பொருப்பு யர்ப்பார்
விசிலைக் கற்றை வேரி பொழித்திழி வெற்பு வைப்பார்.

(௨௬)

சாலியின் கற்றை தற்ற தடவரை முகடு சாய்த்துக்
காலிரும் பசுடு போக்குங் கரும்பெரும் பாண்டி லீட்ட
மாலிய முகிலின் கூட்ட மருவரைச் சிமையச் சாரன்
மேய்வவல் கொண்டு குழுவ் காட்சியின் மிக்க தன்றே.

(௨௭)

வைதேநிர் தகற்றி யாற்றி மழைப்பெயன் மானத் தூற்றிச்
செய்யப்பொற் குன்றும் வேறு நவமணிச் சிலம்பு மென்னக்
கைவினை மன்னர் வானங் கரக்கவாக் கியநெற் குன்றான்
மொய்வரை புலகம் போலு முளரிநீர் மருத வைப்பு.

(உடு)

அரசுகொள் கடன்க னாற்றி மிகுதிகொண் டறங்கள் பேணிப்
பரவருங் கடவுட் போற்றிக் குரவரும் விருந்தும் பண்பின்
விரவிய கிளைபுந் தாங்கி விளங்கிய குழக னோங்கி
வரைபுரை மாட நீடி மலர்ந்துள பதிக னெங்கும்.

(உசு)

கரும்படு களமராலக் கமழ்நறும் புகையோ மாதர்
சுரும்பெழ வகிலா விட்ட அபமோ'யூப வேள்விப்
பெரும்பெயர்ச் சாலை தோறும் பிறங்கிய புகையோ வானின்
வருங்கரு முகிலோ சூழ்வ மாடமுங் காவு மெங்கும்.

(உஎ)

நாளிகே ரஞ்செ ருந்தி நறுமலர் நரந்த மெங்குங்
கோளிகா லந்த மாலங் குளிர்மலர்க் குரவ மெங்குந்
தாளிரும் போந்து சந்து தண்மலர் நாக மெங்கு
நீளிலை வஞ்சி காஞ்சி நிறைமலர்க் கோங்க மெங்கும்.

(உஅ)

குதபா டலங்க னெங்குஞ் சூழ்வழை ஞாழ் வெங்குஞ்
சாதிமா லதிக னெங்குந் தண்டளிர் நறவ மெங்கு
மாதவி சரள மெங்கும் வகுளசண் பகங்க னெங்கும்
போதவிழ் கைதை யெங்கும் பூகபுன் னாக மெங்கும்.

(உச)

மங்கல வீனாக னெங்கு மணஞ்செய்கம் பிலை னெங்கும்
பங்கய வதன மெங்கும் பண்களின் மழில யெங்கும்
பொங்கொளிக் கலன்க னெங்கும் புதுமலர்ப் பந்த ரெங்குஞ்
செங்கயற் பழை மெங்குந் திருமக னுறையு னெங்கும்.

(உ௦)

மேகமூங் களிற் று மெங்கும் வேதமூங் கிடையு மெங்கும்
யாகமூஞ் சடங்கு மெங்கு மின்பமு மகிழ்வு மெங்கும்
யோகமூந் தவமு மெங்கு மூசலு மறுகு மெங்கும்.
போகமூம் பொலிவு மெங்கும் புண்ணிய முனிவ ரெங்கும்.

(உ௧)

பண்டரு விபஞ்சி யெங்கும் பாதசெம் பஞ்சி யெங்கும்
வண்டறை குழல்க னெங்கும் வளரிசைக் குழல்க னெங்குந்
தொண்டர்த யிருக்கை யெங்குஞ் சொல்லுவ திருக்கை யெங்குந்
தண்டலை பலவு மெங்குந் தாதகி பலவு மெங்கும்.

(உ௨)

மாடுபோ தகங்க னெங்கும் வண்டுபோ தகங்க னெங்கும்
பாடுமம் மனைக னெங்கும் பயிலுமம் மனைக னெங்கும்
நீடுகே தனங்க னெங்கு நிதிநிகே தனங்க னெங்குந்
தோடுமும் மாலை யெங்குந் துணைவர்கூழ் மாலை யெங்கும்.

(உ௩)

வீதிகள் விழவி ஞாப்பும் விரும்பினர் விரந்தி ஞாப்புஞ்
சாதிக னெறியிற் தப்பா தனயரு மனையிற் தப்பா
நீதிய புள்ளு மாவு நிலத்திரும் புள்ளு மாவு
மோதிய வெழுத்தா மஞ்ச முறுபினி வரத்தா மஞ்சம்.

(உ௪)

கற்றமிழ் வரைப்பி வீங்கு காம்புகழ் திருகா டென்றும்
பொற்றடச் தோளால் வையம் பொதுக்கழித் தினிது காக்குத்
கொற்றவ னகபா யன்பொற் குடைகிறும் குளிர்ப் தென்றான்
மற்றதன் பெருமை கம்மால் வரம்புற வினம்பலாமோ,

(五〇)

திருநாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - அடு.

ம நு நீ தி க ண் ட பு ர ண ம்.

சொன்ன நாட்டிடைத் தொன்மையின் மிக்கது
மன்னு மாமல ரான்வழி பட்டது
வன்னி யாறு மதிபொதி செஞ்சடைச்
சென்னி யார்திரு வாறூர்த் திருநகர்.

(5)

வேத வோசையும் வீணையி னோசையும்
சோதி வானவர் தோத்திர வோசையு
மாத ராடன் மணியுழ வோசையும்
தே வோசையு மாய்க்கினர் வற்றவே.

(2)

பல்லி யங்கள் பார்த வொலிபுடன்
செவ்வ லீதிச் செழுமணித் தேரொலி
மல்லல் யான பொலிபுடன் மாவொலி
பெய்ல யின்றி பெழுத்துன வெங்கணம்.

(五)

மாட மாளிகை குளிகை மண்டபம்
கூட சாலைகள் கோபுரம் தெற்றிக
னீடு சான்ற நீடரம் கெங்கணு
மாடன் மாத ரணிலம் பார்ப்பன.

(2)

அங்குரைக் கென் னளவப் பதியிலார்
தங்கன் மானிகை யின்னென்று சம்புலின்
பங்கி னாடிருச் சேடி பரவையா
மங்கை யாரவ தாரஞ்செய் மானிகை.

(b)

படர்ந்த பேரொளிப் பன்மணி வீதிபா
ரிடந்த வேனமு மன்னமுத் தேவொர்
தொடர்ந்த கொண்டவன் றெண்டர்க்குத் துதுபோய்
கடந்த செந்தா மரையடி காறுமால்.

(*)

செங்கண் மாதர் தெருவிற் றெளித்தசெங்
குங்கு மத்தின் குழம்பை யவர்குழற்
பொங்கு கோதையிற் பூத்துகள் கீழ்த்துட
னங்கள் மேயி யளறு புலர்த்துமால்.

(৬)

உள்ள மாருத காதல ருர்விடை
வள்ள லார் திரு வாரூர் மருங்கெலார்
தென்னு மோசைத் திருப்பதி சத்துன்பைப்
கிள்ளி பாடுவ கேட்பன யுலையன்.

(५)

விளக்க மிக்க கலன்கள் விரவலாற்
முளக்கில் பேரொலி யாற்றுன்னு பண்டங்கள்
வளத்தொடும்பல வாறு மடுத்தலா
லனக்கர் போன்றன வாவண வீதிகள்.

(௧)

ஆரணங்களை யல்ல மறுகிடை
வாரணங்களு மாறி முழங்குமாற்
சேணங்கிய தேவர்க ளேயலாற்
ரோரணங்களிற் றுமமுஞ் சூழமால்.

(௧௦)

தாழ்ந்த வேணியர் சைவர் தபோதனர்
வாழ்ந்த சிந்தை முனிவர் மறையவர்
வீழ்ந்த வின்பத் துறையுள் விரவுவர்
சூழ்ந்த பல்வே றிடத்ததத் தொன்னகர்.

(௧௧)

நிலம கட்குழ கார்திரு நீணுதற்
நிலக மொப்பது செம்பியர் வாழ்பதி
மலர்ம கட்டுவண் டாமரை போன்மலர்ந்
தலகில் சீர்த்திரு வாரூர் விளங்குமால்.

(௧௨)

அன்ன தொன்னக ருக்கர சாயினுன்
துன்னும் வெங்கதி ரோன்வழித் தோன்றினுன்
மன்னு சேர பாயன் வழிமுதன்
மின்னு மாமணிப் பூண்மனு வேந்தேன்.

(௧௩)

மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர் கட்கெலாங்
கண்ணு மாலிபு மாம்பெருங் காவலான்
விண்ணு னார்மகிழ் வெய்திட வேள்விக
ளெண்ணி லாதன மாண வியற்றினுன்.

(௧௪)

பொங்கு மாமறைப் புற்றிடங் கொண்டவ
ரெங்கு மாகி யிருந்தவர் பூசனைக்
கங்கண் வேண்டு நிபந்தமா ராய்ந்துளான்
றுங்க வாகமஞ் சொன்ன முறைமையால்.

(௧௫)

கொற்ற வாழி குவலயஞ் சூழ்ந்திடச்
சுற்று மன்னர் திறைகடை சூழ்ந்திடச்
செற்ற நீக்கிய செம்மையின் மெய்மனுப்
பெற்ற நீதிபுத் தன்பெய ராக்கினான்.

(௧௬)

உவறு.

அறம்பொரு ளின்ப மாண வறகெறி வழாமற் புல்லி
மறங்கடிந் தரசர் போற்ற வையகம் காக்கு னாளிற்
செறந்தந் தவத்தாற் தேவி திருமணி வயிற்றின் மைந்தன்
பிறந்தன னுலகம் போற்றப் பேரரிச் சூருளை யன்னான்.

(௧௭)

தவமுயன் றரிதிற் பெற்ற தனியினங் குமா னானுஞ்
செவமுயன் றடைபுந் தெய்வக் கலைபல திருந்த வோதிக்
கவனமெம் புரவி யானை தேர்படைத் தொழில்கள் சுற்றுப்
பவமுயன் றதுவும் பேரே பெனவரும் பண்பின் மிக்கான்.

(௧௮)

அளவினெல் சலகண் முற்றி யரும்பெறற் றந்தை மிக்க
வுளமகிழ் காதல் கூட வோங்கிய குணத்தா னீடி
யினவா சென்னுந் தன்மை யெய்துதற் கணிய னுதி
வளரினம் பரிதி போன்று வாழுகா னொருநாண் னைந்தன். (௧௧)

திக்கன்வெண் கலிகை மன்னன் நிருவளர் கோயி னின்று
மங்குரேய் மாட வீதி மன்னிளங் குமார் குழத்
கொங்கலர் மாலை தாழ்த்த ருங்குமக் குலவு தோளான்
பொங்கிய தானை குழத் தேர்மிசைப் பொலிந்து போந்தான். (௨௦)

பாசவத் திகண்முன் சூதர் மாகத ரொருபாற் பாங்கர்
விரைதலுக் குழலார் சிந்தம் வென்வளை யொருபான் மிக்க
முரசொடு சங்க மார்ப்ப முழங்கொலி யொருபால் வென்றி
யரசினங் குமான் போது மணிமணி மாட வீதி. (௨௧)

தனிப்பெருந் தருமந் தானோர் தயாவின்றித் தானை மன்னன்
பனிப்பில்சின் தையினி லுண்மைப் பான்மைசோ தித்தா வென்ன
மனித்தர்தன் வரவு காணு வண்ணமோர் வண்ண நல்லான்
புனிற்றினங் கன்று துள்ளிப் போர்த்ததம் மறுகி னூடே. (௨௨)

அம்புனிற் றுவின் கன்றோ ரபாயத்தி னூடு போகிச்
செம்பொனின் தேர்க்கான் மீது விசையினுற் செல்லப் பட்டங்
கும்பரி னடையக் கண்டங் குருகுதா யலமந் தோடி
வெம்பிடு மவறுஞ் சோரு மெய்க்கடுக் குற்று வீழும். (௨௩)

மற்றது கண்டு மைந்தன் வந்ததிங் கபாய மென்று
சொற்றிடு மாறி நெஞ்சிற் றுயருழந் தறிவு நின்று
பெற்றமும் கன்று யின்றெ னுணர்வெனும் பெருமை மாளச்
செற்றவென் செய்கே னென்று தேரினின் நிழிந்து வீழ்த்தான். (௨௪)

அலறுபே ராவை நோக்கி யாருயிர் பதைத்துச் சோரு
சிலமிசைக் கன்றை நோக்கி நெடிதுயிர்ந் திரங்கி நிற்கு
மலந்தலை புலகங் காக்கு மனுபெனு மெங்கோ மானுக்
குலகிலிப் பழிவந் தெய்தப் பிறந்தவா நெருவ னென்பான். (௨௫)

வந்தலிப் பழியை மாற்றும் வகையினை மறைநூல் வாய்மை
யந்தணர் விதித்த வாற்றா லாற்றுவ தறமே யாகி
வெந்தையீ தறியா முன்ன யிற்றுவ னென்று மைந்தன்
சிந்தைவெழு துயரந் தீர்ப்பான் நிருமறை யவர்முன் சென்றான். (௨௬)

தன்னுயிர்க் கன்று வீயத் தனர்த்தவா தறியா தாகி
முன்னெருப் புயிர்த்து விம்மி முகத்தினிற் கண்ணீர் வார
மன்னுயிர் காக்குஞ் செங்கோன் மனுவின்பொற் கோயில் வாயிற்
பொன்னனி மணியைச் சென்று கோட்டினுற் புடைத்த தன்றே. (௨௭)

பழிப்பதை முழக்கோ வாக்கும் பாவத்தி னெவியோ வேந்தன்
வழித்திரு மைந்த னுவி கொளவரு மறவி யூர்நித்
கழுத்தனி மணியீ னூர்ப்போ வென்னுந் தன் கடைமுன் கௌரத்
தெழித்தெழு மோகை மன்னன் தெழிப்புலம் புக்க போது. (௨௮)

ஆங்கு கேட்ட வேந்த னரியனை யிழந்து போந்து
பூங்கொடி வாயி னண்ணக் காவல ரெதிரே போற்றி
யீங்கிதோர் பசுவர் தெய்தி யிறைவின் கொற்ற வாயிற்
றுங்கிய மணியைக் கோட்டாற் றுளக்கிய தென்று சொன்னார்.

(௨௯)

மன்னவ னதனைக் கேளா வருந்திய பசுவை நோக்கி
யென்னிதற் குற்ற தென்றென் றமைச்சரை யிகழ்ந்து நோக்க
முன்னு நிகழ்ந்த வெல்லா மறிந்துளான் முதிர்ந்த கேள்வித்
தொன்னெறி யமைச்சன் மன்னன் றுளிரை தொழுது சொல்வான்.

(௩௦)

வளவரின் புதல்வ னாகோர் மணிநெடுந் தேர்மே லேறி
யளவிதேர்த் தானை குழ வரசலாந் தெருவிற் போங்கா
லினையவான் கன்று தேர்க்கா லிடைப்புருந் திறந்த தாகத்
தளர்வுறு மித்தாய் வந்து விளைத்ததித் தன்மை யென்றான்.

(௩௧)

அவ்வுரை கேட்ட வேந்த னாவுறு துயர மெய்தி
வெவ்விடந் தலைக்கொண் டாற்போல் வேதனை யகத்து மிக்கிங்
கிவ்வினை விளைந்த வாறென் றிடருறு மிரங்கு மேங்குஞ்
செவ்விதென் செங்கோ லென்னுந் தெருமருந் தெளிபுந் தேறான்.

(௩௨)

மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிந் தறத்தி னீடு
மென்னெறி நன்ற லென்னு மென்செய்தாற் றீரு மென்னுந்
தன்னிளங் கன்று காணுந் தாய்முகங் கண்டு சோரு
மநிலை யரச னுற்ற துயரமோ ளளவிற் றன்றால்.

(௩௩)

வேறு.

மந்திரிக ளதுகண்டு மன்னவனை யடிவணங்கிச்
சிந்தைதளர்ந் தருளுவது மற்றிதற்குத் தீர்வன்றாற்
கொந்தலர்த்தார் மைந்தனைமுன் கோவதைசெய் தார்க்குமறை
யந்தணர்கள் விதித்தமுறை வழிநிறுத்த லறமென்றார்.

(௩௪)

வழக்கென்று நீர்மொழிந்தான் மற்றதுதான் வலிப்பட்டுக்
குழக்கன்றை யிழந்தலறுங் கோவுறுநோய் மருந்தாமோ
விழக்கின்றேன் மைந்தனையென் றெல்லீருஞ் சொல்லியவிச்
சமூக்கின்று னானியைந்தாற் றருமந்தான் சலியாதோ.

(௩௫)

மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னுற்றன் பரிசனத்தா
லுனயிகு பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மா
லானபய மைந்துந்தீர்த் தறங்காப்பா னல்லனோ.

(௩௬)

என்மகன்செய் பாதகத்துக் கிருந்தவங்கள் செயலிசைந்தே
யன்னியனோ ருயிர்கொன்று லவனைக்கால் வேனாற்
றென்மனுதற் றெடைமனுவாற் றுடைப்புண்ட தெனும்வார்த்தை
மன்னுலகிற் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள் வழக்கென்றான்.

(௩௭)

என்றரச னிகழ்ந்துரைப்ப வெதிர்நின்ற மதியமைச்சர்
நின்றசெறி புலகின்க னிதுபோன்முன் னிகழ்ந்ததாற்
பொன்றுவித்தன் மரபன்று மறைமொழிந்த வறம்புரித
றென்றுதொடு நெறியன்றோ தொன்னிலங்கா வலவென்றார்.

(௩௮)

அவ்வண்ணர் தொழுதுரைத்த வமைச்சர்களை முகனோக்கி
மெய்வண்ணர் தெரிந்துணர்ந்த மனுவென்னும் விறல்வேந்த
னில்வண்ணம் பழுதுரைத்தி ரென்மெரியி னிடைத்தோய்ந்த
செவ்வண்ணக் கமலம்போன் முகம்புலர்ந்து செயிர்த்துரைப்பான். (௨௧)

அவ்வுரையில் வருகொடுக்க எவைவிற்க வறநெறியின்
செவ்வியவுண் மைத்திறநீர் சிந்தைசெயா துரைக்கின்
ரெவ்வுலகி லெப்பெற்ற மிப்பெற்றித் தாமிடரால்
வெவ்வுயிர்த்துக் கதறிமணி யெறித்துவிழுந் ததுவிளம்பீர். (௪௦)

போற்றிசைத்துப் புரத்தரன்மா லயன் முதலோர் புகழ்ந்கிறைஞ்ச
வீற்றிருந்த பெருமானார் மேலியுறை திருவாரூர்த்
தோற்றமுடை யுயிர்கொன்றா னைவினாற் றுணிபொருடா
னூற்றவுமற் றவற்கொல்லு மதுவெயா மெனக்கிளைமின். (௪௧)

எனமொழிந்து மற்றிதனுக் கினியிதுவே செயலிவ்வான்
மனமழியுந் துயரகற்ற மாட்டாதேன் வருந் துமிது
தனதுறுபே ரிடர்யானுந் தாங்குவதே கருமமென
வனகனரும் பொருடுணீர்தா னமைச்சருமஞ் சினரகன்றார். (௪௨)

மன்னவன் நன் மைந்தனையங் கழைத்தொருமந் திரிதன்னை
முன்னிவனை யவ்வீதி முரண்டேர்க்கா லூர்கவென
வன்னவனு மதுசெய்யா தகன்றுதன்னா ருயிர்துறப்பத்
தன்னுடைய குலமகனைத் தான்கொண்டு மறுகணைந்தான். (௪௩)

ஒருமைத்தன் நன்ருலத்துக் குன்னானென் பதுமுணரான்
நருமந்தன் வழிச்செல்கை கடனென்று தன்மைத்தன்
மருமந்தன் நேராழி புறவூர்ந்தான் மனுவேந்த
னருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோதான். (௪௪)

தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கள் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழைசொரிந்தா
ரண்ணலவன் கண்ணெதிரே யணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்க டொழுகின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான். (௪௫)

சடைமருங்கி விளம்பிறைபுந் தனிவிழிக்குந் திருந்துதலு
மிடமருங்கி லுமையாளு மெம்மருங்கும் பூதகணம்
புடைகொருங்கும் பெருமையுமுன் கண்டரசன் போற்றிசைப்ப
விடைமருவும் பெருமானும் விறல்வேந்தற் கருள்கொடுத்தான். (௪௬)

அந்நிலையே யுயிர்பிரித்த வான்கன்று மவ்வரசன்
மன்னுரிமைத் தனிக்கன்று மந்திரியு முடனெழுநு
யின்னபரி சாளுனென் றறிந்திலன்வேந் தனுமயார்க்கு
முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதோ. (௪௭)

அடிபணித்த திருமகனை யாகமுற வெடுத்தனைத்து
கொடிதாமசிழந் தருந் தயா நீங்கினா னிலவேந்தன்
மடிசார்து பொழிநீம்பால் வருங்கன்று மகிழ்ந்துண்டு
படிசையை வருட்பசவும் பருவாசிக் கியதன்றே. (௪௮)

பொன்றயங்கு மதிவாரூர்ப் பூங்கோயி லமர்ந்தபிரான்
வென்றிமனு வேந்தனுக்கு வீதியிலே யருள்கொடுத்துச்
சென்றருளும் பெருங்கருணைத் திறங்கண்டு தன்னடியார்க்
கென்றுமெளி வரும்பெருமை யேழுலகு மெடுத்தேத்தும்.

(சக)

இனையவகை யறநெறியி லெண்ணிறந்தோர்க் கருள்புரிந்து
முனைவரவர் மகிழ்ந்தருளப் பெற்றுடைய மூனார்மேற்
புனையுமுரை நம்மளவிற் புகலலார் தகைமையதோ
வனையதனுக் ககமலரா மறவனார் பூங்கோயில்.

(இ0)

மதுரீதிகண்டபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கங்.இ.

சு ச ன ம்.

க. செங்கோன்மைச்சிறப்பு.

நீன்கீழ் வாழ்வோர் குற்றஞ்செய்யின், அக்குற்றத்தை நாடி, யாவரிடத்தும் கண்
னோட்டம் வையாது நடுவுநிலைமையைப்பொருத்தி, அக்குற்றத்துக்குச் சொல்லப்
பட்ட தண்டத்தை ஆராய்ந்து, அவ்வளவினதாகச் செய்வதே அரசனுக்கு முறையாம்.
அது “ஒர்ந்துகண் னோடா திறைபுரிந் தியார்தாட்டென்—தோர்ந்துசெய் வஃதே
முறை.” என்னுந் திருக்குறளால் அறிக. இம்முறையானது, ஒருபக்கத்திலே சாயா
மற் செவ்வியகோல்போலுதலில், செங்கோலெனப்படும். இன்னும், பொதுப்பட
உயிர்களைக் காத்தல் தருமமாயினும், பசுக்களையும் பெண்களையும் பிராமணரையும் சிவ
னடியார்களையும் காத்தல் பெருந்தருமமாம். அது “ஆவையும் பாவையும் மற்றற
வோரையும்—தேவர்கள் போற்றற் திருவேடத் தாரையும்—காவலன் காப்பவன்
காவா தொழிவனேன்—மேவு மறுமைக்கு மீளா நாகமே” என்னுந் திருமந்திரத்தா
லும், “வெற்றியின் விழுமி தம்ம வெருவினோர் மேற்செலாமை—மற்றதின் விழுமி
தைய வழுரை நெறியின் மாட்டல்—சொற்றவிய் விரண்டின் மேலும் விழுமிது
துகடர் நல்லா—னற்றவர் மறையோர்க் குற்ற நலிவினை நலித் றானே.” “வெடித்த
டங்கயற் கண்ணியர் மைந்தர்வே தியர்கோ—நெடிந்கொ டிங்கொலை சூழ்ந்திட நீக்க
ருந் தீதிற்—படிற்ற னான்மையிற் காப்பது காத்தது பலியா—விடிற்ற னாவியை விடு
த்திடா வேந்துமோர் வேந்தோ.” என்னும் இராகுவம்மிசச் செய்யுள்களாலும் அறிக.

இப்படியே செங்கோலை முட்டாமற் செலுத்தியவிதம் இந்த மனுசக்கிரவர்த்தி
யிடத்திற் காணப்பட்டது; இவர், பசுக்கன்றைக்கொன்றவன் தாம் கொடுங்காலம்
பெருந்தவஞ்செய்து அரிதிற் பெற்ற ஏகபுத்திரனாயிருப்பவும்; பசுக்கொலைக்கு உயிர்த்
தண்டமல்லாத பிராயச்சித்தம் மிகிருதியில் விதிக்கப்பட்டமையால், இக்குற்றத்தின்
பொருட்டுப் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளுதலன்றி, இவனைக் கொலைசெய்தல்தகுதி
யன்றென்று மந்திரிகள் தடுப்பவும், நடுவுநிலைமை சிறிதும் தவறாது அவனைத் தோர்
காலிலைவாத்து ஊர்த்த பெருந்தன்மையுடையராதலால் என்றறிக. பசுக்கொலைசெய்
தவர்களுக்கு உயிர்த்தண்டமல்லாத பிராயச்சித்தம் மிகிருதியில் விதிக்கப்பட்டதாயின்,
இவர் உயிர்த்தண்டஞ்செய்தமை குற்றமன்றோ எனின்; இந்தப்பசுவானது, தன்னினம்
போலன்றி மனிதருக்கு உரிய அறிவை உடையதாகி, ஆராய்ச்சிமனையை அசைத்தமை

பாவு, என்னவென்று எழுந்த இரக்கமபற்றி, அப்பாவின் கண்ணைத் தொன்றமையை மயிதாது குழங்கையைக் கொன்றமையாகக் கொண்டாராதலாலும்; வெவ்வுறு திருவாரூர்ப்பிறந்த உயிரைக்கொன்றமை சிவாபராதமாமெனத் துணிந்தாராதலாலும்; அது குற்றமாகாது புண்ணியமாயிற்றென்றுணர்க. அது “அவ்வுரையில் வருகெறிக ணவெறிந் வறகெறியின்—செவ்வியவுண் மைத்திறீர் கிந்தையோ துரைக்கின்றி— வெவ்வுறு செப்பெற்ற மிப்பெற்றித் தாமிடரால்—வெவ்வுயிர்த்துக் கதறிமணி யெறி த்தவியுக் ததுவின்மீர்.” “போற்றிசைத்துப் புரந்தாண்மா லயன்முதலோர் புகழ்ந் திதைஞ்சு—வீற்றிருத்த பெருமாணர் மேலியுறை திருவாரூர்த்—தோற்றமுடை யுயிர் கொன்று னாதவினாற் துணிபொருடா—ஊற்றவுமற் தவற்கொல்லு மதுவேயா மென கிணியின்.” என இவ்வரசர் கூறியவாற்றால் அறிக.

பிற உயிர்களுக்கு வருந் துன்பத்தைத் தமக்கு வரும் துன்பத்தைப்போலக் கொண்டு பேணும் இரக்கமுடைமையே அறிவினாலாகும் பெரும் பிரயோசனமாம். எவ்வளவு தூல்களைக் கற்றார்களாயினும், எவ்வளவு தருமங்களைச் செய்தார்களாயினும், இவ்விதக்கமில்லாதவர்கள் நரகத்துன்பம் அடைதல் சத்தியம். இதற்குப் பிரமாணம். சைவசமயநெறி. “அன்பு மருளு மறிவுக் கடையாள—மென்பருணர்ந் தோர்சி வன்வாக் கேண்டு.” எ-ம். திருவள்ளுவர்குறள. “அறிவினா னருவ துண்டோ பிறிதி னேய்—தந்கோய்போற் போற்றுக் கடை.” எ-ம். பதிபசுபாசவிளக்கம். “கலை யெலா முணர்ந்தா னேனுங் கரிசறத் தெளிந்தா னேனு—மலையென வுயர்ந்தா னேனு மனமய லகன்று னேனு—முலகெலாம் புகழ்ப் பல்லோர்க் குதவிய கையனேனு— மிலகிய விசக்க மின்றே வெழுநர கடைவ னன்றே.” எ-ம். அருட்பிரகாசம். “உயிர் கித்த மென்றறிந் தாலுநல் லோர்பல் லுயிர் துற்ற—துயருக் கிவ்கல் புதுமை கொல் லோவருட் டோன்றலக்காட்—செயிருற்ற தேவர் முறைகேட் டிடிக்கித் திருவுளத்தா— டயர்வுற் துருத்தகண் ணீசக்க மாமணி யாயிடினே.” எ-ம். வரும். இம்மனுக்கிரவர் த்தியிடத்து இவ்விசக்கம் உண்மை “அவ்வுரைகேட்ட வேந்த னாவுறு துயர மெய்தி— வெவ்வுயிர் தலைக்கொண் டாற்போல் வேதனை யகத்து மிக்கிங்—கிவ்வினை வினைந்த வாறென் றிடருறு மிரங்கு மேங்குஞ்—செவ்வதென் செங்கோ லென்னுந் தெருமருந் தெளியுந் தேருன்.” “மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிந் தறத்தி னீடு—மென் னெறி நன்று வென்னு மென்செய்தாற் றீரு மென்னுந்—தன்னிளங் கன்று காணுத் தாய்முசுக் கண்டு சோரு—மந்நிலை யரச னுற்ற துயரமோ ராவிற்றன்றால்.” என்னுந் திருவிருத்தங்களால் அறிக.

இவர் தம்முடைய மகனைத் தேர்க்காலில் வைத்து ஊர்ந்தமையால், அவனிடத்து இரக்கமில்லாதவரென்பது பெறப்படுமன்றோவெனின்; அற்றன்று: பூமியிலே வெளிப் பூடப் பாவஞ்செய்தவர்களைத் தண்டித்தல் அரசனுக்கும், வெளிப்படாமற் பாவஞ்செய்தவர்களையும் வெளிப்படப் பாவஞ்செய்தவர்களுள் அரசனாலே தண்டிக்கப்படாதவர்களையும் மறுமையில் நரகத்திலே தண்டித்தல் இயமனுக்கும், கடனும் ஆதலாலும்; தாம்செய்த பாவத்தின்பொருட்டு இம்மையில் அரசனாலே தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் அப்பாவத்தின்பொருட்டு மறுமையில் நரகத்திலே தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் ஆதலாலும்; தம்முடைய மகன் பசுக்கொலைக்குற்றத்தின்பொருட்டு மறுமையில் நரகத்துன்பம் அடையாவண்ணம் தாமே இம்மையில் அவனைத் தண்டித்து, அப்பாவத்தை ஒழிந்தார்: ஆதலால் அவ்வுயிர்த்தண்டித்துக்குக் காரணம் அவனிடத்தில் வைத்த இரக்கமென்றே துணியப்படும். இதற்குப் பிரமாணம். நோயிற்புராணம். “மன்னுலகின் முறைபு

ரியா மடவனாகால் வகைத்தண்டம்—பண்ணிசெறி கடத்திடவும் பலரரிய வகையு
 சிந்த—வெண்ணிலினை விதிவழியே நுகர்விக்கு மியல்பிற்கும்—திண்ணியா மிருத
 ரும் ருளராகச் செய்துமென.” “வானவர்கோ னுரைத்திராவி மைந்தர்களி லொருவ
 னுக்கு—ஞானவழி நல்கென னற்பதியுங் கொடுத்தகற்றி—யீனிலா பொருவனுக்கங்
 கிலருமணி முடியளித்துத்—தேனருதா ரணிவித்துத் தேவர்கடங் கைக்கொடுத்
 தான்.” எ-ம். சிவதருமோத்தரம். “பிணக்கற் தன்னையும் பெற்றவா் தம்மிடைக்—
 கணக்கி லாரையுங் கள்வர்க டம்மையும்—வணக்கு வான்மன்னன் மற்றையர் தங்
 கனை—பிணக்கு வானா கத்து ளியமனே.” எ-ம். திருமந்திரம். “தத்தஞ் சமயத் தரு
 திரில் லாதாரை—யத்தன் சிவன்சொன்ன வாசம தானெறி—யெத்தண்ட முஞ்செயு
 மறுமையி லிம்மைக்கே—மெய்த்தண்டஞ் செய்வதங் வேந்தன் கடனே.” எ-ம். சிவ
 ஞானசித்தியார். “அரசனுஞ் செய்வ தீச னருள்வழி யரும்பாவங்க—டரையுளோர்
 செய்யிற் றிய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்—துரைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்
 வழி நடப்பர் துயோர்—நியமுஞ் சேரா ரந்த நியமுன் னீர்மை யீதாம்.” எ-ம்.
 போற்றிப்படுறோடை. “மண்டெரியிற் - காய்ச்சிச் கடவறுக்கக் கண்ணுரிக்க நன்னி
 திய—யீத்தந்தாய் தந்தைதம் ரின்புதல் - வாய்த்தநெறி—யோடியதே ரின்னீ முயிர்
 போன கண்ணலே—ரீடுபெரும் பாவமின்றே நீங்குமென - நாடித்தன்—மைந்தனைபு
 மூர்ந்தோன் வழக்கே வழக்காந்—நஞ்சினைய சிங்கை நமன்றுதர் - வெஞ்சினத்தா—
 லல்ல லுறுத்து மருகரகங் கண்டிடுங்க—வல்ல கருணை மறம்போற்றி.” எ-ம். வரும்.
 இன்னும், இவர் தம்மகனுக்குச் செய்த இவ்வுயிர்த்தண்டம், இவர்க்கீழ்வாழும் பிறரெல்
 லாம் உயிர்களுக்கு இடுக்கண்செய்தற்கு அஞ்சி அஃதொழிந்து உய்தற்கும்; அவ்வாற
 கவே, உயிர்களைல்லாம் பிறராலிடுக்கண்கடையாது இனிதுவாழ்த்தற்கும், ஏதுவா
 மன்றோ! அதனாலும், இவரது சீவகாருண்ணியச் துணியப்படும்.

தம்முடைய மகன் இறந்துவிடில் தமக்குப்பின் உயிர்களைக்காத்தற்கு ஒருவருயில்
 லாதிருத்தல் கண்டும், அவனைக் கொன்றாராதலின்; இவர் அவ்வுயிர்களிடத் திரக்கயில்
 லாதவரென்பது பெறப்படுமன்றோவெனின்; அற்றன்று: கருணாநிதியாகிய சிவனது
 விதிப்படி நடுவுநிலைமை சிறிதும் வழுவாது முறைசெலுத்துதல் தமக்குக் கடனாத
 லால், தாம் அப்படியே முட்டாமல் முறைசெலுத்தில், தமக்குப் பின்னும் தமது பூயி
 யிலுள்ள உயிர்கள் இடுக்கணின்றி இனிதுவாழ்தல் வேண்டுமென்னுந் தங்கருந்தை
 வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவாராகிய அச்சிவன் முற்றுவித்தருளுவர் என்னுந் துணி
 வுடனே அம்மகனைக் கொன்றாரென்பது “ஒருமைந்தன் நன்குலத்துக் குள்ளானென்
 பதுமுணரான்—றருமந்தன் வழிச்செல்கை கடனென்று தன்மைந்தன்—மருமந்தன்
 நேராழி யுறவுந்தான் மனுவேந்த—னருமந்த வாசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோ
 தான்.” என்னுந் திருவிருத்தத்தாலே தெளியப்படுதலின்; இவர் எவ்வாற்றானும் இரக்க
 முடையவரென்றே துணியப்படும். இவர் நடுவுநிலைமையின் வழுவாமை “என்மகன்
 செய்தபாதகத்துக் கிருத்தவங்கள் செயலிசைந்தே—யன்னியதே ருயிர்கொன்றா வவ
 னைக்கொல் வேறொன்ற—ரென்மனுவாற் ரெடைமனுவாற் றடைப்புண்ட தெனும்
 வார்த்தை—மன்னுலகிற் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள் வழக்கென்றான்.” என்பதனால்
 உணர்க. முட்டாது செங்கோல் செலுத்திய அரசனை அச்செங்கோலே காக்குமென்
 பது “இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை—முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.”
 என்னுந் திருக்குறளால் அறிக.

இதகாறும் கூறியவாற்றால், இரக்கமும் நடுவுநிலைமையும் பெரும்புண்ணியமென்
 பதும், அவையல்லாமை பெரும்பாவமென்பதும், குற்றஞ்செய்தவர்களைத் தண்டித்
 தல் அக்குற்றஞ்செய்தார்க்கும் பிறவுயிர்களுக்கும் ண்மைபயத்தலால் அது இரக்கமா
 வதன்றி வன்கண்மை யாகாதென்பதும், அத்தண்டஞ்செய்யாதொழிதலே வன்
 கண்மை யெனப்பட்டித் தமக்கும் பிறர்க்குந் திமைபயக்குமென்பதும் பெறப்படும்.

அன்றியும், பிறர் கொலை களவு முதலிய குற்றங்களைச் செய்யும்போது கண்டவர்கள், நீதிசபையிலே சாட்சிகளாகும்போது, நாம் இங்கே உண்மைசொல்லில் இவர்களுக்கு அரசனிலே துன்பம் சிகழாமெய்வென்றஞ்சி, நாம் கண்ட உண்மையை மறுத்துச்சொல்லில்; அது அக்குற்றஞ்செய்தார் மறுமையிலே நாகத்தில் எண்ணிறந்தகாலம் மிகக் கொடிய துன்பம் அனுபவித்தற்கும், இவர் குற்றஞ்செய்தும் தண்டத்துக்கு விலகிக் கொண்டமைபோல நாரும் விலகிக்கொள்வோமென்னுங் கருத்துடையாகிப் பிறரும் குற்றஞ்செய்து கெடுதற்கும், இப்படிச் குற்றஞ்செய்வார் உளராகவே, பலவுயிர்கள் அவராலே துன்பம் அனுபவித்தற்கும் ஏதுவாம் ஆதலால், யாவராயினுஞ் சாட்சிகளாகும்போது தாங்களிட உண்மையைச் சொல்லுதல் புண்ணியமென்பதும், அதனை மறுத்துச்சொல்லுதல் பாவமென்பதும் பெறப்படும். மெய்ச்சான்றுரைத்தலால் பெறப்படும் இன்பமும், பொய்ச்சான்றுரைத்தலால் பெறப்படின் துன்பமும், “உண்மைசொல்பவன் இம்மையிற்பொருளையும், மறுமையிற் புண்ணிய லோகத்தையும் அடைவான்; சத்தியமே மேலானதானமும், தவமும், தருமமுமாம்: தேவர்கள் சத்தியவடிவினர்; மானுடர் அசத்தியவடிவினர்: எவனுடைய புத்தி சத்தியத்தில் கிற்குமோ அவன் இகத்திலே தெய்வத்தன்மையை அடைவான். சத்தியத்தின் மேலானதருமமும், அசத்தியத்தின் மேலான பாவமுமில்லை: பாவிகள் நாஞ்செய்யும் காரியத்தைப் பிறர் அறியாநென்று எண்ணுகின்றார்கள்; தேவர்களும், இந்திரன்முதலான என்மரும், ஐம்பூதங்களும், இரவியும், மதியும், மனமும், அறக்கடவுளும், உலகத்திலுள்ளா ரெல்லாரையும் பார்க்கின்றார்கள்: ஆகையால், ஒருவன்செய்த வஞ்சனைவெளிப்படும். பொய்ச்சான்று உரைத்தவன் தன்னுடைய எழுமரபினுள்ளாரையும் கீழானநாகத்தில் வீழ்த்துவான்; எழுபிறப்பி லீட்டிய வெல்லாப்புண்ணியங்களையும் கெடுத்தவனாவான்; பிரமவதையும், சிசுவதையும், தந்தைவதையுஞ் செய்தவனாவான்; மிகக்கொடிய ரொள ரவமுதலாகிய நாகங்களையும் அடைவான்: பின்னும் ஊர்ப்பன்றி, கழுதை, நாய், நீர்க்காக்கை, புழு என்னும் இப்பிறப்பிற் பிறந்து, பின்பு மானுட்பிறப்பிலே பிறவிக்குருடன், செவிடன், குட்டையோயின்ன், ஊமை இவர்களாகியும், மிக்க பசிதாகமுடைய வனாகித் தனது பகைவன்விட்டிற் நன்மனையாளோடும் பிச்சையிரப்பவனாகியும், பிறப்பான்.” என்னும் மிகுதிவசனத்தினாலும், “பொய்யி னைப்புக்கன்ற புல்லர்வாயி னைப்பு டைத்தாகக்—கொய்வார் துக்க பேதமுங் கொடுப்பர் துதர் கோணஞ—வெய்யர் முன்பு சொன்ன பொய்யி னைத்தி ற்மவி ஈங்கவே—நைவ ரென்னை செய்வ மென்று தீருமாறு நாகியே.” “சலமெனும் வாதியாவன் நனைபெறு சமயர் தன்னை—நிலைநிலை செய்தான் கள்ள நீசரை நேசஞ் செய்து—கொலைவிலக் கிடவான் ருனுங் கோணிய வழக்குக் கூறும்—புலையனும் பொருந்தி மன்றிற் புந்தியிற் புண்மையாலே.” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரச் செய்யுள்களாலும் அறிக.

உ. தன்னுயிர்வித்தேதல் இவ்விடத்துப் பாவமும் இவ்விடத்துப் புண்ணியமுமாமென்.

கோபம் கோய் முதலிய ஏதுக்களாலே தன்னுயிரை விடுத்தவன் அறுபதிலையாம் வருஷம் நாகத்தில் வருந்துவான்; குரு லிங்க சங்கமங்களுக்கு எய்தும் இடையூறு நீக்குதற்பொருட்டு உயிர் விடுத்தவன் சிவபதம் அடைவான். இதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். “கோவத்தா னாகத்திற் கொடுகோயான் மற்றுங் குற்றத்தார் குற்றத்தைக் கொலைபுரிசை குணமோ—மீவத்தான் மிக்காரே தமைத் தாமே வதைத்

கும் பதர்மனித ரந்தணர்க்கும் பாங்கல்ல கும்பி—பாகத்திற் பட்ட முய்கிச் சேக்குழிக்
கும் படிவர் பகர்வருட மறுபதினா யிரமுறவே பாக்கே—சாகத்தார் துணிந்தழிகை
சங்கரனா லயத்திற் நவறுதினே யவரமலன் புரியதனைச் சார்வார்.” எ-ம். சங்கற்பரி
ராகரணம். “விதிதெருளா னேயுக்குமுழிற் தாக்கையைத் தான் வீத்தார்—புதைவி
ருளி னாழ்வன் புகூர்து.” எ-ம். “ஆக்கையினை நோய்க்குமுழிற் தந்தணன்றா னீக்கி
னா—சேக்குழிக்கு மாழ்வன் சிறந்து.” எ-ம். “அரும்பெரும் பன்னே யடர்த்தாறு
மாற்றிப்—பிரிந்திடச்செய் யாதுடலைப் பேணு.” எ-ம். சிவபுண்ணியத்தெளிவு.
“குருவி லிங்கசங் கமத்தினைக் குறித்தவற் றிடையு—ரெருவு தற்பொருட் டாற்றம
துயிர்விடு முரவோர்—மருவி டும்பல மெமக்குமே வளம்பட வகுப்பா—னருமை
யென்றன னனைத்தையு முணர்த்துபே ரறிவோன்.” எ-ம். வரும். இங்கே மந்திரி,
தனக்குச் சோழர் ஆஞ்ஞாபித்தபடியே தான் அவருடைய மகனைக்கொல்வானாயில்,
அவருக்குப்பின் அரசியுற்றுதற்கு ஒருவரும் இல்லாமையால், குரு லிங்க சங்கமங்களு
க்கு இடையூறு நிகழுமெனவும், உயிர்களெல்லாம் இடுக்கணின்றி இன்புற்றுமாழ்தல்
கூடாதெனவும், நினைந்து, சிவபத்தியானுஞ் சேவகாருண்ணியத்தானுந் தன்னுயிரைவிடு
த்தானுதலின்; அது பாவமாகாது புண்ணியமாயிற்று. ஒருவனியித்தம் ஒருவன் தன்
னுயிரை விடுக்கப்புகில் அவனைத் தடுக்காதவன் அவனைத் தன்செயாற் கொன்றவனா
வன். அது “என்றனை ி புன்மை மொழி யிசைப்பாயே யென்று மெனதுதனந்
தாராதே யேருவையோ வென்று—நின்றனக்கோ வுரித்தித் த நிலமெனக்கு மென்று
நின்முன்னே யென்னுயிரை ிக்குவனே யென்றுந்—தன்றினையே தான்வதைக்கிற் நடு
த்துமுறை புரியாச் சலத்தெதிரி யவன்நன்னைத் தன்னதுகை யாலே—கொன்றவனே
யாதலினாற் நடுத்திடுக கொலையைக் கொடுத்திடுக கணக்குளது கொலைக்கஞ்சங் குண
த்தார்.” என்னுஞ் சிவதருமோத்தரச் செய்யுளால் அறிக.

திருக்கூட்டச்சிறப்பு.

பூத நாயகர் புற்றிடங் கொண்டவ
ராதி தேவ ரமர்த்தபூங் கோயிலிற்
னோதி மாமணி நீள்சுடர் முன்றில்கூழ்
மூதெ யிற்றிரு வாயின்முன் னானது. (௧)

பூவார் திசைமுக னிந்திரன் பூயிசை
மாவா முகலத்து மாந்முத லானவ
ரோவா தெவரு நிறைந்துறைந் துன்னது
தேவா சிரய வென்னுந்திருக் காவணம். (௨)

அரந்தை தீர்க்கு மடியவர் மேனிமே
னிரந்த நீற்றொலி யானிறை னாய்மையாற்
புரந்த வஞ்செழுத் தோசை பொலிதலாற்
பரந்த வாயிரம் பாற்கடல் போல்வது. (௩)

அகில காரணர் தான்பணி வர்கடா
மகில லோகமு மானற் குரியரென்
நகில லோகத்து ளார்க ளடைதலி
னகில லோகமும் போல்வ ததனிடை. (௪)

அத்தர் வேண்டிமுன் ஞாண்டவ ரன்பினுன்
மெய்த்த ஹைந்து விதிர்ப்புறு சிந்தைபார்
கைத்தி ருத்தொண்டு செய்கடப் பாட்டினு
ரித்தி றத்தவ ரன்றிபு மெண்ணிலார்.

(௮)

மாசி லாத மணிதிகழ் மேனிமேற்
பூச ிீறுபோ லுள்ளும் புனிதர்க
டேசி னாலெத் திசையும் விளக்கினார்
பேச வொண்ணப் பெருமை பிறங்கினார்.

(௯)

பூத மைந்து நிலையிற் கலங்கினு
மாதொர் பாகர் மலர்த்தாண் மறப்பிலா
ரோது காத லுறைப்பி நெனிகின்றார்
கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றனார்.

(௧௦)

கேடு மாக்கமுங் கெட்ட திருவினு
ரோடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்
கூடு மன்பினிற் கும்பிட லேயன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்.

(௧௧)

ஆரங் கண்டுகை யாடையுங் கந்தையே
பார மீசன் பணியல தொன்றிலா
ரீர வன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்
வீர மென்னால் விளம்புந் தகையதோ.

(௧௨)

வேண்டு மாறு விருப்புறும் வேடத்தர்
தாண்ட வப்பெரு மான்றனித் தொண்டர்க
ணீண்ட தொல்புக ழார்தந் நிலைமையை
யீண்டு வாழ்த்துகே நென்னறிந் தேத்துகேன்

(௧௩)

இந்த மாதவர் கூட்டத்தை யெம்பிரா
னந்த மில்புக ழாலால சுந்தரன்
சுந்த ரத்திருத் தொண்டத் தொகைத்தமிழ்
வந்து பாடிய வண்ண முரைசெய்வாம்.

(௧௪)

திருக்கூட்டச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௪௬.

தமிழ்த்தாட்கொண்டபுராணம்

கங்கையு மதியும் பாம்புங் கடுக்கையு முடிமேல் வைத்த
வங்கண ரோலை காட்டி யாண்டவர் தமக்கு நாடு
மங்கையர் வதன சீத மதியிரு மருங்கு மோடிச்
செங்கயல் குழைக னாடுந் திருமுனைப் பாடி நாடி.

(ச)

பெருகிய நலத்தான் மிக்க பெருந்திரு நாடு தன்னி
லருமறைச் சைவ மோங்க வருளினு லவத ரித்த
மருவிய தவத்தான் மிக்க வனம்பதி வாய்மை குன்றாத்
திருமறை யவர்க ணீடுந் திருநாவ லூராமன்றே.

(உ)

மாதொரு பாக னார்க்கு வழிவழி யடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்திற் றேன்றி மேம்படு சடைய னாருக்
கேதமில் கற்பின் வாழ்க்கை மனையிசை ஞானி யார்பாற்
நீதகன் றலக முய்யத் திருவவ தாரஞ் செய்தார்.

(உ)

தம்பிரா னருளி னாலே தவத்தினுன் மிக்கார் போற்று
நம்பியா னுர ரென்றே நாமமுஞ் சாத்தி மிக்க
வைம்படை சதங்கை சாத்தி யணிமணிச் சுட்டி சாத்திச்
செம்பொன ணரையின் மின்னத் தெருவிற்றே ருருட்டு நாளில்.

(ச)

நரசிங்க முனைய ரென்னு காடுவா ழரசர் கண்டு
பரவருங் காதல் கூரப் பயந்தவர் தம்பாற் சென்று
விரவிய நண்பி னாலே வேண்டினர் பெற்றுத் தங்க
ளரசினங் குமரற் கேற்ப வன்பினுன் மகன்மைக் கொண்டார்.

(இ)

பெருமைசா லரசர் காதற் பின்னாயாய்ப் பின்னுந் தங்கள்
வருமுறை மரபின் வைகி வளர்த்துமங் கலஞ்செய் கோலத்
தருமறை முந்தால் சாத்தி யளவிறொல் கலைக னாய்ந்து
திருமலி சிறப்பி னோங்கிச் சீர்மணப் பருவஞ் சேர்ந்தார்.

(ஈ)

தந்தையார் சடைய னாந்தர் தனித்திரு மகற்குச் சைவ
வந்தணர் குலத்துத் தங்க ளரும்பெரு மாபுக் கேற்ப
வந்ததொல் சிறப்பிற் புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன் றன்பாற்
செந்திரு வனைய கன்னி மணத்திறஞ் செப்பி விட்டார்.

(எ)

குலமுத லறிவு மிக்க கோத்திர முறையுந் தேர்த்தார்
நலமிகு முதியோர் சொல்லச் சடங்கவி நன்மை யேற்று
மலர்தரு முகத்த னாகி மணம்புரி செயலின் வாய்மை
பலவுடன் பேசி யொத்த பண்பினு லன்பு நேர்ந்தான்.

(அ)

மற்றவ னிசைந்த வார்த்தை கேட்டவர் வன்ன றன்னைப்
பெற்றவர் தம்பாற் சென்று சொன்னபின் பெருகு சிந்தை
புற்றதோர் மகிழ்ச்சி யெய்தி மணவினை புவந்து சாற்றிக்
கொற்றவர் திருவுக் கேற்பக் குறித்துநா னோலைவிட்டார்.

(ஐ)

புராணம்.

மணவீணை செய்த மணவீண யோலை யேந்தி
தோலக் கண்ணி ஒரு மாடவர் பங்கு மீண்டிச்
செய்தவர்க் கோலை மூதூர் குறுகிஞ் செதிரே வந்து
மிகைய வதனி மாரு மைந்தரும் யணிந்து கொண்டார். (30)

மிகழ்ச்சியான் மணமீக் கூறி மங்கல வீணை கெல்லாம்
புகழ்ச்சியாற் பொலிந்து தோன்றப் போற்றிய தொழில ராகி
மிகழ்ச்சிபொன் றுனு மின்றி யேந்துபு மாலைப் புந்தர்
மிகழ்ச்சியின் மைந்த ரீண்டி ரீண்முனை சாத்தி னூர்கள். (31)

மணவீணைக் கமைந்த செய்கை மாதிரைப் பயந்தார் செய்யத்
துணைமலர்க் கோதைத் தாமச் சுரும்பினை தோளி னூனைப்
புணர்மணத் திருநான் முன்னுட் பொருந்திய விதியி னாலே
பிணைமுர சியம்ப வாழ்த்திப் பைம்பொனான் காப்புச் சேர்த்தார். (32)

மாமறை விதிவ ழாமன் மணத்துறைக் கடன்க ளாற்றித்
அமறை மூதூர்க் கங்குன் மங்கலத் துவன்றி யார்ப்பத்
தேமரு தொடையன் மார்பன் நிருமணக் கோலங் காணக்
காமுறு மணத்தான் போலக் கதிரவ னுதயஞ் செய்தான். (33)

காலசெய் வீணைகண் முற்றிக் கணிதனூற் புலவர் சொன்ன
வேலைவத் துணைபு முன்னர் விதிமணக் கோலங் கொள்வா
னுலகைச் திலங்கு மார்பி னுணங்கிய கேள்வி மேலோன்
மாலைபுத் தாரும் பொங்க மஞ்சன் சாலை புக்கான். (34)

வாசனெய் யூட்டி மிக்க மலர்விரை யடுத்த ஊரீர்ப்
பாசனத் தமைந்த பாங்கர்ப் பருமணிப் பைம்பொற் றிண்கா
லாசனத் தணிநீ ராட்டி யரிசனஞ் சாத்தி யன்பா
லீசனுக் கினியான் மேனி யெழில்பெற விளக்கி னூர்கள். (35)

அகில்விரைத் தாப மேய்ந்த வணிகொள்பட் டாடை சாத்தி
முகிணுழை மதியம் போலக் கைவலான் முன்கை குழந்த
துகில்கொடு குஞ்சி யீரம் புலர்த்தித்தன் றாய செய்கை
புகிர்நுதி முறையிற் போக்கி யொளிர்கறுஞ் சிகழி யார்த்தான். (36)

அகறும் பசுங்கர்ப் பூசச் சுண்ணத்தால் வண்ணப் போதி
லானதன் பணிநீர் கூட்டி யமைத்தசுத் தனச்சே ரூட்டி
மான்மதச் சாந்து தோய்ந்த மங்கலக் கலவை சாத்திப்
பான்மறை முந்துன் மின்னப் பவித்திரஞ் சிறந்த கையான். (37)

அமலர்ப் பிணையன் மாலை துணரிணர்க் கண்ணி கோதை
தசமமென் றிணைய வேறு தருதியா லமையச் சாத்தி
மாமணி யணிந்த அய வளரொளி யிருக்கால் சேக்கு
காமகீன் கலன்கள் சாத்தி கண்மணக் கோலங் கொண்டான். (38)

முன்னவர் திருவுத் தங்கள் வைதிகத் திருவும் பொங்க
கண்ணகர் விழவு கொள்ள எம்பியர் ரூரர் நாதன்
நன்னடி மணத்துட் கொண்டு தருத்திரு நீறு சாத்திப்
பொன்னணி மணியார் யோகர் புரவிமேற் கொண்டு போந்தார். (39)

இயம்பல துவைப்ப வெங்கு மேத்தொலியெடுப்ப மாதர்
நயந்துபல் லாண்டு போற்ற நான்முறை யொலியி னோங்க
வியந்துபார் விரும்ப வந்து விரவினர்க் கின்பஞ் செய்தே
புயர்ந்தவா கனயா னங்கண் மிகைக்கொண்டா ருழைய ரானார்.

(20)

மங்கல தீத நாத மறையவர் குழாய்கள் குழந்து
தொங்கலும் விரையுஞ் குழந்த மைந்தருந் துவன்றிச் சூதும்
பங்கய முகையுஞ் சாய்த்துப் பிணத்தெழுந் தணியின் மிக்க
குங்கும முலையி னாரும் பரந்தெழு கொள்கைத் தாமி.

(21)

அருங்கடி யெழுந்த போழ்தி னூர்த்தவென் லுளைக ளாறு
மிருங்குழை மகரத் தாறு மிலங்கொளி மணிக ளாறு
நெருங்கிய லீலிச் சோலை நீலநீர் த் தரங்கத் தாறுங்
கருங்கடல் கிளர்ந்த தென்னக் காட்சியிற் பொலிந்த தன்றே.

(22)

நெருங்குது ரியங்க னேங்க நிரைத்தசா மரைக னோங்கப்
பெருங்குடை மிடைந்து செல்லப் பிணங்குபூங் கொடிக ளாட
வருங்கடி மணம்வந் தெய்த வன்றுதொட் டென்று மன்பில்
வருங்குல மறையோர் புத்தூர் மணம்வந்த புத்தூ ராமால்.

(23)

நிறைகுடந் தூப தீப நெருங்குபா லிகைக னேந்தி
நறைமல ரறுகு சுண்ண நறும்பொரி பலவும் வீசி
புறைமலி கலவைச் சாந்தி னுறுபுன நெளித்து வீதி
மறையவர் மடவார் வள்ளன் மணமெதிர் கொள்ள வந்தார்.

(24)

தண்களெண் ணிலாத வேண்டுங் காணையைக் காண வென்பார்
பெண்களி லுயர நோற்றான் சடங்கவி பேதை யென்பார்
மண்களி கூட வந்த மணங்கண்டு வாழ்ந்தோ மென்பார்
பண்களி னிறைந்த தீதம் பாடுவா ராடு வார்கள்.

(25)

சூண்டகை யருளி னோக்கின் வெள்ளத்து ளுலந்தோ மென்பார்
தாண்டிய மாவு நம்பாற் றகுதியி னடைந்த தென்பார்
பூண்டயங் கிவனே காணும் புண்ணிய மூர்த்தி யென்பார்
ரீண்டிய மடவார் மின்னன லிசைப்பச் சென்றார்.

(26)

வருமணக் கோலத் தெங்கன் வள்ளலார் தென்னும் வாசத்
திருமணப் பந்தர் முன்பு சென்றுவெண் சங்க மெங்கும்
பெருமலைக் குலத்தி னூர்ப்பப் பரிமிசையிழிந்து பேணு
மொருமணத் திறத்தி னங்கு நிகழ்ந்தது மொழிவே னுயந்தேன்.

(27)

ஓ வ று.

சூலமுறை குழகயிலை யின்கணருள் செய்தே
சாறுமொழி யால்வழி தடுத்தடிமை கொள்வான்
மேலுற வெழுந்துமிரு கீழுற வசழ்ந்து
மாலுமய னுக்குமரி யாரொருவர் வந்தார்.

(28)

சன்னிடை கரத்தகதிர் வெண்பட மென்குழம்
புண்ணிய நுதற்புனித நீறுபொலி வெய்தத்
தன்மதி முதிர்ந்துகதிர் சாய்வதென மீதே
வெண்ணரை முடித்தது விழுந்திடை சழங்க.

(29)

காதிவணி கண்டிகை வழித்தருமை தாமச்
சோதிமணி மார்பினசை துவிஞெடு தோளின்
மீதுபுனை புத்தரிய வெண்டி னுடங்க
வாதப மறைக்குடை யணிக்கரம் வினங்க. (௩௦)

பண்டிசரி கோவண வுடைப்பழமை கூரத்
கொண்டதொர் சமுங்கலுடை யார்ந்தமுரு கொள்ள
வெண்டி னுடன்குசை முடித்துவிடு வேணுத்
தண்டொருகை கொண்டிகழ றன்றருடை கொள்ள. (௩௧)

மொய்த்துவனர் பேரமுரு மூத்தவடி வேயோ
வத்தகைய மூப்பெனு மதன்படிவ மேயோ
மெய்த்தகெறி வைதிகம் வினைத்தமுத வேயோ
வீத்தகைய வேடமென வையமுற வெய்தி. (௩௨)

வந்துதிரு மாமறை மணத்தொழி னொடங்கும்
பத்தரிடை நம்பியெதிர் பன்னுசபை முன்னின்
றிந்தமொழி கேண்மினெதிர் யாவர்களு மென்றான்
முந்தைமறை யாயிர மொழிந்ததிரு வாயான். (௩௩)

என்றுரைசெ யந்தணனை யெண்ணின்மறை யோரு
மன்றல்வினை மங்கல மடங்கலனை யானு
கன்றமது கல்வரவு கங்கடவ மென்றே
கின்றதிவ னீர்மொழியி னீர்மொழிவ தென்றான். (௩௪)

பிஞ்ஞகனு காவலர் பெருந்தகையை நோக்கி
யென்னிடைபு கின்னரிடைபு கின்றவிசை வால்யான்
முன்னுடைய தோர்பெரு வழக்கினை முடித்தே
கின்னுடைய வேள்விவினை நீமுயறி யென்றான். (௩௫)

கெற்றிவிழி யான்மொழிய கின்றகிக ரில்லா
னுற்றதொர் வழக்கெனிடைய நீபுடைய துண்டேன்
மற்றது முடித்தலதி யான்வதுவை செய்யேன்
முற்றவிது சொல்லுகென வெல்லமுடி வில்லான். (௩௬)

ஆவதிது கேண்மின்மறை யோரொனடி யானிற்
காவனக ரூனிது கான்மொழிவ தென்றான்
நேவரைபு மாலயன் முதற்றிருவின் மிக்கோர்
யாவரையும் வேறடிமை யாவுடைய வெம்மான். (௩௭)

வேறு.

என்று னிறையோ னிதுகேட்டவ ரெம்ம ருங்கு
கின்று ரிருந்தா ரிவனென்னினத் தான்கொ லென்று
சென்றார் வெருண்டார் கிரித்தார்திரு காவ லாரா
னன்றான் மறையோன் மொழியென்றெதிர் நோக்கி கக்கான். (௩௮)

கக்கான் முகநோக்கி நெடுங்கு துடங்கி யார்க்கு
மிக்கான் மிசைபுத் தரியத்துகி ருங்கி மேற்கென்
றக்கா மழுன்றதை தன்றந்தைய நோலை யீதா
வித்தா ரியத்தை கீயின்று கிரித்ததென் னேடவென்ன. (௩௯)

வேறு.

மாசிலா மாபில் வந்த வன்னல்வே தியனை நோக்கி
நேசமுன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பு நீங்கி
யாசிலர் தணர்கன் வேரோ ரந்தணர்க் கடிமை யாதல்
பேசுவின் றுன்னைக் கேட்டோம் பித்தனோ மறையோ னென்றார். (௪௦)

பித்தனு மாக பின்னும் பேயனு மாக நீயின்
நெத்தனை நிய்கு சொன்னா யாதும் நவற்ற னானே
னத்தனைக் கென்னை யொன்று மறிந்திலை யாகினின்று
வித்தகம் பேச வேண்டாம் பணிசெய்ய வேண்டு மென்றார். (௪௧)

கண்டதோர் வடிவா லுன்னம் காதல்செய் துருகா நிற்கும்
கொண்டதோர் பித்த வார்த்தை கோபமு முடனே யாக்கு
முண்டொரா னோலை யென்னு மதனுண்மை யறிவே னென்று
தொண்டனா ரோலை காட்டு கென்றனர் துணைவ னாரை. (௪௨)

நிலைகாட் டென்று நம்பி யுரைக்கீ யோலை காணற்
பாலையோ வவைமுன் காட்டப் பணிசெயற் பாலு யென்ற
வேலையி னாவ லூரர் வெருண்டுமேல் விரைந்து சென்று
மாலயன் றொடரா தானை வலிந்துபின் றொடரா லுற்றார். (௪௩)

ஆவணம் பறிக்கச் சென்ற வளவினி லந்த னுளன்
காவணத் திடையேயோடக் கடிதுபின் றொடர்ந்து நம்பி
பூவணத் தவரை புற்ற ரவரலாற் புரங்கள் சென்ற
வேவணச் சிலையினரை யார்தொடர்ந் தெட்ட வல்லார். (௪௪)

மறைகளா யினமுன் போற்றி மலர்ப்பதம் பற்றி நின்ற
விறைவனைத் தொடர்ந்து பற்றி யெழுதுமா னோலை வாங்கி
யறைகழ லண்ண லானா யந்தணர் செய்த வென்ன
முறையெனக் கேறி யிட்டார் முறையிட்டான் முடிய லாதான். (௪௫)

அருமறை முறையிட்ட டின்னு மறிவதற் கரியான் பற்றி
யொருமுறை முறையோ வென்ன வுழைநின்றார் விலக்கி யிந்தப்
பெருமுறை புலகி லில்லா நெறிகொண்டு பிணங்கு கின்ற
திருமறை முனிவ ரோர் நெக்குளீர் செப்பு மென்றார். (௪௬)

என்றலு நின்ற வைய ரிங்குனே னிருப்புஞ் செய்
தன்றிந்த வெண்ணெய் கல்லூ ரதுநிற்க வறத்தா நின்றி
வன்றிறல் செய்தென் கையி லாவணம் வலிய வாங்கி
நின்றிவன் கிழித்துத் தானே நிரப்பினா னடிமை யென்றான். (௪௭)

ருழைமறை காதி னுனைக் கோதிலா ரூர் நோக்கிப்
பழையமன் றாடி போலு மிவனென்று பண்பின் மிக்க
விழைவுறு மனமும் பொங்க வெண்ணெய்கல் லூரா யேலுன்
பிழைநெறி வழக்கை யாங்கே பேசீர் போதா யென்றார். (௪௮)

வேதிய னதனைக் கேட்டு வெண்ணெய்கல் லூரி லேர்
போதினு னன்று மிற்றப் புனிதநான் மறையோர் முன்ன
ராதியின் மூல வேலை காட்டி யடிமை யாதல்
சாதிப்ப னென்று முன்னே தன்முன் ருங்கிச் சென்றான் (௪௯)

செல்லுதான் மறையோன் தன்பின் நிரமுகக் கார்தஞ் சேர்த
வல்லிரும் பண்பு மாபோல் வன்னலுக் கழறு சென்று
னெல்லியில் சுற்றத் தாரு மிதுவென்னு மென்று செல்ல
நல்லவர் தனர்கள் வாழும் வெண்ணெய்கல் லுரை நண்ணி. (௮௦)

வேதபா ருரின் மிக்கார் வினங்குபே ரவைமுன் சென்று
நாதநான் மறையோன் சொல்லு நாவலு ராரு ரன்றான்
காதலென் னடியா னென்னக் காட்டிய வேலை கீறி
மூதறி வீர்முன் போர்தா னிதமற்றென் முறைப்பா டென்றான். (௮௧)

அந்தண ரவையின் மிக்கார் மறையவ ரடிமை யாத
வந்தமா சிலத்தி லில்லை யென்னொன்று யையா வென்றார்
வந்தவா நிசைவே யன்றோ வழக்கிவன் கிழித்த வேலை
தந்தைதன் தந்தை சேர்த தென்றான் தனியாய் சின்றான். (௮௨)

இசையினு லெழுது மோலை காட்டினு னாகி லின் து
விசையினுல் வலிய வாங்கிக் கிழிப்பது வெற்றி யாமோ
தசையெலா மொடுங்க மூத்தான் வழக்கினைச் சாரச் சொன்னு
னசையிலா ரூர ரெண்ண மென்னென்று ரவையின் மிக்கார். (௮௩)

அனைத்துது லுணர்ந்தீ ராதி சைவனென் றறிவீ ரென்னைத்
தனக்குவே தடிமை யென்றில் வந்தணன் சாதித் தானென்
மனத்தினு லுணர்தற் கெட்டா மாயையென் சொல்லு கேன்யா
னெனக்கிது தெளிய வொண்ணு தென்றன் னென்ன மிக்கான். (௮௪)

அவ்வுரை யவையின் முன்பு நம்பியா ரூரர் சொல்லச்
செவ்விய மறையோர் சின்ற திருமறை முனியை நோக்கி
யிவ்வுல கின்ச னீயின் நிவரையுன் னடிமை யென்ற
வெவ்வுரை யெம்முன் பேற்ற வேண்டுமென் றுரைத்து மீண்டும். (௮௫)

ஆட்சியி லாவ னத்தி லன்றிமற் றயலார் தங்கள்
காட்சியின் மூன்றி லொன்று காட்டுவா யென்ன முன்னே
மூட்சியிற் கிழித்த வேலை படியோலை மூல வேலை
மாட்சியிற் காட்ட வைத்தே னென்றான் மாயை வல்லான். (௮௬)

வல்லியேற் காட்டியு் கென்ன மறையவன் வலிசெய் யாமற்
சொல்லீர் வல்லீராகிற் காட்டுவே னென்று சொல்லச்
செல்வநான் மறையோர் நாய்க டங்குற பொட்டோ மென்று
ரல்லரீர்த் தான சின்று ராவணங் கொண்டு சென்றார். (௮௭)

இருண்மறை மிடற்றோன் கையி லோலைகண் டவையோ ரேவ
வருன்பெறு கரணத் தானு டாவணச் சொழுது வாங்கிச்
சுருன்பெறு மடியை நீக்கி விரித்தான் ரென்மை நோக்கித்
தெருன்பெறுமையோர் கேட்ட வாசகஞ் செப்பு கின்றான். (௮௮)

அருமறை நாவ னாதி சைவனு ரான் செய்கை
பெருமுனி வெண்ணெய் கல்லூர்ப் பித்தலுக் கியாழ மென்பால்
வருமுறை மரபு நோரும் வழித்தொண்டி செய்தற் கோலை
யிருமையா வெழுதி சேர்த்தே னிதத்தினை யென்ன முத்த. (௮௯)

வாசகங் கேட்டபின்னர் மற்றுமே லெழுத்தித் டார்க்
ளாசிலா வெழுத்தை நோக்கி யவைவொக்கு மென்ற பின்னர்
மாசிலா மறையோ ரையா மற்றுங்கள் பேர னுத்தர்
தேசடை யெழுத்தே யாகிற் றெளியப்பார்த் தநியி னென்றார்.

(க0)

அந்தனர் கூறவின்னு மானோலை யிவனே காண்பான்
ற்றைதன் றந்தை தானவே நெழுதுகைச் சாத்துண்டாகி
லிந்தவா வணத்தி னோடு மெழுத்து? ரொப்பு நோக்கி
வந்தது மொழிமி னென்றான் வலியவாட் கொள்ளும் வள்ளல்.

(க1)

திரண்டமா மறையோர் தாமுந் திருநாவ லூரர் கோமுன்
மருண்டது தெளிய மற்ற மறையவ னெழுத்தா லோலை
யரண்டரு காப்பில் வேறென் றழைத்துட னெப்பு நோக்கி
யிரண்டுமொத் திருந்த தென்னே யினிச்செய வில்லை யென்றார்.

(க2)

நான்மறை முனிவ னுர்க்கு நம்பியா னுரர் தோற்றீர்
பான்மையி னேவல் செய்தல் கடனென்று பண்பின் மிக்க
மேன்மையோர் வினம்ப நம்பி விதிமுறை யிதுவே யாகில்
யானிதற் கிசையே னென்ற லிசையுமோ வென்று நின்றார்.

(க3)

திருமிகு மறையோர் கின்ற செழுமறை முனியை நோக்கி
யருமுனி நீமுன் காட்டு மாவண மதனி லெங்கள்
பெருமைசேர் பதியே யாகப் பேசிய துணக்கிவ் ஆரில்
வருமுறை மனைபு நீடு வாழ்க்கையும் காட்டு கென்றார்.

(க4)

பொருவரும் வழக்கால் வென்ற புண்ணிய முனிவ ரென்னை
யொருவரு மறியீ ராகிற் போதுமென் றுரைத்தச் சூழ்ந்த
பெருமறை யவர்கு மாமு நம்பியும் பின்பு செல்வத்
திருவருட் டிறையே புக்கார் கண்டிலர் திகைத்து நின்றார்.

(க5)

எழ்பிரான் கோயி னண்ண விலங்குதான் மார்ப் னெங்க
ணம்பர்தங் கோயில் பூக்க தென்கொலோ வென்று நம்பி
தம்பெரு விருப்பி னோடு தனித்தொடர்ந் தழைப்ப மாதோ
டும்பரின் விடைமேற் றேன்றி யவர்தமக் குணர்த்த லுற்றார்.

(க6)

முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னியே வேட்கை கூரப்
பின்புகம் மேவ லாலே பிறந்தனை மண்ணின் மீது
துன்புறு வாழ்க்கை நினைத் தொடர்வறத் தொடர்ந்து வந்து
நன்புல் மறையோர் முன்னர் காந்தடுத் தாண்டோ மென்றார்.

(க7)

என்றெழு மோசை கேனா வீன்றவான் கண்ப்புக் கேட்ட
கன்றுபோற் கதறி நம்பி கரசா னாதி யங்கள்
துன்றிய புளக மாகத் தொழுததை தலைமே லாக
மன்றுளிர் செயலோ வந்து வலியவாட் கொண்ட தென்றார்.

(க8)

எண்ணிய வோசை னையத்தும் விளம்பிடை நிறைய வெங்கும்
விண்ணவர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்து வீழ்ம
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க மறைகளு முழங்கி யார்ப்ப
வண்ணை யோலை கட்டி யாண்டவ ருனிச் செய்வார்.

(க9)

மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றெண்ட நென்னு நாமம்
பெற்றனை நமக்கு மன்பிற பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
வற்சனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் துன்றை பாடும் வாயார். (௭௦)

தேடிய வயனு மாலுந் தேளியுரு வைந்தெ முத்தம்
பாடிய பொருளா புள்ளான் பாடுவாய் நம்மை யென்ன
நாடிய மனத்த ராகி நம்பியா ரூரர் மன்று
னாடிய செய்ய தானை யஞ்சலி கூப்பி னின்று. (௭௧)

வேதிய னாடு யென்னை வழக்கினால் வெல்ல வந்த
ஆதிய மறியா தேனுக் குணர்வுதந் துய்யக் கொண்ட
கோதிலா வமுதே யின்றுன் குணப்பெருங் கடலை நாயேன்
யாதனை யறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகே னெனமொ ழிந்தார். (௭௨)

அன்பனை யருளி னோக்கி யங்கண ருளிச் செய்வார்
முன்பெனைப் பித்த நென்றே மொழிந்தனை யாத லாலே
யென்பெயர் பித்த நென்றே பாடுவா யென்றார் நின்ற
வன்பெருந் தொண்ட ராண்ட வள்ளலைப் பாட லுற்றார். (௭௩)

வேறு.

கொத்தார்மலர் குழலாளொரு கூறயடி யவர்பான்
மெய்த்தாயினு மினியானையல் வியனாவலர் பெருமான்
பித்தாபிறை குடியெனப் பெரிதாந்திருப் பதிக
மித்தாரணி முதலாமுல கெல்லாமுய வெடுத்தார். (௭௪)

முறையால்வரு மதுரத்துடன் மொழியிந்தன முதலிற்
குறையாகிலை மும்மைப்படி கூடுங்கிழ மையினு
னிறைபாணியி லிசைகொள்புணர் நீடுமபுகழ் வகையா
லிறையான்மகி ழிசைபாடின நெல்லாகிக ரில்லான். (௭௫)

சொல்லார்தமி ழிசைபாடிய தொண்டன்றனை யின்னும்
பல்லாறுல கினினம்புகழ் பாடென்றுறு பரிவி
னல்லார்வெண்ணெய் நல்லூரருட் றிறைமேவிய நம்ப
னெல்லாவுல குய்யப்புர மெய்தானருள் செய்தான். (௭௬)

அயலோர்தவ முயல்வார்பிற ரன்றேமண மழியுஞ்
செயலானிகழ் புத்தூர்வரு சிவவேதியன் மகளு
முயர்காவலர் தனிகாதனை யொழியாதுணர் வழியிற்
பெயராதயர் சிவலோகமு மெளிதாம்வகை பெற்றான். (௭௭)

வேறு.

நாவலர்கோ னாரூரன் றனைவெண்ணெய் நல்லூரின்
மேலுமருட் றிறையமர்ந்த வேதியராட் கொண்டதற்பின்
பூவலருந் தடம்பொய்கைத் திருநாவ லூர்புகுந்து
தேவர்பிரான் றனைப்பணிந்து திருப்பதிகம் பாடினார். (௭௮)

சிவனுறைபுந் திருத்தறைபூர் சென்றணந்து தீவினையா
லவகெறிபிற் செல்லாமே தடுத்தாண்டா யடியேற்றுத்
தவகெறிந் தருனென்று தம்பிரான் முன்னின்று
பவகெறிக்கு விலக்காகுந் திருப்பதிகம் பாடினார். (௭௯)

புலனென்றும் படிதவத்திற் புரிந்தநெறி கொடுத்தருள
வலர்கொண்ட நறுஞ்சோலைத் திருத்துறைபூ ரமர்ந்தருள
நிலவுந்தண் புனலுமொளிர் நீள்சடையோன் றிருப்பாத
மலர்கொண்டு போற்றிசைத்து வந்தித்தார் வன்றெண்டர்.

(அ௦)

திருத்துறைபூர் தனைப்பணிந்து சிவபெருமா னமர்ந்தருளும்
பொருத்தமா மிடம்பலவும் புக்கிறைஞ்சிப் பொற்புலியூர்
நிருத்தனார் திருக்கூத்துத் தொழுவதற்கு நினைவுற்று
வருத்தமிழு கா தலினால் வழிக்கொள்வான் மனங்கொண்டார்.

(அ௧)

மலைவளர்ச்சுத் தகிலீலி மலர்பரப்பி மணிகொழிக்கு
மலைதருதண் புனற்பெண்ணை யாறுகடந் தேறியபி
னிலகுபசம் புரவிநெடுந் தேரிரவி மேல்கடலிற்
செலவணையும் பொழுதணையத் திருவதிகைப் புறத்தனைந்தார்.

(அ௨)

உடையவர சலகேத்து முழுவாரப் படையாளி
விடையவர்க்குக் கைத்தொண்டு விரும்புபெரும் பதியையிதித்
தடையுமதற் கஞ்சவனென் றந்ககரிற் புருதாதே
மடைவளர்தண் புறம்பணையிற் சித்தவட மடம்புகுந்தார்.

(அ௩)

வரிவளர்பூஞ் சோலைகூழ் மடத்தின்கண் வன்றெண்டர்
விரிதிரைநீர்க் கெழிலவட வீரட்டா னத்திறைதாள்
புரிவுடைய மனத்தினராய்ப் புடையெங்கு மிடைகின்ற
பரிசனமுந் துயில்கொள்ளப் பள்ளியமர்ந் தருளினார்.

(அ௪)

அதுகண்டு வீரட்டத் தமர்ந்தருளு மங்கணரு
முதுவடிவின் மறையவராய் முன்னொருவ ரறியாமே
பொதுமடத்தி னுட்புகுந்து பூத்தாரான் றிருமுடிமேற்
பதுமமலர்ந் தான்வைத்துப் பள்ளிகொள்வார் போற்பயின்றார்.

(அ௫)

அஞ்சிலையா ளுரனுணர்ந் தருமறையோ யுன்னடியென்
சென்னியில்லைத் தனையென்னத் திசையறியா வகைசெய்த
தென்னுடைய மூப்புக்கா னென்றருள வதற்கிசைந்து
தன்முடியப் பால்வைத்தே துயிலமர்ந்தான் றமிழ்தான்.

(அ௬)

அங்குமவன் றிருமுடிமேன் மீண்டுமவர் தாண்டீட்டச்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைகுந் திருநாவ லாராளி
யிங்கென்னைப் பலகாஹ மிதித்தகீ யாரென்னக்
கங்கைசடை கரத்தபிரா னறிந்திலையோ வெனக்கரந்தான்.

(அ௭)

செம்மாந்திங் கியானறியா தென்செய்தே னெனத்தெளிந்து
தம்மானை யறியாத சாதியா ருளரேயென்
றம்மானைத் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமர்ந்த
கைம்மாலி னுரியானைக் கழல்பணிந்து பாடினார்.

(அ௮)

பொன்றிராளு மணித்திரளும் பொருகரிவெண் கோடுகளு
மின்றிரண்ட வெண்முத்தும் விரைமலரு நறுங்குறடும்
வன்றிரைக ளாற்கொணர்ந்து திருவதிகை வழிபடலாற்
றென்றிசையிற் கங்கையெனுந் திருக்கெடிலந் தினைத்தாடி.

(அ௯)

அங்கணரை யடிபோற்றி யங்ககன்று மற்றத்தப்
பொங்குநதித் தென்கரைப்போய் போர்வலித்தோண் மாவலிதன்
மங்கலவேன் வியிற்பண்டு வாமனனாய் மண்ணிரந்த
செங்கணவன் வழிபட்ட திருமாணி சூழியணைந்தார். (௯௦)

பரம்பொருளப் பணிந்துதான் பரலிப்போய்ப் பணிந்தவர்க்கு
வரத்தருவான் றினாககரை வணங்கினர்வண் டமிழ்பாழ்
நரம்புடையா மொலிமுழவி னாதவொலி வேதவொலி
யரம்பையர்தங் கேதவொலி யறுத்தில்லை மருங்கணைந்தார். (௯௧)

உ வ று.

தேம லங்கலணி மாமணி மார்பிற் செம்ம லங்கயல்கன் செங்கம லத்தண்
பூம லங்கவெதிர் பாய்வன மாடே புள்ள லம்புதிரை வென்வளை வாலித்
தாம லங்குக் டடம்பினை சூழத் தண்ம ருங்குதொழு வர்க்கட மும்மை
மாம லங்களற வீடரு டில்லை மல்ல லம்பதியி னெல்லை வணங்கி. (௯௨)

நாக சூதவரு ளஞ்சர ளங்குழ் நாளி கேரமில் வங்க நரத்தம்
பூச ஞாமல் குளிர் வாழை மனாகம் பொதுளும் வஞ்சிபல வெங்கு டெருங்கி
மேக சாலமலி சோலைக ளாகி மீது கோகில மிடைத்து பிழற்றப்
போக பூமியினு மிக்கு விளங்கும் பூம்பு றம்பினை கடந்து புகுத்தார். (௯௩)

வன்னி கொன்றை வழை சண்பக மார மலர்ப்ப லாசொடு செருந்திமந் தாரங்
கன்னி காரங்குர வங்கமழ் புண்ண கற்ப பாடலிகள் கூவின மேருங்கித்
துன்னு சாதிரு மாலதி மெளவ றுதைத்த நத்திகர வீர மிடைத்த
பன்ம லர்ப்புனித கத்த வணங்கள் பணிந்து சென்றனன் மணங்கமழ் தாரான். (௯௪)

இடம ருங்குதனி நாயகி காண வேழ்பெ ரும்புவன முய்ய வெடுத்த
நடந வின்றான் சிலம்பொலி போற்று நான்ம றைப்பதியை நாளும் வணங்கக்
கடல்வ லங்கொள்வது போற்புடை சூழங் காட்சி மேவிக்கு சேட்செல வோங்குக்
தடம ருங்குவளர் மஞ்சிவ ரிஞ்சித் தண்கிடங்கை யெதிர் கண்டு மகிழ்த்தார். (௯௫)

மன்று ளாடுமது வின்னசை யாலே மறைச்ச ரும்பறை புறத்தின் மருங்கே
குன்று போலுமணி மாமதில் சூழங் குண்ட கழிச்சமல வண்டலர் கைதைத்
துன்று நீறுபுனை மேனிய வாகித் தாய நீறுபுனை தொண்டர்க் கொன்னச்
சென்று சென்றுமுரல் கின்றன கண்டு சிந்தை யன்பொடு திளைத்தெதிர் சென்றார். (௯௬)

பார்வி ளங்கவளர் நான்மறை நாதம் பயின்ற பண்புடிக வெண்கொடி யாடுஞ்
சீர்வி ளங்குமணி நாவொலி யாலுத் திசைக ணங்கெதிர் புறப்பட லாலுக்
தார்வி ளங்குவரை மார்பி னையன்பொற் சதுர்மு கங்களை வாயின தில்லை
பூர்வி ளங்குதிரு வாயில்க ணங்கி னுத்த ரத்திசையின் வாயின்று னெய்தி. (௯௭)

உ வ று.

அன்பின் வந்தெதிர் கொண்டசீ ரடியா ரவர்க ளோகம்பி யாருரர் தாமோ
முன்பி றைஞ்சின் ரியாவரென் றறியா முறைமை யாலெதிர் வணங்கி மகிழ்த்து
பின்பு கும்பிடும் வீருப்பி னிறைந்து பெருகு நாவனக ரார்பெரு மானும்
பொன்பி ரங்குமணி மாளிகை நீடும் பொருவி ரத்ததிரு வீதி புகுத்தார். (௯௮)

அங்கண் மாமறை முழங்கு மருங்கே யாட ரம்பைய ரங்கு முழங்கு
மங்குல் வானின்மிசை யைந்து முழங்கும் வாச மாலைகளின் வண்டு முழங்கும்
பொங்கு மன்பருவி கண்பொழி தொண்டர் போற்றி சைக்குமொலி யெங்குமுழங்குந்
திங்க டங்குசடை கங்கை முழங்குந் தேவ தேவர்புரி புத்திரு வீதி. (௯௯)

போக நீடுநிதி மன்னவன் மன்னும் புரங்க ளொப்பன வரம்பில வேங்கி
மாக முன்பருகு கின்றன போலு மாளி கைக்குல மிடைந்த பதாகை
யோக சிந்தைமறை யோர்கள் வளர்க்கு மோம னாமமுயர் வானி லடுப்ப
மேக பந்திகளிள் மீதிடை யெங்கு மின்னு டங்குவன வென்ன விளங்கும். (க00)

ஆடு தோகைபுடை நாகி டோறு மரணி தந்தசுட ராகுதி தோறு
மாடு தாமமணி வாயில்க் டோறு மங்க லக்கலசம் வேதிகை தோறுஞ்
சேடு கொண்டவொளி தேர்நிரை தோறுஞ் செந்நெ லன்னமலை சாலைகடோறு
நீடு தண்புனல்கள் பந்தர்க் டோறு நிரந்த தேவர்கண் நீரிடை தோறும். (க0க)

எண்ணில் பேருல களைத்தினு முள்ள வெல்லையிலழகு சொல்லிய வெல்லா
மண்ணி லிப்பதியில் வந்தன வென்ன மங்க லம்பொலி வளத்தன வாகிப்
புண்ணி யப்புனித வன்பர்கண் முன்பு புழந்து பாடல் புரிபொற்பின் விளங்கு
மண்ண லாடுதிரு வம்பலஞ் சூழ்ந்த வம்பொன் வீதியினே நம்பிவ ணங்கி. (க0உ)

மால யன்சை மகன்பெருந் தேவர் மற்று முள்ளவர்கண் முற்று நெருங்கிச்
சீல மாமுனிவர் சென்றுபின் னுன்னித் திருப்பி ரம்பினடி கொண்டி னோத்துக்
கால நேர்படுதல் பார்த்தய னிற்பக் காத லன்பர்கண் நாதர் புகும்பொற்
கோல நீடுதிரு வாயி லிறைஞ்சிக் குவித்த செங்கைதலை மேற்கொடு புக்கார். (க0ங)

வேறு.

பெருமதில் சிறந்த செம்பொன்மா ளிகையின் பிறங்குபே ரம்பல மேரு
வருமுறை வலங்கொண் டிறைஞ்சிய பின்னர் வணங்கிய மகிழ்வொடும் புருந்தா
ரருமறை முழவி னடுவினிற் சிரத்தி லன்பர்தஞ் சிந்தையி லலர்ந்த
திருவள ரொளிகூட் திருச்சிறந்தம் பலமுன் திருவணுக் கன்றிரு வாயில். (க0ச)

வையகம் பொலிய மறைச்சிலம் பார்ப்ப மன்றுளே மாலயன் தேட
வையர்தாம் வெளியே யாடுகின் றுரை யஞ்சலி மலர்த்தி முன்போற்றுங்
கைகளோ தினோத்த கண்களோ வந்தக் கரணமோ கலத்தவன் புத்தச்
செய்தவம் பெரியோன் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்தான் நிறுக்கலிற் துப்படி மருங்கு. ()

ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள வளப்பருங் கணங்க ளுக்குஞ்
சிந்தையே யாகக் குணமொரு முன்றுந் திருத்தாசுத் துவிகமே யாக
வீந்துவாழ் சடையா னுமொ னந்த வெல்லையி றணிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டிளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்த்தார். (க0சு)

தெண்ணிலா மலர்த்த வேணியா யுன்றன் நிருடநங் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே யெனக்கு வாலிதா மின்பமா மென்று
கண்ணிலா னந்த வருவிரீர் சொரியக் கைமல ருச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினு னீடி யறிவரும் பதிகம் பாடினா் பரவினா் பணிந்தார். (க0ஈ)

தடுத்துமுன் னாண்ட தொண்டனா் முன்பு தனிப்பெருந் தாண்டவம் புரிய
வெடுத்தசே வடியா ரருளினா் றாள மெறிபுனன் மறிதிரைப் பொன்னி
மடுத்தநீர் வண்ணப் பண்ணையா ரூரில் வருகநம் பாலென வானி
லடுத்தபோ தினில்வூர் தெழுந்ததோர் நாதங் கேட்டலு மதுவுனர்ந் தெழுந்தார். ()

ஆடுகின் றவர்பே ரருளினு னிகழ்ந்த வப்பணி சென்னிமேற் கொண்டு
குடுதங் கரங்க ளஞ்சலி கொண்டு தொழுந்தொறும் புறவிடை கொண்டு
மாடுபே ரொளியின் வளரமம் பலத்தை வலங்கொண்டு வணங்கினர் போந்து
நீடுவான் பணிய வுயர்த பொன் வரைபோ னிலையெழு கோபுரங் கடந்து. (க0க)

நின்றகோ புரத்தை நிலமுறப் பணிந்து கெடுத்திரு வீதியை வணங்கி.
மன்றலார் செல்வ மறகிணா டேகி மன்னிய திருப்பதியதனிற்
நென்றிசை வாயில் கடந்துமுன் போந்து சேட்படு திருவெல்லையிறைஞ்சிக்
கொன்றை வார்சடையா னருளையே நினைவார் கொள்ளிடத் திருநதி கடந்தார். (௧௧௦)

வேறு.

புறத்தருவார் போற்றிசைப்பப் புரிமுத்து லணிமார்ப்
ரறம்பயந்தா டிருமுலைப்பா லமுதுண்டு வளர்த்தவர்தாம்
பிறத்தருளும் பெரும்பேறு பெற்றதென முற்றுலகிற்
சிறத்தபுகழ்க் கழுமலமார் திருப்பதியைச் சென்றணைந்தார். (௧௧௧)

பின்னையார் திருவவதா ரஞ்செய்த பெரும்புகவி
யுள்ளான மிதியேனென் னாரெல்லைப் புறம்வணங்கி
வள்ளலார் வலமாக வரும்பொழுதின் மங்கையிடங்
கொள்ளுமால் விடையானு மெதிர்காட்சி கொடுத்தருள. (௧௧௨)

மண்டியபே ரன்பினால் வன்றெண்டர் நின்றிறைஞ்சித்
தெண்டிரைவே லையின் மித்த திருத்தொணி புரத்தாரைக்
கண்டொண்டேன் கயிலையினில் வீற்றிருத் தபடியென்று
பண்டருபின் னிசைபயின்ற திருப்பதிகம் பாடினார். (௧௧௩)

இருக்கோல மிடும்பெருமா னெதிர்கின்று மெழுத்தருள
வெருக்கோளுந் ததுநீங்க வாளுந்மேற் செல்லிரும்பிப்
பெருக்கோதஞ் சூழ்புறவப் பெரும்பதியை வணங்கிப்போய்த்
திருக்கோலக் காவணங்கிச் செத்தயிழ்மா லைகன்பாடி. (௧௧௪)

தேனாக்கு மலர்ச்சோலைத் திருப்புன்கூர் கம்பர்பா
லானாப்பே ரன்புமிக வடியடைந்து தயிழ்ப்பாடி
மாணாக்குங் கரதலத்தார் மகிழ்த்தவிடம் பலவணங்கிக்
காணாக்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் காவிரியின் கரையணைந்தார். (௧௧௫)

வம்புலா மலரலைய மணிகொழித்து வத்தியியும்
பைம்பொன்வார் கரைப்பொன்னிப் பயிற்றித்தம் படித்தாடித்
தம்பிரான் மயிலாடு துறைவணங்கித் தாவில்சீ
ரம்பர்மா கானத்தி னமர்த்தபிரா னடிபணிந்தார். (௧௧௬)

பின்னாச்செஞ் சடையண்ணல் விரும்புதிருப் புகலூரை
முன்னாகப் பணிந்தேத்தி முதல்வன்ற னுணர்ணைந்து
பொன்னாரு முத்தரியம் புரிமுத்து லணிமார்பர்
தென்னாவ லூராளி திருவாரூர் சென்றணைந்தார். (௧௧௭)

தேராரு கெடுவீதித் திருவாரூர் வாழ்வாருக்
காராத காதலினம் மாறா னுமழைக்க
வாராகின் ருனவனை மகிழ்ந்தெதிர்கொள் வீரென்று
நீராருஞ் சடைமுடிமே னிலவணிந்தா ரருள்செய்தார். (௧௧௮)

தம்பிரா னருள்செய்யத் திருத்தொண்ட ரதுசா
யெம்பிரா னாரூடா னிருந்தபரி சிதவாலு
னம்பிரா னாராவா ரவரன்றே யெனுநலத்தா
லும்பர்கா டிழிந்ததென வெதிர்கொள்ள வுடனெழுந்தார். (௧௧௯)

மாளிகைகண் மண்டபங்கண் மருங்குபெருங் கொடிநெருங்கத்
தாளிநெடுந் தோரணமும் தழைக்கமுருங் குழைத்தொடையு
நீளிலைய கதலிகளு நிறைந்தபசும் பொற்றசம்பு
மோளினெடு மணிவிளக்கு முயர்வாயி ரொறுநிறைத்தார்.

(கஉ௦)

சோதிமணி வேதிகைக நேறுஞ்சார் தணிலீவிக்
கோதில்பொரி பொற்சண்ணங் குளிர்தள மணிபரப்பித்
தாதிவர்பூந் தொடைமாலேத் தண்பந்தர் களுஞ்சமைத்து
வீதிகணுண் கெளடங்க விரைப்பனிரீர் மிசைவிட்டார்.

(கஉ௧)

மங்கலகீ தம்பாட மழைநிகர் தூ ரியமுழங்கச்
செங்கயற்கண் முற்றிழையார் தெற்றிதொறு நடம்பயில
நங்கன்பிரான் நிருவாளர் நகர்வாழ்வார் நம்பியைமுன்
பொங்கெயினீ டிருவாயிற் புறமுறவர் தெதிர்கொண்டார்.

(கஉ௨)

கே வ று.

வந்தெதிர் கொண்டு வணங்குவார்முன் வன்றெண்ட ரஞ்சலி கூப்பிவந்து
சிந்தை களிப்புற வீதியூடு செல்வார் திருத்தொண்டர் தம்மைநோக்கி
யெந்தை யிருப்பது மாருரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேள்ரென்னுஞ்
சந்த விசைப்பதி கங்கன்பாடித் தம்பெருமான்நிரு வாயில் சார்ந்தார்.

(கஉ௩)

வாணுற நீடிரு வாயினோக்கி மண்ணுற வைத்துறுப் பால்வணங்கித்
தேனிறை கற்பக வாசமாலேத் தேவா சிரியன் ரொழுதிறைஞ்சி
பூனு முயிரு முருக்குமன்பா லுச்சிரு வித்தசெங் கைகளோடுங்
கூநறுங் கொன்றையன் மூலட்டானஞ் சூழ்திரு மாளிகை வாயில்புக்கார்.

(கஉ௪)

புற்றிடங் கொண்ட புராதனனைப் பூங்கோயின் மேய பிரானையார்க்கும்
பற்றிட மாய பரம்பொருளைப் பார்ப்பதி பாகனைப் பங்கயத்தா
ளற்சனை செய்ய வருள்புரிந்த வண்ணலை மண்டிசை வீழ்த்திறைஞ்சி
நற்றமிழ் நாவலர் கோனுடம்பா னன்மையின் நன்மையை மெய்மைபெற்றான்

()

அன்பு பெருக வருகியுள்ள மலையவட் டாங்கபஞ் சாங்கமாக
முன்பு முறைமையி னால்வணங்கி முடிவிலாக் காதன் முதிர்வோங்கி
நன்புல னாகிய வைத்துமொன்றி நாயகன் சேவடி யெய்தப்பெற்ற
வின்பவெள் ளத்திடைமூழ்கி நின்றே யின்னிசை வண்டமிழ் மாலேபாட.

(கஉ௫)

வாழிய மாமறைப் புற்றிடங்கொண் மன்னவ னொரு ளாலோர்வாக்குத்
தோழமை யாக வுனக்குநம்மைத் தந்தன நாமுன்பு தொண்டுகொண்ட
வேள்வியி லன்றுநீ கொண்டகோல மென்றும் புனைந்துநின் வேட்கைதீர
வாழிமண் மேல்விளை யாடுவாயென் றுருரர் கேட்கு வெழுந்ததன்றே.

(கஉ௬)

கேட்க விரும்பிவன் ரெண்டரென்றுந் கேடிலா தானே யிறைஞ்சினின்றே
யாட்கொள வந்த மறையவனே யாரு ரமர்ந்த வருமணியே
வாட்கயல் கொண்டகண் மங்கைபங்கா மற்றுன் பெரிய கருணையன்றே
நாட்கம லப்பதந் தந்ததின்று நாயினே னைப்பொரு ளாகவென்றார்.

(கஉ௭)

என்று பலமுறை யால்வணங்கி யெய்திய வுள்ளக ளிப்பினோடும்
வென்றி யடல்விடை போனடந்து வீதி விடங்கப் பெருமான்முன்பு
சென்று தொழுது துதித்துவாழ்த்து திருமாளி கைவலஞ் செய்துபோந்தா
ரன்று முதலடி யார்கனெல்லார் தம்பிரான் ரோழரென் றேயறைந்தார்.

(கஉ௮)

தடுத்தாட்கொண்டபுராணம்

ஹமவளர்கண்ட ரஞ்ஜினாலே வண்டமிழ் நாவலர் தம்பெருமான்
சைவ விடங்கி னணிபுனைந்து சாத்தமு மாலையுந் தாருமாகி
மெய்வளர் கோலமெல் லாம்பொலிய மிக்க விழுத்தவ வேந்தரென்னத்
தெய்வ மணிப்புற்று ளாரைப்பாடித் தீளைத்து மகிழ்வொடுஞ் செல்லாநின்றார். (க௭௦)

வேறு.

இதற்குமு னெல்லை யில்லாத் திருநக ரிதனுள் வந்து
முதற்பெருங் கயிலை யாதி முதல்வர்தம் பங்கி ணுட்குப்
பொதுக்கடிந் துரிமை செய்யும் பூங்குழற் சேடி மாநிற்
கதிர்த்தபூ ணேந்து கொங்கைக் கமலினி யவத ரித்தாள். (க௭௧)

கதிர்மணி பிறந்த தென்ன லுருத்திர கணிகை மாராம்
பதியிலார் குலத்திற் றேன்றிப் பரையைய ரென்னு நாமம்
விதுபுளி விளக்கத் தாலே மேதரு சான்றோ ரான்ற
மதியணி புனித னன்னாண் மங்கல வணியாற் சாத்தி. (க௭௨)

பரவினர் காப்புப் போற்றிப் பயில்பெருஞ் சுற்றந் திங்கள்
விரவின பருவந் தோறும் விழாவணி யெடுப்ப மிக்கோர்
வரமலர் மக்கை யிங்கு வந்தன னென்று சிந்தை
தரவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தளர்நடைப் பருவஞ் சேர்ந்தார். (க௭௩)

மானினம் பிணையோ தெய்வ வளரின முகையோ வாசத்
தேனினம் பதமோ வேலைத் திரையினம் பவள வல்லிக்
கானினங் கொடியோ திங்கட் கதிரினங் கொழுந்தோ காமன்
ரிளம் பருவங் கற்குந் தனியினந் தனுவோ வென்ன. (க௭௪)

காமின் பொற்பு வாய்ப்பு காளுநான் வளர்ந்துபொங்க
வாடுமென் கழங்கும் பந்து மம்மனை பூசலின்ன
பாடுமின் னிசையுந் தங்கன் பனிலை வல்லி பாதங்
காமின் புருகப் பாடுங் கொள்கையோர் குறிப்புத் தோன்ற. (க௭௫)

பின்னாமைப் பருவ மீதாம் பேதைமைப் பருவ நீங்கி
யன்னுதநீ கமைந்த பொற்பா லங்கன்மெய்த் தனங்க ளீட்டங்
கொள்ளமிக் குயர்வபோன்ற கொங்கைகோங் கரும்பை வீழ்ப்ப
வுள்ளமெய்த் தன்மை முன்னே யுண்மையுந் தோன்ற வுய்ப்பார். (க௭௬)

பாங்கியர் மருங்கு குழப் படரொளி மறுகு குழத்
தேங்கமழ் குழலின் வாசந் திசையெலாஞ் சென்று குழ
வேங்குழங் கோயிலுள்ளா றொருவரை யன்பினோடும்
பூங்கழல் வணங்க வென்றும் போதுவா ரொருகாட் போர்தார். (க௭௭)

அணிகிலம் படிகள் பார்வென் றடிப்படுத் தன்மென் றூர்ப்ப
மணிகிளர் காஞ்சி யல்குல் வரியர வுலகை வென்ற
துணிவுகொண் டார்ப்ப மஞ்ச சுரிசுழற் கழிய வின்னும்
பணியுமென் றினவன் டார்ப்பப் பரையையர் போதும் போதில். (க௭௮)

புற்றிடம் விரும்பி னாரைப் போற்றினர் தொழுது செல்வார்
சுற்றிய பரிசு னங்கன் குழவா னுடைய நம்பி
நற்பெரும் பான்மை கூட்ட நகைபொதிந் திலங்கு செல்வாய்
விற்புரை நுதலின் வேற்கண் விளங்கிழை யவரைக் கண்டார். (க௭௯)

வேறு.

கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன்றன் பெருவாழ்வோ
நன் புண்ணியமோ புயல்சுமந்து
விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ
வற்புதமோ சிவனருளோ வறியேனென் றதிசயித்தார்.

(கச0)

ஒவியநான் முகனெழுத வொண்ணாமை யுள்ளத்தான்
மேவியதன் வருத்தமுற விதித்ததொரு மணிவிளக்கோ
முவுலகின் பயனாகி முன்னின்ற தெனநினைந்து
நாவலர்கா வலர்நின்றார் நடுநின்றார் படைமதனார்.

(கச1)

தண்டரள மணித்தோடுத் தகைத்தோடுங் கடைபிறழ்ங்
கெண்டைநெடுங் கண்வியப்பக் கிளரொளியு ணுரவோனை
யண்டர்பிரான் நிருவருளா லயலறியா மனம்விரும்பப்
பண்டைவீதி கடைகூட்டப் பரவையா ருங்கண்டார்.

(கச2)

கண்கொள்ளாக் கவின்பொழிந்த திருமேனி கதிர்விரிப்ப
விண்கொள்ளாப் பேரொளியா நெதிர்தோக்கு மெல்லியலுக்
கெண்கொள்ளாக் காதலின்முன் பெய்தாத தொருவேட்கை
மண்கொள்ளா நாண்மடமச் சம்பயிர்ப்பை வலிச்செழும்.

(கச3)

முன்னேவர் தெதிர்தோன்று முருகனே பெருகொளியாற்
றன்னேரின் மாரனே தார்மார்பின் விஞ்சையனே
மின்னேர்செஞ் சடையண்ணன் மெய்யருள்பெற் றுடையவனே
வென்னேயென் மனத்திரித்த விவன்யாரோ வெனநினைத்தார்.

(கச4)

அண்ணலவன் றன்மருங்கே யளவிற்றத் காதலின
லுண்ணிறையுங் குணநான்கு மொருபுடைசாய்ந் தனவெனினும்
வண்ணமலர்க் கருங்கூட்தன் மடக்கொடியை வலிதாக்கிக்
கண்ணுதலேத் தொழுமன்பே கைக்கொண்டு செலுய்ப்ப.

(கச5)

பாங்கோடிச் சிலைவளைத்துப் படையங்கண் விபொண்க்
தாங்கோலி யெம்மருங்குந் தடைசெய்ய மடவரலுந்
தேங்கோதை மலர்க்குமுன்மேற் சிறைவண்டு கலத்தார்ப்பப்
பூங்கோயி லமர்த்தபிரான் பொற்கோயில் போய்ப்புகுந்தாள்.

(கச6)

வன்றெண்ட ரதுகண்டென் மனங்கொண்ட மயிலியலி
னின்றெண்டைச் செங்கனிவா யினங்கொடிதான் யாரென்ன
வன்றற்கு முன்னின்ற ரவரங்கை பரவையார்
சென்றும்பர் தரத்தார்க்குஞ் சேர்வரியா ரெனச்செப்ப.

(கச7)

பேர்பரவை பெண்மையினிற் பெரும்பரவை விரும்பல்பு
லார்பரவை யணிதிகழு மணிமுறுவ லரும்பரவை
சீர்பரவை யாயினு டிருவுருவின் மென்சாய
லேர்பரவை யிடைப்பட்ட வென்னாசை யெழுபரவை.

(கச8)

என்றினைய பலவுகினைத் தெம்பெருமா னருள்வகையான்
முன்றொடர்ந்து வருங்காதன் முறைமையினற் றொடக்குண்டு
நன்றெனையாட் கொண்டவர்பா னண்ணுவனென் றுண்மகிழ்ந்து
சென்றடைய நம்பியும்போய்த் தேவர்பிரான் கோயில்புக.

(கச9)

பாவையார் வலங்கொண்டு பணிந்தேத்தி முன்னரே
புரவலனார் கோயிலினின் றெருமருங்கு புறப்பட்டார்
விரவுபெருங் காதலினுன் மெல்லியலார் தமைவேண்டி.
யரவினா ரம்புனைந்தா ரடிபணிந்தா ராளுநர்.

(கடு0)

ஆவ்வாறு பணிந்தேத்தி யணியாளர் மணிப்புற்றின்
மைவாழுந் திருமிடற்று வானவர் பா னின் றும்போந்
தெவ்வாறு சென்றனென் னின்னுயிரா மன்னமெனச்
செவ்வாய்வெண் ணைக்கொடியைத் தேடுவா ராயினார்.

(கடுக)

வேறு.

பாச மாம்பினைப் பற்றறுப் பாண்மிரு
மாசை மேலுமொ ராசை யளிப்பதோர்
தேசின் மன்னியென் சிந்தை மயக்கிய
வீச னொரு னென்கொறிச் சென்றதே.

(கடுஉ)

உம்பர் நாயகர் தங்கு லல்லது
நம்பு மாற்றி யேனை நடுக்குற
வம்பு மால்செய்து வல்லியி னெல்லியின்
நெம்பி ரானரு னென்கொறிச் சென்றதே.

(கடுங்)

பந்தம் வீடு தரும்பர மன்கழல்
சிந்தை யார்வற டுன்னுமென் சிந்தையை
வந்து மால்செய்து மாணென வேலிழித்
தெந்தை யாரரு னென்கொறிச் சென்றதே.

(கடுச)

என்று சாலவு மாற்றல மென்னுயிர்
நின்ற தென்கொன சித்திலப் பூண்மலை
மன்றல் வார்குழல் வஞ்சியைத் தேடுவான்
சென்று தேவா சிரியனைச் சேர்ந்தபின்.

(கடுதி)

காலி நேர்வருங் கண்ணியை கண்ணுவான்
யாவீ ரோடு முறையியம் பாதிருந்
தாவி கல்குவ ராளுரை யாண்டவர்
பூவின் மங்கையைத் தந்தெனும் போழ்தினில்.

(கடுசு)

நாட்டு நல்லிசை நாவுலா ரன்சிந்தை
வேட்ட மின்னிடையின்னமு தத்தினைக்
காட்டு வேன்கட லைக்கடைந் தென்பபோற்
பூட்டு மேற்பரித் தேரோன் கடல்புக.

(கடுஎ)

எய்து மென்பெடை யோடினாரே தோந்துண்டு
பொய்கை யிற்பகல் போக்கிய புள்ளினம்
வைரு சேக்கைகண் மேற்செல வந்தது
பையுண் மாலே தமியோர் பணிப்புற.

(கடுஅ)

பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைய ருள்ளமும்
வஞ்ச மாக்கடம் வல்வினை யும்மா
னஞ்செழுத்து முணரா வறிவிலோர்
கெஞ்ச மென்ன விருண்டது நீண்டவான்.

(கடுக)

மறுவில் சிந்தைவன் றெண்டர் வருந்தினு
விறும ருங்குலார்க் கியார்பிழைப் பாரென்று
நறும லர்க்கங்கு னங்கைமுன் கொண்டபுன்
முறுவ லென்ன முகிழ்த்தது வெண்ணிலா.

(கக0)

அரந்தை செய்வார்க் கழுங்கித்தும் மாருயிர்
வரண்கை தீண்ட மலர்குல மாதர்போற்
பார்த வெம்பகற் கொல்கிப் பனிமதிக்
கரங்க டீண்ட வலர்ந்த கயிரவம்.

(ககக)

தோற்று மன்னுயிர் கட்டுகலாந் தாய்மையே
சாற்று மின்பமுந் தண்மையுந் தந்துபோ
யாற்ற வண்டமெ லாம்பரத் தண்ணல்வெண்
ணீற்றின் பேரொளி போன்றது நீணிலா.

(ககஉ)

வாலி புள்ளொலி மாறிய மாலையி
னாவ லாரரு நங்கை பரவையாம்
பாவை தந்த படர்பெருங் காதலு
மாவி சூழ்ந்த தனிமைபு மாயினார்.

(ககங)

தந்தி ருக்கண் ணெரிதழ லிற்பட்டு
வெந்த காமன் வெளியே யுருச்செய்து
வந்தென் முன்னின்று வாள் தொடுப்பதே
யெந்தை யாரரு ளிவ்வண்ண மோவென்பார்.

(ககச)

ஆர்த்தி கண்டுமென் மேனின் றழற்கதிர்
னர்ப்ப தேயெனைத் தொண்டுகொண் டாண்டவர்
நீர்த்த ரங்க டெடுங்கங்கை நீண்முடிச்
சாத்தும் வெண்மதி போன்றிலை தண்மதி.

(ககஊ)

அடுத்த மேன்மே லலைத்தெழு மாழியே
தடுத்து முன்னெனை யாண்டவர் தாமுணக்
கடுத்த நஞ்சன் றரங்க கரங்களா
வெடுத்து நீட்டுகி யென்னையின் றென்செயாய்.

(ககக)

பிறந்த தெங்கள் பிரான்மல யத்திடைச்
சிறந்த ணைந்தது தெய்வநீர் நாட்டினிற்
புறம்ப ணைத்தடம் பொங்குழல் வீசிட
மறம்ப யின்றதெவ் கோதமிழ் மாருதம்.

(ககௌ)

இன்ன தன்மைய பின்னு மியம்புவான்
மன்னு காதல னாகிய வள்ளல்பாற்
றன்ன ரும்பெற னெஞ்சு தயங்கப்போ
மன்ன மன்னவன் செய்ததை யறைகுயாம்.

(ககஅ)

வே லுறு.

.கனங்கொண்ட மணிகண்டர் கழல்வணங்கிக் கணவனைமுன் பெறுவான் போல
வினங்கொண்ட சேடியர்கள் புடைசூழ வெய்துபெருங் காத லோடுந்
தனங்கொண்டு தனர்மருங்குற் பரவையும்வன் றெண்டர்பாற் றணித்துச் சென்ற
ரங்கொண்டு வரும்பெரிய மயல்கொண்டு தன்மணிமள ளிகையைச் சார்ந்தான்.

()

சேறடிமே ஊபுரங்க ளறிந்தனபோற் சிறிதளவே யொலிப்ப முன்னர்
வேறெருவ ருடன்பேசான் மெல்லவடி யொதுங்கிமா ளினையின் மேலா
லேறிமர கதத்தூணத் திலங்குமணி வேதிகையி னைல்கொள் பொற்கான்
மாநின்மலர்ச் சேக்கையிசை மணிசிலா முன்றின்மருங் கிருந்தாள் வந்து. (கஎ0)

அவ்வளவி லருகிருந்த சேடிதனை முகநோக்கி யாளு ராண்ட
மைவிரவு கண்டரைநாம் வணங்கப்போ மறுகெதிர்வந் தவரா ரென்ன
விலுவுகி லந்தணரா யிருவர்தே டொருவர்தா மெதிர்தின் றுண்ட
சைவமுதத் திருத்தொண்டர் தம்பிரான் றேழுனாந் நம்பி யென்றான். (கஎக)

என்றவுரை கேட்டலுமே யெம்பிரான் நமரேயோ வென்ன முன்னம்
வன்றெண்டர் பால்வைத்த மணக்காத ளளவின்றி வளர்ந்து பொங்க
நின்றிறை நாண்முதலாங் குணங்களுட னீங்கவுயி ரொன்றுந் தாங்கி
மின்றயங்கு நுண்ணிடைபாள் வெவ்வுயிர்ந்து மெல்லிணைமேல் வீழ்ந்த போது. ()

ஆரநாற்றுச் சேராட்டி யரும்பனிகீர் நறுத்திவலை யருகு வீசி
யீரவிளர் தனிருளிரப் படுத்துமட வார்செய்த லிவைபு மெல்லாம்
பேரழவி னெய்சொரிந்தா லொத்தனமற் றதன்மீது சயிதை யென்ன
மாநனுத்தன் பெருஞ்சிலையின் வலிகாட்டி மலர்வாளி சொரித்தான் வந்து. (கஎஉ)

மலரமளித் துயிலாற்றாள் வருத்தென்றன் மருங்காற்றான் மங்குல் வானி
னிலவுமிழ் தழுவாற்று னிறையாற்றும் பொறையாற்று நீர்மையோடுங்
கலவையி லெனவெழுத்து கருங்குழலின் பரமாற்றாக் கைய ளாகி
யிலவவிதழ்ச் செத்துவரவாய் கெகிழ்த்தாற்றா மையின்வறிதே யின்ன சொன்னான். ()

வேறு.

கந்தங் கமழ்மென் குழலீ ரிதுவென் கலைவான் மதியங் கனல்வா னெனையிச்
சந்தின் நழலைப் பணிகீ ரளவித் தடவுங் கொடியீர் தவிர் தவிர்
வந்திங் குலவு நிலவுங் விரையார் மலயா னிலமு மெரியாய் வருமா
வந்தன் புனலு மரவும் வீரவுஞ் சடையா னருள்பெற் றுடையா ருளார். (கஎ3)

புலரும் படியன் நிரவென் னளவும் பொறையு சிறையு மிறையுத் தரியா
வுலருந் தனமு மனமும் வினையே னெருவே னளவோ பெருவாழ் வுரைவர்
பலரும் புரியுந் துயர்தா னிதுவோ பட்டான் மதனா புடைசின் நகலா
ரலருந் நிலவு மலரு முடியா ரருள்பெற் றுடையா ரவரோ வறியார். (கஎ௪)

தேருங் கொடியு மிடைபு மறுகிற் திருவா ரூரார் நீரே யல்லா
லாரென் றுயர மறிவா ரடிகே ளடியே னயரும் படியோ விதா
னீரும் பிறையும் பொறிவா ளரவின் னிறையு சிறைவெண் டலையின் புடையே
பூருஞ் சடையீர் விடைமேல் வருவீ ருமதன் பிலர்போல் யானோ வுறுவேன். (கஎ5)

என்றின் னனவே பலவும் புகலு மிருளா ரளகச் சருளோ தியையும்
வன்றெண் டரையும் படிமேல் வரமுன் பருள்வா னருளும் வகையார் னினைவார்
சென்றும் பரகளும் பணியுஞ் செல்வத் திருவா ரூர்வாழ் பெருமா ளடிக
என்றங் கவர்மன் றிலகீர் செயுமென் றடியா ரறியும் படியா லருளி. (கஎ௬)

மன்னும் புகழ்நா வலர்கோன் மகிழ மங்கை பரவை தன்னைத் தத்தோ
மின்னவ் வகைநம் மடியா ரறியும் படியே யுரைசெய் தனமென் றருளிப்
பொன்னின் புரிபுன் சடையன் விடையன் பொருமா கரிய னுரிவை புனைவா
னன்னர் கட்டையாள் பரவைக் கணிய தாரு ரன்பான் மணமென் றருள. (கஎ௭)

காமத் துயரிற் கவல்வார் ஞெஞ்சிற் கரையில் விருளுங் கங்குற் கழிபோம்
யாமத் திருளும் புலரக் கதிரோ னெழுதா லையில்வர் தடியார் கூடிச்
சேமத் துணையா மவர்பே ரருளைத் தொழுதே திருநா வலர்கோன் மகிழத்
தாமக் குழலாள் பரவை வதுவை தகுநீர் மையினு னிகழச் செய்தார்.

(கஅ0)

வேறு.

தென்னு வூர்மன்னன் நேவர்பிரான் நிருவருளான்
மின்னுங் கொடிமருங்குற் பரவையெனும் மெல்லியறன்
பொன்னுரு முலையோங்கற் புணர்குவடே சார்வாகப்
பன்னுளும் பயில்யோகம் பரம்பரையின் விரும்பினார்.

(கஅக)

தன்னையா ளுடையபிரான் சரணா விர்தமலர்
சென்னியிலுஞ் சிந்தையிலு மலர்வித்துத் திருப்பதிகம்
பன்னுதமிழ்த் தொடைமாலே பலசாத்திப் பரவையெனு
மின்னிடையா னுடன்கூடி விளையாடிச் செல்கின்றார்.

(கஅஉ)

வேறு.

மாதுடன் கூட வைகி மாடிகை மருங்கு சோலை
போதலர் வாவி மாடு செய்குன்றின் புடையோர் தெற்றிச்
சீதாத் தரளப் பந்தர்ச் செழுத்தவி சிழித்து தங்க
ஞதர்பூங் கோயி னண்ணிக் கும்பிடும் விருப்பா னம்பி.

(கஅங)

அந்தரத் தமரர் போற்று மணிகிள ராடை சாத்திச்
சீத்தனத் தனறு தோய்ந்த குங்குமக் கலவை சாத்திச்
சந்தரச் சுழியுந் சாத்திச் சுடர்மணிக் கலன்கள் சாத்தி
யந்திரத் திருவின் மேலா மெழின்மிக விளங்கித் தோன்ற.

(கஅச)

கையினிற் புனைபொற் செண்டிங் காநிலி லிலங்கு தோடு
மெய்யினிற் றுவரு தூலு நெற்றியின் விளங்கு நீறு
மையனுக் கழுகிதாமென் றுயிழை மகளிர் போற்றச்
சைவமெய்த் திருவின் கோலச் சழைப்பவீ திமினைச் சார்த்தார்.

(கஅரு)

நாவலூர் வந்த சைவ நற்றவக் களிதே யென்று
மேவலர் புரக்கள் செற்ற விடையவர்க் கன்ப வென்றுத்
தாவில்சீர்ப் பெருமையாரூர் மறையவர் தலைவ வென்று
மேவின ரிரண்டு பாலும் வேறுவே ராகப் போற்ற.

(கஅக)

கைக்கடா குரங்கு கோழி சிவல்கவு தாரி பற்றிப்
பக்கமுன் போது வார்கள் பயின்மொழி பயிற்றிச் செல்ல
மிக்கபூம் பிடகை கொள்வோர் விரையடைப் பையோர் குழ
மைக்கருங் கண்ணினூர்கண் மறுகீண் மறுகில் வந்தார்.

(கஅஎ)

பொலங்கலப் புரவி பண்ணிப் போதுவார் பின்பு போத
விலங்கொளி வலயப் பொற்றே ளிடையிடை மிடைந்து தொங்க
னலங்கிளர் நீழற் குழ நான்மறை முனிவ ரோடு
மலங்கலத் தோளி னுன்வர் தனைத் தன் னண்ணல் கோயில்.

(கஅஅ)

கண்ணுதல் கோயிற் நேவா சிரியனுங் காவ ணத்து
விண்ணவ ரொழிய மண்மேன் மிக்கசீ ரடியார் கூடி
யெண்ணிலா ரிருந்த போதி லிவர்க்கியா னுழையே னாகப்
பண்ணுநா ளெந்நா ளென்று பரமர்தாள் பரவிச் சென்றார்.

(கஅக)

அடியவர்க் கடிய னுவே னென்னுமா தரவு கூடாக்
கொடியெடுங் கொற்ற வாயில் பணிந்துகை ருலித்துப் புக்கார்
கீழ்கொன்பூங் கொன்றை வேய்த்தா ரவர்க்கெதிர் காணக் காட்டும்
படியெதிர் தோன்றி நிற்கப் புதங்கள் பணிந்து பூண்டு. (கக0)

வேறு.

மன்பெ ருந்திரு மாமறை வண்டுசூழ்ந்
தன்பர் சிந்தை யலர்ந்தசெந் தாமரை
நன்பெ ரும்பா மானந்த நன்மது
வென்ற ரத்து மளித்தெதிர் நின்றன. (கக1)

ஞால முய்ய நடமன்று ளாடின
கால னூயிர் மாளக் கறுத்தன
மாலை தாழ்குமுன் மாமலை யான்செங்கை
சில மாக வருடச் சிவத்தன. (கக2)

நீதி மாதவர் நெஞ்சிற் பொலிந்தன
வேதி யாதவர் தம்மைவே திப்பன
சோதி யாயெழுஞ் சோதியுட் சோதிய
வாதி மாலவன் காண வளவின். (கக3)

வேத வாரண மேல்கொண் டிருந்தன
பேதை யேன்செய் பிழைபொறுத் தாண்டன
வேத மானவை தீர்க்க விசைத்தன
பூத நாதரின் புண்டரீ கப்பதம். (கக4)

வேறு.

இன்னவா நேத்து நம்பிக் கேறுசே வகனார் தாமு
மந்நில யவர்தாம் வேண்டு மதனையே யருள வேண்டி
மன்னுச் சடியார் தங்கள் வழித்தொண்டை புணர நல்கிப்
பின்னையு மவர்க் டங்கள் பெருமையை யருளிச் செய்வார். (கக5)

பெருமையாற் றம்மை யொப்பார் பேணலா லெம்மைப் பெற்றா
ரொருமையா லுலகை வெல்வா னுனமே லொன்று மில்லா
ரருமையா நிலையி னின்றா ரன்பினு லன்ப மார்வா
ரிருமையுங் கடந்து நின்றா ரிவரைநீ யடைவா யென்று. (கக6)

நாதனா ரருளிச் செய்ய நம்பியா ருரர் நானிங்
கேதந்தீர் நெறியைப் பெற்றே னென்றெதிர் வணங்கிப் போற்ற
நீதியா லவர்க் டம்மைப் பணிந்துநீ நிறைசொன் மாலை
கோதிலா வாய்மை யாலே பாடென வண்ணல் கூற. (கக7)

தன்னையா னுடைய நாதன் றானருள் செய்யக் கேட்டுச்
சென்னியால் வணங்கி நின்ற திருமுனைப் பாடி நாட
ரின்னவா நின்ன பண்பென் நேத்துகே னிதற்கு யானா
பன்னுபா மாலை பாடும் பரிசெனக் கருன்செய் யென்ன. (கக8)

வேறு.

தொல்லுமால் வரைபயந்த னாயாடன் நிருப்பாக
ணல்லநீர்ந் துலகுய்ய மறையளித்த திருவாக்காற்
நிலைவா ழுந்தணர்ந்த மடியார்க்கு மடியேனென்
தெல்லையிலவன் புகழாணீ யெழுத்திசைப்பா மொழியென்றார். (கக9)

மன்னுசீர் வயலாரூர் மன்னவரை வன்றெண்டர்
சென்னியுற வடிவணங்கித் திருவருண்மேற் கொள்பொழுதின
முன்னமா லயனறியா முதல்வர்தா மெழுந்தருள
வந்நிலைகண் டடியவர்பாற் சார்வதனுக் கணிகின்றார்.

(உ00)

தூரத்தே திருக்கூட்டம் பலமுறையாற் றொழுதன்பு
சேரத்தாழ்ந் தெழுந்தருகு சென்றெய்தினின்றழியா
வீரத்தா ரெல்லார்க்குந் தனித்தனிகேவ் றடியேனென்
றார்வத்தாற் திருத்தொண்டத் தொகைப்பதிக மருள்செய்தார்.

(உ0க)

தம்பெருமான் கொடுத்தமொழி முதலாகத் தமிழ்மாலச்
செம்பொருளாற் திருத்தொண்டத் தொகையான திருப்பதிக
மும்பர்பிரான் றுளருளு முணர்வுபெற வுலகேத்த
வெம்பெருமான் வன்றெண்டர் பாடியவ வொ திர்பணிந்தார்.

(உ0உ)

உம்பர்நா யகடியார் பேருவகை தாமெய்த
நம்பியா றூர்திருக் கூட்டத்தி னவெணைந்தார்
தம்பிரான் றேழாவர் தாமொழிந்த தமிழ்முறையே
யெம்பிரான் நமர்கடிருத் தொண்டேத்த னுறுகின்றேன்.

(உ0௩)

தடுத்தாட்கொண்டபுராண முற்றிற் று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௪௩.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சரித்திரம், தடுத்தாட்கொண்டபுராணம் ஒன்
றானே முற்றறுது, மேல்வரும் வயர்கோண்கலிக்காமநாயனார்புராணம் சேரமான்
பெருமானையுணர்வுபுராணம் திருவெள்ளாளேச்சருக்கம் என்பவற்றினும் கூறப்பட்டி
முற்றுப்பெறுதலால்; இந்நாயனாது சரித்திரத்துச் சூசனம் திருவெள்ளாளேச்சரு
க்கத் திறுதியிற் செய்யப்படும்.

திருமலைச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆசிரியர் சேக்கிழார்நாயனார், தாம் எடுத்துக்கொண்ட இப்புராணத்தில் முதற்
கண் வைத்தீ திருமலைச்சருக்கத்திலே; இப்பெரியபுராண வரலாற்றைத் திருமலைச் சிற
ப்பினாலும், தமிழ்நாட்டினுட் சிறந்த சோழமண்டலத்தினது சிறப்பைத் திருநாட்டுச்
சிறப்பினாலும், அத்திருநாட்டினுள் விளங்கும் திருவாரூர் என்னும் திருநகரத்தினது
சிறப்பை மனுரீதிகண்ட புராணத்தினாலும், அத்திருநகரத்தில் உள்ள சிவாலயத்தில்
இருக்கும் தேவாசிரியன் என்னும் ஆயிரக்கான்மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்த திரு
த்தொண்டாது திருக்கூட்டத்தினது சிறப்பைத் திருக்கூட்டச்சிறப்பினாலும், சுந்தர
மூர்த்திநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்து சிவனாலே தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டித் திருவா
ருரை அடைந்து, அத்திருக்கூட்டத்தைத் தரிசனஞ்செய்து, திருத்தொண்டத்தொகை
செய்த வரலாற்றைத் தடுத்தாட்கொண்டபுராணத்தினாலும், அருளிச்செய்தார். இனி,
அத்திருத்தொண்டத்தொகையுள் அடங்கிய “தல்லவாமுத்தணர்” என்பது முதலிய
பதினொரு திருப்பாட்டுக்களுள்ளும் அந்தவந்தத் திருப்பாட்டிற் கூறப்படும் அடியார்
களது சரித்திரங்களை, அந்தவந்தத் திருப்பாட்டின் முதற் சொற்றொடரார் பெயர்
பெற்ற சருக்கத்தார் கூறத் தொடங்குகின்றார்.

இரண்டாவது

தில்லைவாழ்ந்தணர் சருக்கம்.

தில்லைவாழ்ந்தணர்புராணம்.

ஆதியாய் நடுந், மாகி யளவிலா வளவு மாகிச்
சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளு மாகிப்
பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யானு மாகிப்
போதியா சிற்குத் தில்லைப் பொதுடம் போற்றி போற்றி. (க)

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவ மாகி
யற்புதக் கோல நீடி யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பர வியோம மாகுத் திருச்சிற்றம் பலத்து ணின்று
பொற்புட னடஞ்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (உ)

போற்றித் தில்லை வாழ்ந்தணர்திறம் புகல லுற்றே
னீற்றின னிறைந்த கோல நிருத்தனுக் குரிய தொண்டாம்
பேற்றினர் பெருமைக் கெல்லை யாயினர் பேணி வாழு
மாற்றினர் பெருகு மன்பா லடித்தவம் புரிந்து வாழ்வார். (ங)

பொங்கிய திருவி னீடும் பொற்புடைப் பணிக ளேந்தி
மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளாற் றுதித்து மற்றுத்
தங்களுக் கேற்ற பண்பிற் நகும்பணித் தலைந் றுய்த்தே
யங்கணர் கோயி லுள்ளா வகம்படித் தொண்டு செய்வார். (ச)

வருமுறை யெரிமூன் றோம்பி மன்னுயி ருளான் மல்கத்
தருமமே பொருளாக் கொண்டு தத்துவ தெறியிற் செல்லு
மருமறை நான்கி னோடா நங்கமும் பயின்று வல்லார்
திருடும் புரிவார்க் காளாச் திருவினாற் சிறந்த சீரார். (இ)

மறுவிலா மரபின் வந்து மாறிலா வொழுக்கம் பூண்டா
ரறுதொழி லாட்சி யாலே யருங்கலி நீக்கி யுள்ளா
ருறுவது நீற்றின் செல்வ மெனக்கொளு முள்ள பிங்கார்
பெறுவது சிவன்பா லன்பாம் பேறெனப் பெருகி வாழ்வார். (ஈ)

ஞானமே முதலா நான்கு நவையறத் தெரிந்து மிங்கார்
தானமுத் தவமும் வல்லார் தகுதியின் பகுதி சார்ந்தா
ருளமே லொன்று மில்லா ருலகெலாம் புகழ்த்து போற்று
மானமும் பொறையுந் தாங்கி மனையறம் புரிந்து வாழ்வார். (ஐ)

செம்மையாற் றணிந்த சிந்தைத் தெய்வவே தியர்க ளானார்
மும்மையா யிரவர் தாங்கள் போற்றிட முதல்வ னாரை
யிம்மையே பெற்று வாழ்வா ரினிப்பெறும் பேரென் றில்லார்
தம்மையே தமக்கொப் பான நிலைமையாற் றிலைமை சார்ந்தார். (அ)

இன்றிவர் பெருமை யெம்மா லியம்பலா மெல்லைத் தாமோ
தென்றமிழ் பயனு யுள்ள திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாட
வன்றுவன் றெண்டர் தம்மை யருளிய வாரூ ரண்ணன்
முன்றிரு வாக்காற் கோத்த முதற்பொரு ளானு ரென்றால்.

(க)

அகலிடத் துயர்ந்த தில்லை யந்தண ரகில மெல்லாம்
புகழ்திரு மறையோ ரென்றும் பொதுடம் போற்றி வாழ்க
கிகழ்திரு நீல கண்டக் குயவனார் நீடு வாய்மை
திகழுமன் புடைய தொண்டர் செய்தவங் கூற லுற்றும்.

(க௦)

தில்லைவாழந்தணர்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௫௩.

சு ச ன ம்.

க. சிதம்பரத்தினது மகிமை.

சாந்தோக்கியோபசிடத்திலே “பிரமபுரமாகிய இச்சீரத்தில் உள்ள தகரமா
கிய புண்டரீக வீட்டினுள்ளே இருக்கும் ஆகாசம்” என்பது முதலாகத் தகரவித்தை
கூறப்பட்டது. இங்கே ஆகாசம் என்றது பிரமமாகிய சிவத்தை என்க. புறத்தும்,
இவ்வாறே இப்பிரமாண்டம் பிரமபுரம் எனவும், இப்பிரமாண்டத்தினுள்ளே இருக்
கும் தில்லைவனம் புண்டரீகவீடு எனவும், இத்தில்லைவனத்தில் நிருத்தஞ்செய்யும்
சிவம் ஆகாசம் எனவும், கூறப்படும். இவ்வாகாசம் புதுகாசம்போற் சடமாகாது
சித்தேயாம் ஆதலால், சிதம்பரமெனப்படும். இச்சிதம்பரம் எந்நாளும் நீக்கபின்றி
விளங்கும் தானமாதலால், இத்தில்லைபுரம் சிதம்பரம் எனப் பெயர்பெறும்.

இத்தகரவித்தையை உபாசிக்கும் முறைமை கைவல்லியோபசிடத்தில் சிவனது
தகரோபாசனவிதிப்பிரகரணத்திலே “எகரத்தஸ்தானங்கொளிலே சுகாசனத்தில் இரு
ந்து, சுத்தனாகி, நேராகிய கழுத்துத் தலை உடம்புகளை உடையனாய், அத்தியாச்சிரமஸ்
தனாய், இந்திரியங்கள் அனைத்தையும் அடக்கி, பத்தியால் தனது ஆசிரியரை இறை
ஞ்சி, இருதய புண்டரீகத்தைத் துகளற்ற சுத்தமாகக்கருகி, அதன் மத்தியத்திலே,
தெளியுடையவராய், சோகம் இல்லாதவராய், எண்ணப்படாதவராய், வெளிப்படாத
வராய், அனந்தரூபராய், சிவனாய், அநீதராய், பிரமயோனியாய், தப்பதமாய், ஆதி
மத்தியாந்தீவிகேராய், எகராய், விபுவாய், சிதானந்தரூபராய், அரூபராய், அற்புத
ராய், உமாசகாயராய், பரமேசுவரராய், பிரபுவாய், முக்கண்ணராய், நீலகண்டராய்,
பிரசாந்தராய், பூதயோனியாய், சமஸ்தசாட்சியாய் இருப்பவரைத் தியானித்து, 'அத
னால்) முனியாகி, இருளின்மேற்போவான். அவர் பிரமா; அவர் சிவன்; அவர் இந்தி
ரன்; அவர் அழிவற்றவர்; மேலானவர்; சுவப்பிரகாசர்; அவரே விஷ்ணு; அவர்
பிரானன்; அவர் காலன்; அக்கினி; அவர் சத்திரன்; அவரே இருந்ததும் இருப்பது
மாகிய எல்லாமானவர்; என்றும் உள்ளவர். அவரை அறிந்து, (அதனால்) மிருத்தியு
வைக்கடப்பன். முத்திக்கு வேறுவழி இல்லை.” என்று கூறப்பட்டது. இதனால் பிரம
விஷ்ணு ருத்திரர்களோடு கூடிய சகல சகத்தும் சிவனது விபூதியே ஆதலால்
சிவனே சருவோற்கிருஷ்டர் என்பது தெளியுறுத்தப்பட்டமை காண்க. மிருத்தியு
என்பது ஆணவமலம்; அது மிருகேந்திரத்திற் கண்டது.

மானவ புராணத்து ஆறாம் அத்தியாயத்தில் “முன்னே சத்திய பராயணனாகிய
ஆசுவலாயன முனி பகவானும் பரமேஷ்டியுமாகிய செகநாதரை அடைந்து” என்

நற்றொடக்கத்தால் ஆசுவலாயனர் வினாவினமைகூறி, அதற்குப் பாடுமெய்யிலைக் கூறினமை சொல்லத்தொடங்கி, “எண்ணப்படாதவராய் வெளிப்படாதவராய்” என்பது முதலாகக்கொண்டு விரிவாகச் சிவத்தியானப் பிரகாரத்தைக்காட்டி, “இப்படி மூனியானவன், நேரேசாகியாய், இருளைக்கடந்தவராய், பூதயோனியாய், புரப்பகை வராய் இருப்பவரைத் தியானித்தது, தனது ஆத்தாமலித்தையினால் முத்தி அடைவன். தியானிக்கப்படும் பொருளாகியவர் சாம்பசிவன்; சகாதநர்: பிரமாவிஷ்ணு முதலிய ரூபங்களாகக் கூறுபட்டாற் போலிருப்பார். அவர் பிரமா, அவர் சிவன்.” என்று தொடங்கி “அவரை அறிந்த மிருத்தியுடைக்கடப்பான். அவரைப் பிரத்தியகான் மாவாக அறியும் அறிவேயன்றி முத்திக்கு வேறுவழி இல்லை.” என்னுந் துணையால் இந்தச் சருகிப்பொருளே காட்டப்பட்டது. பிரமன்கையிலும் இப்பொருளே உணர்த்தப்பட்டது.

தாவரமாகிய அண்டமும் சங்கமமாகிய பிண்டமும் சமமாதலால், பிண்டமாகிய சரீரத்தில் இடைக்கும் பிங்கலைக்கும் நடுவிலுள்ள சுழுமுனாகூடியும், பிரமாண்டத்திலுள்ள இப்பரதண்டத்தில் இலங்கைக்கும் இமயமலைக்கும் நடுவிலுள்ள தில்லைபுழம், கருணாநீதியாகிய சிவன் ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்யும் ஸ்தானமாம். அது “வலங்கைமான் மழுபோன் போற்றும் வாளா வரகை நோக்கி—யிலைந்திடும் பிண்டமண்டமவைசம மாத லாலே—யிலங்கைகே ரிடைபோ மற்றை யிலங்குபிங் கலையா நாடி—நலங்கிள ரியய நேர்போ நடுவோடு சுழுனை நாடி.” “நாடரு நடுவி னாடி நலங்கிளர் தில்லை நேர்போய்க்—கூடுமங் கதனின் மூலக் குறியுள் ததற்குத் தென்னர்—மாடுறு மறைகள் காணு மன்னும் பலமொன் றுண்டங்—காடுது மென்று மென்று நென்னையா னுடைய வையன்.” என்னுந் கோயிற்புராணச் செய்யுள்களாலும், “இடம்பரி முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநர் சுழுனைநாடி—யுடன்கிள ரொளியே யாகி யொளியிலஞ் செழுத்து மொன்றாய்—நெடுங்குழ லோசை யாகி நிலவுமல் லோசை போயங்—கடங்கிய விடமே யென்று மாடுமப் பலமதாகும்.” “எண்டரு பூத மைந்து மெய்திய நாடி மூன்று—மண்டல மூன்றுமாகி மன்னிய புணர்ப்பி னாலே—பிண்டரு மண்ட மாகும் பிரமனே டைவராகக்—கண்டவர் சிந்தவாறு பிரண்டினுங் காணலாகும்.” “ஆதலா லித்த வண்டத் தறிவரும் பொருளா யென்றுத்—தீதிலா மூல நாடிற் திகழ்சிவ லிங்க மேனீ—நீதிலா மந்த நாத வெளியின்மே லொளிமன் றங்குத்—நாதலான் மடவான் காணக் கருத்தறு கிருத்தஞ் செய்வோம்.” என்னுந் நிருவாதவ்யரூபிகள் புராணச் செய்யுள்களாலும், அறித.

இத்திருநிருத்தமாவது பஞ்சகிருத்தியமேயாம். அது “இருவகை யிவைகடந்த வியல்பும் மொளியா ஞான—புருவமா னந்த மான வுயிரியாம் பெயரீரமக்குப்—பரபதம் பரம—ஞானம் பராந்தர பிலது காத்த—நிறுமலி யிச்சை செய்தி திகழ்நட மாகு மன்றே.” என்று கோயிற்புராணத்திலும், “அந்தான் திடமே தென்னி லைத் தொழி னடத்த லாகும் பந்தம் தகற்று மித்தப் படிவமு மதுவே யாகும்—வந்துல கத்தில் யாருங் காண்பரேல் வழுவா முத்தி—தத்தரு ளளிக்குந் தெய்வத் தலமுமத் தலமே யாகும்.” என்னுந் நிருவாதவ்யரூபிகள் புராணத்திலும், “ஐந்து—நலமிகு தொழில்க் கோடு நாடக ஈடிப் பனாகு.” என்று சிவஞானசித்தியாரிலும், “தோற் றத் துடியதனிற் றேபுந் திதியைப்பிற்—சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார—மூற்றமா— பூன்று மலர்ப்பதத்தே புற்ற திரோதமுத்தி—நான்ற மலர்ப்பதத்தே காடு.” “மாயை தனைபுதரி வல்வினையைச் சுட்டுமலஞ்—சாய வழுக்கியரு டானெடுத்து - நேயத்தா— லானந்த வாரிதியி லான்மாவைத் தானமுத்த—நுனெந்தை யார்பாதர் தான்.” என்று உண்மை விளக்கத்திலும், “மன்று னினைந்து பிறவி வழக்கறுக்க—சின்ற கிருத்த நிலைபோற்றி.” என்று போற்றிப்பரிநொடையிலும், “நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்க மன்று னின்றிமையோர் துதிசெய்ய கிருத்தஞ்செய்யும்.” என்று சிவப்

பிரசாசத்திலும் கூறியவாற்றாற்சாண்க. இந்நிருத்தத்தைத் தரிசித்தலால் வினாபும் ஆனந்தம், “புளிக்கண் டவர்க்குப் புனலாறு மாபோற்—கிணர்க்குந் திருக்கூத்துக் கண் டவர்க் கெல்லார்—துளிக்ருங்கண் ணீருடன் சோருநெஞ் சத்திரு—னொளிக்குமா னந்த வழுது முன்னத்தே.” என்னுந் திருமந்திரத்தாலும், “தினைத்தனை யுள்ள தோர் பூவினிற்றே னுண்ணுதே—நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தோறு மெப் போது—மனைத்தெலும் புண்ணெக வானந்தத் தேன்சொரியும்—குளிப்புடை யானு க்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பி.” என்னுந் திருவாசகத்தாலும், உணர்க.

உ. தில்லைவாழ்த்தணர்களது மகிமை.

இத்துணைப் பெருஞ்சிறப்பினதாகிய சிதம்பரஸ்தலத்தில், வியாக்கிரபாதமுனிவர் பதஞ்சலிமுனிவர் என்பவர்களோடு, இத்தில்லைவாழ்த்தணர் மூவாயிரரும், பராசத்தி யால் அதிட்டிக்கப்பட்ட சத்தமாயாமயமாகிய கணகசபையின்கண்ணே பரம காருண் ணிய சமுத்திரமாகிய சிவன் செய்தருளும் ஆனந்த தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்து பேராணந்தம் அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது; பிரமாவானவர் கங்காநீரத் தில் உள்ள அந்தர்வேதியிலே தாம் தொடங்கிய யாகத்தின்பொருட்டு, இச்சிதம்பரத் தில் வந்து, வியாக்கிரபாத முனிவரது அநுமதியினாலே இவர்களை அழைத்துக்கொ ண்டு போயினார்: பின்பு அம்முனிவரது எவலினாலே, இரணியவன்மச்சக்கிரவர்த்தி யானவர் அந்தர்வேதியிற்சென்று, இவ்வந்தணர் மூவாயிரரையும் வணங்கி, தேர்களில் ஏற்றி அழைத்துக்கொண்டு, சிதம்பரத்தை அடைந்தார். உடனே இவர்கள் சிதம்பரத் துக்கு வடமேற்றிசையிலே தேர்களை நிறுத்தி, இப்பாலே வந்து, தங்களை எதிர்கொ ண்ட வியாக்கிரபாதமுனிவருக்குத் தங்களை எண்ணிக் காட்டினார்கள். அப்பொழுது, அம்மூவாயிரர்களுள், ஒருவரைக் காணாமல், இரணியவன்மச்சக்கிரவர்த்தி மனந்திகை த்துழிற்: அடியார்க்கெனியராகிய பரமசிவன், தேவர்கள் முதலிய யாவருங் கேட்ப இவ்விருடிகளெல்லாரும் எமக்கு ஒப்பாவர்கள்; நாமும் இவ்விருடிகளுக்கு ஒப்பா வோம்; ஆதலால், நம்மை இவர்களுள் ஒருவராகக் கைக்கொள் என்று திருவாய்மலர் தருளினார். இத்திருவாக்கைக்கேட்ட சக்கிரவர்த்தியானவர், சபாநாதரே இவ்விருடிக ளில் நாம் ஒருவரென்று சொல்லத்தக்க பெருமையைபுனையுடையர்கள் இவர்கள் என்று மனம் நடுங்கி, இவர்களை நமஸ்கரித்தார். இவ்வந்தணர்கள் இத்திருவாக்கைக் கேட்ட வுடனே, மிக அஞ்சி, பூமியிலே தண்டாகாரமாய் வீழ்ந்து, மீள எழுந்து வாழ்வு பெற்று, உன்மத்தராகி, ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, சுவாமி! சிறியேங்களை அகத்தடிமைக ளர்க்க் கொண்டருளும் என்று பிரார்த்தித்து, கூத்தாடினார்கள். இச்சரித்திரம் கோயிற் புராணத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வந்தணர்கள் வேதாசுமங்களை விதிப்படி ஒதி, அவற்றின் உண்மைப்பொருளை ஐயந்திரிபற உணர்ந்து, அவைகளில் விதித்தவழி வழவாது ஒருமும் மெய்யன்பர்கள் ஆதலால்; இவர்கள் தம்பால் வைத்த அன்பின் பெருமையையும், அவ்வன்புக்கு எளி வந்த தமது பெருங்கருணையையும், சருவான்மாத்களும் தெளிந்து தம்மேலும் தமதன் பர்களாகிய இவர்தன்மேலும் பத்திசெய்து முத்தி பெற்றுய்தற்பொருட்டே, நடேசர் இவ்வாறு அருளிச்செய்தார்.

ங. வேதவுணர்ச்சி.

வேதம் இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வம் என நான்காம். அவற்றுள், இருக்கு வே தம் இருபத்தொருசாகையும், யசர்வேதம் தாற்றொருசாகையும், சாமவேதம் ஆயிரஞ் சாகையும், அதர்வவேதம் ஒன்பதுசாகையும் உடையனவாம். இவை அற்பச்சுருதிவாக் கியம் பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் என இருபகுதிப்படும். அவற்றுள், அற்பச்சுருதிவாக் கியம் கர்மானுட்டானக்கிரமங்களைச் சொல்லும். பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் அத்தியாஷ்

மகரூனத்தைச் சொல்லும். இது மூப்பத்திராண்டு உபநிஷத்தாய் இருக்கும். வேதம் என்னுஞ்சொல் அறிதற்கருவி எனப் பொருள்படும். இவ்வேதத்துக்கு அங்கங்கள் ஐட்டை. வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம், சந்தோவிசிதி என ஆறும். அவற்றுள், ஐட்டையாவது வேதத்தின் உச்சாரணலட்சணத்தை உணர்த்துவதாம். வியாகரணமாவது வேதத்தின் பதலட்சணத்தை விவரிப்பதாம். நிருத்தமாவது வேதத்தின் பதங்களுக்கு விவரணங்கூறுவதாம். சோதிடமாவது இலக்கினம், திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் முதலியவற்றால் வைதிககருமங்களுக்குக் காலம் அறிவிப்பதாம். கற்பமாவது ஆசுவலாயசீயம், போதாயசீயம் ஆபஸ்தம்பம் முதலிய சூத்திர ரூபத்திருந்து, வைதிககருமங்களைப் பிரயோகிக்கும் முறைமையைக் கற்பிப்பதாம். சந்தோவிசிதியாவது வேதத்தில் உக்தைமுதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அலட்சரங்கியை கற்பிப்பதாம். இவ்வாறும் உணராக்கால்; வேதங்களை ஒதுதலும், அவற்றின்பொருளை உணர்தலும், அவைகளில் விதித்தவழி ஒழுகுதலும் ஏலாவாம். ஆதலால், இவை ஒருதலையாக உணர்த்தபாலனவாம்.

இத்தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் இவ்வேத வேதாங்கங்களை ஒதி உணர்ந்தோர்களென்பது இங்கே “அருமறை நான்கினோடா நங்கமும் பயின்று வல்லார்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. வேதங்களை ஒதி உணர்ந்தவழியும், அவற்றுள் விதித்த ஒழுக்கம் இவ்வழிப் பயனில்லை ஆதலால்; இவர்கள் அவ்வொழுக்கத்திற் சிறிதும் வருவாமை, இங்கே “வருமுறை யெரிமுன் றேம்பி மன்னுயி ரருளான் மல்கத்—தருமமே பொருளாக் கொண்டு.” “மறுவிலா மரபின் வந்து மாறிலா வொழுக்கம் பூண்டா—ரறு தொழி லாட்சி யாலே யருங்கலி கீக்கி யுள்ளார்.” “தானமும் தவமும் வல்லார் தகுதியின் பகுதி சார்ந்தா—ருளமே லொன்று டில்லா ருலகெலாம் புகழ்ந்து போற்று—மானமும் பொறையுந் தாங்கி மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்.” என்பனவற்றால் உணர்த்தப்பட்டது. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனாரும் “கற்றாக் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே—செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலம்.” என்று அருளிச்செய்தார். ஒழுக்கம் இவ்வழி வேதம் ஒதலாற் பயனில்லையென்பது “மறப்பினு மோத்துக் கொளலாரும் பார்ப்பான்—பிறப்பொழுக்கக் குன்றக் கெடும்.” என்னுந் திருக்குறளால் அறிக.

வேதங்களை ஒதியும், முனிவர்களது சாபத்தினாலே அவற்றின் மெய்ப்பொருட் டெளிவு பிறவாமையால், சிவனையும் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி ருத்திராட்சுங்களையும் இகழ்ந்து, பிறரைப் பரம்பொருளெனக்கொண்டு, ஊர்த்துவ புண்டரமுதலியன இடுவோரும், விபூதி ருத்திராட்சுந்தரித்தும், விஷ்ணுமுதலிய பசுக்களைப் பசுபதியாகிய சிவனோடு சமமெனக்கொள்வோரும் ஆகிய புல்லறிவானர்போலாகாமல்; இவ்வந்தணர்கள், சிவனொருவரே பரமபதி என்பதும் விபூதி ருத்திராட்சும் தரித்துச் சிவனை வழிபடினன்றி முத்தி சித்தியா தென்பதுமே வேதத்துணிவாமெனத் தெளிந்து, அச்சிவனையே வழிபடும் மெய்யன்புட்களென்றறிக. அது இங்கே “நீற்றினு னிறைந்த கோல நிருத்தனுக் குரிய தொண்டாம்—பேற்றினுர் பெருமைக் கெல்ல யாயினுர் பேணி வாழு—மாற்றினுர் பெருகு மன்பா ஷடித்தவம் புரிந்து வாழ்வார்.” “பொங்கிய திரு வினீடம் பொற்புடைப் பணிக் கேந்தி—மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளாற் றுதித்து மற்றுச்—தங்களுக் கேற்ற பண்பிற் தருமப்பணித் தலைநின் றுய்த்தே—யங்க ணர் கோயி றுள்ளா வகம்படித் தொண்டு செய்வார்.” “திருடாம் புரிவார் காளார் திருவினாற் நெந்த சோர்” “உறவது நீற்றின் செல்ல மெனக்கொரு முள்ள மிக்கார்—

பெறுவது சிவன்பா லன்பாம் பேறெனப் பெருகி வார்கார்.” என்பனவற்றால் உணர் தப்பட்டது.

ச. சைவாகமவுணர்ச்சி.

ஆகமமானது காயிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், குக் கும், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரொளவம், மகுடம், வீமலம், சந்திரஞாநம், முகவீம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுவரம், கிரணம், வாதாளம் என இருபத்தெட்டாம். இவ்வாகமங்கள் மாந்திரமெனவும், தந்திரம் எனவும், சித்தார்த்தம் எனவும் பெயர்பெறும். இவ்விருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குக் கோடி கிரந்தமாக இருபத்தெட்டுக்கோடி கிரந்தங்களாம். இவை ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்கள் உடையனவாயிருக்கும். இவற்றுள் ஞானபாதம் பதிபசுபாசம் என்னுந் திரிபதார்த்தங்களின் ஸ்வரூபத்தையும், யோகபாதம் பிராணயாமம் முதலிய அங்கங்க ளோடும் கூடிய சிவயோகத்தையும், கிரியாபாதம் மந்திரங்களின் உத்தரம் சந்தியா வந்தனம் பூசை செபம் ஓமம் என்பனவற்றையும் சமய விசேஷ நிருவாண ஆசாரியா பிஷேகங்களையும், சரியாபாதம் சமயாசாரங்களையும், உபதேசிக்கும். ஆகமம் என்பது (பரமாப்தரினின்றும்) வந்தது எனப் பொருள்படும். இன்னும், ஆ என்பது பாசம் எனவும், க என்பது பசு எனவும், ம என்பது பதி எனவும் பொருள்படுதலால், ஆக மம் என்பதற்குத் திரிபதார்த்த லக்ஷணத்தை உணர்த்தும் தூல் என்பதே சிறந்த பொருளென்க. ஆ என்பது சிவஞானமும், க என்பது மோட்சமும், ம என்பது மல நாசமுமாக ஆதலால்; ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசம்பண்ணி, சிவஞானத்தை உதிப்பித்து, மோட்சத்தைக் கொடுத்தல்பற்றி, ஆகமமெனப் பெயராயிற்றென்று கூறு தலும் ஒன்று. இவ்வாகமங்களுக்கு வழிதூல் நாரசிங்கம் முதல் விசுவானமகம் சுரு கிய உபாகமங்கள் இருநூற்றேழாம்.

இவ்வந்தணர்கள் சிவதீட்சைபெற்று, சைவாகமங்களை ஒதி உணர்ந்து, அவைக் கால் உணர்த்தப்படும் நான்கு பாதங்களையும் அனுட்டிப்பவர்களாம். அது இங்கே “ஞானமே முதலா நான்கு நவையறத் தெரிந்து மிக்கார்.” என்பதனால் குறிப்பிக்கப் பட்டது. சிவதீட்சை பெற்றமையும் சைவாகமங்களை ஒதி உணர்ந்தமையும் இங்கே பெறப்பட்டில அன்றோவெனின்; அறியாது கூறிலும்: ஞானமுதலிய நான்குபாதப் பகுப்பிலக்கணம் சிவாகமங்களினின்றிப் பெறப்படாமையால், ஞானமுதலிய நான்கும் உணர்ந்தோர்கள் எனவே, அவைகளை உணர்ந்தும் சைவாகமங்களை ஒதினோர்கள் என்பதும், சிவதீட்சை பெற்ற பிராமணர் முதலிய நான்குவருணத்தாராமே சைவாக மத்துக்கு அதிகாரிகள் என்று சிவாகமம் செப்புதலால், சைவாகமங்களை ஒதினோர்கள் எனவே, அவ்வோதுகைக்குமுன் பெறப்படாதாகிய சிவதீட்சை பெற்றோர்கள் என்பதும், தாமே பெறப்படும். இவர்கள் சிதம்பராலயத்திற் சிவாகம விதிப்படியே நித் தியபூசை உற்சவம் முதலியன செய்தலானும், பரார்த்தலிங்கப்பிரதிஷ்டை, பரார்த்த பூசை, உற்சவம் முதலியனவற்றை விதிப்பன சிவாகமங்களேயன்றி வேதங்கள் யிரு திகளன்மையானும், இவர்கள் சிவாகமவுணர்ச்சியுடையார்களென்பதே சித்தம். சிவ தீட்சைபெற்றே சிவாகமங்களை ஒதல்வேண்டும் என்பதற்குப் பிரமாணம். சுப்பிரபே தம், “இந்தச் சுத்தசைவாகமம் எல்லார்க்கும் கொடுக்கத்தக்கதுமன்று. விளக்கத்தக் கதுமன்று: தீட்சை பெற்றவனும், நிலையுடையோனும், சிவபத்திமானும் இருப்பவனு ட்கே விளக்கத்தக்கது. ஏனையோர்க்கு விளக்கல் குற்றம் எனப்படும்.” என்பதாம். அங்ஙனமாயினும், சிவாகமவிதிக்கு மாறுபட்டு, சிவதீட்சை பெறாமல் சிவாகமங்களை ஒதினோர்கள் எனக் கொள்ளலாகாதோ எனில்; “தெரிந்து மிக்கார்” என்பது தெரிந் தமையால் மிக்கோர் எனப் பொருள்பட்டு, உண்பெரிந்ந்தான் என்றிற்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் சிற்றலானும், இவர்கள் சிவாகமவிதிக்கு மாறுதலைப்பட்

டுச் சிவநிலையின் நிர்வாகமங்களை ஒதி உணர்ந்தார்கள் எனக் கொள்ளில், அவ்வுணர்ச்சியால் இவர்கட்கு மேன்மைகூறுதல் கூடாமையாலும், அது பொருந்தாதென்க. இன்னும், இவர்கள் சமயநிலை, விசேஷநிலை, நிருவாணநிலை, ஆசாரியாபிஷேகம் என்னும் நான்கும் பெற்றோர்கள் எனவும், மூலாகமங்களையும் உபாகமங்களையும் ஒதி உணர்ந்தோர்கள் எனவும், சிவாகசியத்து நவமாமிசத்தில் இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயத்திலும் சிதம்பரமான்மியத்திலும் கூறப்படுதலால்; யாம் கூறியதே பொருத்தம். சிவாகமத்தில் கூறிய தீட்சையின் உயர்ச்சி, வாயவ்வியசங்கிதையிலே “சைவநூலிற் கூறப்பட்டதும், பாசம் மூன்றையும் தவிர்ப்பதும் மேலானதுமாகிய தீட்சையைத் தவிர வேறு யாதொரு ஆச்சிரமமும் இவ்வுலகத்திலே மாந்தருக்கு மேன்மை அன்று. ஆதலால், தீட்சையிலுற்றான் மோட்சம்; ஆச்சிரமங்களினாலும் மற்றைக் கருமங்களினாலும் மோட்சம் இல்லை. அத்துவசத்தியின்றி முத்தியை விரும்பும் மனிதர் கோலின்றி நடக்கத்தொடங்கிய குருடர்போல்வர்; தோணி இன்றிக் கடலைக் கடக்க விரும்பினவர்போல்வர்.” என்று கூறுமாற்றால் அறிக. இனிச் சைவாகமப் பெருமை சிறிது கூறுவாம்.

ஆகமமென்பது ஆப்தவாக்கியம். ஆகமங்கள் லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மகம், அதிமார்த்தம், மாந்திரம் என ஐவகைப்படும். தற்காலத்திற் பயன்றருவது லௌகிகம்; காலாந்தரத்திற் பயன்றருவது வைதிகம்; ஆத்துமவிசாரவியற்கையது அத்தியான்மகம்; யோகவியற்கையது அதிமார்த்தம்; சிவஞானவியற்கையது மாந்திரம் எனப்படும். அவற்றுள், மாந்திரம், பிறநூல்களைப் பூருவாபட்சமாகக் கீழ்ப்படுத்தி, மேற்பட்டு விளங்கும் காமிகம் முதலிய சைவாகமங்கள். ஆகமார்த்தம் என்னும் ஞானபாதப்பகுதி யோகஞாநாமமாகிய சித்தார்த்தம் என்னும் பெயரை உடையது. அது இரத்தினத்திரயத்திலே “சித்தார்த்தமே சித்தார்த்தம், அவைக்கு வேறுருவையே பூருவாபட்சங்கள்.” என்றும், கார்த்தத்திலே “இந்த எல்லையில் சிவன் வெள்ளரிமலையாகிய கைலாசத்திலே சனகர் முதலிய முகீந்திரர்களுக்குத் திரிபதார்த்தங்களினாலே சம்பிதமாகியும் இரகசியமாகியும் ஆகமார்த்தம் என்னும் பெயர்த்தாகியும் உள்ள சித்தார்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.” என்றும், கார்த்தத்திலே “இருக்கு, யகர், சாமம், அதர்வம் என்பவை சிவனது மற்றை முகங்களிற் பிறந்தன; காமீகம் முதலிய சிவஞானம் ஊர்த்துவச் சகோதோற்பயங்கனாகி, மேன்முகத்திற் பிறந்தன. முன்கூறிய சைவநூல்களையும் பரமசிவன் பூர்வபட்சமாகச் சொன்னார்; அவற்றை எல்லாம் கீழ்ப்படுத்தி, பரமார்த்தமாகத் தவிரற்பாலனவும் கொள்ளற்பாலனவும் ஆகிய பொருள்களை நிச்சயிக்கும் சிவசித்தார்த்தத்தைச் சொன்னார். சித்தார்த்தமாகவது காமீகம் முதலியனவாம். இதில் உயர்ந்தது பிறிதொன்றும் இல்லை. இந்தச் சைவநூலே மூலமாம். சதர்வேதங்களும் இதினின்றும் பிறந்தனவாம். சைவமே வைதிகம் எனப்படும்; வைதிகமே சைவம் எனவும்படும். சைவமானது வைதிகத்தில் அடங்கியும் அடங்காமலும் இருக்கும். வைதிகமும் சைவத்திற்குமுந்தது; முனிவரே, அற்றுவினும், சைவம் வேதப்பொருளோடு ஒற்றுமையாய் இருத்தலால், வைதிகம் என்றும் வேதசாரம் என்றும் கூறப்படும். சிவப்பிரகாசமாகிய சிவஞானம் பரஞானமாம்; பசுபாசபதார்த்த போதகமாகிய வேதம் முதலியன அபரஞானமாம். இராத்திரியில் மனிதரது கண்ணும் பூணயின் கண்ணும் விலக்ஷணமாய் இருப்பதுபோல, இந்தப் பரஞானமும் அபரஞானமும் விலக்ஷணமாய் இருக்கும்.” என்றும், கூறுமாற்றால், அறிக. லௌகிகம் முதலிய ஐந்துசாஸ்திரங்களும் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையன.

காமிகத்திலே “செந்தார்தம் மந்திர தந்திரமாரும்; அதிமார்க்கம் அதனிற்றாழ்ந்தது; அத்தியான்மகம் அதனிலுந்தாழ்ந்தது; அதிலும் தாழ்ந்தது வைதிகம்; வைதிகத்திலும் தாழ்ந்தது லௌகிகம்.” என்று சொல்லப்பட்டது.

சைவாகமங்கள் வைதிகவாகியும் ஆதலில் அப்பிரமாணங்கள் என்று சில மூடர் கூறுவர். “வேதாந்த சிஷ்டை பெற்றுக் களங்கமற்றஞானிகளும், எனது சிவாகமத்திலே தற்பரர்களாகி ஞானபாதத்திலே நிலைநிறேறும் ஆகிய இருவகையோரும்; பெற்றசரிய சாயுச்சியம் பெறுவார்கள். கருமத்தையும் பிரமத்தையும் உணர்த்தும் வேதாகமம் என்று பிரசித்தம்பெற்ற இரண்டு மார்க்கங்களிலும் சில்லாத பாவிகள் சாத்திரத்திற்கூறிய நால்வகைத்தண்டங்களாலும் தண்டிக்கற்பாலார்கள்.” என்னும் சாந்தசம்பவ சிதம்பரமான்மியத்தில் சிவன் கூறிய பொருளை உடைய வியாசவாக்கியத்தினாலே, அது பேதைமையாம் எனமறுக்க.

சைவாகமங்களுக்கு வேதவாகியத்தன்மை எத்தனியாயத்தினாலே கூறியது? வேதப்பொருளுக்கு விருத்தத்தன்மையே வேதவாகியத்தன்மை எனில்; அப்போது வேதத்திலும், கருமத்தையும் பிரமத்தையும் உணர்த்தும் பூருவோத்தர காண்டங்கட்கு விருத்தத்தன்மை உண்மையால், அத்தப்பிரசங்கம் உண்டாம். அங்கே இலக்கணையால் தாம் கருதிய பொருளில் முடிவுபெறுமெனில், அது எங்கும் ஒக்கும். வேதத்துக்குவேறாய் இருக்குத்தன்மையே வாகியத்தன்மை எனில், அப்போது மிருதிகளும் அப்பிரமாணம் எனக்கொள்ளப்படும். வேதத்தை மூலமாகக் கொள்ளாததன்மை எனில், அப்போது வேதத்துக்கும் வேதத்தை மூலமாகக்கொள்ளாத தன்மை உண்மையால், வேதத்துக்கே அப்பிரமாணணியப் பிரசங்கம் வரும். ஆதலால், வேதப்பிரமாணணியத்திலே நித்தியத்துவமும் வேதத்தை மூலமாக உடைமையாதலும் முடிவல்ல; மற்றென்னெனில், ஆப்தவாக்கியத்துவமேயாம். வேதம் சுத்த சைவ சித்தார்தம் என்பவை ஒருவாற்றால் ஒவ்வோரிடத்தில் விருத்தப்பொருளை உணர்த்துவனவாயினும், சாமானிய விசேஷத்தன்மையால் ஈக்கம் உள்ளனவாயேயிருக்கும். வியாகரணத்திலே, இகாரம் முதலியவற்றிற்கு ஆதேசமாக உயிர்வருபுழி யகாரமுதலியன வரும் என்று பொதுச்சூத்திரத்தில் விதித்தவிதி சிலவீடத்து அகாரமுதலியவற்றிற்குச் சவர்ணம் வறிற் தீர்க்கமாம் என்று சிறப்புச் சூத்திரத்தால் விதிக்கப்பட்ட விதியினாலே வாதிக்கப்பட்டதாயினும், இருசூத்திரங்களுக்கும் அப்பிரமாணணியம் இல்லை. தருக்கசாஸ்திரத்திலும், பிரமைக்குக்கரணம் பிரமாணம் என்ற சாமானியவாக்கியத்தாற் பெறப்பட்ட பிரமாணத்தன்மையை உடைய அனுமானம் முதலியன சாஸ்திர காரியப்பிரமைக்குக் கரணம் பிரத்தியாகம் என்ற விசேஷ வாக்கியத்தால் வாதிக்கப்பட்டதாயினும், இருவாக்கியங்களுக்கும் அப்பிரமாணணியம் இல்லை. ஆதலின் வேதம் பொதுவாகவும் சிவாகமம் சிறப்பாகவும் இருத்தலால், இரண்டும் பிரமாணங்கள் என்றே துணியப்படும். ஆகமம் வேதவிசேஷமாய் இருத்தலால், அதற்கு வேதவாகியத்தன்மையும் இன்று. வேதவிசேஷம் என்று ஆலாசியமான்மியத்தும் சுப்பிரபேதத்தும் சொல்லப்பட்டது. மோகருரோத்தரத்திலே “புராணம் வேதங்களாலும், வேதங்கள் ஆகமங்களாலும், வாதிக்கப்படும். அவை சாமானியமும் விசேஷமும்: சைவமே மிகுவிசேஷமாம்.” என்றும், விருத்தாசலமான்மியத்திலே “பரமசிவனுடைய இந்தத் திருவுருவங்களை விருத்தாசலத்துள்ள ஈசாலயத்தின் மண்டபத்தான்களிலே வைத்துச் சிவாகமத்திற்குச் சொல்லிய விசேஷமார்க்கங்களாலே பூசித்தான்.” என்றும், அருணாசலமான்மியத்திலே “சோனாசலத்தில் உயர்ந்த சேஷத்திரம்

இல்லை: பஞ்சாங்கத்தில் உயர்ந்த மந்திரம் இல்லை: மாகேச்சரதருமத்தில் உயர்ந்த தருமம் இல்லை: சிவாகமத்தில் உயர்ந்த சாஸ்திரம் இல்லை.” என்றும், வாயவ்வியசுவ் கிதையிலே “பிறநூல்களிற் கூறப்பட்டதெல்லாம் சிவாகமத்தில் இருக்கின்றது” சிவாகமத்திற் காணப்படாதது பிறதோர் இடத்திலும் இல்லை.” என்றும் சொல்லப்பட்டது.

அற்றேல், வியாகரணம் முதலியன வேதாங்கமாதலின், வேதமே பிரமாணம் ஆகமம் பிரமாணமன்றெனின்; அற்றன்று. யோகருடி நாமத்தால் சிவாகமமே நால் வகைப் பிரமாணங்களாலும் முடிந்த ஆகமம் எனப்படுதலாலும், “சித்தார்த்தமே சித் தார்த்தம்.” என்று இரத்தினத்திரயத்திலே கூறப்படுதலாலும் அதுவே பிரமாணம்; வேதம் பிரமாணமன்று. அற்றேல், வேதமும் ஆகமம் சித்தார்த்தம் என்னும் சத்தங்க னாலே கௌணவிருத்தியாற் சொல்லப்படுமெனின், ஆகமமும் வேதசத்தத்தாலே கௌணவிருத்தியாற் சொல்லப்படுமென்று சமீதியாமே. ஆதலால் சிவாகமமே முக்கியவிருத்தியால் ஆகமமெனவும் சித்தார்த்தமெனவும் படுதலில், சருவோத்திரவுஷ்டப் பிரமாணமாமென்று சாதிக்கப்பட்டது. இருக்குவேதத்திலும், இருக்குவேதசிர சிலும், யசர்வேதத்திலும், யசர்வேதசிரசிலும், சாமவேதத்திலும், சாமவேதசிரசிலும், ஒரோவிடத்தில் அதர்வவேதத்திலும், அதர்வவேதசிரசிலும், வெனகிகதூற்பொ ருளும், வைதிகதூற்பொருளும், அத்தியான்மகதூற்பொருளும், அதிமார்க்கதூற்பொரு ளும், யதோசிதமாக எவ்வாற்றினும் சொல்லப்பட்டன. அதர்வசிரசிலே மாந்திரதூற் பொருள் விசேஷத்துச் சொல்லப்பட்டது. சொரசங்கிதையிலே “ஆகமத்தைப் பற் றிக்கொண்டன்றே சில புராணங்கள் சிலசில இடங்களில் பிரத்தியட்சமாக வேதத்து க்கு விருத்தமாகிய பொருளைக் கூறுகின்றன.” என்று சொல்லியபடியே சைவாகமம் வேதவிரோதப்பொருள் கூறுதலும், சாமானிய வேதத்தைக்குறித்து விசேஷவேத மாயிருத்தலாலேயாம். விசேஷசாமானியங்கள் சிலவிடத்து விரோதப்பொருள் கூறினாலும், விருத்த சாத்திரமென்னுந் தோஷமும் வாகியத்தன்மையுஞ் சாற்றலா காது. காமிகத்திலே “வேதம்முதலிய நூல்களெல்லாம் இரௌத்திரங்களாம்; சித் தார்த்தமே சௌடியமாம்.” என்று கூறப்பட்டது. ஞானசித்தி முதலியவற்றிலே, சாமானியசைவநூல்களும், அவற்றின் உபபேதங்களும் பூருவகாண்டமென்றும் காமிகம் முதலிய சைவசித்தார்த்தங்களும் அவற்றின் உபபேதங்களாகிய பெளட்சரம் சருவஞானோத்தரம் முதலியனவும் உத்தரகாண்டம் என்றும் உணர்த்தப்பட்டது. குதசங்கிதையிலே “பதினெண்புராணங்களையும் சத்தியவதியின் புத்திரர் செய்தார்; காமிகம் முதலியவற்றைப் பரமசிவனே செய்தார்.” என்று கூறுதலால் சிவாகமங்க ணைச் சாஷ்டார்த்தாகச் சிவனே செய்தனர் என்று துணியப்பட்டது.

வேதகெறி வருவிய மாந்தர்க்கே தந்திரங்கள் கூறப்பட்டன எனச் சில நூல்க ளிற் கூறியதென்னையெனின்; ஆண்டுக் கூறியது வாமசோம லாகுள பைரவமுதலிய தந்திரங்களை அன்றிச் சிவசித்தார்த்தத்தை அன்றென்க. அது அப்பதிக்கிதர் இயற்றிய சிவதத்துவ விவேக விருத்தியில் பலபிரமாணங்கொண்டு சாதிக்கப்பட்டது. கார்த்தத் திலே “சிவன் அழிவற்ற தக்ஷிணமூர்த்தியாய்த் தோன்றி, ஆலமரத்தின் அடியிலே இருந்து, குற்றமில்லாத இவர்களை ஒதுவித்தார். இவர்கள் விதிப்படியே வேதங்களை யும் உபரிடதங்களையும் செடுகாள் வரையும் ஒதியும், சிவனது மாயையினாலே ஞானம் நிலைபெருதவராயினர். அவர்கள் ஒருங்குகூடி, உமாபதியாகிய சிவனிடத்திற் கேட்க விரும்பி, வெள்ளியமாயிய கைலாசத்தின்போய், தவஞ்செய்தார்கள், இந்த எல்லை

யில் சிவன் வெள்ளியங்கைலாசமலையிலே சனகர் முதலிய முனிந்திரர்களுக்குத் திரிபதார்த்த சம்விதமும் இரகசியமுமாகிய ஆகமார்த்தம் என்னும் பெயரையுடைய சித்தார்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.” என்றும், சைவபுராணத்திலே “பச்சாத் திரங்களைப் பற்றாதுவிட்டுச் சிவசாத் திரத்தைப் பற்றிப் பயிலும் பிரமாணர் முதலிய நான்கு வகுணத்தாரும் ஆசாரியராவாரென்று புகழப்படுவர். சிவாகமத்திற் கூறப்பட்ட ஞானமே ஞானமென்று சொல்லப்படும். அதுவே சிவனைப் பற்றின பெரியோருக்கு முத்திசாதனம்.” என்றும், கூறுதலாலும்; சுவேதர் உபமன்னியு கிருஷ்ணர் அருச்சுனர் முதலியோர் சிவசித்தார்த்தமார்க்கச் சிவஞ்சாரணஞ் செய்தமையாலும், சிவசித்தார்த்தம் வேதகெறிவமுலிய மார்தர்க்குக் கூறியதென்பதே கூடாது. இன்னும், பிரமரிமாஞ்சைக்கு நிலகண்டசிவாசாரியர் இயற்றிய பாஷ்யத்தில் “வேதசிவாகமங்களுக்குப் பேதங்காண்கின்றிலம், வேதமே சிவாகமம்.” என்று கூறப்பட்டது. வேதங்கள் சிலவிடத்துச் சிவசாத் திரப்பொருளைச் சிவசிலே தாங்கி இருத்தலால், “வேதமே சிவாகமம்.” என்று உபசரிக்கப்பட்டது. விரோதப்பொருள் மாத்திரமே தள்ளப்படுதலால், இவ்விரண்டிற்கும் பெரும்பாலும் ஒற்றுமை உண்டாம். அப்படியே வேதம் முதலிய சகலசாத் திரங்களும் சிவாகமத்துக்கு விரோத வில்லாத வழியே பிரமாணங்களாகும். சிவாகமம் தனது பொருட்டன்மையால், மகாமாயையும் அதனின்றோன்றிய சிவம்முதற் சுத்தவித்தை சுறுகிய காரியங்களும், மல மாயா கர்மங்களும், கலை முதற் பிருசிவி சுறுயுள்ள காரியங்களும் ஆகிய அபிதார்த்தங்களை விளக்கலால் வியாபகமாம். வேதமுதலியன தம்பொருண்மையால், பிரகிருதிமுதல் பிருதிவி சுறுயுள்ள காரியங்கள் மாத் திரமாகிய பிதார்த்தங்களை விளக்கலால் வியாப்பியங்களாம். அது பொன்டகரத்திலே “புருஷவாக்கியங்களாலே இருபிவாக்கியமும், இருபிகளாலே தெய்வவாக்கியமும், தேவராலே பிரவாக்கியமும், பிரமாவாலே விஷ்ணுவாக்கியமும், விஷ்ணுவினாலே உருத்திரவாக்கியமும், உருத்திரனாலே சிவவாக்கியமும், வாதிக்கப்படுவதில்லை. ஏனென்றால், ஒன்றினொன்று மேன்மேலும் சிறத்தனவாம்; மேல் உள்ளனவற்றால் கீழுள்ளவைகளே வாதிக்கப்படல்வேண்டும். சிவசாத் திரத்துக்கு விரோதமில்லாமலே சகலசாஸ்திரங்களும் சிற்கும். ஆனால் மற்றைதூல்களுக்கு விரோதம் இல்லாமல் சிவசாஸ்திரம் இருக்கவேண்டியதில்லை. ஏனெனில், சிவத்த் திரம் வியவஸ்தாபகம்: எனையனவியவஸ்தாப்பியம். ஆதலில், சிவத்த் திரத்தால் வாதிக்கப்பட்டது பிரமாணமன்று.” என்றும், பிருகேத்திரத்திலே “பிதார்த்தத்திலும் அபிதார்த்தத்துக்கு மேன்மை (உண்டென்பர் புலவோர்கள்.)” என்றும், கூறியவாற்றால் உணர்க. இளியமையும்.

திருஞான சம்பந்தமூர்த்திகாயனர் இத்தில்லைவாழ்ந்தணர் மூவாயிரரும் தமக்குச் சிவகணகாதராயத்தோன்றக்கண்டு, அத்தன்மையைத் திருலேகண்டயாழ்ப்பாணருக்கும் காட்டினார் என்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகாயனர் புராணத்திற் சொல்லப்பட்டது. அந்நாயனர் “அடி னாய்ந்து செய்யொடு பாறயிர்” என்னுந் திருப்பதிகத்திலே “நிலத் தார்கரி யமிடற் றார்கல்வ செற்றி மேலுற்ற கண்ணி னாற்பற்று—குலத் தார் கூட லைப்பொடி நீரணி வார்சடையார்—நிலத் தார்தொழு தேத்துசிற் றம்பலஞ் சேர்தலாற்கழற் சேவடி கைதொழக்—கோலத் தாயரு ளாயுன காரணக் கூறுதுமே.” என்னுந் திருப்பாட்டிலே தாம் இவர்களைக் கண்டதன்மையைக் கூறி, இவர்கள் “தொழு தேத்துசிற்றம்பலம்” என்று அருளிச்செய்தார். இதனாலும், இவர்களது மகிமை தெளியப்படும். சிவானுபூதிமானுகிய சேக்கிழார் நாயனாரே “இன்றிவர் பெருமையெம்மா லியம் பலா மெல்லைத் தாமோ—தென்றமிழ்ப் பயனா யுள்ள திருத்தொண்டத் தொகை முன்பாட—வன்றுவன் றெண்டர் தம்மை யருளிய வாரு ரண்ணன்—முன்றிரு வாக்காற் கோத்த முதற்பொரு ளானா ரென்றால்.” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினாயின்; புழுத்த நாயினால் கஷ்டயனுகிய யானா இம்மகான்களது எண்ணிற்ந்த பெருமையை விரித்துச்சொல்ல வல்லன்!

திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்.

இதராதல் உதயிவாற்றால், வேதாசமங்கையேனும் அவற்றின் வழிதல் சார்பு
தாங்கையேனும் சற்குருமுகமாகக் கற்றல் கேட்டல் செய்யாதொழியில், பசபதியா
யெ சிவனை உணர்ந்து மனம்வாக்குக் காயங்கனினால் மெய்யன்போடும் அவரைவழிப
ட்டுப் பிறவியினைநீர்த்து உய்தல் கூடாது என்பதும், கற்றல் கேட்டல் செய்தவழி
பும், சிவனை வழிபடாதொழியிற் பயனில்லை என்பதும் பெறப்படும். இதற்குப்பிரமா
ணம்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம். “கல்லார் நெஞ்சி—னில்லா
வீசன்—சொல்லா தாரோ—டல்லோ நாமே.” எ-ம். திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவா
ரம். “பின்னுவார் சடைபான் நன்னைப் பிதற்றிலாப் பேதை மார்க—ஒன்னுவார் கச
கத் தன்னுட் டொல்லினை தீரவேண்டின்—மன்னுவான் மறைகளோதி வனத்தினுள்
வினக்கொன் றேற்றி—யுன்னுவா ருன்னத் துள்ளா நெற்றியூ ருடைய கோவே.” எ-ம்.
“திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா. “கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக் கரையி
லாக் கருணைமா கடலை—மற்றவர் ரறியா மாணிக்க மலையை மதிப்பவா மனமணி விள
க்கைச்—செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிலனைத் திருவீழி யிழலைவீற் றிருந்த—
கொற்றவன் நன்னைக் கண்டெண் டென்னங் குளிரவென் கண்குளிரத் தனவே.” எ-ம்.
திருக்குறள். “கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ—னற்றா டொழாஅ
ரெனின்.” எ-ம். கரும்.

திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்.

வேதியர் தில்லை மூதூர் வேட்கோவர் குலத்து வந்தார்
மாதொரு பாக கோக்கி மன்னுசிற் றம்ப லத்தே
யாதிபு முடிவு யில்லா வற்புதத் தனிக்கூத் தாடு
நாதனார் கழல்கள் வாழ்த்தி வழிபடு கலத்தின் பிக்கார்.

(ச)

பொய்கடிச் சதத்தின் வாழ்வார் புனற்சடை முடியார்கள் கன்பர்
மெய்யடி யார்கட் காண பணிசெயும் வீரப்பி னின்றார்
வையகம் போற்றஞ் செய்கை மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்
சைவமெய்த் திருவின் சார்வே பொருளெனச் சாரு நீரார்.

(உ)

அனலிலா மரபின் வாழ்க்கை மட்கல மமுதக் காக்கி
வளரிளந் திங்கட் கண்ணி மன்றுளா ரடியார்க் கென்று
முளமகிழ் சிறப்பின் மல்க வோடளித் தொழுநா ளா
னினமைய் தூரவீன்பத் துறையினி லெளிய ரானார்.

(ஈ)

அவர்தங்கண் மனைவி யாரு மருந்ததித் கற்பின் பிக்கார்
புவனங்க ரூய்ய வையர் பொங்குநஞ் சுண்ண யாஞ்செய்
தவகின் று தடுத்த தென்னத் தகைத்துதான் றரித்த தென்று
சிவனென்கை கண்டத் தன்னைத் திருநீல கண்ட மென்பார்.

(ஐ)

ஆனதங் கேள்வ ரங்கோர் பரத்தைபா லணந்து ணண்ண
மானமுன் பொருதி வந்த ஆடலான் மனையின் வாழ்க்கை
யேனைப வெல்லாஞ் செய்தே புடனுறை விசையா ரானார்
தேனலர் கமலப் போதிற் திருவினு முருவின் பிக்கார்.

(ஔ)

திருநீலகண்டநாயனாற்புராணம்.

௬௫

முண்டவப் புலவி தீர்க்க வனபனார் முன்பு சென்று
பூண்டயத் தினமென் சாயற் பொற்கொடி யினையார் தம்மை
வேண்டுவ விரந்து கூறி மெய்புற வணையும் போதிற்
நின்னவீ ராயி னெம்மைத் திருநீல கண்ட மென்றார்.

(௧)

ஆதியார் நீல கண்டத் தளவுதாய் கொண்ட வார்வம்
பேதியா வானை கேட்ட பெரியவர் பெயர்ந்து நீங்கி
யேதிலார் போல நோக்கி யெம்மையென் நதனான் மற்றை
மாதரார் தம்மை டியென்றன் மனத்தினுந் தீண்டே னென்றார்.

(௨)

கற்புறு மனைவி யாருங் கணவனாக் காண வெல்லாம்
பொற்புறு மெய்பு ருமற் பொருந்துவ போற்றிச் செய்ய
விற்புறம் பொழியா தங்க ணிருவரும் வேறு வைகி
யற்புறு புணர்ச்சி யின்மை யயலறி யாமை வாழ்த்தார்.

(௩)

இளமையின் மிகு ளார்க ளிருவருமறிய நின்ற
வளவில்லீ ரானை போற்றி யாண்டுகள் பலவுஞ் செல்ல
வளமவி யிளமை நீங்கி வடிவுறு மூப்பு வந்து
தனர்வொடு சாய்ந்து மன்பு தம்பிரான் நிறத்துச் சாயார்.

(௪)

இந்நெறி யொழுது நாளி லெரிதளிர்த் தென்ன நீண்ட
மின்னொளிர் சடையோன் ருணுந் தொண்டரை விளக்கங் காண
கன்னெறி யிதுவா மென்று ஞாலத்தோர் விரும்பி யுய்ய
மந்நெறி காட்டு மாற்றா லருட்சிவ யோகி யாகி.

(௫)

உவறு.

ஈனொடு கோவணஞ் சாத்திக் கேடிலா
வாள்விடு நீற்றொளி மலர்ந்த மேனிமேற்
நேனொடு மாற்பிடைத் துவளு தூறுட
னீனொளி வளர்திரு முண்ட ஞெற்றியும்.

(௬)

கெடுஞ்சடை கரந்திட ஞெறித்த பம்பையும்
விடுங்க ளிர் முறுவல்வெண் ணிலவு மேம்பட
விடும்பிவிப் பாத்திர மேந்து கையராய்
நடந்துவேட கோவர்தம் மனையி னண்ணினார்.

(௭)

நண்ணிய தவச்சிவ யோக நாதரைக்
கண்ணுற நோக்கிய காத லன்பர்தாம்
புண்ணியத் தொண்டரா மென்று போற்றிசெய்
தெண்ணிய ஷுவகையா லெதிர்கொண் டேத்தினார்.

(௮)

பிறைவளர் சடைமுடிப் பிரானைத் தொண்டரென்
றுறையுளி லணைந்துபே ருவகை கூர்ந்திட
முறைமையின் வழிபட மொழிந்த பூசைக
ணிறைபெரு விருப்பொடு செய்து நின்றபின்.

(௯)

எம்பிரான் யான்செயும் பணியெ தென்றனர்
வம்புலா மலர்ச்சடை வள்ள றெண்டனா
ரும்பர்நா யகனுயிவ் வோடுன் பால்வைத்து
நம்பிநீ தருகநாம் வேண்டும் போதென்று.

(௧௦)

தன்னையொப் பரியது தலத்துத் தன்னுழைத்
துன்னிய யாவையும் தாய்மை செய்வது
பொன்னினு மணியினும் போற்ற வேண்டுவ
தின்னதன் மையதிது வாங்கு நீயென.

(௧௬)

தொல்லைவேட் கோவர்தங் குலத்துட் டோன்றிய
மல்குசீர்த் தொண்டனார் வணங்கி வாங்கிக்கொண்
டொல்லையின் மனையிலோர் மருங்கு காப்புறு
மெல்லையில் வைத்துவங் திறையை யெய்தினார்.

(௧௭)

வைத்தபின் மறையவ ராகி வந்தரு
ணித்தனார் நீங்கிட நின்ற தொண்டரு
முய்த்துடன் போய்விடை கொண்டு மீண்டன
ரத்தர்தா மம்பல மனைய மேவினார்.

(௧௮)

வேறு.

சாலகாட் கழித்த பின்பு தலைவனார் தாமுன் வைத்த
கோலமா ரோடு தன்னைக் குறியிடத் தகலப் போக்கிச்
சிலமார் கொள்கை யென்றுத் திருத்துவேட் கோவர் தம்பால்
வாவிதா நிலைமை காட்ட முன்புபோன் மனையில் வந்தார்.

(௧௯)

வந்தபின் றெண்ட னொரு மெகிர்வழி பாடு செய்து
சிந்தைசெய் தருளிற் றெங்கள் செய்தவ மென்று சிற்ப
முந்தைநா னுன்பால் வைத்த மொய்யொடர் வினங்கு மோடு
தந்துலில் வென்றா னெல்லாந் தான்வைத்து வாங்க வல்லான்.

(௨௦)

என்றவர் விரைந்து கூற விருந்தவ ரீந்த வோடு
சென்றுமுன் கொணர்வான் புக்கார் கண்டிலர் திகைத்து னோக்கி
நின்றவர் தம்மைக் கேட்டார் கேடியுங் காணார் மாயை
யொன்றுமக் கறிந்தி லார்தா முரைப்பதொன் றின்றி சின்றார்.

(௨௧)

மறையவ னாகி நின்ற மலைமகள் கேள்வன் றுணு
முறைபுளிற் புக்கு நின்ற வொருபெருந் தொண்டர் கேட்ப
வினையிலிங் செய்தப் புக்காய் தாழ்த்ததென் னென்ன வந்து
கறைமறை யிடற்றி னுனைக் கைதொழு துரைக்க லுற்றார்.

(௨௨)

இழையணி முந்துன் மார்பி னெந்தைநீர் தந்து போன
விழைதரு மோடு வைத்த வேறிடந் தேடிக்க காணேன்
பழையமற் றதனி னல்ல பாத்திரத் தருவன் கொண்டிப்
பிழையினைப் பொறுக்க வேண்டும் பெருமவென் றிறைஞ்சி சின்றார்.

(௨௩)

சென்னியால் வணங்கிச் சொன்ன தொண்டரைச் செயிர்த்து நோக்கி
யென்னிது மொழிந்த வாநீ யான்வைத்த மண்ணோ டன்றிப்
பொன்னினு லமைத்துத் தந்தா யாயினுங் கொள்ளேன் போற்ற
முன்னோன் வைத்த வோடே கொண்டுவா வென்றான் முன்னோன்.

(௨௪)

கேடிலாப் பெரியோ யென்பால் வைத்தது கெடுத லாலே
காடியுங் காணேன் வேறு நல்லதோ ரோடு சால
நீடுசெல் வததா னென்று தருகின்றே னெனவுங் கொள்ளா
நாடியின் றுரைத்த தென்ற னுணர்வெல்லா மொழித்த தென்ன.

(௨௫)

ஆவதெ னுன்பால் வைத்த வடைக்கல்ப் பொருளை வெளவிப்
பாவகம் பலவுஞ் செய்து பழிக்குநீ யொன்று நாண
யாவருங் காண வுன்னை வளைத்துநான் கொண்டே யன்றிப்
போவதுஞ் செய்யே னென்றான் புண்ணியப் பொருளாய் நின்றான். (௨௬)

வளத்தினுள் மிக்க வோடு வெளவினே னல்லே னெல்லே
புளத்தினுங் களவி லாமைக் கென்செய்கே னுரையு மென்னக்
களத்துநஞ் சொளித்து சின்றான் காதலுன் மகனைப் பற்றிக்
குளத்தினின் மூழ்கிப் போவென் நருளினுன் கொடுமை யில்லான். (௨௭)

ஐயர்நீ ரருளிச் செய்த வண்ணமயான் செய்வ தற்குப்
பொய்யில்சீர்ப் புதல்வ னில்லை யென்செய்கேன் புகலு மென்ன
மையறு சிறப்பின் மிக்க மனையவ டன்னைப் பற்றி
மொய்யலர் வாலி புக்கு மூழ்குவா யெனமொ ழிந்தார். (௨௮)

வேறு.

கங்கைநதி கரந்தசடை கரந்தருளி யெதிர்கின்ற
வெங்கண்விடை யவருள வேட்கோவ ருரைசெய்வா
ரெங்குளிலோர் சபத்தா லுடன்மூழ்க விசைவில்லை
பொங்குபுனல் யான்மூழ்கித் தருகின்றேன் போதுமென. (௨௯)

தந்ததுமுன் றுராதே கொள்ளாமைக் குன்மனைவி
யந்த ிர்ச்செங் கைப்பற்றி யலைப்புனலின் மூழ்காதே
சிந்தையலித் திருக்கின்றாய் தில்லைவா ழந்தணர்கள்
வந்திருத்த பேரவையின் மன்னுவன்யா னெனச்சென்றார். (௩௦)

எல்லொழுக்கத் தலைநின்றார் ஈன்மறையின் றுறைபோனார்
தில்லைவா ழந்தணர்கள் வந்திருந்த திருந்தவையி
னெல்லையிலான் முன்செல்ல விருந்தொண்ட ரவந்தாமு
மல்குபெருங் காதலினால் வழக்கின்மே லிட்டனைத்தார். (௩௧)

அத்தணை மெத்தைபிரா னருமறையோர் முன்பகர்டா
னிர்த்தவேட் கோவன்பால் யான்வைத்த பாத்திரத்தைத்
தத்தொழியான் கெடுத்தானேற் றன்மனைவி கைப்பற்றி
வந்துமூழ் கியுந்தாரான் வலிசெய்கின் றானென்றார். (௩௨)

நறைகமழுஞ் சடைமுடியு நாற்றோளு முக்கண்ணுங்
கறைமருவுந் திருமிடறுங் கரந்தருளி யெழுந்தருளு
மறையவனித் திறமொழிய மாமறையோ ருரைசெய்வார்
சிறையுடைய வேட்கோவர் நீர்மொழியும் புகுந்ததென. (௩௩)

நீணிதியா லிதுவென்று நின்றவிவர் தருமோடு
பேணிநான் வைத்தவிடம் பெயர்த்துகாந் ததுகாணென்
புண்ணினுன் மணிமார்பீர் புகுந்தபரி சிதுவென்று
சேணிதையுந் தீங்கடையாத் திருத்தொண்ட ருடைசெய்தார். (௩௪)

வேறு.

திருவுடை யந்த னாளர் செப்புவார் திகழ்ந்த நீற்றி
ஐருவுடை யிவர்தாம் வைத்த வோட்டினைக் கெடுத்தி ரானுற்
தருவிவர் குளத்தின் மூழ்கித் தருகவென் றுரைத்தா ராகின்
மருவிய மனைவி யோடு மூழ்குதல் வழக்கே யென்றார். (௩௫)

அருந்தவத் தொண்டர் தாமு மந்தனர் மொழியைக் கேட்டுத்
திருந்திய மனைவி யாரைத் தீண்டாமை செப்ப மாட்டார்
பொருத்திய வகையான் மூழ்கித் தருகின்றேன் போது மென்று
பெருந்தவ முனிவ ரோடும் பெயர்ந்துதம் மனையைச் சார்ந்தார். (௩௬)

மனைவியார் தம்மைக் கொண்டு மறைச்சிவ யோகி யார்முன்
சினவிலைப் பாகர் மேவுந் திருப்புலிச் சுரத்து முன்னர்
நனைமலர்ச் சோலை வாவி நண்ணித்தம் முண்மை காப்பார்
புனைமணி வேணுத் தண்டி னிருதலை பிடித்துப் புக்கார். (௩௭)

தண்டிரு தலையும் பற்றிப் புகுமவர் தம்மை நோக்கி
வெண்டிரு நீற்று முண்ட வேதியர் மாதைத் தீண்டிக்
கொண்டிடன் மூழ்கி ரென்னக் கூடாமை பாரோர் கேட்கப்
பண்டுதஞ் செய்கை சொல்லி மூழ்கினார் பழுதி லாதார். (௩௮)

வாலியின் மூழ்கி யேறுங் கணவரு மனைவி யாரு
மேவிய மூப்பு நீங்கி விருப்புறு மிளமை பெற்றுத்
தேவரு முனிவர் தாமுஞ் சிறப்பொடு பொழியுந் தெய்வப்
பூவின்மா மகழயின் மீன மூழ்குவார் போன்று தோன்ற. (௩௯)

அந்நில யவரைக் காணு மதிசயங் கண்டா ரெல்லா
முன்னில சிந்த வேத முதல்வரைக் கண்டா ரில்லை
யிந்நில யிருந்த வண்ண மென்னென மருண்டு சின்னார்
துன்னிய விசம்பி னாடு துண்புடன் விடைமேற் கண்டார். (௪௦)

கண்டனர் கைகளார் தொழுதனர் கலந்த காத
லண்டரு மேத்தி னார்க ளன்பர்தம் பெருமை நோக்கி
விண்டரும் பொலிவு காட்டி விடையின்மேல் வருவார் தம்மைத்
தொண்டரு மனைவியாருந் தொழுதுடன் போற்றி சின்னார். (௪௧)

மன்றுளே திருக்கடத் தாடி யடியவர் மனைக டோறுஞ்
சென்றவர் நிலைமை காட்டுந் தேவர்க டேவர் தாமும்
வென்றவைம் புலனான் மிக்தீர் விருப்புட னிருக்க நம்பா
வென்றுயிவ் விளமை நீங்கா தென்றெழுந் தருளி னாரே. (௪௨)

விறலுடைத் தொண்ட னாரும் வெண்ணகைச் செய்வாய் மென்றோ
ளறவியற் கடத்த லானா மனைவி யு மருளி னாந்த
திறலுடைச் செய்கை செய்து சிவலோக மதனை யெய்திப்
பெறவரு மிளமை பெற்றுப் பேரின்ப முற்றா ளன்றே. (௪௩)

அயலறி யாத வண்ண மண்ணலா ராணை புய்த்த
மயலில்லிந் தொண்ட னாரை யானறி வகையால் வாழ்த்திப்
புயல்வளர் மாடநீடும் பூம்புகார் வணிகர் பொய்யில்
செய்வியற் பகையார் செய்த திருத்தொண்டு செப்ப லுற்றேன். (௪௪)

திருநீலகண்டநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௦௩.

சு ச ன ம்.

பிறவிப் பிணிதீர்த்த உய்தற்குத் தடையாய் உள்ள காமமானது, எத்துணைப் பெரியோர்களாலும் நீக்குதற்கு அரியது. அது நினைப்பினும், காணினும், கேட்பினும், தள்ளினும், விஷமானது தலைக்கொண்டாற்போல எத்துணை நுண்ணறிவாளருடைய அறிவையும் கெடுக்கும் இயல்புடையது. அது கல்வியறிவொழுக்கங்களால் ஆன்ற பெரியோர்களுடைய உள்ளத்திலே தலைப்படினும்; அய்யுள்ளமானது தான் செல்லத் தரும் இடம் இது எனவும், செல்லத் தகாத இடம் இது எனவும், ஆராய விடாது; அதுமேலிடம்பொழுது, குணமும் குலமும் ஒழுக்கமும் குன்றுதலையும், பழியும் பாவமும் விளைதலையும் சிறிதும் சிந்திக்கவிடாது. அக்காமமே கொலை களவு கள்ளுண்டல் முதலிய பாவங்களுக்கெல்லாம் காரணமாய் உள்ளது. ஆதலால் அக்காமமே ஆன்மாக்களை நரகங்களிலே எண்ணிற்றத்தகாலம் வீழ்த்தி, வருத்தும் பெருங்கொடுமையை உடையது. இதற்குப் பிரமாணம். கந்தபுராணம். “கண்டதோர் நறவமே காமமெயென—வெண்டருச் சீம்பொரு ளிருமைத் தென்பரா—லுண்டிழி யழிக்கு மொன் றுணர்வை யுள்ளமேற்—கொண்டிழி யுயிரையுங் கொல்லு மொன்றரோ.” எ-ம். “உள்ளினுஞ் சுட்டிடு முணர்வு கேள்வியிற்—கொள்ளினுஞ் சுட்டிடுங் குறுகி மற்றதைத்—தள்ளினுஞ் சுட்டிடுந் தன்மை யீதினா—கள்ளினுஞ் கொடியது காமத் தீயதே.” எ-ம். “சுட்டிறும் பிறவியும் வினைகள் யாவையுங்—காட்டிய தினையதோர் காம மாதலில்—வாட்டியில் புத்தியான் மற்றச் சோயினே—வீட்டின ரல்லரோ வீடு சேர்த்துளார்.” எ-ம். “செஞ்சினு நினைப்போ நினைந்து ளார்தமை—யெஞ்சிய தய ரிடை யின்டை யுய்த்துமேல்—விஞ்சிய பவக்கடல் வீழ்த்து மாதலா—னஞ்சினுந் தீயது கலமில் காமமே.” எ-ம். “மண்ணாசை தன்னிற் பொருளாசையின் மாய வாழ்க்கைப்—பெண்ணாசை நீங்க வென்றோ பெரியோர் தமக்கும்.” எ-ம். திருவிளையாடற் புராணம். “அணங்குகோ யெவர்க்குஞ் செய்யு மனங்களு லலைப்புண்டாவி—புணங்கினு ருள்ளஞ் செல்லு மிடனறிந் தோடிச் செல்லா—குணங்குல றெழுக்கங் குன்றல் கொலைபழி பாவம் பாரா—விணங்குபின் னுயிர்க்கு மாக்கே யிறுதிவந் துறவ தெண்ணு.” எ-ம். “கள்ளுண்டல் காமமென்ப கருத்தறை போக்குச் செய்வ—வெள்ளுண்ட காமம் போல வெண்ணினிற் காணிந் கேட்கிற்—றள்ளுண்ட விடத்தி னஞ்சந் தலைக்கொண்டா லென்ன வாங்கே—புள்ளுண்ட அணர்வு போக்கா துண்ட போ தழிக்குங் கள்ளுண்.” எ-ம். “காமமே கொலைகட் கெல்லாங் காரணங் கண்ணோ டாத—காமமே களவுக் கெல்லாங் காரணங் கூற்ற மஞ்சங்—காமமே கள்ளுண்டற்குங் காரண மாத லாலே—காமமே நரக பூமி காணியாக் கொடுப்ப தென் றுண்.” எ-ம். நாலடியார். “அம்பு மழலு மலிர்கதிர் ஞாயிறும்—வெம்பிச் சுழலும் புறஞ்சும - வெம்பிச்—கவற்றி மனத்தைச் சுதெலாந் காம—மவற்றினு மஞ்சப் பமும்.” எ-ம். “ஊரு னெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு—நீருட் குளித்து முயலாரு - நீருட்—குளிப்பினும் காமஞ் சுடுமெனின் நேறி—யொளிப்பினும் காமஞ் சுடும்.” எ-ம். நீதிசாரம். “ஊரு ரெனும்வனத்தி லொள்வேற்கண் மாதரெனும்—கூரர் விடமுட் குழாமுண்டு - சீரார்—விரத்திவை ராக்கிய விவேகத் தொடுதோ—லுரத்தணியா தேக லெவனோ.” எ-ம். வரும். ஆதலால், காமம் மனசிலே சிறிதாயினும் எழ ஒட்டாமல் அடக்கல்வேண்டும். சிறிது எழுங்காலத்து; சிவனடியாரோடு கலத்தல் சிவசாத்திரப் பொருள்களைச் சிந்தித்தல் கேட்டல் முதலிய நற்செய்கைகளாலே, அதனிடத்தே

கருத்து இறங்காவண்ணம் காலம்போக்கல்வேண்டும். மனைவியைப் புணர்தல் மாத் திராமே வேதாகமாதிகளில் விதிக்கப்பட்டதாம். மனைவியையும், புத்திரநியித்தமன்றிப் போகநியித்தம் புணர்தல் பாவமேயாம்.

சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்தவராய் இல்லறத்தில் வாழும் இயல்புடைய இத்திருநீலகண்டநாயனார், தம்முடைய மனைவி இருப்பவும், தம்மனசிலே தலைப் பட்ட காமிகுதியினாலே, தூல்களில் விலக்கப்பட்டதாகிய பரத்தைப் புணர்ச்சியைச் செய்தார். செய்தாராயினும்; தம்முடைய மனைவியார் கொண்ட ஊடலைத் தீர்க்கும் பொருட்டு, அவரைத் தீண்டும்படி சென்றபொழுது; அவர், நீர் எம்மைத் தீண்டுவீராயில் திருநீலகண்டம் என்று சிவனைச் சுட்டி ஆணையிட்டதைத் கேட்ட வுடனே, அவரைத் தீண்டாமல், நீங்கினமையாலும்; அதுமாத்திரமன்றி, இவர் எம்மை என்று பன்மையாகச் சொன்னதனால் இவரைமாத்திரமன்று மற்றைப்பெண்களையும் மனசினால் நினைத்தலுஞ் செய்யேன் என்று உறுதிக்கொண்டமையாலும்; இவருடைய மனசிலே காமத்தலைப்பட்டபோதும் சிவபத்தி அதினும் மிகத் தலைப்பட்டிருந்தது என்பதும், அதனால் அச்சிவித்தியானது பின் ஒருபோதும் இவர் மனசிலே காமம் சிறிதாயினும் எழுவொட்டாமல் தடுத்தது என்பதும், துணியப்படும்.

இவ்விருவரும், மிக்க இனமைப் பிராயத்தினராய் இரப்பகல் ஒரே இடத்தில் இருந்தும், தக்களுள்ளே நிகழ்த சபதம் சிறிதாயினும் வருவாவண்ணம், காமத்தை முற்றும் ஒழித்து வாழ்த பெருந்தகைமையை நினைக்குத்தோதும், இவர்களிடத்துள்ள சிவபத்தியின் வலிமை விளங்குகின்றது. விட்டுணு சலந்தராகரன் இறந்துவிட, காமிகுதியினால் அவனது சீர்த்திலே பிரவேசித்து, அவனுடைய மனைவியைப் பல நாட் புணர்ந்து, பின்பு தம்மை விட்டுணு என்று உணர்ந்த அவனாலே சபிக்கப்பட்டு, வருத்தமுற்றார். பிரமா தம்மாலே படைக்கப்பட்ட திலோத்தமையினது அழகைக் கண்டு மயங்கி, அவளைப் புணரின் மகப்புணர்ச்சிக் குற்றமாம் என்பது பாராமல், அவளைத் தொடர்ந்தார். இத்திரன் கௌதமமுனிவருடைய மனைவியாகிய அக்லிகையைப் புணர்ந்து, தன்னுடம்பிலே ஆயிரம் யோனி உண்டாகும்படி அம்முனிவராலே சீபிக்கப் பட்டான். சத்திரன் தன்குருவாகிய வியாழனுடைய மனைவியைப் புணர்ந்து, கயரோகம் அடைந்தான். இன்னும், முனிவர்கள் பலர் உண்டி முதலியவற்றை ஒழித்து, மலைகளினும் காடுகளினும் தவஞ்செய்யும் பொழுதும், தேவப்பெண்களையும் அசுரப் பெண்களையும் இராட்சப்பெண்களையும் கண்டு மயங்கி, பாவம் என்பதும் பழியென்பதும் பாராமல், அவர்களைப் புணர்ந்து, தங்கள் தவத்தை இழந்தார்கள். தருமம் வளர்த்தோங்கும் முன்னையுகங்களிலே, தேவர்கள் முனிவர்கள் தாரும், காமிகுதியினாலே பரஸ்தி கமணம் புத்திரிகமணம் குருபன்னிகமணம் முதலிய பெருங்கொடும் பாவங்களைச் செய்தார்களே! இக்கலியுகத்திலே இந்நாயனாரோ, தமது மனைவியார் சிவனைச் சுட்டி இட்ட ஆணைகடத்தல் சிவத்துரோகமாம் என்பதுபற்றி, மனைவியைத் தானும் புணராதொழிந்தார்! இதனால் இவரது பத்திமகிமை எவ்வளவு வியக்கத்தக்கது! இவ்வியப்பு நோக்கி அன்றே, பட்டணத்துப்பிள்ளையாரும் “மாதா சொன்ன குணா வினமை துறக்கவல் வேனல்வன்.” என்றார்.

சுற்புடையமகளிரும், அழகிற் சிறந்த ஆடவரைக் காணில், அவர் தமக்குத் தந்தையராயினும், சகோதரராயினும், புதல்வர்களாயினும், தமது சிலைகளிடு, அவரை யும் சிலைகுலைப்பார்களே! அது “தந்தையா யினும்விழைவிற் றன்னுடனே யொருவ யிற்றிற் சார்த்தா ரேனு—மைந்தரா யினுமிசையும் வலப்புடைய ரெனிலவர்மேன் மட ளல்லார்தஞ்—சிறிதைசுடர் திமெதஞ் சாம்பன்மலர்க் கணவேளிற் செவ்வி வாய்ந் தோன்—பைத்தொடியா ரினிதமரு முவளகத்திற் றனிவருதல் பான்மை யன்றே.” என்னும் காகிகண்டச்செய்யுளால் அறிக. இவ்வாறாகவும், இந்நாயனாரும் மனைவியா

ரும், மிக்க இளமைப்பருவத்தராய் இராப்பகல் ஒரே இடத்தில் இருந்தும், புணர்ச்சி இன்றிச் சபதத்தைப் பேணினைமையால், இவர்களது சிவபத்தியின்பெருமை இவ்வளவு என்று சொல்லத்தக்கதன்று. இந்நாயனார் பாரசிவன் சிவயோகியாராய் வந்து, தம்மிடத்துவைத்த ஒட்டைத் தாம் கவராமைக்குத் தமது மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித்தரச்சொன்ன வழியும், சபதம் வழுவாமற் காத்தார்.

இவர்கள், தங்களுள்ளே நிகழ்ந்த சபதம் தங்கள் இருவருக்கு மாத்திரமன்றி அயலவருக்கும் வெளிப்படாதிருப்பவும், அதனை வழுவாது காத்தமையாலும்; இவர் மனைவியைக் கைப்பிடித்துச் சத்தியம் பண்ணித் தரும்படி சிவயோகியார் நெருக்கியபோதும், தமது செயற்கருஞ் செயலை வெளிப்படுத்தாமையாலும்; இறுதியிலே மிகநெருக்கியபோது, தாம் அதனை வெளிப்படுத்தாதொழியில், அவரது சந்தேகம் தீராதென்பது பற்றியே வெளிப்படுத்தினமையாலும்; இவர்கள் புகழை விரும்பிச் சீவர்களைச் சாட்சியாகக் குறியாமல், உயிர்க்குயிராகிய சிவனுடைய திருவடிமையே சாக்கியாகக் குறித்து ஒழுக்கினர்கள் என்பது செவ்விதிற்றுணியப்படும். இவ்வியப்பு நோக்கியன்றோ, ஆசிரியர் சேக்கிழார் “இளமையின் மிக்ருளார்க ளிருவரு மறியநின்ற—வளவில்சீ ராணை போற்றி.” என்றும், “அயலறி யாத வண்ண மண்ணலா ராணை யுய்த்த—மயலில்சீர்த் தொண்ட னொ.” என்றும், திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர், சீவர்களைச் சாக்கியாகக் குறியாமல் தமது திருவடியே சாக்கியாகக் குறித்துப் புண்ணியம் இயற்றும் பெருந்தன்மை உடையோருக்கு, சிவனை வெளிப்படுத்திவந்து, உலகமெங்கும் அவர் புகழை விளக்கி, யாவரும் அவரை வணங்கும்படி இடையறாத பேரின்பத்தைக் கொடுத்தருளுவர். அது, சிவன் இவர்களுக்கு வெளிப்பட்டு, இவர்களது செயற்கருஞ் செய்கையை உலகமெங்கும் அறியும்படி வெளிப்படுத்தி, “வென்றவைம் புலனான் மிக்கீர்” என்று தமது அருளும்த்திருவாயினாலே புகழ்த்து; இவர்களுக்குப் பேரின்ப வாழ்வைக் கொடுத்தருளினமையால், உணர்க. இக்கருத்து நோக்கியன்றோ, வைராக் கிய சதகதாலாரும் “உன்னு கின்றனை யுணைமனோர் பெரியனென் றுணருமா செய வுன்பான்—மன்னு மீசனே பந்தம்வீ டரிப்பவன் மற்றைய றறிந்தென்னு—மன்ன வன் நிறுப் பொன்னடி கரியதா வருந்தவன் செய்நொஞ்சே—பின்னை முன்னவ னுலகநிற் திறைஞ்சுமா பெருமைசெய் குவனோரே.” என்றார்.

இயற்பகைநாயனாபுராணம்.

சென்னி வெண்குடை நீடந பாயன் நிருக்குலம் புகழ்பெ ருக்கிய சிறப்பின் மன்னு தொல்புகழ் மருதநீர் நாட்டு வயல்வ ளந்தர வியல்பினி லளித்துப் பொன்னி நன்னதி மிக்கநீர் பாய்ந்து புணரிதன் னையும் புனிதமாக் குவதோர் ணன்னெடும் பெருந் தீர்த்தமுன் னுடைய நலஞ்சிறந் ததுவளம் புகார் நகரம். (ச)

அக்குலப் பகிற் குடிமுதல் வணிக ரளவில் செல்வத்து வளமையி னமைந்தார் செக்கர் வெண்பிறைச் சடையவ ரடிமைத் திறத்தின் மிக்கவர் மறைச்சிலம் படியார் மிக்கரே ரடியார் களயா ரெனினும் வேண்டும் யாவையு மில்லை யென்னுதே யிக்கடற் படி நிகழமுன் கொடுக்கு மியல்பினின் றவருல கியற் பகையார். (உ)

சூது குடிய வையர்மெய் யடிமை யளவி லாததோ ருளகிறை யருளா
னீறு சேர்திரு மேனியர் மணத்து நினைத்த யாவையும் வினைப்படி முடித்து
மாறி வாதகன் னெறியினில் விளங்கு மனை யறம்புரி மகிழ்ச்சியின் வந்த
பேறெ வாமல ரேவின செய்யும் பெருமை யேயெனப் பேணிவாழ் னாளில். (௩)

சூழ தன்பொரு ளாகியும் வெளியே யம்ப வத்துணின் ருடுவா ரும்பர்
காய கிக்குமல் தறியவோ பிரியா கைகை தானறி யாமையோ வறியோர்
அபூரீதுபொன் மேனியில் விளங்கத் தூர்த்த வேடமூர் தோன்றவே தியராய்
மாய வண்ணமே கொண்டுத் தொண்டர் மருத வண்ணமும் காட்டுவான் வந்தார். (4)

வந்து தன்புறார் வணிகர்தம் மறுவின் மருங்கியற் பகையார் மனைபுகுத
வெகைத பெயம்பிரா னடியவ ரணந்தா ரென்று நின்றதோ ரின்பவா தாவாற்
கெகைத யன்பொடு சென்றெதிர் வணங்கிச் சிறப்பின் மிக்கவர்ச் சீனகண்மூன் செய்த
மூக்கை பெயம்பெருக் தவத்தினு லேகொன் முனிவ ரிக்கெழுக் தருளிய தென்றார். (5)

என்று கூறிய வியற்பகை யார்முன் னெய்தி நின்றவக் கைதவ மறையோர்
கொன்றை வார்சடை யாரசு யார்கன் குறித்து வேண்டின ருனமெனக் கொண்டே
பொன்று நீரெதிர் மருதுவக் தளிக்கு முன்மை கேட்டுதம் பாலொன்று வேண்டி
யின்று னானிக்கு வந்தன னதனுக் கிசைய லாமெனிலி யம்பலா மென்றார் (6)

என்ன வல்லுரை கேட்டியற் பகையார் யாது மொன்றுமென் பக்கலுன் டாகி
வன்ன தெம்பிரா னடியவ ருடைமை யையயிலிலை ருஞ்செயு மென்ன
மன்னு காதுலன் மனைவியை வேண்டி வந்த திக்கென வங்கன ரெதிரே
சொன்ன போதின முன்னையின் மகிழ்ந்து தாய தொண்டனார் தொழுதுரை செய்வார்.

இதுவே னக்குமுன் புள்ளதே வேண்டி பெயம்பிரான் செய்தபே ரெனக் கென்னுக்
கதுமெ னச்சென்று தம்மனை வாழ்க்கைக் கற்பின் மேம்படு காதுலி யாரை
விதிமணக் குலமடக் கையின் றுனை யிம்மெய்த்தவர்க்கு னான் கொடுத்தன னென்ன
மதுமலர்க் குமுன் மனைவியார் கலங்கி மணக் தெளிந்தபின் மற்றிது மொழிந்தார். (7)

இன்றி ரெனக்கருள் செய்த திதுவே வென்னு யிர்க்கொரு னாதீ ருரைத்த
தொன்றை னான்செயு மத்தனை யல்லா லுரிமையே றுனதோ வெனக் கென்று
தன்றளிப் பெருங் கணவரை வணங்கத் தாழ்த்து தொண்டனார் தாமெதிர் வணங்கச்
சென்றா தவன் சேவடி பணிந்து திகைத்து நின்றன டிருவினும் பெரியாள். (8)

மாததன் னைமுன் கொடுத்த மாதவர்தா மனமகிழ்ந்து பேருவ கையின் மலர்ந்தே
யாதுவா னினிச் செய்பணி யென்றே யிறைஞ்சி நின்றவர் தம்மெதிர் னோக்கிச்
சாதிவே தியராகி யதலைவர் தைய றண்ண யான்றனிச் கொடு போகக்
காதன் மேவிய சுற்றமும் பதியுங் கடக்கீ துணைப் போதுக வென்றார். (9)

உவறு.

என்றவ ருருளிச் செய்ய யானேமுன் செய்குந் தேவ
லொன்றிது தன்னை யென்னை யுடையவ ருருளிச் செய்ய
நின்றது பிழையா மென்று கண்ணிதுவே றிடத்துப் புகூபுப்
பொன்றிக முறுவை சாத்திப் பூக்கச்சுப் பொலிய லீக்கி. (10)

வானொடு பலகை யேந்தி வந்தெதிர் வணங்கி மிக்க
வானரி யேறு போவ்வா ரவரைமுன் போக்கிப் பின்னே
தோளினு துணையே யாகப் போயினார் தன்னி னுரை
நீளிடப் படமுன் கூடி கிஷ்நினைபீ வீழ்த்த சேர்வார். (11)

மனைவியார் சுற்றத் தாரும் வள்ளலார் சுற்றத் தாரு
பிணையதொன் நியாரே செய்தா நியற்பகை பித்த னொற்
புணியிழை தன்னைக் கொண்டு போவதா மொருவ னென்று
துண்பெரும் பழியை மீட்பான் றொடர்வதற் கெழுந்து சூழ்வார். (௧௩)

வேலொடு வில்லும் வாளுஞ் சரிகையு மெடுத்து மிக்க
காலென விசையிற் சென்று கடிசுநர்ப் புறத்துப் போகிப்
பாலிரு மருங்கு மீண்டிப் பரந்தவார்ப் பரவம் பொங்க
மால்கடல் கிளர்ந்த தென்ன வந்தெதிர் வளைத்துக் கொண்டார். (௧௪)

வழிவிடற் துண்பின் போத வழித்துணை யாகி புள்ளார்
கழிபெருங் காதல் காட்டிக் காரிகை புடன்போம் போதி
லழிககன் போகே லீண்டவ் வருங்குலக் கொடியை விட்டுப்
பழிவிட நோபோ வென்று பகர்த்தெதிர் நிரந்து வந்தார். (௧௫)

மறைமுனி யஞ்சி னுன்போன் மாதிரிப் பார்க்க மாது
பிறைவனே யஞ்ச வேண்டா வியற்பகை வெல்லு மென்ன
வறைகழ லண்ணல் கேளா வடியனே னவரை யெல்லார்
தறையிடைப் படுத்து கின்றேன் நளர்த்தருள் செய்யே லென்று. (௧௬)

பெருவிற லாளி யென்னப் பிறங்கெரி சிதற நோக்கிப்
பரிபவப் பட்டு வந்த படர்பெருஞ் சுற்றத் தாரை
யொருவரு மெதிரில் லாதே யோடிப்போய்ப் பிழைபு மன்றே
லெரிசுடர் வாளிற் கூறாய்த் துடிக்கின்றீ ரென்று நேர்த்தார். (௧௭)

எடரீ யென்செய் தாயா லித்திற மியம்பு கின்றாய்
நாடுறு பழியு மொன்றார் நகையைபு னானாயின்று
பாடவ முரைப்ப துன்றன் மனைவியைப் பனவற் கீந்தோ
டவே மடிவ தன்றிக் கொடுக்கயா மொட்டோ மென்றார். (௧௮)

மற்றவர் சொன்ன மாற்றங் கேட்டலு மனத்தின் வந்த
செற்றமுன் பொங்க வுங்க ஞடற்றுணி யெங்குஞ் சிந்தி
முற்றுங் முயிரை யெல்லா முதல்விசும் பேற்றிக் கொண்டு
நற்றவர் தம்மைப் போக விடுவனென் றெழுந்தார் நல்லோர். (௧௯)

நேர்த்தவ றொதிர்ந்த போது நிறைந்தவச் சுற்றத் தாருஞ்
சார்த்தவர் தம்முன் செல்லார் தையலைக் கொண்டு பெற்ற
மூர்த்தவர் படிமேற் செல்ல வுற்றெரி ருடன்று பொங்கி
யார்த்தவெஞ் சினத்தான் மேற்சென் றடர்த்தெதிர் தடுத்தா ரன்றே. (௨௦)

சென்றவர் தடுத்த போதி வியற்பகை யார்முன் சிறி
வன்றுணை வானே யாகச் சாரிகை மாறி வந்து
துன்றினர் தோளுந் தாளுந் தலைகளுந் துணித்து வீழ்த்து
வென்றடு புலியே நென்ன வமர்வினா யாட்டின் மிக்கார். (௨௧)

முண்டுமுன் பலராய் வந்தார் தனிவந்து முட்டி னூர்கள்
வேண்டிய திசைக டோறும் வேறுவே றமர்செய் போழ்தி
லாண்டகை வீரர் தாமே யனைவர்க்கு மனைவ ராகிக்
காண்டரு விசையிற் பாய்த்து கலந்துமுன் றுணித்து வீழ்த்தார். (௨௨)

சொரிந்தன குடல்சு னெங்குந் துணிந்தன வுடல்சு னெங்கும்
விரிந்தன தலைசு. னெங்கு யிடைந்தன கழுரு மெங்கு
மெரிந்தன விழிசு னெங்கு மெகிர்ப்பவ ரொருவ ரின்றித்
திரிந்தனர் களனி லெங்குஞ் சிவன்கழல் புனைந்த வீரர். (௨௩)

மாடலை குருதி பொய்க மடிந்தசெங் களத்தி னின்ற
மாடுறு செயலின் வந்த கிளைஞரோ டுணர்தார் தம்மி
லோடினா ருன்னா ருய்தா ரொழிந்தவ ரொழிந்தே மாண்டார்
கீடிய வாளுந் தாமு சின்றவர் தாமே சின்றாகீ. (௨௪)

கிருவுடை மனைவி யாணாக் கொடுத்திடச் செறுத்து முன்பு
வருபெருஞ் சுற்ற மெல்லாம் வாணிநாற் றுணித்து மாட்டி
யருமறை முனியை நோக்கி யடிகளை ரஞ்சா வண்ணம்
பொருவருங் காண கீங்க விடுவனென் றுடனே போர்தார். (௨௫)

இருவரா வறிய வொண்ண வொருவர்பின் செல்லு மேழை
பொருதிநல் வீரர் பின்பு போகமுன் போகும் போதி
லருமறை முனிவன் சாய்க்கா டதன்மருங் கணைய மேலித்
திருமலி தோளி னான மீனெனச் செப்பி னானே. (௨௬)

தவமுனி தன்னை மீளச் சொன்னபின் நல்லயா லார
வவன்மலர்ப் பதங்கள் சூடி யஞ்சலி கூப்பி சின்று
புவனமூன் றாய் வந்த பூசான் தன்னை யேத்தி
விவருந் பெறப்பெற் றேனென் றியற்பகை யாரு மீண்டார். (௨௭)

செய்வதற் கரிய செய்கை செய்தநற் றெண்டர் போக
மைதிகழ் கண்ட னெண்டோண் மறையவன் மகிழ்ந்து நோக்கிப்
பொய்தரு முள்ள மில்லான் பார்க்கிலன் போனா னென்று
மெய்தரு சிந்தை யாண மீளவு மழைக்க ளுற்றார். (௨௮)

இயற்பகை முனிவா வோல மீண்டு கீ வருவா யோல
மயர்ப்பிலா தானே யோல மன்பனே யோல மோலஞ்
செயற்கருஞ் செய்கை செய்த தீரனே யோல மென்றான்
மயக்கறு மறையோ லிட்ட மாலயன் றேட சின்றான். (௨௯)

அழைத்தபே ரோசை கேளா வடியனென் வந்தேன் வந்தேன்
பிழித்தவ ருளரே லின்னும் பெருவலித் தடக்கை வாணி
லிழைத்தவ ராகின் ருரென் றியற்பகை யார்வத் தெய்தத்
குழைப்பொலி காதி னானு மறைந்தனன் கோலங் கொள்வான். (௩௦)

சென்றவர் முனியைக் காணாச் சேயிழை தன்னைக் கண்டார்
பொன்றிகழ் குன்று வெள்ளிப் பொருப்பின்மேற் பொலிந்த தென்னத்
தன் றுனை புடனே வானிற் றலைவனை விடைமேற் கண்டார்
கின்றிவர் தொழுது வீழ்தார் கிலத்தினின் றெழுந்தார் ஔர்த்தார். (௩௧)

சொல்லுவ தறியென் வாழி தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லுவத் தருளி யென்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
யெல்லையி லின்ப வென்ன மெனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
தில்லையம் பலத்த னாடுஞ் சேவடி போற்றி யென்ன, (௩௨)

விண்ணிடை வன்ற வெண்ணை விடையவரடியார் தம்மை
யெண்ணிய வல்லு தன்னி விப்படி நம்பா லன்பு
பண்ணிய பரிவு கண்டு மகிழ்ந்தனம் பழுதி லாதாய்
நண்ணிய மனைவி யோடு நம்முடன் போது சென்று.

(௩௩)

திருவனார் சிறப்பின் மிக்க திருத்தொண்டர் தமக்குந் தோற்ற
மருவிய தெய்வக் கற்பின் மனைவியார் தமக்குந் தக்க
பெருகிய வருளி ஸீமம் பேரளித் திமையோ ரேத்தப்
பொருவிடைப் பாகர் மன்னும் பொற்பொது வதனுட் புக்கார்.

(௩௪)

வானவர் பூவின் மாரி பொழியமா மறைக ளார்ப்ப
ஞானமா முனிவர் போற்ற ளலங்கு சிவலோ கத்தி
ஹன்பி ரெண்டர் கும்பிட் டெனுறை பெருமை பெற்ற
ரேனைய சுற்றத் தாரும் வானிடை வின்பம் பெற்றார்.

(௩௫)

இன்புறு தாரத் தன்னை யீசனுக் கன்ப ரென்றே
துன்புறு துதவுந் தொண்டர் பெருமையைத் தொழுது வாழ்த்தி
யன்புறு மனத்தா னாத னடியவர்க் கன்பு டிடு
மன்புக ழினைசை மாநன் வளத்தினை வழுத்த லுற்றேன்.

(௩௬)

இயற்பகைநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪௩௩.

சூ ச ன ம்.

அடியார்வேண்டியது மருது கோத்தேதல்.

கருணாதியாகிய சிவன், தம்மை உணர்ந்து தம்மிடத்து இடையறாத அன்புசெய்யும் மெய்யடியார்களுக்கு, உலகத்துள்ள இனிமையாகிய எப்பொருள்களினும் மிக இனியராய், ஒருகாலும் இடையறாத பேரின்பத்தை ஐனிப்பிப்பார். அது “கனியினுக் கட்டி பட்ட நரும்பினும்—பனிமலர்க் குழற் பாவைநல் லாரினுந்—தனிமு டிகவித் தாளு மரசினு—பினியன் றன்னடைத் தார்க்கிடம மருதனே.” என அதனை உணர்ந்த திருநாவுக்கரசுநாயனார் கூறுமாற்றல், அறிக. ஆதலால், மெய்புணர்வுடையோர்கள், தமக்கு உரிய மனைவி மைத்தர் முதலிய உயிர்ச்சார்புகளினும், வீடு பொன் முதலிய பொருட்சார்புகளினும், இகபரமும் உயிர்க்குயிராகிய சிவனே தமக்கு மிக இனியர் என்று தெளிந்து, அச்சார்புகளோடு கலந்திருப்பினும் தாமரையிலேயிற் றண்ணீர் போல அவைகளிடத்தே பற்றுச் சிறிதுன்றி, அச்சிவனிடத்தே இடையறாத மெய்யன்புடையர்களாகி, சிவனடியார்களையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் எனவேகண்டு, வழிபட்டு வாழ்வார்கள். சிவன் பருப்பின்றி எங்கும் வியாபித்திருப்பினும், சிவலிங்கத்தினிடத்தும், சிவனடியாரிடத்தும் தயிரின் நெய்போல விளங்கியும், மற்றையிடங்களிற் பாலின் நெய்போல விளங்காமலும், இருப்பார்.

இவ்வியற்பகைநாயனார், முன்சென்றபிறப்புக்களிலே பயன்குறியாதுசெய்த அனவிறந்த சிவபுண்ணியங்களினாலே, இப்பிறப்பின் கண்ணே யான் எனது அற்றவர் உறவாகிய சிவனே தமக்கு இனியவர் எனத்தொலிந்து, சிவலிங்கத்தையும் சிவனடியார்களையும் சிவன் எனவே கண்டு வழிபடுவாராயினார். ஒரு தாமக்கிழத்திமேல்

அத்தீவிரமாய் முறுகிவளரும் காமத்தினாலே விழுங்கப்பட்ட மனசை உடைய ஒருவன், தனக்கு உரிய எப்பொருள்களையும் தான் அனுபவித்தலினும், அவன் அனுபவிக்கக்கொண்டலே தனக்கு இன்பமாகக்கொள்ளுதல்போல; தமக்குச்சிவன் எனவே தோன்றும் சிவனடியார்கள்மேலே அதிதீவிரமாய் முறுகிவளரும் அன்பினாலே விழுங்கப்பட்ட மனசை உடைய இந்நாயனார், தமக்கு உரிய எப்பொருள்களையும் தாம் அனுபவித்தலினும், அவ்வடியார்கள் அனுபவித்தலைக் கொண்டலே தமக்கு இன்பமாகக்கொள்ளும் இயல்புடையார். ஆதலாலன்றோ, தம்மிடத்துள்ள பொருள்களுள் அவ்வடியார்கள் கேட்பனயாவையோ அவை எல்லாம் சிறிதாயினும் மருது, உண்மகிழ்ச்சியோடுகொடுக்கும் பெருந்தகைமையிற்சிறந்து விளங்கினார். இவரிடத்துள்ள இம்மெய்யன்பை, சர்வான்மாக்களும் உணர்ந்து உய்யும்படி, உணர்ந்துதற்குத் திருவுளங்கொண்ட கிருபா சமுத்திரமாகிய சிவன், ஆன்மாக்களுக்கு உலகத்துப் பொருள்களுள் மனைவியினும் இனியபொருள் பிறிது இல்லாமையால், சிவனடியார் வேடங்கொண்டவந்து, இவரிடத்தே இவர்மனைவியையேகேட்க; இவர் கற்பினிற் சிறந்து விளங்கும் அம்மனைவியையும் மருது பெருமகிழ்ச்சியோடு கொடுத்தார். இதனால், இவர் “பனிமலர்க்குழற்பாவை நல்லாரினும்” சிவனே தமக்கு இனியர் என்று கொண்டார் என்பது, துணியப்படும். அன்றியும், இவர் உயர்குடிப்பிறப்பினாலும் பெருஞ்செல்வத்தினாலும் உலகத்தாராலே நன்குமதிக்கப்படுவோராய் இருந்தும், தாம் பிறருக்கு மனைவியைக் கொடுப்பின் உலகத்தாராலே பழிப்புரை உண்டாகுமென்பது நோக்கிற்றிலர். இதனால் இவர்மனசைச் சிவபத்தியேவிழுங்கிற்றென்று துணிக. இவர் “நாடவர் பழித்துரை பூண்டுவாகக்” கொண்டமையும் தேர்க.

இந்நாயனார், பிறர்மனை நயத்தல் சிவாகமங்களில் விலக்கப்பட்ட பாவம் என்பது நோக்காது தமது மனைவியைத் தரும்படி கேட்டவரை, சிவனடியார் என்று கொண்டமை குற்றமாகாதோ எனின்; ஆகாது: காமக்கிழத்தியர் வடிவிற்காணப்படும் ஆடை சார்து ஆபரணம் முதலாயின, காமுகரை வச்சுகரித்து, நினைக்குந் தோறும் காணுந்தோறும் இன்பம் ஜனிப்பிக்குமாறுபோல; விபூதி ருத்திராப்தம் முதலிய சிவவேடமானது, மெய்யன்புடையாரை வச்சுகரித்து, நினைக்குந்தோறும் காணுந் தோறும் இன்பம் ஜனிப்பிக்கும். “இது, சேலங் கயலங் தினைக்குங்கண் ணரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்கும்—போலும் பொடியணி மாப்பிலங்கும்.” என்னுந் திருப்பல்லாண்டாலும், அறிக. அவ்வாறே இந்நாயனாரும், விபூதி ருத்திராப்தம் முதலிய சிவவேடத்தைக் கண்டவுடனே அதனால் வச்சுகரிக்கப்பட்டு, இன்பமேலிடப் பெறுதலால்; தம்வயத்தரல்லாரவர்; ஆகவே, அச்சிவவேடத்தை உடையாரிடத்துக் குணங்குற்றம் ஆராயும் ஆராய்ச்சி இவருக்கு எப்படிக்கூடும் என்க. அதிதீவிரபத்தி உடையாருக்கு அடியார்களிடத்தில் குணங்குற்றம் ஆராய்தல் கூடாமை “உருப்பொலாதவ ரிழிசுலத் தவர்கல் லொழுக்க டல்லவரென்று தம்மளவில்—விருப்பி லாதவ ரெனினு மெய்க்நீறு மிக்க சாதன வேடமுங் கண்டாற்—றரிப்பி லாது சென்றெறிநற வணங் கித் தக்க போனை மனித்தவர் கெளிதா—விருப்பர் தாமவ ரடியவர் கடியா ரென்பர் யானென தெனுஞ்செருக் கறுப்பார்.” என்னும் திருவாதவூரடிகள் புராணத்தில் சிவன் கூறிய பொருளை உடைய திருவாக்காற் காண்க. சர்வலோகைக நாயகராகிய பரமசிவனாலே “செயற்கருஞ் செய்கை செய்த தீரனே” என்று வியக்கப்பட்ட இந்நாயனாரது அத்தியம்புத பத்தியின் பெருமையைப் பத்தி என்பது சிறிதும் அறிகிலாச் சிறியேனா விரித்துரைக்க வல்லன்!

இனையான்குடிமர் தநாயனர்புராணம்.

அம்பொ னீடிய வம்ப லத்தினி லாடு வாரடி சூடுவார்
தம்பி ராண்டி மைத்தி றத்துயர் சால்பின் மேன்மை தரித்துளார்
நம்பு வாய்மையி னீடு சூத்திர நற்கு லஞ்செய் தவத்தினு
லிம்பர் ஞாலம் விளக்கி னுரினே யான்கு டிப்பதி மாறனார்.

(ச)

எரின் மல்கு வளத்தி னூல்வரு மெல்லே யில்லதொர் செல்வமு
நீரின் மல்கிய வேணி யாடி யார்தி றத்து நிறைந்ததோர்
சீரின் மல்கிய வன்பின் மேன்மை திருந்த மன்னிய சிந்தையும்
பாரின் மல்க விரும்பி மற்றவை பெற்ற நீடு பயன் கொள்வார்.

(உ)

ஆர மென்பு புனைந்த வையர்த மன்ப ரென்பதொர் தன்மையா
னேர வந்தவர் யாவ ராயினு ரித்த மாகிய பத்திமுன்
கூர வந்தெதிர் கொண்டு கைகள் குவித்து நின்று செவிப்புலத்
தீர மென்பது ரப்ப தம்பரி வெய்த முன்னுரை செய்தபின்.

(ங)

கொண்டு வந்து மனைப்பு குந்து குலாடி பாதம் விளக்கியே
மண்டு காதலி னுத னத்திடை வைத்த ருச்சினை செய்தபி
னுண்டி நாலு விதத்தி லாறு சவைத்தி றத்தன வொப்பிலா
வண்டர் நாயகர் தொண்ட ரிச்சையி னமுது செய்ய வளித்துளார்.

(சு)

ஆளு நாயக ரன்ப ானவ ானலி லாருள மகிழுவே
காளு காளு நிறைந்து வந்து டுகர்ந்த தன்மையி னன்மையா
னீளு மாநிதி யின்ப ரப்பு நெருங்கு செல்வ சிலாவினெண்
டோளி னுள கைக்கி ருத்திய தோழ னுனை வாழுநான்.

(கி)

செல்வ மேலிய நாளி லிச்செயல் செய்வ தன்றிபு மெய்யினு
லல்ல னல்குர வான போதினும் லல்ல ரென்றறி லிக்கவே
மல்ல னீடிய செல்வ மெல்ல மறைந்து நாடொறு மாறிவந்
தொல்ல யில்லறு மைப்ப தம்புக அன்னி னுர்தில்லை மன்னினார்.

(கஉ)

இன்ன வாறு வளஞ்ச ருங்கவு மெம்பி ரானினே யான்குடி
மன்னன் மாறன் மனஞ்ச ருங்குத லின்றி யுள்ளன மாறிபுந்
தன்ன மாறி யிறுக்க அன்ன கடன்க டக்கன கொண்டுபின்
முன்ன மாறி நிரப்ப ணிக்கண் முதிர்ந்த கொள்கைய ராயினார்.

(கங)

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மைய தாக மாலய னுனவத்
கொற்ற வேனமு மன்ன முந்தெரி யாத கொள்கைய ராயினார்
பெற்ற மூர்வது மின்றி நீடிய பேதை யாளுட னின்றியோர்
நற்ற வத்தவர் வேட மேகொடு ஞால முய்த்திட நண்ணினார்.

(கச)

உ வ யு.

மாரிக் காலத் திரவீனில் வைகியோர்
தாரிப் பின்றிப் பசிதலைக் கொள்வது
பாரித் தில்ல மடைத்தபின் பண்புற
வேரித் தாரன் விருந்தெதிர் கொண்டனன்.

(கட)

சுர மேனியை நீக்கி யிடங்கொடுத்
தார லின்னமு தூட்டுதற் காயையாற்
ரூர மாதரை நோக்கித் தபோதனர்
தீர வேபசித் தார்செய்வ தென்னென்று

(கஊ)

தமக்கு முன்பிங் குணவிலை யாயினு
மக்கு லக்கொடி பாகர்க் கினியவர்
தமக்கு நாயின் னடிசி நகவுற
வமைக்கு மாறெங்கு னேயணங் கேயென.

(௧௧)

மாது கூறுவான் மற்றொன்றுங் காண்கிலே
னேதி லாரு மினித்தரு வாரில்லை
போதும் வைகிற்றுப் போயிடம் வேறில்லை
தீது செய்வீனே யேற்கென் செயலென்று.

(௧௨)

செல்ல னீங்கப் பகல்வித் தியசெந்நென்
மல்ல னீர்முளை வாரிக் கொடுவந்தால்
வல்ல வாறழு தாக்கனு மாகுமற்
றல்ல தொன்றறி யேனென் றயர்வுற.

(௧௩)

மற்ற மாற்ற மனைவியார் கூறமுன்
பெற்ற செல்வ மெனப்பெரி துண்மகிழ்ந்
துற்ற காதலி னாலொருப் பட்டனர்
சுற்று நீர்வயல் செல்லத் தொடங்குவார்.

(௧௪)

பெருகு வானம் பிறங்க மழைபொழிந்
தருகு ஈப்ப ணறிவருங் கீருருன்
கருகு மையிரு ளின்கணங் கட்டுவிட்
டுருகு கின்றது போன்ற துலகெலாம்.

(௧௫)

— பிடிவுல கத்தவர் யாவருந்
துண்ணெ னும்படி தோன்றிமுன் றேய்த்திடில்
வண்ண நீடிய மைக்குழம் பாமென்று
நண்ணல் செய்யா நடுவிருள் யாமத்து.

(௧௬)

உள்ள மன்புகொண் டேக்கவோர் பேரிடாக்
கொள்ள முன்கவித் துக்குறி யிவ்வழிப்
புள்ளு றற்கும் வயல்புகப் போயினார்
வள்ள லாரினை யான்குடி மாறனார்.

(௧௭)

காலி னொற்றட விச்சென்று கைகளாற்
சாலி வெண்முனை நீர்வழிச் சார்ந்தன
கோலி வாரி யிடாநிறை யக்கொண்டு
மேலெ டுத்துச் சுமந்தொல்லு மீண்டனர்.

(௧௮)

கே. வ. மு.

வந்தபின் மனைவி யாரும் வாய்தலி னின்று வாங்கிச்
சிற்தையில் விரும்பி நீரிற் சேற்றினை யலம்பி யூற்றி
வெந்தழ வடுப்பின் மூட்ட விறகில்லை டென்ன மேலோ
ரந்தபின் மனையி னீடு மலக்கினை யறுத்து வீழ்த்தார்.

(௧௯)

முறித்தவை யடுப்பின் மாட்டி முளைவித்துப் பதமுன் கொள்ள
வறுத்தபின் னரிசி யாக்கி வாக்கிய வலையிற் பெய்து
வெறுப்பிலின் னடிசி லாக்கி மேம்படு கற்பின் மிக்கார்
கறிக்கினி பென்செய் கோமென் னிறைஞ்சினார் தணவ னாரை.

(௨௦)

வழிவரு மினைப்பி னோடும் வருத்திய பசியி னாலே
யழிவுறு மையென்னு மன்பினிற் பொலிந்து சென்று
குழிசிரம் பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடலிப் பாசப்
பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க. (உச)

மனைவியார் கொழுநர் தந்த மனமகிழ் கறிக ளாய்ந்து
புனலிடைக் கழுவித் தக்க புனிதபாத் திரத்துக் கைமை
வினையினில் வேறு வேறு கறியமு தாக்கிப் பண்டை
நினைவினாற் குறையை நோர்ந்து திருவழு தமைத்து நின்ற. (உஉ)

கணவனார் தம்மை நோக்கிக் கறியமு தான காட்டி
யிணையிலா தவரை யீண்ட வழதுசெய் விப்போ மென்ன
வுணர்வினா லுணர் வொண்ணா வொருவரை யுணர்த்த வேண்டி
யணையமுன் சென்று நின்றங் கவர்துயி லகற்ற லுற்றார். (உங)

அழுந்திய விடரு னீங்கி யடியனே ணும்ப வவன்பா
லெழுந்தருள் பெரியோ யீண்ட வழதுசெய் தருள்க வென்று
தொழும்பனா ருரைத்த போதிற் சோதியா யெழுந்து தோன்றச்
செழுந்திரு மனைவி யாருந் தொண்டருந் திகைத்து நின்றார். (உச)

மாலயற் கரிய நாதன் வடிவொரு சோதி யாகச்
சாலவே மயங்கு வார்க்குச் சங்கரன் றுன்ம கிழ்த்தே
யேவ்வார் குழலா டன்னோ டிடபவா கனனாய்த் தோன்றிச்
சிலமார் பூசை செய்த திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி. (உ௮)

அன்பனே யன்பர் பூசை யளித்தீ யணங்கி னோடு
மென்பெரு முலக மெய்தி யிருதிதிக் கிழவன் றானே
முன்பெரு நிதிய மேந்தி மொழிவழி யேவல் கேட்ப
வன்பமார் திருப்பீ ராமென் றருள்செய்தா னெவர்க்கு மிக்கான். (உச)

இப்பரி சிவர்க்குத் தக்க வகையினா லின்ப நல்கி
முப்புராஞ் செற்றா ளன்பர் முன்பெழுந் தருளிப் போனா
ரப்பெரி யவர்தந் தாய வடியினை தலைமேற் கொண்டு
மெய்ப்பொருட் சேதி வேந்தன் செயலினை விளம்ப லுற்றேன். (உ௭)

இளையான்குடிமாறநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - சகசு.

சூ ச ன் ம்.

மா கே க ர பூ சை.

புண்ணியங்களுள்ளே சிவபுண்ணியம் சிறந்தது. சிவபு
சிவபூசை சிறந்தது. சிவபூசையினும் சிறந்தது மாகேசரபூசை. மாகேசராகிய
சிவனை வழிபடும் அடியார்கள் மாகேசர் எனப்படுவார்கள். மாகேசரபூசையாவது

மாகேசரர்களை விதிப்படி பூசித்து, அவர்களுக்கு அன்னம் ஊட்டுதலாம். மாகேசர பூசைசெய்யுமுறைமை கூறுதும். சிவனடியார்களைத் தூரத்தே கண்டவுடனே, அவர்களுடைய சாதியையும் குணத்தையும் ஆராயாமல் விபூதி ருத்திராஷ்டம் முதலிய சிவவேடமே பொருள் எனக்கொண்டு, அவர்களை மனிதர் எனக்கருதாது சிவன் எனவே புத்திபண்ணி, இருக்கைவிட்டு எழுந்து, அகமகிழ்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சியோடும் குலித்தகைகளை உடையராய் விரைந்து எதிர்கொண்டு, அவர்களுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, இன்சொற்ஊர்ச் சொல்லி, வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டுவந்து, கரகீர்கொண்டு அவர்கள் திருவடிகளை விளக்கி, அத்தீர்த்தத்தைச் சிரமேற்றெளித்து உள்நுழைப்பது, அத்திருவடிகளை மெல்லிய வஸ்திரத்தினால் ஒற்றி, அவர்களை ஆசனத்திலே இருத்தி, பத்திரபூஷபங்களாலே பூசித்து, தூபதீபங்காட்டி, பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து, கைப்பு புனிப்பு தித்திப்பு துவர்ப்பு கார்ப்பு உவர்ப்பு என்னும் அறுவகைச்சுவையை உடையனவாய் உண்ணப்படுவது நினைப்படுவது கக்கப்படுவது பருகப்படுவது என கால்வகைப்பயம் உண்டாகுதல், அவர்கள் பிரீதிப்படி அமுதுசெய்தித்து, சீரம் எடுத்ததனாலே பெறும்படியான இன்றன்றோ பெற்றேன் என்று சந்தாரவசனம் சொல்லி, அவர்கள் போம்பொழுது அவர்களுக்குப் பின் பதினாளுக்கு அடி போய் ஸுழிவிடிக. சிவனடியார்களைச் சாதிகுணம் குறியாது சிவன் எனவே புத்திபண்ணல்வேண்டும் என்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். “புலையரே யெனினு மீசன் பொலன்கழ லடியிற் புத்தி—நிலையரே லவர்க்குப் பூசை நிகழ்த்துத நெறியே யென்றுத்—தலையரே யெனினு மீசன் ருமரைத் தாபி னேச—யல ரெனி லியற்றும் பூசைப் பலத்தரு வாரே யாரே.” எ-ம். பிரமோத்தரகாண்டம். “என்னற் பநீரீழ் மக்களெனு மிழிந்த குலத்தோ ானாலும்—வள்ளற் பரமன் றிருநீறு மணிபு மணிந்த மாண்பினரை—யுள்ளத் துள்ளே யிருபோது முணர்ந்து தெருண்டு சிவனெனவே—கொள்ளத் தகைய வறிவினரே பிறவித் கடலிற் குரியாதார்.” எ-ம். சைவசமயநெறி. “தேசிகர் தம்மைச் சிவகேசர் தம்மையு—மீசனென வேபுளத்து ளெண்.” எ-ம். வரும்.

இம் மாகேசரபூசையிற் சிறந்த புண்ணியம் பிறிது இல்லை. அது, “அதிகநல் லற சிற்பதென் றறிந்தனை யறத்து—எதிக மாஞ்சிவ புண்ணியஞ் சிவார்ச்சனைய வற்று—எதிக மாஞ்சிவ பூசையு ளடியவர்பூசை—யதிக மென்றறித் தன்பரை யருச் சனை செய்வாய்.” என்னுந் திருவிளையாடற்புராணத்தினாலும், “படமாடக் கோயிற் பரமற்கொன் றீயி—னடமாடுங் கோயி னம்பற்கங் காகா—கடமாடுங் கோயி னம் பற்கொன் றீயிற்—படமாடுங் கோயிற் பரமற்கங் காமே.” எ-ம். “தண்டறு சித் தைத் தபோதனர் தாமகிழ்ச்—துண்டது மூன்று புலனமு முண்டது—கொண்டது மூன்று புலனமும் கொண்டதென்—றெண்டிகைசந்தி யெடுத்திதைத்தானே.” எ-ம். “அகர மாயிர மந்தணர்ச் சீயிலென்—சிகர மாயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்—பரம யோகி பகலாண் பலத்துக்கு—சிகரில்லை யென்பது நிச்சயத் தானே.” எ-ம். “ஆதிடு வேன்றிய ருமறை துவவா—கூறிடு மந்தணர் கோடிபே ருண்பதி—னீறிடுந் தொண்டர் நினைவின் பியனிலே—பேறெனி லோர்ப்பிடி பேறது வாகுமே.” என்னுந் திருமந்திரத்தினாலும், “மட்டிட்ட புண்ணையங் கானன் மடமயில்க்—கட்டிட்டல் கொண்டான் கபாலீச் சரமலர்ந்தா—னெட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தாரக்—கட்டிட்டல் காணுதே போதியோ பூம்பாவாய்.” என்னுந் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாயனார் தேவாரத்தாலும், “சோணாலைத்தில் உயர்ந்த கோத்திரம் இல்லை; பஞ்சாஷ்டரத்தில் உயர்ந்த மந்திரம் இல்லை; மாகேசகரதருமத்தில் உயர்ந்த தருமம் இல்லை; சிவாகமத்தில் உயர்ந்த சாஸ்திரம் இல்லை.” என்னும் அருணாசல மாணியயத்தினாலும், அநிக. இவ்வாழ்க்கையின் பயன் இம்மாகேசரபூசையேயாம். அது, “மறமலிபுலக வாழ்க்கையே வேண்டும் வந்துநின் னன்பர்தம் பணியா—மறமது கிடைக்கின்,” என்னும் தாபுமானசவாயி வாக்கால் அநிக.

இத்தனைப் பெருஞ்சிறப்பினதாயி மாசேசரபூசையை, எந்நாளும் சிறிதாயினும் தவறாது சைவாகமவிதிப்படி மெய்யன்போடு செய்தமையால், பெருஞ்சிறப்புற்றவர் இவ்விளையான்குடிமாறநாயனார். இவர் விதிவழுவாதே மாசேசரபூசை செய்தனர் என்பது, இங்கே “ஆர மென்பு புனைந்த வையர்த மன்பர்” என்னுந் திருவிருத்தத்தினாலும், “கொண்டு வந்து மனைப்பு குந்த” என்னுந் திருவிருத்தத்தினாலும், உணர்த்தப்பட்டது. இம்மாசேசரபூசையை இவர் செல்வம் உள்ளபொழுது செய்தமையினும், மிக்க வறுமை வந்தபொழுதும் மனம் சிறிதும் சுருங்குதலின்றி முன்போலவே சிறிதும் தவறாது செய்தமை இவ்வளவு என்று சொல்லக்கூடாத பெரும் வியப்பைத் தருகின்றது! இவருக்கு வந்த வறுமையின் கொடுமையோ மிகப் பெரியது. அது, இங்கே “இன்ன வாறு வளஞ்சு ருங்கவு மெம்பி ரானினை யான் குடி—மன்னன் மாறன் மனஞ்சு ருங்குத லின்றி யுள்ளன மாறியுந்—தன்னை மாறியிறுக்க வுள்ள கடன்க டக்கன கொண்டுபின்—முன்னை மாறி றிருப்ப ணிக்கண் முதிர்ந்த கொள்கைய ராயினீர்.” என்று உணர்த்தப்பட்டது. மாசேசரபூசை செய்தலினாலே தமது எல்லையில்லாத பெருஞ்செல்வம் குறைந்து இவ்வளவு மிகக் கொடிய வறுமை வந்து எய்தியபொழுதும், இவர் புண்ணியம் செய்த நமக்குக் கடவுள் இவ்வளவு இடர் செய்தாரே என்று சிவனைச் சிறிதும் நோவாமை எவ்வளவு ஆச்சரியம்! நோவாமை மாத்திரத்தில் நில்லாது நாம் சிவபுண்ணியத்தைச் செல்வம் உள்ளவழிச் செய்யாமையே குற்றம்: வறுமை யெய்தியவழி நாம் யாதுசெய்வோம்! இப்போது செய்யாமை குற்றம் அன்றே என்று, ஒழியாதுசெய்தமை அதினும் ஆச்சரிய மன்றோ! இன்னும், இவரும், இவர்களுத்தோடு சிறிதும் மாறுபாடின்றி ஒழுகும் இவர் மனைவியாரும், சாங்கள் பகல்முழுதும் போசனஞ்செய்யாமையாற் பசி யிருந்த வறுத்தமுறும் நோத்தினும், பேசிருளென்பதும் பெருமறை யென்பதும் பாராமல் செய்த செயற்கருஞ் செய்கை, அதினும் ஆச்சரியமன்றோ! தாம் நல்லோர்களுக்கு வறுமையைக் கொடுத்தல் அவர்கள் நயத்தின்பொருட்டே என்பதையும், அந்நயம் இறுதியிலேயே பலிக்கும் என்பதையும், அக்கருத்தறியாது அதற்குள் புண்ணியஞ்செய்த நமக்குக் கடவுள் இடர்செய்தாரே என்று தம்மை நோதல் பழுதாம் என்பதையும், சர்வான்மாக்களும் உணர்ந்து உய்யும்பொருட்டு, பரமசிவன் இவர்களுக்கு வறுமையைக்கொடுத்து, இவர்கள் செயற்கருஞ் செய்கையை வெளிப்படுத்தி, இவர்கட்குப் பேரின்ப வாழ்வைக் கொடுத்தருளிய பெருங்கருணையை யாவர் அளக்கவல்லர்! மெய்யுணர்வுடையோர் தமக்கு எத்துனை இடர்வரினும், சிவனிடத்து அன்பு குன்றார் என்பது இதனால் அறிக. காரைக்காலம்மையாரும் “இடர்களை யா ரேனு மெனக்கிரங்கா ரேனும்—படரு நெறிபணியா ரேனுஞ் - சுடருநவி—வென்பருக் கோலத் தெரியாடு மெம்மாறாக்—கன்பறு தென்னெஞ் சவர்க்கு.” என்று திருவாய்மலர்த்தருளினார்.

மெய்ப்பொருளுரைப்புராணம்.

சேதின னுட்டு நீடு திருக்கோவ லூரின் மன்னி
மாதொரு பாக ரன்பின் வழிவரு மலாடர் கோமான்
வேதன் னெறியின் வாய்மை விளங்கிட மேன்மை பூண்டு
காதலா லீசர்க் கன்பர் கருத்தறிந் தேவல் செய்வார். (ச)

அரசிய னெறியின் வந்த வறநெறி வழாமற் காத்து
வடைநெடுந் தோளால் வென்று மாற்றலர் முனைகண் மாற்றி
புரைதிறம் பாத நீதி யோங்குநீர் மையினின் டிக்கார்
திரைசெய்நீர்ச் சடையா னன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார். (உ)

மங்கையைப் பாக மாக வைத்தவர் மன்னுங் கோய்
லெங்கணும் பூசை நீடி யேழிசைப் பாட லாடல்
பொங்கிய சிறப்பின் மல்கப் போற்றதல் புரிந்து வாழ்வார்
தங்களு யகருக் கன்பர் தானலாற் சார்பொன் றில்லார். (ஊ)

தேடிய மாடு நீடு செல்வமுந் தில்லை மன்று
னாடிய பெருமா னன்பர்க் காவன வாரு மென்று
நாடிய மனத்தி னோடு நாயன்மா ரணந்த போது
கடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவறக் கொடுத்து வந்தார். (சு)

இன்னவா ரொழுது நாளி லிகற்றிறம் புரிந்தோர் மன்ன
ன்னவர் தம்மை வெல்லு மாசையா லமர்மேற் கொண்டு
பொன்னணி யோடை யானை பொருபரி காலாண் மற்றும்
பன்முறை யிழந்து தோற்றுப் பரிபவப் பட்டுப் போனான். (ஐ)

இப்படி யிழந்த மாற்றா னிகலினுல் வெல்ல மாட்டான்
மெய்ப்பொருள் வேந்தன் சில மறித்துவெண் ணீறு சாத்து
மப்பெரு வேடங்கொண்டே யற்றத்தில் வெல்வா னாகச்
செப்பரு நிலைமை யெண்ணித் திருக்கோவ லூரிற் சேர்வான். (ஊ)

மெய்யெலா நீறு பூசி வேணிகண் முடித்துக் கட்டிக்
கையினிற் படைச ரந்த புத்தகக் கவளி யேந்தி
மைபொதி வினக்கே யென்ன மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்துப்
பொய்தவ வேடங் கொண்டு புருத்தனன் முத்தி நாடன். (எ)

மாதவ வேடங் கொண்ட வன்கணன் மாடர் தோறுங்
கோதைகு முனக பாரக் குழைக்கொடி யாட மீது
சோதிவெண் கொடிக னாடுஞ் சுடர்நெடு மறுகிற் போகித்
சேதியர் பெருமான் கோயிற் றிருமணி வாயில் சேர்தான். (அ)

கடைபுடைக் காவ லானர் கைதொழு தேற சின்றே
புடையவர் தாமே வந்தா ருன்னெழுந் தருளு மென்னத்
தடைபல புக்க பின்பு தனித்தடை சின்ற தத்த
னிடாதெரிந் தருள வேண்டுந் துயில்கொளு யிறைவ னென்றான். (க)

என்றவன் கூறக் கேட்டே யானவற் குறுதி கூற
நின்றிடு நீயு மென்றே யவனையு நீக்கிப் புக்குப்
பொன்றிகழ் பள்ளிக் கட்டிற் புரவலன் றுயில மாடே
மன்றலங் குழன்மென் சாயன் மாடேவி யிருப்பக் கண்டான். (௧௦)

கண்டுசென் றணையும் போது கதுமென விழிந்து தேவி
வண்டலர் மாலையான யெழுப்பிட யுணர்ந்து மன்ன
னண்டர்நா யகனார் தொண்ட ராமெனக் குவித்த செங்கை
கொண்டிழிந் தெதிரே சென்று கொள்கையின் னணங்கி நின்று. (௧௧)

மங்கலம் பெருக மற்றென் வாழ்வுவந் தணைந்த தென்ன
விக்கெழுந் தருளப் பெற்ற தென்கொலோ வென்று கூற
யுங்களு யகனார் முன்ன முரைத்தயா கமதான் மண்மே
லெங்குயில் லாத தொன்று கொடுபுத்தே னியம்ப வென்றான். (௧௨)

பேறெனக் கிதன்மே லுண்டோ பிரானருள் செய்த விந்த
மாறிலா கமத்தை வாசித் தருள்செய வேண்டு மென்ன
நாறுபூங் கோதை மாதுந் தவிடே யானு நீயும்
வேறிடத் திருக்க டேண்டு மென்றபன் விளம்ப வேந்தன். (௧௩)

திருமக னென்ன சின்ற தேவியார் தம்மை நோக்கிப்
புரிவுடன் விரைய வந்தப் புரத்திடைப் போக வேவித்
தருத டேட்டத் தானைத் தவிசின்மே லிருத்தித் தாழ
மிருகிலத் திருந்து போற்றி யினியருள் செய்யு மென்றார். (௧௪)

கைத்தலத் திருந்த யஞ்சக் கவளிகை மடிமேல் வைத்துப்
புத்தக மலிழப்பான் போன்று புரித்தவர் வணங்கும் போதிற்
பத்திரம் காங்கித் தான்முன் னினைத்தவப் பரிசே செய்ய
மெய்த்த டேட்ட மேமெய்ப் பொருளெனத் தொழுது வென்றார். (௧௫)

மறைத்தவன் புகுந்த போதே மனமங்கு வைத்த தந்த
னிறைப்பொழு தின்கட் கூடி வாழினு லெறிய லுற்ற
னிறைத்தசெங் குருதி சோர வீழ்கின்றார் கீண்ட கைவாற்
றறைப்படு மளவிற் றத்தா மமெனத் தடுத்து வீழ்ந்தார். (௧௬)

வேதனை யெய்தி வீழ்ந்த வேந்தரால் விலக்கப் பட்ட
தரீதனாந் தத்தன் றுனுந் தலையினால் வணங்கித் தாப்பி
யாதுநான் செய்கே னென்ன வெம்பிரா னடியார் போச
மீதிடை விலக்கா வண்ணங் கொண்டுபோய் விடுந் தென்றார். (௧௭)

அத்திற மறிந்தா ரெல்லா மரசனைத் தீங்கு செய்த
பொய்த்தவன் றன்னைக் கொல்வோ மெனப்புடை சூழ்ந்தபோது
தத்தனு மவரை யெல்லாந் தடுத்துடன் கொண்டு போவா
னித்தவன் போகப் பெற்ற திறைவன் தானே யென்றான். (௧௮)

அவ்வழி யவர்க ளெல்லா மஞ்சியே யகன்று நீங்கச்
செவ்விய ரெறியிற் றத்தன் றிருகார் கடந்து போந்து
கைவடி ரெவோ னேந்தி யாளாகக் காணஞ் சேர
வெவ்வினைக் கெரடியோன் றன்னை விட்டபின் மீண்டு போந்தான். (௧௯)

மற்றவன் கொண்டு போன வஞ்சனை வேட்டத் தான்மேற்
செற்றவர் தம்மை நீக்கித் தீநிலா நெறியில் விட்ட
சொற்றிறங் கேட்க வேண்டிச் சோர்கின்ற வாலி தாங்குங்
கொற்றவன் முன்பு சென்றான் கோமகன் குறிப்பி னின்றான். (௨௦)

சென்றடி வணங்கி நின்று செய்தவ வேடங் கொண்டு
வென்றவற் கிடையு நின்றி விட்டன னென்று கூற
வின்றெனக் கையன் செய்த தியார்செய்ய வல்லா ரென்று
சின்றவன் நன்னை னோக்கி நிறைபெருங் கருனை கூர்ந்தார். (௨௧)

அரசிய லாயத் தார்க்கு மழிவுறுங் காத லார்க்கும்
விரலிய செய்கை யெல்லாம் வினம்புவார் விதியி னாலே
பரலிய திருநீற் றன்பு பாதுகாத் துய்ப்பீ ரென்று
புரவலர் மன்று ளாடும் பூங்கழல் சிந்தை செய்தார். (௨௨)

தொண்டனார்க் கிமையப் பாவை துணைவனா ரவர்முன் நம்மைக்
கண்டவா நெதிரே சின்று காட்சிதந் தருளி டிக்க
வண்டவா னவர்கட் கெட்டா வருட்கழ னீழல் சோக்
கொண்டவா விடைய ருமற் கும்பிடுங் கொள்கை யீந்தார். (௨௩)

இன்னுயிர் செருக்கக் கண்டு மெம்பிரா னன்ப னென்றே
கன்னெறி காத்த சேதி காதனா் பெருமை தன்னி
வென்னுரை செய்தே னாக விகல்விறன் ிண்டர் பொற்றான்
சென்னிவைத் தவர்முன் செய்த திருத்தொண்டு செப்ப லுற்றேன். (௨௪)

மெய்ப்பொருளையனாபுராண முற்றிற்று.

— திருவிருத்தம் - சகல.

சு ச ன ம்.

க. சிவாலயங்களை விதிவழுவாது நடாத்தல்.

சிவாலயங்களிலே சித்தியமாகிய பூசையும் கைவித்திகம்கிய திருவிழாவும்
தவருது நடத்தற்கு வேண்டும் சிபந்தங்கள் அமைத்து, அவைகளைச் சைவாகமவிதிப்
படிசிறிதாயினும் வருவாது நடத்துவதில் அரசனுக்குக் கடனும், அவ்வாறு செய்
யாது ஒழிவனாயின்; அவனுக்கும் அவனால் ஆளப்படும் உலகத்திற்கும் பெருங்கேடு
விளைபும், இதற்குப்பிரமாணம், திருமந்திரம், “ஆற்றரு நோய்மிரு மவனி மழைமுன்
றும்—பொற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்—கூற்றதைத் தான்றிருக் கோயி
ல்க ளானவை—சாற்றிய பூசை டப்பிடிற் றானே.” எ-ம், “முன்னவ னாகோயிற்
பூசைகள் முட்டியின்—மன்னர்க்குத் தீங்குள் வாரி வளங்குன்றுங்—கன்னங் களவு
மிருத்திடிக் காளினிக்—கென்னரு ணந்தி யெடுத்துரைத் தானே.” எ-ம், வரும், இச்
செவபுண்ணியத்தைச் சிறிதாயினும் தவருது நடாத்தினவர் இம்மெய்ப்பொருளையனா
ள் என்பது, இங்கே “மழ்க்கையைப் பாச மாச வைத்தவர் மன்னுங் கோயி—வெல்களும்
பூசைநீடி யேழிசைப்பாட லாடல்—பொங்கிய நெப்பின் மல்கப் போற்றதல் புரி
ந்த வாழ்வார்.” என்பதனும், உணர்த்தப்பட்டது.

உ. சிவவேடமே மெய்ப்பொருள் எனக் கொள்ளல்.

நீர் அரசன் சீழ்வாழும் குடிகள், அவ்வரசனுடைய புத்திரனைக் காணும்பொழுது, அவனிடத்தே குணம் குற்றம் பாராமல், மிக்க அச்சத்தோடும் அவனை வணங்குவார்கள் அன்றோ? அதுபோலவே, சருவலோகைக நாயகராகிய சிவனுக்கு அடிமைகளாய் உள்ளார், அவருடைய விபூதி ருத்திராட்சம் முதலிய சிவவேடம் தரித்தவர்களைக் காணும்பொழுது, அவர்களிடத்தே குணம் குற்றம் பாராமல், அவர்களை வணங்குவார்கள். அது “மண்ணாளு மன்னவன்நன் மகன் குணந்தீவ் கிரண்டும் வையகத்தார் பாராதே வணங்கிடுவ ரஞ்சி—மெண்ணாளு பிறையமலன் நிறுவேடந் திருநீ ரிட்டார் கன் குணங்குணக்கே டெனுபிரண்டு மெண்ணார்—விண்ணுத் தீவினையை வீட்டியிட விழைந்தார் விரும்பியவ ரடிபணிவர் விமலனுரை விலங்க—லொண்ணுதே யெனக் கருதி யொருப்பட்டே யமல னெப்பரிய புரிவாழ்வு மன்றையருக் குண்டோ.” என்னும் சிவதருமோத்தரத்தால் உணர்க.

இம்மெய்ப்பொருளையுடைய இச்சிவவேடமே மெய்ப்பொருள் எனக்கொண்டார் என்பதும், தாம் தேடிய செல்வம் எல்லாம் பெய்ப்பொருள் எனத் தெளிந்து அதனீர் சிறிதும் பற்று வையாது மெய்ப்பொருளாகிய சிவவேடம் இட்டவர்களுக்கே கொடுத்து வந்தார் என்பதும், இங்கே “திரைசெய் நீர்ச் சடையா ணன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார்” என்பதனாலும், “தேடிய மாடுநீடு செல்வமுந் தில்லை மன்று— னாடிய பெருமா ணன்பர்க் காவன வாகு மென்று—நாடிய மனத்தி னோடு நாயன்மா ரணந்தே போது—உடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவறக் கொடுத்து வந்தார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டன. நெஞ்சலிடுதலில் “வெண்ணீறும் - வேடமும் பூசையு மெய்யென்றான் பெய்யென்றான்—மாதையும் வாழ்க்கை மனையுமே.” என்றார் உமா பதிசிவாசாரியர்.

சிவன் தாம் படைத்த இச்சரீரத்தைக் காக்கும்பொழுது அழிப்பவர் ஒருவரும் இல்லை; படைத்துக்காக்கும் அவரே பின்னும் அழிக்கும் பொழுது அதனை இப்பூமியிலே வைத்துக் காப்பவர் ஒருவரும் இல்லை. ஆதலால், ஆன்மாக்கள் தமக்கு உறவாகிய சிவனை மறந்து அசுத்தமும் அநித்தியமுந் துக்கமுமாகிய தமது சரீரத்திலே பற்று வைத்து, அதனைத் தாமே பாதுகாக்க வல்லவொரு முயலுதல் அறியாமையேயாம். இவ்வறியாமையை உடையோர், தமது சரீரத்தை எவ்வாற்றினும் தாம் காத்தல் கூடா மையால், அச்சரீரமும் நீங்கி, மறுமைக்கண்ணே இழிவுபொருத்திய பிறப்பையும் அடைந்து, வருந்துவர். ஆதலால், சிவனை பஞ்சகிருத்தியத்துக்கும் அதிகாரி என்றும், அவராலே எய்தப்படும் முத்தியே சுத்தமும் நித்தியமும் சுகருமாய் உள்ளது என்றும், தெளிந்த மெய்யுணர்வுடையோர், இச்சரீரத்திலே சிறிதும் பற்றின்றி, முத்தியின்கண்ணே பேராசை உடையாய், இச்சரீரத்தை அச்சிவன் வசமாக ஒப்பித்து, அவரையே பற்றிநிற்பர். அது “தேனைக் காவல் கொண்டு விண்ட கொன்றைச் செழுந்தாராய்—வாணைக் காவல் கொண்டு நின்ற ரறியா நெறியானே—யாணைக் காவிலா நே பரணே யன்னு மலையானே—பூனைக் காவல் கைவிட் டென்னை யுகப்பா ருணர்வாரே.” என்னும் சுந்தரமூர்த்தியானார் தேவாரத்தால் அதிக.

இம்மெய்ப்பொருளையுடைய இம்மெய்யுணர்வு உடையதாகி, தமது சரீரத்திலும் சிறிதும் பற்று இன்றி, உயிர்க்கு உறவாகிய சிவனது திருவடிகளிலேயே இடையருந்த பெரும்பற்று உடையாராய், தம்வசம் இறந்து பரவசராய் நின்றவர். அது, இவர் தம் முடைய பகைவன் சிவவேடங்கொண்டு வந்து தமக்குச் சிவாகமம் போதிப்பான் போலக் காட்டி, தம்மை உடைவாளினாலே குத்தும்போதும், சிவவேடமே மெய்ப்பொருள் என்று அவனை வணங்கினமையாலும்; அவனைக் கொல்லப் புகுந்த தத்த

னைத் தடுத்து, அவனுக்கு இடையூறு சீகழாவண்ணம் அவனை அழைத்துக்கொண்டு போய் விடும்படி செய்தமையாலும்; துணியப்படும்.

௩. சரீரம் நீங்கும்போது சிவத்தியானம் வழுவாமை.

அவாவே பிறவிக்கு வித்து. ஆதலால், சரீரம் நீங்கும்பொழுது யாதொருபொருளையும் அவாவாமல், சிவனுடைய திருவடிகளையே, அமுலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனம் கசிந்து உருக, உரோமம் சிலிர்ப்பு, ஆனந்த அருவிசொரிய, இடையறாது தியானித்தல்வேண்டும். இதற்குப்பிரமாணம். சோமவாரவிரதகற்பம். “மரிக்கும்போதும் வடிவினை யாவி—பரிக்கு நினைவு பரித்து.” “ஆதலினால் சுற்றத் தவரைநினை யாதமலன்—பாத நினைக பரித்து.” எனவரும்.

இவ்வாறே இம்மெய்ப்பொருளையனா, சரீரம் நீங்கும்பொழுது, தம்முடைய புத்திரர் முதலியோர்மேல் சிறிதும் மனம் அழுந்தாதவராகி, விழுதிமேல் அன்பு செய்தற் பொருட்டு அவர்களுக்கு நல்லறிவுச் கூடர் கொளுத்தி, தாம் சிதம்பர சபாநாதருடைய திருவடிகளைத் தியானித்தார். மெய்யறிவுடையார்க்கு, தமது சரீரநீக்கத்திலே, சிவன் தமக்கு முன்னின்று அருளல்வேண்டும் என்பதே, உள்ளக்கிடக்கை. அது “அங்கத்தை மண்ணுக் காக்கி யார்வத்தை புனக்கே தந்து—பங்கத்தைப் போக மாற்றிப் பாவத்தேன் பரமவுண்ணைச்—சங்கொத்த மேனிச் செல்வா சாதன னையே னுண்ணை—யெங்குற்ற யென்ற போதா லிங்குற்றே நென்கண் டாயே.” என்னும் திருநாவுக் கரசநாயனார் தேவாரத்தால் அறிக. வேண்டுவார் வேண்டியதே ஈவாராகிய சிவன் அவுட்குள்ளக்கருத்தை முற்றுவீத்து அருளுவர் என்பது, இம்மெய்ப்பொருளையனா தியானித்தபடியே அவருக்கு எதிர்நன்று காட்சி கொடுத்து அருள் செய்தமையால், துணியப்படும். தம் வாணன்முழுதும் உயிர்ச்சார்பினும் பொருட்சார்பினும் சிறிதும் உள்ளே பற்றுவையாமல், நிற்கும் போதும், இருக்கும் போதும், கிடக்கும் போதும், நடக்கும்போதும், இடையறாது மெய்யன்போடு சிவத்தியானம் செய்தவர்க்கே, இறக்கும்போதும் அச்சிவத்தியானம் கை கூடும். ஆதலால், சிவனை எந்நாளும் இடையறாது தியானம் பண்ணுக. “நின்று யிருந்துங் கிடந்து நடந்துநினை—யென்றுஞ் சிவன்ரு ளினை.” என்று வருத்தமறையும்வழியிலே கூறப்படுதல் காண்க.

விற்றன்பிண்டநாயனாபுராணம்.

விரைசெய் நறம்பூத் தொடையிதழி வேணி யார்தங் கழல்பரவிப் பரச பெறுமா தவமுனிவன் பரச ராமன் பெறுநாடு திரைசெய் கடலின் பெருவள னுந் திருந்து நிலனின் செழுவள னும் வரையின் வளனு முடன்பெருகி மல்கு நாடு மலையாடு.

(௧)

வாரி சொரிபுக் கதிர்முத்தம் வயன்மென் கரும்பிற் படுமுத்தம் வேரல் விளைபுக் குளிர்முத்தம் வேழ மருப்பி னெளிர்முத்து மூரன் முறுவல் வெண்முத்த நகையார் தெரிந்து முறைகோக்குஞ் சேரர் திருநாட் றீர்க்கின்முன் சிறந்த மூனாச் செங்குன்றுர்.

(௨)

என்னும் பெயரின் விளக்கிபுல கேறும் பெருமை புடையதுதான் என்னம் பயிலும்புயலுழவி னமைந்த வளத்தா லாய்ந்தமறை சொன்ன நெறியின் வழியொழுந் தாய குடிமைத் தலைநீற்றுர் மன்னுங் குலத்தின் மாமறைதன் மீர்பிற் பெரியோர் வாழ்பதியாம்.

(௩)

அப்பொற் பதிய னிடைவேனாண் குலத்தை விளக்க வவதரித்தார்
செப்பற் கரிய பெருஞ் சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி
யெப்பற் றிணையு மறவெறிவா ரெல்ல தெரிய வொண்ணாதார்
மெய்ப்பத் தர்கன்பாற் பரிவுடையா ரெம்பி ரானார் விறன்மிண்டர். (ச)

நதியு மதியும் புனைந்தசடை நம்பர் விரும்பி நலஞ்சிறந்த
பதிக னெங்குங் கும்பிட்டிப் படருங் காதல் வழிச்செல்வார்
முதிரு மன்பிற் பெருந் தொண்டர் முறைமை நீடு திருக்கூட்டத்
தெதிர்முன் பரவு மருள்பெற்றே யிறைவர் பாதத் தொழுப்பெற்றார். (ரு)

பொன்றா ழருவி மலைநாடு கடந்து கடல்கும் புலியெங்குஞ்
சென்றா ஞடையா ரடியவர்தத் திண்மை யொழுக்க நடைசெலத்தி
வன்றாண் மேருச் சிலைவளைத்துப் புரங்கன் சென்று வைதிகத்தேர்
சின்றா ரிருந்த திருவானூர் பணிந்தார் சிகரொன் றில்லாதார். (சு)

திருவார் பெருமை திகழ்கின்ற தேவா சிரிய னிடைப்பொலிந்து
மருவா சின்ற சிவனடியார் தம்மைத் தொழுது வந்தணையா
தொருவா ரெதுங்கும் வன்றெண்டன் புறகென் றுரைப்பச் சிவனருளாற்
பெருகா சின்ற பெரும்பேறு பெற்றார் மற்றும் பெறகின்றார். (எ)

சேனார் மேருச் சிலைவளைத்த சிவனா ரடியார் திருக்கூட்டம்
பேணு தேகு மூாண்க்கும் பிரானா தன்மைப் பிறைகுடிப்
பூணு ரரவம் புனைந்தார்க்கும் புறகென் றுரைக்க மற்றவர்பாற்
கோணு வருளைப் பெற்றார்மற் றினியார் பெருமை கூறுவார். (அ)

ஞால முய்ய நாமுய்ய நம்பி சைவ னன்னெயியின்
சீல முய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாடச் செழுமறைக
ளோல மிடவு முணர்வரியா ரடியா ருடனு முளதென்று
லால மமுது செய்தபிரா னடியார் பெருமை யறிந்தாரார். (க)

ஒக்க நெடுநா ளிவ்வுலகி லுயர்ந்த சைவப் பெருத்தன்மை
தொக்க சிலைமை நெறிபோற்றித் தொண்டு பெற்ற விறன்மிண்டர்
தக்க வகையாற் றம்பெருமா னருளி னாலே தாணிழங்கீழ்
மிக்க கணநா யகராகுந் தன்மை பெற்று விளங்கினார். (க0)

வேறு பிறிதென் றிருத்தொண்டத் தொகையா லுலகு விளங்கவரும்
பேறு தனக்குக் காரணராம் பிரானார் விறன்மிண்ட ரின்பெருமை
கூறு மளவென் னளவிற்றே யவர்தான் சென்னி மேற்கொண்டே
யாறை வணிக ரமர்நீதி யன்பர் திருத்தொண் டறைகுவாம். (கக)

விறன்மிண்டநாயனாபுராண முற்றிற்று.

❧ திருவிருத்தம் - ௫௦௧.

சூ ச ன ம்.

சங்கம பத்தி முதிர்ச்சி.

சிவனிடத்தே இடையருத அன்பு செய்து, அவருடைய திருவடிகளை அணைய வொட்டாது அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் இயல்பினை உடைய மலசம்பந்தங்களைக் களைந்த மெய்யுணர்வு உடையோர், தம்முடன் இணங்குவோர்களை உயிர்க்கு உயிராகிய சிவனை மறப்பித்துச் சீசெறிக்கட் செலுத்திப் பிறவிக்குழியில் வீழ்த்தித் துயருறத்தும் அஞ்ஞானிகளுடனே சிறிதும் இணங்காதொழிந்து, தம்முடன் இணங்குவோர்களைச் சிவனிடத்தே அன்பை வினைவித்து நன்னெறிக்கட் செலுத்திப் பிறவிக்குழியில் நின்றும் எடுத்து வாழ்விக்கும் மெய்ஞ்ஞானிகளாகிய சிவனடியார்களோடுங்கூடி, அவர்கள் திருவேடத்தையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் என்றே பாலித்து, வணங்குவார்கள். இதற்குப்பிரமாணம். சிவஞானபோதம். “செம்மலர் கோன்றான் சேர வொட்டா—வம்மலக் கழிஇ யன்பரொடு மரிஇ—மாலநகைய மலிந்தவர் வேடமு—மாலயத் தானு மரனைனத் தொழுமே.” எ-ம். “மறப்பித்துத் தம்மை மலங்கனின் வீழ்க்குஞ்—சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை - யறப்பித்துப்—பத்த ரினத்தாய்ப் பரணுணர்வி னுணரு—மெய்த்தவரை மேவாவினை.” எ-ம். வரும்.

இவ்விநன்மிண்ட நாயனா இவ்வாதே, சிவனுடைய திருவடிகளையே பற்றி நின்று, மலசம்பந்தங்களை ஒழித்து, சிவனடியார்களுடன் இணங்கி, அவர்களையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவன் எனவே வழிபட்டனர் என்பது, இங்கே “செப்பந்தகரிய பெருஞ் சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி—யெப்பற் றினையு மறவெறிவா ரெல்ல தெரிய வொண்ணாதார்—மெய்ப்பத் தர்கன்பாற் பரிவுடையா ரொம்ப ரானார் விநன்மிண்டர்.” என்பதனாலும், “நதியு மதியும் புனைந்தசடை நம்பர் விரும்பி லஞ்சிறந்த—பநிக ளெங்குங் கும்பிட்டிப் படருங் காதுல் வழிச்செல்வார்—முதிரு மண்பிற் பெருந்தொண்டர் முறைமை நீடு திருக்கட்டத்—தெதிர்முன் பரவு மருள்பெற்றே யிறைவர் பாதத் தொழப்பெற்றார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது.

சிவனடியாரிடத்துப் பத்தி இல்லாதவர் சிவனிடத்தும் பத்தி இல்லாதவரே. சிவனடியாரிடத்து அவமானம் பண்ணிச் சிவலிங்கத்திலே பூசைசெய்தலாற் பயன் இல்லை என்பது சிவாகமத்துணரிவாதலானும்; சிவபத்தரிடத்து அன்புடையாய் அவர் வழி நிற்பினன்றி, உலகியல்பு மாறிச் சிவானுபூதியுணர்வு மேலிடுதல் கூடாமையானும்; இந்நாயனாது உன்னமானது சங்கமபத்தியிலே மிக முதிர்ச்சி உற்றது. அதனவன்றோ, இவர், தேவாசிரியமண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்த சிவனடியாரை வணங்காது செல்லும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையும், அவரை வலிய ஆண்ட பரசிவனையும், அடியார் திருக்கட்டத்துக்குப் புறகு என்றும், அச்சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருத்தொண்டத்தொகை பாடியபின், அடியார் திருக்கட்டத்துக்கு உன்னென்றும், அருளிச்செய்தார். இவர், அடியார் கட்டத்தைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்காது செல்லக்கண்டமையால், அவரை அத்திருக்கட்டத்துக்குப் புறகு என்று கூறியது ஒக்கும்; சரூவஞ்ஞானிய சிவனை அவ்வாறு கூறியது குற்றமாகாதோ எனின்; ஆகாது: இவர், தற்போதம் சேவித்த சிந்தவழி, இவ்வாறு சொன்னாராயில், குற்றம் ஏதும்; இவர், சிவன்பணித்தபடிச் செய்து, பரம் அற்ற, சிவானுபவம் மேலிட்டு, சிவானிமைய் சிந்தையால்; இவர் கூறியது சிவன் கூறியதேயாம். அக்கருத்து, இங்கே “வன்ருெண்டன் புறசென் றரைப்பச் சிவனருளாந்—பெருளா சிந்த பெரும்பெறு பெற்றார்.” என்பதி

னும், “பிறைமுடிப்—பூரூராவம் புனைந்தார்க்கும் புறகென் றுரைக்க மற்றவர்பாற்—
கோணவருளைப் பெற்றார்மற் றினியார் பெருமை கூறுவார்.” என்பதினும், அமைந்து
கிடந்தமை நுண்ணுணர்வால் உணர்க. காருண்ணிய சமுத்திரமாகிய சிவனே, தமது
அடியாரிணக்கம் இவ்வழிப் பிறவிப் பிணி தீர்த்து உய்தல் கூடாமையைச் சருவான்
மாக்களும் உணர்ந்து உய்யும்பொருட்டும்; சுந்தரமூர்த்திநாயனரைக்கொண்டு திருத்
தொண்டத்தொகை செய்வித்து, சிவனடியார்கள் தம்மிடத்துச் செய்த அன்பின்பிறத்
தையும், அவ்வன்புக்கு எளிவந்த தமது திருவருட்டிறத்தையும் யாவரும் உணர்ந்து
தம்மிடத்து அன்பு செய்து உய்தற்பொருட்டும்; தமது திருவுள்ளத்து முகிழ்த்த
பெருங்கருணையினாலே, இந்நாயனரிடத்து ஆவேசித்து நின்று கூறிய கூற்றும் இது
என்பது தெளிக. சிவனடியாரிடத்துப் பத்தி இல்லாதவர் சிவனிடத்தும் பத்தி இல்
லாதவரே என்பது, “சுசனுக்கன் பில்லா ரடியவர்க்கன் பில்லார்” என்னும் சிவஞான
சித்தியாரால், உணர்க. மெய்யுணர்வுடையார் சிவனடியார் இணக்கத்தையே பொரு
ளென வேண்டுவர் என்பது “தேவர்கோ வறிபாத தேவதேவன் செழும் பொழில்கள்
பயந்துகாத் தமிழ்க்கு மற்றை—மூவர்கோ ளாய்கின்ற முதல்வன் மூர்த்தி மூதாதை
மாதாளும் பாகத் தெத்தை—யாவர்கோ னென்னை யும்வர் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்குத் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோ—மேவிலே மவனடியா ரடியா ரோடு
மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடுவோமே.” “உடையா னுன்ற னெவருக்கு முடையா
னடிவு னீயிருத்தி—யடியே னடிவு னிருநீரு மிருப்ப தானு லடியேனுன்—னடியார்
கடுவு னிருக்கு மருளைப் புரியாய் பொன்னம் பலத்தெம்—முடியா முதலே யென்கரு
த்து முடியும் வண்ண முன்னின்றே.” என்னுந் திருவாசகத்தினாலும், “நல்லா ரிணக்
கமு நின்றனரை சேசமு ஞானமுமே—யல்லாது வேறு நிலையுன தோவக மும்பொ
ருளு - மில்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு—மெல்லாம் வெளி
மயக் கேயிறை வாசக்சி யேகம்பனே.” என்னும் பட்டணத்துப்பின்னையார் பாட
லாலும், காண்க.

அமர்நீதிநாயனர்புராணம்.

சீரி னீடிய செம்பியர் பொன்னிதன் னாட்டுக்
காரின் மேவிய களியளி மலர்ப்பொழில் சூழ்ந்து
தேரின் மேவிய செழுமணி வீதிகள் சிறந்து
பாரி னீடிய பெருமை சேர் பதிபழையாறை. (ச)

மன்னு மப்பதி வணிகர்தங் குலத்தினில் வந்தார்
பொன்னு முத்துநன் மணிகளும் பூத்தகின் முதலா
வெங்கி லத்தினு முள்ளன உருவளத் தியல்பா
மங்கி லைக்கண்டிக் கவரமர் நீதியா ரென்பார். (உ)

சிந்தை செய்வது சிவன்கழ லல்லதொன் றில்லா
ரந்நி வண்ணர்தம் மடியவர்க் கருதுசெய் வித்துக்
கத்தை கீளுடை கோவணங் கருத்தறிந் துதவி
வந்த செல்வத்தின் வளத்தினால் வரும்பயன் கொள்வார். (க)

முக்க ணக்கரா முதல்வனா ரவர்திரு நல்லூர்
மிக்க சீர்வனர் திருவிழா விருப்புடன் வணங்கித்
தக்க வன்பர்க ளமுதுசெய் திருமடஞ் சமைத்தார்
தொக்க சுற்றமுந் காழும்வத் தணைத்தனர் னாயோர். (௪)

மருஷ மன்பொடி வணங்கினர் மணிகண்டர் நல்லூர்த்
திருவி ழாவணி சேலித்துத் திருமடத் தடியார்
பெருரு மின்பமோ டமுதுசெய் திடவருள் பேணி
யுருகு சிந்தையின் மகிழ்ந்துறை நாளிடை யொருநாள். (௫)

பிறைத்த ளிர்ச்சடைப் பெருந்தகை பெருந்திரு நல்லூர்க்
கறைக்க ளத்திறை கோவணப் பெருமைமுன் காட்டி
சிறைத்த வன்புடைத் தொண்டர்க்கு நீடருள் கொடுப்பான்
மறைக்கு லத்தொரு பிரமசா ரியின்வடி வாகி. (௬)

செய்ய புன்சடை கார்த்ததோர் திருமுடிச் சிகையுஞ்
சைவ வெண்டிரு நீற்றுமுண் டத்தொரித் தழைப்பு
மெய்யின் வெண்புரி னூலுடன் விளங்குமான் ரோலுங்
கையின் மன்னிய பவித்திர மாகதத் கதிரும். (௭)

முஞ்சி காணுற முடிந்தது சாத்திய வரையிற்
றஞ்ச மாமறைக் கோவண வாகையின் றசையும்
வஞ்ச வல்லினைக் கறுப்பறு மனத்தடி யார்க
ணெஞ்சி னீங்கிடா வடிமலர் நீணிலம் பொலிய. (௮)

கண்ட வர்க்குறு காதலின் மணங்கரைத் தருகத்
தொண்ட ரன்பெனுந் தூசெரி வெளிப்படுப் பாராய்த்
தண்டின் மீதிறு கோவண நீற்றுப்பை தருப்பை
கொண்டு வந்தமர் நீதியார் திருமடங் குறுக. (௯)

வடிவு தூண்டலு மனத்தினு முகமிக மலர்து
கடிது வந்தெதிர் வணங்கியிம் மடத்தினிற் காணும்
படியி லாதநீ ரணையமுன் பயிரவ மென்றே
வடிய னேன்செய்த தென்றன ரமர்நீதி யன்பர். (௧௦)

பேனு மன்பரை கோக்கிநீர் பெருகிய வடியார்க்
கூணு மேன்மையி லூட்டிகற் கந்தைச ளுடைநீள்
யாணர் வெண்கிழித் கோவண மீதல்கேட் டுமமைக்
காண வந்தன மென்றனன் கண்ணுதற் கரந்தோன். (௧௧)

என்று தம்பிரா னருள்செய வித்திரு மடத்தே
நன்று நான்மறை நற்றவ ரமுதுசெய் தருளத்
தன்று வேதியர் னுய்மையி னமைப்பது முளதா
லின்றுநீருயிங் கமுதுசெய் தருளுமென் றிறைஞ்ச. (௧௨)

வணங்கு மன்பரை கோக்கியும் மறையவ ரிசைந்தே
யணங்கு நீர்ப்பொன்னி யாழகான் வரமழை வரினு
முணங்கு கோவணம் வைத்துநீர் தாருமென்றொருருவென்
ருணங்கொள் கோவணத் தண்டினி லலிழ்த்தத் கொடுப்பார். (௧௩)

தங்கு கோவணப் பெருமையை யுள்ளவா றுமக்கே
யீங்கு நான்சொல்ல வேண்டுவ தில்லை ரிதனை
வாங்கி நான்வரு மளவுமும் மிடத்திக ழாதே
யாங்கு வைத்துநீர் தாருமென் றவர்கையிற் கொடுத்தார்.

(கச)

கொடுத்த கோவணங் கைக்கொண்டு கோதிலா வன்பர்
கடுப்பி லிங்கெழுந் தருளுநீர் குளித்தெனக் கங்கை
மடுத்த தும்பிய வளர்சடை மறைத்தவம் மறையோ
ரடுத்த தெண்டிரைப் பொன்னிநீ ராடவென் றகன்றார்.

(கக)

தந்த கோவணம் வாங்கிய தனிப்பெருந் தொண்டர்
முந்தை யந்தணர் மொழிகொண்டு முன்புதாங் கொடுக்குங்
கந்தை கீளுடை கோவண மன்றியோர் காப்புச்
சந்தை செய்துவே றிடத்தொரு சேமத்தின் வைத்தார்.

(கச)

போன வேதியர் வைத்தகோ வணத்தினைப் போக்கிப்
பான லந்துறைப் பொன்னிநீர் படிந்துவந் தாரோ
துந் துஞ்சடைக் கங்கைநீர் தோய்த்துவந் தாரோ
வான நீர்மலையு பொழிந்திட நனைந்துவந் தணந்தார்.

(கௌ)

கதிரி ளம்பிறைக் கண்ணியர் நண்ணிய பொழுதின்
முதிரு மன்புடைத் தொண்டர்தா முறைமையின் முன்னே
யதிக நன்மையி னறுசுவைத் திருவழு தாக்கி
யெதிரெ முத்துசென் றிறைஞ்சிட சிறைத்தான் மார்பர்.

(கஅ)

தொண்ட ரன்பெனுந் தாய் ராடுதல் வேண்டி
மண்டு தண்புனன் முழுகிய வீரத்தை மாற்றத்
தண்டின் மேலது நீரநான் நந்தகோ வணத்தைக்
கொண்டு வாருமென் றுரைத்தனர் கோவணக் கள்வர்.

(கக)

யுயர் கைதவ மறிந்து தவர்கடி தணுகி
யெய்த முன்சென்று கோவண மிருத்தவே றிடத்தின்
மையில் சிந்தையர் கண்டிலர் வைத்தகோ வணமுன்
செய்த தென்னென்று திகைத்தனர் தேடிவா ரானார்.

(கௌ)

பொங்கு வெண்கிழிக் கோவணம் போயின நெறிமேற்
சங்கை யின்றியே தப்பின தென்றுதஞ் சரக்கி
லெங்கு நாடியுங் கண்டில ரென்செய்வார் நின்ற
ரங்கன் வேதியர் பெருந்துடக் கினிலகப் பட்டார்.

(கச)

மனைவி யாரொடு மன்னிய கிளைஞருந் தாமு
மினைய தொன்றுவந் தெய்திய தெனவிடர் கூர்ந்து
நினைவ தொன்றிலர் வருந்தினர் நிற்கவு மாட்டார்
புனைய வேறொரு கோவணங் கொடுபுறப் பட்டார்.

(கௌ)

அத்தர் முன்புசென் றடிகளைநீர் தந்தகோ வணத்தை
வைத்தி டத்துநான் கண்டிலேன் மற்றுமோ ரிடத்தி
லுய்த்தொ ளித்தன ரில்லையா னெளித்தவா றறியே
னித்த கைத்தவே றதெய்யக் கண்டிலே னென்று.

(கௌ)

வேறு கல்லதோர் கோவணம் விரும்பிமுன் கொணர்ந்தேன்
கீறு கோவண மன்றுசெய் தமைத்தது கிளர்கொ
ணீறு சாத்திய நெற்றியீர் மற்றது கனைந்து
மாறு சாத்தியென் பிழைபொறுப் லீரென வணங்கு.

(௨௪)

கின்ற வேதியர் வெகுண்டமர் நீதியார் நிலைமை
கன்று சாலவு நாளிடை கழித்தது மன்று
வின்று நான்வைத்த கோவணங் கொண்டதற் கெதிரவே
றென்று கொள்கென வுரைப்பதே நீரென வுரையா.

(௨௫)

கல்ல கோவணங் கொடுப்பென் றுலகின்மே னுளுந்
சொல்லு வித்ததென் கோவணங் கொள்வது துணிந்தோ
வொல்லு யிங்குறு வாணிக மட்கிய துமக்கென்
றெல்லு யில்லவ வெரிதுன் றி னுலென வெகுண்டான்.

(௨௬)

மறிக ரத்துதன் டேந்திய மறையவர் வெகுளப்
பொறிக லங்கிய புணர்வின ராய்முகம் புலர்ந்து
சிறிய வென்பெரும் பிழைபொறுத் தருள்செய்யீ ரமயே
னறிய வந்ததொன் றன்றென வடிபணித் தயர்வார்.

(௨௭)

செய்த்த கும்பணி செய்வனிக் கோவண மன்றி
நயத்த குந்தன கல்லபட் டாடைகண் மணிக
னாய்த்த கோடுகொண் டருளுமென் றுடம்பினி லடக்காப்
பயத்தொ கிங்குலைத் தடியிசைப் பலமுறை பணித்தார்.

(௨௮)

பணியு மன்பரை கோக்கியப் பரம்பொரு ளானார்
தணியு முன்னத்த ராயினர் போன்றுநீர் தந்த
மணியும் பொன்னுநல் லாடையு மற்றுமென் செய்ய
வணியுக் கோவண கேர்த்த வமைபுமென் றருள்.

(௨௯)

மலர்த்த சிந்தைய நாகிய வணிகரே நனையா
ரலர்த்த வெண்ணிறக் கோவண மதற்குடே ராக
விலங்கு பூந்துகில் கொள்வதற் கிசைத்தருள் செய்தீர்
கலங்கொள் கோவணத் தரும்பரி சியாதென சம்பர்.

(௩௦)

உடுத்த கோவண மொழியகா முங்கையிற் றரகீர்
கெடுத்த தாகமுன் சொல்லுமக் கிழித்தகோ வணகே
ரடுத்த கோவண பிதுவென்று தண்டினி லவிழா
வெடுத்து மற்றித னெடையிடுங் கோவண மென்றார்.

(௩௧)

நன்று சாலவென் றன்பரு மொருதுலை காட்டக்
குன்ற வில்லியார் கோவண மொருதட்டி லிட்டார்
கின்ற தொண்டருங் கையினி னெய்தகோ வணந்தட்
டொன்றி லேயிட கிறைநிலா தொழிந்தமை கண்டார்.

(௩௨)

நாடு மன்பொடு நாயன்மார்ச் கனிக்கமுன் வைத்த
நீடு கோவண மடையகே ராகவொன் றென்றாக்
கோடு தட்டின்மீ திடவிடக் கொண்டெழுந் ததுகண்
டாடு சேவடிக்க கடியரு மற்புத மெய்கி.

(௩௩)

உலகி வில்லதோர் மாயையிக் கோவண மொன்றுக்
கலகில் கோவண மொக்கில வென்றதி சயித்துப்
பலவு மென்றுகில் பட்டிட னிடவிட வுயர
விலகு பூந்துகிற் பொதிகளை யெடுத்துமே விட்டார்.

(௩௪)

முட்டி லன்பர்த மன்பிடுந் தட்டுக்கு முதல்வர்
மட்டு நின்றதட் டருளொடுந் தாழ்வுறும் வழக்காற்
பட்டொ டிந்துகி லனேககோ டிகளிடம் பத்தர்
தட்டு மேற்படத் தாழ்ந்தது கோவணத் தட்டு.

(௩௫)

ஆன தன்மைகண் டடியவ ரஞ்சியந் தணர்முன்
ஹா றுந்துகில் வர்க்கதூல் வர்க்கமே முதலா
மான மில்லன குவிக்கவுந் தட்டின்மட் டிதுவா
லேனை யென்றன மீடப்பெற வேண்டுமென் றிறைஞ்ச.

(௩௬)

மங்கை பாகரா மறையவர் மற்றதற் கிசைந்தே
யிங்கு நாமினி வேறென்று சொல்லுவ தென்கொ
லங்கு மற்றுங்க டனங்களி னாகிலு மிடுவீ *
ரெங்கள் கோவண நேர்சிற் க வேண்டுவ தென்றார்.

(௩௭)

உல்ல பொன்னெடும் வெள்ளியு நவமணித் திரளும்
பல்வ கைத்திறத் துலோகமும் புணர்ச்சிகள் பலவு
மெல்லு தீர்தனஞ் சமத்தவ ரிடவிடக் கொண்டே
மல்கு தட்டி. தெழுந்தது வியந்தனர் மண்ணோர்.

(௩௮)

தவசி றைந்தான் மறைப்பொரு ணூல்களாற் சமைந்த
சிவன்வி ரும்பிய கோவண மிடுஞ்செழுந் தட்டுக்
கவனி மேலமர் நீதியார் தனமெலா மன்றிப்
புனனம் யாடையு நேர்சிலா வென்பது புகழோ.

(௩௯)

சிலைமை மற்றது நோக்கிய வகரிலார் நேர்நின்
றுலைவீல் பஃறன மொன்றெழி யாமையுய் தொழிந்தேன்
நிலைவ யானுமென் மனைவிபுஞ் சிறுவனுந் தருமேற்
றுலையி லேறிடப் பெறுவதுன் னருளெனத் தொழுதார்.

(௪௦)

பொச்ச வில்லடி மைத்திறம் புரிந்தவ ரெதிர்நின்
றச்ச முன்புற வுரைத்தலு மங்கண ருளா
னிச்ச யித்தவர் சிலையினத் துலையெனுஞ் சலத்தா
லிச்ச முக்கினின் நேற்றுவா ரேறுதற் கிசைந்தார்.

(௪௧)

மனம கிழந்தவர் மலர்க்கழல் சென்னியால் வணங்கிப்
புனைம லர்க்குமுன் மனைவியார் தம்மொடு புதல்வன்
றனைபு டன்கொடு தனித்துலை வலவ்கொண்டு தகவா
லினைய செய்கையி லேறுவார் கூறுவா ரெடுத்து.

(௪௨)

இழைத்த வன்பினி லிறைநிறு நீற்றமெய் யடிமை
பிழைத்தி லோமெனிற் பெருந்துலை நேர்நிற் க வென்று
மழைத்த டம்பொழிற் நிறுநல்ல ரிறைவரை வணங்கித்
தழைத்த வஞ்செழுத் தோதினு ரேறினர் தட்டில்.

(௪௩)

மண்டு காதலின் மற்றவர் மகிழ்ந்துடனேற
வண்டர் தம்பிரான் நிருவரைக் கோவண மதுவுங்
கொண்ட வன்பினிற் குறைபடா வடியவ ரடிமைத்
தொண்டு மொத்தலா லொத்துநேர் கின்றதத் துலதான். (௪௪)

மதிய ளங்கிய தொண்டர்தம் பெருமையை மண்ணோர்
துதிசெய் தெங்கணு மதிகய முறவெதிர் தொழுதார்
கதிர்வி சும்பிடை கரந்திட நிரந்தகற் பகத்தின்
புதிய பூமழை யிமையவர் மகிழ்வுடன் பொழிந்தார். (௪௫)

அண்டர் பூமழை பொழியமற் றதனிடை யொளித்த
முண்ட வேதிய ரொருவழி யான்முத னல்லார்ப்
பண்டு தாம்பயில் கோலமே விசம்பினிற் பாகம்
கொண்ட பேதைபுற் தாமுமாங் காட்சிமுன் கொடுத்தார். (௪௬)

தொழுது போற்றியத் துலயிசை கின்றநேர் துதிக்கும்
வழுவி லன்பரு மைந்தரு மணவியார் தாமு
முழுது மின்னருள் பெற்றுத்தம் முன்றெழு திருக்கு
மழிவில் வான்பதங் கொடுத்தெழுத் தருளிஞ னாயர். (௪௭)

நாதர் தந்திரு வருளிஞ னன்பெருந் துலயே
மீது கொண்டெழு விமானம் தாகிமேற் செல்லக்
கோதி லன்பருங் குடும்பமுங் குறைவறக் கொடுத்த
வாதி மூர்த்தியா ருடன்கிவ புரியின யணந்தார். (௪௮)

உவமு.

மலர்கிசை யயனு மாலுங் காணுதற் கரிய லள்ளல்
பலர்புகழ் வெண்ணெய் நல்லூ ராவணப் பழைமை காட்டி
புலகுய்ய வாண்டு கொள்ளப் பெற்றவர் பாத முன்னித்
துலயிசை வைத்து வாழத் தலமைந் தலமை யாகும். (௪௯)

அமர்ந்திநாயனர்புராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௧௫௦.

சு ச ன ம்.

சிவனடியாருக்கு அன்னம் வஸ்திரம் கௌபீனம் கோத்தல்.

சிவந்தலத்திலே மடங்கட்டுவித்து, புண்ணிய காலங்களிலே சித்தையோ
டும் சற்பாத்திரமாகிய சிவனடியார்கள் அமுதுசெய்வித்தலும், அவர்களுக்கு வஸ்தி
ரம் கௌபீனம் முதலியன கொடுத்தலும், பெரும்புண்ணியமாம். அன்னம் வஸ்தி
ரம் கௌபீனம் முதலியன தானஞ்செய்தல் புண்ணியம் என்பதற்குப் பிரமாணம்.
சிவதருமோத்தரம். “நிரப்பதி வணங்க வென்று சென்றுறுஞ் சிவநேசர்க்கு—
மருத்தியாற் கங்கையாதி யாடிட னாடி னுர்க்கு—மருத்துக வன்ன பான மகரவர்க்
குபயோ கங்கன்—பொருத்துக ளுண்ப் போக்கிச் சிவபுரம் புருவர் தாமே” எம்.
“பிரம சாரியைப் பேரற மோங்கிடுங்—சிரக சாரியை யூட்டிய கேண்மையர்—விரவி
யேசுவ லோகம் விரும்பிய—பிரம பேரக மிணத்தும் பயில்வரே.” எம். “ஊட்டி

னாக் ஞாதலிய தேதெனுங்—காட்டு னாடி கழறங் கருத்தினு—ஊட்டி ஞரைத் தனாலி யும்லினை—யோட்டி யேசிவ லோக முறைவரே.” எம். “மாதவர்க்குற வற்கலை யீந்தவர்—சீத வாரித வாடையுஞ் சேர்த்தினர்—கோதி லாவச னுதியுங் கோல்வளை—மாதொர் பாகன் புரத்தினுள் வாழ்ந்தபின்.” எம். சிவபுண்ணியத் தெளிவு. “ஈற்ற மாமல ரோனெழி றாரணன்—போற்று சங்கர னன்பர்க்குப் பொங் கிழை—யாற்று கோவண மீந்தவ ராய்ரர்—தேற்று கோடி யுகஞ்சிவ லோகரே.” எம். வரும். இப்புண்ணியத்தைப் புண்ணியஸ்தானத்திலே புண்ணிய காலத்திலே சிரத்தையோடும் செய்தல் உத்தமோத்தமம் என்பதற்குப் பிரமாணம். சிவதரு மோத்தரம். “சிறந்தார் நேசர் தன்னிற் நேடருங் காலங் கூட—மறந்திடா விதியி னாலே வாய்த்தவா தரவுங் கூட—வறந்தனை யறிந்த வாய்மைப் பாத்திர மாவானங் கைச்—செறிந்திடச் செய்த வற்ப முலகினும் பெருகுந் தின்னம்.” எம். “ஒங்கிய வற்றைச் செய்த வுத்தமர் சிவலோ கத்துட்—டாங்கியே போக பேதம் பிரளய சம் யர் தன்னி—வீங்கரும் பொருளைக் கண்டு நிறைபுற பொருமைநீடத்—தூங்குவ ரின் பத் தோன்றத் துகண்மலஞ் சோரு மன்றே.” எம். வரும்.

இவ்வமர்நீதிநாயனார் இந்தச்சிவபுண்ணியத்தின் மிகச் சிறந்தவராகி, சிவனிடத்தே இடையறாத மெய்யன்புடையராயினார். சிவனிடத்து அன்பில்லாமற் செய்யப் படும் புண்ணியம் உயிர் இல்லாத உடல் போலங் பயன் படாதாம். இவ்வன்பு பல பிறப்புக்களிலே பயன் குறியாது செய்யப்பட்ட தபோபலத்தினாலே சிவன் அருள் செய்யக் கிடைக்கும். இவ்வன்பு உள்ளவழியே சிவனது திருவருள் உண்டாம். அது உண்டாய வழி, முத்தி உண்டாம். இதற்குப் பிரமாணம். ஷாபுசங்கிதை. “ஆங் கவ னருளாத் பத்தின் குண்டாம் பத்தியா லவனரு ணுண்டாம்—வீங்கிய பத்தி பற் பல பிறப்பில் வேதங்க ளுரைத்திடும் படியே—சீங்குறு கரும் மியற்றிய பலத்தாற் சிவனருள் செய்திட வருமா—லோங்கிய பத்தி யாற்சிவ தரும மொழிவறப் புரிந்திடப் பமொல்.” எம். “புரிசலா லிறைவ னல்லருள் புரிவான் புரிந்திடப் போக் கற நின்ற—விருவினை கழியங் கழித்திட முத்தி பெய்தலா லிறைவன்வார் கழலி—லொருவழி சிறிது பத்திசெய் லொரு மொருமூன்று பிறப்பின்மேற் பிறப்பின்—மரு விடா ரங்கத் தொடிகனுச் செபித்தன் மாசறு பத்தியா மென்பர்.” எம். வரும். இவ்வமர்நீதி நாயனார் மெய்யன்பிற் குறைபடாதவர் என்பது. பிரமசாரி வடிவங் கொண்டு வந்த பரமசிவனது கௌபினம் இட்டபட்டுக்கு இவர் சம்பந்தித்து உள்ள கௌபினங்கள் வஸ்திரங்கள் பட்டுக்கள் பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்கள் நவ ரத்தினங்கள் முதலிய அனைத்தையும் இட்டதட்டு ஒவ்வாது மேலெழுந்து, பின்பு தாமும் சம்முடைய மனைவியும் புத்திரனும், சாம் அன்பினோடு சிவனது திருநீற்று மெய்யடிமைபிழைத்திலோமாயின் இத்தட்டி கந்தத்தனோடு சேர்ந்தீர என்று சொல்லி எறியவுடனே, அதனோடு ஒத்து சிந்தனையாலே, செடியப்பபும். அன்பின்திறம் கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்துச் சூசனத்தில் விரித்து உரைக்கப்படும் ஆதலால், இங்கே விரித்திலம்.

தில்லைவாழ்ந்தணர்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

முன்னுரை

இலமலிந்தசருக்கம்.

எறிபத்தநாயனாப்புராணம்.

மல்லனீர் ஞாலந் தன்னுண் மழவிடை யுடையா னன்பர்க்
கொல்லவந் துற்ற செய்கை யுற்றிடத் துதவு நீரா
ரொல்லியில் புகழின் பிக்க வெறிபத்தர் பெருமை யெம்மாற்
சொல்லலாம் படித்தன் றேனு மாகையாற் சொல்ல லுற்றேன்.

(க)

பொன்மலைப் புலிவென் றோங்கப் புதுமலை யிடித்துப் போற்று
மன்ருறி வறுதியேயாக வயல்வழி யடைத்த சோழன்
மன்னிய வகபா யன்சீர் மரபின்மா ஈகர மாகுந்
தொன்னெடுங் கருவு ரென்னுஞ் சுடர்மணி வீதி மூனார்.

(உ)

மாமதின் மஞ்ச குழு மானிகை சிரைவின் குழுந்
துமணி வாயில் குழுஞ் சோலையில் வாசஞ் குழுந்
தேமல ரளகஞ் குழுஞ் சிலமதி தெருவீற் குழுந்
தாமகிழ்ச் தமரர் குழுஞ் சதமக னகரந் தாழ.

(஑)

கடகரி துறையி லாடுங் களிமயில் புறவிலாடு
மடர்மணி யாங்கு லாடு மரிவையர் குழல்வண் டாடுங்
படரொளி மறுகி லாடும் பயில்கொடி கதிர்மீ தாடுந்
தடநெடும் புலிகொண் டாடுந் தனிநகர் வளமை யீதால்.

(ஈ)

மன்னிய சிறப்பின் பிக்க வளநக ரதனின் மல்கும்
பொன்னியல் புரிசை சூழ்ந்து சுரர்களும் போற்றும் பொற்பாற்
றுன்னிய வன்பின் பிக்க தொண்டர்தஞ் சிந்தை நீங்கா
வர்கிலை யாரனார் வாழ்வ தாகிலை யென்னுங் கோயில்.

(இ)

பொருட்டிரு மறைக டந்த புனிதரை யினிதக் கோயின்
மருட்டிறை மாற்று மாற்றால் வழிபடுந் தொழில் ராகி
யிருட்கடு பொடுங்கு கண்டத் திறையவர்க் குரிமை பூண்டார்
கருட்பெருந் தொண்டு செய்வா ரவரெறி பத்த ராவார்.

(ஐ)

மழைவள ருலகி லெங்கு மன்னிய சைவ மோங்க
வழுவலிர் சடையா னன்பர்க் கடாதன வடுத்த போது
முழையரி யென்னத் தோன்றி முரண்டெட வெறிந்து தீர்க்கும்
பழமறை பரசுந் தாய பரசமுன் னெடுக்கப் பெற்றார்.

(ஊ)

அண்ணலார் நிகழு நாளி லாகிலை யடிக ளார்க்குத்
திண்ணிய வன்பு கடந்த சிவகாமி யாண்டா ரென்னும்
புண்ணிய முனிவ னுந்தாம் பூப்பறித் தலங்கல் சாத்தி
புண்ணிறை காதலோடு மொழுகுவா ரொருநாண் முன்போல்.

(அ)

வைகறை புணர்ந்து போந்து புன்னுமூழ்கி வாபுங் கட்டி
மொய்மலர் நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து முன்னிக்
கையினிற் றெரிந்து நல்ல கமழ்முறை யலரும் வேலைத்
தெய்வநா யகர்க்குச் சாத்துந் திருப்பள்ளித் தாமஸ் கொய்து.

(க)

கோலப்பூங் கூடை தன்னை நிறைத்தனர் கொண்டு நெஞ்சில்
வாலிய நேசம் கொண்டு மலர்க்கையிற் றண்டுங் கொண்டங்
காலய மதனை நோக்கி யங்கணர்க் கமைத்துச் சாத்துங்
காலைவர் துதவ வேண்டிக் கடிதினில் வாரா நின்றார்.

(க௦)

மற்றவ ரணைய விப்பால் வளநக ரத்தனின் மன்னுங்
கொற்றவர் வனவர் தங்கன் குலப்புதழ்ச் சோழ னாந்தம்
பற்றவர் முனைகள் சாய்க்கும் பட்டவர்த் தனமாம் பண்பு
பெற்றவெங் களிற் றோலம் பெருகுமா நவமி முன்னாள்.

(க௧)

மங்கல விழவு கொண்டு வருந்தித் துறைநீ ராடிப்
பொங்கிய களிப்பி னோடும் பொழிமதஞ் சொரிய நின்ற
ரெங்கணு மிரியல் போக வெதிர்பரிக் கார ரோடத்
துங்கமால் வரைபோற் றோன்றித் துண்ணென வணைந்த தன்றே.

(க௨)

வென்றிமால் யானை தன்னை மேல்கொண்ட பாக ரோடுஞ்
சென்றொரு தெருவின் முட்டச் சிவகாமி யார்முன் செல்ல
வன்றளித் தண்டிற் றாங்கு மலர்கொண்டூங் கூடை தன்னைப்
பின்றொடர் தோடிச் சென்று பிடித்துடன் பறித்துச் சிந்த.

(க௩)

மேல்கொண்ட பாகர் கண்டு விசைகொண்ட களிற் று சண்டக்
கால்கொண்டு போவார் போலக் கடிதுகொண் டகலப் போக
தூல்கொண்ட மாப்பிற் றொண்டர் நோக்கினர் பதைத்துப் பொங்கி
மால்கொண்ட களிற்றின் பின்பு தண்டுகொண் டடிக்க வந்தார்.

(க௪)

அப்பொழு தணைய வொட்டா தடற்களி நகன்று போக
மெய்ப்பெருந் தொண்டர் மூப்பால் விரைந்துபின் செல்ல மாட்டார்
தப்பினர் விழுந்து கையாற் றறையடித் தெழுந்து நின்று
செப்பருந் துயர நீடிச் செயித்துமுன் சிவதா வென்பார்.

(க௫)

வேறு.

களியா னையினீ ருரியாய் சிவதா, வெளியார் வலியா மிறைவா சிவதா
வலியா ரடியா ரறிவே சிவதா, தெளிவா ரமுதே சிவதா சிவதா.

(க௬)

ஆறும் மதியும் மணியுஞ் சடைமே, லேறும் மலரைக் கரிசிந் துவதே
வேறுண் ணினைவார் புரம்பெங் தலியச், சேறுஞ் சிலையாய் சிவதா சிவதா.

(க௭)

தஞ்சே சரணம் புகுதுந் தமியோர், நெஞ்சேய் துயரங் கெடநேர் தொடரு
மஞ்சே யெனவீழ் மறலிக் கிறைநீள், செஞ்சே வடியாய் சிவதா சிவதா.

(க௮)

நெடியோ னறியா நெறியா ரறியும், படியா வடிமைப் பணிசெய் தொழுரு
மடியார் களில்லா னாரா வணைவாய், முடியா முதலா யெனவே மொழிய.

(க௯)

வேறு.

என்றவ ருரைத்த மாற்ற மெறிபத்த ரெதிரே வாரா
நின்றவர் கேளா முனா நெருப்புயிர்த் தழன்று பொங்கி
மன்றவ ரடியார்க் கென்றும் வழிப்பகை களிறே யன்றே
கொன்றது வீழ்ப்ப னென்று கொலைமழு வெடுத்து வந்தார்.

(௨௦)

வந்தவ ரழைத்த தொண்டர் தமைக்கண்டு வணங்கி பும்மை
யித்தவல் விடும்பை செய்த யானையெல் குற்ற தென்ன
வெந்தையார் சாத்தும் பூவை பென்கையிற் பறித்து மண்மேற்
சிந்திமுன் பிழைத்துப் போகா நின்றதித் தெருவே யென்றார். (௨௧)

இங்கது பிழைப்ப தெங்கே யினியென வெரிவாய் சிந்து
மங்கையின் மழுவுந் தாழு மனலும்வெங் காலு மென்னப்
பொங்கிய விசையிற் சென்று பொருகரி தொடர்ந்து செல்லுஞ்
செக்கண்வா னரியிற் கூடிக் கிடைத்தனர் சேற்ற மிக்கார். (௨௨)

கண்டவ ரிதுமுன் பண்ண லுரித்தவக் கன்றே போலு
மண்டரு மண்ணு னோருந் தடுக்கினு மடர்த்துச் சிந்தத்
துண்டித்துக் கொல்வே னென்று சுடர்மழு வலத்தில் வீசிக்
கொண்டெழுந் தார்த்துச் சென்று காலினுற் குலங்கப் பாய்ந்தார். (௨௩)

பாய்தலும் விசைகொண் டிய்க்கும் பாகரைக் கொண்டு சீறிக்
காய்தழ லுமிழ்கண் வேழந் திரிந்துமேற் கதுவ வச்சந்
தாய்தலை யன்பின் முன்பு சிற்றுகுமே தகைத்து பாய்ந்து
தோய்தனித் தடக்கை வீழ மழுவினுற் றுணித்தார் தொண்டர். (௨௪)

கையினைத் துணித்த போது கடலெனக் கதறி வீழ்ந்து
மைவரை யனைய வேழம் புரண்டிட மருங்கு வந்த
வெய்யனோற் பாகர் மூவர் மிசை கொண்டா ரிருவராக
வைவரைக் கொன்று சின்று ரருவரை யனைய தோளார். (௨௫)

வெட்டுண்டு பட்டு வீழ்ந்தா ரொழியவே றுள்ளா ரோடி
மட்டவிழ் தொங்கன் மன்னன் வாயில்கா வலரை கோக்கிப்
பட்டவர்த் தனமும் பட்டுப் பாகரும் பட்டா ரென்று
முட்டகீர் கடிது புக்கு முதல்வனுக் குரையு மென்றார். (௨௬)

மற்றவர் மொழிந்த மாற்ற மணிக்கடை காப்போர் கேளாக்
கொற்றவன் நன்பா வெய்திக் குரைகழல் பணிந்து போற்றிப்
பற்றல ரிலாதாய் சின்பொற் பட்டமால் யானை விழச்
செற்றனர் சிலரா மென்று செப்பினார் பாக ரென்றார். (௨௭)

வனவனுங் கேட்ட போதின் மாறின்றி மண்காக் கின்ற
கிளர்மணித் தோள லங்கற் சுரும்பினங் கிளர்ந்து பொங்க
வனவில்சேற் றத்தி னாலே யாட்செய்தா டுன்றுங் கேளா
னிளவரி யேறு போல வெழின்மணி வாயி னீங்க. (௨௮)

தத்திரத் தலைவர் தாழந் தலைவன்ற னரிஸமை கண்டு
வந்துநச் சேனை தன்னை வல்லரைத் தெழுமுன் சாற்ற
வந்தரத் தகல மெல்லா மணிதுகிற் பதாகை தூர்ப்ப
வெந்திரத் தேரு மாவு மிடைவிடை களிறு மாகி. (௨௯)

வில்லொடு வேல்வா டண்டு பிண்டிபா லங்கண் டிக்
வல்லெழு முசல நேமி மழுக்கழுக் கடைமுன் னுன
பல்படைக் கலன்கள் பற்றிப் பைங்கழல் வரிந்த வன்க
னெல்லியில் படைஞர் கொட்புற் றிறழந்தன ரெங்கு மெங்கும். (௩௦)

சங்கொடு தாரை கானந் தழங்கொலி முழங்கு பேர
வெங்குரற் பம்பை கண்டை வியன்றுடி திமிலை தட்டி
பொங்கொலிச் சின்ன மெல்லாம் பொருபடை மிடைந்த பொற்பின்
மங்குல்வான் கிளர்ச்சி நாண மருங்கெழுந் தியம்பி மல்க.

(௩௧)

தூரியத் துடைவப்பு முட்டுஞ் சுடர்ப்படை யொலியு மாவின்
ரூர்மணி யிசைப்பும் வேழ முழக்கமுந் தடந்தேர்ச் சீரும்
வீர்த்துச் செருக்கி னூர்ப்பு மிக்கெழுந் தொன்ற மெல்லிக்
காருடன் கடைநாட் பொங்குங் கடலெனக் கலித்த வன்றே.

(௩௨)

பண்ணுறு முறுப்பு நான்கிற் பரந்தெழு சேனை யெல்லா
மண்ணிடை யிறுகான் மேன்மேல் வந்தெழுந் ததுபோற் றேன்றத்
தண்ணளிச் கவிகை மன்னன் ருண்பின் றெடரத் தானே
ரண்ணலம் புரவி மேல்கொண் டரசமா வீதி சென்றான்.

(௩௩)

கடுவிகை முடுகிப் போகிக் களிற்றெடும் பாகர் வீழ்த்
படுகனப் குறுகச் சென்றான் பகைப்புலத் தவரைக் காணன்
விடுசுடர் மழுவொன் றேந்தி வேறிரு தடக்கைத் தாய
வடுகனி நென்ன நின்ற வன்பரை முன்பு கண்டான்.

(௩௪)

பொன்றவ முருவிக் குன்ற மெனப்புரன் களிற்றின் முன்பு
கின்றவர் மன்று வென்று நிருத்தமே பயிலும் வெள்ளிக்
குன்றவ ரடியா ரானார் கொன்றவ ரிவரென் றேரான்
வென்றவர் யாவ ரென்றான் வெடிபட முழங்குஞ் சொல்லான்.

(௩௫)

அரசனாக் கருவிச் செய்ய வருகுசென் றிணைந்து பாகர்
விடைசெய்தார் மாலையோய்நன் விற்றகயற் றெதிரே கிற்குந்
திறைசெய்தீ ருலகின் மன்னர் யாருளார் தீங்கு செய்தார்
பரசமுன் கொண்டு நின்ற விவரெனப் பணிந்து சொன்னார்.

(௩௬)

குழையணி காதி னுனுக் கன்பராங் குணத்தின் மிக்கார்
பிழைபடி னன்றிக் கொல்லார் பிழைத்ததுண் டென்றுட் கொண்டு
மழைமத யானை சேனை வரவினை மாற்றி மற்ற
அழைவயப் புரவி மேனின் நிழித்தன னுலக மன்னன்.

(௩௭)

மைத்தடங் குன்று போலு மதக்களிற் றெதிரே யித்த
மெய்த்தவர் சென்ற போது வேறென்றும் புகுதா விட்ட
வத்தவ முடையே னானே னம்பல வான ரன்ப
ரித்தனை முனியக் கேட்டே னென்கொலோ பிழையென் றஞ்சி.

(௩௮)

செறித்தவர் தம்மை கீக்கி யன்பர்முன் றெழுது சென்றீ
தறித்திலே னடியே னங்குக் கேட்டதொன் றதுதா னிற்க
மறித்தவிக் களிற்றின் குற்றம் பாகரோ டிதனை மாள
வெறித்ததே போது மோதா னருள்செயு மென்று நின்றார்.

(௩௯)

மன்னவன் தன்னை நோக்கி வானவ ரீசர் நேசர்
சென்னியித் துங்க வேழஞ் சிவகாமி யாண்டார் கொய்து
பன்னகா பரணர்ச் சாத்தக் கொடுவரும் பள்ளித் தாமர்
தன்னாமுன் பறித்துச் சிந்தத் தரைப்படத் துணித்து வீழ்த்தேன்.

(௪௦)

பெரிபத்தையுள் புராணம்.

தொழில் தீவரு வெண்வ வரூபரிக் கார் தாமு
தொழில் தீவரு வெண்வ வரூபரிக் கொழித்த பட்டா
தொழில் தீவரு வெண்வ வரூபரிக் கொழித்த தென்ரு ரெறிபத்த ரென்ன வஞ்சிப்
பாற்கைய முறைபாற் குழ்த்து பருவரைத் தடத்தோன் மன்னன். (சக)

அங்கன அடியாந்தம்மைச் செய்தலில் வபரா தத்துக்
கிங்கிது தன்னுற் போதா தென்னையுக் கொல்ல வேண்டு
மங்கன மழுவாற் கொல்லை வழக்குமன் நிதுவா மென்று
செய்கையா லுடைவாள் வாங்கிக் கொடுத்தனர் தீர்வு கேர்வார். (சஉ)

வெத்தழற் சுடர்வா னீட்டும் வேந்தனை நோக்கிக் கெட்டே
னத்தலில் புகழா னன்புக் களவின்மை கண்டே நென்று
தத்தவாள் வாங்க மாட்டார் தன்னைத்தான் றறக்கு மென்று
கிங்கையா லுணர்வுற் தஞ்சி வாங்கினாற் தீங்கு தீர்ப்பார். (சட)

வாங்கிய தொண்டர் முன்பு மன்னனாற் தொழுது சின்றே
கிங்கைய வாளி னாற்கொன் நென்பிழை சீர்க்க வேண்டி
யோங்கிய வுதவி செய்யப் பெற்றன னிவர்பா லென்றே
யாங்கவ ருவப்பக் கண்ட வெறிபத்த தனதுக் கஞ்சி. (சச)

வன்பெருங் காரிது பாகர் மடியவு முடைவா னைத்தற்
தென்பெரும் பிழையி னாலே யென்னையுக் கொல்ல மென்று
மன்புனர் தமக்குத் தீங்கு சினைத்தன நென்று கொண்டு
முன்பென துயிர்செ ருத்து முடிப்பதே முடிவென் நெண்ணி. (சசி)

புரிந்தவர் கொடுத்த வாளை யன்பர்தங் கழுத்திற் பூட்டி
யரித்திட லுற்ற போதி வரசனும் பெரியோர் செய்கை
யிருந்தவா நிதுவென் கெட்டே நென்றெதிர் கடித்திற் சென்று
பெருந்தடற் தோளாற் கூடிப் பிடித்தனன் வாளுங் கையும். (சக)

வனவனாற் விடாது பற்ற மாதவர் வருந்து கின்ற
வனவிலாப் பரிவில் வந்த விடுக்களை யகற்ற வேண்டிக்
கனமணி களத்துச் செய்ய கண்ணுத லருளால் வாக்குக்
கிளரொளி விசம்பின் மேல்வந் தெழுத்தது பலருங் கேட்ப. (சஎ)

தொழுந்தகை யன்பின் மிக்கார் தொண்டனை மண்மேற் காட்டச்
செழுத்தரு மலரை யின்று சினக்கரி சித்தத் திங்கட்
கொழுந்தனி வேணிக் கூத்த ருளினாற் பிடிற் நென்றங்
கெழுத்தது பாக ரோடு மியானையு மெழுத்த தன்றே. (சஅ)

கரவேபூட்டும் வான்விட் டெறிபத்தர் தாமு மந்த
கேரியர் பெருமான் ருண்மேல் விழுந்தனர் கிருபர் கோனும்
போர்வடி வாளைப் போக வெறிந்தவர் கழல்கன் பற்றிப்
பார்க்கிசைப் பணிந்தார் விண்ணோர் பணிமலர் மாரி னூர்த்தார். (சக)

இருவரு மெழுத்த வானி லெழுத்தபே ரொலியைப் போற்ற
வருமறைப் பொருளா யுள்ளா ரணிகொள்பூய் கூடை தன்னிங்
மருவிய பன்னித் தாம சிறைத்திட வருள மற்றத்
திருவருள் கண்டு வாழ்த்து வெகாமினாரு சின்னார். (இஃ)

மட்டலி முலங்கல் வென்றி மன்னவர் பெருமான் முன்ன
ருட்டரு களிப்பி னோடு முறங்கிமீ தெழுந்த தொத்த
முட்டவெய் கடங்கள் பாய்ந்து முகிலென முழங்கிப் பொங்கும்
பட்டவர்த் தனத்தைக் கொண்டு பாகரு மனைய வந்தார். (௯௧)

ஆனசீர்த் தொண்டர் கும்பிட்டுடியனென் களிப்ப வந்த
மானவெய் களிற்றை யேறி மகிழ்ந்தெழுந் தருளு மென்ன
மேன்மையப் பணிமேற் கொண்டு வணங்கிவெண் குடையி னீழல்
யாணமேல் கொண்டு சென்ற ரிவுளிமேல் கொண்டு வந்தார். (௯௨)

அந்நிலை யெழுந்த சேனை யார்கலி யேழு மொன்றாய்
மன்னிய வொலியி னூர்ப்ப மண்ணெலா மகிழ்ந்து வாழ்த்தப்
பொன்னெடும் பொதுவி லாட னீடிய புனிதர் பொற்றான்
சென்னியிற் கொண்டு சென்னி திருவளர் கோயில் புக்கான். (௯௩)

தம்பிரான் பணிமேற் கொண்டு சிவகாட்டு யாருஞ் சார
வெம்பிரா னன்பரான வெறிபத்தர் தாமு மென்னே
யம்பல நிறைந்தார் தொண்ட ரறிவதற் கரியா ரென்று
செம்பியன் பெருமை யுன்னித் திருப்பணி கோக்கிச் சென்றார். (௯௪)

மற்றவ ரினைய வான வன்பெருந் தொண்டு மண்மே
ஊற்றிடத் தடியார் முன்சென் றுதலியே நானு நானு
தற்றவக் கொள்கை தாங்கி நலமிகு கயிலை வெற்பிற்
கொற்றவர் கணத்தின் முன்னாங் கோமுதற் நலமை பெற்றார். (௯௫)

ஆளுடைத் தொண்டர் செய்த வாண்மையுந் தம்மைக் கொல்ல
வாளினைக் கொடுத்து சின்ற வளவனா் பெருமை தானு
நானுமற் றவர்க்கு நல்கு நம்பர்தா மளக்கி லன்றி
நீளுமித் தொண்டி னீர்மை சினக்கிலா ரளக்க வல்லார். (௯௬)

தேருருந் தண்பூங் கொன்றைச் செஞ்சடை யவர்பொற் றுளி
லானுத காத லன்ப ரெறிபத்த ரடிகள் குடி
வானுளுந் தேவர் போற்று மன்றுளார் நீறு போற்று
மேனாதி நாதர் செய்த திருத்தொழி லியம்ப ஊற்றேன். (௯௭)

எறிபத்தநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௯௦௭.

சு ச ன ம்.

சிவனடியாருக்கு இடர்செய்தாரைக் கொல்லல்.

ஐசுவாசாரியருக்கும் சிவனடியாருக்கும் இடர் செய்தவரைக் கொல்லுதல்
சிவபுண்ணியமாம். இடர் செய்தவர் பிராமணராயேனும் தபோதனராயேனும் இருப்
பின்; அவரைக் கொல்லாமல், பிறவழியால் வெல்லல் வேண்டும். இதற்குப் பிரமா
ணம், சங்கற்பிராகாரணம். “தேசிகர்க்குந் தீங்குசெயுந் தீம்பராவெல் லல்லதரி—
நாசமுறு சேர்வாய் நலம்.” எ-ம். “அந்தணரை மாதவரைக் கொல்லாதே வெல்லல்

லார்—சிந்தபுஞ்செய் நீசெறியாய் தீங்கு.” எ-ம். வரும். களவு கொலை முதலியன சம்பத்தாராலும் உலகத்தாராலும் குற்றம் என்று விலக்கப்பட்டன அன்றே; அவற்றின் ஒன்றாகிய கொலையை இங்கே புண்ணியம் என்றது என்னை எனின்; அறியாது கூறியும்; களவு என்னுஞ் சொற்கேட்டுக் களவு தீது என்றலும், கொலை என்னுஞ் சொற்கேட்டுக் கொலை தீது என்றலும், கூடாவாம்; அவை நல்லனவாதலும் உண்டு. ஒருத்தி தன் சுற்றத்தாரோடு கோபங்கொண்டு, நஞ்சுண்டு சாவேன் என்று துணிந்து, நஞ்சு கூட்டி வைத்து, விலக்குவார் இவ்வாதபோது உண்ணநீண்டு நின்றவழி; இரக்கமுடையவன் ஒருவன் அதனைக் கண்டு இவள் இதை உண்டு சாவாவண்ணம் கொண்டுபோய் உகுப்பேன் என்று, அவன் காணாமே கொண்டுபோய் உகுத்தான்; அவன் சனரீக்கத்தில் கண்ணே நஞ்சுண்டு சாம்படி சென்று, அதனைக் காணாமையால்; மாணம் நீங்கினான். அவன் அக்களவினாலே அவளை உய்வித்தமையால், அது குற்றமாகாமல் அவனுக்கு தன்மை பயக்கும் அன்றே; அதுபோலவே, இக்கொலையும் தன்மை பயக்கும். சிவனடியார்களுக்கு இடர் செய்வோர் மறுமைக்கண் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர்; இவ்வாறு இடர் செய்வாரைக் கண்டு பிறரும் சிவனடியாருக்கு இடர்செய்து கெடுவர்; சிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்ய விரும்புவோர்களுள் தீவிர பத்தி புடை யாரை யொழிந்த பிறர், தாம் செய்யும் திருத்தொண்டுகளுக்கு இப்படி இடைபூதர்கள் கிசுமாயின், திருத்தொண்டுகள் செய்யாது தம் காணா வினாக்காகக் கழிப்பர். சிவனடியாருக்கு இடர் செய்தாரைக் கொல்லுதல் இத்தீங்குகள் எல்லாவற்றையும் ஒழிக்கும். ஆதலால், இக்கொலை பாவமாகாமல் அது செய்தாருக்குச் சிவபதம் பயக்கும் என்று துணிக.

இச்சிவபுண்ணியத்திலே மிகச் சிறப்புற்றவர் இவ்வெறிபத்தநாயனார். இவர் சிவனடியார்களுக்கு இடைபூது வந்த காலத்தில் வெளிப்பட்டு, அவ்விடையூறு செய்தவர் களை மழுவினால் வெட்டித்தலே தொழிலாகக் கொண்டமையாலும், சிவகாமியாண்டார் சிவனுக்குச் சாத்துப்படி கொண்டுவந்த பூவைப் பறித்துச் சிந்திய யானை அரசனது பட்ட யானை யென்பது பாராமல், அதனையும் அது தீங்கு செய்தபொழுது விலக்காத பாகர்களையும் கொன்றமையாலும், என்க. இன்னும், இவர் சிவனடியாரிடத்து விக்க பத்தி உடையோர் என்பது, புகழ்ச்சோடி நாயனாது பத்தி மிகுதியைக் கண்ட அடனே; மிக அஞ்சி, தமது யானையும் பாகரும் இறந்துபோகும் அதைக் குறித்துச் சிறிதும் துக்கம் உறாமல் உடைவானாத் தந்து தம்மையும் கொல்லப்படி வேண்டினார் இவ்வன்புருக்குத் தீங்கு நிறைத்தேனே என்று, அட்வானாத் தமது கழுத்திலே பூட்டி அறுக்கத் தொடங்கினமையாலும், தெளியப்படும்.

ஏனாதிநாதநாயனாபுராணம்.

புண்டரிகம் பொன்வரைமே லேற்றிப் புலியளிக்குந்
தண்டாள் வெண்கலிகைத் தார்வனவர் சோனாட்டில்
வண்டறை பூஞ்சோலை வயன்மருதத் தன்பனைக்கும்
தெண்டிசைபு மேறிபடு ரெயின்முது ரெயினனார்.

(க)

வேழக் கரும்பினெடு மென்கரும்பு தன்வயலிற்
குழக் கதிர்ச்சாலி தானேங்குத் தன்மையதாய்
வாழக் குடிதழைத்து மன்னியவப் பொற்பதியி
கீழக் குலச்சான்ற ரேனாதிநாதனார்

(உ)

தொன்மைத் திருநீற்றுத் தொண்டின் வழிபாட்டி
 னன்மைக்க னின்ற நலமென்றுங் குன்றாதார்
 மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாட் படைபயிற்றுந்
 தன்மைத் தொழில்விஞ்சை யிற்றலெமை சார்ந்துள்ளார்.

(௩)

வாளின் படைபயிற்றி வந்த வளமெல்லா
 நாளும் பெருவிரும்பா ணண்ணுங் கடப்பாட்டிற்
 ருளந் தடமுடியுங் காணாதார் தம்மையுந்தொண்
 டாளும் பெருமா னடித்தொண்டர்க் காக்குவார்.

(௪)

நள்ளார் களும்போற்று நன்மைத் துறையின்க
 ணெள்ளாத செய்கை யியல்பி னொழுநாட்
 டள்ளாத தங்க டொழிலுரிமைத் தாயத்தி
 னுள்ளா னதிசூர னென்பா னுள்ளானான்.

(௫)

மற்றவனுங் கொற்ற வடிவாட் படைத் தொழில்கள்
 கற்றவர்க டன்னிற்-கடந்துள்ளா ரில்லையெனும்
 பெற்றிமையான் மாநிலத்து மிக்க பெருமிதம்வந்
 துற்றுலகிற் றன்னையே சால மதித்துள்ளான்.

(௬)

தானுன் விருத்திகெடத் தங்கன்குலத் தாயத்தி
 னானை செய்தொழிலா மாசிரியத் தன்மைவள
 மேனானுந் தான்குறைந்து மற்றவர்க்கே மேம்படலா
 லேனாதி சாதர்திறத் தேலா விகல்புரித்தான்.

(௭)

கதிரோ ன்னமுமழுக்கிக் கால்காயுங் காலை
 மதிபோ லழிந்துபொரு மற்றவனுஞ் சுற்றப்
 பதியோ ருடன்கூடப் பண்ணியவர் மேற்சென்
 நெறிப்போர் விளைப்பதற்கே யெண்ணித் துணிச்செழுந்தான்.

(௮)

தோள்கொண்ட வல்லாண்மைச் சுற்றத் தொடுத்துணையாக்
 கோள்கொண்ட போர்மள்ளர் கூட்டத் தொடுத்துசென்று
 வாள்கொண்ட தாயம் வலியாரே கொள்வதென
 மூன்கின்ற செற்றத்தான் முன்கடையி னின்றழைத்தான்.

(௯)

வெங்கட் புலிகிடந்த வெம்முழையிற் சென்றழைக்கும்
 பைங்கட் குறுநரியே போல்வான் படைகொண்டு
 பொங்கிப் புறங்குழந்து போர்குறித்து நேர்சின்றே
 யங்கட் கடைநின் றழைத்தா னொலிகேளா.

(௧௦)

ஆர்கொல் பொரவழைத்தா ரென்றரியேற் றிற்கிளர்ந்து
 சேர்வு பெறக்கச்சிற் செறிந்தவுடை மேல்வீக்கி
 வார்கழலுங் கட்டி வடிவாட் பலகைகொடு
 போர்முனையி லேனாதி நாதர் புறப்பட்டார்.

(௧௧)

புறப்பட்ட போதின்கட் போர்த்தொழில்கள் சுற்றும்
 விற்பெருஞ்சேர்க் காணையர்கள் வேறிடத்தி னின்றார்
 மறப்படைவாட் சுற்றத்தார் கேட்டோடி வந்து
 செறற்களும்போர் வீரர்க் கிருமருங்குந் சேர்ந்தார்.

(௧௨)

வந்தழைத்த மாற்றான் வயப்புலிப்போத் தன்னாழ்முன்
னத்தமது வாட்பயிற்று நற்றயங் கொள்ளுங்கா
லிந்தவெளி மேற்கை வருத்திருவேம் பொருபடையும்
சந்தித் தமர்வினைத்தாற் சாயாதார் கொள்வதென. (௧௮)

என்றுபடைத் தோலுரைப்ப வேனாதி நாதரது
நன்றுனக்கு வேண்டுமே னண்ணுவனென் றுண்மகிழ்ந்து
சென்றவன்முன் சொன்ன செருக்கனத்துப் போர்குறிப்பப்
கன்றி யிருபடையும் கைவருத்து நேர்மலைவார். (௧௯)

வேறு.

மேக வொழுங்குகண் முன்கொடு மின்னிறை தம்மிடை யேகொடு
மாக மருங்கினு மண்ணினும் வல்லுரு மேறெதிர் செல்வன
வாக செடும்பல கைக்குல மாள்வினை வாளுடை யாடவார்
காக மிடைந்த கனத்திரு கைகளின் வந்து கலந்தனர். (௨௦)

கால்கழல் கட்டிய மன்னர்கள் கைகளின் மெய்க ளடக்கிய
வானொளி வட்ட முனைத்திட வந்திரு கைகளின் முந்தினர்
வேலொடு வேலெதிர் நீள்வன மேலிய பாதலம் விட்டியர்
ஞால முறும்பணி வீரர்க ணாசிரிர் கின்றன வொத்தன. (௨௧)

வெங்கண் விறற்சிலை வீரர்கள் வேறிரு கையினு நேர்பவர்
தங்கன் சிலைக்குல முந்தின தாலில் சரங்க னெருங்குல
பொங்கு சினத்தெரி யிழ்புகை போரு கொடிக்கன் வளைத்தெதிர்
செங்கண் விழிக்கனல் சிந்திய சிறு பொறிச்செல வொத்தன. (௨௨)

வானொடு நீன்கை துடித்தன மார்பொடு வேல்கன் குளித்தன
தோனொடு வாளி நிலத்தன தோலொடு தோல்க டகைத்தன
தானொடு வார்கழ விற்தன தாரொடு சூழ்சிர மற்றன
நானொடு சிறி மலைப்பவர் நாடிய போர்செய் கனத்தினில். (௨௩)

குருதியி னதிகள் பரத்தன குறைபுட லொழுதி யுலத்தன
பொருபடை யறுதுணி சித்தின புடைசொரி குடருடல் பம்பின
வெருவர வெருவை நெருங்கின விசியறு துடிகள் புண்டன
விருபடை தனினு மெதிர்ந்தவ ரெதிரெதி ரமர்செய் பறந்தலை. (௨௪)

நீளிடை முடுகி ஈடத்தெதிர் நேரிரு வரிவொரு வன்றொடர்
தாளிரு தொடையற முன்பெயர் சாரிகை முறைமை தடித்தனன்
வானொடு விழுமுடல் வென்றவன் மார்பிடை யறமு னெறித்திட
வானியி னவனு மறித்தன னாயினர் பலருள ரெங்கனும். (௨௫)

கூர்முனை யயில் கொடு முட்டினர் கூடிமு னுருவிய தட்டிட
னேருச முருவ வரப்புட னேர்பட வெதிரெதிர் குத்தின
ராகுயிர் கழியவு கிற்பவ ரான்மையி லிருவரு மொத்தமை
போரடு படைகொ டளப்பவர் போல்பவ ரளவில் பட்டனர். (௨௬)

பொற்சிலை வளைய வெதிர்ந்தவர் புற்றா வளைய சரம்பட
விற்படை துணியுவு கின்றிலர் வெற்றிகொள் சரிசை வழங்கினர்
முற்றிய பெருவன னின்றியு முற்படு கொடைசிலை கின்றிட
வுற்றன வுதலிய பண்பின ரொத்தன ருளர்சில கண்டர்கள். (௨௭)

அடன்முனை மறவர் மடிந்தவ ரலர்முக முயிருள வென்றுறு
படர்சிறை சுலவு சுருங்கொடி படர்வன சுழல்வன துன்றலில்
விடுசுடர் விழிக ளிரும்புசெய் வினைஞர் த முலையின் முகம்பொதி
புடைமிடை கரியிடை தங்கிய புனைவிடு தழிலை சிகர்த்தன.

(௨௩)

திண்படை வயவர் பிணம்படு செங்கன மதனிடை முன்சிலர்
புண்படு வழிசொரி யுங்குடர் பொங்கிய கழுகு பருந்தொடு
கொண்டெழு பொழுதினு முன்செயல் ருன்றுத விலர்தலை நின்றனர்
விண்படர் கொடிவிடு பண்பயில் விஞ்சையர் குமரரை வென்றனர்.

(௨௪)

உவமு.

இம்முனைய வெம்போரி லிருபடையின் வாள்வீரர்
வெம்முனையின் வீடியபின் வீடாது மிக்கொழிந்த
தம்முடைய பல்படைஞர் பிள்ளைத் தாமுன்பு
தெம்முனையி லேனாதி நாதர் செயிர்த்தெழுந்தார்.

(௨௫)

வெஞ்சினவாட் டுயமிழ வீரக் கழல்கலிப்ப
ரஞ்சணிகண் டர்க்கன்பர் தாமெதிர்த்த ஞாட்பின்சு
ணைஞ்சியெதிர் சின்ற விகன்முனையில் வேலுழுவர்
தஞ்சிரமும் தோளுமும் தாளும் விழத்துணித்தார்.

(௨௬)

தலைப்பட்டா ரெல்லாருந் தனிவீரர் வாளிற்
கொலைப்பட்டார் முட்டாதார் கொல்களத்தை விட்டு
சிலைப்பட்ட மெய்புணர்வு சேர்பட்ட போதி
லலைப்பட்ட வார்வமுதற் குற்றம்போ லாயினார்.

(௨௭)

இந்நிலைய வெங்கனத்தி லேற்றழிந்த மானத்தார்
றன்னுடைய பல்படைஞர் மீண்டார் தமைக்கொண்டு
பின்னொளிவாள் வீசி விற்றல்வீரர் வெம்புலியே
றன்னவர்தம் முன்சென் றதிருர னோடர்த்தான்.

(௨௮)

மற்றவர்தஞ் செய்கை வடிவா னொளிகாணச்
சுற்றிவரும் வட்டணையிற் றேனாது வகைக்கலந்து
பற்றியடர்க் கும்பொழுதிற் றுணும் படைபிழைத்துப்
பொற்றடந்தோன் வீரர்க் குடைந்து புறகிட்டான்.

(௨௯)

போன வதிருரன் போரி லவர்க்கழிந்த
மானமிக மீதா மண்படுவான் கண்படா
னாசெய லோரிரவுஞ் சித்தித் தலமருவா
னீனமிகு வஞ்சனையால் வெல்வனென வெண்ணினான்.

(௩௦)

சேட்டாருங் கங்குல் புலர்காலத் தீயோனு
நாட்டாரைக் கொல்லாதே நாயிருவேம் வேறிடத்து
வாட்டாயங் கொள்போர் மலைக்க வருகவெனத்
தோட்டார்பூந் தாரார்க்குச் சொல்லிச் செலவிட்டான்.

(௩௧)

இவ்வாறு கேட்டலுமே யேனாதி நாதஞ்
ரவ்வாறு செய்த லழகி தெனவமைந்து
கைவா ளமர்வினைக்கத் தான்கருது மக்களத்தில்
வெவ்வா னாரவோன் வருகவென மேற்கொள்வார்.

(௩௨)

சுற்றத்தார் யாரு மறியா வகைகடர்வான்
பொற்பலகை புந்தாமே கொண்டு புறம்போந்து
மற்றவன்முன் சொல்லி வரக்குறித்த வக்களத்தே
பற்றலனை முன்வரவு பார்த்துத் தனினின்றார். (௩௩)

சிங்கு குறித்தழைத்த தீயோன் றிருநீறு
தாங்கிய நெற்றியினார் தங்கனையே யெவ்விடத்து
மாங்கவருந் திங்கிழையா ரென்ப தறிந்தானாய்
பாங்கிற் றிருநீறு பண்டு பயிலாதான். (௩௪)

வெண்ணீறு நெற்றி விரவப் புறம்பூசி
புண்ணெஞ்சில் வஞ்சக் கறுப்பு முடன்கொண்டு
வண்ணச் சடர்வாண் மணிப்பலகை கைக்கொண்டு
புண்ணியப்போர் வீரர்க்குச் சொன்னவி டம்புகுந்தான். (௩௫)

வென்றி மடங்கல் விடக்குவர முன்பார்த்து
சின்னாற்போ னின்றார் நிலைகண்டு தன்னெற்றி
சென்று கிடைப்பனவுந் திண்பலகை யான்மறைத்து
முன்றனியீ ரர்க்கெதிரே மூண்டான் மறம்பூண்டான். (௩௬)

ஆடல்விடையே நென்ன வடர்த்தவனைக் கொல்லு
மிடைதெரிந்து தான்பெயர்க்கு மேனாதி நாதர்
புடைபெயர்ந்த மாற்றான் பலகை புறம்போக்கக்
கடையவன்ற எனற்றியின்மேல் வெண்ணீறு தாங்கண்டார். (௩௭)

கண்டபொழு தேகெட்டேன் முன்பிவர்மேற் காணாத
வெண்டிருநீற் தின்பொலிவு மேற்கண்டேன் வேறினியெ
னண்டிரான் சீரடியா ராயினு ரென்றுமனங்
கொண்டுவர்தங் கொள்கைக் குறிவழிநிற் பேனென்று. (௩௮)

கைவா ஞுடன்பலகை நீக்கக் கருகியது
செய்யார் கிராயுதரைக் கொன்று ரெனாந்திமை
யெய்தாமை வேண்டு மிவர்க்கென் றிரும்பலகை
கெய்வா ஞுடனடர்த்து நேர்வார்போ னேர்சின்றார். (௩௯)

அங்கின்ற தொண்டர் திருவுள்ள மாநிறுவார்
முன்னின்ற பாதகனுந் தன்கருத்தே முற்றுவித்தா
னங்கின்ற தன்மை யறிவா ரிவர்க்கருள
யின்னின்ற செஞ்சடையார் தாமே வெளிகின்றார். (௪0)

மற்றினிநாம் போற்றுவதென் வாறோர் பிரானருளைப்
பற்றலர்தங் கைவாளாற் பாச மறுத்தருளி
புற்றவரை யென்று முடன்பிரியா வன்பருளிப்
பொற்றொடியான் பாசனார் பொன்னம் பலமணந்தார். (௪௧)

தம்பெருமான் சாத்துந் திருநீற்றுச் சார்புடைய
வெம்பெருமா னேனாதி நாதர் கழலிறைஞ்சி
பும்பர்பிரான் கானத்தி புத்தமர்க்குக் கண்ணப்பு
நம்பெருமான் செய்தபணி நாக்தெரிந்த வாறுரைப்பாம். (௪௨)

ஏனாதிநாதநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௪௧.

சூ ச ன ம்.

வீபுதிமேற் பத்தி மிகுதி.

சிவசின்னமாகிய வீபுதியை மெய்யன்போடு தரிப்பவர் சிவபதம் அடைவர். அது “கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை—மங்காமற் பூசி மகிழ்வீரே யாமாகிற்—
றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவநெறி—சிங்கார மான சிவனடி சேர்விரே.” என்
னும் திருமந்திரத்தால் உணர்க. இவ்வீபுதியிலே மிகுந்த பத்தியுடையோர் இவ்
வீபுதியைத் தரித்த அடியார்களைக் காணின், அவர்களுக்கும் சிவனுக்கும் பேதம்
நோக்காமல் அவர்களை வழிபடுவர். அது “எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திட்ட திரு
நீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி—புவராதே யவரவரைக் கண்டபோது முகந்தடி
மைத் திறநிணர்திங் குவந்து நோக்கி—யிவந்தேவ ரவந்தேவ ரென்று சொல்லி
யிரண் டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமே பேணி—கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி
னுள்ளே கண்ணுப்பூர் நெதிரியைக் காணலாமே.” என்னும் திருகாவுக்கரசநாயனார்
தேவாரத்தால் அறிக.

இவ்வீபுதியில் எல்லை யின்றி மிகுத்த பத்தியாற் சிறந்தவர் இவ்வேனாதிநாதநாய
னார் என்பது, இவர் வாள்வித்தை பயிற்றலினாலே தமக்கு வரும் வளங்கள் எல்லாம்
வீபுதி இட்ட அடியார்களுக்கே ஆக்கினமையாலும், தமது பகைவன் நீதி இன்றி
ஆபதம் பிடித்துத் தம்மைக் கொல்லப் புருந்தபோது, தாம் அதனைத் தடுத்து அவ
னைக் கொல்லுதற்கு வல்லராய் இருந்தும், அவனது நெற்றியில் வீபுதியை நோக்கி,
அவன் கருத்தே முற்றும்படி சின்ற பெருந்தகையையாலும், தெளியப்படும்.

சிவதருமோத்தத்திலே “படைபிடித்துத் தங்கையிற் பற்றரைச் சமரிற் பாழ்
படுக்கப் போர்புரியும் பார்ப்பாரைப் பற்று—ருடலிற்றுத்தா ரேலவர்க்குப் பிரமத்தி
பாவ மொன்றுவதன் நெனவுணர்க.” எனக் கூறுதலானும், அதிகுரன் வீபுதி யிட்
டவனானும் ஆபதம் பிடித்துத் தம்மைக் கொல்ல வந்தமையானும், அவனைக் கொ
ல்லத் தல் பாவமாகாதே எனின்; சத்தியம் நீ சொல்லியது: ஆயின், இவர் தமக்கு அவன்
தீது செய்யினும் தாம் அவனைக்கொல்லத் தமக்கு மறுமைக்கண் நரகத்துன்பம் வரு
மென்னும் அச்சத்தால் ஒழித்தவரல்லர்: சிவனடியார் யாது செய்யினும் அதுவே
தமக்கு இனிமையாம் என்னும் ஆர்வமிகுதியால் ஒழித்தவர் என்க. தன் உயிரை
விடுத்தல் பாவம் என்றும், தன்னுயிரைக் காத்தலினும் வேறாகிய புண்ணியம் ஒன்றும்
இல்லை என்றும், சிவசாத்திரங்கள் கூறவும்; இவர் தமது பகைவன் தம்மைக் கொ
ல்ப் புருந்தபோது அக்கொலையைத் தடுத்துத் தம்முயிரைக் காக்க வல்லராய் இருந்
தும், அது செய்யாமை பாவமன்றோ எனின்; கருணாநீதியாகிய சிவன் பெறுதற்கரிய
இம்மானுட சீரத்தை எமக்குத் தந்தது தம்மேலே பத்தியெய்து முத்திபெறுதற்
பொருட்டாதலானும், இச்சீரம் இவ்வழி அது கூடாமையானும், அவருக்குத் திருந்
தொண்டு செய்தற்பொருட்டு இச்சீரத்தைக் காத்தல் புண்ணியமும், அதனைச் சிறி
தும் நோக்காது கோபம் நோய்முதலிய ஏதுக்களாலே இதனைப் போக்குதல் பாவ
மும் ஆயின. இந்நாயனார் தமது சீரத்தை இங்கே பேணாது சின்றமைக்கு ஏது,
சிவன்பாறுள்ள பத்தியேயாதலால், அது இத்துணைத்தென்று கூறலாகாத பெரும்
புண்ணியமாதல் காண்க. இக்கருத்துநோக்கி அன்றோ, குரு லிங்க சங்கமங்களுக்கு
இடையூறு வரும்வழிப் பத்தி மிகுதியாலே தன்னுயிர் விடுத்தல் புண்ணியமாம் என்று
சிவாகமங்கள் கூறியது உமென்க.

முத்திராதனும் அதிகுரனும் யாண்புப் புக்கார்கள் எனின்; மெய்யடியார்களை
வஞ்சித்துக்கொன்ற பெரும்பாதகத்தால் நரகத்தில் வீழ்ந்தார்கள் என்றே கொள்ளப்

படம். அவர்கள் சிவவேடம் தாத்தமையால் பயன் இல்லையோ எனின்; அரசனிடத் துச்சிறிதும் பத்தியின்றி அவனுக்கு உரிய அடையாளங்களைத் தரித்துப் பிறரை வஞ்சித்து அவருக்குத் தீங்கு செய்தோர், அவ்வடையாளம் தரியாது தீங்கு செய்தோரினும் மிகப்பெருந்தண்டத்தை அவ்வரசனாலே பெற்று வருந்தவர் அன்றோ; அது போலவே, சிவனிடத்துச் சிறிதும் பத்தியின்றி அவருக்கு உரிய சின்னங்களைத் தரித்துப் பிறரை வஞ்சித்து அவருக்குத் தீங்குசெய்தோர், அச்சின்னங்கள் தரியாது தீங்கு செய்தோரினும் மிகப் பெருந்தண்டத்தை அச்சிவனாலே பெற்று வருந்தவர் என்பது தெள்ளிதற் றுணியப்படுமீ. ஆதலால், பெரும்பாதகர்களாகிய அவ்விருவரும் சிவ வேடத்தாற் சிறிதும் பயன் பெறுது மிகக் கொடிய நரகத்தில் வீழ்த்தார்கள் என்பது, சத்தியம். சிவன் விதித்தவழி ஒழுகாதவர்க்கு வேடத்தாற் பயன் இல்லை என்பது, “வேட நெறிகில்லார் வேடம்பூண் டென்பவன்—வேட நெறிகிற்போர் வேடமெய் வேடமே—வேட நெறிகில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்—வேட நெறிசெய்தால் வீடது வாருமே.” எ-ம். “தவமிக் கவரே தலையான வேட—ரவமிக் கவரே யதி கொலை வேட—ரவமிக் கவர்வேடத் தாகாதவர்வேடத்—தவமிக் கவர்க்கன்றித் தாங் கவொண்ணாதே.” எ-ம். திருமந்திரத்திற் கூறுமாற்றற் காண்க: எங்கனமாயினும், அவர்கள் சிவவேடம் தரித்தவர்கள் அன்றோ; அது கோக்காது நீர் அவர்களைப் பாதகர்கள் என்று இகழ்ந்தது என்னை எனின்; “மாதவ வேடங் கொண்ட வன்கணன்” என்றும், “முன்னின்ற புாதகனுந் தன்கருத்தே முற்றுவத்தான்” என்றும் ஆசிரியர் சேக்கிழார் நாயனார் இகழ்ந்தமையின், யாரும் இகழ்ந்தோம் என்க. அவர் இகழ்ந்தமை குற்றமாகாதோ எனின்; ஆகாது; மெய்ப்பொருளையுளும் ஏனாதிகா தகாயனும் பிறிதொன்றும் கோக்காது இவர் சிவனடியார் என்பது கோக்கி அவர்கள் கருத்தின் வழி கின்றமைக்குச் சிவபத்தியே ஏதுவாயினமை போல, சேக்கிழார் நாயனார் அப்பாதகர்கள் இம்மெய்யடியார்களை வஞ்சித்துக் கொன்றார்களே என்பது கோக்கி இகழ்ந்தமைக்கும் சிவபத்தியே ஏதுவாயினமையால் என்க.

கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்.

மேவலர் புரங்கள் செற்ற விடையவர் வேத வாய்மைக் காவலர் திருக்கா னத்திக் கண்ணப்பர் திருநா டென்பர் காவலர் புகழ்ந்து போற்று கல்வனம் பெருகி நின்ற பூவலர் வாலி சோலை சூழ்ந்தபொத் தப்பி நாடு.

(க)

இத்திரு நாடு தன்னி லீவர்திருப் பதியா தென்னி னித்தில வருவிச் சார னீன்வரை சூழ்ந்த பாங்கர் மத்தவெய் களிற்றக் கோட்டு வன்றொடர் வேலி கோலி யொத்தபே ராணஞ் சூழ்ந்த முதுபதி யுடுப்பூ ராகும்.

(உ)

குன்றவ ரதனில் வாழ்வார் கொடுஞ்செலி குமலி யார்த்த வன்றிள் லினலின் கோட்டு வார்வலை மருங்கு னாகப் பன்றிபும் புலிபு மென்குங் கடமையு மானின் பார்வை யன்றிபும் பாறை முன்றி லைவன முனங்கு மெங்கும்.

(ஊ)

வன்புலிக் குருளை யோடும் வயக்கரிக் கன்றி னோடும்
புன்றலைச் சிறும கார்கள் புரிந்துட னுடலன்றி
யன்புறு காதல் கூர வணையுமான் பிணைக னோடு
மின்புற மருவி யாடு மெயிற்றியர் மகளி ரெங்கும்.

(ச)

வெல்படைத் தறுகண் வெஞ்சொல் வேட்டுவர் கூட்டந் தோறுங்
கொல்லெறி குத்தென் றூர்த்துக் குழியிய வேசை யன்றிச்
சில்லரித் துடியுங் கொம்புஞ் சிறுகளு குளியுங் கூடிக்
கல்லெனு மொலியின் மேலுங் கறங்கிசை யருவி யெங்கும்.

(இ)

ஆறிலைத் துண்ணும் வேட ரயற்புலங் கவர்ந்து கொண்ட
வேறுபல் லுருவின் மிக்கு விரவுமா னிரைக னன்றி
யேறடை வானந் தன்னி லிடிக்குர லெழிலி யோடு
மாறுகொண் முழக்கங் காட்டு மதக்கைமா னிரைக னெங்கும்.

(ஈ)

மைச்செறிந் தனைய மேனி வன்றெழின் மறவர் தம்பா
லச்சமு மருளு மென்று மடைவிலா ருடைவன் றோவார்
பொச்சையி னறவு மூனின் புழுக்கலு முணவு கொள்ளு
நச்சமுற் பகழி வேடர்க் கதிபதி நாக னென்பான்.

(ஏ)

பெற்றியாற் நவமுன் செய்தா னாயினும் பிறப்பின் சகர்பார்
குற்றமே குணமா வாழ்வான் கொடுமையே தலைசின் னுள்ளான்
வீற்றெழில் விறலின் மிக்கான் வெஞ்சின் மடங்கல் போல்வான்
மற்றவன் குறிச்சி வாழ்க்கை மனைவியுந் தத்தை யென்பான்.

(அ)

அரும்பெறன் மறவர் தாயத் தான்றதொல் குடியில் வந்தா
ளிரும்புலி யெயிற்றுத் தாலி யிடையிடை மனவு கோத்துப்
பெரும்புற மலையப் பூண்டான் பிலியுங் குழையுந் தட்டச்
சுரும்புறு பட்டை முச்சிச் சூரரிப் பிணவு போல்வான்.

(ஊ)

பொருவருஞ் சிறப்பின் மிக்கா றிவர்க்கினிப் புதல்வர்ப் பேரே
யரியதென் றெவருங் கூற வதற்படு காத லாலே
முருகல் ரலங்கற் செவ்வென் முருகவேண் முன்றிற் சென்று
பரவுதல் செய்து நாளும் பராய்க்கட னெறியி னிற்பார்.

(க)

வாரணச் சேவ லோடும் வரிமயிற் குலங்கள் விட்டித்
தோரண மணிக் கேக்கிச் சுரும்பணி கதம்ப நாற்றிப்
போரணி றெடுவே லோற்குப் புதழ்புரி குரவை தூங்கப்
போரணங் காடல் செய்து பெருவிழா வெடுத்த பின்றை.

(கக)

பயில்வடுப் பொலிந்த யாக்கை வேடர்தம் பதியா நாகற்
கெயிலுடைப் புரங்கள் செற்ற வெந்தையார் மைந்த ரான
மயிலுடைக் கொற்ற ஆந்தி வரையுரங் கிழித்த திண்மை
யயிலுடைத் தடக்கை வென்றி யண்ணலா ருளரி னாலே.

(கஉ)

கானவர் குலம்வி ளங்கத் தத்தைபாற் கருப்ப றீட
ஆனயில் பலிகள் போக்கி புறகடன் வெறியாட் டோடு
மானவத் திங்கள் செல்ல வளவில்செய் தவத்தி னாலே
பான்மதி புவரி யீன்ற லெனமகப் பயந்த போது

(ககஉ)

கரிப்பரு மருப்பின் முத்துங் கழைவினை செழுநீர் முத்தும்
பொருப்பினின் மணியும் வேடர் பொழிதரு மழையே யன்றி
வரிச்சரும் பசைய வானின் மலர்மழை பொழிந்த தெங்கு
மரிக்குறந் துடியே யன்றி யமர்துந் துபியு மார்த்த. (௧௪)

அருவரைக் குறவர் தங்க ளகன்குடிச் சிறு ராயம்
பெருவிழா வெடுத்து மிக்க பெருங்களி கடருங் காலைக்
கருவரை காள் மேக மேந்திய தென்னத் தாதை
பொருவரைத் தோள்களாரப் புதல்வனை யெடுத்துக் கொண்டான். (௧௫)

கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக் காமரு குழவி தானு
மிரும்புலிப் பறழி னோங்கி யிறவுள ருளவே யன்றி
யரும்பெற லுலக மெல்லா மளப்பரும் பெருமை காட்டித்
தருங்குறி பலவுஞ் சாற்றுந் தன்மையிற் பொலிந்து தோன்ற. (௧௬)

அண்ணலைக் கையி லேந்தற் கருமையா லுரிமைப் பேருந்
திண்ணனென் றியம்பு மென்னத் திண்சில வேட ரார்த்தார்
புண்ணியப் பொருளா யுள்ள பொருவில்சீ ருருவினோக்
கண்ணினுக் கணியாத் தங்கள் கலன்பல வணிர்தா ரன்றே. (௧௭)

வரைபுறை கடவுட் காப்பு மறக்குடி மரபிற் றங்கள்
புரையினென் றுறைமைக் கேற்பப் பொருந்துவ போற்றிச் செய்து
வினையினத் தளிருஞ் சூட்டி வேம்பிழைத் திடையே கோத்த
வரைமணிக் கவடி கட்டி யழகுற வனர்க்கு நாளில். (௧௮)

வருமுறைப் பருவந் தோறும் வனர்க்கு சிறப்பிற் றெய்வப்
பெருமடை கொடுத்துத் தொக்க பெருவிறல் வேடர்க் கெல்லாந்
திருமலி துழனி பொங்கச் செழுங்களி மகிழ்ச்சி செய்தே
யருமையிற் புதல்வர்ப் பெற்ற வார்வமுந் தோன்ற வுய்த்தார் (௧௯)

ஆண்டெதி ரணைந்து செல்ல விடுமடித் தனரவு நீங்கிப்
பூண்டிகழ் சிறுபுன் குஞ்சிப் புலியுகிர்ச் சுட்டி சாத்தி
முண்டெழு சினத்துச் செங்கண் முளவுமுள் ளரிந்து கோத்த
காண்டரு மெயிற்றுத் தாலி நலங்கினர் மரபிற் றாங்க. (௨௦)

பாசொன் மணியோ டார்த்த பன்மணிக் சதங்கை யேங்கக்
காசொடு தொடுத்த காப்புக் கலன்புனை யரைஞாண் சேர்த்தித்
தேசடை மருப்பிற் றண்டை செறிமணிக் குதம்பை மின்ன
மாசறு கோலங் காட்டி மறுகிடை யாடு நாளில். (௨௧)

தன்மல ரலங்கற் ருதை தாய்மனங் களிப்ப வந்து
புண்ணியக் கங்கை நீரிற் புனிதமாந் திருவாய் நீரி
ஹண்ணனைந் தமுத முறி யொழுதிய மழலைத் திஞ்சொல்
வண்ணமென் பவளச் செவ்வாய் குதட்டியே வளரா நின்றார். (௨௨)

பொருபுலிப் பார்வைப் பேழ்வாய் முழையெனப் பொற்கை நீட்டப்
பரிவுடைத் தத்தை கண்டு பைந்தழை கைக்கொண் டோச்ச
விருசுடர்க் குறுகண் டர்க்கு மெழில்வளர் கண்ணீர் மங்கி
வருதுளி முத்த மத்தாய் வாய்முத்தங் கொள்ள மாற்றி. (௨௩)

துடிக்குற டுருட்டி யோடித் தொடக்குநாய்ப் பாசஞ் சுற்றிப்
பிடித்தறுத் தெயினப் பிள்ளைப் பேதைய ரிழைத்த வண்ட
லடிச்சிறு தளிராற் சிந்தி யருகுறு சிறுவ ரோடுங்
குடிச்சிறு குரம்பை யெங்குங் குறுநடைக் குறம்பு செய்து. (உச)

அனையன பலவுஞ் செய்தே யைந்தின்மே லான வாண்டின்
வனைதரு வடிவார் கண்ணி மறச்சிறு மைந்த ரோடுஞ்
சினைமலர்க் காவு ளாடிச் செறிசூடிச் குறிச்சி சூழ்ந்த
புனைமருப் புழலைவேலிப் புறச்சிறு கானிற் போகி. (உதி)

கடுமுயற் பறழி னோடுங் கானவே னத்தின் குட்டி
கொடுவரிக் குருளை செந்நாய் கொடுஞ்செவிச் சாப மாண
முடுகிய விசையி லோடித் தொடர்ந்துமுன் பற்றி முற்றத்
திடுமரத் திரளிற் கட்டி வளர்ப்பன வெண்ணி லாத. (உச)

அலர்பகல் கழிந்த வந்தி யையலிப் புகையு மாட்டிக்
குலமுது குறத்தி யூட்டிக் கொண்டுகண் டியிற்றிக் கங்குல்
புலரவு னுணவு நல்கிப் புரிவினை யாட்டின் விட்டுச்
சிலமுறை யாண்டு செல்வச் சிலையிற் பருவஞ் சேர்ந்தார். (உஎ)

தந்தையு மைந்த னாரை நோக்கித்தன் றடித்த தோளாற்
சிந்தையுண் மகிழப் புல்லிச் சிலைத்தொழில் பயிற்ற வேண்டி
முந்தையத் துறையின் மிக்க முதியரை யழைத்துக் கூட்டி
வந்தாட் குறித்த தெல்லா மறவர்க்குச் சொல்லி விட்டான். (உஅ)

வேடர்தங் கோமா னாகன் வென்றிவே ளாளுநாற் பெற்ற
சேடரின் மிக்க செய்கைத் திண்ணன்வீற் பிடிக்கின் றுனென்
முடியற் றுடியுஞ் சாற்றி யறைந்தபே ரோசை கேட்டு
மாயெர் மலைக ளாளு மறக்குலத் தலைவ ரெல்லாம். (உக)

மலைபடு மணியும் பொன்னுந் தரளமும் வரியின் னோலுங்
கொலைபுரி களிற்றின் கோடும் பீலியின் குவையுந் தேனுந்
தொலைவில்பன் னறவு மூணும் பலங்களுங் கிழக்குந் துன்றச்
சிலையுடை வேடர் கொண்டு திசைதொறு நெருங்க வந்தார். (உ௦)

மல்கிய வளங்க ளெல்லா நிறைந்திட மாறில் சேறு
ரெல்லையி லடங்கா வண்ண மீண்டினர் கொணர்ந்தா ரெங்கும்
பல்பெருங் கிளைஞர் போற்றப் பராய்க்கடன் பலவு நோந்து
வில்விழா வெடுக்க வென்று விளம்பினன் வேடர் கோமான். (உக)

பான்மையிற் சமைத்துக் கொண்டு படைக்கலம் வினைஞ் சேர்த்தக்
தேனவர் கொன்றை யார்தக் திருச்சிலைச் செம்பொன் மேரு
வானது கடலி னஞ்சு மாக்கிட வவர்க்கே பின்னுங்
கானவ் னமுத மாக்குஞ் சிலையினைக் காப்புச் சேர்த்தார். (உஉ)

சிலையினைக் காப்புக் கட்டுந் திண்புலி நரம்பிற் செய்த
நலமிகு காப்பு நன்னு னாகனார் பயந்த நாகர்
குலம்விளங் கரிய கன்றின் கோலமுன் கையிற் சேர்த்தி
மலைபுறை மாக்க ளெல்லாம் வாழ்த்தெடுத் தியம்பி னார்கள். (உஉ)

ஐவன வடிசில் வெவ்வே நமைத்தன புற்பாற் சோறு
மொய்வரைத் திணமென் சொன்றி மூங்கில்வன் பதங்கண் மற்றுங்
கைவினை யெயின ராக்கிக் கலந்தவுன் கிழங்கு துன்றச்
செய்வரை புயர்ப்ப வெங்குந் கலந்தனர் சினவில் வேடர். (கச)

செந்தினை யிடியுந் தேனு மருந்துவார் தேனிற் றேய்ந்து
வெந்தவு னயில்வார் வேரி விளங்கனிற் கவளங் கொள்வார்
நந்திய வீய லுண்டி நசையொடு மிசைவார் வெவ்வே
நந்தயி லுணவின் மேலோ ராயினு ரளவி லார்கன். (கடு)

அயல்வரைப் புறத்தின் வந்தா ரருங்குடி யிருப்பி னுள்ளா
ரியல்வகை புணவி லார்த்த வெயிற்றிய ரெயின ரெல்லா
முயர்கதி ருச்சி நீங்க வொழிவில்பன் னறவு மாந்தி
மயலுறு களிப்பி னீடி வரிசிலை விழவு கொள்வார். (கக)

பாசிலப் படலை சுற்றிப் பன்மலர்த் தொடையல் குழக்
காசடை வடத்தோல் கட்டிக் கவடிமெய்க் கலன்கன் பூண்டார்
மாசிவ்சீர் வெட்சி முன்னு வருநறைக் கண்ணி குடி
யாசிலா சிரியனேந்து மடற்சிலை மருங்கு குழந்தார். (கௌ)

தொண்டக முரசுங் கொம்புந் துழுகளுந் துளைகொள் வேபு
மெண்டிசை சிறைந்து விம்ம வெழுந்தபே ரொலியி னோடு
திண்டிறன் மறவ ரார்ப்புச் சேண்விசும் பிடித்துச் செல்லக்
கொண்டசீர் விழவு பொங்கக் குறிச்சியை வலங்கொண் டார்கன். (கஅ)

குன்றவர் களிகொண் டாடக் கொடிச்சியர் துணங்கை யாடத்
துன்றிய மகிழ்ச்சி யோடுஞ் சூர மகனீ ராட
வென்றிலில் விழவி னோடு விருப்புடை யேழா நாளா
மன்றிரு மடங்கு செய்கை யழகுற வமைத்த பின்னர். (கக)

வெங்கதிர் விசம்பு னுச்சி மேவிய பொழுதி லெங்கு
மங்கல வாழ்த்து மல்க மருங்குபல் லியங்க ளார்ப்பத்
தங்கடொன் மரபின் விஞ்சைத் தனுத்தொழில் வலவர் தம்பாற்
பொங்கொளிக் கரும்போ ரேற்றைப் பொருசிலை பிடிப் பித்தார்கன். (கஸ)

பொற்றட வரையின் பாங்கர்ப் புரிவுறு கடன்முன் செய்த
விற்பொழிற் றுளத்தி னண்ணி விதிமுறை வணங்கி மேவு
மற்றைநாட் டொடங்கி நானு மடற்சிலை யாண்மை முற்றக்
கற்றை ரென்னை யானுங் கானவர்க் கரிய சிங்கம். (கச)

வண்ணவெஞ் சிலைபு மற்றப் படைகளு மலரக் கற்றுக்
கண்ணகன் சாயல் பொங்கக் கீல்வளர் திங்க னேபோ
லெண்ணிரண் டாண்டின் செவ்வி யெய்தினு ரெல்லை யில்லாப்
புண்ணியர் தோன்றி மேன்மேல் வளர்வதன் பொலிவு போல்வார். (கஉ)

உ வ று.

இவ்வண்ணத் திண்ணனார் நிரம்பு நாளி லிருங்குறவர் பெருங்குறிச்சிக் கிறைவனைய
மைவண்ண வரைபெய்தோ னாகன் றானு மையெங்கும் வனமெங்கும் வரம்பில் காலங்
கைவண்ணச் சிலவேட்டை யாடித் தெவ்வர் கணநிரைகள் பலகவர்த்து கானங் காத்து
மெய்வண்ணத் தளர்மூப்பின் பருவ மெய்திவிந்துழலின்பெருமுயற்சிமெலிவானானுள்.

அங்கண்மலைத் தடஞ்சாரற் புனங்க னெங்கு மடலேனம் புலிகாடி கடமை யாமா
வெங்கண்மரை சிலையொடுமாண் முதலா யுள்ள மிருகங்கண் மிகநெருங்கி மீனார் காலத்
திகங்கண்முறைவேட்டைவினைதாழ்த்ததென்றுசிலவேடர் தாமெல்லாந் திரண்டென்று
தங்கள் குல முதற்றிலைவ னாகி யுள்ள தண்டெரிய னாகன்பாற் சார்ந்து சொன்னார். (சச)

சொன்னவுரை கேட்டலுமே நாகன் றுனுஞ் சூழ்ந்துவருந் தன்மூப்பின் றொட
ர்வு நோக்கி, முன்னவர்கட் குரைசெய்வான் மூப்பி னாலே முன்புபோல் வேட்டையி
னின் முயல கில்லே, நென்னமகனை யுங்களுக்கு நாத னாக வெல்லீருங் கைக்கொண்டி
னென்ற போதி, னன்னவரு மிரங்கிப்பின் மகிழ்ந்து தங்கோ னடிவணங்கி யிம்மாற்ற
மறைகின் றார்கள். (சசு)

இத்தனைகா லமுரினது சிலைக்கீழ்த் தங்கி யினிதுண்டு சிங்கின்றி யிருந்தோ மின்னு,
மத்தவுன தருள்வழியே சிற்ப தல்லா லடுத்தநெறி வேறுளதோ வதுவே யன்றி, மெய்
த்தவிறற் றிண்ணையுள் மரபிற் சால மேம்படவே பெற்றளித்தாய் விளங்கு மேன்
மை, வைத்தசிலை மைத்தனையின் டழைத்து நுங்கள் வரையாட்சி யருளென்றார் மகிழ்
ந்து வேடர். (சக)

சிலைமறவ ருரைசெய்ய நாகன் றுனுந் திண்ணைமுன் கொண்டுவரச் செப்பிவிட்டு
மலைமருவு நெடுங்காளிற் கன்னி வேட்டை மகன்போகக் காடுபலி மகிழ ஆட்டத்
தலைமரபின் வழிவந்த தேவராட்டி தனையழைமி னெனவங்குச் சார்ந்தோர் சென்று
நிலைமையவ டனக்குரைப்ப நரைமூதாட்டி நெடிதுவந்துவிரும்பினொடுங்கடிதுவந்தான்.

காளில்வரித் தளிர் துதைத்த கண்ணி சூடிக் கலைமருப்பி னரிந்தகுழை காதிற் பெய்து
மானின்வயிற் றரிதாரத் திலக ிட்டு மயிற்கழுத்து மனவுமணி வடமும் பூண்டு
தானிழிந்து திரங்கிமூல சரிந்து தாழத் தழைப்பிலே மரவுரிமேற் சார வெய்திப்
பூநெருங்கு தோரைமலி சேடை நல்கிப் போர்வேடர் கோமனைப் போற்றி கின்றான்.

சின்றமுது குறக்கோலப் படிமத் தானே நேர்நோக்கி யண்ணீ ரிரப்பு நீங்கி
நன்றினிதி னிருத்தனையோ வென்று கூறு நாகனெதிர் நலம்பெருக வாழ்த்தி நல்ல
மென்றசையு மியலொடு நறவும் வெற்பில் வீளைவளனும்பிறவளனும்வேண்டிற்றெல்லா
மன்றுநீ வைத்தபடி பெற்று வாழ்வேனழைத்தபணியென்னென்றானங்குசார்த்தான்.

கோட்டமிலென் குலமைத்தன் நிண்ண னெங்கள் குலத்தலைமை யாண்டொடுப்
பக் கொண்டு பூண்டு, பூட்டுறுவெஞ் சிலவேடர் தம்மைக் காக்கும் பொருப்புரிமை
புகுகின்ற னவனுக் கென்றும், வேட்டைவினை யெனக்குமே லாகவாய்த்து வேறுபு
லங் கவரவென்றி மேவு மாறு, காட்டிலுறை தெய்வங்கள் விரும்பி புண்ணக் காடுபலி
பூட்டென்றான் கவலை யில்லான். (சூ0)

மற்றவன்நன் மொழிகேட்ட வரைச்சு ராட்டி மனமகிழ்த்திங் கன்போடு வரு
கின்றேனுக், கொற்றையினுங் குறிகண்மித நல்ல வானவிதனாலே புன்மைத்தன் நிண்ண
னா, வெற்றிவரிச் சிலையோனின் னளவி லன்றி மேம்படுகின் றுனென்று விரும்பி
வாழ்த்திக், கொற்றவனத் தெய்வங்கள் மகிழ ஆட்ட வேண்டுவன குறைவின்றிக்
கொண்டு போனான். (சூக)

தெய்வகிழ் குறமுதியான் சென்ற பின்பு திண்ணஞர் சிலத்தாதை யழைப்பச் சிர்கொண், மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக் கண்ணி மணிரீல மலையென்று வந்த தென்னக், கைவிரவு சிலவேடர் போற்ற வந்து காதல்புரி தாதைகழல் வணங்கும் போதிற், செய்வரைபோற் புயவிரண்டிஞ் செறியப் புல்லிச் செழும்புலித்தோ விருக்கையின் முன் சேர வைத்தான். (இட)

முன்னிருந்த மைத்தன்முக கோக்கி நாகன் மூப்பெனைவச் தடைதலினுன் முன்பு போல, வென்னுடைய முயற்சியினால் வேட்டையாட விளியெனக்குக் கருத்திலில யெனக்கு மேலாய், மன்னுசில மலையர்குலக் காவல் புன்னி மாறெறிந்து மாவேட்டையாடி யென்று, முன்னுடைய மாபுரிமை தாங்குவாயென் றுடைதோலுஞ் சுரிகைபுக் கொடுத்தா னன்றே. (இஃ)

தந்தைசில யுட்கொண்டு தளர்வு கொண்டு தங்கன்குலத் தலைமைக்குச் சாய்வு தோன்ற, வந்தகுறை பாடதனை நிரப்பு மாறு மனங்கொண்ட குறிப்பினுன் மருமை கொண்டு, முந்தையவன் கழல்வணங்கி முறைமைத்த முதர்க்கிரிகை புடைதோலும் வாங்கிக் கொண்டு, சிந்தைபரவ் கொள்கின்ற திண்ணஞர்க்குச் சிறுத்தாளை முகமலர்ந்து செப்பு கின்றான். (இச)

மழுமடைய குலமறவர் சுற்றத் தாரை நான்கொண்டு பரித்ததன்மே னலமேசெய்து, தெம்முனையி லயற்புலங்கள் கவர்ந்து கொண்ட திண்ணியின் வனமொழியாச் சிறப்பின் வாழ்வாய், வெம்முனையின் வேட்டைகளு முனக்கு வாங்கும் வினாத்துத் தாடாதே வேட்டையாட, விம்முண்வெஞ் சிலவேடர் தாக்கனோடு மெழுகவென விடைகொடுத்தா னியல்பினின்றான். (இஃ)

செங்கண்வயக் கோளரியே றன்ன திண்மைத் திண்ணஞர் செய்தவத்தின் பெருமை பெற்ற, வெங்கண்விறற் றுதைகழல் வணங்கி கின்று விடைகொண்ட புறம்போத்து வேட ரோடு, மங்கலகீர்ச் சனைபடித்து மனையின் வைகி வைகிருளின் புலர்காலை வரி விற் சாலைப், பொங்குசில யடல் வேட்டைக் கோலக் கொள்ளப் புனைதொழிற்கை வினைஞருடன் பொலித்து புக்கார். (இச)

வேறு.

செறிகொண்ட குஞ்சிச் சுருதிஞ்சி சிபிர்ந்து பொங்க முறிகொண்ட கண்ணிக் கிடைமொய்யொசுப் லீலி சேர்த்த வெறிகொண்ட முல்லைப் பிணைமீது குறிஞ்சி வெட்சி செறிகொண்ட வண்டின் குலஞ்சிர்கொளப் பின்பு செய்து. (இஃ)

முன்னெற்றியின் மீது முருத்திடை வைத்த குன்றி தன்னிற்புரி கொண்ட மயர்க்கயி றூர்ச் சாத்தி பின்னிற்றிகழ் சங்கு விளங்குவெண் டோடு காதின மன்னிப்புடை சின்றன மாமதி போல வைக. (இஃ)

கண்டத்திடை வெண்கவ டிக்கதிர் மாலை சேரக் கொண்டக்கொடி பன்மணி கோத்திடை யேனக் கோடு துண்டப்பிறை போல்வன துங்கிட வேங்கை வன்றோற் றண்டைச்செயல் பொங்கிய சன்னவீ ரந்த யங்க. (இஃ)

மார்பிற்றி தந்த மணித்திரண் மாலை தாழத் தாரிற்பொலி தோள்வல யங்க டழைத்து பின்னச் சேர்விற்பொலி கங்கண மீது திகழ்ந்த முன்கைக் கார்விறிது காணெறி கைச்செழி கட்டி கட்டி. (இஃ)

அரையிற்சர ணத்தரி யாடையின் மீது பௌவத்
திரையிற்படு வெள்ளை கார்த்து விளிம்பு சேர்த்தி
நிரையிற்பொலி நீளுடை தோல்சுரி கைப்பு நஞ்சும்
விரையுற்றுவர் வார்விரி போக்கி யமைத்து வீக்கி.

(சுக)

வீரக்கழல் காலின் விளங்க வணிந்து பாதஞ்
சேரத்தொடு நீடு செருப்பு விரப்பு வாய்ப்பப்
பாரப்பெரு வில்வலங் கொண்டு பணிந்து திண்ணன்
சாரத்திருத் தாண்மடித் தேற்றி வியந்து தாங்கி.

(சுஉ)

அங்கப்பொழு திற்புவ னத்திடர் வாங்க வோங்கித்
துங்கப்பெரு மாமழை போன்று தண்ணென் றெலிப்ப
வெங்கட்கினை நீடு விலங்கு விலங்கி நீங்கச்
செங்கைத் தலத் தாற்றட விச்சிறு நானெறித்தார்.

(சுங)

பல்வேறு வாளி புதைபார்த் துடன்போத வேவி
விலவேட ராயத் துடிமேலி யொலிக்கு முன்றிற்
சொல்வேறு யாழ்த்துத் திசைதோறுத் துதைந்து விம்ம
வல்லேறு போல்வா ரடல்வாவி தெரிந்து சின்னார்.

(சுச)

மானச்சிலை வேடர் மருங்கு றெருங்கு போதிற்
பானந்தல மாமல ரிற்படர் சோதி யார்முன்
நேனத்திசை தேறல் சருப்பொரி மற்றுமுள்ள
கானப்பலி நேர்கட வுட்பொறை யாட்டி வந்தான்.

(சுரு)

சுன்றெங்கு மொய்க்குஞ் சினவேடரை நீக்கிப் புக்குச்
சென்றங்கு வள்ள நிருநெற் றியிற்சேடை சாத்தி
புன்றங்கை தந்தைக்கு டீந்நன்மைக ளுள்ள வல்ல
என்றும்பெரி துண்விற னம்மள வன்றி தென்றான்.

(சுசு)

அப்பெற்றியில் வாழ்த்து மணங்குடை யாட்டி தன்னைச்
செப்பற்கரி தாய சிறப்பெதிர் செய்து போக்கிக்
கைப்பற்றிய திண்சிலைக் கார்மழை மேக மென்ன
மெய்ப்பொற் புடைவேட் டையின்மேற்கொண் டெழுத்து போந்தார்.

(சுஎ)

வேறு.

தாவில்வாழ் செருப்பர்தோ றழைத்தநீடு தானையார்
வாளியோடு சாபமேவு கையர்வெய்ய வன்கண
ராளியேறு போலவேகு மண்ணலார்மு நெண்ணிலார்
மீளவேடர் நீடுகட்ட மிக்குமேலெ முத்ததே.

(சுஅ)

வன்றொடர்ப்பி ணித்தபாசம் வன்கைமள்ளர் கொள்ளவே
வென்றிமங்கை வேடர்வில்லின் மீதுமேவு பாதமுன்
சென்றுமீளு மாறுபோல்வ செய்யநாலின் வாயவா
யொன்றொடொன்று நேர்படாம லோடுநாய்கண் மாடெலாம்.

(சுக)

போர்வலைச் சிலைத்தொழிற் புறத்திலே விளைப்பவச்
சார்வலைத் தொடக்கதுக்க வேருமையர் தம்முனே
கார்வலைப் படுத்தருன்று கானமா வளைக்கநீர்
வார்வலைத் திறஞ்சுமந்து வந்தவெற்பர் முந்தினார்.

(எரு)

கண்ணிமா மறைக்குலங்க ண்டவென்று நீடுமத்
தண்ணிலா வரும்புகொன்றை தங்குவேணி யார்தமைக்
கண்ணினிடு பார்வையொன்று கொண்டுகாணு மன்பர்முன்
கண்ணில்பார்வை கொண்டுவேட ரெம்மருங்கு மேகினார். (௭௧)

கோடுமுன் பொலிக்கவுங் குறுங்குண குளிக் குல
மாடுசென் றிசைப்பவும் மருங்குபம்பை கொட்டவுள்
சேடுகொண்ட கைவிளிச் சிறந்தவோசை செல்லவுங்
காடுகொண் டெழுந்தவேடு கைவிளந்து சென்றதே. (௭௨)

நெருங்குபைத் தருக்குலங்க ணீடுகாடு கடநேர்
வருங்குருஞ் சிலைத்தடக்கை மானவேடர் சேனைதான்
பொருத்தத் திரைக்கடற் பரப்பிடைப் புகும்பெருங்
கருந்தரங்க நீன்புனற் களித்திகண்ணி யொத்ததே. (௭௩)

தென்றிசைப் பொருப்புடன் செறித்தகானின் மானினம்
பன்றிவெம் மரைக்கணங்க ளாதியான பல்சுலங்
துன்றிநின்ற வென்றழச் சுவட்டினெற்றற் சொல்லவே
வன்றடக்கை வார்பொடம் மருங்கும்வேட ரோடினார். (௭௪)

ஒடியெறிந்து வாரொழுக்கி யோசனைப் பரப்பெலா
நெடியதிண் வலைத்தொடக்கு நீண்டைப் பிணித்துநேர்
கழுகொள் பரந்தகாடு காவல்செய் தமைத்தபின்
செடிதலைச் சிலைக்கை வேடர் திண்ணனார்மு னண்ணினார். (௭௫)

வெஞ்சிலைக்கை வீரனாரும் வேடரோடு கூடிமுன்
மஞ்சலைக்கு மாமலைச் சரிப்புறத்து வந்தமா
வஞ்சலித் தடர்க்குராய்க ளட்டமாக விட்டுநீள்
செஞ்சரத்தி னேடுகுழல் செய்தகாணு னெய்தினார். (௭௬)

வெய்யமா வெழுப்பவேலி வெற்பராய மோடிநே
செய்யும்வாளி முன்றெறிந்து கொண்டிசெல்ல வெங்கணு
மொய்குரற் றுடிக்குலங்கள் பம்பைமுன் சிலைத்தெழக்
கைவிளித் ததிர்த்துமா வெழுப்பினார்கள் கானெலாம்.

ஏனமோடு மானினங்க னென்குதிண் கலைக்குலங்
கானமேதி யானெவெம் புலிக்கணங்கன் கான்மரை
யானமா வனேகமா மருண்டெழுந்து பாயமுன்
சேனைவேடர் மேலடர்த்து சீரியம்பி ணுறினார்.

வேறு.

தாளறுவன விடைதுணிவன தலைதுயிவன கலைமா
வானிகளோடு குடல்சொரிதர மறிவனசில மரைமா
நீளுடல்விடு சரமுருவிட கிமிர்வனமிடை கடமா
மீளிகொள்களை படிமுடலெழ விழுவனபல வுழையே. (௭௭)

வெங்களைபடு பிடர்கிழிபட விசைபுருவிய கடலாய்
செங்கனல்விட வதனெடுகளை செரியமுனிரு கருமா
வக்கெழுநிர முருவியபொழு தடலெயிறற வதனைப்
பொங்கியசின மொடுகவர்வன புரைவனசில புலிகள். (௭௮)

பின்மறவர்கள் விடுபகழிகள் பிறகுறவயி நிடைபோய்
முன்னடுமுகம் விசையுருவிட முடுகியவிசை யுடன்க்
கொண்முனையடு சரமின்மெதிர் குறுகியமுக முருவத்
தன்னெதிரெதிர் பொருவனநிகர் தலையனபல கலைகள்.

(அக)

கருவரையொரு தனுவொடுவிசை கடுகியதென முனையே
குரிசின்முன்விடு மடுசரமெதிர் கொலையில்பொழு தவையே
பொருகரியொடு சின்வரியிடை புரையறவுடல் புகலால்
வருமிரவொடு பகலணைவன வெனமிடைபுமல் வனமுே.

(அஉ)

நீளிடைவிசை மிசைகுதிகொள நெடுமுகிறொட வெழுமான்
நுளுறுகழன் மறவர்கள்விடு சரநிறைதொடர் வனதாம்
வான்விடுகதிர் மதிபிரிவுற வருமெனவிழு முழையைக்
கோளொடுபயில் பணிதொடர்நிலை கொளவுளவெதிர் பலவே.

(அங)

கடல்விரிபுனல் கொளவிழுவன கருமுகிலென நிரையே
படர்வொடுசெறி தழைபொதுளிய பயில்புதல்வன மதன்மே
லடலுறுசர முடலுறவரை யடியிடமல மாலான்
மிடைகருமரை கரடிகளொடு விழுவனவன மேதி.

(அச)

பலதுறைகளின் வெருவரலொடு பயில்வலையற நுழைமா
வுலமொடுபடர் வனதகையுற வுறுசின்மொடு கவர்நாய்
நிலவியலிரு விணைவலையிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர்
புலனுறுமன னிடைதடைசெய்த பொறிகளினள அளவே.

(அடு)

துடியடியன மடிசெவியன துறுகயமுனி தொடரார்
வெடிபடலிரி சிறுகுருள்கண் மிகைபடுகொலை விரகா
ரடிதனர்அறு கருவுடையன வணைஃறுபிணை யலையார்
கொடியனவெதிர் முடுகியமுறு கொலைபுரிசிலை மறவோர்.

(அசு)

இவ்வகைவரு கொலைமறவினை யெதிர்சிகழ்வுழி யதிரக்
கைவரைகளும் வெருவுறமிடை காணெழுவதொ ரேனம்
பெய்கருமுகி லெனவிடியொடு பிதிர்கனல்விழி சித்திரி
மொய்வலைகளை யறநிலிர்அறு முடுகியகடு விசையில.

(அஎ)

போமதுதனை யடுதிநெலொடு பொருமறவர்க ளரியே
ருமவர்தொடர் அறும்விசையுட னடிவழிசெலு மளவிற
ருமொருவரு மறிசிலரவர் தனிதொடர்வுழி யதன்மே
லேழுனையடு சிலைவிடலை எருவர்களடி பிரியார்.

(அஅ)

நாடியகழல் வயவர்களவர் நாணனுநெடு வரிவித்
காடனுமெனு மிருவருமலை காவலரொடு கடித்திற்
கடினார்விடு பகழிகளொடு கொலைஞமலிகள் வழவி
நீடியசரி படர்வதுதரு நீழலின்விசை கேழல்.

(அக)

குன்றியைநிகர் முன்செறவெரி கொடுவிழியிடி ருரனீன்
பன்றியுமடல் வன்றிறலொடு படர்நெறிநெடி தோடித்
துன்றியதொரு குன்றடிவரை சுல்லியநெறி குழற்
சென்றதனிடை நின்றதுவலி தெருமரநா நிரையில்.

(அஃ)

அத்தருவனார் சுழலிடையடை யதனிலையறி பவர்முன்
கைத்தெரிகணை யினிலவது கருதலர்விசை கடுகி
மொய்த்தெழுசுடர் விடுசரிகையை முனைபெறவெதி ருருவிக்
குத்தினருடன் முறிபடவெறி குலமறவர்க டலைவர். (கக)

வேறு.

வேடர்தங் கரிய செங்கண் வில்லியார் விசையிற் குத்த
மாடிரு துணியாய் வீழ்த்த வராகத்தைக் கண்டு நாணன்
காடனே யிதன்பி னின்று காதுகள் பலவக் தெய்த்தோ
மாடவன் கொன்றா னச்சோ வென்றவ ரடியிற் றாழ்த்தார். (கஉ)

மற்றவர் திண்ண னூர்க்கு மொழிபின்னூர் வழிவந் தாற்ற
வுற்றது பசிவந்தெம்மை புதலிய விதனைக் காய்ச்சிச்
சற்றுந் யருத்தி யாமுந் தின்றுதண் ணீர்கு டித்து
வெற்றிகொள் வேட்டைக் காடு குறுகுவோ மெல்ல வென்றார். (கங)

என்றவர் கூறகோக்கித் திண்ணனூர் தண்ணீ ரெங்கே
கன்றுயிவ் வனத்தி லுள்ள தென்றுரை செய்ய நாண
னின்றவிப் பெரிய தேக்கி னப்புறஞ் சென்றா னீண்ட
குன்றினுக் கயலே யோடுங் குளிர்த்தபொன் முகலி யென்றான். (கச)

பொங்கிய சினவில் வேடன் சொன்னபின் போவோ மங்கே
யுங்கிது தன்னைக் கொண்டு போது யி னென்று தாமு
மங்கது கோக்கிச் சென்றார் காவத மரையிற் கண்டார்
செங்கணை றுடையார் வைஞ்ச் திருமலைச் சாரற் சொலை. (க௮)

நாணனே தோன்றுங் குன்றி னண்ணுவே மென்ன நாணன்
காணக் போதி நல்ல காட்டியே காணு மித்தச்
சேணுயர் திருக்கா னத்தி மலை யிசை யெழுத்து செவவே
கோணில் குமிழித் தேவ சிருப்பிற்கும் பிடலா மென்றான். (க௯)

ஆவதெ னிதனைக் கண்டிங் கணைதொறு மென்மேற் பாரம்
போவதொன் றானது போலு மானையும் பொங்கி மேன்மேன்
மேவிய நெஞ்சும் வேறோர் விருப்புற விரையா கிற்குந்
தேவரங் கிருப்ப தெங்கே போகென்றார் திண்ண னூர்தாம். (க௭)

உரைசெய்து விரைந்து செல்ல வவர்களு முடனே போந்து
கரைவளர் கதையின் முத்துங் காரகிற் குறிகுஞ் சீர்தும்
வரைதரு மணியும் பொன்னும் வயிரமும் புளினர் தோறுந்
திரைகண்முன் றிரட்டி வைத்த திருமுக வியினைச் சார்த்தார். (க௮)

ஆங்கதன் கரையின் பாய்கோ ரணிநிழற் கேழு லிட்டி
வாங்குவிற் காடன் றன்னை மரக்கடை திக்கோல் பண்ணி
யீங்குநீ நெருப்புக் காண்பா யிம்மலை யேறிக் கண்டு
நாய்கன்வந் தணைவோ மென்று நாணனுந் தாமும் போத்தார். (க௯)

அளிமிடை கரைகுழ் சொலை யலர்கன்கொண் டணைந்த வாற்றின்
றெளிபுன விழிந்து சிந்தை தெளிவுறுந் திண்ண னூர்தாங்
களிவரு மெழிச்சி பொங்கக் களத்தி கண்டு கொண்டு
குளிரவரு கதிபூ டேகிக் குலவரைத் தாரல் சேர்த்தார். (௧௦௦)

சுதிரவ னுச்சி நண்ணக் கடவுண்மால் வரையி னுச்சி
யதிர்தரு மோசை யைந்து மார்வலி முழக்கங் காட்ட
லிதுவென்கொ னுண வென்றூர்க் கிம்மலைப் பெருந்தேன் சூழ்ந்து
மதுமல ரீக்கண் மொய்த்து மருங்கெழு மொலிகொ வென்றான். (க0க)

முன்புசெய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா வின்ப மான
வன்பிணை யெடுத்துக் காட்ட வளவிலா வார்வம் பொங்கி
மன்பெருங் காதல் கூட வள்ளலார் மலையை நோக்கி
யென்புகெச் குருகி யுள்ளத் தெழுபெரு வேட்கை யோடும். (க0உ)

நாணனு மன்பு முன்பு நன்றிவரை யேறத் தாமும்
பேணுதத் துவங்க ளென்னும் பெருகுசோ பான மேறி
யாணையாஞ் சிவத்தைச் சார வண்பவர் போல வையர்
நீணிலை மலையை யேறி நேர்படச் செல்லும் போதில். (க0ங)

திங்கள் சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காண முன்னே
யங்கணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்தித்
தங்கிய பவத்தின் முன்னேச் சார்புவிட் டகல நீங்கிப்
பொங்கிய வொளியி னீழ்ந் பொருவிலன் புருவ மாநார். (க0ச)

மாகமார் திருக்கா ளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள
வேகநா யகரைக் கண்டா ரெழுத்தபே ருவகை யன்பின்
வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோர் விரைவி னேறி
மோகமா யோடிச் சென்றார் தழுவினர் மோந்து நின்றார். (க0சி)

செடிதுபோ துயிர்த்து நின்று கிறைந்தெழு மயிர்க்கா ரேறும்
வடிவெலாம் புளகம் பொங்க மலர்க்கணீ ரருவி பாய
வடியனேற் கிவர்தா பிங்கே யகப்பட்டா ரச்சோ வென்று
படியிலாப் பரிவு தானோர் படிவமாம் பரிசு தோன்ற. (க0சு)

வெம்மறக் குலத்து வந்த வேட்டுவச் சாதியார் போற்
கைம்மலை கரடி வேங்கை யரிதிரி காணத் தன்னி
லும்முடன் றுணையா யுள்ளா ரொருவரு டின்றிக் கெட்டே
னரிம்மலைத் தனியே நீரிச் சிறுப்பதே யென்று ளைந்தார். (க0ள)

கைச்சிலை விழுந்த தோரார் காணையார் ின வந்தப்
பச்சிலை யோடு பூவும் பறித்திட்டு நீரும் வார்த்து
மச்சிது செய்தார் யாரோ வென்றனு மருங்கு நின்ற
வச்சிலை நாணன் ருனு னானிது வறித்தே னென்பான். (க0அ)

வன்றிற லுந்தை யோடு மாவேட்டை யாடிப் பண்டிக்
குன்றிடை வந்தோ மாகக் குளிர்ந்தீ ரிவரை யாட்டி
யொன்றிய விலைப்பூச் சூட்டி யூட்டிமுன் பறைந்தோர் பார்ப்பா
னன்றிது செய்தா னின்று மவன்செய்த தாகு மென்றான். (க0ஆ)

உண்ணிறைந் தெழுந்த தேனு மொழிவின்றி யாரா வன்பிற்
றிண்ணனார் திருக்கா ளத்தி நாயனாக் கினிய செய்கை
யெண்ணிய விலைகொ லாமென் றிதுகடைப் பிடித்துக் கொண்டவ்
வண்ணலைப் பிரிய மாட்டா தளவிலா தரவு கீட. (கக0)

இவர்தமைக் கண்டே னுக்குத் தனியரா யிருந்தா ரென்னே
யிவர்தமக் கழுது செய்ய விறைச்சிபு மிவொ ரில்லை
யிவர்தமைப் பிரிய வொண்ணு தென்செய்கே னினியான் சால
யிவர்தமக் கிறைச்சி கொண்டிங் கெய்தவும் வேண்டு மென்று. (ககக)

போதுவர் மீண்டு செல்வர் புல்லுவர் மீளப் போவர்
காதலி னோக்கி நிற்பர் கன்றகல் புனிற்றூப் போல்வர்
நாதனே யழுது செய்ய நல்லமெல் லிறைச்சி நானே
கோதறத் தெரிந்து வேறு கொண்டிங்கு வருவே னென்பார். (ககஉ)

ஆர்தம ராக நீரிக் கிருப்பதென் தகல மாட்டே
னீர்பிசித் திருக்க விங்கு நிற்கவுங் கில்லே னென்று
சோர்தரு கண்ணீர் வாரப் போய்வரத் துணிந்தா ராகி
வாரிலை பெடுத்துக் கொண்டு மலர்க்கையாற் றொழுது போந்தார். (ககஉ)

முன்புசின் றரிதி னீங்கி மொய்வரை யிழிந்து காணன்
பின்புவந் தணைய முன்னைப் பிறதுறை வேட்கை நீங்கி
யன்புகொண் டய்ப்பச் செல்லு மவர்திரு முகலி யாற்றின்
பொன்புனை கரையி லேறிப் புதுமலர்க் காவிற் புக்கார். (ககச)

காடனு மெதிரே சென்று தொழுதுநீக் கடைத்து வைத்தேன்
கோடுடை யேன முங்கள் குறிப்படி புறப்பை யெல்லா
மாடுற கோக்கிக் கொள்ளு மறித்துநாம் போகைக் கின்று
நீடநீர் தாழ்த்த தென்னோ வென்றனு நின்ற காணன். (கக௦)

அங்கிவன் மலையிற் றேவர் தம்மைக்கண் டனைத்துக் கொண்டு
வங்கினைப் பற்றிப் போகா வல்லும் பென்ன நீங்கா
னிற்குமத் தேவர் தின்ன விறைச்சிகொண் டேகப் போந்தா
னங்குலத் தலைமை விட்டா னலப்பட்டான் றேவர்க் கென்றான். (கக௧)

என்செய்தாய் தின்னு நீதா னென்னமால் கொண்டா யெங்கள்
முன்பெரு முதலி யல்லை யோவென முகத்தை கோக்கார்
வன்பெரும் பன்றி தன்னை பெரியினில் வதக்கி மிக்க
வின்புது தகைகள் வெவ்வே ரம்பினு லீர்த்து கொண்டு. (கக௨)

கோலினிற் கோத்துக் காய்ச்சிக் கொழுத்தகை பதத்தில் வேவ
வாயிய கைவழுந் காண்பான் வாயினி லுதுக்கிப் பார்த்துச்
சாலவு யினிய வெவ்வாஞ் சருகிலை யினைத்த கல்லை
யேனவே கோலிக் கூடா வதன்மிசை யிவொ ரானார். (கக௩)

மருங்குகின் தலர்கள் பின்னு மயன்மிக முதிர்ந்தா னென்னே
யரும்பெற விறைச்சி காய்ச்சி யதுக்கிவே துமிழா நின்றான்
பெரும்பரி புடைப னெனும் பேச்சில னெமக்குப் பேறு
தரும்பரி சனரான் றன்றைத் தகைபுறத் தெரியா நின்றான். (கக௪)

தேவுமால் கொண்டா னிர்த்தத் தின்னான்மற் றிதனைத் தீர்க்க
வைதொன் றறியோத் தேவ ராட்டியை நாக னோடு
மேலிகால் கொணர்ந்து தீர்க்க வேண்டமெல் வேட்டைக் கானி
வேவலாட் கண்புகி் கொண்டு போதுமென் றெண்ணிப் போனார். (கஉ௦)

கானவர் போன தோரார் கடிதினிற் கல்லை யின் க
ஊரானமு தமைத்துக் கொண்டு மஞ்சன மாட்ட வுன்னி
மாநதி நன்னீர் தூய வாயினிற் கொண்டு கொய்த
ஊரஹம் பள்ளித் தாமங் குஞ்சிமேற் றுதையக் கொண்டார். (கஉக)

தனுவொரு கையில் வெய்ய சரத்துடன் றாங்கிக் கல்லைப்
புனிதமெல் லிறைச்சி நல்ல போனக மொருகை யேந்தி
யினியவெம் பிரானார் சாலப் பசிப்பரென் றிரங்கி யேங்கி
நனிலிறைந் திறைவர் வெற்பை நண்ணினார் திண்ண னார்தாம். (கஉஉ)

இளைத்தனர் நாய னாரென் றீண்டச்சென் றெய்தி வெற்பின்
முளைத்தெழு முதலைக் கண்டு முடியிசை மலரைக் காலில்
வளைத்தபொற் செருப்பான் மாற்றி வாயின்மஞ் சனநீர் தண்ணீ
விலைத்தவன் புமிழ்வார் போல விமலனார் முடிமேல் விட்டார். (கஉஉ)

தலைமிசைச் சமந்த பள்ளித் தாமத்தைத் தடங்கா ளத்தி
மலைமிசைத் தம்பி ரானார் முடியிசை வணங்கிச் சாத்திச்
சிலைமிசைப் பொலிந்த செங்கைத் திண்ணனார் சேர்த்த கல்லை
யிலைமிசைப் படைத்த ஆனின் றிருவழு தெதிரே வைத்து. (கஉச)

கொழுவிய தசைக னெல்லாங் கோலினிற் றெரிந்து கோத்தங்
கழலுறு பதத்திற் காய்ச்சிப் பல்லினு லதுக்கி நாலிற்
பழகிய வினிமை பார்த்துப் படைத்தவில் லிறைச்சி சால
வழகிது நாய னீரே யழுதுசெய் தருளு மென்றார். (கஉ௫)

அன்னலிம் மொழிகள் சொல்லி யழுதுசெய் வித்த வேடர்
மன்னனார் திருக்கா ளத்தி மலையினர்க் கினிய நல்லா
னின்னமும் வேண்டு மென்னு மெழுபெருங் காதல் கண்டு
பன்னெடுங் கரங்கள் கூப்பிப் பகலவன் மலையிற் றாழ்ந்தான். (கஉக)

அவ்வழி யந்தி மலை யணைதலு மிரவு சேரும்
வெவ்விலங் குளவென் றஞ்சி மெய்மையின் வேறு கொள்ளாக்
செவ்விய வன்பு தாங்கித் திருக்கையிற் சிலையுந் தாங்கி
மைவரை யென்ன வையர் மருங்குகின் நகலா நின்றார். (கஉ௭)

சார்வருந் தவங்கள் செய்து முனிவரு மமரர் தாமுங்
சார்வரை யடவி சேர்த்துங் காணுதற் கரியார் தம்மை
யார்வமுன் பெருக வாரா வன்பினிற் கண்டு கொண்டே
நேர்பெற நோக்கி நின்றார் லீனரு ணீங்க நின்றார். (கஉ௮)

கழைசொரி தரளக் குன்றிற் கதிர்நில வொருபரற் பொங்க
முழையா வழிமுந்த செய்ய மணிவெயி லொருபான் மொய்ப்பத்
தழைகதிர்ப் பரிதியோடுஞ் சந்திரன் றிலையு வாவிற்
குழையணி காதர் வெற்புக் கும்பிடச் சென்றா லொக்கும். (கஉ௯)

விரவுபன் மணிகள் கான்ற விரிசுடர்ப் படலை பொங்க
மரகத மொளிகொ ணில மணிகளு மிமைக்குஞ் சோதி
பொரவிரு சுடருக் கஞ்சிப் போயின புடைக டோறு
மிரவிரு ளொதுங்கி னாலே போன்றுள தெங்கு மெங்கும். (கஉ௦)

செந்தழ லொளியிற் பொங்குந் தீபமா மதங்க ளாறு
மத்திகள் முழையில் வைத்த மணிவிளக் கொளிக ளாறு
மைத்துமா நடக்கி புள்ளா ளரும்பெருஞ் சோதி யாறு
மெத்தையார் திருக்கா ளத்தி மலையினி விரவொன் றில்லை.

(கௌச)

வருங்கறைப் பொழுது நீங்கி மல்கிய யாமஞ் சென்று
சுருங்கிட வறிந்த புள்ளின் சூழ்சிலம் போசை கேட்டுக்
சுருங்கட லென்ன நின்று கண்டியி லாத வீர
சரும்பெறற் றம்பி ரானார் கழுதுகொண் டணைய வேண்டி.

(கௌஉ)

ஏறுகாற் பன்றி யோடு மிருங்கலை புனமான் மற்றும்
வேறுவே றினங்கள் வேட்டை வினைத்தொழில் விரகி னாலே
பூறுசெய் காலஞ் சிந்தித் துருமிகத் தெரியாப் போதின்
மாறடு சிலையுக் கொண்டு வள்ளலைத் தொழுது போந்தார்.

(கௌஉ)

வேறு.

மெய்காட்டு மிருள்வாங்கி முகங்காட்டிந் தேரிரவி
மெய்காட்டு மன்புடைய வில்லியார் தனிவேட்டை
யெய்காட்டின் மாலுனக்க விட்டகருந் திரையெடுத்துக்
கைகாட்டு வான்போலக் கதர்காட்டி யெழும்பொழுதில்.

(கௌச)

எய்தியகீ ராகமத்தி லியம்பியபூ சனைக்கேற்பக்
கொய்தமல ரும்புனலு முதலான கொண்டணைந்தார்
மைதழையுந் கண்டத்து மலைமருந்தை வழிபாடு
செய்தவருந் தவமுடைய முனிவர்சிவ-கோசரியார்.

(கௌடு)

வந்துதிரு மலையின்கண் வானவநா யகர்மருங்கு
சிந்தையி யமத்தோடுஞ் செல்கின்றார் திருமுன்பு
வெந்தவிறைச் சியுமெலும்புந் கண்டகல மிதித்தோடி
யித்தவனு சிதக்கெட்டே னியார்செய்தா ரென்றழிவார்.

(கௌசு)

மேவநேர் வரவஞ்சா வேடுவரே யிதுசெய்தார்
தேவதே வேசனே திருமுன்பே யிதுசெய்து
போவதே யிவ்வண்ணம் புகுதநீர் திருவுள்ள
மாவதே யெனப்பதறி யழுதுவிழுந் தலமந்தார்.

(கௌஎ)

பொருப்பிலெழுஞ் சுடர்க்கொழுந்தின் பூசனையுந் தாழ்க்கநா
னிருப்பதினி யென்னென்றவ் விறைச்சியெலும் புடனிலையுஞ்
செருப்படியு நாயடியுந் திருவலகான் மாற்றியபின்
விரும்பினெடுந் திருமுகலிப் புனன்மூழ்கி விரைந்தனைந்தார்.

(கௌஅ)

பழுதுபுகுந் தததீரப் பவித்திரமாஞ் செயல்புரிந்து
தொழுதுபெறு வனகொண்டு தாயபூ சனைதொடங்கி
வழுவிற்ற மஞ்சனமே முதலாக வரும்பூசை
முழுதுமுறை மையின்முடித்து முதல்வனார் கழல்பணிந்தார்.

(கௌக)

பணிந்தெழுந்து தனிமுதலாம் பரனென்று பன்முறையாற்
றுணிந்தமறை மொழியாலே துதிசெய்து சுடர்த்திங்க
ளணிந்தசடை முடிக்கற்றை யங்கணை விடைகொண்டு
தணிந்தமனத் திருமுனிவர் தபோவனத்தி னிடைச்சார்த்தார்.

(கௌஓ)

கண்ணப்பநாயனார்புராணம்.

கவ.கி

இவ்வண்ணம் பெருமுனிவ ரேகொ ரினியிப்பான்
மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி வனவேடர் பெருமானார்
கைவண்ணச் சிலைவனைத்துக் கான்வேட்டை தனியாடிச்
செய்வண்ணத் திறமொழிவேன் நிவினையின் நிறமொழிவேன்.

(கசச)

நிருமலையின் புறம்போன நிண்ணனார் செறிதுறகற்
பெருமலை எரிடைச்சரியிற் பெரும்பன்றி புனமேய்த்து
வருவனவுந் துணிபடுத்து மானினங்கள் கானிடைநின்
ரொருவழிச்சென் நேறுதுறை யொளிகின்று கொன்றனினி.

(கசஉ)

பயில்வீளியாற் கலையழைத்துப் பாடுபெற ஆடுருவு
மயின்முகவெங் கணைபோக்கி யடிபொற்றி மரையினங்க
டுயிலிடையிற் கிடைபெய்து தொடர்ந்துகட மைகளெய்து
வெயில்படுவெங் கதிர்முதிரத் தனிவேட்டை வினமுடித்தார்.

(கசஉ)

பட்டவன விலங்கெல்லாம் படர்வனத்தி லொருகுமு
விட்டருகு நீக்கடைகோ லிருஞ்சுரிகை தனையுருவி
வெட்டிநுறுங் கோற்றேனு மிகமுறித்துத் தேக்கிலையால்
வட்டமுறு பெருங்கல்லு மருங்குபுடை படவமைத்தார்.

(கசச)

இர்தனமு முறித்தடுக்கி யெரிகடையு மரணியினில்
வெந்தழலைப் பிறப்பித்து மிகவளர்த்து மிருகங்கள்
கொந்தியயி லலகம்பாற் குட்டமிட்டுக் கொழுப்பரிந்து
வந்தனகொண் டெழுந்தழலில் வக்குவன வக்குவித்து.

(கசடு)

வாயம்பா லழிப்பதுவும் வகுப்பதுவுஞ் செய்தவற்றி
லாயவுறுப் பிறைச்சியெலா மரிந்தொருகல் லையிலிட்டுக்
காயநெடுங் கோல்கோத்துக் கனலின்க ணுறக்காய்ச்சித்
தூயநிரு வமுதமைக்கச் சுவைகாண லுறுகின்றார்.

(கசக)

எண்ணிறந்த கடவுளருக் கிடுமுணவு கொண்டேட்டும்
வண்ணவெரி வாயின்கண் வைத்ததெனக் காளத்தி
யண்ணலார்க் காம்பரிசு தாஞ்சோதித் தமைப்பார்போற்
நிண்ணனார் நிருவாயி லமைத்தானுன் நிருவமுது.

(கசஎ)

நல்லபத முறவெந்து நாவின் கணிடுயிறைச்சி
கல்லையினிற் படைத்துத்தேன் பிழிந்துகலந் ததுகொண்டு
வல்லிவாந்து நிருப்பள்ளித் தாமமுந்நாய் மஞ்சனமு
மொல்லையினின் முன்புபோ லுடன்கொண்டு வந்தனைத்தார்.

(கசஅ)

வந்துதிருக் காளத்தி மலையேறி வனசார்க்
டந்தலைவ னாரிமையோர் தலைவனார் தமையெய்தி
யந்தனனார் பூசையினை முன்புபோ லகற்றியபின்
முந்தைமுறை தம்முடைய பூசையின் செயன்முடிப்பார்.

(கசக)

ஊனமுது கல்லையுடன் வைத்திதுமுன் னையினன்று
லேனமொடு மாண்கலைகண் மரைகடமையிவையிற்றி
லானவுறுப் பிறைச்சியமு தடியேனுஞ் சுவைகண்டேன்
நேனுமுடன் கலத்திது தித்திக்கு மெனமொழிந்தார்.

(கசஇ)

இப்பரிசு திருவமுது செய்வீத்துத் தம்முடைய
வொப்பரிய பூசனைசெய் தந்நெறியி லொழுதுவா
ரெப்பொழுது மேன்மேல்வந் தெழுமன்பாற் காளத்தி
யப்பரெதி ரல்லுறங்கார் பகல்வேட்டை யாவார். (௧௮௧)

மாமுனிவர் காடோறும் வந்தனைந்து வனைவந்தார்
தாமுயலும் பூசனைக்குச் சாலமிகத் தளர்வெய்தித்
நீமையென வதனீக்கிச் செப்பியவா கமவிதியா
லாமுறையி லருச்சனைசெய் தந்நெறியி லொழுதுவரால். (௧௮௨)

காணனொடு காடனும்போய் நாகனுக்குச் சொல்லியபி
ணாணுமுறக் கழுமின்றி யணங்குதைவா னையுங்கொண்டி
பேணுமக னுர்தம்பால் வந்தெல்லாம் பேதித்துக்
காணுநெறி தங்கன்குறி வாராமற் கைவிட்டார். (௧௮௩)

முன்புதிருக் காளத்தி முதல்புன ருந்நோக்கி
னீன்புறுவே தகத்திரும்பு பொன்னுறற் போல்யாக்கைத்
தன்பரிசும் வினையிரண்டுஞ் சாரமல மூன்றுமற
வன்புழிமும் பாய்த்திரிவா ரவர்கருத்தி னளவினரோ. (௧௮௪)

அந்நிலையி லன்புற ரறிந்தநெறி பூசிப்ப
மன்னியவா கமப்படியான் மாமுனிவ ரருச்சித்திங்
கென்னுடைய நாயகனே யிதுசெய்தார் தமைக்கானே
னுன்னுடைய திருவருளா லொழித்தருள வேண்டிமென. (௧௮௫)

அன்றிரவு கனவின் கணருமுனிவர் தம்பாலே
மின்றிகழுஞ் சடைமவுலி வேதியர்தா மெழுந்தருளி
வன்றிறல்வே டிவனென்று மற்றவனை நீநீனையே
னன்றவன்நன் செயறன்னை காமுரைப்பக் கேளென்று. (௧௮௬)

அவனுடைய வடிவெல்லா நம்பக்க லன்பென்று
மவனுடைய வறிவெல்லா நமையறியு மறிவென்று
மவனுடைய செயலெல்லா நமக்கினிய வாமென்று
மவனுடைய சிலையிவ்வா றறிவேயன் றருள்செய்வார். (௧௮௭)

பொருப்பினில்வர் தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மே
லருப்புறுமென் மலர்முன்னை யவைநீக்கு மாதரவால்
விருப்புறுமன் பெணும்வெள்ளக் கால்பெருகிற் றெனவீழ்ந்த
செருப்படியவ் விளம்பருவச் சேயடியிற் சிறப்புடைத்தால். (௧௮௮)

உருகியவன் பொழிவின்னி னிறைந்தவவ னுருவென்னும்
பெருகியகொள் கலமுகத்திற் பிறங்கியினி தொழுதுதலா
லொருமுனிவன் செவியுமிரு முயர்கங்கை முதற்றீர்த்தப்
பொருபுனவி னெனக்கவன்நன் வாயுமீழும் புனல்புனிதம். (௧௮௯)

இம்மலைவர் தெனையடைந்த கானவன்ற னியல்பாலே
மெய்ம்மலரு மன்புமேல் விரிந்தனபோல் விழுதலாற்
செம்மலர்மே லயனொமொன் முதற்றேவர் வந்துபுனை
யெம்மலரு மவன்றலைபா லிமெலர்போ லெனக்கொவ்வா. (௧௯௦)

வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமன்பா
னைபுமனத் தினிமையினி னையபிக மென்றிடலாற்
செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவியி
லெய்யும்வரிச் சிலையவன்ற னிட்டவூ னெனக்கினிய. (கசுக)

மன்பெருமா மறைமொழிகண் மாமுனிவர் மகிழ்ந்துரைக்கு
மின்பமொழித் தோத்திரங்கண் மந்திரங்க ளியாவையினு
முன்பிருந்து மற்றவன்நன் முகமலர வகநெகிழ்ந்த
வன்பினினைந் தெனையல்லா லறிவுறு மொழிநல்ல. (கசுஉ)

உனக்கவன்நன் செயல்காட்ட நானே யொளித்திருந்தா
லெனக்கவன்நன் பரிவிருக்கும் பரிசெல்லாங் காண்கின்றாய்
மனக்கவலை யொழிகென்று மறைமுனிவர்க் கருள்செய்து
புனச்சுடிலத் திருமுடியா ரெழுந்தருளிப் போயினார். (கசுங்)

கனவுநிலை நீங்கியபின் விழித்துணர்ந்து கங்குலிடைப்
புனைதவத்து மாமுனிவர் புலர்வனவுங் கண்டியிலார்
மனமுறமற் புதமாகி வரும்பயமு முடனாகித்
துணைபுரவித் தனித்தேர்மேற் றேன்றுவான் கதிர்ந்தோன்ற. (கசுச)

முன்னோநான் போல்வந்து திருமுகலிப் புனன்மூழ்கிப்
பன்முறையுந் தம்பிரா னருள்செய்த படிநினைந்து
மன்னுதிருக் காளத்தி மலையேறி முன்புபோற்
பிஞ்ஞகனைப் பூசித்துப் பின்பாக வொளித்திருந்தார். (கசுஞ)

வேறு.

கருமுகி லென்ன லின்ற கண்படா வில்லி யார்தாம்
வருமுறை யாரு நாளில் வருமிர வொழிந்த காலை
யருமறை முனிவ னார்வந் தணைவதன் முன்பு போகித்
தருமுறை முன்பு போலத் தனிப்பெரு வேட்டை யாடி. (கசுசு)

மாறிலா னமுது நல்ல மஞ்சனப் புனலுஞ் சென்னி
யேறுநாண் மலரும் வெவ்வே றியல்பினி லமைத்துக் கொண்டு
தேறுவார்க் கமுத மான செல்வனார் திருக்காளத்தி
யாறுசேர் சடையார் தம்மை யணுகவந் தணையா நின்றார். (கசுஎ)

இத்தனை பொழுதுந் தாழ்த்தே னெனவிரைந் தேகு வார்முன்
மொய்த்தபல் சகுன மெல்லா முறைமுறை தீங்கு செய்ய
வித்தகு தீய புட்க ளீண்டமுன் னுதிரங் காட்டு
மத்தனுக் கென்கொல் கெட்டே னடுத்ததென் றணையும் போதில். (கசுஅ)

அண்ணலார் திருக்கா ளத்தி யடிகளார் முனிவ னார்க்குத்
திண்ணனார் பரிவு காட்டத் திருநய னத்தி லொன்று
துண்ணென வுதிரம் பாய விருந்தனர் தூரத் தேயல்
வண்ணவெஞ் சிலையார் கண்டு வல்விரைந் தோடி வந்தார். (கசுக)

வந்தவர் குருதி கண்டார் மயங்கினார் வாயி னன்னீர்
சிந்திடக் கையி லுன்னுஞ் சிலையுடன் சிதறி வீழ்க்
கொந்தலர் பள்ளித் தாமங் குஞ்சிசின் றிலந்து சோரப்
பைந்தழை யலங்கண் மார்பர் நிலத்திடைப் பதைத்து வீழ்ந்தார். (கஎ௦)

வீழுந்தவ ரொழுந்து சென்று துடைத்தனர் குருதி வீழ்வ
தொழிந்திடக் காணார் செய்வ தறிந்தில ருயிர்த்து மீள
வழிந்துபோய் வீழ்ந்தார் தேறி யாரிது செய்தா ரென்னு
வெழுந்தனர் திசைக னெங்கும் பார்த்தன ரெடுத்தார் வில்லும். (கஎக)

வாளியுந் தெரிந்து கொண்டும் மலையிடை யெனக்கு மாறா
மீளினெம் மறவர் செய்தா ருளர்கொலோ விலங்கின் சாதி
யாளிமுன் னுகி யுள்ள வினைத்தவோ வறியே நென்று
நீளிருங் குன்றச் சார னெடிதிடை நேடிச் சென்றார். (கஎஉ)

வேடரைக் காணார் தீய விலங்குகண் மருங்கு மெங்கு
நாடியுங் காணார் மீள நாயனார் தம்பால் வந்து
நீடிய சோகத் தோடு நிறைமலர்ப் பாதம் பற்றி
மாடுறக் கட்டிக் கொண்டு கதறினார் கண்ணீர் வார. (கஎஉ)

பாவியேன் கண்ட வண்ணம் பரமனாக் கடித்த தென்னே
வாவியி லினிய வெங்க ளத்தனாக் கடித்த தென்னே
மேவினார் பிரிய மாட்டா விமலனாக் கடித்த தென்னே
வாவதொன் றறிகி லேன்யா நென்செய்கே நென்று பின்னும். (கஎ௪)

என்செய்தாற் நீருமோதா நெம்பிரான் நிறத்துத் தீங்கு
முன்செய்தார் தம்மைக் காணேன் மொய்கழல் வேட ரென்று
மின்செய்வார் பகழிப் புண்க டுர்க்குமெய் மருந்து தேடிப்
பொன்செய்தாழ் வரையிற் கொண்டு வருவனா நென்று போனார். (கஎதி)

நினைத்தனர் வேறு வேறு நெருங்கிய வனங்க ளெங்கு
மினத்திடைப் பிரிந்த செங்க ணேறென வெருக்கொண் டெய்திப்
புனத்திடைப் பறித்துக் கொண்டு பூதநா யகன்பால் வைத்த
மனத்தினுங் கடிது வந்து மருந்துகள் பிழிந்து வார்த்தார். (கஎசு)

மற்றவர் பிழிந்து வார்த்த மருந்தினாற் நிருக்கா ளத்திக்
கொற்றவர் கண்ணிற் புண்ணீர் குறைபடா திழியக் கண்டு
மிற்றையி னிலைமைக் கென்னே வினிச்செய லென்று பார்ப்பா
ருற்றசோய் தீர்ப்ப துணுக் கூனெனு முரைமுன் கண்டார். (கஎஎ)

இதற்கினி யென்க ணம்பா லிடந்தப்பி நென்தை யார்க
ணதந்திது மருந்தாய்ப் புண்ணீர் நிற்கவு மடுக்கு மென்று
மதர்த்தெழு முன்னத் தோடு மகிழ்ந்துமுன் னிருந்து தங்கண்
முதற்சா மடுத்து வாங்கி முதல்வர்தங் கண்ணி லப்ப. (கஎஅ)

நின்றசெவ் குருதி கண்டார் நிலத்தினின் றேறப் பாய்ந்தார்
குன்றென வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார் கூத்து மாடி
நன்றுநான் செய்த விர்த மதியென நகைபுந் தோன்ற
வொன்றிய களிப்பி னாலே புன்மத்தர் போல மிக்கார். (கஎக)

வலத்திருக் கண்ணிற் றங்க ணப்பிய வள்ள லார்த
நலத்தினப் பின்னுங் காட்ட நாயனார் மற்றைக் கண்ணி
லுலப்பில்செவ் குருதி பாயக் கண்டன ருலகில் வேடர்
குலப்பெருந் தவத்தால் வந்து கொன்னையி னும்பர் மேலார். (கஎ௦)

கண்டபின் கெட்டே னெங்கள் காளத்தி யார்கண் னென்று
புண்டரு குருதி நிற்க மற்றைக்கண் குருதி பொங்கி
மண்மெற் திதனுக் கஞ்சேன் மருந்துகை கண்டே னின்னு
முண்டொரு கண்ணிக் கண்ணை யிடந்தப்பி யொழிப்பே னென்று. (கஅக)

கண்ணுதல் கண்ணிற் றங்க ணிடந்தப்பிற் காணு நோர்
டெண்ணுவார் தம்பி ரான்றன் திருக்கண்ணி லிடக்கா லான்
யுண்ணிறை விருப்பி னோடு மொருதனிப் பதழி கொண்டு
திண்ணனாற் கண்ணி லான்றத் தரித்திவர் தேவ தேவர். (கஅஉ)

செங்கண்வெள் லிடையின் பாகர் திண்ணனாற் தம்மை யாண்ட
வங்கணர் திருக்கா ளத்தி யற்புதர் திருக்கை யன்பர்
தங்கண்முன் னிடக்குங் கையைத் தடுக்கமூன் றடுக்கு நாக
கங்கண ரமுத வாக்குக் கண்ணப்ப நிற்க வென்ற. (கஅங்)

கானவர் பெருமா னாந்தங் கண்ணிடந் தப்பும் போது
மூனமு துகந்த வைய ருற்றமுன் பிடிக்கும் போது
ஞானமா முனிவர் கண்டார் நான்முகன் முதலா யுள்ள
வானவர் வளர்பூ மாரி பொழிந்தனர் மறைக ளார்ப்ப. (கஅச)

பேறினி யிதன்மே லுண்டோ பிரான்நிருக் கண்ணில் வந்த
ஓறுகண் டஞ்சித் தங்க ணிடந்தப்ப வுதவுங் கையை
யேறுயர்த் தவர்தங் கையாற் பிடித்துக்கொண் டென்வ லத்தின்
மாறிலாய் நிற்க வென்று மன்னுபே ரருள்பு ரிந்தார். (கஅரு)

மங்குல்வாழ் திருக்கா ளத்தி மன்னனாற் கண்ணிற் புண்ணீர்
தங்கணன் மாற்றப் பெற்ற தலைவர்தா டிலமேற் கொண்டே
கங்கைவாழ் சடையார் வாழங் கடவுளின் கலைய னாராம்
பொங்கிய புகழின் மிக்கார் திருத்தொண்டு புகல லுற்றேன். (கஅஈ)

கண்ணப்பநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அங்ங.

சு ச ன ம்.

அன்புடைமை.

எமக்கு இனியவென்று எம்மாலே தெளியப்பட்டவர் யாவரோ அவரிடத்தே
எமக்கு விருப்பம் நிகழும். எமக்கு யாவரிடத்து விருப்பம் நிகழுமோ அவரிடத்தே
எமக்கு அன்பு நிகழும். அன்பாவது தன்னால் விரும்பப்பட்டவரிடத்தே தோன்றும்
உள்ள நிகழ்ச்சி. ஆதலால், நாம் எமக்கு இனியவர் யாவவென்று ஆராய்ந்து, நிச்சயிப்
பேம். தந்தை தாய் மனைவி மைந்தர் முதலிய உறவினரே எமக்கு இனியவொனக்
கொள்வமெனின்; இவருக்கும் எமக்கும் உளதாகிய தொடர்ச்சி நீர்க்குமிழிபோல
நிலையில்லாததாகிய இவ்வுடம்பினால் ஆயதாதலானும்; இவ்வுடம்பு ஒழியவே இதனா
லாகிய தொடர்ச்சியும் ஒழிதலானும்; உடம்பினாலே தொடர்ச்சி உள்ளபோதும்,
நாம் தீவினைப்பயனை அனுபவிக்கும்வழி இவ்வுறவினரே பகைவராகவும், நல்வினைப்ப
யனை அனுபவிக்கும்வழி இவரல்லாத பகைவரும் உறவராகவும், காண்டலானும்;
இவர் உறவராய் நின்றவழியும், எமக்கு இதம் செய்தல் தம்பயன் கருதியன்றி எம்

பயன் கருதியன்மையானும்; இவர் எமக்கு இனியவென்று கொள்ளுதல் ஒருவாற்றானும் கூடாது. நாமோ நம்மை ஒருகாலும் பகைத்தலின்மையானும், எந்நாளும் துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பத்தை அனுபவித்தல் வேண்டுமென்னும் கருத்தே நமக்கு உண்மையானும், நமக்கு நாமே இனியமெனக் கொள்வமெனின்; கேவலாவத்தையிலே ஆணவமல மறைப்பினாலே அறிவும் தொழிலும் சிறிதும் விளங்காமையானும்; சகலாவத்தையிலே அறிவும் தொழிலும் உள்வழியும், அவை சிற்றறிவும் சிறிதொழிலுமன்றி முற்றறிவும் முற்றுத்தொழிலும் அன்மையானும், அதனால் எமக்கு இன்பம் இது துன்பம் இது துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பம் பெறும் நெறி இது என உள்ளபடி அறிந்து துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பத்தைப் பெறுதல் கூடாமை யானும், எமக்கு நாமே இனியமெனக் கொள்ளுதலும் கூடாது. முற்றறிவு முற்றுத் தொழில் உடையராகி, தம்பயன் குறியாது மலபெத்தராகிய ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த பெருங்கருணையினாலே, அவர்களுக்குத் தனுகாணக்களைக்கொடுத்து, ஆணவ மல சத்தியைச் சிறிதுநீக்கி, அறிவை விளக்கிப் போகக்களைப் புசிப்பித்து, மலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் சத்திநிபாதமும் வருவித்து, பாசநீக்கமும் சிவத்துவவிளக்கமும் செய்யும் பரமபதி ஒருவர் உண்மையானும், அவர் சிவனே ஆதலானும், அவரே எமக்கு இனியவெனக் கொள்ளல்வேண்டும். இக்கருத்தினைத்தும் நோக்கி அன்றோ, “என்னில் யாரு மெனக்கினி யாரிலை—யென்னி லுமியினி யானொரு வன்னுள—மென்னுளே யுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்—கென்னு ளேசிற்கு மின்னம்ப ரீசனே.” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் திருநாவுக்கரசுநாயனார் என்க. ஆதலால், அச்சிவனையே நாமெல்லாம் விரும்பி, அவரிடத்து இடையறாத மெய்யன்பு செய்தல் வேண்டும். அன்பு பத்தி என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

அன்பானது, குடத்துள் விளக்கும் உறையுள் வாளும் போல, ஒருவர் காட்டக் காணற்பாலதன்று; அவ்வன்புடைமையால் வெளிப்படும் செயல்களைக் கண்டவழி, இவை உண்மையால், இங்கே அன்பு உண்டென்று அறியித்தித்துக்கொள்ளற்பாலதாம். அது “அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்—புண்கணீர் பூச நறும்.” என்னும் திருக்குறளாலும், “சுரந்த திருமுலைக்கே துய்யதிற ஞானஞ்—சுரந்துண்டார் பின்னையெனச் சொல்லச்—சுரந்த—தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த—மனமுடையா ளன்பிருந்த வாறு.” என்னும் திருக்களிற்றுப்படியாரானும், உணர்க. சிவனிடத்து அன்புடைமைக்கு அடையாளம் அச்சிவனுடைய உண்மையை நினைத்தல் கேட்டல் காண்டல் செய்தபொழுதே தன்வசம் அழிதலும், மயிர்க்கால்தோறும் திவலை உண்டாகப் புளகம் கொள்ளலும், ஆனந்த அருவி பொழிதலும், விம்மலும், நாத்தழுதழுத்தலும், உரை தமொறலும், ஆடலும், பாடலும், அவர் உவப்பன செய்தலும், வெறுப்பன ஒழிதலும், பிறவுமாம்.

இவ்வன்பு இவ்வழிச் சிவனை அடைதல் ஒருவாற்றானும் கூடாது. அது “உள்ள முன்கலர் தேத்தவல் லார்க்கலாற்—கள்ள முள்ளவ ருக்கருள் வானலன்—வெள்ள மும்மா லும்விர வுஞ்சடை—வள்ள லாகிய வான்மியூ ரீசனே.” நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சனே—புக்கு நிற்கும் பொன்னுஞ்சடைப் புண்ணியன்—பொக்க மிக்க வர் பூவுரீ ருங்கண்டு—நக்கு நிற்பனவர் தம்மை நாணியே.” எனவரும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தானும், “தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் நென்பெ ருத்துறை நாயகன்—மூவ ராலு மறியொ னாமுத லாய வானந்த மூர்த்தியான்—யாவ ராயினு மன்ப ரன்றி யறியொ னாமலர்ச் சோதியான்—றாய மாமலர்ச் சேவ டிக்கணுந்

சென்னி மன்னிச் சுடருமே.” என்னும் திருவாசகத்தானும், “என்பே விறகா வின்ற
ச்சி யறுத்திட்டுப்—பொன்போ லெரியிற் பொரிய வறுப்பினு—மன்போ றெகி யகங்
குழைந் தார்க்கன்றி—யென்போன் மணியினை யெய்தவொண் ணாதே.” என்னும் திரு
மந்திரத்தானும், “அன்பேயென் னன்பேயென் றன்பாலழைத் தழைத்திட்—டன்பே
யன் பாக வறிவழிபு—மன்பன்றித்—தீர்த்தந் தியானஞ் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமது—
சாத்தும் பழமன்றே தான்.” என்னும் திருக்களிற்றுப்படியாரானும், “கருமமா தவ
ஞ்செ பஞ்சொல் காசறு சமாதி ஞானம்—புரிபவர் வசம தாகிப் பொருந்திடேம்
புரையொன் றின்றித்—திரிவறு மன்பு செய்வோர் வசமதாய்ச் சேர்ந்து நிற்போ—
முரைசெய்வோ மவரமு னெய்தி யவருளத் துறைவோ மென்றும்.” என்னும் வாயுச
ங்கிதையானும், அறிக. இவ்வன்பு பல பிறப்புக்களிலே பயன் குரியாது செய்த புண்
னிய மிகுதியினாலே சிவன் அருளிச்செய்ய, வரும். சிவன் அருளின்றி இவ்வன்பு ஒரு
வாற்றானும் சிக்குது. அது “ஆங்கவ னருளாற் பத்தின் குண்டாம் பத்தியா லவ
னரு ஞுண்டாம்—வீங்கிய பத்தி பற்பல பிறப்பில் வேதங்க ளுரைத்திடும் படியே—
திங்கறு கரும் மியற்றிய பலத்தாற் சிவனருள் செய்திட வருமா—லோங்கிய பத்தி
யாற்சிவ தரும் மொழிவறப் புரித்திடப் படுமால்.” எ-ம், “அற்றுமன் றறியச் சுரு
ங்கயா னுரைப்ப னுயிழை பாகன்வார் கழலிற்—நெற்றன் வறிவாற் பத்திமை யெய்
தல் வேண்டுமாற் சிறந்தபத் திமையான்—முற்றினை யில்லா முத்தியெய் திமொன்
மாசிவா தாயபத் திமையு—முற்றிழை பாக னருளின லெய்தல் வேண்டுமான் மொழி
ந்திடுங் காலே,” எ-ம், வாயுசங்கிதையிற் கூறுமாற்றால் உணர்க.

இடையறாது முறுகி வளரும் அன்பின் முதிர்ச்சியிலே சிவம் விளங்கும்; ஆத
லால் அன்பும் சிவமும் இரண்டற அபேதமாய் நிற்கும். அன்பு முதிர்ச்சியிலே சிவம்
விளங்கும் என்பதற்குப் பிரமாணம், திருவாசகம், “பத்தி வலையிற் படுவோன்
காண்க.” எ-ம், “அம்மையே யப்பா வொப்பிலா மணியே யன்பினில் விளைந்தவா
ரமுதே—பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலைப் புலைய
னென் றனக்குச்—செம்மையே யாய சிவபத் துமளித்த செல்வமே சிவபெரு மானே—
யிம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தே நென்கெழுந் தருளுவ தினியே.” எ-ம்.
திருக்களிற்றுப்படியார், “ஆரேனு மன்புசெயி னங்கே தலைப்படுங்கா—ஐரேனுங்
காண வான்.” எ-ம், வரும். அன்பும் சிவமும் அபேதமாம் என்பதற்குப் பிரமாணம்,
திருமந்திரம், “அன்பு சிவபிரண் டென்ப ரறிவிலா—ரன்பே சிவமாவ தாரு மறி
கில—ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி—னன்பே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே.” எ-ம்.
திருவாசகம், “மாநின் நென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைத்தின் வழியடைத் தமு
தே—பூநின் நென்னு ளெழுபாஞ் சோதி யுள்ளவா காணவந் தருளாய்—தேறலின்
நெளிவே சிவபெரு மானே திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே—யீறிலாப் பதங்க
ளியாவையுங் கடந்த வன்பமே யென்னுடை யன்பே.” எ-ம், வரும்.

இத்துணைப் பெருஞ்சிறப்பினதாகிய இவ்வன்புடைமையிலே தமக்கு உயர்வொப்
பின்றி விளங்கிய பெருந்தகைமையினர் இக்கண்ணப்பநாயனார். இவர் வேதாகமங்க
ளைக் கற்றல் கேட்டல் சிறிதும் இல்லா வேட்டுவச்சாகியிற் பிறந்தும், சிவனிடத்து
மெய்யன்புடையராயினதற்குக் காரணம் என்னை எனின்; முற்பிறப்பிலே வேதாகமங்
களை ஓதி உணர்ந்து, சிவனைத் தமது மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே கிரத்தையுடன்
உபாசித்தமையேயாம். இவர் முற்பிறப்பிற் செய்த தவமே இப்பிறப்பில் எல்லையின்றி

முறுகி வளர்ந்த இவ்வன்புக்குக் காரணமாயிற்றென்பது இங்கே “முன்புசெய் தவத்தி னீட்ட முடிவிலா வின் ப மாண—வன்பினை யெடுத்துக்காட்ட” என்பதனால் உணர்த் தப்பட்டது. இவர் முற்பிறப்பிலே பஞ்சபாண்டவருள் ஒருவராகிய அருச்சுனர் என் றுணர்க. பாசுபதாஸ்திரம் பெறவேண்டிப் பெருந்தவஞ்செய்த அருச்சுனரோடு கரு ணாசிரியாகிய பரமசிவன் வேட்டுவ வடிவங்கொண்டவந்து, விற்போர்செய்து, அவரது வில்லினால் அடிபட்டு, பின்பு அவரைத் தீண்டி மற்போர் செய்து, பின்னர்த் தமது வடிவத்தைக்காட்ட; அதுகண்ட அருச்சுனர் சிவனை வணங்கி, தமக்கு முத்தி தந்தரு ளும்பொருட்டு வின்னப்பம் பண்ணினார். அதுகேட்ட பரமசிவன், நீ பகைவரைக் கொல்லுதற்பொருட்டுப் பாசுபதாஸ்திரம் பெற நினைந்து, தவம் செய்தாய்; ஆதலால், இப்பொழுது பாசுபதாஸ்திரமே தருவோம் என்று கொடுத்தருளி, நீ என்னை வேடன் என்று இகழ்ந்தமையால் வேட்டுவராசனும்ப் பிறந்து, தகழிணைகைலாசமாகிய காளத் திமலையை அடைந்து, அன்புருக்கொண்டு, நம்மைப் பூசித்து, பன்றி முதலிய விலங்கு களைக் கொன்று, அவற்றின்மாயிசத்தை எமக்கு நிவேதிப்பாய்; அந்நாளிலே உனக்கு மோகும் தந்தருளுவோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இச்சரித்திரம் திருக்கா ளத்திப் புராணத்திற் கூறப்பட்டது.

நாயகி நாயகனது பெயர் கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன்பும், அவனைக் கண் டவுடன் வசமழிதல் இடையன்பும், அவனைக் கூடினவுடன் வசமழிதல் கடையன்பு மாம், அவ்வாறே பக்குவான்மா சிவனது பெயர் கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன் பும், அவரைக் கண்டவுடன் வசமழிதல் இடையன்பும், அவரைக் கூடினவுடன் வசம ழிதல் கடையன்புமாம். நாயகனது பெயர் கேட்டவுடன் வசமழியும் தலையன்பையு டைய நாயகிக்கு, அக்கேட்டலோடு காண்டல் கூடல்களும் நிகழ்ந்தவழி, முறுகி வள ரும் அன்பின் பெருக்கம் இத்துணைத்தென்று கூறுதல் கூடாதன்றோ! அதுபோலவே, “இந்தச்—சேனையர் திருக்காளத்தி மலைச்சை யெழுந்து செவ்வே—கோணமில் குடு மித் தேவ ரிருப்பாரும் பிடலாம்.” என்று நாணன் கூறினமை கேட்டவுடன் வசமழி த்த தலையன்பையுடைய இந்நாயகனுக்கு, அக்கேட்டலோடு சிவலிங்கப்பெருமானைக் காண்டல் கூடல்களும் நிகழ்ந்தவழி, முறுகி வளர்ந்த அதிதீவிரமாகிய அன்பின் பெரு க்கத்தை இத்துணைத்தென்று கூறுதல் கூடாது.

இவர் சிவனது சட்சதீசையினாலே பசுத்துவம் நீங்கி, சிவத்துவம் பெற்றார். அது இங்கே “திங்கள்சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர் காண முன்னே—யக்க ணர் கருணை கூர்ந்த வருட்டிரு நோக்க மெய்தித்—தங்கிய பவத்தின் முன்னேச் சார்பு விட்டகல நீங்கிப்—பொங்கிய வொளியி னீழற் பொருலிலன் புருவமானார்.” என்ப தனாலும், “முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வரு ருணைக்கி—னின்புறுவே தகத்திரு ம்பு பொன்னுறை போல் யாக்கைத்—தன்பரிசும் வினையிரண்டுள் சாரமல மூன் றுமற—வன்புழிழும் பாய்த்திரிவா ரவர்கருத்தி னளவினரோ.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது.

பத்தியானது மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என நால்வகைப்படும். அரக்கானது வெய்யிலின்முன் இருந்து வெதும்புதல்போல்வது மந்ததரபத்தி. மெழு கானது வெய்யிலுக்கு எதிர்ப்படின உருகுதல் போல்வது மந்தபத்தி. நெய்யானது குட்டுக்கு இளகுதல்போல்வது தீவிரபத்தி. தைலதாரையானது சிறிதும் இடைய ருது ஒருகுதல் போல்வது தீவிரதரபத்தி. இந்நாயகனது பத்தி தீவிரதரமேயாம் என்

பது சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டவுடனே நிகழ்ந்த இவர் செயல்களாலே தெளியப்படும். அச்செயல்கள் “மாகமார் திருக்கா ளத்தி மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள—வேகநா யகரைக் கண்டா ரெழுந்தபே ருவகை யன்பின்—வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக் கதோர் விரைவி னேடு—மோகமா யோடிச் சென்றார் தழுவினர் மோந்து நின்றார்.” “நெடிதுபோ துயிர்த்து நின்று நிறைந்தெழு மயிர்க்கா றேறும்—வடிவெலாம் புளகம் பொங்க மலர்க்கணை ருவி பாய—வடியனேற் கிவர்தா மிங்கே யகப்பட்டா ரச்சோ வென்று—படியிலாப் பரிவு தானோர் படிவமாம் பரிசு தோன்ற.” என்னும் திருவிருத்தங்களால் உணர்க.

இந்நாயனார் சுவாமியைக் கண்டவழி வணங்குதல் பயின்றறியாதவராதலானும், தாய் தந்தையர் தங்களுக்கு இனிய பிள்ளையைக் கண்டவுடன் பேராசையினால் மிக விரைந்து ஓடிப் போய், தழுவி மோத்தல் உலகியற்கை ஆதலானும் தமக்கு இனிய ராகிய சுவாமியைக் கண்டவுடனே அதிமோகமாய் விரைந்து ஓடிச் சென்று தழுவி மோத்தார் என்க. இவர் தம்மினும் சிவனே தமக்கு இனியராக அது பற்றியெழுந்து முறுகி வளர்ந்த அன்பே வடிவமாயினார். அது, இவர் திருக்காளத்திமலையை அணுகுமுன் பெரும்பசியால் வருத்தமுற்றும், சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டபின் இவருக்கு அங்வருத்தமென்பது சிறிதாயினும் தோன்றாமையானும், சிவபெருமான் துட்டமிருகங்கள் திரியும் காட்டிலே தனித்திருத்தலால் அவரைத் தாம் பிரியமாட்டாமை யையும், அவருக்கு அமுது செய்ய இறைச்சி இன்மையால் அதன்பொருட்டுத் தாம் பிரிதல்வேண்டினமையையும், குறித்து இவருக்கு எழுந்த பதைப்புமிகுதியினாலும், தெனிக. அப்பதைப்பும் அதனால் நிகழ்ந்த செயல்களும் இங்கே “வெம்மறக் குலத்து வந்த” என்பதுமுதல் “முன்புநின் றரிதினீங்கி” என்பது இறுதியாய் உள்ள எட்டுத் திருவிருத்தங்களாலும் உணர்த்தப்பட்டன. இன்னும், இவர் சிவபெருமானைக் கண்ட நான் முதல் ஆறுநாளும் பசி நித்திரையென்பன இவருக்குச் சிறிதும் தோன்றாமையானும், காடன் தம்மோடு பேசினமையும், அவனும் நாணனும் தம்மை விட்டுப் போயினமையும், தந்தையாகிய நாகன் முதலியோர் வந்து தம்மோடு பேசினமையும், தம்மைப் பிரிந்தமையும் பிறவும் இவருக்குச் சிறிதும் விளங்காமையானும், இவர் இடையறாது ஏழுகும் தைலதாரைபோல ஆவியோடாக்கை ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருகும் அன்புருவமே ஆயினார் என்பது ஐயம் திரிபு அற உணரப்படும்.

சிவன் உவப்பன செய்தலும் வெறுப்பன ஒழிதலும் அவரிடத்து அன்புடைமைக்கு அடையாளம் என்றீர். சுவாமிக்கு யாகத்திலன்றிப் பிறவழியில் மாமிசம் நிவேதித்தலும், வாயிற்கொண்டவரும் நீரால் அபிஷேகம் செய்தலும், காற்செருப்பினாலே திருமுடியில் நிரமாலியம் கழித்தலும், தலையிற்குட்டிய பூக்களைச் சாத்தலும், ஆகிய இவைகள் நினைப்பினும் எண்ணிற்ந்தகாலம் மிகக்கொடிய நாகத்துன்பம் பயக்குமன்றோ: அங்ஙனமாக, இவர் இவற்றைச் செய்தமை என்னையெனின்; இவர் இப்பிறப்பில் ஓர் ஆசாரியரை அடைந்து, இது புண்ணியம் இது பாவம் இது செயற்பாலது இது ஒழிதற்பாலது என்று ஒருகாலும் கேட்டும் அறிந்தவர் அல்லர். முற்பிறப்பிற் செய்த சிவபுண்ணிய மிகுதியினாலே தாம் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்த பொழுது திருமுடியிலே நீர் வார்த்து மலர் இட்டு இருத்தல் கண்டமையானும், ஒரு பார்ப்பான் யாதையோ கொண்டுவந்து ஊட்டினான் என்று கேட்டமையானும், அவர் மாட்டு முறுகி வளர்ந்த அன்பினாலே இவையே சுவாமிக்கு உவப்பாவன என்று துணிந்து, அவ்வாறு செய்ய நினைந்து, தமக்கு முன் இனியதாய் உள்ளது மாமிசமே

ஆதலால் அதுவே சுவாமிக்கும் இனியதாம் என்று மாமிசத்தை வாயில் அதுக்கிச் சுவை பார்த்து இனியனவற்றைப் படைத்தலும், பாத்திரம் இன்மையால் அபிஷேகத் திற்கு ஜலம் வாயில் எடுத்துக்கொள்ளுதலும், ஒருகையில் தேனெடுகலந்த மாமிசம் பொருத்திய கல்லையும் மற்றக்கையில் அம்புலிலிலும் இருத்தலால் புஷ்பங்களைத் தலையில் வைத்தலும், திருமுடியில் நிருமாலியத்தைக் காற்செருப்பினால் கழித்தலும் செய்தனர். இன்னும், தாம் மாமிசம் உண்டல்போலச் சுவாமியும் உண்பவென்று நினைந்து, “கொழுவிய தசைகனெல்லாம் கோலினிற் றெரிந்து கோத்தங்—கமுலுறு பதத்திற் காய்ச்சிப் பல்லிலு லதுக்கி நாவிற்—பழகிய வினிமை பார்த்துப் படைத்தலிவ் விறைச்சி சால—வழகிது நாய னீரே யமுதுசெய் தருளும்” என்று வேண்டிக்கோட லும், சிவன் முடிவில்லாத ஆற்றலுடையவரென்பது நோக்காமல், நீர் துணையின்றித் தனித்து இருக்கின்றீரே என்று நித்திரை இன்றி இராமுழுதும் எதிர்கின்ற காத்தலும் செய்தனர். இவையெல்லாம் முற்பிறப்பிற் செய்த சிவபுண்ணியம்குதியால் சிவன் மாட்டி எழுந்து இடையறுது மேன்மேலும் முறுகி வளர்ந்த அன்பின்பெருக்கத்தினாலே செய்யப்பட்டமையால், அவருக்கு மிக உவப்பாயின. இது சிவகோசரியாருக்குச் சிவன் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பொருளையுடைய “அவனுடைய வடிவெல்லாம்” என்பதுமுதல் “உணக்கவன்றன் செயல்காட்ட” என்பது இறுதியாய் உள்ள எழு திருவிருத்தங்களாலும் உணர்க. “பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்—செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலச மூனமுதம்—விரும்புற்று வேடனார் சேடரிய மயங்குளிர்த்தங்—கருட்பெற்று நின்றவா தோனோக்க மாடாமோ.” என்னும் திருவாசகத்தானும் காண்க. பேய்பிடியுண்டாரது செயலெல்லாம் பேயின்செயலாதல் போல, பசுபோதம் அற்றுச் சிவபோதம் உற்ற இந்நாயனாது செயலெல்லாம் சிவன் செயலேயாம் என்பது தெளிக.

சிவலிங்கப்பெருமானது திருக்கண்ணில் உதிரநீர் பாயக் கண்டபொழுது இந்நாயனாருக்கு உண்டாகிய பதைப்பு மிகுதியும், தமது கண்ணைத் தாமே இடக்கும்போதும் இவருக்குச் சிறியாயினும் வருத்தம் தோன்றாமையும், அக்கண்ணைச் சிவனுடைய கண்ணில் அப்பினவுடனே உதிரநீர் நிற்கக் கண்டமையால் எழுந்த ஆனந்த மிகுதியும், சிவனது மற்றக் கண்ணிலும் உதிரநீர் பாயக் கண்டு தமது மற்றக் கண்ணை இடக்கும் போதும் சுவாமி கண்ணில் உதிரநீர் நிற்கும் என்னும் துணிவினாற் பிறந்த விரும்பமும், இவருக்குச் சிவன்மட்டுள்ள அன்பே இன்பமாம் என்பதைத் தெளிவுற விளக்குகின்றன. அன்பே இன்பம் என்பது “அன்பினு லடியே னவியோ டாக்கையானந்த மாய்க்கசித் துருக” என்று திருவாசகத்தினும், “முடிவிலா வின்பமான வன்பினை யெடுத்திக் காட்ட” என்று இப்புராணத்தினும், “இறவாத வின்ப வன்பு வேண்டி” என்று காரைக்காலம்மையார் புராணத்தினும், கூறுமாற்றனும், அனுபவத்தானும் உணர்க.

இந்நாயனாது உயர்வொப்பில்லாத பேரண்பை, எம்போலிகளும் உணர்ந்து தம் மாட்டன்பு செய்து உய்தற் பொருட்டு, சிவகோசரியாருக்கு வெளிப்படுத்தப்புகுந்த பரம கருணாரிதியாகிய சிவன், இவர் தமது மற்றக் கண்ணையும் இடக்கும் பொருட்டு அம்மை ஊன்றும்போது, தரிக்கலாற்றாதவராகிய, தமது வியத்தில்தானாகிய இலியகத்திற்கேற்றிய திருக்கையினாலே இவர்கையை அம்போடும் பிடித்துக்கொண்டு, “நில்லு கண்ணப்ப நில்லு கண்ணப்பவென் னன்புடைத்தோன்ற னில்லு கண்ணப்ப” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இதனால் இந்நாயனாது அன்பிற்கும், சிவனது திருவருட்கும் உயர்வொப்புண்மை தெளிக. இவ்வாறு மும்முறை அருளிச்செய்தார் என்பது நக்கீரதேவர் அருளிச்செய்த கண்ணப்பதேவர் திருமறத்தில் “மற்றைக் கண்ணிலும் வடிக்கனை மடுத்தனை மடுத்தலு—நில்லுகண்ணப்ப நில்லுகண்ணப்ப வென்—னன்புடைத்தோன்ற னில்லுகண்ணப்பவென்—ரின்னுரை யதனெடு மெழிற்

சிவலிங்கர் தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர் கையா—லன்னவன் நன்கை யன்பொடு மகப்படப் பிடித்—தருளினன்.” என்பதனாலும், இங்கே “மூன்றடுக்கு - நாக கங்கண ரமுதவாக்குக் கண்ணப்ப நிற்க வென்ற.” எனக் கூறியவாற்றாலும், உணர்க.

இதிகாற்றுக் கூறியவாற்றால், சிவன்மாட்டுள்ள அன்பே பேரின்பம் என்பதும், அவ்வன்புடைமையிலே தமக்கு உயர்வொப்பில்லாதவர் இக்கண்ணப்பநாயனாரையே என்பதும், செவ்விதிற்றுணியப்படும். அது “கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை கண்டபி—னென்னப்ப னென்னொப்பி லென்னையுமாட் கொண்டருளி - வண்ணப் பணித் தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்—சண்ணப்பொன் னீற்றற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பி.” என்று திருவாசகத்தும், “கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை யென்ற மையாற்—கண்ணப் பனொப்பதோ ரன்பதனைக் - கண்ணப்பர்—தாமறிதல் காளத்தி யாரறித லல்லதுமற்—ரூரயி மன்பன் நது.” என்று திருக்களிற்றுப்படியாரினும், கூறுமாற்றினும், தெளிக.

குங்குலியக்கலயநாயனார்புராணம்.

வாய்ந்தநீர் வளத்தா லோங்கி மன்னிய பொன்னி நாட்டி
னேய்த்தநீர் மறையோர் வாழு மெயிற்பதி யெறிநீர்க் கங்கை
தோய்த்தநீர் சடையார் பண்டு தொண்டர்மேல் வந்த கூற்றைக்
காய்த்தசே வடியார் நீடு யிருப்பது கடவு ராகும்.

(க)

வயலெலாம் விளைசெஞ் சாலி வரம்பெலாம் வளையின் முத்த
மயலெலாம் வேள்விச் சாலை யணையெலாம் கழுநீர்க் கற்றை
புயலெலாம் கழுகின் காடப் புறமெலா மதன்சீர் போற்றல்
செயலெலாம் தொழில் னாரே செழுந்திருக் கடவு ரென்றும்.

(உ)

குடங்கையி னகன்ற வுண்கட் கடைசியர் குழமி யாங்
மிடம்படு பண்ணை தோறு மெழுவன மருதம் பாடல்
வடம்புரி முந்தான் மார்பின் வைதிக மறையோர் செய்கைச்
சடங்குடை யிடங்க டோறு மெழுவன சாமம் பாடல்.

(ஈ)

துங்கநீன் மருப்பின் மேதீ படிந்துபால் சொரிந்த வாவிச்
செங்கயல் பாய்ந்து வாசக் கமலமுந் தீம்பா னாறு
மங்குளேய் மாடச் சாலை மருங்கினை யொதுங்கு மஞ்ச
மங்கவை பொழிந்த நீரு மாகுதிப் புகைப்பா னாறும்.

(ஐ)

மருவிய திருவின் மிக்க வளம்பதி யதனில் வாழ்வா
ரருமறை முந்தான் மார்பி னந்தணர் கலய ரென்பார்
பெருநதி யணியும் வேணிப் பிரான்கழல் பேணி நானு
முருகிய வன்பு கூர்ந்த சிந்தையா ரொழுக்க மிக்கார்.

(ஔ)

பாலனா மறையோன் பற்றப் பயங்கெடுத்த தருளு மாற்றான்
மாலுநான் முகனுங் காண வடிவுகொண் டெதிரே வந்து
காலனா ருயிர்செற் றார்க்குக் கமழ்த்தருங் குவியத் துபஞ்
சாலவே நிறைந்து விம்ம விடும்பணி தலையின் றுள்ளார்.

(ஐ)

கண்ணகி கலிக்குஞ் சென்னிக் கண்ணுத லெம்பி ராற்றும்
பொங்குருங் குலியத் தூபம் பொலிவுறப் போற்றிச் செல்ல
வங்கவ ருளினுலே வறுமைவந் தடைந்த பின்னுந்
தங்களு யகர்க்குத் தாமுன் செய்பணி தவாமை யுய்த்தார். (௭)

இந்நெறி யொழுது நாளி லிலம்பாடு நீடு செல்ல
நன்னில முற்றும் விற்று நாடிய வடிமை விற்றும்
பன்னெடுந் தனங்கண் மாளப் பயின்மனை வாழ்க்கை தன்னின்
மன்னிய சுற்றத் தோடு மக்களும் வருந்தி னார்கண். (௮)

யாதென்று மில்ல யாகி யிருபக லுணவு மாறிப்
பேதுறு மைந்த ரோடும் பெருகுசுந் தத்தை நோக்கிக்
காதல்செய் மனைவி யார்தங் கணவனார் கலய னார்கைக்
கோதின்மங் கலநாற் ருலி கொடுத்துநெற் கொள்ளு மென்றார். (௯)

அப்பொழு ததனைக் கொண்டு நெற்கொள்வா னவரும் போக
வொப்பில்குங் குலியங் கொண்டோர் வணிகனு மெதிர்வந் துற்றா
னிப்பொதி யென்கொ லென்றா ருன்னவா ரியம்பக் கேட்டு
முப்புரி முத்தூன் மார்பர் முகமலர்ந் திதனைச் சொன்னார். (௧௦)

ஆறுசெஞ் சடைமேல் வைத்த வங்கனார் பூசைக் காண
நாறுகுங் குலிய மீதே னுளின்ன பெற்றே நல்ல
பேறுமற் றிதன்மே லுண்டோ பெருப்பேறு பெற்று வைத்து
வேறினிக் கொள்வ தென்னென் றுரைத்தெழுந் விருப்பின் டிக்கார். (௧௧)

பொன்றரத் தாரு மென்று புகன்றிட வணிகன் ருனு
மென்ற விசைத்த தென்னத் தாலியைக் கலய ரீத்தா
ரன்றவ னதனை வாங்கி யப்பொதி கொடுப்பக் கொண்டு
கின்றிலர் விரைந்து சென்றார் நிறைந்தெழு களிப்பி னேடும். (௧௨)

விடையவர் ிரட்டானம் விரைந்துசென் றெய்தி யென்னை
யுடையவ ரெம்மை யாளு மொருவர்தம் பண்டா ரத்தி
லடைவுற வொடுக்கி யெல்லா மயர்த்தெழு மன்பு பொங்கச்
சடையவர் மலர்த்தார் போற்றி யிருந்தனர் தமக்கொப் பில்லார். (௧௩)

அன்பரங் கிருப்ப நம்ப ருளினு லளகை வேந்தன்
றன்பெரு சிதியத் தூர்த்துத் தாணிமே னெருங்க வெங்கும்
பொன்பயில் குவைபு நெல்லும் பொருவில்பல் வளனும் பொங்க
மன்பெருஞ் செல்வ மாக்கி வைத்தனன் மனையி னீட. (௧௪)

மற்றவர் மனைவி யாரு மக்களும் பசியால் வாடி
யற்றைநா ளிரவு தன்னி வயர்வுறத் துயிலும் பொதி
னற்றவக் கொடிய னார்க்குக் கணவிடை நா த னல்கத்
தெற்றென வுணர்ந்து செல்வங் கண்டபின் சிந்தை செய்வார். (௧௫)

கொம்பனு ரில்ல மெங்குங் குறைவிலா நிறைவிற் காணு
மம்பொனின் குவைபு நெல்லு மரிசியு முதலா யுள்ள
வெம்பிரா னருளா மென்றே யிருகரங் குவித்துப் போற்றித்
தம்பெருங் கணவ னார்க்குத் திருவழு தமைக்கச் சார்ந்தார். (௧௬)

காலனைக் காய்ந்த செய்ய காலனார் கலய னாரா
மாலுமன் புடைய சிந்தை யடியவ ரறியு மாற்றார்
சாலரீ பசித்தா யுன்றன் றடநெடு மனையி னண்ணிப்
பாலினின் னடிசி லுண்டு பருவர லொழிக வென்றார். (௧௭)

கலையனா ரதனைக் கேளாக் கைதொழு திறைஞ்சிக் கங்கை
யலைபுனற் சென்னி யார்த மருண்மறுத் திருக்க வஞ்சித்
தலையிசைப் பணிமேற் கொண்டு சங்கரன் கோயி னின்று
மலைநிகர் மாட வீதி மருங்குதம் மனையைச் சார்ந்தார். (௧௮)

இல்லத்திற் சென்று புக்கா ரிருநிதித் குவைக ளார்த்
செல்வத்தைக் கண்டு நின்று திருமனை யாரை நோக்கி
வல்லொத்த டுதலா யிந்த விளைவெலா மென்கொ லென்ன
வல்லொத்த கண்ட னெம்மா னருடா வந்த தென்றார். (௧௯)

மின்னிடை மடவார் கூற மிக்கசீர்க் கலய னார்தா
மன்னிய பெருஞ்செல் வத்து வனமலி சிறப்பை நோக்கி
யெண்ணையு மாளுந் தன்மைத் தெந்தையெம் பெருமா னீசன்
றன்னரு ளிருந்த வண்ண மென்றுகை தலைமேற் கொண்டார். (௨௦)

பதுமந் திருவின் மிக்கார் பரிகலந் திருத்திச் கொண்டி
கதுமெனக் கணவ னாரைக் கண்ணுதற் கன்ப ரோடும்
விதிமுறை தீப மேந்தி மேவுமின் னடிசி லூட்ட
வதுநுகர்ந் தின்ப மார்த்தா ரருமறைக் கலய னார்தாம். (௨௧)

சூர்தொறும் பலிகொண் டிக்கு மொருவன தருளி னாலே
பாரினி லார்த்த செல்வ முடையராம் பண்பி னீழிச்
சீருடை யடிசி னல்ல செழுங்கறி தயிர்நெய் பாலா
லார்தரு காதல் கூட வடியவர்க் குதவு னாளில். (௨௨)

செங்கண்வெள் ளேற்றின் பாகன் திருப்பனந் தாளின் மேவு
மங்கணன் செம்மை கண்டு கும்பிட வரச னாரவம்
பொங்கித்தன் வேழு மெல்லாம் பூட்டவு நேர்நில் லாமைக்
கங்குலும் பகலுந் தீராக் கவலையுற் றழுங்கிச் செல்ல. (௨௩)

மன்னவன் வருத்தங் கேட்டு மாசறு புகழின் மிக்க
நன்னெறிக் கலய னார்தா நாதனை நேரே காணு
மந்நெறி தலையின் றுனென் றரசனை விரும்பித் தாழு
மின்னெறித் தனைய வேணி விகிந்தனை வணங்க வந்தார். (௨௪)

மழுவுடைசு செய்ய கையர் கோயில்கண் மருங்கு சென்று
தொழுதுபோந் தன்பி னோடுத் தொன்மறை நெறிவ ழாமை
முழுதுல கிணையும் போற்ற மூன்றெரி புரப்போர் வாழுஞ்
செழுமலர்ச் சோலை வேலித் திருப்பனந் தாளிற் சேர்த்தார். (௨௫)

காதலா லரச னுற்ற வருத்தமுங் களிற்றி னோடு
தீதில்வன் சேனை செய்யுந் திருப்பணி நேர்ப டாமை
மேதினி மிசையே யெய்து வீழ்ந்தின்ப பதுவு நோக்கி
மாதவக் கலயர் தாழு மனத்தினில் வருத்த மெய்தி. (௨௬)

சேனையு மாலை பூண்ட திரளுமெய்த் தெழாமை நோக்கி
யானுமில் விளைப்புந் தெய்க்கு மிதுபெற வேண்டு மென்று
தேனலர் கொன்றை யார்தந் திருமேனிப் பூங்கச் சேய்ந்த
மானவன் கயிறு பூண்டு கழுத்தினால் வருத்த லுற்றார். (௨௭)

நண்ணிய பொருமை யன்பி னொறு பாசத் தாலே
திண்ணிய தொண்டர் பூட்டி யிளைத்தபின் றிறம்பி நிற்க
வொண்ணுமோ கலய னூர்த மொருப்பாடு கண்ட போதே
யண்ணலார் நேரே நின்ற ரமரரும் விசம்பி லார்த்தார். (௨௮)

*
பார்மிசை நெருங்க வெங்கும் பரப்பினர் பயிப்பூ மாரி
தேர்மலி தானை மன்னன் சேனையுங் களிற்று மெல்லாங்
கார்பெறு கானம் போலக் களித்தன கைகள் கூப்பி
வார்கழல் வேந்தன் றொண்டர் மலரடி தலைமேல் வைத்து. (௨௯)

விண்பயில் புரங்கள் வேவ வைதிகத் தேரின் மேருத்
திண்சிலை குனிய நின்றார் செந்சிலை காணச் செய்தீர்
மண்பகிர்ந் தவனுங் காணு மலரடி யிரண்டும் யாரே
பண்டுகட யடியா ரல்லாந் பரிந்துநேர் காண வல்லார். (௩௦)

என்றுமெய்த் தொண்டர் தம்மையேத்தியங் கெம்பி ரானுக்
கொன்றிய பணிகண் மற்று முள்ளன பலவுஞ் செய்து
நின்றவெண் கவிகை மன்ன னீங்கவு நிகரி லன்பர்
மன்றிடை யாடல் செய்யு மலர்க்கழல் வாழ்த்தி வைகி. (௩௧)

சிலபகல் கழிந்த பின்பு திருக்கட ளூரி னண்ணி
நிலவுதம் பணியிற் றங்கி நிகழுநா ணிகரில் காழித்
தலைவராம் பின்னை யாருந் தாண்டகச் சதுர ராகு
மலர்புக முரசங் கூட வங்கெழுந் தருளக் கண்டு. (௩௨)

மாதிலா மகிழ்ச்சி பொங்க வெதிர்கொண்டு மனையி லெய்தி
யீறிலா வன்பின் மிக்கார்க் கின்னமு தேற்கு மாற்று
லாறுநற் சுவைக ளோங்க வமைத்தவ ரருளே யன்றி
நாறுபூங் கொன்றை வேணி நம்பர்தம் மருளும் பெற்றார். (௩௩)

கருப்புலில் லோனைக் கூற்றைக் காய்ந்தவர் கடவுள் மன்னி
விரப்பறு மன்பு மேன்மேன் மிக்கெழும் வேட்கை கூர
வொருப்படு முள்ளத் தன்மை யுண்மையாற் றமக்கு நேர்ந்த
திருப்பணி பலவுஞ் செய்து சிவபத நிழலிற் சேர்ந்தார். (௩௪)

தேனக்க கோதை மாதர் திருநெடுந் தாலி மாறித்
கூனற்றண் பிறையி னூர்க்குக் குங்குலி யங்கொண் டிய்த்த
பாண்மைத்தின் கலய னாரைப் பணிந்தவ ரருளி னாலே
மானக்கஞ் சாறர் மிக்க வண்டுகழ் வருத்த லுற்றேன். (௩௫)

குங்குலியக்கலயநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௮௭௦.

சு ச ன ம்.

சிவசந்நிதானத்திலே தூபம் இதேல்.

திருக்கோயில்களிலே சிவசந்நிதானத்தில் மெய்யன்போடு சுகந்ததூபம் இடத் தல் சிவபுண்ணியமாம். அது “பெரும்புலர் காலை மூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்த ராகி— யரும்பொடு மலர்கள் கொண்டாங் கார்வத்தை யுள்ளே வைத்து—விரும்பினல் விளக் குத் தூபம் விதியினு லிடவல் லார்க்குக்—கரும்பினிற் கட்டி போல்வார் கடலூர்வீ ரட்ட னோரே.” என்னும் திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரத்தான் அறிக. தூபம் ஐவகை ப்படும்; அவற்றை “ஐவகைய தூபங்க ளாவனதாங் குந்தருகந்—தூய்பெருங் கருப் பூரந் தன்னியகா ரகில்வெண்மை—யெய்தியசந் தனயினிய குக்குலுவு மெனவறிக— நெய்யதனாற் றிருவிளக்கைக் காபிலத்தா னிகழ்த்துகவே.” என்னும் சிவதருமோத்த ரச் செய்யுளிற் காண்க.

இச்சிவபுண்ணியத்தினால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இக்குங்குலியங்கலயநாயனார் என்பது இவர் தமக்குச் செல்வம் உள்ள பொழுதன்றி மிகுத்த வறுமை எய்தியபொழு தும் இத்திருத்தொண்டைத் தவறாது செய்தமையாலே தெளியப்படும். இவர் தமது மனைவியார் இரண்டுகாள் போசனம் இன்றி வருந்தும் புதல்வரையும் சுற்றத்தாரை யும் பார்த்து இராங்கி, டெல்லுக்கொள்ளும் பொருட்டுத் தம்பிடத்திலே தந்த தாலியைக் கொண்டு போம்பொழுது; குங்குலியப் பொதியைக்கண்டு, தம்மையும் தமது மனைவி முதலியோரையும் வருத்தும் பெரும்பசியைச் சிறிதும் நோக்காமல், அத்தா லியைக் கொடுத்துக் குங்குலியப் பொதியை வாங்கி, பெருமகிழ்ச்சி உற்றமையே இவர் இப்புண்ணியத்தை இடையறாத மெய்யன்போடு செய்தனர் என்பதற்குச் சான் றும். அக்குங்குலியப் பொதி சிவபெருமானது பண்டாரத்திற் சேர்த்தவுடன், அத னால் இவருக்கு உளதாகிய ஆனந்தம் முன்ன சிகழ்ச்சிகளை மறப்பித்து மேன்மேலும் வளர்ந்த பெரும் வியப்பை “ஓருவர்தம் பண்டாரத்தி—லடைவுற வொடுக்கி யெல்லா மயர்த்தெழு மன்பு பொங்கச்—சடையவர் மலர்த்தான் போற்றி யிருந்தனர் தமக் கொப் பில்லார்.” என்பதனாற் காண்க. இன்னும், இவரது மெய்யன்பின் முதிர்ச்சி, திருப்பனந்தாளிலே இராஜா யானைகள் எல்லாவற்றையும் பூட்டி இழுப்பித்தும் நிமி ராத சிவலிங்கம் இவரால் சிமிர்ந்தமையானும், தெளியப்படும். இத்துணைச் சிறப்பி னதாகிய மெய்யன்பினாலன்றே, சமயகுரவர்களாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாய னார் திருநாவுக்கரசநாயனார் என்பவர்கட்குத் திருவழுதுசெய்வித்த பெரும்பேறும் பெற்றனர்.

மானக்கஞ்சாறநாயனாற்புராணம்.

மேலாறு செஞ்சடைமேல் வைத்தவர்தாம் விரும்பியது
தூலாறு நன்குணர்வார் தாம்பாடு நோன்மையது
கோலாறு தேன்பொழியக் கொழுங்கனியின் சாரெழுருங்
காலாறு வயற்கரும்பின் கமழ்சாறார் கஞ்சாறார்.

(ச)

கண்ணீலக் கடைசியர்கள் கடுங்கனையிற் பிழைத்தொதுங்கி
புண்ணீர்மைப் புணர்ச்சிக்கண் ணுறைத்துமலர்க் கண்சிவக்குந்
தண்ணீர்மென் கழுநீர்க்குத் தடஞ்சாலி தலைவணங்கு
மண்ணீர்மை நலஞ்சிறந்த வளவயல்க ளாவயல்கள்.

(உ)

புயல்காட்டுங் கூந்தல்கிறு புறங்காட்டப் புனமயிலி
னியல்காட்டி யிடையொதுங்க வினங்காட்டு முழத்தியர்கண்
முயல்காட்டு மதிதோற்கு முகங்காட்டக் கண்மூரிக்
கயல்காட்டுந் தடங்கல்பல கதிர்காட்டுந் தடம்பணைகள்.

(க)

சேறணிதண் பழனவயற் செழுநெல்லின் கொழுங்கதிர்போய்
வேறருகு மிடையேலிப் பைங்கமுகின் மிடறுரிஞ்சி
மாறெழுதிண் குலவளைப்ப வண்டலைதண் டலைழுமவர்
தாறரியு நெடுங்கொடுவா னனையவுள தனியிடங்கள்.

(ச)

பாங்குமணிப் பலவெயிலுஞ் சலவெயிலு முளமாட
ஞாங்கரணி துகிற்கொடியு நகிற்கொடியு முளவரங்க
மோங்குநிலைத் தோரணமும் பூரணமும் பழுமுளவாற்
பூங்கணைவீ தியிலணைவோர் புலமறுகுஞ் சிலமறுகு.

(இ)

மனைசாலு நிலையறத்தின் வழிவந்த வளம்பெருகும்
வினைசாலு முழவுதொழின் மிக்கபெருங் குடிதுவன்றிப்
புனைசாயன் மயிலனையார் நடம்புரியப் புனைமுழவங்
கனைசாறு மிடையீ திக் கஞ்சாறு விளங்கியதால்.

(ஈ)

அப்பதியிற் குலப்பதியா யரசர்சே னுபதியாஞ்
செப்பவருங் குடிவினங்கத் திருவவதா ரஞ்செய்தார்
மெய்ப்பொருளை யறிந்துணர்ந்தார் விழுமியவே னாண் குடிமை
வைப்பனைப மேன்மையினர் மானக்கஞ் சாறனர்.

(எ)

பணிவுடைய வடிவுடையார் பணியினெடும் பணியிதயி
னணிவுடைய சடைமுடியார் க் காளாகும் பதம்பெற்ற
தனிலிவ்பெரும் பேறுடையார் தம்பெருமான் கழல்சார்ந்த
துணிவுடைய தொண்டர்க்கே யேவல்செயுந் தொழில்புண்டார்.

(அ)

மாறில்பெருஞ் செல்வத்தின் வளம்பெருக மற்றதெலா
காறுவவுஞ் சடைக்கற்றை யங்கணர்தம் மடியாரா
மீறில்பெருந் திருவுடையா ருடையாரென் றியாவையுநர்
கூறுவதன் முன்னவர்தங் குறிப்பறிந்து கொடுத்தள்ளார்.

(ஊ)

விரிகடல்குழ் மண்ணுலகை விளக்கியலித் தன்மையாராம்
பெரியவர்க்கு முன்சிலநாட் பிள்ளைப்பே றின்மையினு
வரியறியா மலர்க்கழல்க் ளறியாமை யறியாதார்
வருமகவு பெறற்பொருட்டு மனத்தருளால் வருத்தினார்.

(க0)

குழைக்கலையும் வடிகாதிற் கூத்தனா ருளாலே
மழைக்குதவும் பெருங்கற்பின் மனைக்கிழத்தி யார்தம்பா
விழைக்கும்வினைப் பயன்குழந்த விப்பிறவிக் கொடுஞ்சூழற்
பிழைக்குநெறி தமக்குதவப் பெண்கொடியைப் பெற்றெடுத்தார்.

(க1)

பிறந்தபெரு மகிழ்ச்சியினுற் பெருமுதற் களிசிறப்பச்
சிறத்தநிறை மங்கலனா ரியமுழங்கத் தேவர்பிரா
னறந்தலினை நவர்க்கெல்லா மனவிலவனத் தருள்பெருக்கிப்
புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப் பொற்கொடியை வளர்க்கின்றார்.

(க2)

காப்பணியு மிளங்குழலிப் பதரீங்கிக் கமழ்சுரும்பின்
பூப்பயிலுஞ் சுருட்டுழலும் பொலங்குழையு முடன்றமு
யாப்புறமென் சிறுமணிமே கலையணிநிற் றுடையுடன்
கோப்பமைகிங் கிணியசையக் குறுத்தளிர்மெல் லடியொதுங்கி.

(கங)

புணைமலர்மென் கரங்களிளுற் போற்றியதா தியர்நவெண்
மனையகத்து மணிமுன்றின் மணற்சிறி லிழைத்துமணிக்
களைகுரனா புரமலையக் கழன்முதலாப் பயின் றுமுல
நனைமுஞ்செய் முதற்பருவ நண்ணினளப் பெண்ணமுதம்.

(கச)

உறுகவின்மெய்ப் புறம்பொலிய வொளிங்ஙசுப்பை முலைவருத்த
முறுவல்புற மலராத முகிண்முத்த நகையென்னு
நறுமுனைமென் கொடிமருங்கு னளிர்ச்சுருளந் தளிர்ச்செங்கை
மறுவில்குலக் கொழுந்தினுக்கு மணப்பருவம் வந்தணைய.

(கதி)

திருமகட்டு மேல்விளங்குஞ் செம்மணியின் நீபமெனு
மொருமகளை மண்ணுலகி லோங்குகுல மரபினராய்க்
கருமிடற்று மறையவனார் தமராய் கழலேயர்
பெருமகற்கு மகட்பேசி வந்தணைந்தார் பெருமுதியோர்.

(கக)

வந்தழ தறிவோரை மானக்கஞ் சாற்றார்
முந்தைமுறை மையின்விரும்பி மொழிந்தமணத் திறங்கேட்டே
யெந்தமது மரபினுக்குத் தரும்பரிசா லேயுமெனச்
சிந்தைமகிழ் வுறவுரைத்து மணநேர்ந்து செலவிட்டார்.

(கஎ)

சென்றவருங் கஞ்சாற்ற மணயிசைந்த படிசெப்பக்
குன்றினைய புயத்தேயர் கோளுரு மிகவிரும்பி
நின்றநிலை மையினிரண்டு திறத்தார்க்கு நேர்வாய்
மன்றல்வினை மங்கலநாண் மதிநூல்வல் லவரவருத்தார்.

(கஅ)

மங்கலமாஞ் செயல்விரும்பி மகட்பயந்த வள்ளலார்
தங்குலநீன் சுற்றமெலாந் தயங்குபெருங் களிசிறப்பப்
பொங்கியவெண் முளைப்பெய்து பொலங்கலங்க ளிடைநெருங்கக்
கொங்கலர்தண் பொழின்மூனார் வதுவைமுகங் கோடித்தார்.

(கஆ)

கஞ்சாற்ற மகட்கொடுப்பக் கைப்பிடிக்க வருகின்ற
வெஞ்சாத புகழ்ப்பெருமை யேயர்குலப் பெருமானுந்
தஞ்சால்பு ளிறைசுற்றந் தலேகிறைய முரசியம்ப
மஞ்சாறு மலர்ச்சோலைக் கஞ்சாற்றின் மருங்கணைய.

(உ௦)

வள்ளலார் மணமவ்வுர் மருங்கணையா முன்மலர்க்க
னொள்ளிழையைப் பயந்தார்தந் திருமணையி லொருவழியே
தென்னுதிரை நீருலக முய்வதற்கு மற்றவர்த
முள்ளநிலைப் பொருளாய வும்பர்பிரான் ஞானனைவான்.

(உ௧)

முண்டநிறை செற்றியின்மேன் முண்டித்த திருமுடியிற்
கொண்டசிகை முச்சியின்கட் கோத்தணிந்த வெற்புமணி
பண்டொருவ னுடலங்கம் பரித்தநா ளதுகடைத்த
வெண்டரள மெனக்காதின மிசையசையும் குண்டலமும்.

(உ௨)

அவ்வென்பி னெளிமணிகோத் தணிந்ததிருத் தாழ்வடமும்
பைவன்பே ரரவொழியத் தோளிலிடம் பட்டிகையு
மைவந்த நிறக்கேச வடப்பூணு தாலுமனச்
செவ்வன்பர் பவமாற்றுந் திருநீற்றுப் பொக்கணமும்.

(2.௩)

ஒருமுன்கைத் தனிமணிகோத் தணிந்தவொளிர் சூத்திரமு
மருமறைநூற் கோவணத்தின் மிசையசையுந் திருவுடையு
மிருகிலத்தின் மிசைதோய்ந்த வெழுதரிய திருவடியுந்
திருவடியிற் நிரப்பஞ்ச முத்திரையுந் திகழ்ந்திலங்கு.

(2.௪)

பொழிமூடு தழுவென்னத் திருமேனி தனிற்பொலிந்த
படிநீடு திருநீற்றின் பரப்பணிந்த பாண்மையராய்க்
கொடிநீடு மறுகணைந்து தம்முடைய குடிர்கமலத்
தடிநீடு மனத்தன்பர் தம்மனையி னகம்புகுத்தார்.

(2.௫)

வந்தணைந்த மாவிரத முனிவரைக்கண் டெதிரொழுந்து
சிந்தைகனி கூர்ந்துமகிழ் சிறந்தபெருந் தொண்டனா
ரெந்தையிரான் புரிதவத்தோ ரிவ்விடத்தே யெழுந்தருள
வுய்தொழிந்தே னடியேனென் றுருகியவன் பொடுபணிந்தார்.

(2.௬)

நற்றவராம் பெருமானார் ஈலமிகுமன் பரைநோக்கி
யுற்றசெயன் மங்கலபிங் கொழுகுவதென் னெனவடியேன்
பெற்றதொரு பெண்கொடிதன் வதுவையெனப் பெருந்தவரு
மற்றுமக்குச் சோபனமா குவதென்று வாய்மொழிந்தார்.

(2.௭)

ஞானச்செய் தவரடிமேற் பணிந்துமனை யகண்ணி
மானக்கஞ் சாறனார் மணக்கோலம் புனைந்திருந்த
தேனூக்க மலர்க்கூத்தற் நிருமகளைக் கொண்டணைந்து
பானற்கத் தாமரைத்து வருமவரைப் பணிவித்தார்.

(2.௮)

தஞ்சாணத் திடைப்பணிந்து தாழ்ந்தெழுந்த மடக்கொடிதன்
மஞ்சுதழைத் தெனவளர்ந்த மலர்க்கூத்தற் புறநோக்கி
யஞ்சலிமெய்த் தொண்டரைப்பார்த் தணங்கிவடன் மயிர்நமக்குப்
பஞ்சவடிக் காமென்றார் பரவவடித் தலங்கொடுப்பார்.

(2.௯)

அருள்செய்த மொழிகேளா வடற்சரிகை தனையுருவிப்
பொருள்செய்தா மெனப்பெற்றே னெனக்கொண்டு பூங்கொடித
னிருள்செய்த கருங்கூந்த லடியிலரித் தெதிரின்ற
மருள்செய்த பிறப்பறுப்பார் மலர்க்கரத்தி னிடைதீட்ட.

(௩.0)

வாங்குவார் போனின்ற மறைப்பொருளா மவர்மறைந்து
பாங்கின்மலை வல்லியுடன் பழையமழ விடையேறி
யோங்கியவின் மிசைவந்தா ரொளிவிசம்பி னிலனெருங்கத்
தூங்கியபொன் மலர்மாரி தொழும்பர்தொழு தெதிர்விழுந்தார்.

(௩.௧)

விழுந்தெழுந்து மெய்ம்மறந்த மெய்யன்பர் தமக்குமதித்
கொழுந்தலைய விழுங்கங்கை குதித்தசடைக் கூத்தனா
ரெழும்பரிவு நம்பக்க லுணக்கிருந்த பரிசிந்தச்
செழும்புவனங் களிலேறச் செய்தோடிமன் றருள்செய்தார்.

(௩.௨)

மருங்குபெருங் கணநாதர் போற்றிசைப்ப வானவர்க
ணெருங்கவிடை மேல்கொண்டு சின்றவர்முன் னின்றவர்தா
மொருங்கியநெஞ் சொகரங்க ளுச்சியின்மேற் குவித்தையர்
பெருங்கருணைத் திறம்போற்றும் பெரும்பேறு நேர்பெற்றார். (௩௩)

தொண்டனார் தமக்கருளிச் சூழ்ந்திமையோர் துதிசெய்ய
விண்டைவார் சடைமுடியா ரெழுந்தருளிப் போயினார்
வண்டிவார் குழற்கொடியைக் கைப்பிடிக்க மணக்கோலங்
கண்டவர்கள் கண்களிப்பக் கலிக்காம னாற்புகுந்தார். (௩௪)

வந்தணைந்த வேயர்குல மன்னவனார் மற்றந்தச்
சிந்தைகினை வரியசெயல் செறிந்தவர்பார் கேட்டருளிப்
புந்தியினான் மிகவுவந்து புனிதனா ருள்போற்றிச்
சிந்தைதளர்ந் தருள்செய்த திருவாக்கின் றிறங்கேட்டு. (௩௫)

மனந்தளரு மிடர்கீங்கி வானவரநா யகரருளாற்
புனைத்தமலர்க் குழல்பெற்ற பூங்கொடியை மணம்புணர்த்து
தனம்பொழிந்து பெருவதுவை யுலகெலாந் தலைசிறப்ப
வினம்பெருகத் தம்முடைய வெயின்முதூர் சென்றணைந்தார். (௩௬)

வேறு.

ஒருமகள் கூந்த றன்னை வதுவைநா னொருவர்க் கீந்த
பெருமையார் தன்மை போற்றும் பெருமையென் னளவிற் ருமே
மருவிய கமரிற் புக்க மாவடு விடேலென் னேசை
புரிமையாற் கேட்ட வல்லார் திறமினி யுரைக்க லுற்றேன். (௩௭)

மானக்கஞ்சாற்றநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௯௦௭.

சூ ச ன ம்.

சிவனடியார்கள் விரும்பியதைக் குறிப்பறிந்து கொடுத்தல்.

சிவனடியார்கள் விரும்பியது யாதாயினும், அதனை அவர் கேட்டுமுன் அவர்
குறிப்பறிந்து கொடுத்தல் மிகச் சிறந்த சிவபுண்ணியமாம். இச்சிவபுண்ணியத்தால்
மிகச் சிறப்புற்றவர் இம்மானக்கஞ்சாற்றநாயனார். இவர் மாவீரதி வடிவங்கொண்டு
வந்த பரமசிவன் தம்முடைய புதல்வியினது கூந்தலை நோக்கி, இவளது தலையிற்
நமக்குப் பஞ்சவடிக்காம் என்று அருளிச்செய்தவுடனே; அப்பெண்ணோ தாம் அருந்
தவஞ் செய்து பெற்ற ஏகபுத்திரி என்பதும், அத்தினமோ அவளுக்கு விவாகம் நிக
ழும் தினம் என்பதும், நோக்காமல் பெருமகிழ்ச்சியோடும் அவளது கூந்தலை அடியில்
அரிந்து நீட்டிய பெருந்தகைமையே இவளது சங்கமபத்திக்குச் சான்றும். குடும்பத்
தோடு கூடியிருந்தும் வாசனைமாண்டு நின்ற இந்நாயனாறு மெய்யன்பை எம்போலி
களும் உணர்ந்து தம்பிடத்து அன்புசெய்து உய்தற்பொருட்டு அன்றோ, கருணாகிரியா
கிய சிவன் இவளது செயற்கருஞ்செயலை யாவர்க்கும் வெளிப்படுத்தியருளினார். மாவீ
ரதம் உட்சமயம் ஆறனுள் ஒன்று. இச்சமயிகள் சிவனை என்முமாலதரித்த மூர்த்தியா
கத் தியானிப்பார்; தமது சாஸ்திரத்திற் கூறிய முறையே திண்ணப்பெற்று, எலும்பணி
தல் முதலிய சரியைகளை அனுட்டிப்பார். பஞ்சவடியாவது மயிரினாலே அகலமாகச்
செய்யப்பட்டு மார்பிலே பூணூலாகத் தரிக்கப்படும் வடமாம். வடம் எனினும் வடி
எனினும் ஒக்கும். பஞ்சம் என்பது விரிவு.

அரிவாட்டாய நாய்ஞர்புராணம்.

வரும்புண் பொன்னி நாட்டொரு வாழ்பதி
சரும்பு வண்டொடு சூழ்ந்து முரன்றிட
வீரும்பு மென்க ணுடையவாய் விட்டுநீள்
சரும்பு தேன்சொரி புங்கண மங்கலம்.

(ச)

செந்நெ லார்வயற் கட்டசெந் தாமரை
முன்னர் நத்துமிழ் முத்தஞ் சொரிந்திடத்
துன்னு மள்ளர்கைம் மேற்கொண்டு தோன்றுவார்
மன்னு பங்கய மாகிதி போன்றுனார்.

(உ)

வளத்தி னீடும் பதியதன் கண்வரி
புளர்த்து மைம்பா லுடையோர் முகத்தினுங்
களத்தின் மீதுங் கயல்பாய் வயலயற்
குளத்து நீடும் குழையுடை நீலங்கள்.

(ஈ)

அக்கு லப்பதி தன்னி லறநெறிக்
தக்க மாமனை வாழ்க்கையிற் றங்கினார்
தொக்க மாகிதித் தொன்மையி லோங்கிய
மிக்க செல்வத்து வேளாண் டலைமையார்.

(ஈ)

தாய னாரெனு நாமத் தரித்துளார்
சேய காலந் தொடர்ந்துந் தெளிவிலா
மாய னார்மண் கிளைத்தறி யாதவத்
தாய நான்மலர்ப் பாதந் தொடர்ந்துளார்.

(ஐ)

மின்னு செஞ்சடை வேதியர்க் காமென்று
செந்நெ லின்னமு தோடுசெங் கீரையு
மன்னு பைந்துணர் மாவடுவுங் கொணர்ந்
தன்ன வென்று மமுதுசெய் விப்பரால்.

(ஈ)

இந்த நன்னிலை யின்னல்வந் தெய்தினுஞ்
சின்தை நீங்காச் செயலி னுவந்திட
முந்தை வேத முதல்வ ரவர்வழி
வந்த செல்வ மறியாமை மாற்றினார்.

(ஊ)

மேவு செல்வங் களிறுண் விளங்கனி
யாவ தாகி யழியவு மன்பினாற்
பாவை பங்கர்க்கு முன்பு பயின்றலித்
தாவில் செய்கை தவிர்ந்திலர் தாயனார்.

(அ)

அல்ல னல்குர வாயிடக் கூலிக்கு
நெல்ல றுத்துமெய்ந் நீடிய வன்பினு
னல்ல செந்நெலிற் பெற்றன நாயனார்
கொல்லை யின்னமு தாக்கொண் டொழுதுவார்.

(ஈ)

சாலி தேடி யறுத்தவை தாம்பெறுங்
கூலி யெல்லார் திருவமு தாக்கொண்டு
நீல நெல்லரி கூலிகொண் டின்னுநான்
மாவ யற்கரி யாரது மாற்றுவார்.

(ஈ)

வேறு.

நண்ணிய வயல்க னெல்லா நாடொறு முன்னங் காண
வண்ணவார் கதிர்ச்செஞ் சாலி யாக்கிட மகிழ்ந்து சிந்தை
யண்ணலா ரறுத்த கடவி கொண்டிஃ தடியேன் செய்த
புண்ணிய மென்று போத வழுதுசெய் விப்பா ரானார். (கக)

வைகலு முணவி லாமை மனைப்படப் பையினிற் புக்கு
நைகர பில்லா வன்பி னங்கையா ரடகு கொய்து
பெய்கலத் தமைத்து வைக்கப் பெருந்தகை யருந்தித் தங்கள்
செய்கடன் முட்டா வண்ணத் திருப்பணி செலுத்து நாளில். (கஉ)

மனைமருங் கடகு மாள வடநெடு வான மீனே
யனையவர் தண்ணீர் வார்க்க வழுதுசெய் தன்பனரும்
வினையென் முடித்துச் செல்ல மேவுநா னொருநாண் மிக்க
முனைவனா் தொண்டர்க் கங்கு நிகழ்ந்தது மொழியிப் பெற்றேன். (கங)

முன்புபோன் முதல்வ னாரை யழுதுசெய் விக்க மூரு
மன்புபோற் றாய செந்நெ லரிசிமா வடுமென் னீரை
துன்புபோ மனத்துத் தொண்டர் கூடையிற் சுமந்து போகப்
பின்புபோ மனைவி யாரான் பெற்றவஞ் சேந்திச் சென்றார். (கச)

போதரா நின்ற போது புலர்ந்துகா நளர்ந்து தப்பி
மாதரார் வருத்தி வீழ்வார் மட்கல மூடு கையாற்
காதலா லணைத்து மெல்லாங் கமரிடைச் சிந்தக் கண்டு
பூதரா யகர்தற் தொண்டர் போவதங் கினியென் னென்று. (கசி)

நல்லசெங் கீரை தூய மாவடு வரிசி சிந்த
வல்லறீர்த் தாள வல்லா ரழுதுசெய் தருளு மப்பே
நெல்லையி நீமை யேனிக் கெய்திடப் பெற்றி லேனென்
நெல்லையி லரிவாட் பூட்டி யூட்டியை யரிய லுற்றார். (கசு)

ஆட்கொள்ள மையர் தாமிங் கழுதுசெய் திலர்கொ லென்னுப்
பூட்டிய வரிவாட் பற்றிப் புரையற விரவு மன்பு
காட்டிய நெறியி னுள்ளற் தண்டறக் கழுத்தி னேடே
யூட்டியு மரியா நின்ற ருறுபிறப் பரிவா ரொத்தார். (கசு)

மாசறு சிந்தை யன்பர் கழுத்தரி யரிவாட் பற்று
மாசில்வண் கையை மாற்ற வம்பலத் தாடு மையர்
வீசிய செய்ய கையு மாவடு விடேல்வி டேலென்
னோசையுக் கமரி னின்று மொக்கவே யெழுந்த வன்றே. (கசு)

திருக்கைசென் றரிவாட் பற்றுந் திண்கையைப் பிடித்த போது
வெருக்கொடங் கூறு நீங்க வெவ்வினை விட்டு நீங்கிப்
பெருக்கவே மகிழ்ச்சி நீடத் தம்பிரான் பேணித் தந்த
வருட்பெருங் கருணை நோக்கி யஞ்சலி கூப்பி நின்று. (கசு)

அடியனே னறிவி லாமை கண்டுமென் னடிமை வேண்டிப்
படியிசைக் கமரில் வந்திக் கழுதுசெய் பரனே போற்றி
துடியிடை பாக மாள தூயநற் சோதி போற்றி
பொடியணி பவள மேனிப் புரிசடைப் புராண போற்றி. (உ௦)

என்றவர் போற்றி செய்ய விடபவா கனராய்த் தோன்றி
நன்றுநீ புரிந்த செய்கை நன்னுத லுடனே கூட
வொன்றிநம் முலகில் வாழ்வா யென்றவ ருடனே நண்ண
மன்றுனே யாடு மையர் மழவிடை யுகைத்துச் சென்றார். (உக)

பரிவுறு சிந்தை யன்பர் பரம்பொரு ளாகி யுள்ள
பெரியவ ரழுது செய்யப் பெற்றிலே நென்று மாவின்
வரிவடு விடேலெ னுமுன் வன்கழுத் தரிவான் பூட்டி
யரிதலா லரிவாட் டாய ராயினார் அய நாமம். (உஉ)

முன்னிலை கமரே யாக முதல்வனு ரழுது செய்யச்
சென்ருவி னரிசி சிந்தச் செவியுந் கடுவி னேனை
யந்திலே கேட்ட தொண்ட ரடியினை தொழுது வாழ்த்தி
மன்னுமா னாயர் செய்கை யறிந்தவா வழுத்த லுற்றேன். (உங)

அரிவாட்டாயநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ நிருவிருத்தம் - கூடு.

சு ச ன ம்.

சிவனுக்கு அன்னம் கறி முதலியன அமுது செய்வீத்தல்.

சிவனுக்கு அன்னம் கறி முதலியன அமுதுசெய்வீத்தல் மிக மேலாகிய சிவ
புண்ணியமாம். அது, “அருத்திய வலிழி னேக மமலனை முதலோர்க் கன்பா—லிரு
த்திடுஞ் சிவலோ கத்தில் வருடமா யிரழு மேயப்—பொருத்திய வன்பர் தம்மைப்
பொருத்திழற் பருப்பு செய்யு—முரைத்தவங் வருட் தன்னிற் ரசுண மோங்கு
மாங்கே.” “பொறித்தநற் கறியும் புல்கிற் ரசதச குணிதம் போனந்—தரித்தசாட்
டியமே யென்னிற் சததச குணமுஞ் சாரும்—பரித்தநற் கந்த பத்தஞ் சததச குண
மும் பற்று—டரத்தந் சாலி யன்ன மயுதமே யெண்ணி லென்றும்.” “சாலியின்
வீசிட்ட ராச சாலியாற் சமைத்த வன்ன—மேலைய பலத்தின் மிக்க தசகுணம் விளை
க்கு மீண்டிங்—கோலிய பலங்க ளேறுங் கொழுலிய செய்யுங் கூடி—லேலவே கறி
யுங் கூடி லேற்றமுன் னிசைத்த வாரும்.” என்று சிவநருமோத்தரத்திற் கூறுமாற்
றல், அறிக.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இவ்வரிவாட்டாயநாயனார். இவர்
தமது பெருஞ்செல்வ மெல்லாம் இழந்து, மிகக் கொடிய வறுமை எய்தியும்; கூலிக்கு
நெல் அறுப்பவர் ஆகி, தாம் கூலியாகப்பெற்ற செந்நெல்லெல்லாம் சிவனுக்கு அமுது
செய்வீத்து, கார்பெல்லெல்கொண்டு தாம் சிவனம் செய்து வரும் நாளிலே; அச்சிவ
னது திருவருளினாலே கார்பெற்கிடையாது செந்நெல்லே கிடைப்ப, இது அடியேன்
செய்த புண்ணியம் என்று, அவை எல்லாம் சிவனுக்கே அமுது செய்விப்பாராகி,
தாம் இலைக்கறி உண்டுகொண்டு இருந்த பெருந்தகைமை, கிணையுந்தோறும் எவ்வளவு
ஆச்சரியத்தைத் தருகின்றது! இவ்விலைக்கறியும் அற்றுப்போக; ஜலபானமாதிரி
செய்துகொண்டு இச்சிவபுண்ணியத்தை விடாது செய்தமை அதினும் மிக ஆச்சரியம்
அன்றோ! இவர் தாம் சிவனுக்கு அமுதுசெய்விக்கும் பொருட்டுச் சுமந்து செல்லும்
செந்நெலரிசி முதலியன தாம் பசியினாலே கால் தன்னாடித் தவறி விழுந்தபொழுது
கமரிலே சிந்தக் கண்டு, இவற்றை எம்பெருமான் அமுதுசெய்தருளும் பேற்றைப்
பெற்றிலேனே என்று அரிவாளினாலே தழுது ஊட்டியை அரிதலுற்ற ஆச்சரியம் யாவ

ராலே சொல்லற்பாலது! இவர் தாம் இன்பதன்பம் அடைதல், தமக்கு இச்சிவபுண் ணியம் செய்யக் கிடைத்தல் கிடையாமைகளாலன்றி, செல்வ வறுமைகளால் அன்று என்பது ஈண்டுக் கூறியவாற்றூற் காண்க.

இந்நாயனார் குடும்பத்தோடு கூடி இருந்தும், தமக்கு உறவு சிவனே என்னும் மெய்யுணர்வு உடையாராகி அவரது திருவடிக்கணன்றித் தமது சீர்த்தினும் உயிர்ச் சார்பு பொருட்சார்புகளினும் சிறிதும் பற்றின்றி வாசனை மாண்டிரின்ற பெருந்தன் மையினர் என்பது ஈண்டுக், கூறிய இவரது செயற்கருள் செய்கையினாலே பொள் ளெனப் புலப்படுகின்றது. இப்பெருந்தன்மை, “செய்யி லுருத்த திருப்படி மாற்ற தனை—யைய விதுவமுது செய்யெனவே - பையலிரு—னாட்டி யறுத்தவரை—நாட்டியுரை செய்வதே நாம்.” எ-ம். “கல்லிற் கமரிற் கதிர்வாளிற் சாணையினில்—வல்லுப் பலகையினில் வாதனையைச்—சொல்லி—லகமார்க்கத் தாலவர் கண் மாற்றினர்காணையா—சகமார்க்கத் தாலன்றே தான்.” எ-ம். திருக்களிற்றுப்படி யாரிற் கூறுமாற்றானும் உணர்க. இவரது இடையருத இம்மெய்யன்பினால் அன்றோ, பிரம விட்டுணுக்களும் காண்டற்கரிய பரமசிவன் கமரினின்றும் இவரது அரிவாள் பிடித்த கையைத் தடுத்துப்பொருட்டு உயர வீசிய தமது திருக்கரத்தையும் இவரது வியாகுலத்தை ஒழித்தற்பொருட்டுத் தாம் அமுதுசெய்தலால் ஆகும் ஓசையையும் தோற்றுவித்து, பின்னர் இடபாருடராய் வெளிப்பட்டு, இவருக்கும், எத்துணை வறுமை எய்திய வழியும் சிறிதும் மாறுபடாது இவர் கருத்தின்வழி நின்ற மனையினருக்கும், முத்தி கொடுத்தருளிற். ஆதலால், சிவனது வியத்திஸ்தானங்களாகிய குரு லிங்க சங்கமங்களுக்கு வறுமையினும் தம்மால் இயன்றது சிறிதேனும் அன்போடு கொடுத்தல் புண்ணியமும், கொடாமை பாவமுமாம் என்பது துணிக. ஒன்றும் கிடையாதா யினும்; பச்சிலையாயினும் கிடையாததா! அதுவும் கிடையாதாயின், அவர் சந்திதியிற் கிடக்கும் செத்தையை ஒருமையுடனே திருவலகினால் போக்குதலும், அரிதோ! அரிது அன்றே! இது, “பரமன் நிருமன் னுழன்முன்னும் பரம குரவன்றிரு முன்னு—மொருமை யுறவே வறுமையினு முதவா தவருள் சிறிதேது—மரிது பொருடான் பச்சிலையு மரிதோ வஃது மரிதாயிற்—நிருண மதனைத் திருமுன்னே மாற்ற லரிதோ செயலாலே.” எனச் சிவதருமோத்தரத்தில் கூறுமாற்றால், உணர்க.

ஆனாயநாயனாபுராணம்.

மாடு விரைப்பொலி சோலையின் வான்மதி வந்தேறச்
சூடு பரப்பிய பண்ணை வரம்பு சுரும்பேற
வீடு பெருக்கிய போர்களின் மேக மினத்தேற
நீடு வளத்தது மென்முடி நாடுநு நீராடு.

(க)

நீலி நிறம்ப வழத்தியர் நெய்க்குழன் மைக்குழன்
மேவி யுறங்குவ மென்சிறை வண்டு வினாக்கஞ்சப்
பூவி லுறங்குவ நீக்கயல் பூமலி தேமாவின்
காலி னறுங்குளிர் நீழ லுறங்குவ காரமேதி.

(உ)

வன்னிலை மள்ள ருகைப்ப வெழுந்த மரக்கோவைப்
பன்முறை வந்தெழு மோசை பயின்ற முழக்கத்தா
லன்ன மருங்குறை தண்டுறை வாலி யதன்பாலில்
கன்ன லமும்புகை யான்முகில் செய்வ கருப்பாலை.

(஑)

ஆறுபநாயனாபுராணம்.

பொங்கிய மாநி ிடிலு புந்து புனற்சங்க
துங்க வினக்கை விப்புதன் மீது தொடக்கிப்போய்த்
தங்கிய பாசடை குழ்கொடி யுடு தவழ்த்தேறிப்
பைங்கழு கின்றிலு முத்த முதிர்க்குவ பாளையென, (௪)

அல்லி மலர்ப்பழ னத்தய னுகிள வானீனு
மொல்லு முழுப்பை யுகைப்பி னுழக்கு குழக்கன்று
கொல்லு மடக்குல மான்மறி யோடு குதித்தோடு
மல்கு வனத்தது முல்லு யுடித்த மருக்கோர்பால், (௫)

கண்மலர் காலிகள் பாய விருப்பன கார்முல்லைத்
தண்ணை வெண்முனை மேவு சுரும்பு தடஞ்சாலிப்
பண்ணை யெழுங்கயல் பாய விருப்பன காயாவின்
வண்ண நறுஞ்சினை மேவிய வஞ்சிறை வண்டானம், (௬)

பொங்கரில் வண்டு புறம்பலை சோலைகண் மேலோடும்
வெங்கதிர் தங்க விளங்கிய மேன்மழ நன்னாடா
மங்கது மண்ணி னருங்கல மாக வதற்கேயோர்
மங்கல மானது மங்கல மாகிய வாழ்முதூர், (௭)

ஒப்பில் பெருங்குடி நீடிய தன்மையி லோவாமே
தப்பில் வளங்கள் பெருக்கி யறம்புரி சால்போடுஞ்
செப்ப லுயர்ந்த சிறப்பின் மலிந்தது சிர்மேவு
மப்பதி மன்னிய வாயர் குலத்தவ ரானாயர், (௮)

ஆயர் குலத்தை விளக்கிட வந்துத யஞ்செய்தார்
தாய சுடர்த்திரு நீறு விரும்பு தொழும்புள்ளார்
வாயிரின் மெய்யின் வழத்து மனத்தின் வினைப்பாலிற்
பேயுட னாடு பிராண்டி யல்லது பேணுதார், (௯)

ஆனிரை கூட வகன்புற விற்கொடு சென்றேறித்
கானுறை தீய விவங்குறு நோய்கள் கடிந்தெங்குர்
தூகறு மென்பு லருத்தி விரும்பிய தூரீருண்
நீனயி லாய முலப்பில பவ் வளித்துள்ளார், (௧௦)

கன்றொடு பான்மறை நாகு கறப்பன பாலாவும்
புன்றனை மென்கினை யானொடு நீடுபுனிற்றாயும்
வென்றி விடைக்குல மோடு மின்னதொறும் வெவ்வேறே
துன்றி னிறைந்துள குழு லுடன்பல தோழங்கள், (௧௧)

ஆவி னிரைக்குல மப்படி பல்க வளித்தென்றுங்
கோவல ரேவல் புரித்திட வாயர் குலம்பேணுங்
காவலர் தம்பெரு மானடி யன்புறு கானத்தின்
மேவு துளைக்கரு விக்குழல் வாசனை மேல்கொண்டார், (௧௨)

வேறு.

முந்தைமறை தான்மரபின் மொழிந்தமுறை யெழுந்தவே
யந்தமுத னாலிரண்டி லரிந்துநாம் புதுதானம்
வந்ததுனை சிரையாக்கி வாயுமுதல் வழங்குதுனை
யந்தயில் சி ரிடையிட்டி னங்குலியென் களினமைத்து, (௧௩)

எடுத்த குழற் கருவியினி லெம்பிரா நெழுத்தஞ்சுந்
தொடுத்தமுறை யேழிசையின் சுருதிபெற வாசித்துத்
தடுத்தசரா சரங்களெலாந் தங்கவருந் தங்கருணை
யடுத்தவிசை யமுதளித்துச் செல்கின்ற ரங்கொருநான்.

(கச)

வாசமலர்ப் பிணைபொங்க மயிர்நுழுதி மருங்குயர்ந்த
தேசுடைய சிகழிகையிற் செறிகண்ணித் தொடைசெருகிப்
பாசிலமென் கொடியின்வடம் பயிலநறு விலிபுனைந்து
காசடைநா ணதற்கயலே கருஞ்சுருளின் புறங்கட்டி.

(கசி)

வெண்கோட விலைச்சுருளிற் பைந்தோட்டு விரைத்தோன்றித்
தண்கோல மலர்புனைந்த வடிவாதி னெளிதயங்கத்
திண்கோல நெற்றியின்மேற் றிருநீற்றி னெளிகண்டோர்
கண்கோட னிறைந்தாராக் கவினவிளங்க மிசையணிந்து.

(கசு)

ஈறைந்தீ றணிமார்பி னிரைமுல்லை முகைசுருக்கிச்
செறித்தபுனை வடந்தாழத் திரடோனின் புடையலங்க
லறைந்தசரும் பிசையரும்ப வரையுடுத்த மரபுரியின்
புறந்தழையின் மலிதானைப் பூம்பட்டுப் பொலிந்தசைய.

(கசு)

சேவடியிற் றெடுதோலுஞ் செங்கையினில் வெண்கோலு
மேயுட்பிசை வேய்க்குழலு மிகவிளங்க வினைசெய்யுங்
காவல்புரி வல்லாயர் கன்றுடையா னிரைசூழப்
பூவலந்தார்க் கோவலனார் கிரைகாக்கப் புறம்போந்தார்.

(கசு)

உ வ று.

நீலமா மஞ்ஞையேங்க நரைக்கொடிப் புறவம் பாடக்
கோலவெண் முகையேர் முல்லை கோபவாய் முறுவல் காட்ட
வாலுயின் னிடைசூழ் மாலைப் பயோதர மசைய வந்தான்
ஞாலீ டாங்கி லாடக் காரெனும் பருவ நல்லான்.

(கசு)

உ வ று.

எம்மருங்கு கிரைபாப்ப வெடுத்தகோ லுடைப்பொதுவர்
தம்மருங்கு தொழுதணையத் தண்புறவில் வருந்தலைவ
ரம்மருங்கு தாழ்ந்தகினை யலர்மருங்கு மதுவுண்டு
செம்மருந்தண் சுரும்புகழல் செழுங்கொன்றை மருங்கணைந்தார்.

(உ௦)

சென்றணைந்த வானாயர் செய்தவிரைத் தாமமென
மன்றன் மலர்த் துணர்நாக்கி மருங்குதாழ் சடையார்போ
னின்றறறுங் கொன்றையினை நேர்நோக்கி சின்றுருகி
யொன்றியசின் தையிலன்பை புடையவர்பான் மடைதிற்றார்.

(உ௧)

அன்புறி மிசைபொங்கு மமுதவிசைக் குழலொலியால்
வன்பூதப் படையாளி யெழுத்தைத்தும் வழுத்தித்தா
முன்பூதி வருமளவின் முறைமையே யெவ்வயிரு
மென்பூதி கரைந்துருக்கு மின்னிசைவேய்க் கருவிகளில்.

(உ௨)

ஏழுவிர லிடையிட்ட வின்னிசைவக் கியமெடுத்துத்
தாழமலர் வரிவண்டு தாதுபிடிப் பனபோலச்
சூழுமுான் நெழின்று துயபெருந் தனித்துணையில்
வாழியநர் தோன்றலார் மணியதரம் வைத்துத்.

(உ௩)

முத்திரையே முதலினைத்து முறைத்தானஞ் சோதித்து
வைத்ததுளையாராய்ச்சி வக்கரனை வழிபோக்கி
யொத்தல்லை யுணர்ந்ததற்பி னென்றுமுதல் படிமுறையா
மத்தகைமை யாரோசை யமரோசை களினைமத்தார். (௨௪)

மாறுமுதற் பண்ணினபின் வளர்முல்லைப் பண்ணக்கி
யேறியதா ரமுமுழையுங் கிழமைகொள் விடுத்தான
மாறுலவுஞ் சடைமுடியா ரஞ்செழுத்தி னிசைபெருகக்
கூறியபட்டடைக்குரலாக் கொடிப்பாலை யினின்றுத்தி. (௨௫)

ஆயவீசைப் புகளுங்கி னைமத்தபுகல் வகையெடுத்து
மேயதுளைய பற்றுவன விடுப்பனவாம் வினாரையிற்
சேயவொளி யிடையிலையத் திருவாள் னெழுத்தஞ்சர்
ஆயவீசைக் கிளையொன்றஞ் துறையஞ்சின் முறைவிளைத்தார். (௨௬)

மத்தரத்து மத்திமத்துந் தாரத்தும் வான்முறையாற்
றத்திரிகண் மெலிவித்துஞ் சமங்கொண்டும் வலிவித்து
மத்தரத்து வீரற்றொழில் களையுபெற வசைத்தியக்கிச்
சுந்தரச்செங் கனிவாயுந் துளையாயுந் தொடக்குண்ண. (௨௭)

எண்ணியுந் பெருவண்ண யிடைவண்ணம் வனப்பெண்ணும்
வண்ணவீசை வகையெல்லா மாதூரிய நாதத்தி
னண்ணியபா ணியுடையலுந் துக்குடை முதற்கதியிற்
பண்ணமைய வெழுமோசை யெம்மருங்கும் பரப்பினார். (௨௮)

வள்ளலார் வாசிக்கு மணித்துளையாய் வேயங்குழலி
னுள்ளுறையஞ் செழுத்தாக வொழுதியெழு மதுரவொலி
வெள்ளநிறைந் தெவ்வயிர்க்கு மேலமார் தருவிளைதேன்
நெள்ளமுதி னுடன்கலந்து செவிவார்ப்ப தெனத்தேக்க. (௨௯)

ஆனிரைக் களறுகருத்தி யசைவிடா தணந்தயரப்
பானுரைவாய்த் தாய்முலையிற் பற்றுமினங் கன்றினமுந்
தானுணவு மறந்தொழியத் தடமருப்பின் விடைக்குலமு
மான்முதலாக் காண்விலங்கு மயிர்முகிழ்த்து வந்தணைய. (௩௦)

ஆமெயி லினங்களுமங் கசைவயர்ந்து மருங்கணுக
ஆடுசெவி யிசைநிறைந் தவுள்ளமொடு புள்ளினமு
மாடுபடிந் துணர்வொழிய மருங்குதொழில் புரிந்தொழுருங்
கூடியவண் கோவலருங் குறைவினையின் முறைநின்றார். (௩௧)

பணிபுனங் களிலுன்னார் பயில்பிலங்கன் வழியணைந்தார்
மணிவரைவா முரமகளிர் மருங்குமயங் கினர்மலிந்தார்
தணிவிலொளி விஞ்சையர்கள் சாரணர்கின் னராமர
ரணிவீசும்பி னயர்வெய்தி விமானங்கண் மிசையணைந்தார். (௩௨)

கரமகளிர் கற்பகப்பூஞ் சோலைகளின் மருங்குருந்து
கரமலரி னமுதுட்டிங் கனிவாய்மென் கிளையுடன்
விரவுந் துங் குழலைய விமானங்கள் விரைந்தேறிப்
புரவியவே யிசையமுதஞ் செவிமடுத்தப் பருகினார். (௩௩)

நலிவாரு மெலிவாரு முணர்வொன்ற நயத்தலினுன்
மலிவாய்வென் னெயிற்றரவ மயின்மீது மருண்வெழுஞ்
சலியாத நிலையரியுந் தடங்கரியு முடன்சாரும்
புலிவாயின் மருங்கணையும் புல்வாய புல்வாயும்.

(௩௪)

மருவியதால் விசைத்தசையா மரங்கண்மலர்ச் சினைசலியா
நருவரைவீ முருவிகளுந் கான்யாறுங் கலித்தோடா
பெருமுகிலின் குலங்கள்புடை பெயர்வொழியப் புனல்சோரா
விருவிசம்பி னிடைமுழங்கா வெழுக்கடலு மிடைதுளும்பா.

(௩௫)

இவ்வாறு நிற்பனவுஞ் சரிப்பனவு மிசைமயமாய்
மெய்வாமும் புலன்கரண மேலியவொன் றுயினவான்
மொய்வாச நறுங்கொன்றை முடிச்சடையா ரடித்தொண்டர்
செவ்வாயின் மிசைவைத்த திருக்குழல்வா சனையுருக்க.

(௩௬)

மெய்யன்பர் மனத்தன்பின் விளைத்தலிசைக் குழலோசை
வையந்சன் னையுசிதைத்து வானத்தன் வயமாக்கிப்
பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்பொதுவி னடம்புரியு
மையன்றன் நிருச்செவியி னருகணையப் பெருகியதால்.

(௩௭)

ஆனாயர் குழலோசை கேட்டருள் யருட்கருணை
தானாய திருவுள்ள முடையதவ வல்லியுடன்
காளுதி காரணராக் கண்ணுதலார் விடையுதைத்து
வானுறு வந்தணைந்தார் மதிநாறுஞ் சடைதாழ்.

(௩௮)

திசைமுழுதுங் கணநாதர் தேவர்கட்கு முன்னெருங்கு
மிசையிடைந்து வரும்பொழுது வேற்றொலிகள் விரவாமே
யசையவெழுங் குழைதத் தஞ்செழுத்தாற் றமைப்பரவு
மிசைவிரும்புங் கூத்தனா ரெழுந்தருள் யெதிர்தின்றார்.

(௩௯)

முன்னின் மழலிடைமேன் முதல்வனு றெப்பொழுதுஞ்
செருக்கின்ற மனப்பெரியோர் திருக்குழல்வா சனேகேட்க
விருக்கின்ற நிலையேநம் பாலணையா யெனவவரு
மருக்கின்ற நிலைபெயர்ப்பா ரையாதிரு மருங்கணைந்தார்.

(௪௦)

விண்ணவர்கண் மலர்மாரி மிடைத்துலக மிசைவிளங்க
வெண்ணிலரு முனிவர்குழா ளிருக்குமொழி யெடுத்தேத்த
வண்ணலார் குழற்கருவி யருகிசைத்தங் குடன்செல்லப்
புண்ணியனா ரெழுந்தருளிப் பொற்பொதுவி னிடைப்புக்கார்.

(௪௧)

உவறு.

திதுகொள் வினைக்கு வாரோஞ் செஞ்சடைக் கூத்தர் தம்மைக்
காதுகொள் குழைகள் வீசங் கதிர்சில வீருள்கால் சீப்ப
மாதுகொள் புலவி நீக்க மனையிடை யிருகாற் செல்லத்
தாதுகொள் பவரா நம்மைத் தொழும்புகொண் டரிமைக் கொள்வார்.

(௪௨)

ஆனாயநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௬௭௨.

சு ச ன ம்.

ஸ்ரீபஞ்சாங்கரத்தை வேயங்குமுலினால் வாசித்தல்.

அநாதி தொடங்கித் தம்மை வருத்தும் பிறவிகளையினின்றும் நீங்கி உய்ய விரும்புவோர்க்கு, அந்நேயை நீக்க வல்ல பரம் வைத்தியராகிய சிவனை, உணர்த்தும் மந்திரம் ஸ்ரீபஞ்சாங்கரமேயாம். ஆதலால், இப்பஞ்சாங்கரத்தை, சிவன்மாட்டு இடையறாது வளரும் மெய்யன்பினால் மனம் கசிந்து ஒதுவோர் முத்திபெறுவர். “காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி - யோது வாந்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது—வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது—காத மும் நமச்சி வாயவே.” என்றார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

சிவநாமத்தை வானா ஒதவிலும், இசை தூற்பயிற்சியின் மிக வல்லவாகி, ஏழிசைகளின் முறை வழுவாது முப்பத்திரண்டு இராகங்களுள் அவ்வக்காலத்துக்கு ஏற்ற இராகத்தினாலும் வேயங்குமுலால் வாசித்தல், தமக்கும் அதனைக் கேட்கும் பிறர்க்கும் சிவன்மாட்டு அன்பை வளரச் செய்யும். இதனாலன்றோ, சிவநாமம் கீதத்தோடு கூடுமாயின், சிவன் மிகப் பிரீதிபுற்று எல்லையில்லாத திருவருளைச் சுரப்பர் என்க. அது “விளக்கினாற் பெற்ற வன்ப மெழுகினாற் பதிற்றி யாகு—துளக்கினன் மலர் தொடுத்தார் நாயவின் னேற லாகும்—விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந் தெறி ஞான மாகு—மளப்பிலே கீதஞ் சொன்னார்க் கடிக்கடா மருளு மாறே.” “இற வாமே வரம்பெற்றே நென்று மிக்க விராவணனை யிருபதுதோ ணெரிய யூன்றி—புற வாதி யின்னிசைகேட் டிரங்கி மீண்டே யுற்றபிணி தவிர்த்தருள வல்லான் நன்னை—மறவாதார் பனத்தென்று மன்னினானை மாமதிய மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்த—நறவார்செஞ் சடையானை நள்ளாற் றானை நானடியே னினைக்கப் பெற்றுய்ந்த வாறே.” என்னும் திருநாடிக் கரசுநாயனார் தேவாரங்களானும் உணர்க.

சிவநாமங்கள் எல்லாவற்றினும் சிறந்த ஸ்ரீபஞ்சாங்கரத்தை வேயங்குமுலினால் வாசித்துப் பெரும்பயன் பெற்றமையாற் சிறப்புற்றவர் இவ்வானாயநாயனார். சிவனது திருவடிகளையே யன்றிப் பிற்தொன்றையும் சிறிதும் பற்றாத இந்நாயனார், அத்திருவடிகளில் எல்லே இல்லாத அன்பை வளர்த்தற்குக் கருவி கீதத்தின் மிக்கது பிறிது இன்று என்னுங்கருத்தால் அன்றோ, ஸ்ரீபஞ்சாங்கரத்தை வேயங்குமுலால் வாசித்தலே தொழிலாகக் கொண்டனர். அது இங்கே “தம்பெரு மானடி யன்புறு காண்தின்—மேவு துணைக்கரு விக்குழல் வாசனை மேல்கொண்டார்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. இவர் “உருகி - யொன்றியநித் தையலன்பை யுடையவர்” ஆகி, வாசித்த இவ்வேயங்குமுல் வாசனையானது எவ்வுயிர்களையும் இசையமமாக்கி, கசிந்து உருகச் செய்த பெருவியப்பை இங்கே ஆசிரியர் சேக்கிழாரநாயனார் விரித்துரைத்த அருமைத் திருவாக்குகளே எம்போலிகளுடைய கன்னெஞ்சையும் கசியச் செய்யுமாயின்; அவ் வாசனையின் பெருமையை யாமா கூறவல்லம்! இந்நாயனார் தமக்குமாத்திரமன்றி எவ்வுயிர்க்கும் பயன்படுவதாய், நிலைப்பினும் கேட்பினும் இனிமை பயக்கும் இத்திருத் தொண்டைச் சிவன்மாட்டு இடையறாது முறுகி வளரும் மெய்யன்போடு செய்தமை யால் அன்றோ, “பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்பொதுவி னடம்புரியும்” சிவன் இவருக்கு வெளிப்பட்டு, “எப்பொழுதுஞ்—செந்கின்ற மணப்பெரியோர் திருக்குழல்வா சனைகேட்க—விந்கின்ற நிலையோம் பாலனைவாய்” என்று திருவாய்மலர் தருகினார்.

இலேமலிந்தசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது

மும்மையாலுலகாண்ட

சருக்கம்.

மூர்த்திநாயனர்புராணம்.

சீர்மன்னு செல்வக் குடிமல்கு சிறப்பி னோக்குங்
கார்மன்னு சென்னிக் கதிர்மாமணி மாட வைப்பு
நார்மன்னு சிந்தைப் பலநிறுறை மாந்தர் போற்றும்
பார்மன்னு தொன்மைப் புகழ்பூண்டது பாண்டி நாடு.

(க)

சாயுந் தார்வல்லி மருங்கு னெடுத்த டங்கண்
வேயும் படுதோளியர் பண்படு மின்சொற் செய்ய
வாயும் படுநீன்கரை மண்பொருந் தண்பொருந்தம்
பாயுங் கடலும் படுநீர்மை பணித்த முத்தம்.

(உ)

மொய்வைத்த வண்டின் செறிசூழன் முரன்ற சர்தின்
மைவைத்த சோலை மலையந்தர வந்த மந்த
மெய்வைத்த காலுந் தருஞ்ஞால மனந்த மேன்மைச்
தெய்வத் தமிழுந் தருஞ்செவ்வி மணஞ்செய்யம்.

(ங)

குழு மிதழ்ப்பங்கய மாகவத் தோட்டின் மேலா
டாழ்வின்றி யென்றுந் தனிவாழ்வதத் தைய லொப்பார்
யாழின் மொழியிற் குழலின்னியைபுஞ்சு ரும்பும்
வாழுந் நகர மதுராபுரி யென்ப தாகும்.

(ச)

சால்பாய மும்மைத் தமிழ்தங்கிய வங்கண் மூதூர்
நூல்பா யிடத்தும் முளநோன்றலை மேதி பாயப்
பால்பாய் முலைதோய் மதுப்பங்கயம் பாய வெங்குஞ்
சேல்பாய் தடத்தும் முளசெய்யுண்பிக் கேறு சங்கம்.

(சி)

மந்தா நிலம்வந் தசைபந்தரின் மாட முன்றிற்
பந்தா டியமங் கையர்பங்கயச் செங்கை தாங்குஞ்
சந்தார் முலைமே லனதாழ்குழை வாண்மு கப்பொற்
செந்தா மரைமே லனகித்திலஞ் சேர்த் தோவை.

(சு)

மும்மைப் புவனங்களின் மிக்கதன் றேயம் மூதூர்
மெய்மைப் பொருளார் தமிழ்தூலின் விளங்கு வாய்மைச்
செம்மைப் பொருளுந் தருவார்திரு வால வாயி
லெம்மைப் பவநீர்ப் பவர்சங்க மிருந்த தென்றால்.

(ஊ)

அப்பொற் பதிவாழ் வணிகக்குலத் தான்ற தொன்மைச்
செப்பத் தருசீர்க் குடிசெய்தவஞ் செய்ய வந்தா
ரெப்பற் நினைபு மறுத்தேறுகைத் தேறு வார்தான்
மெய்ப்பற் நெனப்பற்றி விடாத விருப்பின் மிக்கார்.

(உ)

நாளும் பெருங்காத நயப்புறம் வேட்டை யாலே
கேளுக் துணையும் முதற்கேடில் பதங்க னெல்லா
மாளும் பெருமா னடித்தாமரை யல்ல தில்லார்
மூளும் பெருகன் பெனுமூர்த்தியார் மூர்த்தி யார்தாம்.

(௧)

அந்திப் பிறைசெஞ் சடைமேலணி யால வாயி
லெந்தைக் கணிசந் தனக்காப்பிடை யென்று முட்டா
வந்தச் செயலி னிலைநின்றடி யாரு வப்பச்
சின்தைக் கினிதாய நிருப்பணி செய்யு னாலில்.

(௧௦)

கானக் கடிஞும் வடுக்கஞ் சாடர் காவன்
மானப் படைமன்னன் வலிந்து சிலங்கொன் வாளு
யானைக் குதிரைக் கருவிப்படை வீரர் திண்டேர்
சேனைக் கடலுங் கொடுதென்றிசை நோக்கி வந்தான்.

(௧௧)

வந்துற்ற பெரும்படை மண்புதை யப்ப ரப்பிச்
சந்தப் பொதியிற் றடிக்காடுடை மன்னன் வீரஞ்
சிந்தச் செருவென்று தன்னாணை செலுத்து மாற்றாந்
கந்தப் பொழில்குமு மதுராபுரி காவல் கொண்டான்.

(௧௨)

வல்லான் மையின் வண்டமிழ் காடு வளம்படுத்தி
சில்லா சிலையொன் றியவின்மையி னீண்ட மேரு
வில்லா னடிமைத் திறமேவிய நீற்றின் சார்பு
செல்லா தருகந்தர் திறத்தினிற் சிந்தை தாழ்ந்தான்.

(௧௩)

தாமுஞ் சமண்கையர் தவத்தைமெய் யென்று சார்ந்து
விழுங் கொடியோ னதுவன்றியும் வெய்ய முன்னைச்
சூழும் வினையா லரவஞ் சுடர்த் திங்கனோடும்
வாமுஞ் சடையா னடியாரையும் வன்மை செய்வான்.

(௧௪)

அத்தம் மிலவா ிறைசெய்யவு மன்ப னார்தாம்
முந்தைம் முறைமைப் பணிமுட்டலர் செய்து வந்தார்
தத்தம் பெருமைக் களவாகிய சார்பி னிற்கு
மெந்தம் பெருமக் களையாவர் தடுக்க வல்லார்.

(௧௫)

செக்கர்ச் சடையார் விடையார்திரு வால வாயுண்
முக்கட் பரனா் திருத்தொண்டரை மூர்த்தி யாரை
மைக்கற் புரைசெஞ் சடைவஞ்சகன் வெஞ்ச மண்பே
ரெக்கர்க் குடனாக விசுழந்தன செய்ய வெண்ணி.

(௧௬)

என்னஞ் செயல்வன்மைக ளெல்லையில் லாத செய்யத்
தன்னஞ் செயலில் லவரசந்தனக் காப்புத் தேடிக்
கொன்னஞ் துறையு மடைத்தான்கொடுங் கோன்மை செய்வான்
றென்றும் புனல்வே ணியர்க்கன்பருஞ் சிந்தை கொந்து.

(௧௭)

புன்மைச் செயல் வல்லமண்குண்டரிற் போது போக்கும்
வன்மைக் கொடும்பா தகன்மாய்ந்திட வாய்மை வேத
நன்மைத் திருநீற் றுயர்நன்னெறி தாங்கு மேன்மைத்
தன்மைப் புவிமன் னரைச்சார்வதென் றென்று சார்வார்.

(௧௮)

மூர்த்திநாயனாபுராணம்.

கந்தர்

காய்வுற்ற செற்றங்கொடு கண்டகன் காப்ப வுஞ்சென்
ரூய்வுற்ற கொட்பிற் பகலெல்லையடங்க நாடி
யேய்வுற்ற நற்சந் தனமெங்கும் பெறாது சிந்தை
சாய்வுற்றிட வந்தனர் தம்பிரான் கோயி நன்னில்.

(10)

நட்டம் புரிவா ரணிநற்றிரு மெய்ப்பூச் சின்று
முட்டம் பரிசா யினுந்தேய்க்குங்கை முட்டா தென்று
வட்டத்திகழ்பா றையின்வைத்து முழங்கை தேய்த்தார்
கட்டம் புறந்தோ னரம்பென்பு கரைந்து தேய.

(11)

கல்லின் புறந்தேய்த்த முழங்கை கலுழந்து சோரி
செல்லும் பரப்பெங் கணுமென்பு திறந்து மூளை
புல்லும் படிக்கண்டு பொறுத்திலர் தம்பி ராளு
ரல்லின் கணுமுந்தது வந்தருள் செய்த வாக்கு.

(12)

அன்பின் றுணிவா லிதுசெப்திட லைய அன்பால்
வன்புன்கண் விளைத்தவன் கொண்டமண் ணெல்லாங் கொண்டு
முன்பின்னல் புருத்தன முற்றவு நீத்துக் காத்துப்
பின்புன் பணிசெய்து நம்பேருல கெய்து கென்ன.

(13)

இவ்வண்ண மெழுந்தது கேட்டெழுந் தஞ்சி முன்பு
செய்வண்ண மொழிந்திடத் தேய்த்தபுண் ணூறு திரிந்து
கைவண்ண ரம்பின் வாசமெல் லாங்க லந்து
மொய்வண்ண விளங்கொட யெய்தினர் மூர்த்தி யார்தாம்.

(14)

ஆர்வா ளிரலின்க ணமண்புகல் சார்ந்து வாழு
மன்னு கியபோர் வகிக்கரு ணுடர் மன்னன்
நன்னுந் முடித்தது சங்கரன் சார்பி லோர்க்கு
பின்ன மெனநீ டியமெய்க்கில யாமை வெல்ல.

(15)

இவ்வா றுலகத்தி னிறப்ப அயர்த்த நல்லோர்
மெய்வா முலகத்து விரைந்தனை வார்க ளோபோ
லவ்வா நரனு ரடியாரை யிலத்த சீயோன்
வெய்வாய் நிரயத் திடைவீழ விரைந்து வீந்தான்.

(16)

முழுதும் பழுதே புரிமூர்க்க னுலத்த போதி
னெழுதுங் கொடிபோல் பவருட்பட வேங்கு சுற்ற
முழுதும் புலாவுந் நுதுமற்றவ னன்ன மாலைப்
பொழுதும் புலர்வுந் நுதுசெங்கதிர் ளீது போது.

(17)

அவ்வேலையி லங்க ணமைச்சர்கள் கூடித் தங்கள்
கைவேறுகொ ளீம வருங்கடன் காலே முற்றி
வைவே லவன்றன் குலமைந்தரு மின்மை யாலே
செய்வேறு வினைத்திறஞ் சிந்தனை செய்து தேர்வார்.

(18)

தாழுஞ் செயலின் ரொருமன்னவன் ருங்க வேண்டெங்
கூழுவ் குடிபு முதலாயின கொள்கைத் தேனுஞ்
குழும் படைமன் னவன்றோ ளிணைக் காவ லின்றி
வாழந் தகைத் தன்றிந்த வையக மென்று சொன்னார்.

(19)

ஸ்ரீராமபுராணம்.

வேறு.

பன்முறை புயிர்க் கொல்லும் பாலித்து ஞாலம் காப்பான்
தன்னெய்த் குடைக்கீழ்த் தந்த ரெனிகளிற் சரித்து வாழு
மன்னரை யின்றி வைகு மன்னுல கொன்னுங் காலை
யின்னுயி யின்றி வாழும் பாக்கையை யொக்கு மென்பார்.

(உக)

இவ்வகை பலவு மெண்ணி யிவ்வகை யரச ரில்லை
செய்வகை விதுவே யென்று தெ. பவர் சிறப்பின் மிக்க
மைவரை யனை யெழும் கண்கட்டி விட்டான் மற்றத்
கைவரை கைக்கொண் டார்மண் காலக்கைக் கொன்மா ரென்று.

(உ௦)

வேறு.

செம்மான்வினை யர்ச்சனை தூன்முறை செய்து தோனா
லிம்மா சில மேந்தவொ ரேந்தலை யேத்து கென்று
பெய்மாமுகில் போன்மதம் பாய்பெரு கோடை நெற்றிக்
கைம்மாவை கறுத்துகில் கொண்டுகண் கட்டி விட்டார்.

(உ௧)

கண்கட்டி விடுவகரி யானையக் காவன் முதார்
மண்கொட்புற வீதி மருங்கு திரிந்து போகித்
திண்பொற்றட மாமதில் சூழ்திரு வால வாயின்
விண்பிற்பட வோங்கிய கோபுர முன்பு மேவ.

(உ௨)

தீங்கும் மிரவின் கணிகழ்த்து கண்ட தொண்ட
நீங்கெம் பெருமா னருளாமெனி லிந்த வையந்
தாக்குஞ் செயல்புண்பனென் றுள்ளத் தளர் புத்திப்
பூங்கொன்றை மிலந்தவர் கோயிற் புறத்தி னிற்ப.

(உ௩)

வேழத் தரசங்கண் விடைத்து டட்டிட்டு சென்று
வாழ்வுந் துலகஞ்செய் தவத்தினின் வள்ள லாரைச்
சூழ்பொற் சுடர்மா மணிமாளில் தோய முன்பு
தாழ்வுந் நெடுத்துப் பிடர்மீது தரித்த தன்றே.

(உ௪)

மாதங்க மெருத்தினில் வைத்தவர் தம்மைக் காணு
வேதங்கெட வெண்ணிய திண்மையமைச்ச ரெல்லாம்
பாதங்களின் மீது பணிந்தெழுந் தார்க ளப்போ
தோதங்கிளர் வேலையை யொத்தொலி மிக்க தவ்வூர்.

(உ௫)

சங்கக்கண் முரன்றன தாரைகள் பேரியோடு
மெங்கெங்கு மியம்பின பல்லிய மெல்லையிலல்
வங்கங்கு மலிந்தன வாழ்த்தொலி யம்பொற் கொம்பின்
பங்கன் னருளா லுலகான்பவர் பாங்க ரெங்கும்.

(உ௬)

வெங்கட் களிற்றின் மிசைசின் று மிழிச்சி வேரித்
தொங்கற் சுடர்மா லைகங்குமுழு குடி சாலை
யங்கட் கொடுபுக் கரியாசனத் தேற்றி யொற்றைத்
திங்கட் குடைக்கீ முரிமைச்செயல் சூழ்ந்து செய்வார்.

(உ௭)

மன்னுந் திசைவேதியின் மங்கல வாசு திக்கட்
டுன்னுஞ் சுடர்வன்னி வளர்த்துத் துதைந்த தூல்குழ்
பொன்னின் கலசங்கள் குடங்கள் பூரித்த தூரி
ருன்னுஞ் செயன்மந் திரயோகர் கிறுத்தி னூர்கள்.

(உ௮)

மூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வந்தற்றெழு மங்கல மாந்தர்க டம்மை நோக்கிச்
சிற்தைச் சிவமே தெளியுந்திரு மூர்த்தி யார்தா
மூர்த்தைச் செயலா மண்போய்முதற் சைவ மோங்கி
லிந்தப்புவி தாங்கியிவ் வின்னர சான்வ னென்றார்.

(14)

அவ்வாறு மொழிந்தது கேட்ட வமைச்ச ரோடு
மெய்வாழ்தரு தூலறி வின்மிகு மாந்தர் தாமு
மெவ்வாறருள் செய்தனை ிற்றவை யன்றி யாவர்
செய்வார் பெரியோ யெனச்சேவடி தாழ்ந்து செப்ப.

(15)

வையம் முறைசெய் குவனாகில் வயங்கு நீதே
செய்யும் மபிடே கமாமாக செழுங்க லன்க
ளையன் னடையா ளமுமாக வணிந்து தாங்கு
மொய்புன் சடைமா முடியேமுடி யாவ தென்றார்.

(16)

என்றிங்வுரை கேட்டலு மெல்லையில் கல்வி யோரும்
வன்றின்மதி தூல்வளர் வாய்மை யமைச்சர் தாமு
நன்றிங்கரு டானென ிற்றவ வேந்தர் சிற்தை
யொன்றும் மரசா னுரிமைச்செய லான வுய்த்தார்.

(17)

மாடுவகு பெருங்கிய மங்கல வேரசை மல்கச்
சூடுஞ்சடை மௌலி யணிந்தவர் தொல்லை யேனச்
தேடுங்கழ லார்திரு வாலவாய் சென்று தாழ்ந்து
நீடுங்களிற் றின்பிசை கீண்டறு கூடு போர்தார்.

(18)

மின்னும்மணி மாளிகை வாயிலின் வேழ மீது
தன்னின்று டிழிந்து தயங்கொளி மண்ட பத்திற்
பொன்னின்னரி மெல்லனைச் சாமரைக் காமர் பூங்கான்
மன்னுங்குடை நீழ லிருந்தனர் வையத் தாங்கி.

(19)

குலவுந்துறை நீதி யமைச்சர் குறிப்பின் வைகக்
கலகஞ்செ யமண்செய லாயின கட்டு நீக்கி
நிலவுந்திரு நீற்று நெறித்துறை நீடு வாழ
வுலகெங்கு கிரம்பிய சைவ முயர்ந்து மன்ன.

(20)

நுதலின்கண் விழித்தவர் வாய்மை நுணங்கு தூலின்
பதமெங்கு சிறைந்து விளங்கப் பவங்கண் மாற
வுதவுந்திரு நீறுயர் கண்டுகை கொண்ட வேணி
முதன்மும்மையி னொலு காண்டனர் மூர்த்தி யார்தரம்.

(21)

எலங் கமழ்கோதையர் தந்திற் மென்று நீங்குஞ்
சிலங் கொடுவெம்புலன் றெவ்வுடன் வென்று நீக்கி
ஞாலந் தனிநேமி நடாத்தி நலங்கொ னுழி
காலம் முயிர்கட் கிடரான கடிந்து காத்து.

(22)

பாதம் பரமன்னவர் சூழ்ந்து பணிந்து போற்ற
வேதம் பிணியா வகையிவ்வுல காண்டு தொண்டின்
பேதம் புரியா வருட்பேரர சாளப் பெற்று
நாதன் கழற்சே வடிநண்ணின ரண்ண லாரே

(23)

அகல்பர் றையின்வைத்து முழங்கையை யன்று தேய்த்த
விகலர் களிற்றன் பரையேத்தி முருக னாரா
முகில்கூழ் நறுஞ்சோலையின் மொய்யொளி மாட வீதிப்
புகலூர்வரு மந்தணர் தந்திறம் போற்ற லுற்றும்.

(சுக)

மூர்த்திநாயனார்புராண முற்றிற்று.

சுருதிருத்தம் - ௧,02௧.

சு ச ன ம்.

க. சிவனுக்குச் சந்தனக்காப்புக் கொடுத்தல்.

சிவபெருமானுக்குச் சாத்தும்பொருட்டுச் சந்தனக்காப்புக் கொடுத்தல் உத்தம சிவபுண்ணியமாம். சந்தனக்குழம்போடு பனிகீர் குங்குமப்பூ கோரோசனை கஸ்தூரி பச்சைக்கர்ப்பூரம் என்பன கலந்து சாத்தல் உத்தமோத்தமம். சிவனுக்குச் செயற்பா லனவாகிய உபசாரங்கள் எல்லாவற்றினும் கந்தம் சாத்தலே சிறந்தது என்று சிவா கமம் செப்பும். “சாத்தாக் சாந்துபனி கீர்பனிதங் குங்குமமுஞ்—சேர்த்தியுளத் தாத ரவு செய்து.” எ-ம். “கூட்டுவித்தா நும்பனிதங் குங்குமஞ்சாந் தம்பனிகீர்—சீட்டும் விதிதன்னைத் தேர்ந்து.” எ-ம். சோமவார விரதகற்பத்தினும், “சுகந்த கந்தஞ் சுல விய லேபன—முகந்த லிங்கத் தொருதினஞ் சாத்தினே—ரிகந்து பாவ மிமையவர் கோடியாண்—டகந்தே லிந்தங் சுரன்பதி ணன்னுவார்.” எனச் சிவபுண்ணியத்தெளி வினும், கூறுதல் காண்க.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இம்மூர்த்திநாயனார் என்பது இவர் தாம் நாடோறும் தவறாது செய்யச் சங்கற்பித்த இத்திருத்தொண்டை, அது பற்றி அரசன் தமக்குச் செய்த இடுக்கண் மிகுதி கண்டும்; தவறாது செய்தமையானும் சந்த னக்கட்டைக்கு முட்டுவந்தபொழுது தமது முடிக்கையைச் சந்தனக்கல்லிலே தேய் த்த பெருத்தன்மையானும், தாம் உலகாளும் அரசராய வழிபட செருக்கு உறுது இப் பணியைத் தாமே செய்தமையானும், தெளியப்படும். இவர் தமது சரீரத்திற் சிறிதும் பற்றினி, சிவனே தமக்கு இளியர் என்று துணிந்து, அவரையே இடைவிடாது பற்றி நின்ற மெய்யன்பர் என்பது இச்செயற்கருஞ் செயலால் உணர்க.

உ. சிவனடியாருக்குத் தீங்கு செய்தலால் பெறப்படும் பயன்.

சிவனடியார்களுக்குத் தீங்கு செய்தோர் நாகத்து வீழ்ந்து வருந்துவர். அது “காட்டுமுன் னொளியைக் கண்ட கண்ணனைக் கயந்து சொல்லக்—கேட்டவர் கேட் பித் தார்க்கள் கெழுமின ருடன்பட் டார்முன்—மூட்டின ரென்ற வைத்து மூடருங் கூடிமுழுகி—மீட்டிடு வாரு மினிற் யெரிசிர யத்துள் வேவார்.” “மனத்தினால் வடிவு தன்னால் வழக்கிய சமூக்கர் தாமு—மினத்தொடு மிணங்கி வேவ ரெரிசிர யத்தை யெய்தி—யெனைத்துள காலந் தானு மென்றனத் தேங்கி யெய்ப்பர்—தனக்கய லுறவி லானைத் தவறுவ ரென்றோ தாமே.” “மற்றைய நாக பேத மனைத்தினு மயங்கி மூவேழ்—சுற்றமுஞ் சுழலத் தாமுங் கூடியே துயங்கி வீழ்வ—ரெற்றுவ ரியம தாத ரெமக்குற வாரு மில்லை—புற்றவித் துயரந் தன்னை யொழிக்கவென் றழிவருள்ளம்.” எனச் சிவதருமோத்தரத்திற் கூறுமாற்றால், உணர்க. சிவனடியாருக்கு இடுக்கண் செய்த இக்கருணைடராசனும் இவ்வாதே நாகத்து வீழ்ந்தமை தெளிக. ஆதலால், சிவன டியார்களுக்கு மறந்தும் தீங்குவினையற்க.

ந. சைவம் தழைக்க அரசியற்றல்.

அரசன் வேதாகமங்களால் உணர்த்தப்படும் சர்சமயமாகிய சைவத்தின் வழி வழுவது ஒழுகுவானுயின்; அவன் கீழ்வாரும் குடிகளும் இவ்வரசன் தான் ஒழுகிய வாதே ஒழுகாதாரைத் தண்டிப்பன் என்னும் அச்சத்தாலும், பத்தியாலும், இயல்பாலும் சைவசமயத்தின் வழி தவறாது ஒழுகி, போகம் மோட்சம் என்னும் இருபயனையும் பெறுவர்கள். இதுபற்றியன்றோ; அரசனைச் சைவமார்க்கத்தில் கிறுத்திய ஆசாரியர் உலத்துக்கெல்லாம் ஆசாரியர் என்று சிவாகமம் கூறியது உம் என்க. “ஐயமற விபரீத மதுவு மீச னருண்மொழியை யாராய்த் வக ஞசான்—வையகமு மும்யவுளிச் சைவ தன்ம மன்னவனுக் கரிக்கவவன் மருவுநீதி—யெய்தியிடு மூலகச்ச மெய்த லானு மெல்லோரு மிருபயனு மெய்த லாலே—சைவநெறி தனையரசன் களித்த வாசான் சகத்தினுக்குத் தேசிகனே சாற்றங் காலே.” என்று சிவதருமோத்தரத்தில் கூறுமாற்றினும், உணர்க. அரசன் ஆருகத சமய ஆகி, சிவனடியார்களுக்கு இடுக்கண் செய்தலால்; அவன்கீழ் வாழும் குடிகள் அப்பரமதப் பரிசுழியில் வீழ்ந்து எரிவாய் நாகத்துக்கு இவையாத்ஸையும், சைவத்து சிற்பாரும் அரசனால் வரும் இடுக்கண் மிகுதி பற்றி அச்சத்தினாலே சிவபுண்ணியங்கள் செய்யாது வாளா கெடுதலையும், கண்டு இரங்கியன்றோ; அநிபாதகனாகிய இவ்வரசன் இறப்ப, இப்பாண்டிகாடு சைவமன்னரைச் சார்வது எக்காலம் என்று இம்மூர்த்திநாயனர் வருந்துவாராயினர். இதனால், இவரது இரக்கமுடைமை தெனிக. மெய்புணர்வு உடையார்க்குத் தாம் பெற்ற பேறு உலகம் பெறுதல்வேண்டும் என்பதே உள்ளக்கிடக்கை என்க. “நான்பெற்ற வின்பம் பெறுக வில் வையகம்.” என்றார் திருமூலநாயனாரும்.

இம்மூர்த்திநாயனர் தாம் அரசர்வாழ்வைச் சிறிதாயினும் நன்கு மதித்து விரும்பினவர் அல்லர், பிறர் பயன் நோக்கினாராயினும்; தாமே அரசாள நினைத்தவரும் அல்லர். உயிர்கள் மாட்டு எழுந்த பெருங்கருணையினால் பாண்டிகாடு சைவமன்னரைச் சார்தல் வேண்டும் என்னும் கருத்தொன்றே உடையாராயினர். “அடியவர் குறைவு தீர்த்தாண்டருள்வதே விரதம்பூண்ட” கருணாநிதியாகிய சிவன் தம்மாட்டு உள்ள வாறு எழுந்த பேரன்பினாலாகிய இக்கருத்தை முடித்தருளத் திருவுளங் கொண்டு; பரமயங்கள் பாறச் சைவசமயம் தழைக்க அரசியற்றவல்லார் இவர் அன்றிப் பிறர் இவர் ஆதலால், இவரையே அந்நாட்டிற்கு அரசராக்கினார். இதனால், சிவன் தமது அடியார் கருத்தை முற்றுவித்தருளும் பெருங்கருணையினர் என்று துணிந்து, யாவருக்கும் அஞ்சாது அவரையே நம்பி வழிபடுக. “தூண்டு சுடரணைய சோதி கண்டாய் தொல்லமர் குளா மணிதான் கண்டாய்—காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய் கருது வார்ச் காற்ற வெளியான் கண்டாய்—வேண்டுவார் வேண்டியதே யீவான் கண்டாய் மெய்நெறி கண்டாய் விரதமெல்லா—மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய் மறைக்காட் டிறையு மணான் ருனே.” என்றார் திருநாவுக்கரசுநாயனர். “இறைவனே யெவ்வுயிருந் தோற்றுவிப்பான் ரோற்றி—யிறைவனே யீண்டறக்கன் செய்வா—னிறைவனே—யெந்தா யெனவிரங்கு மெங்கண்மேல் வெந்துயரம்—வந்தா லதுமாற்று வான்.” என்றார் காரைக்காலம்மையார்.

இம்மூர்த்திநாயனர் அரசர்வாழ்விற்கு சிறிதும் பற்றிலர் ஆயினும்; சிவனது ஆஞ்ஞை உண்மையானும், அவரது திருவருள் வழிப்பட்டு நிற்கும் தமது ஆளுகையால் உலகம் உய்யும் என்னும் கருத்தானுமே, அதற்கு இணைத்தருளினார். அது, இவர் மந்திரிகளை நோக்கி, சமண சமயம் நீங்கச் சைவசமயம் ஒங்குமாயின் அரசான்வேன் என்றமையானும், விபூதியை அபிஷேகத் திரவியமும் உருத்திராஸ்திரமே ஆபரணமும் சடாமுடியே கிரீடமும் ஆகக்கொண்டே அரசாண்டமையானும், பெண்ணைச் சிறிதும் இன்றி ஐம்புலன்களை அடக்கி நின்ற பெருந்துறவுடைமையானும், துணியப்படும். இத

னல், மெப்புணர்வு உடையோர் அண்டமனைத்தும் ஒருங்கு ஆளப்பெறிலும், அதனை ஒருபொருளைனக் கருதாது, சிவனது திருவருள்வழி நின்றே அவருக்குத் திருத்தொண்டி செய்தலில் தவறார் என்பது துணிக. “கண்டெந்தை யென்றிறைஞ்சிக் கைப்பணி யான் செய்யேனே—லண்டம் பெறினு மதுவேண்டேன் - றுண்டஞ்சேர்—விண்ணு ளுத் தீங்கனாய் மிக்குலக மேழினுக்குங்—கண்ணா லீதென் கருத்து.” என்றார் காரைக்காலம்மையார். “அருடரு சீர்த்தில்லையம்புலத் தான்ற னருவினன்றிப்—பொருடருவானத் தரசாதலிற் புழு வாதனன்றஞ்—கருடரு செஞ்சடை யோனரு னேற்றற விக்குகன்ற—மிருடரு கீழேழ் நாகத்து வீழு மிருஞ்சிறையே.” என்றார் கம்பியாண்டார்நம்பி. மெப்புணர்வு உடையார்க்கு விழுதியே சாந்தமும், உருத்திரா காமே ஆபரணமுமாம் என்பது “ஊரொலா மட்ட சோறு கம்மதே யுவரி குழந்தை—பாரொலாம் பாய றுன்னற் கோவணம் பரிக்கு மாடை—சிரொலாஞ் சிறந்த சாந்தத் தெய்வீ நண்பூண் கண்டி—சிரொலாஞ் சுமந்த வேணி நிருத்தனாட் கொண்ட வன்றே.” என்னும் திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுளால் உணர்க. சடைமுடி தரித் தல் புண்ணியம் என்பது, “பத்தர் தான்முறை வேணி பரித்திடி—லொத்த வற்றுறு வேணியொல் வொன்றிற்கு—மெத்து மச்சவ மேத பலத்தினைச்—சத்தி யம்மவர் நாடொறுஞ் சாந்தலே.” என்னும் சிவபுண்ணியத் தெளிவினால், காண்க. கூடாவொழுக்கம் உள்வழி இடவேடம் தமக்கும் பிறர்க்கும் சிம்மையே பயக்கும் என்பது எஞ்சி நாதநாயனர்புராணத்துச் சூசனத்திற் கூறினம்.

முருகநாயனர்புராணம்.

தாது குழுவ் குழன்மலையா டளிர்க்கை குழஞ் திருமேனி
மீது குழும் புனற்கற்றை வேணி கம்பர் விரும்புபதி
சோதி குழு மணிமொளவீச் சோழர் பொன்னிச் திருநாட்டிப்
போது குழஞ் தடஞ்சோலைப் பொய்கை குழும் பூம்புகலூர்.

(க)

நாம மூதூர் மற்றதனு ணல்லோர் மனம்போ லவரணிந்த
சேம நிலவு திருநீற்றின் சிறந்த வெண்மைத் திருத்தொளியால்
யாம விருளும் வெளிபாக்கு மிரவே யல்ல விரைமலர்மேற்
காமர் மதுபுண் சிறைவண்டுங் களங்க மின்றி விளங்குமால்.

(உ)

கண்ணு மிசைதேர் மதுகாங்க ணனைமென் சினையின் மருங்கிலைய
வண்ண மதுரத் தேன்பொழிவ வாச மலர்வா யேயல்ல
தண்ணென் சோலை யெம்மருங்குஞ் சாரு மடமென் சாரிகையின்
பண்ணின் கிளவி மணிவாயும் பதிகச் செழுந்தேன் பொழிபுமால்.

(ஈ)

வண்டு பாடப் புனற்றடத்து மலர்ந்து கண்ணீ ரரும்புவன
கொண்ட வாச முகையலிழ்ந்த குளிர்பல் கயங்க னேயல்ல
வண்டர் பெருமான் நிருப்பாட்டி னமுதம் பெருகச் செவிமடுக்குந்
தொண்டர் வதன பங்கயமுந் துளித்த கண்ணீ ரரும்புமால்.

(ஐ)

ஆன பெருமை வளஞ்சிறந்த வந்தண் புகலூ ரததன்னின்
மான மறையோர் குலமரபின் வந்தார் முந்தை மறைமுதல்வர்
ஞான வரம்பின் றிலிவன்றார் நாகம் புனைவார் சேவடிக்கீ
மூன மின்றி சிறையன்பா லுருகு மனத்தார் முருகனார்.

(ஔ)

அடைமே லலவன் றுயிலுணர வலர்செங் கமல வயற்கயல்கண்
மடைமே லுகளுந் திருப்புகலூர் மன்னி வாழும் தன்மையராய்
விடைமேல் வருவார்க் காளான மெய்மைத் தவத்தா லவர்கற்றைச்
சடைமே லணியத் திருப்பள்ளித் தாமம் பறித்துச் சாத்துவார். (சு)

புலரும் பொழுதின் முன்னெழுந்து புனித நீரின் மூழ்கிப்போய்
மலருஞ் செவ்வித் தம்பெருமான் முடிமேல் வானீ ராறுமதி
புலவு மருங்கு முருகுயிர்க்க கைக்கும் பதத்தி னுடன்பறித்த
வலகின் மலர்கள் வெவ்வேறு திருப்பூங் கூடை களிலமைப்பார். (௭)

கோட்டி மலரு நிலமலருங் குளிரீர் மலருங் கொழுங்கொடியின்
ரோட்டி மலரு மாமலருஞ் சுருதி மலருந் திருவாயிற்
காட்டி முழுவ னிலவலரக் கணகவரையிற் பன்னகராண்
பூட்டி மொருவர் திருமுடிமேற் புனைய லாகு மலர்தெரிந்து. (௮)

கொண்டு வந்து தனியிடத்தி னிருந்து கோக்குங் கோவைகளு
மிண்டைச் சுருக்குந் தாமமுட னிணைக்கும் யாச மாலைகளுந்
தண்டிற் கட்டிங் கண்ணிகளுந் தாழிற் பிணைக்கும் பிணையல்களு
நுண்டா திறைக்குந் தொங்கல்களுஞ் சமைத்து நடங்கு தூன்மார்பார். (௯)

ஆங்கப் பணிக ளானவற்றுக் கமைத்த காலங் களினமைத்துத்
தாங்கிக் கொடுசென் றன்பினெடுஞ் சாத்தி வாய்ந்த வர்ச்சனைகள்
பாங்கிற் புரிந்து பரிந்துள்ளார் பரமர் பதிகப் பற்றான
வோங்கிச் சிறந்த வஞ்செழுத்து மோவா சாவி னுணர்விலார். (௧௦)

அன்ன வடிவு மேனமுமா யறிவா றிருவ ரறியாமன்
மன்னும் புகலூ ருறைவாரை வர்த்த மாண வீச்சுரத்து
நன்னர் மகிழ்ச்சி மனங்கொள்ள னாளும் பூசை வழுவாமே
பன்னும் பெருமை யஞ்செழுத்தும் பயின்றே பணிந்து பரவிலார். (௧௧)

தள்ள முறைமை யொழிந்திடவித் தருதி யொழுது மறையவர்தாந்
தள்ள முறைகண் முதலான ஞானஞ் செம்பொன் வள்ளத்தி
லள்ளி யகில மீன்றளித்த வம்மை முலைப்பா லுடனுண்ட
பிள்ளை யார்க்கு நண்பருமாம் பெருமை யுடையா ராயினார். (௧௨)

அங்க ணமருந் திருமுருக ரழகார் புகலிப் பிள்ளையார்
பொங்கு மணத்தின் முன்செய்த பூசை யதனற் புக்கருளிக்
செவ்க ணடலே றுடையவர்தாஞ் சிறந்த வருளின் பொருளளிக்கத்
தங்கள் பெருமா னடிநீழ்ந் றலையா நிலைமை சார்வுற்றார். (௧௩)

அரவ மணிந்த வரையாரை யருச்சித் தவர்தங் கழனிழந்தீழ்
விரவு புகலூர் முருகளுந் மெய்மைத் தொண்டின் றிறம்போற்றிக்
கரவி லவர்பால் வருவாரைக் கருத்தி லுருத்தி ரங்கொண்டு
பரவு மன்பர் பசுபதியார் பணிந்த பெருமை பரவுற்றேன். (௧௪)

முருகநாயனர்புராண முற்றிற்று.

— ௧ — திருவிருத்தம் - ௧,௦௩௮.

சூ ச ன ம்.

பூக் கோய்து மாலைதோத்துச் சிவனுக்குச் சாத்தல்.

சிவனுக்கு உரியனவெனச் சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட பூக்களை, மெய்யன் போடு விதிப்படி செய்து, பலவகைப்பட்ட மாலைகள் செய்து, சிவனுக்குச் சாத்தி அருச்சினை செய்தலும், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் செயித்தலும், மிகச் சிறந்த புண்ணியமாம். “சிலபெறுமா நெண்ணுதியே நெஞ்சே நீவா நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்—புலர்வதன்மு னலகிட்டு மெழுக்கு மீட்டுப் பூமாலை புனைத்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்—தலையாடக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்று—மலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் மாந் யென்று மாளுரா வென்றென்றே யலறா கல்லே.” “பூக்கைக் கொண்டான் பொன்னடி போற்றிலார்—காக்கைக் கொண்டா னும நவில்கிலா—ராக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து—காக்கைக் கேயிரை யாகித் கழிவரே.” என்னுச் திருநாடிக்கரசநாயனார் தேவாரங்களானும், “முத்தனே முதல்வா முக்கண முனிவா மொட்டா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்—பத்தியாய் நீனைத் து பரவுவார் தமக்குப் பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்—சித்தனே செல்வத் திருப்பெருத் துறையிற் செழுமலர் குருத்தமே வியசு—முத்தனே யடியே னுதிரித் தழைத்தா லதெத்துவே யென்றற ளாயே.” என்னுச் திருவாசகத்தானும், “சிலத்திற் நிகழ்ந்த நறுமலரு நீநூற் பவித்த போதெவையும்—புலத்தி னழுந்தாவன் பிடுனெயிற் போதா னந்தன் கழற்க ணிந்தோர்—மலத்தி னநாதி முத்தன்மல வயிரி புறையுள் சிவலோ கத்—தலத்திற் புகுத்து கலத்தகைய தலைவராதி சிலவுவரால்.” என்னும் சிவபுண்ணியத்தெளிவானும், உணர்க.

இத்திருப்பணி செய்ய விரும்புவோர், நாடோறும் குரியன் உதிக்குமுன் எழுந்து, ஸ்நானம் செய்து, தோய்த்து உலர்ந்த வஸ்திரம் தரித்து, சந்தியா வந்தனம் முடித்துக்கொண்டு, சுத்திசெய்யப்பட்டு நாடியின்கீழ்ச் செல்லாது மேலே உயர்த்த கைகளை உடையராய், திருப்பூங்கூடையை எடுத்துக்கொண்டு, சிவனது திருவடிக்கண் னிறிப் பிறிதொன்றினும் சிறிதும் இறங்காத சிந்தையோடு மெளனம் பொருத்தி, சென்று, பத்திர புஷ்பங்கள் கொய்து, திருப்பூங்கூடையில் இட்டுக்கொண்டு வந்து, சுத்திசெய்யப்பட்ட காலினையுடையராய், புஷ்பமண்டபத்திற் புகுந்து, விதிப்படி சுத்திசெய்யப்பட்ட பூக்குறட்டில் வைத்து, இண்டை முதலிய திருமாலைகளைச் செய்க. சிவலிங்கத்தைத் தீண்டற்கு உரியார் தாமே சாத்தாக. அல்லாதார் அதற்கு உரியாரைக் கொண்டு சாத்துவிக்க. திருப்பூங்கூடையை நாபிக்குக் கீழே படியாது ஒரு தண்டின் முனியிலே கட்டி உயரப் பிடித்துக்கொண்டு வருக. அன்றேல், நாபிக்கு மேலே உயர்த்த கையினாற் பிடித்துக்கொண்டு வருக. பத்திரபுஷ்பம் கொய்யும்போது மெளனம் வேண்டும் என்பது, “வைகறை யெழுந்து போந்து புனன்மூழ்கி வாயுங்கட்டி—மொய்ம்மலர் நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து முன்னி” என எறிபத்தநாயனார் புராணத்தில் கூறியவாற்றால், உணர்க. மனம் வேறுபடலாகாது என்பது திருமலைச்சிறப்புச் சூனத்திற் காண்க. தீண்டியல்லாதான், இழிகுலத்தான், மிகுநோயாளன், ஆர்த்தன், ஆசாரியல்லாதான், ஆசௌசமுடையான் என்னும் இவர்கள் கொண்டுவரும்பூ, எடுத்து வைத்து அலர்ந்தபூ, பழம்பூ, உதிர்ந்தபூ, காற்றில் அடிபட்டபூ, கையிலேனும் உடுத்த புடைவையிலேனும் எருக்கிலை ஆமணக்கிலைகளிலேனும் வைத்தபூ, அரையின் கீழே பிடித்தபூ, புழுக்கடி எச்சம் சிலந்தினால் மயிர் என்னும் இவற்றோடு கூடியபூ, ஸ்நானம் பண்ணாமல் எடுத்தபூ, பொல்லா சிலம் மயானசமீபம் சண்டாளர் வசிக்

கும் இடம் முதலிய அசுத்த ஸ்தானங்களில் உண்டாகியபூ, இரவில் எடுத்தபூ, இவை முதலாயின சிவனுக்குச் சாத்தலாகாது. “எடுத்துவைத்தே யலர்ந்தமலர் பழம்பூக் கண் மற்ற வெருக்கிலையா மணக்கிலையி னிற்பொதிந்த பூக்க—ஞுடுத்தபுடை வையிற் கரத்தி னமைத்ததறும் பூக்க ஞுதிர்ந்திடுபு வரையின்கீ முற்றவிரைப் பூக்க—எடுத்த புழுக் கடியெச்சஞ் சிலந்திமயி ருறுத லங்கை யில்வைத் தங்கைகுவித் திடுதல்கங்கு றனிலே—யெடுத்தமலர் நீரயிழ்த்தல் புறங்காட்டி லெய்த லெச்சில்குளி யாதெடுத்த விழிபெனுமா கமமே.” என ஞானப்பிரகாசதேசிகர் புஷ்பவியதினும், “மடியினிற் பறித்தி டும்பு மலர்ந்துகீழ் விழும்பு முன்னு—எனடுபடு மலரி னம்பு விரவினி லெடு த்தி டும்பு—தொடர்நோயன் றீக்கை யில்லான் றூர்த்தஞ் சார மற்றேன்—கொடு வரும் பூவ னைத்துங் குழகனுக் காகா வன்றே.” எனப்பிரிது புஷ்பவியதினும் கூறு மாற்றல், உணர்க.

இச்சிவபுண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இம்முருகநாயனார். இவர் விதிவழு வாது சிவனிடத்து இடையறாத மெய்யன்போடும் இப்புண்ணியத்தைச் செய்தமை யால் அன்றோ, பாசமய கோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்குத் தோழராகிய பெரும்பேற்றைப் பெற்றும், அவராலே “தொண்டர் தண்கய மூழ்கித் துணையலுஞ் சார்தமும் புகையும்—கொண்டு கொண்டடி பரவிக் குறிப்பறி முருகன் செய் கோலம்—கண்டு கண்டுகண் குளிரக் களிபரந் தொளிமல்கு கள்ளார்—வண்டு பண்புசெயும் புகலூர் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே.” எ-ம். “ஈசனேறமர் கடவு ளின்ன மிர் தெத்தையெம் பெருமான்—பூச மாசில்வெண் ணீற்றர் பொலிவுடைப் பூம்புக லூரின்—மூச வண்டறை கொன்றை முருகன்முப் போதுஞ்செய் முடிமேல்—வாச மாமல ருடையார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே.” எ-ம். புகழ்ப்பட்டும், அவருடைய திருமணத்திலே சிவனது திருவடிநிலை அடைந்தார். “எந்துழலகுறு வீரோழி னீல நக் கற்கு மின்பப்—பூத்தன் புகலூர் முருகற்குந் தோழனைப் போகமாற்ப்பைக்—காந் துங் கணலிற் குளிர்பதித் துக்கடந் கூடலின் வாய்—வேங்கின் றுயர்தவிர்த் தானே யெப் போதும் விரும்பு டினே.” என்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவந் தாகியிற் கூறினார் நம்பியாண்டார்க்கம்பி என்க.

உருத்திரபசுபதிநாயனாபுராணம்.

சிலத்தி னேங்கிய சிவந்தெழும் பெரும்புண னீத்த மலர்த்த டம்பணை வயல்புகு பொன்னிநன் னாட்டுக் குலத்தி னேங்கிய குறைவிலா நிறைகுடி குழுமித் தலத்தின் மேம்படு ஈலத்தது பெருந்திருத் தலையூர்.

(க)

வான ளிப்பன மறையவர் வேள்வியின் வளர்தீ தேன ளிப்பன நறுமலர் செறிசெழுஞ் சோலை யான ளிப்பன வஞ்சுகந் தாடுவார்க் கவ்வூர் தான ளிப்பன தருமமு நீதியுஞ் சால்பும்.

(உ)

அங்கண் மாநக ரதனிடையருமறை வாய்மைத் துங்க வேதியர் குலத்தினிற் றேன்றிய துயோர் செங்கண் மால்விடை யாரசெழும் பொன்மலை வல்லி பங்க ஞாடி மைத்திறம் புரிபசு பதியார்.

(ஊ)

ஆய வத்தன ருமறை யுருத்திரங் கொண்டு
மாய னூறி யாமலர்ச் சேவடி வழத்துச்
நாய வன்பொடி தொடர்பினி லிடையறச் சுருதி
நேய நெஞ்சின ராகியத் தொழிறிலே நின்றார். (ச)

கரையில் கம்பலை புள்ளொலி கறங்கிட மருங்கு
பிரச மென்கரும் பறைத்திடக் கருவரால் பிறழு
நிரைநெ டங்கய நீரிடை நெருப்பெழுத் தனைய
விரைநெ கிழ்த்தசெங் கமலமென் பொய்கையின் மேலி. (இ)

தெள்ளு தண்புனல் கழுத்தன வாயிடைச் செறிய
வுள்ளு றப்புக்கு சின்றுகை யுச்சிமேற் குவித்துத்
தள்ளு வெண்டிரைக் கங்கைநீர் துதும்பிய சடையார்
கொள்ளு மன்பினி லுருத்திரங் குறிப்பொடி பயின்றார். (ஈ)

அரும் றைப்பய னாகிய வுருத்திர மதனை
வருமு றைப்பெரும் பகலுமெல் லியும்வழு வாமே
திரும் லர்ப்பொகுட் டிருத்தவ னனையவர் சிலநா
னொருமை யுய்த்திட வுமையிட மகி ழ்த்தவ ருன்தார். (ஊ)

காத லன்பர்த மருத்தவப் பெருமையுங் கலந்த
வேத மந்திர நியதியின் புகுதியும் விரும்பி
யாதி நாயக ரமர்த்தருள் செய்யமற் றவந்தார்
தீதி லாகிலைச் சிவபுரி யெல்லையிற் சென்றார். (அ)

நீடு மன்பினி லுருத்திர மோதிய நிலையா
லாடி சேவடி யருகுற வணைந்தன ரவர்க்குப்
பாடி பெற்றசீ ருருத்திர பசுபதி யாராங்
கூடு நாமமு சிக ழ்த்தது குவலயம் போற்ற. (ஐ)

அயில்கொண் டுக்குடி பிப்படை யார்மருங் கருளாத்
பயிலு ருத்திர பசுபதி யார்திரம் பரசி
யெயிலு டைத்தில்லை யெல்லையி னுளைப்போ வாராங்
செயலு டைப்புறத் திருத்தொண்டர் திறத்தினை மொழிவாம். (க)

உருத்திரபசுபதிநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவீருத்தம் - ௧,0௪௮.

சு ச ன ம்.

ஸ்ரீ உருத்திரம் ஓதல்.

வேதம் நான்கும் வேதாங்கம் ஆறும் நியாயம் மீமாஞ்சை மிருதி புராணம் என்னும் உபாங்கம் நான்கும் ஆகிய பதினான்கு வித்தைகளுள்ளும் வேதமே மேலானது; வேதத்துள்ளும் உருத்திரைகாதசினி மேலானது; அதினுள்ளும் ஐந்தெழுத்து மேலானது; அதினுள்ளும் சிவ என்னும் இரண்டெழுத்தே மேலானது. இவ்வாறு சிவத்துவ விவேக விருத்தியிற் கூறப்பட்டது. வேதபுருஷனுக்கு இந்த உருத்திரம் கண்ணும், இதனுள் இருக்கும் பஞ்சாக்ஷரம் கண்மணியுமாம். இது சதர்வேத தாற் பரிய சங்கிரகத்திற் காண்க. இவ்வுருத்திரத்தில் பகுப்பின்றி உயிர்ப் பொருள் உயி

ரில் பொருள் எல்லாவற்றையும் தனித்தனி எடுத்தோதி வழிபாடு கூறுதல் எற்றுக்
கெனின்; எப்பொருள்களினும் சிவன் கலந்திருப்பர் என்பது தெளிந்து கொள்ளுதற்
பொருட்டென்க. தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்துள் நின்ற திருத்தாண்டகம் முதலிய
வற்றினும் “இருநிலனாய்த் தியாகி நீரு மாகி யியமான னாயெறியுங் காற்று மாகி—
யருநிலைய திங்களாய் ஞாயி ருகி யாகாச மாயட்ட ஸூர்த்தி யாகிப்—பெருநலமும்
குற்றமும் பெண்ணு மாணும் பிறருருவுந் தம்முருவுந் தாமே யாகி—நெருநலையா யின்
ருகி நாளே யாகி நியிர்புன் சடையடிக ணின்ற வாறே.” என்பது முதலாக இவ்வாறு
பகுப்பின்றிக் கூறுதல் காண்க. சிவனிடத்து இடையறாத மெய்யன்போடு இந்த
ஸ்ரீருத்திரத்தை நியமமாக ஒதுவோர் முத்தி பெறுவர். இவ்வுருத்திரத்தை, தடாகத்
திலே இரவு பகல் கழுத்தளவினதாகிய ஜலத்திலே நின்றகொண்டு, ஐம்புலன்களை
அடக்கி, சிவனை மறவாத சிந்தையோடும் ஒதினமையால், முத்திபெற்றவர் இவ்வுருத்
திரபசுபதிநாயனார். ஆதலால், இவ்வுருத்திரத்துக்கு உரியவர், தமது வாணனை வீண
ளாகப் போக்காது, சிவனை மறவாத சிந்தையோடும், இதனை நியமமாக ஒதுக.

திருநாளேப்போவார் நாயனார்புராணம்.

பகர்த்துலகு சீர்போற்றும் பழையவனும் பதியாருங்
திசுழ்த்தபுனற் கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிக டிகரைக்கரத்தான்
முசுத்துப் பவிருமருங்கு முளரிமலர்க் கையேற்கு
மகன்பணைநீர் நன்னாட்டு மேற்காசாட் டாதனார்.

(க)

சீற்றலர்பே ரொன்றெருங்கு மப்பதியி னிறைகளும்பின்
சாற்றலவன் குலையலிற் நகட்டுவரா லெழப்பகட்டே
ராற்றலவன் கொழுக்கிழித்த சாலவழிபோ யசைத்தேறிச்
சேற்றலவன் கருவியர்க்க முருகுயிர்க்குஞ் செழுங்கமலம்.

(உ)

கனைமருவுஞ் சினைபொதுரி நறுவிரைகும் செறிதாரிற்
நினகரமண் டலம்வருஞ் செழுந்தருவின் குலம்பெருகிக்
கனமருவி யசைத்தலையக் களிவண்டு புடைகுழப்
புண்மழையோ மதுமழையோ பொழிவொழியா பூஞ்சோலை.

(கூ)

பாளேவிரி மணங்கமழும் பைங்காய்வன் குலைத்தெங்கின்
ருளதிர மிசைமுட்டித் தடங்கிடங்கி னெழப்பாய்த்
வாளேபுதை யச்சொரிந்த பழமிதப்ப வண்பலவி
வீளமுதிர் களிகிழிதே வீத்தத்தி லெழுந்துகளும்.

(ச)

வயல்வளமுஞ் செயல்படுபைந் துடவையிடை வருவளமும்
வியலிடமெங்க ணுநிறைய மிக்கபெருந் திருவினவாம்
புயலடையு மாடங்கள் பொலிவெய்த மலிவுடைத்தா
யயலிடையே றடிநெருங்கக் குடிநெருங்கி யுளதவ்வூர்.

(சூ)

மற்றவ்வூர்ப் புறம்பணயின் வயன்மருங்கு பெருங்குலையிற்
சுற்றம்விரும் பியகீழ்மைத் தொழிலுழவர் கிளைதுவன்றிப்
பற்றியபைங் கொடிச்சுரைமேற் படர்ந்தபழங் கூரையுடைப்
புற்குரம்பைச் சிற்றில்பல நிறைந்துளதோர் புலப்பாடி.

(கூ)

கருகிர்மெல் லடியளகின் குறும்பார்ப்புக் குழுச்சுழலும்
வார்பயின்முன் நிலினின்ற வள்ளுகிர்நாயத் துள்ளுபறழ்
காரிரும்பின் சரிசெறிகைக் கருஞ்சிறார் கவர்ந்தோட
வார்சிறுமென் குரைப்படக்கு மரைக்கசைத்த விருப்புமணி. (எ)

வன்சிறுதோன் யிசையுழத்தி மகவுறக்கு நிழன்மருதூர்
தன்சினெமென் பெடையொடுங்குத் தடங்குழிசிப் புதைதீழன்
மென்சினைய வஞ்சிகளும் விசிப்பதைதூங் கினமாவும்
புன்றலையாப் புனிற்றுமுழைப் புடைத்தெங்கு முடைத்தெங்கும். (அ)

செறிவலித்தின் கடைஞர்வினைச் செயல்புரிவை கறையாமக்
குறியளக்க வுளைக்குஞ்செவ் குவிபிவா ரணச்சேக்கை
வெறிமலர்த்தண் சினைக்காஞ்சி விரிதீழன் மருங்கெல்லா
நெறிமுற்புன் புலமகளிர் நெற்குறுபாட் டொலிபரக்கும். (க)

புள்ளுத்தண் புனற்கலிக்கும் பொய்கையுடைப் புடையெங்குந்
தள்ளுந்தா ணடையசையத் தளையவீழ்பூங் குவலாமது
வின்ரும்பைங் குமுற்கதிர்நென் டிலைச்சியபுன் புலைச்சியர்கள்
கள்ளுண்டு களிதூங்கக் கறங்குபறை யுங்கலிக்கும். (க0)

இப்படித்தா கியகடைஞ ரிருப்பின்வரைப் பினிள்வாழ்வார்
மெய்ப்பரிவு சிவன்கழற்கே விளைத்தவுணர் வொடும்வந்தா
ரப்பதியி லூர்ப்புலமை யான்றதொழிற் றயத்தா
வொப்பிலவர் நத்தன ரெனவொருவ ருளரானார். (கக)

பிறந்துணர்வு தொடங்கியபின் பிறைக்கண்ணிப் பெருந்தகைபாற்
சிறந்தபெருங் காதலினுற் செம்மைபுரி சிந்தையராய்
மறந்துமய னினிவின்னி வருபிறப்பின் வழிவந்த
வறம்புரிகொள் கையராயே யடித்தொண்டி னெறிநின்றார். (கஉ)

ஊரில்லிமெ பறைத்துடைவை யுணவுரிமை யாக்கொண்டு
சார்பில்வருந் தொழில்செய்வார் தலைநின்றார் தொண்டினுற்
கூரிலைய முக்குடியிப் படையண்ணல் கோயிரொ றும்
பேரிகையே முதலாய முகக்கருவி பிறவினுக்கும். (கஃ)

போர்வைத்தோல் விசிவாரென் நினையனவும் புகலுமிசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாழுக்கு நிலைவகையிற்
சேர்வுற்ற தந்திரியுந் தேவர்பிரா னர்ச்சினைகட்
கார்வத்தி னுடன்கோரோ சனையுழிவை யளித்துள்ளார். (கௌ)

இவ்வகையாற் றந்தொழிலி னியன்றவெலா மெய்விடத்துஞ்
செய்வனவுங் கோயில்களிற் நிருவாயிற் புறநின்ற
மெய்விரவு பேரன்பு மிகுதியினு லாடுதலு
மய்வியல்பிற் பாடுதலு மாய்கிகழ்வா ரந்நாளில். (கஐ)

திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகன் சேவடிசண் மிகநினைந்து
விருப்பினெடுந் தம்பணிகள் வேண்டுவன செய்வதற்கே
யருத்தியினு லெளரூப்பட்டங் காதலூர் தனினின்றும்
வருத்தமுறங் காதலினுல் வந்தவ்வுந் மருங்கணந்தார். (கௌ)

சீரேறு மிசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயி
னேரேகும் பிடவேண்டு மெனநினைந்தார் கதுநேர்வார்
காரேறு மெயிற்புன்கூர் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
போரேற்றை விலங்கவருள் புரிந்தருளிப் புலப்படுத்தார். (௧௭)

சிவலோக முடையவர்தந் திருவாயின் முன்னின்று
பவலோகங் கடப்பவர்தம் பணிவிட்டுப் பணிந்தெழுந்து
சுவலோடு வாரலையப் போவார்பின் பொருகுது
லவலோடு மடுத்ததுகண் டாதரித்துக் குளந்தொட்டார். (௧௮)

வடங்கொண்ட பொன்னிதழி மணிமுடியார் திருவருளாற்
றடங்கொண்ட குளத்தளவு சமைத்ததற்பின் றம்பெருமா
னிடங்கொண்ட கோயில்புறம் வலங்கொண்டு பணிந்தெழுந்து
டடங்கொண்டு விடைகொண்டு தம்பதியி னண்ணினார். (௧௯)

இத்தன்மை யீசர்மகிழ் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்ததிருத் தொண்டிசெய்து விரவுவார் மிக்கெழுந்த
சித்தமொடுந் திருத்தில்லைத் திருமன்று சென்றிறைஞ்ச
வுய்த்தபெருங் காதலுணர் வொழியாது வந்துதிப்ப. (௨௦)

ஆன்றிரவு கண்டியிலார் புலந்ததற்பி னங்கெய்த
வொன்றியனை தருதன்மையுறுகுலத்தோ டிசைவிலலை
யென்றிதுவு மெம்பெருமா னேவலெனப் போர்கொழிவார்
நன்றுமெழுங் காதன்மிக நாளைப்போ வேனென்பார். (௨௧)

நாளைப்போ வேனென்று நாள்கள்செலத் தரியாது
பூளைப்பூ வாம்பிறவிப் பிணிப்பொழியப் போவாராய்ப்
பாளைப்பூங் கமுகுடுத்த பழம்பதியி னின்றும்போய்
வாளைப்போத் தெழும்பழனஞ் சூழ்தில்லை மருங்குணைவார். (௨௨)

செல்கின்ற போழ்தந்தத் திருவெல்லை பணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந் தீவளர்த்த பயில்வேள்வி யெழும்புகையு
மல்குபெருங் கிடையோது மடங்கணெருங் கினவுக்கண்
டல்குந்தங் குலநினைந்தே யஞ்சியனைந் திலர்நின்றார். (௨௩)

நன்றவரங் கெய்தரிய பெருமையினை நனைப்பார்முன்
சென்றிவையுங் கடர்னார்கு மெயிற்றிருவா யிலைப்புக்கார்
குன்றனைய மாளிகைக டொறுக்குலவும் வேதிகைக
ளொன்றியழு வாயிரமங் குளவென்பா ராகுதினன். (௨௪)

இப்பரிசா யிருக்கவெனக் கெய்தலரி தென்றஞ்சி
யப்பதியின் மதிற்புறத்தி னொாத பெருங்காத
லொப்பரிதாய் வளர்ந்தோங்க வுள்ளருகிக் கைதொழுதே
செப்பரிய திருவெல்லை வலங்கொண்டு செல்கின்றார். (௨௫)

இவ்வண்ண மிரவுபகல் வலஞ்செய்தங் கெய்தரிய
வவ்வண்ண நினைந்தழிந்த வடித்தொண்ட ரயர்வெய்தி
மைவண்ணத் திருமிடற்றார் மன்றினடங் கும்பிடுவ
தெவ்வண்ண மெனநினைந்தே யேசமலி னொடுந்துயில்வார். (௨௬)

இன்னறநு மிழிபிறவி யிதுதடையென் றேதுயில்வா
ரந்திலைம யம்பலத்து ளாடுவா ரறிந்தருளி
மன்னுதிருத் தொண்டரவர் வருத்தமெலாந் திர்ப்பதற்கு
முன்னணந்து கனலின்கண் முறுவலொடு மருள்செய்வார். (௨௭)

இப்பிறவி போய்க்க வெரியினிடை நீழுங்கி
முப்புரிதான் மார்பருடன் முன்னணைவா யென்னமொழிந்
தப்பரிசே தில்லைவா முந்தணர்க்கு மெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளா னாரருளி யம்பலத்தே மேவினார். (௨௮)

தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லாரு
மம்பலவர் திருவாயின் முன்பச்ச முடனீண்டி
மெய்ப்பெருமா னருள்செய்த பணிசெய்வோ மென்றேகித்
தம்பரிவு பெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்தார். (௨௯)

ஐயரே யம்பலவ ரருளாலிப் பொழுதணந்தோம்
வெய்யவழ லமைத்துமக்குத் தரவேண்டி யெனவிளம்ப
ண்புமனத் திருத்தொண்டர் னானுய்த்தே னெனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார். (௩௦)

மறையவர்கண் மொழிந்ததற்பின் நென்றிசையின் மதிந்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந் திருவாயின் முன்னகப் பிஞ்ஞகர்த
பிறையருளான் மறையவர்க ணெருப்பமைத்த குழியெய்தி
யிறையவர்தான் மனங்கொண்டே யெரிசூழ வலங்கொண்டார். (௩௧)

கைதொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி யழல்புக்கா
ரெய்தியவப் பொழுதின்கண் ணெரியின்க ணிம்மாயப்
பொய்தகையு முருவொழித்துப் புண்ணியமா முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்வெண் ணாலிளங்க வேணிமுடி கொண்டெழுந்தார். (௩௨)

செந்திமே லெழும்பொழுது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த
வந்தணன்போற் றேன்றினு ரத்தரதுந் துபிகாதம்
வந்தெழுந்த திருவிசம்பில் வானவர்கண் மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந் தாரத்தின் பனிமலர்மா ரிகன்பொழிந்தார். (௩௩)

திருவுடைய தில்லைவா முந்தணர்கள் கைதொழுதார்
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனங் களிப்பின்ற
ரருமறைசூழ் திருமன்றி லாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப் போவாரா மறைமுனிவர். (௩௪)

தில்லைவா முந்தணரு முடன்செல்லச் சென்றெய்தித்
கொல்லுமான் மறிக்கரத்தார் கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
யொல்லிபோ புன்புகுந்தா ருலகுய்ய நடமாடு
மெல்லியினத் தலைப்பட்டார் யாவர்களுங் கண்டிலரால். (௩௫)

அந்தணர்க ளதெய்தா ரருமுனிவர் துதிசெய்தார்
வந்தணந்த திருத்தொண்டர் தம்மைவினை மாசறுத்துச்
சுந்தரத்தா மரைபுரைபுந் துணையடிக் கொழுதிருக்க
வந்தயிலா வானந்தப் பெருங்குத்த ரருள்புரிந்தார். (௩௬)

மாசுடம்பு விடத்தீயின் மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசின்மறை முனியாகி யம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசுடைய கழல்வாழ்த்தித் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்வினைப்
பாசமற முயன் தவர்செய் திருத்தொண்டின் பரிசரைப்பாம். (௩௭)

திருநாளைப்போவார்நாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧,0௮௨.

சு ச ன ம்.

௧௨ ௨௦௭௮௨

தத்தம் சாதிநெறி கடவாது சிவனை வழிபதேல்.

யாவராயினும், தங்கள் தங்கள் சாதிக்கு விதித்த விதி கடவாது நின்று சிவனை வழிபடின், முத்தி பெறுவர். அவ்விதி கடந்தோர் பயன் பெறார். இத்திருநாளைப்போவார்நாயனார் தாம் முற்பிரப்பில் செய்த புண்ணியக்குதியினாலே சிவனிடத்து மெய்யன்பு உடையராகி, தாம் இழிவாகிய புலயர்குலத்திற் பிறந்தமையால் அதற்கு ஏற்பச் சிவனுக்குத் தொண்டு செய்தலே முறைமையாம் என்று சிவாலயங்கள்தோறும் பேரிகை முதலிய ஒருமுகக் கருவிகளுக்கும் மிருதங்கம் முதலிய இருமுகக் கருவிகளுக்கும் தோலும், வாரும், வீணைக்கும் யாழுக்கும் ஈரம்பும், அருச்சுனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுத்தலும், ஆலயங்களின் திருவாயிற்புறத்தில் நின்றுகொண்டு ஆனந்த மிகுதியினாலே கூத்தாடிப் பாடினலும், செய்தனர். வாத்தியங்கள் கொடுத்தல் புண்ணியம் என்பது “பொங்கு பேரி பொருமுர சம்மிரு—தங்க மோடு திமில்பட காதியஞ்—சங்கு தாளந் தருமிசைக் காகனம்—விங்கு சீரோலி வேணுவுங் வீணையும்,” “சொன்ன விண்ணவை சோதிலிள வணி—மன்ன வற்கு வழங்கிய மாதவ—ரன்ன வன்றனை யொத்தபு தந்தருந்—துன்னு கற்ப மவன்பதி தேய்வரால்,” எனச் சிவபுண்ணியத் தெளிவிலே கூறுமாற்றால் உணர்க. ஆனந்தத்தினால் ஆடல் பாடல்கள் புண்ணியம் என்பது “நிருத்த மெந்தைமுன் யாவர் நிகழ்த்தினும்—விரித்த பானு வபுதம் விரி கதிர்—பொருத்து தேரிற் புலவ ரரம்பையர்—கருத்தி னாடகங் காண்பர் சிவபுரி,” “துதியங் றீதமுஞ் சோதிமுன் பத்தியாந்—கெசியி னேகிடக் கேட்டவர் தாவர—மதியில் கீடங் கிருமி வரன்பதி—வதியு மோதினர்க் கென்கொல் வகுப்பதே,” எனச் சிவபுண்ணியத் தெளிவிலே கூறுமாற்றால் உணர்க. இவை எல்லாம் தம்மிடத்து இடையறாத மெய்யன்போடு செய்தமையால் அன்றோ; சிவன் திருப்புகடிலே இவர் விரும்பியபடியே தமக்குமுன் உள்ள இடபதேவரை விலகச்செய்து, இவருக்குக் காட்டி கொடுத்தருளினார்.

உ. சிதம்பர தரிசனம்.

சிவஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிதம்பரமே மேலானது. அது தில்லைவாழ் தணர்புராணத்துச் சூசனத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டது. இந்தஸ்தலத்திற் கனகசபையின் கண்ணே கருணாதியாகிய சபாநாயகர் செய்தருளும் ஆனந்த நிருத்தத்தை மெய்யன்போடு தரிசித்தவர் முத்தி பெறுவர். அது, “மெய்மைநற் சரியை பத்தி விளங்கிய ஞான மேவா—வெம்மையொப் பவர்க்கு முத்தி யிறையிலி யாகவிட்ட—மும்மைநற் பதிகடம்மின் முளைத்தவர் முடிந்தோர் மூவாச்—செம்மலர்க் கழல் கண்டோர்கள் சிவத்தினைச் சேர்வ ரன்றே. பிறந்தில மாநூர் தன்னிற் பேசிய காசி மேலி—யிறந்தில மிரண்டு முத்தி யின்பமும் பின்ப தாநா—முறைந்திடுந் தில்லை

திருநாளைப்போவார்தாயணப்பிராணம்.

திருநாளைப்போவார்தாயணம்—செறித்தடி காணச் சென் முத்தராய்த் திரிய
 மெய்து நின்ற மன்ற கன்று செவதி தேடிபுற்றார்—காசியிலிலை தில்லை கதிதரு
 மெய்து நின்ற மன்ற—யாசம தலை முத்தி பணித்திடு மென்ற ரென்ற—லீசன தருளி
 சிறந்த தெய்வயார் செல்லு வாரே. கன்றம் ரண்பா லான்பால் கவர்தருங் கால
 மெய்து—வென்றிகோ ளம்பு வீழும் வேலையா யினுமி மைப்பிற்—சென்றறு மமைய
 மெய்து திருவடி தெலிய கோக்கி—கின்றவர் காண நின்றார் நீன்பவ நீங்கி னாரே.
 ஞான வுருவார் தில்லை யம்பல மெய்தப் பெற்றே—ரோருணர் வாவ ரென்று மொன்
 றவ ரொன்ற ரல்லர்—காரண ராகா ரொத்த கருத்திலர் நிருத்த வின்பப்—பூரண
 ரவர்கள் வாரும் புவனமும் பொதுவா மன்றே.” என்னும் கோயிற்புராணத்து
 வியக்கிரபாதமகாமுனிவர் இரணியவன்மசக்கிரவர்த்திக்கு உபதேசித்த பொருளை
 புடைப திருவிருத்தங்கனானும், “பரையிடமா நின்றுமிகு பஞ்சாக் கரத்தா—ஹிரை
 புணர்வுக் கெட்டா வொருவன் - வரைமகடான்—காணும் படியே கருணையுருக்
 கொண்டால்—பேணுபவர்க் குண்டோ பிறப்பு.” என்னும் உண்மைவிளக்கத் திரு
 வெண்பாவானும், உணர்க.

பல சிவஸ்தலங்களுக்கும் போய் வணங்கித் திருப்பணி செய்தலே தொழிலாகக்
 கொண்ட இங்ரயானுக்குச் சிதம்பர தரிசனத்திலே வேட்கை மிக்குற்றது. இவ்
 வேட்கையின் மிகுதி, அது விளைந்த அன்றிரவு இவருக்கு நித்திரை இன்மையானும்,
 மற்றநாள் இவர் தாம் தில்லைக்குச் செல்லில் கோயிலினுள்ளே புருதல் தமது சாதி
 க்கு இமையாது என்பதை நினைத்து, போகாதொழிந்தாராயினும், அவ்வாசை குன்
 றது மேன்மேலும் வளர்த்தல் பற்றி நாளைப்போவேன் நாளைப்போவேன் என்று பல
 நாள் கழித்து, ஆசையை அடக்கல் கூடாமையால் பின் தில்லையின் எல்லையை அடைந்
 தமையானும்; தெளியப்படும். இவ்வாறு மிக்க ஆசையுடன் சென்றும்; தில்லையினு
 ள்ளே வேதவிதிப்படி ஓமம் செய்யப்படுதலைக் கண்டு, உட்புகாதொழிந்து, இரவு
 பகல் திருவெல்லையை வலஞ்செய்து வணங்கினமையால், வேதாகம விதிக்கு அஞ்சி,
 சாதிரெறி கடவாது நின்ற இவரது பெருந்தன்மை துணியப்படும். பின்னும் இவ
 ருக்குச் சிதம்பர தரிசனத்தில் ஆசை குன்றாது மேன்மேலும் வளர்த்தமை பெருவி
 யப்பாமே! இவ்வாறே சிவனிடத்து இடையறாது மேன்மேலும் பெருகும் மெய்யன்
 பினால் வளர்த்தோங்கிய ஆசையினாலன்றே; கருணாநிதியாகிய நடேசர் இவர் கருத்தை
 முற்றுவீர்த்தருளத் திருவுளங்கொண்டு, தில்லைமூவாயிரரைக்கொண்டு திருமதிற் புறத்
 திலே திருவாயிலுக்கு முன் அக்கினி வளர்ப்பித்து, இங்ரயானரை அதிலே புருவ்
 த்து, இவர் புல உடம்பை ஒழித்துப் பிராமண முனிவடிவங்கொண்டு எழுந்து, கனக
 சபையிற் புர்த்து தமது திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொருட்டி, அருள்
 செய்தார். இதனால், சிவன் தம்மை வழிபடும் அடியார்கள் கருத்தை முடித்தருளுவர்
 என்பது, துணியப்படும். “வாயானை மனத்தானை மனத்து ணின்ற கருத்தானைக் கரு
 த்தறிந்து முடிப்பான் நன்னைத்—தூயானைத் துவெள்ளை யேற்றான் நன்னைச் சுடர்த்
 திங்கட் சடையானைத் தொடர்ந்து நின்ற—தாயானைத் தவமாய தன்மையானைத்
 தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றுஞ்—சேயானைத் தென்கூடற் திருவாலவாய்ச் சிவ
 னடியே சிந்திக்கப் பெற்றே னானே.” என்றார் திருநாவுக்கரசுநாயனார். ஆதலால்,
 சிவபுண்ணியங்களை நாம் செய்வது அருமை என்று விரும்பாதொழிதல் குற்றம் என்ப
 தும், இடைவிடாது விரும்பின், சிவனது திருவருளினால் அது முற்றும் என்பதும்,
 இப்பிரிபின் முற்றதாயினும் மறுபிறப்பின் முற்றதல் ஒருதலை என்பதும், தெளிக.
 “கொந்தபல் கயனை கோக்கி நடங்குட லனவேயன்றே—வந்தமில் காலஞ் சேய்த்
 தன் நதுவுமென் நயரக் கண்டு—மிந்தநீ யிறந்தாற் பேறிய் கென்னென வளந்த
 னின்றென்—சிந்தையிங் கிதுவாச் செத்தந் திருடால்! காண்பே னென்றான்.” எனக்
 கோயிற்புராணத்திற் கூறியவாற்றானும், உணர்க.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

ஏயு மாறுபல் லுயிர்களுக் கெல்லையில் கருணைத்
தாய னாடனி யாயின தலைவரைத் தழுவ
வாயு நான்மறை போற்றின் றருந்தவம் புரியத்
தாய மாதவஞ் செய்தது தொண்டைநன் னாடு. (ச)

நன்மை நீடிய நடுநிலை யொழுக்கத்து நயந்த
தன்மை மேலிய தலைமைசால் பெருங்குடி தழைப்ப
வன்மை யோங்கெயில் வளம்பதி பயின்றது வரம்பின்
றொன்மை மேன்மையி னிகழ்பெருந் தொண்டைநன் னாடு. (உ)

நற்றி நம்புரி பழையனாரச் சிறுத்தொண்டர் நவைவந்
துற்ற போதுதம் முயிரையும் வணிகனுக் கொருகாற்
சொற்ற மெய்மையுந் தூக்கியச் சொல்லையே காக்கப்
பெற்ற மேன்மையி னிகழ்த்தது பெருந்தொண்டை நாடு. (ஈ)

ஆணை யாமென நீறுகண் டடிச்சேர நென்னுஞ்
சேணு லாவுசீர்ச் சேரனாற் திருமலை நாட்டு
வாணி லாவுபுண் வயவர்கண் மைத்துனக் கேண்மை
பேண நீடிய முறையது பெருந்தொண்டை நாடு. (ஈ)

கறைவி ளங்கிய கண்டர்பாற் காசல்செய் முறைமை
நிறைபு ரிந்திட நேரிழை யறம்புரிந் ததனாற்
பிறைபு ரிஞ்செயிற் பதிபயில் பெருந்தொண்டை நாட்டு
முறைமை யாமென வுலகினின் மிகுமொழி யுடைத்தால். (ஊ)

தாவில் செம்மணி யருவியா றிழிவன சாரல்
பூவில் வண்டினம் புதுநற வருந்துவ புறவம்
வாவி நீன் கயல் வரம்பிற வுகைப்பன மருத
நீவி நித்திலம் பரத்திய ருணக்குவ நெய்தல். (ஈ)

குறவர் பன்மணி யரித்திதை விதைப்பன குறிஞ்சி
கறவை யானிரை மானுடன் பயில்வன கானம்
பறவை தாமரை யிருந்திற வருந்துவ பழனஞ்
சுறவ முண்மருப் பணங்கயர் வனகழிச் சூழல். (எ)

கொண்டல் வானத்தின் மணிசொரி வனகுல வரைப்பாற்
றண்டு ணர்க்கொன்றை பொன்சொரி வனதள வயற்பால்
வண்டன் முத்தநீர் மணிகால் சொரிவன வயற்பாற்
கண்டன் முன்றுறைக் கரிசொரி வனகலங் கடற்பால். (அ)

தேனி றைந்தசெந் தினையிடி தருமலைச் சீறார்
பாணி றைந்தபுற் பதத்தன முல்லையீன் பாடி
தூநெ லன்னநெய் கன்னலின் கனியதண் டிறைபூர்
மீனி றைந்தபே ருணவின் வேலைவைப் பிடங்கள். (அ)

கனம் திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

குழல்செய் வண்டினங் குறிஞ்சியாழ் முரல்வன குறிஞ்சி
முழவு கார்கொள முல்லைகண் முகைப்பன முல்லை
மழலை மென்கிளி மருதமர் சேக்கைய மருத
நிழல்செய் கைதெழுத் தெய்தலங் கழியன தெய்தல். (க0)

மல்கு மப்பெரு நிலங்களில் வரைபுணர் குறிஞ்சி
யெல்லை யெங்கணு மிறவுள ரேனன்முன் விளைக்கும்
பல்பெ ரும்புனம் பயில்வன படர்சிறைத் தோகை
சொல்லு மப்புனக் காப்பவுஞ் சரிசூழற் றோகை. (க1)

அங்கண் வான்மீசை யரம்பையர் கருங்குழற் சுரும்பு
பொங்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழன்முழ்கிப் போகாச்
செங்கண் மால்விடை யார்திருக் காளத்தி யென்னு
மங்குல் சூழ்வரை நிலவிய வாழ்வினுன் மல்கும். (க2)

பேறு வேறுகு ழிமையவ ரரம்பையர் பிறத்து
மாரில் வேடரு மாதரு மாகவே வணங்கு
மாறு சூழ்சடை யண்ணலார் திருவிடைச் சரமூங்
கூறு மேன்மையின் மிக்கதச் சாட்டுவண் குறிஞ்சி. (க3)

அம்பொன் வார்குழற் கொடிச்சிய ருடனா ருகளிர்
வம்பு லாமலர்ச் சனைபடிந் தாடுகீள் வரைப்பி
னும்பர் நாயகர் திருக்கழுக் குன்றமு முடைத்தார்
கொம்பர் வண்டுசூழ் குறிஞ்சிசெய் தவங்குறை யுளதோ. (க4)

கோல முல்லைபுங் குறிஞ்சியு மடுத்தில் விடங்க
ணில வாட்படை லீலிகோட் டங்களு நிரந்து
கால வேனிலிற் கடும்கந் பொழுதினைப் பற்றிப்
பாலை யுஞ்சொல லாவன வுளபரன் முரம்பு. (க5)

சொல்லு மெல்லையின் புறத்தன துணர்ச்சுரும் பலைக்கும்
பல்பெ ரும்புனற் கானியா றிடையிடை பரந்து
கொல்லை மெல்லினர்க் குருத்தின்மேற் படர்த்தபூம் பந்தர்
முல்லை மென்புதன் முயலுகைத் தடங்குணை முல்லை. (க6)

பிளவு கொண்டதண் மதிநுதற் பேதைய ரெயிற்றைக்
களவு கொண்டது தனவெனக் களவலர் தூற்று
மளவு கண்டவர் குழைநறங் கணியுமக் களவைத்
தளவு கண்டெதிர் சிரிப்பன தமக்குமுண் டென்று. (க7)

மங்கை யர்க்குவான் விழியினை தோற்றமான் குலங்க
னெங்கு மற்றவ ரிடைக்கிடை மலர்க்கொடி யெங்கு
மங்கண் முல்லையின் நெய்வமென் நருந்தமி முரைக்குஞ்
செங்கண் மாறொழுஞ் சிவன்மகிழ் திருமுல்லை வாயில். (க8)

நீறு சேர்திரு மேனியர் நிலாத்திகழ் முடிமேன்
மாரில் கங்கைதான் வாக்குமஞ் சனந்தா வணந்தே
பூறு நீர்தரு மொளிமலர்க் கலிகைமா நகரை
ஹே தன்பெரு வைப்பென விளங்குமா முல்லை. (க9)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

களக

வாச மென்மலர் மல்கிய முல்லைக்கும் மருதம்
வீச தெண்டிரை நதிபல மிக்குயர்ந் தோடிப்
பாச டைத்தடர் தாமரைப் பழனங்கண் மருங்கும்
பூசல் வன்கரைக் குளங்களு மேரியும் புகுவ.

(௨௦)

துங்க மாதவன் சுரபியின் திருமுலை சொரிபால்
பொங்கு தீர்த்தமாய் நந்திமால் வரைமிசைப் போந்தே
யங்க ணித்திலஞ் சந்தன மகிலொடு மணிகள்
பங்க யத்தட நிறைப்பவர் திழிவது பாலி.

(௨௧)

பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்போன்
மள்ளர் வேனிலின் மணற்றிடர் பிசைந்துகை வருட
வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப்
பள்ள நீள்வயற் பருமடை யுடைப்பது பாலி.

(௨௨)

அனைய வாகிய நதிபரத் தகன்பிணை மருங்கிற்
களைநெ டிம்புன னிறைந்துதிண் கரைப்பெருங் குளங்கள்
புனையி ருங்கடி மதகுவாய் திறந்திடப் புறம்போய்
வினைஞ் சார்ப்பொலி யெடுப்பநீர் வழங்குவ வியன்கால்.

(௨௩)

மாரில் வன்பகட் டேர்பல நெருங்கிட வயல்கள்
சேறு செய்பவர் செந்நெலின் வெண்முளை சிதறி
நாறு வார்ப்பவர் பறிப்பவர் நடுபல ரான
வேறு பல்லினை யுடைப்பெருங் கம்பலை மிகுமால்.

(௨௪)

வரும்பு னற்பெருங் கால்சுளை மறித்திட வாளை
பெருங்கு லைப்பட விலங்குவ பிறங்குநீர்ப் பழன
நெருங்கு சேற்குல முயர்த்துவ நீள்கரைப் படுத்துச்
சுருங்கை நீர்வழக் கறுப்பன பருவராற் றெருகி.

(௨௫)

தளைத்த டம்பிணை யெழுந்தசெந் தாமரைத் தவிசி
னிளைத்த குள்வளை கண்படுப் பனவிடை யெங்கும்
விளைத்த பாசொளி விளங்குநீள் விசும்பிடை யூர்கோள்
வளைத்த மாமதி போன்றுள மருதநீன் வைப்பு.

(௨௬)

நங்கு செந்நெலின் புடையன வுயர்கழைக் கரும்பு
பூங்க ரும்பயன் மிடைவன பூகமப் பூகப்
பாங்கு நீள்குலைத் தெங்குபைங் கதலிவண் பலவு
துங்கு திங்களிச் சூதநீள் வேலிய சோலை.

(௨௭)

நீடு தண்பிணை யுடுத்தநீண் மருங்கின நெல்லின்
கூடு துன்றிய விருக்கைய விருந்தெதிர் கொள்ளும்
பீடு தங்கிய பெருங்குடி மனையறம் பிறங்கு
மாட மோங்கிய மறுகின மல்லன்மூ தூர்கள்.

(௨௮)

தொல்லு நான்மறை முதற்பெருங் கலையொலி துவன்றி
யில்ல றம்புநிற் தாகுதி வேள்வியி லெழுந்த
மல்கு தண்புகை மழைநரு முகிற்றலம் பரப்புஞ்
செல்வ மோங்கிய திருமறை யவர்செழும் பதிகள்.

(௨௯)

௧௭௨ திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

திருநீங்கிடத் தீக்காலி யாமவு ணற்கு
நாதர் தாமருள் புரித்தது நல்வினைப் பயன்செய்
மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்லம்
பூதி சாதனம் போற்றிய பொற்பினுல் விளங்கும். (௩௦)

அருவி தத்தசெம் மணிகளும் புறவிலாய் மலரும்
பருவி யோடைக ணிறைத்திழி பாலியின் கரையின்
மருவு கங்கைவாழ் சடையவர் மகிழ்த்தமாற் பேரூம்
பொருவில் கோயிலுஞ் சூழ்த்ததப் பூம்பனை மருதம். (௩௧)

விரும்பு மேன்மையென் பதர்வது விரிதிரை நதிக
ளருங்க ரைப்பயில் சிவாலய மனைகழு மனைத்து
பருங்கை யானையை புரித்தவ ரிருத்தவப் பாகூர்
மருங்கு சூழ்தவம் புரித்ததன் றேமற்ற மருதம். (௩௨)

பூம ரும்புனல் வயற்களம் பாடிய பொருநர்
தாம ருங்கிளை யுடன் றட மென்மலர் மலைந்து
மாம ருங்குதண் ணீழ்வின் மருதயாழ் முரலுங்
காமர் தண்பனைப் புறத்தது கருங்கழி டெய்தல். (௩௩)

தூய வெண்ணிறைப் பரதவர் தொடுப்பன வலைகள்
சேய நீள்விழிப் பரத்தியர் தொடுப்பன செருத்தி
யாய பேரளத் தளவர்க ளளப்பன அப்பு
சாயன் மெல்லிடை யளத்திய ரளப்பன தரளம். (௩௪)

கொடுவி னைத்தொழி னுளையர்கள் கொடுப்பன கொழுநீன்
படும ணற்கரை ஹைச்சியர் கொடுப்பன பவளர்
தொடுக டற்சங்கு துறையவர் குளப்பன வவர்தம்
வடுவ கிர்க்கண்மங் கையர்குளப் பனமணற் கெனி. (௩௫)

சுழிப்பு னற்கட லோதமுன் சூழ்த்துகொண் டணிய
வழிக்க ரைப்பொதி பொன்னவிழ்ப் பனமலர்ப் புன்னை
விழிக்கு ரெய்தலின் விரைமலர்க் கட்சுரும் புண்ணக்
கழித் டைப்பொதி சோறவிழ்ப் பனமடற் கைதை. (௩௬)

காயல் வன்கரைப் புரைநெறி யடைப்பன தனிமுட்
சேய தண்ண றஞ் செழுமுனை செறியுமுண் டகங்க
ளாய நுண்மணல் வெண்மையை மறைப்பன வன்னர்
தாய முன் றறைச் சூழல்குழ் ஞாழலின் ருது. (௩௭)

வாம்பெ ருத்திரை வளாகமுன் குடிபயில் வரைப்பிற்
ரூம்ப ரப்பிய கயல்களின் விழிக்கய நவிரக்
காம்பி னேர்வருந் தோளியர் கழிக்கயல் விலைசெய்
தேம்பொ தித்தசின் மழலைமென் மொழியசெவ் வழியாழ். (௩௮)

மருட்கொ டுத்தொழின் மன்னவ னிறக்கிய வரியை
கெருக்கி முன்றிரு வொற்றியூர் நீங்கலென் நெழுது
மொருத்தர் தம்பெருங் கோயிலி னொருபுறஞ் சூழ்த்த
திருப்ப ரப்பையு முடையதத் திரைக்கடல் வரைப்பு. (௩௯)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

களங்

மெய்த ரும்புகழ்த் திருமயி லாபுரி விரைகும்
மொய்த யங்குதண் பொழிற்றிரு வான்மியூர் முதலாப்
பைத ரும்பணி யணிந்தவர் பதியெனைப் பலவா
னெய்த லெய்தமுன் செய்தவர் கிறைதவஞ் சிறிதோ. (ச0)

கோடு கொண்டெழுந் திரைக்கடற் பவளமென் கொழுந்து
மாடு மொய்வரைச் சந்தனச் சினைமிசை வளரு
நீடு நெய்தலுங் குறிஞ்சியும் புணர்சிலம் பலவா
லாடு நீன்கொடி மாடமா மல்லையே யினைய. (ச1)

மலைவிழிப்பன வெனவயற் சேல்வரைப் பாறைத்
தலைபு கைப்பவுந் தளைச்செறு விடைநெடுங் கருமான்
கலைகு திப்பன கரும்பகட் டேர்சிகர்ப் பவுமா
யலைபு னற்பனை குறிஞ்சியோ டனைவன வனைகம். (ச2)

புணர்ந்த வானிரைப் புறவுடைக் குறுமுயல் பொருப்பி
னைனைந்த வான்மதி முயலினை யினமென வனைத்து
மணங்கொள் கொல்லையில் வரகுபோர் மஞ்சென வரைக்கா
முல்லையுங் குறிஞ்சியுங் கலப்பன வெங்கும். (ச3)

கவரு மீன்குவை கழியவர் தானவர்க் களித்துச்
சிவலுஞ் சேவலு மாறியுஞ் சிறுகழிச் சியர்க
ளவரை யேனலுக் கெயிற்றியர் பவளமுத் தளத்து
முவரி நெய்தலுங் கானமுங் கலந்துள வொழுக்கம். (ச4)

ஆயன றம்புற வினிலிடைச் சியரணி நடையும்
வியனெ டம்பனை யுழத்தியர் சாயலும் விரும்பி
யியலு மன்னமுந் தோகையு மெதிரெதிர் பயில
வயலு முல்லையு மியைவன பலவுள மருங்கு. (ச5)

மீனா மோதமுன் கொழித்தவெண் டாளமுங் கழுகின்
பாளை யுக்கவும் விரவலிற் பரத்தியர் பனைமென்
முத்தியர் மகரிர்மா ருடிமூன் றெருகுக்கு
நெய்தலு மருதமுங் கலந்துள நில்லுகள். (ச6)

ஆய நாளிலத் தமைதியிற் றத்தமக் கடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
தீய வென்பன கனவிலு சினைவிலாச் சிந்தைத்
தூய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்புசொல் வரைத்தோ. (ச7)

இவ்வ ளந்தரு பெருந்திரு நாட்டிடை யென்று
மெய்வ ளந்தரு சிறப்பின லுலகெலாம் வியப்ப
வெவ்வு கங்களு முள்ளதென் றியாவரு மேத்துங்
கைவி ளங்கிய நிலையது காஞ்சிமா நகரம். (ச8)

ஆன தொன்னக ரம்பிகை தம்பெரு மானை
மாண வர்ச்சனை யாலொரு காலத்து வழிபட்
சேன மில்லற மனைகழு முலகுய்ய வைத்த
மேன்மை பூண்டவப் பெருமையை யறிந்தவா விளம்பில். (ச9)

கௌ திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாபுராணம்.

வெள்ளி மால்வரைக் கயிலையில் வீற்றிருந் தருளித்
துள்ள வாப்புனல் வேணியா ருள்செயத் தொழுது
தெள்ள வாய்மையி னாகமத் திறனெலாந் தெரிய
வுள்ள வாறுகேட் டருளினு ளுலகையா ளுடையான். (௮௦)

எண்ணி லாகம மியம்பிய விதைவர்தாம் விரும்பு
முண்மை யாவது பூசனை யெனவுரைத் தருள
வண்ண லார்தமை யர்ச்சனை புரியவா தரித்தான்
பெண்ணி னல்லவ ளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து. (௮௧)

வேறு.

நங்கை யுண்ணிறை காதலை நோக்கி நாய கன்றிரு வுள்ளத்து மகிழ்த்தே
யங்க னெய்திய முதுவலுந் தோன்ற வடுத்த தென்கொணின் பாவென வினவ
விங்கு நாதர் மொழிந்தவா கமத்தி னியல்பி னுலகை யர்ச்சனை புரியப்
பொங்கு கின்றதென் னுசையென் றிறைஞ்சிப் போகமார்த்தபூண்மூலயினுள்போற்ற.

தேவ தேவனு மதுதிர வுள்ளஞ் செய்து தென்றிசை மிக்கசெய் தவத்தால்
யாவ ருந்தனை யடைவது மண்மே லென்று முள்ளது காஞ்சிமற் றதனுண்
மாவ மார்த்தம் மிருக்கையி லிணைந்து மன்னுபூசனை மகிழ்த்துசெய் வாயென்
தேவ வெம்பெரு மாட்டியும் பிரியா விசையகொண் டெழுந் தருளுதற் கிசைந்தான். (௮௨)

ஏத மில்பல யோனியெண் பத்து னான்கு நூறு யிரத்தனுள் வைத்த
பேத மும்புரத் தருளுமக் கருணைப் பிரான்மொ ழிந்தவா கமவழி பேணிப்
போது நீர்மையிற் றெழுதனைப் போதப் பொருப்பில் வேந்தனும்விரும்பில் வந்தெய்தி
மாத வம்புரித் தருளுதற் கமைந்த வளத்தொ மெபரி சனங்களை விடுத்தான். (௮௩)

துன்னு பல்லுயிர் வானவர் முதலாச் சூழ்த்துடன் செலக் காஞ்சியி லிணையத்
தன்னை நேர்வரும் பதுமமா நாகந் தம்பிராட்டிதா டுலட்சை வைத்தே
யன்னை யாபுல கனைத்தையு மீன்ற யடிய நேனுறை பிலமத னிடையே
மன்னு கோயில்கொண் டருளுவா யென்ன மலைம டந்தைமற் றதற்கருள் புரிந்து. (௮௪)

அங்கு மன்னுல கத்துயிர் தழைப்ப வளவி லின்பத்தி னருட்கரு விருத்தித்
திங்க டங்கிய புரிசடை யார்க்குத் திருந்து பூசனை விரும்பினன் செய்ய
வெங்கு காடவுந் திருவிளை யாட்டா லேக மாமுத லெதிர்ப்படா தொழியப்
பொங்கு மாதவஞ் செய்துகாண் பதற்கே புரிவு செய்தனன் பொன்மலை வல்லி. (௮௫)

நெஞ்ச மீசனைக் காண்பதே விரும்பி நிரத்த ரந்திரு வாக்கினி னிகழ்வ
தஞ்செ ழுத்துமே யாகவா ளுடைய வம்மை செம்மலர்க் கைகுவித் தருளித்
தஞ்ச மாகிய வருந்தவம் புரியத் தரிப்ப ரேயவ டனிப்பெருங் கணவர்
வஞ்ச நீங்கிய மாவின்மு லத்தில் வந்து தோன்றினார் மலைமகள் காண. (௮௬)

சண்ட போதிலப் பெருந்தவப் பயனாச் சம்ப மேவிய தம்பெரு மாளை
வண்டு லாங்குமுற் கற்றைமுன் ருழ வணங்கி வந்தெழு மாசைமுன் பொங்கக்
கொண்ட காதலின் விருப்பன வின்றிக் குறித்த பூசனைக் கொண்கமேற் கொண்டு
தொண்டை பங்கனி வாபுமை நங்கை னாய வர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவான். (௮௭)

உம்பர் நாயகர் பூசனைக் கவர்தா முரைத்த வாகமத் துண்மையே தலைநின்
றெம்பி ராட்டியார்ச் சனைபுரி வதனுக் கியல்பில் வாழ்திருச் சேடிய நான
கொம்ப னூர்சுழும் பிடகைகொண் டணையக் குலவு மென்றளி ரடியினை யொதுங்கி
யுழி காவன மாந்திரு வனத்தி லான னாகமம் புதுமலர் கொய்தான். (௮௮)

கொய்த பன்மலர் கம்பைமா நதியிற் குலவு மஞ்சன நிலவுமெய்ப் பூச்சு
நெய்த ருங்கொழும் தீபனாபங்க ணிறைந்த சிந்தையி னீடிய வன்பின்
மெய்த ரும்படி வேண்டின வெல்லாம் வேண்டும் போதினி லுதவமெய்ப் பூசை
யெய்த வாசம விதியெலாஞ் செய்தா னுயிர்கள் யாவையு மீன்றவெம் பிராட்டி. (௧௦)

கரந்த ரும்பய னிதுவென யுணர்ந்து கம்ப மேவிய வும்பர்நா யகர்பா
னிரந்த காதல்செ யுள்ளத்த ளாகி நீடு நன்மைக ளியாவையும் பெருக
வரந்த ரும்பொரு ளாமலை வல்லி மாறி லாவகை மலர்ந்தபே ரன்பாற்
சிரம்ப ணிந்தெழு பூசைநா டோறுந் திருவு ளங்கொளப் பெருகிய தன்றே. (௧௧)

நாத ரும்பொரு லிருப்பொடு நயந்து ஈங்கை யர்ச்சனை செய்யும் பொழுதிற்
காதன் மிக்கதோர் திருவிளை யாட்டிற் கணங்கு டைக்கருள் புரிந்திட வேண்டி
யோத மார்கட லேழுமொன் றுகி யோங்கி வானமு முட்டப்படப் பரந்து
மீது செல்வது போல்வரக் கம்பை வெள்ள மாந்திரு வுள்ளமுஞ் செய்தார். (௧௨)

அண்ண லாரருள் வெள்ளத்தை நோக்கி யங்கயற் கண்ணிதம் பெருமான் மேல்
விண்ணெ லாங்கொள வரும்பெரு வெள்ள மீதுவந் துறுமென வெருக் கொண்டே
யுண்ணி லாவிய பதைப் புறுகாத லுடன்றிருக் கையாற் நடுக்க நிலலாமை
தண்ணி லாமலர் வேணியி னுரைத் தழுவிக்கொண்டன டன்னையேயொப்பான். (௧௩)

மலைக் குலக்கொடி பரிவுறு பயத்தான் மாவின் மேவிய தேவநா யகரை
முலைக் குவட்டொடு வளைக்கையா னெருக்கி முறுகு காதலா லிறுகிடத் தழுவச்
சிலைத் தளித்திரு ளுதற்றிரு முலைக்குஞ் செத்தளிர்க் கரங்க ளுக்குமெக் தெனவே
கொலைக் களிற்றரி புனைந்ததம் மேனிகுழைந்து காட்டினுர்விழைந்தகொள்கையினர்.

கம்பர் காதலி தழுவமெய் குழையைக் கண்டு சிற்பவுஞ் சரிப்பவு மான
வும்ப ரேழுதல் யோனிக னெல்லா முயிரும் யாக்கைபு முருகியொன் றுகி
யெம்பி ராட்டிக்கு மெல்லிய ராளு ரென்று மேகம்ப ரென்றெடுத்த தேத்த
வம்பு லாமலர் நிறையவின் பொழியக் கம்பை யாறுமுன் வணங்கிய தன்றே. (௧௪)

பூதி யாகிய புனிதீ ருடிப் பொங்கு கங்கைதோய் முடிச்சடை புனைந்து
காதில் வெண்குழை கண்டுகை தாழக் கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தா
லாதி தேவனு ராயுமா தவஞ்செ யவ்வ ரங்கொலோ வகிலமீன் றளித்த
மாது மெய்ப்பயன் கொடுப்ப வேகொண்டு வளைத் தழும்புடன் முலைச்சவ டணிந்தார்.

கோதி லாவமு தனையவண் முலைக்குக் குழைந்த தம்மண வாளநற் கோல
மாது வாழுவே காட்டிமு னின்று வரங்கள் வேண்டிவ கொள்கவென் றருள
வேத காரண ராயவே கம்பர் விரைம லர்ச்செய்ய தாமரைக் கழற்கீ
ழேத நீங்கிய பூசனை முடிந்த தின்மை தானறி விப்பதற் கிறைஞ்சி. (௧௫)

அண்டர் நாயக ரெதிரின்று கூறு மளவி னுலஞ்சி யஞ்சலி கூப்பித்
கொண்ட லிற்றையென் பூசனை யின்னுங் குறைநி ரம்பிடக் கொள்கவென் றருள
வண்டு வார்துழை மலைமகள் கமல வதன நோக்கியம் மலர்க்கணெற் றியின்மேன்
முண்ட நீற்றர்நின் பூசனை யென்று முடிவ தில்லைநம் பாலென மொழிய. (௧௬)

மாநிலாத விப்பூசனை யென்று மன்ன வெம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண் டருளி
யீநிலாத விப்ப தியினு னெல்லா வறமும் யான்செய வருள்செய வேண்டும்
வேறுசெய் வினை திருவடிப் பிழைத்த லொழிய விங்குளார் வேண்டின செயினும்
பேறுமாதவப் பயன் கொடுத் தருளப் பெறவும்வேண்டுமென்றன்பிறப்பொழிப்பான்.

கஎக திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர்புராணம்.

விடையின் மேலவர் மலைமகன் வேண்ட விரும்பு பூசனை மேலவீந் திருந்த
யிடைய ருவறம் வளர்க்கும் வித்தாக விகபரத் திரு நாயினெல் லளித்துக்
கடைய ராகிபு முயர்ந்தவ ராயுக் காஞ்சி வாழ்பவர் தாஞ்செய் தீவினையுந்
தடைபடாது மெய்க்கெறி யடைவ தற்காந் தவங்க ளாகவு முவந்தருள் செய்தார். ()

எண்ணரும் பெருவரங் கண்முன் பெற்றந் செம்பி ராட்டி தம்பிரான் மகிழ்ந்தருள
மண்ணின் மேல்வழி பாடுசெய் தருட் மனையறம் பெருக்குங் கருணையினு
ண்ணு மன்னுயிர் யாவையும் பல்க காடு காதலி வீடிய வாழ்க்கைப்
புண்ணியத் திருக் காமக்கோட்டத்துப் பொலிய முப்பதோ டுரண்டறம் புரக்கும். ()

அலகி னீடவத் தறப்பெருஞ் செல்வி யண்டமாந் திருமனைக் கிடுத்திப்
முலகில் வந்துறு பயனறி விக்க வோங்கு நாண்மலர் மூன்றுட னென்று
லவ வான்டினுக் கொருமுறை செய்யு டீடு தொன்மையா னிறைந்த பேருலக
மலர் பெருந்திருக் காமக் கோட்டத்து வைத்த கல்லற மன்னவே மன்னும். (எஉ)

திக்கு தீர்க்குநந் தீர்த்தங்கள் போற்றுஞ் சிறப்பி னுடருக் காமக்கோட்டத்தின்
பாங்கு மூன்றுல கத்தினுள் னோரும் பரவு தீர்த்தமாந் பைம்புனந் கேணி
வாங்கு தெண்டினை வேலைமே கலைசூழ் வையகந் தனக் கெய்திய படியா
யோங்கு தன்வடி வாய்சிசுந் தென்று முள்ள தொன்றுல காணியென்று னதால். (எங)

அத்தின்நில வறம்புரிந் தளிக்கு மம்மை தன்றிருக் காமக்கோட்டத்தில்
வந்து சந்திர சூரியர் மீது வழிக்கொ ளாததன் மருங்குபோ தலினுந்
சந்த மாநிர மயங்கியெம் மருங்குஞ் சாயை மாறிய தன்றிசை மயக்க
மிந்த மாநிலத் தவரெலாங் காண வென்று முள்ளதொன் நின்றமங் குளதால். (எச)

கன்னி கன்னெடுங் காப்புடை வரைப்பிற் காஞ்சி யாந்திரு நதிக்கரை மருங்கு
சென்னி யிற்பிறை யணிந்தவர் விரும்புந் திருப்பெரும் பெயரிருக் கையிந் திகழ்த்து
மன்னு வெங்கதிர் மீதெழும் போது மறித்து மேல்கடந் நலைமீழும் போதுந்
தன்னி முற்பிரி யாதவண் காஞ்சித் தான மேலிய மேன்மையு முடைத்தால். (எடு)

மறைக ளாற்றுதித் தருந்தவம் புரிந்து மாநி லாசிய மத்தலை சின்று
முறைமை யால்வரும் பூசனை செய்ய முனிவர் வானவர் முதலுயி ரெல்லா
நிறைபு மன்பினு லர்ச்சனை செய்ய டீடு காமங்க ளவரவர்க் கருளி
யிறைவர் தாமகிழ்த் தருவிய தளிக ளெண்ணி றத்தவத் திருநக ரெல்லை. (எஉ)

மன்னு கின்றவத் திருநகர் வரைப்பின் மண்ணின் பிக்கதோர் நன்மையி னாலே
துன்னும் யானையைத் துற்றில் வாழ்முயன்முன் றுரக்கவெய்திய தொலைவினாக்கத்தாந்
றன்னி லத்துசின் நகற்றுதல் செய்யுந் தான மன்றியுந் தனுபெழுந் தரணி
யெந்சி லத்தினுங் காண்பரு மிறவாத் தானமென் றிவை யியல்பினி லுடைத்தால். ()

சுண்டு தீவினை யாவையு றீக்கி யின்பமே தரும் புண்ணிய தீர்த்தம்
வேண்டி னுர்தமக் கிட்ட சித்தியதாய் விளங்கு தீர்த்தநன் மங்கல தீர்த்த
நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்த மூன்றுவகி னிகழ்த்த சாருவ தீர்த்தமு முதலா
வாண்டு டீடிய தீர்த்த மெண்ணிலவு மமரர் நாட்டவ ராடுத லொழியார். (எஅ)

தான தொன்றின் மூன்றுபு மலருந் தமனி யச்செழுந் தாமரைத் தடமு
நீள வார்புனல் குடநிசை யோடி றீத ரக்குமா நதியுட னீடு
நாள் லர்த்துசெய் குவண்பைப் கமல ண்பக கற்றரும் பாடல மன்றிக்
காள் மேக மொப் பாளுறை வரைப்பிற் கண்ப டாதகா யாப்புளி புளதால். (எக)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாற்புராணம். கள

சாயை முன்பிணிக்குங்கிண ரென்று தஞ்ச முண்ணினஞ் சார்தட மொன்று
மாயை யின்றிவந் துள்ளடைந் தார்கள் வான ரத்தரு வாம்பில மொன்று
மேய வவ்வுரு நீங்கிடக் குளிக்கும் விளங்கு பொய்கையு மொன்று விண்ணவரோ
டாய வின்ப முய்க்கும்பில மொன்றோ டனைய வாகிய வதிரயம் பலவால். (அ௦)

அஞ்ச வான்கரத் தாறிழி மதத்தோ ரானை நிற்கவு மரையிருட் டிரியு
மஞ்ச நீள்வது போலுமா மேனி மலர்ப்ப தங்களில் வண்சிலம் பொலிப்ப
நஞ்சு பில்கெயிற் றரவவெற் றரையி னுமமுன்றிலைப் படையுடைப் பிள்ளை
யெஞ்ச வின்றிமுன் றிரியவுங் குன்ற மெறிந்த வேலவன் காக்கவு மிசையும். (அ௧)

சத்தி தற்பர சித்தயோ கிகளுஞ் சாத கத்தனித் தலைவரு முதலா
சித்த மெய்திய வாயுண்டெய்த் தவர்க ண்டொ வாழ்திருப் பாடியு மநெருங்
சித்தர் விஞ்சைய ரியக்கர்க் தருவர் திகழ்ந்து மன்னுவார் செண்டுகை யேந்தி
வித்த கக்கரி மேல்கொளுங் காரி மேவு செண்டனை வெளியுமொன் றுளதால். (அ௨)

வந்த டைந்தவர் தம்முரு மாய மற்றுளா ரைத்தாங் காண்பிட முளது
சிந்தை யோகத்து முனிவரீயோ கினிகள் சேரும் யோகபீ டமுமுள தென்று
மந்த பில்லறம் புரப்பவன் கோயி லான போகபீ டமுமுள தாகு
மெந்தை யார்மகிழ் காஞ்சிநீ டெல்லையெல்லையிலவ ளுள்ளவா ரறிவார். (அ௩)

தூண்டு சோதியொன் றெழுத்திரு டெருக்குஞ் சுரர்கள் வந்துகு முருத்திர சோலை
வேண்டி னார்கடம் பிறப்பினை யொழிக்கு மெய்த் தெறிக்கணின் னார்கடாம் விரும்பித்
தீண்டில் யாவையுஞ் செம்பொ னுக்குவதோர் சிலையு முண்டிரை செய்வதற் கரிதா
லாண்ட நாயகி சமயங்க ளாறு மகில யோனியு மளிக்கு மந்நகரம். (அ௪)

என்று முள்ளவீந் நகர்கலி யுகத்தி லிலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன்
வன்றி நற்புலி யிமையமால் வரைமேல் வைக்க வேருவோன் றனக்கிதன் வளமை
சென்று வேடன்முன் கண்டிரை செய்யத் திருந்து காதநான் குட்பட வகுத்துக்
குன்று போலுமா மதிப்புடை போக்கிக்கு முடியி ருத்தின கொள்கையின் விளங்கும். (அ)

வேறு.

தண்காஞ்சி மென்சினெப்பூங் கொம்ப ராடல் சார்த்தசைய வதன்மருங்கு சுரு
ம்பு தாழ்ந்து, பண்காஞ்சி யிசைபாடும் பழன வேலிப் பணைமருதம் புடையுடைத்தா
ய்ப் பாரி னீடுந், தண்காஞ்சி நகர்நொச்சி யிஞ்சி குழ்த் த செழுங்கிடங்கு திருமறைக
ளொலிக்குந் தெய்வ, வண்காஞ்சி யல்குண்மலை வல்லி காக்க வளர்கருணைக் கடலுல
கஞ் குழந்தான் மாணும். (அ௧)

கொந்தலர்பூங் குழலிமையக் கொம்பு சும்பர் கொள்ளும்பு சனைகுறித்த தானங்
காக்க, மந்திரமா மதிலகழி யவர்தாந் தந்த வாய்மையா கமலிதியின் வகுப்புப்
போலு, மந்தமிழ்சீர்க் காஞ்சியைவந் தடைந்தார்க் கன்றி யடைகனங்க மறுப்பரி
தென் றறிந்து குழ, வந்தணைந்து தன்கறுப்பு முவர்ப்பு நீக்கு மாட்டலும் போலுமல
ர்க் கிடங்கு மாதோ. (அ௨)

ஆக்குவள ரெயிலினுடன் ளுளங்கும் வாயி லப்பதியில் வட்பெரியோ ருள்ளம்
போல, வோங்குநிலைத் தன்மையவா யகில முய்ய ளுமைபாக ருள்செய்த பொழுக்க
மல்லாற், நீங்குநெறி யடையாத தடையு மாகிச் செந்நெறிக்க ணிகழ்வாய்மை திரு
ந்து மார்க்கச், தாங்குலவ நிலவிள ரொளியா லென்றுத் தடநெடுவா னைப்பனவாந்
தகைய வாகும். (அ௩)

களஅ திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்.

மாறுபெற் றருங் கனக மாடநீடு மணிமறுகு றெடுத்தெருவும் வளத்தில் வந்த வாறுபயி லாவண வீதிகளு மற்று மமைந்தநக ரணிவரைக ணடுவு போக்கிச் கூறுபடு நவகண்ட மன்றி மல்கக் கொண்ட வனேகங் கண்ட மாகியன்ன வேறெரு மண்ணுலகு தளிலுளதா லென்ன விளங்கியுமா லோகநிலைமேவிற் றன்றே.

பாகமருங் கிருபுடைய முயர்ந்து நீண்ட படரொளி மாளிகை விரைகள் பயின் மென் கூர்தற், றேகையர்தங் குழாமலையத் தூக்கு முத்தின் சுடர்க்கோவைக் குளிர் நீர்மை துதைந்த வீதி, மாகமிடை யொளிதழைப்ப மன்னி நீடு மருங்குதா ரகையலைய வரம்பில் வண்ண, மேகமிடை கிழித்தொழுகுந் தெய்வக் கங்கை மேனதிகள்பலமண் மேல் விளங்கி யொக்கும். (க௦)

கிளரொளிச் செங்கனக மயந்தானும் மாடுகீழ் நிலையோர் நிலச் சோபானம் பூணக் கொள வமைத்து மீதொருபாற் கன்னசாலை குலவயிரத் தாலமைத்த கொள்கையாலே யளவில் சுடர்ப் பிழம்பானார் தம்மைத் தேடி யகழ்ந்தேன மாளுனு மன்னமாகி வளர்விசும் பிலெழுந் தானும் போலநீடு மாளிகையு முளமற்று மறுகு தோறும். (க௧)

மின்பொலிபன் மணி ிடைந்த தவள மாட மிசைப்பயில்சச் திரகார்தம் விசும் பின் மீது, பொன்புரையுஞ் செக்கர்சிறப் பொழுது தோன்றும் புனிற்றமதிகண்டிரு கிப் பொழிந்த நீரால், வண்புலியி னுரியாடைத் திருவே கம்பர் வளர்சடையு மிளம்பி றையுக் கண்டு கும்பிட், டன்புருகி மெய்பொழியக் கண்ணீர்வாரு மடியவரு மனைய வுள வலகி லாத. (க௨)

முகிலுரிஞ்சங் கொடிதொடுத்த முடிய வாகு முழுப்பளிங்கின் மாளிகைகண் முற்றுஞ் சுற்று, சிகரில்சரா சரங்கனெல்லா நிழலி னாலே நிறைதவினா னிறைதவஞ்செ யிமையப் பாவை, நகிலுழுத சுவடும்வளைத் தழும்பும் புண்ட நாயகனார் நான்முகந் குப் படைக்க கல்கு, மகிலயோ னிகளெல்லா மமைத்து வைத்த வரும்பெரும்பண் டாரநிலை யினைய வாகும். (க௩)

பொற்களப மாளிகைமேன் முன்றினின்று பூங்கழங்கு மணிப் பந்தம் போற்றி யாடும் விற்புருவக் கொடிமடவார் கலன்கள் சிந்தி விழுவனவுங் கெழுவுதுணை மேவு மாத ரற்புமுதிர் கலவியினிற் பரிந்துசிந்து மணிமணிச்சே டியுந்தொகுக்கு மவையு மாகி நற்கனக மழையன்றிச் காஞ்சியெல்லை நவமணிமா ரியும் பொழியு நாளு நாளும். (க௪)

பூமகளுக் குறையுளெனத் தகைய வான பொன்மாடத் தரயியங்கள் பொலிய சின்று, மாமகரக் குழைமகளிர் மைந்த ரங்கன் வந்தேறு முன்னறுநீர் வண்ட லாடத், தாமணிப்பொன் புனைநாளத் துருத்தி வீசஞ் சுடர்விடுசெங் குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த, காமர்மணி நாகிகையின் மருங்கு தங்குங் கருமுகில்கள் செம்முகில்க ளாகிக் காட்டும். (க௫)

இமமலிய வெடுத்தநெடு வரைகள் போல விலங்குகதைத் தவளமா ளிகைநீள் கோட்டிச், சிமையடையுஞ் சோபான நிரையும் விண்ணுந் தெரிவரிய தூய்மையினு லவற்றுட் சேர்த்து, தமர்களுட னிழிந்தேறு மைந்தர் மாதர் தங்கனாயும் விசும்பிடை சின் றிழியா சிற்கு, மமரரையு மரமகளிர் தமையும் வெவ்வே றறிவரிதார் தகைமை யன வநேக மங்கண். (க௬)

அரவநெடுந் தேர்வீதி யருகு மாடத் தனிமணிக்கோ புரத்தயலே வியல்வாய் நீண்ட, விரவுமர கதச்சோதி வேதித் திண்ணை விளிம்பினெளி துளும்ப முறைப்படிமீ தேறுங், குரவலருங் குழன்மடவா ரடியி லூட்டுங் குழம்படுத்த செம்பஞ்சின் சவட் டிக் கோலம், பரவைநெடுந் தரங்கமிசை விளங்கித் தோன்றும் பவளநறுந் தளிர்நைய பலவும் பாய்கர். (க௭)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம். களக்

வெம்புசினக் களிற்றதிர்ப்பு மாலி னார்ப்பும் வியனெடுத்தேர்க் காலிசைப்பும் விழாவ ருத, வம்பொன்மணி வீதிகளி லரங்கி லாடு மரிவையாநூ புரவொலியோ டமைபு யிம்ப, ரும்பரினார் திரன்களிற்றின் முழக்குந் தெய்வ வுயிரவி மாக்கலிப்பு மயனார் தித்தேர், பம்பிசைபும் விமானத்து னாடுந் தெய்வப் பாவையாநூ புரவரவத் துடனே பல்கும். (க௮)

அருமறையர் தணர்மன்னு யிருக்கை யான வாருதியின் புகையடுத்த வம்பொன் மாடப், பெருமறுகு தொறும்பேள்விச் சாலை யெங்கும் பெறுமவிப்பா கங்கொடுக் கும் பெற்றி மேலோர், வருமுறைமை யழைத்துவிடு மந்திரமெம் மருங்கும் வான வர்நா யகர்திருவே கம்பர் முன்றிற், நிருமலிபொந் கோபுரத்து நெருங்கு மெல்லாத் தேவரையு மணித்தாகக் கொண்டு செல்லும். (க௯)

அரசர்குலப் பெருந்தெருவுந் தெற்றி முற்றத் தாயுதங்கள் பயிலும்விய லிடமு மங்கண், புரசைமதக் கரிகளொடி புரவியேறும் பொற்புடைய வீதிகளும் பொலிய வெங்கும், விரைசெய்துந் தொடையலங்கற் குமரர் செய்யும் வியப்புறுசெய் தொழி ல்கண்டு விஞ்சை விண்ணோர், நிரைசெறியும் விமானவூர் திகளின்மேலு நிலவியசையும் பலமுறையு நிரந்து நீங்கார். (க௯)

வெயிலுமீழும் பன்மணிப்பூண் வணிக மாக்கள் வீரவுநிதி வளம்பெருக்கும் வெறுக்கை மிக்க, வயினிலவு மணிக்கடமா ரகர்க ளெல்லாம் வனப்புடைய பொரு ட்குலங்கண் மலித லாலே, கயிலைமலை யார்கச்சி யாலயங்கள் பலவுந் கம்பமுமே வியதன்மை கண்டு போற்றப், பயிலுமுருப் பலகொண்டு நிதிக்கோன் றங்கப் பயில னகா புரிவருத்த பரிசு காட்டும். (க௯)

விழவுமலி திருக்காஞ்சி வரைப்பின் வேளாண் விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர் விளங்கும் வேணி, மழவிளவெண் டிங்கன்புனை கம்பர் செம்பொன் மலைவல்லிக் களி த்தவன ருணவின் மூலந், தொழவுலகு பெறுமவடா னருளப் பெற்றுத் தொன்னில த்து மன்னுபயிர் வேத வாய்மை, யுழவுதொழி லாற்பெருக்கி யுயிர்க ளெல்லா மோங் கவருந் தருமவினைக் குளரா லென்றும். (க௯)

ஒங்கியநாந் குலத்தொவ்வாப் புணர்விற்த் தம்மி லுயர்ந்தனவு டிழிந்தனவு மான சாதி, தாங்குமுயிப் பிறந்தகுலபேத மெல்லாந் தந்தகைமைக் கேற்றதனி யிடங்கண் மேவி, யாங்குகிறை கிளைபயின்று மரபி னுற்ற வடுத்தவினைத் தொழின்முறைமை வழாமை நீடு, பாங்குவன ரிருக்கைநில பலவு மெல்லாம் பண்புநீ டிய வுரிமைப் பால வன்றே. (க௯)

உ வ று.

ஆதி மூதெ யிலந்தகர் மன்னிய, சோதி நீண்மணித் துபமுந் தீபமுங் கோதில் பல்லிய முங்கொடி யும்பயில், வீதி காளு மொழியா விழாவணி. (க௯)

வாயி லெங்கணுந் தோரண மாமதின், ஞாயி லெங்கணுந் சூழ்முகி னுண்மதி தோயி லெங்கணு மங்கலந் தொண்டார்கூழ், கோயி லெங்கணு மும்பர் குலக்குழாம். ()

வேத வேதியர் வேள்வியே தீயன, மாத ரோதி மலரே பணியன காதல் வீதிவி லக்கே கவிலய, சூத மாதவி யேபுறஞ் சூழ்வன. (க௯)

சாய லார்க ணுசுப்பே தளர்வன, வாய மாடக் கொடியே யசைவன சேய வோடைக் களிதே திகைப்பன, பாய சோலைத் தருவே பயத்தன. (க௯)

அண்ண லன்பான் பேமுன ரார்த்தன, தண்ண றுஞ்செழுந் தாதே துகள்வன வண்ண நீண்மணி மாலையே தாழ்வன, வெண்ணில் குங்குமச் சேறேயி முக்கின. ()

கஅர திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாபுராணம்.

வென்றி வானவர் தாம்வினை யாடலு, மென்று முன்னவர் வாழு மியற்கையு
ன்று முன்னத்து நண்ணினர் வேட்கைக, னொன்று மங்கொழி யாவகை யுப்ப்பது.)

புரங்க டந்தவர் காஞ்சி புரம்புகழ், பரம்பு கீள்புவ னம்பதி னுன்கினும்
வரம்பில் போக வணப்பின் வளமெலா, கிரம்பு கொள்கல மென்ன நிறைந்ததால்.)

வேறு.

அவ்வகைய திருக்கர மச்சக்கனெரு மருங்குறைவா
ரிவ்யுலகிற் பிறப்பினு லேகாலிக் குலத்துள்ளார்
செவ்வியவன் புடைமனத்தார் சீலத்தி னெறிநின்றார்
மைவியடி கண்டாடி வழித்தொண்ட ருளராரார். (ககக)

மண்ணின்மசை வந்ததற்பின் மனமுதலா யினமூன்று
மண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக வணைவிப்பார்
புண்ணியமெய்த் தொண்டர்திருக் குறிப்பறிந்து போற்றுகிலைத்
திண்மையினுற் றிருக்குறிப்புத் தொண்டரெனுஞ் சிறப்பினார். (ககஉ)

தேரோலிக்க மாவொலிக்கத் திசையொலிக்கும் புகழ்க்காஞ்சி
யூரோலிக்கும் பெருவண்ண ரொவொண்ண வுண்மையினார்
கீரோலிக்க வராலிரைக்க சிலாமுகிக்குத் திருமுடியார்
பேரோலிக்க யுருகுமவர் கொலிப்பர்பெரு வீருப்பினெழும். (ககஉ)

தேசடைய மலர்க்கமலச் சேவடியா ரடியார்தர்
துசடைய துகண்மாசு கழிப்பார்போற் றெல்லவினை
யாசடைய மலமூன்று மணையவரும் பெரும்பிறல்
மாசுதினை விடக்கழித்து வருகாரி லங்கொருநார். (ககச)

பொன்னிமையப் பொருப்பரையன் பயத்தருளும் பூத்கொடித
ன்னன்னிலமை யன்றளக்க வெழுத்தருளுந் தம்பெருமான்
நன்னுடைய வடியவர்தர் தனித்தொண்டர் தம்முடைய
வங்கிலைமை கண்டன்பர் கருள்புரிவான் வந்தணைவார். (ககநி)

சீதமலி காலத்துத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்பா
லாதுலராய் மெலிந்துமிக வழக்கடைத்த கந்தையுடன்
மாதவவே டந்தாங்கி மாலரியா மலரடிகள்
சோதடையா மனத்தவர்முன் குறுடைகள் கொளக்குறுகி. (ககந)

திருமேனி வெண்ணீறு திகழ்த்தொன்றி ருங் கோலத்துக்
கருமேக மெனவழுக்குக் கந்தையுட னெழுந்தருளி
வருமேனி யருந்தவரைக் கண்டமன மகிழ்த்தெதிர்கொண்
டுருமேவு மயிர்ப்புளக முளவாகப் பணிந்தெழுந்தார். (ககநி)

எய்துமவர் குறிப்பறிந்தே யின்மொழிகள் பலமொழிந்து
செய்தவத்தீர் திருமேனி யினைத்திருந்த தென்னென்று
கைதொழுது கந்தையினைத் தந்தருளுங் கழுவவென
மைதிகழ்கண் டங்கரந்த மாதவத்தோ ரருள்செய்வார். (ககநி)

இக்கந்தை யழக்கேறி யெடுக்கவொணு தெனினுமயான்
மெய்க்கொண்ட ருளர்க்குடைந்து விடமாட்டேன் மேல்கடற்பா
லக்குன்றம் வெங்கதிரோ னணைவதன்முன் றருவீரேற்
கைக்கொண்டு போயொலித்துக் கொவொருங் கடிதென்றார். (ககநி)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாபுராணம். கஅிக்

தந்தருளு மிக்கந்தை தாழாதே யொலித்துமக்கின்
 றந்திபெ வதன்முன்னர் தருகின்றே னெனவவருங்
 கந்தையிது வொலித்துணக்கிக் கடிதின்றே தாபீரே
 லிந்தவுடற் கிடர்செய்தீ ரென்றுகொடத் தேகினூர். (கஉ0)

குறித்தபொழு தேயொலித்துக் கொடுப்பதற்குக் கொடுபோந்து
 வெறித்தடரீர்த் துறையின்கண் மாசெறிந்து மிகப்பழுக்கிப்
 பிறித்தொலிக்கப் புகுமளவிற் பெரும்பகல்போய்ப் பின்பகலாய்
 மறிக்கரத்தார் திருவருளான் மழையெழுந்து பொழிந்திமால். (கஉ௧)

திசைமயங்க் வெளியடைத்த செறிமுகிலின் குழாமிடைந்து
 மிசைசொரியும் புனற்றுரை விழிநுழையா வகை கிடைய
 வசைவுடைய மனத்தன்ப ரறிவுமறற் தருந்தவர்பா
 லிசையுரினைத் தமிழ்நிதியா னென்செய்கே னென்கின்றார். (கஉ௨)

ஓவாதே பொழியுமடை யொருகால்லிட் டொழியுமெனக்
 காவாலி திருத்தொண்டர் தனிநின்றார் லிடக்காணர்
 மேவார்போற் கங்குல்வர மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பா
 லாவாவென் குற்றேவ வழிந்தவா வெனவிழுந்தார். (கஉ௩)

விழுத்தமழை யொழியாது மெய்த்தவர்செல் லியவெல்லு
 கழித்ததுமுன் பொலித்துமனைக் காற்றேற்க வறித்திலென்
 செழுந்தவர்தத் திருமேனி குளிக்காணுந் தீங்கிடைத்த
 தொழும்பனைற் கினியிதுவே செயலென்று துணித்தெழுவார். (கஉ௪)

கந்தைபுடைத் திடவென்றுங் கற்பாறை மிசைத்தலையைச்
 சிந்தவெடுத் தெற்றுவனென் றணைந்துசெழும் பானைமிசைத்
 தந்தலையைப் புடைத்தெற்ற வப்பாறை சன்யருங்கு
 வந்தெழுந்து பிடித்ததணி வளைத்தழும்பர் மலர்ச்செங்கை. (கஉ௫)

வானிறைந்த புனன்மழைபோய் மலர்மழையா யிடமருங்கு
 தேனிறைந்த மலரிதழித் திருமுடியார் பொருலிடையின்
 மேனிறைந்த துணைவியொடும் வெனிசுன்றார் மெய்த்தொண்டர்
 தானிறைந்த வன்புருகக் கைதொழுது தனிநின்றார். (கஉ௬)

முன்னவரை நேர்நோக்கி முக்கண்ணர் மூவுலகு
 கின்னிலைமை யறிவித்தோ நீயுமினி நீடியநம்
 மன்னுலகு பிரியாது வைகுவா யெனவருளி
 யந்நிலையே யெழுந்தருளி யணியேகாம் பரமணைந்தார். (கஉ௭)

சீர்நிலவு திருக்குறிப்புத் தொண்டர் திருத் தொழில்போற்றிப்
 பார்ப்புவத் தந்தைதா னறவெறிந்தார் பரிசுரைக்கேன்
 பேரருளின் மெய்த்தொண்டர் பித்தனெனப் பிதற்றுதலா
 லாருலகி விதனுண்மையறித்துரைக்க விசைத்தெழுவார். (கஉ௮)

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாபுராண முற்றிற்று.

க்அட் திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர்புராணம்.

சு ச ன ம்.

சிவனடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தல்.

பசுபதியாகிய சிவனே தமக்கு உறவு எனத் துணிந்த மெய்புணர்வுடையோர், குடும்பத்தோடு கூடி இருப்பினும், உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளினும் சீரத்தினும் சிறிதும் பற்று வையாது, சிவனிடத்தே இடையறாத மெய்யன்புடையராகி, தமது மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றும் அவருக்குத் திருத்தொண்டு செய்தற்பொருட்டே கிடைத்தமையால், அம்மூன்றையும் அவரது தொண்டிற்கே ஆக்கி ஒழுகுவர். ஆசை அற்றாரே முத்தி பெறுவர் என்பது “மண்ணினுந் தனத்தினு மனைக்கு வாய்த்த நந்—பெண்ணினு மகவீனும் பெரிய பேரினுந்—துன்னென விழைவீனைத் துறந்த ஞாயிரே—விண்ணினு மின்புடன் விளங்கி மேவுவார்,” “ஆக்கையிற் றயர்பெரி தற்ப மின்பமென்—ருக்கையை யறவெறுத் தார்வல் கூர்வரே—லாக்கையி னநாதியே முத்த னுக்கவ—லுக்கையுந் துமரமு மறுப்ப னுணையால்,” என்னும் சிவதருமோத்தரச் செய் புன்களால் உணர்க. மனம் முதலிய மூன்றும் சிவனுக்குத் தொண்டு செய்தற் பொருட்டே கிடைத்தன என்பது “வாழ்த்த வாயு நினைக்க மடகெஞ்சுந்—தாழ்த்தக் சென்னியுந் தந்த தலைவினை—சூழ்த்த மாமலர் ஞாலித் துகியாதே—வீழ்த்த வாலினையே னெயிற் காலமே,” என்னும் திருநாவுக்கரசநாயனர் தேவாரத்தான் அறிக. இவ்வாறு ஒழுகும் பெருந்தன்மையினர் சிவனடியாரைச் சிவன் எனவே கண்டு, வணங்கி, அவர் குறிப்பறிந்து, அவருக்குத் தம்மால் இயலும் தொண்டை வழுவாது செய்தலே தமக்குச் செல்வம் எனக்கொள்வர். “சிவநேசர் பாதம் வணங்கிச் சிறக்க—வவரேவல் செய்க வறிந்து,” என்னும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளானும் உணர்க.

இவ்வாறு பிரபஞ்ச வையாக்கியமும் சிவபத்தியும் உடையராய், சிவனடியார் களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தமையான் மிகச் சிறப்புற்றவர் இத்திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர். இவர் மனம் முதலிய மூன்றும் சிவன் பணிக்கே ஆக்கினார் என்பது “மண்ணின் பிசை வந்ததற்பின் மனமுதலா யினமூன்று—மண்ணலார் சேவ டியின் சார்வாக வுணவிப்பார்,” என்பதனாலும், சிவனடியார்களுக்குக் குறிப்பறிந்து தொண்டுசெய்தார் என்பது “புண்ணியமெய்த் தொண்டர் திருக் குறிப்பறிந்து போற் றுங்லைத்—திண்மையினற் றிருக்குறிப்புத் தொண்டரெனுஞ் சிறப்பினார்,” என்பதனாலும், இங்கே உணர்த்தப்பட்டன. இந்நாயனர், தாம் ஏகாலியராதலின், சிவனடியார் களுக்குச் சிரத்தையோடு வஸ்திரம் ஒலித்துக் கொடுத்தலே முக்கியத் தொண்டாகக் கொண்டனர். இவர் இத்தொண்டைச் சிரத்தையோடு செய்தார் என்பதும், குடும்பத் தோடு கூடி யிருந்தும் வாசனை மாண்டு நின்றார் என்பதும், இவர் அடியார் வேடங் கொண்டு வந்த பரமசிவனுக்குத் தாம் குறித்த காலத்தில் கந்தை ஒலித்து உலர்த்திக் கொடுக்க இயலாமையாற் பதைப்புற்று, வஸ்திரங்களைப் புடைக்கும் கற்பாறையிலே தமது தலையை ஏற்றினமையாலே, செவ்விதிற்றுணியப்பெய்த. இவரது மெய்யன்பினு லாகிய இச்செயற்கருஞ்செயலைத் தரிக்கலாற்றுகையானன்றோ, கிருபாசமுத்திரமா கிய சிவன் அக்கற்பாறையின் பக்கத்திலே தமது திருக்கரத்தைத் தோற்றுவித்து, இவரைப்பிடித்தருளி, பின் இவருக்கு இடபாருடாய் வெளிப்பட்டு, முத்திகொடுத்த ருளினார். சர்வான்மாக்களும் தம்மாட்டு மெய்யன்பு செய்த உய்தல் வேண்டும் என் னும் பெருங்கருணையினாலன்றோ, சிவன் இவரது அன்பின் செயலை மூவுலகத்திற்கும் அறிவித்தார். ஐயையோ! இது கண்டும், சிவனிடத்தே சிறிதும் அன்புசெய்யாது வானுனை வீணாகப் போக்கும் எம்போலினது அறியாமை இருந்தபடி என்னை!

சண்டேசுரநாயனாப்புராணம்.

பூந்தண் பொன்னி யெந்நாளும் பொய்யா தளிக்கும் புனனுட்டு
வாய்ந்த மண்ணித் தென்கரையின் மன்ன முன்னுள் வரைகிழிய
வேந்து மயில்வே னிலைகாட்டி யிமையோ ரிகல்வெம் பகைகடக்குஞ்
சேந்த னளித்த திருமறையோர் மூதூர் செல்வச் சேய்ஞலூர்.

(ச)

செம்மை வெண்ணீர் றெருமையினு ரிரண்டு பிறப்பின் சிறப்பினார்
மும்மைத் தழலோம் பியநெறியார் நான்கு வேத முறைபயின்றார்
தம்மை னைந்து புலனுப்பின் செல்லுந் தகையா ரறுதொழிலின்
மெய்மை யொழுக்க மேழலகும் போற்று மறையோர் விளங்குவது.

(உ)

கோதின் மானேறற் புரிமுந்தால் குலவு மாப்பிற் குழைக்குடியி
யோது புடைசூழ் சிறுவர்களு முதவும் பெருமை யாசானும்
போதின் விளங்குந் தாரகையு மதியம் போலப் புணர்மடங்கண்
மீது முழங்கு முகிலொதுங்க வேத வொலிகண் முழங்குவன.

(ங)

யாக நிலவுஞ் சால்தொறு மறையோ ரீந்த வவியுணவின்
பாக னகர வருமாலு மயனு மூரும் படர்சிறைப்புண்
மாக மிகந்து வந்திருக்குஞ் சேக்கை யெனவுமவா னவர்கோ
ளுக மணையுங் கந்தெனவு நாட்டும் யூப வீட்டமுள.

(சு)

சிம்பா லொழுதப் பொழுதுதொறு மோம தேனுச் செல்வனவுந்
தாம்பா டியசா மங்கணிப்போர் சமிதை யிடக்கொண் டணைவனவும்
பூம்பா சடைநீர்த் தடமூழ்கி மறையோர் மகளிர் புகுவனவு
மாம்பான் மையினில் விளங்குவன வணிகீண் மறுகு பலவுமுள.

(ஊ)

வாழ்பொற் பதிமற் றதன்மருங்கு மண்ணித் திரைகள் வயலவரம்பின்
ரூள்விற் றரளஞ் சொரிசூலைப்பாற் சமைத்த யாகத் தடஞ்சாலே
சூழ்வைப் பிடங்க ணெருங்கியுள தொடங்கு சடங்கு முடித்தேறும்
வேள்வித் தலைவர் பெருந்தேர்கள் விண்ணோ ரேறும் விமானங்கள்.

(க)

மடையிற் கழுநீர் செழுநீர் சூழ்வயலிற் சாலிக் கதிர்க்கற்றை
புடையிற் சுரும்பு மிடைகமுகு புனலிற் பரம்பு பூம்பாளை
யடையிற் பயிலுந் தாமரைநீ ளளரிற் றுயிலுங் கயல்கள் வழி
நடையிற் படர்மென் கொடிமௌவ னையிற் றிகழுஞ் சினைக்காஞ்சி.

(க)

சென்னி யபயன் குலோத்துங்க சோழன் நிலைத் திருவெல்லை
பொன்னின் மயமாக் கியவளவர் போரே நென்றும் புலிகாக்கு
மன்னர் பெருமா னநபாயன் வருந்தொன் மரபின் முடிசூட்டுந்
தன்மை நிலவு பதியைந்தி னென்றாய் நீடுந் தகைத்தவலூர்.

(சு)

பண்ணின் பயனு நல்லிசையும் பாலின் பயனு மின்சுவையும்
கண்ணின் பயனும் பெருகொளியுங் கருத்தின் பயனு மெழுத்தஞ்சும்
விண்ணின் பயனும் பொழிமழையும் வேதப் பயனுஞ் சைவமும்போன்
மண்ணின் பயனு மப்பதியின் வளத்தின் பெருமை வளம்புடைத்தோ.

(உ)

பெருமை பிறங்கு மப்பதியின் மறையோர் தம்முட் பெருமனைவாழ்
தரும சிலவு காசிபகோத் திரத்துத் தலைமை சான்மரபி
வருமை மணிபு மளித்ததுவே நஞ்சு மளிக்கு மரவுபோ
வருமை வினைக்கு மொருவடிவா மெச்ச தத்த னுள்ளானான்.

(40)

மற்ற மறையோன் நிருமனைவி வாய்த்த மரபின் வந்துதித்தான்
சுற்றம் விரும்பு பில்வாழ்க்கைத் தொழிலா ளுலகிற் றுணைப்புதல்வர்
பெற்று விளங்குத் தவஞ்செய்தான் பெறும்பே நெல்லைப் பயன்பெறுவான்
பற்றை யெறியும் பற்றுவாச் சார்பா யுள்ள பவித்திரையாம்.

(41)

நன்றி புரிபு மவர்தம்பா னன்மை மறையின் றுறைவிளங்க
வென்று மறையோர் குலம்பெருக வேழு புவனங் கருமுய்ய
மன்றி னடஞ்செய் பவர்கைவ வாய்மை வளர மாதவத்தோர்
வென்றி விளங்க வந்துதயஞ் செய்தார் விசார சருமனார்.

(42)

ஐந்து வருட மவர்க் கணைய வங்கமாறு முடனிறைத்த
சந்த மறைக ளுட்படமுன் நலைவர் மொழிந்த வாசமங்கண்
முத்தை யறிவின் றொடர்ச்சியினுள் முகைக்கு மலரின் வாசம்போற்
சித்தை மலர வுடன்மலருஞ் செல்லி யுண்ட சிந்தத்தால்.

(43)

சிகழு முறைமை யாண்டேழு ிரம்பும் பருவம் வந்தெய்தப்
புகழும் பெருமை யுபயனப் பொருலில் சடங்கு முடித்தறிவி
னிகழு நெறிய வல்லாத வெல்லா பியைந்த வெனிஹுத்தக்
திகழு மரபி னேதுவிக்குஞ் செய்கை பயத்தார் செய்வித்தார்.

(44)

குலவு மறையும் பலகலையும் கொளுத்து வதன்முன் கொண்டமைத்த
சிலவு முணர்வின் நிறங்கண்டு சிறுபு மறையோ ரதிசயித்தா
ரலகில் கலையின் பொருட்கெல்லை யாடுங் கழலை யெனக்கொண்ட
செலவு மிகுத்த சித்தையினிற் றெளிந்தார் சிறிய பெருத்தகையார்.

(45)

கடமே புரிபுஞ் சேவடியார் கம்மை யுடையா ரெனுமெய்மை
யுடனே தோன்று முணர்வின் க னெறியா துறும் வழியன்பின்
கடனே யியல்பாய் முயற்றிவருங் காதன் மேன்மே லெழுங்கருத்தின்
றிடனேர் சிற்குஞ்செம்மலார் திகழு நாபி லாங்கொருநான்.

(46)

ஒது கிடையி னுடன்போவா ருரா னிரையி னுடன்புக்க
போது மற்றங் கொருபுனிற்றா போற்று மவன்மேன் மருப்போச்சு
யாது மொன்றுங் கூசாதே யெடுத்த கோல்கொண் டவன்புடைப்ப
மீது சென்று மிகும் பரிவால் வெகுண்டு விலக்கி மெய்புணர்ந்து.

(47)

பாவுங் கலை ளாகமநூற் பரப்பின் றொகுதி பான்மையினுள்
மேவும் பெருமை யருமறைகண் மூல மாக விளங்குலகில்
யாவுந் தெளிந்த பொருணிலையே யெய்த வுணர்ந்த வுள்ளத்தா
லாவின் பெருமை யுள்ளபடி யறிந்தா ராயந் கருஞ்செய்வார்.

(48)

தங்கு மகில யோனிகட்டு மேலாம் பெருமைத் தகைமையன்
பொங்கு புனித தீர்த்தங்க ளெல்லா மென்றும் பொருந்துவன்
துங்கவமார் திருமுனிவர் கணங்கள் குழந்து பிரியாத
வங்க மனைத்துத் தாமுடைய வுல்ல வோநல் லானினங்கள்.

(49)

ஆய சிறப்பி னாற்பெற்ற வன்றே மன்று ணடம்புரியு
நாய னார்க்கு வளர்மதியு நதிய நருவெண் டலைத்தொடையு
மேய வேணித் திருமுடிமேல் விரும்பி யாடி யருளுதற்குத்
தாய திருமஞ் சணமைத்து மளிக்கு முரிமை சுரபிகடாம். (உ0)

சீல முடைய கோக்குலங்கள் சிறக்குந் தகைமைத் தேவருடன்
கால முழுது முலகனைத்துங் காங்கு முதற்கா ரணராசு
சீல கண்டர் செய்யசடை நிருத்தர் சாத்து நீறுதரு
மூல மவதா ரஞ்செய்ய மூர்த்த மென்றான் முடிவென்றோ. (உக)

உள்ளுந் தகைமை யினிப்பிறவே றுளவே யுடைமான் மறிக்கன்று
துள்ளுந் கரத்தா ரணிபணியின் சுடர்கூழ் மணிகள் சுரந்திரீர்
தெள்ளுந் சடையார் தேவர்கடம் பிராட்டி யுடனே சேரபிசைக்
கொள்ளுந் சினமால் விடைத்தேவர் குலமன் றேவிச் சுரபிகுலம். (உஉ)

என்றின் னனவே பலவுகினைத் திதத்தின் வழியே மேய்த்திந்தக்
கன்று பயிலா னிரைகாக்கு மிதன்மே லில்லை கடனிதுவே
மன்று ளாடுந் சேவடிகள் வழுத்து நெறியா வதுமென்று
கின்ற வாயன் றனைநோக்கி றிரைமேய்ப் பொழிக நீயென்பார். (உ௩)

யானே யினியிந் திரைமேய்ப்ப வென்றா ரஞ்சி யிடைமகனுந்
தானே ரிறைஞ்சி விட்டகன்றன் ருமு மறையோ ரிசைவினா
லானேர் நெருங்கும் பேராய மளிப்பா ராகிப் பைங்கூழ்க்கு
வானே யென்ன றிரைகாக்க வந்தார் தெய்வ மறைச்சிறுவர். (உ௪)

கோலுங் கயிறுங் கொண்டுகுழைக் குடுமி யலையக் குலவுமான்
றோலு தூலுஞ் சிறுமார்பிற் றுவன வரைக்கோ வணஞ்சுடர்பு
பாலும் பயனும் பெருகவரும் பசுக்கண் மேய்க்கும் பான்மையினாற்
சாலும் புல்லி னவைவேண்டுந் தனைபு டிசையுந் சுவைச்சென்று. (உ௫)

பதவு காலங் களின்மேய்த்தும் பறித்து மளித்தும் பரிவகற்றி
யிதமுண் னெறயு நற்றண்ணீ ரூட்டி யச்ச மெதிர்நீக்கி
யதர்நல் லனமுன் செலநீழ லமர்வித் தழுத மதுரப்பா
லுதவும் பொழுது பிழையாம லுடையோ ரில்லத் தொறுமுய்த்தார். (உ௬)

மண்ணிக் கரையின் வளர்புறவின் மாடும் படுகர் மருங்கினிலுந்
தண்ணித் திலகீர் மருதத்தண் டலெழுந் குலையின் சார்பினிலு
மெண்ணிற் பெருகு றிரைமேய்த்துச் சமிதை யுடன்மே லெரிகொண்டு
நண்ணிக் கங்குன் முன்புகுந்து நன்னாள் பலவா மந்தாளில். (உ௭)

ஆய றிரையின் குலமெல்லா மழகின் விளங்கி யிகப்பல்கி
மேய விரிய புல்லுணவும் விரும்பு புனலு மார்தலினு
லேய மனங்கொள் பெருமகிழ்ச்சி யெய்தவிரவு நன்பகலுந்
தாய தீம்பான் மடிபெருகிச் சொரிய முலைகள் சுரந்தனவால். (உ௮)

பூணுந் தொழில்வேள் விச்சடங்கு புரிய வோம தேனுக்கள்
காணும் பொலிவின் முன்னையினு மநேக மடங்கு கற்பபனவாப்
பேணுந் தருதி யன்பாலிப் பிரம சாரி மேய்த்ததற்பின்
மாணுந் திறத்த வானவென மறையோ ரெல்லா மனம்கிழ்த்தார். (உ௯)

அணைத்துத் திறத்து மானினங்க ளணைந்த மகிழ்ச்சி யளவின்றி
மனைக்கட் கன்று பிரிந்தாலு மருவுஞ் சிறிய மறைக்கன்று
தனைக்கண் டருகு சார்ந்துருகித் தாயாந் தன்மை நிலைமையவாய்க்
களைத்துச் சார்ந்து முலைக்கண்கள் சுறவா மேபால் பொழிந்தனவால்.

(௩௦)

தம்மை யணைந்த வான்முலைப்பா ருமே பொழியக் கண்டிவந்து
செம்மை நெறியே யுறுமனத்திற் றிரும்ஞ் சனமாய் குறிப்புணர்ந்தே
யெம்மை யுடைய வள்ளலா ரெய்த நினைந்து தெளிந்ததனின்
மெய்மைச் சிவனார் பூசனையை விரும்பும் வேட்கை விளைந்தெழுவும்.

(௩௧)

அங்கண் முன்னையர்ச்சனையி னளவின் றொடர்ச்சி விளையாட்டாய்
பொங்கு மன்பான் மண்ணிமணற் புனினக் குறைவி லாத் தியின்னீழ்ச்
செங்கண் விடையார் திருமேனி மணலா லாக்கிச் சிவாலயமும்
துங்க நீடு கோபுரமுஞ் சுற்ற லயமும் வகுத்த மைத்தார்.

(௩௨)

ஆத்தி மலருஞ் செழுந்தருளி முதலா வருகு வளர்புறவிற்
பூத்த மலர்க டாந்தெரிந்து புனிதர் சடிவத் திருமுடிமேற்
சாத்த வாகுத் திருப்பள்ளித் தாமம் பலவுந் தாங்கொய்து
கோத்த விலைப்பூங் கூடையினிற் கொணர்ந்து மணத்தங் கிடவைத்தார்.

(௩௩)

நல்ல ஈவகும் பங்கள்பெற நாடிக் கொண்டு நாண்பூங்
கொல்லையிடத்துங் குறைமறைவு மேவுங் கோக்க ளுடன்கூட
வொல்லையணைந்து பாலாக்க ளொன்றுக் கொருகா லாகவெதிர்
செல்ல வகையுங் களைத்துமுலை தீண்டச் செழும்பால் பொழிந்தனவால்.

(௩௪)

கொண்டு மடுத்த குடகிறையக் கொணர்ந்து விரும்புங் கொள்கையினு
லண்டர் பெருமான் வெண்மணலா லயத்து ளவைமுன் றுபித்து
வண்டு மருவுந் திருப்பள்ளித் தாமம் கொண்டு வரன்முரையே
பண்டைப் பயில்வா லருச்சித்துப் பாலின் றிரும்ஞ் சனமாட்டி.

(௩௫)

மீள மீள விவ்வண்ணம் வெண்பால் சொரிமஞ் சனமாட்ட
வான வுடையார் தம்முடைய வண்ப ரன்பின் பாலுளதாய்
மூள வமர்த்த நயப்பாடு முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ்
கோள மதனி லுண்ணிறைந்து குறித்த பூசை கொள்கின்றார்.

(௩௬)

பெருமை பிறங்குஞ் சேய்ஞ்ஞலார்ப் பிள்ளை யார்தம் முள்ளத்தி
லொருமை கிளைவா லும்பர்பிரா னுவக்கும் பூசை யுறுப்பான
திருமஞ் சனமே முதலவற்றிற் றேடா தனவன் பினினிரப்பி
வருமந் நெறியே யர்ச்சனைசெய் தருளி வணங்கி மகிழ்கின்றார்.

(௩௭)

இறையோ னடிக்கீழ் மறையவனு ரெடுத்துத் திருமஞ் சனமாட்டு
கிறைபூ சனைக்குக் குடங்கள்பா னிரம்பச் சொரிந்து கிரைக்குலங்கள்
குறைபா டின்றி மடிபெருகக் குவிந்த முலைப்பால் குறைவின்றி
மறையோர் மனையின் முன்புதரும் வளங்கள் பொலிய வைகுமால்.

(௩௮)

செயலிப் படியே பலநாளுஞ் சிறந்த பூசை செய்வதற்கு
முயல்வுந் ததவே திருவிளையாட் டாக முந்து லணிமார்ப
ரியல்பிற் புரியு மற்றிதனைக் கண்டித் திறத்தை யறியாத
வயன்மற் றொருவ னப்பதியி லந்த னுளர்க் கறிவித்தான்.

(௩௯)

அச்சொற் கேட்ட வறமறையோ ராய நறியா நென்றவற்றி
னிச்சை வழியே யான்மேய்ப்பே நென்றெம் பசுக்க டமைக்கறந்து
பொச்ச மொழுகு மாணவகன் பொல்லாங் குரைக்க வவன்றூதை
யெச்ச தத்தன் நனையழைமி நென்ற ரவையி லிருந்தார்கள்.

(ச0)

ஆங்கு மருங்கு நின்றார்க ளவ்வந் தணன்றன் நிருமனையின்
பாங்கு சென்று மற்றவனை யழைத்துக் கொண்டு வரப்பகர்ந்த
வேங்கு சபையோ ரவனைப்பார்த் தூரா னிரைமேயத் துன்மகன்செய்
தீங்கு தன்னைக் கேளென்று புருத்த பரிசு செப்புவார்.

(சக)

அத்தன் மறையோ ராகுதிக்குக் கறக்கும் பசுக்க ளானவெலாந்
சிந்தை மகிழ்ந்து பரிவினாற் றிரளக் கொடுபோய் மேய்ப்பான்போற்
கந்த மலிபூம் புனன்மண்ணி மணலிற் கறந்து பாலுகுத்து
வந்த பரிசே செய்கின்ற நென்று மறையோர் வாழ்மொழிந்தார்.

(சஉ)

மறையோர் மொழியக் கேட்டஞ்சிச் சிறுமா ணவகன் செய்தவிறு
விறையு நான்முன் பறித்திலே னிதற்கு முன்பு புருத்ததனை
நிறையும் பெருமை யத்தணர்கான் பொறுக்க வேண்டு நீங்கவெனக்
குறைகொண் டிறைஞ்சி யினிப்புருதிற் குற்ற மெனதே யாமென்றான்.

(சங)

அத்தனாள் தமைவிடைகொண் டந்தி தொழுது மனைபுருத்து
வந்த பழியொன் றெனநினைந்தே மகனாற் தமக்கு வாய்நேரா
னிரைத் திலைமை யறிவேனென் றிரவு கழிந்து நிரைமேய்க்க
மைத்த னாந்தாம் போயினபின் மறைத்து சென்றான் மறைமுதியோன்.

(சச)

சென்ற மறையோன் நிருமகனாற் சிறத்த ஆரா னிரைகொடுபோய்
மன்றன் மருவும் புறலின்கண் மேய்ப்பார் மண்ணி மணற்குறையி
லன்று திரளக் கொடுசென்ற வதனை யறித்து மறைத்தப்பா
னின் குரவின் மிசையேறி நிகழ்வ தறிய வொளித்திருந்தான்.

(சரு)

அன்பு புரியும் பிரமசா நிகளு மூழ்கி யாறாக்கு
முன்பு போல மணற்கோயி லாக்கி முகைமென் மலர்கொய்து
பின்பு வருமான் முலைபொழிபால் பெருகுங் குடங்கள் பேணுமிடந்
தன்பாற் கொணர்ந்து தாபித்துப் பிறவும் வேண்டு வனசமைத்தார்.

(சசு)

ஙன்ற விதியின் விளையாட்டா நிறைந்த வரும்பு சனைதொடங்கி
யொன்று முள்ளத் துண்மையின லுடைய நாதன் நிருமுடிமேன்
மன்றல் விரவுந் திருப்பள்ளித் தாமஞ் சாத்தி மஞ்சனமா
நன்று நிறைதீம் பாற்குடங்க ளெடுத்து நயப்புற் றாட்டுதலும்.

(சசு)

பரவ மேன்மே லெழும்பரிவும் பழைய பான்மை மிகும்பண்பும்
விரவு மேதக் கவர்தம்பான் மேவும் பெருமை வெளிப்படுப்பா
னரவ மேவுஞ் சடைமுடியா ருளா மென்ன வறிவழிந்து
குரவ மேவு முதுமறையோன் கோப மேவும் படிக்கண்டான்.

(சசு)

கண்ட போதே விரைந்திழிந்து கடிது சென்று கைத்தண்டு
கொண்டு மகனாற் திருமுதுகிற் புடைத்துக் கொடிதா மொழிகூறத்
தொண்டு புரியுஞ் சிறியபெருந் தோன்ற லார்தம் பெருமான்மேன்
மண்டு காது லருச்சினையின் வைத்தார் மற்றொன் றறிந்திலரால்.

(சசு)

கடிபு * சண்டேசுரநாயனாபுராணம்.

மேலாம் பெரியோர் பலகாலும் வெகுண்டோ னடிக்க வேறுணரார்
பாலார் திருமஞ் சனமாட்டும் பணியிற் சலியா ரதுகண்டு
மாலா மறையோன் மிகச்செயிர்ந்து வைத்த திருமஞ் சனக்குடப்பால்
காலா விடறிச் சிந்தினான் கையாற் கடமைத் தலைநீன்றான். (௧௦)

சிந்தும் பொழுதி லதுகோக்குஞ் சிறுவ ரிறையிற் றீயோனைத்
தந்தை யெனவே யறித்தவன் நன் றுள்கள் சிந்துத் தகுதியினான்
முந்தை மருங்கு கிடத்தகோ லெடுத்தார்த் கதுவே முறைமையினால்
வந்து மழுவாயி டவெறித்தார் மண்மேல் வீழ்த்தான் மறையோனும். (௧௧)

எறிந்த வதுவே யர்ச்சனையி லிடையு நகற்றும் படையாக
மறிந்த தாதை யிருதானுந் துணித்த மைந்தர் பூசனையி
லறிந்த விடையு நகற்றினராய் முன்போ லருச்சித் திடப்புகலுந்
செறிந்த சடைசீண் முடியானுந் தேய் யோடும் விடையேறி. (௧௨)

பூத கணங்கள் புடைசூழப் புராண முனிவர் புத்தேயர்
வேத மொழிக ளெடுத்தேத்த விமல மூர்த்தி திருபுள்ளங்
காதல் ஈர வெளிப்படலுங் கண்டு ஞானமுது மனங்கொடுத்துப்
பாத மலர்கண் மேல்விழுந்தார் பத்தி முதிர்ந்த பாலகனார். (௧௩)

தொடுத்த விதழி சூழ்சடையார் துணைத்தா ணிழந்திழ் விழுந்தவரை
யெடுத்து கோக்கி நம்பொருட்டா லின்ற தாதை விழவெறித்தா
யடுத்த தாதை யினியுனக்கு நாமென் றருள்செய் துணைத்தருள்
மடுத்த கருணை யாற்றடவி யுச்சி மோந்து மகிழ்த்தருள். (௧௪)

செங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை தீண்டப் பெற்ற சிறுவனா
ரங்கண் மாயை யாக்கையின்மே லனவின் றுயர்த்த சிவமயமாப்ப்
பொங்கி யெழுந்த திருவருளின் மூழ்கிப் பூமே லயன்முதலாந்
துங்க வமரர் துதிசெய்யச் சூழ்த்த வொளியிற் றேன்றினார். (௧௫)

அண்டர் பிரானுந் தொண்டர் தமக் கதிப னுக்கி யனைத்துநா
முண்ட கலமு முடிப்பனவுஞ் சூழ வனடி முணக்காகச்
சண்ட சனுமாம் பதத்தந்தோ மென்றங் கவர்பொற் றடமுடிக்குத்
துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை மால வாக்சிச் சூட்டினார். (௧௬)

எல்லா வுலகு மார்ப்பெடுப்ப வெங்கு மலர்மா ரிகன்பொழியப்
பல்லா யிரவர் கணநாதர் பாடி யாடிச் களிப்பிலச்
சொல்லார் மறைக டிதிசெய்யச் சூழ்பல் லியங்க ளெழுச்சைவ
நல்லா றேங்க நாயகமா நங்கள் பெருமான் றொழுதணைத்தார். (௧௭)

ஞால மறியப் பிழைபுரிந்து நம்ப ரருளா னுண்மறையின்
சிலந் திகழுஞ் சேய்ஞலார்ப் பின்ன யார்தந் திருக்கையிற்
கோல மழுவா லேறுண்டு குற்ற கீங்கிச் சுற்றமுடன்
மூல முதல்வர் சிவலோக மெய்தப் பெற்றான் முதுமறையோன். (௧௮)

வந்து யிகைசெய் தாதைதான் மழுவாற் றுணித்த மறைச்சிறுவ
ரந்த வுடம்பு தன்னுடனே யரனார் மகனா ராயின
ரிந்த நிலைமை யறிந்தாரா ரீறி லாதார் தமக்கன்பு
தந்த வடியார் செய்தனவே தவமா மன்றோ சாற்றுகால். (௧௯)

நேச நிறைந்த வுள்ளத்தா லீல நிறைந்த மணிகண்டத்
தீச னடியார் பெருமையினை யெல்லா யுயிருந் தொழுவெடுத்துத்
தேச முய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
வாச மலர்மென் கழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

(க0)

சண்டேசுரநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம் - க,உஎ0.

சு ச ன ம்.

க. பசு ஓம்பல்.

சிவலோகத்திலே சிவனது சந்தியில் இடபம் இருக்கும். அதன்பக்கத்திலே நத்தை பத்திரை சுரபி சுசீலே சுமனை என்னும் பூவகைப்பசுக்கள் இருக்கும். இவை முறையே, கபிலகிறமும் கருகிறமும் வெண்ணிறமும் புலககிறமும் செங்கிறமும், உடையனவாம். இவ்வைந்தும், சிவனது திருவருளினாலே திருப்பாற்கடலில் இருந்து, சிவ பூசையின் பொருட்டும், யாகாதிகருமங்களின் பொருட்டும், பூமியில் உற்பவித்தன.

இப்பசுவின் உறுப்புக்களிலே தேவர்களும் முனிவர்களும் தீர்த்தங்களும் இருக்குமாறு கூறுதும். பிரமாவும் விட்டுணுவும் கொம்பினடியில் இருப்பர்; கோதாவரி முதலிய தீர்த்தங்களும் சராசரங்களும் கொம்பின் துணியில் இருக்கும்; சிவன் சிரத்திலும், உமாதேவி நடுநெற்றியிலும், முருகக் கடவுள் மேல் பாதியிலும், நாகேசர் உள் நாசியிலும், அச்சுவினிகேவர் இரண்டுகாதுகளிலும், சூரியனும் சந்திரனும் இரண்டுகண்களிலும், வாயு பல்விலும், வருணன் நாலிலும், சரஸ்வதி ஊங்காரத்திலும் இயமன் இருதயத்திலும், இயக்கர்கள் கெண்டைத்தலத்திலும், உதயாஸ்தமயன் சந்திகள் உதட்டிலும், இந்திரன் கழுத்திலும், அருக்கர்கள் திமிலிலும், சாத்தியர் மார்பிலும், அனிலவாயு நான்குகால்களிலும், மருத்துவர் முத்தாள்களிலும், நாகலோகத்தார் குரத்தின் துணியிலும், கந்தருவர் குரத்தின் நடுவிலும், தேவமாதர்கள் மேற்குரத்திலும், உருத்திரர் முதுகிலும், வசுக்கள் சந்திகளிலும், பிதிர்கள் அரைப்பலகையிலும், சத்தமாதர்கள் பகத்திலும், இலக்குமி அபானத்திலும், நாகேசர் அடிவாலிலும், இருப்பர்; சூரியனொளி வால் மயிரிலும். கங்கை மூத்திரத்திலும், யமுனை சாணத்திலும் இருக்கும்; முனிவர்கள் உரோமத்திலும், பூமிதேவி உதரத்திலும் இருப்பர்; சமுத்திரம் முலையிலும், காருகபத்தியம் முதலிய அக்கினி மூன்றும் முறையே வயிறு இருதயம் முகம் என்னும் உறுப்புக்களிலும், யாகங்களெல்லாம் எலும்பிலும் சுக்கிலத்திலும், இருக்கும்; கற்புடைமகளிர் எல்லா அவயவங்களிலும் இருப்பர்.

இத்துணைச்சிறப்பினவாகிய பசுக்களை இயக்குங்கால், சிறிதும் வருத்தம் செய்யாமல், இரக்கத்தோடும் பலாசங்கோலினாலே மெல்ல ஓங்கி, போ போ என்று இயக்குக. இரக்கமின்றிக் கோபித்து அதட்டி அடிப்போர் நாகத்துவிழ்வர். பசுக்களின் பெருமையை உணர்ந்து, அவைகளை வலஞ்செய்து, துதித்து வணங்கி, புல்லுக்கொடுத்தோர் சிவலோகத்தை அடைந்து, இன்புறுவர். பசுக்களைத்தண்டினும், தீவினைகள் நீங்கி, நல்லினைகள் பெருகும். அவைகள் இம்மை மறுமை இரண்டினும் பயினைத் தரும். பசுக்களுக்குச் சாலையை விதிப்படி செய்வித்து, ஆற்றாமன் ஓடைமண் புற்றமண் வில்வத்தடிமண் அரசடிமண் என்பவைகளால் நில்ம்படுத்து, முதிர்கன்று இளங்கன்று நோயுற்றகன்று என்னும் இவைகளுக்கு இடங்கள் வெவ்வேறாக அமைக்க,

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U. V. S. IYER, LIBRARY

காடோதும் கோசல கோமயங்களைப் புறத்தே நீக்கி, சுத்திசெய்க: மசகம் வராமல் அபம் இடுக: திபங்கள் ஏற்றுக: சாலை எங்கும் பூமாலை நாற்றுக: பசுக்களை, சாலையினுள்ளே கவத்தி என்னும் சொல்லாகச் சொல்லி, மெல்லமெல்லப் புருவித்து, சிந்தை யோலும் புல்லாக் கொடுக்க. கோபுற்ற பசுக்களுக்கு வேறிடம் அமைத்து, மருந்து கொடுத்தப் பேணுக. அட்டமிதோதும் பசுக்களை நீராட்டி, பூசுக்குட்டி, அன்னமும் ஜலமும் ஊட்டி, அபரிபம் காட்டி வணங்குக. பசுக்களை வேளிர்காலத்திலே சோலைகளிலும், மழைக்காலத்திலே மலைச்சாரல் வனங்களிலும், பனிக்காலத்திலே வெய்யில் மிகுந்த வெளிகளிலும், இடர் உருவண்ணம் மேய்க்க. பசுக்களை இடர்நீங்கக் காக்கா தவர்களும், பூசைசெய்யாதவர்களும், காக்காதபாலிகளைத் தண்டியாத அரசனும், நாகத்தில் வீழ்வர்கள். ஆவுரிஞ்சுகல் காட்டுதலும், சிவனுக்கும் ஆசாரியருக்கும் பசுவைத் தானம் செய்தலும், குற்றமற்ற இலக்கணங்களைபுடைய இடபத்தை சிவசந்திதிக்குத் தானம் செய்தலும், சிவனது திருப்பணியின் பொருட்டுச் சகடத்திற்கு ஒருது கொடுத்தலும், இளைத்த பசுவைக் கண்டு இரங்கித் தாம் வாங்கி வளர்த்தலும், பெரும் புண்ணியங்களாம். பசுக்கள் தரும் பால் தயிர் செய் கோசலம் கோமயம் என்னும் பஞ்சகவ்வியங்களைபும் சிவனுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவிக்க. பாலை இரண்டு மாசம் செல்லும் வரையும் கன்று பருகும்படி விட்டு, பின் கறத்து சிவனுக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவிக்க. கன்று பால் உண்டு முலையை விடுத்தபோது, ஜலத்தினாலே முலையைக் கழுவிக்க கறக்க. ஆசை யிருதியினாலே கன்றுக்குப் பால்விடாமற் கறத்தவன் நாகத்தில் வீழ்ந்து கெடுங்காலம் வருத்தி, பின்பு பூமியிலே பிறந்து, கடும்பசியினாலே வீடுகள் தோறும் இரப்பன். கபிலையின் பாலைச சிவனுக்கே கொடுக்க; அதனைத் தாம் பருகில் நாகத்து வீழ்வர். புலையர்கள் பசுக்களின் சாலையிலே புஞ்சுத்தார்களாயின், எண்ணில்லாத காலம் எரிவாய் நாகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர்கள்; அவர்களுக்குப் பரிசாரம் இல்லை. மலட்டுப்பசுவின் மேலேனும் இடபத்தின் மேலேனும், பாரம் ஏற்றினோரும், இடபத்தில் ஏறினோரும், நாகத்தில் வீழ்வர். பசுக்களைப் பகைவர் கவரின், எதிர்த்து காக்க; காத்தல் அரிதாயவழித் தம்முயிர் விடுத்தோர் சிவபதம் அடைவர். இதுகாறும் கூறியவற்றிற்கெல்லாம் பிரமாணம் சிவதருமோத்தரத்துக் கோபுரவியலின் இறுதியிற் காண்க.

இப்பசுமேய்த்தலாகிய உத்தம புண்ணியத்தால் மிகச் சிறப்புற்றவர் இச்சண்டேசுரநாயனார். அது, இவர் தாம் ஒருநாள் இடையன் பசு நிரையினுள்ளே ஒரு பசுவைக் கோலினால் அடிக்கக் கண்டபோது, இரக்கமிருதியினாலே கோபித்து விலக்கி, பசுக்களின் பெருமையை உள்ளபடி சிந்தித்து உணர்ந்து, அவைகளை அவைகளின் கருத்துக்கு இசைய மேய்த்தலிற் சிறந்த புண்ணியம் இல்லை எனவும் சிவனை வழிபடும் நெறியும் அதுவே எனவும் துணிந்து, அவ்விடையனை அகற்றி, அன்று தொடங்கித் தாமே அந்நிரையை மெய்யன்போடு விதிப்படி மேய்த்தமையாலே, தெளியப்படும.

உ. சிவபூசை.

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமாகிய மூலமல காரணத்தினாலே கன்மானுசாரமாக உண்டாகும் பிறப்பு, அண்டசம் சுவேதசம் உற்பிச்சம் சராபுசம் என நால்வகைப்படும். அவற்றுள், அண்டசம் முட்டையிற் ரோன்றுவன. சுவேதசம் வேர்வையிற் ரோன்றுவன. உற்பிச்சம் வித்துக்களை மேற்பிளந்து தோன்றுவன. சராபுசம் கருப்பையிற் ரோன்றுவன. இவைகளின்விளி எண்பத்துநான்குதூறுயிரம் யோனிபேதமாம். இவ்வாறுள்ள யோனிகளுள், மற்றையோனிகள் எல்லாவற்றையும் போகத்தினாலும் பிராயச்சித்தம் முதலியவற்றினாலும் நீக்கி, மனிதப்பிறப்பிலே வருதல், மிகுந்த அருமையாம். அவ்வருமை, ஆராயுங்காலத்து, கடலைக் கையினாலே நீந்திக் கரை ஏறதல் போலாம். இத்தன்மைத்தாகிய மனிதப்பிறப்பை எடுப்பினும், சாத்திரமணமும் வீசாத மலைகளிலும் வனங்களிலும், குறவர் மறவர்களாய்ப் பிறவாமல், சாத்திரம்

வழங்கும் தேசங்களிலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், வேதாகமங்கள் வழங்காத மிலேச்ச தேசத்தை விட்டு அவை வழங்கும் ஆரியதேசத்திலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், ஈனசாதிகளாய்ப் பிறவாமல் பிராமணர் முதலிய நான்கு வருணத்தாராய்ப் பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம். அதினும், பரசமயங்களில் செல்லாமல் சிவனே பரமபதி என்று தெளிந்து வழிபடும் சைவசமயத்தைச் சார்ந்தல் இத்துணைத்தென்று கூறலாற்றாத பெரும்புண்ணியமாம். இதற்குப் பிரமாணம். சிவஞானசித்தியார். “அண்டசூர் சுவேத சங்க ஞற்பிச்சூர் சராபு சத்தோ—டெண்டரு நாலெண் பத்து நான்குதா ருயிர்த்தா—ஹண்டபல் யோனி. யெல்லா மொழித்துமா னுடத்து தித்தல்—கண்டடிற் கடலைக் கையா னீர்தின்ன காரி யங்காண். நார்பயிறேயர் தன்னி னுண்மறை பயிலா நாட்டில்—விரவுத லொழிந்து தோன்றன் மிக்க புண்ணியந்தா னொரு—தரையினிற் கீழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து—பரசம யங்கட் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணொ ணுதே. வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித்—தாழ்வெனுந் தன்மை யோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரு—மூழ்பெற லரிது சால் வுயர் சிவ ஞானத் தாலே—போழிள மதியி னானைப் போற்றுவா ரருள்பெற் றுரே.” எனவரும்.

இவ்வருமையாகிய மனிதப்பிறப்பை உண்டாக்கியது, பசுபதியாகிய சிவனை, மனசினாலே நினைத்தற்கும், வாக்கினாலே துதித்தற்கும், கைகளினாலே பூசித்தற்கும், கால்களினாலே வலம் வருதற்கும், தலையினாலே வணங்குதற்கும், செவிகளினாலே அவரது புகழைக் கேட்டற்கும், கண்களினாலே அவரது திருமேனியைத் தரிசித்தற்குமாம். மேலுலகத்துள்ள பிரமா விட்டுணு இந்திரன் முதலியோரும் இப்பூமியின் கண்ணே வந்து சிவனைப் பூசிப்பார்கள். ஆதலால், இம்மனித சரீரம் கிடைத்தற்கு அரியது. இச் சரீரம் உள்ளபொழுதே சிவபூசையைப் பண்ணி, மோக்ஷத்தைப் பெறதொழியில்; பின்பு மோக்ஷம் கிடைத்தல் அரிது அரிது! ஆன்மாக்கள் தாம் நல்ல சரீரம் எடுத்தும், இவையெல்லாம் சிறிதும் ஆராயாமல், ஐயையோ! லீனாகத் திரிந்து காலங்கழிக்கும் அறியாமை இருந்தபடி என்ன! “மானுடப் பிறவி தானும் வருத்தது மனவாக் காய—மானிடத் தைத்து மாடு மரன்பணிக் காக வன்றோ—வானிடத் தவரு மண்மேல் வந்தரன் றினையர்ச் சிப்ப—ருனெடுத் துழலு மூம ரொன்றைபு முணரா ர்த்தோ.” எனச் சிவஞான சித்தியாரினும், “கண்ணுதலா லயநோக்குங் கண்களே கண்கள் கறைக்கண்டன் கோயில்புகுங் கால்களே கால்கள்—பெண்ணொருபா கனைப்பணிபுந் தலைகளே தலைகள் பிஞ்ஞகனைப் பூசிக்குங் கைகளே கைகள்—பண்ணவன்றன் சீர்பாடு நன்னாவே ஈன்னாப் பரன்சரிதை யேகேட்கப் படுஞ்செவியே செவி—எண்ணல் பொலங்கழனினைக்கு நெஞ்சமே நெஞ்ச மவனடிக்கீ ழுடிமைபுகு மடிமையேயடிமை.” எனப் பிரமோத்தரகாண்டத்தினும், கூறுமாற்றனும் உணர்க.

சிவபூசையாவது, புட்பம் திருமஞ்சனம் முதலிய உபகரணங்கள் கொண்டு, ஆத்மசுத்தி தானசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தி என்னும் பஞ்ச சுத்திகளும் செய்து, சிவலிங்கத்தின் பீடத்திலே சத்தியாதி சத்தி பரியந்த பதுமமாகிய சிவாசனம் பூசித்து, அதன்மேல் இலிங்கத்திலே வித்தியாதேகமாகிய மூர்த்தியை நியாசஞ்செய்து, அவ்வித்தியாதேகத்துக்குச் சிவனும் உள்ள சிஷ்களாபரும் ஞானனந்தமயரும் சரவகர்த்தாவும் சர்வவியாபகருமாகும் பரமசிவனாகிய மூர்த்திமானைத் துவாதசார்த்தத்தின் மேலே நியானித்து, முன்னே நியாசஞ்செய்த வித்தியாதேகத்

தில் ஆவாகித்து, “சுவாமி, சருவ சகத்துக்கும் நாதரே, பூசையின் முடிவு எதுவரையுமோ அதுவரையும் நீர் பிரீதியுடன் இவ்விவங்கத்திலே சார்ந்தியிராய் இரும்.” என்று விண்ணப்பம் செய்து, பூசித்து ஸ்தோத்திரம் பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் பண்ணி முடித்தலாம். விங்க என்னும் தாது சித்திரித்தல் என்னும் பொருட்டாதலால், படைத்தல் காத்தல் முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரிப்பதாகிய பரமேசுவரப் பிரபாவமே விங்கம் எனப்படும். அவ்விவங்கத்தின் வியத்திஸ்தானமாகிய ஸைலம் ஸ்பாடிகம் சூணிகம் லோஹஜம் என்பனவும் உபசாரத்தாலே இலிங்கம் எனப்படும். வித்தியாதேகமாவது பஞ்சகிருத்தியங்களை அதிட்டிக்கும் சத்தியேயாம். மூலமலம் முதலியன இன்மையால், சிவனுக்கு வைந்தவம் முதலிய சரீரம் இன்றிச் சத்திசரீரம் உண்டாம். அச்சரீரம் பஞ்சகிருத்திய உபயோகிகளாகிய ஈசானம் முதலிய பஞ்சமஃதிரங்களாலே சிரம் முதலாகக் கற்பிக்கப்படும். சிவன் நிராகரவஸ்துவாகிய தம்மை ஆன்மாக்கள் தியானித்தல் பூசித்தல் கூடாமையால், பத்தர் அனுக்கிரகத்தின் பொருட்டே இச்சத்திகாரியமாகிய கற்பனாசரீரம் கொண்டார் என்க.

இவ்வாறு அன்போடு பூசை செய்யப்பட்டல், கருணாநிதியாகிய சிவன் இலிங்கத்தில் நின்று அப்பூசையை ஏற்று, அதுசெய்தார்க்கு அருள் செய்வர். அது “தாபர சங்க மங்க நென்றிரண் கிருவி னின்று—மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்ப—வீரன் நன்னை கெஞ்சி னினைவையே னிறைந்த பூசை—யாய்பரம் பொருளை நாளு மர்ச்சிநீ யன்பு செய்தே.” என்னும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால் உணர்க. அன்பின்றிச் செய்யப்படும் பூசை பயன்படாமை “கெக்கு கெக்கு நினைப்பவர் கெஞ்சுளை—புக்கு நிற்கும்பொன் னாச்சடைப் புண்ணியன்—பொக்க மிக்கவர் பூவீ ருங்கண்டு—நக்கு நிற்ப னவர்தம்மை நாணியே.” என்னும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரத்தாலும், “கையொன்று செய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன் றெண்ணப்—பொய்யொன்று வஞ்சக நாகொன்று பேசப் புலால் கமழு—மெய்யொன்று சாரச் செய்யொன்று கேட்க விரும்புமியான்—செய்கின்ற பூசையெவ் வாறு கொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே.” என்னும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் வாக்காளும் உணர்க.

இச்சண்டேசுரநாயனார் முற்பிறப்பில் வேதாசுரமங்களை ஒதி உணர்ந்து, சிவபூசையை விதிவழுவாது செய்தமையாலன்றோ, இப்பிறப்பில் மிகுத்த இளைமையப் பிராயத்திற்குநே சகல சாத்திரப்பொருள்களையும் எளிதின் உணர்ந்து, சிவனை எம்மை உடையவர் என்னும் மெய்யுணர்வினாலே, சிவன்மாட்டு இடையறாது மேன்மேலும் பெருகி வளரும் அத்தியற்புதமாகிய மெய்யன்பே வடிவமாயினர். இவருக்கு வேதாசுரமங்கள் எல்லாம் முற்பிறப்பின் அறிவுத்தொடர்ச்சியினால் எளிதின் விளங்கின என்பது இங்கே “ஐந்து வருட மவர்க்கணைய வங்க மாறு முடனிறைந்த—சந்த மறைகளுட்படமுன் நிலைவர் மொழிந்த வாக மங்கண்—முந்தை யறிவின் ரொடர்ச்சியினுன் முகைக்கு மலரின் வாசம்போற்—சிந்தை மலர வுடன்மலருஞ் செவ்வி யுணர்வு சிறந்ததால்.” என்பதனாலும், “குலவு மறையும் பலகலையுங் கொளுத்து வதன்முன் கொண்டமைந்த—சிலவு முணர்வின் நிறங்கண்டு நிறவு மறையோ ரதிகயித்தார்.” என்பதனாலும், உணர்த்தப்பட்டது. ஒருபிறப்பிற் கற்றகல்வி மறுபிறப்புக்களினும் பயன்படும் என்பது “ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்—கெழுமைபு மேமாப் புடைத்து.” என்னும் திருக்குறளானும், உணர்க. இவர் முற்பிறப்பிலே வெபுசை செய்தவர் என்பது, இங்கே “அங்கண் முன்னை யர்ச்சனையி னளவின்

ரெடர்ச்சி விளையாட்டாப்—பொங்கு மன்பால்” என்பதனால் குறிப்பிக்கப்பட்டது. இவரது அன்பின் முதிர்ச்சி “நடமே புரியுஞ் சேவடியார் நன்மை யுடையா ரெனுமெ ய்மை—புடனே தோன்று முணர்வின் னெழியா தூறும் வழியன்பின்—கடனே யியல்பாய் முயற்றிவருங் காதன் மேன்மே லெழுங்கருத்தின்—நிடநேர் நிற்குஞ் செம்மலார் திகழுநாளி லாங்கொரு நான்.” என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது. ஆன்மா சிவன் உடைமை என்பது “அநாதி சிவனுடைமை யாலெவையு மாங்கே—யநாதியெ னப் பெற்ற வனுவை - யநாதியே—யார்த்ததுயரகல வம்பிகையோ டெவ்விடத்துங்—காத்த லவன்க டனே காண்.” என்னும் திருக்களிற்றுப் படியாரானும், உணர்க. இவர் முற்பிறப்பில் விதிவழுவாது செய்த பூசையின் ரெடர்ச்சியினாற்றினே, இப்பிறப்பில் மிகுந்த இளமைப் பிராயத்திலே, பசுப்பால் சிவனுக்குத் திருமஞ்சனமாந்தகுதி உடை மையை நினைந்தவுடனே சிவபூசையில் மிக்க ஆசையுடையராய், அதனைச் செய் வாராயினார். அப்பூசை பிறருக்கு விளையாட்டாகத் தோன்றியதாயினும், இடையறாத மெய்யன்பினாலே செய்யப்பட்டமையானன்றோ, உயிர்க்குயிராகிய சிவனுக்கு மிக உவப்பாயிற்று.

இந்நாயனார் சிவனது உண்மையை நினைத்தல் கேட்டல் காண்டல் செய்தபொழுதே கரையழிந்து அன்பினாலே ஒரு பயனும் கருதாது அவ்வன்புதானே தமக்கு இன் பமாகத் தம்மை மறந்து நின்றார் என்பது, இவர் சிவபூசை செய்யும்பொழுது தந்தையாகிய எச்சத்தன் முதலிலே பலமுறை அடித்துக் கொடுமொழிகளைக் கூறவும், தாம் அவற்றைச் சிறிதும் அறிந்திலாமையானும், அவன் பாற்குடத்தைக் காலால் இடறிச் சிந்தக் கண்டபோது அவன் தமது தந்தை என்று கண்டிம், தமது பரமபிதாவாகிய சிவனுக்கு அபராதம் செய்தமைபற்றி அவன் கால்களைத் துணித்து, முன்போலவே பூசிக்கப்புகுந்தமையானும், செவ்விதிற் துணியப்பரிம். இப்பத்தியோகத்தால் அன்றோ, உடனே கருணாநிதியாகிய சிவன் இடபாருடராய் வெளிப்பட்டு, தமது அருமைத் திருக்காக்களால் இவரை எடுத்து, நீ நம்பொருட்டு உன்னைப் பெற்ற பிதாவை வெட்டினாய்; இனி உனக்கு நாமே பிதா என்று அருளிச்செய்து இவரை அனைத்து, இவருடைய சரீரத்தைத் தடவி உச்சிமோந்து, இவருக்கு அந்தச் சரீரத்திலேதானே தமது சாருப்பியத்தைக் கொடுத்து, தொண்டர்களுக்கெல்லாம் தலைமையாகிய சண்டேசுரபதத்தில் இருத்தியருளினார். இவர் அச்சரீரத்திற்குளே சிவசாருப்பியம் பெற்றமை இங்கே “செங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை தீண்டப்பெற்ற சிறுவன—ரங்கண் மையை யாக்கையின்மே லளவின் றுயர்ந்த சிவமயமாய்ப்—பொங்கி யெழுந்த திருவருளின் மூழ்கிப் பூமே லயன் முதலாந்—துங்க வமரர் துதிசெய்யச் சூழ்ந்த வொளியிற் றேன்றினார்.” என்பதனாலும், “வந்து பிகைசெய் தாதைதான் மழுவாற் றுணித்த மறைச்சிறுவ—ரந்த வுடம்பு தன்னுடனே யானார் மகனா ராயினார்.” என்பதனாலும் உணர்த்தப்பட்டது. சிவஞானசித்தியாருரையிலே “அந்தத் தேகத்திலே தானே சிவசாருப்பியத்தைப் பெற்றார்.” என்றார் சிவாக்கிரயோகிகளும்.

இந்நாயனார், பிராமணனும் தமக்குப் பிதாவும் குருவுமாகிய எச்சத்தனை மழுவினால் வெட்டியும், பிரமகத்தி பிதிர்கத்தி குருகத்தி என்னும் தோஷங்கள் பொருந்தாது, சிவசாருப்பியம் பெற்றமையானது காரணத்தாலெனின்; சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவாபராதத்தின் மிக்க பாவமும் இன்னமையானும், இவர் செய்யும் சிவபூசைக்கு எச்சத்தன் இடையூறு செய்தமை சிவாபராதமாதலானும், இவர் பரமபிதாவும் பரமகுருவுமாகிய சிவனிடத்து உள்ள அன்புமிகுதியினால் அவர்நிமித்தமே அவ் வெச்சத்தனை வெட்டினமையானும், தஞ்செயலற்றுச் சிவாதீனமாய் நிற்போர் செய்தது பாதகமாயினும் அதனைச் சிவன் தமது பணியாகவே பண்ணிவிடுவாதலானும், என்க. “அரணடிச் கண்பர் செய்யும் பாவமு மறமதாகும்—பரணடிச் கண்பி லாதார் புண்ணியம் பாவமாகும்—வாமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீண்டு யாடி—நாரி

னிற் பாலன் செய்த பாதக நன்மையாய்த் தே.” எ-ம். “இவனுலகி விதமகிதஞ் செய்த வெல்லா மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையு—மவனிவனுய் நின்றமுறை யேக னாகி யரன்பணியி னின்றிடவு மகலங் குற்றஞ்—சிவனுமிவன் செய்தியெல்லா மென் செய்தி யென்றுஞ் செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்—பவமகல வுடனாகி நிற்கொள்வன் பரிவாற் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே.” எ-ம். சிவஞானசித்தியாரில் கூறுமாற்றானும், உணர்க. இன்னும், இந்நாயனாரால் இம்மையிலே தண்டிக்கப்பட்டமையால் அன்றோ, எச்சத்தன் சிவத்துரோகத்தால் மறுமைக் கண் நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்தாது, தன் சுற்றத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தான். அகத்தியமுனிவருக்கும் இராமருக்கும், தமக்கும் பிறர்க்கும் பெருநீங்கு செய்த வில் வலன் வாதாவியையும் இராவணனையும் கொன்றமையாலாகிய பிரமகத்தியைச் சிவ பூசையே ஒழித்தமையானும், இச்சண்டேசுரநாயனார் தமது சிவபூசைக்கு இடையூறு செய்தலாகிய சிவாபராதம் கண்ட வழிச் செய்த பிரமகத்தி முதலியன சிவசார்ப்பியம் பயந்தமையானும், சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவாபராதத்தின் மிக்க பாவமும் இல்லை என்பது தெரிக.

இச்சண்டேசுரநாயனாருது பெருந்தன்மை “பிரடைந்த பாலதாட்டப் பேதை வன் றுதை—வேரடைந்து பாய்ந்த தானே வேர்த்தடித்தான் நனக்குத்—தாரடைந்த மாலை குட்டித் தலைமை வகுத்த தென்னே—சீரடைந்த கோயின்மல்கு சேய்ஞாநர் மேயவனே.” எ-ம். “கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு ஈல்ல—படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு—முடிசேர்ந்த காலையறவெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி—யடிசேர்ந்த வண்ண மறிவார் சொல்க் கேட்டு மன்றே.” எ-ம். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாராலும், “தடைத்ததோ ராத்தி யின்கீழ்த் தாவர மணலாற் கூப்பி—யழைத்தங்கே யாவின் பாலைக் கறத்துகொண்டாட்டக் கண்டு—பிழைத்ததன் றுதை தானோப் பெருங்கொடி மழுவால் ஷ்சக்—குழைத்ததோ ரமுத ழீந்தார் குறுக் கைவீ ரட்டாரே.” எனத் திருநாவுக்கரசுநாயனாராலும், “எத நன்னில மீரறு வேலி யேயர் கோனுற்ற விரும்பினி தவிர்த்துக்—கோதனங்கலின் பால்கறத் தாட்டக் கோல வெண்மணற் சிவன்நன்மேற் சென்ற—தாதை தாளற வெறித்தசண் டிக்குன் சடைமி சைமல ரஞ்செயக் கண்டு—பூதவாளின் பொன்னடி யடைத்தேன் பூம்பொழிற் றி ருப் புன்கூரு ளானே.” எனச் சந்தரமூர்த்திநாயனாராலும், “தீதில்லை மாணி சிவகரு மஞ் சிதைத்தானேச்—சாதியும் வேதியன் றுதைதனைத் தாளிரண்டுஞ்—சேதிப்பவீசன் றிருவருளாற் நேவர்தொழப்—பாதகமே சோறு பற்றினவா தோனோக்கம்.” என மாணிக்கவாசகசுவாமிகளாலும், “தாணையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கு மண்டத் தொடுமுடனே—பூதலத் தோர்கள் வணங்கப் பொற்கோயிலும் போனக மும்மரு ளிச்—சோதி மணிமுடித் தாமமு நாமமுற் தொண்டர்க்கு நாயகமும்—பாதகத் துக் குப் பரிசுவைத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.” எனச் சேந்தஞாராலும், “பாத கமே யென்றும் பழியென்றும் பாசாதே—தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டுஞ்—சேதிப்பக்—கண்டசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே—சண்டசர் தஞ்செயலாற் றுன்.” என உய்யவந்த தேவநாயனாராலும், புகழப்பட்டமை காண்க. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணத்திலே திருமுகப்பாசுரத்தின்றற்பரியம் கூறுமிடத்து “கரு துங் கடிசேர்ந்த வெணுத்திருப் பாட்டி லீசர்—மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவர்க் கோறன் முத்தி—தருதன் மையதாதல் சண்டசர்தஞ் செய்கை தக்கோர்—பெரிதுஞ் சொல்க்கேட்டன மென்றனர் பின்னே யார்தாம்.” என்றார் சேக்கிழார்நாயனார்.

சண்டேசுரர் சிவபூசையின் இறுதியிலே பூசிக்கப்பட்டு, சிவஞல் ஏற்றுக் கொள் ளப்பட்ட அன்னம் பானீயம் முதலியனவும் தாம்பூலம் மாலை சந்தனமும் ஆகிய நிரு மாலியங்களை ஏற்று, சிவபூசாபலத்தைக் கொடுக்கும் அதிகாரம் உடையவர். இச்சண் டேசுரபூசை செய்யாவழிச் சிவபூசையாற் பயன் இல்லை. அது “சண்டனையர்ச் சித்

தவரே சம்புவையர்ச் சித்தபலங்—கொண்டிலுர் மற்றையர் கொள்ளார்.” என்னும் சைவசமயநெறித் திருக்குறளான் உணர்க. சிலர் ஆன்மார்த்த பூசையிலே சண்டேசுர பூசையை வேண்டாது விலக்குகின்றனர். சைவசித்தாந்தத்திலே சண்டேசுரரை எவ்விடத்தும் எப்போதும் பூசிக்க என்னும் நியமம் உளது; சண்டேசுரபூசை விலக்கு வாழத்திரத்தும் தகழினைத்திரத்துமாம். இது காலோத்தராகமத்திற் கூறப்பட்டது. சிறுட்டிகாலத்திற் ரோன்றிய சிவாகமங்களிலே சண்டேசுரபூசை விதிக்கப்பட்டதாயின், இந்நாயனாருக்கு முன்னும் சண்டேசுரர் உளர் என்பது பெறப்படுமன்றோவெனின்; சத்தியம் நீ சொல்லியது; அட்டவித்தியேசுரர் முதலியோருள் ஒருவர் பாழுத்தியையேனும் தமது பதத்தின்மேலாகிய பதத்தையேனும் அடைய மற்றொருவர் அப்பதத்தை அடைதல்போலவே, இவ்விசாரசநுமர் முன்னுள்ள சண்டேசுரரது பதத்தை அடைந்தார் எனக் கொள்க.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், சிவபூசையின் மிக்க புண்ணியமும் சிவத்துறோகத்தின் மிக்க பாவமும் இல்லை என்பது தெள்ளிதற் பெறப்பட்டது. ஆதலால், இச்சுரர் உள்ளபொழுதே சிவலிங்கார்ச்சனைக்கு உரியோர்கள் சைவாசாரியரை அடைந்து, சிவநினைவு பெற்று, விதிவழுவாது மெய்யன்போடு சிவபூசை பண்ணுக. சிவலிங்கார்ச்சனைக்கு உரியரல்லாதவர் ஆசாரியரையடைந்து, தங்கள் தங்கள் அதிகாரானுருணமாகிய தீண்டையைப் பெற்றுக்கொண்டு, தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தையும் சூரியையும் பத்திர புஷ்பங்களாலே பூசித்து, துதித்து, வலஞ்செய்து வணங்குக. அது “உயர்த்துலத் தோருட் பழுதுறுப்பி னோரு—முயர்ந்தாரை யல்லாதாரும் குறித்து மறுமை குரவன் பதத்தைக்—குறித்த வன்செய் தீக்கைதகக் கொண்டு. குறித்துச் சிவனைக் கோபுரத்தைப் பூவும்—பறித்தருச்சித் தேத்துகபாங் கால்.” எனச் சைவசமயநெறியினும், “தூயியினைக் கோபுரத்தை யீசனைக் கண்டுதொழு—பாபமறம் வாய்த்துறுபின் பம்.” என வருத்தமறவுய்யும் வழியினும், கூறுமாற்றானும் உணர்க. தங்கள் தங்கள் வருணத்திற்கு அருகமாகிய ஒருருவினிடத்தே உயிர்க்குறவாகிய சிவனைப் பூசை செய்யாதவர்களுக்கு ஒரு துணையும் இல்லை. அது “தமக்கருகமோருருவிற் பூசை சமையார்—தமக்குத் துணையாதோ தான்.” என்னும் சைவசமய நெறித் திருக்குறளால் அறிக. சிவபூசை பண்ணாதார் இழிவு “திருக்கோயி வில்லாத திருவி லூருத் திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்—பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா ஐரும் பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா ஐரும்—விருப்போடு வெண்சங்க மூதா ஐரும் விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா ஐரு—மருப்போடு மலர்பறித்திட்டுண்ண ஐரு மலையெல்லா மூரல்ல வடவி காடே.” “திருநாம மஞ்செழுத்துஞ் செப்பாராகி நிவண்ணர் திறமொருகாற் பேசாராகி—லொருகாலுத் திருக்கோயில் குழா ராகி லுண்பதன்முன் மலர்பறித்திட்டுண்ண ராகி—லருகோய்கண் கெடவெண்ணீ றணியா ராகி லணியற்றார் பிறந்தவா நேதோவென்னிற்—பெருகோய்கண் மிகலியப் பேர்த லுஞ் செத்தும் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின்றாரே.” என்னும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரங்களால் உணர்க.

மும்மையாலுலகாண்டசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஐந்தாவது

திருநின்றசருக்கம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம்.

திருநாவுக் கரசுவனர் திருத்தொண்டி நெறிவாழ்
வருளுனத் தவமுனிவர் வாக்கீசர் வாய்மைதிகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவ லுறுகின்றேன் பேருலகி
லொருநாவுக் குரைசெய்ய வொண்ணுமை புணராதேன். (5)

தொன்மைமுறை வருமண்ணின் றுகளன்றித் துகளில்லா
நன்மைநிலை யொழுக்கத்தி னலங்கிறந்த குடிமல்கிச்
சென்னிமதி புனையவளர் மணிமாடச் செழும்பதிகண்
மன்னிநிறைந் துளதுதிரு முனைப்பாடி வளநாடி. (6)

புனப்பண்ணை மணியினொடும் புறவினறும் புதுமலருங்
கனப்பெண்ணி நிரைசுமத்து கரைமருங்கு பெருப்பகட்டே
ரினப்பண்ணை யுழும்பண்ணை யெறிந்துவலி யெய்வுலகும்
வனப்பெண்ணை வரும்பெண்ணை மாநதிபாய் வளம்பெருகும். (7)

காலெல்லாந் தகட்டிவரால் கரும்பெல்லாங் கண்பொழிதேன்
பாலெல்லாங் கதிர்ச்சாலி பரப்பெல்லாங் குலைக்கமுரு
சாலெல்லாந் தரளநிரை தடமெல்லாஞ் செங்கழுநீர்
மேலெல்லா மகிற்றுபம் வீருந்தெல்லாந் திருந்துமனை. (8)

கடைஞர்மிடை வயற்குறைத்த கரும்புகுறை பொழிகொழுஞ்சா
றிடைதொடுத்த தேன்கிழிய விழிந்தொழுநு நீத்தமுடன்
புடைபரந்து ஓமிறொலிப்பப் புதுப்புனல்போன் மடையுடைப்ப
வுடைமடையக் கரும்பதிகட் டியினடைப்ப ஆர்கடொறும். (9)

கருங்கதலிப் பெருங்குலைகள் களிற்றுக்கைம் முகங்காட்ட
மருங்குலை கதிர்ச்செந்நெல் வயப்புரவி முகங்காட்டப்
பெருஞ்சகடி தேர்காட்ட விளைஞார்ப் பொலிபிறங்க
நெருங்கியசா தூங்கபல நிகர்ப்பனவா நிறைமருதம். (10)

ஈறையாற்றுங் கமுருவ மணிக்கழுத்தி னுடன்கூந்தற்
பொறையாற்று மகளிரெனப் புறம்பலைதண் டலையேலித்
துறையாற்ற மணிசொரியச் சுரும்பிரைக்கும் பெரும்பண்ணை
நிறையாற்று நீர்க்கொழுந்து படர்ந்தேறு நிலைமையதால். (11)

மருமேவு மலர்மேய்வான் மாகடலி னுட்படிபு
முருமேக மெனமண்டி யுடைத்தகருங் கன்றுபோற்
பருமேனிச் செங்கண்வரான் மடிமுட்டப் பால்சொரியுங்
கருமேதி தனைக்கொண்டு கரைபுரள்து திரைவாலி. (12)

மொய்யளிசூழ் நிரைநீல முழுவலயங் களினைலயச்
செய்யதளிர் நறுவிரலிற் செழுமுகையி னகஞ்சிறப்ப
மெய்யொளியி னிழற்காணு மாடியென வெண்மதியை
வையமகள் கையனைத்தாற் போலுயர்வ மலர்ச்சோலை.

(க)

எயிற்குலவும் வளம்பதிக னெங்குமணந் தங்கும்வயற்
பயிர்க்கண்விய லகலிடங்கள் பரந்துயர்நெற் கூடுகளும்
வெயிற்கதிர்மென் குழைமகளிர் விரவியமா டமுமேவி
மயிற்குலமு முகிற்குலமு மாருட மருங்காடும்.

(க0)

மறந்தருதி நெறிமாற மணிகண்டர் வாய்மைநெறி
யறந்தருநா வுக்கரசு மாலால சுந்தரரும்
பிறந்தருள வுளதானு னம்மளவோ பேருலகிற்
சிறந்ததிரு முனைப்பாடித் திறம்பாடுஞ் சீர்ப்பாடு.

(கக)

இவ்வகைய திருநாட்டி லெனைப்பலவுந் கருமென்று
மெய்வளங்க ளோங்கவரு மேன்மையன வாங்கவற்றுட்
சைவநெறி தலமேழும் பாலிக்குந் தகைமையினுந்
றெய்வநெறிச் சிவம்பெருக்குந் திருவாமூர் திருவாமூர்.

(கஉ)

ஆங்குவன முலைகள்சுமந் தணங்குவன மகளிரிடை
யேங்குவன நூபுரங்க ளிரங்குவன மணிக்காஞ்சி
யோங்குவன மாடநீரை யொழுதுவன வழுவிலற
நீங்குவன தீங்குநெறி நெருங்குவன பெருங்குடிகள்.

(கஉ)

மலர்நீலம் வயல்காட்டு மைஞ்ஞீல மதிகாட்டு
மலர்நீடு மறுகாட்டு மணியூசல் பலகாட்டும்
புலர்நீல ம்ருன்காட்டும் பொழுதுழவ ரொலிகாட்டும்
கலநீடு மனைகாட்டிங் கரைகாட்டாப் பெருவளங்கள்.

(கச)

தலத்தின்கண் விளங்கியவத் தனிப்பதியி லனைத்துவித்
தலத்தின்கண் வழுவாத நன்மரபிற் குடிநாப்பண்
விலக்கின்மனை யொழுக்கத்தின் மேதக்க நிலவேளாண்
குலத்தின்கண் வரும்பெருமைக் குறுக்கையர்தங் குடிவிளங்கும்.

(கடு)

அக்குடியின் மேற்றேன்ற லாயபெருந் தன்மையினுந்
யிக்கமனை யறம்புரிந்து விருந்தரிக்கு மேன்மையினு
ரொக்கல்வளர் பெருஞ்சிறப்பி னுளராரு ருளராநூர்
திக்குநில வும்பெருமை திகழவரும் புகழனூர்.

(கக)

புகழனூர் தமக்குரிமைப் பொருவில்லுலக் குடியின்கண்
மகிழ்வரு மணம்புணர்ந்த மாதினியார் மணியயிற்றி
னிகழமலர்ச் செங்கமல சிரையிதழி னகவயினிற்
றிகழவருந் திருவனைய திலகவதி யார்பிறந்தார்.

(கஎ)

திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறையாண் டகன்றதற்பி
னலகில்கலைத் துறைதழைப்ப வருந்தவத்தோர் நெறிவாழ
வுலகில்வரு யிருணிக்கி யொளிவிளங்கு கதிர்போற்பின்
மலருமரு ணிக்கியார் வந்தவதா ரஞ்செய்தார்.

(கஅ)

மாதினியார் திருவயிற்றின் மன்னியசீர்ப் புகழ்நூர்
காதலனா ருதித்ததற்பின் கடன்முறைமை மங்கலங்கண்
மேதருநல் விளைசிறப்ப விரும்பியபா ராட்டினுட
னேதமில்பல் கிளைபோற்ற விளங்குமுவிப் பதங்கடந்தார். (கக)

மருணீக்கி யார்சென்னி மயிரீக்கு மணவினையுந்
தெருணீர்ப்பன் மாந்தரெலா மகிழ்சிறப்பச் செய்ததற்பின்
பொருணீத்தல் கொளவிசிப் புலன்கொளுவ மனமுகிழ்த்த
சருணீக்கி மலர்விக்குங் கலையிலத் தொடங்குவித்தார். (க௭)

தந்தையார் களிமகிழ்ச்சி தலைசிறக்க முறைமையினுந்
சிந்தைமலர்ந் தெழுமுணர்வீந் செழுங்கலையின் நிறங்கனெல்லா
முந்தைமுறை மையிற்பயின்று முதிரவறி வெதிரும்வகை
மைந்தனார் மறுவொழித்த விளம்பிறைபோல் வளர்கின்றார். (க௯)

அந்நாளிற் நிலகவதி யாருக்காண் டாறிரண்டின்
முன்னுத வொத்தருல முதல்வேளாண் குடித்தலைவர்
யின்னாச்செஞ் சடையண்ணன் மெய்யடிமை வீரப்புடையார்
பொன்னாரு மணிமயிலிப் புரவலன்பா லருளுடையார். (உ௨)

ஆண்டகைமைத் தொழிலின்க ண்டலரியே நெனவுள்ளார்
காண்டகைய பெருவனப்பிற் கலிப்பகையா ரெனும்பெயரார்
பூண்டகொடைப் புகழ்நூர் பாற்பொருவின் மகட்கொள்ள
வேண்டியெழுங் காதலினுன் மேலோரைச் செலவிட்டார். (உ௩)

அணங்கனைய திலகவதி யார்தம்மை யாங்கவர்க்கு
மணம்பேசி வந்தவரும் வந்தபடி யறிவிப்பக்
குணம்பேசிக் குலம்பேசிக் கோதில்சீர்ப் புகழ்நூர்
பணங்கொளர வகல்குந் பைந்தொடியை மணநேர்த்தார். (உ௪)

கன்னிதிருத் தாதையார் மணமிசைவு கலிப்பகையார்
முன்னணைந்தா ரறிவிப்ப வதுவைவினை முடிப்பதன்முன்
மன்னவற்கு வடபுலத்தோர் மாநேற்க மற்றவர்கே
லன்னவர்க்கு விடைகொடுத்தா னவ்வினைமே லவரகன்றார். (உ௫)

வேந்தற்குந் துழிவினைமேல் வெஞ்சுமத்தில் விடைகொண்டு
போந்தவரும் பொருபடையு முடன்கொண்டு சிலநாளிற்
காய்த்தசினப் பகைப்புலத்தைக் கலந்துகொடு சமர்க்கடலை
நீந்துவார் நெடுநாள் கணிறைவெம்போர்த் துறைவிளைத்தார். (உ௬)

ஆயகா ளிடையிப்பா லணங்கனையா டனைப்பயந்த
தாயகுலப் புகழ்நூர் தொன்றுதொடு நிலையாமை
மேயவினைப் பயத்தாலே யிவ்வுலகை விட்டகலத்
தியவரும் பிணிபுழந்து விண்ணுலகிற் சென்றடைந்தார். (உ௭)

மற்றவர்தா முயிரீப்ப மனைவியார் மாதினியார்
சுற்றமுடன் மக்களையுந் துகளாக வேரீத்துப்
பெற்றிமையா லுடனென்றும் பிரியாத வுலகெய்தங்
கற்புகெறி வருவாமற் கணவனா ருடன்சென்றார். (உ௮)

தாதையா ரும்பயந்த தாயாரு மிறந்ததற்பின்
மாதரார் திலகவதி யாருமவர் பின்வந்த
காதலனார் மருணீக்கி யாருமனக் கவலையினாற்
பேதுறுந் சுற்றமொடும் பெருந்துயரி லழுந்தினார். (௨௧)

ஒருவாறு பெருங்கிளைஞர் மனந்தேற்றத் துயரொழிந்து
பெருவான மடைந்தவர்க்குச் செய்கடன்கள் பெருக்கினார்
மருவார்மேன் மன்னவற்கா மலையப்போங் கலிப்பகையார்
பொருவாரும் போர்க்களத்தி னுயிர்கொடுத்துப் புகழ்கொண்டார். (௩௦)

வெம்முனைமேற் கலிப்பகையார் வேல்வேந்த னேவப்போ
யம்முனையிற் பகைமுருங்கி யமருலக மாள்வதற்குத்
தம்முடைய கடன்கழித்த பெருவார்த்தை தலஞ்சாற்றச்
செம்மலர்மேற் றிருவனைய திலகவதி யார்கேட்டார். (௩௧)

எந்தையுமெம் மனையுமவர்க் கெனைக்கொடுக்க விசைத்தார்க்
ளந்தமுறை யாலவர்க்கே யுரியதுநா னாதலினு
லிந்தயுயி ரவருயிரோ டுசைவிப்ப னெனத்துணிய
வந்தவர்தம் மடியினைமேன் மருணீக்கி யார்விழுந்தார். (௩௨)

அந்நிலையின் மிகப்புலம்பி யன்னையுமத் தனுமகன்ற
பின்னையுநா னுமைவணங்கப் பெறுதலினு னுயிர்தரித்தே
னென்னையினித் தனிக்கைவிட் டேருவி ரொளியானு
முன்னமுயிர் நீப்பனென மொழிந்திடரி னழுந்தினார். (௩௩)

தம்பியா ருளராக வேண்டுமென வைத்ததயா
வும்பருல கணையவுறு நிலைலிலக்க வுயிர்தாங்கி
யம்பொன்மணி நூறுங்கா தனைத்துயிர்க்கு மருடாங்கி
யிம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார். (௩௪)

மாசின்மனத் துயரொழிய மருணீக்கி யார்சிரம்பித்
தேசநெறி நிலையாமை கண்டறங்கள் செய்வாராய்த்
காசினிமேற் புகழ்விளங்க கிதியளித்துக் கருணையினு
லாசிலறச் சாலகனாக் தண்ணீர்ப்பந் தருமமைப்பார். (௩௫)

காவளர்த்துங் குளந்தொட்டுங் கடப்பாடு வழுவாமன்
மேவினர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்ந்தார்த்தும் லிருந்தளித்து
நாவலர்க்கு வளம்பெருக நல்கியுநா னிலத்துள்ளோர்
யாவருக்குந் தவிராத வீகைவினைத் துறைகின்றார். (௩௬)

நில்லாத வுலகியல்பு கண்டுநில யாவாழ்க்கை
யல்லேனென் றறத்துறந்து சமயங்க ளானவற்றி
னல்லாறு தெரிந்துணர்ந்து நம்பாரு ளாமையினாற்
கொல்லாமை மறைத்துறைபு மமன்சமயங் குறுகுவார். (௩௭)

பாடலிபுத் திரமென்னும் பதியனைந்து சமண்பள்ளி
மாடனைந்தார் வல்லமணர் மருங்கணந்து மற்றவர்க்கு
வீடறியு நெறியிதுவே யெனமெய்போற் றங்களுடன்
கூடவரு முணர்வுகொளக் குறிபலவுங் கொளுவினார். (௩௮)

அங்கவரு மமன்சமயத் தருங்கலை லானவெலாம்
பொங்குமுணர் வுறப்பயின்றே யந்நெறியிற் புலன்சிறப்பத்
துங்கமுழு வுடற்சமணர் சூழ்த்துமகிழ் வாரீவர்க்குத்
தங்கனின்மே லாந்தரும் சேனசெனும் பெயர்கொடுத்தார்.

(௩௬)

அத்துறையின் மீக்கரு மமைதியினு லகலிடத்திற்
சித்தநெறி யறியாத தேரரையும் வாதின்ச
ணுய்த்தவுணர் வினில்வென்றே யுலகின்ச நெளியுடைய
வித்தகரா யமன்சமயத் தலைமையினின் மேம்பட்டார்.

(௪௦)

வேறு.

அந்நெறியின் மிக்கா டவரொழுந வான்றதவச்
செந்நெறியின் வைகுந் திலகவதி யார்தாழ்ச்
தொன்னெறியின் சுற்றத் தொடர்பொழியத் தாயசிவ
நன்னெறியே சேர்வதற்கு நாதன்ற ணண்ணுவார்.

(௪௧)

பேராத பாசப் பிணிப்பொழியப் பிஞ்ஞகன்பா
லாராத வன்புபெற் வாதரித்த வம்மடவார்
சீரார் கெடிலவட னீங்கரையி னீடுபெருந்
சீரார் திருவதிகை வீரட்டா னஞ்சேர்ந்தார்.

(௪௨)

சென்றுதிரு வீரட்டா னத்திருந்த செம்பவளக்
குன்றை யடிபணிந்து கோதில் சிவசின்ன
மன்றுமுதற் றுங்கி யார்வமுறத் தங்கையாற்
முன்று திருப்பணிகள் செய்யத் தொடங்கினார்.

(௪௩)

வேறு.

புலர்வதன்முன் நிருவலகு பணிமாறிப் புளரிநகன்ற
நலமலியான் சாணத்தா னன்குதிரு மெழுக்கிட்டி
மலர்கொய்து கொடுவந்து மலைகளுந் தொடுத்தமைத்துப்
பலர்புகழும் பண்ணினார் நிருப்பணிகள் பலசெய்தார்.

(௪௪)

நானுமிகும் பணிசெய்து குறைத்தடையு னன்னொளிற்
கேளுறமன் புறவொழுதுங் கேண்மையினா ன்பின்பிறத்தார்
கோளுறுதி வினைமுத்தப் பாசமயங் குறித்ததற்கு
மூளுமனக் கவலையினுன் முற்றவருந் துயருழந்தார்.

(௪௫)

தூண்டுதவ விளக்கனையார் சுடரொளியைத் தொழுதென்னை
யாண்டருளி னீராகி லடியேன்பின் வந்தவனை
யின்பிலினைப் பாசமயக் குழிசின் று மெடுத்தாள
வேண்டிமெனப் பலமுறையும் விண்ணப்பஞ் செய்தனரால்.

(௪௬)

தவமென்று பாயிடுங்கித் தலைபறித்து நின்றண்ணு
மவமொன்று நெறிவீழ்வான் வீழாமே யருளுமெனச்
சிவமொன்று நெறிநீன்று திலகவதி யார்பாவப்
பவமொன்றும் வினைதீர்ப்பார் திருவுள்ளம் பற்றினார்.

(௪௭)

மன்னுதபோ தனியார்க்குக் கனலின்கண் மழலிடையா
ருன்னுடைய மனக்கவலை யொழிநீயுன் னுடன்பிறத்தான்
முன்னமே முனியாகி யெனையடையத் தவமுயன்ற
னன்னவனை யினிச்சூல மடுத்தான்வ னெனவருளி.

(௪௮)

பண்டுபுரி நற்றவத்துப் பழுதினை விறைவழுவுந்
தொண்டரையா ளத்தொடங்குஞ் சூலைவே தனைதன்னைக்
கண்டருநெற் ரியரருளக் கிடங்கனல்போ லடுங்கொடிய
மண்டுபெருஞ் சூலையவர் வயிற்றினிடைப் புக்கதால்.

(சக)

அடைவிலமண் புரிதரும சேனர்வயிற் றடையும்து
வடவனலுங் கொடுவிடமும் வச்சிரமும் பிறவுமாந்
கொடியவெலா மொன்றாகு மெனக்குடரி னகங்குடையப்
படருழந்து நடுங்கியமண் பாழியறை யிடைவீழ்தார்.

(சு0)

அச்சமயத் திடைத்தாழன் னதிகரித்து வாய்த்துவரும்
விச்சைகளாற் றடுத்திடவு மேன்மேலு மிகமுடுகி
புச்சமுற வேதனைநோ யோங்கியெழ வாங்கவர்தா
நச்சரவின் விடந்தலைக்கொண் டெனமயங்கி நவையுற்றார்.

(சுக)

ஆவர்கிலைம கண்டதற்பி னமண்கையர் பலரீண்டிக்
கவர்கின்ற விடம்போன்முன் கண்டறியாக் கொடுஞ்சூலை
யிவர்தமக்கு வந்ததினி யாதுசெய லென்றழிந்தார்
தவமென்று வினைபெருக்கிச் சார்பல்லா நெறிசார்வார்.

(சுஉ)

புண்டலைவன் முருட்டமணர் புலர்ந்துசெய லறியாது
குண்டிகைரீர் மந்திரித்துக் குடிப்பித்துத் தணியாமை
கண்டமிகப் பீலிகொடு காலளவுத் தடவிடவும்
பண்டையினு னோவுமிகப் பரிபவத்தா விடருழந்தார்.

(சுக)

தாவாத புகழ்த்தரும சேனர்க்கு வந்தபிணி
யோவாது நின்றிடலு மொழியாமை யுணர்ந்தாரா
யாவாநா மென்செய்கோ மென்றழிந்த மனத்தினராய்ப்
போவார்க னிதும்மாற் போக்கரிதா மெனப்புகன்று.

(சுச)

குண்டர்களுந் கைவிட்டார் கொடுஞ்சூலை மிசைக்கொண்டு
மண்டமிக மேன்மேலும் பெருகுதலான் மதியங்கிப்
பண்டையுற யுணர்ந்தார்க்குத் திலகவதி யாருளராக்
கொண்டவர்பா லூட்டுவான் றனைவிட்டார் குறிப்புணர்த்த.

(சுரு)

ஆங்கவன்போய்த் திருவதிகை தனையடைய வருந்தவத்தார்
பூங்கமழந் தனவனத்தின் புறத்தணையக் கண்டிறைஞ்சி
யீங்கியா னுமக்கினையா ரேவலினால் வந்ததெனத்
தீங்குளவோ வெனவினவ மற்றவனுஞ் செப்புவான்.

(சுசு)

கொல்லாது சூலைநாய் குடர்முடக்கித் தீராமை
யெல்லாரும் கைவிட்டா ரிதுசெயலென் முன்பிறத்த
கல்லான்பாற் சென்றியம்பி னானுய்யும் படிக்கேட்டிங்
கல்லாகும் பொழுதனைவா யென்றருநென் றறிவித்தான்.

(சுஎ)

என்றவன்முன் கூறுதலும் யானங்குன் னுடன்போந்து
நன்றறியா ரம்பாபாழி நண்ணுகிலே னெனுமாற்றஞ்
சென்றவனுக் குரையென்று திலகவதி யார்மொழிய
வன்றவனு மீண்டுபோய்ப் புருந்தபடி யவர்க்குரைத்தான்.

(சுஅ)

அவ்வார்த்தை கேட்டலுமே யயர்வெய்தி யிதற்கினியா
 னெவ்வாறு செய்வனென வீசாருள் கூடுதலா
 லொவ்வாவிப் புன்சமயத் தொழியாலித் துயரொழியச்
 செவ்வாறு சேர்திலக வதியார்தாள் சேர்வனென. (௧௯)

எடுத்தமனக் கருத்துய் வொழுதலா லெழுமுயற்சி
 யடுத்தலுமே யயர்வொதுங்கத் திருவதிகை யணைவதனுக்
 குடித்துழலும் பாயொழிய வுறியுறுகுண் டிகையொழியத்
 தொடுத்தபீ லியுமொழியப் போவதற்குத் துணிந்தெழுந்தார். (௧௦)

பொய்தருமா லுள்ளத்துப் புன்சமண ரிடங்கழிந்து
 மெய்தருவா னெறியடைவார் வெண்புடைவை மெய்குழ்து
 கைத்ருவார் தமையூன்றிக் காணாமே யிரவின்கட்
 செய்தவமா தவர்வாழும் திருவதிகை சென்றடைந்தார். (௧௧)

சுலவியிற் நகங்கனலுஞ் சூலனோ யுடன்றொடரக்
 குலவியெழும் பெருவிரிப்புக் கொண்டணையக் குலவரைபோன்
 றிலகுமணி மதிற்சோதி யெதிர்கொடிரு வதிகையினிற்
 றிலகவதி யாரிருந்த திருமடத்தைச் சென்றணைந்தார். (௧௨)

வந்தணைந்து திலகவதி யாரடிமே லுறவணங்கி
 நத்தமது குலஞ்செய்த நற்றவத்தின் பயனணைபீ
 ரிந்தவுடற் கொடுஞ்சூலக் கிடைத்தடைந்தே னினிமயங்கா
 துய்த்துகரை யேற்றெறி யுரைத்தருளு மெனவுரைத்து. (௧௩)

தாளிணைமேல் விழுந்தயருத் தம்பியார் தமைகோக்கி
 யாளுடைய தம்பெருமா னருணினைந்து கைதொழுது
 கோளில்பா சமயகெறிக் குழியில்விழுத் தறியாது
 மூளுமருத் துயருழந்தீ ரெழுந்திப் ரெனமொழிந்தார். (௧௪)

மற்றவுரை கேட்டலுமே மருணீக்கி யார்தாழு
 முற்றபிணி யுடனெங்கி யெழுத்துதொழ வுயர்தவத்தோர்
 கற்றைவே னியரருளே காணுமிது கழலடைந்தோர்
 பற்றறுப்பார் தமைப்பணிந்து பணிசெய்வீ ரெனப்பணித்தார். (௧௫)

என்றபொழு தவரருளை யெதிரேற்றுத் கொண்டிறைஞ்ச
 றின்றதபோ தனியாரு, சின்மலன்பே ரருணினைந்து
 சென்றுதிரு வீரட்டம் புகுவதற்குத் திருக்கயிலைக்
 குன்றுடையார் திருநீற்றை யஞ்செழுத்தோ திக்கொடுத்தார். (௧௬)

திருவாளன் றிருநீறு திலகவதி யாரளிப்பப்
 பெருவாழ்வு வந்ததெனப் பெருந்தகையார் பணிந்தேற்றங்
 குருவார வணிந்துதமக் குற்றவிடத் துய்யுநெறி
 தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் றும்வந்தார். (௧௭)

நீரணிந்தா ரகத்திருநு றிறைகங்குற் புறத்திருநு
 மாநவருந் திருப்பள்ளி யெழுச்சியினின் மாதவஞ்செய்
 சேடியார் திருவலகுந் திருமெழுக்குந் தோண்டியுங்கொண்
 டாறணிந்தார் கோயிலினுள் ளடைந்தவரைக் கொடுபுக்கார். (௧௮)

திரைக்கெடில வீரட்டா னத்திருந்த செங்கனக
வரைச்சிலையார் பெருங்கோயி ரொழுதுவலங் கொண்டுகைஞ்சித்
தரைத்தலத்தின் மிசைவீழ்து தம்பிரான் நிருவருளா
லுரைத்தமிழ்மா லைகள் சாத்து முணர்வுபெற வுணர்ந்துரைப்பார். (௬௧)

வேறு.

நீற்றானிறை வாகிய மேனியுட னிறையன்புறு சிந்தையி னேசமிக
மாற்றார்புர மாற்றிய வேதியரை மருளும்பிணி மாயை யறுத்திடுவான்
கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீ ரென்கீடிய கோதி நிருப்பதிகம்
போற்றலுல கேழின் வருந்துயரும் போமாதெதிர் நின்ற புகன்றனரால். (௭௦)

மன்னும்பதி கம்மது பாடியபின் வயிறுற்றடு குலை மறப்பிணிதா
னநின்ற நிலைக்க ணகன்றிடலு மடியேனுயி ரோடரு டந்ததெனச்
செந்நின்ற பரம்பொரு ளானவர்தந் திருவாரூள் பெற்ற சிறப்புடையோர்
முன்னின்ற தெருட்சி மருட்சியினான் முதல்வன்கரு ணைக்கடன் முழுகினரே. (௭௧)

அங்கங்க ளடங்க வுரோமமெலா மடையப்புள கங்கண் முகிழ்த்தலரப்
பொங்கும்புணல் கண்கள் பொழிந்திழியப் புவிநீது விழுந்து புரண்டயர்வா
ரிங்கென்செய லுற்ற பிறைப்பதனு லேறாத பெருந்திட ரேறிடநின்
றங்குங் கருணைப்பெரு வெள்ளமிடத் தகுமோவென விண்ண தாமொழிவார். (௭௨)

பொய்வாய்மை பெருக்கிய புன்சமயப் பொறியில்சம னீசர்புறத் துறையா
மவ்வாழ்குழி யின்கண் விழுந்தெழுமா றறியாது மயங்கி யவம்புரிவேன்
மைவாச நறுங்குழன் மாமலையான் மணவான்ன் மலர்க்கழல் வந்தடையு
மிவ்வாழ்வு பெறத்தரு குலையினுக் கெதிர்செய்குறை யென்கொ லெனத்தொழுவார். (௭௩)

மேவுற்றவிவ் வேலையி னீடியசீர் வீரட்ட மமர்த்த பிரானருளாற்
பாவுற்றவர் செத்தமி ழின்சொல்வளப் பதிகத்தொடை பாடிய பான்மையினு
ளுவுக்கர சென்றுல கேழினுநின் னன்னம நயப்புற மன்னுகவென்
றியாவர்க்கும் வியப்புற மஞ்சறை வானிடை யேயொரு வாய்மை யெழுந்ததுவே. (௭௪)

இத்தன்மை நிகழ்த்துழி நாவின்மொழிக் கிறையாகிய வன்பரு மிடுகெநாட்
சித்தந்திகழ் சீவினே யேனடையுந் திருவோவிது வென்று தெருண்டறியா
வத்தன்மைய ஞைய விராவனனுக் கருளுங்கரு ணைத்திற மானவதன்
மெய்த்தன்மை யறிந்து துதிப்பதுவே மேல்கொண்டி வணங்கினர் மெய்யுறவே. (௭௫)

பரசுங்கரு ணைப்பெரி யோனருளப் பறிபுன்றலை யோர்நெறி பாழ்படவங்
தரசிங்கருள் பெற்றுல குய்த்ததென வடியார்புடை சூழி கைப்பதிதான்
முரசம்பட கத்துடி தண்ணுமையாழ் முழுவங்கினை துத்துபி கண்டையுட
னிரைசங்கொலி யெங்கு முழங்குதலா னெடுமாத லென்ன நிறைந்துளதே. (௭௬)

மையற்றுறை யேறி மகிழ்த்தலர்சீர் வாசீசர் மனத்தொடு வாய்மையுடன்
மெய்யுற்ற திருப்பணி செய்வராய் வீரவுஞ்சிவ சின்னம் விளங்கிடவே
யெய்துற்ற தியான மறுவுணர்வு மீறின்றி யெழுந்திரு வாசகமும்
கையிற்றிக மும்முழு வாரமுடன் கைக்கொண்டு கசிந்து கலத்தனரே. (௭௭)

மெய்மைப்பணி செய்த விருப்பதனால் விண்ணோர்தனி நாயக னுர்கழலிற்
றம்மிச்சை நிரம்ப வரம்பெறுமத் தன்மைப்பதி மேவிய தாபதியார்
பொய்மைச்சம யப்பிணி விட்டவாழ்முன் போதும்பிணி விட்டரு ளிப்பொருளா
லெய்மைப்பணி கொள்கரு ணைத்திறமிக் கியூர்பெற்றன ரென்ன லிறைஞ்சினரே. (௭௮)

வேறு.

இன்ன தன்மையி லிவர்சிவ நெறியினை யெய்தி
மன்னு பேரருள் பெற்றிடர் நீங்கிய வண்ணம்
பன்னு தொன்மையிற் பாடலி புத்திர நகரிற்
புன்மை யேபுரி யமணர்தாங் கேட்டது பொருராய். (௭௯)

தரும சேனர்க்கு வந்தவத் தடுப்பருஞ் சூலை
யொருவ ராலுயிங் கொழிந்திடா மையினவ ருயப்போய்ப்
பெருகு சைவராய்ப் பெயர்ந்துதம் பினியொழித் துயந்தார்
மருவு நம்பெருஞ் சமயமீழ்த் ததுவென மருள்வார். (௮௦)

மலையும் பல்சம யங்கனும் வென்றுமற் றவரா
னிலையும் பெற்றவிந் நெறியினி யழிந்ததென் றழுங்கிக்
கொலையும் பொய்மையி மிலமென்று கொடுத்தொழில் புரிவோர்
தலையும் பீலியுச் தாழ்வந் தொருசிறை சார்ந்தார். (௮௧)

இவ்வ கைப்பல வமணர்க டியருட னீண்டி
மெய்வ கைத்திற மறித்திடல் வேந்தனும் வெகுண்டு
சைவ னாகும் விருத்தியுந் தவிர்க்குமற் றினிராஞ்
செய்வ தென்னென வஞ்சனை தெரிந்துசித் திரிப்பார். (௮௨)

தவ்வை சைவத்து நின்றவிற் றருமசே னருத்தாம்
பொய்வ குத்ததோர் சூலதீர்த் திலதெனப் போயிங்
கெவ்வ மாகவங் கெய்திரஞ் சமயவந் கனமுந்
தெய்வ நின்றையஞ் செய்தன ரொன்சொலத் தெளிந்தார். (௮௩)

சொன்ன வண்ணமே செய்வது துணித்ததுன் மதியோர்
முன்ன நாஞ்சென்று முறைப்படு வோமென முயன்றே
யின்ன தன்மையி லிருட்டுமாஞ் செல்வது போல
மன்ன னாகிய பல்லவ னகரில்வந் தணைந்தார். (௮௪)

உடையொ ழிந்தொரு பேச்சிடை யின்றிநின் றுண்போர்
கடைய ணைந்தவன் வாயில்கா வலருக்கு நாங்க
ளடைய வந்தமை யரசனுக் கறிவியு மென்ன
விடைய றிந்துபுக் கவருந்த மிறைவனுக் கிசைத்தார். (௮௫)

வேறு.

அடிகண்மா ரெல்லாரு மாகுலமாய் பிகவழிந்து
கொடிதுடங்கு திருவாயிற் புறத்தணைந்தா ரெனக்கூற
வடிநெடுவேன் மன்னவனு மற்றவாசார் பா தவினாற்
கடிதணைவா னவர்க்குற்ற தென்கொலெனக் கவன்றுரைத்தான். (௮௬)

கடைகாவ லுடையார்கள் புருதவிடக் காவலன்பா
னடையாடுந் தொழிலுடையார் நண்ணித்தா மெண்ணியவா
றுடையாரா கியதரும சேனர்பினி புற்றராய்ச்
சுடையானுக் காளாய்சின் சமயமழித் தாரென்றார். (௮௭)

விரையலங்கற் பல்லவனு மதுகேட்டு வெகுண்டெழுந்த
புரைபுடைய மணத்தினராய்ப் போவதற்குப் பொய்ப்பினிகொண்
யிரைசிறத் சமயத்தை யழித்தொழியப் பெறுவதே
கரையிறவத் திரிதனுக் கென்செய்யு வதெனக்கண்ணுள். (௮௮)

தலைநெறியா கியசமயத் தன்னையழித் துன்னுடைய
நிலைநின்ற தொல்வரம்பி னெறியழித்த பொறியிலியை
யலைபுரிவா யெனப்பரவி யாயாலஞ் சாதுரைத்தார்
கொலைபுரியா நிலைகொண்டு பொய்யொழுது மமண்குண்டர்.

(௮௧)

அருள்கொண்ட வுணர்வின் றி நெறிகோடி யறிவென்று
மருள்கொண்ட மன்னவனு மந்திரிக டமைநோக்கித்
தெருள்கொண்டோ ரிவர்சொன்ன தீயோனைச் செறுவதற்குப்
பொருள்கொண்டு விடாதென்பாற் கொடுவாரு மென்புகன்றான்.

(௯௦)

அரசனது பணிதலைநின் றமைச்சர்களு மநிலையே
முரசதிரூந் தானையொடு முன்சென்று முகில்குழந்து
விரைசெறியுஞ் சோலைகும் திருவதிகை தலைமேலிப்
பரசமயப் பற்றறுத்த பான்மையினர் பாற்சென்றார்.

(௯௧)

சென்றணைந்த வமைச்சருடன் சேனைவீ ரருஞ்சூழ்ந்து
மின்றயங்கு புரிவேணி வேதியனா ரடியவரை
யின்றுநுமை யரசனழைக் கெமைவிடுத்தான் போதுமென
நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோ ருரைசெய்வார்.

(௯௨)

நாமார்க்குங் குடியல்லோ மென்றெடுத்து நான்மறையின்
கோமானை நதியினுடன் குளிர்தரிவாழ் சடையானைத்
தேமாலேச் செந்தமிழின் செழுந்திருத்தான் டகம்பாடி
யாமாறு நீரழைக்கு மடைவிலமென் றருள்செய்தார்.

(௯௩)

ஆண்டவர சருள்செய்யக் கேட்டவரு மடிவணங்கி
வேண்டியவர்க் கொண்டேக விடையுரைத்தார் திருத்தொண்ட
நீண்டவரும் வினைகளுக்கெம் பிரானுளனென் றிசைந்திருந்தார்
முண்டினைப் போர்மன்னன் முன்னணைந்தங் கறிவித்தார்.

(௯௪)

பல்லவனு மதுகேட்டுப் பாங்கிருந்த பாயுக்கை
வல்லமணர் தமைநோக்கி மற்றவனைச் செய்வதினிச்
சொல்லுமென வறந்துறந்து தமக்குறுதி யறியாத
புல்லறிவோ ரஞ்சாது நீற்றறையில் விடப்புகன்றார்.

(௯௫)

அருகணைந்தார் தமைநோக்கி யவ்வண்ணஞ் செய்கவெனப்
பெருகுசினக் கொடுங்கோலான் மொழித்திடலும் பெருந்தகையை
புருகுபெருந் தழல்வெம்மை நீற்றறையி னுள்ளிருத்தித்
திருகுசுருந் தாட்கொளுவிச் சேமங்கள் செய்தமைத்தார்.

(௯௬)

ஆண்டவர சதனகத்து ளணைந்தபொழு தம்பலத்துத்
தாண்டவமுன் புரிந்தருளுந் தாணிழைத் தலைக்கொண்டே
யீண்டவருந் துயருளதோ விசனடி யார்க்கென்று
முண்டமன நேர்நோக்கி முதல்வனையே தொழுதிருந்தார்.

(௯௭)

வெய்யநீற் றறையதுதான் வீங்கிளவே னிற்பருவங்
தைவருதன் டென்றலனை தண்கழுநீர்த் தடம்போன்ற
மொய்யொளிவெண் ணிலவலர்ந்து முரன்றயா மொலியினதா
பையர்திரு வடிநீழ் லருளாகிக் குளிர்த்ததே.

(௯௮)

வேறு.

மாசின்மதி நீடுபுனன் மன்னிவளர் சென்னியனைப்
பேசவினி யானேபுல காளுடைய பிஞ்ஞகனை
வீசனையெம் பெருமானை யெவ்வயிருந் தருவானை
யாசையிலா ராவமுதை யடிவணங்கி யினி திருந்தார். (௧௧)

ஒரெழுநான் கழித்ததற்பி னுணர்விலம ணரையழைத்துப்
பாருயினி நீற்றறையை யெனவுரைத்தான் பல்லவனுங்
காரிருண்ட குழம்போலு முருவுடைய காரமணர்
தேருகில யில்லாதார் நீற்றறையைத் திறந்தார்கள். (௧௦௦)

ஆனந்த வெள்ளத்தி னிடைமூழ்கி யம்பலவர்
தேனூந்து மலர்ப்பாதத் தழுதுண்டு தெனுவெய்தி
பூனந்தா னிலராகி யுவந்திருந்தார் தம்மைக்கண்
கூனந்தங் கியதிலதா மென்னவகி சயமென்றார். (௧௦௧)

அதிசயமன் றிதுமுன்னைய மண்சமயச் சாதகத்தா
லிதுசெய்து பிழைத்திருந்தா னெனவேந்தற் குரைசெய்து
மதிசெய்வ தினிக்கொடிய வல்லிடமுட் டிவதென்று
முதிரவரும் பாதகத்தோர் முடைவாயான் மொழிந்தார்கள். (௧௦௨)

ஆங்கதுகேட் டலுங்கொடிய வமண்சார்பாற் கெடுமென்ன
னோங்குபெரு மையலினு னஞ்சுட்டு மெனவுரைப்பத்
தேங்காதார் திருநாவுக் கரசரையத் தீயவிடப்
பாங்குடைய பாலடிசி லுமுதுசெயப் பண்ணினார். (௧௦௩)

நஞ்சமு தாமெங்க னுதனடி யார்க்கென்று
வஞ்சமு குஞ்சுடையார் வஞ்சனையாம் படியறிந்தே
செஞ்சுடையார் சீர்விளக்குந் திறலுடையார் தீவிடத்தால்
வெஞ்சுமண ரிடுவித்த பாலடிசின் மிசைந்திருந்தார். (௧௦௪)

பொடியார்க்குந் திருமேனிப் புனிதர்க்குப் புவனங்கண்
முடிவார்க்குந் துயர்நீங்க முன்னேவிட மமுதானாற்
படியார்க்கு மறிவரிய பசுபதியார் தம்முடைய
வடியார்க்கு நஞ்சமுத மாவதுதா னற்புதமோ. (௧௦௫)

அவ்விடத்தை யாண்டவர சமுதுசெய்து முன்னிருப்ப
வெவ்விடமு மமுதாயிற் நெனவமணர் வெருக்கொண்டே
யிவ்விடத்தி லிவன்பிழைக்கி லெமக்கெல்லா யிறுதியெனத்
தெவ்விடத்துச் செயல்புரியுங் காவலற்குச் செப்புவார். (௧௦௬)

நஞ்சுகலந் தூட்டிடிவு நஞ்சமயத் தினில்விடந்தீர்
தஞ்சமுடை மந்திரத்தார் சாதியா வகைதடுத்தா
னெஞ்சம்வகை யவற்கிலதே லெம்முயிரு நின்முறையும்
துஞ்சமது திடமென்றார் சூழ்வினையின் றுறைகின்றார். (௧௦௭)

மற்றவர்த மொழிகேட்டு மதிசெட்ட மன்னவனுஞ்
செற்றவனை யினிக்கடிபுந் திறமெவ்வா நெனச்செப்ப
வுற்றவரு மந்திரசா தகநாங்க மொழித்திடநின்
கொற்றவயக் களிநெதிரே லிடுவதெனக் கூறினார். (௧௦௮)

மாபாலிச் கடையமணர் வாக்கீசத் திருவடியாங்
காபாலி யடியவர்பாற் கடக்களிற்றை விடுகென்னப்
பூபாலர் செயன்மேற்கொள் புலத்தொழிலோ னவர் தம்மேற்
கோபாதி சயமான கொலைக்களிற்றை விடச்சொன்னான்.

(க௦க)

கூடத்தைக் குத்தியொரு குன்றமெனப் புறப்பட்டு
மாடத்தை மறித்திட்டு மண்டபங்க ளெடுத்தெற்றித்
தாடத்திற்பரிக்காரர் தலையிடறிக் டடக்கூற்றின்
வேடத்தால் வருங்கூற்றின் மிக்கதொரு விறல்வேழம்.

(க௦௦)

வேறு.

பாசத்தொடை நிகளத்தொடர் பறியத்தறி முறியா
மீசுற்றிய பறவைக்குலம் வெருவத்துணி விலகா
ஆசற்கர மெதிர்சுற்றிட ஷாறிப்பரி யுமுறு
வாசக்கட மழைமுற்பட மதவெற்பெதிர் வருமால்.

(க௦௧)

இடியுற்றெழு மொலியிற்றிசை யிபமுட்கிட வடியிற்
படியுக்குற நெளியப்படர் பவனக்கறி விசையிற்
கடிதுற்றடு செயலிற்றிள் கடலிற்படு கடையின்
முடிவிற்கன லெனமுற்சின முடுகிக்கடு கியதே.

(க௦௨)

மாடுற்றனை யிடிளக்குல மறியச்செறி வயிரக்
கோடுற்றிரு பிளவிட்டறு குறைகைக்கொடு முறியச்
சாடுற்றிடு மதிற்றெற்றிள் சரியப்புடை யணிசெற்
ருடுற்றகல் வெளியுற்றதவ் வடர்கைக்குல வரையே.

(க௦௩)

பாவக்கொடு வீனைமுற்றிய படிதுற்றடு கொடியோர்
நாவுக்கர செதிர் முற்கொடு நணுகிக்கரு வரைபோ
லேவிச்செறு பொருகைக்கரி யீனையுய்த்திட வெருளார்
சேவற்றிகழ் பவர்பொற்குழ றெளியுற்றனர் பெரியோர்.

(க௦௪)

வேறு.

அண்ண லருந்தவ வேந்த ரானைத் தம்மேல்வரக் கண்டு
விண்ணவர் தம்பெரு மானை விடையுந் தேறும் பிரானைச்
சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து தொடுத்த திருப்பதி கத்தை
மண்ணுல குய்ய வெடுத்து மகிழ்வுட னேபாடு கின்றார்.

(க௦௫)

வஞ்சகர் விட்ட சினப்போர் மதவெவ் களிற்றினை நோக்கிச்
செஞ்சடை நீண்முடிச் கூத்தர் தேவர்க்குத் தேவர் பிரானார்
வெஞ்சுடர் மூவிலைச் சூல வீரட்டர் தம்மடி யோநா
மஞ்சவ தில்லையென் றென்றே யருந்தமிழ் பாடி யறைந்தார்.

(க௦௬)

தண்டமிழ் மாலைகள் பாடித் தம்பெரு மான்சர னாகக்
கொண்ட கருத்தி லிருந்து குலாவிய வன்புறு கொள்கைத்
தொண்டரை முன்வல மாகச் சூழ்த்தெதிர் தாழ்ந்து நிலத்தி
லென்டிசை யோர்களுங் காண விறைஞ்சி யெழுந்தது வேழம்.

(க௦௭)

ஆண்ட வரசை வணங்கி யஞ்சியவ் வேழம் பெயரத்
தூண்டிய மேன்மறப் பாகர் தொடக்கி யடர்த்துத் திரித்து
மீண்டு மதினை யவர்மேன் மிறைசெய்து காட்டிட வீசி
யீண்டவர் தங்களை யேகொன் றமணர்மே லோடிற் றெதிர்த்தே.

(க௦௮)

ஒடி யருகர்க டம்மை யுழறி மிதித்துப் பிளந்து
நாடிப் பலரையுங் கொன்று நகரங் கலங்கி மறுக
நீடிய வேலை கலக்கு கெடுமற் தரகிரி போல
வாடியல் யானையம் மன்னற் காகுல மாக்கிய தன்றே. (ககக)

யானையின் கையிற் பிழைத்த வவ்வமண் கையர்க ளெல்லா
மான மழிந்து மயங்கி வருந்திய சிந்தைய ராகித்
தானே நிலமன்னன் றுளிற் றனித்தனி வீழ்ந்து புலம்ப
மேன்மை நெறிவிட்ட வேந்தன் வெகுண்டினிச் செய்வதெ னென்றான். (கஉ௦)

கங்கள் சமயத்தி னின்றே நாடிய முட்டி நிலையா
லெங்க ளெதிரே றழிய யானையா லிவ்வண்ண நின்சீர்
பங்கப் படுத்தவன் போகப் பரிபவற் தீரு முனக்குப்
பொங்குமல் போக வதன்பின் புகையகன் றுலென வென்றார். (கஉ௧)

அல்லிநு ளன்னவர் கூற வரும்பெரும் பாவத் தவன்றான்
நெல்லுந் சமய மழித்துத் துயரம் விளைத்தவன் றன்னைச்
சொல்லு மினிச்செய்வ தென்னச் சூழ்ச்சி முடிக்குந் தொழிலோர்
கல்லுடன் பாசம் பிணித்துக் கடலிடைப் பாய்ச்சவ தென்றார். (கஉ௨)

ஆங்குது கேட்ட வரசு னவ்வினை மாக்களை நோக்கித்
தீங்கு புரிந்தவன் றன்னைச் சேம முறக்கொண்டு போகிப்
பாங்கொரு கல்லி லினைத்துப் பாசம் பிணித்தோர் படலில்
வீங்கொலி வேலையி லேற்றி வீழ்த்துமி னென்று விடுத்தான். (கஉ௩)

அவ்வினை செய்திடப் போக்கு மவருடன் போயரு கந்த
வெவ்வினை யானருஞ் சென்று மேவிட நாவுக் கரசர்
செவ்விய தத்திரு ளள்ளஞ் சிறப்ப வவருடன் சென்றார்
பவ்வத்தின் மன்னவன் சொன்ன படிமுடித் தாரப் பதகர். (கஉ௪)

அப்பரி சவ்வினை முற்றி யவரகன் றேகிய பின்ன
ரொப்பரு மாகடல் புக்க டுறைப்புடை மெய்த்தொண்டர் தாழு
மெப்பரி சாயினு மாக வேத்துவ னெந்தையை யென்று
செப்பிய வண்டமிழ் தன்னாற் சிவனஞ் செழுத்துந் துதிப்பார். (கஉ௫)

வேறு.

சொற்றுனை வேதிய னென்னுந் தாய்மொழி
நற்றமிழ் மாலையா நமச்சி வாயவென்
நற்றமுன் காக்குமஞ் செழுத்தை யன்பொடு
பற்றிய ளுணர்வினாற் பதிகம் பாடினார். (கஉ௬)

பெருகிய வன்பினர் பிடித்த பெற்றியால்
வருமல ரோன்முத லமரர் வாழ்த்துதற்
கரியவஞ் செழுத்தையு மரசு போற்றிடச்
செருகெடுங் கடலினுட் கன்யி தந்ததே. (கஉ௭)

அப்பெருங் கல்லுமங் கரசு மேல்கொளத்
தெப்பமாய் மிதத்தலிற் செறிந்த பாசமுந்
தப்பிய ததன்யிசை யிருந்த தாலில்சீர்
மெய்ப்பெருங் தொண்டனார் விளங்கித் தோன்றினார். (கஉ௮)

இருவினைப் பாசமு மலக் ள லார்த்தலின்
வருபவக் கடலில்வீழ் மாக்க ளேறிட
வருளுமெய் யஞ்செழுத் தரசை யிக்கட
லொருகன்மே லேற்றிட லுரைக்க வேண்டுமோ. (௧௨௯)

அருணயந் தஞ்செழுத் தேத்தப் பெற்றவந்
கருணைநா வரசினைத் திரைக்க ரங்கனாற்
நெருணெறி நீர்மையிற் சிரத்திற் றுங்கிட
வருணனுஞ் செய்தனன் முன்பு மாதவம். (௧௩௦)

வாய்த்தசீர் வருணனை வாக்கின் மன்னரைச்
சேர்ந்தடை கருங்கலே சிலிகை யாயிட
வேந்தியே கொண்டெழுந் தருளு வித்தனன்
பூந்திருப் பாதிருப் புலியூர்ப் பாங்கரில். (௧௩௧)

அத்திருப் பதியினி லணைந்த வன்பரை
மெய்த்தவக் குழாமெலா மேலி யார்த்தெழ்
வெத்திசை யினுமா வென்னு மோசைபோற்
நத்துகீர்ப் பெருங்கட றுனு மார்த்ததே. (௧௩௨)

தொழுந்தகை நாவினுக் கரசுந் தொண்டர்முன்
செழுத்திருப் பாதிரிப் புலியூர்த் திங்கள்வெண்
கொழுந்தணி சடையரைக் கும்பிட் டன்புற
விழுந்தெழுந் தருணெறி விளங்கப் பாடுவார் (௧௩௩)

வேறு.

ஈன்றாரு மாயெனக் கெந்தையு மாகி யெனவெடுத்துத்
தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன் நன்னடி யோங்கட்கென்று
வான்றாழ் புனற்கங்கை வாழ்சடை யானைமற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
சான்றா மொருவனைத் தண்டமிழ் மாலையன் சாத்தினரே. (௧௩௪)

மற்று மினையன வண்டமிழ் மாலையன் பாடிவைகி
வெற்றி மழவிடை வீரட்டர் பாத மிகநினைவா
லுற்றதொர் காதலி னங்குரின் நேகியொன் னாற்புரங்கள்
செற்றவர் வாழந் திருவநி கைப்பதி சென்றடைவார். (௧௩௫)

தேவர் பிரான்றிரு மாணி குழியுந் தினைக்கரு
மேலினர் சென்று விரும்பிய சொன்மலர் கொண்டிறைஞ்சிப்
பூவலர் சோலை மணவடி புல்லப் பொருண்மொழியின்
காவலர் செல்வத் திருக்கெடி லத்தைத் கடத்தணந்தார். (௧௩௬)

வெஞ்சமண் குண்டர்கள் செய்வித்த தீய மிறைகளெல்லா
மெஞ்சுவென் நேறிய வின்றயி ழீச ரெழுந்தருள
மஞ்சிவர் மாடத் திருவநி கைப்பதி வாணரெல்லார்
தஞ்செயல் பொங்கத் தழங்கொலி மங்கலஞ் சாற்றலுற்றார். (௧௩௭)

மணிநெடுந் தோரணம் வண்குலைப் பூசு மடற்கதவி
யிணையுற நாட்டி யெழுநிலைக் கோபுரந் தெற்றியெங்குந்
தணிலில் பெருகொளித் தாமங்க னுற்றிச்செஞ் சாந்துகீவி
யணிகநர் முன்னே யணிமே லணிசெய் தலங்கரித்தார். (௧௩௮)

மன்னிய வன்பின் வளநகர் மார்தர் வயங்கிழையா
ரின்னிய னாதமு மேழிசை யோசைபு மெங்கும்விம்மப்
பொன்னியல் சுண்ணமும் பூவும் பொருகளுந் தாலியெங்குந்
தொன்னக ரின்புறஞ் சூழ்த்தெதிர் கொண்டனர் தொண்டரையே. (௧௩௧)

தாயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையு ளைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொன்
மேயசெவ் வாபு முடையார் புகுந்தனர் விதியுள்ளே. (௧௪௦)

கண்டார்கள் கைதலை மேற்குவித் திந்தக் கருணைகண்டான்
மிண்டாய செய்கை யமண்கையர் தீங்கு விளைக்கச்சென்ற
முண்டா யினவண்ண மெவ்வண்ண மென்றுரைப் பார்களின்னுந்
தொண்டாண்டு கொண்ட பிராணைத் தொழுது துதித்தனரே. (௧௪௧)

இவ்வண்ணம் போல வெணைப்பல மாக்க ளியம்பியேத்த
மெய்வண்ண நீற்றொளி மேவுங் குழாங்கன் விரவிச்செல்ல
வவ்வண்ண நண்ணிய வன்பரும் வந்தெய்தி யம்பவளச்
செவ்வண்ணர் கோயிற் திருவீரட் டானத்தைச் சேர்ந்தனரே. (௧௪௨)

உம்பர்தவ் கோணை யுடைய பிராணையுள் புக்கிறைஞ்சி
நம்புறு மன்பி னயப்புறு காதலி னாற்றினத்தே
யெம்பெரு மான்றனை யேழையெ னுன்பண் டிகழ்த்ததென்று
தம்பரி வாற்றிருத் தாண்டகச் செந்தமிழ் சாற்றிவாழ்தார். (௧௪௩)

வேறு.

அரியயனுக் கரியானை யடியவருக் கெளியானை
விரியுனல்கூழ் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமுரைத்
தெரிவரிய பெருந்தன்மைத் திருநாவுக் கரசுமனம்
பரிவுறுசெத் தமிழ்ப்பாட்டுப் பலபாடிப் பணிசெயுநான். (௧௪௪)

புல்லறிவிற் சமணர்க்காப் பொல்லாங்கு புரிந்தொழுகும்
பல்லவனுந் தன்னுடைய பழவினைப்பா சம்பரிய
வல்லலொழிந் தங்கெய்தி யாண்டவர சினைப்பணிந்து
வல்லமணர் தமைநீத்து மழவிடையேன் றுளடைந்தான். (௧௪௫)

வீடறியாச் சமணர்மொழி பொய்யென்று மெய்புணர்ந்த
காடவனுந் திருவதிகை நகரின் கட் கண்ணுதற்குப்
பாடலிபுத் திரத்திலமண் பள்ளியொடு பாழிகளுங்
கூடலிடித் துக்கொணர்ந்து குணதரவீச் சரமெடுத்தான். (௧௪௬)

இந்நாளிற் திருப்பணிகள் செய்கின்ற வின்றமிழ்க்கு
மன்னா வாசேத் திருமுனிபு மதிச்சடைமேற்
பன்னா மணிந்தவர்தம் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சிச்
சொன்னுத் தமிழ்புணந்து தொண்டுசெய்வான் ரெட்டார்தெழுவார். (௧௪௭)

திருவதிகைப் பதிமருங்கு திருபெண்ணெய் நல்லாரு
மருளுதிரு வாமாதார் திருக்கோவ லூர்முதலா
மருவுதிருப் பதிபிறவும் வணங்கிவளத் தமிழ்ப்பாடிப்
பெருகுவிருப் புடன்விடையார் மழிப்பெண்ணு கடமணைந்தார். (௧௪௮)

கார்வனரு மாடங்கள் கலந்தமறை யொலிவளர்க்குஞ்
சீருடையந் தணர்வாழுஞ் செழும்பதியி னகத்தெய்தி
வார்சடையார் மன்னுதிருத் தூங்காணை மாடத்தைப்
பார்பரவுந் திருமுனிவர் பணிந்தேத்திப் பரவினார்.

(கசக)

புன்னெறியா மமன்சமயத் தொடர்க்குண்டு போந்தவுட
றன்னுடனே யுயிர்வாழத் தரியேனான் றரிப்பதனுக்
கென்னுடைய நாயகின் னிலச்சினையிட் டருளென்று
செழுந் தமிழ்மலை முன்னின்று பாடுவார்.

(ககி0)

பொன்னூர்த் திருவடிக்கென் விண்ணப்ப மென்றெடுத்து
முன்னுகி யெப்பொருட்கு முடிவாகி நின்றானைத்
தன்லகத் துமைபாகங் கொண்டானைச் சங்கரனை *
நன்மாத் திருவிருத்த நலஞ்சிறக்கப் பாடுதலும்.

(ககிக)

சீடுதிருத் தூங்காணை மாடத்து நிலவுகின்ற
வாடகமே ருச்சிலயா னருளாலோர் சிவபூத
மாதொருவ ரறியாமே வாஃசர் திருத்தோளிற்
சேடியர்மூ விஸஞ்சுலஞ் சினவிலையி னுடன்சாத்த.

(ககிஉ)

ஆங்கவர்தத் திருத்தோளி லார்த்ததிரு விலச்சினையைத்
தாங்கண்டு மனங்களித்துத் தம்பெருமா னருணினைந்து
தூங்கருவி கண்பொழியத் தொழுதுவிழுந் தார்வத்தா
லோங்கியசின் தையராகி யுய்த்தொழிந்தே னெனவெழுந்தார்.

(ககிஉ)

தூங்காணை மாடத்துச் சுடர்க்கொழுந்தி னடிபரவிப்
பாங்காகத் திருத்தொண்டு செய்துபயின் றமருநாட்
பூங்கான மணங்கமழும் பொருவிநிரு வரத்துறையுந்
தேங்காவின் முகிலுறங்குந் திருமுதுகுன் றமும்பணிந்து.

(ககிச)

வண்டமிழ்மென் மலர்மலை புனைந்தருளி மருங்குள்ள
தண்டிறைசீர்ப் பதிகளிலுந் தனிவிடையார் மேவியிடங்
கொண்டருளுந் தானங்கள் கும்பிட்டிக் குணதிசைமேற்
புண்டரிகத் தடஞ்சூழ்த் திவாக்கரையே போதுவார்.

(ககிசு)

ஆனாத சீர்த்திலை யம்பலத்தே யாடுகின்ற
வானுறு புடைபரக்கு மலர்ச்சடையா ரடிவணங்கி
பூனாறு முயிராலு முள்ளபயன் கொள்கின்ற
தேனாறு மலர்ச்சோலைத் திருத்திலை மருங்கணைந்தார்.

(ககிசு)

உ வ று.

நாவுக் கரசரு மிருவர்க் கரியவர் நடமா டியதிரு வெல்லப்பான்
மேலித் தலமுற மெய்யிற் றெழுதபின் மேன்மே லெழுதரு விரைவோடுங்
காவிற் களிமயின் மகிழ்வுந் தெதிரெதி ராடக் கடிசுமழ் கமலஞ்சூழ்
வாவித் தடமலர் வதனம் பொலிவுறு மருதத் தண்பனை வழிவந்தார்.

(ககிஎ)

முருகிற் செறியிதழ் முளரிப் படுகரின் முதுமே திகன்புது மலர்மேயு
மருகிற் செறிவன மெனமிக் குயர்கழை யளவிற் பெருகிட வளரிக்குப்
பெருகிப் புடைமுதிர் தரளஞ் சொரிவன பெரியோ ரவர்திரு வடிவைக்கண்
டுருகிப் பரிவுறு புனல்கண் பொழிவன வெனமுன் புளவன வயலெங்கும்.

(ககிஉ)

அறிவிற் பெரியவ ரயனெந் பணைவய லவையிற் படும்வகை யணைகின்றர்
பிறவிப் பவறெறி விடுவீ ரிருவினை பெருகித் தொடர்பினி யறுபாசம்
பறிவுந் திடவணை யுயினென் றிருபுடை பயில்கும் சினையிசை குயில்கூவுஞ்
செறிவிற் பலதரு நிலையிற் பொலிவுறு திருந் தனவன மெதிர்கண்டார். (கருக)

அவர்முன் பணிவொடு தொழுதங் கணைவுற வணிகொம் பரின்பிசை யருகெங்குந்
தவமுன் புரிதலில் வருதொண் டெனுநிலை தலைநின் றுயர்தமிழி றையோரா
யிவர்தத் திருவடி வதுகண் டதிசய மெனவந் தெதிரர கரவென்றே
சிவமுன் பயின்மொழி பகர்கின் றனவனர் சிறைமென் கிடையொடு சிறுபூவை. (கரு0)

அஞ்சொற் நிருமறை யவர்முன் பகர்தலு மவருந் தொழுதுமு னனிகுரு
கெஞ்சிற் பெருகிய மகிழ்வுங் காதுலு சிறையன் பொடுமுரை தமொற்ச
செஞ்சொற் நிருமறை மொழியத் தண்பயி நிலிலைத் திருநக ரெல்லப்பான்
மஞ்சிற் பொலிவெடு மதின்குத் குடகிசை மணிவா யிற்புறம் வந்துற்றார். (கருக)

அல்லந் பவற வருளுந் தவமுத டடியா ரெதிர்கொள வவரோடு
மல்லந் புனல்சுமழ் மாடே வாயிலின் வழிபுக் கெதிர்ந்தொழு தணைவுற்றார்
கல்வித் துறைபல வருமா மறைமுதல் கரைகண் டிடையவர் கழல்பேணுஞ்
செல்வக் குடிசிறை கல்வைப் பிடையுள் சிவமே சிலவிய திருவீதி. (கருஉ)

கவயின் சுடர்மணி செருமா லையுந் மலர்மா லையுந் திருவீதிப்
புவனங் களின்றுத் திமையோர் தடமுட பொருதுந் தியமணி போகட்டிப்
பவனன் பணிசெய வருணன் புனல்கொடு பணி மா றடிமவை பழுதாமென்
நெவருந் தொழுதெழு மடியார் திருவல கிடுவார் குட்புனல் விடுவார்கள். (கருங)

மேலம் பரதல சிறையுங் கொடிகளில் விரிவெங் கதிர்வடை வரிதாகுங்
கோலம் பெருகிய திருவீ தியைமுறை குலம் பெருமையர் பணிவுற்றே
ஞாலத் திசுத்திரு மறையின் பெருகொலி லலமார் முனிகர்க டிதியோடு
மோலம் பெருகிய ஸ்லையேழ் கோபுர முறமெய் கொடுத்தொழு துன்புக்கார். (கருச)

வளர்பொற் கனமணி திருமா ளிகையின் வலம்வந் தலமரு வரைநல்லா
வளவிற் பெருகிய வர்வத் திடையெழு மன்பின் கடனிறை யுடவெங்கும்
புளகச் செறிசிறை வீரவத் திருமலி பொற்கோ புரமது புகுவார்முன்
கனனிற் பொலிவிட முடையார் டடவலில் கனகப் பொதுவெதிர் கண்ணுற்றார். (கருடு)

நீடுத் திருவுட னிகழும் பெருகொளி சிறையம் பலநினை வுறகேரே
கூடும் படிவரு மன்பா லின்புறு குணமுன் பெறவரு நில்கூடத்
தேடும் பிரமனு மானுத் தேவரு முதலாம் யோனிக டெளிவொன்று
வாடுங் கழல்புரி யமுதத் திருநட மாரா வகைதொழு தார்கின்றார். (கருஉ)

கையுந் தலையிசை புனையஞ் சலியன கண்ணும் பொழிமழை யொழியாதே
பெய்யுந் தகையன் கரணங் கருமுட னுருகும் பரிவின பேறெய்து
மெய்யுந் தகையிசை வீழுமுன் பெழுதரு யின்றிற் சடையொடு நின்றாடு
மையன் திருநட மெதிர்கும் பிடுமவ ரார்வம் பெருகுத ளளவின்றல். (கருஎ)

இத்தன் மையர்பல முறைபுந் தொழுதெழு வென்றெய் தினையென மன்றாடு
மத்தன் நிருவருந் பொழிபுங் கருணையி னருள்பெந் திடவரு மானந்த
மெய்த்தன் மையினில்வி ருத்தத் திருமொழி பாடிப் பின்னையு மேன்மேலுஞ்
சித்தம் பெருகிய பரிவா லின்புறு திருநே ரிசைமொழி பகர்கின்றார். (கருஅ)

வேறு.

பத்தனாய்ப் பாட மாட்டே நென்றுமுன் நெடுத்துப் பண்ண
லத்தாவுன் னூடல் காண்பா னடியனென் வந்தவாறென்
றித்திறம் போற்றி நின்றே யின்றமிழ் மாலை பாடிச்
கைத்திருத் தொண்டு செய்யுங் காதலிற் பணித்து போந்தார்.

(க௬க)

நீடிய மணியின் சோதி நிறைதிரு முன்றின் மாடு
மாயெர் கொடிசூழ் பொற்றேர் மாமணி வீதி யுள்ளங்
கூடிய பணிகள் செய்து கும்பிடுத் தொழிலா ராகிப்
பாடிய புனித வாக்கின் பணிகளும் பரிசுச் செய்வார்.

(க௬௦)

அருட்பெரு மகிழ்ச்சி பொங்க வன்னம்பா லிக்கு மென்னுந்
திருக்குறுந் தொகைகள் பாடித் திருவுழ் வாரங் கொண்டு
பெருத்தெழு காத லோடும் பெருந்திருத் தொண்டு செய்து
விருப்புறு மேனி கண்ணீர் வெண்ணீற்று வண்ட லாட.

(க௬௧)

மேவிய பணிகள் செய்து விளங்குநான் வேட்க எத்துச்
சேவியர் கொடியார் தம்மைச் சென்றுமுன் வணங்கிப் பாடிச்
காவியங் கண்டர் மன்னுந் திருக்கழிப் பாலைதன்னி
னுவினுக் கரசர் சென்று நண்ணினார் மண்ணோர் வாழ்.

(க௬௨)

வேறு.

சினவிடையே றுகைத்தேறு மணவாள நம்பிக்குள் சென்று தாழ்ந்து
வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குத் தானவனே யென்கின் றானென்
றனையதிருப் பதிகமுட னன்புறு வண்ட மழ்ப்பாடியங்கு வைகி
நினைவரியார் தமைப்போற்றி நீடுதிருப் புலியூரை நினைத்து மீள்வார்.

(க௬௩)

மனைப்படப்பிற் கடற்கொழுத்து வளைசொரியுங் கழிப்பாலை மருங்கு நீங்கி
நனைச்சினமென் குளிர்ஞாழ்ந் பொழிலூர் வழிக்கொண்டு நண்ணும் போதி
னினைப்பவர்தம் மனங்கோயில் கொண்டருளு மம்பலத்து திருத்த னுரைத்
தினைத்தனையாம் பொழுதுமறந் துவவனோ வெணப்பாடித் தில்லை சார்ந்தார்.

(க௬௪)

அரியானே யென்றெடுத்தே யடியவருக் கெளியானே யவர்தஞ்சித்தை
பிரியாத பெரியதிருத் தாண்டகச்செத் தயிழ்பாடிப் பிறங்கு சோதி
விரியாநின் றெவ்வுலகும் விளங்கியபொன் னம்பலத்து மேலி யாடல்
புரியாநின் றவர்தம்மைப் பணித்துத் திழாற்பின்னும் போற்றல் செய்வார்.

(க௬௫)

செஞ்சடைக்கற் றைமுற்றத் திளநிலா வெறிக்குமெனுந் திறத்த வாய்மை
யஞ்சொல்வளத் தயிழ்மாலை யதிசயமாம் படிபாடியன்பு குழ்த்த
நெஞ்சருகப் பொழிபுனல்வார் கண்ணினையும் பரவியசொன் னிறைந்த வாயுந்
தஞ்செயலி னொழியாத திருப்பணிபு மாறாது சாரு நாளில்.

(க௬௬)

கடையுசத்தி லாழியின்மேன் மிதத்ததிருக் கழுமலத்தி னிருந்த செங்கண்
விடையுசைத்தார் திருவருளால் வெற்பரையன் பாவைதிரு முலைப்பா லோடு
மடையசிறை சிவம்பெருக வளர்ஞானங் குழைத்தாட்ட வழுது செய்த
வுடையமறைப் பிள்ளையார் திருவார்த்தை யடியார்க ளுரைப்பக் கேட்டார்.

(க௬௭)

ஆழிவிட முண்டவரை யம்மைதிரு முலைபழுத முண்ட போதே
யேழிசைவண் டயிழ்மாலை யிவனெம்மா நெனக்காட்டி யியம்ப வல்ல
காழிவரும் பெருந்தகைசீர் கேட்டலுமே யதிசயமாய் காதல் கூட
வாழியவர் மலர்க்கழல்கள் வணங்குதற்கு மனத்தெழுந்த விருப்பு வாய்ப்ப.

(க௬௮)

அப்பொழுதே யம்பலத்து னாகின்று கழல்வணங்கி யருண்முன் பெற்றுப்
பொய்ப்பிறலிப் பிணியோட்டுத் திருத்தி புரண்டிவலங் கொண்டு போந்தே
யெப்புவனங் களுகிறைந்த திருப்பதியி னெல்லையினை யிறைஞ்சி யேத்திச்
செப்பரிய பெருமையினர் திருநாரை யூர்பணிந்து பாடிச் செல்வார். (க௭க)

தொண்டர்குழாம் புடைகுழத் தொழுதகரத் தொழீறு துதைத்த கோலங்
கண்டவர்தம் மனங்கசிந்து கரைந்துருகங் கருணைபுறம் பொழிந்து காட்டத்
தெண்டிரைவாய்க் கன்மிதப்பி லுதைத்தேறு திருநாவுக் கரசர் தாமும்
வண்டமிழா லெழுதுமறை மொழிந்தபிரான் நிரூபுகலி மருங்கு சார்ந்தார். (க௭௦)

நீண்டவரை வில்லியார் வெஞ்சூலை மடுத்தருளி கேரே முன்னு
ளாண்டவர செழுத்தருளக் கேட்டருளி யாளுடைய பிள்ளையாருங்
காண்டகைய பெருவிரும்புக் கைம்பிக்க திருவுள்ளக் கருத்தி னேடு
மூண்டவருண் மனத்தன்பர் புடைகுழ வெழுத்தருளி முன்னே வந்தார். (க௭௧)

தொழுதனை வுற் றுண்டவர சன்புருகத் தொண்டர்குழாத் திடையே சென்று
பழுதில்பெருங் காதுட னடிபணியப் பணித்தவர்தங் கரங்கள் பற்றி
யெழுதரிய மலர்க்கையா லெடுத்திறைஞ்சி விடையின்மேல் வருவார் தம்மை
யழுதழைத்துக் கொண்டவர்தா மப்பரே யெனவவரு மடியே எனன்றார். (க௭௨)

அம்பிகைசெம் பொற்கிண்ணத் தழுதருளா னங்கொடுப்ப வழுதை தீர்த்த
செம்பவன வாய்ப்பிள்ளை திருநாவுக் கரசனெனச் சிறத்த சீர்த்தி
யெம்பெருமக் களுகியைத்த கூட்டத்தி லானடியா ரின்பமெய்தி
யும்பர்களும் போற்றிகைப்பச் சிவம்பெருகு மொல்கிறைத்தா ருலகமெல்லாம். (க௭௩)

பிள்ளையார் கழல்வணங்கப் பெற்றேனென் றரசுவப்பப் பெருகு ஞான
வன்னலார் வாசீசர் தமைக்காணப் பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி பொங்க
வுன்னலிறை காதுவினு லொருவரொரு வறிந்தலந்த புண்ணை யோடும்
வென்னகீர்த் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் கழல்வணங்கும் விரும்பின் ிக்கார். (க௭௪)

வேறு.

அருட்பெருகு தனிக்கடலு முலகுக் கெல்லா மன்புசெறி கடலுமா மெனவு
மோங்கும். பொருட்சமய முதற்சைவ தெறிதான் பெற்ற புண்ணியக்கண் ணிரண்டெ
னவும் புவன முய்ய, விருட்கடுவுண் டவருளு முலக மெல்லா மீன்றாடன் நிருவ
ருளு மெனவுங் கூடித், தெருட்கலைஞா னக்கன்று மரகஞ் சென்று செஞ்சடைவா
னவர்கோயில் சேர்ந்தா ரன்றே. (க௭௫)

பண்பயில்வண் டறைசோலை குழங் காழிப் பரமர்திருக் கோபுரத்தைப் பணிக்
துள் புக்கு, வின்பணிய வோங்குபெரு விமானத் தன்னை வலங்கொண்டு தொழுதுவி
ழந் தெழுத்த வெல்லச், சண்பைவரு பிள்ளையா ரப்ப ருங்க டம்பிரா னாரைநீர் பாடி
ரென்னக், கண்பயிலும் புனல்பொழிந்த வரசும் வாய்மைக் கலைபயிலு மொழிபொழி
யக் கசிந்து பாடி. (க௭௬)

பெரியபெரு மாட்டியுடன் ரேணி மீது பேணிவீற் நிருத்தருளும் பிரான்முன்
னின்று, பரிவுறசெந் தமிழ்மாலை பத்தி யோடும் பார்த்தொண்டு மூடியெனும் பதிகம்
போற்றி, யரியவகை புறம்போந்து பிள்ளை யார்தந் திருமடத்தி லெழுந்தருளி யழுது
செய்து, மருவியகண் புறகேண்மை யற்றை நாள்போல் வளர்ந்தோங்க வுடன்பல
நாள் வைகு நாளில். (க௭௭)

அத்தன்மை யினிலரசும் பிள்ளை யாரு மளவளா வியமகிழ்ச்சி யளவி லாத, சித்
நெகிழ்ச்சி யினோடு செல்லு நாளிற் திருநாவுக் கரசுர்திரு வுள்ளர் தன்னின், மைத்
நழையு மணிமிடற்றார் பொன்னி நாட்டு மன்னியதா னங்களெல்லாம் வணங்கிப்
போற்ற, மெய்த்தெழுந்த பெருங்காதல் பிள்ளையார்க்கு விளம்புதலு மவருமது
மேவி நேர்வார். (கஅஅ)

ஆண்டவர செழுந்தருளக் கோலக் காவை யவரோடுஞ் சென்றிறைஞ்சி யன்பு
கொண்டு, மீண்டருளி ஞரவரும் விடைகொண் டிப்பால் வேதநா யகர் விரும்பும்
பதிகளான, நீண்டகருப் பறியலூர் புன்குர் நீடுர் நீடுதிருக் குறக்கை திரு கின்றி
யூருங், காண்டகைய நளிபள்ளி முதலா நண்ணிக் கண்ணுதலார் கழறொழுது கல
ந்து செல்வார். (கஅஆ)

மேவுபுனற் பொன்னியிரு கரையுஞ் சார்ந்து விடையுயர்த்தார் திருச்செம்பொன்
பள்ளி பாடி, காவுயரு மயிலாடு துறைநீன் பொன்னிக் கரைத்துருத்தி திருவேள்விக்
குடியெதிர்கொள் பாடி, பாவுறுசெந் தமிழ்மாலை பாடிப் போற்றிப் பரமர்திருப் பதி
பிறவும் பணிந்து போந்தே, யாவுறுமஞ் சாடுவார் கோடிகாவி லணைந்துபணிந் தாவ
டுதண் டெறையைச் சார்ந்தார். (கஅஓ)

ஆவடுதண் டெறையாரை யடைந்துய்ந் தேனென் றளவிறுத் தாண்டகமுன் னரு
ளிக் செய்து, மேவுதிருக் குறுத்தொகைநே ரிசையுஞ் சந்த விருத்தங்க ளானவையும்
வேறு வேறு, பாவலர்செந் தமிழ்த்தொடையாற் பள்ளித் தாமம் பலசாத்தி மிக்கெ
ழுந்த பரிவினோடும், பூவலயத் தவர்பரவப் பலநாட் டங்கிப் புரிவுறுகைத் திருத்
தொண்டு போற்றிச் செய்வார். (கஅஊ)

ஏறிபுனல்பொன் மணிசிதறுந் திரைநீர்ப் பொன்னி யிடைமருதைச் சென்றெய்தி
யன்பி னோடு, மறிவிரவு கரத்தாரை வணங்கி வைகி வண்டமிழ்ப்பா மாலைபல மகி
ழ்ச் சாத்திப், பொறியரவம் புனைந்தாரைத் திருநாளைச் சுரத்துப் போற்றி யருந் தமிழ்
மாலை புனைந்து போந்து, செறுவிரைநன் மலர்ச்சோலைப் பழையா றெய்தித் திருச்
சத்தி முற்றத்திற் சென்று சேர்ந்தார். (கஅஉ)

டு வ று.

சென்று சேர்ந்து திருச்சத்தி முற்றத் திருந்த சிவக்கொழுந்தைக்
குன்ற மகடன் மணக்காதல் குலவும் பூசை கொண்டருளு
மென்று மினிய பெருமானை யிறைஞ்சி யியல்பிற் றிருப்பணிகண்
முன்றி லணைந்து செய்துதமிழ் மொழிமா லைகளுஞ் சாத்துவார். (கஅஊ)

கோவாய் முடுகி யென்றெடுத்துக் கூற்றம் வந்து குமைப்பதன்முன்
பூவா ரடிக ளென்றலேமேற் பொறித்து வைப்பா யெனப்புகன்று
நாவார் பதிகம் பாடுதலு நாதன் றுனு நல்லூரில்
வாவா வென்றே யருள்செய்ய வணங்கி மகிழ்ந்து வாசீசர். (கஅச)

டு வ று.

நன்மைபெரு கருணையே வந்தணைந்து நல்லூரின்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கி மகிழ்ந் தெழும்பொழுதி
லுன்னுடைய நினைப்பதினை முடிக்கின்றோ மென்றவர்தஞ்
சென்னியிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான். (கஅஊ)

நனைந்தனைய திருவடியென் றலைமேல்வைத் தாரென்று
புனைந்த திருத் தாண்டகத்தாற் போற்றிசைத்துப் புனிதாரு
ணினைந்துருகி விழுந்தெழுந்து நிறைந்து மலர்ந் தொழியாத
தனம்பெரிதும் பெற்றுவந்த வறியோன்போன் மனந்தழைத்தார். (கஅக)

நாவுக்கு மன்னர் திரு கல்லூரி னம்பர்ப்பான்
மேவுற்ற திருப்பணிகன் மேவுறா ளுஞ்செய்து
பாவுற்ற தமிழ்மலை பலபாடிப் பணிந்தேத்தித்
தேவுற்ற திருத்தொண்டி செய்தொழுதிச் செல்லுநான். (கக௭)

கருகாவுர் முதலாகக் கண்ணுதலோ னமர்த்தருளந்
திருவாவூர் திருப்பாலைத் துறைபிறவுஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பெருகார்வத் திருத்தொண்டி செய்துபெருந் திருகல்லூர்
ரொருகாலும் பிரியாதே யுள்ளருகிப் பணிகின்றார். (கக௮)

ஆளுடைய நாயகன்ற னருள்பெற்றங் ககன்றபோய்
வாளையாய் புனற்பழனத் திருப்பழன மருங்கணைந்து
காளவிட முண்டிருண்ட கண்டர்பனீக் கலன்பூண்டு
கீரவி லாடுவார் கழல்வணங்க ளேர்பெற்றார். (கக௯)

அப்பதியைச் சூழ்த்திருப் பதியிலா னும்கிழு
மொப்பரிய தானங்க ளுள்ளருகிப் பணித்தணைவார்
மெய்ப்பொருடேர் நாவின்னுக்கு வேந்தர்தா மேவினார்
செப்பருஞ்சீ ரப்புதி யடிகளுந் திங்களுந். (உ௦௦)

அத்தணரின் மேம்பட்ட வப்பூதி யடிகளார்
தத்தனய ருடன்காலை கூவல்குளத் தருதண்ணீர்ப்
பத்தர்பல வாண்டவர செனும்பெயராற் பண்ணினமை
வத்தணைந்த வாக்கீசர் கேட்டவர்தம் மனைநண்ண. (உ௦௧)

மற்றவரு மனமகிழ்த்து மனைவியார் மைத்தர்பெருஞ்
சுற்றமுடன் களிகூரத் தொழுதெழுத்து சூழ்த்துமொழிக்
கொற்றவரை யழுதுசெயக் குறைகொள்வா ரிறைகொள்ளப்
பெற்றபெருந் தவத்தொண்டர் திருஅன்னம் பெறப்பெற்றார். (உ௦௨)

காண்டகைமை யின்றியுமுன் கலத்தபெருங் கேண்மையினார்
பூண்டபெருங் காதுடன போனகழுங் கறியமுதும்
வேண்டவன வெவ்வேறு விதங்கள் பெறவிருப்பினு
லாண்டவர சமுதுசெயத் திருவமுதாம் படியமைத்து. (உ௦௩)

திருநாவுக் கரசமுது செய்தருள மற்றவர்தம்
பெருநாமஞ் சாத்தியவப் பிள்ளைதனை யழைத்தன்பு
தருளுனத் திருமறையோர் தண்டலையின் வண்கதலிக்
குருநானக் குருத்தரித்து கொண்டுவரத் தனிவிட்டார். (உ௦௪)

ஆங்கவனும் விரைந்தெய்தி யம்மருங்கு தாழாதே
பூங்கதலிக் குருத்தரியப் புருமனவி லொருநாகந்
தீங்கிழைக்க வதுபேணன் றிருவமுது செய்தருள
வோங்குகத லிக்குருத்துக் கொண்டொல்ல வந்தணைந்தான். (உ௦௫)

தியவிடத் தலைக்கொள்ளத் தெருமந்து செழுங்குருத்தைத்
தாயர்கரத் தினினீட்டித் தளர்த்துதனைத் தழுவாக
மேயபடி யுரைசெய்யான் விழக்கண்டு கெட்டொழிந்தேந்
துயவரிங் கமுதுசெயத் தொடங்காரென் றதுவொளித்தார். (உ௦௬)

தம்புதல்வன் சவமறைத்துத் தடுமாற்ற மிலராகி
யெம்பெருமா ன்முதுசெய வேண்டுமென வந்திறைஞ்சு
வும்பர்பிரான் நிருத்தொண்ட ருள்ளத்திற் றடுமாற்ற
நம்பர்திரு வருனாலே யறிந்தருளி நவைதீர்ப்பார்.

(உ௦௭)

அன்றவர்கண் மறைத்ததனுக் களவிறந்த கருணையாய்க்
கொன்றைநறுஞ் சடையார்தங் கோயிலின்முன் கொணர்வித்தே
யொன்றுகொலா மெனப்பதிந் மெடுத்திடையான் சீர்பாடப்
பின்றைவிடம் போய்நீங்கிப் பிள்ளையுணர்ந் தெழுந்திருந்தான்.

(உ௦௮)

அருந்தனய னுயிர்பெற்ற வதுகண்டு மமுதுசெயா
திருந்ததற்குத் தளர்வெய்தி யிடருமுந்தார் துயர்நீங்க
வருந்துமவர் மனைப்புகுந்து வாசீசத் திருமுனிவர்
விருந்தமுது செய்தருளி விருப்பினுடன் மேவுநான்.

(உ௦௯)

திங்களுர் தனினின்றுத் திருமறையோர் பின்செல்லப்
பைங்கண்விடைத் தனிப்பாகர் திருப்பமுனப் பதிபுகுந்து
தங்குபெருங் காதலொடு தம்பெருமான் கழல்சார்ந்து
பொங்கியவன் புறவணங்கி முன்னின்று போற்றிசைப்பார்.

(உ௧௦)

புடைமாலே மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார் பொற்கழற்கீ
முடைமாலேச் சீலமுடை யப்பூதி யடிகடமை
நடைமாணச் சிறப்பித்து நன்மைபுரி தீர்தமிழின்
ரோடைமாலேத் திருப்பதிகச் சொன்மாலே பாடினார்.

(உ௧௧)

எழும்பணிபு பிளம்பிறையு மணிந்தவரை யெம்மருங்குந்
தொழும்பணிமேற் கொண்டருளித் திருச்சோற்றுத் துறைமுதலாத்
தழும்புறுகேண் மையினண்ணித் தானங்கள் பலபாடிச்
செழும்பமுனத் திறைகோயிற் நிருத்தொண்டு செய்திருந்தார்.

(உ௧௨)

சாலநா ளங்கமர்ந்து தந்தலேமேற் றுள்ளவைத்த
வாலமார் மணிமிடற்றா ரணிமலர்ச்சே வடிநீனைந்து
சேலுலாம் புனற்பொன்னித் தென்கரையே நிச்சென்று
கோலீண் மணிமாடத் திருநல்லூர் குறுகினார்.

(உ௧௩)

அங்கணைந்து தம்பெருமா னடிவணங்கி யாராது
பொங்கியவன் பொடுதிளைத்துப் போற்றிசைத்துப் பணிசெயுநாட்
டங்குபெருங் காதலினுற் றுமரைமேல் விரிஞ்சனொடு
செங்கண்மா லறிவரியார் திருவாளுர் தொழினைந்தார்.

(உ௧௪)

நல்லூரி னம்பரருள் பெற்றுப்போய்ப் பழையாறை
பல்லூர்வெண் டலைக்கரத்தார் பயிலுமிடம் பலபணிந்து
சொல்லூர்வண் டமிழ்பாடி வலஞ்சுழியைத் தொழுதேத்தி
யல்லூர்வெண் பிறையணிந்தார் திருக்குடமூக் கணைந்திறைஞ்சி.

(உ௧௫)

நாலூர்தென் நிருச்சேறை குடவாயி னறையூர்சேர்
பாலூரு மின்மொழியான் பாகனார் கழல்பரவி
மேலூர்நி விடைக்கொடியார் மேவுமிடம் பலபாடிச்
சேலூர்தண் பணைகுழந்த தென்றிருவாஞ் சியமணைந்தார்.

(உ௧௬)

பெருவாசு மலர்ச்சோலைப் பெருவேளூர் பணிந்தேத்தி .
முருகாரு மலர்க்கொன்றை முதல்வனார் பதிபிறவுந்
திருவாரும் விளமருடன் சென்றிறைஞ்சி வாசீசர்
மருவாரு ரொரித்தவர்தத் திருவாரூர் வந்தடைந்தார். (௨௧௭)

ஆண்டவா செழுந்தருள வாருநி லன்பர்கடா
நீண்டசடை முடியார்பா னிறைந்தவருன் பெற்றுடையார்
காண்டகுமா ளிகைமாடங் கவிஞ்சிறந்தோங் கிடவெங்குஞ்
சேண்டிகழ்வி திகன்பொலியத் திருமலிமங் கலஞ்செய்தார். (௨௧௮)

வேறு.

வல்லமண் குண்டர்தம் மாயை கடந்து மறிகடலிற்
கல்லே மிதப்பாகப் போந்தவர் வந்தா செனுங்காப்பா
லெல்லையி ரெண்ட ரெயிற்புறஞ் சென்றெதிர் கொண்டபோது
சொல்லி னரசர் வணங்கித் தொழுதுரை செய்தனைவார். (௨௧௯)

பற்றென் நிலாவரும் பாதக ராகு மடிணர்தம்பா
ஹற்ற பினியொழிந் துய்யப்போந் தேன்பெற ஸாவதுண்டே
புற்றிடங் கொண்டான்றன் ரெண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமென்
றுற்ற வுணர்வொடு மாளூர்த் திருவிதி யுள்ளிணைந்தார். (௨௨௦)

குழுந் திருத்தொண்டர் தம்முடன் ரோரண வாயினண்ணி
வாழி திருநெடுந் தேவா சிரியன்முன் வந்திறைஞ்சி
யாழி வரைத்திரு மாளிகை வாயி லவைபுகுந்து
நீன்சுடர் மாமணிப் புற்றுக் தாரைநேர் கண்டுகொண்டார். (௨௨௧)

கண்டு தொழுது விழுந்து காசா னாநியங்கங்
கொண்ட புளகங்க ளாக வெழுந்தன்பு கூரக்கன்க
டண்டெரி மாரி பொழியத் திருமுலட் டானர்தம்மைப்
புண்டரி கக்கழல் போற்றித் திருத்தாண்ட கம் புனைந்து. (௨௨௨)

காண்ட லேகருத் தாய்ரினைத் தென்னுங் கலைப்பதிகத்
தாண்டா விளக்கன்ன சோதிமுன் னின்ற துதித்துருகி
யீண்டு மணிக்கோயில் குழ வலஞ்செய் திறைஞ்சியன்பு
பூண்ட மனத்தொடு கீடரு வாயிற் புறத்தனைந்தார். (௨௨௩)

வேறு.

செய்யமா மணியொளிசூழ் திருமுன்றின் முன்றேவா சிரியன் சார்ந்து
கொய்யுமா மலர்ச்சோலைக் குயில்கடவ மயிலாஹு மாளூ ராரைக்
கையினாற் ரெழுமாதொழிந்து கனியிருக்கக் காய்கவர்த்த கள்வ னேனென்
றெய்தரிய கையறவார் திருப்பதிக மருள்செய்தங் கிருந்தா ளன்றே. (௨௨௪)

மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந் திருவடிவு மதரா வாக்கிற்
சேர்வாருந் திருவாயிற் நீந்தமிழின் மாலைகளுஞ் செம்பொற் றுளே
சார்வான திருமணமு முழுவாரத் தனிப்படையுந் தாழ் மாகிப்
பார்வாழத் திருவிதிப் பணிசெய்து பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார். (௨௨௫)

நீடுபுகழ்த் திருவாரூர் கிலவுமணிப் புற்றிடங்கொ ணித்தர் தம்மைக்
கூடியவன் பொடுகாலங் களிலிணந்து கும்பிட்டுக் கோதில் வாய்மைப்
பாடியம்பூ தத்திடு னெனும்பதிக முதலான பலவும் பாடி
நாடியவார் வம்பெருகூரைத் துமனக் கரைத்துருகி நயந்து செல்வார், (௨௨௬)

நான்மறைதூற் பெருவாய்மை நயிந்தி யடிகடிகுநத் தொண்டி னன்மைப்
பான்மைசில யாலவரைப் பரம்திரு விருத்தத்துள் வைத்துப் பாடித்
தேன்மருவுங் கொன்றைவார் திருவாரு ரானெறியிற் நிகழுந் தன்மை
யானதிற் மும்போற்றி யணிவீதிப் பணிசெய்தங் கமரு நாளில்.

(உஉஎ)

நீராருஞ் சடைமுடியார் நிலவுதிரு வலிவலமு ளினைந்து சென்று
வாராரு முலைமங்கை யுமைபங்கர் கழல்பணிந்து மகிழ்ந்து பாடித்
காராருங் கறைக்கண்டர் கீழ்வேருந் கன்றாப்பூர் கலந்து பாடி
யாராத காதலினுற் திருவாருந் தனின்மீண்டு மனைந்தா ரன்றே.

(உஉஅ)

மேவுதிரு வாதிரைநாள் வீதிவிடங் கப்பெருமாள் பவனி தன்னிற்
தேவருடன் முனிவர்கண்முன் சேவீக்கு மடிவார்க் ஞுடன்சே வித்து
மூவுலகுக் களிகூர வரும்பெருமை முறைமையெலாம் கண்டு போற்றி
நாலினுக்குத் தனியரசர் நயக்குநா னம்பர்திரு வருபி னாலே.

(உஉக)

திருப்புகலூ ரமர்ந்தருளுஞ் சிவபெருமான் சேவடிகள் கும்பிட் டேத்தும்
விருப்புடைய ஷன்னத்து மேவியெழுங் காதல்புரி வேட்கை கூர
வொருப்பெவார் திருவாரு ரொருவாறு தொழுதகன்றங் குள்ளம் வைத்துப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பாகர் பதிபிறவும் பணிந்து போந்தார்.

(உஉ௦)

அந்நாளி லாளுடைய பிள்ளையார் திருப்புகலி யதன்க ணின் றும்
பன்னாகப் பூணணிவார் பயின்றதிருப் பதிபலவும் பணிந்து செல்வார்
புன்னாக மணங்கமழும் பூம்புகலூர் வந்திவைஞ்சிப் பொருவில் கீர்த்தி
யின்னாரும் புரிமுத்துள் முருகனார் திருமடத்தின் மேவுங் காலை.

(உஉக)

ஆண்டவர செழுந்தருளி யணியாருந் மணிப்புற்றி லமர்ந்து வாழு
கீண்டசுடர் மாமணியைக் கும்பிட்டி னீடுதிருப் புகலூர் கோக்கி
மீண்டருளி னாரீன்று கேட்டருளி யெதிர்கொள்ளும் விருப்பி னோடு
மீண்டுபெருந் தொண்டர்குழாம் புடைகுழ வெழுந்தருளி யெதிரே சென்றார்.

(உஉஉ)

கரண்டமலி தடம்பொய்கைக் காழியர்கோ நெதிரணையுங் காதல் கேட்டு
வாண்டமணிப் புனற்புகலூர் கோக்கிவரும் வாக்கீசர் மகிழ்ந்து வந்தார்
திரண்டவருந் திருகீற்றுத் தொண்டர்குழா யிருதிருமுஞ் சேர்ந்தபோதி
விரண்டிலி லின்கடல்க ளொன்றாகி யணைந்தன்போ லிசைந்த வன்றே.

(உஉ௩)

திருநாவுக் கரசுரெதிர் சென்றிறைஞ்சச் சிரபுரத்துத் தெய்வ வாய்மைப்
பெருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையா ரெதிர்ணங்கி யப்ப ரோகீர்
வருநாளிற் திருவாருந் நிகழ்பெருமை வகுத்துரைப்பீ ரென்று கூற
வருநாமத் தஞ்செழுத்தும் பவிலவாய்மை யவருமெதி ரருளிச் செய்வார்.

(உஉ௪)

வேறு.

சித்த நிலாவுந் தென்றிரு வாரூர் நகராளு
மைத்தழை கண்ட ராதிரை நாளின் மகிழ்செல்வ
மித்தகை மைத்தென் றென்மொழி கேணென் றுரைசெய்தார்
முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி மொழிமாலே.

(உஉ௫)

அம்மொழி மாலேச் செந்தமிழ் கேளா வணிசண்பை
மைம்மலர் கண்டத் தண்டர் பிரானார் மகனாருங்
கொய்ம்மலர் வாலித் தென்றிரு வாரூர் கும்பிட்டே
யும்முடன் வந்திங் குடனமர் வேணென் றுரைசெய்தார்.

(உஉ௬)

மாமதி லாஞர் மன்னரை யங்கு வணங்கச்செந்
தாமரை யோடைச் சண்பையர் நாதன் றுனேக
நாமரு சொல்லி னாதரு மார்வத் தொடுபுக்கார்
பூமலர் வாசத் தண்பனை சூழும் புகலூரில். (௨௨௭)

அத்திரு மூதூர் மேவிய காவக் கரசுந்தன்
சித்த ிறைந்தே யன்பு தெவிட்டுந் தெளிவென்ன
மொய்த்திழி தாரைக் கண்பொழி நீர்மெய்ம் முழுதாரப்
பைத்தலை நாகப் பூணணி வாரைப் பணிவுற்றார். (௨௨௮)

தேவர் பிரானைத் தென்புக லூர்மன் னியதேனைப்
பாலியன் மாலேச் செத்திழி பாடிப் பரிவோடு
மேவிய காலத் தோறும் விருப்பிற் கும்பிட்டே
யோவுத லோவு திருப்பணி செய்தங் குறைகின்றார். (௨௨௯)

சீர்தரு செய்காட் டங்குடி ந்தித் திருநள்ளா
றூர்தரு சோலை சூழ்தரு சாந்தை யயவந்தி
வார்திகத் தமென்முலை யானொரு பாகன் றிருமருக
லேர்தரு மன்பாற் சென்று வணங்கி யின்புற்றார். (௨௩௦)

அப்படி சின்னன் சென்றபி னுநர் நகராநத்
துப்புறத் வேணிக் கண்ணுத லாலைத் தொழுதிப்பான்
மெய்ப்பொருண் ளானம் பெற்றவர் வேணு புரத்தெங்கள்
பொற்புரி முந்துன் மார்பரும் வந்தார் புகலூரில். (௨௩௧)

வேறு.

பின்னையா ரெழுந்தருளப் பெருவிருப்பால் வாச்ச
ருன்னகிழ்த் தெதிர்கொண்டங் குடனுதையு நாடின்கண்
வன்னலார் சிறுத்தொண்டர் மற்றவர்பா லெழுந்தருள
வென்னருஞ்சீர் நீலநக்கர் தாமுமெழுத் தருநினார். (௨௩௨)

ஆங்கணையு மவர்களுட னப்பதியி லத்தணரா
மோங்குபுகத் துருகனார் திருமடத்தி லுடனாகப்
பாங்கில்வருஞ் சேரடியார் பலருமுடன் பயில்கேண்மை
நீங்கரிய திருத்தொண்டி னிலையுணர்ந்து சிகழ்கின்றார். (௨௩௩)

திருப்பதிகச் செத்தமிழின் றிறம்போற்றி மகிழ்வுற்றுப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பாகர் பொற்றூளில்
விருப்புடைய திருத்தொண்டர் பெருமையினை விரித்துரைத்தங்
கொருப்பிசின் தையினாக ளுடனுறைவின் பயன்பெற்றார். (௨௩௪)

அந்நாளிற் தமக்கேற்ற திருத்தொண்டி னெறியாற்றி
யின்னாச்செஞ் சடையண்ணன் மேடிபதி யெனைப்பலவு
முன்னோசச் சென்றேத்தி முதல்வன்றா டொழுவதற்குப்
பொன்னாரு மணிமாடப் பூம்புகலூர் தொழுதகன்றார். (௨௩௫)

திருநீல நக்கடிகள் சிறுத்தொண்டர் முருகனார்
பெருநீர்மை யடியார்கள் பிறரும்விடை கொண்டேக
வொருநீர்மை மனத்துடைய பின்னையா ருடனாகும்.
வருநீர்செஞ் சடைக்கார்தார் திருவம்பர் வணங்கினார். (௨௩௬)

செங்குமுத மலர்வாலித் திருக்கடவு ரணைந்தருளிப்
பொங்கியவெங் கூற்றடர்த்த பொன்னடிக டொழுதேத்திக்
குங்குலியக் கலயனார் திருமடத்திற் குறைவறுப்ப
வங்கவர்பாற் சிவனடியா ருடனழுது செய்தார்கள்.

(உசஎ)

சீர்மன்னுந் திருக்கடவுர்த் திருமயா னமும்வணங்கி
யேர்மன்னு மின்னிசைப்பாப் பலபாடி யினிதமர்ந்து
கார்மன்னுங் கறைக்கண்டர் கழலினைக டொழுதகன்று
தேர்மன்னு மணியீதித் திருவாக்கூர் சென்றனைந்தார்.

(உசஅ)

சார்ந்தார்தம் புகலிடத்தைத் தான்றோன்றி மாடத்துக்
கூர்ந்தார்வ முறப்பணிந்து கோதிறமிழ்த் தொடைபுனைந்து
வார்ந்தாடுஞ் சடையார்தம் பதிபலவும் வணங்கியுடன்
சேர்ந்தார்க டம்பெருமான் நிருவீழி மிழலையினை.

(உசக)

வேறு.

வீழி மிழலை வந்தணைய மேவு நாவுக் கரசினையுங்
காழி ஞானப் பிள்ளையையுங் கலந்த வுள்ளக் காதலிஞ்
லாழி வலவ னறியாத வடியா ரடியா ரவர்களுடன்
வாழி மறையோ ரெதிர்கொண்டு வணங்க வணங்கி யுன்புக்கார்.

(உசஇ)

மாட வீதியலங்கரித்து மறையோர் வாயின் மணிவிளக்கு
நீடுகதலி தழைப்புக நிரைத்து நிறைபொற் குடமெடுத்துப்
பீடு பெருகும் வாசேர் பிள்ளையாருந் தொண்டர் களுங்
கூட மகிழ்ந்து விண்ணிழிந்த கோயில் வாயில் சென்றனைந்தார்.

(உசக)

சென்று புகுந்து திருவீழி மிழலை யமர்ந்த செங்கனகக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்த்த கோயில் வலமா வந்துதிரு
முன்றில் வணங்கி முன்னெய்தி முக்கட் செக்கர்ச் சடைமடிவி
வென்றி விடையார் சேவடிக் கீழ் விழுந்தார் செழுந்தார் விம்மினா.

(உசஉ)

கைகள் குவித்துக் கழல்போற்றிக் கலந்த வன்பு கரைந்துருக
மெய்யில் வழியுங் கண்ணாவி விரவப் பரவுஞ் சொன்மலை
செய்ய சடையார் தமைச்சேரார் தீங்கு நெறிசேர் கின்றாரென்
றுய்பு நெறித்தாண் டகமொழிந்தங் கொழியாக் காதல் சிறந்தோங்க.

(உசஉ)

முன்னு ளையனுந் திருமாலு முடியு முதலுங் காணாத
பொன்னார் மேனி மணிவெற்பைப் பூரீர் மிழலை யினிற்போற்றிப்
பன்னாள் பிரியா நிலமையினுந் பயிலக் கும்பிட் டிருப்பாரா
யந்தான் மறையோர் திருப்பதியி லிருந்தார் மெய்மை யருந்தவர்கள்.

(உசச)

சீரின் விளங்குந் திருத்தொண்ட ரிருந்து சிலநாள் சென்றதற்பின்
மாரி சுருங்கி வளம்பொன்னி நதியும் பருவ மாறுதலு
நீரி னியன்ற வுணவருகி நிலவும் பலமன் னுயிர்க ளெல்லாம்
பாரின் மலிந்த விலம்பாட்டிற் படர்கூர் வறுமை பரந்ததால்.

(உசஇ)

வைய மெங்கும் வந்தடமாய்ச் செல்ல வுலகோர் வருத்தமுற
கைய நாளிற் பிள்ளையார் தமக்கு நாவுக் கரசினுக்குங்
கையின் மானு மழுவுமுடன் காணக் கணவி லெழுந்தருளிச்
செய்ய சடையார் திருவீழி மிழலை யுடையா ரருள்செய்வார்.

(உசக)

கால நிலைமை யாலுங்கள் கருத்தில் வாட்ட முற்றினினு
மேல வும்மை வழிபடுவார்க் களிக்க வளிக்கின் றோமென்று
கோலங் காண வெழுந்தருளிக் குலவும் பெருமை யிருவருக்கு
ஞால மறியப் படிக்காசு வைத்தார் மிழலை நாயகனார். (௨௮௭)

விண்ணின் நிழிந்த விமானத்தின் கிழக்கு மேற்கும் பீடத்தி
லண்ணல் புகலி யாண்டகையார் தமக்கு மாண்ட வரசினுக்கு
கண்ணு நாங்க டொறுங்காசு படிவைத் தருள நானிலத்தி
லெண்ணி லடியா ருடனமுது செய்தங் கிருந்தா ரிருவர்களும். (௨௮௮)

அல்லார் கண்டத் தண்டர்பிரா னருளாற் பெற்ற படிக்காசு
பல்லா நியன்ற வனம்பெருகப் பரம னடியா ரானார்க்
ளெல்லா மெய்தி புண்கவென விரண்டு பொழுதும் பறைசிகழ்த்திச்
சொல்லார் சாற்றிச் சோறிட்டார் துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார். (௨௮௯)

சுசர் மிழலை யிறையவர்பா லிமையப் பாவை திருமுலைப்பா
றேச முய்ய வுண்டவர்தாந் திருமா மகனா ராதலினுற்
காசு வாசி புடன்பெற்றார் கைத்தொண் டாரு மடிமையினால்
வாசி யில்லாக் காசுபடி பெற்று வந்தார் வாசீசர். (௨௯௦)

சூது சடைமே லணிந்தருளு மண்ணல் வைத்த படிக்காசா
லீறி லாத பொருளுடைய வீருவ ருடைய திருமடங்கள்
சோது நாளுத் தொண்டர்மகிழ்ந் துண்ண வுண்ணத் தொலையாதே
யேது பெருமை புலிபோற்ற வின்புந் திருக்கு மந்தாளில். (௨௯௧)

காலத் தவறு தீர்த்தெங்குங் கலிவான் பொழிந்த புனல்கலந்து
ஞால மெல்லாங் குளிர் னங்கி புணவு பெருகி கலஞ்சிறப்ப
மூல வன்ப ரிருவர்களு மொழிமா லைகளும் பலசாத்தி
நீல கண்ட ருறைபதிகள் பிறவும் வணங்க நினைவுற்றார். (௨௯௨)

வாய்ந்த மிழலை மாமணியை வணங்கிப் பிரியா விடைகொண்டு
பூத்தன் புனல்குழி வாஞ்சியத்தைப் போற்றிப் புனிதர் வாழ்பதிக
ளேய்ந்த வன்பி னுலிறைஞ்சி யிசைவண் டமிழ்கள் புணந்துபோய்ச்
சேர்ந்தார் செல்வத் திருமறைக்கா டெல்ல யில்லாச் சீர்த்தியினார். (௨௯௩)

மன்றல் விரவு மலர்ப்புன்னை மணஞ்குழி சோலை யுப்பனத்தின்
முன்றி றோதுஞ் சிறுமடவார் முத்தங் கொழிக்கு மறைக்காட்டுக்
ருன்ற லில்லி யார்மகிழ்ந்த கோயில் புருந்து வலங்கொண்டு
சென்று சேர்ந்தார் தென்புகலிக் கோவு மரசுந் திருமுன்பு. (௨௯௪)

பாவை யோதக் கழிக்கானற் பாங்கு நெருங்கு மப்பதியி
லரவச் சடையத் தன்னாரை யகில மறைக னர்ச்சனைசெய்
துரவக் கதவந் திருக்காப்புச் செய்த வந்தான் முதலிநான்
வரைபு மடைத்தே நிற்கின்ற மணிகின் வாயில் வணங்குவார். (௨௯௫)

தொல்லை வேதந் திருக்காப்புச் செய்த வாயிற் றொடர்வகற்ற
வல்ல வன்ப ரணையாமை மருங்கோர் வாயில் வழியெய்தி
யல்ல நீர்ப்பார் தமையருச்சிப் பார்க டொழுவா ராம்படிகள்
டெல்ல யில்லாப் பெரும்புகழா ரிதனை யங்குக் கேட்டறிந்தார். (௨௯௬)

ஆங்கப் பரிசை யறிந்தருளி யாழித் தோணி புரத்தரசு
ரோங்கு வேத மருச்சனைசெ யும்பர் பிராணை யுள்புக்குத்
தேங்கா திருவோ நேரிறைஞ்சத் திருமுன் கதவர் திருக்காப்பு
நீங்கப் பாடு மப்பரென நீடுந் திருநாவுக்கரசர்.

(உ௨௭)

உண்ணீர் மையினுற் பிள்ளையா ருரைசெய் தருள வதனாலே
பண்ணினேரு மொழியானென் றெடுத்துப் பாடப் பயன் றுய்ப்பான்
றெண்ணீ ரணிந்தார் திருக்காப்பு நீக்கத் தாழ்த்தத் திருக்கடைக்காப்
பெண்ணீ ரிரக்க மொன்றில்லீ ரென்று பாடி யிறைஞ்சதலும்.

(உ௨௮)

வேத வணத்தின் மெய்ப்பொருளி னருளால் விளங்கு மணிக்கதவங்
காத லன்பர் முன்புதிருக் காப்பு நீக்கக் கலமொழிக்கு
நாதர் ஞான முனிவருடன் ரெழுது வீழுந்தார் ஞாலத்து .
ளோத வொலியின் மிக்கெழுந்த தும்ப ரார்ப்பு மறையொலியும்.

(உ௨௯)

அன்ப ரீட்டங் களிசிறப்ப வாண்ட வரசுஞ் சிவக்கன்று
மின்ப வெள்ளத் திடைமூழ்கி யெழுந்துள் புகுந்து தம்பெருமான்
முன்பு பணிந்து போற்றிசைத்துப் பரவி மொழிமா லைகள் பாடி
யென்பு கரைய வுள்ளருகி யிறைஞ்சி யரிதிற் புறத்தணைந்தார்.

(உ௩௦)

புறம்பு நின்று வாசீசர் புனித ருளா லிக்கதவங்
திறந்து மடைத்துஞ் செல்லுகெறி திருந்த மலையா டிருமுலையிற்
கறந்த ஞானங் குழைத்தமுது செய்த புகலிக் கவுணியரை
நிறைந்த கதவ மடைக்கும்வகை நீரும் பாடி யருளுமென.

(உ௩௧)

சன்னை யானுந் தமிழ்விசைத் தாமுந் திருநாவுக்கரசர்
பண்பின் மொழிந்த வுரைகொண்டு பதிகம் பாடு மவ்வளவிற்கு
கண்பொற் பணைந்த னுதற்காள கண்ட ருளாற் கடிதுடனே
திண்பொற் கதவர் திருக்காப்புச் செய்த தெடுத்த திருப்பாட்டின்.

(உ௩௨)

அதுகண் டெடைய பிள்ளையார் தாமு மாண்ட வரசுகிழ்த்
திதும் பெருமா னருள்செய்யப் பெற்றேரு மென்றங் கிறைஞ்சியபின்
பதிக நிரம்பப் பிள்ளையார் பாடித் தொழுது பணிவுற்று
ரெதிர்பொற் நிருவா யிலின்வழக்க மென்று நிகழ்ச்சி யெய்தியதால்.

(உ௩௩)

அங்கு நிகழ்ந்த வச்செயல்கண் டடியா ரெல்லா மதிசயித்துப்
பொங்கு புளக மெய்திடமெய் பொழியுங் கண்ணீர் பரந்தியிய
வெங்கு நிகரொன் றில்லாத வீருவர் பாத மிறைஞ்சினார்
நங்கன் புகலிப் பெருந்தகையு மரசு மடத்தி னண்ணியபின்.

(உ௩௪)

அரிதிற் நிறக்கத் தாம்பாட யடைக்க வவர்பா டியவெளிமை
கருதி நம்பர் திருவுள்ள மறியா தயர்த்தே னெனக்கவன்று
பெரிது மஞ்சித் திருமடத்தி லொருபா லணைந்து பேழ்கணித்து
மருவு முணர்வீற் றுயில்கொண்டார் வாய்மை திறம்பா வாசீசர்.

(உ௩௫)

மன்னுஞ் செல்வ மறைக்காட்டு மணியின் பாத மனத்தின்க
ணுன்னித் துயிலும் பொழுதின் கணமையோர் பாக முடையவர்தாம்
பொன்னின் மேனி வெண்ணீ ரு புனைந்த கோலப் பொலிவினெடுந்
துன்னி யவர்க்கு வாய்மூரி லிருப்போந் தொடர வாவென்றார்.

(உ௩௬)

போத நிகழ வாவென்று போனா ரென்னொ லெனப்பாடி
யீதெம் பெருமா னருளாகில் யானும் போலே நென்றெழுந்து
வேத வனத்தைப் புறகிட்டு விரைந்து போக வவ்முன்னே
யாதி மூர்த்தி முன்காட்டு மவ்வே டத்தா லெழுந்தருள. (௨௪௭)

சீரார் பதியி னின்றெழுந்து செல்லுந் திருநா வுக்கரசு
ராரா வன்பி லாரமுத முண்ண வைய்தா வாறேபோ
னீரார் சடையா ரெழுந்தருள நெழுது பின்பு செல்லுமவர்
பேரா னாரமுன் றொடர்ந்தணையப் பெறுவா ரெய்தப் பெற்றிலரால். (௨௪௮)

அன்ன வண்ண மெழுந்தருளி யணித்தே காட்சி கொடுப்பார்போற்
பொன்னின் கோயி லொன்றெதிரே காட்டி யதனுட் புக்கருளத்
துன்னுந் தொண்ட ரம்மருங்கு விரைந்து தொடரப் போர்த்தபடி
மன்னும் புகலி வள்ளலார் தாமுங் கேட்டு வந்தணைந்தார். (௨௪௯)

அழைத்துக் கொடுபோந் தணியார்போற் காட்டி மறைத்தா ரெனவயர்ந்து
பிழைத்துச் செவ்வி யறியாதே திறப்பித் தேனுக் கேயல்லா
லுழைத்தா மொளித்தார் கதவந்தொண் டிறைக்கப் பாடி யடைப்பித்த
தழைத்த மொழியா ருப்பாலார் தாயிங் கெப்பான் மீதைவதென. (௨௫௦)

மாட நீடு திருப்புகலி மன்ன ரவர்க்கு மாலயனு
கேடி யின்னங் காணாதார் நேரே காட்சி கொடுத்தருள
வாடல் கண்டு பணித்தேத்தி யரசங் காணக் காட்டுதலும்
பாட வடியா ரென்றெடுத்துப் பரமர் தம்மைப் பாடிஞர். (௨௫௧)

பாடுந் தமிழ்மா லைகள் கொண்டு பரமர் தாமு மெழுந்தருள
நீடுந் திருவாய் மூரடைந்து சிலகங் கோயில் வலதுசெய்து
சூடும் பிறையார் பெருந்தொண்டர் தொழுது போற்றித் துதிசெய்து
காடுங் காதல் வளர்த்தோங்க யயர்த்த நகரி னுடனுறைந்தார். (௨௫௨)

ஆண்ட வரசும் பின்னையா ருடனே யங்க ணினிதமர்ந்து
பூண்ட காதல் பொங்கியெழு வாய்மூ ரடிக ளடிபோற்றி
மூண்ட வன்பின் மொழிமால சாத்தி ஞான முனிவரொடு
மீண்டு வந்து திருமறைக்காட் டெய்தி விமலர் தான்பணித்தார். (௨௫௩)

ஆதி முதல்வர் தமைப்பணித்தங் கான பூணிசெய் தமருகாட்
சேத மதிவெண் குடைவளவர் மகளார் தென்னன் நேலியாங்
கோதில் குணத்துப் பாண்டிமா தேவி யார்முன் குலச்சிறையார்
போத விட்டார் சிலர்வந்தார் புகலி வேந்தர் தமைக்காண. (௨௫௪)

வந்து சிவனார் திருமறைக்கா டெய்தி மன்னு டேனுபுரி
யந்த னுளர் தமக்கறிவித் தவர்பா லெய்தி யடிவணங்கச்
சிந்தை மெழிந்து தீதின்மை வினவத் தீங்கு முளவாமோ
வந்த வுலக முயவந்தீ ரிருதா ணினாவார்க் கென்றுரைப்பார். (௨௫௫)

சைவ நெறியை நிகழிந்தச் சமூக்கு நெறியைத் தவமென்னும்
பொய்வல் லமணர் செயறன்னிப் பொறுக்க கில்லோ மெனக்கேட்டே
யவ்வன் றொழிலோர் செயன்மாற்றி யாதி சைவ நெறிவிளங்கத்
தெய்வ நிறு ணினத்தெழுந்தார் சீர்கொள் சண்பைத் திருமறையோர். (௨௫௬)

சூய பொழுது திருநாவுக் கரசு புகலி யாண்டகைக்குக்
காய மாசு பெருக்கிபுழல் கலதி யமணர் கலவினைசெய்
மாயை சால மிகவல்லா ரவர்மற் றென்னை முன்செய்த
திய தொழிலும் பலகெட்டேன் செல்ல விசையேன் யானென்றார்.

(உ௮௭)

என்று கூட வெல்லையிலா நீறு போற்று மிருவரையுஞ்
சென்று காணுங் கருத்துடையே னங்குத் தீங்கு புரியமணர்
நின்ற நிலைமையழிவித்துச் சைவ நெறிபா ரித்தன்றி
யொன்றுஞ் செய்யே னானையும் தென்றா ருடைய பின்னையார்.

(உ௮௮)

போமா துணிந்து நீரங்குப் போகப் போதா வவ்வமணர்
தீமா யையினை யானேபோய்ச் சிதைத்து வருகின் றேனென்ன
வாமா நெல்லா முரைத்தவரை மறுக்க மாட்டா தரசிருப்பத்
தாமா தரவாற் றமிழ்காட்டிற் போனா ஞானச் தலைவனார்.

(உ௮௯)

வேணு புரக்கோ னெழுந்தருள விலைகொண் டிருந்த வாக்கீசர்
பூணு மன்பான் மறைக்காட்டிற் புனிதர் தம்மைப் போற்றிசைத்துப்
பேணி யிருந்தங் குறைபுநாட் பெயர்வார் வீழி மிழலைபயர்
தானு வின்றன் செய்யகழன் மீண்டுங் சார நினைக்கின்றார்.

(உ௯௦)

சோலை மறைக்காட் டமர்ந்தருளுந் சோகியருள்பெற் றகன்றுபோய்
வேலை விடமுண் டவர்வீழி மிழலை மீண்டுங் செல்வனென
ஞால நிகழ்ந்த நாகைக்கா ரோணம் பிறவுந் தாற்பணிந்து
சாலு மொழிவண் டமிழ்பாடித் தலைவர் மிழலை வந்தடைந்தார்.

(உ௯௧)

வீழி மிழலை தனைப்பணிந்து வேத முதல்வர் தாட்சிருப்ப
வாழி வலமேந் தியவரியா லாகா சத்தி னின்றிழிந்த
வாழி மலர்ந்த கோயிறனின் மன்னும் பொருளைப் போற்றிசைத்துத்
தாழு நாளிற் பிறபதியும் பணியும் காத நிலைநின்பார்.

(உ௯௨)

பூவிற் பொலியும் புனற்பொன்னிக் கரைபோய்ப் பணிவார் பொற்பமைந்த
வாவுக் கருளு மாவடுதண் டெறையார் பாத மனைத்திறைஞ்சி
நாவுக் கரசர் ஞானபோ னகர்க்குச் செம்பொ னுயிரமும்
பாவுக் களித்த திறம்போற்றிப் போந்து பிறவும் பணிகின்றார்.

(உ௯௩)

செய்ய சடைமார் பழையாறை யெய்த வதனிற் செல்பொழுதின்
மைய லமணர் மறைக்கவட தளியின் மன்னுந் சிவனாரைக்
கைகள் கூப்பித் தொழுதருளக் கண்ட வாற்றா லமணர்கடம்
பொய்கொள் விமான மெனக்கேட்டுப் பொறுத லுள்ள மிகப்புழுங்கி.

(உ௯௪)

அந்த விமானந் தனக்கருகா வாங்கோ ரிடத்தின் பாங்கெய்திக்
கந்தமலருங் கடிக்கொன்றை முடியார் செய்ய கழலுன்னி
மந்த வமணர் வஞ்சனையான் மறைத்த வஞ்ச மொழித்தருளிப்
பந்தங் கொண்ட குண்டர்திறம் பாற்று மென்று பணிந்திருந்தார்.

(உ௯௫)

வண்ணங் கண்டு நானுமமை வணங்கி யன்றிப் போகேனென்
றெண்ண முடிக்கும் வாக்கீச ரிருந்தா ரழுது செய்யாதே
யண்ண லாரு மதுவுணர்ந்தங் கரசு தம்மைப் பணிவதற்குத்
திண்ண மாக மன்னனுக்குக் களவி லருளிச் செய்கின்றார்.

(உ௯௬)

அறிவி லமணர் கமைமறைப்ப விருந்தோ மென்றங் கடையாளச்
சூறிக ளறிவுச் செய்தருளி நம்மை யரசு கும்பிவொ
சென்றியி லமணர் தமையழித்து நீக்கிப் போக்கென் நறள்புரியச்
செறிவி லறிவுந் நெழுந்தவனுஞ் செங்கை தலைமேற் குவித்திறைஞ்சி. (௨௧௭)

கண்ட வியப்பு மந்திரிகட் கியம்பிக் கூடக் கடிதெய்தி
யண்டர் பெருமா னருள்செய்த வடையா ளத்தின் வழிகண்டு
குண்டர் செய்த வஞ்சனையைக் குறித்து வேந்தன் குலவுபெருந்
தொண்டர் தம்மை யடிவணங்கித் தொக்க வமணர் தூறுத்தான். (௨௧௮)

ஆனை யினத்திற் றுகைப்புண்ட வமண யிரழு மாய்ந்ததற்பின்
மேன்மை யரசு வீசர்க்கு விமான மாக்கி விளக்கியபி
ணை வழிபாட் டர்ச்சனைக்கு நிபந்த மெல்லா மமைத்திறைஞ்ச
ஞான வரசும் புக்கிறைஞ்சி நாதர் முன்பு போற்றுவார். (௨௧௯)

தலையின் மயிரைப் பறித்துண்ணுஞ் சாதி யமணர் மறைத்தாலு
நிலையி லாதார் நிலைமையினுள் மறைக்க வொண்ணு மோவென்னும்
விலையி ல் வாய்மைக் குறுத்தொகைகள் விளம்பிப் புறம்போர் தங்கமர்ந்தே
யிலைகொள் குலப் படையார்சே ரிடங்கள் பிறவுந் தொழுதனைவார். (௨௨௦)

பொங்கு புனலார் பொன்னியினி லீரண்டு கரையும் பொருவிடையார்
தங்கு மிடங்கள் புக்கிறைஞ்சித் தமிழ்மா லைசுளுஞ் சாத்திப்போ
யெங்கு நிறைந்த புகழாள ரீற்றெண்ட ரெதிர்கொள்ளச்
செங்கண் விடையார் திருவானைக் காவின் மருங்கு சென்றிணைந்தார். (௨௨௧)

சிலந்திக் கருளுங் கழல்வணங்கிச் செஞ்சொன் மாலை பலபாடி
யிலங்கு சடையா ரொறும்பியூர் மலைபு யிறைஞ்சிப் பாடியபின்
மலர்ந்த சோதி திருச்சிராப் பள்ளி மலையுங் கற்குடியு
நலங்கொள் செல்வத் திருப்பராயத் துறையுந் தொழுவா னண்ணினார். (௨௨௨)

மற்றப் பதிகண் முதலான மருங்குள் ளனவுங் கைதொழுது
பொற்புற் றமைந்த திருப்பணிகள் செய்து பதிகங் கொடிபோற்றி
புற்ற வருளாற் காவிரியை யேறி யொண்ணார் புரமெரியச்
செற்ற சிலையார் திருப்பைஞ்ஞீ வியினைச் சென்று சேர்கின்றார். (௨௨௩)

வழிபோம் பொழுது பிகவிளைத்து வருத்த முறநீர் வேட்கையொடு
மழிவாம் பசிவந் தணைத்திடவு மதற்குச் சித்த மலையாதே
மொழிவேத் தருமுன் னெழுத்தருள முருகார் சோலைப் பைஞ்ஞீவி
வழியேந் தியநெற் றியினுர்தத் தொண்டர் வருத்த மீட்பாராய். (௨௨௪)

காவும் குளமு முன்சமைத்துக் காட்டி வழிபோங் கருத்தினுள்
மேவுந் திருநீற் றந்தணராய் விரும்பும் பொதிசோ றுங்கொண்டு
நாவின் தனிமன் னவர்க்கெதிரே நண்ணி யிருந்தார் விண்ணின்மேற்
ரூவும் புன்னு மண்கிழிக்குந் தனியே னமுங்காண் பரியவர்தாம். (௨௨௫)

அங்க ணிருந்த மறையவர்பா லாண்ட வரசு மெழுந்தருள்
வெங்கண் விடையே தியர்நோக்கி மிகவும் வழிவந் தினைத்திருந்தி
நிங்கென் பாலே பொதிசோறுண் டிதனை புண்டு தண்ணீரிப்
பொங்கு குளத்திற் குடித்தினைப்புப் போக்கிப் போவீ ரொண்புகன்றார். (௨௨௬)

நண்ணுந் திருநாவுக்கரசர் நம்ப ருளுென் றறிந்தார்போ
 ளுண்ணு மென்று திருமறையோ ருரைத்துப் பொதிசோ றளித்தலுமே
 யெண்ண ிணையா தெதிர்வாங்கி யினிதா வமுது செய்தினிய
 தண்ணீ ரமுது செய்தருளித் தாய்மை செய்து தளர்வொழிந்தார். (௩௦௭)

எய்ப்பு நீங்கி சின்றவரை நோக்கி யிருந்த மறையவளு
 ரப்பா லெங்கு நீர்போவ தென்ற ரரசு மவர்க்கெதிரே
 செப்பு வார்யான் றிருப்பைஞ்ஞீ லிக்குப் போவ தென்றுரைத்தா
 ரொப்பி லாரும் யானங்குப் போகின் றேனென் றுடன்போந்தார். (௩௦௮)

கூட வந்து மறையவனார் திருப்பைஞ் ஞீலி குறுகியிட
 வேடமவர்முன் மறைத்தலுமே மெய்மைத் தவத்து மேலவர்தா
 மாட லுக்கத்தா ரடியேனைப் பொருளா வளித்த கருணையெனப்
 பாடல் புரிந்து விழுந்தெழுத்து கண்ணீர் மாரி பயில்வித்தார். (௩௦௯)

பைஞ்ஞீ லியினி லமர்ந்தருளும் பரமர் கோயில் சென்றெய்தி
 மைஞ்ஞீ லத்து மணிகண்டர் தம்மை வணங்கி மகிழ்சிறந்து
 மெய்ஞ்ஞீர் மையினி லன்புருக விரும்புந் தமிழ்மா லைகன்பாடிப்
 கைஞ்ஞீ டியதந் திருத்தொண்டி செய்து காத லுடனிருந்தார். (௩௧௦)

நாதர் மருவுந் திருமலைக ளாடும் பதிகள் பலவிகவுங்
 காதல் கூரச் சென்றிறைஞ்சிக் கலந்த விசைவண் டமிழ்பாடி
 மாதொர் பாக ருனாலே வடபா ளேக்கி வாதிச
 ராதி தேவ ரமர்ந்ததிரு வண்ண மலையை நண்ணினார். (௩௧௧)

செங்கண் விடையார் திருவண்ண மலையைத் தொழுது வலங்கொண்டு
 துங்க வரையின் மிசையேறித் தொண்டர் தொழும்புக் கெதிரிற்ரு
 மங்க ணரசைப் பணிந்தெழுத்து திளைத்துத் திருநாவுக்கரசர்
 தங்கு பிறப்பே வீட்டினுக்கு மேலாம் பெருமை சாதித்தார். (௩௧௨)

அண்ண மலைமே லணிமலையை யாரா வன்பி னடியவர்தங்
 கண்ண ரமுதை விண்ணோரைக் காக்கக் கடலில் வந்தெழுந்த
 வண்ண நஞ்சு முண்டானைக் கும்பிட் ரெருஞ் சிந்தையுடன்
 பண்ணார் பதிகத் தமிழ்பாடிப் பணிந்து பரவிப் பணிசெய்தார். (௩௧௩)

பணியார் வேணிச் சிவபெருமான் பாதம் போற்றிப் பணிசெயுகாண்
 மணியார் கண்டத் தெம்பெருமான் மண்மேன் மகிழு மீடமெங்குந்
 தணியாக் காத லுடன்சென்று வணங்கித் தக்க பணிசெய்வா
 ரணியார் தொண்டைத் திருநாட்டி ஞானா லணைவா ராயினார். (௩௧௪)

காதல் செய்யுங் கருத்தினுடன் காடு மலையுங் கான்யாறுஞ்
 குத மலிதண் பண்ப்பதிகள் பலவுங் கடந்து சொல்லினுக்கு
 நாதர் போந்து பெருந்தொண்டை நன்னாட் டெய்தி முன்னாகச்
 சேத மலர்மென் சோலைகும் திருவோத் தூரிற் சென்றடைந்தார். (௩௧௫)

செக்கர்ச் சடையார் திருவோத்தூர்த் தேவர் பிரானார் தங்கோயில்
 புக்கு வலங்கொண் டெதிரிறைஞ்சிப் போற்றிக் கண்கள் புனல்பொழிய
 முக்கட் பிராண விரும்புமொழித் திருத்தான் டகங்கண் முதலாகத்
 தக்க மொழிமா லைகன்சாத்திச் சார்ந்து பணிசெய் தொழுகுவார். (௩௧௬)

உஉஅ திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம்.

செய்ய வையர் திருவோத்தன ரேத்திப் போந்து செழும்புவன
மூய்ய நஞ்சுண்ட டருளுமவ ருறையும் பதிகள் பலவணங்கித்
தைய நழுவக் குழைந்தபிரான் நங்குச் செய்வப் பதியென்று
வைய முழுதச் தொழுதேத்து மதில்குழ் காஞ்சி மருங்கணைத்தார். (உஉஅ)

ஞால மூய்யத் திருவதிகை நம்பர் தம்பே ரருளிணை
சூலை மடுத்த முன்னண்ட தொண்டர் வட்பெற் றோமென்று
காலை மலருங் கமலம்போற் காஞ்சி வாணர் முகமெல்லாந்
சால மலர்ந்து களிசிறப்பத் தழைத்த மனங்க டாங்குவார். (உஉஅ)

மாட வீதி மருங்கெல்லா மணிவா யில்கூற்ற றோரணங்க
ணீடு கதலி யுடன்சமுத ளிறைத்து ளிறைபொற் குடந்திப்
தோடு குலவு மலர்மாலை சூழ்த வாசப் பந்தர்களு
மாடு கொடியு முடனெடுத்தங் கணிகள் காஞ்சி யலங்கரித்தார். (உஉக)

தொண்ட ிண்டி யெதிர்கொள்ள வெழுத் தொல்லுக் கரசர்பாற்
கொண்ட வேட்கைப் பொலிவினெயிங் குலவும் ிதி பணிசெய்யு
மண்ட ரறித்த கரியதிரு வலகு முதலா மவையேற்றி
யிண்டை புனைத் தடைமுடியார்ச் கன்பர் தம்மை யெதிர்கொண்டார். (உஉஉ)

எதிர்கொண் டிறைஞ்சுஞ் சாடியார் தம்மை யிறைஞ்சி யெழுந்தரு
மதில்கொண் டணிந்த காஞ்சிகர் மறுகுட் போத்து வானந்தி
குதிக்கொண் டெழுந்த சடைக்கம்பர் செல்பொற் கோயில் குறுகினு
ரதிர்கொண் டலைகேர் மணிபட்டற்றா ண்டா திருநா வுக்கரசர். (உஉஉ)

திருவா யிலினைப் பணிந்தெழுந்து செல்வத் திருமுன் றிலையனைந்து
கருவார் கச்சி யேகம்பர் கனக மணிமா ளிகைக்குடுத்து
வருவார் செம்பொன் மலைவல்லி தழுவக் குறைந்த மணிமேனிப்
பெருவாழ் வினைமுன் கண்டிறைஞ்சிப் பேரா வன்பு பெருங்குணர். (உஉஉ)

வார்த்து சொரிந்த கண்ணருவி மயிர்க்கா றேறும் வரும்புக
மார்த்த மேனிப் புறம்பலைப் பவன்பு கரைத்தென் புள்ளலைப்பச்
சேர்த்த நயனப் பயன்பெற்றுத் திளைப்பத் திருவே நம்பர்தமை
கேர்த்த மனத்தி லுறவைத்து ிடும் பதிகம் பாடிவார். (உஉஉ)

உ வ று.

காவாடும் வன்னெஞ்சுர்க் கரியானை யென்றெடுத்துப்
பரவாய சொன்மலைத் திருப்பதிகம் பாடியபின்
விரவார்தம் புரமெரித்த விடையவனார் வெள்ளையிற்றி
னாவாரம் புனைந்தவர்த் திருமுன்றிற் புறத்தணைத்தார். (உஉஉ)

கையார்த்த திருத்தொண்டு கழியமிருங் காதலொடுஞ்
செய்யாரின் நேயெல்லாச் செத்தமிழ்மா லையும்பாடி
மையார்த்த மிடற்ற்திரு மயானத்தை வலங்கொண்டு
மெய்யார்வ முறத்தொழுது விருப்பினெடு மேவுவார். (உஉஉ)

சீர்வனரு மதிக்கச்சி நகர்த்திருமேற் றளிமுதலா
நீர்வனருஞ் சடையவர்தா லிலவியுறை யாலயங்க
ளார்வமுறப் பணித்தேத்தி யாய்த்தமிழ்ச் சொன்மலராற்
சார்வுறுமா லைகள்சாத்தித் தருத்தொண்டு செய்திருந்தார். (உஉஉ)

அந்நகரி லவ்வண்ண மமர்ந்துறையு நாளின்கண்
மன்னுதிரு மாற்பேறு வந்தனைந்து தமிழ்பாடிச்
சென்னியிசை மதிபுனைவார் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சித்
துன்னினார் காஞ்சியனைத் தொடர்ந்தபெருங் காதலினால். (௩௨௭)

எகம்பன் காணவென் னெண்ணத்தா னெனப்போற்றிப்
பாகம்பெண் ணுருவானைப் பைங்கண்விடை யுயர்த்தானை
நாகம்பூ ணுகந்தானை நலம்பெருகுந் திருநீற்றி
ஹைத்தோ யணியானை யணைந்துபணிந் தின்புற்றார். (௩௨௮)

திருக்கச்சி யேகம்பம் பணித்தேத்தித் திங்களார்
நெருக்கச்செஞ் சடைக்கணித்தார் நீடுபதி தொழுவனைவார்
வருக்கைச்செஞ் சனாபொழிதேன் வயல்விளைக்கு நாட்டிடைப்போய்
பருக்கைத்தின் கின்றிறியார் கழுக்குன்றின் பாங்கனைத்தார். (௩௨௯)

நீடுதிருக் கழுக்குன்றி னிருத்தனார் கழல்வணங்கிப்
பாடுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து பாங்குபல பதிகளினுஞ்
சூடுமீளம் பிறைமுடியார் தமைத்தொழுது போற்றிப்போய்
மாடுபெருங் கடலுவித்த வான்மியூர் மருங்கனைத்தார். (௩௩௦)

திருவான்மியூர்மருத்தைச் சேர்த்துபணிந் தன்பினெடுமி
பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடி யம்மருங்கு பிறப்பறுத்துத்
தருவார்தங் கோயில்பல சார்ந்திறைஞ்சித் தமிழ்வேந்தர்
மருவாரு மலர்ச்சோலை மயிலாப்பூர் வந்தடைந்தார். (௩௩௧)

வரைவளர்மா மயிலென்ன மாடமிசை மஞ்சாடுங்
தரைவளர்சீர்த் திருமயிலைச் சங்கரனார் தான்வணங்கி
யுரைவளர்மா லைகளணிவித் துழுவாரப் படைபாளி
திரைவளர்வே லைக்கரைபோய்த் திருவொற்றி யூர்சேர்த்தார். (௩௩௨)

ஒற்றியூர் வளநகரத் தொலிமணியீதிகள் விளங்கி
நற்கொடிமா லைகளிழை நறுங்கதவி நிரைநாட்டிப்
பொற்குடங்க பேங்கு பங்கள் பொலிவித்து
மற்றவரை யெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார் வழித்தொண்டர். (௩௩௩)

திருநாவுக் கரசருமத் திருவொற்றி யூரமர்ந்த
பொருநாகத் திண்சிலையார் கோபுரத்தை யிறைஞ்சிப்புக்
கொருளுனத் தொண்டருட னுருகிவலங் கொண்டடியார்
கருநாமம் தவிர்ப்பாரைக் கைதொழுது முன்வீழ்ந்தார். (௩௩௪)

எழுதாத மறையளித்த வெழுத்தறியும் பெருமானைத்
தொழுதார்வ முறநிலத்திற் றேய்ந்தெழுந்தே யங்கமெலா
முழுதாய பரவசத்தின் முகிழ்த்தமயிர்க் கான்மூழ்க
விழுதாரை கண்பொழிய விதிர்ப்புற்று விம்மினார். (௩௩௫)

வண்டோங்கு செங்கமல மெனவெடுத்து மனமுருகப்
பண்டோய்ந்த சொற்றிருத்தாண்ட கம்பாடிப் பரவுவார்
விண்டோய்ந்த புனற்கங்கை வேணியார் திருவுருவங்
கண்டோங்கு களிசிறப்பக் கைதொழுது புறத்தனைந்தார். (௩௩௬)

வினங்குபெருந் திருமுன்றின் மேவுதிருப் பணிசெய்தே
புனங்கொடிரு வீருத்தங்க ளோங்குதிருக் குறுந்தொகைகள்
கனங்கொடிரு நேரிசைகள் பலபாடிக் கைதொழுது
வனங்கொடிருப் பதியதனிற் பலநாள் கள் வைகினார்.

(௩.௩௭)

அங்குறையு நாளின்க ணருளுவாஞ் சிவாலயங்க
ளெங்குஞ்சென் றினிதிறைஞ்சி யேத்தமவ ரிறையருளாற்
பொங்குபுனற் றிருவொற்றி யூந்தொழுது போந்துமையான்
பங்குடையா ரமர்த்திருப் பாகுராம் பதியணைந்தார்.

(௩.௩௮)

திருப்பாகூர் நகரெய்திச் சிந்தையினில் வந்தாறும்
வீரப்பார்வ மேற்கொள்ள வேயிடங்கொண் டெருய்ய
வீரப்பாரைப் புரமுன்று மெரித்தருள வெடுத்ததனிப்
பொருப்பார்வெஞ் சிலையாரைத் தொழுதெழுந்து போற்றுவார்.

(௩.௩௯)

முந்திசூ வெயிலெய்த முதல்வனு ரெனவெடுத்துச்
சிந்தைகரைத் துருகுதிருக் குறுந்தொகையுந் தாண்டகமுஞ்
சந்திறை நேரிசையு முதலான தமிழ்பாடி
யெந்தையார் திருவருள்பெற் றேருவார் வாசீசர்.

(௩.௪௦)

அம்மலர்சீர்ப் பதியையகன் றயலுளவாம் பதியனைத்தின்
மைம்மருவுங் களத்தாரை வணங்கிமகிழ் வொடும்போற்றி
மெய்ம்மெகிலை வழுவாத வேளாள விழுக்குடிமைச்
செம்மையினார் பழையனூர்த் திருவால வனம்பணிந்தார்.

(௩.௪௧)

திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர்தா மெனச்சிறப்பி
னொருவாத பெருந்திருத்தாண் டகமுதலா வோங்குதமிழ்ப்
பெருவாய்மைத் தொடைமலை பலபாடிப் பிறபதியு
மருவார்வம் பெறவணங்கி வடதிசைமேல் வழிக்கொள்வார்.

(௩.௪௨)

பல்பதியு ரெடுக்கிரியும் படர்வனமுஞ் சென்றடைவார்
செல்கதிமுன் னளிப்பார்தத் திருக்காரி கரைபணிந்து
தொல்கலையின் பெருவேந்தர் தொண்டர்கள்பின் னும்பர்குழா
மல்குதிருக் காளத்தி மாமலைவங் தெய்தினார்.

(௩.௪௩)

பொன்முகலித் திருநதியின் புனிதநெடுந் திர்த்தத்தின்
முன்முருகிக் காளத்தி மொய்வரையின் ருழ்வரையீற்
சென்னியுறப் பணிந்தெழுந்து செங்கண்விடைத் தனிப்பாகர்
மன்னுமலை மிசையேறி வலங்கொண்டு வணங்குவார்.

(௩.௪௪)

காதணியெண் குழையானைக் காளத்தி மலைக்கொழுந்தை
வேதமொழி மூலத்தை விழுந்திறைஞ்சி யெழுந்துபெருங்
காதல்புரி மனங்களிப்பக் கண்களிப்பப் பரவசமாய்
காதலையென் கண்ணுனா னெனுந்திருத்தாண் டகலின்னார்.

(௩.௪௫)

மலைச்சிகரச் சிகாமணியின் மருங்குறமுன் னேகிற்குஞ்
சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதஞ் சேர்த்திறைஞ்சி
யலைத்துவியுங் கண்ணருவி யாகத்துப் பாய்ந்தியியத்
தலைக்குவித்த கையினராய்த் தாழ்த்துபுறம் போர்த்திணைந்தார்.

(௩.௪௬)

சேணுலவு திருமலையிற் நிருப்பணியா யினசெய்து
தாணுவினை யம்மலைமேற் ருள்பணிந்த சூறிப்பினற்
பேணுதிருக் கயிலைமலை வீற்றிருந்த பெருங்கோலங்
காணுமது காதலித்தார் கலைவாய்மைக் காவலனார்.

(௩௪௭)

உவறு.

அங்கண் மாமலை மேன்ம ருந்தை வணங்கி யாரரு ளான்மிகப்
பொங்கு காதலி னுத்த ரத்திசை மேல்வி ருப்பொடு போதுவார்
துங்க மால்வரை கானி யாறு தொடர்ந்த நாடு கடந்தபின்
செங்கண் மால்விடை யண்ணன்மேவு திருப்ப ருப்பத மெய்தினார்.

(௩௪௮)

மான விஞ்சையர் வான நாடர்கள் வானி யக்கர்கள் சித்தர்கள்
கான கின்னரர் பன்ன காதிபர் காம சாரிக ளேழுதன்
ஞான மோளிக ணாந நம்பரை வந்தி றைஞ்சி நலம்பெறுந்
தான மான திருச்சி லம்பை வணங்கி வண்டமிழ் சாற்றினார்.

(௩௪௯)

அம்ம ருங்கு கடந்து போமவ ரார்கொள் சூல வயிற்படைச்
செம்மல் வெண்கயி லைப்பொ ருப்பை நினைந்தெ முந்தொர் சிந்தையா
லெம்ம ருங்குமொர் காதலின் றி யிரண்டு பாலும் வியந்துளோர்
கைம்ம ருங்கனை யுந்தெ லுங்கு கடந்து கன்னட மெய்தினார்.

(௩௫௦)

கருந டங்கழி வாக வேகிய பின்க லந்த வணங்களுந்
திருந தித்துறை யாவை யும்பயில் சேணெ டுக்கிரி வட்டடையும்
பெருந லங்கினர் நாடு மெண்ணில பிற்ப டச்செறி பொற்பினால்
வருநெ டுக்கதிர் கோலு சோலைய மாள வத்தினை நண்ணினார்.

(௩௫௧)

அங்கு முற்றி யகன்று போகி யருஞ்ச ரங்க ளிகந்துசென்
றெங்கு மிக்க வறங்க ணீடு மிலாட பூமி யிகந்துபோய்
மங்குல் சுற்றிய வெற்பி னோடு வணங்கள் யாறு கடந்தயற்
பங்க யப்பழ னத்து மத்திய பைதி ரத்தினை யெய்தினார்.

(௩௫௨)

அன்ன நாடு கடந்து கங்கை யணைந்து சென்று வலங்கொளு
மின்னு.வேணியர் வாரணசி விருப்பி னோடு பணிந்துடன்
பின்ன ணைந்தவர் தம்மை யங்க ணொழிந்து கங்கை கடந்துபோய்
மன்னு காதல்செய் நாவின் மன்னவர் வந்து கற்கு முந்தினார்.

(௩௫௩)

மாக மீது வளர்ந்த கானக மாகி யெங்கு மனித்தராற்
போக லாநெறி யன்றி யும்புரி கின்ற காதல் பொலிந்தெழுச்
சாக மூல பலங்க டுப்பபது வந்த விர்த்து தனித்துநே
ரேகி னுரிசு அம்பெ ருங்கயி லைக்கு லக்கிரி யெய்துவார்.

(௩௫௪)

ஆய வாரிரு ளின்க ணேருமல் வன்பர் தம்மை யணைந்துமுன்
நீய வாய விலங்கு வன்றொழில் செய்ய வஞ்சின நஞ்சுகால்
வாய நாக மணிப்ப ணங்கொள் விளக்கெ டுத்தன வந்துகா
ரேய வானவ ராயி னுந்தனி துன்ன ருஞ்சுர மன்னினார்.

(௩௫௫)

வெங்க திர்ப்பக லக்க டத்திடை வெய்ய வன்கதிர் கைபரந்
தெங்கு மிக்க பிளப்பி னாகர்த மெல்லை புக்கெரி கின்றன
பொங்கு முற்றெறு பாலு வெந்நிலம் புக்க சூழல் புகும்பகற்
செங்க திர்க்கனல் போலு மத்திசை திண்மை மெய்த்தவர் நண்ணினார்.

(௩௫௬)

இங்க னம்மீர வும்ப கற்பொழு தும்ம ருஞ்சுர மெய்தவார்
பங்க யம்புகை தாள்ப ரட்டன வும்ப சைத்தகை தேயவு
மங்கை கிங்குர்தம் வெள்ளி மால்வரை வைத்த சிந்தை மறப்போ
தங்க சங்க ளிரண்டு மேகொடு தாவி யேகுதன் மேவினார்.

(௩௫௭)

க ளும்மணி பந்த சைத்துற வேக ளாந்து சிதைந்தபின்
மெய்க லத்தெழு சிந்தை யன்பின் வீரப்பு மீயிசை பொங்கிட
மொய்க டிங்கனல் வெம்ப ரத்புகை மூளு மத்த முயங்கியே
மைகொன் கண்டர்த மன்பர் செல்ல வருந்தி யுத்தினர் மாப்பினால்.

(௩௫௮)

மார்ப முந்திசை ணைத்து சித்தி வருந்த வென்பு முரிந்திட
நேர்வ ருங்குறி நின்ற சிந்தையி னேச மீசனை நேடு
டார்வ மங்குயிர் கொண்டு கைக்கு முடம்ப டங்கவு மூன்கெடச்
சேர்வ ரும்பழு வம்பு ரண்டு புரண்டி சென்றனர் செம்மையோர்.

(௩௫௯)

அப்பு நம்புரன் கின்ற கீரிடை யங்க மெங்கு மரைத்திடச்
செப்ப ருங்கய லைச்சி லம்படி சிந்தை சென்றுறு மாதலால்
மெய்ப்பு நத்தி லுற்றுப் பிந்தபின் மெல்ல வுந்து முயந்தியு
தப்பு நச்செய லின்றி யந்தேறி தங்கி னூர்தமி முாளியார்.

(௩௬௦)

வேறு.

அன்ன தன்மையர் கயிலையை யணைவுதற் கருளார்
மன்னு சிந்தையிற் புலியின்மேற் பின்னையும் வருத்த
நன்னெயிற் புனற் றடமு மொன் றுடன்கொடு கடத்தார்
பன்ன கம்புனை பரமமோர் முனிவராம் படியால்.

(௩௬௧)

வந்து மற்றவர் மருக்குற வணைந்துநேர் நின்று
நொந்து நோக்கிமற் றவொழிர் நோக்கிட நவல்வார்
சிந்தை யின்புறுப் பழித்திட வருந்திய திறந்தார்
லிந்த வெங்கடத் தெய்திய தென்னென் விசைத்தார்.

(௩௬௨)

மாசில் வற்கலை யாடையு மார்பின்முத் தூலுந்
தேச டைச்சடை மடிவியு த்றுமெய் திகழ்
வாசின் மெய்த்தவ ராகிநின் றவர்தமை நோக்கிப்
பேச வுற்றதொ ருணர்வுற விளம்புவார் பெரியோர்.

(௩௬௩)

வண்டு லாங்குழன் மலைமக ளுடண்வட கயிலை
யண்டர் நாயக ரிருக்குமப் பரிசுவ ரடியேன்
கண்டு கும்பிட விருப்பொடுங் காதலி னடைத்தேன்
கொண்ட வென்குறிப் பிதுமுனி யேயெனக் கூற.

(௩௬௪)

கயிலை மால்வரை யாவது காசினி மருங்கு
பயிலு மானுடப் பான்மையோ ரடைவதற் கெரிதோ
வயில்கொள் வேற்படை யமரரு மணுகுதற் கரிதால்
வெயில்கொள் வெஞ்சுரத் தென்செய்திர் வந்தென விளம்பி.

(௩௬௫)

மீளு மத்தனை யுமக்கினிக் கடனென விளங்குந்
தோளு மாகமுந் துவளுமுந் துன்முனி சொல்ல
வாளு நாயகன் கயிலையி லிருக்கைகண் டல்லான்
மாளு மிவ்வுடல் கொண்டிடீ னேனென மறுத்தார்.

(௩௬௬)

ஆங்கு மற்றவர் துணிவநிற் தவர்தமை யறிய
நீங்கு மாதவர் விசம்பிடைக் கரந்தரீண் மொழியா
லோங்கு நாவினுக் கரசனே யெழுந்திரென் றுரைப்பத்
தீங்கு நீங்கிய யாக்கைகொண் டெழுந்தொளி திகழ்வார்.

(௩௬௭)

அண்ண லேயெனை யாண்டுகொண் டருளிய வழுதே
லிண்ணி லேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே
கண்ணி னொற்றிருக் கயிலையி லிருந்தநின் கோல
நண்ணி நான்றொழி நயந்தருள் புரியெனப் பணிந்தார்.

(௩௬௮)

வொழுதே முந்தந் றெண்டரை நோக்கிவின் டலத்தி
லெழுபெ ருந்திரு வாக்கின லிறைவரிப் பொய்கை
முழுதி நம்மைநீ கயிலையி லிருந்தவம் முறைமை
பழுதில் சீர்த்திரு வையாற்றிற் காணெனப் பணித்தார்.

(௩௬௯)

எற்றி னொரு டலையிசைக் கொண்டெழுத் திறைஞ்சி
வேற்று மாகிவின் னாகிநின் றுர்மொழி விரும்பி
யாற்றல் பெற்றவங் வண்ணலா ரஞ்செழுத் தோதிப்
பாற்ற டம்புனற் பொய்கையின் மூர்கினூர் பணியால்.

(௩௭௦)

ஆதி தேவர்தத் திருவருட் பெருமையா ரறித்தார்
போத மாதவர் பனிமலர்ப் பொய்கையின் மூழ்கி
மாதொர் பாகனூர் மகிழுமை யாற்றிலோர் வாலி
மீது தோன்றிவச் செழுத்தன ருலகெலாம் வியப்ப.

(௩௭௧)

வம்பு லாமலர் வாலியின் கரையில்வத் தேறி
யும்பர் நாயகர் திருவருட் பெருமையை யுணர்வா
ரெம்பி ரான்றருங் கருணைகொ லிதுவென விருகண்
பம்பு தாரைநீர் வாலியிற் படிச்செழும் படியார்.

(௩௭௨)

புடையு நீன்கொடி வீதிகள் விளங்கிய வையா
றுடைய நாயகர் சேவடி பணியவத் துறுவா
ரடைய வப்பதி சிற்பயுஞ் சரிப்படி மான
புடைய மர்த்தத் துணையொடும் பொலிவன கண்டார்.

(௩௭௩)

பொன்ம லைக்கொடி யுடனமர் வெள்ளியம் பொருப்பிற்
நன்மை யாம்படி சத்தியுஞ் சிவமுமாஞ் சரிதைப்
பன்மை யோனிகள் யாவையும் பயில்வன பணித்தே
மன்னு மாதவர் தம்பிரான் கோயின்முன் வந்தார்.

(௩௭௪)

காணு ம்ப்பெருங் கோயிலுங் கயிலைமால் வரையாய்ப்
பேணு மாலய னரித்திரன் முதற்பெருந் தேவர்
புணு மன்பொடு போற்றிசைத் தெழுமொலி பொங்கத்
தாணு மாமறை யாவையும் தனித்தனி முழங்க.

(௩௭௫)

தேவர் தானவர் சித்தர்விச் சாதர றியக்கர்
மேவு மாதவர் முனிவர்கள் புடையெலா மிடையக்
காவி வான்விழி யரம்பையர் கானமு முழவுந்
தாவி லேழ்கடன் முழக்கினும் பெருகொலி தழைப்ப

(௩௭௬)

கங்கை யேழுதற் தீர்த்தமாங் கடவுண்மா நதிகண்
மங்க லம்பொலி புனற்பெருந் தடங்கொடு வணங்க
வெங்கு நீடிய பெருங்கண் னாதர்க ளிறைஞ்சப்
பொங்கி யங்கனாற் பூதவே தாளங்கள் போற்ற.

(௩௭௭)

அத்தண் வெள்ளிமால் வரையிரண் டாமென் வணைந்தோர்
சிந்தை செய்திடச் செங்கண்மால் விடையெதிர் சிற்ப
முத்தை மாதவப் பயன்பெறு முதன்மையான் மகிழ்ந்தே
கத்தி யெம்பிரா னகிவிடை யாடிமுன் னணுக.

(௩௭௮)

வெள்ளி வெற்பின்மேன் மரகதக் கொடியுடன் விளங்குந்
தெள்ளு பேரொளிப் பவளவெற் பெணவீடப் பாகங்
கொள்ளு மாமலை யாளுடன் கூடவீற் திருச்ச
வள்ள லாரைமுன் கண்டனர் வாக்கின்மன் னவனார்.

(௩௭௯)

கண்ட வானந்தக் கடலினைக் கண்களான் முகத்து
கொண்டு கைகுவித் தெதிர்விழும் தெழுத்துமெய் குலைய
வண்டர் முன்புநின் றாடினார் பாடினா ரழுதார்
தொண்ட னார்க்கங்கு திகழ்ச்சன யார்கொல வல்லார்.

(௩௮௦)

முன்பு கண்டிகொண் டருளிநா ரமுதுண்ண மூவா
வன்பு பெற்றவ ரளவிலா வார்வமுன் பொங்கப்
பொன்பி நங்கிய சடையரைப் போற்றுதான் டகங்க
பின்ப மோங்கிட வேத்தினா ரெல்லையி நவத்தோர்.

(௩௮௧)

ஆய வாறுமற் நவரமணங் களிப்புறக் கயிலை
மேய நாதர்தர் துணையொடுங் வீற்றிருந் தருளித்
தூய தொண்டருந் தொழுதெதிர் சிந்தகவக் கோலங்
சேய தாக்கினார் திருவையா நமர்த்தமை திகழ.

(௩௮௨)

ஐயர் கோலமங் களித்தகன் றிடவடித் தொண்டர்
மைமல் கொண்டு மகிழ்த்திட வருந்திமற் நங்குச்
செய்ய வேணிய ரருளிது வோவெனத் தெளித்து
வைய முய்த்திடக் கண்டமை பாடுவார் மகிழ்த்து.

(௩௮௩)

வேறு.

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடு மென்னுங்
கோதறு தண்டமிழ்ச் சொல்லாந் குலவு திருப்பதி கங்கன்
வேத முதல்வரை யாற்றில் விரவுஞ் சராசர மெல்லாங்
காதற் றுணையொடுங் கூடக் கண்டே னென்பாடி நின்றார்.

(௩௮௪)

கண்டு தொழுது வணங்கிக் கண்ணுத லார்தமைப் போற்றிக்
கொண்ட திருத்தாண் டகங்கள் குறுத்தொகை நேரிசையன்பின்
மண்டு விருத்தங்கள் பாடி வணங்கித் திருத்தொண்டு செய்தே
யண்டர் பிரான்நிரு வையா நமர்த்தனர் நாவுக் கரசர்.

(௩௮௫)

நீடிய வப்பதி சின்று நெய்த்தான மேழுத லாக
மாயெர் தானம் பணிந்து மழபாடி யாரை வணங்கிப்
பாடிய செந்தமிழ் மலை பகர்ந்து பணிசெய்து போற்றித்
தேடிய மாணக் கரியார் திருப்பூர் தருத்தியைச் சேர்த்தார்.

(௩௮௬)

சேர்ந்து விருப்பொடும் புக்குத் திருநட மாளிகை முன்னர்ச்
சார்ந்து வலங்கொண் டிறைஞ்சித் தம்பெரு மான்றிரு முன்பு
நேர்ந்த பரிவொடுந் தாழ்ந்து நிறைந்தொழி யாவன்பு பொங்க
வார்த்தகண் ணீர்மழை தூங்க வயர்வுறுந் தன்மைய ரானார்.

(௩௮௪)

திருப்பூர் துருத்தி யமர்ந்த செஞ்சடை யானையா னேற்றுப்
பொருப்பூர் தருளும் பிரானைப் பொய்யிலி யைக்கண்டே னென்று
வீருப்புறு தாண்டகத் தோடு மேலிய காதல் விளைப்ப
வீருப்போர் திருவடிக் கீழ்நா மென்னுங் குறுத்தொகை பாடி.

(௩௮௮)

அங்குறை யுந்தன்மை வேண்டி நாமடி போற்றுவ தென்று
பொங்கு தமிழ்ச்சொல் விருத்தம் போற்றிய பாடல் புரிந்து
தங்கித் திருத்தொண்டு செய்வார் தம்பிரா னாரூர் பெற்றுத்
திங்களு ஞாயிறுந் தோயுந் திருமட மாங்கொன்று செய்தார்.

(௩௮௯)

பல்வகைத் தாண்டகத் தோடும் பரவுந் தனித்தாண்ட கழு
மல்ல லறுப்பவர் தானத் தடைபு திருத்தாண்ட கழுஞ்
செல்கதி காட்டிடப் போற்றுந் திருவங்க மாலைபு முள்ளிட்
டெல்லையில் பன்மைத் தொகையு மியம்பின ரேத்தி யிருந்தார்.

(௩௯௦)

வேறு.

பொன்னிவலங் கொண்டிருப் பூந்துருத்தி யிவரிருப்பக்
கன்மனத்து வல்லமணர் தமைவாதிந் கட்டழித்துத்
தென்னவன்கு ளிமீர்த்தருளித் திருநீற்றி னொளிகண்டு
மன்னியசீர்ச் சண்பைநகர் மறையவனார் வருகின்றார்.

(௩௯௧)

தீர்த்திழ்நாட் டுடைவின்று மெழுந்தருள்ச் செம்பொன்னி
வாய்ந்தவளந் தருநாட்டு வந்தணைந்தார் வாக்கினுக்கு
வேந்தரிருந் தமைகேட்டு விரைந்தவர்பாற் செல்வனைன்ப
பூந்துருத்தி வளம்பதியின் புறம்பணையில் வந்தணைந்தார்.

(௩௯௨)

சண்பைவருந் தமிழ்விடக ரெழுந்தருளத் தாங்கேட்டு
மண்பரவும் பெருங்கீர்த்தி வாக்கீசர் மனமகிழ்ந்து
கண்பெருகுங் களிகொள்ளக் கண்டிறைஞ்சங் காசலினை
வெண்பெருகும் விருப்பெய்த வெழுந்தருளி யெதிர்சென்றார்.

(௩௯௩)

காழியர்கோன் வருமெல்ல கலந்தெய்திக் காதுவித்தார்
குழுமிடைந் திடுநெருக்கிந் காணாமே தொழுதருளி
வாழியவர் தமைத்தாங்கு மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தாழுமுட லிதுகொண்டு தாங்குவன்யா னெனத்தரித்தார்.

(௩௯௪)

வந்தொருவ ரறியாமே மறைந்தவடி வொடும்புகலி
யந்தனை னு ரேறியெழுந் தருளிவரு மணிமுத்தின்
சந்தமணிச் சிவிகையினைத் தாங்குவா ருடன்ருங்கிச்
சிறைக்களிப் புறவருவார் தமையாருந் தெளிந்தவரால்.

(௩௯௫)

திருஞான முனிவர ருருத்திருப் பூந்துருத்திக்
கருகாக வெழுந்தருளி யெங்குற்ற ரப்பரென
அருகாரின் றும்மடியே னும்மடிசு டாங்கிவரும்
பெருவாழ்வு வந்தெய்தப் பெற்றிங்குந் தேனென்றார்.

(௩௯௬)

பின்னாயா ரதகேளப் பெருகுவினா வுடனியிழிந்தே
யுள்ளமிகு பதைப்பெய்தி யுடையவா சினைவணங்க
வள்ளலார் வாசீச ரவர்வணங்கா முன்வணங்கத்
துள்ளுமான் மறிக்கரத்தார் தொண்டரெலாந் தொழுதார்த்தார். (௩௬௭)

கமுகலக்கோன் நிருநாவுக் கரசருடன் கலத்தருளிச்
செழுமதியந் தவழ்சோலைப் புத்தருத்தித் திருப்பதியின்
மழுவினொடு மாணேந்து திருக்கரத்தார் மலர்த்தாள்க
தொழுதுருகி யின்புற்றுத் துதிசெய்தங் குடனிருந்தார். (௩௬௮)

வல்லமணர் தமைவாநில் வென்றது உம் வழுதிபாற்
புல்லியக ளிமிர்ந்ததுவுந் தண்பொருத்தப் புனனாட்டி
லெல்லையிலாத் திருநீறு வளர்த்ததுவு மிருத்தவத்தோர்
சொல்லவது கேட்டுவந்தார் நாயபுகழ் வாசீசர். (௩௬௯)

பண்புடைய பாண்டிமா தேவியார் தம்பரிவு
சண்புடைய குலச்சிறையார் பெருமையுஞ் சந்தையிலவ
ரெண்பெருக வுரைத்தருள வெல்லையில்சீர் வாசுசர்
மண்குலவு தயிழ்நாடி காண்பதற்கு மனங்கொண்டார். (௪௦௦)

பிரமபுரத் திருமுனிவர் பெருந்தொண்டை கன்னாட்டி
லரனுறையுந் தானங்க ளிணைத்திறைஞ்சிப் பாடுவதற்
குரனுடைய திருநாவுக் கரசருரை செய்தருளப்
புரமெரித்தார் திருமகனார் புத்தருத்தி தொழுதகன்றார். (௪௦௧)

ஆண்டவர சங்கணர்ச் சருள்பெற்றப் பதின்மும்
பாண்டிகாட் டெழுந்தருளும் பான்மையராய்த் தென்னிசைபராய்த்
காண்டகைய திருப்புத்தார் பணித்தேத்திக் கதிராமதியந்
தண்டுகொடி மதின்துறைத் திருவால் வாய்சேர்த்தார். (௪௦௨)

சென்றணைந்து மதுரையினிற் திருந்தியதூற் சங்கத்து
ளன்றிருந்து தமிழாராய்த் தருளியவங் கணர்கோயின்
முன்றிலினை வலங்கொண்டு முன்னிறைஞ்சி யுன்புக்கு
வன்றினிமால் விடையாரை வணங்கிமகிழ் வொடுந்தினைத்தார். (௪௦௩)

எய்தியபே ரானந்த வின்பத்தி னிடைமூங்கி
மொய்திகழுஞ் சடையானை முளைத்தானை யென்றெடுத்துச்
செய்தவத்தோர் தாண்டகச்செந் தமிழ்பாடிப் புறத்தணைவார்
கைதொழுது பணித்தேத்தித் திருவுள்ளங் களிசிறந்தார். (௪௦௪)

சீர்திகழும் பாண்டிமா தேவியார் திருமேனி
சேரவரு ளுடையதறை கூனிமிர்த தென்னவனார்
பார்பரவுங் குலச்சிறையார் வாசீசர் தமைப்பணிவுற்
ருரிலாக் காதனயிக வடிபோற்ற வங்கிருந்தார். (௪௦௫)

திருவால் வாயமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும்பொருணா
றருவானே நேரிசையுந் தாண்டகமு முதலான
பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடிப் பேணுதிருப் பணிசெய்து
மருவார்முப் புரமெரித்தார் பூவணத்தை வந்தடைந்தார். (௪௦௬)

கொடிமாட நிலவுதிருப் பூவணத்துக் கோயிலினு
ணையானுக் கறிவரியார் நேர்தோன்றக் கண்டிறைஞ்சி
வடிவேறு திரிகுலத் தாண்டகத்தால் வழத்திப்போய்ப்
பொடிநீடு திருமேனிப் புனிதர்பதி பிறபணிவார். (௪௦௭)

தென்னிலங்கை யிராவணன்நன் சிரமீரைர் துந்துணித்த
மன்னவனா யிராமனுக்கு வரும்பெரும்பா தகந்தீர்க்கும்
பிள்ளைகரைத் தொழுவதற்கு நினைந்துபோய்ப் பெருமகிழ்ச்சி
துன்னிமனங் கரைந்துருகத் தொழுதெழுந்தார் சொல்லரசர். (௪௦௮)

தேவர்தொழுந் தனிமுதலைத் திருவிரா மீச்சுரத்து
மேவியசங் கரணையெதிர் சின்னவிரும்பு புறுமொழியாற்
பாவுதிரு நேரிசைகண் முதலான தயித்பாடி
நாவரசர் திருத்தொண்டி நலம்பெருகச் செய்தமரந்தார். (௪௦௯)

அங்குறைந்து கண்ணுதலா ரருள்குடி யகன்றுபோய்ப்
பொங்குதமிழ்த் திருகாட்டுப் புறம்பணைசூழ் கெல்வேலி
செங்கண்விடை யார்மன்னுந் திருக்கானப் பேர்முதலா
வெங்குறித் தானங்க் கொல்லாமபுக் றஞ்சுவார். (௪௧௦)

தொழுதுபல வகையாலுஞ் சொற்றொடைவண் டயித்பாடி
வழுவிறிருப் பணிசெய்து மனங்க்கிடிந் தெப்பொழுது
மொழுகியகண் மொழிபுனலு மோவாது சிவன்றூள்க
டமுலியசின் தையிலுணர்வுத் தங்கியநர் மையிற்சரித்தார். (௪௧௧)

தேம்பொழில்குழ் செத்தமிழ்தாட் டினிலெங்குஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பாம்பணிவார் பமைப்பணிவார் பொன்னிகா டதுவணைந்து
வாம்புனல்குழ் வளநகர்கள் பின்னுப்போய் வணங்கியே
பூம்புகலூர் வந்தடைந்தார் பொய்ப்பாசம் போக்குவார். (௪௧௨)

பொய்கைசூழ் பூம்புகலூர்ப் புனிதர்மலர்த் தாள்வணங்கி
கைபுமணப் பரிவோடு நாடோறுந் திருமுன்றிற்
கைகலர்த் திருத்தொண்டி செய்துபெருங் காதுலுடன்
வைகுநா ளெண்ணிற்த் வண்டபிழ்மா லைகண்மொழிவார். (௪௧௩)

சின்னதிருத் தாண்டகமுந் திதனித் தாண்டகமு
மன்றுறைவார் வாழ்பதிகள் வழத்துதிருத் தாண்டகமுங்
தொன்றமைலர்ச் சடையார்பாற் குறைத்ததிரு நேரிசையுந்
துன்றுதனி நேரிசையு முதலான தொழுத்துரைத்தார். (௪௧௪)

ஆருயிரின் திருவிருத்தத் தசுபரா ணத்தடைவு
பார்பரவும் பாவநா சப்பதிகம் பன்முறையு
நேர்படநின் றறைகூவுந் திருப்பதிக முதற்பிறவும்
பேரருளின் கடலளிக்கும் பெருமானைப் பாடினார். (௪௧௫)

ஆந்நிலைமை துனிலாண்ட வரசுபணி செய்யவவர்
நன்னிலைமை காட்டுவார் நம்பர்திரு மணிமுன்றி
நன்னிலவரு முழுவா நுழைந்தவிடந் தானெங்கும்
பொன்னிவெடு நவமணிகள் பொலிந்திலங்க வருள்செய்தார். (௪௧௬)

செம்பொன்னு நவமணியுஞ் சேண்விளங்க வாங்கவையு
மும்பர்பிரான் நிருமுன் லி ஹுருன்பருக்கை யுடனென்க
வெம்பெருமான் வாசீச குழுவாரத் தினிலெந்தி
வம்பலர்மென் பூங்கமல வாவியினிற் புசுவெறிந்தார். (சகஎ)

புல்லோடுங் கல்லோடும் பொன்னோடு மணியோடுங்
சொல்லோடும் வேறுபா டிலாநிலைமை துணிந்திருந்த
நல்லோர்முன் நிருப்புகலூர் நாயகனார் திருவருளால்
வல்லோடு நுதன்மடவார் விசம்பூடு ஊத்திழிந்தார். (சகஅ)

வானகமின் னுக்கொடிகள் வந்திழிந்தா லெனவந்து
தானகிறை சுருதிகளிற் றருமலங்கா ரத்தன்மை
கானவழு தம்பரப்புங் கனியாயி லொளிபரப்பப்
பானனெடுங் கண்கள்வெளி பரப்பியிசை பாடுவார். (சகக)

கற்பகப்பூத் தளிரடிபோங் காமருசா ரிகைசெய்ய
வற்பலமென் முகிழ்வீரல்வட் டணையோடுங் கைபெயரப்
பொற்புறமக் கையின்வழி பொருகயற்கண் புடைபெயர
வற்புதப்பொற் கொடிநுடங்கி யாடுவபோ லாடினார். (சஉ௦)

ஆடுவார் பாடுவா ரலர்மாரி மேற்பொழிவார்
கடுவார் போன்றனைவார் குழலவிழ விடைநுடங்க
வோடுவார் மாரவே ஞடன்மீன்வா ரொளிபெருக
நீடுவார் துணிலசைய நிற்பாரு மாயினார். (சஉ௧)

இத்தன்மை யரம்பையர்க ளெவ்விதமுஞ் செயல்புரிய
வத்தனார் திருவடிக்கீழ் கிளைவகலா வன்புருகு
மெய்த்தன்மை யுணர்வுடைய விழுத்தவத்து மேலோர்தஞ்
சித்தநிலை திரியாது செய்பணியின் றிலைன்றார். (சஉ௨)

இம்மாயப் பவத்தொடக்கா மிருவினைக டமைநோக்கி
பும்மாலிக் கென்னகுறை புடையேன்யான் நிருவாரு
ரம்மானுக் காளானே னிலையென்மி னீரென்று
பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலு ளெனுந்திருத்தாண் டகம்புகன்றார். (சஉ௩)

மாதரவர் மருங்கணைய வந்தெய்தி மதனவசக்
காதலவர் புரிந்தொழுருங் கைதவங்கள் செய்திடவும்
பேதமிலா வோருணர்வீற் பெரியவரைப் பெயர்விக்க
யாதுமொரு செயலில்லா மையிலிறைஞ்சி யெதிரகன்றார். (சஉ௪)

இங்கிலைமை புலகேழு மெய்தவநிற் தியல்பேத்த
மன்னியவன் புறுபத்தி வடிவான வாசீசர்
மின்னிலவுஞ் சடையார்தம் மெய்யருடா னெய்தவரு
மங்கிலைமை யணித்தாகச் சிலநான்கு கமர்ந்திருந்தார். (சஉ௫)

மன்னியவந் தக்கரண மருவுதலைப் பாட்டினுந்
நன்னுடைய சாணை தமியேனைப் புசுலூர
னென்னையினிச் சேவடிக்கீழ் திருத்திடுமென் றெழுதின
முன்னுணர்வின் முயற்சியினுந் நிருவிருத்தம் பலமொழிந்தார். (சஉ௬)

மண்முதலா முலகேத்த மன்னுதிருத் தாண்டகத்தைப்
புண்ணியா வுன்னடிக்கே போதுகின்றே நெனப்புகன்று
நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடி வேயாகி
யண்ணலார் சேவடிக்கே முண்டவர செய்தினார்.

(சஉஎ)

வானவர்கண் மலர்மாரி மண்ணிறைய விண்ணுலகின்
மேனிறைந்த வைந்துபே ரியவொலியும் விரிஞ்சன்முதல்
யோனிகளா யினவெல்லா முண்ணிறைந்த பெருமகிழ்ச்சி
தானிறைந்த சித்திரையிற் சதயமார் திருநாளில்.

(சஉஅ)

அடியேனென னாதரவா லாண்டவர சின்சரிதப்
படியையா னறிந்தபடி பகர்ந்தேனப் பாமுனிவன்
கடிமலர்மென் சேவடிகள் கைதொழுது குலச்சிறையார்
முடிவில்புகழ்த் திருத்தொண்டின் முயற்சியினை மொழிகின்றேன்.

(சஉக)

திருநாவுக்கரசுநாயனாபுராண முற்றிற்று.

கூ திருவிருத்தம் - ௧,௬௬௬.

சு ச ன ம்.

க. கற்புநிலை வழுவாது சிவனை வழிபடல்.

கற்பாவது நாயகனிற் சிறந்ததெய்வம் இல்லை எனவும் அவனை வழிபடும் முறை
மை இது எனவும் தந்தை தாயரும், பிராமணரிடத்தும் சான்றோரிடத்தும் ஆசாரியரி
டத்தும் கடவுளைச்சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கம் இப்படி என நாயகனும் கற்பித்தவழி
நிற்றலாம். ஆதலால், சுமங்கலிக்கு, தன்கணவனை வணங்கி அவனுக்கு ஏவல்செய்
தலே மேலாகிய தருமமாம். ஏவல் செய்துவரும்பொழுது, பரமபதியாகிய சிவனை
வழிபடல்வேண்டும் என்னும் விருப்பம் உண்டாகில்; தனக்கெனச் சுதந்தரம் இல்லா
மையால், கணவனது அனுமதியைப்பெற்று, ஆசாரியரை அடைந்து சிவதீட்சைபெற்று,
கணவனுக்குச் செயற்பாலதாகிய ஏவலின் வருவாது சின்னே சிவனை விதிப்படி வழி
படுக. கணவன் இறந்துவிடில்; ஆபரணங்கள் அணியாதொழிதலும், வெற்றிலை
பாக்கை ஒழித்தலும், ஒருபொழுது பதலிலே உண்டலும், பாயல்வேண்டாது தரை
யிலே நித்திரைசெய்தலும், ஐம்புலன்களை அடக்கலும், சிவபுண்ணியங்களை விதிவழு
வாது செய்தலும் வேண்டும். இதற்குப்பிரமாணம். சிவதருமோத்தரம். “ஏந்திழைக்
குப் பதியேவ லியற்றுதலே நியதி யீசனினைத் தானணைய வேசறடி பெருகிற்—காந்த
னனு மதிபெற்றுக் கைக்கொள்க பூசை கலித்திடினே யிருதுகலுழ்ந்தொரு மூன்று
நாளும்—வாய்ந்திட்செய் துடற்சுத்தி மற்றையர்நீர் தரவே மானதபூ சனைபுரிக மற்
றையநாட் புனலுட்—டோய்ந்தருந்திக் கவ்லியத்தைச் சூட்டுகபோ தரற்குச் சூதக
முன் பெருநோய்முன் சூட்டுவிக்க பிறரால்.” எ-ம். வாயுசங்கிதை. கருநெறிக் கூந்த
லார்க்குக் கணவரை வணங்க ரூணே—புரியநற் தரும மாரு மொண்டிறற் கணவர்
சொல்லாற்—பருவரை பயந்த நங்காய் பணிந்தனம் பாதம் போற்றிப்—புரியவழி
மலர்க லேயிப் பூசனை புரிதலாமால். கணவர்த் மேவல் பூண்டு கற்பினி லொழுகிடா
தார்—நணுகருங் கொடிய வெய்ய நாகினு ளழுந்து வாராற்—பணிவுறு கணலூர்

தம்மையிகந்துநாற் பான்மை யின்றி—யணிகலன் றறந்த மாதர் தன்மையை யன்றோ வாமே. தரையினிற் கிடத்த றுன கல்கிட நயங்கு நீரி—லரியவெண் ணீற்றின் மூழ்க லன்பொடு கமைப்பு சித்த—லொருபக லுண்டு வைக லட்டமி பதினாண் கோடு—மரு வுபுரணையி லுண்டி யொழிச்சிடல் வழக்க தாமே.” எம். காசிகண்டம். “மருவு காதலன் மாய்த்தின் மங்கைய—ஒராருப கற்பொழு துண்டரும் பாகிலை—விரியும் பாயல் வெறுத்துமண் மேற்ற ஞ்சி—யரிய கோன்புக ளாற்றிட வேண்டுமால். சுடர் செப் பொற்கல னீத்திடுந் தோகையர்—கடவுள் பூசனை காதலி னுற்றியு—முடல மாசுனை வுள்ளாயிர் நீத்திடா—தடகு மூல மருச்சிட வேண்டுமால்.” எம். வரும்.

இப்புராணத்திலே சுட்டப்பட்ட நிலகவதியார், தம்மைக் கலிப்பகையார் விவாகம் செய்கிலர் ஆயினும், அவர் இறந்தமை கேட்ட டனே, என்னுடைய தந்தை தாயர் கள் என்னை அவருக்கு மணம் செய்து கொடுக்க உடன்பட்டிருந்தமையால், இவ்வுயிர் அவருக்கே உரியது; ஆதலால், இவ்வுயிரை அவருயிரோடு சைலிப்பேன் என்று சாவ துணிந்தமையாலும், தம்பியாராகிய மருனீக்கியார் பொருட்டு அக்கருத்தை ஒழித்து உயிர்தாங்கிய பின்னும், இளைப்பருவத்தராய் இருந்தும் விவாகம் செய்துகொள் ளாமல், தமது வீட்டிற்குள்ளே தவனித்துக்கொண்டிருந்து, பின்னாற் திருவகைவீர ட்டானத்திற் சென்று, சிவ சின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, திருக்கோயிலிலே திரு வலகிடுதல் திருமெழுக்கிடுதல் பூக்கள் கொய்து திருமால்கள் கொடுத்தல் முதலிய திருப்பணிகள் பலவற்றை காடோறும் விதிவழுவாது சிவன்மாட்டிள்ள மெய்யன் போடு செய்தமையாலும், இவரது கற்பின்பொருமையும் மம்புலன்களை அடக்கின்ற அருமையும் சிவபர்த்திமுதிர்ச்சியும் செவ்விறற் றெவையப்பெம். இவர் இத்திருப்பணி களை மெய்யன்போடு செய்தனர் என்பது, இவர் புறச்சமயப் பரிசுழியில் வீழ்ந்த தமது தம்பியாராகிய மருனீக்கியாரை அதில் சின்றும் தூக்கி ஆளும்பொருட்டிச் செய்த வேண்டுகோளுக்கு இசைத்து, காணாதுகொண்ட சிவன் அவரைச் சூலைமோயி னால் வருத்தி ஆட்கொண்டருளினமையாலே, துணியப்பெம்.

உ சிவனது திருவருள் இவ்வுழி உண்மைநெறி கூடாதேனல்.

உலகத்திலே, சமயங்களும், அந்த அந்தச் சமயசாத்திரங்களும் அந்தச்சாத்திரங் களிலே சொல்லப்படும் பொருள்களும், ஒன்றோடொன்று ஒய்வாது பலதிறத்தன வாய் இருக்கும். இவைகள் எல்லாவற்றுள்ளும், மேலாகிய சமயம் யாது? சாத்திரம் யாது? பொருள் யாது? எனில்; இச்சமயப் பொருள்கள் எல்லாம், இது ஆகும் அது அன்று என்னும் பிணக்கு இன்றி, தன்னிடத்தே காணநிற்பது எந்தச் சமயமோ அந்தச் சமயமே சமயம்; அந்தச்சமய சாத்திரமே சாத்திரம்; அந்தச்சாத்திரத்திற் சொல் லப்படும் பொருளே பொருள். இப்படி எல்லாச் சமயப்பொருள்களையும் தன்னிட த்து அடக்கி சிற்கும் சர்ச்சமயம் சைவசித்தார்த்தமேயாம். ஆதலால், அந்தச் சம யமே சமயம்; அந்தச்சமய சாத்திரங்களாகிய வேதசிவாகமங்களே சாத்திரம்; அந்தச் சாத்திரங்களிற் சொல்லப்படும் பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருள்களுமே மெய்ப்பொருள்கள். அது “ஓதுசம யங்கள்பொரு ளுணரு தூலக் ளொன்றோடொன் றெவ்வாம் லுளபலவு மிவற்றுள்—யாதுசம யம்பொரு ளுநல் யாதிக் கென்னி விது வாகு மதுவல்ல வெணும்பிணக்க தின்றி—நீதியினு லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண சிற்பதியா தொருசமய மதுசமயம் பொரு ளு—லாதவின லிவையெல்லா மரும றையா கமத்தே யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரணடிக்கே முடங்கும்.” என்னும் சிவ ஞான சித்தித் திருவிருத்தத்தால் உணர்த.

சமயசாத்திரங்கள் எல்லாம் வேதாகமங்களிலே சுருக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கும். இவைகளைச் சமூத்திரகலச நியாயமாக உருத்திரர்களும் தேவர்களும் இருடிகளும் கத்தம் அறிவளவாகத் தனித்தனி விரித்து உட்சமய புறச்சமய சாத்திரங்களாகப் பண்ணினார்கள். ஒன்றோடொன்றொவ்வாத சாருவாகம் முதலிய பலசமயப்பொருள்களை வேதாகமங்களில் சிவன் கூறுதல் என்னை எனின்; ஆன்மாக்களது அதிகாரபேதம் பற்றி என்க. முன்னர் அதிதாமதர்களாய், மந்த மதிகளாய், லௌகிக சுகத்தையே பரமபுருஷார்த்தம் எனவும், புறமாகிய புத்திராதிகளையே ஆன்மா எனவும் அபிமானிக்கும் அதிகாரிகளைச் குறித்து, துக்கம் முதலியவற்றோடு உடன் விரவி இருத்தலால் லௌகிக சுகம் பரமபுருஷார்த்தம் அன்று எனவும், புத்திராதிகள் ஆன்மா அல்ல எனவும் உணர்த்தி, அவர்களுக்குப் புத்தி ஸ்திரமாதற் பொருட்டு நுண்பொருள் உணரும் வன்மை இன்மையால், ஞாலதேகத்தையே ஆன்மா என்றும் அதனழிவையே பரம புருஷார்த்தம் என்றும் உபதேசிக்கின்றனர். பின்னர், அதிநகூறிய தருமானுட்பாணத்தினாலே சிறிது பிரசாதம் பெற்றுச் சந்திரே சித்த சக்தி அடைந்து தேகான்மா முதலியவற்றில் பச்சாத்தாபம் உதிக்கப்பெற்ற அதிகாரிகளைக் குறித்து, தேகாதிகளில் ஏற்றிய ஆன்மத்தன்மையை மறுத்தற்குப் புத்தசாத்திரம் உபதேசிக்கின்றனர். இவ்வாறே மேலும் சோபாணங்கிரமமாக உபதேசித்தலால், லிரோதம் இன்மை தெளிக. முன்முன் உள்ள சமயங்கள் பின்பின் உள்ள சமயங்களால் வாதிக்கப்படும். வாதிக் கப்படுவது பூருவபட்சமும், வாதிப்பது சித்தாந்தமுமாம். சைவசித்தாந்தம் மற்ற எச்சமயங்களையும் பூருவபட்சம் பண்ணி நின்றலானும், அதனைப் பூருவபட்சம் பண்ணுதற்கு ஒருசமயமும் இன்மையானும், அதுவே சித்தாந்தம் எனப்படும். “சித்தாந்தமே சித்தாந்தம்; அவைக்கு வேறுனவை பூருவபட்சங்கள்.” என்று இரத்தினத்திரயத்திற் கூறப்பட்டது.

இச்சைவசித்தாந்தநூல்களை, பசுக்களாகிய நாம் பரத்திரர்களாதலால் ஒன்றனை உன்னவாறு உணர்தலும், அபன்வழிநின்றலும் இயலாவாம் எனத்தெளிந்து, சுவதந்திரராகிய சிவனை மறவாது அவரது திருவருளையே முன்னிட்டிடுத்து, விதிப்படி கற்றுணர்தல்வேண்டும். இவ்வாறே திருவருளை முன்னிட்டாது எத்துணை நூல்களைக் கற்பினும், எத்துணைத் தருமங்களைச் செய்யினும், சைவசித்தாந்தமே உண்மைகெறி என்று ஐயத்திரிபறத் துணிதலும், அக்கெறியின் மூவாது நின்றலும் கூடாவாம். திருவருளே கண்ணகக் காண்டல் வேண்டும் என்பதும், அஃது இவ்வழி உண்மைகெறியை உணர்ந்து சிவனை அடைதல் கூடாது என்பதும், “உயிரா வணயிருந் துற்று ரோக்கி யுள்ளக்கிழியி னுருவெழுதி—யுயிரா வணஞ்செய்திட டின்கைத் தந்தா லுணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்நி—யுயிரா வணமேரு தானே நேறி யமரர்கா டாளாதே யாரு ராண்ட—வயிரா வணமேயென் னம்மா னேசின் னருட்கண்ண னேக்காதா ரல்லா தாரே.” “ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடா தாரே யடங்குவித்தா லாரொருவ ரடங்கா தாரே—யோட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடா தாரே யுருகுவித்தா லாரொருவ ருருகா தாரே—பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடா தாரே பணிவித்தா லாரொருவர் பணியா தாரே—காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணு தாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.” என்னும் தேவாரங்களானும், “அவனருளாலே யவன்றான் வணங்கி.” என்னும் திருவாசகத்தானும், உணர்க.

இம்மருணீக்கியார், யாக்கைசிலையாமையையும் செல்வசிலையாமையையும் நினைந்து பல தருமங்களைச் செய்தும், பிரபஞ்சவாழ்வினது அரித்தியத்தை அறிந்து இவ்வாழ்க்கையிலே புகாமல் எல்லாவற்றையும் துறத்தும், சைவநூல்களை ஒதி உணர்ந்தும், எவ்வுயிர்க்கும் முதல்வராகிய சிவனது திருவருள் இன்மையாலன்றோ, சமணர்களது துர்ப்போதனையினாலே மயங்கி, அவர்களது ஆருகதசமயமே உண்மைகெறி என்று துணிந்து, அதிலேபிரவேசித்தார். சிவனன்றி முதல் இல்லை என்பது “சிவ

இங்கிச் சிவத்துவம் விளங்கப் பெற்று, சிவானந்தம் மேலிட்டு, சேவன் முத்தராய் இருந்தார். சிவானந்த விளக்கத்துக்கு அடையாளம் ஆனந்த அருவியும், புனகளும், வில்மலும், தழுதழுத்தலும், பரவசமும் இடையறாது எழும் அத்தியற்புத சின்மயமாகிய பாடலுமாம். இந்நாயனார் தமது தமக்கையாராலே விபூதி அணியப் பெற்று, சிவசந்நிதியை அடைந்தவுடனே, சிவனது திருவருளினாலே மலரீக்கமும் சிவத்துவ விளக்கமும் இவருக்கு உண்டாயின என்பதும், சிவானந்தம் வெளிப்பட விளங்கியது என்பதும், இங்கே “நீறணிந்தா ரகத்திருளும்” என்பதுமுதல் “அங்கங்க ளடங்க” என்பது இறுதியாய் உள்ள ஐந்து திருவிருத்தங்களால் உணர்த்தப்பட்டன. சிவானந்தம் வெளிப்பட விளங்கினமை, இன்னும் இப்புராணத்திற் பலவிடங்களில் விரித்துக் கூறியவாற்றால், உணர்க. இவரது சிவானந்த விளக்கம், இவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பதிகங்களினாலே மெய்புணர்வு உடையோர்க்கு, தெள்ளிதின் விளங்கும்.

சேவன் முத்தராவார் அளத்திற்பட்ட புற்போலச் சிவப்பிரகாசத்தினாலே போக சாதனமாயுள்ள உட்கரணங்களும் புறக்கரணங்களும் ஆகிய பசு கரணங்கள் எல்லாம் சிவகரணமாய் நிகழப் பெற்று, சகல கருவிகளோடும் கூடியிருக்கும் சாக் கிராவத்தையிலே நிரும்ப துரியாதீதத்தைப் பொருத்தினோர்களாய், பூமியின்கணுள்ள ஆன்மக்களைச் சூடேற்றும்பொருட்டுச் சஞ்சரிக்கும் இயல்புடையோராம். அது “இந்நிலையெனில்லையெல்லா மீசனிடத்தினினு மீசனெல்லா விடத்தினினு நின்ற—வந்நிலையை யறிந்தத்தக் கரணங்க ளடக்கி யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினு லறிந்து—மன்னு சிவன் நனையடைந்து நின்றவன்ற னாலே மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாகத்—துன்னியசாக் கிரமதனிற் துரியா தீதத் தோன்றமுயல் சிவானுபவஞ் சுவானுபு திகமாம்.” “சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற் சருவசங்க் கிவிர்த்தி வந்த துபோதனர்க் கிவர்கள்—பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலே யுயிரின் பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றோ—வாக்குமுடி கவித்தாசான் டவர்களரிவையரோ டனுபவித்தக் கிருத்திடினு மகப்பற்றற் றிருப்பர்—நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் றுறு நுணுவர் பிறப் பினில்வினைக ணுங்கிடாவே.” என்னுஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தங்களானும், காணுங் கரணங்க எல்லாம்பே ரின்பமெனப்—பேணு மடியார் பிறப்பகலக் - காணும்—பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையிலென்றும்—பிரியானை வாயாரப் பேசு.” என்னும் திருவாசகத்தானும் உணர்க. இத்திருநாவுக்கரசுநாயனாரும் அவ்வியல்பினையுடையரே ஆதலால், இவர் அருளிச்செய்த தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம் சிவவாக்கியம் என்றே ஐயத்திரிபறத் துணியப்படும. இவ்வாறன்றி, பசுவாக்கியம் என்று நினைப்பினும்; அந்நினைவு அதிபாதகமாகிய சிவத்துரோகமாகி, எரிவாய் நரகம் பயத்தேவிடும். இவர் வாக்கியம் சிவவாக்கியம் என்றே துணிந்து, சருவான்மாக்களும் அதனை ஒதி உணர்ந்து முத்தி பெற்றுய்தற்பொருட்டன்றோ, கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவன், யாவரும் கேட்ப, இவருக்கு நாவுக்கரசு எனப் பெயர் கொடுத்தருளினார்.

சிவஞானிகள் சரியை முதலியன செய்யவேண்டவதின்மன்றோ; அங்ஙனமாக, இத்திருநாவுக்கரசுநாயனார் சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று, சிவனைத் தரிசித்து வலம் வந்து வணங்கித் துதித்தல்களும், திருக்கோயிற் பிராகாரங்களினும் திருவீதிகளினும் * புற்செதுக்குதலும், பிறவும் செய்தமை என்னையெனின்; இவர் பசுத்துவம் நீங்கித் தஞ்செயலற்றுச் சிவனேயாய் நின்றமையால், இவை எல்லாம் இவர் செயலாகாது சிவன் செயலேயாய் நிகழ்ந்தன என்க. அது “நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்ன

* திருக்கோயிற் பிராகாரங்களிலும் திருவீதிகளிலும் உள்ள புல்லைச் செதுக்குதல் சிவபுண்ணியம் என்பது “செக வாலயத் தூர்ப்பது திருமெழுக்தெதல்—புணர்மு கந்தெமை யாட்டுவித் தெமக்கெனப் புரித—நின்னு மாலயத் தகவையி நெழுந்தபுற் தேத—நனை துந்துணர் நான் மல ரெடுத்துட னல்ல.” என்னும் உபதேசகாண்டச் செய்யுளானும், அறிக.

தன்—தன்செய ருனையென் றந்தி பற—தன்னையே தந்தானென் றந்தி பற.” என் னும் திருவுத்தியாரானும் உணர்க. இங்ஙனம் இவையெவ்வாம் சிவன்செயலாய் நிகழ் தல் எந்நாக்கெனின், ஆன்மாக்களுக்கு அறிவுறுத்தி அவர்களை உய்வித்தற்பொருட்டெ ன்க. அது சிவன் தக்பிணமூர்த்தியாய், திருக்கையிற் செபமால்கொண்டு செபம் பண் ணுதல் உயிர்களுக்கு உய்புகேறி காட்டுதற்பொருட்டாதல் போலும் என்க. இங்நாய னர் செயலெல்லாம் உயிர்கள் பொருட்டே நிகழ்த்தன என்பது, “அன்ன தன்மையர் கயிலையை யணைவதற் கருளார்—மன்னு தீந்தமிழ் புலியின்மேற் பின்னையும் வழுத்த— நன்னெ டும்புநற் றடமு மொன் றடன்கொடு கடந்தார்—பன்ன கம்புனை பரம ரோர் முனிகராம் படியால்.” என இங்கும் குறிப்பிக்கப்பட்டமை காண்க. சிவஞா னிகள் சரியை கிரியை முதலியவற்றைத் தாங்களாகவே வேண்டா என்று விவதும் இல்லை; செய்துவரல்வேண்டும் என்று சங்கற்பித்துச் செய்வதும் இல்லை; நித்திரை செய்வோர் கையிற் பொருள் அவதரியாது தானே போதல்போல், சிவஞானிகளுக் குச்சரியை கிரியை முதலியன வெல்லாம் தாமே கீழ்கும், இவ்வாறன்றி, தாங்களே இவற்றைச் செய்யாதொழிந்தோர் புகத்து வீழ்வர். அது “குறிப்பிடங் காலந்திக்கா சனங்கொன்கை குலங் குணஞ்சர்—சிறப்புற விரதஞ் சல்ல தவஞ்செபத் தியான மெல்லா—மறத்தற கொழிதல் செய்தன் மருவிடா மன்னு செய்தி—யுறக்குறு பவர் போல் வாய்கை யொழித்தவை யொழித்து போமே.” எனச் சிவப்பிரகாசத்தினும் “ஞாலகீதியு ளன்மறை கீதியும்—பாலருள் மத்தர் பிசாசரி லெனவு—முறங்கி னோன் கை வெறுப்பாக் கெண்டி—தானே தவிர தானும் புரியா—தொழிந்திடி னிரயத் தழுத்து திடமே.” எனச் சங்கற்ப பிராகாரணத்தினும் கூறுமாற்றற் றெனிக.

இங்நாயனர் இவ்வுண்மை நிலையைப் பொருத்திய பெருந்தகைமையினர் என்பது, சமணர்கள் இவரை மிக்க சூட்டினை உடைய சித்தரையில் எழுளாள் இருத்தியும், நஞ்சு கலந்த பாலும் அன்னமும் உண்பித்தும், இவரைக் கொல்லும்பொருட்டு யானையை எவியும், இவரைக் கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிக் கடனிலே தள்ளியும், அவைகள் சிறி தாயினும் இவரை வாதிக்காமையானும்; தமது வேண்டுகோளின்படி சிவனது திருவ ருள்னாலே தமது தோயிலே குலக்குறியும் இடபக்குறியும் பொறிக்கப்பட்டமையா யானும், அப்பூதியடிகளையாரது புத்திரர் விஷத்தினால் இறந்தபோது அவரை உயிர்ப் பித்தமையானும், திருவழியிழலையிலே சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்தற் பொருட் டிச் சிவனிடத்தே படிக்காசு பெற்றமையானும், வேதாரணியத்திலே வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட திருக்கதவு திறக்கப் பாடினமையானும், திருப்பைஞ்ஞீ லிக்குச் செல்லும் வழியிலே சிவனிடத்தே பொதிசோறு பெற்றமையானும், திருவை யாற்றிலே கைலாசத் தரிசித்தமையானும், செவ்விற றுணியப்பபிம். இவை எல்லாம் இவ்வுண்மை நிலையிலாதாரால் இயலா என்பது “தரியங் கடந்தசுடர்த் தோகையுட னென்றும்—பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான் - றுரியத்தைச்—சாக்கிரத்தே செய்ந்ரு ளித் தான்செய்யுற் தன்மைகளு—மாக்கிடம் வந் தன்பாக் கவன்.” “கொல்கரியி னீற் றறையி னஞ்சற் கொலையெவிர்த்தல்—கல்லே மிதப்பாக் கடனீந்த - னல்ல—மருவார் மறைக்காட்டில் வாயிறிற் பித்த—றிருவாழா ராளி செயல்.” எனத் திருக்களிற்றுப் படியாரிற் கூறுமாற்றானும், உணர்க. இன்னும் இவர் சிவனது ஆஞ்ஞாலயினாலே தமது உழவாரம் அழைந்த இடங்கனெங்கும் பொன்னும் நவரத்தினங்களும் கிடக்கக் கண் டும், அவைகளைப் பருக்கைக்கற்களோடு சமமாக எண்ணி, உழவாரத்தில் ஏற்கிக் ருளத் திலே விழ எறிந்து விட்டமையானும், அரம்பையர்கள் தம்முன் நின்று தம்மை

மோகிப்பிக்கும் பொருட்டுப் பலமுயற்சிகள் செய்தும், தமது சித்தநிலை சிறிதும் வேறுபடாது தாம் செய்யும் திருப்பணியிலேயே உறுதிக்கொண்டு நின்றமையானும், இவரது பெருமை தெளியப்படும். இவ்வருமை “ஓடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்.” எந்திழையார் தஞ்சையனத் தெய்தித்தம் மெய்தொடினுங்—காய்துவர்த்த லேதுறவு காண்.” என்னும் திருவாக்குகளால் அறிக. இவர் பரமுத்தி பெற்றமை இக்கே “புண்ணியா வுன்னடிக்கே போதுகின்றே நெனப்புகன்று—நண்ணரிய சிவானந்த ஞான வடிவேயாகி—யண்ணலார் சேவடிக்கி ழாண்டவர செய்தினார். என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால், இந்நாயனார், ஆன்மாக்கள் புறச்சமயப்படுகுழியில் வீழாது சைவமே சற்சமயம் என்று தெளிந்து, அதன்வழி நின்று சிவனை வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டு, தமது செயல்களானும், திருவாக்குகளானும், மெய்யறிவுச் சுடர் கொளுத்திய சமயகுரவராயினார் என்பது, தெளிந்திற் பெறப்படும். ஆதலால் பரசமயங்களிற் புகாது சிவனை பரமபதி எனத் துணிந்து, இந்நாயனார் காட்டியவாறே யிபூதி உருத்திராபட்டம் என்னும் சிவசின்னங்கள் தரித்து, சிவனை இடையறாது மேன்மேலும் பெருகிவளரும் மெய்யன்பினோடு மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் மூன்றினாலும் வழிபட்டு உய்தலே நாம் அருமையாகப் பெற்ற இச்சர்த்தினால் பெறப்படும் பயன் என்பது தெளிக. ஓதுவார்க்கும் கேட்பார்க்கும் ஆன்மை வளர்த்து, கருங்கண்மனமும் கரைந்துருகச் செய்யும் பெருஞ்சிறப்பினதாகியும், காமுகருக்கு இளம்பெண் களுடைய வசனம்போலச் சிவனுக்குப் பிரீதியைச் செய்யும் இயல்பினதாகியும் விளங்கும் இந்நாயனாரது தேவாரத்தைச் சித்தசமாதானத்தோடும் மெய்யன்போடும் விதிப்படி ஒதி உணர்க.

குலச்சிறைநாயனர்புராணம்.

பன்னு தொல்புகழ்ப் பாண்டிசன் ஞாட்டிடைச்
செந்நெ லார்வயற் றீங்கரும் பின்னயற்
துன்னு பூகப் புறம்பணை குழ்த்தது
மன்னு வண்மையி னார்பண மேற்குடி.

(க)

அப்ப திக்கு முதல்வர்வன் ரெண்டர்தா
மொப்ப ரும்பெரு நம்பியென் றேதிய
செப்ப ருஞ்சீர்க் குலச்சிறையார் திண்மை
வைப்பி னற்றிருத் தொண்டின் வழாதவர்.

(உ)

காரணங்கண் ணுதற்கன்ப ரென்னவே
வார மாகி மகிழ்த்தவர் தாண்மிசை
யாரு மன்பொடு வீழ்த்தஞ் சலிமுகிழ்த்
தீர நன்மொழி யெய்த விசைத்துளார்.

(ஈ)

சூறியி னான்கு குலத்தின ராயினு
நெறியி னக்குல நீங்கின ராயினு
மறிவு சங்கரற் கன்ப ரெனப்பெறிற்
செறிவு றப்பணித் தேத்திய செய்கையார்.

(ஊ)

உலகர் கொள்ளு நலத்தின ராயினு
மலகி நீமைய ராயினு மம்புலி
யிலகு செஞ்சடை யாரடி யாரெனிற்
றலமு றப்பணிந் தேத்திந் தகைமையார். (௮)

பண்பின் மிக்கார் பலரா யணையினு
முண்ப வேண்டி யொருவ ரணையினு
மெண்பெ ருக்கிய வன்பா லெதிர்கொண்டு
நண்பு கூர்ந்தமு னாட்டு நலத்தினார். (சு)

பூதி கோவணஞ் சாதனத் தாற்பொலிந்
தாதி தேவர்த மஞ்செழுத் தாமவை
யோது நாவணக் கத்தா லுரைப்பவர்
பாத நாளும் பரவிய பண்பினார். (எ)

இன்ன நல்லொழுக் கத்தினு ிநில்சீர்த்
தென்ன வன்னெடு மாற்றகுச் சீர்திகழ்
மன்னு மந்திரி கட்டுமே லாகியா
ரொன்ன லார்ச்செற் றுறுதிக்க ணின்றனார். (அ)

ஆய செய்கைய ராயவ ராறணி
நாய னார்கிருப் பாத நவின் றனார்
பாய சீர்புனை பாண்டிமா தேவியார்
மேய தொண்டுக்கு மெய்த்தொண்டராயினார். (க)

புன்ன யத்தரு கந்தர்பொய் கீக்கவுந்
தென்ன னாடு திருநீறு போற்றவு
மன்னு காழியர் வன்னலார் பொன்னடி
சென்னி சேர்த்தி மகிழ்த்த சிறப்பினார். (க௦)

வாநிற் றோற்ற வமணரை வன்கழுத்
நீது நீங்கிட வேற்றுவித் தார்நிறம்
யாது போற்றினேன் மேலினி யேத்துகேன்
வேத நீதி யிழலைக் குறும்பர் தான். (க௧)

குலச்சிறைநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

அ. திருவிருத்தம் - ௧,௭௧௦.

சு ச ன ம்.

க. சிவன்டியார் பத்தி.

சிவன் சுவதந்திரர் நாம் பரதந்திரர் வெனுக்கும் வெபத்தர்களுக்கும் நாம் அடிமை என்று தெளிந்த மெய்புணர்வு உடையோர், தாம் எத்துணைச் செல்வத்தோடும் எத்துணை அதிகாரத்தோடும் கூடியிருப்பினும், நெறிதாயினும் அவைகளாலே அகல் ளாரம் கொள்ளாமல், சிவன்டியார்களைக் கண்டால், அவர்கள் எக்குலத்தர்களாயினும்,

அவர்களைச் சிவன் எனவே பாலித்து, எதிர்கொண்டு வணங்கித் துதித்து, விதிப்படி அமுதசெய்விப்பர். இப்படிச் சிவனடியாரிடத்து அன்புடையவரே சிவனிடத்து அன்புடையர் என்று தெளியப்படுவர். அகங்காரம் முதலியன உடையோர் சிவனது திருவருளை அடையார்கள். அது “ஒருமையுட னீசனரு னோங்கி யென்றற் றங்க— லருமை யருமை யருமை - பெருமையிடம்—பாங்காரங் கோப மபிமான மாசையி வை—நீங்காத போது தானே.” என்னும் சிவபோகசார வெண்பாவால் அறிக. இக் குலச்சிறைநாயனார், தாம் பெருஞ்செல்வரும் பாண்டியனுக்கு முதன்மந்திரியாருமாய் இருந்தும்; சிறிதும் செருக்கு உறுது, இச்சிவபுண்ணியத்தைச் செய்தமையால், சிவனிடத்தே மெய்யன்புடையர் என்பது தெள்ளிதிற்றுணியப்படும். இவரது பத்தித்திறம் “வெற்றவே யடியா ரடியிசை வீழும் விருப்பின்ன வெள்ளை றணியுங்—கொற்றவன் றனக்கு மந்திரியாய குலச்சிறை குலாலின் றேத்து—மொற்றைவென் விடைய னும்பரார் தலைவ னுலகினி லியற்கையை யொழிந்திட்—டற்றவர் கற்ற சிவனுறை கின்ற வாலவா யாவது மிதுவே. கணங்களாய் வரினுந் தயிராய் வரினு மடியவர் தங்களைக் கண்டாற்—குணங்கொடு பணியுங் குலச்சிறை பரவுங் கோபுரஞ் சூழ்ம ணிக் கோயின்—மணங்கமழ் கொன்றை வானராமதியம் வன்னிவண் கூவிள மாலே—யணங்குவீற் றிருந்த சடைமுடி யண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. நலமில ராக நல மதுண் டாக நாடவர் நாடறி கின்ற—குலமில ராகக் குலமதுண் டாகத் தவம்பணி குலச்சிறை பரவுங்—கூலமலி கரத்தன் மூவிலை வேலன் கரியுரி மூடிய கண்ட—னலைமலி புனல்சேர் சடைமுடி யண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. நாவணங் கியல்பா மஞ்செழுத் தோதி நல்லராய் நல்லியல் பாகுங்—கோவணம் பூதிசாதனங் கண்டாற் றெழுதெழு குலச்சிறை போற்ற—வேவணங் கியல்பா பிராவணன் றிண்டோ ளிரு பது நெரிதர ஆன்றி—யாவணங் கொண்ட சடைமுடி யண்ண லாலவா யாவது மிதுவே. தொண்டரா யுள்ளார் திசைதிசை தோறுந் தொழுதுதன் குணத்தினைக் குலாவக்—கண்டொ டோறு மின்புறுகின்ற குலச்சிறை கருதின் றேத்தக்—குண் டரா யுள்ளார் சாக்கியர் தங்கன் குறியின்க ணெறி யிடைவாரா—வண்டர்நா யகன்ற னமர்ந்துவீற் றிருந்த வாலவா யாவது மிதுவே.” எனத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரார் புகழப்பட்டமை காண்க.

உ. சைவசமயத்தை வளர்க்க விரும்பல்.

புறச்சமயிகளுடைய துர்ப்போதனையினாலே ஆன்மாக்கள் சற்சமயமாகிய சைவத்தை விட்டு அவர்களது சமயப் படுகுழியிலே வீழ்ந்து கெடுதலைக்காணின்; மிக இரங்கிக் கவலைகொண்டு, அப்புறச்சமயங்களை ஒழித்து, சைவத்தை வளர்த்தற்கு வேண்டும் முயற்சியைச் சிரத்தையோடு செய்தல் மிக மேலாகிய சிவபுண்ணியமாம்: அது செய்யாமை மிகக் கொடிய பாதகமாம். அம்முயற்சி சிரத்தையோடு செய்யப்படுமா யின், வேண்டுவார் வேண்டியதே ஈவாராகிய சிவன் அதனை மூற்றுவித்தருளுவர். இக் குலச்சிறைநாயனார் இச்சிவபுண்ணியத்தான் மிகச் சிறப்புற்றவர் என்பது, சமணர்களுடைய பொய்ச் சமயத்தைக் கெடுத்துப் பாண்டிநாடுடெங்கும் சிறுநீற்றை வளர்க்கும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருடைய திருவடிகளை வணங்கினமையாலும், வாதினே அந்நாயனாருக்குத் தோற்ற சமணர்களைக் கழுவினே ஏற்றுவித்தமையாலும், செவ்விதிற் றெளியப்படும். இவர் இவ்வாறு செய்தபின்பு, பாண்டி நாடுடெங்கும் புறச்சமயமாகிய இருன்கெடச் சைவசமயமாகிய பேரொளி தழைத்து ஒங்கிய

௨௪௮ பெருமிழலைக்குறும்பநாயனர்புராணம்.

தன்றோ? ஆதலால், இதனின் மிக்க புண்ணியம் வேறு இல்லை எனத் தெளிந்து, சைவத்தை வளர்த்தற்குச் சிவனது திருவருளையே முன்னிட்டெக்கொண்டு இடைவிடாது பெருமுயற்சி செய்க.

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனர்புராணம்.

குத நெருங்கு குலைத்தெங்கு பலவு பூகஞ் சூழ்புடைத்தாய்
வீதி தோறு நீற்றினொளி விரிய மேவி விளங்குபதி
நீதி வழுவா நெறியினராய் நிலவுங் குடியா நெடுகிலத்து
மீது விளங்குத் தொன்மையது : பிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை. (௧)

அன்ன தொன்மைத் திருப்பதிக்க் ணதிபர் பிழலைக் குறும்பனார்
சென்னி மதியம் வைத்தவர்த மடியார்க் கான செய்பணிந்
ளின்ன வண்ண மென்றவர்தா முரையா முன்ன மெனிரேற்ற
முன்ன முவந்து செய்வாராய் முதிறு மறியின் பயன்கொள்வார். (௨)

தொண்டர் பலரும் வந்திண்டி யுண்ணத் தொலையா அமுதாட்டிக்
கொண்டு செல்ல விருந்திய முகத்து கொடுத்துக் குறைத்தடைவார்
வண்டு மருவங் குழலுமையான் கேள்வன் செய்ய தானென்னும்
புண்டிக் மகமலரில் வைத்துப் போற்றும் பொற்றிலார். (௩)

இத்தன் மையராய் சிகழுநா நெல்லை யில்லாத் திருத்தொண்டின்
மெய்த்தன் மையினே யுலகறிய விதியால் வணங்கி மெய்யடியார்
சித்த நிலவுந் திருத்தொண்டத் தொகைபாடியும் பியைப்பணிந்து
சித்த னருள்பெற் றவர்பாது தினைக்கு ரியமத் தலைன்றார். (௪)

மையார் தடங்கட் பரவையார் மணவா ளன்றன் மலர்க்கு ழல்கள்
கையாற் றொழுது வாய்வாழ்த்தி மனத்தா ளினினைக்குங் கடப்பாட்டிற்
செய்யான் கோனு நான்முகனு மறியாச் செம்பொற் றுவினைக்கீ
மூய்வான் சேர வுற்றநெறி யிதுவே யென்றன் பினிலுய்த்தார். (௫)

நாளு நம்பி யாருநர் நாம நவின்ற கலத்தாலே
யாளும் படியா வணிமாதி சித்தி யான வணைந்ததற்பின்
மூளுங் காத லுடன்பெருக முதல்வர் நாமத் தஞ்செழுத்துங்
கேளும் பொருளு முணர்வுமாம் பரிசு வாய்ப்பக் கெழுப்பினார். (௬)

இன்ன வாதே யிவரொழுத வேறு கொடிமே லுயர்த்தவர்தாம்
பொன்னின் கழல்கண் மண்ணின்மேற் பொருத்தவந்து வழுக்குரைத்து
மன்னு மோலை யவைமுன்பு காட்டி யாண்ட வன்றொண்டர்
சென்னி மதிதோய் மாடமலி கொடுங்கோ ளுரைச் சேர்வுற்றார். (௭)

அஞ்சைக் களத்து நஞ்சுண்ட வழுதைப் பரவி யணைவுறுவார்
செஞ்சொற் றமிழ்மா லைகண்மொழியத் தேவர் பெருமா னருளாலே
மஞ்சிற் றிகழும் வடகயிலைப் பொருப்பி லெய்த வரும்வாழ்வு
நெஞ்சிற் றெய்யி லிங்குணர்ந்தார் நீடு மிழலைக் குறும்பனார்.

(அ)

மண்ணிற் றிகழும் திருநாவ லூரில் வந்த வன்றொண்டர்
நண்ணற் கரிய திருக்கயிலை நானே யெய்த நான்யிரிந்து
கண்ணிற் கரிய மணிகழிய வாழ்வார் போல வாழேனென்
நெண்ணிச் சிவன்றா யின்றேசென் றடைவன் யோகத் தாலென்பார்.

(க)

நாலு கரணங் களுமொன்றாய் நல்ல வறிவு மேற்கொண்டு
காலும் பிரம நாடிவழிக் கருத்துச் செலுத்தக் கபாலாகடு
வேல வேமுன் பயின்றசெறி யெடுத்த மறைமூ லந்திறப்ப
மூல முதல்வர் திருப்பாத மடைவார் கயிலை முன்னடைந்தார்.

(க0)

பயிலச் செறிந்த யோகத்தாற் பரவை கேள்வன் பாதமுறக்
கயிலைப் பொருப்ப ரடியடைந்த பிழலைக் குறும்பர் கழல்வணங்கி
மயிலைப் புறங்கொண் டென்சாயன் மகடர் சிவாவி யாழினொடுங்
குயிலைப் பொருவுங் காரைக்கா லம்மை பெருமை கூறுவாம்.

(கக)

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனாற்புராணம் முற்றிற்று.

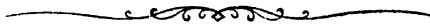
திருவிருத்தம் - க, எ, உ, க.

சு ச ன ம்.

குருபத்தி முதிர்ச்சி.

கண்மணியானது இது நன்று நினைத்து என்று காட்டுதல்போலச் சற்குருவா
னவர் இது நன்னெறி இது சீரென என்று உணர்த்துகோராதலால், அவரைச் சிவபெ
ருமான் எனவே பாலித்து, சியமமாக மனம் வாக்குக் காயங்குளினாலே சிரத்தையு
டன் வழிபடுவோர் சித்தி முத்திகளைப் பெறவர். அது “சிவனே சிவஞானி யாதலாற்
சுத்த—சிவனே யெனவடி சேரவல் லார்க்கு—சுவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்
ணும்—பவமான தின்றிப் பரலோக மாமே. தெளிவு குருவின் நிருமேனி காண்ட—
நெளிவு குருவின் நிருவார்த்தை கேட்ட—நெளிவு குருவின் நிருநாமஞ் செப்ப—
நெளிவு குருருபஞ் சித்தித்த றானே.” எனத் திருமந்திரத்திற் கூறுமாற்றால் அறிக.
இப்பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார் உலகம் உய்யும்பொருட்டுத் திருத்தொண்டத்
தொகை அருளிச்செய்த சமயகுரவராகிய சுந்தரமூர்த்திகளையுரை சியமமாகச் சிரத்
தையோடு சித்தித்துத் துதித்து வணங்கினமையாலன்றோ, அணிமா முதலிய அட்ட
சித்திகளையும் பெற்று, ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமே தமக்குச் சுற்றமும் பொருளும் உணர்வும்
எனக்கொண்டார். இவரது குருபத்தி முதிர்ச்சி, சுந்தரமூர்த்திகளையுரை உத்தரகைலா
சத்தை அடைவதை முன்னுணர்ந்து, தாம் அவரைப் பிரிதலாற்றாமையால் முதலாண்
யோகமுயற்சியினாலே பிரமரந்திரவழியால் உடலினின்றும் பிரித்து, திருக்கைலா
சத்தை அடைந்தமையாலே, செவ்விதித்தெளியப்படும்.

காரைக்காலம்மையார் புராணம்.

மானமிகு தருமத்தின் வழிசீன்று வாய்மையினி
ஊனயில்சீர்ப் பெருவணிகர் குடிதுவன்றி யோங்குபதி
கூனல்வளை திரைசுமந்து கொண்டேறி மண்டுகழிக்
காணன்மிசை யுலகுவளம் பெருகுதிருக் காரைக்கால். (க)

வங்கமலி கடற்காரைக் காலின்கண் வாழ் வணிகர்
தங்கன்குலத் தலைவனார் தனத்தத் தூதவத்தா
லங்கவர் பாற் றிருமடத்தை யாதரித்தா னெனவந்து
பொங்கியபே ரழகுமிகப் புரிதவதி யாற்றித்தார். (உ)

வணிகர்பெருங் குலம்விளங்க வந்துழிற் றாருய்ய
ணணிகளர்மெல் லடிதளர்தற் றசையுடைப் பருவத்தே
பணிமணிவார் கடற்கடிமை படுகியரும் பாங்குபொற்
தணிவில்பெரு மனக்காத ததும்பவரு மொழிபயி ற்றார். (ங)

பல்பெருகற் கிளையுலப்பப் பயில்பருவச் சிதப்பெல்லாந்
செல்வயிகு தந்தையார் திருப்பெருகுந் செயல்புரிய
மல்குபெரும் பாராட்டின் வளர்கின்றார் விடையவர் பா
லங்கியவன் புடனழகின் கொழுந்தெழு வ நெனவளர்வார். (ச)

வண்டல்பயில் வனவெல்லாம் வளர்மதியம் புனைந்தசடை
யண்டர்பிரான் நிருவார்த்தை யணையவரு வனபரின்று
தொண்டர்வரிற் றெழுதுதா தியர்போற்றத் துணைமுலைகள்
கொண்டு வசப் பொதுங் தபதங் கொன்னையினிற் குறுகினார். (ஐ)

நல்லவென வறுப்புது லவருரைக்கு நலசிரந்தி
மல்குபெரு வனப்பயிற் கூரவரு மாட்சியினு
லில்லிகவாப் பருவத்தி லிவர்கண்மர டிணுக்கேற்றத்
தொல்குலத்து வணிகர்மகட் பேசுதற்குத் தொடங்குவார். (ஈ)

நீடியசீர்க் கடனாகை நிதிபதியென் றுலகின்கட்
பாடுபெறு புகழ்வணிகன் பயத்தகுல மைத்தனுக்குத்
தேடவருந் திருமரபிற் சேயிழையை மகட்பேரி
மாடமலி காரைக்கால் வளக்கரின் வரவிட்டான். (ஏ)

வத்தழு தறிவோர்கண் மணங்குறித்தம் மனைபுகுந்து
தந்தையார் தனத்தத்தன் றினேர்த்து நீபயத்த
பைத்தொடியை சிதிபதிமைந் தன்பரம தத்தனுக்கு
முந்தைமர பிணுக்கேற்கு முறைமைமணம் புரிகென்றார். (அ)

மற்றவனு முறைமையினுன் மணமிசைந்து செலவிடச்சென்
ற்றவர்க ளுரைகேட்ட சிதிபதிய முயர்சிறப்புப்
பெற்றனன்போ லுவந்துதனிப் பெருமகற்குத் திருமலியுஞ்
சுற்றமுடன் களிகூர்த்து வதுவைவினைத் தொழில்பூண்டான். (ஊ)

மணமிசைந்த நாளோல செல்லிட்டு மங்கலநா
ளணையவது வைத்தொழில்க ளானவெலா மமைவித்தே
யினரலங்கன் மைத்தனையு மணவணியி னெழில்விளக்கிப்
பணைமுரசு மெழுந்தார்ப்பக் காரைக்காற் பதிபுகுந்தார்.

(க௦)

ஆயிவிடைதார்த் தனதத்த னணிமாடத் துள்புகுந்து
தெளிதருநூல் விதிவழியே செயன்முறைமை செய்தமைத்துத்
தளிர்மென் னகைமயிலைத் தாதலிழ்தார்க் காளேக்குக்
களிமகிழ்சுந் தம்போற்றக் கலியாணஞ் செய்தார்கள்.

(க௧)

மங்கலமா மணவினைகண் முடித்தியல்பின் வைகுடாட்
டங்கன்குடிக் கரும்புதல்வி யாதலினுந் தனதத்தன்
பொங்கொலிநீர் நாகையினிற் போகாமே கணவனுட
னங்கணமர்ச் சிறிதிறுந்த வணிமாட மருங்கமைத்தான்.

(க௨)

மகட்கொடையின் மகிழ்சிறக்கும் வாய்ப்பினங் கொடுத்ததற்பி
னிகர்ப்பரிய பெருஞ்சிறப்பி னிதிபதிதன் குலமகனுந்
தகைப்பில்பெருங் காடலினுந் தங்குமனை வளம்பெருக்கி
மிகப்பரியுங் கொள்கையினின் மேம்படுத்தன் மேவினான்.

(க௩)

ஆங்கவன்ற னில்வாழ்க்கை யருத்துணையா யமர்கின்ற
பூங்குழலா ரவர்தாமும் பொருவிடையார் திருவடிச்சு
ழோங்கியவன் புறுகாத லொழிவின்நி டிகப்பெருகப்
பார்க்கில்வரு மனையறத்தின் பண்புவழா மையிற்பயில்வார்.

(க௪)

மும்பரடி யாரணந்தா னல்லதிரு வழதளித்துந்
செம்பொன்னு நவமணியுந் செழுந்துகிலு முதலான
தம்பரிவி னுலவர்க்குத் தருதியின்வேண் டிவகொடுத்து
மும்பர்பிரான் திருவடிக்கீ முணர்வுடக வொழுதுநான்.

(க௫)

பாங்குடைய நெறியின்கட் பயில்பரம தத்தனுக்கு
மாங்கனிக ளோரிரண்டு வந்தணந்தார் சிலர்கொடுப்ப
வாங்கவைதான் முன்வாங்கி யவரவேண்டுங் குறையளித்தே
மீங்கிவற்றை யில்லத்துக் கொங்ககவென வியம்பினான்.

(க௬)

கணவன்றான் வரவிடுத்த கனியிரண்டுங் கைக்கொண்டு
மணமலியு மலர்க்கூந்தன் மாதரார் வைத்ததற்பின்
பணவரவம் புனைந்தருளும் பரமனார் திருத்தொண்ட
ருணவின்மிகு வேட்கையினு லொருவர்மனை யுட்புகுந்தார்.

(க௭)

வேதங்கண் மொழிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டர் நிலைகண்டு
நாதன்ற னடியாரைப் பசிதீர்ப்பே னெனநண்ணிப்
பாதங்கள் விளக்கரீர் முன்னளித்துப் பரிகலம்வைத்
தேதந்தீர் நல்லிருந்தா வின்னடிசி லூட்டுவார்.

(க௮)

சுறியமுதங் குதவாதே திருவமுது கைகூட
வெறிமலர்மேற் திருவணையார் விடையவன்ற னடியாரே
பெறலரிய விருந்தானுந் பேரிதன்மே வில்லையெனு
மறிவினரா யவமுது செய்வதனுக் காதரிப்பார்.

(க௯)

இல்லாளன் வைக்கவெனத் தம்பக்கன் முன்னிருந்த
நல்லநறு மாங்கனிக ிரண்டினிலொன் னைக்கொண்டு
உல்லிரைத்து வந்தனைத்து படைத்துமன மகிழ்ச்சியினு
ல்லநீர்ப் பவரடியார் தமையமுது செய்வித்தார்.

(௨௦)

மூப்புறமத் தளர்வா ளு முதிர்ந்துமுடு கியவேட்கைத்
தீப்பசியி னிலையா ளு மயர்த்துணைத் திருத்தொண்டர்
வாய்ப்புறுமென் சுவையடிசின் மாக்கனியோ டினிதருத்திப்
பூப்பயின்மென் குழல்மடவார் செயலுவந்து போயினார்.

(௨௧)

மற்றவர்தாம் போயினபின் மனைப்பதியா கியவனிக
ஊற்றபெரும் பகலின்க னோக்கியபே ரில்லெய்திப்
பொற்புறமுன் வீராமப் புத்தடிசில் புரித்தயிலக்
கற்புடைய மடவாருங் கப்பாட்டி லூட்டிவார்.

(௨௨)

இன்னடிசில் கறிகளுட னெய்துமுறை யிட்டதற்பின்
மன்னியசீர்த் கணவன்முன் மனையடைமுன் கைப்பித்த
நன்மதுர மாங்கனியி லிருத்ததனை உறுக்கடத்த
லன்னமனை யார்தாமும் கொடுவந்து கலத்தனித்தார்.

(௨௩)

மனையியார் தாம்படைத்த மதுமிக வாய்த்தகனி
தனைநுகர்த்த வினியசுவை யானமைத் தார்வனிக
னினையதொரு பழமின்னு முளத்தனை யிடுகவென
வனையதுதாய் கொண்டிட உணவார்ப்பா ல்க்கன்றி.

(௨௪)

அம்மருக்கு கன்றயர்வா றருக்களிக்க சென்செய்வார்
மெய்மறந்து னனைந்துற்ற விடத்துதும் விடையவந்தா
டம்மனங்கொண் டினர்தலுமே பவராளாற் ருங்குழலார்
கைம்மருக்கு வத்திருத்த த்திமதூர்த் கனியொன்று.

(௨௫)

மற்றதனைக் கொடுவந்து மகிழ்த்திடலு மயின்றதனி
லுற்றசுவை யமுதினுமேற் பட்டனதா யிடவிதுதான்
முற்றருமாங் கனியன்று மூவுலகற் பெறற்கரிதாற்
பெற்றதுவே நெக்கென்று பெய்வாயார் தமைக்கேட்டான்.

(௨௬)

அவ்வுரைகேட்ட டலுமடவா ரருளுடையா ரளித்தருளுஞ்
செவ்வியபே ருள்விளம்புந் தறமன்றென் னுசெய்யார்
கைவருந் புடைகெறியாற் கணவனுரை காவாமை
மெய்வழியன் நெனவிளம்பல் விடமாட்டார் விதிர்ப்புறுவார்.

(௨௭)

செய்தபடி சொல்லுவதே கடனென்னுஞ் சீலத்தான்
மைதழையுங் கண்டர்சே வடிசண்மனத் துறவணங்கி
யெய்தவருங் கனியார்த்தா ரியாமென்னுங் கணவனுக்கு
மொய்தருபூங் குழன்மடவார் புருத்தபடி தனைமொழிந்தார்.

(௨௮)

சுசனரு னெனக்கேட்ட வில்லிறைவ னதுதெனியான்
வாசமலர்த் திருவனையார் தமைநோக்கி மற்றிதுதான்
நேசுடைய சடைப்பெருமான் நிருவருளே லின்னமுமோ
ராசில்கனி யவனருளா லைழத்தாடிப்பா யெனமொழிந்தான்.

(௨௯)

பாங்குகன்று மனைவியார் பணியணிவார் தமைப்பரவி
யிங்கிதளித் தருளீரே லென்னுரைபொய் யாமென்ன
மாங்கனியொன் றருளால்வந் தெய்துநது மற்றதனை
யாங்கவன்கைக் கொடுத்தனுமே யதிசயிந்து வாங்கினான்.

(௩௦)

வேறு.

வணிகனுந் தன்கைப் புக்க மாங்கனி பின்னைக் காணான்
றணிவரும் பயமேற் கொள்ள யுள்ளமுந் தடுமா நெய்தி
யணிசூழ லவரை வேறே ரணங்கெனக் கருதி நீங்குந்
துணிவுகொண் டெவர்க்குந் சொல்லான் ரொடர்வின்றி யொழுது நாளில்.

(௩௧)

விடுவதே யெண்ண மாக மேலிய முயற்சி செய்வான்
படுதிரைப் பரவை மீது படர்கலங் கொண்டு போகி
நெடுகிதி கொணர்வே னென்ன தர்த்தபல் கிளைந் தாரும்
வடுவில்சீர் வணிக மாக்கண் மரக்கலங் சமைப்பித் தார்தகள்.

(௩௨)

கலஞ்சமைத் ததற்கு வேண்டிங் கம்மிய ருடனே செல்லும்
புலங்களில் விரும்பு பண்டம் பொருந்துவ தரம்ப வேற்றிச்
சலந்தரு கடவுட் போற்றித் தலைமையா நாய்கன் னுனு
நலந்தரு நாளி லேறி நபர்திரைக் கடன்மேற் போனான்.

(௩௩)

கடன்மிசை வங்க மோட்டிக் கருதிய தேயத் தன்னி
லடைவுறச் சென்று சேர்ந்தங் களவில்பல் வாங்கண் முற்றி
யிடைசில நாட்க ணீர்க மீண்டிமக் கலத்தி லேறிப்
படர்புனற் கன்னி நாட்டோர் பட்டின மருங்கு சேர்ந்தான்.

(௩௪)

அப்பதி தன்னி லேறி யலகில்பல் பொருள்க ளாக்கு
மொப்பின்மா ரிதிய மெல்லா மொருவழி பெருக யுய்த்து
மெய்ப்புகழ் விளங்கு மஞ்சர் விரும்புவோர் வணிகன் பெற்ற
செப்பருங் கன்னி தன்னைத் திருமலி வதுவை செய்தான்.

(௩௫)

பெறலருந் திருவி னுளைப் பெருமணம் புணர்ந்து முன்னை
யறவிய னறுமென் கூந்த லணங்களு டிறத்தி லற்றம்
புறமொரு வெண்பு ருமற் பொதித்தித் தனையி னோடு
முறைமையின் வழாமை வைகி முகமலர்க் தொழுது நாளில்.

(௩௬)

முககலர் சோலை மூன் ரதன்முதல் வணிக றோடு
மிருகிதிக் கிழவ னென்ன வெய்திய திருவின் டிக்குப்
பொருகடற் கலங்கள் போக்கும் புகழினுன் மனைவி தன்பாற்
பெருகொளி விளக்குப் போலோர் பெண்கொடியரிதிற் பெற்றான்.

(௩௭)

மடமக டன்னைப் பெற்று மங்கலம் பேணித் தான்முன்
புடனுறை வஞ்சி நீத்த வொருபெரு மனைவி யாரைத்
தொடர்வற நினைந்து தெய்வத் தொழுதுல மென்றே கொண்டு
கடனமைத் தவர்த நாமங் காதுச்செய் மகவை யிட்டான்.

(௩௮)

இன்னிலை யிவனிங் கெய்தி யிருந்தன னிப்பா னிடுங்
கன்னிமா மதில்குழ் மாடக் காரைக்கால் வணிக னான
தன்னிகர் கடந்த செல்வத் தனதத்தன் மகளார் தாமு
மன்னிய கற்பி னோடு மனையறம் புரிந்து வைக.

(௩௯)

வினாவனம் பெருக்க வங்க மீதுபோம் பரம தத்தன்
வளர்புகழ்ப் பாண்டி நாட்டோர் மாநகர் தன்னின் மன்னி
யவவின்மா நிதிய மாக்கி யமர்ந்தினி திருந்தா நென்று
கிளரொளி மணிக்கொம் பன்னூர் கிளைஞர்தாய் கேட்டா ரன்றே. (௪௦)

ஆம்மொழி கேட்ட போதே யணங்களுர் சுற்றத் தாருந்
தம்முறு கிளைஞர்ப் போக்கி யவனிலை தாமுங் கேட்டு
மம்மர்கொண் மனத்த ராகி மற்றவ னிருந்த பாங்கர்க்
கொம்மைவெம் முலையி னானக் கொண்டிபோய் விடுவ தென்றார். (௪௧)

மாமணிச் சிலிகை தன்னின் மடங்கடையிலன் னானைத்
தாமரைத் தவிரில் வைருந் தனித்திரு வென்ன வேற்றிக்
காமரு கழனி வீழ்த்துக் காதல்செய் சுற்றத் தாருந்
தேமொழி யவருஞ் சூழச் சேணிடைக் கழிந்து சென்றார். (௪௨)

சிலபகல் கடந்து சென்று செத்தமிழ்த் திருநா டெய்தி
மலர்புகழ்ப் பரம தத்தன் மாநகர் மருங்கு வந்து
குலமுதன் மனைவி யாரைக் கொண்டுவந் தணைந்த தன்மை
தொலைவில்கீர்க் கணவ னுக்குச் சொல்லிமுன் செல்ல விட்டார். (௪௩)

வந்தவ ரணைந்த மாற்றங் கேட்டலும் வணிகன் றுனுஞ்
சிந்தையி லச்ச மெய்திச் செழுமணம் பின்பு செய்த
பைத்தொடி தனைபுங் கொண்டு பயந்தபெண் மகவி னோடு
முத்துநச் செல்வே நென்று மொய்குமு லவர்பால் வந்தான். (௪௪)

தானுமம் மனைவி யோடுத் தளர்கடை மகவி னோடு
மானினம் பிணைபோ னின்ற மனைவியா ரடியிற் றுழந்தே
யானும தருளால் வாழ்வே னிவ்வளங் குழவி தானும்
பான்மையா லுமது நாம மென்றுமுன் பணிந்து விழ்தான். (௪௫)

கணவன்முன் வணங்கக் கண்ட காமர்பூங் கொடிய னொ
மனைபுறுஞ் சுற்றத் தார்பா லச்சமோ டொதுங்கி நற்ப
வுணர்வுறு கிளைஞர் வென்கி புன்றிரு மனைவி தன்னை
மணமலி தாரி னாய்கீ வணங்குவ தென்கொ லென்றார். (௪௬)

மற்றவர் தம்மை நோக்கி மானுடையவர்தா மல்லர்
நற்பெருக் தெய்வ மாத னுனறிந் தகன்ற பின்பு
பெற்றவிய் மகவு தன்னைப் பேரிட்டே னாத லாலே
பொற்பதம் பணிந்தே னீரும் போற்றாதல் செய்யி நென்றான். (௪௭)

என்றபின் சுற்றத் தாரு மிதுவென்கொ லென்று நின்றார்
மன்றலங் குழவி னாரும் வணிகன்வாய் மீசுற்றங் கேளாக்
கொண்மைவார் சடையி னார்தங் குறைகழல் போற்றிச் சிந்தை
யொன்றிய நோக்கின் மிக்க வுணர்வுகொண் டிரைசெய் கின்றார். (௪௮)

நகல்வன் குறித்த கொங்கை யிதுவினி யிவனுக் காகத்
தாங்கிய வளப்பு கின்ற தலைப்பொதி கழித்திங் குன்பா
லங்குநிற் றுன்கக் போற்றம் பேய்ப்படி வடியே னுக்குப்
பாங்குந வேண்டு மென்று பரமனைப் பரவிநின்றார். (௪௯)

ஞானவப் பொழுது மன்று னாவொ ருளி னாலே
மேனெறி யுணர்வு கூட வேண்டிற்றே பெறுவார் மெய்யி
லானடை வணப்பை யெல்லா முதறியெற் புடம்பே யாகி
வானமு மண்ணு மெல்லாம் வணங்குபேய் வடிவ மாநூர்.

(௯௦)

மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும் வானதுந் துபியி னுத
முலகெலா நிறைந்து விம்ம வும்பரு முனிவர் தாமுங்
குலவினர் கணங்க னெல்லாங் குணலையிட் டனமுன் னின்ற
தொலைவில்பல் சுற்றத் தாருந் தொழுதஞ்சி யகன்று போனார்.

(௯௧)

உற்பலித் தெழுந்த ஞானத் தொருமையி னுமைகோன் றன்னை
யற்புதத் திருவந் தாதி யப்பொழு தருளிச் செய்வார்
பொற்புடைச் செய்ய பாத புண்டரீ கங்கள் போற்று
நற்கணத் தினிலொன் றானே னுனென்று நயந்து பாடி.

(௯௨)

ஆய்ந்தடி ரிரட்டை மாலையந்தாதி யெடுத்துப் பாடி
யேய்ந்தபே ருணர்வு பொங்க வெயிலொரு மூன்று முன்னுட்
காய்ந்தவ ரிருந்த வெள்ளிக் கைலமால் வரையை நண்ண
வாய்ந்தபே ரருண்முன் கூட வழிப்படும் வழியால் வந்தார்.

(௯௩)

கண்டவர் வியப்புற் றஞ்சிக் கையகன் றேடு வார்கள்
கொண்டதோர் வேடத் தன்மை யுள்ளவா கூறக் கேட்டே
யண்டர்நா யகளு ரென்னை யறிவரே லறியா வாய்மை
யெண்டிசை மாக்க ளுக்கியா னெவ்வுரு வாயென் னென்பார்.

(௯௪)

வடதிசைத் தேச மெல்லா மனத்தினுங் கடிதிற் சென்று
தொடையலி ழிதழி மாலேச் சூலபா ணியனார் மேவும்
படரொளிச் கைலை வெற்பிற் பாங்குணைத் தாங்குக் காலி
னடையினைத் தவிர்த்து பாரமேற் றலையினு னடந்து சென்றார்.

(௯௫)

தலையினு னடந்து சென்று சங்கர னிருந்த வெள்ளி
மலையின்மே லேறும் போது மகிழ்ச்சியா லன்பு பொங்கக்
கலையிளந் திங்கட் கண்ணிக் கண்ணுத லொருபா கத்துச
சிலைறுத லிமைய வல்லி திருக்கணைக் குற்ற தன்றே.

(௯௬)

அம்பிகை திருவுள் ளத்தி னாகியித் தருளித் தாழ்ந்து
தம்பெரு மானை நோக்கித் தலையினு னடந்திங் கேறு
மெம்பெரு மாளோ ரெற்பின் யாக்கையன் பென்னே யென்ன
நம்பெரு மாட்டிக் கங்கு நாயக னருளிச் செய்வான்.

(௯௭)

வருமிய ணம்மைப் பேணு மம்மைகா ணுமையே மற்றிப்
பெருமைசேர் வடிவும் வேண்டிப் பெற்றன ளென்று பின்றை
யருகுவந் தீனைய நோக்கி யம்மையே யென்னுஞ் செம்மை
யொருமொழி யுலக மெல்லா முய்யவே யருளிச் செய்தார்.

(௯௮)

அங்கண னம்மையேயென் றருள்செய் வப்பா வென்று
பங்கயச் செம்பொற் பாதம் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்தார் தம்மைச்
சங்கவெண் குழையி னுருந் தாமெதிர் நோக்கி நம்பா
லிங்குவெண் டெவதெ னென்ன விறைஞ்சின் ரியம்பு கின்றார்.

(௯௯)

இறவாத விற்ப வன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டு மீண்டும் பிறப்புண்டே லுன்னை யென்று
மறவாமை வேண்டு மின்னும் வேண்டுகான் மகிழ்ந்து பாடி
யறவாநீ யாடும் போதன் னடியின்கீழ் இருக்க வென்றார்.

(க0)

கடமொ றருள்கொடுத்துக் குலவுதென் றிசையி லென்று
நீடுவாழ் பழன மூதூர் சிலவிய வாலங் காட்டி
லாடுமா நடமு நீகண் டானத்தஞ் சேர்த்தெப் போதும்
பாடுவாய் ஈம்மை யென்றான் பரவுவார் பற்றாய் கின்றான்.

(க1)

அப்பரி சருளப் பெற்ற வம்மையுஞ் செம்மை வேத
மெய்ப்பொரு ளானார் தம்மை விடைகொண்டு வணங்கிப் போந்து
செப்பரும் பெருமை யன்பாற் றிகழ்திரு வாலங் காடா
நற்பதி தலையி னாலே நடந்துபுக் கடைத்தா ரன்றே.

(க2)

ஆலங்கா டதனி லண்ட முறையிற் தாடு கின்ற
கோலங்காண் பொழுது கொங்கை திராங்கியென் றெடுத்துத் தங்கு
மூலங்கா னாதார் தம்மை மூத்தநற் பதிகம் பாடி
ஞாலங்கா தலித்துப் போற்று நடம்போற்றி ஈண்ணு காளில்.

(க3)

வேறு.

மட்டவிற்கொன் றையினுர்த் திருக்கூத்து முன்வணங்கு
மிட்டவிகு பெருங்காத லெழுந்தோங்க வியப்பெய்தி
யெட்டியில வம்மீகை யெனவெடுத்துத் திருப்பதிகங்
கொட்டமுது வங்குமக னாடுமெனப் பாடினார்.

(க4)

மடுத்தபுனல் வேணியினு ரம்மையென மதுரமொழி
கொடுத்தருளப் பெற்றாரைக் குலவியதான் டவத்திலவ
ரெடுத்தருளுஞ் சேவடிக்கீழென்றுபிருக் கின்றாரை
யடுத்தபெருஞ் சீர்பரவ லாரனவா யினதம்மா.

(க5)

வேறு.

ஆதியோ டந்த மில்லா னருண்ட மாடும் போது
சீதமுன் பாடு மம்மை கிளரொளி மலர்த்தான் போற்றிச்
சீதநீர் வயல்கூழ் திங்க னாரினப் புதி யாராம்
போதமா முனிவர் செய்த திருத்தொண்டி புகல லுற்றேன்.

(க6)

காரைக்காலம்மையார்புராண முற்றிற்று.

— திருவிருத்தம் - க, எ, அ, எ.

சூ ச ன ம்.

இக்காரைக்காலம்மையார் புராணத்தால் அறிதற்பாலனவாகிய விஷயங்கள்
மாகேசரபூசையும் அன்புமாம். மாகேசரபூசை இளையான்குடிமாறநாயனார் புராணத்
துச் சூசனத்தினும், அன்பு சண்ணப்பநாயனார் புராணத்துச் சூசனத்தினும், உணர்த்
தப்பட்டன. இவ்வம்மையார்பெருமை இவரைப் பரமபதியாகிய சிவபெருமான்
“அம்மையே” என்று அழைத்தருளினமையானும், இவர் திருத்தலையாலே நடத்தரு
ளிய திருவாலங்காட்டை மிதித்தற்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாரை அஞ்சியருளி
னமையானும் அறிக.

அப்பூதியடிக்குயனாற்புராணம்.

தாண்டவம் புரிய வல்ல தம்பிரா னாக் கன்ப
ரீண்டிய புகழின் பாலா ரெல்லிய றவத்தின் மிக்கா
ராண்டி ரரசின் பாத மடைந்தவ ரறியா முன்னே
காண்டகு காதல் கூடக் கலந்தவன் பினரா யுள்ளார். (க)

களவுபொய் காமங் கோப முதலிய குற்றங் காய்ந்தார்
வளமிகு மனையின் வாழ்க்கை நிலையினர் மனைப்பா லுள்ள
வனவைக ணிறைகோன் மக்க ளாவொடு மேதி மற்று
முளவெலா மரசி னுமஞ் சாற்றாமல் வொழுக லாற்றார். (உ)

வடிவுதாய் காண ராயு மன்னுசீர் வாக்கின் லேந்த
ரடிமையுந் தம்பி ராண ரருளுங்கேட் டவர்நா மத்தாற்
படிதிகழ் மடங்க டண்ணீர்ப் பந்தர்கண் முதலா யுள்ள
முடிவிலா வறங்கள் செய்து முறைமையால் வாழு நாளில். (ங)

உ வ று.

பொருப்பரையன் மடப்பிடியி னுடன்புணருஞ் சிவக்களிற்றின்
றிருப்பழன் பணிந்துபணி செய்திருநா வுக்கரச
ரொருப்படுகா தலிற்பிறவு முடையவர்தம் பதிவணங்கும்
வீரப்பினெடுந் திங்களுந் மருங்குவழி மேவுவார். (ச)

அளவில்சனஞ் செலவொழியா வழிக்கரையி லருளுடையா
ருளமனைய தண்ணளித்தா யுறுவேனிற் பரிவகற்றிக்
குளநிறைந்த நீர்த்தடம்போற் குளிர் தூங்கும் பரப்பினதாய்
வளமருவு நிழறருதண் ணீர்ப்பந்தர் வந்தணைந்தார். (ஊ)

வந்தணைந்த வாசீசர் மந்தமா ருதசீதப்
பந்தருட னமுதமார் தண்ணீரும் பார்த்தருளிச்
சின்டைவியப் புறவருவார் திருநாவுக் கரசெனும்பேர்
சந்தமுற வரைந்ததனை யெம்மருங்குந் தாங்கண்டார். (க)

இப்பந்த ரிப்பெயரிட் டிங்கமைத்தா ரியாரென்றார்
கப்பந்த ரறிந்தார்க ளாண்டவர செனும்பெயராற்
செப்பருஞ்சீ ரப்பூதி யடிகளார் செய்தமைத்தார்
தப்பின்றி யெங்குமுள சாலுளுங் காவென்றார். (எ)

என்றரைக்க வரசுகேட் டிதற்கென்னே கருத்தென்று
நின்றவரை நோக்கியவ ரெவ்விடத்தா ரெனநிறைந்து
தூன்றியதூன் மார்பருமித் தொல்பதியார் மனையின்கட்
சென்றனரிப் பொழுதுதுவுஞ் சேய்த்தென்று நணித்தென்றார். (அ)

அங்ககன்று முனிவரும்போ யப்பூதி யடிகளார்
தங்குமனைக் கடைத்தலைமுன் சார்வாக வுள்ளிருந்த
திங்களுந் மறைத்தலைவர் செழுங்கடையில் வந்தடைந்தார்
நங்கன்பிரான் நமரொருவ ரெனக்கேட்டு நண்ணினார். (க)

கடிதணைந்து வாசீசர் கழல்பணிய மற்றவர்தம்
மடிபணியா முன்பணியு மரசினெதி ரந்தனனார்
முடிவிலவஞ் செய்தேன்கொன் முன்பொழியுங் கருணைபுரி
வடிவுடைய ரென்மனையில் வந்தருளிற் நென்னென்றார். (க)

ஒருகுன்ற வில்லாநாத் திருப்பமுனத் துள்ளிறைஞ்சி
வருகின்றோம் வழிக்கரையி னீர்வைத்த வாய்த்தவன்க்
தருகின்ற சிழற்றண்ணீர்ப் பந்தருக்கண் டத்தகைமை
புரிசின்ற வறம்பிறவுக் கேட்டணைந்தோ மெனப்புக்கல்வார்.

(௧௧)

ஆறணிபுஞ் சடைமுடியா ரடியார்க்கு நீர்வைத்த
வீரில்பெருந் தண்ணீர்ப்பத் தரினும்பே ரொழுதாதே
வேறொருபேர் முன்னெழுத வேண்டியகா ரணமென்கொல்
கூறுமென வெதிர்மொழிந்தார் கோதின்மொழித் கொற்றவனார்.

(௧௨)

சின்மறை யவர்கேனா சிலையழிந்த சிந்தையராய்
கன்றருளிச் செய்திலீர் காணிமென் பதகருட.
ஞென்றியமன் னவன்குட்சி திருத்தொண்டி னுறைப்பாலே
வென்றவாத் திருப்பேரோ வேறொருபே ரெனவெருள்வார்.

(௧௩)

கம்மைபுடை யவர்கழந்தீழ் நயத்திருத் தொண்டாலே
யிம்மையிலும் பிழைப்பதென வென்போல்வா ருந்தெளியச்
செம்மைபுரி திருநாவுக் கரசர்திருப் பெயரெழுத
வெம்மைமொழி யான்கேட்க வினம்பினீ ரெனவினம்பி.

(௧௪)

பொங்குகடற் கன்மியதப்பிற் போந்தேறு மவர்பெருமை
யங்கனரும் புனைத்தி னறியாதா ரியாருளரே
மங்கலமாத் திருவேடத் துடனினறில் வகைமொழிந்தி
ரெங்குறைவீர் நீர்தாமயா ரியம்புமென வியம்பினார்.

(௧௫)

திருமறையோ ரதுமொழியத் திருநாவுக் கரசரவர்
பெருமையறிந் துரைசெய்வார் பிறதுறையி னின்றேற
வருளுபெருஞ் சூலையின வாட்கொள்ள வடைத்துய்ந்த
தெருளுமுணர் வில்லாத சிறுமையேன் யானென்றார்.

(௧௬)

அரசறிய வுரைசெய்ய வப்புதி யடிகடாம்
காகமல மிசைகுலியக் கண்ணருவி பொழிந்திழிய
வுரைகுமுறி புடம்பெல்லா முரோம்புள கம்பொலியத்
தரையின்மீசை வீழ்த்தவர்தஞ் சரணகம லம்புண்டார்.

(௧௭)

மற்றவரை யெதிர்வணங்கி வாசே ரெடுத்தருள
வற்றவர்க ளருகிதியம் பெற்றாற்போ லருமறையோர்
முற்றவுளங் களிகூர முன்னின்று கூத்தாடி
புற்றவிருப் புடன்குழ வோடினார் பாடினார்.

(௧௮)

மூண்டபெரு மகிழ்ச்சியினுன் முன்செய்வ தறியாதே
யீண்டமனை யகத்தெய்தி யில்லவர்க்கு மக்களுக்கு
மாண்டவர செழுந்தருளு மோகைபுரைத் தார்வமுறப்
பூண்டபெருஞ் சுற்றமெலாக் கொடுமீனப் புறப்பட்டார்.

(௧௯)

மனைவியா ருடன்மக்கண் மற்றமுன்ன சுற்றத்தோ
ரனைவரைபுக் கொண்டிறைஞ்சி யாராத காதலுடன்
முனைவரைபுன் னெழுந்தருளு வித்தவர்தான் முன்வினக்கும்
புனைமலர்நீர் தங்கண்மேற் நெனித்தின்கும் பூரித்தார்.

(௨௦)

ஆசனத்திற் பூசனைக ளமர்வத்து விருப்பினுடன்
வாசிறை திருநீற்றுக் காப்பேந்தி மனந்தழைப்பத்
தேசமய்ய வந்தவரைத் திருவழுது செயலிக்கு
நேசமுற விண்ணப்பஞ் செயவவரு மதுநேர்த்தார். (௨௪)

வேறு.

செய்தவ ரீசைந்த போது திருமனை யாரை நோக்கி
யெய்திய பேறு நம்பா லிருந்தவா றென்னே யென்று
மைதிகழ் மிடற்றி னுன்ற னருளினால் வந்த தென்றே
யுய்துமென் றுவந்து கொண்டு திருவழு தாக்க லுற்றார். (௨௨)

தூயநற் கறிக ளான வறுவகைச் சுவையா லாக்கி
யாயவின் னமுது மாக்கி யழுதுசெய் தருளத் தங்கள்
சேயவர் தம்பின் மூத்த திருநாவுக் காசை வாயை
மேயபொற் குருத்துக் கொண்டு வாவென விரைந்து விட்டார். (௨௩)

நல்லதாய் தந்தை யேவ நானிது செயப்பெற் றேனென்
றொல்லையில் விரைந்து தோட்டத் துள்புக்குப் பெரியவாழை
மல்லலங் குருத்தை யீரும் பொழுதினில் வான ராவொன்
றல்லலங் றழுங்கிச் சோர வங்கையிற் றீண்டிற் றன்றே. (௨௪)

கையினிற் கவர்த்து சுற்றிக் கண்ணெரி காந்து கின்ற
பையர டுதறி வீழ்த்துப் பதைப்புடன் பார்த்தன் பற்றும்
வெய்யவே கத்தால் வீழா முன்னம்பே கத்தா லெய்திக்
கொய்தவிக் குருத்தைச் சென்று கொடுப்பனென் றோடி வந்தான். (௨௫)

பெர்ருந்திய விடவே கத்திற் போதுவான் வேக முந்த
வருந்திய யணையும் போழ்து மாச்சுங் கவர்த்த தியார்க்கு
மருந்தவ ரழுது செய்யத் தாழ்க்கயா னறையே னென்று
திருந்திய கஞ்சி னோடுஞ் செழுமனை சென்று புக்கான். (௨௬)

எரிவிட முறையே யேறித் தலைக்கொண்ட வேழாம் வேகந்
தெரிவுற வெயிறுங் கண்ணு மேனியுங் கருகித் தீர்து
விரியுரை குழறி யாலி விடக்கொண்டு மயங்கி வீழ்வான்
பரிசலக் குருத்தைத் தாயார் பால்வைத்துப் படிமேல் வீழ்ந்தான். (௨௭)

தளர்ந்துவீழ் மகனைக் கண்டு தாயருந் தந்தை யாரு
முன்பதைத் துற்று நோக்கி யுதிரஞ்சோர் வடிவு மேனி
விளங்கிய குறியுங் கண்டு விடத்தினுல் வீர்தா னென்று
துளங்குத லின்றித் தொண்ட ரழுதுசெய் வதற்குச் சூழ்வார். (௨௮)

பெறலரும் புதல்வன் றன்னைப் பாயினுட் பெய்து மூடிப்
புறமனை முன்றிற் பாக்கோர் புடையினின் மறைத்து வைத்தே
யறவிது தெரியா வண்ண மழுதுசெய் லிப்போ மென்று
விறலுடைத் தொண்ட னூர்பால் விருப்பொடு விரைந்து வந்தார். (௨௯)

கடிதுவர் தழுது செய்யக் காலந்தாழ்க் கின்ற தென்றே
படிபெறுங் கறிபு மெல்லா மழகுற வணைய வைத்துப்
படியிலேர்த் தொண்ட னூர்முன் பணிந்தெழுந் தழுது செய்தெங்
குடிமுழு துய்யக் கொள்வீ ரென்றவர் உறக் கேட்டு. (௩௦)

அருத்தவ ரெழுந்த செல்ல வடியினை விளக்கி வேறேர்
திருந்துமா னனத்தி லேற்றிப் பரிகலந் திருத்த முன்ன
நிருந்துவெண் னீறு சாத்தி வியல்புடை யிருவ ருக்கும்
பொருத்திய நீறு கல்கிப் புதல்வர்க்கு மளிக்கும் போழ்தில். (௩௧)

ஆதிகான் மறைதூல் வாய்மை யப்பூதி யாரை நோக்கிக்
காதல ரிவர்க்கு மூத்த சேயையுங் காட்டு முன்னே
மேதரு பூதி சாத்த வென்றலும் வினோத்த தன்மை
யாதுமொன் றுரையா ரிப்போ திங்கவ னுதவா னென்றார். (௩௨)

அவ்வுரை கேட்ட போதே யங்கன ருளா லன்பர்
செவ்விய திருவுன் னத்தோர் தடுமாற்றஞ் சேர நோக்கி
யிவ்வுரை பொருதென் னுள்ள மென்செய்தா னிதற்கொன் றுண்டான்
மெய்விரித் துரையு மென்ன விளம்புவார் விதிர்ப்புந் தஞ்சி. (௩௩)

பெரியவ ரழுது செய்யும் பேறிது பிழைக்க வென்னே
வருவதென் றுரையா ரேனு மாதவர் வினவ வாய்மை
தெரிவுற வுரைக்க வேண்டுஞ் சிலத்தாற் சிந்தை நொந்து
பரிவொடு வணங்கி னுமந்தார் குற்றது பகர்ந்தா ரன்றே. (௩௪)

காலினுக் கரசர் கேளா னன்றுநீர் புரிந்த வண்ணம்
பாவரித் தன்மை செய்தா ரென்றுமுன் னெழுந்து சென்றே
யாவதீர் சுவத்தை நோக்கி யண்ணலா ருளும் வண்ணம்
பாலிசைப் பதிகம் பாடிப் பணிவிடம் பாற்று வித்தார். (௩௫)

தீவிட நீங்க வுய்த்த திருமறை யவர்தஞ் செய்
மேவிய லுறக்க நீங்கி விரைந்தெழு வாணைப் போன்று
சேவுகைத் தவராட் கொண்ட திருநாடக் கரசர் செய்ய
பூவடி வணங்கக் கண்டு புனிதநீ றித்தா ரன்றே. (௩௬)

பிரிவுற மாலி பெற்ற பின்னையைக் காண்பார் தொண்டி
னெறிவினைப் போற்றி வாழ்த்தார் சின்னவப் பயந்தார் தாங்க
னறிவரும் பெருமை வன்ப ரழுதுசெய் தருளு தற்குச்
சிறிதிடை யூறு செய்தா னிவனென்று சிந்தை நொந்தார். (௩௭)

ஆங்கவர் வாட்டர் தன்னை யறிந்துசொல் லரசர் கூட
வோங்கிய மனையி லெய்தி யழுதுசெய் தருள லுற்ற
பாங்கினி லிருப்ப முந்தூல் பயின்மணி மார்பர் தாழந்
தாங்கிய மகிழ்ச்சி யோடுத் தருவன சமைத்துச் சார்வார். (௩௮)

புகழ்த்தகோ மயத்தி னீராற் பூமியைப் பொலிய நீலத்
திகழ்த்தவான் சதையும் போக்கிச் சிறப்புடைத் தீப மேற்றி
நிகழ்த்தவக் கதலி நீண்ட குருத்தினை விரித்து நீரான்
மகிழ்த்துடன் விளக்கி யீர்வாய் வலம்பெற மன்னு வித்தார். (௩௯)

திருத்திய வாச னன்னீ ரளித்திடத் திருக்கை நீயும்
பெருத்தவர் மறையோர் தம்மைப் பின்னக ளுடனே நோக்கி
யரும்புதல் வர்களு நீரு மழுதுசெய் விரிங் கென்ன
யிரும்பிய வுள்ளத் தோடு மேலவ ரேவல் செய்வார். (௪௦)

மைந்தரு மறையோர் தாழு மருங்கிருந் தழுது செய்யச்
சீந்தைமிக் கில்ல மாதர் திருவழு தெடுத்து நல்கக்
கொந்தலிழ் கொன்றை வேணிக் கூத்தனா ரடியா ரோடு
மந்தமி ழாளி யாரங் கழுதுசெய் தருளி னாரே.

(சக)

மாதவ மீறையோர் செல்வ மீனயிடை யழுது செய்து
காதனைப் பளித்துப் பன்னாள் கலந்துட னிருந்த பின்றை
மேதரு நாவின் மன்னர் விளங்கிய பழன மூதூர்
நாதர் தம் பாதஞ் சேர்ந்து நற்றமிழ்ப் பதிகஞ் செய்தார்.

(சஉ)

அப்பூதி யடிக ளார்த மடிமையைச் சிறப்பித் தான்ற
மெய்ப்பூதி யணிந்தார் தம்மை விரும்புசொன் மாலே வேய்ந்த
லிப்பூதி பெற்ற நல்லோ ரெல்லையி லன்பா லென்றுஞ்
செப்பூதி யங்கைக் கொண்டார் திருநாவுக் கரசர் பாதம்.

(சங)

இவ்வகை யரசின் பாத மேத்தியெய் பொருளு நானு
மவ்வருந் தவர்பொற் றுளே யெனவுணர்ந் தடைவார் செல்லுஞ்
செவ்விய நெறிய தாகத் திருத்திலை மன்று ளாடு
நவ்வியங் கண்ணாள் பங்கர் நற்கழு னண்ணி னாரே.

(சௌ)

மான்மறிக் கையர் பொற்றாள் வாசீச ரடைவாற் பெற்ற
மேன்மையப் பூதி யாராம் வேதியர் பாதம் போற்றிக்
கான்மலர்க் கமல வாலிக் கழனிசூழ் சாத்த மங்கை
நான்மறை நீல நக்கர் திருத்தொழி னவில லுற்றேன்.

(சதி)

அப்பூதியடிகளுயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - க, அ, ங, உ.

திருநீலநக்கநாயனாபுராணம்.

பூத்த பங்கயப் பொகுட்டின்மேற் பொருகய லுகளுங்
காய்த்த செந்நெலின் காடுகூழ் காவிரி நாட்டுச்
சாத்த மங்கையென் றுலகெலாம் புகழ்வுறுந் தகைத்தால்
வாய்த்த மங்கல மறையவர் முதற்பதி வனப்பு.

(ச)

நன்மை சாலுமப் பதியிடை நறுநுதன் மடவார்
மென்ம லர்த்தடம் படியமற் றவருடன் விரவி
யன்ன மொண்டிறை யாடுவ பாடுவ சாமம்
பன்ம றைக்கிடை புடன்பயிற் றுவபல பூவை.

(உ)

ஆய்ந்த மெய்ப்பொரு ணீறென வளர்க்குமக் காப்பி
லேய்ந்த மூன்றுநீ வளர்த்துளா ரிருபிறப் பானர்
நீந்து நல்லற நீர்மையின் வளர்க்குமத் தீயை
வாய்ந்த கற்புட னுன்னென வளர்ப்பர்கண், மடவார்.

(ஈ)

லே முய்த்தவத் திருமறை யோர்செழு மூதூர்
ஞால மிக்கநான் மறைப்பொருள் விளக்கிய நலத்தா
ராலம் வைத்தகண் டத்தவர் தொண்டரா மன்பர்
நீல நக்கனா ரென்பவர் நிகழ்ந்துளா ரானார்.

(ஐ)

வேத வுஞ்ஞரை யாவன விரிபுனல் வேணி
நாதர் தம்மைபு மவரடி யாரைபு நயந்து
பாத வர்ச்சனை புரிவதும் பணிவது மென்றே
நாத வாலவை யிரண்டுமே செய்கருத் துடையார்.

(௫)

மெய்த்த வாகம விதிவழி வேதகா ரணரை
சித்தல் பூசனை புரிந்தெழு நியமமுஞ் செய்தே
யத்த ரன்பருக் கழுதுசெய் விப்பது முதலா
வெத்தி றத்தன பூனிகளு மேற்றெதிர் செய்வார்.

(௬)

ஆய செய்கையி னமருநா னாதிரை நாளின்
மேய பூசனை நியதியை விதியினுன் முடித்துத்
தூய தொண்டனார் தொல்லை டயவந்தி யமர்ந்த
நாய னாரைபு மருச்சனை புரிந்திட நயந்தார்.

(௭)

உறைபு னாகிய மனைநின்று மொருமையன் புற்ற
முறைமை யால்வரு பூசைக்கு முற்றவேண் டுவன
குறைவ றக்கொண்டு மனைவியார் தம்மொடுங் கூட
விறைவர் கோயில்வர் தெய்தின ரெல்லையி றவத்தோர்.

(௮)

அணைய வந்துபுக் கயவந்தி மேயிய வழுதின்
துணைம வர்க்கழு ரெழுதுபூ சனைசெயத் தொடங்கி
யிணைய நின்றற்கு வேண்டுவ மனைவியா ரேந்த
வுணர்வின் மிக்கவ ருயர்ந்தவர்ச் சனைமுறை யுய்த்தார்.

(௯)

நீடு பூசனை கிரம்பிபு மன்பினு னிரம்பார்
மாடு சூழ்புடை வலங்கொண்டு வணங்கிமுன் வழுத்தித்
தேடு மாமறைப் பொருளினைத் தெளிவுற நோக்கி
நாடு மஞ்செழுத் துணர்வுற விருந்துமுன் னவின்ருர்.

(௧௦)

தொலவில் செய்தவத் தொண்டனார் சுருதியே முதலாக்
சிலையி னுண்மையா மெழுத்தஞ்சுக் கணிக்கின்ற கால
சிலையி னின்றமுன் வழுவிட நீண்டபொன் மேருச்
சிலையி னார்திரு மேனிமேல் விழுந்ததோர் சிலம்பி.

(௧௧)

வீழுந்த போதிலக் கயனின்ற மனைவியார் விரைவுற்
றெழுந்த வச்சமோ டினங்குமு வியில்வீழுஞ் சிலம்பி
பொழிந்து நீங்கிட ஆதிமுன் துயிப்பவர் போலப்
பொழிந்த வன்பினு னாதிமேற் துயிர்தனர் போக.

(௧௨)

பதைத்த செய்கையான் மனைவியார் முற்செயப் பந்தஞ்
சுதைக்கு மாதவத் திருமறை யவர்கண்டு தங்கள்
புதைத்து மற்றிது செய்ததென் பொறியிலா யென்னச்
சுதைச்சி லம்பிமேல் விழுந்தித் துயிர்தன னென்றார்.

(௧௩)

மனைவி யார்செய்த வன்பினை மனத்தினிற் கொன்னார்
புனைபு தான்மணி மார்பத்தம் பூசனைத் திறத்தி
வினைப செய்கையிற் கதறிக மாமென வெண்ணு
வினைவி னுலவர் தம்மைவிட டகன்றிட ரீப்பார்.

(௧௪)

மின்னெ டுஞ்சடை விமலர்மேல் விழுந்ததாற் சிலம்பி
தன்னை வேறொரு பரிசினாற் தவிர்ப்பது தவிர
முன்னணைந்துவந் துதிவாய் நீர்ப்பட முயன்ற
யுண்ண யானினித் துறத்தன னீங்கென வுரைத்தார்.

(கடு)

மற்ற வேலையிற் கதிரவன் மலையிசை மறைந்தா
னுற்ற வேவலின் மனைவியா ரொருவழி நீங்க
முற்ற வேண்டுவ பழுதுநீர் பூசனை முடித்துக்
கற்றை வேணியார் தொண்டருங் கடிமனை புருத்தார்.

(கக)

அஞ்ச முன்னமோ டவர்மருங் கணைவுற மாட்டார்
நஞ்ச முண்டவர் கோயிலி னன்கையா ரிருந்தார்
செஞ்சொ ணன்மறைத் திருநீல நக்கர்தா மிரவு
பஞ்சின் மெல்லணைப் பள்ளியிற் பள்ளிகொள் கின்றார்.

(கங)

பள்ளி கொள்பொழு தயவந்திப் பரமர்தாங் கனவில்
வெள்ள நீர்ச்சடை யொடுகின்று மேனியைக் காட்டி
யுள்ளம் வைத்தெமை யுகிமுன் றுயிர்தபா லொழியக்
கொள்ளு மிப்புறஞ் சிலம்பியின் கொப்புளென் றருள.

(கஅ)

கண்ட வப்பெருங் கனவினை நனவெனக் கருதித்
கொண்ட வச்சமோ டஞ்சலி குவித்துடன் விழித்துத்
தொண்ட னாத்தொழு தாடினார் பாடினார் துதித்தா
ரண்ட நாயகர் கருணையைப் போற்றினிற் றழுதார்.

(கக)

போது போயிருள் புலர்ந்திடக் கோயிலுட் புருந்தே
யாதி நாயக ரயவந்தி யமர்ந்தவங் கணர்தம்
பாத மூலங்கள் பணிந்துவிழ் தெழுந்துமுன் பரவி
மாத ராரையுங் கொண்டதம் மனையின்மீண் டணைந்தார்.

(உ௦)

பின்பு முன்னையிற் பெருகிய மகிழ்ச்சிவந் தெய்த
வின்பு றுத்திறத் தெல்லையில் பூசனை யியற்றி
யன்பு மேம்படு மடியவர் மிகவணை வாரக்கு
முன்பு போலவர் வேண்டுவ விருப்புடன் முடிப்பார்.

(உ௧)

அன்ன தன்மையி னமர்ந்தினி தொழுதும் நாளின்
மன்னு பூந்தராய் வருமறைப் பின்னையார் பெருமை
பன்னி வையகம் போற்றிட மற்றவர் பாதஞ்
சென்னி வைத்துடன் சேர்வுறும் விருப்பினிற் சிறத்தார்.

(உ௨)

பன்பு மேம்படு சிலையார் பயிலுமப் பருவ
மன்பெ ருத்தவப் பயன்பெற மருவுநற் பதிகள்
வின்பி றங்குநீர் வேணியார் தமைத்தொழ வணைவார்
சன்னை மன்னருஞ் சாத்தமங் கையிலவந்து சார்த்தார்.

(உ௩)

நீடு சீர்த்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணர்
தோடு லாங்குழல் விறலியா ருடன்வரத் தொண்டர்
கூடு மப்பெருங் குழாத்தொடும் புகலியர் பெருமான்
மாடு வந்தமை கேட்டுள மகிழ்நீல நக்கர்.

(உ௪)

கேட்ட வப்பொழு தேபெரு மகிழ்ச்சியிற் கிளர்ந்து
தோட்ட வங்கலங் கொடிகளும் புனைந்துதோ ரணங்க
னாட்டி நீண்டைக் காவண மிட்டெந் சுற்றத்
திட்ட முங்கொடு தாமுமுன் னெதிர்கொள வெழுந்தார். (௨௮)

சென்று பிள்ளையா ரொழுந்தரு னுந்திருக் கூட்ட
மொன்றி யங்கெதிர் கொண்டெங் களிப்பினு லொருவா
றன்றி யாடியும் பாடியுந் தொழுதெழுந் தயர்வார்
பொன்ற யங்குநீண் மனையிடை யுடன்கொடு புருந்தார். (௨௯)

பிள்ளை யாரொழுந் தருளிய பெருமைக்குத் தக்க
வெள்ள மாகிய வடியவர் கூட்டமும் விரும்ப
வுள்ள மாதர வோங்கிட வோங்குசீர்க் காழி
வள்ள லாரைத்தம் மனையிடை யமுதுசெய் வித்தார். (௩௦)

அமுது செய்தபின் பகலவன் மேல்கட லீணையக்
குமுத வாலியிற் குளிர்மதிக் கதிரினை போதி
லிமய மங்கைதன் றிருமுலை யமுதுண்டா ரிரவுந்
தமது சீர்மனைத் தங்கிட வேண்டிவ சமைத்தார். (௩௧)

சில மெய்த்திருத் தொண்டரோ டமுதுசெய் தருளி
ஞால முய்ந்திட நாயகி யுடனம்பர் ஈண்ணுங்
கால முத்பெற வருதவ ரழைத்திடக் கடிது
லை நக்கனார் வந்தடி பணிந்துமுன் னின்றார். (௩௨)

சின்ற வன்பரை நிலைகண் டப்பெரும் பாணர்க்
கின்று தங்கவோ ரிடங்கொடுத் தருளுவீ ரென்ன
கன்று மின்புற்று நடுமினை வேதியின் பாங்கர்ச்
சென்று மற்றவர்க் கிடங்கொடுத் தனந்திரு மறையோர். (௩௩)

ஆங்கு வேதியி லறாதசெந் தீவலஞ் சுழிவுந்
ரோங்கி முன்னையி லொருபடித் தன்றியே யொளிரத்
தாங்கு தூலவர் மகிழ்வுறச் சகோடயாழ்த் தலைவர்
பாங்கு பாணியா ருடனரு னாற்பள்ளி கொண்டார். (௩௪)

கங்கு வீற்பள்ளி கொண்டபின் கவுணியர் தலைவ
ரங்கு சிண்டெழுந் தருளுவா ரயவந்தி யமர்ந்த
திங்கள் குடியை நிலைக் கரைச்சிறப் பித்தே
பொங்கு செந்தமிழ்த் திருப்பதிகத் தொடை புனைந்தார். (௩௫)

பதிக நாண்மலர் கொண்டெம் பிராண்கழல் பரவி
யதிக நாண்பினை நிலைக் கருக்களித் தருளி
யெதிர்கொ ளும்பதி களிலெழுந் தருளினு ரென்றும்
புதிய செந்தமிழ்ப் பழமறை மொழிந்தபூ சுரனார். (௩௬)

பிள்ளை யாரொழுந் தருளவத் தொண்டர்தாம் பின்பு
தன்னு மன்புடன் கேண்மைபுந் தவிர்ப்பில வெனினும்
வள்ள லார்திரு வருளினை வலியமாட் டாமை
புள்ள மங்குடன் போக்கிமீண் டொருவகையிருந்தார். (௩௭)

மேவு நாளில்வ வேதியர் முன்புபோல் விரும்புந்
தாவில் பூசனை முதற்செய்கை தலைத்தலை சிறப்பச்
சேவின் மேலவர் மைந்தரார் திருமறைச் சிறுவர்
பூவடித் தலம் பொருந்திய வறிவொடும் பயின்றார்.

(௩௫)

சண்பை யாளியார் தாமெழுந் தருளுமெப் பதியு
நண்பு மேம்பட நாளிடைச் செலவிட்டு நண்ணி
வண்பெ ரும்புகழுவருடன் பயின்றவந் துறைந்தார்
திண்பெ ருந்தொண்ட ராகிய திருநீல நக்கர்.

(௩௬)

பெருகு காதலிற் பின்னெடு நாண்முறை பிறங்க
வருபெ ருந்தவ மறையவர் வாழிசே காழி
யொருவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தினி லுடனே
திரும ணத்திறஞ் சேவித்து நம்பர்தான் சேர்ந்தார்.

(௩௭)

தருதொ ழிற்றிரு மறையவர் சாத்தமங் கையினில்
வருமு தற்பெருந் திருநீல நக்கர்தான் வணங்கி
யிருபி றப்புடை யந்தண ரேறுயர்த் தவர்பா
லொருமை யுய்த்துணர் நயிநந்தி யார்தொழி லுரைப்பாம்.

(௩௮)

திருநீலநக்கநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - க, அ, எ, ௦.

நமிநந்தியடிகளையனாபுராணம்.

வையம் புரக்குந் தனிச்செங்கோல் வளவர் பொன்னித் திருநாட்டுச்
செய்ய கமலத் தடம்பிண்புஞ் செழுநீர்த் தடமும் புடைபுடைத்தாய்ப்
பொய்தீர் வாய்மை யருமறைநூல் புரிந்த சிலப் புகழ்தகு
லெய்தும் பெருமை யெண்டிசையு மேறா ரேமப் பேறுநால்.

(௧)

மாலை பயிலுந் தோரணங்கண் மருங்கு பயிலு மணிமறுகு
வேலை பயிலும் புனல்பருகு மேகம் பயிலு மாடங்கள்
சோலை பயிலுந் குளிர்த்தவிருந் சுரும்பு பயிலு மரும்பூகங்
காலை பயிலும் வேதவொலி சுழுகுர் பயிலுஞ் செழுநீர்ச்செய்.

(௨)

பீணயில் வினைந்த வெண்ணெல்லின் பரப்பின் மீது படச்செய்ய
துணர்மென் கமல மிடையிடையே சுடர்விட் டெழுந்து தோன்றவன
புணர்வெண் புரிநா லவர்வேள்வித் தனத்திற் புனைந்த வேதிகைமேன்
மணல்வெண் பரப்பி னிடையிடையே வளர்த்த செந்தி மாணுமால்.

(௩)

பெருமை விளங்கு மப்பதியிற் பேணு நீற்றுச் சைவநெறி
யொருமை வழிவாழ்ந்தணர்த மோங்கு குலத்தி னுள்வந்தா
ரிருமை புலகு மீசர்கழ லிறைஞ்சி யேத்தப் பெற்றதவத்
தருமை புரிவார் நயிநந்தி யடிக ளென்பா ராயினார்.

(௪)

வாய்மை மறைநூற் சிலத்தால் வளர்க்குஞ் செந்தி யெனத்தருவார்
நாய்மைத் திருநீற் றடைவேமெய்ப் பொருளென் றறிபுந் துணியினார்
சாம கண்டர் செய்யகழற் றலைப்பட் டொழுநுந் தன்மைநிலை
யாடிநிரவும் பகலுமுணர் வொழிநீர் விற்ப மெய்தினார்.

(௫)

அவ்வூர் நின்றத் திருவாரு ரதனை யடைவா ரடியார்மேல்
வெவ்வு நகற்றும் பெருமான்நன் விரைஞும் மலர்த்தான் பணிவுறுத
வெவ்வு தியமு மெனக்கொன்ற மெண்ண முடையார் பலநாளுந்
தெவ்வு ரெரித்த வரைச்சிலையார் திருப்பா தங்கள் வணங்கினார்.

(சு)

செம்பொற் புற்றின் மாணிக்கச் செழுஞ்சோ தியையேந் தொழுஞ்சிலர்
தம்பற் ருக்கினைத் தனைந்து தாழ்ந்து பணிந்து வாழ்ந்துபோந்
தம்பொற் புரிசைத் திருமுன்றி லணைவார் பாங்கோ ரரனெறியி
னம்பர்க் கிடமாய் கோயிலினுட் புக்கு வணங்க நண்ணினார்.

(எ)

நண்ணி யிறைஞ்சி யன்பினு னையப்புற் றெழுந்த காதலுட
னண்ண லாரைப் பணிந்தெழுவா ரடுத்த சிலைமைக் குறிப்பினுந்
பண்ணுந் தொண்டின் பாங்குபல பயின்று பரவி விரவுவா
ரெண்ணி நீப மேற்றுவதற் கெடுத்த கருத்தி னிசைந்தெழுந்தார்.

(அ)

எழுந்த பொழுது பகற்பொழுதங் கிறங்கு மாலையெய்துதலுஞ்
செழுந்தண் பதியி னிடையப்பாற் செல்லிற் செல்லும் பொழுதென்ன
வொழிந்தங் கணைந்தோர் மனையில்விளக் குறுநெய் வேண்டி யுன்புகலு
மழிந்த சிலைமை யமணர்மனை யாயிற் றங்க ணவருரைப்பார்.

(க)

கையில் விளங்கு கனலுடையார் தமக்கு விளக்கு மிக்ககாணு
நெய்யிங் கில்லை விளக்கெரிப்பீ ராகி னீரை முகத்தெரித்தல்
செய்யு மென்று திருத்தொண்டர்க் குரைத்தார் தெளியா தொருபொருளைப்
பொய்யு மெய்யு மாமென்னும் பொருண்மேற் கொள்ளும் புரைநெறியார்.

(க)

அருகர் மதியா துரைத்தவுரை யாற்றா ராகி யப்பொழுதே
பெருக மனத்தில் வருத்தமுடன் பெயர்ந்து போந்து பிறையணிந்த
முருகு விரிபு மலர்க்கொன்றை முடியார் கோயின் முன்னெய்தி
புருகு மண்பர் பணிந்துவிழ வொருவாக் கெழுந்த துயர்விசம்பில்.

(கக)

வந்த கவலை மாற்றியினி மாறா விளக்குப் பணிமாற
வந்த மருங்கிற் குளத்துநீர் முகந்து கொடுவந் தேற்றமென
வந்தி மதிய மணிந்தபிரா னருனா லெழுந்த மொழிகளாச்
சிந்தை மகிழ்ந்து நயிந்தி யடிகள் செய்வ தறிந்திலரால்.

(கஉ)

சென்னி மிகைநீர் தரித்தபிரா னருனே சிந்தை செய்தெழுவார்
நன்னீர்ப் பொய்கை நடுப்புக்கு நாதர் நாம நவின்னேத்தி
யநீர் முகந்து கொண்டேறி யப்பர் கோயி லடைந்தகலுண்
முநீ ருலக மதிசயிப்ப முறுக்குந் திரிமே னீர்வார்த்தார்.

(கங)

சோதி விளக்கொன் றேற்றதலுஞ் சுடர்விட் டெழுந்த ததுநோக்கி
யாதி முதல்வ ரரனெறியார் கோயில டையவிளக் கேற்றி
யேத நினைந்த வருகந்த ரெதிரே முதிருங் களிப்பினுட
னாத ரருனாற் திருவிளக்கு நீரா லெரித்தார் நாடறிய.

(கச)

நிறையும் பரிசு திருவிளக்கு விடிபு மளவு நின்றெறியக்
குறையுந் தகனி கணக்கெல்லாய் கொள்ள வேண்டி நீர்வார்த்து
மறையின் பொருளை யருச்சிக்கு மனையி னியதி வழுபாம
ஊறையும் பதியி னவ்விரவே யணைவார் பணிவுந் னொருப்பட்டார்.

(கசி)

இரவு சென்று தம்பதியி லெய்தி மனைபுக் கென்றும்போல்
விரவி நியமத் தொழின்முறையே விமலர் தம்மை யருச்சித்துப்
பரவி யமுது செய்தருளிப் பள்ளி கொண்டு புலர்காலே
யரவ மணிவார் பூசையமைத் தாளுர் நகரின் மீண்டணைந்தார்.

(கசு)

வந்து வணங்கி யானெறியார் மகிழுங் கோயில் வலங்கொண்டு
சிந்தை மகிழப் பணிந்தெழுந்து புறம்பு முள்ளுந் திருப்பணிகண்
முந்த முயன்று பகலெல்லா முறையே செய்து மறையவனா
ரந்தி யமைத்த வரியவிளக் கெங்கு மேற்றி யடிபணிவார்.

(கஎ)

பண்டு போலப் பலநாளும் பயிலும் பணிசெய் தவரொழுகத்
தண்டி யடிக ளாலமணர் கலக்கம் விளைந்து சார்விலமண்
குண்ட ரழிய வேழுலகுங் குலவும் பெருமை நிலவியதா
லண்டர் பெருமான் ரெண்டர்கழு லமரர் பணியு மணியாளர்.

(கடி)

நாத மறைதேர் நமிநந்தி யடிக ளார்நற் ரெண்டாகப்
பூத நாதர் புற்றிடங்கொள் புனிதர்க் கமுது படிமுதலா
நீதி வளவன் ருனவேண்டு நிபந்தம் பலவு மரியணையின்
மீது திகழு விருந்தமைத்தான் வேதா கமதூல் விதிவிளங்க.

(கக)

வென்றி விடையார் மதிச்சடையார் வீதி விடங்கப் பெருமாடா
மென்றுந் திருவா ளுராளு மியல்பின் முறைமைத் திருவிளையாட்
டொன்றுஞ் செயலும் பங்குளியுத் தரமார் திருநா ளுயர்சிற்ப்பு
நின்று விண்ணப் பஞ்செய்த படிசெய் தருளு நிலபெற்றார்.

(உ௦)

இன்ன பரிசு திருப்பணிகள் பலவுஞ் செய்தே யேழுலகு
மன்னும் பெருமைத் திருவாளர் மன்ன ரடியார் வழிநித்பா
ரன்ன வண்ணந் திருவிளையாட் டாடி யருள வெந்நாளா
நன்மை பெருக நமிநந்தி யடிக டொழுதார் நாமுய்ய.

(உக)

தேவர் பெருமா னெழுச்சிதிரு மணலிக் கொருநா னெழுந்தருள
யாவ ரென்னு துடன்சேவித் தெல்லாக் குலத்தி லுள்ளோரு
மேவ வண்பர் தாமுமுடன் சேவித் தணைந்து விண்ணவர்தங்
காவ லான ரோலக்க மங்கே கண்டு களிப்புற்றார்.

(உஉ)

பொழுது வைகச் சேவித்துப் புனிதர் மீண்டுங் கோயில்புகத்
தொழுது தம்மூர் மருங்கணந்து னாய மனையுட் புகுதாதே
யிழுது மிருள்சே ரிரவுபுறங் கடையிற் றுயில வில்லத்து
முழுதூந் தருமம் புரிமனையார் வந்துட் புகுத மொழிகின்றார்.

(உஃ)

திங்கண் முடியார் பூசனைகண் முடித்துச் செய்யுங் கடன்முறையா
வங்கி தனைவேட் டமுதுசெய்து பள்ளி கொள்வீ ரெனவவர்க்குத்
தங்கள் பெருமான் நிரமணலிக் கெழுச்சி சேவித் துடனண்ண
வெங்கு மெல்லா ரும்போத விழிவு தொடக்கிற் றெனையென்று.

(உசு)

ஆத லாலே குளித்தடுத்த னாய்மை செய்தே யகம்புகுந்து
வேத நாதர் பூசையினைத் தொடங்க வேண்டு மதற்கு
தே நன்னீர் முதலான கொண்டிங் கணைவா யெனச்செப்பக்
காதன் மனையார் தாமுமவை கொணரு மதற்குக் கடிதணைந்தார்.

(உடு)

ஆய பொழுது தம்பெருமா னருளா லேயோ மேனியினி
லேபு மசைவி னயர்வாலோ வறியோ மிறைபுத் தாழாதே
மேய வறக்கம் வந்தனைய விண்ணோர் பெருமான் கழனினைந்து
தாய வன்பர் துயில்கொண்டார் துயிலும் பொழுது கனவின்சண்.

(உக)

மேன்மை வினங்குத் திருவாரூர் வீதி விடங்கப் பெருமாடா
மான வன்பர் பூசனைக்கு வருவார் போல வந்தருளி
ஞான மறையோ யாரூரிற் பிறந்தா செல்லா நங்கணங்க
னான பரிசு காண்பாயென் தருளிச் செய்தங் கெதிரகன்றார்.

(உஎ)

ஆதி தேவ ரெழுந்தருள வுணர்ந்தா ரிரவர்த் சனைசெய்யா
தேத நினைந்தே னெனவஞ்சி பெழுந்த படியே வழிபட்டு
மாத ரார்க்கும் புருத்தபடி மொழிந்து விடியல் விரைவோடு
நாத னாதர் திருவாரூர் புருத வெதிரத் நகர்காண்பார்.

(உஅ)

தெய்வப் பெருமா டிருவாரூர்ப் பிறந்து வாழ்வா செல்லாரு
மைவைத் தனைய மணிகண்டர் வடிவே யாகிப் பெருகொளியா
மொய்வைத் தமர்ந்த மேனியராம் பரிசு கண்டு முடிசுவலித் த
கைவைத் தஞ்சி யவனியிசை விழுந்து பணிந்து களிநிறந்தார்.

(உக)

படிவ மாற்றிப் பழம்படியே நிகழ்வுங் கண்டு பரமர்பா
வடியேன் பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டு மென்று பணிந்தருளார்
குழபுத் திருவா ரூரகத்துப் புருத்து வாழ்வார் குவலயத்து
கெடிது பெருகுந் திருத்தொண்டு நிகழ்ச் செய்து நிலவுவார்.

(உ௦)

கீறு புனைவா ரடியார்க்கு நெடுநா னியதி யாகவே
வேறு வேறு வேண்டுவன வெல்லாஞ் செய்து மேவுதலா
லேறு சிறப்பின் மணிப்புற்றி விருந்தார் தொண்டர்க் காணியெனும்
பேறு திருநா ஷக்கரசர் வினம்பப் பெற்ற பெருமையினார்.

(உ௧)

இன்ன வகையாற் நிருப்பணிக னெல்லா வுலகுந் தொழ்ச்செய்து
நன்மை பெருகு நயிநக்தி யடிக ணயமாந் திருவீதிச்
சென்னி மதிபுந் திருநதிபு மலைய வருவார் திருவாரூர்
ன்னர் பாத நீழன்மிகும் வனர்பொற் சோதி மன்னினார்.

(உ௨)

காட்டா ரதிய முன்னாள் னன்னா னுலக்த வைம்படையின்
பூட்டார் மார்பிற் சிறியமறைப் புதல்வன் நன்னைப் புக்கொளியூர்த்
தாட்டா மரையின் மடுவின்கட் டனிமா முதலு வாய்நின்ற
மீட்டார் கழல்க னினைவாரை மீனா வழியின் மீட்பனவே.

(உ௩)

நயிநந்தியடிகளுயனாபுரான முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧,௧௦௩.

முதற்காண்ட முற்றுப்பெற்றது.

நிதர்சித்தப்பலம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாங்காண்டம்.

ஆறுவது

வம்பருவரிவண்டுச் சருக்கம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிருசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சேவன வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

(ச)

சென்னிவளர் மதியணிந்த சிலம்பணிசே வடியார்த
மன்னியசை வத்துறையின் வழிவந்த குழவளவர்
பொன்னிவளர் தருநாடு பொலிவெய்த நிலவியதாற்
கன்னிமதின் மருங்குமுடி நெருங்குகழு மலமுதார்.

(உ)

அப்பதிதா னந்தணர்தம் கிடைகளரு மறைமுறையே
செப்புமொலி வளர்பூசச் செழுஞ்சோலை புறஞ்சூழ
வொப்பினக ரோங்குதலா லுக்கடைநா ளன்றியே
யெப்பொழுதும் கடன்மேலே யிதப்பதென விசைந்துளதால்.

(உ)

அரியயனே முதலமர ரடங்கவெழும் வெள்ளக்கள்
விரிகடர்மா மணிப்பதண மீதெறிந்த திரைவரைகள்
புரிசைமுதல் புறஞ்சூழ் பொங்கோதம் கடைநாளில்
வரியரவ மந்தாஞ்சூழ் வடும்போல வயங்குமால்.

(ச)

வளம்பயிலும் புறம்பணைப்பால் வாசப்பா சடைமிடைந்த
தனம்பொலியும் புனற்செந்தா மரைச்செவ்வித் தடமலரார்
களம்பயினீர்த் கடன்முலர்வ தொருபரிதி யெனக்கருதி
யினம்பரிதி பலமலர்ந்தாற் போல்வவுள விலஞ்சிபல.

(உ)

உளர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

உளங்கொண்மறை வேதியர்த மோமன மத்திரவுங்
கினர்த்ததிரு நீற்றொளியிற் கெழுமியான் பகலுமலர்
தளர்தறியாப் பல்லாழி யாற்றதலா லகலிடத்து
விளங்கியவம் மூனர்க்கு வேறிரவும் பகலுமிகை.

(சு)

பரத்தவினை வயற்செய்ய பங்கயமாம் பொங்கெரியில்
வரம்பில்வனர் தேமாவின் கனிகிழிந்த மதுறநெய்
நிரந்தரீ ளிலைக்கடையா லொழுருதலா னெடிதவ்வுர்
மரங்களுமா குதிவேட்குந் தகையவென மணந்துளதால்.

(எ)

வேலையழற் கதிர்படிந்த வியன்கங்குல் வெண்மதியஞ்
சோலெதொறு நுழைந்துபுறப் படுப்பொழுது துதைந்தமலர்ப்
பாலிணைந்து மதுத்தோய்த்து தாதனைந்து பயின்றந்தி
மாலையெழுஞ் செவ்வொளிய மதியம்போல் வதியுமால்.

(அ)

காமர்திருப் பதியதன்கண் வேதியர்போற் கடிக்கமழுந்
தாமரையும் புல்லிதழுந் தயங்கியது லுந்தாங்கித்
தாமருதண் கெளணிந்து துளிவருகண் ணீர்ததும்பித்
தேமருமென் சுரும்பிசையாற் செழுஞ்சாமம் பாமொல்.

(ஆ)

புனைவார்பொற் குழையசையப் பூந்தானை பின்போக்கி
வினைவாய்க்த தழல்வேதி மெழுக்குறவெண் கதையொழுக்குந்
கனைவான முகித்குந்தற் கதிர்செய்வட மீன்கற்பின்
மனைவாழ்க்கைக் குலமகளிர் வளம்பொலிவ மாடங்கள்.

(அ0)

வேள்விபுரி சடங்கதனை வினையாட்டுப் பண்ணெதொறும்
பூழிபுற வருத்தமைத்துப் பொன்புனைகிங் கினியொலிப்ப
வாழிமணிச் சிறுதேருந் தவ்விரதப் பொடியாடும்
வாழிவனர் மறைச்செருர் நெருங்கியுள மணிமறகு.

(அ1)

விடுசுடரீண் மணிமறகின் வெண்கதைமா ளிகைமேகந்
தொடுகுடுமி நாசிடொறுந் தொடுத்தகொடி குழ்க்குரு
துடுவெனுநான் மலரலர வுறுபகலிற் பலநிறத்தா
னெடுவிகம்பு தளிர்ப்பதென நெருங்கியுள மருங்கெல்லாம்.

(அ2)

மடையெங்கு மணிக்ருப்பை வயலெங்குந் கயல்வெள்ளம்
புடையெங்கு மலர்ப்பிறங்கல் புறமெங்கு மகப்பொலிவு
கிடையெங்குந் கலைக்குழல் கிளர்வெங்கு முரலளிக
ளிடையெங்கு முனிவர்குமா மெயிலெங்கும் பயிலெழிலி.

(அ3)

பிரமபுரம் வேணுபுரம் பெரும்புகலி வெங்குருகீர்ப்
பொருவிறிருத் தோணிபுரம் பூந்தராய் சிரபுரமுன்
வருபுறவஞ் சண்பைகந் வளர்காழி கொச்சையயம்
பரவுதிருக் கழுமலமாம் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால்.

(அ4)

அப்பதியி னந்தணர்தங் குடிமுதல்வ ராரின்மறை
கைப்படுத்த சிலத்துக் கவுணியர்கோத் திரம்வினங்கச்
செப்புநெறி வழிவந்தார் செபாத விருதயரென்
நிப்புவிவா முத்தவஞ்செ யியல்பினு ருளரூனார்.

(அ5)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௭௧

மற்றவர் தந் திருமனையார் வாய்ந்தமறை மரபின்வரு
பெற்றியினு ரெவ்வுலகும் பெற்றநகரிய பெருமையினுர்
பொற்புடைய பகவதியா ரெனப்போற்றும் பெயருடையார்
கற்புமேம் பசிறப்பாற் கணவனார் கருத்தமைந்தார். (௧௬)

மரபிரண்டுஞ் சைவநெறி வழிவந்த கேண்மையரா
யரவணிந்த சடைமுடியா ரடியலா லறியாது
பரவுதிறு நீற்றன்பு பாலிக்குந் தன்மையராய்
விரவுமறை மனைவாழ்க்கை வியப்பெய்த மேவுநான். (௧௭)

மேதினியேற் சமண்கையர் சாக்கியர்தம் பொய்ம்மிகுத்தே
யாதியரு மறைவழக்க மருகியர னடியார்பாற்
பூதிகா தனவிளக்கம் போற்றல்பெறா தொழியக்கண்
டேதமில்சீர்ச் சிவபாத விருதயர்தா மிடருமுந்தார். (௧௮)

மனையறத்தி லின்பமுறு மகப்பெறுவான் விரும்புவா
ரனையிலை தலைநின்றே யாடியசே வடிக்கமல
நிலைவுறமுன் பரசமய நிராகரித்து நீறுக்கும்
புனைமணிப்பூண் காதலனைப் பெறப்போற்றுச் தவம்புரிந்தார். (௧௯)

பெருத்தெழுமன் பாற்பெரிய நாச்சியா ருடன்புகலித்
திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் சேவடிக்கீழ் வழிபட்டிக்
கருத்துமுடிந் திடப்பரவுங் காதலியார் மணியுயிற்றி
ஹுத்தெரிய வரும்பெரும்பே றுலகும்பு வுளதாக. (௨௦)

ஆளுடையா ளுடன்றேணி யமர்த்தபிரா னருள்போற்றி
மூளுமகிழ்ச் சியிற்றங்கண் முதன்மறைநான் முறைச்சடங்கு
நாளுடைய விரைந்து திங்கனினு நலஞ்சிறப்பக்
கேளிருடன் செயல்புரிந்து பெரிதன்பங் கிளர்வுறுநான். (௨௧)

அருக்கன்முதற் கோளனைத்து மழகியவுச் சங்களிலே
பெருக்கவலி யுடனிற்கப் பேணியநல் லோரையெழுத்
திருக்கிளரு மாதிரைநாட் டிசைவினங்கப் பரசமயத்
தருக்கொழியச் சைவமுதல் வைதிகமுந் தழைத்தோங்க. (௨௨)

தொண்டர்மனங் களிசிறப்பத் தாயதிறு
யெண்டிசையுந் தனிரடப்ப வேழலகுங் கனிதூங்க
வண்டர்சூல மதிசயிப்ப வந்தனரா குதிபெருக
வண்டமிழ்செய் தவநிரம்ப மாதவத்தோர் செயல்வாய்ப்ப. (௨௩)

திசையனைத்தின் பெருமையெலாந் தென்றிசையே வென்றேற
மிசையுலகும் பிறவுலகு மேதினியே; தனிவெல்ல
வசைவில்செழுந் தமிழ்வழக்கே யயல்வழக்கின் றுறைவெல்ல
விசைமுழுது மெய்யறிவு மிடங்கொள்ளு நிலைபெருக. (௨௪)

தாளுடைய படைப்பென்னுந் தொழிற்றன்மை தலைமைபெற
நாளுடைய நிகழ்கால மெதிர்கால நவைநீங்க
வாளுடைய மணிவீதி வளர்காழிப் பதிவாழ
வாளுடைய திருத்தோணி யமர்த்தபிரா னருள்பெருக. (௨௫)

௨௭௨. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அவம்பெருக்கும் புல்லறிவி னமண்முதலாம் பாசமயப்
பவம்பெருக்கும் புரைநெறிகள் பாழ்படகல் ஊழிதொறுத்
தவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே தாவில்சொ சங்கனெலாஞ்
சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

(௨௬)

வேறு.

அப்பொழுது பொற்புறு திருக்கழு மலத்தோ
ரெப்பெயரி னோருமய லெய்துமிடை யின்றி
மெய்ப்படு மயிர்ப்புனக மேலியறி யாமே
யொப்பில்களி கூர்வதொ ருவப்புற வுரைப்பார்.

(௨௭)

சிவனரு னெனப்பெருகு சித்தமகிழ் தன்மை
யிவனரிது நமக்குவா லெய்தியதெ னென்பார்
கவுணியர் குலத்தினொரு காதல னுதித்தா
னவன்வரு சிமித்தயிது வென்றதி சயித்தார்.

(௨௮)

பூமுனை யவழிந்துமண மேடிபொழி லெங்குத்
தேமருவு தாதொடு துதைத்த திசையெல்லார்
தாமருவு சோதிலிரி யத்துக ளடக்கி
மாமலய மாருதமும் வந்தசையு மன்றே.

(௨௯)

மேலையிமை யோர்களும் விரும்பொடு காப்பிற்
சோலைமலர் போலமலர் மாமழை சொரிந்தே
ஞாலமிசை வந்துவனர் காழிநகர் மேவுஞ்
சீவமறை யோர்களுட் னோமவினை செய்தார்.

(௩௦)

பூதகண நாதர்புலி வாழுவருள் செய்த
நாதனரு ின்பெருமை கண்டுகல முய்ப்பா
ரோதமறை யோர்பிரி துரைத்திடினு மோவா
வேதமொழி யாலொலி வினங்கியெழு மெங்கும்.

(௩௧)

பயன்றருவ பஃறருடும் வல்லிகளு மல்கித்
தயங்குபுன லுந்தெளிவு தன்மைபுட னன்னும்
வயங்கொன் லிசம்புமலி னங்கழிபு மாரு
நயம்புரிவ புன்னொலிக ணல்லதிசை யெல்லாம்.

(௩௨)

அங்கண்விறு விற்பெருகு சண்பையகன் முதர்ச்
சங்கபட கங்கருவி தாரைமுத லான
வெங்கணு மியற்றபவ ரின்றிபு மியம்பு
மங்கல முழக்கொலி மலிந்தமறு செல்லாம்.

(௩௩)

இரும்புலன மித்தகைமை யெய்தவவர் தம்மைத்
தருங்குல மறைத்தலைவர் தம்பவன முன்றிற்
பெருங்கனி வியப்பொடு பிரானருளி னாலே
யருந்திரு மகப்பெற விரைந்தவனரி செய்வார்.

(௩௪)

காதல்புரி சிந்தைமகி முக்களி நெப்பார்
மீதனரிபு செய்யனரி விழாவொடு திரைப்பார்
குதலிகழ் மக்கல வினைத்துழனி பொங்கச்
சாதக முறைப்பல சடங்குவினை செய்வார்.

(௩௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௪௩

மாமறை விழுக்குல மடந்தையர்க டம்ப
 ருமுறு மகிழ்ச்சியொடு சாயன்மயி லென்னத்
 ஞாமணி விளக்கொடு சுடர்க்குழைகண் மின்னக்
 காமர் திரு மாளிகை கவின்பொலிவு செய்வார். (௩௬)

சண்ணமொடு தண்மலர் துதைந்ததுகள்
 புண்ணிறை விருப்பினுட னேகையுரை செய்வார்
 வெண்முனைய பாலிகைகள் வேதிதொறும் வைப்பார்
 புண்ணிய நறும்புணல்கொள் பொற்குட நிரைப்பார். (௩௭)

செம்பொன்முத லானபல தானவினை செய்வார்
 நம்பரடி யாரமுது செய்யநல முய்ப்பார்
 வம்பலர் நறுந்தொடையல் வண்டொடு தொடுப்பார்
 நிம்பமுத லானகடி நீடுவினை செய்வார். (௩௮)

ஐயலி யுடன்பல வமைத்தபுகை யாலு
 நெய்யடு னறுங்குறை நிறைத்தபுகை யாலும்
 வெய்யதழ லாகுதி விழுப்புகையி னூலுந்
 தெய்வமண நாவரு செய்தொழில் விளைப்பார். (௩௯)

ஆயபல செய்தொழில்க ளன்றுமுதல் விண்ணோர்
 நாயக னருட்பெருமை கூறுநல மெய்தத்
 ஞாயதிரு மாமறை தொடர்ந்தநடை ஞாலின்
 மேயலிதி பையிரு தினத்தினும் விளைத்தார். (௪௦)

நாமகர ணத்தழகு நான்பெற நிறுத்திச்
 சேமவுத யப்பரிதி யிற்றிகழ் பிரானைத்
 தாமரை மிசைத்தனி முதற்குழவி யென்னத்
 ஞாமணி நிரைத்தணிசெய் தொட்டிலமர் வித்தார். (௪௧)

பெருமலை பயந்தகொடி பேணுமுலை யின்பா
 லருமறை குழைத்தமுது செய்தருளு வாரைத்
 தருவிறைவி யார்பரமர் தான்பரவு மன்பே
 திருமுலை சுரந்தமுது செய்தருளு வித்தார். (௪௨)

ஆறுலவு செய்யசடை யையாரா ளாலே
 பேறுலகி னுக்கென வரும்பெரி யவர்க்கு
 வேறுபல காப்புமிகை யென்றவை விரும்பார்
 நீறுதிரு நெற்றியி னிறுத்திநிறை வித்தார். (௪௩)

வேறு.

தாயர் திரு மடித்தலத்துந் தயங்குமணித் தவிசினிலுந்
 ஞாயசுடர்த் தொட்டிலினுந் ஞங்குமலர்ச் சயனத்துஞ்
 சேய்பொருட் டிருமறையுந் தீர்தமிழுஞ் சிறக்கவரு
 நாயகனைத் தாலாட்டு நலம்பலபா ராட்டினார். (௪௪)

வருமுறைமைப் பருவத்தின் வளர்புகலிப்பிள்ளையா
 ரருமறைக டலையெடுப்ப வாண்டதிரு முடியெடுத்தப்
 பெருமழுவர் தொண்டல்லாற் பிறிதிகையோ மென்பார்போற்
 திருமுகமண் டலமசையச் செங்கிரை யாடினார். (௪௫)

உஎச திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்

காமநியேம் பரசமய முலகிலெநிர் காடாது
போமகல வெனவங்கை தட்டுவதும் புனிதன்பார்
காமருதா எம்பெறுதற் கொற்றவதுங் காட்டுவபோற்
சூமரைச்செங் கைகளினூற் சப்பாணி கொட்டினூர். (சௌ)

விதிதவறு படுமவேற்றுச் சமயங்க ளிடெலிழுந்து
கதிதவறு லிருவிசும்பு ளிறைந்தகடி வாரங்க்கை
கதிதவழுஞ் சடைமுடியார் ஞானமளித் திடவுரியார்
மதிதவழ்மா ளிகைமுன்றின் மருக்குதவழ்ச் தருளினூர். (சஎ)

சூழவரும் பெருஞ்சுற்றத் தோகையருந் தாநியருங்
காழியர்தஞ் சீராட்டே கவுணியர்கற் பகமேயென்
தேழிசையும் பலகலைபு மெங்வுலகுந் தனித்தனியே
வாழவரு மவர்தம்மை வருகவரு கெனவழைப்ப. (சஅ)

திருகையா லழைத்தவர்தஞ் செழுமுகங்கண் மலர்வித் தும்
வருமகிழ்வு தலைநிற்ப்ப மற்றவர்தமேற் செலவுகைத்து
முருகிமனங் கனர்த்தலைய வுடனணைந்து தழுவிபுழுந்
பெருகியவின் புறவளித்தார் பெரும்புகலிப் பிள்ளையார். (சக)

வளர்பருவ முறையாண்டி வருவதன்முன் மலர்வரிவண்
மெர்கருமென் கருட்டுஞ்சி யுடனலையச் செந்நின்று
கொரொலிகிங் கிணியெடுப்பக் கீழ்மைநெறிச் சமயங்க
டனர்கடையிட் டறத்தாமுந் தளர்கடையிட் டருளினூர். (சு)

தாநியர்தங் கைப்பற்றித் தளர்கடையி னசைவொழிந்து
சோநியணி மணிச்சதங்கை தொடுத்தவடம் புடைகுழ்த்
பாதமலர் சிலம்பொருத்தப் பருவமுறை யாண்டொன்றின்
மீதணைய ஈடத்தருளி லிணையாடத் தொடங்கினூர். (சு)

சிறுமணித்தேர் தொடர்ந்துருட்டிச் செழுமணற்கெற் றில்களிழைக்கு
கறுதற்பே தையர்மருக்கு ஈடத்தோடி யடர்த்தழித்துங்
குறவியர்ப்புத் துளியரும்பக் கொழும்பொடியா டியகோல
மறுகிடைப் பேரொளிபாப்ப வந்துவளர்ந் தருளினூர். (சு)

மக்கையோ டெனகி வளர்தோணி வீற்றிருந்த
நிங்கன்சேர் சடையார்தந் திருவருட்குச் செய்தவத்தி
னங்குரம்போல் வளர்த்தருளி யருமறையோ டெருய்ய
வெங்கன்பிரா னீரான்கிண் மேலோரான் டெய்ததலும். (சு)

காவாண்ட பலகலைபு காமகரு கலஞ்சிறப்பப்
பூவாண்ட திருமகனும் புண்ணியமும் பொலிவெய்தச்
சேவாண்ட கொடியவர்தஞ் சிரபுரத்துச் சிறுவருக்கு
மூவாண்டி னுலகுய்ய கிசுழ்த்தனை மொழிகின்றேன். (சௌ)

பண்டுதிரு வடிமறவாப் பாண்மையோர் தமைப்பரம்
மண்டுதவ மறைக்குலத்தோர் வழிபாட்டி னளித்தருளத்
தொண்டினினை தவருவார் தொடர்ந்தபிரி வுணர்வொருகாற்
கொண்டெழும் வெருக்கெண்டாற் போலமுயர் குறிப்பயலாய். (சு)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௪௫

மேதகைய விந்நாளின் வேறெருநாள் வேதவிதி
நீதிமுறைச் சடங்குநெறி முடிப்பதற்கு நீராடத்
தாதையார் போம்பொழுது தம்பெருமா னருள்கூடச்
சோதிமணி மனைமுன்றிற் றெடூர்த்தழுது பின்சென்றார். (௫௭)

பின்சென்ற பின்னையார் தமைநோக்கிப் பெருந்தவத்தோர்
முன்செல்கை தனையொழிந்து முனிவார்போல் விலக்குதலு
பின்செய்பொலங் கிங்கிணிக்கால் கொட்டியவர் மீளாமை
யுன்செய்கை யிதுவாகிற் போதென்றங் குடன்சென்றார். (௫௮)

கடையுதத்திற் றனிலவள்ளம் பலவிரிக்குங் கருப்பம்போன்
நிடையரூப் பெருந்தீர்த்த மெவற்றினுக்கும் பிறப்பிடமாய்
விடையுயர்த்தார் திருத்தோணிப் பற்றுவிடா மேன்மையதாந்
தடமதனிற் றுறையணைந்தார் தருமத்தின் றிலநின்றார். (௫௮)

பின்னையார் தமைக்கரையில் வைத்துத்தாம் பிரிவஞ்சித்
தெள்ளுநீர் புகமாட்டார் தேவ்யொடுந் திருத்தோணி
வள்ளலா நிருந்தாரை யெதிர்வணங்கி மணிவாவி
யுள்ளிழிந்து புனல்புக்கா ளுலகுய்ய மகப்பெற்றார். (௫௯)

நீராடித் தருப்பித்து நியமங்கள் பலசெய்வார்
சீராடுந் திருமகனார் காண்பதன்முன் செய்ததற்பி
னாராத விருப்பினு லகமருடம் படியநீர்
பேராது மூழ்கினார் பெருங்காவல் பெற்றாராய். (௬௦)

மறைமுனிவர் மூழ்குதலு மற்றவர்தம் மைக்காணு
திறைதரியா ரெனுநிலைமை தலைக்கீடா வீசர்கழன்
முறைபுரிந்த முன்னுணர்வு மூளவழத் தொடங்கினார்
நிறைபுனல்வா வக்கரையி னின்றருளும் பின்னையார். (௬௧)

கண்மலர்க ணீர்ததும்பக் கைமலர்க ளாற்பிசைத்து
வண்ணமலர்ச் செங்கனிவாய் மணிபதரம் புடைதுடிப்ப
வெண்ணின் மறை யொலிபெருக வெவ்வுயிருங் குதூகலிப்பப்
புண்ணியக்கன் றினையவர்தாம் பொருடியழு தருளினார். (௬௨)

மெய்ம்மேற்கண் ளெளிபனிப்ப வேறெங்கும் பார்த்தழுவார்
தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ சாரும்பின் னைமைதானே
செம்மேனி வெண்ணீற்றார் திருத்தோணிச் சிகரம்பார்த்
தம்மேயப் பாவென்றென் றழைத்தருளி யழுதருள. (௬௩)

அச்சிலையிற் றிருத்தோணி வீற்றிருந்தா ரருணைக்கான்
முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னியவர்க் கருள்புரிவான்
பொன்மேலைவல் லிபுத்தாமும் பொருவிடைமே லெழுந்தருளிச்
சென்னியினும் பிறைநிகழ்ச் செழும்பொய்கை மருங்கணைந்தார். (௬௪)

திருமறைநூல் வேதியர்க்குந் தேவியர்க்குந் தாங்கொடுத்த
பெருகுலா நினர்த்தோதான் றம்பெருமைக் கழல்பேணு
மொருசெயியில் வருளுனங் கொடுப்பதனுக் குடனிருந்த
வருமறையா ளுடையவனை யளித்தருள வருகியேவார். (௬௫)

௨௭௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அழுதின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி யருட்கருணை
யெழுதின்ற திருவுள்ளத் திறையவர்தா மெவ்வுலகுந்
தொழுதின்ற மலைக்கொடியைப் பார்த்தருளித் துணைமுலைகள்
பொழுதின்ற பாலடிசில் பொன்வள்ளத் தூட்டென்ன. (௧௧)

ஆரணமு முலகேழு மீள்றருளி யனைத்தினுக்குங்
காரணமாப் வளம்பெருகு கருணைதிரு வடிவான
சீரணங்கு சிவபெருமா னருளுதலுஞ் சென்றனைத்து
வாரிணங்கு திருமுலைப்பால் வள்ளத்துக் கறத்தருளி. (௧௨)

எண்ணரிய சிவஞானத் தின்னமுதல் குழைத்தருள்
புண்ணாடி லெனவூட்ட புமையம்மை யெதிர்நோக்குங்
கண்மலர்நீர் துடைத்தருளித் கையிற்பொற் கின்னமளித்
தண்ணிலையத் தூழுகைநீர்த் தங்கனனா ருண்புரிந்தார். (௧௩)

யாவருக்குத் தந்தைதா யெனுபிவரிப் படியளித்தா
ராவதன லானுடைய பிள்ளையா ராயகில
தேவருக்கு முனிவருக்குத் தெரிவரிய பொருளாகுந்
தாவிறனிச் சிவஞான சம்பந்த ராயினார். (௧௪)

சிவனடியே சித்திக்குத் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞான
முவமையிலாக் கலைஞான முணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானத்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தா மந்நிலையில். (௧௫)

எப்பொருளு மாக்குவா னீசனே யெனுமுணர்வு
மப்பொருடா னுளுடையா னடியார்க ளெனுமறிவு
மிப்படியா விதுவன்றித் தம்பிசைவு கொண்டியனுந்
துப்புரவில் லார்துணிவு துகனாகச் சூழ்த்தெழுந்தார். (௧௬)

சீர்மறையோர் சிவபாத விருதயருஞ் சிறுபொழுதி
சீர்மருவித் தாஞ்செய்யு டியமங்கண் முடித்தேறிப்
பெருணர்விற் பொலிவின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி
யாரளித்த பாலடிசி லுண்டது யெனவெருளா. (௧௭)

எச்சின்மயங் கிடவுன்கீ திட்டாரைக் காட்டென்று
கைச்சிறிய தொருமாறு கொண்டோச்சக் காலெடுத்தே
யச்சிறிய பெருந்தகையா ரானத்தக் கண்டுநிபெய்
துச்சிவின்மே வெடுத்தருளு மொருதிருக்கை விரற்கட்டி. (௧௮)

விண்ணிறைத்த பெருகொளியால் விளங்குமழ விடைமேலே
பண்ணிறைத்த வருமறைகள் பணித்தேத்தப் பாவையுட
னெண்ணிறைத்த கருணையினு னின்றாரை யெதிர்காட்டி
புண்ணிறைத்து பொழித்தெழுந்த ஷயர்ஞானத் திருமொழியாகி. (௧௯)

எல்லையிலா மறைமுதன்மெய் புடனெடுத்த வெழுதமறை
மல்லனெடுத் தயிழாலிம் மாநிலத்தோர்க் குரைசிறப்பப்
பல்லுயிருங் களிகூரத் தம்பாடல் பரமர்பார்
செல்லுமுறை பெறுவதற்குத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்து. (௨௦)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௭௭

செம்மைபெற வெடுத்திருத் தோடுடைய செவியனெனு
மெய்ம்மைமொழித் திருப்பதிகம் பிரம்புர மேவினார்
தம்மையடை யாளங்க ளுடன்சாற்றித் தாதையார்க்
செம்மையிது செய்தபிரா னிவனன்றே யெனவிசைத்தார். (௭௬)

மண்ணுலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையிற்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளு மெனக்காட்ட
வெண்ணியிலா வல்லார்க்க னெடுத்துமுறிந் திசைபாட
வண்ணலவற் கருள்புரிந்த வாக்கப்பா டருள்செய்தார். (௭௭)

தொழுவார்க்கே யருளுவது சிவபெருமா னெனத்தொழார்
வழுவான மனத்தாலே மாலாய மாலயனு
மிழிவாகுங் கருவிலங்கும் பறவையுமா யெய்தாமை
வீழுவார்க ளஞ்செழுத்துந் துதித்துய்ந்த படிவிரித்தார். (௭௮)

வேதகா ரணராய வெண்பிறைசேர் செய்யசடை
நாதனெறி யறிந்துய்யார் தம்மிலே நலங்கொள்ளும்
போதயிலாச் சமண்கையர் புத்தர்வழி பழியாக்கு
மேதமே யெனமொழிந்தா ரெங்கள்பிரான் சம்பந்தர். (௭௯)

திருப்பதிக நிறைவித்துத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்தி
யிருக்குமொழிப் பிள்ளையா ரெதிர்ந்தொழுது சிந்தருள
வருட்கருணைத் திருவாள ளாரருள்கண் டமாரொலாம்
பெருக்கவிசும் பினிலார்த்துப் பிரசமலர் மழைபொழித்தார். (௮௦)

வந்தெழுமங் கலமான வானகதுந் துபிழுந்குங்
கந்தருவர் கின்னார்கள் கானவொலிக் கடன்முழக்கு
மிந்திரனே முதற்றேவ ரெடுத்தேத்து மிசைமுழக்கு
மந்தயில்பல் கணநாத ராவெனுமோ சையினடங்க. (௮௧)

உ வ யு.

மறைகள் கிளர்ந்தொலி வளர முழங்கிட வானோர்தந்
நிறைமுடி புந்திய நிறைமணி சித்திட ின்வானத்
துறையென வந்துல கடைய நிறைந்திட வோவாமெய்ப்
பொறைபெரு குந்தவ முனிவ ரெனுங்கடல் புடைகுமு. (௮௨)

அணைவுற வந்தெழு மறிவு தொடங்கின வடியார்பா
லிணையில் பவங்கினர் கடல்க ளிகந்திட விருதாளின்
புணையரு ளங்கணர் பொருவிடை தங்கிய: புணர்பாகத்
துணையொ டிணைந்தனர் சுருதி தொடர்ந்த பெருந்தோணி. (௮௩)

அண்ண லிணைந்தமை கண்டு தொடர்ந்தெழு மன்பாலே
மண்மிசை நின்ற மறைச்சிறு போதக மன்னாருங்
கண்வழி சென்ற கருத்து விடாது கலந்தேகப்
புண்ணியர் ிண்ணிய பூமலி கோயிலி னுட்புக்கார். (௮௪)

ஈறில் பெருந்தவ முன்செய்து தாதை யெனப்பெற்றார்
மாறு விழுந்த மலர்க்கை குவித்து மகிழ்ந்தாடி
வேறு விளைந்த வெருட்சி வியப்பு விருப்போடும்
கூறுமருந்தமி யின்பொரு ளான குறிப்போர் வார். (௮௫)

உள அ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

தானு விளைத்தனி கண்டு தொடர்ந்தவர் தம்மைப்போற்
காணுதல் பெற்றல் ரோனு நிகழ்ந்தன கண்டுள்ளார்
தோணி புரத்திறை தன்னரு ளாத றுணிந்தார்வம்
பேணு மனத்தொடு முன்புரு காதலர் பின்சென்றார்.

(அக)

அப்பொழு தங்க ணணந்தது கண்டவ ளல்லாதார்
முப்புரி றான்மறை யோர்க ளுரோம முகிழ்ப்பெய்தி
யிப்படி யொப்பதொ தற்புத மெங்குள தென்றென்றே
துப்புறத் வேணியர் கோயிலின் வாயில் புறஞ்சூழ.

(அஎ)

பொங்கொள் மால்விடை மீது புருத்தணி பொற்றோணி
தங்கி யிருத்த பெருத்திரு வாழ்வு தலைப்பட்டே
யிங்கென யானாடை யானுமை யோடு யிருந்தானென்
றங்கெதிர் கின்று புகன்றனர் ஞானத் தமுதுண்டார்.

(அஇ)

இன்னிசை யேழு மிசைத்த செழுத்தமி ழீசற்கே
சொன்முறை பாடு தொழும்பருள் பெற்ற தொடக்கோடும்
பன்மறை வேதியர் காண விரும்பொடு பானுறும்
பொன்மணி வாயினர் கோயிலி னின்று புறப்பட்டார்.

(அக)

பேணிய வற்புத ிடருள் பெற்ற பிரான்முன்னே
கீணில யிற்றிகழ் கோபுர வாயிலி னேரெய்தி
வாணில விற்றிகழ் வேணியர் தொண்டர்கள் வாழ்வெய்துத்
தோணி புரத்தவர் தாமெதிர் கொண்டு துதிக்கின்றார்.

(க0)

வேறு.

காழியர் தவமே கவுணியர் தனமே கலைஞானத்
தாழிய கடலே யதனிடையழுதே யடியார்முன்
வாழிய வந்திம் மண்மிசை வானோர் தனிகாத
னேழிசை மொழியா டனதரு வருள்பெற் றினையென்பார்.

(க1)

மறைவனர் திருவே வைதிக கிலையே வளர்ஞானப்
பொறையணி முகிலே புகலியர் புகலே பொருபொன்னித்
துறைபெற மணியே சுருதியி னொளியே வெளியேவந்
திறையவ னுமையா ளுடனரு டரவெய் தினையென்பார்.

(க2)

புண்ணிய முதலே புணமணி யரைஞா னெடுபோதுங்
கண்ணிறை கதிரே கலைவனர் மதியே கலின்மேவும்
பண்ணியல் கதியே பருவம தொருமு வருடத்தே
யெண்ணிய பொருளாய் கின்றவ ருள்பெற் றினையென்பார்.

(க3)

வேறு.

என்றினைய பலஉறி யிருக்குமொழி யத்தனரு மேனை யோரு
கின்றுதுதி செய்தவந்தா னீண்முடிக்கண் மேலேந்தி நிரந்த போது
சென்றினைத் தாதையார் சிவபாத விருதயர்தாக் தெய்வ ஞானத்
கன்றினாமுன் புக்கெடுத்தப் பியலின்மேற் கொண்டுகளி கூர்ந்து செல்ல.

(க4)

மாமறைபோர் குழாத்தினுடன் மல்குதிருத் தொண்டர்குழா மருங்கு குழ்த்து
தாமறவை புத்தரியத் தனிவிசம்பி வெறித்தார்க்குத் தன்மை யாலே
பூமதுரு சிவானந்தப் பெருக்காறு போதவதன் மீது பொங்குங்
காமத்துரைக் குயிழியெழுத் திழிவன்போல் விளங்குபெருங் காட்சித் தாக.

(க5)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௭௩

நீடுதிருக் கழுமலத்து நிலத்தேவர் மாளிகைமே நெருங்கி யங்கண்
மாடுகிறை மடவார்கண் மங்கலமா மொழிகளால் வாழ்த்தி வாசத்
தோடுமலி நறுமலருஞ் சண்ணமும்வெண் பொரியினெடுந் தாவி நிற்பார்
கோடுபயில் குலவரைமேன் மின்குலங்கள் புடைபெயருங் கொள்கைத் தாக. (௧௧)

மங்கலனா ரியந்துவைப்பார் மறைச்சாமம் பாடுவார் மருங்கு வேதிப்
பொங்குமணி விளக்கெடுத்துப் பூரணமும் பழுநிரைப்பார் போற்றிசெய்வா
ரங்கவர்கண் மனத்தெழுந்த வகிசயமும் பெருவிரும்பு மண்பும் பொங்கத்
தங்குதிரு மலிவிதிச் சண்பைநகர் வலஞ்செய்து சாருங் காலை. (௧௨)

தந்திருமா ளிகையின்க ணெழுந்தருளிப் புகும்பொழுது சங்க நா த
மந்தரதுந் துயிழுதலா வளவில்பெரு கொலிதழைப்ப வணைந்து புக்கார்
சுந்தரப்பொற் றோணிமிசை யிருந்தபிரா னுடனமர்ந்த துணைவி யாகும்
ணைந்தொடியா டிருமுலையின் பாலறு மதூரமொழிப் பவன வாயார். (௧௩)

துமணிமா ளிகையின்க ணமர்ந்தருளி யன்றிரவு தொல்லை நா த
மாமறைக டிரண்டபெருந் திருத்தோணி மன்னிவீற் றிருந்தார் செய்ய
காமருசே வடிக்கமலங் கருத்திறு விடையறாக் காதல் கொண்டு
நாமநெடுங் கதிருதிப்ப ணண்ணினர் திருத்தோணி நம்பர் கோயில். (௧௪)

காதலுட ணணைந்துதிருக் கழுமலத்துக் கலந்துவீற் றிருந்த தங்க
டாதையா ரையும்வெளியே தாங்கரிப மெய்ஞ்ஞானத் தம்பால் வந்து
போதமுலை சுரத்தளித்த புண்ணியத்தா யாரையுமுன் வணங்கிப் போற்றி
மேதகைய வருள்பெற்றுத் திருக்கோலக் காவிறைஞ்ச விருப்பிற் சென்றார். (௧௫)

பெருக்கோலிட டுலபிறங்குங் காவிரிகீர் பிரசமலர் தரளஞ் சிந்த
வரிக்கோல வண்டாட மாதாரர் குடைந்தாடு மணிநீர் வாலித்
திருக்கோலக் காவெய்தித் தேவர்பிரான் கோயில்வலஞ் செய்து முன்னின்
றிருக்கோலிட டறிவரிய திருப்பாத மேத்துவதற் கெடுத்துக் கொள்வார். (௧௬)

மெய்நிறைந்த செம்பொருளாம் வேதத்தின் விழுப்பொருளை வேணி மீது
பைந்கிறைந்த வரவுடனே பசங்குழலித் திங்கன்பரித் தருளு வாரை
மைந்கிறைந்த மிடற்றானை மடையில்வா ளைகன்பாய வென்னும் வாக்கார்
கைந்கிறைந்த வொற்றறுத்துக் கலைப்பதிகங் கவுணியர்கோன் பாடுங் காலை. (௧௭)

கையதனா லொற்றறுத்துப் பாடுதலுங் கண்டருளிக் கருணை கூர்ந்த
செய்யசடை வானவாத மஞ்செழுத்து மெழுதியநற் செம்பொற் றுள
மையரவர் திருவருளா லெடுத்தபா டலுக்கிசைந்த வளவா லொற்ற
வையமெலா முய்யவரு மறைச்சிறுவர் கைத்தலத்து வந்த தன்றே. (௧௮)

காழிவரும் பெருந்தகையார் கையில்வருந் திருத்தானக் கருவி கண்டு
வாழியதக் திருமுடிமேற் கொண்டருளி மனங்களிப்ப மதூர வாயி
லேழிசையுந் தழைத்தோங்க வின்னிசைவண் டமிழ்ப்பதிக மெய்தப் பாடித்
தாமுமணிக் குழையார்முன் நக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாத்தி நின்றார். (௧௯)

உம்பருல கதெயிப்ப வோங்கியா தத்தளவி னுண்மை நோக்கித்
துப்புருசா ரதர்முதலாஞ் சுருதியிசைத் துறையுளோர் துதித்து மண்மேல்
வம்பலர்மா மழைபொழிந்தார் மறைவாழ வந்தருளு மதலை யாருந்
தம்பெருமா னருள்போற்றி மீண்டருளிக் சண்பைநகர் சாரச் செல்வார். (௨௦)

உஅ0 திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செங்கமல மலர்க்காத்துத் திருத்தாளத் துடனடந்து செல்லும் போது
தங்கன்குலத் தாதையார் தரியாது தோளின்மேற் றரித்துக் கொள்ள
வங்கவர்தர் தோளின்மிகை. யெழுந்தருளி யணைந்தார்கூழ்ந் தமரேத்துந்
திங்களணி மணிமாடத் திருத்தோணி புரத்தோணிச் சிகரக் கோயில். (௧0௧)

திருப்பெருகு பெருங்கோயில் சூழவலங் கொண்டருளித் திருமுன் னின்றே
யருட்பெருகு திருப்பதிக மெட்டொருகட் டனையாக்கி யவற்று னொன்று
விரும்புறுபொற் றிருத்தோணி வீற்றிருந்தார் தமைப்பாட மேவுகாதற்
பொருத்தமுற வருள்பெற்றுப் போற்றியெடுத் தருளினார் பூவார் கொன்றை. (௧0௨)

எடுத்திருப் பதிகத்தி னிசைதிருத்தா னத்தினு லிசைய வொற்றி
யடுத்தடை பெறப்பாடி யார்வமுற வணங்கிப்போர் தலைநீர்ப் பொன்னி
மடுத்தவயற் பூத்தரா யவரவாழு மழவினங்கோ லத்துக் காட்சி
கொடுத்தருளி வைவினாற் குறையிலா கிறைஞானக் கொண்ட லார்தாம். (௧0௩)

அக்நிலைய லாளுடைய பிள்ளையார் தமைமுன்ன மளித்த தாயார்
முன்னுதிக்க முயன்றதவத் திருநன்னி பள்ளிமுதன் மறையோ ரெல்லா
மன்னுபெரு மகிழ்ச்சியுடன் மங்கலன ரியந்துவைப்ப மறைகளோதிக்க
கன்னிமதிற் சண்பைகக் வந்தணைந்து கவுணியர்கோன் கழலிற் ருழந்தார். (௧0௪)

மங்கலமா மெய்ஞ்ஞான மண்களிப்பப் பெற்றபெரு வார்த்தை யானே
யெங்கணுநீர் பதிமருங்கி லிருபிறப்பா ளருமல்லா வேளை யோரும்
பொங்குதிருத் தொண்டர்களு மிசையித்துக் குழாங்கொண்டு புகலி யார்தஞ்
சிங்கவின் வேற்றின்பால் வந்தணைந்து கழல்பணிபுஞ் சிறப்பின் மிக்கார். (௧05)

வந்ததிருத் தொண்டர்கட்கு மல்குசெழு மறையவர்க்கு மற்ற னோர்க்குஞ்
சிந்தைமகிழ் வுறமலர்ந்து திருவமுது முதலான சிறப்பின் செய்கை
தத்தமன வினில்விரும்புந் தகைமையினாற் கடனாற்றுஞ் சண்பை மூத
ரெத்தைபிரான் சிவலோக மெனவினங்கி யெவ்வுலகு மேத்துநாளில். (௧06)

செழுந்தாணப் பொன்னிக்குழ் திருநன்னி பள்ளியுள்ளோர் தொழுது திங்கட்
கொழுத்தணிபுஞ் சடையாரை யெங்கன்பதி யினிற்கும்பிட் டருள வங்கே
யெழுந்தருள வேண்டுமென விசைத்தருளித் தோணிவீற் றிருந்தார் பாத்
தொழுத்தகைமை யாலிறைஞ்சி யருள்பெற்றுப் பிறப்பிபுந் தொழுமுன் சென்றார். (1)

தாதவழ்செச் தாமரைவி னகவிதழ்போற் சிறுடிக டரையின் மீது
போதுவதும் பிறரொருவர் பொறுப்பதுவும் பொறுவன்பு புரிந்த சிந்தை
மாதவஞ்செய் தாதையார் வந்தெடுத்துத் தோளின்மேல் வைத்துக் கொள்ள
நாதர்க்கு றம்முடிமேற் கொண்டருந் துடன்போந்தார் ஞானமுண்டார். (௧௧௩)

தேனலருங் கொன்றையினார் திருநன்னி பள்ளியினைச் சாரச் செல்வார்
வானனைபு மலர்ச்சோலை தோன்றுவதெப் பதியென்ன மகிழ்ச்சி யெய்திப்
பானல்வயற் றிருநன்னி பள்ளியெனத் தாதையார் பணிப்பக் கேட்டு
ஞானபோ னகர்தொழுது கற்றமிழ்ச்சொற் றெடைமாலை ஈவில லுற்றார். (௧௧௪)

வேறு.

காரைகள் கூகை முல்லை யெனநிகழ் கலைசேர் வாய்மைச்
சேரியந் பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புத் தன்னி
ஞாயோர் பாகர் வைகு ணிபள்ளி யுஞ்ரு வார்தம்
பேரிடர் கெடுத்த கண்ணை மெதனும் பெருமை வைத்தார். (௧௧௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். உஅக

ஆதியார் கோயில் வாயி லணைந்துபுக் கன்பு கடரு
நீதியார் பணிந்து போற்றி நீடிய வருண்முன் பெற்றுப்
போதுவார் தம்மைச் சூழ்ந்து பூசார் குழாங்கள் போற்றுவ்
காதல்கண் டங்க மர்தார் கவுணியர் தலைவ னுர்தாம். (ககக)

அம்பிகை யளித்த ஞான மகிலமு மூய்ய வுண்ட
நம்பெருந் தகையார் தம்மை யெதிர்கொண்டு நண்ண வேண்டி
யும்பரும் வணங்கு மெய்ம்மை யுயர்தவத் தொண்ட ரோடு
தம்பெரு விருப்பால் வந்தார் தலைசையந் தணர்க ளெல்லாம். (கக௭)

காவண மெங்கு மிட்டுக் கமுகொடு கதவி நாட்டிப்
பூவணத் தாமந் னுக்கிப் பூரண கும்ப மேந்தி
யாவண வீதி யெல்லா மலங்கரித் தண்ண லாரை
மாவண மலர்மென் சோலை வளம்பதி கொண்டு புக்கார். (கக௮)

திருமறை யோர்கள் சூழ்ந்து சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்கப்
பெருமறை யோசை மல்கப் பெருந்திருக் கோயி லெய்தி
யருமறைப் பொருளா னாரைப் பணிந்தனி நலச்சங் கத்தின்
றருமுறை நெறியக் கோயில் சார்ந்தமை யருளிச் செய்தார். (கக௯)

கறையணி கண்டர் கோயில் காதலாற் பணிந்து பாடி
மறையவர் போற்ற வந்து திருவலம் புரத்து மன்னு
யிறைவரைத் தொழுது பாடுங் கொடியுடை யேத்திப் போந்து
சிறைபுனற் றிருச்சாய்க் காடு தொழுதற்கு ளினைந்து செல்வார். (க௨௦)

பன்னகப் பூனி னாரைப் பல்லவ னீச்ச ரத்துச்
சென்னியால் வணங்கி யேத்தித் திருந்திசைப் பதிகம் பாடிப்
பொன்னிசூழ் புகாரி னீடு புனிதர்தந் திருச்சாய்க் காட்டு
மன்னுசீர்த் தொண்ட ரெல்லா மகிழ்ந்தெதிர் கொள்ளப் புக்கார். (க௨௧)

வானன வுயர்ந்த வாயி லுள்வலங் கொண்டு புக்குத்
தேனவர் கொன்றை யார்தந் திருமுன்பு சென்று தாழ்ந்து
மானிடந் தரித்தார் தம்மைப் போற்றுவார் மண்பு காரென்
றுனெலா முருக வேத்தி யுச்சிமேற் குவித்தார் செங்கை. (க௨௨)

சீரினிற் றிகழ்ந்த பாடற் றிருக்கடைக் காப்புப் போற்றிப்
பாரினிற் பொலிந்த தொண்டர் போற்றிடப் பயில்வார் பின்னு
மேரிசைப் பதிகம் பாடி யேத்திப்போந் திறைவர் வெண்கா
டாருமெய்க் காத லோடும் பணிவதற் கணைந்தா ரன்றே. (க௨௩)

பொன்னிதழ்க் கொன்றை வன்னி புனவின மதிய நீடு
சென்னியார் திருவெண் காட்டுத் திருத்தொண்ட ரெதிரே சென்றங்
கின்னதன் மையர்க ளாளு ரெனவொணு மகிழ்ச்சி பொங்க
மன்னுசீர்ச் சண்பை யாளு மன்னரைக் கொண்டு புக்கார். (க௨௪)

முத்தயிழ் விரகர் தாமு முதல்வர்கோ புரத்து முன்னர்ச்
சித்தநீ டுவகை யோடுஞ் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்து புக்குப்
பத்தரா மடியார் சூழப் பரமர்கோ யிலெச்சுழ் வந்து
சித்தனார் தம்முன் பெய்தி நிலமுறத் தொழுது வீழ்த்தார். (க௨௫)

உவுஉ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

மெய்ப்பொரு ளாயி னுரை வெண்காடு மேலி னுரைச்
செப்பரும் பதிக மாலை கண்காட்டு துதன்முன் சேர்த்தி
முப்புரஞ் செற்றார் பாதஞ் சேருமக் குளமும் பாடி.
யொப்பரு ஞான முண்டா ருளமகிழ்ந் தேத்தி வாழ்ந்தார். (உஉச)

அருமையாற் புறம்பு போந்து வணங்கியங் கமரு காளிற்
நிருமல்லை வாயி லெய்திச் செழுந்தமிழ் மாலை சேர்த்தி
மருவிய பதிகண் மற்றும் வணங்குவார் மறையோ ரேத்தத்
தருமலி புசலி வந்து ஞானசம் பந்தர் சார்ந்தார். (உஉ௪)

தோணிவீற் நிருந்தார் தம்மைத் தொழுதுமுன் னின்றி அய
வாணியாம் பதிகம் பாடி யருட்பெரு வாழ்வு கூர்ச்
சேணுயர் மாட மோங்குந் திருப்பதி யதனிற் செய்ய
வேணியார் தம்மை ஞானம் போற்றிய விருப்பின் ிக்கார். (உஉ௫)

வைகுமக் காளிற் கீழ்பான் மயேந்திரப் பள்ளி வாசஞ்
செய்பொழிற் குருகா ஆருந் திருமல்லை வாயி லுள்ளிட்
டெய்திய பதிக னெல்லா மின்புற விறைஞ்சி யேத்தித்
தையலான் பாகர் தம்மைப் பாடினார் தமிழ்ச்சொன் மாலை. (உஉ௬)

அவ்வகை மருங்கு சூழ்த்த பதிகளி லரனார் பொற்றான்
மெய்வகை ஞான முண்ட வேதியர் விரலிப் போற்றி
புய்வகை மண்ணு னோருக் குதவிய பதிகம் பாடி.
பெய்வகை யோரு மேத்த விறைவரை யேத்து காளில். (உஉ௭)

வேறு.

திருநீல கண்டத்துப் பெரும்பாணர் தெள்ளமுதின்
வருநீர்மை யிசைப்பாட்டு மதங்கரு ளாமணியா
ரொருநீர்மை புடனுடைய பிள்ளையார் கழல்வணங்கத்
தருநீர்மை யுழ்கொண்டு சண்பையிலே வந்தணைந்தார். (உஉ௮)

பெரும்பாணர் வரவறிந்து பிள்ளையா ரெதிர்கொள்ளச்
சரும்பார்செங் கமலமலர்ந் துணைப்பாத் தொழுதெழுந்து
விரும்பார்வத் தொடுமேத்தி மெய்ம்மொழிக ளாற்றுகித்து
வரும்பான்மை தருவாழ்வு வந்தெய்த மகிழ்நிறந்தார். (உஉ௯)

அளவிலா மகிழ்ச்சியினர் தமைகோக்கி யையார்நீ
ருளமகிழ விக்ணைந்த வுறுதியுடை யோமன்றே
யினதிலா கைகமுகிழ்ப்ப விசைத்தவரை புடன்கொண்டு
கனகிஷ்ட நஞ்சுணிர்தார் பாலணைபுங் கவுணியனார். (உஉ௧௦)

கோயிலினிற் புறமுன்றிற் கொடுபுக்குக் கும்பிடுவித்
தேயுமிசை யாழங்க ளிறைவருக்கிங் கியற்றமனை
வாயபுகழ்ப் பிள்ளையா ரருன்பெற்ற வதற்கிறைஞ்சி
மேய்தொடைத் தந்திரியாழ் வீக்கியிசை விரிக்கின்றார். (உஉ௧௧)

தானநிலைக் கோல்வடித்துப் பாடிமுறைமைத் தருதியின
லானவிசை யாராய்வுந் நங்கணர்தம் பாணியினை
மானமுறைப் பாடினியா ருடன்பாடி வாடுக்க
ஞானபோ ளகர்மகிழ்ந்தார் கான்மறையோ ரிசையித்தார். (உஉ௧௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புரந்நம். உழுவ.

யாழிலெழு மோசையுட னிருவர்மிடற் றிசையொன்றி
வாழிதிருத் தோணியுளார் மருங்கணையு மாட்சியினைத்
தாழுமிரு னிறைப்பறவை படித்தனி விசம்பிடைநின்
றேழிசைநூற் கந்தருவர் விஞ்சையரு மெடுத்திசைத்தார். (௧௩௧)

எண்ணருஞ்சீர்த் திருத்தோணி யெம்பெருமான் கழல்பரவிப்
பண்ணமையா ழிசைகூடப் பெரும்பாணர் பாடியபின்
கண்ணுதலா ரருளிநூற் காழியர்கோன் கொடுபோந்து
நண்ணியுறை விடஞ்சமைத்து நல்லிருந்து னிறத்தளிப்ப. (௧௩௨)

பிள்ளையா ரருள்பெற்ற பெரும்பாணர் பிறையணிந்த
வெள்ளரீர்த் சடையாரை யவர்மொழிந்த மெய்ப்பதிக
முன்னபடி கேட்டலுமே யுருகுபெரு மகிழ்ச்சியராய்த்
தென்னமிர்த மருந்தினர்போற் சிந்தைகளிப் புறத்தொழுதார். (௧௩௩)

காழியார் தவப்பயனாங் கவுணியர்தந் தோன்றலா
ராழிவிட முண்டவர்த மடிபோற்றும் பதிகவிசை
யாழின்முறை மையினிடீடே யெவ்வயிரு மகிழ்வித்தா
ரேழிசையும் பணிகொண்ட நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர். (௧௩௪)

சிறியமறைக் காரிறளித்த திருப்பதிக விசையாழி
னெறியிலிடும் பெரும்பாணர் பின்னூரீ ரருள்செய்யு
மறிவரிய திருப்பதிக விசையாழி லிட்டடியேன்
பிறிவின்றிச் சேலிக்குப் பெறவேண்டு மெனத்தொழுதார். (௧௩௫)

மற்றதற்குப் பிள்ளையார் மனமகிழ்வுற் றிசைந்தருளப்
பெற்றவர்தாந் தம்பிரா னருளிதுவே யெனப்பேணிச்
சொற்றயிழ்மா லையினிசைகள் சுருதியாழ் முறைதொடுத்தே
யற்றைநாட் போலென்று மகலாண் புடனமர்ந்தார். (௧௩௬)

செரபுரத்தி லமர்ந்தருளத் திருஞான சம்பந்தர்
பரவுதிருத் தில்லைநடம் பயில்வாரைப் பணிந்தேத்த
விரலியொழும் பெருங்காதல் வெள்ளத்தை யுள்ளத்திற்
றரவிசையும் குறிப்பறியத் தவமுனிவர் கருள்செய்தார். (௧௩௭)

பிள்ளையா ரருள்செய்யப் பெருந்தவத்தாற் பெற்றெடுத்த
வள்ளலார் தாழுமுடன் செல்வதற்கு மனங்களிப்ப
வெள்ளிமால் வரையென்னத் திருத்தோணி வீற்றிருந்த
புள்ளிமா னுரியாரைத் தொழுதருளாற் புறப்பட்டார். (௧௩௮)

தாலிலயாழ்ப் பாணரொடுந் தாதையார் தம்மோடு
மேலியடு ரடியார்கள் புடைவரவெங் குருவேந்தர்
பூவின்யே லயன்போற்றும் புகலியினைக் கடந்துபோய்த்
தேவர்கடம் பெருந்தேவர் திருத்தில்லை வழிச்செல்வார். (௧௩௯)

உ ளு வு.

நள்ளி ருட்கணின் ருடுவா ருறைபதி நடுவுகண் டனபோற்றி
முன்னு டைப்புற வெள்ளிதழ்க் கேதகை முகிழ்விரி மணஞ்சூழப்
புள்ளு டைத்தடம் பழனமும் படுகரும் புடைகழிந் திடப்போந்து
கொள்ளி டத்திரு நதிக்கரை யடைந்தனர் கவுணியர் குலதீபர், (௧௪௦)

உட்கூர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வண்டி ரைத்தெழு செழுமலர்ப் பிறங்கலு மணியுமா ரமுமுந்தித்
தண்ட லைப்பல வளத்தொடும் வருபுன ழும்ந்தசே வடிதாமுத்
தெண்டி ரைக்கடற் பவளமும் பணிலமுஞ் செழுமணித் திரண்முத்துங்
கொண்டி ரட்டிவந் தோதமங் கெதிர்கொளக் கொள்ளிடங் கடந்தேறி. (கசக)

பல்கு தொண்டர்தங் குழாத்தொடு முடனவரும் பயின்மறையவர்குமுச்
செவக் திப்பயன் காண்பவர் போற்கூர் சிந்தைகூர் தரக்கண்டு
மல்கு தேவரே முதலினைத் துயர்களும் வணங்கிவேண் டினவெல்லா
ரங்கு தில்லையுத் திருவெல்ல பணிந்தனர் ஞானவா ரமுதுண்டார். (கசஎ)

செங்க ணேற்றவர் தில்லையே கோக்கியித் திருத்துல கின்றகெல்லா
மங்க லந்தரு மழவிளம் போதகம் வருமிகு மருங்கெங்குந்
தங்கு புன்னொலி வாழ்த்துரை யெடுத்திமுன் றுமரை மதுவாசப்
பொங்கு செம்புகைக் கரங்குவித் தலர்முகங் காட்டின புனற்பொய்கை. (கசஅ)

கலவ மென்மயி லினங்களித் தழைத்திடக் கழமணக் குளிர்கால்வந்
துவலி முன்பணிந் தெதிர்கொளக் கிளர்ந்தெழுந் துடன்வருஞ் சுரும்பார்ப்ப
விலகு செந்தாரி மெய்யொளி சிறத்திட வீருகுழை புடையாட
மலர்மு கம்பொலிந் தசையமென் கொம்பர்நின் றுடுவ மலர்ச்சோலை. (கசக)

இழைத்த டங்கொங்கை மிமயமா மலைக்கொடி யின்னமு தெனஞானங்
குழைத்த ளித்திட வழுதுசெய் தருளிய குருளையார் வரக்கண்டு
மழைத்த மந்தமா ருதத்தினு னறுமலர் வண்ணங் கண் கெடுவித்
தழைத்த பொங்கெழின் முகஞ்செய்து வணங்கின தடம்பனை வயற்சாலி. (கசடு)

ஞால முய்த்திட ஞானமுண் டவரெழுந் தருளும் கலங்கண்டு
சேல வம்புதண் புனற்றடம் படிந்தனை ச்தமா ருதம்வீசச்
சால் வம்பல கண்பெறும் பயன்பெறுந் தன்மையிற் கரிகூர்வ
போல சைந்திரு புடையிடைந் தாடின புறம்பனை நறும்புகம். (கசஇ)

பவந்த விர்ப்பவர் தில்லைகு மெல்லையின் மறையவர் பயில்வேண்விச்
சிவந்த ரும்பய னுடையவா குதிகளின் செழும்புகைப் பரப்பாலே
தவந்த ழைப்பவர் தருளிய பின்னையார் தாமனை வுறமுன்னே
சிவந்த நீலநுண் கெில்விதா னித்தது போன்றது நெடுவானம். (கசே)

கரும்பு செக்கெல்பைங் கழுமொடு கலந்துயர் கழனிமம் பணைநீங்கி
யரும்பு மென்மலர் தார்ப்பல மூலமென் றனைத்தினு கரமான
மருங்கி னந்தன வனம்பணிந் தனைந்தனர் மாடமா ளிகையோங்கி
கொருங்கு தில்லையுந் கெடுமதிந் நென்றிரு வாயினே ரணித்தாக. (கசே)

பொங்கு கொங்கையிற் கறந்தமெய்ஞ் ஞானமாம் பொனகம் பொற்குன்ற
மங்கை செங்கையா ளூட்டவுண் டருளிய மதிலையார் வந்தாரென்
றங்கண் வாழ்பெருந் தில்லையா ழந்தன ரன்பர்க ளுடனீண்டி
யெங்கு மங்கல வணியக வலங்கரித் தெதிர்கொள வணைவார்கண். (கசே)

வேத நாதமு மங்கல முழக்கமும் விசம்பிடை நிறைந்தோங்கச்
சேத வாசநீர் நிறைகுடந் தீயங்க டிசையெலா நிறைந்தாரச்
சோதிமாணசி வாயிலின் புறஞ்சென்று சோபன வாக்கமுஞ் சொல்லிக்
கோதி லாதவர் ஞானசம் பந்தரை யெதிர்த்தொண்டு கொடுபுக்கார். (கசே)

திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்புராணம். உழிதி

செல்ல மல்கிய தில்லைமூ னாரினிற் றென்றிசைச் திருவாயி
 லெல்லை நீங்கியுள் புருந்திரு மருங்குநின் றெடுக்குமேத் தொலிகுழ
 மல்ல லாவண மறுகிடை கழிந்துபோய் மறையவர் நிறைவாழ்க்கைத்
 தொல்லை மாளிகை நிரைத்திரு வீதியைத் தொழுதனைத் தனர் னாயோர். (கடுசு)

மலர்ந்த பேரொளி குளிர்தரச் சிவமணங் கமழ்ந்துவான் றுகண்மாறிச்
 சிலம்ப லம்புசே வடியவர் பயில்வறுஞ் செம்மையாற் றிருத்தொண்டு
 கலந்த வன்பர்தஞ் சிந்தையிற் றிகழ்திரு வீதிகண் ளிசெய்யப்
 புலங்கொண் ணைந்தன ரெழுநிலைக் கோபுரம் பணிந்தெழுந்தனர் போற்றி. (கடு௭)

நீடு நீணிலைக் கோபுரத் துள்புக்கு நிலவிய திருமுன்றின்
 மாடு செம்பொனின் மாளிகை வலங்கொண்டு வாணு வளர்திங்கள்
 குடு கின்றபே ரம்பலந் தொழுதுபோந் தருமறை தொடர்ந்தேத்த
 வாடு கின்றவர் முன்புற வணைந்தன ரணிகிளர் மணிவாயில். (கடு௮)

நந்தி யெம்பிரான் முதற்கண் நாதர்க ணலங்கொள்பன் மறைகூட
 வந்த மில்லவ ரணுகிமுன் றெழுதிரு வணுக்களுந் திருவாயில்
 சிந்தை யார்வமும் பெருகிடச் சென்னியிற் சிறுச்செய்ய கையேற
 வுய்த்து வாழ்திரு நயனங்கள் களிகொள்ள வருகுமன் பொடுபுக்கார். (கடு௯)

அண்ண லார்தமக் களித்தமெய்ஞ் ஞானமே யானவம் பலமுந்த
 முண்ணி றைந்தஞா னத்தெழு மானந்த வொருபெருந் தனிக்கூத்துங்
 கண்ணின் முன்புறக் கண்டுகும் பிட்டெழுங் களிப்பொடுங் கடற்காழிப்
 புண்ணி யக்கொழுந் தனையவர் பேற்றுலார் புனிதரா டியபொற்பு. (க௯௦)

உணர்வி னேர்பெற வருஞ்சிவ போகத்தை யொழிவின் றி யுருவின் க
 ணணையு மைம்பொறி யளவினு மெவ்வர வருவினை யெனப்போற்றி
 யிணையில் வண்பெருங் கருணையே யேத்திமுன் னெடுத்தசொற் பதிகத்திற்
 புணரு மின்னணை பாடின ராடினர் பொழிந்தனர் விழிமாரி. (க௯௧)

உ வ று.

நாழி முதல்வர்க் குரிமைத் தொழிற்சிறப்பால்
 வாழிதிருத் தில்லைவாழ்ந்தணரை முன்வைத்தே
 யேழிசைபு மோங்க வெடுத்தா ரெமையாளுங்
 காழியர்தங் காவலனாற் கற்றங் கெரியோம்பி. (க௯௨)

பண்ணார் பதிகத் திருக்கடைக்காப் புப்பரவி
 யுண்ணாடு மென்பு முயிருங் கரைந்துருக்கும்
 விண்ணு யகன்கூத்து வெட்டவெளி யேதினைத்துக்
 கண்ணு ரமுதுண்டார் காலம் பெறவழுதார். (க௯௩)

முன்மா லயனறியா மூர்த்தியார் முன்னின்று
 சொன்மாலையாற்கால மெல்லார் துதித்திறைஞ்சிப்
 பன்மா மறைவென்னஞ் சூழ்த்து பரவுகின்ற
 பொன்மா ளிழைகையவலங் கொண்டு புறம்போந்தார். (க௯௪)

செல்வத் திருமுன்றிற் ருழந்தெழுந்து தேவர்குழா
 மல்குந் திருவாயில் வந்திறைஞ்சி மாதவங்க
 ணல்குந் திருவிதி ளான்குந் தொழுதங்க
 ணல்குந் திறமஞ்ச வார்சண்பை யாண்டகையார். (க௯௫)

௨.௮௯ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செய்ய சடையார் திருவேட் களஞ்சென்று
கைதொழுது சொற்பதிகம் பாடிச் சமூலக்கோன்
வைகி யருளுயிட மங்காக மன்றாடி
மையன் நிருக்கத்துக் கும்பிட் டணவுறுநான், (௧௯௧)

கைம்மான் மறியார் சுழிப்பாலை யுள்ளிணந்து
மெய்ம்மாலைச் சொற்பதிகம் பாடி விரைக்கொன்றைச்
செம்மாலை வேணித் திருவுச்சி மேலிபுறை
யம்மாலைக் கும்பிட் டருந்தமிழும் பாடினார், (௧௯௨)

பாடும் பதிகவிசை யாழ்ப்பாண ரும்பயிற்றி
நாடுஞ் சிறப்பெய்த நாளுகடம் போற்றுவார்
நீடுந் திருத்திலை யந்தணர்க ணின்மன்று
ளாடுங் கழற்கணுக்க ராம்பே நதிரியிப்பார், (௧௯௩)

ஆங்கவர்தஞ் சிலத் தனவின் மைபுரிணந்தே
யோங்கியெழுங் காத லொழியாத டுன்னத்தார்
தேங்கமழுஞ் சோலைத் திருவேட் களங்குடந்து
பூங்கிடங்கு குழ்புலியூர் புக்கணையும் போழ்தின்கண், (௧௯௪)

அண்டத் திறைவ ருனா லணிதில்லை
முண்டத் திருநீற்று மூவா யிரவர்களுந்
தொண்டத் தகைமைக் கணநாத ராய்த்தோன்றக்
கண்டப் பரிசுபெரும் பாணாக்குங் காட்டினார், (௧௯௫)

செல்வம் பிரிவறியாத் தில்லைவா ழந்தணரு
மெல்லையில்சீர்ச் சண்பை யினவே நெழுந்தருளி
யொல்லை யிறைஞ்சாமுன் றுமு முடனிறைஞ்சி
மல்ல லணிவீதி மருங்கணைய வந்தார்கள், (௧௯௬)

பொங்கி யெழுங்காதல் புலனாகப் பூசார்தஞ்
செய்க மனையார் திருமுடியின் மேற்குவித்த
பங்கயத்தின் செவ்வி பழித்து வனப்போங்குஞ்
செங்கையொடுஞ் சென்று திருவாயி லுட்புக்காரர், (௧௯௭)

ஒன்றிய சிந்தை புருக வுயர்மேருக்
குன்றணைய பேரம் பலமருங்கு கும்பிட்டு
மன்று னிறைந்தாடி மாணிக்கக் கூத்தரெதிர்
சென்றிணந்து தாழ்த்தார் திருக்களிற் றுப்படிக்கீழ், (௧௯௮)

வேறு.

ஆடி னாய்து செய்யொடு பாறயி ரென்றெடுத் தார்வத்தார்
பாடி னார்பின்னு மப்பதிகத்தினிற் பரவிய பாட்டொன்றி
லீடு வாழ்திலை வான்மறை யோர்தமைக் கண்டவந் திலையெல்லாம்
கூடு மூறுகோத் தவர்தொழு தேத்துநிற் றம்பல மெனக்கூறி, (௧௯௯)

இன்ன தன்மையி லின்னிசைப் பதிகமூற் திருக்கடைக் காப்பேற்றி
மன்று மாணத்த வென்னத்திற் றிணத்தெதிர் வக்துமுன் னின்றும்
பின்னு வார்தடைக் கூத்தர்பே ருள்பெறப் பிரியாத விடைபெற்றுப்
பொன்னி னம்பலஞ் சூழ்த்ததாழ் தெழுந்துபோக் தணந்தனர் புறமுன்றில், (௨௦௦)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௮௭

அப்பு மத்திடை வணங்கியங் கருளுட னணிமணித் திருவாயில்
பொற்பு மத்தொழு தெழுந்துடன் போதரப் போற்றிய புகழ்ப்பாணர்
நற்ப தத்தொழு தடியனேன் பதிமுத னதிநிவாக் கரைமேய
வொப்பி ருணங்கள் பணிந்திட வேண்டுமென் றுரைசெய வதுநேர்வார். (௧௭௭)

பொங்கு தெண்டிரைப் புனிதநீர் நிவாக்கரைக் குடநிசை யிசைப்போந்து
தங்கு தந்தையா ருடன்பரி சனங்களுந் தவமுனி வருஞ்செல்லச்
செங்கை யாழ்த்திரு நீலகண் டப்பெரும் பாணனா ருடன்சேர
மங்கை யார்புகழ் மதங்கு ளாமணி யாருடன் வரவந்தார். (௧௭௮)

இருந்த டங்களும் பழனமுங் கடந்துபோ யெருக்கதம் புலியூரின்
மருங்கு சென்று நலக்கண் டப்பெரும் பாணனா வணங்கிக்கார்
நெருங்கு சோலைகு ழிப்பதி யடியனேன் பதியென நெடிதின்புற்
மருங்கு லைச்சிறு மழலிளங் களிற்றா ரங்கனைத் தருஞ்செய்வார். (௧௭௯)

ஐயர் நீரவ தரித்திட விப்பதி யளவின்மா தவமுன்பு
செய்த வாறெனச் சிறப்புரைத் தருளியச் செழும்பதி யிடங்கொண்ட
மைகொள் கண்டர்தங் கோயிலி னுட்புக்கு வலங்கொண்டு வணங்கிப்பா
ரய்ய வந்தவர் செழுந்தமிழ்ப் பதிகமங் கிசையுட னுரைசெய்தார். (௧௮௦)

அங்கு நின்றெழுந் தருளிமற் றவருட னம்பொன்மா மலைவல்லி
பங்கர் தாமினி துறையுந் பதிபல பரிவொடும் பணிந்தேத்தித்
துங்க வண்டமிழ்த் தொடைமலர் பாடிப்போய்த் தொல்லவெங் குருவேந்தர்
செங்க ணேற்றவர் திருமுது குன்றினைத் தொழுதுசென் றணிகின்றார். (௧௮௧)

மொய்கொண் மாமணி கொழித்துமுத் தாறுமுத் முதுகுன்றை யடைவோமென்
றெய்து சொன்மலர் மாலவண் பதிகத்தை யிசையொடும் புனைந்தேத்திச்
செய்த வத்திரு முனிவருந் தேவருந் திசையெலா நெருங்கப்புக்
கையர் சேவடி பணியும்ப் பொருப்பினி லாதர வுடன்சென்றார். (௧௮௨)

வான நாயகர் திருமுது குன்றினை வழிபட வலங்கொள்வார்
தூந றுந்தமிழ்ச் சொல்லிருக் குக்குறட் டிணைமலர் மொழிந்தேத்தி
ஞான போனகர் நம்பர்தங் கோயிலை நண்ணியங் குன்புக்குத்
தேன லம்புதண் கொன்றையார் சேவடி தினைத்தவின் பொடுதாழ்ந்தார். (௧௮௩)

தாழ்ந்தெ ழுந்துமுன் முரசுகிர்ந் தெழுமெனுந் தண்டமிழ்த் தொடைசாத்தி
வாழ்ந்து போந்தங்கண் வளம்பதி யதனிலை வைகுவார் மணிவெற்புச்
சூழ்ந்த தண்புனல் சலவுமுத் தாற்றொடு தொடுத்தொற் றெடைமாலு
வீழ்ந்த காதலாற் பலமுறை விளம்பியே மேவினா ளிலகான்கள். (௧௮௪)

ஆங்கு நாதரைப் பணிந்துபெண் னாகட மணைந்தரு மறையோசை
யோங்கு துங்காணை மாடத்து னமர்சின்ற வொருதனிப் பாஞ்சோதி
பாங்க ணைந்துமுன் வலங்கொண்டு பணிவுற்றுப் பரவுசொற் றமிழ்மாலு
நிங்கு நீங்குவீர் தொழுமின்க ளெனுமிசை செய்யவாய் மலர்வித்தார். (௧௮௫)

உ வ று.

கருவ ரைப்பிற் புகாதவர் கைதொழு
மொருவ ரைத்தொழு துள்ள முவந்துபோய்ப்
பெருவ ரத்தினிற் பெற்றவர் தம்முடன்
நிருவ ரத்துறை சேறமென் றேருவார். (௧௮௬)

உஅஅ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மூத்தை நான்க னொரோவொரு காண்முது
தத்தை யார்பியன் மேலிருப் பார்தவீர்த்
தந்த னுள ரவரரு கேசெலச்
சிந்தை செய்விருப் போடுமுன் சென்றனர். (கஅக)

ஆதி யார்த மரத்துறை நோக்கியே
காத லாலனை வார்கடி தேகிடத்
தாதை யாரும் பரிவுறச் சம்பந்தர்
பாத தாமரை நொத்தது பைப்பய. (கஅ௭)

மறைய னைத்து மொருவடி வாமென
விறைம திப்பின்னை நீணிலஞ் சேர்த்தெனத்
துறைய லைக்கங்கை சூடு மரத்துறை
யிறைவ ரைத்தொழு வான்வினைத் தேகினார். (கஅ௮)

பாச மற்றில் ராயினும் பார்ப்பிசை
யாசை சங்கரற் காயின தன்மையாற்
நேசு மிக்க திருவுரு வானவ
நீச னைத்தொழு தேதொழு தேகினார். (கஅ௯)

இத்த மாநிலத் தின்னிரு ணீங்கிட
வந்த வைதிக மாமணி யானவர்
சிந்தை யாரழு தாகிய செஞ்சடைத்
தத்தை யார்கழ ருத்தெழுந் தேகினார். (க௧0)

மாநன் பாடி யெனும்பதி வத்துற
வாறு செல்வருத் தத்தி னனைவினால்
வேறு செல்பவர் வெய்துறப் பின்னையா
ரேறு மஞ்செழுத் தோதியுக் கெய்திட. (க௧௧)

உய்ய வந்தசம் பந்த ருடன்வந்தார்த்
கெய்து வெம்மையினைப்பஞ்சி னுன்போலக்
கைக னாயிரம் வாங்கிக் கரந்துபோய்
வெய்ய வன்சென்று மேல்கடல் வீழ்த்தனன். (க௧௨)

அற்றை நாளிர வப்பதி யின்னிடைச்
சுற்று நீடிய தொண்டர்கள் போற்றிடப்
பெற்ற மூர்த்த பிரான்கழல் பேணுவார்
வெற்றி மாதவத் தோருடன் மேலினார். (க௧௩)

இந்நி லைக்க னெழில்வளர் பூந்தராய்
மன்ன னார்தம் வழிவருத் தத்தினை
யன்ன மாடுந் துறைநீ ரரத்துறைச்
சென்னி யாற்றார் திருவுளஞ் செய்தனர். (க௧௪)

எறு தற்குச் சிவிகை யிடக்குடை
கூறி பூதக் குலவுபொற் சின்னங்கண்
மாரின் முத்தின் படியினான் மன்னிய
நீறு வந்த நிமிச ரருளுவார். (க௧௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௮௬

ரீடு வாழ்பதி யாகுநெல் வாயிலின்
மாட மாமனை தோறு மறையோர்க்குக்
கூடு கங்குற் கனலிற் குலமறை
தேடு சேவடி தோன்றமுன் சென்றுபின்.

(௧௯௬)

ஞான சம்பந்த நம்பா லணிகின்றான்
மான முத்தின் சிலிகை மணிக்குடை
யான சின்னநம் பாற்கொண் டருங்கலைக்
கோன வன்பா லணைந்து கொடுமென.

(௧௯௭)

அந்த னை நுரைத்தவப் போழ்தினில்
வந்து கூடி மகிழ்ந்தற் புதமுறுஞ்
சிந்தை யோடுஞ் செழுநீ ரரத்துறை
யிந்து சேகரர் கோயில்வந் தெய்தினர்.

(௧௯௮)

ஆங்கு மற்ற வருளடி யாருட
னோங்கு கோயிலுள் ளார்க்குமுண் டாயிட
வீங்கி தென்ன வதிசய மென்பவர்
தாங்க ளம்மறை யோர்க்குமுன் சாற்றினார்.

(௧௯௯)

சால் ிங்க வியப்புறு தன்மையின்
பால ராதலும் பள்ளி யெழுச்சியின்
கால மெய்திடக் காதல் வழிப்படுஞ்
சீல மிக்கார் திருக்காப்பு ிக்கினார்.

(௨௦௦)

திங்க னீர்மைச் செழுந்திரண் முத்தினைத்
றுங்க வெண்குடை தூய சிலிகையும்
பொங்க வூதம் பொருவருஞ் சின்னமு
மங்க னாத ரருபினைக் கண்டனர்.

(௨௦௧)

கண்ட பின்னவர் கைதலை மேற்குவித்
தெண்டி சைக்கும் லிளக்கிவை யாமெனத்
தொண்ட ரோடு மறையவர் சூழ்ந்தெழுந்
தண்டர் நாடு மறிவுற வார்த்தனர்.

(௨௦௨)

சங்கு துந்துபி தாரைபே ரிம்முதற்
பொங்கு பல்லிய நாதம் பொலிந்தெழ
வங்க ணன்னரு ளாலவை கொண்டென்
பொங்கு காத லெதிர்கொளப் போதுவார்.

(௨௦௩)

மாசில் வாய்மைநெல் வாயின் மறையவ
ராசில் சீர்ச்சண்பை யாண்டகை யார்க்கெதிர்
தேசு டைச்சிலி கைம்முத லாயின
வீச ரின்னரு ளாற்றுகி யேகினார்.

(௨௦௪)

இத்த லையிவ ரின்னண மேகின
ரத்த லைச்சண்பை நாதர்க்கு மவ்விரா
முத்த நற்சிலி கைம்முத லாயின
வுய்த்த ளிக்கும் படிமுன் னுணர்த்துவார்.

(௨௦௫)

அன்ன னீர்வயல் சூழு மரத்துறை
வன்ன லாநா மகிழ்த்தளிக் கும்மவை
கொன்ன லாகுங்கொண் டெய்த்தல்செய் வாயென
வுன்ன வரறருள் செய்ய வுணர்ந்தபின். (உ0௭)

சண்பை யாளியார் தாங்கண்ட பேரருட்
பண்பு தந்தையார் தம்முடன் பாங்கமர்
தெரண்ட ருக்கருள் செய்து தொழாமுனம்
விண்பு லப்பட வீங்கிரு னீங்கலும். (உ0௭)

மாலை யாமம் புலர்வுறும் வைகறை
வேலை செய்வினை முற்றிவெண் ணீறணி
கோல மேனிய ராய்க்கைம் மலர்குவீத்
தேவ வஞ்செழுத் தோதி யெழுந்தனர். (உ0௮)

போத ஞானப் புகலிப் புனிதரைச்
சிறு முத்தின் சிலிகைமே லேற்றிடக்
காதல் செய்பவன் போலக் கருங்கடன்
மீது தேரின்வந் தெய்தினன் வெய்வவன். (உ0௯)

ஆய போழ்தி னரவெனு மார்ப்புடன்
ஹய முத்தின் சிலிகை சுடர்க்குடை
மேய சின்னங்கள் கொண்டிடெய் யன்பரோ
டேய வந்தனர் தாமெதிர் தோன்றினார். (உ௧0)

வந்து தோன்றிய வந்தனர் மாதவர்
கந்த வார்பொழிற் காழிநன் னுடர்மு
னந்த யில்சீ ரரத்துறை யாதியார்
தந்த பேரரு டாகுவீ ரென்றனர். (உ௧௧)

என்று தங்களுக் கீச ரருள்செய்த
தொன்று மங்கொழி யாமை யுரைத்துமு
னின்னு போற்றித் தொழுதிட நேர்ந்தது
மன்று ளாரரு ளென்று வணங்கினார். (உ௧௨)

எத்தை யீச னெனவெடுத்திவ்வருள்
வந்த வாறுமற் றெவ்வண மோவென்று
சிற்தை செய்யுந் திருப்பதி கத்திசை
புத்தி யாரப் புகன்றெதிர் போற்றுவார். (உ௧௩)

மெய்ம்மை போற்றி விடாத விருப்பினார்
றம்மை புன்னும் பரிசுதந் தான்பவர்
செம்மை சித்தில யானச் சிறப்பரு
ளெம்மை யாளுவப் பானின் றளித்ததே. (உ௧௪)

பொடிய னிந்த புராண னரத்துறை
யடிக டம்மரு ளேயிது வாமெனப்
படியி லாதசொன் மாலைகள் பாடியே
பொடிது போற்றிப் பதிக சிரப்பினார். (உ௧௫)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனர்புராணம். உகக

சோதி முத்தின் சிவிகைகூழ் வந்துபார்
மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றொளி போற்றியின்
ருதி யாரரு ளாதவி னஞ்செழுத்
தோதி யேறினா ருய்ய வுலகெலாம். (உகச)

வேறு.

தொண்ட ரார்த்தனர் சுருதிக ளார்த்தன தொல்லை
யண்ட ரார்த்தன ரகிலமு மார்ப்புட னெய்தத்
கொண்ட லார்த்தன முழவமு மார்த்தன குழுமி
வண்ட ரூப்பொலி மலர்மழை யார்த்தது வானம். (உக௭)

வளையு மார்த்தன வயிர்களு மார்த்தன மறையின்
கிலையு மார்த்தன கிலைஞா மார்த்தனர் கெழுவுங்
கிலைக ணூர்த்ததொர் கருணையி னூர்கவின் முத்தின்
விலையு மாக்கதிர் வெண்குடை யார்த்ததுபிசையே. (உக௮)

பல்கு வெண்கதிர்ப் பத்திசேர் நித்திலச் சிவிகைப்
புல்கு நீற்றொளி யுடன்பொலி புகலிகா வலனா
ரல்கு வெள்வளை யலைத்தெழு மணிநிறைத் தரங்க
மல்கு பாற்கடல் வளர்மதி யுதித்தென வந்தார். (உகக)

நீடு தொண்டர்கண் மறையவ ரேனையோர் நெருங்கி
மாடு கொண்டெழு மகிழ்ச்சியின் மலர்க்கைமேற் குவித்தே
யாடு கின்றன ரயர்ந்தன ரளவிலா னந்தது
கூடு கின்றகண் பொழி புனல் வெள்ளத்திற் குளித்தார். (உ௨௦)

செய்ய பொன்புனை வெண்டர ளாத்தணி சிறக்கச்
சைவ மாமறைத் தலைவர்பாற் பெறுத்தனிக் காளம்
வைய மேழுடன் மறைகளு நிறைத்துத் தோரு
முய்ய ஞானசம் பந்தன்வந் தானென ஆத. (உ௨௧)

சுற்று மாமறைச் சுருதியின் பெருகொலி நடுவே
தெற்றி னூர்புர மெரித்தவர் தருதிருச் சின்ன
முற்று மானவண் ஞானமே முலைசுரந் தாட்டப்
பெற்ற பாலாறு வாயன்வந் தானெனப் பிடிக்க. (உ௨௨)

புணர்ந்த மெய்த்தவக் குழாத்தொடும் போதுவார் முன்னே
யிணைந்த நித்திலத் திலங்கொளி நலங்கிளர் தாரை
யிணைந்த மாமறை முதற்கலை யகிலமு மோதா
துணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன்வந் தானென ஆத. (உ௨௩)

தெருளு மெய்க்கலை விளங்கவும் பாருளோர் சிந்தை
யிருளு நீங்கவு மெழுதுசொன் மறையளிப் பவர்தாம்
பொருளு ஞானமும் போகமும் போற்றி யென்பாருக்
கருளு மங்கணர் திருவரத் துறையைவந் தணைந்தார். (உ௨௪)

வந்து கோபுர மணிநெடு வாயில்சேய்த் தாகச்
சந்த நித்திலச் சிவிகைநின் நிழிந்துதாழ்ந் தெழுந்து
சிந்தை யார்வமு மகிழ்ச்சியும் பொங்கிமுன் செல்ல
வந்தி னாண்மதி யணிந்தவர் கோயிலுள் ளடைந்தார். (உ௨௫)

௨௬௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

மன்னு கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு வந்து
சென்னி யிற்காக் குவித்துவிழ்க் தன்பொடு திணைப்பா
சென்னை யும்பொரு ளாகவின் னருள்புரிந் தருளும்
பொன்ன டித்தலத் தாமரை போற்றியென் றெழுந்தார்.

(௨௨௬)

வேறு.

ருடி னார்கா கமலங்கள் சொரிந்திழி கண்ணீ
ராடி னாந்திரு மேனியி ல்லாத்துறை விரும்பி
கீடி னாந்திரு வருட்பெருங் கருணையே சிகழப்
பாடி னாந்திருப் பதிகமே ழிசையொடும் பயில.

(௨௨௭)

இசைவி ளங்கிட வியல்பினிற் பாடிநின் றேத்தி
யிசைவி ளங்குரீர் வேணியா ரருளிஞன் மீண்டு
திசைவி ளங்கிடத் திருவருள் பெற்றவர் சிலநா
ளசைவில் சீர்த்தொண்டர் தம்முட னப்பதி யமாந்தார்.

(௨௨௮)

தேவர் தம்பிரான் றிருவரத் துறையினி லிறைஞ்சி
மேவு காங்களில் விமலனார் கெல்வெண்ணெய் முதலாத்
தாவி லன்பர்க டம்முடன் றொழுதுபின் சண்பைக்
காவ லாரருள் பெற்றுடன் கலந்துமின் டணைந்தார்.

(௨௨௯)

விளங்கு வேணுபு ரத்திருத் தோணியீற் றிருந்த
கனங்கொள் கண்டர்தம் காதலி யாருடன் கூட
வுளங்கொ ளப்புருந் துணர்வினில் வெளிப்பட வுருகி
வுளங்கொள் பூம்புனற் புகலிமேற் செலமனம் வைத்தார்.

(௨௩௦)

அண்ண லார்திரு வரத்துறை யடிகளை வணங்கி
நண்ணு பேரரு ளால்விடை கொண்டுபோய் நடங்கொண்
டுண்ணி றைந்தபூங் கழலினை புச்சிமேற் கொண்டே
வெண்ணி லாமலர் தித்திலச் சிவிகைமேற் கொண்டார்.

(௨௩௧)

சிவிகை முத்தினிற் பெருகொளி திசையெலாம் விளக்கக்
கவிகை வெண்மதித் குளிரொளி கதிர்செய்வான் கலப்பக்
குவிகை மேற்கொண்டு மறையவர் குணலையிட் டாடப்
புவிகைம் மாறின்றிப் போற்றவர் தருளிஞர் போந்தார்.

(௨௩௨)

மறைமு முங்கின தழங்கின வண்டமிழ் வயிரின்
குறைந் தன்றன முரன்றன வுனக்குலங் காள
முறையி யம்பின வியம்பல வொலித்தன முரசப்
பொறை கறங்கின பிறங்கின போற்றிசை யரவம்.

(௨௩௩)

உடைய பிண்ணையார் வருமெல்லை புன்னவப் பதியோர்
புடைவி ரண்டினுங் கொடியொடு பூத்துகில் விதான
நடைசெய் காவணத் தோரணம் புகரற் கதலி
மிடைபு மாலைகள் சிறைகுடம் விளக்கொடு சிறைத்தார்.

(௨௩௪)

அணைய செங்கையா லெதிர்கொளும் பதிகளா னவற்றின்
வினைத ரும்பவர் தீர்ப்பவர் கோயில்கண் மேலிப்
புணையும் வண்டமிழ் மொழிந்தடி பணித்துபோற் தணைந்தார்
புணகெ டுங்கையா வுசித்தவர் மகிழ்ச்சியும் பழுது.

(௨௩௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௬௩

வேறு.

அங்கணைந் தினம்பிறை யணிந்த சென்னியார்
பொங்கெழிற் கோபுரந் தொழுது புக்கபின்
றுங்கணை வீமானத்தைச் சூழ்ந்து வந்துமுன்
பங்கயச் சேவடி பணிந்து பாடுவார்.

(௨௩௬)

மண்ணினிற் பொலிகுல மலையர் தாந்தொழு
தெண்ணில்சீர்ப் பணிகள்கெய் தேத்துந் தன்மையி
ண்ணிய வகைகிறப் பித்து நாதரைப்
பண்ணினிற் நிகழ்திருப் பதிகம் பாடினார்.

(௨௩௭)

பாவின மிசைவழி பாடி யங்ககண்
றியாவருந் தொழுதுட னேத்த வெய்தினார்
மூவுல சூயநஞ் சண்ட மூர்த்தியார்
மேவிய பெருந்திரு விசய மங்கையில்.

(௨௩௮)

அந்தணர் விசயமங் கையினி லங்கணர்
தந்தனி யாலயஞ் சூழ்ந்து ஞாழ்ந்துமுன்
வந்தனை செய்துகோ தனத்தை மன்னிய
செந்தமிழ் மாலயிற் சிறப்பித் தேத்தினார்.

(௨௩௯)

விசயமங் கையினிட மகன்று மெய்யந்தா
ளசைவில்லைவ காவினி லணைந்து பாடிப்போந்
திசைவளர் ஞானசம் பந்த ரெய்தினார்
திசையுடை யாடையர் திருப்பு நம்பயம்.

(௨௪௦)

புறம்பயத் திறைவரை வணங்கிப் போற்றிசெய்
திறம்புரி நீர்மையிற் பதிகச் செந்தமிழ்
நிறம்பயி லிசையுடன் பாடி ழீடிய
வறந்தரு கொள்கையா ரமர்ந்து மேவினார்.

(௨௪௧)

அத்திருப் பதிபணிந் தகன்று போயனந்
கைத்தலத் தவர்பதி பிறவுங் கைதொழு
முத்தமிழ் விரகரா முதல்வர் நண்ணினார்
செய்த்தலைப் பணிலமுத் தீனுஞ் சேய்ஞனார்.

(௨௪௨)

திருமலி புகலிமன் சேரச் சேய்ஞனா
ரருமறை யவர்பதி யலங்க ரித்துமுன்
பெருமறை யொழுமுது வொலிபி றங்கவே
வருமுறை யெதிர்கொள வந்து முந்தினார்.

(௨௪௩)

ஞானசம் பந்தரு நாய னாச்சடைத்
தூற்றுந் தொடையன்முன் சூட்டும் பிள்ளையார்
பான்மையில் வரும்பதி யென்று நித்தில
யானமுன் னிழிந்தெதி ரிறைஞ்சி யெய்தினார்.

(௨௪௪)

மாமறை யானர்வண் புகலிப் பிள்ளையார்
தாமெழுந் தருளிடத் துங்கன் பிள்ளையார்
காமரும் பதியிங்குந் தருளக் கண்டன
ராமகிழ் வுடன்பணிந் தாடி யார்த்தனார்.

(௨௪௫)

௨௬௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

களித்தனர் புண்ணியக் காக வாசநீர்
தெளித்தனர் பொரிகளு மலருஞ் சிந்தினர்
துளித்தனர் கண்மழை சுருதி யாயிர
மளித்தவர் கோயிலு ளவர்முன் பெய்தினர். (௨௪௧)

வெங்குரு வேந்தரும் வினங்கு கோயிலைப்
பொங்கிய விருப்பினுற் புடைவ லங்கொடு
செங்கைகள் சென்னிமேற் குவித்துச் சென்றுபுக்
கங்கணர் முன்புற வணந்து தாழ்ந்தனர். (௨௪௨)

வேதியர் சேய்ஞலூர் விமலர் தக்கழல்
காதலிற் பணித்தவர் கருணை போற்றுவார்
தாதைதா டடித்தசண் டேசப் பின்னையார்
பாதகப் பயன்பெறும் பரிசு பாடினார். (௨௪௩)

இன்னிசை வண்டமிழ் பாடி யேத்தியந்
நன்னெடும் பதிபுனோர் நயக்க வைகிய
பின்னர்வெண் பிறையணி வேணிப் பிஞ்சுகர்
மன்னிய திருப்பனத் தான்வ ணங்கினார். (௨௪௪)

ஆங்கணி சொன்மலர் மாலை சாத்தியப்
பாங்குபத் தணநலூர் பணித்து பாடிப்போய்த்
தீங்குதீர் மாமறைச் செம்மை யத்தன
ரோங்குமோ மாம்புலி யூர்வத் துற்றனர். (௨௪௫)

மற்றநற் பதிவட தனியின் மேலிய
வற்புத ரடிபணித் தலர்ந்த செத்தமிழ்ச்
சொற்றொடை பாடியங் கன்று சூழ்மதிற்
பொற்பதி வாழ்கொளி புத்தூர் புக்கனர். (௨௪௬)

சீர்வனர் கோயிலை யணைந்து தேமலர்க்
கார்வனர் கண்டர்தான் பணித்து காண்பவர்
பார்புகழ் பதிகங்கள் பாடி நீடுவார்
வார்பொழிற் கடம்பையும் வணங்கி வாழ்ந்தனர். (௨௪௭)

நம்பரை நலந்திகழ் காரை யூரினிற்
கும்பிடும் விருப்பொடு குறுகிக் கடடிய
வம்பலர் செத்தமிழ் மாலை பாடிநின்
றெம்பிரான் கவுணியர் தலைவ ரேத்தினார். (௨௪௮)

அப்பதி பணித்தருத் தமிழ்பு ணைத்துத
மெய்ப்பொடு விருப்பொடு மேவு நாளமர்
பொற்பதி பலவுமுன் பணித்து போத்தனர்
பைப்பணி யவர்கருப் பறிய லூரினில். (௨௪௯)

பரமர்தத் திருக்கருப் பறிய லூரினைச்
சொபுரச் சிறுவர்கை தொழுது செத்தயி
முரையிசை பாடியும் மருங்கி னுன்னவாஞ்
சார்தொழும் பதிகளுந் தொழுது பாடினார். (௨௫௦)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௬௫

வேறு.

மண்ணுலகு செய்ததவப் பயனா யுள்ள வள்ளலா ரப்பதிகள் வணங்கி யேகி
யெண்ணின்மூர சிரங்கியெழப் பணில மார்ப்ப விலங்கியகா ளஞ்சின்ன மெங்குமூதக்
கண்வளர்மென் கரும்புமிடை கதிர்ச்செஞ் சாலிகதலிகமுருடனோங்குங்குழனிநாட்டுத்
தெண்ணிலவு குடியதம் பெருமான் வைகுந் திருப்பிரம புரஞ்சாரச் செல்லம்போது. (1)

பின்னையா ரெழுந்தருளக் கேட்ட செல்வப் பிரமபுரத் தருமறையோர் பெருகு
காத, ஐள்ளமகிழ் சிறந்தோங்கத் தோணி மேவு முமைபாகர் சழல்வணங்கி யோகை
கூட, வெள்ளமறை யொலிபெருக மறுகு தோறு மிடைமகர தோரணங்கள் கதவி
பூகந், தெள்ளுபுன னிறைகுடங்க டிப தூபஞ் செழுங்கொடிக ணிரைத்தெதிர்கொள்
சிறப்பிற் செல்வார். (௨௫௭)

ஆரணங்கண் மதுரவொலி யெழுந்து பொங்க வரசிலையுந் தருப்பையும்பெய் தணி
ந்த வாசப், பூரணகும் பங்கணிறை கரக மேந்திப் புதுமலரு நறுந்துகளும் பொரியுந்
னாலி, வாரணங்கு முலையுமையாள் குழைத்த செம்பொன் வள்ளத்தி லமுதுண்ட
வள்ள லாரைச், சீரணங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை மீது செழுந்தராக் குடைநிழற்கீழ்ச்
சென்று கண்டார். (௨௫௮)

கண்டபொழு தேகைக டிலமேற் கொண்டு கண்களிப்ப மனங்களிப்பக் காதல்
பொங்கித், தொண்டர்களு மறையவருஞ் சென்று குழ்ந்து சொல்லிற்றத் மகிழ்ச்சியி
றாற் றுதித்த வோகை, யெண்டிசையு ிறைவித்தா ராடை வீசி யிருவிசம்பின் வெளி
தூர்த்தாரேறு சீர்த்தி, வண்டமிழ்நா யகருமிழிந் தெநிரே சென்று வணங்கியவ ருடன்
கூடி மகிழ்ந்து புக்கார். (௨௫௯)

திங்கனணி மணிமாட மிடைந்த வீதி சென்றணைந்து தெய்வமறைக் கற்பின் மாதர்
மங்கலவாழ்த் திசையிரண்டு மருங்கு மல்க வானவாநா யகர்கோயின் மருங்கு சார்ந்து
துங்கிலைக் கோபுரத்தை யிறைஞ்சிப் புக்குச் சூழ்ந்துதிருத் தோணியிசை மேவினார்க
டங்கடிரு முன்புதாழ்ந் தெழுந்து நின்று தமிழ்வேதம் பாடினாற் தாளம் பெற்றார். (1)

பரவுதிருப் பதிகவசை பாடி நீடு பரங்கருணைத் திருவருளின் பரிசு போற்றி, வீர
வுமலர்க் கண்பணிப்பக் கைகள் கூப்பி விழுந்தெழுந்து புறம்போந்து வேத வாய்மைச்,
சிரபுரத்துப் பின்னையார் செல்லம்போது திருநீல கண்டயாழ்ப் பாணர்பின்னே, வா
வவரை வனம்பெருகு மனையிற் போக வருள்செய்து தந்திருமா ளிகையின் வந்தார். (2)

மறையவர்க் ளடிபோற்றத் தந்தை யாரு மருங்கணைய மாளிகையி லணையும்
போதி, னிறைகுடமு மணிவிளக்கு முதலா யுள்ள நீடுமறைக் குலமகளிர் நெருங்கி
யேந்த, விறைவாதிரு நீற்றுக்காப் பேந்தி முன்சென் னின்றதா யாரசாத்தி யிறைஞ்சி
யேத்த, முறைமையவர்க் கருள்செய்து மடத்துப் புக்கார் முதல்வர்பான் மணிமுத்
தின் சிவிகை,பெற்றார். (௨௬௨)

செல்வகொடு மாளிகையி லமர்ந்து ஈரஞ் திருத்தோணி மிசையாரைச் சென்று
தாழ்த்து, மல்குதிருப் பதிகங்கள் பலவும் பாடி மனமகிழ்ந்து போற்றிசைத்து வைகு
நாளி, லொல்லாமறை யுபநயனடிபருவ மெய்த வுலகிறந்த சிவஞான முணரப் பெற்
றார், தொல்லைமறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத் தோலொடுது ருங்கினார்
கார்க்குள் போற்ற. (௨௬௩)

உகை திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்புராணம்.

ஒருபிறப்பு மெய்தாமை புடையார் தம்மை புலகியல்பி னுபாயன முறைமை யாகு, மிருபிறப்பி னிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி யெய்துவிக்கு மறைமுனிவ ரொதிரோ ளின்று, வருதிறத்தின் மறைநான்குந் தந்தோ மென்று மந்திரங்கண் மொழிந்தவர்க்கு மதர வாக்காற், பொருவிறப்ப வோதினா:புகலி வந்த புண்ணியனா ரெண்ணிறந்த புனித வேதம். (உகச)

சருதியா யிரமோதி யங்க மான தொல்கலைக ளெடுத்தியம்புந் தோன்ற லாரைப், பரிதியா யிரகோடி விரிந்தா லென்னப் பாஞ்சோதி யருள்பெற்ற பான்மை மேன்மை, சருதியா தரவோடும் வியப்புந் தேத்துங் கலைமறையோர் கவுணியனா தம்மைக் கண் முன், வருதியா னப்பொருளென் றிறைஞ்சித் தாமுன் வல்லமறை கேட்டையந் தீர்ந்து வாழ்ந்தார். (உககி)

மந்திரங்க ளானவெலா மருட்சிச் செய்து மற்றவற்றின் வைதிகநூற் சடங்கின் வந்த, சிந்தைமயக் குறுமைமயச் தெரிய வெல்லாஞ் செழுமறையோர்க் கருளியவர் தெருளு மாற்றான், முத்தைமுதன் மந்திரங்க ளெல்லாந் தோன்று முதலாகு முதல் வனா ரெழுத்தன் சென்பா, சந்தியினுண் மந்திரமன் செழுத்து மேயென் நஞ்செழுத் தின் நிரப்பதிக மருட்சிச் செய்தார். (உகக)

அத்தகைமை பின்னையா ருட்சிச் செய்ய வந்தணர்க ளருடலமேற் கொண்டு தாழ்ந்து, சித்தமகிழ் வொடுகிறப்பத் தாமுந் தெய்வத் திருத்தோணி யமர்த்தாரைச் சென்று தாழ்த்து, மெய்த்தலிசைப் பதிகங்கள் கொண்டு போற்றி விரைமலர்த்தான் மனங் கொண்டு மீண்டு போத்து, பத்தருட ளினிதமரும் பண்பு கூடப் பரமர்தான் பணிந் தேத்திப் பயிலு ாளில். (உகஎ)

உ வ று.

பத்தனைமெல் விரலானும் பரமரும்பாய் விடைமீது வந்துபொன்வன் னத்தளித்த வரம்பின்னானத் தழுதுண்ட செத்தயிழ்ஞா னசம்பந்தர் திறங்கேட்டிறைஞ் சுதற்காக வந்தணர்பூந் தராய்தன்னி லணைந்தனர்கா வுக்கரையர். (உகஅ)

வாக்கின்பெரு விறன்மன்னர் வந்தணந்தா ரெனக்கேட்டுப் பூக்கமழ்வா சத்தடங்குந் புகலிப்பெருந் தகையாரு மாக்கியால் வினைப்பேறென் றன்பர்குழாத் தொடுமெய்தி யேற்கும்பெரு விருப்போடு மெதிர்கொளவெய் தும்பொழுதில். (உகக)

சிந்தையிடை யறுவன்புந் திருமேனி தனிலசையுங் கந்தையிகை யாங்கருத்துங் கையழுவா ரப்படையும் வந்திழிகண் ணீர்மழையும் வடிவிற்பொலி திருநீறு மந்தயிலாத் திருவேடத் தரசமெதிர் வந்தணைய. (உகஊ)

கண்டகவு னியக்கன்றுங் கருத்திற்பரவு மெய்க்காதற் றெண்டர்திரு வேடநேரே தோன்றியதென் றுதொழுதே யண்டரும்போற் றவணந்தங் கரசமெதிர் வந்திறைஞ்ச மன்னடிவலார் வம்பெருக மதாமொழி யருள்செய்தார். (உகச)

பேரிசைகா வுக்கரசைப் பின்னையார்கொண் டுடன்போந்து போர்விடையார் திருத்தோணிப் பொற்கோயிலுட் புகும்போதி லாங்கம்பெரு கவண்பு மவருடன்கும் பிட்டருளாத் தீவனத்தொன் டரைக்கொண்டு திருமாளிகை யினிற்சேர்த்தார். (உகட)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௯௭

அணையுந்திருத் தொண்டர் தம்மோ டாண்டவர சுக்குமன்பா
லிணையிறு வழுதாக்கி யியல்பா லமுதுசெய்வித்துப்
புணரும்பெரு கன்புநன்பும் பொங்கியகா தலிற்கும்பிட்
டுணருஞ்சொன்மா லைகன்சாத்தி யுடன்மகிழ்வெய் திபுறைந்தார். (௨௭௬)

அந்நாள்கில நாள்கள்செல்ல வருட்டிருநா வுக்கரசர்
மின்றாச்சடை யண்ணலெங்கு மேவிடங்கும் பிடவேண்டிப்
பொன்மார்பின்றுந் தூல்புனைந்த புகலிப்பிரா னிசைவோடும்
பின்னாகவெய் தவிறைஞ்சிப் பிரியாதநண் பொடும்போந்தார். (௨௭௭)

வாக்கின் றனி மன்னரேக மாறுத்திரு வுளத்தோடும்
பூக்கமழும் பணைகுழந்த புகலியின்மீண் டெம்புகுந்து
தேக்கியமா மறைவெள்ளத் திருத்தோணிவீற் றிருந்தாரைத்
தூக்கின்றமிழ் மாலைபாடித் தொழுதங்குறை கின்றநாளில். (௨௭௮)

செந்தமிழ்மா லைவிகற்பச் செய்யுட்களான் மொழிமாற்று
வந்தசொற்சீர் மாலைமாற்று வழிமொழியெல் லாமடக்குச்
சந்தவியமக மேகபாதத் தமிழிருக்குக் குறன்சாத்தி
யெந்தைக்கெழு கூற்றிருக்கை யீரடியீ ரடிவைப்பு. (௨௭௯)

காலடிமேல் வைப்புமேன்மை நடையின்முடி குயிராகஞ்
சால்பினிற்சக் கரமாதி விகற்பங்கன்சாற் றும்பதிக
மூலவிலக் கியமாக வெல்லாப்பொருள் கருமுற்ற
ஞாலத்துயர் காழியாரைப் பாடினாஞ்ஞான சம்பந்தர். (௨௮௦)

இன்னிசைபா டினவெல்லாம் யாழ்ப்பெரும்பா ணனாந்தாமு
மன்னுமிசை வடிவான மதங்களுளா மணியாரும்
பன்னியவே ழிசைபற்றிப் பாடப்பதி கங்கன்பாடிப்
பொன்னின் றிருத் தாளம்பெற்றார் புகலியிற்போற் றியிருந்தார். (௨௮௧)

அங்கணம் கின்றநாளில் வருந்தமிழ்நா டெத்தினுள்ளுந்
திங்கட்சடை யண்ணலார்தத் திருப்பதியா வையுங்கும்பிட்
டெங்குந்தமிழ் மாலைபாடி யேத்தியில்கெய் துவனென்று
தங்குலத்தா தையரோடுத் தவமுனிவர்க் கருன்செய்தார். (௨௮௨)

பெருருவிருப் புடனோக்கிப் பெற்றகுலத் தாதையாரு
மருமையாலும் மைப்பயந்த வதனாற்பிரிந் துறைவாற்றே
னிருமைக்குயின்ப மளிக்கும் யாகமும்யான் செயவேண்டு
மொருமையாலின் னஞ்சிலநா ளுடனெய்துவ னென்றுரைத்தார். (௨௮௩)

ஆண்டகையா ருமிசைந்தங் கம்பொற்றிருத் தோணிமேவு
நீண்டசடை யாசடிக் கீழ்ப் பணிவுற்றுந் டருன்பெற்றே
யிண்டுபுகழ்தீ தாதையார்பின் னெய்திடயாழ்ப் பாணரோடும்
காண்டருகா ழிதொழுது காதுவினா புறம்போந்தார். (௨௮௪)

அத்திருமு தாரினுள்ளா ரமர்ந்துடன்போ துவார்போத
மெய்த்தவரத் தணர்நீங்கா விடைகொண்டுமீன் வார்கண்மீன்
முத்தின்மீலிகை மேல்கொண்டு மொய்யொளித்தா மகிளைத்த
சித்திலவெண் குடையீது மிறைமதிபோ லமிழ்ந். (௨௮௫)

௨௬௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

சின்னந்தனிக் காளந்தாரை சிரபுரத்தாண் டகைவந்தா
 னென்னுந்தகை மைவளங்க வேற்றதிருப் பெயர்சாற்ற
 முன்னெம்மருங் குகிரந்த முரசுடைப்பல் வியமார்ப்ப
 மன்னுத்திருத் தொண்டரானார் வந்தெதிர்கொண் டெவனங்க. (௨௮௩)

சங்ககாதங்க னொலிப்பத் தழங்குபொற்கோ முழுமங்க
 மங்கலவாழ்த் துரையெங்கு மல்கமறை முன்னியம்பத்
 திங்கனும்பாம் புமணின்தார் திருப்பதியெங்கு முன்சென்று
 பொங்கியகா தவிற்போற்றப் புகலிக்கவு ணியர்போந்தார். (௨௮௪)

திருமறைச்சண் பையராளி சிவனாத்திருக் கண்ணார்கோயில்
 பெருவருப்பா லணைத்தேத்திப் பிஞ்சுகர்கோ யில்பிறவு
 முருகியவன் பாலிறைஞ்சி யுயர்தமிழ்மா லைகொண்டேத்தி
 வருபுனற்பொன் னிவடபாற் குடதிகைசேரக் கிவருவார். (௨௮௫)

போற்றியகா தல்பெருகப் புள்ளிருக்குக் திருவேனார்
 காற்றடத்தோ னுடைமூன்று நயனப்பிரான் கோயினண்ணி
 யேற்றவன்பெய் தவணங்கி யிருவர்புன்வேந் திறைஞ்சி
 யாற்றியபூ சனைசாத்தி யஞ்சொற்பதி கமணின்தார். (௨௮௬)

நீடுதிரு சின்றியூரி னிமலர்தனைக் கழலேத்திக்
 கடையகா தவிற்போற்றிக் கும்பிட்வெண் டடிக் கூறி
 காடுசேரீரே வணங்கி நம்பாத்திருப்புன் கடர்கண்ணி
 யாடியபா தமிறைஞ்சி யருத்தமிழ்பா டியமர்த்தார். (௨௮௭)

அங்குலின்றே கியப்பாங்கி லரனார்மகிழ் கோயிலான
 வெங்கணுஞ்சென் றுபணித்தே யேத்தியிம வான்மடத்தை
 பங்குறறை பழமண்ணிப் படிக்கரைக்கோ யில்வணங்கித்
 தங்குதமிழ் மாலைசாத்தித் திருக்குறுக்கைப் பதிகார்த்தார். (௨௮௮)

திருக்குறுக்கைப் பதிமன்னித் திருவீரட்டா னத்தமர்த்த
 பொருப்புலில்லா னரையேத்திப் போத்தன்னியூர் சென்றுபோற்றிப்
 பருக்கைவரை யுரித்தார்தம் பந்தணகல் லார்பணிந்து
 விருப்புடன்பா டலிசைத்தார் வேதத்தமி ழால்விரித்தார். (௨௮௯)

அப்பதிபோற் றியகல்வா ரரனாத்திரு மணஞ்சேரி
 செப்பருஞ்சீர்த் தொண்டரோடுஞ் சென்றுதொழு திசைபாடி
 பெப்பொருளுக் தருமீசரெதிர்கொள் பாடிப்பதியெய்தி
 பெயப்பில்பதி கங்கன்பாடி யோங்குவேன்வித் குடியுற்றார். (௨௯௦)

செழுத்திருவேன் விக்குடியிற் றிகழ்மணவா னகற்கோலம்
 பொழிந்தபுனற் பொன்னிமேவும் புனிதத்துருத் தியிரலிற்
 றழும்பியதன் மையுங்கூடத் தண்டமிழ்மா லையிற்பாடித்
 கொழுத்துவெண்டிங் களணின்தார் கோடிகாலிற் சென்றடைந்தார். (௨௯௧)

திருக்கோடிகா லிலமர்த்த தேவர்கொ மணிதன்னை
 பெருக்கோடித ழியும்பாம்பு மிசைத்தனின்தா னைவெள்ளைப்
 பருக்கோடனிக் தபிரானைப் பணிந்துசொன்மா லைகன்பாடித்
 கருக்கோடிகிப் பார்க்கச்செருங் கஞ்சனாந்தை தொழச்சென்றார். (௨௯௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௨௯௯

கஞ்சனாராண் டதங்கோவைக் கண்ணுற்றிறைஞ்சி முன்போர்து
மஞ்சனிமா மதில்குழு மாந்துறைவர் துவணங்கி
யஞ்சொற்றமிழ் மாலைசாத்தி யங்ககன் றன் பர்முன்னாகச்
செஞ்சடைவே தியர்மன்னுந் திருமங்கலக் குடிசேர்தார்.

(௨௯௩)

வெங்கண்விடை மேல்வருவார் வியலுரடி களைப்போற்றித்
தங்கியவின் னிசைகூட்டுந் தமிழ்ப்பதிகத் தொடைசாத்தி
யங்கணமர்வார் தம்முன்னே யருள்வேடங்காட்டத்தொழுது
செங்கண்மாலுக் கரியார்தந் திருந்துதேவன் குடிசேர்தார்.

(௨௯௪)

திருந்துதேவன் குடிமன்னுஞ் சிவபெருமான் கோயிலெய்திப்
பொருந்தியகா தலிற்புக்குப் போற்றிவணங் கிப்புரிவார்
மருந்தொடுமந் திரமாகி மற்றுமீவர் வேடமாமென்
றருத்தமிழ்மா லெபுனைந்தா ரளவின்ஞானத் தழுதுண்டார்.

(௨௯௫)

மொய்திகழ்சோ லையம்மூதார் முன்னகன்றந் நெறிசெல்வார்
செய்தருசா லிகரும்பு தெங்குபைம்பூ கத்திடைபோய்
மைதிகழ்கண் டர்தர்கோயின் மருங்குள்ளவெல் லாம்வணங்கி
யெய்தினர்ஞா னசம்பந்த நின்னம்பர்நம் பர்தங்கோயில்.

(௨௯௬)

இன்னம்பர் மன்னும்பிரானே யிறைஞ்சியிடை மடக்கான
பன்னுத்தமிழ்த் தொடைமாலப் பாடல்புனைந் துபரவிப்
பொன்னங்கழ லிணைபோற்றிப் புறம்போர்தனைந் துபுகுந்தார்
மன்னுத்தடங் கரைப்பொன்னி வடகுரங்கா டுதுறையில்.

(௨௯௭)

வடகுரங்கா டுதுறையில் வாலியார்தாம் வழிபட்ட
வடைவுந்திருப் பதிகத்தி லறியச்சிறப் பித்தருளிப்
புடைகொண்டிறைஞ் சினர்போந்து புறத்துள்ளதா னங்கள் போற்றிப்
படைகொண்டமு விலவேலார் பழனத்திருப் பதिसார்தார்.

(௨௯௮)

பழனத்துமே வியமுக்கட் பரமேட்டியார் பயில்கோயி
லுழைபுகிறைஞ்சி நின்றேத்தி யுருகியசிக் தையராகி
விழைசொற்பதி கம்வினம்பி விரும்புடன்மே வியகல்வா
ரழனக்கபல் கயவாவி யையாறுசென் றடைகின்றார்.

(௨௯௯)

ஓ வ று.

மாடசிறை மணிவீதித் திருவையாற் றினில்வாழு மல்கு தொண்டர்
நாடுய்யப் புகலிவரு ஞானபோ னகர்வந்து நண்ணி னொரன்
ருடலொடு பாடலற வணிமுன ரடையவலக் காரஞ் செய்து
ஈடுமனக் களிப்பினெடு மெதிர்கொள்ள நித்திலயா னத்து நீங்கி.

(௩௦௦)

வந்தனைந்து திருத்தொண்டர் மருங்குவர மானேந்து கையர்தம்பா
னத்திதிரு வருள்பெற்ற நன்னகரை முன்னிறைஞ்சி நண்ணும் போதி
லைந்துபுல னிலைதலங்கு மிடத்தஞ்ச லென்பார்த மையா நென்று
புந்திசிறை செந்தமிழின் சந்தவிசை போற்றிசைத்தார் புகலிவேந்தர்.

(௩௦௧)

மணிவீதி யிடங்கடந்து மாலயனுக் கரியபிரான் மன்னும் கோயி
லணிநீடு கோபுரத்தை யணந்திறைஞ்சி யுள்ளெய்தி யளவில் காத
றணியாத கருத்தினெடுந் தம்பெருமான் கோயில்வலங் கொண்டு தாழ்ந்து
பணிசூடு மவர்முன்பு பணிந்துவிழந் தெழுந்தன்பாற் பரவுகின்றார்.

(௩௦௨)

௩௦௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

கோடல்சோங் கங்குளிர்க ளினமென்னுந் திருப்பதிகக் குலவு மாலை
கீடுபெருத் திருக்கடத்து கிறைந்ததிரு ளுன்னத்து நிலைமை தோன்ற
வாமோ ததுவல்லா னையாற்றெம் மையனே யென்று கின்று
பாடினா டாடினார் பண்பினோடுங் கண்பொழிநீர் பார்த்து பாய, (௩௦௩)

பலமுறைபு ம்பணித்தெழுந்து புறம்போந்து பரவுதிருத் தொண்ட கோடு
கிலவுதிருப் பதியதன்க ணிகழுநா ணிகரிவா னெடுநீர்க் கங்கை
யலைபுமி முடியார்தம் பெரும்புலியூர் முதலான வணைந்து போற்றிக்
குலவுதமிழ்த் தொடைபுணந்து மீட்டணைந்து பெருகார்வங் கூரு நாளில், (௩௦௪)

குடதிசைமேற் போவதற்குக் கும்பிட்டங் கருள்பெற்றுக் குறிப்பி னோடும்
படருசெறி மேலணைவார் பரமர்திரு செய்தானப் பதியி னன்னி
யடைபுமன முறவணங்கி யருத்தயிழ்மா லைன்பாடி யங்கு கின்றும்
புடைவளர்மென் கரும்பினோடு பூகயிடை மழபாடி போற்றச் சென்றார், (௩௦௫)

செங்கைமான் மறியார்தத் திருமழபா டிப்புறத்துச் சேர்ச் செல்வா
சங்கையா ரழலென்னுந் திருப்பதிக மெடுத்தருளி யணைந்த போழ்தின்
மங்கைவாழ் பாகத்தார் மழபாடி தலையினால் வணங்கு வார்கள்
பொக்குமா தவமுடையா ரெனத்தொழுது போற்றிசைத்தே கோயில்புக்கார், (௩௦௬)

மழபாடி வயிரமணித் துணமர்ந்து மகிழ்கோயில் வலங்கொண் டெய்திச்
செழுவாச மலர்க்கமலச் சேவடிக்கீழ்ச் சென்றுதாழ்த் தெழுந்து கின்று
தொழுதாடிப் பாடினாருஞ் சொன்மலைத் தொடையணிந்து துதித்துப் போந்தே
யொழிவாத கேசமுட னுடையவரைக் கும்பிட்டங் குறைத்தார் கின்னான், (௩௦௭)

அதன்மருங்கு கடத்தருளாற் றிருக்கானூர் பணித்தேத்தி யான்ற சைவ
முதன்முறையோ ரன்பிலா லத்துறையின் முன்னவனைத் தொழுது போற்றிப்
பதிகிறசெத் தமிழ்பாடிச் சடைமுடியார் பயில்பதியும் பணிந்து பாடி
மதகரட வரைபுரித்தார் வடகரைமார் துறையணைத்தார் மணிதூன் மார்பர், (௩௦௮)

சென்றுதிரு மாத்துறையிற் றிகழ்த்துறையுந் திருநிவாழ் சென்னி யார்த
முன்றில்பணித் தணிநெடுமா ளிகைவலஞ்செய் துன்புக்கு முன்பு தாழ்த்து
துன்றுகதிர் பரிநிமிதி மருத்துக்க டொழுதுவழி பாடு செய்ய
கின்றிலை றிறப்பித்து கிறைதமிழின் சொன்மலை நிகழும் பாடி, (௩௦௯)

அங்கணகன் றம்மருங்கி லங்கணர்தம் பதிபிறவு மணைந்து போற்றிச்
செங்கமலப் பொதியவழிச் சேல்பாயும் வயன்மதுவாற்சேற மாறாப்
பொங்கொலிநீர் மழாட்டிப் பொன்னிவட கரைமிசைப்போய்ப் புகலி வேந்தர்
கங்கன்பிரான் திருப்பாச்சி லாச்சிரா மம்பணிய எண்ணும் போதில், (௩௧௦)

அக்காரிற் கொல்லிமு வன்பயத்த வரும்பெறலா ரமுத மென்சொற்
கன்னியின் மடப்பிணையாங் காமருகோ மனக்கொழுத்தின் கதிர்செய் மேனி
மன்னுபெரும் பிணியாகு முயலகன்வந் தணவுறமெய் வருத்த மெய்தித்
தன்னுடைய பெருஞ்சுற்றம் புலம்பெய்தத் தானுமனத் தன்வு கொள்வான், (௩௧௧)

மந்தவே ரெருபரிசாற் றவிராமை மறிவருங் கையார் பாதம்
பற்றியே வருக்குலத்துப் பான்மையினு னுதலினூற் பரிவு தீரப்
பொற்றொடிகையக் கொடுவது போர்க்கோல்ச் சேவகராய்ப் புரங்கன் மூன்றஞ்
செற்றவுர்தங் கோயிலினுட் கொடுபுகுந் திருமுன்பே யிட்டி வைத்தான், (௩௧௨)

அவ்வளவி லாளுடைய பிள்ளையா ரெழுந்தருளி யணுக வெய்தச்
செவ்வியமெய்து ஞானமுணர் திருஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்றே
யெய்வுவருந் துயர்நீங்கப் பணிமாறுந் தனிக்காளத் தெழுந்த வோசை
வெய்வுயிர்க்கு மவன்கேளா மெல்லியலை விட்டெதிரே விரைந்து செல்வான். (௩௧௩)

மாநகர மலங்கரிமின் மகரதோ ரணநாட்டு மணிநீர் வாசத்
தூறும்பூ ரணகும்பஞ் சோதிமணி விளக்கொடு தூபமேந்து
மேனையணி பிறவுமெலா மெழில்பெருக வியற்றமென வேவித் தானும்
வானவர்நா யகர்மகனார் வருமுன்பு தொழுதணைந்தான் மழவர் கோமான். (௩௧௪)

பிள்ளையா ரெழுந்தருளப் பெற்றேனென் றுணர்தம் பெருகு காதல்
வெள்ளநீர் கண்பொழியத் திருமுத்தின் சிவிகை யின்முன் வீழ்த்தபோது
வள்ளலா ரெழுகவென மலர்வித்த திருவாக்கான் மலர்க்கை சென்னி
கொள்ளமகிழ் துடன்சென்று குலப்பதியின் மணிவீதி கொண்ட புக்கான். (௩௧௫)

மங்கலது ரியமுழங்கு மணிவீதி கடந்துமதிச் சடையார் கோயிற்
பொங்குசுடர்க் கோபுரத்துக் கணித்தாகப் புனைமுத்தின் சிவிகை நின்ரு
மங்கணிழிற் தருளுமுறை யிழிந்தருளி யணிவாயில் பணிந்து புக்குத்
தங்கன்பிரான் கோயில்வலங் கொண்டதிரு முன்வணங்கச் சாருங் காலு. (௩௧௬)

கன்னியினங் கொடியுணர்வு கழித்துவிலன் சேர்த்ததனைக் கண்டு நோக்கி
யென்னிதுவென் றருள்செய்ய மழவனரு னெதிரிறைஞ்சி யடியேன் பெற்ற
பொன்னிவளை முயலகனும் பொருவிலரும் பிணிபொருத்தப் புனிதர் கோயின்
முன்னணையக் கொணர்வத்தே னிதுபுகுந்த படியென்று மொழிந்து நின்றான். (௩௧௭)

வேறு.

அணிவிளர் தாரவன் சொன்ன மாற்ற மருளொடுங் கேட்டந் நிலையி னின்றே
பணிவளர் செஞ்சடைப் பாச்சின்மேய பரம்பொரு ளாயினாரப் பணிந்து
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட மயல்செய்வ தோவிவர் மாண்ப தென்று
தனிலில் பிணிதவிர்க் கும்பதிகத் தண்டமிழ் பாடினார் சண்பை ாதர். (௩௧௮)

பன்னு தமிழ்மறை யாம்பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி
மன்னுங் கவுணியர் போற்றி நிற்க மழவன் பயந்த மழலை மென்சொற்
கன்னி புறபிணி விட்டு நீங்கக் கதுமெனப் பார்மிசை நின்றெ முந்து
பொன்னின் கொடியென வொல்கி வந்து பொருவலித் தாதை புடையணைந்தான். (௩௧௯)

வன்பிணி நீங்கு மகளைக் கண்ட மழவன் பெருகு மகிழ்ச்சி பொங்கத்
தன்றணிப் பாவையுந் தானுங் கூடச் சண்பையர் காவலர் தாளில் வீழ்
நின்ற வருமறைப் பிள்ளை யாரு நீரணி வேணி நிமலர் பாத
மொன்றிய கித்தை புடன்ப ணிந்தா ரும்பர் பிரான்றிருத் தொண்ட ரார்த்தார். (௩௨௦)

நீடு திருவாச் சிராம மன்னு நேரிழை பாகத்தர் தாள்வ ணங்கிக்
கூடு மருளுட னங்க மர்து கும்பிடுங் கொள்கைமேற் கொண்டு போந்தே
யாடல் பயின்றார் பதிபிறவு மணைந்து பணிந்தடி போற்றி யேகிச்
சேடர்கள் வாழுந் திருப்பைஞ் ஞீலிச் சிவபெருமானே விறைஞ்சச் சென்றார். (௩௨௧)

பண்பயில் வண்டிஷம் பாடுஞ் சோலைப் பைஞ்ஞீலி வானார் கழல்ப ணிந்து
மண்பர வுந்தமிழ் மாலு பாடி வைகி வணங்கி மகிழ்ந்து போந்து
தின்பெருந் தெய்வக் கயிலை யில்வாழ் சிவனார் பதிபல சென்றி றைஞ்சிச்
சுண்பை வளந்தரு ளாடர் வந்து தடந்திரு வீங்கோய் மலையைச் சார்த்தார். (௩௨௨)

௧௦௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செங்கட் குறவரைத் தேவர் போற்றுத் திகழ்திரு வீங்கோய் மலையின் மேவுங்
கங்கைச் சடையார் கழல்பணிந்து கலந்த விசைப்பதி கம்புணைந்து
பொங்குர்ப் பொழில்சூழ் மலைபு மற்றும் புறத்துள்ள தானங்க னெல்லாம் போற்றிக்
கொங்கிற் குடபுலஞ் சென்ற ணைந்தார் கோதினமெய்த் ஞானக் கொழுந்தனையார். ()

வேறு.

அண்டர்பிரா னுலயங்க ளம்மருங்குள் னனபணிந்து
தென்டிரைநீர் தடம்பொன்னித் தென்கரையாக் கொங்கினிடை
வண்டலையும் புனற்சடையார் மகிழ்விடங்க் கொழுதணைந்தார்
கொண்டல்பணி கெடுமபுரிசைக் கொடிமாடச் செங்குன்றார். (௧௨௪)

அக்ககரில் வாழ்வாரு மடியவரு மனமகிழ்ந்து
பன்னெடுத்தோ ரணமுதலாப் பயிலணிகள் பலவமைத்து
முன்னுறவற் தெதிர்கொண்டு பணிந்தேத்தி மொய்கரங்கள்
சென்னிபுறக் கொண்டணைந்தார் சினவிடையார் செழுங்கோயில். (௧௨௫)

தம்பெருமான் கோயிலினு னெழுந்தருளித் தயிழ்விரகர்
கம்பரவர் திருமுன்பு தாழ்த்தெழுந்து ளுஞ்சிறக்க
விம்பருமும் பருமேத்த விண்ணிசைவண் டயிழ்பாடிக்
கும்பிமொ தரவுடனக் கோக்கரி லினிதமர்த்தார். (௧௨௬)

அப்பாலைக் குடபுலத்தி லாறணிந்தா ரமர்கோயி
லெப்பாறுஞ் சென்றேத்தித் திருநா லினையிறைஞ்சிப்
வைப்பார்தன் புனைந்தவரைப் பரவிப்பண் டமர்கின்ற
வைப்பான செங்குன்றார் வந்தணைந்து வைகினார். (௧௨௭)

ஆக்குடைய பின்னையா ரமர்த்துறையு ளானின்கட்
கீக்குதுளி முகிற்குலங்கள் சுரந்துபெய லொழிகாலை
வீங்கொலிநீர் வைப்பெல்லாம் வெயில்பெரு விருப்புலரப்
பாங்கர்வரை புக்குளிரும் பணிப்பருவ மெய்தியதால். (௧௨௮)

அளிக் குலங்கள் சுளித்தகல வரவித்த முகம்புலரப்
பனிக்குமணி மரகதவல் வியிற்கோத்த பான்மையெனத்
துளித்தலைமெல் வறுகுபனி தொடுத்தசையச் சூழ்பனியாற்
ருளிர்க்குடைந்து வெண்படாம் போர்த்தனைய குன்றுகளும். (௧௨௯)

மொய்பனிகுட் குளிர்வாடை முழுதுலவும் பொழுதேயாய்க்
கொய்தளிர்மென் சோலைகளுங் குலைந்தசையக் குளிர்க்கொதுங்கி
வெய்யவனுங் கரையிர்க்க மாட்டான்போல் விசும்பினிடை
வைதுவெயில் விரிப்பதுவு மடங்குவது மாருமால். (௧௩௦)

நீடியவப் பதிகனெலா நிரைமாடத் துறைபுடொறும்
பேடைபுடன் பவனக்காத் புறவொடுங்கப் பித்திகையின்
ரோடலர்மென் குழன்மடவார் துணைக்கலச வெம்முலையு
ஈடலர்தம் பனைத்தோளு மணிமார்பு மடங்குவன. (௧௩௧)

அரிசனமுங் குங்குமமு மரைத்தமைப்பா ரயெல்லாம்
பரியவகிற் குறைபினந்து புனைப்பார்கன் பாங்கெல்லா
மெரியுமிழ்பேழ் வாய்த்தோனி யிரும்பீர்ப்பா ரிடையெல்லாம்
விரிழைமென் புறவணிந்த மிப்புலத்து ணைப்பெல்லாம். (௧௩௨)

அந்நாளிற் கொடிமாடச் செங்குன்று ரமர்திருந்த
மெய்ஞ்ஞானப் பிள்ளையா ருடன்மேவும் பரிசனங்கள்
பன்னாளு மந்நாட்டிற் பயின்றதனைப் பனித்தருளிற்
முன்னுன பிணிவந்து மூள்வதுபோன் முடுகுதலும்.

(௩௩௩)

அந்நிலைமை யானுடைய பிள்ளையார்க் கவர்களெலா
முன்னறிவத் திறைஞ்சுதலு முதல்வனா ருடொழுதே
யிந்நிலத்தி னியல்பெனினு நமக்கெய்தப் பெறுவென்று
சென்னிமதி யணிந்தாரைத் திருப்பதிகம் பாடுவார்.

(௩௩௪)

வேறு.

அவ்வினைக் கிவ்வினை யென்றெடுத் தைய ரமுதுசெய்த
வெவ்விட முன்றடுத் தெம்மிடர் நீக்கிய வெற்றியினு
லெவ்விடத் தும்மடி யாரிடர் காப்பது கண்டமென்றே
செய்வினை தீண்டா திருநீல கண்ட மெனச்செப்பினர்.

(௩௩௫)

ஆய குறிப்பினி லாணை நிகழ வருளிச்செய்து
னாய பதிகத் திருக்கடைக் காப்புத் தொடுத்தனிய
மேயவப் பொற்பதி வாழ்பவர்க் கேயன்றி மேயுமந்நாட்
டைய பனிப்பினி யந்நா டடங்கவுந் தீர்த்ததன்றே.

(௩௩௬)

அப்பதி யின்க ணமர்ந்து சிலநாளி லங்ககன்று
துப்புறழ் வேணியர் தானம் பலவுந் தொழுதருளி
முப்புரி தூலுடன் ரோலணி மார்பர் முனிவரொடுஞ்
செப்பருஞ் சீர்த்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி சென்றிணைந்தார்.

(௩௩௭)

பருவ மறுப்பொன்னிப் பாண்டிக் கொடுமுடி யார்தம்பாத
மருவி வணங்கி வளத்தயிழ் மால மகிழ்ந்துசாத்தி
விரிசுடர் மாணிகை வெஞ்சுமாக் கூடல் விடையவர்தம்
பொருவிறு னம்பல போற்றிக் குணதிகைப் போதுகின்றார்.

(௩௩௮)

செல்வக் கருவூர்த் திருவா னிலக்கோயில் சென்றிறைஞ்சி
நல்லிசை வண்டமிழ்ச் சொற்றொடை பாடியந் நாடகன்று
மல்கிய மாணிக்க வெற்பு முதலா வணங்கிவந்து
பல்கு திரைப்பொன்னித் தென்கரைத் தானம் பலபணிவார்.

(௩௩௯)

பன்னெடுங் குன்றும் படர்நெடுங் காணும் பலபதியு
மந்நிலத் தானங்க ளாயின வெல்லா மமர்திறைஞ்சி
மன்னு புகலியில் வைதிக வாய்மை மறையவனார்
பொன்னியல் வேணிப் புனிதர் பராய்த்துறையுட்புகுந்தார்.

(௩௪௦)

நீடும் பராய்த்துறை நெற்றித் தனிக்கண்ணர் கோயிண்ணிக்
கூடுங் கருத்தொடு கும்பிட்டுக் கோதி றமிழ்ச்சொன்மாலு
பாடுங் கவுணியர் கண்பனி மாரி பரத்தியிசு
குடுங் கரதலத் தஞ்சலி கோலித் தொழுதுகின்றார்.

(௩௪௧)

தொழுது புறம்பணைத் தங்குநின் நேசிச் சுரப்பணிவுந்
நெழுதிரு வாலந் துறைதிருச் செந்துறை யேழுதலா
வழுவிப்பல் கோயில்கள் சென்று வணங்கி மகிழ்த்தணைவார்
செழுமலர்ச் சோலைத் திருக்கற் குடிமலை சேரவந்தார்.

(௩௪௨)

பேர்தலைவரின் உரைப்பதற்குரிய தீர்மானம்

வேறு.

தருந் தாக்கீது மேலெழுந்த கருத்துக்கொழுந்தினைக் கால்வளையப்
பாற்றினை மேலுச் சிலவளைத்த போர்விடை யாளியைப் போற்றிசைத்து
நிறயிழ் மானு புனைத்தருளி ஞானசம் பந்தர் புலங்களைத்துத்
செற்றவர் மூக்கீச் சரம்பணித்து திருச்சிராப் பள்ளிச் சிலம்பணந்தார். (௩௪௩)

செம்மணி வாரி யருவி துங்குஞ் சிராப்பள்ளி மேய செழுஞ்சுடரைக்
கைம்மலை யீருரி போர்வை சாத்துங் கண்ணுத லாரைக் கழல்பணிந்து
மெய்மமகிழ் வெய்தி புளங்குளிர வினங்கிய சொற்றமிழ் மாலைவேய்து
மைம்மலர் கண்டர்தம் மாணைக்காவை வணங்கும் விருப்பொடு வந்தணந்தார். (௩௪௪)

விண்ணவர் போற்றிசெய் யானைக்காலில் வெண்ணுவன் மேலிய மெய்ப்பொருளை
கண்ணி யிறைஞ்சிமுன் வீழ்த்தெழுந்து நாற்கோட்டு நாகம் பணிந்ததுவு
மண்ணல்கோச் செங்கணை சன்செய்த வடிமையு மஞ்சொற் றெடையிலவைத்துப்
பண்ணுது செந்தமிழ் மாலைபாடிப் பரவினின் நேத்தினர் பான்மையினால். (௩௪௫)

காரண னுன்முகன் காணுவுண்மை வெண்ணுவ னன்மை மயேந்திரமுஞ்
சேரணி கீடு திருக்கயிலை செல்வத் திருவாரூர் மேய பண்பு
மாரணத் துட்பொரு ளாயினாரை யானைக்கா வின்கட் புகழ்ந்துபாடி
யேரணி பும்பொழில் சூழ்த்தசண்பை யேந்தலா ரெல்லையி லின்பமுற்றார். (௩௪௬)

கைதொழு தேத்திப் புறத்தனைந்து காமர் பதியதன் கட்சிலநான்
வைகி வணங்கி மகிழ்த்தனைவார் மன்னுந் தவத்துறை வானவந்தா
ளெய்தி யிறைஞ்சி யெழுந்துகின்றே யின்றமிழ் மாலைகொண் டேத்திப் போந்து
வைதிக மர்மணி யம்மருங்கு மற்றுள்ள தானம் வழத்திச்செல்வார். (௩௪௭)

வறுயர்த் தார்திருப் பாற்றுதையு மெறும்பியூர் மாமலை யேழுதலா
வேறு பதிகன் பலவும் போற்றி விரவுந் திருத்தொண்டர் வந்துருழ்
வீரில் புகழ்ச்சண்பை யாளியார்தா மெண்டிசை யோருந் தொழுதிறைஞ்ச
நீறணி செம்பவ ள்ப்பொருப்பி னெடுங்குள மாநகர் சென்று சேர்ந்தார். (௩௪௮)

நெடுங்குளத் தாதியை யன்பானின்பா னெஞ்சஞ் செலாவகை கேர்விலக்கு
மிடம்பைக டர்த்தருள் செய்வா யென்னு மின்னிசை மாலைகொண் டேத்தியெடு
யடம்பணிச் செஞ்சடை யார்பதிக ளுணைந்து பணிந்து கியமம்போற்றிக்
கடுங்கை வறையுரித் தார்மகிழ்த்த காட்டுப்பன் ளிப்பதி கைதொழுவார். (௩௪௯)

சென்று திகழ்திருக் காட்டுப்பள்ளிச் செஞ்சடை நம்பர்தங் கோயிலெய்தி
முன்றில் வலங்கொண் டிறைஞ்சி வீழ்த்து மொய்கழற் சேவடி கைதொழுவார்
கன்றனை யாலின் கருத்துவாய்ப்பக் கண்ணுத லாரைமுன் போற்றிசெய்து
மன்றனின் ருடன் மனத்தன்னைவப்பார் வாரும்ன னும்முலை பாடிவாழ்ந்தார். (௩௫௦)

அங்கப் பதிகின் நெழுந்தருளி யணிநிற வாலம் பொழில்வணங்கிப்
பொங்கு புனற்பொன்னிப் பூந்துருத்திப் பொய்யிலி யாரைப் பணிந்துபோற்றி
யெங்கு கிசுத்திருத் தொண்டர்குழா மெதிர்கொள்ள வெப்பதி புந்தொழுது
செங்கயல் பாய்வய லோடைசூழ்த்த திருக்கண்டி யூர்தொழச் சென்றணந்தார். ()

சண்மூர்த்த வீரட்டர் கோயிலெய்திக் கலந்தடி யாருடன் தாதல்பொங்கக்
கொண்ட விருப்புடன் சூழ்த்திறைஞ்சிக் குலவு மகிழ்ச்சியின் கொண்கையினுந்
ருண்டார் குழாத்தின் கோக்கின்று தொடுத்த விசைத்தமிழ் மாலைதன்னி
லண்டர் பிரான் னருளின்வண்ண மடியடிப்பெருமையிற் கேட்டருளி. (௩௫௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

௩௦௦

வினவி யெடுத்த திருப்பதிக மேவு திருக்கடைக் காப்புத்தன்னி
லினைய நினைவரி யோன்செயலை யடியாரைக் கேட்டு மகிழ்ந்ததன்மை
புனைவுறு பாடலிற் போற்றிசெய்து போந்துபுத்தீகக் கவுணியனார்
துணைபுனற் பொன்னித் திரைவலங்கொள் சோற்றுத் துறைதொழ்ச்சென்றடைவார்.)

வேறு.

அப்பர்சோற்றுத்துறை சென்றடை வோமென்
றொப்பில் வண்டமிழ் மாலை யொருமையாற்
செப்பி யேசென்று சேர்த்தனர் சேர்விலார்
முப்புரஞ் செற்ற முன்னவர் கோயின்முன்.

(௩௮௪)

தொல்லை நீடருச் சோற்றுத் துறையுறை
செல்வர் கோயில் வலங்கொண்டு தேவர்க
ளல்ல நீர்க்கநஞ் சுண்ட பிராண்டி.
யெல்ல யில்லன்பு கூட விறைஞ்சினார்.

(௩௮௫)

இறைஞ்சி யேத்தி யெழுந்துநின் நின்னரிசை
நிறைந்த செந்தமிழ் பாடி நிலாவியங்
குறைந்து வந்தடி யாருட நெய்தினார்
சிறந்த சீர்த்திரு வேதி குடியினில்.

(௩௮௬)

வேத வேதியர் வேதி குடியினி
னாதர் கோயி லணைந்து நலந்திகழ்
பாத பங்கயம் போற்றிப் பணிந்தெழுந்
தோதி னூர்தமிழ் வேதத்தி னேங்கிசை.

(௩௮௭)

எழுது மாமறை யாம்பதி கத்திசை
முழுதும் பாடி முதல்வரைப் போற்றிமுன்
றொழுது போந்துவந் தெய்தினார் சோலைசூழ்
பழுதில் சீர்த்திரு வெண்ணிப் பதியினில்.

(௩௮௮)

வெண்ணி மேய விடையவர் கோயில
நண்ணி நாடிய காதலி னுண்மதிக்
கண்ணி யார்தங் கழலினை போற்றியே
பண்ணி னீயம் பதிகமும் பாடினார்.

(௩௮௯)

பாடி நன்று பரவிப் பணிந்துபோ
யாடு மங்கணர் கோயிலங் குள்ளன
மாடு சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனர்
நீடு சண்பை நிறைபுகழ் வேதியர்.

(௩௯௦)

வேறு.

மொய்தருஞ் சோலைசூழ் முளரிமுன் ளடலிபோய்
மெய்தரும் பரிவிலான் வேள்வியைப் பாழ்படச்
செய்தசங் கார்திருச் சக்கரப் பள்ளிமுன்
பெய்தவந் தருளினா ரியலிசைத் தலைவனார்.

(௩௯௧)

சக்கரப் பள்ளியார் தந்தனிக் கோயிலுட்
புக்கருத் தியிலுடன் புனைமலர்த் தாள்பணிந்
தக்கரைப் பரமர்பா லன்புறும் பரிவுகூர்
மிக்கசொற் நயிழிஞல் வேதமும் பாடினார்.

(௩௯௨)

தலைவர்தஞ் சக்கரப் பள்ளிதன் னிடைபகன்
நலைபுனற் பணைகளி னருகுபோ யருமறைப்
புலனுதஞ் சிந்தையார் புன்சீமங் கைப்பதி
குலவுமா. வத்துறைக் கோயிலைக் குறுகினார்.

(௩௧௩)

மன்னுமக் கோயில்சேர் மான்மறிக் கையர்தம்
பொன்னடித் தலமுறப் புரிவொடுந் தொழுதெழுத்
தின்னிசைத் தமிழ்புனைத் திறைவர்சே லூருடன்
பன்னுபா லுத்துறைப் பதிபணிந் தேகினார்.

(௩௧௪)

காவின்மேன் முகிலெழுந் கமழ்கறும் புறவுபோய்
வாவிரீ டலவன்வாழ் பெடையுடன் மலர்கறும்
பூவின்மேல் விழைவுறும் புகலியார் தலைவனார்
சேவின்மே லண்ணலார் திருநலூர் நண்ணினார்.

(௩௧௫)

மன்றலங் கழனிசூழ் திருநலூர் மறைவலோர்
துன்றுமங் கலவினைத் துழனியா லெதிர்கொளப்
பொன்றையங் கொளிமணிச் சிவிகையிற் பொலிவுறச்
சென்றிணைத் தருளினார் சிரபுரச் செம்மலார்.

(௩௧௬)

சித்திலச் சிவிகைமே னின்றிழிந் தருளியே
மொய்த்தவந் தணர்குழா முன்செலப் பின்செலும்
பத்தரும் பரிசனங் கருமுடன் பரவவே
யத்தர்தங் கோபுரச் தொழுதணைத் தருளினார்.

(௩௧௭)

வெள்ளிமால் வரையநேர் விரிசுடர்க் கோயிலைப்
பின்னையார் வலம்வரும் பொழுதினிற் பெருகுநீர்
வெள்ளவா னந்தமெய் பொழியமே லேறிநீர்
துள்ளுவார் சடையரைத் தொழுதுழுன் பரவுவார்.

(௩௧௮)

பரவுசொற் பதிகமுன் பாடினார் பரிவுதான்
வரவயர்த் தருகுநேர் மன்னுடன் புறமணைத்
தரவுடைச் சடையர்பே ரருன்பெறும் பெருமையால்
விரவுமப் பதியமர்ந் தருளியே மேவினார்.

(௩௧௯)

வேறு.

அன்ன தன்மையி லப்பதி தனிமமர்ந் தருளி
மின்னெ டுஞ்சடை விமலர்தான் விரும்பொடு வணங்கிப்
பன்னு மின்னிசைப் பதிகமும் பலமுறை பாடி
நன்னெ டுங்குல நான்மறை யவர்தொழ நயந்தார்.

(௩௨௦)

கீடு மப்பதி நீங்குவார் நிகழ்திரு நல்லூர்
ராடு வார்திரு வருள்பெற வகன்றுபோந் தங்கண்
மாடு முள்ளன வணங்கியே பரவிலந் தணைந்தார்
தேடு மாலயந் கரீயவர் திருக்கரு காஞ்சர்.

(௩௨௧)

வந்து பந்தர்மா தவிமணங் கமழ்கரு காஞ்சர்
சந்த மாமறை தந்தவர் கழலினை தாழ்ந்தே
யந்த மில்லவர் வண்ணமா மழல்வண்ண மென்று
சிந்தை யின்புறப் பாடினார் செழுந்தமிழ்ப் பதிகம்.

(௩௨௨)

பதிக வின்னிசை பாடிப்போய்ப் பிறபதி பலவு
நதிய ணிந்தவர் கோயில்க ணண்ணியே வணங்கி
மதுர முத்தமிழ் வாசக ரணைந்தனர் மன்று
ள திர்சி லம்படி யார்மகி முவளிவ ணல்லூர்.

(௨௭௩)

மன்னு மப்பதி வானவர் போற்றவு மகிழ்ந்த
தன்மை யார்பயில் கோயிலுட் டம்பரி சுடையா
ரென்னு நாமமு சிகழ்ந்திட வேத்திமுன் னிறைஞ்சிப்
பன்னு சீர்ப்பதி பலவும் பாற்சென்று பணிவார்.

(௨௭௪)

பழுதில் சீர்த்திருப் பரிதிநன் னியமமும் பணிந்தக்
கெழுது மாமறை யாம்பதி கத்திசை போற்றி
முழுது மானவர் கோயில்கள் வணங்கியே முறைமை
வழுவி லார்திருப் பூவனூர் வணங்கிவந் தணைந்து.

(௨௭௫)

பொங்கு காதலிற் போற்றியங் கருளுடன் போந்து
பங்க யத்தடம் பணைப்பதி பலவுமுன் பணிந்தே
யெங்கு மன்பர்க ளேத்தொலி யெடுக்கவந் தணைந்தா
ரங்க ணர்க்கிட மாகிய பழம்பதி யாலூர்.

(௨௭௬)

பணியு மப்பதிப் பசுபதீச் சரத்தினி திருந்த
மணியை யுள்புக்கு வழிபடும் விருப்பினால் வணங்கித்
தணியில் காதலிற் றண்டமிழ் மாலகன் சாத்தி
யணிவி ளங்கிய திருநலூர் மீண்டும்வந் தணைந்தார்.

(௨௭௭)

மறைவி ளங்குமப் பதியினின் மணிதண்டர் பொற்ற
ணிறையு மன்பொடு வணங்கியே சிகழ்பவர் நிலவும்
பிறைய ணிந்தவ ருள்பெறப் பிரசமென் மலர்வண்
டறைந றும்பொழிற் திருவலங் சுழியில்வந் தணைந்தார்.

(௨௭௮)

மதிபு ணைந்தவர் வலஞ்சுழி மருவுமா தவத்து
முதிரு மன்பர்கண் முத்தமிழ் விரகர்த முன்வந்
தெதிர்கொள் போழ்தினி விழித்தவ ரெதிர்செல மதியைக்
கதிர்செய் வெண்முகிற் குழாம்புடை சூழ்ந்தெனக் கலந்தார்.

(௨௭௯)

கலந்த வன்பர்க டொழுதெழக் கவுணியர் தலைவ
ரலர்த செங்கம லக்கரங் குவித்துட னணைவார்
வலஞ்சு ழிப்பெரு மான்மகிழ் கோயில்வந் தெய்திப்
பொலங்கொள் ளீன்கடர்க் கோபுர மிறைஞ்சி யுட்புகுத்தார்.

(௨௮௦)

மருவ லார்புர முனிந்தவர் திருமுன்றில் வலங்கொண்
டுருகு மன்புட னுச்சிமே லஞ்சலி யினராய்த்
திருவ லஞ்சுழி யுடையவர் சேவடித் தலத்திற்
பெருகு மாதர வுடன்பணித் தெழுந்தனர் பெரியோர்.

(௨௮௧)

ஞான போனகர் நம்பர்முன் ரெழுதெழு விரும்பா
லான காதலி லங்கண் ரவர்தமை வினவு
மூன மில்லிசை யுடன்விளங் கியதிருப் பதிகம்
பான லார்மணி கண்டரைப் பாடினார் பரவி.

(௨௮௨)

௩௦௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

புலங்கொளின்றவிழ் போற்றினர் புறத்தினி லணைந்தே
யிலங்கு நீர்ப்பொன்னி சூழ்திருப் பதியினி லிருந்து
நலங்கொள் காதலி னாதார்தா னாடொறும் பரவி
வலஞ்சுழிப்பெரு மான்றெண்டர் தம்முடன் மகிழ்தார். (௩௮௩)

மகிழ்ந்த தன்றலை வாழும் நாளைடை வானிற்
றிகழ்ந்த ஞாயிறு துணைபுண ரோரையுட் சேர்ந்து
றிகழ்ந்த தன்மையி னிலவுமேழ் கடனீர்மை ருன்ற
வெருண்டு வெங்கதிர் பரப்பலின் முதிர்ந்தது வேனில். (௩௮௪)

தண்பு னற்குளிர் கானறுஞ் சந்தனத் தேய்வை
பண்பு னீடிய வாசமென் மலர்பொதி பணிநீர்
நண்பு டைத்துணை நகைமதி முத்தணி நானு
முண்ப மாதூரி யச்சவை யுலகுளோர் விரும்ப. (௩௮௫)

வேறு.

அறன்மலியுங் கான்யாற்றி னீர்நசையா லணையுமான்
பெறலரிய புனவென்று பேய்த்தேரின் பின்படரு
முறைபுணவு கொள்ளும்புட் டேம்பியய லிரைதேரும்
பறவைசிறை விரித்தொடுங்கப் பணிப்புறத்து வதியுமால். (௩௮௬)

நீணிலைமா ளிகைமேலு நிலாமுன்றின் மருங்கினிலும்
வாணிமுனற் சோலையிலு மலர்வாலிக் கரைமாமும்
பூணிலவு முத்தணிந்த பூங்குழலார் மூலத்தடத்துங்
காணுமகிழ்ச் சியின்மலர்ந்து மாந்தர்கலத் துறைவரால். (௩௮௭)

மயிலொடுங்க வண்டாட மலர்க்கமல முகைவிரியக்
குயிலொடுங்குஞ் சோலையின்மென் றளிர்கோதிக் கூலியெழுத்
துயிலொடுங்கா வுயிரனைத்துந் துயில்பயிலச் சுடர்வானில்
வெயிலொடுங்கா வெம்மைதரும் வேனில்விரி தருநாளில். (௩௮௮)

சண்பைவரும் பின்னையார் சடாமகுடர் வலஞ்சுழியை
யெண்பெருகத் தொழுதேத்திப் பழையாறை யெய்துதற்கு
நண்புடைய வடியார்க ளுடன்போத நடத்தருளி
வின்பொருநீண் மதினாறை மேற்றளிசென் றெய்தினார். (௩௮௯)

திருவாறை மேற்றளியிற் றிகழ்த்திருந்த செந்தீயி
னுருவா னடிவணங்கி புருகியவன் பொடுபோற்றி
மருவாருங் குழன்மலையான் வழிபாடு செய்யவரு
டருவார்தந் திருச்சத்தி முற்றத்தின் புறஞ்சார்த்தார். (௩௯௦)

திருச்சத்தி முற்றத்திற் சென்றெய்தித் திருமலையா
னருச்சித்த சேவடிக னார்வமுறப் பணிந்தேத்திக்
கருச்சுற்றி லடையாமற் கைதருவார் கழல்பாடி
விரும்புற்றுத் திருப்பட்டிச் சரம்பணிய மேவுங்கால். (௩௯௧)

வெம்மைதரு வேனிலிடை வெயில்வெப்பந் தணிப்பதற்கு
மும்மைசிலத் தமிழ்விசை முடிமீதே சிவபூதர்
தம்மையறி யாதபடி தண்டாளப் பந்தரெடுத்
தெம்மைவிடுத் தருள்புரிந்தார் பட்டிசெ ரென்றியம்பும். (௩௯௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௦௯

அவ்வுரையு மணிமுத்தின் பந்தருமா காயமெழுச்
செவ்விய மெய்ஞ் ஞானமுணர் சிரபுரத்துப் பிள்ளையா
ரிவ்வினேதா னீசர்திரு வருளாகி லிசைவதென
மெய்விரவு புளகமுடன் மேதினியின் மிசைத்தாழ்ந்தார். (௩௧௩)

அதுபொழுதே யணிமுத்தின் பந்தரினே யருள்சிறக்கக்
கதிரொளிய மணிக்காம்பு பரிசனங்கள் கைக்கொண்டார்
மதுரமொழி மறைத்தலைவர் மருங்கிமையோர் பொழிவாசப்
புதுமலரா லப்பந்தர் பூம்பந்த ரும்போலும். (௩௧௪)

தொண்டர்குமா மார்ப்பெடுப்பச் சுருதிகளின் பெருந்துழனி
யெண்டிசையு ரிறைந்தோங்க வெழுந்தருளும் பிள்ளையார்
வெண்டரளப் பந்தர்நிழன் மீதனையத் திருமன்றி
லண்டர்பிரா னெடுத்திரு வழநீழ லெனவமர்ந்தார். (௩௧௫)

பாரின்மிசை யன்பருடன் வருகின்றார் பன்னகத்தி
னாரமணிந் தவர்த்தத் வருட்கருணைத் திறம்போற்றி
யீரமனங் களிதழைப்ப வெதிர்கொள்ள முகமலர்ந்து
சேரவருந் தொண்டருடன் நிரூபட்டிச் சரமணைந்தார். (௩௧௬)

சென்றனைந்து திருவாயிற் புறத்திறைஞ்சி யுள்புக்கு
வென்றிவிடை யவர்கோயில் வலங்கொண்டு வெண்கோட்டுப்
பன்றிகிளைத் தறியாத பாததா மரைகண்டு
முன்றொழுது விழுந்தெழுந்து மொழிமாலே போற்றிசைத்தார். (௩௧௭)

அருள்வெள்ளத் திறம்பரவி யளப்பரிய வானந்தப்
பெருவெள்ளத் திடைமூழ்கிப் பேராத பெருங்காதற்
றிருவுள்ளப் பரிவுடனே செம்பொன்மலை வல்லியார்
தருவள்ளத் தழுதுண்ட சம்பந்தர் புறத்தனைந்தார். (௩௧௮)

அப்பதியி லமர்கின்ற வாளுடைய பிள்ளையார்
செப்பருஞ்சீர்த் திருவாறை வடதளியிற் சென்றிறைஞ்சி
யொப்பரிய தமிழ்பாடி யுடனமருந் தொண்டருட
னெப்பொருளு மாய்வின்றா நிரும்புளை யெய்தினார். (௩௧௯)

தேவர்பிரா னமர்ந்ததிரு விரும்புளை சென்றெய்தக்
காவனநீ டோரணங்க ணுட்டியுடன் களிசிறப்பப்
பூவனமா லைகணுற்றிப் பூரணபொற் குடநிறைத்தங்
கியாவர்களும் போற்றிசைப்பத் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொண்டார். (௪௦௦)

வண்டமிழின் மொழிவிரகர் மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தொண்டர்குமாற் தெதிரிழிந்தங் கவர்தொழத்தா முத்தொழுதே
யண்டர்பிரான் கோயிலினை யணைந்திறைஞ்சி முன்னின்ற
பண்டருமின் னிசைப்பதிகம் பரம்பொருளைப் பாடிவார். (௪௦௧)

நிகரிலா மேருவரை யணுவாக நீண்டாணை
துகர்கின்ற தொண்டர்தமக் கழுதாகி நொய்யாணைத்
தகவொன்ற வடியார்க டமைவினவித் தமிழ்விரகர்
பகர்கின்ற வருமறையின் பொருள்விரியப் பாடினார். (௪௦௨)

பாடுமர னைப்பெரும் பாழியே முதலாகச்
சேடர்பயி றிருச்சேறை திருநாணர் குடவாயி
ஓடியசீர் நறையூர்தென் றிருப்புத்தூர் நயந்திறைஞ்சி
கீடுதமிழ்த் தொடைபுனைத்தர் நெடுநகரி லினிதமர்ந்தார். (௪௦௩)

அங்கணினி தமருநா னடல்வெள்ளேனத் துருவாய்ச்
செங்கனெடு மால்பணியுஞ் சிவபுரத்துச் சென்றடைந்து
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தங் கழல்வணங்கிக் காதலிந்ந
பொங்குமிசைத் திருப்பதிக முன்னின்று போற்றிசைத்தார். (௪௦௪)

போற்றிசைத்துப் புனிதரூள் பெற்றுப்போர் தெவ்வியுநர்
தோற்றுவித்த வயன்போற்றுந் தோணிபுரத் தந்தணை
ரோற்றுமிசை யேற்றுக்கத் விறைவர்தமை யேத்துதற்கு
நாற்றிசையோர் பரவுதிருக் குடமூக்கு நண்ணினார். (௪௦௫)

தேமருவு மலர்ச்சோலைத் திருக்குடமூக் கினிற்செல்வ
மாமறையோர் பூந்தராய் வள்ளலார் வந்தருளத்
தாமறையி னொலிபெருகத் தூரியமங் கலமுழங்கக்
கோமுறைமை யெதிர்கொண்டு தம்பதியுட் கொடுபுக்கார். (௪௦௬)

திருஞான சம்பந்தர் திருக்குடமூக் கினைச்சேர
வருவார்தம் பெருமானை வண்டியின் றிருப்பதிக
முருகாரின் றுளமகிழக் குடமூக்கை யுகந்திருத்த
பெருமானைம் பிறையென்று பெருகிசையாற் பரவினார். (௪௦௭)

வந்தனைந்து திருக்கீழ்க்கோட் டத்திருந்த வான்பொருளைச்
சின்னைமகிழ் வுறவணங்கித் திருத்தொண்ட ருடன்செல்வா
ரந்தணர்கள் புடைசூழ்ந்து போற்றிசைப்ப வவரோடுங்
கந்தமலர்ப் பொழில்கூழ்ந்த காரோணஞ் சென்றடைந்தார். (௪௦௮)

பூமருவுங் கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருந்தீர்த்த
மாமகந்தா னாடுதற்கு வந்துவழி படுங்கோயி
தாமருவு மலர்க்கையாற் ரெழுதுவலங் கொண்டனைந்து
காமர்கெட அதல்லிழித்தார் கழல்பணிந்து கண்களித்தார். (௪௦௯)

கண்ணரு மருமணியைக் காரோணத் தாரமுதை
நண்ணுதார் புரமெரித்த நான்மறையின் பொருளானைப்
பண்ணார்ந்த திருப்பதிகம் பணிந்தேத்திப் பிறபதியு
மெண்ணார்ந்த சேடியா ருடன்பணிவுந் நெழுந்தருளி. (௪௧௦)

திருநாகேச் சரத்தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைக்
கருநாகத் துரிபுனைந்த கண்ணுதலைச் சென்றிறைஞ்சி
யருஞானச் செந்தமிழின் றிருப்பதிக மருள்செய்து
பெருஞான சம்பந்தர் பெருகார்வத் தின்புற்றார். (௪௧௧)

மாநாக மருச்சித்த மலர்க்கமலத் தான்வணங்கி
நாணாரும் பரவுவார் பிணிதீர்க்கு நலம்போற்றிப்
பாணாறு மணிவாயர் பரம்திரு விடைமருதிந்
பூநாறும் புனற்பொன்னித் தடங்கரைபோய்ப் புருகின்றார். (௪௧௨)

ஒங்குதிருப் பதிகமோ டேகலனென் றெடுத்தருளித்
தாங்கரிய பெருமகிழ்ச்சி தலைசிறக்குந் தன்மையினு
லீங்கெனையாளு டையபிரா னிடைமருதீ தோவென்று
பாங்குடைய விண்ணிசையார் பாடியெழுந் தருளினார்.

(சகந)

அடியவர்க ளெதிர்கொள்ள வெழுந்தருளி யங்கணைந்து
முடிவில்பரம் பொருளானார் முதற்கோயின் முன்னிறைஞ்சிப்
படியில்வலங் கொண்டிரு முன்பெய்திப் பார்வீது
நெடிதுபணிந் தெழுந்தன்பு ிறைகண்ணீர் கிரந்திழிய.

(சகச)

பரவுறுசெந் தமிழ்ப்பதிகம் பாடியமர்ந் தப்பதியில்
விரவுவார் திருப்பதிகம் பலபாடி வெண்மதியோ
டரவுசடைக் கணிந்தவர்தந் தாள்போற்றி யார்வத்தா
லுரவுதிருத் தொண்டருடன் பணிந்தேத்தி யுறையுநான்.

(சகடு)

மருங்குளந் பதிகன்பல பணிந்துமா நதிக்கரைபோய்க்
குரங்காடு துறையணைந்து குழகனார் குரைகழல்கள்
பெருங்காத லிற்பணிந்து பேணியவின் னிசைபெருக
வருங்கலைதாற் றிருப்பதிக மருள்செய்து பரவினார்.

(சகசு)

வேறு.

அம்ம லர்த்தடம் பதிபணிந் தகன்றுபோந் தருகு
மைம்ம லர்க்களத் திறைவர்தந் கோயில்கள் வணங்கி
நம்ம லத்துயர் தீர்க்கவந் தருளிய ஞானச்
செம்ம லார்திரு வாவடு துறையினைச் சேர்த்தார்.

(சகௌ)

மூவ ருக்கறி வரும்பொரு ளாகிய மூலத்
தேவர் தந்திரு வாவடு துறைத்திருத் தொண்டர்
பூவ லம்புதண் பொருபுனற் றடம்பணைப் புகலிக்
காவ லர்க்கெதிர் கொள்ளுமா தரவுடன் கலந்தார்.

(சகௌ)

வந்த ணைந்தவர் தொழாமுன மலர்புகழ்ச் சண்பை
யந்த ணர்க்கெலா மருமறைப் பொருளென வந்தார்
சந்த ித்திலச் சிலிகைகின் றிழிந்தெதிர் தாழ்ந்தே
சுந்தை யின்புற விறைவர்தந் கோயின்முன் சென்றார்.

(சகக)

நீடு கோபுர மிறைஞ்சியுட் புகுந்துநீ ணிலையான்
மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலங்கொண்டு வணங்கி
யாடு மாதியை யாவடு துறையுளா ரமுதை
நாடு காதுவிற்பணிந்தெழுந் தருந்தமிழ் நவின்னார்.

(சௌ0)

அன்பு நீடிய வருலிகண் பொழியுமார் வந்தான்
முன்பு போற்றியே புறம்பணை முத்தமிழ் விரகர்
துன்பு போமனத் திருத்தொண்டர் தம்முடன் றொழுதே
யின்பமேவியப் பதியினி லினிதமர்ந் திருந்தார்.

(சௌச)

மேலி யங்குறை நாளினில் வேன்விசெய் வதனுக்
காவ தாகிய காலம்வந் தணைவுற வணைந்து
தாவில் சண்பையர் தலைவர்க்குத் தாதையார் தாமும்
போவ தற்கரும் பொருள்பெற வெதிரின்று புகன்றார்.

(சௌஉ)

௩௧௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

தந்தை யார்மொழி கேட்டஹம் புகலியார் தலைவர்
முந்தை நாளிலே மொழிந்தமை நினைந்தருண் முன்னி
யந்த மில்பொரு ளாவன வாவடு துறைபு
ளெந்தை யாரடித் தலங்களன் றேவென வெழுந்தார். (௪௨௩)

சென்று தேவர்தம் பிரான்மகிழ் கோயின்முன் பெய்தி
நின்று போற்றுவார் நீணிதி வேண்டினூர்க் கீவ
தொன்று மற்றிலே னுன்னடி யல்லதொன் றறியே
னென்று பேரருள் வினவிய செந்தயி மெடுத்தார். (௪௨௪)

எடுத்த வண்டமிழ்ப் பதிகநா லடியின்மே லிருசீர்
தொடுத்த வைப்பொடு தொடர்ந்தலின் னிசையினுற் றுதிப்பார்
மடுத்த காதலில் வள்ளலா ரடியினை வழுத்தி
யடுத்த சிந்தையா லாதரித் தஞ்சலி யளித்தார். (௪௨௫)

கச்சி யின்றமிழ் பாடிய ஞானசம் பந்த
ரிச்சையேபுரிந் தருளிய விறைவரின் னருளா
லச்சி ரப்பருள் பூதமுன் விரைந்தகன் டீடத்
துச்சி வைத்தது பசும்பொரு யிரக்கிழி யொன்று. (௪௨௬)

வைத்த பூதமங் கணைந்துமுன் னின்றநல் வாக்கா
லுய்த்த விக்கிழி பொன்னுல வாக்கிழி யுமக்கு
கித்த ஞாரான் செய்ததென் றுரைக்கநேர் தொழுதே
யத்த ஞாந்திரு வருணனைத் தவனிமேற் பணித்தார். (௪௨௭)

பணிந்தெ முத்துகை தொழுதுமுன் பனிமலர்ப் பீடத்
தனைந்த வாடகக் கிழிதலைக் கொண்டரு மறைக
டுணிந்த வான்பொரு டரும்பொரு யேவாய் மையினுற்
றணித்த சிந்தையத் தந்தையார் களித்துரை செய்வார். (௪௨௮)

ஆதி மாமறை விதியினு லாறுகுழ் வேணி
நாத ஞாரமுன் னாகவே புரிபுல வேள்வி
தீது நீங்கநீர் செய்யவுந் திருக்கழு மலத்து
வேத வேதிய ரனைவருஞ் செய்யவு மிகுமால். (௪௨௯)

என்று கூறியங் கவர்தமை விடுத்தபி னவரு
மன்று மின்புறு மனத்தொடும் புகலிமே னண்ண
வென்றி ஞானசம் பந்தரும் விருப்பொடு வணங்கி
மன்று லாவடு துறையினின் மகிழ்ந்தினி திருந்தார். (௪௩௦)

அண்ண லார்திரு வாவடு துறையமர்ந் தாரை
புண்ணி லாவிய காதலி னுற்பணிந் துறைந்து
மன்னெ லாமுய வந்தவர் போந்துவார் சடைமேற்
றெண்ணி லாவணி வார்திருக் கோழும்பஞ் சேர்ந்தார். (௪௩௧)

கொன்றை வார்சடை முடியரைக் கோழும்பத் திறைஞ்சி
யென்று நீடிய விண்ணிசைப் பதிகமுன் னியம்பி
மன்று ளார்மகிழ் வைகன்மா டக்கோயின் மருங்கு
சென்று சார்ந்தனர் திருவனர் சிரபுரச் செல்வர். (௪௩௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௧௩

வைக னீடுமா டக்கோயின் மன்னிய மருந்தைக்
கைக ளஞ்சலி கொண்டுதாழ்ந் தெழுந்துகண் ணருவி
செய்ய வின்னிசைச் செந்தமிழ் மாலகண் மொழிந்து
நைய முன்னத்த ராய்த்திரு நல்லத்தி னண்ணி. (௪௩௩)

நிலவு மாளிகைத் திருநல்லீடுமா மணியை
யிலகு சேவடி யிறைஞ்சியின் நயிழ்கொடு துதித்துப்
பலவு மீசர்தந் திருப்பதி பணிந்துசெல் பவர்தா
மலைபு னற்றிரு வழந்தூர்மா டக்கோயி லடைந்தார். (௪௩௪)

மன்னு மாமட மகிழ்ந்தவான் பொருளினே வணங்கிப்
பன்னு பாடலிற் பதிகவின் னிசைகொடு பரலிப்
பொன்னி மாநதிக் கரையினின் மீண்டுபோந் தீணந்து
சொன்ன வாறறி வார்தமைத் துருத்தியிற் றொழுதார். (௪௩௫)

திரைத்த டம்புனற் பொன்னிருழ் திருத்தருத் தியினில்
வரைத்த லைப்பசம் பொன்னெனும் வண்டமிழ்ப் பதிக
முரைத்து மெய்யுறப் பணிந்துபோந் துலவுமந் நதியின்
கரைக்கண் மூவலூர்க் கண்ணுத் லார்கழல் பணிந்தார். (௪௩௬)

மூவ லூருறை முதல்வரைப் பரலிய மொழியான்
மேவு காதலி லேத்தியே விருப்பொடும் போந்து
பூவ லம்புதண் புனற்புணைப் புகலியர் தலைவர்
வாவி சூழ்திரு மயிலாடு துறையினில் வந்தார். (௪௩௭)

மல்கு தண்டலையு மயிலாடு துறையினின் மருவுஞ்
செல்வ வேதியர் தொண்டரோ டெதிர்கொளச் சென்று
கொல்லை மான்மறிக் கையரைக் கோயில்புக் கிறைஞ்சி
யெல்லை யில்லதோ ரின்பமுன் பெருகிட வெழுந்தார். (௪௩௮)

உள்ள மின்புற வுணர்வுறும் பரிவுகொண் டிருகி
வெள்ளர் தாங்கிய சடையரை விளங்குசொற் பதிகத்
தென்னு மின்னிசைத் திளைப்பொடும் புறத்தீணந் தருளி
வள்ள லார்மற்ற வளம்பதி மருவுதன் மகிழ்ந்தார். (௪௩௯)

அத்தி ருப்பதி யகன்றுபோ யணிகிளர் சூலக்
கைத்த லப்படை வீரீர்செம் பொன்பள்ளி கருதி
மெய்த்த காதலில் வினாகர் விடையவர் பாதம்
பத்தர் தம்முடன் பணிந்திசைப் பதிகமுன் பகர்ந்தார். (௪௪௦)

பாடு மப்பதி பணிந்துபோய்ப் பறியலூர் மேவுந்
தோடு லாமல ரிதழியுந் தும்பையு மடம்புங்
காடு கொண்ட்செஞ் சடைமுடிக்கடவுளார் கருது
நீடு வீரட்டம் பணிந்தனர் நிறைமறை வேந்தர். (௪௪௧)

பரமந் தந்திருப் பறியலூர் வீரட்டம் பரலி
விரவு காதலின் வேலையின் கரையினே மேவி
யரவ ணிந்தவர் பதிபல வணந்துமுன் வணங்கிச்
செபு ரத்தவர் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொளச் செல்வார். (௪௪௨)

வேறு.

அடியவர்கள் களிசிறப்பத் திருவேட்டக் குடிபணிந்தங் கலைவாய்ப் போகிக்
கடிகமழு மலர்ப்பழனக் கழனிநாட் டகன்பதிகள் கலந்து நீங்கிக்
கொடிமதில்கும் தருமபுரங் குறுகினூர் குண்டர்சாக் கியர்தங் கொள்கை
படியறியப் பழுதென்றே மொழிந்துய்பு நெறிகாட்டும் பவன வாயர். (ச௪௩)

தருமபுரம் பெரும்பாணர் திருத்தாயர் பிறப்பிடமா மதனூற் சார
வருமவர்தஞ் சுற்றத்தார் வந்தெதிர்கொண் டடிவணங்கி வாழ்த்தக் கண்டு
பெருமையுடைப் பெரும்பாண ரவர்க்குரைப்பார் பிள்ளையா ரருளிச்செய்த
வருமையுடைப் பதிகத்தாம் யாழினுற் பயிற்றும்பே நறளிச் செய்தார். (ச௪௪)

கிளைஞரும் நதுகேட்டுக் கெழுவுதிருப் பதிகத்திற் கிளர்ந்த வேரடை
யளவுபெறக் கருவியினீ ரமைத்தியற்று மதனூலே யகில மெல்லாம்
வளரவிசை நிகழ்வதென விளம்புதலும் வளம்புகலி மன்னர் பாது
முன ஈடுங்கிப் பணிந்துதிரு லீலகண்டப் பெரும்பாண ருணர்த்துகின்றார். (ச௪௫)

அலகிறிருப் பதிகவிசை யளவுபடா வகையிவர்க ளன்றி யேயு
முலகிலுளோ ருத்தெரிந்தங் குண்மையினை யறிந்துய் வுணர்ந்தும் பண்பார்
பலர்புகழுந் திருப்பதிகம் பாடியரு ளப்பெற்றற் பண்பு நீடி
யிலருயிசை யாழின்க ணடங்காமை யாண்காட்டப் பெறுவ னென்றார். (ச௪௬)

வேதநெறி வளர்ப்பவரும் விடையவர்முன் றொழுதுதிருப் பதிகத் துண்மை
பூதலத்தோர் கண்டத்துங் கலத்தினிலு ளிலத்துதூல் புகன்ற பேத
நாதவிசை முயற்சிகளா லடங்காத வகைகாட்ட நாட்டு கின்றார்
மாதர்மடப் பிடிபாடி வணங்கினூர் வானவரும் வணங்கி யேத்த. (ச௪௭)

வண்புகலி வேதியுறர் மாதர்மடப் பிடியெடுத்து வணப்பிற் பாடி
பண்பயிலுந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்த வண்ணத்துபெரும் பாண னூர்தா
நண்புடையாழ்க் கருவியினின் முன்புபோற் கைகொண்டு நடத்தப் புக்கார்
கெண்பெருகு ம்ப்பதிகத் திசைநரம்பி லிடவடங்கிற் றிலலை யன்றே. (ச௪௮)

அப்பொழுது திருநீல கண்டவிசைப் பெரும்பாண ரதனை விட்டு
மெய்ப்பயமும் பரிவுமுறப் பிள்ளையார் கழலிணைவீழ்ந் தெழுந்து நோக்கி
யிப்பெரியோ ரருள்செய்த திருப்பதிகத் திசையாழி லேற்ப னென்னச்
செப்பியதிக் கருவியைநான் றொடுதலின்ன றேவென்று தெளிந்து செய்வார். (ச௪௯)

வீக்குநரம் புடையாழி னுல்லிளைந்த திதுவென்றங் கதனைப் போக்க
வோக்குதலுந் தடுத்தருளியையே யுற்றவிசை யளவி னுனை
ராக்கியவிக் கருவியினைத் தாருமென வாங்கிக்கொண் டவளரி செய்த
பாக்கியத்தின் மெய்வடிவாம் பாலரு வாயர்பணித் தருளு கின்றார். (ச௫௦)

ஐயர்நீர் யாழிதனை முறிக்குமதெ னாளுடையா னுடனே கூடச்
செய்யசடை யாரளித்த திருவருளின் பெருமையெலாக் தெரிய நம்பா
லெய்தியவிக் கருவியினி ளளவுபடு மோநந்த மியல்புக் கேற்ப
வையகத்தோ ரறிவுறவிக் கருவியள வையினியற்றல் வழக்கே யென்றார். (ச௫௧)

சிந்தையா ளளவுபடா விசைப்பெருமை செயலளவி லெய்து மோநீ
ரிந்தயா ழினைக்கொண்டே யிறைவார்திருப் பதிகவிசை யிதனி லெய்த
வந்தவா நோபாடி வாசிப்பீ ரெனக்கொடுப்பப் புகலி மன்னர்
தந்தயா ழினைத்தொழுது கைக்கொண்டு பெரும்பாணர் தலைமேற் கொண்டார். (ச௫௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௧௫

அணைவுறும் கிளைஞருடன் பெரும்பாண ராளுடைய பின்னையார் தந்
துணைமலர்ச்சே வடிபணிந்து துதித்தருளத் தோணிபுரத் தோன்ற லாரு
மிணையின்பெருஞ் சிறப்பருளித் தொண்டருட னப்பதியி லினிதுமேலிப்
பணைநெடுங்கை மதயானை புரித்தவர்தம் பதிபிறவும் பணியச் செல்வார். (௪௫௩)

பங்கயப்பா சடைத்தடஞ்சூழ் பழனநாட் டகன்பதிகள் பலவு நண்ணி
மங்கையொரு பாகத்தார் மகிழ்கோயி லெனைப்பலவும் வணங்கிப் போற்றித்
தங்கியையாழ்ப் பெரும்பாண ருடன்மறையோர் தலைவனார் சென்று சார்ந்தார்
செங்கைமான் மழுவேந்துஞ் சினவிடையா ரமர்த்தருளுந் திருநள் ளாறு. (௪௫௪)

நள்ளாற்றி லெழுந்தருள நம்பர்திருத் தொண்டர்முறா நயந்து சென்று
கொள்ளாற்றி லெதிர்கொண்டு குலவியுடன் சூழ்த்தனையக் குறுகிக் கங்கைத்
தெள்ளாற்று வேணியர்தந் திருவளர்கோ புரமிறைஞ்சிச் செல்வக் கோயி
லுள்ளாற்ற வலங்கொண்டு திருமுன்பு தாழ்த்தெழுந்தா ருணர்வின் மிக்கார். (௪௫௫)

உருகியவன் புறுகாத லுள்ளருகி னனையீரம் பெற்றாற் போல
மருபுதிரு மேனியெலா முகிழ்த்தெழுந்த மயிர்ப்புளகம் வளர்க்கு நீரா
யருவீசொரி திருநயனத் தானத் வெள்ளமிழிந் தலைய நின்ற
பொருவில்பதி கம்போக மார்த்தபூண் முலையாளென் றெடுத்துப் போற்றி. (௪௫௬)

யாணரம்பி லாரவிய லிசைகூடப் பாடியே யெண்ணில் கற்பச்
சேணளவு படவோங்குந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் செங்க னாகப்
பூணகலத் தவர்பாதம் போற்றிசைத்துப் புறத்தணைந்து புவன மேத்தும்
பாணனார் யாழிவிடப் பாலறு வாயாருள் பணித்த போது. (௪௫௭)

பின்னையார் திருத்தாளங் கொடுபாடப் பின்புபெரும் பாண னார்தார்
தெள்ளமுத வின்னிசையின் நேம்பொழிதந் திரியாழைச் சிறக்க வீக்கிக்
கொள்ளவிடும் பொழுதின்கட் குவலயத்தோர் களிகூரக் குலவு சண்பை
வள்ளலார் திருவுள்ள மகிழ்ந்துதிருத் தொண்டருடன் மருவுங் காலை. (௪௫௮)

மன்னுதிரு நள்ளாற்று மருந்தைவணங் கிப்போந்து வாச நன்னீர்ப்
பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ் திருப்பதிகள் பலவும் போற்றிச்
செந்நெல்வயற் செங்கமல முகமலருந் திருச்சாத்த மங்கை மூதூர்
தன்னிலெழுந் தருளினார் சைவசிகா மணியார்மெய்த் தவத்தோர் சூழ. (௪௫௯)

நிறைசெல்வத் திருச்சாத்த மங்கையினி னீலநக்கர் தாழுஞ் சைவ
மறையவனா ரெழுந்தருளும் படிக்கேட்டு வாழ்ந்துவழி விளக்கி யெங்குந்
துறைமலிதோ ரணங்கதலி கழுகுநிறை குடத்துப் தீப மாக்கி
முறைமையில்வர் தெதிர்கொள்ள வுடனணைந்து முதல்வனார் கோயில் சார்ந்தார். (௪௬௦)

அயவந்தி யமர்த்தருளு மங்கணர்தங் கோயின்மருங் கணைந்து வானே
ருயவந்தித் தெழுமுன்றில் புடைவலங்கொண் டெடுக்கா ரெழுகுஞ் செக்கர்
மயவந்தி மதிச்சடையார் முன்றாழ்ந்து மாதவயிங் கைய மெல்லாஞ்
செயவந்த வர்தணனார் செங்கைமேற் குவித்தெழுந்து திருமூன் னின்றார். (௪௬௧)

போற்றிசைக்கும் பாடலினாற் பொங்கியெழு மாதரவு பொழிந்து விம்ம
வேற்றின்மிசை யிருப்பவர்த மெதிர்நின்ற துதித்துப்போந் தெல்லையிலா
நீற்றுநெறி மறையவனார் நீலநக்கர் மணியிலெழுந் தருளி யன்பா
லாற்றும்விருந் தவரமைப்ப வன்பருட னின்புற்றங் கழுது செய்தார். (௪௬௨)

௩௬௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

நீடுதிரு நீலநக்கர் கொடுமனையில் விருந்தமுது செய்து நீர்மை
பாடுமியாழ்ப் பெரும்பாண ருந்தங்க வங்கிரவு பள்ளி மேவி
யாடுமவ ரயவந்தி பணிவதனுக் கன்பருட னிணந்து சென்று
நாடியகண் புடைநீல நக்கடிக ளுடனாதர் கழலிற் றுழந்து. (௪௧௩)

கோதிலா வாரமுதைக் கோமளக்கொம் புடன்கூடக் கும்பிட் டேத்தி
யாதியா மறைப்பொருளா லுந்தமிழின் நிரப்பதிக மருளிச் செய்வார்
நீதியா னிகழ்கின்ற நீலநக்கர் தம்பெருஞ்சீர் நிகழ வைத்துப்
பூதிகா தண்பரவும் புனிதவிய லிசைப்பதிகம் போற்றி செய்தார். (௪௧௪)

பரவியகா தலிற்பணிந்து பாலுற வாயர்புறத் தணைந்து பண்பு
விரலியநண் புடையடிகள் விருப்பறுகா தலிற்றங்கி மேவு நாளி
லரவணிந்தார் பதிபிறவும் பணியவெழு மாதரவா லிணந்து செல்வா
ருரவுமனக் கருத்தொன்ற முள்ளமுடை யவர்க்குவிடை யுவந்து நல்கி. (௪௧௫)

வேறு.

மற்றவர்தம் பெருங்கேண்மை மகிழ்ந்து கொண்டு மாலயனுக் கரியபிரான் மருவு
தானம், பற்பலவுஞ் சென்றுபணிந் தேத்திப் பாடிப் பரமர்திருத் தொண்டர்சூழாம்
பாங்கி னெய்தக், கற்றவர்வாழ் கடனாகைக் காரோ ணத்துக் கண்ணுதலைக் கைதொ
ழுது கலந்த வோசைச், சொற்றமிழுமா லைகன்பாடிச் சிலநாள் வைகித் தொழுதகன்
றர் தோணிபுரத் தோன்ற லார்தாம். (௪௧௬)

வேறு.

கழிக்கானன் மருங்கணையுங் கடனாகை யதுநீங்கிக் கங்கை யாற்றுச்
கழிக்கானல் வேணியர்தம் பதிபலவும் பரலிப்போய்த் தோகை மார்தம்
வியிழ்காவி மலர்பழனக் கீழ்வேளுர் விமலர்கழல் வணங்கி யேத்தி
மொழிக்காதற் றமிழுமால் புனைந்தருளி யங்ககன்றார் மூனார் நின்றும். (௪௧௭)

அருகணையுந் திருப்பதிக ளானவெலா மங்கணரைப் பணிந்து போற்றிப்
பெருகியஞா னம்பெற்ற பிள்ளையா ரொழுந்தருளும் பெருமை கேட்டுத்
திருமருவு செங்காட்டங் குடிசின் றுஞ் சிறுத்தொண்ட ரோடிச் சென்றங்
குருகுமனங் களிசிறப்ப வெதிர்கொண்ட தம்பதியுட் கொண்டு புக்கார். (௪௧௮)

சிறுத்தொண்ட ருடன்கூடச் செங்காட்டங் குடியிலெழுந் தருளிச் சீர்த்தி
நிறுத்தெண்டிக் கிணிலவுந் தொண்டரவர் நண்பமர்ந்து நீலகண்டம்
பொறுத்தண்ட ருயக்கொண்டார் கணபதிச் சாத்தின்கட் போக மெல்லாம்
வெறுத்துண்டிப் பிச்சைநுகர் மெய்த்தொண்ட ருடனணைந்தார் வேத தீதர். (௪௧௯)

அங்கணைந்து கோயிலவலங் கொண்டருளி யரவணிந்தா ரடிக்கீழ் வீழ்ந்து
செங்கணரு விகன்பொழியத் திருமுன்பு பணிந்தெழுந்து செங்கை கூப்பித்
தங்கன்பெருந் தகையாரைச் சிறுத்தொண்டர் தொழலிருந்த தன்மை போற்றிப்
பொங்கியெழு மிசைபாடிப் போற்றிசைத்தங் கொருபரிசு புறம்பு போந்தார். (௪௨௦)

போந்துமா மாத்தியர்தம் போரேற்றின் திருமனையிற் புருந்து சிந்தை
வாய்த்தமா தவரவர்தா மகிழ்ந்தருள வமர்த்தருளி மதில்கண் மூன்றுங்
காய்த்தமால் விடையார்தங் கணபதிச் சரம்பரவு காதல் கூட
வேந்துத லணிமாப் பின்புற்றங் கன்பருட னிருந்த நாளில். (௪௨௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௧௭

திருமருக னகரின் கணெழுந்தருளித் திங்களுடன் செங்கட் பாம்பு
மருவுகெடுஞ் சடைமவுலி மாணிக்க வண்ணர்கழல் வணங்கிப் போற்றி
புருகியவன் புறுகாத லுள்ளிலைப்பத் தெள்ளமிசை யுடனே கூடப்
பெருகுதமிழ்த் தொடைசாத்தி யங்கிருந்தார் பெரும்புகலிப் பிள்ளை யார்தாம். (சௌ)

வேறு.

அந்நாளி லொருவணிகன் பதிக றுகி யணைவானோர் கன்னியையு முடனே கொ
ண்டு, பொன்னார்க்கே ருச்சிலையார் கோயின் மாடு புறத்திலொரு மடத்திரவு துயிலும்
போது, மின்னாள்வென் னெயிற்றரவு கவ்வுதலுங் கிளர்ந்த விடவேகங் கடிதுதலை மீக்
கொண்டேறத், தன்னாவி நீங்குமவன் றன்மை கண்டு சாயலிளங் கன்னிநிலை தளர்ந்து
சோர்வான். (சௌ)

வாளரவு தீண்டவுந்தான் நீண்ட கில்லாண் மறுமாற்ற மற்ருருவர் கொடுப்பா
ரின்றி, யாளரியே றனையானே யணுக வீழ்ந்தே யசைந்தமலர்க் கொடிபோல்வா ளரற்
றும்போது, கோருருமும் புள்ளரச மனையா ரெல்லாக் கொள்கையின லுந்தீர்க்கக்
குறையா தாக, நீளிரவு புலர்காலை மாலை வாச நெறிமுழலா ணெடிதயர்ந்து புலம்பு
கின்றான். (சௌ)

அன்னையையு மத்தனையும் பிரிந்து நின்னை யடைவாக வுடன்போந்தே னரவால்
வீடி, யென்னையுமிக் கிட்டகன்ற யானென் செய்கே னிவ்விடுக்கண் டர்க்கின்றார்
யாரு மில்லை, மன்னியசீர் வணிகர்குல மணியே யானும் வாழேனென் றென்றயர்வான்
மதியி னாலே, சென்னியிளம் பிறையணிவார் கோயில் வாயிற் றிசைநோக்கிக் கைதொ
ழுவான் செயலொன் றில்லான். (சௌ)

அடியாரா மிமையவர்தங் கூட்ட முய்ய வலைகடல்வாய் நஞ்சுண்ட வழுதே செங்க
ணெடியானு னான்முகனுங் காணக் கோல கீலவிட வரவணிந்த நிமலா வெந்து
பொடியான காணுயி ரிரதி வேண்டப் புரிந்தளித்த புண்ணியனே பொங்கர் வாசக்
கடியாரு மலர்ச்சோலை மருங்கு குழுங் கவின்மருகற் பெருமானே காவா யென்றும். (1)

வந்தடைந்த சிறுமறையோ னுயிர்மேற் சிறி வருங்காலன் பெருங்கால வலயம்
போலுஞ், செந்தறுகண் வென்னெயிற்றுக் கரிய கோலஞ் சிதைத்துருள வுதைத்தரு
ளுஞ் செய்ய தாளா, விர்தவிடக் கொடுவேக நீங்கு மாறும் யானிடுக்கட் குழிநின்று
மேறுமாறு, மந்திமதித் குழவிவளர் செய்ய வேணி யணிமருகற் பெருமானே யருளா
யென்றும். (சௌ)

இத்தன்மை சிவனருளே சிந்தித்தேங்கு மிளங்கொடிபோ னுடங்குமிடையேழை
யேத்து, மத்தன்மை யோசையெழுந் தெங்கள் சண்பை யாண்டகையார் கும்பிடவந்
தனைகின் றார்தம், மெய்த்தன்மை விளங்குதிருச் செவியிற் றார மேவுதலுந் திருவுள்
ளக் கருணை மேன்மேல், வைத்தன்ன மெனவயர்வான் மாடு நீடு மாதவத்தோர் குழ
வெழுந் தருளி வந்தார். (சௌ)

சிரபுரத்த மறையவனார் சென்று நின்று சிவபெருமா னருள்போற்றிச் சிந்தை
ஊர்து, பரவுறுவா டணைநோக்கிப் பயப்ப டேனீ பருவாறு தும்பரிசும் பகர்வாயென்
னக், காமலர்க ளுச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டு கண்ணருவி சொரிந்திழியக் காழி
வேதப், புரவலனார் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்து தாங்கள் போர்த்தலுவும் புருந்தலுவும் புகல
லுற்றான். (சௌ)

வனம்பொழில்கூழ் வைப்பூர்க்கோன் ரும நென்னை மருமகன்மற் றிவனவற்கு
முகனிர் லல்ல, வினம்பிடியா ரோரொழுவ ரிவரின் மூத்தா ளிவனுக்கென் றுரைசெய்தே

ஙகஅ திருஞானசம்பந்தபூர்த்திநாயனாபுராணம்.

யேதி னானுக், குளம்பெருகத் தனம்பெற்றுக் கொடுத்த பின்னு மோரொருவ ராக
வெனை யொழிய விர்தான், நளர்த்தழியு மிவனுக்காத் தகவு செய்தங் கவரைமறைத்
திவன்றையே சார்ந்து போர்தேன். (சஅ0)

மற்றிவனும் வாளரவு தீண்ட மாண்டான் மறிகடலிற் கலங்கவிழ்த்தார் போல
சின்றேன், சுற்றத்தா ரெனவந்து தோன்றி யென்பாற் றுயரமெலா நீங்கவருள் செய்தி
ரென்னக், கற்றவர்க் கொழுதேத்துங் காழி வேந்தர் கருணையினற் காரிகையா டன
க்கு நல்கப், பற்றியவா ளரவின்விடந் தீருமாறு பணைமருகற் பெருமானைப் பாட
ஊற்றார். (சஅக)

சடையானை யெவ்வுயிர்க்குத் தாயா னானைச் சங்கரனைச் சகிசண்ட மவுலியானை,
விடையானை வேதியனை வெண்ணீற் றானை விரவாதார் புரமுன்று மெரியச் செற்ற,
படையானைப் பங்கயத்து மேவி னானும் பாம்பினையிற் றுயின்றானும் பரவுங் கோல,
முடையானை யுடையானே தகுமோ விந்த வொள்ளிமுடியா னுண்மெலிவென் றுரைத்
துப் பாட. (சஅஉ)

பொங்குவிடந் தீர்த்தெழுத்து சின்றான் குழ்த் பொருவிறிநுத் தொண்டர் குழாம்
பொலிய வார்ப்ப, ஊக்கையினை யுச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டங் கருட்காழிப்
பின்னயா ரடியில் வீழ்ந்த, ஊக்கையவ டனையந்த நம்பி யோடு நானிலத்தி லின்புற்று
வாரும் வண்ண, மக்குறவழிச் சோலைமலி புகவி வேந்தர் மணம் புணரும் பெருவாழ்வு
வகுத்து விட்டார். (சஅங)

மற்றவர்க்கு விடைகொடுத்தங் கமரு நாரின் மருகனக ரினில்வந்து வலிய
பாசஞ், செற்றபுகழ்ச்சிறுத்தொண்டர் வேண்ட மீண்டுஞ் செங்காட் டங்குடியிலே
முற் தருள வேண்டிப், பற்றியெழுங் காதனயிக மேன்மேற் சென்று பரமனார் திறத்
துன்னிப் பாங்க் ரெக்குஞ், சுற்றுமருந் தவரோடுங் கோயி லெய்திச் சுடர்மருவாண்
டவர்பாதத் தொழுதான் புக்கார். (சஅச)

புக்கிறைஞ்சி யெதிரின்று போற்று கின்றார் பொங்குதிசை நதிப்புனலும் பிறை
யுஞ் சேர்த்த, செக்கர்முடிச் சடைமவுலி வெண்ணீற் றுர்தத் திருமேனி யொருபாகம்
பசுமையாக. மைக்குலவு கண்டத்தார் மருகற் கோயின் மன்னுநிலை மனங்கொண்டு
வணங்குவார்முன், கைக்கனலார் கணபதிச் சரத்தின் மேயுங் காட்சிகொடுத் தருளு
வான் காட்டக் கண்டார். (சஅஇ)

உ வ று.

மருக லமர்ந்து னிறைந்த கோல மல்குசெங் காட்டங் குடியின் மன்னிப்
பெருகு கணபதி யீச்சரத்தார் டுடைக் கோலமே யாகித் தோன்ற
வுருகிய காதலு மீது பொங்க வுலகர்முன் கொள்ள முணர்வு நீட
வருவிகண் வார்வுறப் பாடஊற்றா ரங்கமும் வேதமு மென்றெ ட்த்து. (சஅக)

கண்டெதிர் போற்றி வினவிப் பாடிக் கணபதி யீச்சரங் காத லித்த
வண்டர் பிரானை வணங்கி வைகு மப்பதி யிற்சில நான்கள் போற்றித்
தொண்ட ருடனருள் பெற்று மற்றத் தொல்லைத் திருப்பதி யெல்ல நீங்கிப்
புண்டரி கத்தடஞ் குழமுனைப் பூம்புக ஊர்தொழப் போது கின்றார். (சஅஎ)

சீரின் மலிந்த சிறப்பின் மேவுஞ் சிறுத்தொண்டர் ண்புடன் செல்ல நல்ல
வேரி நறுத்தொங்கன் மற்றவரும் விடையரு ளப்பெற்று மீண்ட பின்பு
நீரின் மலிந்த சடையர் மேவி சிகழும் பதிகள் பலப ணிந்து
பாரின் மலிந்து சிறைந்த செல்வம் பயில்புக ஊர்நகர்ப் பாங்க ணைந்தார். (சஅஉ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார்புராணம். நகக

திருப்புக லூர்த்திருத் தொண்ட ரோடுஞ் செம்மை முருகனார் மெய்ம்ம கிழ்ந்த
விரும்பொடு சென்றெதிர் கொள்ள வந்து வேத முதல்வர்தக் கோயி லெய்திப்
பொருப்புறழ் கோபுரத் துட்பு குந்து பூமலி முனில் புடைவ வங்கொண்
டொருப்படு சிந்தையொ ளென் ணைந்தா ரோதாது ஞானமெ லாழு ணர்ந்தார். (சஅக)

புக்கெதிர் தாழ்ந்து விழுந்தெ முந்து பூம்புக லூர்மன்னு புண்ணியரை
நெக்குரு குஞ்சிந்தை யன்பு பொங்க நிறைமலர்க் கண்ணீ ரருவி செய்ய
மிக்க தமிழ்த்தொடை மால சாத்தி மேவிய வேழிசை பாடிப் போந்து
திக்கு நிறைசீர் முருகர் முன்பு செல்ல வவர் மட்டு சென்று புக்கார். (சகௌ)

ஆங்கவர் போற்றுகுஞ் சிறப்பின் மேவி யப்பதி தன்னி லமரு நாளில்
வாங்கு மலைச்சில யார்ம கிழ்ந்த வர்த்தமா னீச்சரந் தான் வணங்கி
யோங்கிய வன்பின் முருக னார்தம் முயர்திருத் தொண்டு சிறப்பித் தோங்கும்
பாங்குடை வண்டமிழ் பாடி நாளும் பரமர்தம் பாதம் பணிந் திருந்தார். (சகக)

மற்றத் திருப்பதி வைகு நாளில் வாக்கின் பெருவிறன் மன்ன னார்தாம்
புற்றிடங் கொண்டாரை வந்தி னைஞ்சிப் பொன்மதி லாரூர் புகழ்ந்து போற்றிச்
சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பங்கர் தங்குந் திருப்புக லூர்தொழச் சிந்தை செய்து
கொற்றவ னாரூன் பெற்ற தொண்டர் குழாத்து டனவ்வூர் குறுக வந்தார். (சகஉ)

நாவுக் கரச ரெழுந்தருளு நல்ல திருவார்த்தை கேட்ட போதே
சேவிந் திகழ்த்தவர் மைந்த ரான திருஞான சம்பந்தர் சிந்தை யன்பு
மேவுற்ற காதன் மிகப்பெருக விரைந்தெதிர் கொள்ளமெய் யன்ப ரோடும்
பூவிந் பொலிபொய்கை சூழ்புகலூர்ப் புறம்பணை யெல்லை கடந்து போந்தார். (சகங)

அங்கண ராரூர் வணங்கிப் போந்த வரசு மெதிர்வச் தணையவாசப்
பொங்கு புனற்றண் புகலி வந்த பூசரர் சிங்கமும் பொர்பி னெய்தித்
தங்களி னன்பின் முறைமை யாலே தாழ்ந்து வணங்கித் தனித்தனியே
மங்கல மாகிய நல்வரவின் வாய்மை விளம்பி மகிழும் போது. (சகச)

மெய்த்திரு ஞானசம் பந்தர் வாக்கின் வேந்தரை நோக்கி விரும்பி னாலே
யப்பரை யிங்கணை யப்பெ றும்பே ருளுடை யோடியா மந்த னான
ரெப்பரி சாற்றொழு துய்ந்த தென்று வினவிட வீரில் பெருந்த வத்தோர்
செப்பிய வண்டமிழ் மாலையாலே திருவா நிரைசிகழ் செல்வஞ் சொன்னார். (சகௌ)

அரசரு ளிச்செய்த வாய்மை கேட்ட வப்பொழு தேயருண் ஞான முண்ட
சிரபுர வேந்தருஞ் சிந்தையின்கட் டென்றிரு வாரூர் வணங்கு தற்கு
விரவிய காதலிந் சென்று போற்றி மீண்டும்வந் தும்முடன் மேவுவனென்
றுரவு கடற்கண் மிதப்பின் வந்தார் குரைத்துடன் பாடுகொண் டொல்லையோந்தார்.

சொற்பெரு வேந்தருந் தோணி மூனர்த் தோன்றல்பின் காத ரொடரத் தாமும்
பொற்புக லூர்தொழச் சென்ற ணைந்தார் புகலிப் பிரானும் புரிந்த சிந்தை
விற்குடி வீரட்டஞ் சென்று மேவி விடையவர் பாதம் பணிந்து போற்றிப்
பற்பல வாயிரத் தொண்ட ரோடும் பாடல னுண்மறை பாடிப் போந்தார். (சகௌ)

துணரிணர்ச் சோலையுஞ் சாலி வேலித் துறைசீர்ப் பழனமுஞ் சூழ்க ரும்பின்
மணமலி கானமு ஞான முண்டார் மருங்குந் நோக்கி மகிழ்த்தருளி
யணைபவ ரள்ளந் கழனி யாரு ரடைவோ மெனமொழிந் தன்பு பொங்கப்
புணரிசைச் செத்தமிழ் கொண்டு போற்றிப் பொன்மதி லாரூர்ப் புறத்தணைந்தார். ()

௩௨௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதாயனாபுராணம்.

வானூயர் செங்கதிர் மண்ட லத்து மருங்கனை யுங்கொடி மன்னு மாநூர்
தானொரு பொன்னுல கென்னத் தோன்றுந் தயங்கொளி முன்கண்டு சண்பை வந்த
பானிற நீற்றர் பருக்கை யானைப் பதிகத் தமிழிசை பாடிப் பாடித்
தேனொடு வண்டு முரலுஞ் சோலைத் திருப்பதி மற்றத னெல்லை சேர்ந்தார். (௪௧௧)

பொங்கிய சிந்தை வீரப்பின் வெள்ளம் பொழிந்து புவிமேற் பொலிவ தென்ன
வெங்குங் குளிரொளி வீசு முத்தி னிலங்கு சிவிகை யிழிந்தருளிச்
செங்கை சிறைமலர் கொண்டு தூவித் திருவீரக் குக்குறள் பாடி யேத்தித்
தங்கள் பிராணர சாளு மாநூர் தனைப்பணி வுற்றார் தமிழ்விரகர். (௫௦௦)

வேறு.

படியின் ஞானமுண் டருளிய பின்னையைப் பணிதற்
கடியர் சென்றெதிர் கொளவெழுந் தருளாமுந் ஞான்று
வடிகொள் சூலத்தர் மன்னிய பொன்மதி லாநூர்க்
கடிகொள் பேரணிப் பொலிவையார் முடிவுறக் காண்பார். (௫௦௧)

நான மான்மத நளிர்பெருஞ் சேற்றிடை நறும்பொற்
நூந றுந்துகள் சொரிதவிற் சுடரொளிப் படலை
யான வீதிக ளடிவலித் தவைகரைத் தலைய
வான மாரியிற் பொழிந்தது மலர்மது மாரி. (௫௦௨)

ஆட னீடுவ துகிற்கொடி யணிசூழற் கொடிசு
டோடு சூழ்வன சுரும்பொடு தபனியத் தசம்பு
காடு கொண்டன கதவிதோ ரண்சிறைக் கழுரு
மாட மாளிகை மண்டபங் கரினமருங் கெல்லாம். (௫௦௩)

மாலை சூழ்புறங் கடைகளின் மணிசிறை விளக்கின்
கோல நீள்குட ரொளிபுடன் கோத்திடை தூக்கு
நீல மாமணி நிழல்பொர நிறம்புகர் படுக்கும்
பால வாயின பவனவே திகைமலர்ப் பந்தர். (௫௦௪)

தழைம லர்த்தடஞ் சோலைக டெற்றிகள் சதுக்கங்
குழைமு கத்தவ ராடரங் கிமையவர் குழாமும்
விழைசி றப்பின வியலிட மியாவைபு மிடைந்து
மழைமு முக்கென வியம்பின மங்கல வியங்கள். (௫௦௫)

விரவு பேரணி வேறுவே நின்னன விளக்கும்
பிரச மென்மலர்ச் சோலைசூழ் பெருந்திரு வாரு
ரசர ளிப்பவ ருள்ளின லடியவர் குழுவும்
புரிச னங்களும் புறத்திணைத் தெதிர்தொழும் பொழுது. (௫௦௬)

வந்தி றைஞ்சுமெய்த் தொண்டர்தங் குழாத்தெதிர் வணங்கிச்
சந்த முத்தமிழ் விரகராஞ் சண்பையர் தலைவ
ரந்த மாபுல காதியாம் பதிகமங் கெடுத்தே
யெந்தை தானெனை யேன்றுகொ ளங்கொலென் றிசைத்தார். (௫௦௭)

ஆன வத்திருப் பதிகமுன் பாடிவந் தணையு
ஞான வித்தகர் மெய்த்தவர் குழுவந் தணையர்
தூந றஞ்சுண்ண மலர்பொரி தூயத்தொழு தேத்த
வான நாயகர் கோயில்வா யிலின்மருங் கணைந்தார். (௫௦௮)

மன்னு தோரண வாயின்முன் வணங்கியுள் புகுவார்
தன்னு னெவ்வகைப் பெருமைபுந் தாங்கிய தகைத்தாம்
பன்னெ டிஞ்சுடர்ப் பட்டையின் பரப்பினைப் பார்த்துச்
சென்னி தாழ்த்துதே வாசிரி யன்றொழு தெழுந்தார்.

(௮௦௬)

மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலங்கொண்டு வணங்கிக்
கூடு காதலிற் கோபுரம் பணிந்துகை குவித்துத்
தேடு மாலயற் கரியராய்ச் செழுமணிப் புற்றி
னீடு வார்முன்பு நிலமுறப் பலமுறை பணிந்தார்.

(௮௦௭)

பணிந்து வீழ்த்தனர் பதைத்தனர் பரப்பிய புளக
மணிந்த மேனியோ டாடினர் பாடின ரறிவிற்
றுணிந்த மெய்ப்பொரு ளானவர் தமைக்கண்டு துதிப்பார்
தணிந்த சிந்தையின் லிரைந்தெழு வேட்கையிற் ருழந்தார்.

(௮௦௮)

செஞ்சொல் வண்டமிழ்த் திருப்பதி கத்திசை யெடுத்து
நஞ்சு போனக மாக்கிய நம்பர்முன் பாடி
மஞ்சு சூழ்திரு மாளிகை வாயிலின் புறம்போர்
தஞ்செழுத்துமெய் புணர்ந்தவர் திருமடத் தணைந்தார்.

(௮௦௯)

அங்க ணைந்தமர்ந் தருளுவா ரரனெறி யமர்ந்த
செங்க ணைற்றவர் சேவடி வணங்கிமுன் றிளைத்துப்
பொங்கு பேரொளிப் புற்றிடங் கொண்டவர் புனிதப்
பங்க யப்பதந் தொழுதுகா லத்தொறும் பணிந்தார்.

(௮௧௦)

புற்றி டங்கொளும் புனிதரைப் போற்றிசை பெருகப்
பற்று மன்பொடி பணிந்திசைப் பதிகங்கள் பாடி
நற்ற வத்திருத் தொண்டர்க ளொடுநலஞ் சிறப்ப
மற்ற வண்பதி தன்னிடை வைகுமந் நாளில்.

(௮௧௧)

மல்ல னீடிய வலிவலங் கோளிலி முதலாத்
தொல்லை நான்மறை முதல்வர்தம் பதிபல தொழுதே
யெல்லையிறிற் பதிகங் ளாற்பணிந் தேத்தி
யல்ல நீர்ப்பவர் மீண்டுமா ளுந்தொழு வணைந்தார்.

(௮௧௨)

ஊறு காதலி லொளிவளர் புற்றிடங் கொண்ட
வாறு லாவிய சடைமுடி யையரைப் பணிந்து
நீறு வாழ்வென நிகழ்திருத் தொண்டர்க ளோடு
மீறில் சீர்த்திரு ஞானசம் பந்தரங் கிருந்தார்.

(௮௧௩)

அங்கு னன்மையில் வைகுமந் நான்சில வகல
நங்க டந்திரு நாலினுக் கரசரை நயந்து
பொங்கு சீர்ப்புக ளுர்தொழு வருளினுற் போவார்
தங்கு மப்பதிப் புறம்பணை சார்ந்தருள் செய்வார்.

(௮௧௪)

வேறு.

புவனவா ளுரினிற் புறம்புபோந் ததனையே நோக்கி நின்றே
யவமிலா ளெஞ்சமே யஞ்சனீ யுய்யுமா நறிதி யன்றே
சிவனதா ளுர்தொழாய் மீற வாதென்று செங்கை கூப்பிப்
பவனமாய்ச் சோடையா யெனுந்திருப் பதிகமுன் பாடி னாரே.

(௮௧௫)

௩௨௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

காழியார் வாழுவந் தருன்செயுங் கவுணியப் பின்னையார் தா
மாழியா னறியொணு வண்ணலா ரூர்பணிந் தரிது செல்வார்
பாழிமால் யானையின் னுரிபுனைத் தார்பனை யூர்ப ணிந்து
வாழிமா மறையிசைப் பதிகமும் பாடியப் பதியில் வைகி, (௫௧௬)

அங்குநின் றரிதெழுந் தருளுவா ரகிலகா ரணமு மாணர்
தங்குநற் பதிகனும் பிறபணிந் தருளிவண் டமிழ்பு னைந்தே
யெங்குமெய்த் தவர்குழா மெதிர்கொளத் தொழுதெழுந் தருளி வந்தார்
பொங்குதன் பாசடைப் பங்கயப் புனல்வயற் புகலூர் சார, (௫௨௦)

நாவினுக் கரசரு நம்பிசீர் முருகரு மற்று நாமச்
சேவுகைத் தவர்திருத் தொண்டரா னவர்கண்முன் சென்று சேதப்
பூவினிற் பொலிபுனற் புகலியார் போதகத் தெதிர்ப ணிந்தே
மேவமற் றவருடன் கூடவே விமலர்கோ யிலைய டைந்தார், (௫௨௧)

வேறு.

தேவர்தந் தலைவனார் கோயில்புக் கனைவருஞ் சீர்கிலத் துறவ ணங்கிப்
பாவருந் தமிழிசைப் பதிகமும் பாடிமுன் பரவுவார் புறம்பனைந்தே
தாவில்சீர் முருகனார் திருமனைக் கெய்தியத் தனிமுதற் றெண்டர் தாமே
யாவையுக் குறைவறுத் திடவமர்ந் தருளுவா ரினிதினத் குறையு ளாளில், (௫௨௨)

நீலநக் கழகளு நிகழ்சிறுத் தொண்டரு முடனணைந் தெய்து நீர்மைச்
சிலமெய்த் தவர்களுங் கூடவே கும்பிடுஞ் செய்கைநேர் நின்று வாய்மைச்
சால்பின்பிக் குயர்திருத் தொண்டனுண் மைத்திறந் தன்னையே தெளிய நாடிக்
காலமுய்த் தவர்களோ டளவளா விக்கலந் தருளினார் காழி நாடர், (௫௨௩)

கும்பிடுங் கொங்கையிற் குறிகலந் திசையெனுங் பதிகமுன் னுன பாட
றம்பெருந் தலைமையால் நிலைமைசால் பதியதன் பெருமைசால் புறவி னம்பி
பும்பரும் பரவுதற் குரியசொற் பின்னையா ருள்ளமெய்க் காதல் கூர
நம்பர்தம் பதிகனா யினவெனைப் பலவுரு ணண்ணியே தொழந யந்தார், (௫௨௪)

வேறு.

புள்ள லம்புதன் புனற்புக லூருறை புனிதனா ருள்பெற்றுப்
பின்னையாருட னுவினுக் கரசரும் பிறபதி தொழச்செல்வார்
வள்ள லார்கிறுத் தொண்டரு நீலநக் கரும்வளம் பதிகக்கே
வுள்ள மன்புறு முருகரங் கொழியவு முடன்பட விசைவித்தார், (௫௨௫)

கண்ண கன்புக லூரினைத் தொழுதுபோம் பொழுதினிற் கடற்காழி
யண்ண லார்திரு நாவினுக் கரசர்த மருகுவிட் டகலாதே
வண்ண நித்திலச் சிவிகையும் பின்வர வழிக்கொள வுறுங்கலை
யெண்ணில் சேர்த்திரு நாவினுக் கரசரு மற்றவர்க் கிசைக்கின்றார், (௫௨௬)

நாய னருமக் களித்தருள் செய்தவிந் நலங்கிள ரொளிமுத்தின்
றுய யானத்தின் மிசையெழுந் தருளுவீ ரென்றலுஞ் சுடர்த்திங்கண்
மேய வேணியா ரருளியில் வாறெனில் விரும்புதொண் டர்களோடும்
போய தெங்குநீ ரங்குயான் பின்வரப் போவதென் றருள்செய்தார், (௫௨௭)

என்று பின்னையார் மொழிந்தருள் செய்திட விருந்தவத் திறையோரு
என்று நீரருள் செய்ததே செய்வனென் றருள்செய்து நயப்புற்ற
வன்றை காண்முத லுடன்செலு நானெலா மவ்வியல் பினிற்செல்வார்
சென்று முன்னுறத் திருவம்ப ரணந்தனர் செய்தவக் குழாத்தோடும், (௫௨௮)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௨௩

சண்பை மன்னருந் தம்பிரா னருள்வழி நிற்பது தலைச்செல்வார்
பண்பு மேம்படு பனிக்கதிர் நித்திலச் சிலிகையிற் பணிந்தேறி
வண்பெ ரும்புக லூரினைக் கடந்துபோய் வரும்பரி சனத்தோடுந்
திண்பெ ருந்தவ ரீணந்ததெவ் கென்றுபோய்த் திருவம்பர் நகர்புகார். (௧௨௬)

ஆம்பர் மாநக ரீணந்துமா காளத்தி லண்ணலா ரமர்கின்ற
செம்பொன் மாமதிற் கோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு பணிந்தேத்தி
வம்பு லாமலர் னாவமுன் பரவிய வண்டமி ழிசைமாலு
யும்பர் வாழநஞ் சண்டவர் தமைப்பணிந் துருகுமன் பொடுதாழ்ந்தார். (௧௨௭)

தாழ்ந்து நாவினுக் கரசுடன் நம்பிரான் கோயின்முன் புறமெய்திச்
குழந்த தொண்டரோ டப்பதி யமர்பவர் சுரந்தி முடியிது
வீழ்ந்த வேணியர் தமைப்பெறுங் காலங்கள் விருப்பினுந் கும்பிட்டு
வாழ்ந்தி ருந்தனர் காழியார் வாழுவந் தருளிய மறைவேந்தர். (௧௨௮)

பொருவி லாதசொற் புல்குபொன் னிறமுதற் பதிகங்க ளாற்போற்றித்
திருவி னூர்த்தகோச் செங்கணு னந்நகர்ச் செய்தகோ யிலைச்சேர்ந்து
மருவு வாழ்மைவண் டமிழ்மலர் மாலையவ் வளவனைச் சிறப்பித்துப்
பெருகு காதலிற் பணிந்துமுன் பரவினா் பேணிய வுணர்வோடும். (௧௨௯)

இன்ன வாறுசொன் மாலக ளாற்றுதித் திறைஞ்சியங் கமர்நாளிற்
கன்னி மாமதிற் றிருக்கட லூர்தொழக் காதல் செய் தருளிப்போய்
மன்னு கோயில்கள் பிறபதி வணங்கியே வாக்கின்மன் னவரோடு
மந்நெ டம்பதி யணையுறக் கலயரோ டடியவ ரெதிர்கொண்டார். (௧௩௦)

மற்ற வண்பதி யணைந்துவீ ரட்டத்து மழவிடை யார்கோயிற்
சுற்று மாளிகை வலங்கொண்டு காலனை யுதைத்துருட் டியசெய்ய
பொற் சிலம்பணி தாமரை வணங்கிமுன் போற்றியுய்ந் தெதிர்நின்ற
பற்ற றுப்பவர் சடையுடை யானெனும் பதிகவின் னிசைபாடி. (௧௩௧)

பரவி யேத்தியங் கரிதினிற் போந்துபார் பரவுசீ ரரசோடு
விரவு நண்புடைக் குங்குலி யப்பெருங் கலயர்தம் மனைமேலிக்
கரையில் காதன்மற் றவாமைத் தருளிய விருத்தினி தமர்த்தங்குச்
சிரபு ரத்தவர் திருமயா னமும்பணிக் திருந்தனர் சிறப்பெய்தி. (௧௩௨)

சிறப்பு டைத்திருப் பதியத னிடைச்சில நாளமர்ந் தருளோடும்
விறப்பெ ருங்கரி யுரித்தவர் கோயில்கள் விருப்பொடுந் தொழச்செல்வார்
மறைப்பெ ருந்திருக் கலயரு முடன்பட வணங்கிய மகிழ்வோடு
மறப்பெ ரும்பய னீனையவத் தொண்டரோ டீணந்தனர் திருவாக்கூர். (௧௩௩)

தக்க வந்தனர் மேவுமப் பதியினிற் றுன்றோன்றி மாடத்துச்
செக்கர் வார்சடை யண்ணலைப் பணிந்திசைச் செத்தமிழ்த் தொடைபாடி
மிக்க கோயில்கள் பிறவுடன் ரொழுதுபோய் மீயச்சூர் பணிந்தேத்திப்
பக்கம் பாரிடம் பாடநின் ருடுவார் பாம்புர நகர்சேர்தார். (௧௩௪)

பாம்பு ரத்துறை பரமரைப் பணிந்துந் பதிகவின் னிசைபாடி
வாம்பு னந்சடை முடியினா் மகிழ்விட மற்றுமுன் ளனபோற்றிக்
காம்பி னிற்றிகழ் கரும்பொடு செந்நெலின் கழனிமயம் பணைக்கித்
தேம்பொ ழிற்றிரு வீழிநன் மிழலையின் மருங்குறச் செல்கின்றார். (௧௩௫)

நட்சு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வேறு.

அப்பொழுதி னுண்ட வரசை யெதிர்கொண்ட
மெய்ப்பெருமை யந்தணர்கள் வெங்குருவாழ் வேந்தனார்
பிற்படவந் தெய்தும் பெரும்பேறு கேட்பெப்பா
ரெப்பரிசி னுல்வந் தணைத்தங் கெதிர்கொண்டார். (௧௩௬)

நிறைகுடந்து பந்திப நீடநிறைத் தேந்தி
நறைமலர்ப்பொற் சண்ண நறும்பொரியுந் னாவி
மறையொலிபோய் வானளப்ப மாமுரசு மார்ப்ப
விறைவந்திரு மைந்தர் தமையெதிர்கோ னேற்றார். (௧௪௦)

வந்துதிரு வீழி மிழலை மறைவல்ல
வந்தணர்கள் போற்றிசைப்பத் தாழு மணிமுத்தின்
சந்த மணிச்சிவிகை நின்றிழிந்து தாழ்ந்தருளி
யுய்த மறையோ ருடனணைத்தங் குள்புகுவார். (௧௪௧)

அப்போ தரையார் விரிகோ வணவாடை
யொப்போ தரும்பதிகத் தோங்கு மிசைபாடி
மெய்ப்போதப் போதமர்த்தார் தங்கோயின் மேலினர்
கைப்போது சென்னியின்மேற் கொண்டு கவுணியனார். (௧௪௨)

நாவின் றனிமன்னர் தாழு முடனண்ண
மேவிய விண்ணிழிந்த கோயில் வலங்கொள்வார்
பூவியலு முந்தியான் போற்றப் புலிக்கிழிந்த
தேவியலு மெய்கண்டு சிந்தையியப் பெய்தினார். (௧௪௩)

வலங்கொண்டு புக்கெதிரே வந்துவர நதியின்
சலங்கொண்ட வேணித் தனிமுதலைத் தாழ்ந்து
சிலங்கொண்ட மேனியராய் நீடுபெருங் காதல்
புலங்கொண்ட சிந்தையினர் பொங்கியிசை பொழிந்தார். (௧௪௪)

போற்றிச் சடையார் புனலுடையா னென்றெடுத்துச்
சாற்றிப் பதிகத் தமிழ்மலைச் சந்தவிசை
யாற்ற மிகப்பாடி யானந்த வெள்ளத்தி
னீற்றழகர் சேவடிக்கீழ் நின்றலைந்து நீடினார். (௧௪௫)

நீடியபே ரன்புருகி யுள்ளிலப்ப நேர்நின்ற
பாடியெதி ராடிப் பரவிப் பணிந்தெழுந்தே
யாடிய சேவடிக ளார்வமுற வுட்கொண்டு
மாயெர் கோயிற் புறத்தரிது வந்தணைந்தார். (௧௪௬)

வந்தணைந்து வாழ்ந்து மதிப்புறத்தோர் மாமடத்துச்
செந்தமிழ்ச்சொல் வேந்தருஞ் செய்தவருஞ் சேர்த்தருளச்
சந்தமணிக் கோபுரத்துச் சார்ந்தவட பாற்சண்பை
யந்தணர்கு ளாமணியா ரங்கோர் மடத்தமர்த்தார். (௧௪௭)

அங்க ணமர்வா ராளு ரடியிணைக்கீழ்த்
தங்கிய காதலினுற் காலங்க டப்பாமே
பொங்குபுகழ் வாசே ருங்கூடப் போற்றிசைத்தே
யெங்கு யிடர்தீர்ப்பா சின்புற் றறைகின்றார். (௧௪௮)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம். ௩௨௫

ஒங்குபுனற் பேணு பெருந்துறையு முள்ளிட்ட
பாங்கார் திலதைப் பதிமுற்ற மும்பணிந்து
வீங்கொலிரீர் வீழி மிழலையினின் மீண்மெணைந்
தாங்கினிது கும்பிட்ட டமர்ந்தொழுகு மந்நாளில்.

(௧௪௧)

வேறு.

சேணுயர் மாடப் புகலியுள்ளார் திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரைக்
காணும் விருப்பிற் பெருகுமாசை கைம்மிகு காதல் கரையிகப்பப்
பூணு மனத்தொடு தோணிமேவும் பொருவிடை யார்மலர்ப் பாதம் போற்றி
வேணு புரத்தை யகன்றுபோந்து வீழி மிழலையில் வந்தணைந்தார்.

(௧௪௦)

ஊழி முடிவிலுயர்ந்த வெள்ளத் தோங்கிய காழி யுயர்ப்பதியில்
வாழி மறையவர் தாங்கனெல்லாம் வந்து மருங்கணைத் தார்கனென்ன
வீழி மிழலையின் வேதியர்கள் கேட்டுமெய்து ஞானமுண் டாரைமுன்னு
வேழிசை சூழ்மறை யெய்தவோதி யெதிர்கொண் முறைமையிற் கொண்டிபுக்கார். ()

சண்பைத் திருமறை யோர்கனெல்லாந் தம்பிரா னாரைப் பணிந்துபோந்து
நண்பிற் பெருகிய காதல்கூர்ந்து ஞானசம் பந்தர் மடத்தினெய்திப்
பண்பிற் பெருகும் கமுகலத்தார் பிள்ளையார் பாதம் பணிந்துபுண்டே
யெண்பெற்ற தோணி புரத்திலெம்மோ டெழுந்தரு ளப்பெற வேண்டிமென்றார். ()

என்றவர் விண்ணப்பஞ் செய்தபோதி ல்நில் சிவஞானப் பிள்ளையாரு
நன்றிது சாலவுந் தோணிமேவு நாதர் கழலினை நாமிறைஞ்சு
வீன்று கழித்து மிழலைமேவு மிறைவ ருள்பெற்றுப் போவனென்றே
யன்று புகலி யருமறையோர்க் கருள்செய் தவர்க்கு முகமளித்தார். (௧௫௧)

மேற்பட்ட வந்தனர் சண்பைநீடும் வேதியர்க் காபு விருந்தளிப்பப்
பாற்பட்ட சிந்தைய ராய்மகிழ்ந்து பரம்பொரு ளானார் தமைப்பரவுஞ்
சீர்ப்பட்ட வெல்லையினிதுசெல்லத் திருத்தோணி மேவிய செல்வந்தாமே
கார்ப்பட்ட வண்கைக் கடினியர்க்குக் கனவிடை முன்னின் நருள்செய்கின்றார். ()

தோணியி னாமுங் கிருந்தவண்ணத் தாமறை வீழி மிழலைதன்னுட்
சேணுயர் விண்ணின் நிழிந்த விர்தச் சீர்கொள் விமானத்துக் காட்டுகின்றோம்
பேணும் படியா லறிதியென்று பெயர்ந்தருள் செய்யப் பெருந்தவங்கள்
வேணு புரத்தவர் செய்யவந்தார் வீரவும் புளகத் தொடுமுணர்ந்தார். (௧௫௨)

அறிவுற்ற சிந்தைய ராயெழுந்தே யதிசயித் துச்சிமே லங்கைகூப்பி
வெறியுற்ற கொன்றையி னொர்க்கிழ்ந்த விண்ணிழி கோயிலிற் சென்றுபுகு
மறியுற்ற ளையரைத் தோணிமேன்முன் வணங்கும் படியங்குக் கண்டொழிந்து
குறியிற் பெருகுந் திருப்பதிகம் குலவிய கொள்கையிற் பாடுகின்றார். (௧௫௩)

மைம்மரு பூங்குழ லென்றெடுத்து மாறில் பெருந்திருத் தோணிதன்மேற்
கொம்மை முலையினுள் கூடநீடு கோலங் குலவு மிழலைதன்னிற்
செம்மை தருவிண் ணிழிந்தகோயிற் நிகழ்ந்த படியிது வென்கொலென்று
மெய்ம்மை விளங்குந் திருப்பதிகம் பாடிமகிழ்ந்தனர் வேதவாயர். (௧௫௪)

செஞ்சொன் மலர்ந்த திருப்பதிகம் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச்சாத்தி
யஞ்சலி கூப்பி விழுந்தெழுவா ரானந்த வெள்ள மலைப்பப்போந்து
மஞ்சிவர் சோலைப் புகலிமேவு மாமறை யோர்தமை நோக்கிவாய்மை
நெஞ்சி னிறைந்த குறிப்பின்வந்த நீர்மைத் திறத்தை யருள்செய்கின்றார். (௧௫௫)

௩௨௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

பிரம புரத்தி லமர்ந்த மூக்கட் பெரிய பிரான்பெரு மாட்டியொடும்
விரலிய தானங்க னெங்குஞ் சென்று விரும்பிய கோலம் பணிந்துபோற்றி
வருவது மேற்கொண்ட காதல்கண்டங் கமர்ந்த வகையிங் களித்ததென்று
தெரிய வுரைத்தருள் செய்துநீங்கள் சிரபுர மாநகர் செல்லுமென்றார். (௧௫௧)

என்று கவுணியப் பிள்ளையார்தா மியம்பப் பணிந்தரு ளேற்றுக்கொண்டே
யொன்றிய காதலி னுள்ளமங்க னொழிய வொருவா நகன்றுபோந்து
மன்று. ணடம்புரிந் தார்மகிழ்ந்த தானம் பலவும் வணங்கிச்சென்று
நின்ற புகழ்த்தோணி ிவொரைப் பணிபு ரியதிய ராயுறைந்தார். (௧௫௨)

சிரபுரத் தந்தணர் சென்றபின்னைத் திருவீழி மேவிய செல்வர்பாதம்
பரவுதல் செய்து பணிந்து நாளும் பண்பின் வழாத்திருத் தொண்டர்குழு
வுரவுத் தமிழ்த்தொடை மாலைசாத்தி யோங்கிய நாவுக் கரசரோடும்
விரலிப் பெருகிய நண்புகர மேவி யினிதங் குறைபுகளில். (௧௫௩)

வேறு:

மண்ணின்மிசை வான்பொய்த்து நகிக டப்பி மன்னுயிர்கள் கண்ணாம்பி யுணவு
மாறி, விண்ணவர்க்குஞ் சிறப்பில்வரும் பூசை யாற்றா மிக்கபெரும் பசியுலகில் விரவக்
கண்டு, பண்ணமரு மொழியுமையாண் முலையின் ஞானப் பாலற வாயருட னரசும்
பார்மேற், கண்ணுதலான் நிருநீற்றுச் சார்வி னோர்க்குங் கவலைவரு மோவென்று கரு
த்திற் கொண்டார். (௧௫௪)

வானுகி நிலனுகி யனலு மாகி மாருதமா யிருசுடராய் நீரு மாகி
பூனுகி புயிராகி யுணர்வு மாகி புலகங்க ளினைத்துமா யுலகுக் கப்பா
லானாத வடிவாகி கின்றார் செய்ய வடிபரவி யன்றிரவு துயிலும் போது
கானுகி கங்காளர் மிழலை மூனார் காதலித்தார் கனவிலிணைத் தருளிச் செய்வார். (1)

உலகியல்பு சிகழ்ச்சியினி லிணைந்த திய வுறுபசினோ யுமையடையா தெனினு மும்பா
னிவுலகிவ நெறிசார்ந்தோர் தம்மை வாட்ட நீக்குதற்கு நித்தமொரோர் காசு ிடு
மிலருமணிப் பீடத்துக் குணக்கு மேற்கும் யாமளித்தோ முமக்கிந்தக் காலந் தீர்த்தா
லகிலிபுக ழீர்தலிர்வ தாகுமென்றே யருள்புரிந்தார் திருவீழி மிழலை யையார். (௧௫௫)

தம்பிரா னருள்புரிந்து கனவி னீங்கச் சண்பையா ரிளவேறு தாமுணர்ந்து
நம்பிரா னருளிருந்த வண்ண மென்றே நாலினிசை யாசரொடுங் கூட நண்ணி
வம்புலா மலரிதழி வீழி நாதர் மணிக்கோயில் வலஞ்செய்யப் புகுந்த வேலை
யம்பிகா பதியருளார் பிள்ளை யார்தா மபிமுகத்துப் பீடிகைமேற் காசு கண்டார். (1)

காதலொடுத் தொழுதெடுத்துக் கொண்டு நின்ற கைகுவித்துப் பெருமகிழ்ச்சி
கலந்து பொங்க, நாதர்விரும் படியார்க ணுந் நாளந்நலவிரந்தா யுண்பதற்கு வருக
வென்று, தீதில்பறை சிகழ்வித்துச் சென்ற தொண்டர் திருவமுது கறிநெய்பா நயி
ரென் றின்ன, வேதமுரு தினிதுண்ண ஆட்டி யங்க னிருதிருத்துப் பெருந்தவரு மிரு
ந்த காளில். (௧௫௬)

நாலினுக்கு வேர்த்திரு மடத்திற் றெண்டர் நாட்கூறு திருவமுது செய்யக் கண்டு
சேவுகைத்தா ருள்பெற்ற பிள்ளை யார்தந் திருமடத்தி லமுதார்கு வாரை நோக்கித்
தீவினைக்கு ிரென்று மடைவி லாதீர் திருவமுது காலத்தா லாக்கி யிங்கு
மேவுமிக்க வடியவருக் களியா வண்ணம் வினைந்த வாறென்கொலோலினம்புமென்றார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௨௭

திருமறையோர் தலைவர்தா மருளிச் செய்யத் திருமடத்தி லமுதமைப்போர்செ
ப்பு வார்க, னொருபரிசு மறிந்திலோ மிதனை யும்மை யுடையவர்பார் பெறும்படிக்கா
சொன்றுங் கொண்டு, கருதியவெல் லாங்கொள்ள வேண்டிச் சென்றார் காசுதனை
வாசிபட வேண்டுமென்பார், பெருமுனிவர் வாசீசர் பெற்ற காசு பேணியே கொள்
வரிது பிற்பா டென்றார். (௫௭௮)

திருஞான சம்பந்த ரதனைக் கேட்டுச் சிந்திப்பார் சிவபெருமா னமக்குத் தந்த,
வொருகாசு வாசிபட மற்றக் காசு நன்றாகி வாசிபடா தொழிவா னந்தப், பெருவாய்
மைத் திருநாவுக் கரசர் தொண்டார் பெறுங்காசா மாதவிநாற் பெரியோன் றன்னை,
வருநாள்க டருங்காசு வாசி தீரப் பாடுவனென் றெண்ணியது மனத்துட் கொண்டார்.

மற்றை நாட் டம்பிரான் கோயில் புக்கு வாசிதீர்த் தருளுமெனப் பதிகம் பாடிப்
பெற்றபடி நற்காசு கொண்டு மாந்தர் பெயர்ந்துபோ யாவனவீ தியினிற் காட்ட
நற்றவத்தீ ரிக்காசு சால நன்று வேண்டுவன நாந்தருவோ மென்று நல்க
வற்றைநாட் டொடங்கிநாட் கூறு தன்னி லடியவரை யமுது செய்வித் தார்வ மிக்கார்.

அருவிலையிற் பெறுங்காசு மலையே யாகி யமுதுசெய்யத் தொண்டரள விறந்து
பொங்கி, வருமவர்க னெல்லார்க்கும் வந்தா ருக்கு மகிழ்துண்ண வின்னடிசின்
மாளாதாகத், திருமுடிமேற் றிங்கொடு கங்கை குடுஞ் சிவபெருமா னருள்செய்யச்
சிறப்பின் மிக்க, பெருமைதரு சண்பை நகர் வேந்தர் நாவுக் கரசரிவர் பெருஞ்சோற்
றுப் பிறங்க லீந்தார். (௫௭௯)

அவனிமிசை மழைபொழிய வுணவு மல்கியனைத்துயிருந் துயர்நீங்கி யருளிளுலே,
புனமெலாம் பொலிவெய்துங் கால மெய்தப் புரிசடையார் கழல்பலநான் போற்றி
வைகித், தவமுனிவர் சொல்வேந்த ரோடுங் கூடத் தம்பிரா னருள்பெற்றுத் தலத்தின்
மீது, சிவன்மகிழூந் தானங்கள் வணங்கப் போவார் தென்றிருவாஞ் சியமுதூர் சென்று
சேர்ந்தார். (௫௮௦)

நீடுதிரு வாஞ்சியத்தி லமர்ந்த முக்க னீலமிடற் றருமணியை வணங்கிப் போற்றிப்
பாடொலிநீர்த் தலையாலங் காடு மாடு பரமர்பெரு வேளாரும் பணிந்து பாடி
நாடுபுகழ்த் தனிச்சாத்தக் குடியி னண்ணி நம்பர் திருக் கரவீர நயந்து பாடித்
தேடுமறைக் கரியார் தம்விளமர் போற்றித் திருவாரூர் தொழினைந்து சென்றுபுக்கார்.

நம்பர்மகிழ் திருவாரூர் வணங்கிப் போந்து நலங்கொடிருக் காரூயி னண்ணி
யேத்திப், பைம்புனன்மென் பனைத்தேவூ ரிணந்து போற்றிப் பரமர்திரு நெல்லிக்
காப் பணிந்து பாடி, யும்பாப்பிரான் கைச்சினமும் பரவித் தெங்கு ரோங்குபுகழ்த்
திருக்கொள்ளிக் காடும்போற்றிச், செம்பொன்மதிற் கோட்டோம் வணங்கி யேத்தித்
திருமலிவெண் டிறை தொழுவான் சென்று சேர்ந்தார். (௫௮௧)

மற்றவ்வுந் தொழுதேத்தி மகிழ்ந்துபாடி மாலயனுக் கரியபிரான் மருவுந் தானம்,
பற்பலவுஞ் சென்றுபணிந் தேத்திப் பாடிப் பரவுகிருந் தொண்டர்குழாம் பாங்கி
னெய்தத், கற்றவர்வாழ் தண்டலசீ னெயிறுள் ளிட்ட கணகமதிற் றிருக்களருங் கரு
தார் வேன்வி, செற்றவர்கேர் பதிபிறவுஞ் சென்று போற்றித் திருமறைக் காட் டதன்
மருங்கு சேர்ந்தா ரன்றே. (௫௮௨)

காரமன்வெஞ் சுரமுளாந் கடந்தார் தாமுங் கடற்காழிக் கவுணியர்த் தலைவர்
தாமுஞ், சேரவெழுந் தருளியவப் பேறு கேட்டுத் திருமறைக்காட் டகன் பதியோர்

௩௨௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

சிறப்பிற் பொங்கி, யூரடைய வலங்கரித்து விழவுகொள்ள வுயர்கமுரு கதலிநிறை குடந்தீ பங்கள், வார்முரச மங்கலநா தங்கள் மல்கவெதிர்கொள்ள வடியருடன் மகிழ்ந்து வந்தார். (௭௯)

முன்னணைந்த திருநாவுக் கரசர் தம்மை முறைமையா லெதிர்கொண்டு களிப்பின் மூழ்கிப், பின்னணைய வெழுந்தருளும் பிள்ளையார்தம் பெருகியபொற் காளத்தி னோசை கேட்டுச், சென்னியிசைக் காங்குவித்து முன்பு சென்று சேணிவத்து வணங்குதலுந் திருந்து சண்பை, மன்னவரு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்று வந்திழிந்து வணங்கியுடன் மகிழ்ந்து போந்தார். (௭௯)

சொல்லரச ருடன்கூடப் பிள்ளையார்தார் தூமணிநீர் மறைக்காட்டுத் தொல்லை மூதூர், மல்குதிரு மறுகின்கட் புருந்த போது மாதவர்கண் மறையவர்கண் மற்று முன்னோ, சொல்லையிலலா வகையரவென் றெடுத்த வோசை யிருவிசம்புந் திசையெ ட்டி சிறைத்து பொங்கி, யொல்லொலிநீர் வேலையொலி யடக்கி விண்மே லும்பர்நாட் டப்பறத்து முற்ற தன்றே. (௭௯)

அடியவரும் பதியவரு மருங்கு போற்ற வணிமறுகி னூடெய்தி யருகு குழந்த, கொடிநுடங்கு செழுந்திருமா ளிசையின் முன்னர்க் கோபுரத்தைத் தாழ்ந் திறைஞ் சிக் குறுகிப் புக்கு, முடிவிலிமை யவர்முனிவர் நெருங்குந் தெய்வ முன்றில்வலம் கொண்டோர் சென்று முன்னூட், படியின்மறை யருச்சித்துக் காப்புச் செய்த பைம் பொன்மணித் திருவாயிற் பாங்கு வந்தார். (௭௯)

அருமறைக டிருக்காப்புச் செய்து வைத்த வக்கதவர் நிறந்திடவும் மறைகளோ தும், பெருகியவன் புடையடியா ரணந்து நீக்கப் பெருமையினு லன்றமுத லாகப் பின்னை, யொருபுடையோர் வாயிலமைத் தொழுகுந் தன்மை யுள்ளபடி கேட்டருளி யயர்ந்த சண்பைந், திருமறையோர் தலைவரீயப் பெய்தி நின்று திருநாவுக் கரசருந் குச் செப்புகின்றார். (௮௦)

அப்பேர வேதவனத் தையர் தம்மை யபிமுகத்துத் திருவாயி றிற்று புக்கே, யெப்பரிசு ஈயினைஞ்ச வேண்டுநீரே யிவ்வாயி றிருக்காப்பு நீங்கு மாறு, மெய்ப்பொ ருள்வண்டியிழ்பாடி யருளு மென்ன விளங்குமொழி வேந்தரது மேற்கொண்டென்னை யிப்பரிசு நீராளிச் செய்திராகி விதுசெய்வே னெனப்பதிக மெடுத்துப் பாட. (௮௧)

பாடிய வப்பதிகப் பாட்டான பத்தும் பாட னிரம்பிய பின்னும் பைம்பொன் வாயிற், சேயெர் பொற்கதையு திருக்காப்பு நீங்காச் செய்கை யினால் வாசேர் சிந்தை நொந்து, நீடுதிருக் கடைக்காப்பி லரிது வேண்டி நின்றெடுக்கத் திருக்காப்பு நீங்கிக் காட்ட, வாடிய சேவடியார்த மடியார் விண்ணோ ரார்ப்பெழுந்த தகிலாண்ட மனை த்து மூழ்க. (௮௨)

வேறு.

மற்றது கண்ட போதே வாக்கின்மன் னவரை நோக்கிப் பொற்புக வியர்தம் மன்னர் போற்றிட வவரும் போற்றி யற்புத சிலையி னார்க ளணிதிரு மறைக்கா டாளுந் கொற்றவர் கோயில் வாயி னேர்வழி குறுகிப் புக்கார். (௮௩)

கோயிலுட் புருவா ருச்சி குவித்தசெங் கைகளோடுங் தாயிலு மினிய தங்க டம்பிரா னாரைக் கண்டார் பாபுநீ ரருவி கண்க டேங்கிடப் படியின் மீது மேயின மெய்ய ராகி விதிர்ப்புற்று விரைவின் வீழ்தார். (௮௪)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

நடிகை

அன்பினுக் களவுகாணு ரானந்த வெள்ள மூழ்கி
மென்புநெக் குருக நோக்கி யிறைஞ்சினேர் விழுந்து நம்பர்
முன்புநிற் பதுவு மாற்றார் மொழிதடு மாற வேத்தி
மின்புரை சடையார் தம்மைப் பதிகங்கள் விளம்பிப் போந்தார்.

(௫௮௫)

புறம்புவந் தணைந்த போது புகலிகா வலரை நோக்கி
நிறங்கிளர் மணிக்க பாட நீக்கமு மடைப்பு நிற்கத்
திறந்தவா றடைக்கப் பாடி யருளுந் ரென்றார் தீய
மறம்புரி யமணர் செய்த வஞ்சனை கடக்க வல்லார்.

(௫௮௬)

அன்றா சருளிச் செய்ய வருமறைப் பிள்ளை யாரும்
வென்றிவெள் விடையார் தம்மை விருப்பினுற் சதுரமென்னு
மின்றமிழ் பதிகப் பாட விசைத்திட விரண்டு பாண
நின்றவக் கதவு காப்பு சிரம்பிட வடைத்த தன்றே.

(௫௮௭)

அடைத்திடக் கண்டு சண்பை யாண்டகை யாரு மஞ்சொற்
நெறடைத்தமி ழாளி யாருந் தொழுதெழுத் தொண்ட ரார்த்தார்
புடைப்பொழிந் திழிந்த தெங்கும் பூமழை புகலி வேந்தர்
நடைத்தமிழ்ப் பதிக மாலே சிரம்பிட நலின்று போற்ற.

(௫௮௮)

அத்திரு வாயி நன்னி லற்றைநாட் டொடங்கி நேரே
மெய்த்திரு மறைகள் போல மேதினி புக்குப் போற்ற
வைத்தெதிர் வழக்கஞ் செய்த வரம்பிலாப் பெருமை யோரைக்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்த்து வாழ்ந்தது கடல்கும் வையம்.

(௫௮௯)

அருமறை யானவெல்லா மகலிரு விசம்பி லார்த்துப்
பெருமையின் முழங்கப் பஞ்ச நாதமும் பிறங்கி யோங்க
லிருபெருந் தகையோர் தாழு மெதிரெதி ரிறைஞ்சிப் போந்து
திருமடக் களின்முன் புக்கார் செழும்பதி விழவு கொள்ள.

(௫௯௦)

வேதங்க ளெண்ணில் கோடி மிடைந்துசெய் பணியை மிக்க
வேதங்க ணம்பா லீப்பா ரிருவருஞ் செய்து வைத்தார்
நாதங்கொள் வடிவாய் சின்ற நதிபொதி சடையார் செய்ய
பாதங்கள் போற்று மேலோர் பெருமையார் பகரு நீரார்.

(௫௯௧)

திருமறை நம்பர் தாழுன் பருள்செய்த வதனைச் செப்பு
மொருமையி னின்ற தொண்டர் தம்பிரா னர்பா லொக்க
வருமருட் செய்கை தாமே வகுத்திட வல்லோ ரென்றற்
பெருமறை யுடன்மெய்த் தொண்டர்க் கிடையீடு பெரிதா மன்றே.

(௫௯௨)

இவ்வகை திரும றைக்காட் டிறையவ ருனோ யுன்னி
மெய்வகை தெரிந்த வாக்கின் வேந்தர்தார் துயிலும் போதின்
மைவளர் கண்டர் சைவ வேடத்தால் வந்து வாய்மு
ரவ்விடை யிருத்து மங்கே வாவென்றங் கருளிப் போக.

(௫௯௩)

கண்டவப் போதே கைகள் குவித்துடன் கடிது செல்வார்
மண்டிய காத லோடு மருவுவார் போன்றுங் காணு
ரெண்டிசை நோக்கு வாருந் கெய்துவார் போல வெய்தா
வண்டர்தம் பிரானார் தம்பின் போயினு ரார்வத் தோடும்.

(௫௯௪)

௩௩௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அங்கவ ரோகச் சண்பை யாண்டகை யாரு மப்ப
ரெங்குற்ற தென்று கேட்ப வெய்தினார் திருவாய் மூரிற்
பொங்கிய கா த லாலென் றுரைத்திடப் போன தன்மை
சங்கையுற் றென்கொ லென்று தாமுமங் கணையப் போந்தார். (௧௧௯)

அந்நிலை யணந்த போதி லம்பிகை யுடனே கூட
மன்னிய வாடல் காட்டத் தளரிள வளரும் பாடிச்
சென்னியால் வணங்கி வாய்மூ ரரசொடுஞ் சென்று புக்கங்
கின்னியல் புறமுன் கூடி யிருவரும் போற்றி செய்தார். (௧௨௦)

நீடுசீர்த் திருவாய் மூரி னிலலிய னெனார் தம்மைப்
பாடுசொற் பதிகந் தன்னாற் பரவியப் பதியில் வைகிக்
கூடுமெய் யன்பு பொங்க் விருவருங் கூடி மீண்டு
தேமோ மறைகள் கண்டார் திருமறைக் காடு சேர்ந்தார். (௧௨௧)

சண்பைநா டெடைய பின்னை தமிழ்மொழித் தலைவ ரோடு
மண்பயில் கீர்த்திச் செல்வ மாமறைக் காட்டு வைகிக்
கண்பயி னென்றி யார்தங் கழலினை பணிந்து போற்றிப்
பண்பயில் பதிகம் பாடிப் பரவியங் கிருந்தா ரன்றே. (௧௨௨)

இவ்வகை யிவர்க ளங்க ணிருந்தன ராக் விப்பாற்
செய்வகை யிடையே தப்புற் தென்னவன் பாண்டி நாட்டு
மெய்வகை நெறியி னில்லா வினையமண் சமய மிக்குக்
கைவகை முறைமைத் தன்மை கழியமுன் கலங்குங் காலை. (௧௨௩)

தென்னவன் ருனு முன்செய் தீவினைப் பயத்தி னாலே
யந்நெறிச் சார்வு தன்னை யறமென நினைந்து நிற்ப
மன்னிய சைவ வாய்மை வைதிக வழக்க மாரு
கன்னெறி திரிந்து மாறி நவைநெறி நடந்த தன்றே. (௧௨௪)

பூழியர் தமிழ்நாட் டென்ன பொருவில்சீர்ப் பதிக னெல்லாம்
பாழியு மருகர் மேவும் பள்ளிகள் பலவு மாகிச்
சூழிருட் குழுக்கள் போலத் தொடைமயிற் லீலி யோடு
மூழிகீர் கையிற் பற்றி யமணரே யாகி மொய்ப்ப. (௧௨௫)

பறிமயிர்த் தலையும் பாயும் லீலியுந் தடுக்கு மேனிச்
செறியுமுக் குடையு மாகித் திரிபவ ரெங்கு மாகி
யறியுமச் சமய தூலி னளவினி லடங்கிச் சைவ
நெறியினிற் சித்தஞ் செல்லா நிலைமையி னிகழுங் காலை. (௧௨௬)

வரிசிலைத் தென்ன வன்ற னுய்தற்கு வளவர் கோமான்
நிருவுயிர்த் தருளுஞ் செல்வப் பாண்டிமா தேவியாருங்
குரைகழ லமைச்ச னூராய் குலச்சிறை யாரு மென்னு
மிருவர்தம் பாங்கு மன்றிச் சைவமங் செய்தா தாக. (௧௨௭)

ஆங்கவர் தாங்க ளங்க ணரும்பெறற் தமிழ்நா டெற்
தீங்கினுக் களவு தேற்றுச் சிந்தையிற் பரிவு கொண்டே
யொங்கிய சைவ வாய்மை யொழுக்கத்தி னின்ற தன்மை
பூங்கழற் செழியன் முன்பு புலப்படா வகைகொண் டெய்தார். (௧௨௮)

இந்நெறி யொழுகு கின்ற ரோழல குய்ய வந்த
மன்னிய புகலி வேந்தர் வைதிக வாய்மைச் சைவச்
செந்நெறி விளக்கு கின்றார் திருமறைக் காடு சேர்ந்த
நன்னிலை கன்னி காட்டு நல்லினைப் பயத்தாற் கேட்டார். (சு0இ)

கேட்டவப் பொழுதே சிந்தை கிளர்ந்தெழு மகிழ்ச்சி பொங்க
நாட்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரைநகை முகத்த ராகி
வாட்படை யமைச்ச னொரு மங்கையர்க் கரசி யாருஞ்
சேட்படு புலத்தா ரேனுஞ் சென்றடி பணிந்தா ரொத்தார். (சு0ஈ)

காதலான் மிக்கோர் தாங்கள் கைதொழு கருத்தி னாலே
போதவிழ் சோலை வேலிப் புகலிகா வலனார் செய்ய
பாதங்கள் பணிமினென்று பரிசன மாக்க டம்மை
மாதவஞ் சுருதி செய்த மாமறைக் காட்டில் விட்டார். (சு0எ)

ஆங்கவர் விடமுன் போந்த வறிவுடை மாந்த ரங்க
ணீங்கிவண் டமிழ்நாட் டெல்லு பிற்பட நெறியி னேகி
ஞாங்கர்நீர் நாடுங் காடு நதிகளுங் கடந்து வந்து
தேங்கமழ் கைதை நெய்தற் றிருமறைக் காடு சேர்ந்தார். (சு0அ)

திருமறைக் காடு நண்ணிச் சிரபுர நகரில் வந்த
வருமறைத் தலைவ னொங் கமர்ந்திருந் தருளுஞ் செல்வப்
பெருமடத் தணைய வந்து பெருகிய விருப்பிற் றுங்கள்
வருமுறைத் தன்மை யெல்லாம் வாயில்கா வலர்க்குச் சொன்னார். (சு0ஊ)

மற்றவர் சென்று புக்கு வளவர்கோன் மகளார் தென்னர்
கொற்றவன் நேவி யாருங் குலச்சிறை யாரு மேவப்
பொற்கழல் பணிய வந்தோ மெனச்சிலர் புறத்து வந்து
சொற்றன ரென்று போற்றித் தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்தார். (சு0ஓ)

புகலிகா வலர்தாங் கேட்டுப் பொருவிலா வருண்முன் கூட
வகமலர்ந் தவர்க டம்மை யழையுமென் றருளிச் செய்ய
நகைமுகச் செவ்வி நோக்கி நற்றவ மாந்தர் கூவத்
தகவுடை மாந்தர் புக்குத் தலையினுல் வணங்கி நின்றார். (சு0க)

நின்றவர் தம்மை நோக்கி நிகரில்சீர்ச் சண்பை மன்னர்
மன்றலங் குழலி யாரா மானியார் தமக்கு மானக்
குன்றென நின்ற மெய்ம்மைக் குலச்சிறை யார்த மக்கு
நன்றுதான் வினவக் கூறி நற்பதம் போற்று வார்கள். (சு0கஉ)

கன்னிநா டமணர் தம்மாற் கட்டழிந் திழிந்து தங்கண்
மன்னனு மவர்கண் மாயத் தழுந்தமா தேவி யாருங்
கொன்னவி லயில்வேல் வென்றிக் குலச்சிறை யாருங் கூடி
யிந்நிலை புகலி வேந்தர்க் கியம்புமென் றிறைஞ்சி விட்டார். (சு0கஉ)

வேறு.

என்றவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்த பின்னை யேறயர்த்த சிவபெருமான் றொண்ட
ரெல்லா, நன்றுநமை யானுடைய நாதன் பாத நண்ணுத வெண்ணிலமண் குண்டர்
தம்மை, வென்றருளி வேதது னெறியே யாக்கி வெண்ணீறு வேந்தனாபு மிடுவித்
தங்கு, நின்றசெயல் சிவனடியார் செயலே யாக நினைந்தருள் வேண்டுமென நின்று
போற்ற. (சு0கச)

௩௩.2 திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மற்றவர்கட் கருள்புரிந்து பிள்ளை யாரும் வாக்கீச முனிவருடன் கூடச் சென்று, பெற்றமுயர்த் தவர்பாதம் பணிந்து போந்து பெரியதிருக் கோபுரத்து விரிந்து தென்னு, நெற்றசெயல் பாண்டிமா தேவி யாரு முரிமையமைச் சருமுரைத்து விட்ட வார்த்தை, சொற்றனிமன் னவருக்குப் புகலி மன்னர் சொல்லியெழுத் தருளுதற்குத் துணிந்த போது. (௧௧௮)

அரசருளிச் செய்கின்றார் பிள்ளை யந்த வமண்கையர் வஞ்சனைக்கோ ரவதியில்லை, புரைசெய்வ துளதுறுகோ டானுந் தீய வெழுந்தருள் வுடன்படுவ தொண்ணு தென் னப், பரசுவது நம்பெருமான் கழல்க ளென்றற் பழுதணையா தெனப்பகர்த்து பர மர் செய்ய, விரைசெய்மலர்த் தாள்போற்றிப் புகலி வேந்தர் வேயுறுதோ ளியை யெடுத்து விளம்பி னாரே. (௧௧௯)

சுரபுரத்துப் பிள்ளையா ரருளிச் செய்த திருப்பதிகங் கேட்டதற்பின் றிருந்து காவுக், கரசுமதற் குடன்பாடு செய்து தாமு மவர்முன்னே யெழுந்தருள் வமைந்த போது, புரமெரித்தார் திருமகனு ரப்ப ரித்தப் புனனுட்டி லெழுந்தருளி யிருப்பீ ரென்று, கரகமலங் குவித்திறைஞ்சித் தலிர்ப்ப வாக்கின் காலவருத் தொழுதரிதாங் கருத்தி னேர்த்தார். (௧௨௦)

வேதம்வளர்க் கவுஞ்சைவம் விளக்குதற்கும் வேதவனத் தருமணியை மீண்டும் புகுப்ப, பாதுமுறப் பணித்தெழுத்து பாடிப்போற்றிப் பரசியருள் பெற்றுவிடை கொ ண்டி போந்து, மாதவத்து வாக்கீசர் மறுத வண்ணம் வணங்கியருள் செய்துவிடை கொடுத்து மன்னுங், காதுலினு லருமைபுறக் கலத்து நீங்கிக் கதிர்ச்சிவிகை மருங்க ணைத்தார் காழி நாதர். (௧௨௧)

திருநாவுக் கரசருமங் கிருந்தா ரிப்பாற் றிருஞான சம்பந்தர் செழுரீர் முத்தின், பெருநாமச் சிவிகையினி மீ தேறிப் பெற்ற முயர்த்தவர்தான் சென்னியின்மேற் பேணு முள்ளத், தொருநாமத் தஞ்செழுத்து மோதி வெண்ணீற் றெளிவினர்க்குத் திருமேனி தொழுதார் தெஞ்சில், வருநாமத் தன்புருங் கடலா மென்ன மாதவரார்ப் பொலி வைய நிறைந்த தன்றே. (௧௨௨)

வேறு.

பொங்கியெழுத் திருத்தொண்டர் போற்றெடுப்பார் காற்றிசையு மங்கலனா ரியந்தழங்க மறைமுழங்க மழைமுழங்குஞ் சங்கபட கம்பேரி தாரைகா ளந்தான மெங்குமெழுத் தெதிரியம்ப லிருவிசம்பு கொடிதூர்ப்ப. (௧௨௦)

மலர்மாரி பொழிந்தியுய மங்கலவாழ்த் தினிதிசைப்ப வலர்வாசப் புனற்குடங்க ளாணிவிளக்குத் தூபமுட னிலைமீடு தோரணங்க ணிரைத்தடியா ரெதிர்கொள்ளக் கலைமலை மதிச்சடையா ரிடம்பலவுங் கைதொழுவார். (௧௨௧)

தெண்டிரைகுழ் கடற்கானற் றிருவகத்தி யான்பள்ளி யண்டர்பிரான் கழல்வணங்கி யருந்தமிழ்மா மறைபாடிக் கொண்டல்பயில் மணற்கோடு குழ்கோடிக் குழகர்தமைத் தொண்டருடன் றொழுதணைந்தார் தோணிபுரத் தோன்றலார். (௧௨௨)

கண்ணார்த் திருநுதலார் மகிழ்த்தகடிக் குளமிறைஞ்சி யெண்ணார்த் திருவிடம்பா வனமேத்தி யெழுந்தருளி மண்ணார்த் பதிபிறவு மகிழ்தருமன் பால்வணங்கிப் பண்ணார்த் தமிழ்பாடிப் பரவியே செல்கின்றார். (௧௨௩)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௩௩

திருவுசாத் தானத்துத் தேவர்பிரான் கழல்பணிந்து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிக மால்போற்றும் படிபாடி
யிருவினையும் பற்றறுப்பா ரெண்ணிறந்த தொண்டருடன்
பெருகுவிருப் பினராகிப் பிறபதியும் பணிந்தணைவார். (௬௨௪)

கருங்கழிவே லைப்பாலைக் கழிநெய்தல் கடந்தருளித்
திருந்தியசீர்ப் புனனுட்டுத் தென்மேல்பாற் றிசைநோக்கி
மருங்குமிடை தடஞ்சாவி மாடுசெறி குலைத்தெங்கு
நெருங்கிவளர் கமுகுடுத்த கிதைமருத வழிச்சென்றார். (௬௨௫)

சங்கங்கள் வயலெங்குஞ் சாலிகழைத் கரும்பெங்கும்
கொங்கெங்கு கிதைகமலக் குளிர்வாசத் தடமெங்கு
மங்கக்கே யுழவர்குழா மார்க்கின்ற வொலியெங்கு
மெங்கெங்கு மலர்ப்படுக ரிவைகழிய வெழுந்தருளி. (௬௨௬)

தடமெங்கும் புனல்குடையுந் தையலார் தொய்யினிற
மிடமெங்கு மந்தணர்க ளோதுகிடை யாகநிலை
மடமெங்குந் தொண்டர்குழா மனையெங்கும் புனைவதுவை
நடமெங்கு மொலியோவா நற்பதிக ளவைகடந்து. (௬௨௭)

நீர்நாடு கடந்தருளி நெடுமபுறவிற் குறும்புதல்கள்
கார்நாடு முகைமுல்லைக் கடிநாறு நிலங்கடந்து
போர்நாடுஞ் சிலைமறவர் புன்புலவைப் பிடைபோகிச்
சீர்நாடு தென்பாண்டி நன்னாடு சென்றணைவார். (௬௨௮)

மன்றன்மலர்ப் பிறங்கன்மருங் கெறிந்துவரு நதிகன்பல
சென்றணைந்து கடந்தேறித் திரிமருப்பின் கலைபுணர்மாண்
கன்றுதெறித் தெனவுகைக்குங் கானவதர் கடந்தணைந்தார்
கொன்றைநறுஞ் சடைமுடியார் மகிழ்ந்ததிருக் கொடுங்குன்றம். (௬௨௯)

கொடுங்குன்றத் தினிதமர்ந்த கொழும்பவளச் செழுங்குன்றை
யடுங்குன்ற முரித்தாரை வணங்கியருந் தமிழ்பாடி
நெடுங்குன்றும் படர்காணு கிதைநாடுங் கடந்துமதி
தொடுங்குன்ற மதினமதுரைத் தொன்னகர்வத் தணைகின்றார். (௬௩௦)

வேறு.

இந்நிலை யிவர்வந் தெய்த வெண்பெருங் குன்ற மேவு
மந்நிலை யமணர் தங்கட் கழிவுமுன் சாற்ற லுற்றுப்
பன்முறை வெருக்கொண் டெள்ளம் பதைப்பத்திக் கனக்க ளோடுங்
துன்னியித் தங்களங்கு நிகழ்ந்தன சொல்ல லுற்றும். (௬௩௧)

பள்ளிகண் மேலு மாடு பயிலமண் பாழி மேலு
மொள்ளித முசோகின் மேலு முணவுசெய் கவளங் கையிற்
கொள்ளுமண் டபங்கண் மேலுங் கூகையோ டார்கை தீய
புள்ளின மான தம்மிற் பூசலித் டழிவு சாற்றும். (௬௩௨)

பீலியுந் தடுக்கும் பாயும் பிடித்தவை வழுவி வீழக்
கால்களுந் தடுமர் ருடிக் கண்களு யிடமே யாடி
மேல்வரு மழிவுக் காட வேறுகா ரணமுங் காணார்
மாறுமுந் தறிவு கெட்டு மயங்கின ரமண ரெல்லாம். (௬௩௩)

௧௩௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

கத்தியர் தம்மிற் ருமே கண்ணறொழி கலாங்கன் கொள்ள
கத்தவர் நமணர் தம்மின் மாறுகொண் றே செய்ய
முத்தைய வுரையிற் கொண்ட பொறைமுத லவையும் விட்டுச்
நினைவியிற் செற்ற முன்னாந் திருணத் தலைநின் றார்கன்.

(௧௩௨)

இப்படி யமணர் வைகு மெப்பெயர்ப் பதியு மெய்து
மெப்பிதுத் பாத மெல்லா மொருவரி னொருவர் கூறி
மெய்ப்படு திக் னாவும் வேறுவே ருகக் கண்டு
செப்புவான் புறத்து னோருக் தென்னவன் மதுரை சேர்ந்தார்.

(௧௩௩)

அச்சுக் தன்னில் வாழ்வார் புறம்புநின் றிணைவார் கூடி
மன்னவன் நன்குருங் கூறி மருண்டவுன் னத்த ராகித்
துன்னிய வழுக்கு மெய்யிற் றானிலார் பலரு மீண்டி
பின்னன கனவு கண்டோ மெனவெடுத் தியம்ப லுற்றார்.

(௧௩௪)

சீர்மலி யசோகு தன்தீழிருத்தகந் தேவர் மேலே
வேரொடும் பறித்து விழக் கண்டன மதன்பின் னை
வேர்கொண்முக் குடைபுந் தாழு மெழுந்துகை நாற்றிப் போக
ஆருளோ ரோடிக் காணக் கண்டன மென்று ரைப்பார்.

(௧௩௫)

குண்டுகை தகர்த்துப் பாயும் பீறியோர் ரூத்தி யோடப்
பண்டிதர் பாழிநின்றங் கழுதைமேற் படர்வார் தம்மி
னொண்டொடி யியக்கி யாரு முனையிட்டுப் புலம்பி யோடக்
கண்டன மென்று சொன்னார் கையறு கவலை யுற்றார்.

(௧௩௬)

கானிடை நட்ட மடெங் கண்ணுத றெண்ட ரெல்லா
மீனவன் மதுரை தன்னில் விரவிடக் கண்டோ மென்பார்
கோனவன் ருணம் வெய்ய கொழுந்தமுன் முழுக்கக் கண்டோ
மானபி னெழவுங் கண்டோ மதிசய மிதுவா மென்பார்.

(௧௩௭)

மழவிடை யினங்கன் றென்று வந்துநங் கழகந் தன்னை
புழறிடச் சிதறி யோடி யொருவருந் தடுக்க வஞ்சி
விழவொரு புகலு மின்றி மேதினி தன்னை விட்டு
சிழவிலா மரங்கனேறி நின்றிடக் கண்டோ மென்பார்.

(௧௩௮)

ஆவதென் பாலி காளிக் கனாத்திற மடிகண் மார்க்கு
மேலிய நிங்கு தன்னை வினைப்பது திடமேயென்று
நோவுறு மனத்த ராகி நுகர்பெரும் பதமுங் கொள்ளார்
யாவது செயலென் றெண்ணி யிடருமுந் தழுங்கி னார்கன்.

(௧௩௯)

அங்வுகை யவர்க னெல்லா மங்கிலை மையர்களாகச்
சைவான் மரபில் வந்த தடமயின் மடமென் சாயற்
பைவன ரரவே ரல்குந் பாண்டிமா தேவி யார்க்கு
மெய்வுகை யமைச்ச னார்க்கும் விளங்குநன் னியித்த மேன்மேல்.

(௧௪௦)

அவ்விலா மகிழ்ச்சி காட்டு மரும்பெரு நியித்த மெய்த
வுளமகிழ்வு ணருங் காலை புலகெலா முய்ய வந்த
வனரொளி ஞான முண்டார் வந்தனைந் தருளும் வார்த்தை
விளர்வுறு மோகை கூறி வந்தவர் மொழியக் கேட்டார்.

(௧௪௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௩௫

அம்மொழி விளம்பி னோர்க்கு வேண்டுவ வடையால்
மெய்மையில் விளங்கு காதல் விருப்புறு வென்ன மோங்கத்
தம்மையு மறியா வண்ணங் கைமிக்குத் தழைத்துப் பொங்கி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூட மேவிய சிறப்பின் மிக்கார். (௧௪௪)

மங்கையர்க் கரசி யார்பால் வந்தடி வணங்கி நின்ற
கொங்கலர் தெரிய லாராங் குலச்சிறை யாரை நோக்கி
நங்கடம் பிரானு ராய ஞானபோ னகர்மூன் பெய்தி
யிங்கெழுந் தருள வுய்த்தோ மெனவெதிர் கொள்ளு மென்றார். (௧௪௫)

மன்றலங் குழலி னாரை வணங்கிப் போந் தமைச்ச னாரும்
வென்றிவே லரச னுக்கு முறுதியே யெனவி ரைந்து
பொன்றிகழ் மாட வீதி மதுரையின் புறத்துப் போகி
யின்றமிழ் மறைதந் தாரை யெதிர்கொள வெய்துங் காலை. (௧௪௬)

அம்புய மலரான் போல்வா ளாலவா யமர்த்தார் தம்மைக்
கும்பிட வேண்டு மென்று கொற்றவன் தனக்கும் கூறித்
தம்பரி சனங்கள் சூழத் தளித்தடை யோடுஞ் சென்று
கம்பரை வணங்கித் தாழு நல்வர வேற்று நின்றார். (௧௪௭)

உ வ று.

திருநிலவு மணிமுத்தின் சிவிகையின்மேற் சேவித்து
வருநிலவு தருமதிபோல் வளரொளியெனக் குடைநிழற்றப்
பெருகொளிய திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாம் பெருகிவர
வருன்பெருக வருஞானத் தழுதுண்டா ரீணகின்றார். (௧௪௮)

துந்துகண் முதலாய னாரியங்கள் கிளராமே
யந்தணரா மாதவர்க ளாயிரமா மறையெடுப்ப
வந்தெழும்வ் கலநாத மாதிரமுட் படமுழங்கச்
செந்தமிழ்மா ருதமெதிர்கொண் டெம்மருக்குஞ் சேவிப்ப. (௧௪௯)

பண்ணியவஞ் சீனைத்தவத்தாற் பஞ்சவனுட் டிடைப்பரந்த
வெண்ணிலம னெனும்பாவ விருஞ்சீனை யிரிந்தோட
மண்ணுவக மேயன்றி வாணுலகுஞ் செய்தபெரும்
புண்ணியத்தின் படையெழுச்சி போலெய்தும் பொலிவெய்த. (௧௫௦)

துன்னுமுழு வுடற்றுகளாற் குழுமுணர் வின்றிறுகளா
வன்னெறியிற் செறிந்தடைந்த வமண்மாசு கழுவுதற்கு
மன்னியொளிர் வெண்மையினாற் றாய்மையினால் வருதியர்தங்
கன்னிநாட் டிடைக்கங்கை யணந்ததெனுங் கவின்காட்ட. (௧௫௧)

பானல்வயற் றமிழ்நாடு பழிநாடும் படிபரந்த
மானயிலா வமணென்னும் வல்லிருள்போய் மாய்வதனுக்
கானபெரு கொளிப்பரப்பா லண்டமெலாக் கொண்டதொரு
ஞானமணி விளக்கெழுந்து வருவதென நலம்படைப்ப. (௧௫௨)

புரசவையக் கடகளிற்றுப் பூழியர்வண் டமிழ்நாட்டுத்
தரைசெய்தவப் பியன்வினங்கச் சைவநெறி தழைத்தோங்க
வுரைசெய்திருப் பேர்பலவு முதுமணிச் சின்னமெலாம்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற. (௧௫௩)

௩௩௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வேறு.

இப்பரி சண்புஞ் சண்பையர் பெருமா நெழுந்தரு ளும்பொழு திசைக்கு
மொப்பினித் திலப்பொற் றனிப்பெருங் காள் முலகுய்ய வொலித்தெழு மோசை
செப்பரும் பெருமைக் குலச்சிறை யார்தஞ் செவிநிறை யமுதெனத் தேக்க
வப்பொழு தறிந்து தலத்தின்மேற் பணிந்தே யளப்பருங் களிப்பின ரானார். (௬௭௪)

அஞ்சலி குவித்த கரங்களுச் சூலமே லணைந்திடக் கடிதுசென் றணைவார்
நஞ்சணி கண்டர் தந்திரு மகனா ருடனவரு நற்றவக் கடலை
கெஞ்சினி னிறைந்த வார்வமுன் செல்லக் கண்டுநீ ணிலத்திடைத் தாழ்ந்து
பஞ்சவர் பெருமான் மந்திரித் தலைவர் பாங்குற வணைந்துமுன் பணிந்தார். (௬௭௫)

நிலமிசைப் பணிந்த குலச்சிறை யாரை நீடிய பெருந்தவத் தொண்டர்
பலருமுன் னணைந்து வணங்கிமற் றவர்தாம் படியினின் றெழாவகை கண்டு
மலர்மிசைப் புத்தேன் வழிபடும் புகலி வைதிக சேகரர் பாசங்
குலவியிங் கணைந்தார் தென்னவ னமைச்சர் குலச்சிறை யாரெனக் கூற. (௬௭௬)

சிரபுரச் செல்வ ரவருரை கேட்டுத் திருமுகத் தாமரை மலர்த்து
விரவொளி முத்தின் சிவிகைநின் றிழித்து விரைந்துசென் றவர்கமை யணைந்து
கரகம லங்கன் பற்றியே யெடுப்பக் கைதொழு தவருமுன் னிற்ப
வரமிகு தவத்தா லவரையே கோக்கி வள்ளலார் மதுரவாக் களிப்பார். (௬௭௭)

செம்பியர் பெருமான் குலமகளார்க்குத் திருத்திய சிந்தையீ ருமக்கு
நம்பெரு மான்நன் திருவருள் பெருகு நன்மைதான் வாலிதே யென்ன
வம்பல ரலங்கன் மந்திரி யாரு மண் டிசைத் தாழ்த்தடி வணங்கித்
தம்பெருந் தவத்தின் பயனணை யார்க்குத் தன்மையா சிலபுரைக் கின்றார். (௬௭௮)

சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமு மினியெதிர் காலத்தின் சிறப்பு
யின்றெழுந் தருள் பெற்றபே ரிதனா லென்றைக்குத் திருவருளுடையோ
நன்றியி னென்றிய லழுத்திய காடு நற்றமிழ் வேந்தனு முய்த்து
வென்றிகொ டிருநீற் றொரியினில் விளங்கு மேன்மையும் படைத்தன மென்பார். (௬௭௯)

இக்கெழுந் தருளும் பெருமைகேட் டருளி யெய்துதற் கரியபே நெய்தி
மங்கையர்க் கரசி யாருநம் முடைய வாழ்வெழுந் தருளிய தென்றே
யங்குநீ ரெதிர்சென் றடிபணி யீரென் றருள்செய்தா ரெனத்தொழு தார்வம்
பொங்கிய களிப்பான் மீளவும் பணிந்து போற்றினார் புரவல னமைச்சர். (௬௮௦)

ஆங்கனம் போற்றி யடிபணித் தவர்மே லளவிலா வருன்புரி கருணை
தாங்கிய மொழியாற் றருவன விளம்பித் தலையாந் தருளும்ப் பொழுதி
லோக்கெயில் புடைசூழ் மதுரைதோன் றுதலா முயர்தவத் தொண்டரை நோக்கி
யீங்குநம் பெருமான் திருவால் வாய்மற் றெம்மருங் கினதென வினவ. (௬௮௧)

அன்பரா யவரமுன் பணித்தச் சடியா ரண்ணலா சடியிணை வணங்கி
முன்புநின் றெடுத்த கைகளாற் காட்டி முருகலர் சோலைகள் சூழ்ந்து
யின்பொலி விசம்பை யான்குரீள் கொழிசூழ் வியனெடுங் கோபுரத் தோன்று
மென்பணி யணிவா ரினிதமர்ந் தருளுந் திருவால் வாயிது வென்றார். (௬௮௨)

தொண்டர்தாம் போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு துணைமலர் கரங்குவித் தருளி
மண்டுபே ரன்பான் மண்மிசைப் பணிந்து மங்கையர்க் கரசியென் றெடுத்தே
யெண்டிசை பரவு மாலவா யாவ திதுவேபென் திருவர்தம் பணியுங்
கொண்டமை சிறப்பித் தருளினற் பதிகம் பாடினார் குவலயம் போற்ற. (௬௮௩)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௩௭

பாடிய பதிகம் பரவியே வந்து பண்புடை யடியவ ரோடு
தேமோ லயனுக் கரியவர் மகிழ்ந்த திருவால வாய்மருங் கணைந்து
நீயெர் செல்வக் கோபுர மிறைஞ்சி நிறைபெரு விருப்புடன் புக்கு
மாடுகுழ் வலங்கொண் டெடையவர் கோயின் மந்திரி யாருடன் புகுந்தார். (௧௧௪)

வேறு.

ஆளு மங்கண ராலவா யமர்ந்தினி திருந்த
காள கண்டரைக் கண்களின் பயன்பெறக் கண்டு
நீள வந்தெழு மன்பிறை பணிந்தெழு நிறையார்
மீள வும்பல முறைநில முறவிழுந் தெழுவார். (௧௧௫)

அங்க மெட்டினு மைந்தினு மளவின்றி வணங்கிப்
பொங்கு காதலின் மெய்ம்மயிர்ப் புளகமும் பொழியுஞ்
செங்க ணீர்தரு மருவியுந் திகழ்திரு மேனி
யெங்கு மாகின் தேத்தினார் புகலியா ரிறைவர். (௧௧௬)

நீல மாமிடற் றுலவா யானென நிலவு
மூல மாகிய திருவிருக் குக்குறண் மொழிந்து
சீல மாதவத் திருத்தொண்டர் தம்மொடுந் திளைத்தார்
சாலு மேன்மையிற் றிலச்சங்கப் புலவனார் தம்முன். (௧௧௭)

சேர்த்து மின்னிசைப் பதிகமுந் திருக்கடைக் காப்புச்
சாத்தி நல்லிசைத் தண்டமிழ்ச் சொன்மலர் மாலை
பேர்த்து மின்புறப் பாடிவெண் பிறையணி சென்னி
மூர்த்தி யார்கழல் பரவியே திருமுன்றி லணைய. (௧௧௮)

பிள்ளை யாரெழுந் தருளிமுன் புகுதுமப் பொழுது
வெள்ள நீர்பொதி வேணியார் தமைத்தொழும் விருப்பா
லுள்ள ணைந்திட வெதிர்செலா தொருமருங் கொதுங்குந்
தெள்ளு நீர்வழித் தெரிவையார் சென்றுமுன் பெய்த. (௧௧௯)

மருங்கின் மந்திரி யார்பிள்ளை யார்கழல் வணங்கிக்
கருங்கு முற்கற்றை மேற்குவி கைத்தளி ருடையார்
பருங்கை யானைவாழ் வளவர்கோன் பாவையா ரென்னப்
பெருங்க ளிப்புடன் விரைந்தெதிர் பிள்ளையா ரணைந்தார். (௧௨௦)

தென்ன வன்பெருந் தேவியார் சிவக்கன்றின் செய்ய
பொன்ன டிக்கம லங்களிற் பொருந்தமுன் வீழ்ந்தார்
மன்னு சண்பையர் வள்ளலார் மகிழ்சிறந் தளிக்கு
மின்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பொடுந் திருக்கையா லெடுத்தார். (௧௨௧)

ஞான போனக ரெதிர்தொழு தெழுந்தந் தவத்து
மானி யார்மனக் கருத்துமுற் றியதென மதித்தே
பான லங்கண்க ணீர்மல்கப் பவளவாய் குழறி
யானு மென்பதி புஞ்செய்த தவமென்கொ லென்றார். (௧௨௨)

யாழின் மென்மொழி யார்மொழிந் தெதிர்கழல் வணங்கக்
காழி வாழுவந் தருளிய கவுணியர் பிரானுஞ்
குழு மாகிய பரசம யத்திடைத் தொண்டு
வாழு நீர்மையீ ருமைக்காண வந்தன மென்றார். (௧௨௩)

௩௩௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார்புராணம்.

இன்ன வாறநுன் செய்திடத் தொழுதடி வீழ்ந்தார்
மன்னு மந்திரி யார்வரு திறமெலா மொழிய
வன்ன மென்னடை யார்தமக் கருள்செய்து போக்கித்
துன்னு மெய்த்தொண்டர் குழுவந் தருளுமப் பொழுது. (௬௭௪)

செல்வ மல்கிய திருவால வாயினிற் பணிசெய்
தல்கு தொண்டர்கள் பிள்ளையார் மருங்கணைந் திறைஞ்சி
மல்கு காரம ணிருள்கெட வீங்குவந் தருள
வெல்லு யிறவஞ் செய்தன மெனவெழுத் திசைத்தார். (௬௭௫)

அத்தி ருத்தொண்டர் தங்களுக் கருண்முக மளித்து
மெய்த்த காதலி னவரொடும் புறத்தினின் மேலிச்
சித்த மின்புறு மமைச்சுனர் திருமடங் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத் தொடியினி தமர்ந்தார். (௬௭௬)

பரவு காதலிற் பாண்டிமா தேவியா ரருளால்
விரவு நண்பொடு குலச்சிறை யார்லிருந் தளிப்பச்
சிரபு ரத்துவந் தருளிய செல்வரங் கிருந்தா
ரிரவி மேற்கட லணைத்தன நெல்லிவந் தணைய. (௬௭௭)

வழுதி மாநக ரதனிகை மாமறைத் தலைவர்
பழுதில் சீரடி யாருடன் பகல்வரக் கண்ட
கழுது போல்வருங் காரமண் குண்டர்கள் கலங்கி
யழுது மையிருட் கிருளென வீண்டின ரொருபால். (௬௭௮)

அங்கண் மேவிய சமணர்கள் பிள்ளையா ரமர்ந்த
துங்க மாமடந் தன்னிகைத் தொண்டர்தங் குழாங்க
ளெங்கு மோதிய திருப்பதி கத்திசை யெடுத்த
பொங்கு பேரொலி செலிப்புலம் புக்கிடப் பொருராய். (௬௭௯)

மற்றிவ் வான்பழி மன்னவன் மாறனை யெய்திச்
சொற்று மென்றுதஞ் குழ்ச்சியு மொருபடி துணிவார்
கொற்ற வன்கடை காவலர் முன்சென்று குறுகி
வெற்றி வேலவர்க் கெங்களை விளம்புவீ ரென்றார். (௬௮௦)

வாயில் காவலர் மன்னவன் றனையெதிர் வணங்கி
யாய மாகிவந் தடிக்கண்மா ரணைத்தன ரென்ன
வேயி னுணை வாறென வவருஞ்சென் றிசைத்தார்
பாயி னுலுடன் மூடுவார் பதைப்புடன் புக்கார். (௬௮௧)

புக்க போதவ ரழிவுறு மனத்திடைப் புலர்ச்சி
யிக்க தன்மையை வேந்தனுங் கண்டெதிர் வினவி
யொக்க நீர்திரண் டணைவதற் குற்றதென் னென்னத்
தக்க தல்லதிக் கடுத்தது சாற்றுதற் கென்றார். (௬௮௨)

ஆவ தேனுமக் கடுத்தது கூறுவீ ரென்று
காவ லன்பரிந் துரைத்தலங் காரமண் கையர்
மாவ்லாபுன்றன் மதுரையிற் சைவவே தியர்தா
மேவ லாலின்று கண்டுமுட் டியாமென்று வினம்ப. (௬௮௩)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

நங்கு

என்று கூறுவங் கேட்டுமுட் டியானுமென் றியம்பி
நன்று நல்லறம் புரிந்தவா நானென்று நடுவான்
கன்று முள்ளத்த னாகியக் கண்ணுத லடியா
நின்று மாநக ரணைந்ததென் னவர்களையா ரென்றான்.

(சுஅச)

மாலே வெண்குடை வளவர்கோ ணட்டுவண் புகலிச்
சூல பாணிபான் ஞானம்பெற் றுனென்று சுருதிப்
பால னன்பர்தங் குழாத்தொடும் பனிமுத்தின் சிலிகை
மேல ணைந்தன னெங்களை வாதினில் வெல்ல.

(சுஅதி)

என்று கூறுவா ரித்திற முன்புதா மறிந்த
தொன்று மங்கொழி யாவகை யுரைத்தலுந் தென்னன்
மன்ற லம்பொழிற் சண்பையார் வள்ளலார் நாமஞ்
சென்று தன்செவி நிறைத்தலுஞ் செயிர்த்துமுன் சொல்வான்.

(சுஅசு)

மற்ற மாமறை மைந்தனிம் மருங்கணைந் தானே
லுற்ற செய்தொழி லியாதுசெய் கோமென வுரைப்பச்
செற்ற மீக்கொண்ட சிந்தையுஞ் செய்கையுமுடையோர்
கொற்ற மன்னவன் மொழிக்கெதிர் குறித்துரை செய்வார்.

(சுஅள)

வந்த வந்தணன் நன்னை நாம் வலிசெய்து போக்குஞ்
சிந்தை யன்றியச் சிறுமறை யோனுறை மடத்தில்
வெந்த முற்பட விஞ்சைமந் திரத்தொழில் விளைத்தா
லிந்த நன்னக ரிடத்திரா னேகுமென் றிசைத்தார்.

(சுஅஅ)

வேறு.

ஆவதொன் றிதுவே யாகி லதனையே லிரைந்து செய்யப்
போவதென் றவரைப் போக்கிப் பொய்பொரு ளாகக் கொண்டான்
யாவது முரையா டாதே யெண்ணத்திற் கவலை யோடும்
பூவண யமளி புக்கான் பொங்குகழிற் றேவி சேர்ந்தான்.

(சுஅக)

மன்னவ னுரைப்ப தின்றி யிருக்கமா தேலி யார்தா
மென்னுயிர்க் குயிரா யுள்ள விறைவீ யுற்ற தென்னே
முன்னுள மகிழ்ச்சி யின்றி முகம்புலர்ந் திருந்தா யின்று
பன்னிய வுள்ளத் தெய்தும் பருவர லருள்செ யென்றார்.

(சுஅஃ)

தேவியார் தம்மை நோக்கித் தென்னவன் கூறு கின்றான்
காவிரீள் கண்ணி னாய்கேள் காவிரி நாட்டின் மன்னுந்
தாலில்சீர்க் கழுமலத்தான் சங்கர னருள்பெற் றிருகு
மேவினா னடிகண்மாரை வாதினில் வெல்ல வென்று.

(சுஅக)

வெண்பொடி பூசந் தொண்டர் விரவினா ரவரை யெல்லாங்
கண்டுமுட் டடிகண் மார்கள் கேட்டுமுட் டியானுங் காதல்
வண்ணத் துதைந்த கோதை மானியே யிருகு வந்த
பண்புமற் றிதுவே யாகும் பரிசுவே றில்லை யென்றான்.

(சுஅஉ)

மன்னவ னுரைப்பக் கேட்டு மங்கையர்க் கரசி யார்தா
நின்னிலை யிதுவே யாகி னீடிய தெய்வத் தன்மை
யன்னவர் வாது செய்தால் வென்றவர் பக்கஞ் சேர்ந்து
துன்னுவ துறுதி யாகுஞ் சுழிவுறேன் மன்ன வென்றார்.

(சுஅஉ)

கூசூர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

சிந்தையிற் களிப்பு மிக்குத் திருக்கழு மலத்தார் வேந்தர்
வந்தவா நெம்மை யான வெனவரு மகிழ்ச்சி யோடுங்
கொந்தவர் குழலான் போதக் குலச்சிறை யாரங் கெய்த
விந்தான் மாற்ற மெல்லா மவர்க்குரைத் திருந்த பின்னர். (கூகச)

கொற்றவ னமைச்ச னொங் கைதலை குவித்து நின்று
பெற்றனம் பின்ன யாரிங் கணைந்திடப் பெறும்பே நென்பா
ரிற்றைநா ளீச னன்பர் தம்மைநா யிறைஞ்சப் பெற்றோ
மற்றினிச் சமணர் செய்யும் வஞ்சனை யறியே மென்றார். (கூகடு)

மானியார் தாமு மஞ்சி வஞ்சகப் புலையர் தாங்க
ளீனமே புரிய வல்லார் செய்வதென் னுமென் நெண்ணி
ஞானசம் பந்தர் தம்பா னன்மையல் லாத செய்ய
ஆனம்வந் தடையில் யாமு முயிர் துறந் தொழிவ தென்றார். (கூகக)

இவாநிலை யிதுவே யாக விலங்குவேற் நென்ன னான
வவனிலை யதுவா மநா ளாகுந் தந் நிலையா தென்னிற்
நவமறைந் தல்ல செய்வார் தங்கண்மந் திரத்தாற் செந்தி
சிவநெறி வனர்க்க வந்தார் திருமடஞ் சேரச் செய்தார். (கூக௭)

வேறு.

ஆதி மந்திர மஞ்செழுத் தோதுவார் நோக்கு
மாதிரத்தினு மற்றைமந் திரவிதி வருமே
பூதி சாநுநர் மடத்திற்கும் புனைந்தசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண் குண்டர்க டனார்தார். (கூக௮)

தனாந்து மற்றவர் தாஞ்செய்த தீத்தொழில் சரியக்
கிளர்ந்த வச்சமுன் கெழுமிய கீழ்மையோர் கூடி
விளங்கு ணீண்முடி வேந்தனீ தறியினம் மேன்மை
புனங்கொ ளானமர் விருத்திபு மொழிக்குமென் னுணர்வார். (கூக௯)

மந்திரச்செயல் வாய்த்தில மற்றினிச் செய்யும்
புந்தி யாவதிங் கிதுவெனப் பொதிதழற் கொடிபுக்
கந்தன் மாதவர் திருமடப் புறத்தய விருன்போல்
வந்து தந்தொழில் புரிந்தனர் வஞ்சனை மனத்தோர். (கூக௯)

திரும டப்புறச் சுற்றினிற் றீயபா தகத்தோர்
மருவு வித்தவத் தொழில்வெளிப் படுதலு மறுகிப்
பரிசு னத்தவர் பதைப்பொடுஞ் சிதைத்தது நீக்கி
யருக ரித்திறம் புரிந்தமை தெளிந்துசென் றணைவார். (கூக௯)

கழும லப்பதிக் கவுணியர் சுற்பகக் கன்றைத்
தொழுது னின்றமண் குண்டர்செய் திங்கினைச் சொன்ன
பொழுது மாதவர் துயிலுமித் திருமடப் புறம்பு
பழுது செய்வதே பாலிக னெனப்பரிந் தருளி. (கூக௯)

என்பொ ருட்டவர் செய்ததிக் காயினு மிறையோ
னன்ப ருக்கெய்து மோவென்று பின்னைபு மச்ச
முன்பு ரப்பின்பு முனிவுற முத்தமிழ் விரகர்
முன்பு ரக்குமெய்ம் முறைவழு வெனமனங் கொண்டார். (கூக௯)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௪௧

வெய்ய தீங்கிது வேந்தன்மேற் றெனும்விதி முறையாற்
செய்ய நே திரு வாலவா யெனுந்திருப் பதிகஞ்
சைவர் வாழ்மடத் தமணர்க ளிட்டதீத் தழல்போய்ப்
பைய வேசென்று பாண்டியற் காகெனப் பணித்தார். (௭௦௪)

வேறு.

பாண்டிமா தேவியார் தமது பொற்பிற் பயிலுநெடு மங்கலநான் பாது காத்து
மாண்டகையார் குலச்சிறையா ளன்பி னாலு மரசன்பா லபராத முறுத லாலு
மீண்டுசிவ நெறியடையும் விதியி னாலும் வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலி வேந்தர்
திண்டியிடப் பேறுடைய னாத லாலுந் தீப்பிணியைப் பையவே செல்க வென்றார். ()

வேறு.

திருந்தி சைப்பதி கத்தொடை திருவால வாயின்
மருந்தி னைச்சண்பை மன்னவர் புனைந்திட வருளால்
விரிந்த. வெந்தழல் வெம்மைபோய்த் தென்னனை மேவிப்
பெருந்த முற்பொதி வெதுப்பெனப் பெயர்பெற்ற தன்றே. (௭௦௫)

செய்ய மேனியர் திருமக னாருறை மடத்தி
னைபு முள்ளத்த ராயமண் கையர்தா நணுகிக்
கையி னாலெரி யிடவுடன் படுமெல்லி கரப்ப
வெய்ய வன்குண கடலிடை யெழுந்தனன் மீது. (௭௦௭)

இரவு பாதகர் செய்ததீங் கிரவிதன் மரபிற்
குரவ வோதியார் குலச்சிறை யாருடன் கேட்டுச்
சொபு ரப்பின்னை யாரையித் தீயவர் நாட்டு
வரவ னைத்தநா மாய்வதே யெனமன மயங்கி. (௭௦௮)

பெருகு மச்சமோ டாருயிர் பதைப்பவர் பின்பு
திரும டப்புற மருங்குதி தின்மையிற் றெளிந்து
கருமு ருட்டமண் கையர்செய் தீங்கிது கடைக்கால்
வருவ தெப்படி யாமென மனங்கொளும் பொழுது. (௭௦௯)

அரச னுக்குவெப் படுத்ததென் றருகுஞ் சுகிக
ளரைசெ யப்பதைத் தொருதனித் தேவியார் புருத
விரைவு மச்சமு மேற்கொளக் குலச்சிறை யாரும்
வரைசெய் பொற்புய மன்னவன் மருங்குவந் தீணந்தார். (௭௧௦)

வேந்த னுக்குமெய் விதிர்ப்புற வெதுப்புறு வெம்மை
காந்து வெந்தழற் கனமென மெய்யெலாங் கவர்ந்து
போந்து மாளிகைப் புறத்துநின் றூர்களும் புலர்ந்து
திந்து போம்படி யெழுந்தது விழுந்துட றிரங்க. (௭௧௧)

உணர்வு மாலிபு மொழிவதற் கொருபுடை யொதுங்க
வணைய லுற்றவ ரருகுந் தத்திடை யகலப்
புணரி ளங்கத லிக்குருத் தொடுதளிர் புடையே
கொணரி னுஞ்சுறுக் கொண்டவை நுண்டிக ளாக. (௭௧௨)

மருத்து னாலவர் தங்கன்பல் கலைகளில் வருத்த
திருத்த ருந்தொழில் யாவையுஞ் செய்யவு மேன்மே
லுருத்தெ முந்தவெப் புயிரைபு முருக்குவ தாகக்
கருத்தொழிந்துரை மறந்தனன் கௌரியர் தலைவன். (௭௧௩)

௩௪௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஆன வன்பிணி நிகழ்வுழி யமணர்க ளெல்லா
மீன வன்செயல் கேட்டலும் வெய்துயிர்த் தழிந்து
போன கங்குலிற் புருந்ததின் விளைவுகொ ளென்பார்
மான முன்றெரி யாவகை மன்னன்மாட் டணைந்தார். (௭௧௪)

வேறு.

மால்பெருக்குஞ் சமண்கையர் மருங்கு சூழ்ந்து வழுதிநிலை கண்டழிந்து வந்த
கோயின், மூலநெறி யறியாதே தங்க டெய்வ மொழிநவின்மற் திரங்கொண்டு முன்
னும் பின்னும், பீலிகொடுதைவருநற் கெடுத்த போது பிடித்தபீ லிகள்பிரம்பி னோடுந்
திந்து, மேலெரியும் பொரிசிதறி வீழக் கண்டு வெப்பினதி சயனோக்கி வெருவன்
மிக்கார். (௭௧௫)

கருகியமா சுடையாக்கைத் தீயோர் தங்கள் கைத்துங்கு குண்டுகைநீர் தெளித்
துக் காவா, யருகனே யருகனே யென்றென் றோதி யடல்வழுதி மேற்றெளிக்க வநீர்
பொங்கிப், பெருகுமெரி தழற்சொரிந்த நெய்போ லாகிப் பேர்த்துமொரு தழுவதன்
மேற் பெய்தாற் போல, பொருவருமிக் கிருமருங்கு ஸிராது போமென் றமணரைப்
பார்த் துரைத்தரச னுணர்வு சோர்ந்தான். (௭௧௬)

வேறு.

பாண்டிமா தேவி யாரும் பயமெய்தி யமைச்சர் பாரம்
பூண்டவர் தம்மை நோக்கிப் புகலியில் வந்து நம்மை
யாண்டுகொண் டவர்பாற் கங்கு லமணர்தாஞ் செய்த தீங்கு
மூண்டவா நினைய தாகி முடிந்ததோ வென்று கூற. (௭௧௭)

கொற்றவ னமைச்ச னொங் குலச்சிறை யாருந் தாழ்ந்து
மற்றிதன் கொடுமை யிந்த வஞ்சகர் மதில்கண் மூன்றுஞ்
செற்றவ ளன்பர் தம்பாற் செய்ததிக் கரசன் பாங்கு
முற்றிய திவர்க ளர்க்கின் முதிர்வதே யாவ தென்பார். (௭௧௮)

இருதிறத் தவரு மன்ன னெதிர்பணிந் திந்த வெப்பு
வருதிறம் புகலி வந்த வள்ளலார் மதுரை நண்ண
வருகர்கள் செய்த தீய வறுசித மதனால் வந்து
பெருகிய திதற்குத் தீர்வு பின்னையா ரருளே யென்று. (௭௧௯)

காயமு மனமு மாசு கழுவுதல் செய்யார் செய்யு
மாயமு மிந்த நோயை வளர்ப்பதே வளர்வெண் டிங்கண்
மேயவே ணியர்பான் ஞானம் பெற்றவர் விரும்பி நோக்கிற்
நீயலிப் பிணியே யன்றிப் பிறவியுந் தீரு மென்றார். (௭௨௦)

மீனவன் செவிய னாடு மெய்யுணர் வளிப்போர் கூற
ஞானசம் பந்த ரென்னு நாமமந் திரமுஞ் செல்ல
வானபோ தயர்வு தன்னே யகன்றிட வுமண ராரு
மானமில் லவரைப் பார்த்து மாற்றமொன் றுரைக்க லுற்றான். (௭௨௧)

மன்னவ னவரை நோக்கி மற்றிவர் செய்கை யெல்லா
மின்னவா நெய்து நோய்க்கே யேதுவா யினவென் றெண்ணி
மன்னிய சைவ நீதி மாமறைச் சிறுவர் வந்தா
லன்னவ ருனா லிந்நோ யகலுமே லறிவே னென்றான். (௭௨௨)

என்றுமுன் கூறிப் பின்னும் யானுற்ற பிணியைத் தீர்த்து
வென்றவர் பக்கஞ் சேர்வன் விரகுண்டே லழையு மென்ன
வன்றவ ருவகை பொங்கி யார்வத்தா லணையை நூக்கிச்
சென்றநீர் வெள்ளம் போலுங் காதல்வெள் ளத்திற் செல்வார். (௭௨௬)

பாயுடைப் பாத கத்தோர் திருமடப் பாங்கு செய்த
தீவினைத் தொழிலை நோக்கி யுள்ளழி திருவுள் ளத்தான்
மேயவத் துயர ிங்க விருப்புறு விரைவி னேடு
நாயகப் பிள்ளை யார்த நற்பதம் பணிவா ராகி. (௭௨௭)

மன்னவ னிடம்பை தீர மற்றவன் பணிமேற் கொண்டே
யன்னமென் னடையி னொரு மணிமணிச் சிவிகையேறி
மின்னிடை மடவார் குழு வேற்படை யமைச்ச னொரு
முன்னணைத் தேகச் சைவ முதல்வனார் மடத்தைச் சார்ந்தார். (௭௨௮)

திருமடஞ் சாரச் சென்று சேயரிக் கண்ணி னார்முன்
வருபரி யழிந்து ின்ற வமைச்சனார் வந்த பான்மை
சிரபுரப் பிள்ளை யார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்வீ ரென்னப்
பரிசனத் தவரும் புக்குப் பதமறிந் துணர்த்து கின்றார். (௭௨௯)

பாண்டிமா தேவியாரும் பரிவுடை யமைச்ச னொரு
மீண்டவந் தனைந்தா ரென்று விண்ணப்பஞ் செய்யச் சண்பை
யாண்டகை யாரு மீண்ட னழையுமென் றருளிச் செய்ய
மீண்டுபோந் தழைக்கப் புக்கார் விரைவுறு விருப்பின் மிக்கார். (௭௩௦)

உவறு.

ஞானத்தின் நிருவுருவை நான்மறையின் றனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்குங்
கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள். (௭௩௧)

கண்டபொழு தமண்கொடியோர் செய்தகடுங் தொழினினைந்தே
மண்டியகண் ணருவிரீர் பாயமலர்க் கைருவித்துப்
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தல முறவிழுந்தார்
கொண்டகுறிப் போடுநெடி துயிர்த்தழிந்த கொள்கையராய். (௭௩௨)

உரைகுழறி மெய்நடுங்கி யொன்றுமறிந் திலராகித்
தரையின்மிசைப் புரண்டயர்ந்து சரணகம லம்பற்றிக்
கரையில்கவ லைக்கடற்கோர் கரைபற்றி னார்போன்று
விரைவுறமெய் யன்பினால் விடாதொழிவார் தமைக்கண்டு. (௭௩௩)

அருமறைவாழ் பூம்புகலி யண்ணலா ரடிபூண்ட
வீருவரையுந் திருக்கையா லெடுத்தருளித் தேற்றிடவுந்
தெருமந்து தெளியாதார் தமைநோக்கிச் சிறப்பருளித்
திருவுடையீ ருங்கன்பாற் றிங்குளதோ வெனவினவ. (௭௩௪)

வெஞ்சமணர் முன்செய்த வஞ்சனைக்கு மிகவழிந்தே
யஞ்சினோர் திருமேனிக் கடாதென்றே யதுதீர்த்தோம்
வஞ்சகர்மற் றவர்க்குத் தீத்தொழில்போய் மன்னவன்பா
லெஞ்சலிலாக் கொடுவெதுப்பா யெழாரின்ற தெனத்தொழுது. (௭௩௫)

௩௬௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வெய்யதொழி லமன்னுண்டர் வினைக்கவரும் வெதுப்பவர்தாஞ்
செய்புமதி யாண்மைகளாற் நீராமைத் தீப்பினியான்
மையலுறு மன்னவன்முன் மற்றவரை வென்றருளி
ஹ்யுமெம துயிருமவ னுயிருமென வுரைத்தார்கள்.

(௭௩௩)

வேறு.

என்றவ ருரைத்த போதி லெழில்கொள்பூம் புகலி வேந்த
ரொன்றுநீ ரஞ்ச வேண்டா வுணர்விலா வமணர் தம்மை
யின்றுநீ ருவகை யெய்த யாவருங் காண வாதில்
வென்றுமீ னவனை வெண்ணீ றணிவிப்பன் விதியா லென்றார்.

(௭௩௪)

வேறு.

மொழிந்தருள வதுகேட்டு முன்னிறைஞ்சி முகமலர்வா
ரமுந்துமிடர்க் கடலிடைநின் றடியோமை யெடுத்தருளச்
செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேற் றென்றாடு செய்தவத்தா
லெழுந்தருளப் பேறுடையோ மென்பெரோ மெனத்தொழுவும்.

(௭௩௫)

வேறு.

ஆவது மழிவு மெல்லா மவர்செய லமண ராகும்
பாவகா ரிகளை நோக்கும் பழுதுட னீங்கி வெல்லச்
சேடியர் கொடியி னாந்தற் திருவுள்ள மறிவே னென்று
பூவலர் பொழில்குழ் சண்பைப் புரவலர் போது கின்றார்.

(௭௩௬)

வையக முய்ய வந்த வள்ளலார் மடத்தி னின்று
மெய்யணி நீற்றுத் தொண்டர் வெள்ளமுந் தாமும் போந்து
கையினை தலையின் மீது குவியக்கண் மலர்ச்சி காட்டச்
செய்யவார் சடையார் மேவுந் திருவால வாயுட் புக்கார்.

(௭௩௭)

நோக்கிட விதியி லாரை நோக்கியான் வாது செய்யத்
தீக்கனை மேனி யானே திருவுள மேயென் றெண்ணில்
பாக்கியப் பயனா யுள்ள பாலரா வாயர் மெய்ம்மை
நோக்கிவண் டயிழ்செய் மாலைப் பதிகந்தா னுவல லுற்றார்.

(௭௩௮)

கானிடை யாடுவாரைக் காட்டுமா வுரிமுன் பாடித்
தேனலர் கொன்றை யார்தற் திருவுள நோக்கிப் பின்னு
முனயில் வேத வேள்வி யென்றெடுத் துரையின் மாலை
மானபி லமணர் தம்மை வாதில்வென் றழிக்கப் பாடி.

(௭௩௯)

ஆலமே யமுத மாக வுண்டுவா னவர்க்க ளித்துக்
காலனை மார்க்கண் டர்க்காக் காய்ந்தனை யடியேற் கின்று
ஞாலின் புகழே யாக வேண்டினான் மறைக ளேத்துஞ்
செலமே யாலவாயிற் சிவபெரு மாணே யென்றார்.

(௭௪௦)

நாதர்தம் மருண்முன் பெற்று நாடிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்
போதுவார் பணிந்து போற்றி விடைகொண்டு புனித நீற்று
மேதரு கோலத் தோடும் விருப்புறு தொண்டர் சூழ
முதையிற் கபாட நீடு முதற்றிரு வாயில் சார்ந்தார்.

(௭௪௧)

அம்மலர்க் குழலி னார்க்கு மமைச்சர்க்கு மருள வேண்டிச்
செம்மணிப் பலகை முத்தின் சிவிகைமேற் கொண்ட போதி
லெம்மருங் கினிலுந் தொண்ட ரெடுத்தவார்ப் பெல்லை யின்றி
மும்மைநீ டிலக மெல்லா முழுதுட னிறைந்த தன்றே.

(௭௪௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணம். ஋சுநி

பல்லிய நாதம் பொங்கப் படர்திரு நீற்றின் சோதி
நல்லொளி வட்ட மாகி நண்ணிமேல் வருவ தென்ன
வில்வளர் தரளக் கோவை வெண்குடை நிழற்ற வெவ்வே
றெல்லையின் முத்தின் காளர் தாரைசங் கெங்கு மோத. (எசந)

கண்ணினுக் கணியா யுள்ளா ரொழுச்சியிற் காட்சி பெற்றார்
நண்ணிய சமயம் வேறு நம்பின ரொனினு முன்பு
பண்ணிய தவங்க ளென்கொல் பஞ்சவன் றஞ்ச மேவிப்
புண்ணிய மூர்த்தி வந்து மதுரையிற் புகுத வென்றார். (எசச)

தென்னவன் தேவி யாருந் திருமணிச் சிவிகை மீது
பின்வர வமைச்சர் முன்பு பெருந்தொண்டர் குழாத்துச் செல்லப்
பொன்னணி மாடவீதி யூடெழுந் தருளிப் புக்கார்
கன்னிநா டிடையான் கோயில் காழிநா டிடைய பிள்ளை. (எசஇ)

கொற்றவன் றன்பான் முன்பு குலச்சிறை யார்வந் தெய்திப்
பொற்றட மதில்குழ் சண்பைப் புரவலர் வரவு கூற
முற்றயர் சிறிது நீங்கி முழுமணி யணிப்பொற் பீட
மற்றவன் முடியின் பக்கத் திடுகென வல்ல னானான். (எசஈ)

மந்திரி யாரைப் பின்னு மெதிர்செல மன்ன னேவச்
சிந்தையுண் மகிழ்ந்து போந்தார் செயலையான் சமயத் துள்ளோர்
பைந்துண ரலங்கன் மன்னன் பரிசுகண் டிதுவோ பண்பா
னந்தனிச் சமயந் தன்னை காட்டுமா நென்று பின்னும். (எசஎ)

சின்னற நெறியை நீயே காத்தருள் செய்தி யாகி
லன்னவர் தம்மை யிங்கே யழைத்தனை யவரும் யாழு
முன்னுற வொக்கத் தீர்க்க மொழிந்துமற் றவரார் தீர்த்த
தென்னினு பியாமுந் தீர்த்தோ மாகவு மிசைவா யென்றார். (எசஅ)

பொய்தவ மாகக்கொண்ட புன்றலைச் சமணர் கூடற்
செய்தவப் பயன்வந் தெய்துஞ் செய்விமுன் னுறுதலாலே
யெய்திய தெய்வச் சார்வா லிருதிறத் தீருந் தீருங்
கைதவம் பேச மாட்டே னென்றுகை தவனுஞ் சொன்னான். (எசக)

என்றவ னுரைப்பக் குண்ட ரெண்ணங்கெட் டிருந்த வெல்லைத்
தென்றமிழ் நாடு செய்த செய்தவக் கொழுந்து போல்வார்
வன்றளிப் பவன முன்னர் வாயிலு ளீணந்து மாடு
பொன்றிகழ் தரளப் பத்திச் சிவிகைநின் றிழிந்து புக்கார். (எஃ0)

குலச்சிறை யார்முன் பெய்தக் கொற்றவன் தேவி யாருந்
தலத்திடை யிழிந்து சென்றார் தண்டமிழ் காட்டு மன்ன
னிலத்திடை வானி னின்று நீரிரு ணீங்க வந்த
கலைச்செழுந் திங்கள் போலுங் தவுணியர் தம்மைக் கண்டான். (எஃக)

கண்டவப் பொழுதே வேந்தன் கையெடுத் தெய்த நோக்கித்
தண்ணார் முடியின் பாங்கர்த் தபனியப் பீடங் காட்ட
வண்டமிழ் விரகர் மேவி யதன்மிசை யிருந்தார் மாயை
கொண்டவல் லமண ரொல்லாங் குறிப்பினு ள்ச்சங் கொண்டார். (எஃஉ)

௩௪௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

செழியனும் பின்னையார்தந் திருமேனி காணப் பெற்று
விழிபுற நோக்கலாலே வெம்மைநோய் சிறிது நீங்கி
யழிவுறு மன்னோர் நிற்க வந்தனர் வாழ்வை நோக்கிக்
கெழுவுறு பதியா தென்று விரும்புடன் கேட்டபோது.

(௭௫௩)

வேறு.

பொன்னிவளந் திருநாட்டுப் புனற்பழனப் புறம்பணைசூழ்
கன்னிமதிற் கழுமலநாக் கருதுமூ ரெனச்சிறந்த
பன்னிரண்டு பெயர்பெற்றுப் பரவியசொற் நிறுப்பதிக்
தென்னவன்முன் பருள்செய்தார் திருஞான சம்பந்தர்.

(௭௫௪)

பின்னையார் செம்பொன்மணிப் பீடத்தி லிருந்தபொழு
துள்ளிசிறை பொருமையின லுழையிருந்த காரமணர்
கொள்ளுமனத் திடையச்ச மறைத்துமுகங் கோபத்தீத்
துள்ளியெழு மெனக்கண்கள் சிவந்துபல சொல்லுவார்.

(௭௫௫)

காலையெழுவ் கதிரவனைப் புடைசூழுவ் கருமுகிப்போற்
பீலிசேர் சமண்கையர் பின்னையார் தமைச்சுழ்வா
ரேலவே வா தினால் வெல்வதனுக் கெண்ணித்தாய்
கோலுது லெடுத்தோதித் தலைநிமிர்ப்பக் குரைத்தார்கள்.

(௭௫௬)

பின்னையா ரதுகேனாப் பேசுக. நம் பொருளெல்லை
புள்ளவா நென்றருள ஆத்தைவாய்ப் பறிதலையர்
துள்ளியெழுந் தநேகராய்ச் சூழ்ந்துபத நிக்கதற
வொள்ளியையா ரதுகண்டு பொருராகி புண்ணடுங்கி.

(௭௫௭)

வேறு.

தென்னவன் நன்னை நோக்கித் திருமேனி யெளியர் போலு
மின்னருட் பின்னையார்மற் றிவருவ ரெண்ணி லார்கண்
மன்னகின் மயக்க மெங்கள் வள்ளலார் தீர நல்கும்
பின்னையிவ் வமணர் மூன்வார் வல்லரேற் பேச வென்றார்.

(௭௫௮)

மாறனு மவரை நோக்கி வருந்தனீ யென்று மற்றும்
வேறுவா தென்கொ லென்மேல் வெப்பொழித் தருகர் நீரு
மாறணி சடையி னாருக் கன்பரா மிவரு நீங்க
டேறிய தெய்வத் தன்மை யென்னிடைத் தெரிப்பீ ரென்றான்.

(௭௫௯)

ஞானவா ரமுத முண்டார் நற்றவத் திருவை யொத்த
மானினோர் விழியி னாய்கேண் மற்றெனைப் பாலென்று
நீகனி யஞ்ச வேண்டா நிலையிலா வமணர்க் கென்றும்
யானெளி யேன லேனென் றெழுந்திருப் பதிகம் பாடி.

(௭௬௦)

பெற்றியா ளருளிச் செய்த பின்னையார் தமக்கு முன்னஞ்
சுற்றுநின் றழைத்த லோவா வருகர்க்குந் தென்னர் தோன்ற
விறைநா னென்னை புற்ற பினியைநீ ரிகலித் தீருந்
தெற்றெனத் தீர்த்தார் வாதில் வென்றன ரென்று செப்ப.

(௭௬௧)

மன்னவன் மாற்றங் கேட்டு வடிவுபோன் மனத்து மாசு
துன்னிய வமணர் தென்னர் தோன்றலை நோக்கி நாய்க
ளுன்னுடம் பதனில் வெப்பை யொருபுடை வாமபாக
முன்னமந் திரித்துத் தெய்வ முயற்சொற் தீர்த்து மென்றார்.

(௭௬௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௬௪

யாதுமொன் றறிவி லாதா ரிருளென வணையச் சென்று
வாதினின் மன்ன வன்றன் வாமபா கத்தைத் தீர்ப்பார்
மீதுதம் லீலி கொண்டு தடவிட மேன்மேல் வெப்புத்
தீதுறப் பொருது தென்னன் சிரபுரத் தவரைப் பார்த்தான். (௪௬௩)

தென்னவ னோக்கங் கண்டு திருக்கழு மலர்த்தார் செல்வ
ரன்னவன் வலப்பால் வெப்பை யாலவா யண்ண னீறே
மன்னுமந் திரமு மாகி மருந்துமாய்த் தீர்ப்ப தென்று
பன்னிய மறைக னேத்திப் பகர்திருப் பதிகம் பாடி. (௪௬௪)

திருவளர் ிறு கொண்டு திருக்கையாற் றடவத் தென்னன்
பொருவரு வெப்பு நீங்கிப் பொய்கையிற் குளிர்த் தப்பான்
மருவிய விடப்பான் மிக்க வழலெழு மண்டு தீப்போ
லிருபுடை வெப்புக் கூடி யிடங்கொளா தென்னப் பொங்க. (௪௬௫)

உறியுடைக் கையர் பாயி னுடுக்கையர் நடுக்க மெய்திச்
செறிமயிற் லீலி தீயத் தென்னன்வெப் புறுதீத் தம்மை
யெறியமா சடலுங் கன்றி யருகுவிட் டேற நிற்பா
ரறியுடை யாரை யொத்தா ரறிவிலா நெறியி னின்றார். (௪௬௬)

பலர்தொழும் புகலி மன்ன ரொருபுடை வெப்பைப் பாற்ற
மலர்தலை யுலகின் மிக்கார் வந்ததி சயித்துச் சூழ
விலகுவேற் றென்னன் மேனி வலமிட மெய்திரீடு
முலகினிற் றண்மை வெம்மை யொதுங்கினு லொத்த தன்றே. (௪௬௭)

மன்னவன் மொழிவா நென்னே மதித்தலிக் கால மொன்றில்
வெந்நர கொருபா லாகும் வீட்டின்ப மொருபா லாகுந்
துன்னுந் தொருபா லாகுந் சுவையமு தொருபா லாகு
மென்வடி வொன்றி லுன்றே னிருதிருத் தியல்பு மென்பான். (௪௬௮)

வெந்தொழி லருகர் தோற்றீ ரென்னைவிட் டகல நீங்கும்
வந்தெனை யுய்யக் கொண்ட மறைக்குல வள்ள லாரே
யிந்தவெப் படைய நீங்க வெனக்கருள் புரிவீ ரென்று
சிந்தையாற் றொழுது சொன்னான் செல்கதிக் கணிய னானான். (௪௬௯)

திருமுகங் கருணை காட்டத் திருக்கையா னீறு காட்டிப்
பெருமறை துதிக்கு மாற்றற் பின்னாயார் போற்றிப் பின்னு
மொருமுறை தடவ வங்க ணெழிந்துவெப் பகன்று பாக
மருவுதீப் பிணியு நீங்கி வழுகிய முழுது முயந்தான். (௪௭௦)

கொற்றவன் தேவி யாருங் குலச்சிறை யாருந் திங்கு
செற்றவாச் செய்ய பாத தாமரை சென்னி சேர்த்துப்
பெற்றனம் பெருமை யின்று பிறந்தனம் பிறவா மேன்மை
புற்றனன் மன்ன னென்றே யுளங்களித் துவகை மிக்கார். (௪௭௧)

மீனவன் றன்மே லுள்ள வெப்பெலா முடனே மாற
வான்பே ரின்ப மெய்தி யுச்சிமே லங்கை கூப்பி
மானமொன் றில்லார் முன்பு வன்பிணி நீக்க வந்த
ஞானசம் பந்தர் பாத நண்ணினு னுயந்தே னென்றான். (௪௭௨)

௩௪௮ திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்புராணம்.

வேறு.

கந்துசேறு மாலியாண மீனவன் கருத்துநேர்

வந்தவாய்மை கூறமற்ற மாசுமேனி நீசர்தா

முந்தைமந் திரத்துவிஞ்சை முற்றுமெஞ்ச வஞ்சியே

சிந்தைசெய்து கைவருந் திறந்தெரிந்து தேடுவார்.

(௭௭௩)

சைவமைந்தர் சொல்லின் வென்றி சந்தவின்சொன் மாலையாற்

கைதவன்றன் வெப்பொழித்த தன்மைகண் டறிந்தபின்

மெய்தெரித்த தர்க்கவாதம் வெல்லலாவ தன்றுவே

றெய்துதிய னீரில்வெல்வ தென்றுதம் ிலெண்ணினார்.

(௭௭௪)

பின்னையாரு முங்கன்வாய்மை பேசு பின்ன ளென்றலுந்

தன் னுநீர்மை யார்கன்வேறு தர்க்கவாதி னுத்தரந்

கொள்ளும் வென்றி யன்றியே குறித்தகொள்கை யுண்மைதா

னுள்ளவாறு கட்டவத்தி லுய்ப்பதென்ன வொட்டினார்.

(௭௭௫)

என்றுவாது கூறலு யிருந்ததென்னர் மன்னனுங்

கன்றியென் னுடம்பொடுங்க வெப்புமேய் கவரந்தபோ

தொன்றுமந் கொழித்திலீர்க ளென்னவா துமக்கெனச்

சென்றுபின்னு முன்னுசின்னு சில்லவாயர் சொல்லுவார்.

(௭௭௬)

என்னவாது செய்வதென் றுரைத்ததே வினாவெஞ்ச

சொன்னவாச கத்தொடங்கி யேடுகொண்டு குழ்ச்சியான்

மன்னுதம் பொருட்கருத்தின் வாய்மைநீட்டி மாட்டினால்

வெங்கெருப்பின் வேவுருமை வெற்றியாவ தென்றனர்.

(௭௭௭)

என்றபோது மன்னனென் றியம்புமுன்பு பின்னையார்

நன்றுந் ருரைத்தவாறு நாடுதியி லேடுதான்

வென்றிடிந் பொருட்கருத்து மெய்மமையாவ தென்றிரேல்

வன்றளிக்கை யானைமன்னன் முன்புவம்மி னென்றனர்.

(௭௭௮)

வேறு.

அப்ப டிக்கெதி ரமணரு மணைத்துறு மளவீ

வொப்பில் வண்புகழ்ச் சண்பையர் காவல ருரையாற்

செப்ப ருந்திறன் மன்னனுந் திருந்தவை முன்னர்

வெப்பு றுந்தழ லமைக்கென வீணெருரை விடுத்தார்.

(௭௭௯)

எய மார்தரு மிந்தனங் குறைத்துட னடுக்கித்

திய மைத்தலுஞ் சிகைவிடு புகையொழிந் தெழுந்து

காயும் வெவ்வழற் கடவுளும் படரொளி காட்ட

வாயு முத்தமிழ் விரகரு மணையவந் தருளி.

(௭௮௦)

செங்க ணேற்றவ ரேபொரு ளென்றுதாந் தெரித்த

பொங்கி சைத்திருப் பதிகநன் முறையினைப் போற்றி

யெங்க னாதனே பரம்பொரு ளெனத்தொழு தெடுத்தே

யங்கை யான்முடி யிசைக்கொண்டு காப்புநா ணவிழ்த்தார்.

(௭௮௧)

சாற்று மெய்ப்பொரு டருந்திரு முறையினைத் தாமே

நீற்று வண்கையான் மறித்தலும் வந்துநேர்ந் துளதா

னாற்ற டம்புயத் தண்ணலார் மருவுநன் னாறு

போற்று மப்பதி கம்போக மார்த்தபூண் முலையான்.

(௭௮௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௪௯

அத்தி ரூப்பதி கத்தினை யமர்ந்துகொண் டருளி
மைத்த வெங்கடு மிடற்றுநள் ளாறரை வணங்கி
மெய்த்த நற்றிரு வேட்டினைக் கழற்றிமெய்ம் மகிழ்ந்து
கைத்த லத்திடைக் கொண்டனர் கவுணியர் தலைவர். (௭௮௩)

நன்மை யுய்க்குமெய்ப் பதிகத்தி னாதனைன் றெடுத்து
மென்னை யானுடை டீசென்ற னுமமே யென்று
மன்னு மெய்ப்பொரு ளாமெனக் காட்டிட வன்னி
தன்னி லாகெனத் தளிரிள வளரொளி பாடி. (௭௮௪)

செய்ய தாமரை யகவித ழினுயிகச் சிவந்த
கையி லேட்டினைக் கைதவன் பேரவை காண
வெய்ய தீயினில் வெற்றரை யவாச்சிந்தை வேவ
வைய முய்த்திட வந்தவர் மகிழ்ந்துமுன் னிட்டார். (௭௮௫)

இட்ட வேட்டினி லெழுதிய செந்தமிழ்ப் பதிக
மட்டு லாங்குமல் வனமுலை மலமகள் பாகத்
தட்ட மூர்த்தியைப் பொருளென வுடைமையா லமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கிய தன்றே. (௭௮௬)

மைய நெஞ்சுடை யமணருந் தம்பொருள் வரைந்த
கையி லேட்டினைக் கதுவுசெந் தீயினி லிடுவா
ருய்யு மோலிது வெனவுறுங் கவலையா முணர்வா
னையு நெஞ்சின ராகியே நடுங்கிநின் றிட்டார். (௭௮௭)

அஞ்ச முள்ளத்த ராகியு மறிவிலா வமணர்
வெஞ்ச டர்ப்பெருந் தீயினில் விழுத்திய வேடு
பஞ்ச தீயிடைப் பட்டது படக்கண்டு பயத்தா
னெஞ்ச சோரவும் லீலிகை சோர்ந்திலர் நின்றார். (௭௮௮)

மான மன்னவ னாவையின்முன் வளர்த்தசெந் தீயின்
ஞான முண்டவ ரிட்டவே டிசைத்தநா ழிகையி
லீன மின்மைகண் டியாவரும் வியப்புற வெடுத்தார்
பான்மை முன்னையிற் ப ிமையும் புதுமையும் பயப்ப. (௭௮௯)

எடுத்த வேட்டினை யாவையின்முன் காட்டியம் முறையி
லடுத்த வண்ணமே கோத்தலு மதிசயித் தரசன்
றொடுத்த லீலிமுன் ழாக்கிய கையரை நோக்கிக்
கடுத்து நீரிட்ட வேட்டினைக் காட்டிமி னென்றான். (௭௯௦)

வேறு.

அருகர்தா மிட்ட வேடு வாங்கச்சென் றணையும் போதிற்
பெருகுதீக் கதுவ வெந்து பேரந்தமை கண்ட மன்னன்
றருபுனல் கொண்டு செந்தீத் தணிப்பித்தான் சமண ரங்குக்
கருகிய சாம்ப ரோடுங் கரியலான் மற்றென் காண்பார். (௭௯௧)

செய்வதொன் றறிகி லாதார் திகைப்பினுற் திரண்ட சாம்பல்
கையினுற் பிசைந்து னுற்றிப் பார்ப்பது கண்ட மன்ன
னெய்திய நகையி னொடு மேடின்ன மரித்துக் காணும்
பொய்யினுன் மெய்யை யாக்கப் புகுந்தீர் போயி னென்றான். (௭௯௨)

௩௫௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

வெப்பெனுந் தீயில் யான்முன் வீடுபெற் றுய்ய நீங்க
எப்பொழு தழிந்து தோற்றீ ராதலா லதுவா ரூக
விப்பொழு தெரியி லிட்ட வேடுய்ந்த தில்லை யென்றார்
றுப்புர வுடையீர் நீங்க டோற்றிலீர் போலு மென்றான். (௭௧௩)

தென்னவ ன்கையுட் கொண்டு செப்பிய மாற்றற் தேரார்
சொன்னது பயனாக் கொண்டு சொல்லுவார் தொடர்ந்த வாறு
முன்னுற விருகாற் செய்தோ முக்காலி லொருக்கால் வெற்றி
யென்னினு முடையோ மெய்ம்மை யினியொன்று காண்ப தென்றார். (௭௧௪)

தோற்கவு மாசை நீங்காத் துணிவிவார் சொல்லக் கேட்டிம்
மாற்றமென் னாவ தென்று மன்னவன் மறுத்த பின்னு
நீற்றணி விளங்கு மேனி நிறைபுகழ்ச் சண்பை மன்னர்
வேற்றவா தினியென் செய்வ தென்றலு மேற்கோ ளேற்பார். (௭௧௫)

நீடுமெய்ப் பொருளி னுண்மை நிலைபெருந் தன்மை யெல்லா
மேடுற வெழுதி மற்றவ் வேட்டினை யாழு நீரு
மோடுகீ ராற்றி லிட்டா லொழுதுதல் செய்யா தங்கு
காடிமுன் நங்கு மேடு நற்பொருள் பரிப்ப தென்றார். (௭௧௬)

என்றமண் கையர் கூற வேறுசீர்ப் புகலி வேந்தர்
நன்றது செய்வோ மென்றங் கருஞ்செய நணுக வந்து
வென்றிலே லமைச்ச னூர்தாம் வேறினிச் செய்யு யிவ்வா
தொன்றினுந் தோற்றார் செய்வ தொட்டியே செய்வ தென்றார். (௭௧௭)

அங்கது கேட்டு நின்ற வமணரு மவர்மேற் சென்ற
பொங்கிய வெருளி கூரப் பொருமைகா சண்மே யாகத்
தங்க்வாய் சோர்ந்து தாமே தனிவாதி லழிந்தோ மாகில்
வெங்கழு வேற்று வானில் வேந்தனே யென்று சொன்னார். (௭௧௮)

மற்றவர் சொன்ன வார்த்தை கேட்டலு மலய மன்னன்
செற்றத்தா லுரைத்தீ ருங்கள் செய்கையு மறந்தீ ரென்று
பற்றிய பொருளி னேடு படர்புனல் வைகை யாற்றிற்
பொற்புற விடுவதற்குப் போதுவ தென்று கூற. (௭௧௯)

பின்னையார் முன்னம் பைம்பொற் பீடத்தி னிழிந்து போந்து
தென்னுநீர்த் தானப் பத்திச் சிவிகைமே லேறிச் சென்றார்
வன்னலா சவர்தம் பின்பு மன்னன்மா வேறிச் சென்ற
னுன்னவா றறிவி லாதா ருணர்வுமா லேறிச் சென்றார். (௮௦௦)

தென்னவன் வெப்புத் தீர்ந்து செழுமணிக் கோயி னீங்கிப்
பின்னுற வணைந்த போது பின்னையார் பெருகுஞ் செல்வ
மன்னிய மதுரை மூதூர் மறுகில்வந் தருளக் கண்டு
துன்னிய மாதர் மைந்தர் தொழுதுவே நினைய சொன்னார். (௮௦௧)

மீனவன் கொண்ட வெப்பை நீக்கிடம் விழுமந் தீர்த்த
ஞானசம் பந்த நிர்த நாயனார் காணு மென்பார்
பானுறுங் குதலைச் செய்ய பவனவாய்ப் பின்ன யார்தா
மானசீர்த் தென்ன னுடு வாழுவந் தணைந்தா ரென்பார். (௮௦௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௫௧

எரியிடை வாதிற் றோற்ற திவர்க்கும் மருக ரென்பார்
புரிசடை யண்ண னீறே பொருளெனக் கண்டோ மென்பார்
பெருகொளி முத்தின் பைம்பொற் சிலிகைமேற் பிள்ளையார்தாம்
வருமது கென்னே யென்பார் வாழ்ந்தன கண்க ளென்பார். (௮௦௩)

எதமே வினோந்த திந்த வடிகண்மா ரியல்பா லென்பார்
நாதனு மால் வாயி னம்பனே காணு மென்பார்
போதமா வதுவு முக்கட் புராணனை யறிவ தென்பார்
வேதமு நீறுமாகி விரவிடு மெங்கு மென்பார். (௮௦௪)

அடிகண்மார் முகங்க ளெல்லா மழிந்தன பாநீ ரென்பார்
கொடியவஞ் சனைக ளெல்லாங் குலைந்தன போலு மென்பார்
வடிகொள்வேன் மாறன் காதன் மாறின வண்ண மென்பார்
விடிவதாய் முடிந்த திந்த வெஞ்சம ணிருளு மென்பார். (௮௦௫)

நெருப்பினிற் றோற்றூர் தாங்க ணீரில்வெல் வர்களோ வென்பா
ரிருப்புநெஞ் சடைய ரேனும் பிள்ளையார்க் கெதிரோ வென்பார்
பருப்பொரு ளுணர்ந்தார் தாங்கன் படுவன பாநீ ரென்பார்
மருப்புடைக் கழுக்கோல் செய்தார் மந்திரி யார்தா மென்பார். (௮௦௬)

எடுகள் வைகை தன்னி விடுவதற் கணைந்தா ரென்பா
ரோடுநீ ருடன்செ லாது நிற்குமோ வேலை யென்பார்
நீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்ல ரென்பார்
நாடெலாங் காண விங்கு நண்ணுமா காணீ ரென்பார். (௮௦௭)

தோற்றவர் கழுவி லேறத் துணிவதே யருக ரென்பா
ராற்றிய வருளின் மேன்மை பிள்ளையார்க் கழகி தென்பார்
நீற்றினாற் றென்னன் நீங்கு நீங்கிய வண்ணங் கண்டாற்
போற்றுவா ரெல்லாஞ் சைவ நெறியினைப் போற்று மென்பார். (௮௦௮)

இன்னன விரண்டு பாலு மீண்டின ரெடுத்துச் சொல்ல
மின்னொளி மணிப்பொற் காம்பின் வெண்குடை மீது போதப்
பன்மணிச் சிலிகை தன்மேற் பஞ்சவ னூட்டு ளோர்க்கு
நன்னெறி காட்ட வந்தார் நான்மறை வாழ வந்தார். (௮௦௯)

தென்றமிழ் விளங்க வந்த திருக்கழு மலத்தான் வந்தான்
மன்றுளா ரளித்த ஞான வட்டில்வண் கையன் வந்தான்
வென்றுல ருய்ய மீள வைகையில் வெல்வான் வந்தா
ன்னென்றுபன் மணிச்சின் னங்க ளெண்டிகை நெருங்கி யேங்க. (௮௧௦)

பன்மணி முரசு சூழ்ந்த பல்லிய மியம்பப் பின்னே
தென்னனுந் தேவி யாரு முடன்செலத் திரண்டு செல்லும்
புன்னெறி யமணர் வேரோர் புடைவரப் புகலி வேந்தர்
மன்னிய வைகை யாற்றின் கரைபிசை மருவ வந்தார். (௮௧௧)

கார்கெழு பருவம் வாய்ப்பக் காழுறு மகளி ருள்ளஞ்
சீர்கெழு கணவன் நன்பால் விரைவுறச் செல்லு மாபோ
னீர்கெழு பௌவனோக்கி நிரைநிரை யிரைத்துச் செல்லும்
பார்கெழு புகழின் மிக்க பண்புடை வைகையாறு. (௮௧௨)

௩௫௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஆற்றினீர் கடிக வோடு மருங்குற வரசனோக்கி
நீற்றணி திகழ்த்த மேனி நிறைமதிப் பிள்ளை யாரும்
வேற்றுரு வருகர் நீரும் விதித்தவே டிக வென்றான்
ரோற்றவர் தோலா ரென்று முன்னுறத் துணிந்திட டார்கள். (அக௩)

படுபொரு ளின்றி செல்லிற் பதடிபோ லுள்ளி லார்மெய்
யடுபவர் பொருளை யத்தி நாத்தியென் றெழுதி யாற்றிற்
கடுகிய புனலைக் கண்டு மவாவினாற் கையி லேடு
விடுதலும் விரைந்து கொண்டு வேலைமேற் படர்ந்த தன்றே. (அக௪)

ஆறுகொண் டோடு மேட்டைத் தொடர்ந்தெதி ரணைப்பார் போலத்
தேறுமெய் யுணர்வி லாதார் கரைமிசை யோடிச் சென்றார்
பாறுமப் பொருண்மேற் கொண்ட பட்டிகை யெட்டா தங்கு
நூறுவிற் கிடைக்கு முன்னே போனது நோக்கிக் காணார். (அக௫)

காணவு மெய்தா வண்ணங் கடலின்மேற் செல்லு மேடு
நாணிலா வமணர் தம்மை ஈட்டாற்றில் விட்டுப் போகச்
சேணிடைச் சென்று நின்றார் சிதறினாற் திகைத்தார் மன்ன
னானையில் வழு வ மாட்டா தஞ்சுவா ரணைய மீண்டார். (அக௬)

வேறொரு செயலி லாதார் வெருவுற்று நடுங்கித் தம்பா
வீறுவர் தெய்திற் றென்றே மன்னவ னெதிர்வர் தெய்தி
பூறுடை நெஞ்சி லச்சம் வெளிப்பட வொளிப்பார் போன்று
மாறுகொண் டரு ிட்டால் வந்தது காண்டு மென்றார். (அக௭)

மாகசே ரமண ரெல்லா மதியினின் மயங்கிக் கூற
வாசிலா நெறியிற் சேர்த்த வரசனு மவரை விட்டுத்
தேசுடைப் பிள்ளையார்தந் திருக்குறிப் பதனை நோக்கப்
பாசுரம் பாட லுற்றார் பரசம யங்கள் பாற. (அக௮)

தென்னவன் மாறன் றுனுஞ் சிவபுரத் தலைவர் சீண்டிப்
பொன்னவில் கொன்றை யார்தந் திருநீறு பூசப் பெற்று
முன்னவல் வினையு நீங்கி முதல்வனை யறியுந் தன்மை
துன்னினான் வினைக ளொத்துத் துலையென நின்ற லாலே. (அக௯)

வேறு.

உலகியல் வேதநா லொழுக்க மென்பது
நிலவுமெய்ந் நெறிசிவ நெறிய தென்பதுங்
கலதிவா யமணர்காண் கிலார்க ளாயினும்
பலர்புகழ் தென்னவ னறியும் பான்மையால். (அ௨௦)

அந்தணர் தேவரா னினங்கள் வாழ்கவென்
றிர்தமெய்ம் மொழிப்பய னுலக மின்புறச்
சந்தவேள் விகண்முதல் சங்கரார்க்கு முன்
வந்தவர்ச் சனைவழி பாடு மன்னவாம். (அ௨௧)

வேறு.

வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது
நானு மர்ச்சனை நல்லுறுப் பாதலா
லானு மன்னனை வாழ்த்திய தர்ச்சனை
முனு மற்றிவை காக்கு முறைமையால். (அ௨௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். நூறு

ஆழ்க் தீயதென் றோதிற் றயனெறி
வீழ்க் வென்று வேறெல்லா மரன்பெயர்
சூழ்க் வென்றது தொல்லுயிர் யாவையும்
வாழி யஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே.

(அஉ௩)

சொன்ன வையக முந்துயர் தீர்கவே
யென்னு நீர்மை யிகபரத் திற்றுயர்
மன்னி வாழுல கத்தவர் மாற்றிட
முன்னர் ஞானசம் பந்தர் மொழிந்தனர்.

(அஉ௪)

அரிய காட்சிய ரென்பதவ் வாதியைத்
தெரிய லானிலை யாற்றெரி யாரென
அரிய வன்பினிற் காண்பவர்க் குண்மையாம்
பெரிய நல்லடை யாளங்கள் பேசினார்.

(அஉ௫)

ஆயி னும்பெரி யாரவ ரென்பது
மேய விவ்வியல் பேயன்றி விண்முதற்
பாய பூதங்கள் பல்லுயி ரண்டங்க
னையும் யாவு மிவர்வடி வென்றதாம்.

(அஉ௬)

பின்பு மாரறி வாரவர் பெற்றியை
யென்ப தியாருணர் வானுஞ்சென் றெட்டொணு
மன்பெ ருத்தன்மை யாரென வாழ்த்தினு
ரன்பு சூழ்சண்பை யாண்டகை யாரவர்.

(அஉ௭)

வெந்த சாம்பல் விரையென் பதுதம
தத்த மில்லொளி யல்லா வொளியெலாம்
வந்து வெந்தற மற்றப் பொடியணி
சந்த மாக்கொண்ட வண்ணமுஞ் சாற்றினார்.

(அஉ௮)

தமக்குத் தந்தையர் தாயில ரென்பது
மமைத்திங் கியாவையு மாங்கவை வீந்தபோ
திமைத்த சோதி யடக்கிப்பின் னீதலா
லெமக்கு நாதர் பிறப்பில ரென்றதாம்.

(அஉ௯)

தம்மையே சிந்தி யாவெனுந் தன்மைதான்
மெய்ம்மை யாகி விளங்கொளி தாமென
விம்மை யேகினை வார்தம் மிருவினைப்
பொய்ம்மை வல்லினுள் போக்குவ ரென்றதாம்.

(அஉ௧௦)

எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலென்
றிந்த வாய்மைமற் றெப்பொருட் கூற்றினு
முந்தை யோலையெக் கூற்றின் மொழிவதென்
றந்தண் பூந்தராய் வேந்த ரருளினார்.

(அஉ௧௧)

ஆதி யாட்பா லவர்க்கரு ஞந்திற்
நாதன் மாட்சிமை கேட்க நலிலுங்கா
லோது மெல்லை யுலப்பில வாதலின்
யாது மாராய்ச்சி யில்லையா மென்பதாம்.

(அஉ௧௨)

௩௫௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அன்ன வாதவி லாதியார் தானடைந்
தின்ன கேட்கவே யேற்றகோட் பாலவு
முன்ன வல்லினை யும்முடி வெய்துமத்
தன்மை யார்க்கென் றனர்சண்பை காவலர், (௮௩௩)

மன்னு மேதுக்க னாலெனும் வாய்மைதான்
றன்ன தொப்புவே றின்மையிற் சங்கர
னின்ன தன்மையை யேது வெடுத்துக்காட்
டன்ன வற்றா லளப்பில னென்றதாம், (௮௩௪)

தோன்று காட்சி கடர்விட் டுளனென்ப
தான்ற வங்கிப் புறத்தொளி யாயன்பி
ஊன்ற வுன்னெழுஞ் சோதியாய் நின்றன
னென்று காண்பார்க் கிதுபொரு ளென்றதாம், (௮௩௫)

வேறு.

மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்று மென்ப
தாதிச் சுடர்ச்சோ தியையன்பி னகத்துள் ளாக்கிப்
போதித்த நோக்குற் றெழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்து
பேதித்த பந்தப் பிறப்பின்னெறி பேர்பி னென்றும், (௮௩௬)

வேறு.

ஈண்டு சாதுக்க னென்றெடுத்தோ திறுறு
வேண்டும் வேட்கைய வெல்லாம் விமலர்தான்
பூண்ட வன்பினிற் போற்றுவீர் சார்மினென்
ருண்ட சண்பை யாச ராருளினர், (௮௩௭)

வேறு.

ஆடும் மெனவாந் திருப்பாட்டி னமைத்த மூன்று
நீடும் புகழோ பிறர்துன்ப நீத்தற்கோ வென்று
தேடு முணர்வீ ருலகுக்கிவை செய்த தீசர்
கூடுங் கருணைத் திறமென்றனர் கொள்கை மேலோர், (௮௩௮)

கருதுங் கடிசேர்ந்த வெணுந்திருப் பாட்டி லீசர்
மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவர்க் கோறன் முத்தி
தருதன் மையதாதல் சண்டிசர் தஞ்செய்கை தக்கோர்
பெரிதுஞ் சொலக்கேட் டனமென்றனர் பின்னை யார்தாம், (௮௩௯)

வேத முதல்வ னெனும்மெய்த் திருப்பாட் டினினே
ராதி புலகோ ரிடர்நீங்கிட வேத்த வாடும்
பாத முதலாம் பதினெண் புராணங்க ளென்றே
யோதென் றுரைசெய் தனரயாவு மோதா துணர்ந்தோர், (௮௪௦)

பாவுற்ற பாராழி வட்டத் திருப்பாட்டி னுண்மை
காவற் றெழிலா னெனுங் கண்ணனுங் காவல்பெற்ற
தியாவர்க்கு மேலாய வீசனரு ளாழி பெற்று
மேவுற்ற சீருற் றதுவென்றனர் வேத வாயர், (௮௪௧)

மாலா யவனென்ன வருந்திருப் பாட்டின் மாலுந்
தோலா மறைநான் முகனுந் தொடர்வா மமா
ரோலா வகைசுட்ட ஈஞ்சண் டிறவாமைக் காத்த
மேலாய் கருணைத் திறம் வெங்குரு வேந்தர் வைத்தார், (௮௪௨)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம். ௩௫௫

வேறு.

ஆனவற் றன்றி யென்ற வத்திருப் பாட்டிற் கூடன்
மாநக ரத்துச் சங்கம் வைத்தவன் நேற்றத் தேரு
யினர்க ளெல்லக் கிட்ட மேடு ரெதிர்த்து செல்லில்
ஞானமீ சன்பா லன்பே யென்றனர் ஞான முண்டார். (அசக)

வேறு.

* வெறியேர் பொழிற்சண் பையர்வேந்தர் மெய்ப்பா சுரத்தைக்
குறியே நியவெல்ல யறிந்துகும் பிட்டே னல்லேன்
சிறியே னறிவுக் கவர்தந்திருப் பாத் தந்த
நெறியே சிறியா னறிநீர்மைகும் பிட்டே னன்பால். (அசச)

அலரும் விரைகுழ் பொழிற்காழியு ளாதி ஞான
மலருந் திருவாக் குடைவள்ளலா ருள்ள வண்ணம்
பலரு முணர்ந்துய்யப் பகர்ந்து வரைந்தி யாற்றி
னிலவுந் திருவேடு திருக்கையா னீட்டி ழிட்டார். (அச௫)

வேறு.

திருவுடைப் பிள்ளை யார்தந் திருக்கையா லிட்ட வேடு
மருவிய பிறவி யாற்றின் மாதவர் மனஞ்சென் றுற்போற்
பொருபுனல் வைகை யாற்றி லெதிர்த்துநீர் கிழித்துப் போரு
நிருசிலத் தோர்கட் கெல்லா மிதுபொரு ளென்று காட்டி. (அசக)

எம்பிரான் சிவனே யெல்லாப் பொருளுமென் றெழுது மேட்டிற்
றம்பிரா னருளால் வேந்தன் றன்னை முன் னோங்கப்பாட
வம்புய மலரான் மார்ப னநபாய னென்னுஞ் சீர்த்திச
செம்பியன் செங்கோ லென்னத் தென்னன்கு னியிர்ந்த தன்றே. (அசஎ)

எடுநீ ரெதிர்த்து செல்லும் பொழுதிமை யோர்க ளெல்லா
கீடிய வாழ்த்திற் போற்றி நியிர்ந்தபூ மாரி னூர்த்தா
ராடியல் யானை மன்ன னற்புத மெய்தி நின்றான்
பாடுசே ரமணரஞ்சிப் பதைப்புடன் பணிந்து நின்றார். (அசஅ)

ஆற்றின்மேற் செல்லு மேடு தொடர்ந்தெழிப் பதற்கு வேண்டிக்
காற்றென விசையிற் செல்லுங் கடும்பரி யேறிக் கொண்டு
கோற்றெழி நிருத்த வல்ல குலச்சிறை யார்பின் சென்று
தேற்றுயர் கொடியி னுரைப் பாடினா ரேடு தங்க. (அசக)

எடகம் பிள்ளை யார்தாம் வன்னியென் றெடுத்துப் பாடக்
கூடிய நீரி வேடு குலச்சிறை யாருங் கூடிக்
காடிட மாக வாடுங் கண்ணுதல் கோயின் மாடு
நீடுநீர் நடுவுட் புக்கு நின்றவே டெடுத்துக் கொண்டார். (அ௫௦)

தலையிசை வைத்துக் கொண்டு தாங்கரு மகிழ்ச்சி பொங்க
விலைபுனற் கரையி லேறி யங்கினி தமர்ந்த மேருச்
சிலையுடை யவர்தான் போற்றி மீண்டுசென் றணவார் தெய்வ
மலைமகள் குழைத்த ஞான முண்டவர் தம்பால் வந்தார். (அ௫௧)

* இச்செய்யுள் இலப்பிரதிகளில்லை.

நடுகூ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மற்றவர் பிள்ளை யார்தம் மலாடி வணங்கிப் போற்றிச்
கொற்றவன் முதலா புள்ளோர் காணமுன் கொணர்ந்த வேடு
பற்றிய கையி லேந்திப் பணிபுன லியார்க்குங் காட்ட
வற்றருள் பெற்ற தொண்ட ராவொலி யெழுந்த தன்றே.

(அடுஉ)

மன்னவன் மாறன் கண்டு மந்திரி யாரை நோக்கித்
துன்னிய வாதி லொட்டித் தோற்றவிச் சமணர் தாங்கண்
முன்னமே பிள்ளை யார்பா லுசித்த முற்றச் செய்தார்
கொன்னுனைக் கழுவி லேற்றி முறைசெய்க வென்று கூற.

(அடுஉ)

புகலியில் வந்த ஞானப் புங்கவ ரதனைக் கேட்டு
மிகலில ரெனினுஞ் சைவ ரிருந்துவாழ் மடத்திற் றீங்கு
தகவிலாச் சமணர் செய்த தன்மையாற் சாளு மென்றே
மிகையிலா வேந்தன் செய்கை விலக்கிடா திருந்த வேலை.

(அடுச)

பண்புடை யமைச்ச னாரும் பாருளோ ரறியு மாற்றார்
கண்புடை பட்டு ண்ட கழுத்தறி சிரையி லேற்ற
நண்புடை ஞான முண்டார் மடத்துத்தீ காடி யிட்ட
வெண் பெருங் குன்றத் தெண்ணு யிரவரு மேறினார்கள்.

(அடுடு)

தோற்றவர் கழுவி லேறித் தோற்றிடத் தோற்றுத் தம்ப
மாற்றிடை யமண ரோலை யழிவின லார்த்த தம்பம்
வேற்றொரு தெய்வ மின்மை விளக்கிய பதாகைத் தம்பம்
போற்றுசீர்ப் பிள்ளை யார்தம் புகழ்ச்சயத் தம்ப மாறும்.

(அடுசு)

தென்னவன் நனக்கு நீறு சிரபுரச் செல்வ ரீந்தார்
முன்னவன் பணிந்து கொண்டு முழுவது மணித்து நின்றான்
மன்னனீ றணிந்தா னென்று மற்றவன் மதுரை வாழ்வார்
துன்னிசின் றார்க ளெல்லார் னாய் நணிந்து கொண்டார்.

(அடுஎ)

பூதிமெய்க் கணித்து வேந்தன் புனிதனா யுய்த்த போது
நீதியும் வேத நீதி யாகியே சிகழ்த்த தெங்கு
மேதினி புனித மாக வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி
மாதிரந் னாய்மை செய்ய வமணிஞன் மாய்த்த தன்றே.

(அடுஅ)

மீனவற் குயிரை நல்கி மெய்க்நெறி காட்டி மிக்க
ஆனமாஞ் சமணை நீக்கி புலகெலா முய்யக் கொண்ட
ஞானசம் பந்தர் வாய்மை ஞாலத்திற் பெருகி யோங்கத்,
தேனலர் கொன்றை யார்தத் திருநெறி நடந்த தன்றே.

(அடுக)

மறையவர் வேள்வி செய்ய வானவர் மாரி நல்க
விறைவனன் நெறியி னோங்க விகத்தினி லவனி யின்பங்
குறைவில தெனினுங் கூற்றை யுடைத்தவர் நாமங் கூறி
சிறைகடற் பிறவத் துன்ப நீங்கிடப் பெற்ற தன்றே.

(அடுக)

அங்கயற் கண்ணி தன்னோ டாலவா யமர்ந்த வண்ணல்
பங்கயச் செய்ய பாதம் பணிவனென் றெழுந்து சென்று
பொங்கொளிச் சிவிகை யேறிப் புகலியர் வேந்தர் போந்தார்
மங்கையர்க் கரசி யாரு மன்னனும் போற்றி வந்தார்.

(அடுக)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௫௭

எண்ணரும் பெருமைத் தொண்டர் யாவரு மகிழ்ச்சி யெய்திப்
புண்ணியப் பிள்ளை யாரைப் புகழ்ந்துடன் போற்றிப் போத
மண்ணெலா மூய்ய வந்த வள்ளலார் தம்மைக் கண்டு
கண்ணினுற் பயன்கொண் டார்கள் கண்ணிநாட் டவர்க ளெல்லாம். (௮௬௨)

ஆலவா யண்ணல் கோயி லங்கண்முன் றேன்றக் கண்டு
பாலரூ வாயர் மிக்க பணிபுறற் றொழுது சென்று
மா லுநான் முசனும் போற்ற மன்னினுர் கோயில் வாயிற்
சீலமா தவத்தோர் முன்பு சிவிகைகின் றிழிந்து புக்கார். (௮௬௩)

தென்னவன் ருனு மெங்கள் செம்பியன் மகளார் தாமு
கன்னெறி யமைச்ச னொரு ஞானசம் பத்தர் செய்ய
பொன்னடிக் கமலம் போற்றி யுடன்புகப் புனிதர் கோயி
றன்னேமுன் வலங்கொண் டெள்ளாற் சண்பையர் தலைவர் புக்கார். (௮௬௪)

கைகளுந் தலைமீ தேறக் கண்ணிலா னந்த வெள்ள
மெய்யெலாம் பொழிய வேத முதல்வரைப் பணிந்து போற்றி
யையனே யடிய நேனை யஞ்சலென் றருள வல்ல
மெய்யனே யென்று வீட லாலவாய் விளம்ப லுற்றார். (௮௬௫)

ஒன்றுவே றுணர்வு யில்லே னொழிவற சிறைந்த கோல
மன்றினுன் மறைக ளேத்த மானுட ரூய்ய வேண்டி
நின்றுநீ யாடல் செய்கை கினைப்பதே சியம மாரு
மென்றுபூம் புகலி மன்ன ரின்றமிழ்ப் பதிகம் பாட. (௮௬௬)

தென்னவன் பணிந்து சின்று திருவால வாயின் மேவு
மன்னனே யமணர் தங்கண் மாயையான் மயங்கி யாது
முன்னையா னறிந்தி லேனை புறுபிணி தீர்த்தாட் கொள்ள
விண்ணருட் பிள்ளை யாரைத் தத்தனை யிறைவ வென்றான். (௮௬௭)

சீருடைப் பிள்ளை யாருஞ் சிறப்புடை யடியா ரோடுங்
காரினிற் பொலிந்த கண்டத் திறைவர்தாள் வணங்கிக் காது
லாரருள் பெற்றுப் போற்றி யங்குசின் றரிது நீங்கி
யேரியன் மடத்தி லுள்ளா லினிதெழுந் தருளிப் புக்கார். (௮௬௮)

நீடுசீர்த் தென்னர் கோனு நேரியன் பாவை யாரு
மாடுசென் றிறைஞ்ச நோக்கி மாளிகை தன்னிற் போக்கிக்
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் கும்பிடும் விருப்பி னொலே
நாடியவ் கிருந்து தங்க னாதரைப் பரவ லுற்றார். (௮௬௯)

திருவிய மகத்தி னுள்ளுந் திருநீல கண்டப் பாணர்க்
கருளிய திறமும் போற்றி யவரொடு மளவ ளாவித்
தெருளுடைத் தொண்டர் குழுத் திருத்தொண்டி னுண்மை நோக்கி
யிருங்கெட மண்ணில் வந்தா ரினிதமர்ந் திருந்தா ரன்றே. (௮௭௦)

பூழியன் மதுரை யுள்ளார் புறத்துள்ளா ரமணர் சேரும்
பாழியு மருகன் மேவும் பள்ளியு மான வெல்லாங்
கீழுறப் பறித்துப் போக்கிக் கிளரொளித் தூய்மை செய்தே
வாழியப் பதிக ளெல்லா மங்கலம் பொலியச் செய்தார். (௮௭௧)

௩௫௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மீனவன் நேவி யாருங் குலச்சிறை யாரு மிக்க
ஞானசம் பந்தர் பாத நாடொறும் பணிந்து போற்ற
வானசண் பையர்கோ னொ மாலவா யமர்ந்தார் பாத
மூனமர் தருக வேத்தி புனங்களித் துறையு நாளில்.

(அஎஉ)

வேறு.

செய்தவத்தாற் சிவபாத விருதயாதும் பெற்றெடுத்த
வைதிகரு ளாமணியை மாதவத்தோர் பெருவாழ்வை
மைதிகழுந் திருமிடற்ற ருந்பெற்ற வான்பொருளை
யெய்தியபூம் புகலியிலே யிருந்தநான் மிகநினைந்தார்.

(அஎஉ)

ஆனபுகழ்த் திருநாவுக் கரசர்பா லவஞ்செய்த
மானயிலா வமணருடன் வாதுசெய்து வெவ்வதற்கு
மீனவன்ற னுடைய வெண்ணீறு பெருக்குதற்கும்
போனவர்பாற் புகுந்தபடி யறிவெனைப் புறப்படுவார்.

(அஎச)

துடியிடையா டன்னோடுந் தோணியில்வீற் றிருந்தபிரா
னடிவணங்கி யலர்சண்பை யதனின்றும் வழிக்கொண்டு
படியின்மிசை மிக்குளவாம் பரன்கோயில் பணிந்தேத்தி
வடிநெடுவேன் மீனவன்றன் வளநாடு வந்தனைவார்.

(அஎடு)

மாமறையோர் வளம்பதிக ளிடைத்தங்கி,வழிச்செல்வார்
தேமருவு நறும்பைந்தார்த் தென்னவன்றன் நிறுமதுரை
தாமனைந்து திருவால வாயமர்ந்த தனிநாதன்
பூமருவுஞ் சேவடிக்கீழ்ப் புக்கார்வத் தொடும்பணிந்தார்.

(அஎக)

அங்கணரைப் பணிந்துபோந் தருகனைந்தார் தமைவினவ
வில்கெம்மைக் கண்விடுத்த காழியா ரிளவேறு
தங்குமிடந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாஞ் சாருமிடஞ்
செங்கமலத் திருமடமற் றிதுவென்றே தெரிந்துரைத்தார்.

(அஎஎ)

செப்புதலு மதுகேட்டுத் திருமடத்தைச் சென்றெய்த
வப்பரொழுந் தருளின ரெனக்கண்டோ ரடிவணங்கி
யொப்பில்புகழ்ப் பின்னையார் தமக்கோகை யுரைசெய்ய
வெப்பொழுது வந்தருளிற் றென்றெதிரே யெழுந்தருள.

(அஎஅ)

சிவபாத விருதயாதா முன்றொழுது சென்றிணையத்
தவமான நெறியிணையுந் தாதையா ரெதிர்தொழுவா
ரவரார்வு கண்டருளித் திருத்தோணி யமர்ந்தருளிப்
பவபாச மறுத்தவாதம் பாதவக் கணினவுற்றார்.

(அஎக)

இருந்தவத்தோ ரவர்முன்னே யிணைமலர்க்கை குவித்தருளி
யருந்தவத்தி ரெனையறியாப் பருவத்தே யெடுத்தாண்ட
பெருந்தகையெம் பெருமாட்டி புடனிருந்த தேயென்று
பொருந்துபுகழ்ப் புகலிவின்மேற் றிருப்பதிகம் போற்றிசைத்தார்.

(அஎடு)

மண்ணினல்ல வென்றெடுத்து மனத்தெழுந்த பெருமகிழ்ச்சி
புண்ணிறைத்த காதுவினாற் கண்ணருவி பாய்ந்தொழுக
வண்ணலார் தமைவினவித் திருப்பதிக மருன்செய்தார்
தன்னறம்பூஞ் செங்கமலத் தாரணிந்த தமிழ்விசை.

(அஎச)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௫௯

திருப்பதிகந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திச் சிறப்பின்மிகு
விரும்பினு லவந்தமக்கு விருந்தளித்து மேவுநா
ளரூப்புறுமெய்க் காதல்புரி யடியவர்க டம்மோடும்
பொருப்புறுகைச் சிலையார்சேர் பதிபிறவுந் தொழப்போவார். (௮௮௨)

ஆலின்தீழ் நால்வர்க்கண் றறமுரைத்த வங்கணை
நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தானைக்
காலம்பெந் தினிதிறைஞ்சிக் கைதொழுது புறம்போந்தார்
சிலங்கொ டென்னவனுந் தேவியரு முடன்போத. (௮௮௩)

வேறு.

தேனிலவு பொழின் மதுரைப் புறத்துப் போந்த தென்னவனார் தேவியா ரமைச்
சர் சிந்தை, யூனெக்டிமும் படியழிந்தங் கொழுது கண்ணீர் பாய்ந்திய வுணர்வின்றி
வீழக் கண்டே, யானும்மைப் பிரியாத வண்ண மிந்நாட் டிறைவர்பதி யெனாப்பலவும்
பணிவீ ரென்று, ஞானமுணர் வாரருள வவரும் போத நம்பர்திருப் பரங்குன்றை
நண்ணி னாரே. (௮௮௪)

ஆறணிந்தார் தமைவணங்கி யங்குப் போற்றி யணியாப்ப னாரணைந்து பணிந்து
பாடி, நீறணிந்த செல்வர்பதி பிறவுஞ் சேர்ந்து நிலவுதிரூப் பதிகங்க ணிகழப் பாடிச்,
சேறணிந்த வயற்பமுனக் கமுனி சூழ்ந்த சிரபுரத்து வந்தருளுஞ் செல்வர் செங்க, னேற
ணிந்த வெல்கொடியார் திருப்புத் துரை யெய்தியிறைஞ் சிச்சிலநா ளிருந்தா ரன்றே.

பற்றார்தம் புரங்கண்மலைச் சிலையாற் செற்ற பரமனார் திருப்புத்தூர் பணிந்து
போந்து, புற்றாரும் பணிபூண்ட புனித னார்தம் பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புசுழ்ந்து
பாடிச், கற்றூர்க் கொழுதேத்துங் காணப்பேருங் கைதொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல்
போற்றிக், குற்றாவல் குறும்பலாக் கும்பிட்டேத்திக் கூற்றதைத்தார் நெல்வேலி
குறுகி னாரே. (௮௮௬)

புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப் புரிசடையார் திருப்பதிகள் பிற
வுஞ் சென்று, நண்ணியினி தமர்ந்தங்கு நயந்து பாடி நற்றொண்ட ருடனானும் போற்
றிச் செல்வார், விண்ணவரைச் செற்றுக்கந்தா னிலங்கை செற்ற மிக்கபெரும் பாதக
த்தை நீக்க வேண்டித், திண்ணியபொற் சிலைத்தடக்கை யிராமன் செய்த திருவிரா
மேச்சரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார். (௮௮௭)

செங்கண்மால் வழிபட்ட கோயி ணண்ணித் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து தென்ன
னோடு, மங்கையர்க்கு நாயகியார் தாழு மெய்மை மந்திரியா ருஞ்சூழ மணிநீள்
வாயிற், பொங்கியெழும் விரும்பினு லுடனே புக்குப் புடைவலங்கொண் டென்ன
வார் போற்றி செய்து, பங்கயச்செங் கைருவித்துப் பணிந்து நின்று பாடினார் மன்ன
வனும் பரவி யேத்த. (௮௮௮)

சேதுலின்கட் செங்கண்மால் பூசை செய்த சிவபெருமான் றிணப்பாடிப் பணி
ந்து போந்து, காதலுட னந்காரி லினிது மேலிக் கண்ணுதலான் றிருத்தொண்ட ரானு
ர்க் கெல்லாங், கோதில்புகழ்ப் பாண்டிமா தேவி யார்மெய்க் குலச்சிறையார் குறை
வறுத்துப் போற்றிச் செல்ல, நாதர்தமை நாடோறும் வணங்கி யேத்தி ளளிரவேலைக்
கரையினயந் திருந்தா ரன்றே. (௮௮௯)

அந்காரி லமர்ந்தங்க ணினிது மேலி யாழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கு மீழ்தன்
னின், மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண் மழுவிடையார் தமைப்போற்றி
வணங்கிப் பாடிச், சென்னிமதி புனைமாட மாதோட் டத்திற் றிருக்கேதீச் சரத்தன்

௩௬௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ணல் செய்ய பாத, முன்னிமிகப் பணித்தேத்தி யன்ப ரோடு முலவாத கிழிபெற்ற ருவகை புற்றார். (அ௧௦)

அப்பதியைத் தொழுதுவட திசைமேற் செல்வா ரங்கையன றரித்தபிரா னமருங் கோயில், புக்கிறைஞ்சிப் பலபதியுந் தொழுது போற்றிப் புணரிபொரு தலைகரைவா யொழியப் போந்தே, செப்பரிய புகழ்த்திருவா டானே சேர்ந்து செந்தமிழ்மா லைகள் சாத்திச் சிவனார் மன்னு, மொப்பரிய புனவாயில் போற்றி செய்து வணங்கின ருலகு ய்ய ஞான முண்டார். (அ௧௧)

பதிசிலவு பாண்டிநா டதனின் முக்கட் பரமனார் மகிழ்விடங்கள் பலவும் போற்றி விதிசிலவு வேதனா னெறியே யாக்கி வெண்ணீற்றின் சார்வினான் மிக்ருயர்ந்த கதியருளித் காழிகர வாழுவந்தார் கண்ணுதலான் நிருத்தொண்டர் பலருஞ் சூழ மதிசிலவு குலவேந்தன் போற்றிச் செல்ல மந்திரியார் பதிமணமேற் குடியில் வந்தார்.

அங்ககரி லினிதமர்வா ரருகு சூழ்ந்த பதிகளினீ டங்கணர்தங் கோயி ரூழ்ந்து, மன்னுதிருத் தொண்டருடன் மீண்டு சேர்ந்து மன்னவனு மங்கையருக் கரசி யாருங், கொன்னவில்வேற் குலச்சிறையார் தாமுங் கூடிக் குரைகழல்கள் பணிந்துகுறை கொண்டு போற்றச், சென்னிவளர் மதியணிந்தார் பாதம் போற்றிச் சிரபுரத்துச் செல் வரினி திருத்த நாளில். (அ௧௩)

பொங்குபுனற் காவிரிநா டதனின் மீண்டு போதுதற்குத் திருவுள்ள மாகப் போற்று மங்கையருக் கரசியார் தாமுந் தென்னர் மன்னவனு மந்திரியார் தாமுங் கூட வங்கவர்தந் திருப்பாதம் பிரிய லாற்றா துடன்போக வொருப்படுமங் வளவு னோக்கி யிக்குநான் மொழிந்ததனுக் கிசைத்தீ ராகி லீசர்சிவ நெறிபோற்றி யிருப்பீ ரென்று. (அ௧௪)

சாலயிகத் தளர்வாரைத் தளரா வண்ணந் தருவனமற் றவர்க்கருளிச் செய்த பின்பு, மேலவர்தம் பணிமறுக்க வவரு மஞ்சி மீள்வதனுக் கிசைத்துதிரு வடியில் வீழ் ந்து, ஞாலமுய்ய வந்தருளும் பிள்ளை யாரைப் பிரியாத நண்பிடுவோடு தொழுது நின்றா, ராவலிட முண்ட வரையடிகள் போற்ற வந்தாட்டை யகன்றுமீண் டணையச் செல்வார்.

பொன்னிவளந் தருநாடு புக்கு மிக்க பொருவில்சீர்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி னோடும், பன்னகப்பூ ணணிந்தவர்தங் கோயி ரோறும் பத்தருடன் பதியுள்ளோர் போற்றச் சென்று, கன்னிமதிற் றிருக்களரும் போற்றிக் கண்டங் கறையணிந்தார் பாதாளீச் சரமும் பாடி, முன்னணைந்த பதிபிறவும் பணிந்து போற்றி முள்ளிவாய்க் கரையணைந்தார் முந்நான் மாப்பர். (அ௧௬)

மலைவளர்சந் தனமகிலுந் தேக்கு முந்தி மலர்ப்பிறங்கல் வண்டிரைப்பச் சுமந்து பொங்கி, யலைபெருகி யாளியங்கா வண்ண மாறு பெருகுதலா லத்துறையி லணையு மோட, நிலைபுரியு மோடக்கோ னிலையி லாமை நீர்வாழ்நர் கரையின்க ணிறுத்திப் போகக், கலைபயிலங் கவுணியர்கோ னதனைக் கண்டக் கரையின்க ணெழுந்தருளி நின்ற காலே. (அ௧௭)

தேவர்பிரா னமர்த்ததிருக் கொள்ளம் பூது ரெதிந்தோன்றத் திருவுள்ளம் பணி யச் சென்று, மேவுதலா லோடங்கள் விடுவா ரின்றி யொழிந்திடவுயிர்க்கதோர் விரை வாற் ண்பை, காவலனு ரோடத்தின் கட்டலிழ்த்துக் கண்ணுதலான் நிருத்தொண்டர்

திருஞானசம்பந்த்முர்த்திநாயனாபுராணம். ௩௬௬

தம்மையேற்றி, நாவலமே கோலாக வதன்மே னின்று நம்பர்தமைக் கொட்டமே
நவின்னு பாட. (௮௬௮)

உம்பருய்ய நஞ்சண்டா ரருளா லோடஞ் செலச்செல்ல வந்துதலா லூடுசென்று,
செம்பொனோர் சடையார்தங் கொள்ளம் பூதூர் துளைச்சேர வக்கரையிற் சேர்ந்த
பின்பு, நம்பரவர் தமைவணங்கி ஞான முண்ட பிள்ளையார் நற்றொண்ட ருடனிழிந்து,
உம்பலரு நறுங்கொன்றை நயந்தார் கோயில் வாயிலின்முன் மகிழ்ச்சியொடு வந்து
சார்ந்தார். (௮௬௯)

நீணிலக்கோ புரமதுனை யிறைஞ்சிப் புக்கு நிகரிலாத் தொண்டருட நெருங்கச்
சென்று, வாணிலவு கோயிலினை வலங்கொண் டெய்தி மதிச்சடையார் திருமுன்பு
வணங்கி நின்று, தாணுவே யாற்றின்கண் ணோட முய்க்குந் தன்மையா லருடந்த
தலைவா நாகப், பூணினுய் களிற்றுரிவை போர்த்த முக்கட் புனிதனை யெனப்பணிந்து
போற்றி செய்தார். (௯௦௦)

போற்றிசைத்துப் புறம்போந்தங் குறையு நாளிற் பூழியன்முன் புன்சமயத் தம
ணர் தம்மோ, டேற்றபெரு வாதின்ன ணெரியின் வேவாப் பதிசமுடை யிறைய
வரை யிறைஞ்ச வேண்டி, யாற்றவுமங் கருள்பெற்றுப் போந்து முன்ன மணைத்தபதி
களுயிறைஞ்சி யன்பர் குழ, நாற்றிசையும் பரவுதிரு நள்ளா றெய்தி நாடுடைநா யகர்
கோயி னண்ணி னாரே. (௯௦௧)

நீடுதிருத் தொண்டர்புடை குழ வங்க ணித்திலயா னத்திடைநின் றிழிந்து
சென்று, நீடுடைய திருவாயில் பணிந்து புக்குப் பிறையணிந்த சென்னியார் மன்னுங்
கோயின், மாடுவலங் கொண்டுள்ளான் மகிழ்ந்து புக்கு மலர்க்கரங்கள் குவித்திறை
ஞ்சி வள்ள லாரைப், பாடகமெல் லடியெடுத்துப் பாடி நின்று பரவினார் கண்ணருவி
பரந்து பாய. (௯௦௨)

தென்னவர்கோன் முன்னமணர் செய்த வாதிற் றீயின்ன ணிடுமேடு பச்சை
யாக்கி, யென்னுள்ளத் துணையாகி யால வாயி லமர்த்திருந்த வாறென்கொ லெந்தா
யென்று, பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரவிப் போந்து பண்பினிய தொண்டருட
னங்கு வைகி, மன்னுபுகழ்ப் பதிபிறடும் வணங்கச் சண்பை வள்ளலார் நள்ளாறு
வணங்கிச் செல்வார். (௯௦௩)

சீர்சிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச் சேர்ந்து சிவபெருமான் றனைப்பரவிச் செல்
லும் போது, சார்வறியாச் சாக்கியர்தம் போதி மங்கை சார்தலுமற் றதுவறிந்த சைவ
ரெல்லா, மார்கலியின் கிளர்ச்சியெனச் சங்கு தாரை யளவிறந்த பல்லியங்கண் முழ
க்கி யார்த்துப், பார்புலவு தனிக்காளுஞ் சின்ன மெல்லாம் பரசமய கோளரிவந்
தானென் றாத. (௯௦௪)

புல்லறிவிற் சாக்கியர்க ளறிந்தார் கூடிப் புகலியர்தம் புரவலனார் புருந்து தங்க,
ளெல்லையினி லெழுந்தருளும் பொழுது தொண்ட ரெடுத்தவார்ப் பொலியாலு மெதிர்
முன் சென்று, மல்கியெழுந் திருச்சின்ன வொலிக ளாலு மணங்கொண்ட பொருமை
யினுள் மருண்டு தங்கள், கல்லியினின் மேம்பட்ட புத்த நந்தி முதலான தேரர்க்குங்
கணன்று சொன்னார். (௯௦௫)

மற்றவர்கள் வெவ்வுரையும் பிள்ளை யார்முன் வருகின்னப் பெருகொலியு மன்
னுந் தொண்டர், பொற்புடைய வார்ப்பொலியுஞ் செலியி னூடு புடைத்தநா ராசமெ
னப் புக்க போது, செற்றமிகு முள்ளத்துப் புத்த நந்தி செயிர்த் தெழுந்து தேரர்கு
ழாஞ் குழச் சென்று, வெற்றிபுனை சின்னங்கள் வாதி லெம்மை வென்றன்றோ பிடிப்ப
தென வெகுண்டு சொன்னார். (௯௦௬)

௩௬௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

புத்தரினம் புடைகுழப் புத்த நந்தி பொருவின்னா னப்புனிதர் திருமுன் புது,
மெய்த்தவிறற் சின்னங்கள் விலக்குங் காலை வெருண்டெழுந்த திருத்தொண்டர் வெ
றுத்து நோக்கி, யித்தகைய செயற்கிவரைத் தடிதல் செய்யா திதுபொறுக்கிற் றங்க
ணிலையேற்ப ரென்று, முத்துசிறைச் சிவிகையின் மேன் மணியை வந்து முறைபணி
ந்து புருந்தபடி மொழிந்து நின்றார். (௧௦௭)

வருமிடத்தி லழகிதா நமக்கு வாதின் மற்றிவர்தம் பொருணிலைமை மருத வண்
ணம், பொருமிடத்தி லறிகின்றோம் புத்த நந்தி பொய்ம்மேற்கோ னெனப்புசலி வேந்
தர் கூற, வருமறைச்சொற் றிருப்பதிக மெழுது மன்ப ராளுடைய பிள்ளையார் திரு
வாக் காலே, யுருமிடித்து லீழ்ப்புத்த னுத்த மாங்க முருண்வீழ் கெனப்பொரு வுரை
முன் விட்டார். (௧௦௮)

ஏறுயர்த்தார் சைவநெறி யானை யுய்க்க வெதிர்விலக்கு :பிடைபூற்றை யெறிந்து
நீக்கு, மாறில்வலி மந்திரமா மசனி போல வாய்மையுரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கி
னாலே, வேறுமொழிப் போரேற்பான் வந்த புத்தன் மேனியையும் தலையினையும் வெவ்
வேறுகக், கூறுபட னுறியிடப் புத்தர் கூட்டங் குலத்தோடி விழுந்துவெருக் கொ
ண்ட தன்றே. (௧௦௯)

மற்றவர்க ணிலைமையையும் புத்த நந்தி வாக்கின்போ ரேற்றவன்நன் றிலையு
மெய்யு, மற்றுவிழ வந்திரவாக் கதனா லன்ப ரறுத்ததுவுங் கண்டவா னடியா ரெல்
லாம், வெற்றிதரும் பிள்ளையார் தமக்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வெதிர்த்த வில
க்கு நீங்க, வுற்றவிதி யதுவேயா மரவென் றெல்லா மோதுகென வவ்வொலிவா
னுற்ற தன்றே. (௧௧௦)

அஞ்சியகன் றோடியவப் புத்த ரெல்லா மதிசயித்து மீண்டுமுட னெணந்து கூடி,
வஞ்சனையோ விதுதான்மற் றவர்தஞ் சைவ வாய்மையோ வெனமருண்டு மணத்திற்
கொள்வா, ரெஞ்சலின்மற் றிரவாத மன்றி யெம்மோ டெதிர்த்துபொருள் பேசுவதற்
கிசைவ தென்று, தஞ்செயலின் பிக்குள்ள சாரிபுத்தன் றன்னையே முன்கொண்டு பின்
னுஞ் சாரந்தார். (௧௧௧)

அத்தன்மை கேட்டருளிச் சண்பை வந்த வடவேறு திருவுள்ளத் தழகி தென்று,
மெத்தமகிழ்ச் சியினோடும் விரைந்து சென்று வெண்டரளச் சிவிகையினின் றிழிந்து
வேறோர், சத்திரமண் டபத்தின்மிகையேறி நீடு சைவருட னெழுந்தருளி யிருந்து
சாரும், புத்தர்களை யழைக்கவெனத் திருமுன் னின்றார் புகலிகா வலரேவல் போற்றிச்
சென்றார். (௧௧௨)

சென்றவர்க டோர்க்குமா மணந்து நீங்கள் செப்பிவரும் பொருணிலைமை தெரி
க்க வெங்கள், வென்றிமறு விளங்குகிறு சண்பை யாளி வேதபா ரகன்மும்மைத் தயி
ழின் வேந்த, னன்றுமகிழ்ந் தழைக்கின்றா னீண்ட நீரு நண்ணுமெனக் கூறுதலு
நன்மை சாராத், தன்றகைமைப் புத்தருடன் சாரி புத்தன் சத்திரமண் டபமுன்பு
சார வந்தான். (௧௧௩)

அங்கணெந்து மண்டபத்துப் புத்த ரோடும் பிள்ளையா ரருகணைய நின்ற போதி,
லெங்குகிழ் திருச்சின்னந் தடுத்த புத்த னிருஞ்சிரத்தைப் பொடியாக்கு மெதிரி
லன்பர், பொங்குபுகழ்ப் புகலிகா வலர்தம் பாதம் போற்றியரு ளாற்சாரி புத்தன்
றன்ன, புக்கடலை வலும்பொருளு முரைக்க வென்ன வுற்றவா தினைமேற்கொண்
டுரைசெய் கின்றான். (௧௧௪)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௬௩

கற்பங்க ளினைத்தினிலும் பிறந்து வீந்து கதிமாலுங் கணபங்க வியல்பு தன்னிற்,
பொற்புடைய தானமே தவமே நன்மை புரிந்தநிலை யோகமே பொருந்தச் செய்ய,
வுற்பவிக்கு மொழிவின்றி யுரைத்த ஞானத் தொழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றான்,
பற்பலரும் பிழைத்துய்ய வறமுன் சொன்ன பான்மையான் யாங்கடொழும் பரம
னென்றான். (௧௧௧)

என்றுரைத்த சாரிபுத்த னெதிர்வந் தேற்ற விருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை யன்
பர் தாமு, நன்றுமது தலைவன்ருன் பெற்றா னென்று நாட்டுகின்ற முத்திதான் யாவ
தென்றார், சின்றவுரு வேதனையே ருறிப்புச் செய்கை நேர்சின்ற ஞானமென நிக
ழ்ந்த வைந்து, மொன்றியகந் தத்தவிவே முத்தி யென்ன வுரைசெய்தான் பிடகத்தி
னுணர்வு மிக்கான். (௧௧௨)

ஆங்கவன்று னுரைத்தமொழி கேட்ட வன்பரதனையனு வாதஞ்செய் தவனை
நோக்கித், தாங்கியனா னத்துடனாக் கந்த மைந்துந் தாம் வீந்து கெட்டனவேற் றலை
வன் ருனு, மீய்குளமென் றவனுக்கு விடயமாக யாவையுமு னியற்று தற்கு விகாரமே
செய், தோங்குவடி வமைத்துவிழ வெடுக்கும் பூசை கொள்வாரா ருரைக்கவென
வுரைக்க ஹற்றான். (௧௧௩)

கந்தமாம் வினையுடம்பு ிங்கி யெங்கோன் கலந்துளன்முத் தியிலென்று நென்
னக் காணு, பிந்தியங்கண் முதலான கரணந் தானு மில்லையே லவருணர்ச்சி யில்லை
யென்றார், முத்தையறி விலனாகி யுறங்கி னானே சிந்தித்து மொழிந் துடன்மீ தாடினா
ர்க்கு, வந்தவினைப் பயன்போல வழிபட் டார்க்கும் வருமன்றோ நன்மையென மறுத்
துச் சொன்னான். (௧௧௪)

சொன்னவுரை கேட்டருளி யன்பர் தாமுந் தொடர்ந்தவழி பாடு பல கொள்கின்
ருணாக், கன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிர்வு மில்லை யானபோ தவன்பெறுத லில்லை
யென்றார், முன்னவற்றி னுடன்பாடு மெதிர்வுமின்றி முறுகுதுயி ஹற்றானே முனிந்து
கொன்றா, வின்னுயிர்போய்க் கொலையாகி முடிந்த தன்றோ விப்படியா லெம்மிறைவற்
கெய்து மென்றான். (௧௧௫)

இப்படியா லெய்துமென லிசைத்து ியிங் கெடுத்துக்காட் டியதுயிலு மியல்பி
னான்போன், மெய்ப்படிய கரணங்க ளுயிர்தா ிங்கு வேண்டுகியா னும்மிறைவற்
கான போது, செப்பியவக் கந்தத்தின் வினாவின் ருகித் திரிவில்லா முத்தியிற்சென்
றிலனு மாளு, னப்படியக் கந்தத்து ளறிவுங் கெட்டா லம்முத்தி யுடனினப் பணையா
தென்றார். (௧௧௬)

அவ்வுரைகேட் டெதிர்மாற்ற மறைவ தின்றி யணைந்துளனம் முத்தியனு மது
வும் பாழாக், கவ்வையினின் றவனையெதிர் நோக்கி ஞானக் கடலமுத மனையவர்தங்
காத லன்பர், பொய்வகையே முத்தியினிற் போனா னுன்பே பொருளெல்லா முண
ர்ந்துரைத்துப் போளு நென்றா, யெய்வகையா லவனெல்லா முணர்ந்த தீது மில்ல
துரைப் பாயெனினு மேற்போ மென்றார். (௧௧௭)

உணர்வுபொதுச் சிறப்பென்ன விரண்டின் முன்ன துளவான மரப்பொதுமை
புணர்த்த லேனைப், புணர்சிறப்பு மரங்களில்வைத் தின்னதென்ற லிப்படியால் வரம்
பில்லாப் பொருள்க ளெல்லாய், கொணரும் விறகினைக் குவைசெய் திடினும் வேறு
ருறைத்த வற்றைத் தனித்தனியே யிடினும் வெந்தித், துணர் கதுவிச் சடவல்ல வாறு
போலத் தொகுத்தும் விரித் துந்தெரிக்குந் தொல்லோ நென்றான். (௧௧௮)

௩௬௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

எடுத்துரைத்த புத்தனெதி ரியம்பு மன்ப ரெரியுணர்வுக் கெடுத்துக்காட் டாகச் சொன்ன, யடுத்துவுணர் வுருவுடைய தன்று சொன்ன வனல்வடிவீற் றுமதுவு மறிதி ஁ங்கோன், ரெடுத்தகிகழ் காலமே யன்றி யேனைத் தொடர்ந்த விருகால முந்தொக் கறியு மாகிற், கடுத்தவெரி கிகழ்காலத் திட்ட தல்லாற் காணாத காலத்துக் கதுவா தென்றார். (௧௨௨)

ஆதலினு லுன்னிறைவன் பொருள்க ளெல்லா மறிந்ததும் முத்திபோ லாயிற் றன்றே, யேதமா மிவ்விவா லுரைத்த னாலு மென்றவனுக் கேற்குமா நருளிச் செய்ய, வாதமா ரென்றின்றித் தோற்றான் புத்தன் மற்றவனை வென்றருளிப் புகலி மன்னர், பாதமா மரைபணிந்தா ரன்பர் தங்கள் பான்மையழி புத்தர்களும் பணிந்து வீழ்தார். (௧௨௪)

புத்தியினு லவருரைத்த பொருளின் றன்மை பொருளன்றும் படியன்பர் பொரு ந்தக் கூற, மந்தவுணர் வுடையவரை நோக்கிச் சைவ மல்லாது மற்றொன்று மில்லை யென்றே, யந்தயில்கிற் மறைகளா கமங்க னேனை யகிலகலைப் பொருளுணர்ந்தா ரரு ளிச் செய்யச், சிந்தையினி லுதெளிந்து புத்தர் சண்பைத் திருமறையோர் சேவடிக்கீ ழ்ச் சென்று தாழ்த்தார். (௧௨௫)

அன்றவர்க்குக் கவுணியர்கோன் கருணை நோக்க மனைதலினு லறிவின்மையகன் றுந்நி, முன்றொழுது விழுந்தெழுந்து சைவ ரானார் முகைமலர்மா ரியின் வெள்ளம் பொழிந்த தெங்கு, சின்றனைவுஞ் சரிப்பனவுஞ் சைவ மேயா நிலைமையவர்க் கருள்செ ய்து சண்பை வேந்தர், சென்றுசிவ னுர்பதிகள் பணிய வேண்டித் திருக்கடவு ரதன்ம ருங்கு சேர வந்தார். (௧௨௬)

வேறு.

அந்நகரி லடியார்க ளெதிர்கொள்ளப் புக்கருளித் தொன்னவிலுங் கூற்றதைத்தார் குரைகழல்கள் பணிந்தேத்தி மன்னியமர் துறையுநான் வாசீச மாமுனிவ ரெந்நகரி லெழுந்தருளிற் றென்றடியார் தமைவினவ. (௧௨௭)

அங்கவரு மடிபோற்றி யாண்டவர செழுந்தருளிப் பொங்குபுணர் பூந்துருத்தி நகரின்கட் போற்றிசைத்துத் தங்குதிருத் தொண்டிசெயு மகிழ்ச்சியினுற் சார்ந்தருளி யெங்குகிழ்ச் திடவிருந்த படியெல்லா மியம்பினார். (௧௨௮)

அப்பரிசங் கவர்மொழிய வாண்டவர சினைக்காணு மொப்பரிய பெருவிருப்பு மிக்கோங்க வொளிபெருகு மைப்பொருவு கறைக்கண்டர் கழல்வணங்கி யருள்பெற்றுச் செப்பரிய புகழ்ப்புகலிப் பின்னையார் செல்கின்றார். (௧௨௯)

பூவிரியுந் தடஞ்சோலை புடைபரப்பப் புனல்பரக்கும் காவிரியின் நென்கரைபோய்க் கண்ணுதலார் மகிழ்த்தலிட மேலியினி தமர்திறைஞ்சி விருப்புறமெய்த் தொண்டரொடு நாவரச ருழைச்சண்பை நகராசர் நண்ணுவார். (௧௩௦)

அந்தணர்கு ளாமணியார் பூந்துருத்திக் கணித்தாக வந்தருளும் பெருவார்த்தை வரசீசர் கேட்டருளி நத்தமையா ளுடையவரை நாமெதிர்சென் றிறைஞ்சுவது முந்தைவினைப் பயனென்று முகமலர வகமலர்வார். (௧௩௧)

திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ங்சுநி

எதிர்சென்று பணிவனென வெழுகின்ற பெருவிரும்பா
னதிதங்கு சடைமுடியார் நற்பதங்கு டொழுதந்தப்
பதின்றும் புறப்பட்டிப் பரசமயஞ் சிதைத்தவர்பான்
முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர் முன்னெய்த வந்தணைந்தார். (கூஉ)

* திருச்சின்னம் பணிமாறக் கேட்டநாற் றிசையுள்ளோர்
பெருக்கின்ற வார்வத்தாற் பிள்ளையார் தமைச்சுழந்த
நெருக்கினிடை யவர்காணு வகைநிலத்துப் பணிந்துள்ள
முருக்கியழு மன்போங்கத் தொண்டர்குழாத் துடனணைந்தார். (கூஉ)

வந்தணைந்த வாசேர் வண்புகலி வாழ்வேந்தர்
சந்தமணித் திருமுத்தின் சிலிகையினத் தாங்கியே
சிந்தைகளிப் புறவருவார் திருஞான சம்பந்தர்
புந்தியினில் வேறென்று நிகழ்த்திடமுன் புகல்கின்றார். (கூஉ)

அப்பர்தா மெங்குற்ற ரிப்பொழுதென் றருள்செய்யச்
செப்பரிய புகழ்த்திருநா வுக்கரசர் செப்புவா
ரொப்பரிய தவஞ்செய்தே னாதலின லும்மடிக
ளிப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுய்த்தேன் யானென்றார். (கூஉ)

அவ்வார்த்தை கேட்டஞ்சி யவனிமே லிழிந்தருளி
யிவ்வாறு செய்தருளிற் றென்னாமென் றிறைஞ்சுதலுஞ்
செவ்வாறு மொழிநாவர் திருஞான சம்பந்தர்க்
கெவ்வாறு செய்ததருவ தென்றெதிரே யிறைஞ்சினார். (கூஉ)

சூழ்ந்துமிடைந் தருகணையுந் தொண்டரெல்லா மதுகண்டு
தாழ்ந்துநில முறவணங்கி யெழுந்தங்கை தலைகுவித்து
வாழ்ந்துமனக் களிப்பினராய் மற்றிவரை வணங்கப்பெற்
றழ்ந்தபிறப் புய்தோமென் றண்டமெலா முறவார்த்தார். (கூஉ)

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்தமைப்
பெருகார்வத் தொடுமணைந்து தழீஇக்கொள்ளப் பிள்ளையார்
மருவாரு மலரடிகள் வணங்கியுடன் வந்தணைந்தார்
பொருவாரும் புனற்சடையார் மகிழ்ந்ததிருப் பூந்துருத்தி. (கூஉ)

அன்பர்குழாத் தொடுஞ்செல்வா ரானேற்றார் மகிழ்கோயின்
முன்பணித்தா கச்சென்று கோபுரத்தை முன்னிறைஞ்சித்
துன்பமிலாத் திருத்தொண்ட ருடன்றொழுது புக்கருளி
யென்பருக வலங்கொண்டு மகிழ்ந்தேத்தி யிறைஞ்சினார். (கூஉ)

பொய்யிலியா ரைப்பணிந்து போற்றியே புறத்தணைவார்
செய்யசடை யார்கோயிற் றிருவாயின் முன்னாக
மையறுசீர்த் தொண்டர்குழாம் வந்துபுடை சூழவுல
குய்யவரு வார்தாங்க ஞுடன்மகிழ்ந்தங் கினிதிருந்தார். (கூஉ)

வேறு,

வாக்கின் றனிமன்னர் வண்புகலி வேந்தர்தமைப்
போக்கும் வரவும் வினவப் புருந்ததெல்லாந்
துக்கின் றமிழ்விசைச் சொல்லிற்த ஞானமறை
தேக்குந் திருவாயாற் செப்பி யருள்செய்தார். (கூஉ)

* இச்செய்யுள் சிலப்பதிகாரிலும்.

௩௬௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

காழியினில் வந்த கவுணியார்தம் போரேற்றை
யாழியிசைக் கன்மிதப்பின் வந்தா ரடிவணங்கி
வாழிதிருத் தொண்டென்னும் வான்பயிர்தா னேங்குதற்குச்
சூழும் பெருவேலி யானீ ரெனத்தொழுதார்.

(௩௬௨)

பிள்ளையார் தாமுவர் முன்றொழுது பேரன்பின்
வெள்ள மனையபுகழ் மானியார் மேன்மையையுக்
கொள்ளும் பெருமைக் குலச்சிறையார் தொண்டினைப்
முள்ள பரிசெல்லா மொழிந்தக் குவந்திருந்தார்.

(௩௬௩)

தென்னற் குயிரோடு நீறளித்துச் செங்கமலத்
தன்ன மனையார்க்கு மமைச்சர்க்கு மன்பருளித்
துன்னுநெறி வைதிகத்தின் றானெறியே யாக்குதலான்
மன்னுபுகழ் வாசீசர் கேட்டு மனமகிழ்ந்தார்.

(௩௬௪)

சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள நாடெய்தி
மல்கு புகழ்க்காஞ்சி யேகாம் பரமன்னுஞ்
செல்வர் கழல்பணிந்து சென்றதெல்லாஞ் செப்புதலும்
புல்குதன் மாற்பரம்போய்ப் போற்றுந் திறம்புரிந்தார்.

(௩௬௫)

அங்கணரைப் போற்றியெழுந் தாண்ட வரசமர்ந்த
பொங்கு திருமடத்திற் புககங் கினிதமர்ந்து
திங்கட் பகவணியுஞ் சென்னியார் சேவடிக்கீழ்த்
தங்கு மனத்தோடு தாம்பரவிச் செல்லுநான்.

(௩௬௬)

வாசே மாமுனிவர் மன்னுதிரு வாலவாய்
நாக மறைக்கசைத்த நம்பர் கழல்வணங்கப்
போகும் பெருவீரப்பிப் பொங்கப் புகலியின்மே
லேகும் பெருங்காதல் பிள்ளையா ரேற்றழுவார்.

(௩௬௭)

பூந்துருத்தி மேவும் புனிதர்தமைப் புக்கிறைஞ்சிப்
போந்து திருவாயிற் புறத்தணைந்து நாவின்னுக்கு
வேந்தர் திருடென்ன மேவலிடை கொண்டருளி
யேந்தலா ரெண்ணிறந்த தொண்டருட னேகினுள்.

(௩௬௮)

மாடுபுனற் பொன்னி யிழிந்து வடகரையி
னீடுதிரு நெய்த்தான மையாறு நேர்த்திறைஞ்சிப்
பாடுதமிழ் மாலைகளுஞ் சாத்திப் பரலிப்போ
யாடல் புரிந்தார் திருப்பழைஞ் சென்றணைந்தார்.

(௩௬௯)

செங்கண் விடையார் திருப்பழைஞ் சேர்த்திறைஞ்சிப்
பொங்கிய காதலின்முன் போற்றும் பதிபிறவுந்
தங்கிப்போய்ச் சண்பைநகர் சார்ந்தார் தனிப்பொருப்பின்
திருமுலைப்பா லுண்டருளும் வள்ளலார்.

(௩௭௦)

தென்னாட் டமண சறுத்துத் திருநீரே
யந்நாடு போற்றுவீத்தார் வந்தணையும் வார்த்தைகேட்
டெந்நான் பணிவதனை வேற்றெழுந்த மாமறையோர்
முன்னாக வேத முழங்க வெதிர்கொண்டார்.

(௩௭௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம். ௩௬௭

வேறு.

போத நீடுமா மறையவ ரெதிர்கொள்பு புகலிகா வலருந்தஞ்
தே முத்தணிச் சிவிகைநின் நிழிந்தெதிர் செல்பவர் திருத்தோணி
நாதர் கோயின்முன் றேனநிட நகைமலர்க் கரங்குவித் திறைஞ்சிப்போ
யோத நீரின்மே லோங்குகோ யிலின்மணித் கோபுரஞ் சென்றுற்றார். (௧௮௨)

அங்க மாரிலத் தெட்டிற வணங்கிப்புக் கஞ்சலி முடியேறப்
பொங்கு காதலிற் புடைவலங் கொண்டிமுன் பணிந்துபோற் றெடுத்தோதித்
துங்க நீன்பெருந் தோணியாங் கோயிலை யருளிஞர் றொழுதேறி
மங்கை யோடுடன் வீற்றிருந் தருளிஞர் மலர்க்கழல் பணிவுற்றார். (௧௮௩)

முற்று மெய்யெலாம் புளகங்கண் முகிழ்த்தெழு முகந்துகண் களிகூரப்
பற்று முள்ளமுள் ளிலத்தெழு மாணந்தம் பொழிதரப் பணிந்தேத்தி
புற்றுமை சேர்வ தெனுந்திரு வியமக முவகையா லெடுத்தோதி
வெற்றி யாகமீ னவனவை யெதிர்ந்தி மிசைவரு கரனென்பார். (௧௮௪)

சீரின் மல்கிய திருப்பதி கத்தினிற் றிருக்கடைக் காப்பேற்றி
வாரின் மல்கிய வனமுலை யாளுடன் மன்னிஞர் தமைப்போற்றி
யாரு மின்னருள் பெற்றுமீண் டணைபவ ரங்கையாற் றொழுதேத்தி
யேரின் மல்கிய கோயின்முன் பணிந்துபோற் திறைஞ்சினர் மணிவாயில். (௧௮௫)

தாதை யாருமங் குடன்பணித் தணைந்திடச் சண்பையார் தனியேறு
மூதெ யிற்றிரு வாயிலைத் தொழுதுபோய் முகைமலர்க் குழலார்க
ளாத ரித்துவாழ்த் துரையிரு மருங்கெழு வணிமறு கிடைச்சென்று
காத வித்தவர்க் கருள்செய்து தத்திரு மாளிகைக் கடைசார்ந்தார். (௧௮௬)

நறவ மாற்பொழிற் புகலியி னண்ணிய திருஞான சம்பந்தர்
விறலி யாருட னீலகண் டப்பெரும் பாணாக்கு மிகநல்கி
புறையு ளாமவர் மாளிகை செலவிடத் துள்ளணை தரும்போதி
லறலி னேர்குழு லார்மணி விளக்கெடுத்தெதிர்கொள வணைவுற்றார். (௧௮௭)

அங்க ணைந்தரு மறைக்குலத் தாயர்வந் தழுவணங் கிடத்தாமுந்
துங்க நீன்பெருந் தோணியிற் றுயர்தாண் மனங்கொளத் தொழுவாராய்த்
தங்கு காதலி னங்கமர்ந் தருளுநாட் டம்பிரான் கழல்போற்றிப்
பொங்கு மின்னிகைத் திருப்பதி கம்பல பாடிஞர் புகழ்ந்தேத்தி. (௧௮௮)

நீல மாலிடந் திருமிடந் றடக்கிய ரிமலரை நேரெய்தங்
கால மாணவை யனைத்தினும் பணிந்துடன் கலந்தவன் பரகளோடுஞ்
சால நாங்களங் குறைபவர் தையலா டமுவிடக் குழைகம்பர்
கோல மார்தரக் கும்பிடு மாசைகொண் டெழுங்குறிப் பினரானார். (௧௮௯)

தண்ட கத்திரு நாட்டினைச் சார்ந்துந் தம்பிரான் மகிழ்கோயில்
கண்டு போற்றிராம் பணிவதென் றன்பருக் கருள்செய்வார் காலம்பெந்
றண்ட ருக்கறி வரும்பெருந் தோணியி லிருந்தவ ருன்பெற்றுத்
தொண்டர் சூழ்ந்துடன் புறப்படத் தொடர்ந்தெழுந் தாதையார்க் குரைசெய்வார். (௧௯௦)

அப்பர் நீரினி யிக்கொழிந் தருமறை யங்கிவேட் டன்போடுந்
தப்பு நேர்சடை யார்தமைப் பரவியே தொழுதிரு மெனச்சொல்லி
மெய்ப்பெ ருந்தொண்டர் மீள்பவர் தமக்கெலாம் விடைகொடுத் தருளிப்போ
யொப்பி லாதவர் தமைவழி யிடைப்புணிந் தருகுமன் பொடிசெல்வார். (௧௯௧)

௩௬௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

செல்வ மல்கிய தில்லைமூ தாரினிற் திருநடம் பணிந்தேத்திப்
பல்பெ ருந்தொண்ட ரெதிர்கொளப் பரமர்தந் திருத்தினை நகர்பாடி
யல்கு தொண்டர்க டம்முடன் திருமாணி ருழியினை யணைந்தேத்தி
மல்கு வார்சடை யார்திருப் பாதிரிப் புலியூரை வந்துற்றார். (௩௬௨)

கன்னி மாவனங் காப்பென விருந்தவர் கழலினை பணிந்தங்கு
முன்ன மாமுடக் கான்முயற் கருள்செய்த வண்ணமு மொழிந்தேத்தி
மன்னு வார்பொழிற் திருவடு கூரினை வந்தெய்தி வணங்கிப்போய்ப்
பின்னு வார்சடை யார்திரு வக்கரை பிள்ளையா ரணைவுற்றார். (௩௬௩)

வக்க ரைப்பெரு மான்றனை வணங்கியங் கமருநா ளருளாலே
செக்கர் வேனியா ரிரும்பைமா காளமுஞ் சென்றுதாழ்த் துடன்மீண்டு
யிக்க சீர்வள ரகிகைவீ ரட்டான மேவுவார் தம்முன்பு
தொக்க மெய்த்திருத் தொண்டர்வந் தெதிர்கொளத் தொழுதெழுந் தணைவுற்றார். ()

ஆதி தேவரங் கமர்ந்தவீ ரட்டானஞ் சென்றனை பவர்முன்னே
பூதம் பாடலின் ருடுவார் திருநட்டம் புலப்பெய் படி காட்ட
வேத பராகர் பணிந்துமெய் யுணர்வுட னுருகிய விருப்போடுங்
கோதி லாவிசை குலவுகுண் டைக்குறட் பூதமென் றெடுத்தேத்தி. (௩௬௪)

பரவி யேத்திய திருப்பதி கத்திசை பாடினார் பணிந்தங்கு
விரவு மன்பொடு மகிழ்த்தினி துறைபவர் விமலரை வணங்கிப்போ
யரவ நீர்ச்சடை யங்கணர் தாமகிழ்த் துறைதிரு வாமாத்தூர்
சிரபு ரத்துவந் தருளிய திருமறைச் சிறுவர்சென் றணைவுற்றார். (௩௬௫)

சென்ற ணைந்துசின் னையின்மகிழ் விருப்போடு திகழ்திரு வாமாத்தூர்
பொன்ற யங்குபூங் கொன்றையும் வன்னியும் புனைந்தவ ரடிபோற்றிக்
குன்ற வார்சிலை யெனுத்திருப் பதிகமெய் குலவிய விசைபாடி
நன்று மின்புறப் பணிந்துசெல் வார்திருக் கோவலூர் ககர்சேர்ந்தார். (௩௬௬)

கோவ னீடிய வீரட்ட மமர்ந்தவர் குரைகழல் பணிந்தேத்தி
யாவி ணைந்துகந் தாடுவா ரறையணி நல்லூரை யணைந்தேத்திப்
பாவ லர்த்தசெந் தமிழ்கொடு பரவுவார் பரவுசீ ரடியார்கண்
மேவு மன்புறு மேன்மையாந் தன்மையை விளங்கிட வருள்செய்தார். (௩௬௭)

சீரின் மன்னிய பதிகமுன் பாடியத் திருவறை யணிநல்லூர்
வாரின் மல்கிய கொங்கையாள் பங்கர்தம் மலையிசை வலங்கொள்வார்
பாரின் மல்கிய தொண்டர்க ளிமையவர் நாடொ றும் பணிந்தேத்துங்
காரின் மல்கிய சோலையண் னாமலை யன்பர்தாட் டிடக்கண்டார். (௩௬௮)

உ வ று.

அண்ண மலையங் கமர்ந்தபிரான் வடிவு போன்று தோன்றுதலங்
கண்ணற் பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றுங் காதலினை
ஊண்ண முலையா னெனும்பதிகம் பாடித் தொண்ட ருடன் போந்து
தெண்ணீர் முடியார் திருவண்ண மலையைச் சென்று சேர்வுற்றார். (௩௬௯)

அங்க ணணைவார் பணிந்தெழுந்து போற்றி செய்தம் மலைமீது
தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தார் தாட்டா மரைக டம்முடிமேற்
பொங்கு மார்வத் தொடும்புணந்து புளக மலர்ந்த திருமேனி
யெங்கு மாகிக் கண்பொழிபு மின்ப வருவி பெருக்கினார். (௩௭௦)

ஆதிமூர்த்தி கழல்வணங்கி யங்க ணினிதி னமருநாட்
பூத நாத சுவர்தமமைப் பூவார் மலராற் போற்றிசைத்துக்
காத லாலத் திருமலையிற் றெனான் வைகிக் கமழ்கொன்றை
வேத தேர் திருப்பதிகள் பிறவும் பணியும் விருப்புறுவார். (௧௭௨)

மங்கை பாகர் திருவருளால் வணங்கிப் போந்து வடதிசையிற்
செங்கண் விடையார் பதிபலவும் பணிந்து புகலிச் செம்மலார்
துங்க வரைகள் கான்பலவும் கடந்து தொண்டைத் திருநாட்டிற்
றிங்கண் முடியா ரினிதமருந் திருவோத் துரைச் சேர்வுற்றார். (௧௭௩)

தேவர் முனிவர்க் கோத்தளித்த திருவோத் துரிற் திருத்தொண்டர்
தாவில் சண்பைத் தமிழ்விசைர் தாமங் கணையக் களிசிறந்து
மேவுங் கதவி தோரணங்கள் விளக்கு நிரைத்து நிறைகுடமும்
பூவும் பொரியுஞ் சண்ணமுமுன் கொண்டு போற்றி யெதிர்கொண்டார். (௧௭௪)

சண்பை வேந்தர் தண்டாளச் சிவிகை நின்று யிழிந்தருளி
நண்பின் மிக்க சேடியார் குமு நம்பர் கோபுரஞ்சூழ்
விண்பின் னை முன்னோங்கும் வியன்பொற் புரிசை வலங்கொண்டு
பண்பு நீடிப் பணிந்தெழுந்து பரமர் கோயி லுள்ளடைந்தார். (௧௭௫)

வாச ணத்தி னுரிபோர்த்த மைந்த ருமையான் மணவாள
சாச ணத்தி னுட்பொருளாய் நின்றார் தம்மு னனைந்திறைஞ்சி
நாச ணற்கும் பிரமற்கு நண்ணற் கரிய கழல்போற்றும்
காச ணத்தின் வருமின்பக் கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார். (௧௭௬)

தொழுது விழுந்து பணிந்தெழுந்து சொன்மலைகளாற் றுதிசெய்து
முழுது மானு ருள்பெற்றுப் போந்து வைகி முதல்வர்தமைப்
பொழுது தோறும் புக்கிறைஞ்சிப் போற்றி செய்தல் கமர்வார்மு
னழுது வணங்கி யொருதொண்ட சமணர் திறத்தொன் றறிவிப்பார். (௧௭௭)

அங்கை யனலேற் றவர்க்கடியே னுக்கும் பனைக் ளானவெலா
மங்கு லுறநீண் டாண்பனையாய்க் காயா வாசக் கண்டமண
ரிக்கு நீரிட் டாக்குவன காய்த்தற் கடைவுண் டோவென்று
பொங்கு நகைசெய் திழித்துரைத்தா ருள வேண்டு மெனப்புகல. (௧௭௮)

பரம னாதர் திருத்தொண்டர் பண்பு நோக்கிப் பரிவெய்தி
விரவு காத லொடும்விரைந்து விமலர் கோயில் புக்கருளி
யரவு மதியும் பகைதீர வணிர்தார் தம்மை யடிவணங்கி
யிரவு போற்றித் திருப்பதிக் கிசையிற் பெருக வெடுத்தருளி. (௧௭௯)

விரும்பு மேன்மைத் திருக்கடைக்காப் பதனில் விமல ருளாலே
குரும்பை யான் பணயீனு மென்னும் வாய்மை குலவுதலா
னெருங்கு மேற்றுப் பணியெல்லா நிறைந்த ரூலை ளாய்க்குரும்பை
யரும்பு பெண்ணை யாகியிடக் கண்டா ரெல்லா மதிசயித்தார். (௧௮௦)

சீரின் மன்னுந் திருக்கடைக்காப் பேற்றிச் சிவனா ருள்பெற்றுப்
பாரி னீடு மாண்பினமுன் காய்த்துப் பழுக்கும் பண்பினு
னெரு மன்பர் தங்கருத்து நேரே முடித்துக் கொடுத்தருளி
யாரு முவகைத் திருத்தொண்டர் போற்ற வங்க ணினிதமார்தார். (௧௮௧)

௩௭0 திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

தென்னாட் டமனா சறுத்தார்தஞ் செய்கை கண்டு திகைத்தமண
ரந்நாட் டதனை விட்டகல்வார் சிலர்தங் கையிற் குண்டுகை
ளென்னா வனமற் றிவையென்று தகர்ப்பா ரிறைவ னேறுயர்த்த
பொன்னார் மேனிப் புரிசடையா னன்றே யென்று போற்றினார்.

(௧௮௨)

பின்னை யார்தந் திருவாக்கிற் பிறத்த லாலத் தாலமுமுன்
புன்ன பாசம் விட்டகல் வொழியாப் பிறவ் தனையொழித்துக்
கொள்ளு நீர்மைக் காலங்கள் கழித்துச் சிவமே கூடினவால்
வள்ள லார்மற் றவரருளின் வாய்மை கூறின் வரம்பென்றும்.

(௧௮௩)

அங்க ணமரர் பெருமானைப் பணிந்து போந்தா டரவினுடன்
பொங்கு கங்கை முடிக்கணிந்தார் மகிழும் பதிகள் பலபோற்றி
மங்கை பாகர் மகிழ்ந்தருளும் வயன்மா கறலை வழுத்திப்போய்க்
கொங்கு மலர்கீர்க் குரங்கணிந்முட் டத்தைச் சென்று குறுகினார்.

(௧௮௪)

ஆதி முதல்வர் குரங்கணிந்முட் டத்தை யணந்து பணிந்தேத்தி
நீதி வாழுந் திருத்தொண்டர் போற்ற ிகரில் சண்பையினில்
வேத மோடி சைவநெறி விளங்க வந்த கவுணியனார்
மாதொர் பாகர் தாமன்னு மதில்குழி காஞ்சி மருங்கணைந்தார்.

(௧௮௫)

வேறு.

நீடுகாஞ்சி வாழ்நரு ளிலாவுமெய்மை யன்பரு
மாடுசண்பை வள்ளலார் வந்தணைந்த வோகையார்
கூடுகின்ற வின்பகீர் குலாவுவீதி கோலினார்
காடுகொண்ட பூகம்வாழை காமர்தோ ரணங்களால்.

(௧௮௬)

கொடிசிறைத்த வீதியிற் கோலவே திகைப்புறங்
கடிகொண் மால மொய்த்தபந்தர் கந்தகீர்த் தகம்புடன்
மடிவில்பொன் விளக்கெடுத்து மாதர்மைந்தர் மல்குவார்
படிவிளக்கு மன்பரும் பரந்தபணி லீண்டுவார்.

(௧௮௭)

கோதைமாத ராடலங் குலாவுதொண்டர் பாடலங்
வேதகீத நாதமும் மிக்கெழுந்து விம்மவே
காதனீடு காஞ்சிவாழ்நர் கம்பலைத் தெழுந்துபோய்
முதெயிற் புறம்புசென் றணைந்துமுன் வணங்கினார்.

(௧௮௮)

சண்பையானு மன்னர்முன்பு தொண்டர்வந்து சார்தலங்
பண்புநீ டியானமுன் பிழிந்திறைஞ்சு பான்மைகண்
டெண்பெருக்கு மிக்கதொண்ட ரஞ்சலித் தெழுந்தசொன்
மண்பரக்க வீழ்ந்தெழுந்து வானமுட்ட வார்த்தனர்.

(௧௮௯)

சேனுயர்ந்த வாயினீடு சீர்கொள்சண்பை மன்னனார்
வாணிலாவு நீற்றணி விளக்கிட மனத்தினிற்
பூனுமண்பர் தம்முடன் புருந்திடப் புறத்துளோர்
காணுமாசை யிற்குவித்த கைநீரிரை யெடுத்தனர்.

(௧௯0)

வியனெடுந் தெருவினுடு மிக்கதொண்ட ரார்ப்பெழக்
சயனெடுங்கண் மாதருங் காதனீடு மாந்தரும்
புயல்பொழிந்த தாமெனப் பூவினோடு பொற்குண
மியலுமாறு வாழ்த்தெடுத்த திருமருங்கும் வீசினார்.

(௧௯௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௭௧

இன்னவண்ணம் யாவரு மின்பமெய்த வெய்துவார்
பின்னு வார் சடைமுடிப் பிரான்மகிழ்ந்த கோயில்கண்
முன்னுறப் பணிந்துபோய் மொய்வரைத் திருமகண்
மன்னு சூனமகிழ்ந்த மன்னர்கோயின் முன்னினார். (௧௧௨)

கம்பவாணர் கோயில்வாயில் கண்டுகை குவித்தெடுத்
தும்பரோங்கு கோபுரத்தின் முன்னிறைஞ்சி யுள்ளனைந்
தம்பொன்மா ளிகைப்புறத்தி லன்பரோடு சூழ்வந்
திம்பர்ஞால முய்வந்த பிள்ளையா ரிறைஞ்சுவார். (௧௧௩)

வேறு.

செம்பொன்மலைக் கொடிதழுவக் குழைந்தருந் திருமேனிக்
கம்பரைவந் தெதிர்வணங்குங் கவுணியர்தங் காவலனார்
பம்புதுளிக் கண்ணருவி பாய்ந்துமயிர்ப் புளகம்வரத்
தம்பெருகு மனக்காத றள்ளலில் மிசைத்தாழ்ந்தார். (௧௧௪)

பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து பங்கயச்செங் கைம்முமிழ்ப்ப
மலருமுக மளித்ததிரு மணிவாயான் மறையானென்
றுலகுய்ய வெடுத்தருளி யுருகியவன் பென்புருக்க
சிலவுமிசை முதற்றாள் சிரம்பியநீர் மையினிகழ். (௧௧௫)

பாடினார் பணிவுற்றார் பரிவுறுமா னந்தக்கூத்
தாடின ரகங்குழைந்தா ரஞ்சலிதஞ் சென்னியின்மேற்
குடினார் மெய்ம்முமிழ்த்தார் குகரமு மன்னமுமாய்த்
தேடினா சிருவர்க்குத் தெரிவரியார் திருமகனார். (௧௧௬)

மருவியவே ழிசைபொழிய மனம்பொழியும் பேரன்பார்
பெருகியகண் மழைபொழியப் பெரும்புகலிப் பெருந்தகையா
ருருகியவன் புள்ளலைப்ப வுமைதழுவக் குழைந்தவரைப்
பருகியமெய் யுணர்வினோடும் பரவியே புறத்தணைந்தார். (௧௧௭)

புறத்தணைந்த தொண்டருடன் போந்தமைந்த திருமடத்திற்
பெற்றற்கும்பே றுலகுய்யப் பெற்றருளும் பிள்ளையார்
மறப்பரிய காதலுடன் வந்தெய்தி மகிழ்ந்துறைவா
ரற்பெருஞ்செல் வக்காமக் கோட்டமணைத் திறைஞ்சினார். (௧௧௮)

திருவேகம் பத்தமர்ந்த செழுஞ்சுடரைச் சேவடியி
லொருபோதுத் தப்பாதே யுள்ளருகிப் பணிகின்றார்
மருவுதிரு வியமகமும் வளரிருக்குக் குறண்மற்றும்
பெருகுமிசைத் திருப்பதிகத் தொடைபுனைந்தார் பிள்ளையார். (௧௧௯)

நீடுதிருப் பொலிகாஞ்சி நெறிக்காரைக் காடிறைஞ்சிச்
சூடுமதிக் கண்ணியார் துணைமலர்ச்சே வடிபாடி
யாமெவ ரினிதமரு மனேகதங்கா வதம்பரவி
மாடுதிருத் தானங்கள் பணிந்தேத்தி வைகுநாள். (௧௨௦)

என்டிசையும் போற்றிசைக்குந் திருப்பதிமற் றதன்புறத்துத்
தொண்டருட் னினிதேகித் தொல்லைவிட முண்டிருண்ட
கண்டர்மகிழ் மேற்றளிபு முதலான கலந்தேத்தி
மண்டுபெருங் காதலினால் வணங்கிமீன் டணைந்திருந்தார். (௧௨௧)

௩௭௨ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அப்பதியில் விருப்பினெடு மங்கணரைப் பணிந்தமர்வார்
செப்பரிய புகழ்ப்பாவித் திருநதியின் நென்கரைபோய்
மைப்பொலியுங் கண்டர் திரு மாற்பேறு மகிழ்ந்திறைஞ்சி
மூப்புரஞ்செந் தவர்தம்மை மொழிமாலை சாத்தினார்.

(௧00௨)

திருமாற்பே றுடையவர்தந் திருவருள்பெற் றெழுந்தருளிக்
கருமாலுங் கருமாவாய்க் காண்பரிய கழறங்கி
மருவாற்றன் மழலிடையார் திருவல்லம் வணங்கித்தம்
பெருமாற்குத் திருப்பதிகப் பெரும்பிணைய லணிவித்தார்.

(௧00௩)

அங்குள்ள பிறபதியி லரிக்கரியார் கழல்வணங்கிப்
பொக்குபுனற் பாலியாற்றின் புடையில்வட பாலிறைவ
ரெக்குமுறை பதிபணிவா ரிலம்பயங்கோட் டேரிறைஞ்சிச்
செங்கண்விடை புதைத்தவரைத் திருப்பதிகம் பாடினார்.

(௧00௪)

திருத்தொண்டர் பலர்குழத் திருவிற்கோ லமும்பணிந்து
பொருட்பதிகத் தொடைமாலை புரமெரித்த படிபாடி
யருட்புகலி யாண்டகையார் தக்கோல மணந்தருளி
விருப்பினெடுத் திருஆறன் மேவினார் தமைப்பணிந்தார்.

(௧00௫)

தொழுதுபல முறைபோற்றிச் சுர்க்குருவுக் கிளையமுனி
வழுவிநவம் புரித்தேத்த மன்னினார் தமைமலர்ந்த
பழுதில்செழுந் தமிழ்மாலைப் பதிசுவிசை புனைந்தருளி
முழுதுமளித் தவரானார் போந்தனர்முத் தமிழ்விரகர்.

(௧00௬)

குன்றநெடுஞ் சிலையாளர் குலவியபல் பதிபிறவு
கின்றவிருப் புடனிறைஞ்சி நீடுதிருத் தொண்டருடன்
பொன்றயங்கு மணிமாடப் பூத்தராய்ப் புரவலனார்
சென்றனைந்தார் பழையனூர்த் திருவாவல் காட்டருகு.

(௧00௭)

வேறு.

இம்மையிலே புவிபுள்ளோ ரியாருங்காண வேழலகும் போற்றிசைப்ப வெம்
மை யானு, மம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்று மம்மையப்பர் திருவாவல்
காடா மென்று, தம்மையுடை யவர்முனார் யிதிக்க வஞ்சிச் சண்பைவருஞ் சிகாமணி
யார் சாரச் சென்றார், செம்மைநெறி வழுவாத பதியின் மாடோர் செழும்பதியி லன்
நிரவு பள்ளி சேர்த்தார்.

(௧00௮)

மாலைவிடை யாமத்துப் பள்ளி கொள்ளு மறையவனார் தம்முன்பு கனவிலேவங்
தாலவனத் தமர்ந்தருளு மப்பர் நம்மை யயர்த்தனையோ பாடுதற்கென் றருளிச் செய்ய
ஞாலமிறு னீங்கவரும் புகலி வேந்தர் நடுவிடையா மத்தினிடைத் தொழுது ணர்ந்து
வேலைவிட முண்டவர்தங் கருணை போற்றி மெய்புருகித் திருப்பதிகம் விளம்புநூற்றார்.

துஞ்சவரு வாரென்றே யெடுத்த வோரைச் சுருதிமுறை வழுவாமற் றெடுத்த
பாட, லெஞ்சலிலா வகைமுறையே பழைய னூரா ரியம்பு மொழி காத்தகதை சிறப்
பித் தேத்தி, யஞ்சனமா கரிபுரித்தா ருளா மென்றே யறியும்வகை திருக்கடைச்சாப்
பமையச் சாத்திப், பஞ்சரமாம் பழையதிறற் கிழமைகொள்ளப் பாடினார் பாரொலா
மூய்ய வந்தார்.

(௧009)

திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௭௩

நீடுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி நெடுங்கங்கு லிருணீங்கி நிகழ்ந்த காலே, மாடுதிருத் தொண்டர்குழா மணைந்த போது மாலையினிற் நிருவால வனத்து மன்னி, யாமெவ ருஞ்செய்த படியை யெல்லா மருளிச்செய் தகமலரப் பாடியேத் திச், சேடர்பயி நிருப்பதியைத் தொழுது போந்து திருப்பாரு ரதன்மருங்கு செ ல்ல லுற்றார். (௧0௧௧)

திருப்பாரு ரணைந்தருளி யங்கு மற்றச் செழும்பதியோ ரெதிர்கொள்ளச் சென்று புக்குப், பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பா கத்துப் புராதனரவே யிடங்கொ ண்ட புனிதர் கோயில், விருப்பினுடன் வலங்கொண்டு புக்குத் தாழ்ந்து விழ்த்தெழு ந்து மேனியெலா முகிழ்ப் பின்றே, யருட்கருணைத் திருவாளனுமஞ் சிந்தை யிடை யாரென் றிசைப்பதிக மருளிச் செய்தார். (௧0௧௨)

மன்னுதிருப் பதிகவிசை பாடிப் போற்றி வணங்கிப்போர் தப்பதியில் வைகி மாடு, பிஞ்ஞகர்தம் வெண்பாக்க முதலா யுள்ள பிறபதிகள் பணிந்தணைவார் பெருகு மன்பான், முன்னிறைந்த திருவாய்மஞ் சனநீ ராட்டு முதல்வேடர் கண்ணப்ப நாய னாரை, புன்னியொளிர் காளத்தி மலைவ ணங்க வுற்றபெரு வேட்கையுட னுவந்து சென்றார். (௧0௧௩)

மிக்கபெருங் காதலுடன் ரெண்டர் குழு மென்புனைஞ் டிணையகன்று வெற்புங் கானுந், தொக்கபெரு வன்புலக்கா னடைந்து போகிச் சூலகபா லக்கரத்துச் சுடரு மேனி, முக்கண்முதற் றலைவனிட மாகி யுள்ள முகினைருங்கு காரிகரை முன்னர்ச் சென்று, புக்கிறைஞ்சிப் போற்றிசைத்தப் பதியில் வைகிப் பூதியரோ டுடன் மகிழ்ந் தார் புகலி வேந்தர். (௧0௧௪)

இறைவர்திருக் காரிகரை யிறைஞ்சி யப்பா லெண்ணில்பெரு வரைகளிரு மருங்கு மெங்கு, நிறையருவி சிரைபலவாய் மணியும் பொன்னும் நிறைதுவலை புடைசி தறி நிகழ்ப வாசி, யறைகமுல்வா னவர்க்கிறைவன் குலிச வேற்றா லற்றசிறை பெற் றவன்மே லெழுவ தற்குச், சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்த்த போலுஞ் சிலைநிலத்தி லெழுந்தருளிச் செல்லா நின்றார். (௧0௧௫)

மாதவர்க ணெருங்கு குழாம் பரந்து செல்ல மணிமுத்தின் பரிச்சின்னம் வரம் பின் றாகப், பூதிநிறை கடலணைவ தென்னச் சண்பைப் புரவலனா ரெழுந்தருளும் பொழுது சின்னத், தீதிலொலி பலமுறையும் பொங்கி யெங்குந் திருஞான சம்பந் தன் வந்தா னென்னு, நாதநிறை செவியினவாய் மாக்க னெல்லா நலமருவு சினை வொன்றாய் மருங்கு நண்ண. (௧0௧௬)

கானவர்தங் குலமுலகு போற்ற வந்த கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய, மானவரிச் சிலைவேட்டை யாடுங் கானும் வானமறை சிலைபெரிய மரமுந் துறு, மேனையிமை யோர்தாழு மிறைஞ்சி யேத்தி யெய்தவரும் பெருமையவா மெண் ணிலாத, தானுமற் றவைகடந்து திருக்கா ளத்தி சாரவெழுந் தருளினார் சண்பை வேந்தர். (௧0௧௭)

அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத் தழுதுண்ட பிள்ளையா ரணந்தா ரென்று, செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா ளத்தி சேர்ந்ததிருத் தொண் டர் குழாமடைய வீண்டிப், பம்புசுடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர் பலவேடச் சைவர்குல வேடர் மற்று, மும்பர்தவம் புரிவாரப் பதியி லுள்ளோ ருடன்விரும்பி யெதிர்கொள்ள வுழைச்சென் றுற்றார். (௧0௧௮)

௩௭௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார்புராணம்.

தீசையினத்து நீற்றினெளி தழைப்ப மண்மேற் சிவலோக மணந்ததெனச்
சென்ற போது, மிசைவிளங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும் வேதபா ரகரிழிந்து
வணங்கி மிக்க, வசைவில்பெருச் தொண்டர்குழாச் தொழுது போற்றி யாவெனுமோ
சையினண்ட சிறைப்ப வன்பா, விசைவிளங்குந் தமிழ்விசைத் திருக்கா ளத்தித் திரு
மலையின் மலைகளில்யா தென்று கேட்டார். (௧௦௧௧)

வந்தணந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்த்து மறைவாழ்வே சைவசிகாமணி
யே தோன்று, பிந்தமலை காளனோ டத்தி தம்பி லிகலிவழி பாடி செய விறைவர்
மேவு, மந்தமிழ்சீர் காளத்தி மலையா மென்ன வவனிமேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலி
மேற் கொண்டு, சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம் வானவர்க டானவரென்
றெடுத்துச் செல்வார். (௧௦௨௦)

திருந்தியவின் னிசைவகுப்புத் திருக்கண் ணப்பர் திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத்
திகழப் பாடிப், பொருத்துபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து பொன்முகலிக் கரை
யணந்து தொழுது போகி, யருந்தவர்க னெம்மருங்கு மிடைந்து செல்ல வாளுடைய
பின்னையா ரயன்மா நேடு, மருந்துவெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி மலையடிவா ரஞ்
சார வந்து தாழ்ந்தார். (௧௦௨௧)

தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே தடஞ்சிலா தலசோபா
னத்தா லேறி, வாழ்ந்திமையோர் குழாநெருங்கு மணிகீள் வாயின் மருங்கிறைஞ்சி
புட்புருந்து வளர்பொற் கோயில், குழ்துவலல் கொண்டிறைவர் திருமுன் பெய்தித்
தொழுதுதலை மேற்கொண்டு செங்கை போற்றி, வீழ்த்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன்
காண் பார்போன் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார். (௧௦௨௨)

உள்ளத்திற் றெளிகின்ற வன்பின் மெய்மை யுருவினையு மவ்வன்பி னுள்ளே
மன்னும், வெள்ளைச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண் விமலரையு முடன் கண்ட
விரும்பம் பொங்கிப், பன்னத்தி விழிபுனல்போற் பரந்து செல்லப் பைம்பொன்மலை
வல்லிபரித் தளித்த செம்பொன், வள்ளத்தில் ஞானவா ரமுதமுண்டார் மகிழ்த்தெழு
ந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார். (௧௦௨௩)

பங்கயக்கண் ணருவீரீர் பாய நின்று பரவுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடி யாடித்,
தங்குபெருங் களிகாத றகைந்து தட்பத் தம்பெருமான் கழல்போற்றுந் தன்மைகீட,
வங்கரிதிற் புறம்போந்தங் கயன்மால் போற்ற வரியார்தத் திருமலைக்கீ ழுணைத்திறை
ஞ்சிப், பொங்குதிருத் தொண்டர்மடங் காட்ட வங்குப் புக்கருளி யினிதமர்ந்தார்
புகவி யேந்தர். (௧௦௨௪)

யாவர்களு மறிவரிய விறைவன் றன்னை பேமுலகு முடையானை யெண்ணி
லாத, தேவர்கடம் பெருமானைத் திருக்கா ளத்தி மலையினிசை வீற்றிருந்த செய்ய
தேனைப், பூவலரும் பொழில்புடைகுழ் சண்பை யாளும் புரவலனார் காலங்க டோ
ளும் புக்குப், பாமலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யார்த்து பண்பினிய திருப்பதி
யிற் பயிலு னாளில். (௧௦௨௫)

அங்கண்வட திசைமேலுங் குடக்கின்மேலு மருந்தமிழின் வழக்கங்கு நீகழாதா
கத், திங்கன்புனை முடியார்தத் தானத் தோறுஞ் சென்றுதமிழிசைபாடுஞ் செய்கை
போல, மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி சைப்ப வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வண
ங்கிப் பாடிச், செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரத் தொழுதுதிருப் பதிகவிசை
திருத்தப் பாடி. (௧௦௨௬)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௭௫

கூற்றுதைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணம்பாடிச் சூலவிதிருப் பருப்பதத்தின் கொ
ள்கை பாடி, யேற்றின்மிசை வருவாரிந் திரன்ற னீல பருப்பதமும் பாடிமகிழ்ந் திறை
வர் தானம், போற்றியசொன் மலர்மலை பிறவும் பாடிப் புகலியர்தம் பெருந்தகையார்
புனித மாகு, நீற்றினணி கோலத்துத் தொண்டர் சூழ நெடிதுமகிழ்ந் தப்பதியி னிலவு
கின்றார். (௧0௨௭)

தென்றிசையிற் கயிலையெனுந் திருக்கா ளத்தி போற்றியினி தமர்கின்றார் திரை
சூழ் வேலை, யொன்றுதிரு வொற்றியூ ருறைவார் தம்மையிறைஞ்சுவது திருவுள்ளத்
துன்னி யங்க, ணின்றியிழின் விரகரூள் பெற்று மீள்வா ரெந்தையா ரிணையடியென்
மனத்த வென்று, பொன்றாளங் கொழித்திழிபொன் முகலிகூடப் புனைத்திருப் பதிக
விசை போற்றிப் போர்தார். (௧0௨௮)

மன்னுபுகழ்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி னோடு மறைவாழ வந்தவர்தா மலையுங்
கானு, முன்னணைந்த பதிபிறவுங் கடந்து போந்து முதல்வனு ருறைபதிகள் பலவும்
போற்றிப், பன்மணிகள் பொன்வரன்றி யகிலஞ் சந்தும் பொருதலைக்கும் பாலிவட
கரையி னீடு, சென்னிமதி யணிவார்தந் திருவேற் காடு சென்றணைந்தார் திருஞான
முண்ட செல்வர். (௧0௨௯)

திருவேற்கா டமர்த்தசெழுந் சுடர்பொற் கோயில் சென்றணைந்து பணிந்து திருப்
பதிகம் பாடி, வருவேற்று மனத்தவுணர் புரங்கன் செற்றார் வலிதாயம் வந்தெய்தி
வணங்கிப் போற்றி, யுருவேற்றா ரமர்த்துறையு மோத வேலை யொற்றியூர் கைதொழச்
சென் றற்ற போது, பெருவேட்கை தருவாழ்வு பெற்ற தொண்டர் பெரும்பதியோ
ரெதிர்கொள்ளப் பேணி வந்தார். (௧0௩0)

மிக்கதிருத் தொண்டர்தொழு தணையத் தாமுந் தொழுதிழிந்து விடையவனென்
றெடுத்துப் பாடி, மைக்குலவு கண்டத்தார் மகிழ்ந்த கோயின் மன்னுதிருக் கோபுர
த்து வந்து தாழ்ந்து, தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாத்தித் தேவர் தம்பெருமான் நிரு
வாயி லூடுசென்று, புக்கருளி வலங்கொண்டு புனிதர் முன்பு போற்றெடுத்துப் படி
யின்மேற் பொருந்த வீழ்ந்தார். (௧0௩௧)

பொற்றிரள்கள் போற்புரிந்த சடையார் தம்பாற் பொங்கியெழுந் காதன்மிகப்
பொழிந்து விம்மிப், பற்றியெழு மயிர்ப்புளக மெங்கு மாகிப் பரந்திழியுங் கண்ணருவி
பாய சின்று, சொற்றிகழுந் திருப்பதிகம் பாடி யேத்தித் தொழுதுபுறத் தணைந்தருளித்
தொண்ட ரோடு, மொற்றிகர் காதலித்தங் கினிது றைந்தா ருலகுய்ய வுலவாத
ஞானம் பெற்றார். (௧0௩௨)

வேறு.

இன்ன தன்மையிற் பிள்ளையா ரிருந்தன ரிப்பாற்
பன்னு தொல்புகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதியின்
மன்னு சீர்ப்பெரு வணிகர்தந் தோன்றலார் திறத்து
முன்ன மெய்திய தொன்றினை நிகழ்த்தவா மொழிவாம். (௧0௩௩)

அருகி தித்திறம் பெருக்குதற் கருங்கலம் பலவும்
பொருக டற்செலப் போக்கியப் பொருட்குவை நிரம்ப
வரும் ரக்கல மனைப்படப் பணைக்கரை நிரைக்கு
மிகுசி திப்பெருஞ் செல்வத்தி னெல்லையில் வளத்தார். (௧0௩௪)

தம்மையுள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரற் கடிமை
மெய்ம்மை யேசெயும் விருப்பினின் மிக்கதோ ரன்பாற்
பொய்ம்மை நீக்கிமெய்ப் பொருளினு வெனக்கொளு முள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினுர் சிவநேச ரென்பார். (௧0௩௫)

௩௭௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

கற்றை வார்சடை முடியினு ரடியவர் கலப்பி
லுற்ற செய்கையி லொழிவின்றி யுருகிய மனமும்
பற்றி வாடுநெறிப் பரசம யங்களைப் பாற்றஞ்
செற்ற மேவிய சேலமு முடையராய்த் திகழ்வார். (௧௦௩௬)

ஆன காள்செல வரும்றைக் கவுணியர் பெருமான்
ஞான போனக நுகர்ந்தது கானில முய்ய
வேளை வெஞ்சமண் சாக்கிய மிழித்தழித் ததுவு
முன மில்புக முடியர்பார் கேட்வெந் துளராய். (௧௦௩௭)

செல்வ மல்கிய சிரபூச் சிறுவர்சே வடிக்கீ
மெல்லை யில்லதோர் காதலி னிடையறா வுணர்வா
லல்லு நண்பக லும்புரிந் தவரருட் டிறமே
சொல்ல வஞ்செயல் கேட்கவுந் தொழிலின ரானார். (௧௦௩௮)

நிகழு மாங்கவர் நிதிப்பெருங் கிழவனின் மேலாய்த்
திகழு நீடிய திருவினீர் சிறந்துள ராகிப்
புகழு மேன்மையி லுலகினிற் பொலிந்துளா ரெனினு
மகவி வாமையின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின் மருண்டு. (௧௦௩௯)

அரிய நீர்மையி லருந்தவம் புரிந்தர னடியார்த்
சூரிய வர்ச்சனை யுலப்பில செய்தவர் கலத்தார்
கரிய வாங்குமுன் மனைவியார் வயிறெனுங் கமலத்
துரிய பூமக ளெனவொரு பெண்கொடி யுதித்தார். (௧௦௪௦)

கல்ல காள்பெற வோரையி னலயிக வுதிப்பப்
பல்பெ ருங்கிளை யுடன்பெரு வணிகர்பார் முழுது
மெல்லை யில்தன முகந்துகொண் டியாவரு முவப்ப
மல்ல லாவண மறுகிடைப் பொழிந்துள மகிழ்ந்தார். (௧௦௪௧)

ஆறு சூடிய முடியினு ரடியவர் கண்பா
லீறி லாதபூ சனைகளையா வைபுமிகச் செய்து
மாளிலா மறை யவர்க்குவேண் டினவெலா மளித்துப்
பேறு மற்றிது வேயெனும் பெருங்களி சிறந்தார். (௧௦௪௨)

ஆத கல்வினை மங்கலத் தொழின்முறை தொடங்கி
வேத நீதியில் விதிபுளி வழா வகை விரித்த
சாத கத்தொழிற் சடங்குக் டசதினஞ் செல்லக்
காதன் மேவிய சிறப்பினிற் கடிவிழா வயர்ந்தார். (௧௦௪௩)

யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியா லின்புறப் பயந்த
பாவை கல்லுறுப் பணிகினர் பண்பெலா கோக்கிப்
பூவி னுனென வருதலிற் பூம்பாவை யென்றே
மேவு நாமமும் விளம்பினர் புலியின்மேல் விளங்க. (௧௦௪௪)

திங்க டோறுமுன் செய்யுமத் திருவனர் சிறப்பின்
மங்க லம்புரி கல்வினை மாட்சியிற் பெருக
வங்கண் மானக ரமைத்திட வாண்டெதி ரிணந்து
தங்கு பேரொளிச் சேடி தனநீண்டை பயில. (௧௦௪௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௭௭

தளரு மின்னினங் குரமெனத் தபனியக் கொடியின்
வளரி னந்தளிர்க் கினையென மணிகிள ரொளியி
னளவி லஞ்சுடர்க் கொழுந்தென வணைவுறும் பருவத்
திளவ னப்பிணை யினையவர்க் கேழியான் டெய்த. (௧௦௪௬)

அழகின் முன்னினம் பதமென வணிவிளக் கென்ன
விழவு கொண்டெழும் பேதைய ருடன்வினை யாட்டிற்
கழலொ டம்மனை கந்துக மென்றமற் றினைய
மழலை மென்கிளிக் குலமென மனையிடை யாடி. (௧௦௪௭)

பொற்றொ டிச்சிறு மகளிரா யத்தொடும் புணர்ந்து
சிற்பின் முற்றவு மிழைத்துட னடுத்தொழிற் சிறுசோ
றுற்ற வுண்டுகள் பயின்றொளி மணியூச லாடி
மற்று மின்புறு வண்டலாட் டயர்வுடன் வளர. (௧௦௪௮)

தந்தை யாருமத் தளிரினங் கொம்பொ டகைமை
யிந்த வையகத் தின்மையா லின்புறு களிப்பு
வந்த சிந்தையின் மகிழ்ந்துமற் றிவண்மணம் பெறுவா
னந்த மில்லென தருகிதிக் குரியனென் றறைந்தார். (௧௦௪௯)

ஆய நாள்களி லமண்பயில் பாண்டிநா டதனைத்
தாய ஞானமுண் டருளிய தோன்றலா ரணைந்து
மாய வல்லமண் கையரை வாதிவ்வென் றதுவு
மேய வெப்பிடர் மீனவன் மேலொழித் ததுவும். (௧௦௫௦)

நெருப்பி லஞ்சினார் தங்களை நீரிலொட் டியபின்
மருப்பு நீள்கழுக் கோலின்மற் றவரையேற் றியதும்
விருப்பி னூற்றிரு நீறுமீ னவற்களித் தருளிப்
பொருப்பு வில்லியார் சாதனம் போற்றுவித் ததுவும். (௧௦௫௧)

வாறெலா மறிந்துளா ரெய்தியங் கிசைப்பச்
சொன்ன வர்க்கெலா மிருகிதி துசுட னளித்து
மன்னு பூந்தராய் வள்ளலார் தமைத்திசை நோக்கிச்
சென்னி மேற்கரங் குவித்துவீழ்ந் தெழுந்துசெந் தின்று. (௧௦௫௨)

சுற்ற நீடிய கினையெலாஞ் சூழ்ந்துடன் கேட்பக்
கற்ற மாந்தர்வாழ் காழிரா டெடையவர்க் கடியேன்
பெற்றெ ட்த்தபூம் பாவையும் பிறங்கிய சிதியு
முற்று மெண்ணையுங் கொடுத்தனன் யானென்று மொழிந்தார். (௧௦௫௩)

எல்லை யில்பெருங் களிப்பினு லிப்பரி சியம்பி
முல்லை வெண்ணகை முகிழ்முலை யாருடன் முடியா
மல்கு செல்வத்தின் வளமையு மறைவளர் புகலிச்
செல்வ ரேபுடை யாரெனுஞ் சிந்தையான் மகிழ்ந்தார். (௧௦௫௪)

ஆற்று நாள்களி லணங்கனார் கன்னிமா
பாற்ற டம்பொழின் மருங்கினிற் பனிமலர் கொய்வான்
போற்று வார்முழற் சேடிய ருடன்முறம் போந்து
கோற்றொடித் தளிர்க் கையினுன் முகைமலர் கொய்ய. (௧௦௫௫)

௩௭௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அன்ப ரன்புறு மார்வத்தி னளித்தபாய் கல்லார்
பொன்பி றங்குரீர்ப் புகலிகா வலர்க்கிது புணரா
தென்ப துட்கொண்ட பான்மையோ ரெயிற்றினம் பணியாய்
முன்ப ணைத்தது போலவோர் முன்னெயிற் றரவு. (௧௦௫௧)

மௌவன் மாதவிப் பந்தரின் மறைந்துவந் தெய்திச்
செவ்வி நாண்முகை கவர்பொழு தினின்மலர்ச் செங்கை
நவ்வி வாள்விழி நறுநுதற் செறிநெறி கூடந்தற்
கொவ்வை வாயவண் முகிழ்விரல் கவர்ந்தது குறித்து. (௧௦௫௨)

நாலு தந்தமு மென்புறக் கவர்ந்துந் ஈகுத்து
மேலெ ழும்பணம் விரித்துநின் ருடிவே நடங்க
கீல வல்விடந் தொடர்ந்தெழு கேரிழை மென்பு
மாலை தீயிடைப் பட்டது போன்றுள மயங்கி. (௧௦௫௩)

தரையில் வீழ்தரச் சேடியர் வெருக்கொண்டு தாங்கி
வரைசெய் மாடத்தி னுட்கொடு புருத்திட வணிக
ருரைபு முள்ளமு ஸ்லையழிந் துறுதுயர் பெருகக்
கரையில் சுற்றமுந் தாமுமுன் கலங்கினார் கலுழ்ந்தார். (௧௦௫௪)

விடந்தொ லைத்திடும் விஞ்சையிற் பெரியரா மேலோ
ரடர்ந்த தீவிட மகற்றுதற் கணைந்துளா ரனேகர்
திடங்கொண் மந்திரச் சியானபா வகல்லை முட்டி
தொடர்ந்த செய்வினைத் தொழிலராய்த் தனித்தனிச் சூழ்வார். (௧௦௫௫)

மருந்து மெண்ணில மாறில செய்யவும் வலிந்து
பொருந்து வல்விட மேழுவே கழுமுறை பொங்கிப்
பெருந்த டங்கண்மென் கொடியனா டலையிசைப் பிறங்கித்
திருந்து செய்வினை யாவையுங் கடந்துதீர்ந் திலதால். (௧௦௫௬)

ஆவி தங்குபல் குறிகளு மடைவில் வாக
மேவு காருட விஞ்சைவித் தகரிது விதியென்
ரோடும் வேலையி லுறுபெருஞ் சுற்றமு மலறிப்
பாவை மேல்விழுந் தழுதது படரொலிக் கடல்போல். (௧௦௫௭)

சின்தை வெந்துய ருறுசெவ நேசருந் தெளிந்து
வந்த செய்வினை யின்மையில் வையகத் துள்ளோ
ரிந்த வெவ்விட மொழிப்பவர்க் கீவனென் னுடைய
வந்த மின்னிதித் குவையெனப் பறையறை வித்தார். (௧௦௫௮)

முரசி யம்பலு மூன்றுநா ளகவயின் முற்ற
வரசர் பாங்குளோ ருட்பட வவனிமே லுள்ள
கரையில் கல்வியோர் யாவரு மணைந்துதங் காட்சிப்
புரையில் செய்கையிற் றீர்த்திடா தொழிந்திடப் போனார். (௧௦௫௯)

சீரின் மன்னிய சிவநேசர் கண்ணெ மயங்கிக்
காரின் மல்கிய சோலைகுழ் கழுமலத் தலைவர்
சாரு மவ்வள வும்முட நழலிடை யடக்கிச்
சேர வென்பொடு சாம்பல்சே மிப்பது தெளிவார். (௧௦௬௦)

திருஞானசம்பந்தர் தீழ்முர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௭௯

உடைய பிள்ளையார்க் கெனவிவ டனையுரைத் ததனா
லடைவு துன்புறு வதற்கிலை யாநமக் கென்றே
யிடரொ ழிந்தபின் னடக்கிய வென்பொடு சாம்பல்
புடைபெ ருத்தகும் பத்தினிற் புகப்பெய்து வைப்பார். (௧0௬௬)

கன்னி மாடத்தின் முன்பு போற் காப்புற வமைத்துப்
பொன்னு முத்துமே லணிகலன் பூந்துகில் சூழ்ந்து
பன்னு தூவியின் பஞ்சணை விரைப்பள்ளி யதன்மேன்
மன்னு பொன்னரி மாலைக ளணிந்துவைத் தனரால். (௧0௬௭)

மாலே சாந்தொடு மஞ்சன நாடொறும் வழாமைப்
பாலி னேர்தரும் போனகம் பலவிளக் கினைய
சாலு நன்மையிற் றகுவன நாடொறுஞ் சமைத்தே
யேலு மாசெய யாவரும் வியப்பெய்து நாளில். (௧0௬௮)

சண்பை மன்னவர் திருவொற்றி யூர்நகர் சார்ந்து
பண்பு பெற்றநற் றெண்டர்க ளாடன்பணிந் திருந்த
நண்பு மிக்கநல் வார்த்தையந் நற்பதி யுள்ளோர்
வண்பு கழப்பெரு வணிகர்க்கு வந்துரை செய்தார். (௧0௬௯)

சொன்ன வர்க்கெலாந் தூசொடு காசுபொன் னளித்தே
யின்ன தன்மைய ரெனவொணு மகிழ்சிறந் தெய்தச்
சென்னி வாழ்மதி யார்திரு வொற்றியூ ரளவுந்
துன்னு னீண்டைக் காவணந் துகில்விதா னித்து. (௧0௭0)

மகர தோரணம் வண்குலைக் கமுகொடு கதலி
நிகரில் பல்கொடித் தாமங்க ளணிபெற சிறைத்து
நகர னீன்மறு கியாவையு நலம்புனை யணியாந்
புகரில் பொன்னுல கிழிந்ததா மெனப்பொலி வித்தார். (௧0௭௧)

இன்ன வாறணி செய்துபல் குறைவறுப் பேவி
முன்ன மொற்றியூர் நகரிடை முத்தமிழ் விரகர்
பொன்ன டித்தலந் தலையிசைப் புனைவனென் றெழுவா
ரந்ந கர்ப்பெருந் தொண்டரு முடன்செல வணைந்தார். (௧0௭௨)

ஆய வேலையி லருமறைப் புகலியர் பிரானு
மேய வொற்றியூர் பணிபவர் வியனக ரகன்று
காயல் சூழ்கரைக் கடன்மயி லாபுரி நோக்கித்
தூய தொண்டர்தங் குழாத்தொடு மெதிர்வந்து தோன்ற. (௧0௭௩)

மாரில் வண்பெரு வணிகருந் தொண்டரு மலர்ந்த
ஐறு சேர்தவக் குழாத்தினை னீளிடைக் கண்டே
யாறு சூழினா் திருமக னாணைந் தாரென்
நீறி லாததோர் மகிழ்ச்சியி னுல்விழுந் திறைஞ்ச. (௧0௭௪)

காழி நாடருங் கதிர்மணிச் சிவிகைநின் நிழிந்து
சூழி ரும்பெருந் தொண்டர்முன் றெழுதெழுந் தருளி
வாழி மாதவர் வணிகர்செய் திறஞ்சொலக் கேட்டே
யாழி சூழ்மயி லாபுரித் திருநக ரணைந்தார். (௧0௭௫)

௨௮௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

அத்தி தத்துமுன் னிகழ்த்து திருவுள்ளத் தடைத்துச்
செத்த மின்புறு செவோர் தஞ்செயல் வாய்ப்பப்
பொய்த்த வச்சமண் சாக்கியர் புறத்துறை யழிய
வைத்த வப்பெருங் கருணைநோக் கான்மகிழ்ந் தருளி. (௧௦௭௬)

கங்கை வார்சடை யார்கபா லீச்சரத் தணைந்து
துங்க ின்சுடர்க் கோபுரந் தொழுதுபுக் கருளி
மங்கை பாகர்தல் கோயிலை வலங்கொண்டு வணங்கிச்
செங்கை சென்னிமேற் குவிந்திடத் திருமுன்பு சேர்ந்தார். (௧௦௭௭)

தேவர் தேவனைத் திருக்கபா லீச்சரத் தழுதைப்
பாவை பாகனைப் பரிவுறு பண்பினுற் பரவி
மேவு காதலின் விரும்பிய விரைவினால் விழுந்து
நாவின் வாய்மையிற் போற்றினார் ஞானசம் பந்தர். (௧௦௭௮)

போற்றி மெய்யருட் டிறம்பெறு பரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின் மேனியி னிறைமயிர்ப் புளகங்க ணெருங்கக்
கூற்ற டர்த்தவர் கோயிலின் புறம்புபோந் தருளி
யாற்று மின்னருள் வணிகர்மேற் செலவருள் செய்வார். (௧௦௭௯)

ஒருமை புய்த்ததல் ஹணர்வினீ ருலகவ ரறிய
வருமை யாற்பெறு மகனென்பு நிறைத்தவக் குடத்தைப்
பெரும யானத்து நடம்புரி வார்பெருங் கோயிற்
நிரும் திற்புற வாய்தலிற் கொணர்கென்று செப்ப. (௧௦௮௦)

அந்த மில்பெரு மகிழ்ச்சியா லவனிமேற் பணிந்து
வந்து தத்திரு மனையினின் மேவியம் மருங்கு
கத்த வார்பொழிற் கன்னிமா டத்தினிற் புக்கு
வெந்த சாம்பலோ டென்புசேர் குடத்தைவே நெடுத்து. (௧௦௮௧)

மூடு பன்மணிச் சிவிகைபுட் பெய்துமுன் போத
மாடு சேடிய ரினம்புடை சூழ்த்துவந் தணைய
வாடன் மேவினார் திருக்கபா லீச்சர மனைந்து
நீடு கோபுரத் தெதிர்மணிச் சிவிகையை நீக்கி. (௧௦௮௨)

அங்க ணுனர்த மபிழுகத் தினிலடி யுறைப்பான்
மங்கை யென்புசேர் குடத்தினை வைத்துமுன் வணங்கப்
பொங்கு நீன்புனற் புகலிகா வலர்புல னத்துத்
தங்கி வாழ்பவர்க் குறுதியா நிலைமைசா திப்பார். (௧௦௮௩)

மாட மோங்கிய மயிலைமா நகருனார் மற்று
நாடு வாழ்பவர் நன்றியில் சமயத்தி னுள்ளோர்
மாடு சூழ்த்துகாண் பதற்குவந் தெய்தியே மலிய
நீடு தேவர்க ளேனையோர் விசும்பிடை ரொருங்க. (௧௦௮௪)

தொண்டர் தம்பெருங் குறாம்புடை சூழ்தரத் தொல்லை
யண்டர் நாயகர் கோபுர வாயினே ரணைந்து
வண்டு வார்புற லானென்பு நிறைந்தமட் குடத்தைக்
கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி. (௧௦௮௫)

திருஞானசம்பந்தரதீழர்திருநாயனாபுராணம். நடிக

இந்த மாநிலத் திறந்துளோ ரென்பினைப் பின்னு
நந்து நன்னெறிப் படுத்திட நன்மையார் தன்மை
யந்த வென்பொடு தொடர்ச்சியா மெனவருணைக்கார்
சிந்து மங்கமங் குடையபூம் பாவைபேர் செப்பி. (க0அக)

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி குடு
மண்ண லாரடி யார்தமை யமுதுசெய் வீத்தல்
கண்ணி னுலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்த
ஹண்மை யாமெனி னுலகர்முன் வருகென வுரைப்பார். (க0அஎ)

மன்னு வார்சடை யாரைமுன் ரெழுதுமட் டிட்ட
வென்னு நற்பதி கத்தினிற் போதியோ வென்னு
மன்ன மெய்த்திரு வாக்கெனு மமுதமல் வங்கந்
துன்ன வந்துவந் தருவமாய்த் தொக்கதக் குடத்துன். (க0அஅ)

ஆன தன்மையி னத்திருப் பாட்டினி னடைவே
போன வாயுவும் வடிவமும் பொலிவொடு நிரம்பி
யேனை யக்குடத் தடங்கிமுன் னிருந்தெழு வதன்முன்
ஞான போனகர் பின்சமண் பாட்டினை நலிவ்வார். (க0அக)

தேற்ற மில்சமண் சாக்கியத் தின்னரிச் செய்கை
யேற்ற தன்றென வெடுத்துரைப் பர்களென்ற போது
கோற்றொ டிச்செங்கை தோற்றிடக் குடமுடைந் தெழுவான்
போற்று தாமரைப் போதவிழ்ந் தெழுந்தன் போன்றான். (க0க0)

எடுத்த பாட்டினில் வடிவுபெற் றிருநான்கு திருப்பாட்
டடுத்த வம்முறைப் பன்னிரண் டாண்டள வண்ணந்து
தொடுத்த வெஞ்சமண் பாட்டினிற் ரேன்றிடக் கண்டு
விடுத்த வேட்கையர் திருக்கடைக் காப்புமேல் விதித்தார். (க0கக)

ஓ வ று.

ஆங்கன மெழுந்து நின்ற வணங்கினை நோக்கு வார்க
ளங்கிது காணீ ரென்னு வற்புத மெய்தும் வேலைப்
பாங்குக்குத் தொண்ட ரானோ ராகர வெண்ணப் பார்மே
லோங்கிய வோசை யும்பர் நாட்டினை யுற்ற தன்றே. (க0கஉ)

தேவரு முனிவர் தாழந் திருவருட் சிறப்பு நோக்கிப்
பூவரு விரைகொண் மாரி பொழிந்தன ரொழிந்த மண்ணோர்
யாவரு மிருந்த வண்ண மெம்பிரான் கருணை யென்றே
மேவிய கைக ளுச்சி மேற்குவித் திறைஞ்சி வீழ்த்தார். (க0கஉ)

அங்கவ னுருவங் காண்பா ரதிரய மிகவு மெய்திப்
பங்கமுற் றுரே போன்றார் பரசம யத்தி னுள்ளோ
ரெங்குள செய்கை தான்மற் றென்செய்த வாறி தென்று
சங்கையா முணர்வு கொள்ளுஞ் சமணர்தன் னாடி வீழ்த்தார். (க0கச)

கண்ணிதன் வனப்புத் தன்னைக் கண்களான் முடியக் காணார்
முன்னுறக் கண்டார்க் கெல்லா மொய்கருங் குழவிந் பார
மன்னிய வதன செந்தா மரையின்மேற் கரிய வண்டு
துன்னிய பொழுங்கு துற்ற குழல்போ விருண்டு தோன்ற. (க0கஜ)

ங்அஉ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாபுராணம்.

பாங்கணி சுரும்பு மொய்த்த பணிமல ரனகப் பந்தி
தேங்கம ழாருஞ் சேருந் திருநதல் விளக்க நோக்கிற்
பூங்கொடிக் கழகின் மாரி பொழிந்திடப் புயற்கீழிட்ட
வாங்கிய வான வில்லின் வளரொளி வனப்பு வாய்ப்ப.

(க0க௬)

புருவமென் கொடிகள் பண்டு புரமெரித் தவர்த நெற்றி
யொருவிழி யெரியி னீரூ யருள்பெற வுளனாக் காமன்
செருவெழுந் தனு வ தொன்றுஞ் சேமவில் லொன்று மாக
வீருபெருஞ் சிலைகண் முன்கொண் டெழுந்தன போல வேற்ப.

(க0க௭)

மண்ணிய மணியின் செய்ய வளரொளி மேனி யாடன்
கண்ணினை வனப்புக் காணிற் காமரு வதனத் திங்கட்
டண்ணனி விரிந்த சோதி வெள்ளத்திற் றகைவி னீள
வொண்ணிறக் கரிய செய்ய கயலிரண் டொத்து லாவ.

(க0க௮)

பணிவள ரல்குற் பாவை நாசியும் பவள வாயு
நணியபே ரொளியிற் றேன்று நலத்தினை நாடு வார்த்து
மணிநிறக் கோபல் கண்டு மற்றது வவ்வத் தாழு
மணிநிறக் காமரூபி யனையதா மழகு காட்ட.

(க0க௯)

இளமயி லணைய சாய லேந்திழை குழைகொள் காது
வளமிரு வனப்பி னாலும் வடித்ததா ளுடைமை யாலுங்
கிரொளி மகர வேறு கெழுமிய தன்மை யாலு
மளவில்சீ ரனங்கன் வென்றிக் கொடியிரண் டனைய வாச.

விற்பொலி தரனக் கோவை விளங்கிய கழுத்து மீது
பொற்பமை வதன மாகும் பதுமநன் னிதியம் பூத்த
நற்பெரும் பணில மென்னு நன்னிதி போன்று தோன்றி
யற்பொலி கண்டர் தந்த வுருட்கடை யாளங் காட்ட.

எரியவிழ் காந்தண் மென்பூத் தலைதொடுத் திசைய வைத்துத்
திரள்பெறச் சுருக்குஞ் செச்சை மாலையோ தெரியின் வேறு
கருகெடுங் கயற்கண் மங்கை கைகளாய்க் காந்தி வெள்ள
மருகிழிந் தனவோ வென்னு மதிசயம் வடிவிற் றேன்ற.

ஏர்கெழு மார்பிற் பொங்கு மேந்தினங் கொங்கை நாகக்
கார்கெழு விடத்தை நீக்குங் கவுணியர் தலைவர் நோக்கா
லார்திரு வருளிற் பூரித் தடங்கிய வழுத கும்பச்
சீர்கெழு முகிழைக் காட்டுஞ் செவ்வியிற் நிகழ்ந்து தோன்ற.

காமவே னென்னும் வேட னுந்தியிற் கரந்து கொங்கை
கேயியம் புட்க டம்மை யகப்பட நேரி தாய
தாமரீன் கண்ணி சேர்த்த சலாகைநுக் கியதே போலும்
வாமமே கலெழு வல்லி மருங்கின்மே லுரோம வல்லி.

பிணியவிழ் மலர்மென் கூந்தற் பெண்ணமு தனையான் செம்பொ
னணிவள ரல்கு நங்க ளாவுசெய் பிழையா லஞ்சி
மணிவிளர் காஞ்சி சூழ்ந்து வனப்புடை யல்கு லாகிப்
பணிபுல காணுஞ் சேடன் பணம்பிரித் தடைதல் காட்ட.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௮௩

வரிமயி லணைய சாயன் மங்கைபொற் குறங்கின் மாமை
கரியிளம் பிடிக்கை வென்று கதலிமென் றண்டி காட்டத்
தெரிவுறு மவர்க்கு மென்மைச் செழுமுழந் தாளின் செவ்வி
புரிவுறு பொற்பந் தென்னப் பொலிந்தொளி விளங்கிப் பொங்க. (௧௧0௬)

பூவலர் நறுமென் கூந்தற் பொற்கொடி கணைக்கால் காம
னாவநாழிகையே போலு மழகினின் மேன்மை யெய்த
மேவிய செம்பொற் றட்டின் வனப்பினை மீதிட் டென்று
மோவியர்க் கெழுத வொண்ணுப் பரட்டொளி யொளிர்புற் றோங்க. (௧௧0௭)

கற்பக மீன்ற செவ்விக் காமரு பவளச் சோதிப்
பொற்றிரள் வயிரப் பத்திப் பூந்துணர் மலர்ந்த போலு
நற்பதம் பொலிவு காட்ட ஞாலமும் விசும்பு மெல்லா
மற்புத மெய்தத் தோன்றி யழகினுக் கணியாய் நின்றாள். (௧௧0௮)

எண்ணிலான் டெய்தும் வேதாப் படைத்தவ னெழிலின் வெள்ள
நண்ணுநான் முகத்தாற் கண்டா னவளினு நல்லா டன்பாற்
புண்ணியப் பதினா றுண்டு பேர்பெறும் புகலி வேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ள மாயிர முகத்தாற் கண்டார். (௧௧0௯)

வேறு.

இன்னணம் விளங்கிய வேர்கொள் சாயலா
டன்னமுன் கண்ணுறக் கண்ட தாதையார்
பொன்னணி மாளிகைப் புகலி வேந்தர்தாள்
சென்னியிற் பொருத்தமுன் சென்று வீழ்ந்தாள். (௧௧௧0)

அணங்கினு மேம்படு மன்ன மன்னவன்
பணம்புரி யாவரைப் பரமர் முன்பணிந்
திணங்கிய முகின்மதிற் சண்பை யேந்தலை
வணங்கியே நின் றனண் மன்னு ளோர்தொழ. (௧௧௧௧)

சீர்கெழு சிவநேசர் தம்மை முன்னமே
கார்கெழு சோலைஞழ் காழி மன்னவ
ரோர்கெழு சிறப்பினும் மகளைக் கொண்டினிப்
பார்கெழு மனையினிற் படர்மி னென்றலும். (௧௧௧௨)

பெருகிய வருள்பெறும் வணிகர் பிள்ளையார்
மருவுதா மரையடி வணங்கிப் போற்றிநின்
றருமையா லடியனேன் பெற்ற பாவையைத்
திருமணம் புணர்ந்தருள் செய்யு மென்றலும். (௧௧௧௩)

மற்றவர் தமக்குவண் புகலி வாணர்நீர்
பெற்றபெண் விடத்தினால் வீந்த பிள்ளையான்
கற்றைவார் சடையவர் கருணை காண்வா
வுற்பவிப் பித்தலா லுரைத காடுதன. (௧௧௧௪)

வணிகருஞ் சுற்றமு மயங்கிப் பிள்ளையா
ரணிமல ரடியில்வீழ்ந் தரற்ற வாங்கவர்
தணிவீனீன் பெருந்துயர் தணிய வேதநூற்
றுணிவினை யருள்செய்தார் தாய வாய்மையார். (௧௧௧௫)

௩௮௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

தென்னூர் தியின்முறை கேட்ட சேர்கிளை
வென்னமும் வணிகரும் வேட்கை நீத்திடப்
பன்னகீர்ச் செலவெனப் பரமர் கோயிலி
னுன்னெழுத் தருளிஞ ருடைய பிள்ளையார். (௧௧௧௧)

பான்மையால் வணிகரும் பாவை தன்மண
மேனையோர்க் கிசைகிலே னென்று கொண்டு போய்
வானுயர் கன்னிமா டத்து வைத்தனர்
தேனமர் கோதைபுஞ் சிவத்தை மேவினான். (௧௧௧௨)

வேறு.

தேவர்பிரா னமார்த்தருள்த் திருக்கபா லீச்சரத்து
மேவியஞா னத்தலைவர் விரிஞ்சன்முத லெவ்வயிர்க்குங்
காவலனா் பெருங்கருணை கைத்த படிபோற்றிப்
பாவலர்செந் தமிழ்பாடிப் பன்முறையும் பணிந்தெழுவார். (௧௧௧௩)

தொழுதுபுறம் போர்த்தருளித் தொண்டர்குழாம் புடைகுழப்
பழுதில் புகழ்த் திருமயிலைப் பதியிலமர்ந் தருளுநான்
முழுதுலகுந் தருமிறைவர் முதற்றானம் பலவிறைஞ்ச
வழுதுலகை வாழ்வித்தா ரப்பதியின் மருங்ககல்வார். (௧௧௧௪)

திருத்தொண்ட ரங்குள்ளார் விடைகொள்ளச் சிவநேசர்
வருத்தமகன் றிடமதுர மொழியருளி விடைகொடுத்து
சிருத்தருறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய் நிறைகாத
வருத்தியொடுந் திருவான்மி யூர்பணிய வணைவுற்றார். (௧௧௧௫)

திருவான்மி யூர்மன்னுந் திருத்தொண்டர் சிறப்பெதிர
வருவார்மங் கலவணிகண் மறுகுநிரைத் தெதிர்கொள்ள
வருகாக விழிந்தருளி யவர் வணங்கத் தொழுதன்பு
தருவார்த்தங் கோயின்மணித் தடனெடுங்கோ புரஞ்சார்ந்தார். (௧௧௧௬)

மிக்ருயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கிவியன் நிருமுன்றிற்
புக்கருளிக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டென்னணைந்து
கொக்கிறகு மதிக்கொழுந்துங் குளிர்புனலு மொளிர்கின்ற
செக்கரிசிகர் சடைமுடியார் சேவடியின் கீழ்த்தாழ்ந்தார். (௧௧௧௭)

தாழ்ந்துபல முறைபணிந்து தம்பிரான் முன்னின்று
வாழ்ந்துகளி வரப்பிறவி மருந்தான பெருந்தகையைச்
சூழ்ந்தவிசைத் திருப்பதிகச் சொன்மாலு வினாவுரையால்
வீழ்ந்தபெருங் காதலுடன் சாத்திரிக வின்புற்றார். (௧௧௧௮)

பரவிவரு மானந்த நிறைந்ததுளி கண்பணிப்ப
விரவுமயிர்ப் புளகங்கண் மிசைவிளங்கப் புறத்தணைவுற்
றாவனெடுந் திரைவேலை யணிவான்மி யூரதனுட்
சொபுரத்துப் புரவலனா் சிலநாளங் கினிதமர்ந்தார். (௧௧௧௯)

அங்கணமர் வாருலகா னுடையாரை யருந்தமிழின்
பொங்குமிசைப் பதிகங்கள் பலபோற்றிப் போர்த்தருளிக்
கங்கையணி மணிமுடியார் பதிபலவுங் கலந்திறைஞ்சிச்
செங்கண்விடைக் கொடியார் தக்மிடைச்சுரத்தைச் சேர்வுற்றார். (௧௧௨௦)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௮௫

சென்னியின மதியணந்தார் மருவ்திருவி டைச்சரத்து
மன்னுதிருத் தொண்டர்முமா மெதிர்கொள்ள வந்தருளி
நன்னெடுங்கோ புரயிறைஞ்சி யுட்புகுந்து நற்கோயி
றன்னைவலங் கொண்டணைந்தார் தம்பிரான் நிருமுன்பு. (௧௧௨௬)

கண்டபொழு தேகலந்த காதலாற் கைதலேமேற்
கொண்டெல முறவீழுந்து குலவுபெரு மகிழ்ச்சியுடன்
மண்டியபே ரன்புகு மயிர்முகிழ்ப்ப வணங்கியெழுந்
தண்டாற்பிரான் நிருமேனி வண்ணங்கண் டதெயிப்பார். (௧௧௨௭)

இருந்தவிடைச் சரமேவு மிவர்வண்ண மென்னையென்
றருந்தமிழின் நிருப்பதிகத் தலர்மால கொடுபவர்த்
திருந்துமனங் கரைந்துருகத் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திப்
பெருந்தனிவாழ் வினைப்பெற்றார் பேரலகின் பேரூனார். (௧௧௨௮)

சிறைந்தாரா வேட்கையினு னின்றிறைஞ்சிப் புறம்போந்தங்
குறைந்தருளிப் பணிகின்ற ருமைபாக ருள்பெற்றுச்
சிறந்ததிருத் தொண்டருட னெழுந்தருளிச் செந்துருதி
யறைந்தளிகள் பயில்சாரற் நிருக்கழுக்குன் றினையணைந்தார். (௧௧௨௯)

சென்றணையும் பொழுதின்கட் டிருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப்
பொன்றிழு மணிச்சிவிகை யிழிந்தருளி யுடன்போந்து
மன்றல்விரி நறுஞ்சோலைத் திருமலையை வலங்கொண்டு
மின்றயங்குஞ் சடையாரை விருப்பினுடன் பணிகின்றார். (௧௧௩௦)

திருக்கழுக்குன் றத்தமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைப்
பெருக்கவளர் காதலினுற் பணிந்தெழுந்து பேராத
கருத்தினுடன் காதல்செயுங் கோயில்கழுக் குன்றென்று
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச் சிந்தைசிறை மகிழ்வுற்றார். (௧௧௩௧)

இன்புற்றங் கமர்ந்தருளி யீறில்பெருந் தொண்டருடன்
மின்பெற்ற வேணியினு ருள்பெற்றுப் போந்தருளி
யென்புற்ற மணிமார்ப ரெல்லையிலா வாட்சிபுரிந்
தன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு வச்சிறுபாக் கத்தணைந்தார். (௧௧௩௨)

ஆதிமுதல் வரைவணங்கி யாட்சிகொண்டா ரெனமொழியுங்
கோதிற்றுப் பதிகவிசை குலாவியபா டலிற்போற்றி
மாதவத்து முனிவருடன் வணங்கிமகிழ்ந் தின்புற்றுத்
தீதகற்றுஞ் செய்கையினுர் சின்னாங் கமர்ந்தருளி. (௧௧௩௩)

எறணிந்த வெல்கொடியா ரினிதமர்ந்த பதிபிறவு
றீறணிந்த தொண்டருட னெதிர்கொள்ள நேர்ந்திறைஞ்சி
வேறுபல நதிகானங் கடந்தருளி விரிசடையி
லாறணிந்தார் மகிழ்ந்ததிரு வரசிலியை வந்தடைந்தார். (௧௧௩௪)

அரசிலியை யமர்ந்தருளு மங்கணர சைப்பணிந்து
பரசியெழு திருப்புறவார் பனங்காட்டேர் முதலாய
'விரைசெய்மலர்'க் கொன்றையினுர் மேவுபதி பலவணங்கித்
திரைசெய்வெடுங் கடலுடுத்த திருத்திலை நகரணைந்தார். (௧௧௩௫)

௩௮௬ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

எல்லையின்னா னத்தலைவ செழுந்தருள வெதிர்கொள்வார்
தில்லையில்லா முத்தணர்மெய்த் திருத்தொண்டர் சிறப்பினெடு
மல்கியெதிர் பணிந்திறைஞ்ச மணிமுத்தின் சிலிகையிழித்
தல்குபெருங் காதலுட னஞ்சலிகொண் டணிகின்றார்.

(௧௧௩௬)

திருவெல்லையிற்பணிந்து சென்றணைவார் சேண்விசும்பை
மருவிலிளங் கொளிதழைக்கும் வடதிசைவா யிலைவணங்கி
யுருகுபெருங் காதலுட னுட்புகுத் து மறையினெலி
பெருகிவளர் மணிமாடப் பெருந்திருவீ தியையணைந்தார்.

(௧௧௩௭)

நலமலியுந் திருவீதி பணிந்தெழுந்து நற்றவர்தங்
குலங்கிறைந்த திருவாயில் குவித்தமலர்ச் செங்கையொடு
தலமுறமுன் ருழ்த்தெய்தித் தபனியமா ளிகைமருங்கு
வலமுறவந் தோங்கியபே ரம்பலத்தை வணங்கினார்.

(௧௧௩௮)

வணங்கியிக மனமகிழ்ந்து மாலையனுந் தொழும்பூத
கணங்கண்மிடை திருவாயில் பணிந்தெழுந்து கண்களிப்ப
வணங்குதனி கண்டருள வம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கடந்த தனிக்கூத்தர் பெருங்கூத்துக் கும்பிடுவார்.

(௧௧௩௯)

தொண்டர்மனம் பிரியாத திருப்படியைத் தொழுதிறைஞ்சி
மண்டுபெருங் காதலினு னேக்கிமுக முலர்த்தெழுவா
ரண்டமெலா நிறைந்தெழுந்த வானந்தத் துள்ளிலைந்து
கண்டபே ரின்பத்தின் கரையல்லா நிலையணைந்தார்.

(௧௧௪௦)

அஞ்சிலைமை யடைந்துதினைத் தாங்கெய்தாக் காலத்தின்
மன்னுதிரு வம்பலத்தை வலங்கொண்டு போந்தருளிப்
பொன்னணிமா ளிகைவீதிப் புறத்தணைந்து போதுதொறு
யின்னிசைவண் டயிழ்பாடிக் கும்பிட்டங் கினிதமர்ந்தார்.

(௧௧௪௧)

திருந்தியசீர்த் தாதையார் சிவபாத வீருதயரும்
பொருந்துதிரு வளர்புகலிப் பூசாரு மாதவரும்
பெருந்திருமா லயன்போற்றும் பெரும்பற்றப் புலியூரி
விருத்தமிழா கரணைந்தா ரெனக்கேட்டு வந்தணைந்தார்.

(௧௧௪௨)

ஆங்கவரைக் கண்டெறிப் பளித்தருளி யவரோடுந்
தாங்கரிய காதலினுற் றம்பெருமான் கழல்வணங்க
வோங்குதிருத் தில்லைவா முத்தணரு முடனாகத்
தேங்கமழ்கொண் றைச்சடையார் திருச்சிற்றம் பலம்பணிந்தார்.

(௧௧௪௩)

தென்புகலி யந்தணருந் தில்லைவா முத்தணர்மு
னன்புகெறி பெருக்குவித்த வாண்டகையா ரடிபோற்றிப்
பொன்புரிசெஞ் சடைக்கூத்த ரருள்பெற்றுப் போந்தருளி
யின்புறதோ ணியினமர்ந்தார் தமைவணங்க வெழுந்தருள.

(௧௧௪௪)

நற்றவர்தங் குழாத்தோடு நம்பர்திரு நடஞ்செய்யும்
பொற்பதியின் திருவெல்லையிற்பணிந்தெழுந்து புறம்போந்து
பெற்றமுயர்த் தவரமர்ந்த பிறபதியும் புக்கிறைஞ்சிக்
கற்றவர்கள் பரவுதிருக் கழுமலமே சென்றடைவார்.

(௧௧௪௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௮௭

பல்பதிகள் கடந்தருளிப் பன்னிரண்டு பெயர்படைத்த
தொல்லவளப் பூந்தராய் தூரத்தே தோன்றுதலு
மல்குதிரு மணிமுத்தின் சிவிகையிழிந் தெதிர்வணங்கிச்
செல்வமிகு பதியதன்மேற் நிரூப்பதிக மருள்செய்வார். (௧௧௪௧)

மன்னுமிசை மொழிவண்டார் குழலரிவை யென்றெடுத்து
மின்னுசுடர் மாளிகைவிண் டாக்குவபோல் வேணுபுர
மென்னுகிற சொன்மால யெடுத்தியம்பி யெழுந்தருளிப்
புண்ணைமணங் கமழ்புறவப் புறம்பணையில் வந்தணைந்தார். (௧௧௪௨)

வாழிவளர் புறம்பணையின் மருங்கணந்து வரிவண்டு
ருழுமலர் நறுந்தீப தூபங்க ளுடன்றொழுது
காழிநகர் சேர்மினெனக் கடைமுடிந்த திருப்பதிக
மேழிசையி னுடன்பாடி யெயின்முது ருட்புகுந்தார். (௧௧௪௩)

சேணுயர்ந்த திருத்தோணி வீற்றிருந்த சிவபெருமான்
ருணினைந்த வாதரவின் றலைப்பாடு தனைபுன்னி
நீணிலைக்கோ புரமணைந்து நேரிறைஞ்சிப் புக்கருளி
வாணிலவு பெருங்கோயில் வலங்கொண்டு முன்பணிந்தார். (௧௧௪௪)

முன்னிறைஞ்சித் திருவருளின் முழுநோக்கம் பெற்றேறிப்
பொன்னிமயப் பாவையுடன் புணர்ந்திருந்த புராதனரைச்
சென்னிமிசைக் குவித்தகரங் கொடுவீழுந்து தினைத்தெழுந்து
மன்னுபெரு வாழ்வெய்தி மனங்களிப்ப வணங்குவார். (௧௧௪௫)

பரக்திருப் பதிகங்கள் பலயுமிசை யினிற்பாடி
விரவியகண் ணருவிநீர் வெள்ளத்திற் குளித்தருளி
யரவணிந்தா ருள்பெருகப் புறம்பெய்தி யன்பருடன்
சிரபுரத்துப் பெருந்தகையார் தந்திருமா ளிகைசேர்ந்தார். (௧௧௪௬)

மாளிகையி னுள்ளனைந்து மறையவர்கட் கருள்புரிந்து
தாள்பணியும் பெருங்கிளைக்குத் தகுதியினுற் றலையளிசெய்
தாளுடைய தம்பெருமா னடியவர்க ளுடன்மர்ந்து
நீளவரும் பேரின்ப மிகப்பெருக ரிகழுநாள். (௧௧௪௭)

காழிநா டெடையிரான் கழல்வணங்கி மகிழ்வெய்த
வாழியினு மிகப்பெருகு மாசையுடன் நிருமுருகர்
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதற்றொண்டர் மற்றெனையோர்
குழுநெடுஞ் சுற்றமுடன் றேணிபுரந் தொழுதணைந்தார். (௧௧௪௮)

வந்தவரை யெதிர்கொண்டு மனமகிழ்ந்து சண்பையர்கோ
னந்தயில்சீ ரடியார்க ளவரோடு மினிதமர்ந்து
சந்தரவா ரணங்கினுடன் றேணியில்வீற் றிருந்தாரைச்
செந்தமிழின் பந்தத்தாற் றிருப்பதிகம் பலபாடி. (௧௧௪௯)

பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செல்லப் பெருந்தவத்தாற் பெற்றவரு
மருவுபெருங் கிளையான மறையவரு முடன்கூடித்
திருவளர்ஞா னத்தலைவர் திருமணஞ்செய் தருளுதற்குப்
பருவமிது வென்றெண்ணி யறிவிக்கும் பாங்கணைந்தார். (௧௧௫௦)

௩௮௮ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

நாட்டுமறை முறையொழுக்க ஞானபோனகருக்குங்
கூட்டுவது மணங்கொள்வார் கோதின்மறை நெறிச்சடங்கு
காட்டவரும் வேள்வில புரிவதற்கோர் கன்னிதனை
வேட்டருள வேண்டிமென விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். (௧௧௮௬)

மற்றவர்த மொழிகேட்டு மாதவத்தின் கொழுந்தணையார்
சுற்றமுறு பெரும்பாசத் தொடர்ச்சிலிடு நிலையையாய்ப்
பெற்றமுயர்த் தவரணமுன் பெற்றதின லிசையாது
முற்றியதா யினுக்கடா தென்றவரமுன் மொழிந்தருள. (௧௧௮௭)

அருமறையோ ரவர்பின்னுங் கைதொழுதங் கறிவிப்பா
ரிருநிலத்து மன்றவழக்க மெடுத்தீர்கீ ராதலினல்
வருமுறையா லுதொழிலின் வைதிகமா நெறியொழுதங்
திருமணஞ்செய் தருளுதற்குத் திருவுள்ளஞ் செய்துமென. (௧௧௮௮)

மறைவாழ் வந்தணர்தம் வாய்மையொழுக் கம்பெருகுந்
துறைவாழச் சுற்றத்தார் தமக்கருளி யுடன்படலும்
பிறைவாழந் திருமுடியிற் பெரும்புனலோ டரவணிந்த
கறைவாழங் கண்டத்தார் தமைத்தொழுது மனங்களித்தார். (௧௧௮௯)

திருஞான சம்பந்தர் திருவுள்ளஞ் செய்ததற்குத்
தருவாய்மை மறையவருந் தாதையருந் தாங்கரிய
பெருவாழ்வு பெற்றாராய்ப் பிஞ்சுகளு ரருளென்றே
புகுகாசின் நிற்பமுறு முளமகிழ்ச்சி யெய்துவார். (௧௧௯௦)

ஏதயில்சீர் மறையவரி லேற்றகுலத் தோடிசைவா
னாத் திருப் பெருமணத்து நம்பாண்டார் நம்பிபெறுந்
காதலியைக் காழிகா டிடையிரான் கைப்பிடிக்கப்
போதுமவர் பெருந்தன்மை யெனப்பொருத்த வெண்ணினர். (௧௧௯௧)

திருஞான சம்பந்தர் சீர்பெருக மணம்புணரும்
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டர் மறையவர்கண் மிகப்பேண
வருவாரும் பெருஞ்சுற்ற மகிழ்சிறப்ப மகட்பேசத்
தருவார்தண் பணைநல்லார் சார்கின்றார் ஞானையார். (௧௧௯௨)

மிக்கதிருத் தொண்டர்களும் வேதியரு முடனேகத்
திக்குசிகழ் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச் சென்றெய்தத்
தக்கபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிதா மதுகேட்டுச்
செக்கர்முடிச் சடையார்தந் திருப்பாதத் தொழுதெழுவார். (௧௧௯௩)

ஒப்பரிய பேருவகை யோங்கியெழு முள்ளத்தா
லப்புகிறை குடம்விளக்கு மறுகெல்லா மணிபெருக்கிச்
செப்பரிய வார்வயிகு பெருஞ்சுற்றத் தொடுஞ்சென்றே
யெய்ப்பொருளு மெய்தினே னெனத்தொழுதங் தெதிர்கொண்டார். (௧௧௯௪)

எதிர்கொண்டு மணிமாடத் தினிலெய்தி யிற்பமுறு
மதரமொழி பலமொழிந்து வரன்முறையாற் சிறப்பளிப்பச்
சுதர்முகனின் மேலாய சண்பைவரு மறையவரு
முதிருணர்வின் மாதவரு மணைநீதி மொழிகின்றார். (௧௧௯௫)

ஞானபோனகருக்கு நற்றவத்தி நெழுக்கத்தா
ஊனிலிசீ லத்தும்பான் மகட்பேசி வந்ததென
வானபே நந்தணர்பா லருளுடைமை யாமென்று
வானளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சி யொடுமொழிவார்.

(கககசு)

உம்முடைய பெருந்தவத்தா லுலகனைத்து மீன்றளித்த
வம்மைதிரு முலைப்பால்ந் குழைத்தவா ரமுதுண்டார்ச்
கெம்முடைய குலக்கொழுந்தை யாமுய்யத் தருகின்றோம்
வம்மினென வுரைசெய்து மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார்.

(ககக௭)

பெருவகை யாலிசைவு பெற்றவர்தா மீண்டணைந்து
காருவவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வந்தெய்திச்
சீருடைய பிள்ளையார்ச் கவர்கோந்த படிசெப்பிப்
பார்குலவுந் திருமணத்தின் பான்மைவினை தொடங்குவார்.

(கககஅ)

திருமணஞ்செய் கலியாணத் திருநாளுந் திகழ்சிறப்பின்
மருவியவோ ரையுங்கணித மங்கலதூ லவரவகுப்பப்
பெருகுமண நாளோலை பெருஞ்சிறப்பி னுடன்போக்கி
யருள்புரிந்த நன்னாள் லணிமுலைப்பா லிகைவிதைத்தார்.

(கககக)

செல்வமவி திருப்புகலிச் செழுந்திருவீ திகளெல்லா
மல்குநிறை குடம்விளக்கு மகரதோ ரணநிறைத்தே
யெல்லையிலா வொளிமுத்து மாலைகளெங் கணுநாற்றி
யல்குபெருந் திருவோங்க வணிசிறக்க வலங்கரித்தார்.

(கக௭0)

எங்கணுமெய்த் திருத்தொண்டர் மறையவர்க ளேனையோர்
மங்கலநீண் மணவினைநாள் கேட்டுமிக மகிழ்வெய்திப்
பொங்குதிருப் புகலிதனி னோடோறும் புருந்தீண்ட
வங்கண்ணைத் தவர்க்கெல்லாம் பெருஞ்சிறப்பு மிகவளித்தார்.

(கக௭௧)

அருந்தவத்தோ ரந்தணர்க ளயலுள்ளோர் தாமுய்யப்
பொருந்துதிரு நாளோலை பொருலிறந்தார் கொண்டணையத்
திருந்துபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பிசிறப் பெதிர்கொண்டு
வருந்தவத்தான் மகட்கொடுப்பார் வதுவைவினை தொடங்குவார்.

(கக௭௨)

மன்னுபெருஞ் சுற்றத்தா ரெல்லாரும் வந்தீண்டி
நன்னிலைமைத் திருநாளுக் கெழுநாளா நன்னாள்ந்
பன்மணிமங் கலமுரசம் பல்லியங்க ணிறைந்தார்ப்பப்
பொன்மணிப்பா லிகைமீது புனிதமுனோ பூரித்தார்.

(கக௭௩)

சேணியரு மாடங்க டிருப்பெருகு மண்டபங்க
ணீணிலைய மாளிகைக ணிகரிலணி பெறவிளக்கிக்
கான்வருகை வினைவண்ணங் கவினோங்கும் படியெழுதி
வாணிலவு மணிக்கடைக்கண் மங்கலக்கோ லம்புனைந்து.

(கக௭௪)

நீடுநிலைத் தோரணங்க ணீண்மறுகு தொறுநிறைத்து
மாயெருங் கொடிமாலை மணிமாலை யிடைபோக்கிச்
சேடியரும் வேதிகைகள் செழுஞ்சார்து கொடுநீலிப்
பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பந்தர் பலபுனைந்தார்.

(கக௭௫)

௩௯௦ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

மன்றல்வினைத் திருமுனைநாட் டொடங்கிவரு நாளெல்லா
முன்றிரெறும் வீதிதொறு முகநெடுவொ யில்கடோறு
சின்றொளிர மணிவிளக்கு நிறைவாசப் பொற்குடங்க
டுன்றுசுடர்த் தாமங்க பேங்க டிதைவித்தார்.

(௧௧௭௭)

மங்கலநா ரியநாத மறுகுதொறு நின்றியம்பப்
பொங்கியநான் மறையோசை கடலோசை மிகப்பொலியத்
தங்குநாறுங் குறையகிலின் றழைத்தசெழும் புகையினுடன்
செங்கனலா குதிப்புகையுந் தெய்வவிரை மணம்பெருக.

(௧௧௭௮)

எண்டிசையி லுள்ளோரு மீண்டெவளத் தொடுநெருங்கப்
பண்டசிறை சாலைகளும் பலவேறு விதம்பயில
மண்பெரு நிதிக்குவைகண் மலைப்பிறங்க லெனமலிய
வுண்டிவினைப் பெருந்துழனி யோவாத வொலியோங்க.

(௧௧௭௯)

மர்மறைதூல் விதிச்சடங்கில் வருத்தமுறை நெறிமரபின்
தூமணநல் லுபகரணஞ் சமைப்பவர்தந் தொழிறுவன் றத்
தாமரையோ னினையபெருந் தவமறையோர் தாமெடுத்த
பூமருவு பொற்கலசப் புண்ணியகீர் பொலிவெய்த.

(௧௧௮௦)

குங்குமத்தின் செழுஞ்சேற்றின் கூட்டமைப்போ ரினங்குழும்பு
பொங்குவிரைப் புதுக்கலவைப் புகையெடுப்போர் தொகைவிரவத்
துக்கநாறுங் கர்ப்பூசச் சண்ணமிடிப் போர்நெருங்க
வெங்குமலர்ப் பிணைபுனைவோ ிட்டங்கண் மிகப்பெருக.

(௧௧௮௧)

இனையபல வேறுதொழி லெம்மருங்கு நிரைத்தியற்று
மனைவளரு மறுகெல்லா மணவணிசெய்ம் மறைமூதார்
நினைவரிய பெருவளங்க ணெருங்குதலா னிதிக்கோமான்
றனையிறைவர் தாமேவச் சமைத்ததுபோ லமைந்துளதால்.

(௧௧௮௨)

வேறு.

மாறி லாகிறை வளந்தரு புகலியின் மணமீக்
கூறு நாடின்முன் னுளினில் வேதியர் குழாரு
நீறு சேர்திருத் தொண்டரு நிகரிலா தவருக்
காறு குடினா ருட்டிருக் காப்புநா ணணிவார்.

(௧௧௮௩)

வேத வாய்மையின் விதிபுளி வினையினால் விளங்க
வோத நீருல கியன்முறை யொழுக்கமும் பெருகக்
காத னீழருத் தொண்டர்கண் மறையவர் கவினார்
மாதர் மைந்தர்பொற் காப்புநா ணகர்வலஞ் செய்தார்.

(௧௧௮௪)

நகர்வ லஞ்செய்து புருந்தபி னவமணி யணிந்த
புகரில் சித்திர விதானமண் டபத்தினிற் பொலியப்
பகரும் வைதிக விதிச்சமா வர்த்தனப் பான்மை
திகழ முற்றிய செம்மலார் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

(௧௧௮௫)

செம்பொ னின்பரி கலத்தினிற் செந்நெல்வெண் பரப்பின்
வம்ப ணிந்தனை மாலைகூழ் மருங்குற வமைத்த
வம்பொன் வாசநீர்ப்பொற்குட மரசிலை தருப்பை.
யம்பு நீன்சுடர் மணிவிளக் கெழுகீர்தரும் பரப்பில்.

(௧௧௮௬)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். நூல்க

நாத மங்கல முழக்கொடு நற்றவ முனிவர்
வேத கீதமும் விம்மிட விரைகமழ் வாசப்
போது சார்தணி பூந்துகில் புனைந்தபுண் ணியம்போன்
மீது பூஞ்சய னத்திருந் தவரமுன்பு மேவி. (ககஅசு)

ஆர்வ மிக்கெழு மன்பினுன் மலரய னனைய
சீர்ம றைத்தொழிற் சடங்குசெய் திருந்துநான் முனிவர்
பார்வ ழிப்பட வருமிரு வினைகளின் பந்தச்
சார்பொ ழிப்பவர் திருக்கையிற் காப்புநான் சாத்த. (ககஅ௭)

கண்ட மாந்தர்கள் கடிமணங் காணவந் தனைவார்
கொண்ட வல்வினை யாப்பவிழ் கொள்கைய வான
தொண்டர் சிந்தையும் வதனமு மலர்ந்தன சுருதி
மண்டு மாமறைக் குலமெழுந் தார்த்தன மகிழ்ந்தே. (ககஅ௮)

சிரந்த கங்குலி னிதிமழை விதிமுறை யெவர்க்கும்
புரந்த ஞானசம் பந்தர்தாம் புன்னெறிச் சமய
வரந்தை வல்லிரு ளகலமுன் னவதரித் தாற்போற்
பரந்த பேரிரு றிரந்துவர் தெழுந்தனன் பகலோன். (ககஅ௯)

அஞ்சி றைச்சுரும் பறைபொழிற் சண்பையாண் டகையார்
தஞ்சி வத்திரு மணஞ்செய்த் தவஞ்செய்நா னென்று
மஞ்ச னத்தொழில் புரிந்தென மாசிருள் கழுவீச்
செஞ்சு டர்க்கெதிர்ப் பேரணி யணிந்தன திசைகள். (கக௧௦)

பரம்பு தன்வயி னெங்குணு முள்ளபல் வளங்க
ணிரம்ப முன்கொணர்ந் தெண்டிசை யவந்நெருங் குதலாற்
றாங்க டந்தவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தின்
வரம்பி நீன்பயன் காட்டுவ தொத்தது வையம். (கக௧௧)

நங்கள் வாழ்வென வருந்திரு ஞானசம் பந்தர்
மங்க லத்திரு மணவெழுச் சியின்முழக் கென்னத்
துங்க வெண்டிசைச் சரிவளை யார்ப்பொடு சூழ்ந்து
பொங்கு பேரொலி முழக்குட னெழுந்தது புணரி. (கக௧௨)

அளக்க ரேழுமொன் றுமெனும் பெருமையெவ் வுலகும்
விளக்கு மாமணி விழாவுடன் விரைந்துசெல் வனபோற்
றுளக்கில் வேதிய ராகுதி தொடங்கிடா முன்னம்
வளர்க்கும் வேதியில் வலஞ்சுழித் தெழுந்தது வன்னி. (கக௧௩)

சந்த மென்மலர்த் தாதணி நீறுமெய் தரித்துக்
சந்த மேவுவண் டொழுங்கெனுங் கண்டுகை பூண்டு
சிந்தை னாயவன் பர்களுடன் றிருமணம் போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணர்ந் தெழுந்தது மருந்து. (கக௧௪)

எண்டி சைத்தலத் தியாவரும் புகலிவந் தெய்தி
மண்டு மத்திரு மணவெழுச் சியினணி வாய்ப்பக்
கொண்ட வெண்ணிறக் குருஉச்சுடர்க் கொண்டலக் ளென்ன
வெண்டு கிற்கொடி சிரைத்தது போன்றது விசம்பு. (கக௧௫)

௩௬௨ 'திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

ஏல விர்நலம் யாவையு மெழுச்சிமுன் காட்டுங்
காலு செய்வினை முற்றிய கவுணியர் பெருமான்
மூல மாகிய தோணிமேன் முதல்வரை வணங்கிச்
சீல மார்திரு வருளினுன் மணத்தின்மேற் செல்வார். (௧௧௧௧)

காழி மாநகர் வேதியர் குழாத்தொடுங் கலந்து
குழு மண்பர்க ளேனையோர் துதைந்துமுன் செல்ல
வாழி மாமறை முழங்கிட வளம்பதி வணங்கி
நீழல் வெண்குடர் நித்திலச் சிவிகைமேற் கொண்டார். (௧௧௧௨)

யான வாகன மேறுவார் யாருமேற் கொள்ளக்
கான மாகிய தொங்கல்பிச் சங்குடை கவரி
மேனெ ருங்கிட விசம்பினு நிலத்தினு மெழுந்த
வான துந்துபி முழக்குடன் மங்கல வியங்கள். (௧௧௧௩)

வேறு.

சங்கொடு தாரை சின்னந் தனிப்பெருங் காளந் தானம்
வங்கிய மேனை மற்ற மலந்துளைக் கருவி யெல்லாம்
பொங்கிய வொலியி னோங்கிப் பூசார் வேத நாத
மெங்கணு மெழுந்து மல்கத் திருமண மெழுந்த தன்றே. (௧௧௧௪)

கோதையர் குழல்குழ வண்டின் குழாத்தொலி யொருபாற் கோல
வேதியர் வேத வாய்மை யிருமொலி யொருபான் மிக்க
வேதயில் விபஞ்சி வினை யாமொலி யொருபா லேத்து
நாதமங் கலங்கொள் கீத யப்பொலி யொருபா லாக. (௧௨௦௦)

விண்ணினை விழுங்க மிக்க வெண்டுகிற் பதாகை வெள்ளங்
கண்வெறி படைப்ப மிக்க கதிர்விரி கவரிக்க் கான
மண்ணிய மணிபூ ணீடு மரிசை மலிந்த பொற்பி
னெண்ணிலா வண்ணத் தூசின் பொதிப்பரப் பெங்கு நண்ண. (௧௨௦௧)

சிகையொடு மான்றோ ருய்குங் கிடையுமா சானுஞ் செல்வார்
புகைவிடும் வேள்விச் செந்தி யில்லுடன் கொண்டு போவார்
தகைவிலா விருப்பின் மிக்க பதிகங்கள் விளம்பிச் சார்வார்
வகையறு பகையுஞ் செற்ற மாதவ ரியல்பின் மல்க. (௧௨௦௨)

அறுவகை விளங்குஞ் சைவத் தளவிலா விரதஞ் சாரு
நெறிவழி நின்ற வேட நீடிய தவத்தி னுள்ளோர்
மறுவறு மணத்தி லன்பின் வழியினுல் வந்த யோகக்
குறிநில பெற்ற தொண்டர் குழங்குழா மாகி யேக. (௧௨௦௩)

விஞ்சைய ரியக்கர் சித்தர் கின்னரர் மிடைந்த தேவ
ரஞ்சன நாட்ட லீட்டத் தரம்பைய ருடனா யுள்ளோர்
தஞ்சுடர் விமான மேறித் தழைத்தவா தரவி னோடு
மஞ்சறை விசம்பின் மீது மணவணி காணச் சென்றார். (௧௨௦௪)

மற்றிவர் மிடைந்து செல்லு மங்கல வணப்பின் காட்சி
முற்றவித் தலத்தி னுள்ளோர் மொய்த்துடன் படரும் போதி
லற்புத நிகழ்ச்சி யெய்த வணைதலான் மணமேற் செல்லும்
பொற்பமை மணத்தின் சாயை போன்றுமுன் பொலியச் செல்ல. (௧௨௦௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். ௩௬௩

தவவர சாள வய்க்குந் தனிக்குடை நிழற்றச் சாரும்
பவமறுத் தாள வல்லார் பாதமுள் ளத்துக் கொண்டு
புனவங்கள் வாழ வந்த பூந்தராய் வேந்தர் போந்து
சிவனமர்ந் துறையு நல்லூர்த் திருப்பெரு மணத்தைச் சேர்த்தார். (௧௨௦௬)

பெருமணக் கோயி லுள்ளார் மங்கலம் பெருகு மாற்றால்
வருமணத் திறத்தின் முன்னர் வழியெதிர் கொள்ளச் சென்று
திருமணம் புணர வெய்துஞ் சிரபுரச் செம்ம லார்தா
யிருண்மணத் திலங்கு கண்டத் திறைவர்தங் கோயில் புக்கார். (௧௨௦௭)

நாதரைப் பணிந்து போற்றி நற்பொருட் பதிகம் பாடிச்
காதன்மெய் யருண்முன் பெற்றுக் கவுணியர் தலைவர் போந்து
வேதியர் வதுவைக் கோலம் புனைந்திட வேண்டு மென்னப்
பூதநா யகர்தங் கோயிற் புறத்தொரு மடத்திற் புக்கார். (௧௨௦௮)

பொற்குட நிறைத்த வாசப் புனிதமஞ் சனநீ ராட்டி
விற்பொலி வெண்பட் டாடை மேதக விளங்கச் சாத்தி
நற்றிரு வுத்த ரீய நறுந்துகில் சாத்தி நானப்
பற்பல கலவைச் சாந்தம் பாண்மையி னணிந்த பின்னர். (௧௨௦௯)

திருவடி மலர்மேற் பூத்த செழுந்தகைச் சோதி யென்ன
மருவிய தரளக் கோவை மணிச்சரி யணையச் சாத்தி
விரிசுடர்ப் பரட்டின் மீது விளங்குபொற் சரட்டிற் கோத்த
பெருகொளி முத்தின் ருமம் பிறங்கிய தொங்கல் சாத்தி. (௧௨௧௦)

தண்சுடர்ப் பரிய முத்துத் தபனிய நாணிற் கோத்த
கண்கவர் கோவைப் பத்திக் கதிர்க்கடி சூத்தி ரத்தை
வெண்சுடர்த் தரள மாலை விரிசுடர்க் கொடுக்கின் மீது
வண்டிரு வரையி னீடு வனப்பொளி வளரச் சாத்தி. (௧௨௧௧)

ஒளிகதிர்த் தரளக் கோவை யுதரபந் தனத்தின் மீது
தளியொளி துளம்பு முத்தின் சன்னவீ ரத்தைச் சாத்திக்
குளிரில் வெறிக்கு முத்தின் பூணூற் கோவை சாத்தி
நளிகதிர் முத்து மாலை நகுசுட ராரஞ் சாத்தி. (௧௨௧௨)

வாள்விடு வயிரக் கட்டு மணிவிர லாழி சாத்தித்
தாளுறு தடக்கை முத்தின் நண்டையுஞ் சரியு நாணு
நீளொளி முழங்கைப் பொட்டு நிரைசுடர் வடமுஞ் சாத்திக்
தோள்வளைத் தரளப் பைம்பூண் சுந்தரத் தோண்மேற் சாத்தி. (௧௨௧௩)

திருக்கழுத் தாரந் தெய்வக் கண்டிகை மாலை சேரப்
பருத்தமுத் தொழுவ்கு கோத்த படரொளி வடமுஞ் சாத்திப்
பெருக்கிய வணப்பின் செவ்வி பிறங்கிய திருவார் காதில்
வருக்கவெண் டரளக் கொத்தின் வடிக்குழை விளங்கச் சாத்தி. (௧௨௧௪)

நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி நிறைதிரு நெற்றிமீது
மேற்பட விரிந்த சோதி வெண்சுட ரெழுந்த தென்னப்
பாற்படு முத்தின் பாரப் பணிச்சுடர்த் திரிண சாத்தி
யேற்பவைத் தணிந்த முத்தி னெழில்வளர் மகுடஞ் சேர்த்தார். (௧௨௧௫)

௩௬௪ திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம்.

இவ்வகை நம்மை யானு மேர்வளர் தெய்வக் கோலங்
கைவினை மறையோர் செய்யக் கடிக்கொன்செங் கமலத் தாதின
செவ்விகீ டாம மார்பர் திருவடை யான மாலை
யெவ்வுல கோரு மேத்தத் தொழுதுதா மெடுத்துப் பூண்டார். (௧௨௧௬)

அழகினுக் கணியாம், வெண்ணீ றஞ்செழுத் தோதிச் சாத்திப்
பழகிய வன்பர் சூழப் படரொளி மறுகி லெய்தி
மழலிடை மேலோர் தம்மை மனங்கொள டுணங்கி வந்து
முழுவொலி யெடுப்ப முத்தின் சிவிகைமேல் கொண்ட போது. (௧௨௧௭)

எழுத்தன் சங்க நா த மியம்பின வியங்க னெங்கும்
பொழித்தன் விசம்பில் விண்ணோர் கற்பகப் புதுப்பூ மாரி
தொழுத்தகை முனிவர் தொண்டர் சுருகியின் வாழ்த்துப் பொங்கி
வழித்தன் திசைகண் மீது மலர்ந்தன அலக மெல்லாம். (௧௨௧௮)

படர்பெருத் தொங்கல் பிச்சம் பைங்கதிர்ப் பீலிப் பந்த
ரடர்புனை செம்பொற் பாண்டி லணிதுகற் சதுக்க மல்கக்
கடலின்மீ தெழுந்து நிற்குங் கதிர்நிறை மதியம் போல
வடநிறை யணிந்தமுத்தின் மணிக்குடை நிழற்ற வந்தார். (௧௨௧௯)

சீரணி தெருவி னாடு திருமணஞ் செல்ல முத்தி
னேரணி காணஞ் சின்ன மிலங்கொளித் தாரை யெல்லாம்
பேரொலி பெருக முன்னே பிடித்தன் மறைக ளோடு
தாரணி யுய்ய ஞான சம்பந்தன் வந்தா னென்று. (௧௨௨௦)

மண்ணினுக் கிடுக்கண் டீர வந்தவர் திருநா மங்க
னெண்ணில பலவு மேத்திச் சின்னங்க னெழுந்த போதங்
வண்ணலார் வதுவை செய்ய வலங்கரித் தணையப் பெற்ற
புண்ணிய மறையோர் மாட மங்கலம் பொழிந்து பொங்க. (௧௨௨௧)

முற்றமெய்ஞ் ஞானம் பெற்ற மூர்த்தியார் செங்கை பற்ற
நற்பெருத் தவத்தி னீர்மை நலம்படைத் தெழுத்த தெய்வக்
கற்பகப் பூங்கொம் பண்ணார் தம்மையுங் காப்புச் சேர்த்துப்
பொற்புறு சடங்கு முன்னர்ப் புரிவுடன் செய்த வேலை. (௧௨௨௨)

செம்பொன்செய் வாசிச் சூட்டுத் திருமணிப் புண்பூண் செல்வப்
பைம்பொனின் மாலை வேய்ந்த பவளமென் கொடியொப் பாரை
நம்பன்ற னருளே வாழ்த்தி நல்லெழில் விளங்கச் சூட்டி
யம்பொன்செய் தீப மென்ன வழகலங் கரித்து வைத்தார். (௧௨௨௩)

மாமறை மைத்த ரெல்லா மணத்தெதிர் சென்று மன்னுந்
துமலர்ச் செம்பொற் சுண்ணந் தொகுநவ மணியும் வீசத்
தாமரை மலரோன் போல்வா ரரசிலை தருப்பை தோய்த்த
காமர்பொற் கலச நன்னீ ரிருக்குடன் கலந்து வீச. (௧௨௨௪)

விண்ணவர் மலரின் மாரி விசம்பொளி தழைப்ப வீச
மண்ணக நிறைந்த கந்த மந்தமா ருதழும் வீசக்
கண்ணொளி விளக்க மிக்கார் காமர்தோ ரணங்க ஞாடு
புண்ணிய விளைவு போல்வார் பூம்பந்தர் முன்பு சார்ந்தார். (௧௨௨௫)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனாப்புராணம். ௩௯௫

பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம் பொலிவுடன் முழங்கி யார்ப்ப
மன்னிய தரளப் பத்தி வளர்மணிச் சிவிகை நின்றும்
பன்மலர் நறும்பொற் சுண்ணம் பரந்தபா வாடைமீது
முன்னிழிந் தருளி வந்தார் மூவுல கேத்த வந்தார்.

(௧௨௨௬)

மறைக்குல மனையில் வாழ்க்கை மங்கல மகளி ரெல்லா
நிறைத்த நீர்ப் பொற்குடங்க ணிரைமணி விளக்குத் தூப
நறைக்குல மலர்க்குழ மால நகுசுடர் முளைப்பொற் பாண்டி
லுறைப்பொலி கலவை யேந்தி யுடனெதி ரேற்று நின்றார்.

(௧௨௨௭)

ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொ ணணிமணிப் பீடந் தன்னி
லோங்கிய ஞான வெள்ள முண்ணிறைத் தெழுவு தென்னத்
தாங்கிய முத்தின் பைம்பூண் டண்ணிலா வெறிப்ப வேறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்றார் பரசம யங்கள் வீழ்த்தார்.

(௧௨௨௮)

எதிர்வர வேற்ற சாய லினமயி லனைய மாதர்
மதுரமங் கலமுன் னான வாழ்த்தொலி யெடுப்ப வந்து
கதிர்மணிக் கரக வாசக் கமழ்புன லொழுக்கிக் காதல்
விதிமுறை வலங்கொண் டெய்தி மேவுநல் வீனகள் செய்தார்.

(௧௨௨௯)

மங்கலம் பொலிய வேந்தி மாதரார் முன்பு செல்லக்
கங்கையின் கொழுந்து செம்பொ னிமவரை கலந்த தென்ன
வங்கவர் செம்பொன் மாடத் தாதிபூ யியினுட் புக்கா
ரெங்களை வாழ முன்னு ளேடுவை கையினு ளிட்டார்.

(௧௨௩௦)

அகின்றுத் தூபம் விம்மி யணிகளர் மணியால் வேய்ப்த
துகில்புனை விதான நீழற் றாமலர்த் தவிசின் மீது
நகிலணி முத்த மால நகைமுக மடவார் வாழ்த்த
விகலிற்சீர் மறையோர் குழ வினினின் கிருந்த வேலை.

(௧௨௩௧)

நிருமகட் கொடுக்கப் பெற்ற செழுமறை முனிவர் தாமு
மருமையான் முன்செய் மெய்ம்மை யருந்தவ மனைவி யாரும்
பெருமகிழ்ச் சியினுற் பாதம் விளக்குவார் பிள்ளை யார்மு
னுரிமையால் வெண்பா றூந் ருடனெடுத் தேத்தி வந்தார்.

(௧௨௩௨)

வந்துமுன் னெய்தித் தாமுன் செய்தமா தவத்தி னன்மை
நந்துநம் பாண்டார் நம்பி ஞானபோ னகர்பொற் பாதங்
கந்தவார் குழலி னார்பொற் கரகந் ரெடுத்து வார்ப்பப்
புந்தியா னினைதி யானம் புரிசடை யானென் றுன்னி.

(௧௨௩௩)

வீருப்பினால் விளக்கி மிக்க புனிதநீர் தலைமேற் கொண்டு
பொருப்புறு மாடத் துள்ளும் புறத்துளுந் தெளித்த பின்ன
ருருப்பொலி யுதரத் துள்ளும் பூரித்தா ருவகை பொங்கி
யருப்புறு கிளைஞர் மேலுந் தெளித்தன ரார்வத் தோடும்.

(௧௨௩௪)

பெருகொளி ஞான முண்ட பிள்ளையார் மலர்க்கை தன்னின்
மருவுமங் கலநீர் வாசக் கரகமுன் னேந்தி வார்ப்பார்
தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின் நங்குலஞ் செப்பி யென்ற
னருகிதிப் பாவை யாரைப் பிள்ளையார் களித்தே னென்றார்.

(௧௨௩௫)

நூல்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார்புராணம்.

நற்றவக் கன்னி யார்கை ஞானசம் பந்தர் செங்கை
பற்றுதற் குரிய பண்பிற் பழுதினற் பொழுது ஈண்ணப்
பெற்றவ ருடன்பி றந்தார் பெருமணப் பிணைய னுரைச்
சுற்றமுன் சூழ்ந்து போற்றக் கொண்டமுன் றுன்னி னூர்கள். (கஉ௩௧)

ஏகமாஞ் சிவமெய்ஞ் ஞான மிசைந்தவர் வலப்பா லெய்தி
நாகமார் பணப்பே ரல்கு னற்றவர்க் கொழுந்தன் னுரை
மாகமார் சோதி மல்க மன்னிவீற் றிருந்த வெள்ளை
மேகமோ டியைந்த மின்னுக் கொடியெனீ விளங்க வைத்தார். (கஉ௩௨)

புனிதமெய்க் கோல நீடு புகலியார் வேந்தர் தம்மைக்
குனிசிலைப் புருவ மென்பூழ் கொம்பனா ருடனே கூட
நனிமிகக் கண்ட போதி னல்லமம் கலங்கள் கூறி
மனிதருட் தேவ ரானார் கண்ணிமை யாது வாழ்த்தி. (கஉ௩௩)

பத்தியிற் குயிற்றும் பைம்பொற் பவனக்காற் பந்தர் நாப்பண்
சித்திர விதானத் திண்டீழ்ச் செழுந்திரு நீலநக்கர்
முத்தமிழ் வீரகர் முன்பு முதன்மறை முறையி னேடு
மெய்த்தகம் பெருமான் பாத மேவுமுன் னத்தாற் செய்ய. (கஉ௩௪)

மறையொலி பொங்கி யோங்க மங்கல வாழ்த்து மல்க
சிறைவளைச் செங்கை பற்றி நேரிழை யவர்மு னந்தப்
பொறையணி முத்தூன் மார்பர் புகரில்வெண் பொரிகை யட்டி
யிறைவரை யேத்தும் வேலை யெரிவலக் கொள்ள வேண்டி. (கஉ௪௦)

அருப்புமென் முலையி னூர்த மணிமலர்க் கைப் பிடித்தந்
கொருப்படி முடைய பிள்ளை யார்திரு டுள்ளத் தன்னில்
விரும்புறு மங்கி யாவார் விடையுயர்த் தவரே யென்று
திருப்பெரு மணத்தை மேவுஞ் சிந்தையிற் றெளிந்து செல்வார். (கஉ௪௧)

மத்திர முறையா லுய்த்த வெரிவல மாக மாதர்
தத்திருக் கையைப் பற்றுத் தாமரைச் செங்கை யாள
ரித்தவில் லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே யிவடன் னேடு
மத்தமில் சிவன்றூன் சேர்வ னென்னுமா தரவு பொங்க. (கஉ௪௨)

மலர்பெருங் கிளையுற் தொண்டர் கூட்டமு மல்கிச் சூழ
வலகின்மெய்ஞ் ஞானத் தெல்லையடைவுறுங் குறிப்பா லங்க
ணுலகினெம் மருங்கு நீங்க வுடனணைத் தருள வேண்டிக்
குலமணம் புரிவித் தார்தல் கோயிலே நோக்கி வந்தார். (கஉ௪௩)

சிவனமர்ந் தருளுஞ் செல்வத் திருப்பெரு மணத்து னெய்தித்
தவநெறி வளர்க்க வந்தார் தலைப்படுஞ் சார்பு நோக்கிப்
பவமற வென்னை முன்ன ளாண்டவப் பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டு மென்னுநல் லுணர்வு நல்க. (கஉ௪௪)

காதன்மெய்ப் பதிக நல்லூர்ப் பெருமண மெடுத்துக் கண்டோர்
திதுறு பிறலிப் பாசந் தீர்த்தல்செம் பொருளாக் கொண்டு
காதனே நல்லூர் மேவும் பெருமண நம்ப னேபுன்
பாதமெய்க் நீழல் சேரும் பருவமீ நென்று பாட. (கஉ௪௫)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்புராணம். நூக்ள்

தேவர்க டேவர் தாமுந் திருவருள் புரிந்து நீயும்
பூவையன் னொரு மிங்குன் புண்ணிய மணத்தின் வந்தார்
யாவரு மென்பாற் சோதி யிதனுள்வந் தெய்து மென்று
மூவுல கொளியால் விம்ம முழுச்சுடர்த் தாணு வாகி. (கஉசக)

கோயிலுட் படமே லோங்குங் கொள்கையாற் பெருகுஞ் சோதி
வாயிலை வகுத்துக் காட்ட மன்னுசீர்ப் புகலி மன்னர்
பாயின வொளியா னீடு பரஞ்சுடர்த் தொழுது போற்றி
மாயிரு ஞால மும்ய வழியினை யருளிச் செய்வார். (கஉசஎ)

ஞானமெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவா யச்சொ லாமென்
ருளசீர் நமச்சி வாயத் திருப்பதி கத்தை யங்கண்
வானும நிலனுங் கேட்க வருள்செய்திம் மணத்தில் வந்தோ
ரீனமாம் பிறவிதீர யாவரும் புகுக் வென்ன. (கஉசஅ)

வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம் வரம்புகா னாத முந்தி
புருவெனுந் துயரக் கூட்டி லுணர்வின்றி மயங்கு வாரக்
டிருமணத் துடன்சே வித்து முன்செலுஞ் சிறப்பி னாலே
மருவிய பிறவி நீங்க மன்னுசோ தியினுட் புக்கார். (கஉசக)

வேறு.

சீர்பெருகு நீலநக்கர் திருமுருகர் முதற்றெண்ட
ரோர்கெழுவு சிவபாத விருதயர்நம் பாண்டார்சீ
ரார் திருமெய்ப் பெரும்பாணர் மற்றெனையோ ரணைந்துளோர்
பார்நிலவு கிளைகுழப் பன்னிகளோ டென்புக்கார். (கஉச௦)

அணிமுத்தின் சிவிகைமுத லணிதாங்கிச் சென்றார்கள்
மணிமுத்த மாலைபுனை மடவார்மங் கலம்பெருகும்
பணிமுற்று மெடுத்தார்கள் பரிசனங்கள் வினைப்பாசந்
துணிவித்த வுணர்வனராய்த் தொழுதுதென்புக் கொடுங்கினார். (கஉசிக)

ஆறுவகைச் சமயத்தி லருந்தவரு மடியவருங்
கூறுமறை முனிவர்களும் கும்பிடவந் தணைந்தாரும்
வேறுதிரு வருளினால் வீடுபெற வந்தாரு
மீறில்பெருஞ் சோதியினு ளெல்லாரும் புக்கதற்பின். (கஉசுஉ)

காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டெவலஞ் செய்தருளித்
தீதகற்ற வந்தருளுந் திருஞான சம்பந்தர்
நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியத னுட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழி புக்கொன்றி யுடனாறார். (கஉசுஉ)

பிள்ளையா ரெழுந்தருளிப் புக்கதற்பின் பெருங்கூத்தர்
கொள்ளநீ டியசோதிக் குறிநிலையங் வழிகரப்ப
வள்ளலார் தம்பழைய மணக்கோயி யேன்றுதலுந்
தென்னுநீ ருலகத்துப் பேறில்லார் தெருமந்தார். (கஉசுச)

கண்ணுதலார் திருமேனி யுடன்கூடக் கவுணியனார்
நண்ணியது தூரத்தே கண்ணெனு கப்பெரு
விண்ணவரு முனிவர்களும் விரிஞ்சனே முதலான
கொண்ணிலவ ரேசறவு தீரவெடுத்தேத்தினார். (கஉசுசு)

௩௬௮ ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்புராணம்.

அருந்தமிழா கர்சரிதை யடியேனுக் கவர்பாதந்
தரும்பரிசா லறிந்தபடி. துதிசெய்தேன் ருரணிமேற்
பெருங்கொடைபுந் தின்னணவும் பேருணர்வுந் திருத்தொண்டால்
வருந்தகைமைக் கலிக்காம னாரசெய்கை வழத்துவேன்.

(௧௨௮௬)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩, ௬௮௬.

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்புராணம்.

நீடு வண்புகழ்ச் சோழநீர் நாட்டிடை நிலவு
மாடு பொன்கொழி காலிரி வடகரைக் கீழ்பா
லாடு பூங்கொடி மாடநீ டியவணி நகர்தான்
பீடு தங்கிய திருப்பெரு மங்கலப் பெயர்த்தால்.

(௧)

இஞ்சி சூழ்வன வெந்திரப் பந்திசூழ் ஞாயின்
மஞ்ச சூழ்வன வரையென டயர்மணி மாட
நஞ்ச சூழ்வன நயனியர் நளினமெல் லடிச்செம்
பஞ்ச சூழ்வன காணையர் குஞ்சியின் பரப்பு.

(௨)

வீழவ ருதன விளங்கொளி மணிநெடு வீதி
முழவ ருதன மொய்குழ லியர்நட வரங்க
மழவ ருதன மங்கலம் பொலிமணி முன்றி
ஊழவ ருதநல் வளத்தன வோங்கிருந் குடிகள்.

(௩)

நீரி னிற்பொலி சடைமுடி நெற்றிநாட் டத்துக்
காரி னிறற்கிழ் கண்டர்தங் காதலோர் குழுப்ப்
பாரின் மிக்கதோர் பெருமையாற் பரமர்தான் பரவுஞ்
சரின் மிக்கது சிவபுரி யெனத்தகுஞ் சிறப்பால்.

(௪)

இன்ன வாழ்பதி யதனினை யேயர்கோக் குடிதான்
மன்னி நீடிய வனவர்கே னுபதித் குடியார்
தொன்மை மேலிய நிகழ்ச்சியா னிறைவது ஞாய
பொன்னி நாட்டுவே னாண்மையி லுயர்ந்தபொற் பினதால்.

(௫)

அங்கண் மிக்கவக் குடியினி லவதரித் துள்ளார்
கங்கை வாழ்முடி யார்தொண்டர் கலிக்காம ரென்பார்
தங்க ஞாயக ரடிபணி வாரடிச் சார்ந்து
பொங்கு காதலி னவர்பணி போற்றுதல் புரிந்தார்.

(௬)

புதிய நாண்மதிச் சடைமுடி யார்திருப் புன்கூர்க்
கதிக மாயின திருப்பணி யநேகமுஞ் செய்து
கீதிய மாவன நீறுகற் தார்கழ லென்று
துதிய னாற்பர வித்தொழு தீன்புறு கின்றார்.

(௭)

நாவ லூர்மன்னர் நாதனைத் தூதுவிட்டதனுக்
கியாவ ரிச்செயல் புரிந்தன ரென்றவ ரிழிப்பத்
தேவர் தம்பிரா னவர்திறந் திருத்திய வதற்கு
மேவ வந்தவச் செயலினை விளம்புவா னுற்றேன்.

(அ)

வேறு.

திருத்தொண்டத் தொகையருளித் திருநாவ லூராளி
கருத்தொன்று காதலினுற் கனகமதிந் திருவாரூ
ரொருத்தர்கழன் முப்பொழுது முருகியவன் பொடுபணிந்து
பெருத்தெழுமெய் யன்பினுற் பிரியாதங் குறையுநான்.

(ஆ)

தாளாண்மை யுழவுதொழிற் றன்மைவளந் தலைநிறந்
வேளாளர் குண்டைபூர்க் கிழவரெனு மேதக்கோர்
வாளார்வெண் மதியணித்தார் மறையவனாய் வழக்கினில்வெண்
றாளாகக் கொண்டவர்தா ளடைந்தன்பா லொழுதுவார்.

(க)

செந்நெல்லும் பொன்னன்ன செழும்பருப்புந் தீங்கரும்பி
னின்னல்ல வழதுமுத லெண்ணில்பெரும் பலவளங்கண்
மன்னியசீர் வன்றெண்டர் கழுதாக வழவாமற்
பன்னெடுநான் பரவையார் மாளிகைக்குப் படிசமைத்தார்.

(கக)

ஆனசெய லன்பின்வரு மார்வத்தான் மகிழ்ந்தாற்ற
வானமுறை வழங்காமன் மாநிலத்து வளஞ்சுருங்கப்
போனகநெற் படிசிரம்ப வெடுப்பதற்குப் போதாமை
மானமழி கொள்கையினுன் மனமயங்கி வருந்துவார்.

(கஉ)

வன்றெண்டர் திருவாரூர் மாளிகைக்கு நெல்லெடுக்க
வின்றுகுறை யாகின்ற தென்செய்கே னென்கினைந்து
துன்றுபெருங் கவலையினுற் றயரெய்தி யுண்ணுதே
யன்றிரவு துயில்கொள்ள வங்கணர்வந் தருள்புரிவார்.

(ககஉ)

ஆரூரன் றனக்குன்பா னெற்றந்தோ மென்றருளி
ரூருஞ் சடைமுடியார் நிதிக்கோமான் நனையேவப்
பேரூர்மற் றதனெல்லே யடங்கவுடென் மலைப்பிறங்கல்
காரூரு நெடுவிசும்புங் கரக்கிறைந் தோங்கியதால்.

(ககச)

அவ்விரவு புலர்காலே யுணர்ந்தெழுவா ரதுகண்டே
யெவ்வுலகி னென்மலைதா னிதுவென்றே யதிகயித்துச்
செவ்வியபொன் மலைவளைத்தார் திருவருளின் செயல்போற்றிக்
கொவ்வவாய்ப் பரவையார் கொழுநரையே தொழுதெழுவார்.

(ககடு)

வேறு.

நாவலூர் மன்ன னார்க்கு நாயனா ரளித்த நெல்லிங்
கியாவரா லெடுக்க லாகு மிச்செய லவர்க்குச் சொல்லப்
போவன்யா னென்று போந்தார் புகுந்தவா றருளிச் செய்து
தேவர்தம் பெருமா னேவ நம்பியு மெதிரே சென்றார்.

(ககஉ)

குண்டைபூர்க் கிழவர் தாமு மெதிர்கொண்டு கோதில் வாய்மைத்
தொண்டனா பாதந் தன்னிற் றெழுதுவீழ்ந் தெழுந்து நின்று
பண்டெலா மடியேன் செய்த பணியெனக் கின்று முட்ட
வண்டர்தம் பிரானா தாமே நென்மலை யளித்தா ரென்று.

(ககஎ)

மனிதரா லெடுக்கு மெல்லைத் தன்றுநென் மலையி னோக்க
மினியெனாச் செய்ய லாகும் பணியன்றி தென்னக் கேட்டுப்
பனிமதி முடியா ரன்றே யுமக்குநெல் லளித்தா ரென்றே
யினியன மொழிந்து தாமுங் குண்டையு ரெய்த வந்தார்.

(௧௮)

விண்ணினை யளக்கு நெல்லின் வெற்பினை நம்பி நோக்கி
யண்ணலைத் தொழுது போற்றி யதிசய மிகவு மெய்தி
யெண்ணில் சேர்ப் பரவை யில்லத் திருநெல்லை யெடுக்க வாளுந்,
தண்ணில் வணிந்தார் தாமே தரிலன்றி யொண்ணு தென்று.

(௧௯)

உவறு.

ஆளிடவேண் டிக்கொள்வா ரருகுநிருப் பதியான
கோளிலியிற் றம்பெருமான் கோயிலினை வந்தெய்தி
வானனகண் மடவான் வருந்தாமே யெனுப்பதிச
முனவருங் காதுடன் முன்றொழுது பாடுதலும்.

(௨௦)

பகற்பொழுது கழித்ததற்பின் பரவைமனை யளவன்றி
மிகப்பெருகு நெல்லுலகில் விளங்கியவா ஞர்சிறையப்
புகப்பெய்து தருவனநம் பூதங்க ளெனவிசும்பி
னிகர்ப்பரிய தொருவாக்கு சிகழ்த்ததுநின் மலனருளால்.

(௨௧)

தம்பிரா னருள்போற்றித் தரையின்மிசை விழுந்தெழுந்தே
யும்பரா லுணர்வரிய திருப்பாதத் தொழுதேத்திச்
செம்பொனேர் சடையாரைப் பிறபதியுந் தொழுதுபோய்
நம்பரா ஞரணைந்தார் நாவலூர் நாவலூர்.

(௨௨)

பூங்கோயின் மகிழ்த்தருளும் புராதனரைப் புக்கிறைஞ்சி
நீங்காத பெருமகிழ்ச்சி யுடனேத்திப், புறம்போந்து
பாங்காணர் புடைகுழித்து போற்றிசைக்கப் பரவையா
ரோக்குதிரு மாளிகையி னுள்ளணைந்தா ராருநர்.

(௨௩)

கோவைவாய்ப் பரவையார் தாமகிழும் படிசூறி
மேவியவர் தம்மோடு மிகவின்புற் றிருந்ததற்பின்
சேவின்மே லுமையோடும் வருவார்தந் திருவருளி
னேவலினு லவ்விரவு பூதங்கண் மிக்கெழுத்து.

(௨௪)

குண்டையூர் நென்மலையைக் குறட்பூதப் படைகவர்த்து
வண்டிலாங் குழற்பரவை மாளிகையை சிறைவித்தே
யண்டர்பிரான் நிருவாளு ரடங்கவுநென் மலையாக்கித்
கண்டவரற் புதமெய்துங் காட்சிபெற வமைத்தனவால்.

(௨௫)

அவ்விரவு புலர்காலை யாருநில் வாழ்வார்கண்
டெவ்வுலகில் வீணத்தனநென் மலையிவை யென்றதிசயித்து
நவ்விமதர்த் திருநோக்கி னங்கைபுகழ்ப் பரவையார்க்
கிவ்வுலகு வாழ்வரு நம்பியளித் தனவென்பார்.

(௨௬)

நீக்கரிய செற்குன்று தனைநோக்கி செறிபலவும்
போக்கரிதா யிடக்கண் டு மீண்டுத்தம் மில்புருவார்
பாக்கியத்தின் நிருவடிவாம் பரவையார்க் கிச்செல்லுப்
போக்குமிட மரிதாரு மெண்பலவும் புகல்கின்றார்.

(௨௭)

வன்றெண்டர் தமக்களித்த நெற்கண்டு மகிழ்சிறப்பா
ரின்றுங்கண் மனையெல்லக் குட்படுநெற் குன்றெல்லாம்
பொன்றற்கு மாளிகையிற் புகப்பெய்து கொன்கவென
வென்றிறுர சறைவித்தார் மிக்கபுகழ்ப் பரவையார்.

(௨௮)

அணியாளர் மறுகதனி லாளியங்கப் பறையறைந்த
பணியாலே மனைநிறைத்துப் பாங்கெங்கு நெற்கூடு
கணியாமற் கட்டிகரக் களிகூரப் பரவையார்
மணியாரம் புனைமார்பின் வன்றெண்டர் தமைப்பணிந்தார்.

(௨௯)

நம்பியா ஞார்திரு வாளுரி னயந்துறைநாட்
செம்பொற்புற் றிடங்கொண்டு வீற்றிருந்த செழுந்தேனைத்
தம்பெரிய விருப்பினெடுந் தாழ்த்துணர்வி னாற்பருகி
யிம்பருட னும்பர்களு மநிசயிப்ப வேத்தினார்.

(௩௦)

குலவுபுகழ்க் கோட்புலியார் குறையிரந்து தம்பதிக்க
ணலகில்புக ழாளுர ரெழுந்தருள வடிவணங்கி
நிலவியவன் றெண்டரார் திசைந்ததற்பி னேநிறைஞ்சிப்
பலர்புகழும் பண்பினார் மீண்டெம பதியினைந்தார்.

(௩௧)

வேறு.

தேவ ரொதுங்கத் திருத்தொண்டர் மிடையுஞ் செல்வத் திருவாளர்
காவல் கொண்டு தனியாளங் கடவுட் பெருமான் கழல்வணங்கி
நாவ லூர ரருள்பெற்று நம்பர் பதிகள் பிறுண்ணிப்
பாவை பாகர் தமைப்பணிந்து பாடும் விருப்பிற் சென்றனைவார்.

(௩௨)

மாஹ மயனு முணர்வரியார் மகிழும் பதிகள் பலவணங்கி
ஞால சிகழ்கோட் புலியார்தந் நாட்டியத்தான் குடிநண்ண
வேலும் வகையா லலங்கரித்தந் கவரு மெதிர்கொண் டினி திறைஞ்சிக்
கோல மணிமா ளிகையின் கணர்வம் பெருகக் கொடுபுக்கார்.

(௩௩)

தாய மணிப்பொற் றவிசிலெழுந் தருளி யிருக்கத் தாரோற்
சேய மலர்ச்சே வடிவினக்கித் தெளித்துக் கொண்டச் செழும்புனலான்
மேய சுடர்மா ளிகையெங்கும் விளங்க வீசி யுளங்களிப்ப
வேய சிறப்பி லர்ச்சனைக னெல்லா மியல்பின் முறைபுரிவார்.

(௩௪)

பூத்தண் பனிநீர் கொடுசமைத்த பொருவில் விரைச்சந் தனக்கலவை
வாய்த வகிலி னறுஞ்சாந்து வாச நிறைமான் மதச்சேறு
தோய்த் புகைநா வியினறுநெய் தாய பசுங்கர்ப் பூமுத
லேய்த வடைக்கா யமுதினைய வெண்ணின் மணிப்பா சனத்தேத்தி.

(௩௫)

வேறு.

வேறு வேறு திருப்பள்ளித் தாமப் பணிகண் மிகவெடுத்து
மாறி லாத மணித்திருவா பரண வருக்கம் பலதாங்கி
யீறில் விதத்துப் பரிவட்ட மூழி னிரைத்தே யெதிரிறைஞ்சி
யாறு புனைந்தா ரடித்தொண்ட ரளவில் பூசை கொளவளித்தார்.

(௩௬)

செங்கோ லரச னருளுரிமைச் சேனாபதியாங் கோட்புலியார்
நங்கோ மாணை நாவலூர் நகரார் வேந்தை நண்பினார்
நங்கோ மனையிற் றிருவமுது செய்வித் திறைஞ்சித் தலைநிந்த
பொங்கோ தம்போற் பெருங்காதல் புரிந்தார் பின்னும் போற்றுவார்.

(௩௭)

ஆளு விருப்பின் மற்றவர்தா மருமை யான்முன் பெற்றெடுத்த
தேனார் கோதைச் சிங்கடியார் தமையு மவர்பின் நிருவுயிர்த்த
மாணர் நோக்கின் வணப்பகையார் தமையுங் கொணர்ந்து வன்றெண்டர்
தூதான் மலர்த்தான் பணிவித்துத் தாமுந் தொழுது சொல்லுவார்.

(௩௮)

அடியேன் பெற்ற மக்களிவ ரடிமை யாகக் கொண்டருளிக்
கடிசேர் மலர்த்தா டொழுதுய்யக் கருணை யளிக்க வேண்டுமெனத்
தொடிசேர் தலிர்க்கை யிவரெனக்குத் தாயமக்க ளெனக்கொண்டப்
படியே மகண்மை யாக்கொண்டார் பரவை யார்தங் கொழுநூர்.

(௩௯)

கோதை சூழ்ந்த குழலாரைக் குறங்கின் வைத்துக் கொண்டிருந்து
காத் னிறைந்த புதல்வியராங் கருத்துட் கசிவா லணைத்துச்சி
மீது கண்ணீர் விழமோந்து வேண்டு வனவுங் கொடுத்தருளி
நாதர் கோயில் சென்றடைத்தார் நம்பி தம்பி ரான்றோழர்.

(௪௦)

வென்றி வெள்ளே றுயர்த்தருளும் விமலர் திருக்கோ புரட்டிறைஞ்சி
யொன்று முன்னத் தொடுமன்பா லுச்சி குவிக்க கரத்தோடுந்
சென்று புக்குப் பணிந்துநிரப் பதிகம் பூண ணென்றெடுத்துக்
கொன்றை முடியா ரருளுரிமை சிறப்பித் தார்கோட் புலியாரை.

(௪௧)

சிறப்பித் தருளுந் திருக்கடைக்காப் பதனி னிடைச்சிங் கடியாரைப்
பிறப்பித் தெடுத்த பிதாவாகத் தம்மை கினைத் த பெற்றியினுன்
மறப்பில் வகைச்சிங் கடியப்ப னென்றே தம்மை வைத்தருளி
சிறப்பொற் புடைய விசைபாடி கிறைந்த வருள்பெற் றிறைஞ்சுவார்.

(௪௨)

அங்கு நின்ற மெழுந்தருளி யளவி லன்பி ணுண்மகிழ்ச்
செங்க ணுதலார் மேவுதிரு வலிவ லத்தைச் சேர்த்திறைஞ்சி
மங்கை பாகர் தமைப்பதிகம் வலிவ லத்துக் கண்டேனென்
றெங்கு நிகழ்த்த தட்டிழ்மலை யெடுத்துத் தொடுத்த விசைபுனைவார்.

(௪௩)

நன்று மகிழுஞ் சம்பந்தர் நாவுக் கரசர் பாட்டுகத்தி
ரென்று சிறப்பித் திறைஞ்சிமகிழ் தேத்தி யருள்பெற் றெழுந்தருளி
மன்றி னிடையே நடம்புரிவார் மருவு பெருமைத் திருவாளர்
சென்று குறுகிப் பூங்கோயிற் பெருமான் செம்பொற் கழல்பணிந்து.

(௪௪)

இறைஞ்சிப் போந்து பரவையார் திருமா ளிளையி லெழுந்தருளி
கிறைந்த விருப்பின் மேவுநா ணீடு செல்வத் திருவாளர்ப்
புறம்பு நணிய கோயில்களும் பணிந்து போற்றிப் புற்றிடமா
புறைந்த பெருமான் கழல்பிரியா தோவா வின்ப முற்றிருந்தார்.

(௪௫)

செறிபுன் சடையார் திருவாளர்த் திருப்பங் குணியுத் தரத்திருநான்
குறக வரலும் பரவையார் கொடைக்கு விழாவிற் குறைவறுக்க
கிறையும் பொன்கொண் டணைவதற்கு கினைந்து நம்பி திருப்புகலூ
ரிறைவர் பாதம் பணியவெழுந் தருளிச் சென்றங் கெய்தினார்.

(௪௬)

சென்று விரும்பித் திருப்புகலூர்த் தேவர் பெருமான் கோயில்மணி
முன்றில் பணிந்து வலங்கொண்டு முதல்வர் முன்பு வீழ்த்திறைஞ்சித்
தொன்று மரபி னடித்தொண்டு தோய்ந்த வன்பிற் றுதித்தெழுந்து
நின்று பதிக விசைபாடி கினைந்த கருத்து நிகழ்விப்பார்.

(௪௭)

சிறிது பொழுது கும்பிட்டுச் சிந்தை முன்ன மங்கொழிய
வறிது புறம்போந் தருளியயன் மடத்தி லணையார் வன்றெண்ட
ரறிவு கூர்ந்த வன்பருட னணிமுன் நிலிவே ரருகிருப்ப
மறிவண் கையா ருளேயோ மலர்க்கண் டியில்வர் தெய்தியதால்.

(சஅ)

துயில்வர் தெய்தத் தம்பிரான் ரேழு ரங்குத் திருப்பணிக்குப்
பயிலுஞ் சுடுமட் பலகைபல கொணர்வீத் துயரம் பண்ணித்தே
னயிலுஞ் சுரும்பார் மலர்ச்சிகழி முடிமே லணையா வுத்தரிய
வெயிலுந் தியவெண் பட்டதன்மேல் விரித்துப் பள்ளி மேவினார்.

(சக)

சுற்று மிருத்த தொண்டர்களுந் துயிலு மளவீத் றுணைமலர்க்கண்
பற்றுந் துயினீங் கிடப்பன்ளி யுணர்ந்தார் பரவை கேள்வனார்
வெற்றி விடையா ருளாலே வேமண் கல்லே விரிசுடர்ச்செம்
பொற்றின் கல்லாயின் கண்டு புகலா ரிறைவ ருள்போற்றி.

(சு0)

தொண்ட ருணர மகிழ்ந்தெழுத்து துணைக்கைக் கமல முகைதலைமேற்
கொண்டு கோயி லுட்புக்குக் குறிப்பி லடங்காப் பேரன்பு
மண்டு காத லுறவணங்கி வாய்த்த மதுர மொழிமாலு
பண்டங் கிசையிற் றம்மையே புகழ்ந்தென் றெடுத்துப் பாடினார்.

(சுக)

பதிகம் பாடித் திருக்கடைக்காப் பணித்து பரவிப் புறம்போந்தே
யெதிரி லின்ப மிம்மையே தருவா ருள்பெற் றெழுத்தருளி
சிதியின் குவைபு முடன்கொண்டு ிறைபு நதியுக் குறைமதியும்
பொதியுஞ் சடையார் திருப்பனையூர் புகுவார் புரிதான் மணிமாட்பர்.

(சுஉ)

செய்ய சடையார் திருப்பனையூர் புறத்துத் திருக்கூத் தொடுங்காட்சி
யெய்த வருள வெதிர்சென்றங் கெழுத்த விருப்பால் விழுந்திறைஞ்சி
யையர் தம்மை யரங்கிலாட வல்லா ரவரே யழகியரென்
றுய்ய வுலகு பெறும்பதிகம் பாடி யருள்பெற் றுடன்போந்தார்.

(சுக)

வளமல் கியசீர்த் திருப்பனையூர் வாழ்வா ரேத்த வெழுந்தருளி
யளவில் செம்பொ னிட்டிகைக ளாண்மே னெருங்கி யணியாருந்
தளவ முறுவற் பரவையார் தம்மா ிகையிற் புத்தாழு
முளமன் னியதம் பெருமானார் தம்மை வணங்கி யுவந்தணைந்தார்.

(சுச)

வந்து பரவைப் பிராட்டியார் மகிழ வைகி மருவுநா
ளந்த னானார் மருங்கணிய கோயில் பலவு மணைந்திறைஞ்சிச்
சிந்தை மகிழ விரும்பினெடுத் தெய்வப் பெருமா டிருவானார்
முந்தி வணங்கி யினி திருத்தார் முனைப்பா டியர்தங் காவலனார்.

(சுகி)

பலநா ளமர்வார் பரமர்திரு வருளா லங்கு சின் றும்போய்ச்
சிவமா மேரு வீரனார் திருநன் னிலத்துச் சென்றெய்தி
வலமா வந்து கோயிலினுள் வணங்கி மகிழ்ந்து பாடினார்
தலமார் கின் தண்ணியல்வெம் ஸையினு னென்னுத் தமிழ்மாலு.

(சுக)

பாடி யங்கு வைகியபின் பரமர் வீழி மிழலையினி
வீடு மறையான் மேம்பட்ட வந்த னானார் சிறைத்தீண்டி
நாடு மகிழ வவ்வளவு நடைக்கா வணம்பா வாடையுடன்
மாடு கதலி பூகரிகை மல்க மணித்தோ ரணிரைத்து.

(சுக)

வந்து நம்பி தம்மையெதிர் கொண்டு புக்கார் மற்றவருள்
சிந்தை மலர்ந்து திருவீழி யிழை யிறைஞ்சிச் சேண்விசும்பின்
முந்தை யிழிந்த மொய்யொளியேர் கோயி நன்னை முன்வணங்கிப்
பந்த மறுக்குத் தம்பெருமான் பாதம் பரவிப் பணிகின்றார்.

(௮௮)

படங்கொ ளரவிற் றுயில்வோனும் பதுமத் தோனும் பரவரிய
விடங்கள் விண்ணோர் பெருமானை விரவும் புளக முடன்பரவி
யடங்கல் வீழி கொண்டிருந்தீ ரடியேனுக்கு மருளுமெனத்
தடங்கொள் செஞ்சொற் றமிழ்மாலை சாத்தி யங்குச் சாருநான்.

(௮௯)

வாசி யறிந்து காசுளிக்க வல்ல யிழை வாணர்பார்
நேச மிக்க திருவருண்முன் பெற்றுத் திருவாஞ் சியத்தடிகள்
பாச மறுத்தாட் கொள்ளுந்தான் பணிந்து பொருவ னொன்னு
மாசில் பதிகம் பாடியமர்ந் தரிசிற் கரைப்புத் தூரணந்தார்.

(௯௦)

செழுநீர் நறைபூர் நிலவுதிருச் சித்திச் சரமும் பணிந்தேத்தி
விழுநீர் மையினிற் பெருந்தொண்டர் விருப்பி னேடு மெதிர்கொள்ள
மயுவோ டினமான் கரதலத்தி லுடையார் திருப்புத் தூர்வணங்கித்
தொழுநீர் மையினிற் றுதித்தேத்தித் தொண்டர் குழ லுறையுநான்.

(௯௧)

புனித னார்முன் புகழ்த்துணையார்ச் சுருஞ்ச் திறமும் போற்றிசைத்து
முனிவர் போற்ற வெழுந்தருளி மூரி வெள்ளக் கங்கையினிற்
பனிவெண் டிக் கண்ணிசடையார் பதிகள் பலவும் பணிந்துபோர்
தினிய கினைவி லெய்தினு ரிறைவர் திருவா வடுதுறையில்.

(௯௨)

விளங்குத் திருவா வடுதுறையின் மேயார் கோயில் புடைவலங்கொண்
டுளங்கொண் டிருகு மன்பினுட னுள்புக் கிறைஞ்சி யேத்துவார்
வளங்கொள் பதிக மறையவனென் றெடுத்தி வளவன் செங்குணன்
றளங்கொள் பிறப்புஞ் சிறப்பித்துத் தமிழ்ச்சொன் மாலை சாத்தினார்.

(௯௩)

சாத்தி யங்கு வைகுநாட் டயங்கு மன்ப ருடன் கூடப்
போத்து மிடைஞ்சி யருள்பெற்றுப் பெண்ணோர் பாகத் தண்ணலார்
தீர்த்தப் பொன்னித் தென்கரைமேற் றிகழும் பதிகள் பலபணிந்து
மூர்த்தி யார்தம் மீடைமருதை யடைந்தார் முனைப்பா டித்தலைவர்.

(௯௪)

மன்னு மருதி னமர்த்தவரை வணங்கி மதுரச் சொன்மலர்கள்
பன்னிப் புனைந்து பணிந்தேத்திப் பரவிப் போர்து தொண்டருட
னகற் பதியி லிருத்தகல்வா ரானார் திருநா கேச்சரத்தை
முன்னிப் புக்கு வலங்கொண்டு முதல்வர் திருத்தான் வணங்குவார்.

(௯௫)

பெருகும் பதிகள் பிறையணிவா னுதலான் பாடிப் பெயர்ந்துகிறை
திருவின் மலிபுஞ் சிவபூத்துத் தேவர் பெருமான் கழல்வணங்கி
புருகுஞ் சிந்தை யுடன்போந்தே யுமையோர் பாகர் தாமகிழ்ந்து
மருவும் பதிகள் பிறபணிந்து கலைய நல்லூர் மருங்கணந்தார்.

(௯௬)

செம்மை மறையோர் திருக்கலைய நல்லூ ரிறைவர் சேவடிக்கீழ்
மும்மை வணக்கம் பெறவிறைஞ்சி முன்பு பரவித் தொழுதெழுலார்
கொம்மை மருவு குரும்பைமுலை யுமையா னென்னுச் சிறப்பித் திசையின் விளம்பினார்.

(௯௭)

அங்கு நின்று திருக்குடமூக்குணைந்து பணிந்து பாடிப்போய்
மங்கை பாகர் வலஞ்சுழியை மருவிப் பெருகு மன்புருகத்
தங்கு காத லுடனவணங்கித் தமிழாற் பரசி யாசினுக்குத்
திங்கண் முடியா ரடியளித்த திருநல் லுரைச் சென்றிணைந்தார்.

(சுஅ)

நல்லா நிறைவர் கழல்போற்றி நலின்று நடுவு நம்பப்பதி
யெல்லா மிறைஞ்சி யேத்திப்போ யிசையாற் பரவுந் தம்முடைய
சொல்லா தியமா வணிந்தவர்க்குச் சோற்றுத் துறையின் மருங்கெய்தி
யல்லார் கண்டர் கோயிலினு ளடைந்து வலங்கொண் டடிப்பணிவார்.

(சுக)

அமுனீ ரொழுதி யணையவெனு மஞ்சொற் பதிக மெடுத்தருளித்
கழனீ டியவன் பினிற்போற்றங் காதல் கூரப் பரவியபின்
கெழுநீர் மையினி லருள்பெற்றுப் போந்து பரவை யார்கேள்வர்
முழுநீ றணிவா ரமர்ந்தபதி பலவும் பணிந்து முன்னுவார்.

(சுஓ)

தேவர் பெருமான் கண்டியூர் பணிந்து திருவை யாறதனை
மேவி வணங்கிப் பூந்துருத்தி விமலர் பாதந் தொழுதிறைஞ்சிச்
சேவில் வருவார் திருவாலம் பொழிலிற் சேர்ந்து தாழ்ந்திரவு
மேவு சயனத் தமர்ந்தருளிப் பள்ளி கொள்ளக் கனவின்கண்.

(சுக)

மழபா டியினில் வருவதற்கு நினைக்க மறந்தா யோவென்று
குழகா கியதங் கோலமெதிர் காட்டி யருளக் குறித்துணர்ந்து
சிழலார் சோலைக் கரைப்பொன்னி வடபா லேறி டெடுமாட
வழகார் வீதி மழபாடி யணைந்தார் நம்பி யாளுநர்.

(சுஉ)

அணைந்து திருக்கோ புரமிறைஞ்சி யன்பர் குழ வுடன்புகுந்து
பணங்கொ ளரவ மணிந்தார்முன் பணிந்து வீழ்ந்து பரங்கருணைக்
குணங்கொ ளருளின் றிறம்போற்றிக் கொண்ட புளகத் துடனுருகிப்
புணர்ந்த விசையாற் றிருப்பதிகம் பொன்னூர் மேனி யென்றெடுத்தது.

(சுஉ)

அன்னே யுன்னை யல்லால்யா னுரை நினைக்கே நெனவேத்தித்
தன்னே ளில்லாப் பதிகமலர் சாத்தித் தொழுது புறம்பணைந்து
மன்னும் பதியிற் சிலநாள்கள் வைகித் தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து
பொன்னிக் கரையி னிருமருங்கும் பணிந்து மேல்பாற் போதுவார்.

(சுஉ)

செய்ய சடையார் திருவானைக் காலி லணைந்து திருத்தொண்ட
ரெய்த முன்வந் தெதிர்கொள்ள விறைஞ்சிக் கோயி லுட்புகுந்தே
யையர் கமலச் சேவடிக்கீ ழார்வம் பெருக வீழ்ந்தெழுந்து
மெய்பு முகிழ்ப்பக் கண்பொழிநீர் வெள்ளம் பரப்ப விம்முமார்.

(சுஇ)

மறைக ளாய நான்குமென மலர்ந்த செஞ்சொற் றமிழ்ப்பதிக
நிறைபுங் காத லுடனெடுத்து நிலவு மன்பர் தமைநோக்கி
யிறையும் பணிவா ரெம்மையுமா னுடையா ரென்றென் றேத்துவா
ருறைபூர்ச் சோழன் மணியாரஞ் சாத்துந் திறத்தை புணர்ந்தருளி.

(சுக)

வளவர் பெருமான் நிருவாரஞ் சாத்திக் கொண்டி வரும்பொன்னிக்
கிளருந் திரைநீர் மூழ்குதலும் வழுவிப் போகக் கேதமுற
வளவி நிருமஞ் சனக்குடத்து ளதுபுக் காட்ட வணிந்தருளித்
தளரு மவனுக் கருள் புரிந்த தன்மை சிறக்கச் சாற்றினார்.

(சுஎ)

சாற்றி யங்குத் தங்குநாட் டயங்கும் பவளத் திருமேனி
நீற்றர் கோயி லெம்மருங்குஞ் சென்று தாழ்ந்து சிறைவிருப்பார்
போற்றி யங்கு நின்றும்போய்ப் பொருவி லன்பர் மருவியதொன்
டாற்றும் பெருமைத் திருப்பாச்சி லாச்சி ராமஞ் சென்றடைந்தார். (௭௮)

சென்று திருக்கோ புரஹிறைஞ்சித் தேவர் மலித்த திருந்துமணி
முன்றில் வலங்கொண் டெள்ளைந்து முதல்வர் முன்பு வீழ்ந்திறைஞ்சி
நன்று பெருகும் பொருட்காத நயப்புப் பெருக நாதரெதிர்
நின்றும் பரவி நினைத்தபொரு ளருளா தொழிய கேர்நன்று. (௭௯)

அன்பு நீங்கா வச்சமுட னடுத்த திருத்தோ முமைப் பணியார்
பொன்பெ ருத திருவுள்ளம் புழுங்க வழங்கிப் புறம்பொருபான்
முன்பு நின்ற திருத்தொண்டர் முகப்பே முறைப்பா மெடயார்போ
லென்பு கரைத்து பிரானார்மற் றில்ல யென்ன வெடுக்கின்றார். (௮௦)

வேறு.

சித்தமு நீங்கா நிலைமையி னீங்கி சிலத்திடைப் புலங்கெழும் பிறப்பா
லுய்த்தகா ரணத்தை புணர்ந்துகொ ட்டடிமை யொருமையா மெழுமையு முணர்ந்தி
யெத்தனை யருளா தொழியினும் பிராந ரிவரல்லா தில்லையே யென்பார்
வைத்தனன் நனக்கே தலையுமென் னாடி மெனவழுத் தினர்வழித் தொண்டர். (௮௧)

இவ்வகை பரவித் திருக்கடைக் காப்பு மேசின வல்லவென் றிசைப்ப
மெய்வகை விரும்பு தம்பெரு மாறார் விழுநிதித் குணவயிற் றருள
மைவளர் கண்டர் கருணையே பரவி வணங்கியப் பதியிடை வைகி
யெவ்வகை மருங்கு மிறைவர்தம் பதிக ாற்றைஞ்சியங் கிருந்தனர் சிலகாள். (௮௨)

அப்பதி நீங்கி யருளினாற் போகி யாவின்ஞ் சாடுவார் நீடு
மெப்பெயர்ப் பதிபு மிருமருங் கிறைஞ்சி யிறைவர்பைஞ் சீலீனையெ ய்ய்திப்
பைப்பணி யணிவார் கோபுர மிறைஞ்சிப் பாங்கமர் புடைவலங் கொண்டு
துப்புறழ் வேணி யார்கழ றெழுமார் தோன்றுகங் காளரைக் கண்டார். (௮௩)

கண்டவா கண்கள் காதுநீர் வெள்ளம் பொழிதரக் கைகுவித் திறைஞ்சி
வண்டறை குழலார் மனங்கவர் பலிக்கு வருத்திரு வடிவுகண் டவர்கள்
கொண்டதோர் மயலால் வினவுகூற் றுகக் குலவுசொற் காருலா வியவென்
றண்டநா யகரைப் பரவியா ரணிய விடங்கரா மருத்தமிழ் புனைந்தார். (௮௪)

பரவியப் பதிகத் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்திமுன் பணித்தருள் பெற்றுக்
கரவிலன் பர்கடங் கூட்டமுந் தொழுது கலந்தினி திருந்து போத்தருளி
விரவிய வீங்கோய் மலைமுத லாக விமலர்தம் பதிபல வணங்கிக்
குரவலர் சோலை யணிதருப் பாண்டிக் கொடுமுடி யிணைந்தனர் கொங்கில். (௮௫)

கொங்கினிற் பொன்னித் தென்கரைக் கறையூர்க் கொடுமுடிக் கோயின் முன்குறுகிச்
சங்கவெண் குழையா ருழைவலஞ் செய்து சார்ந்தடி யிணையினிற் றுழ்ந்து
பொங்கிய வேட்டை பெருகிடத் தொழுது புனிதர்பொன் மேனியை நோக்கி
வீங்கிவர் தம்மை மறக்கவொண் னாதென் றெழுந்தமெய்க் குறிப்பினி லெடுப்ப. (௮௬)

அண்ணலா ரடிகண் மறக்கினுளாம வஞ்செழுத் தறியவெப் பொழுது
மெண்ணிய காவே யின்சுவை பெருக விடையரு தியம்புமென் றிதனைத்
திண்ணிய புணர்விற் கொன்பவர் மற்றுப் பற்றிலே னெனச்செழுந் தமிழா
னண்ணிய வன்பிற் பிணிப்புற வின்னூர் எமச்சிவா யத்திருப் பதிகம். (௮௭)

உலகெ லாமுய்ய வுறுதியாம் பதிக முரைத்துமெய் யுணர்வறா வொருமை
நிலவிய சிந்தை யுடன்றிரு வருளா னீங்குவார் பாங்குநற் பதிகள்
பலவுமுன் பணிந்து பரமர்தான் போற்றிப் போர்துதண் பனிமலர்ப் பட்டப்பை
குலவுமக் கொங்கிற் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர் குறுகினார் முறுகுமா தரவால். (அஅ)

அத்திருப் பதியை யணைந்துமுன் நம்மை யாண்டவர் கோயிலுட் புருந்து
மெய்த்தவர் சூழ வலங்கொண்டு திருமுன் மேவுவார் தம்மெதிர் விளங்க
சித்தனார் தில்லை மன்றுணின் ருட னீடிய கோலநேர் காட்டக்
கைத்தலங் குவித்துக் கண்களா னந்தக் கலுழிநீர் பொழிதரக் கண்டார். (அக)

காண்டலுந் தொழுது வீழ்த்துட னெழுந்து கரையின் பென்பினே யுருக்கப்
பூண்டவைம் புலனிற் புலப்படா வின்பம் புணர்ந்துமெய் யுணர்வினிற் பொங்கத்
தாண்டவம் புரியுந் தம்பிரா னுரைத் தலைப்படக் கிடைத்தபின் சைவ
வாண்டகை யாருக் கடுத்தவந் நிலைமை விளைவையா ரளவறிந் துரைப்பார். (க௦)

அந்நிலை நிகழ்ந்த வாரநுள் பெற்ற வன்பனா ரின்பவென் னத்து
மன்னிய பாடன் மகிழ்த்துடன் பரவி வளம்பதி யதனிடை மருவிப்
பொன்மணி மன்று ளெடுத்தசே வடியார் புரிதடங் கும்பிடப் பெற்றா
லென்னினிப் புறம்போ யெய்துவ தென்று மீண்டெழுந் தருளுதற் கெழுவார். (க௧)

ஆயிடை நீங்கி யருளிஊற் செல்வா ரருவரைச் சுரங்கனும் பிறவும்
பாயுந் நதியும் பலபல கடந்து பரமர்தம் பதிபல பணிந்து
மேயவண் டமிழால் வீருப்பொடும் பரவி வெஞ்சுமக் கூடலும் பணிந்து
சேயிடை கழியப் போர்துவத் தடைந்தார் தென்றிசைக் கற்குடி மலையில். (க௨)

வேறு.

வீடு தருமிக் கற்குடியில் வீழும் யாரைப் பணிந்திறைஞ்சி
நீடு வீருப்பிற் திருப்பதிக திறைந்த சிந்தை யுடன்பாடிப்
பாடும் வீருப்பிற் றெண்டருடன் பதிகள் பலவு மணைத்திறைஞ்சித்
தேடு மிருவர் காண்பரியார் திருவாறை மேற்றளி சென்றணைந்தார். (க௩)

செம்பொன் மேருச் சிலைவளைத்த சிவனா ராறை மேற்றளியி
னம்பர் பாதம் பணித்திறைஞ்சி நானா மகிழ்வார்க் கருன்கூட
வும்பர் போற்றுந் தானங்கன் பலவும் பணிந்து போர்தணைவா
ரிம்பர் வாழ வின்னம்பர் நகரைச் சேர வெய்தினார். (க௪)

ஏரின் னிலவு மின்னம்பர் மகிழ்ந்த வீசர் கழல்வணங்கி
யாரு மன்பிற் பணித்தேத்தி யாரா வருளா லங்கமர்வார்
போரின் மலியுங் கரியுரித்தார் மருவும் புறம்ப யம்போற்றச்
சேரு முள்ள மிக்கெழுமெய்ப் பதிகம் பாடிச் செல்கின்றார். (க௫)

வேறு.

அங்க மோதியோ ராறை மேற்றளி யென்றெ டித்தமர் காதலிற்
பொங்கு மின்றமி ழால்வி ரும்பு புறம்ப யந்தொழப் போதுமென்
றெங்கு மன்னிய வின்னி சைப்பதி கம்புனைத்துட னெய்தினார்
திங்கை சூடிய செல்வர் மேவு திருப்பு நம்பயஞ் சேரவே. (க௬)

அப்பதிகக் கணமர்ந்த தொண்டரு மன்று வெண்ணெய்கல் ஓராரினி
லொப்ப ருந்தளி வேதி யன்பழ வோலை காட்டினின் ருண்டவ
ரிப்ப திக்கண்வந் தெய்த வென்ன தவங்க னென்றெதிர் கொள்ளவே
முப்பு ரங்க ளொரித்த சேவகர் கோயில் வாயிலின் முன்னினார். (க௭)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாபுராணம்.

நீடு கோபுர முன்பி ஹைஞ்சி நிலாவு. தொண்டரோ டென்னைந்
தாடல் மேலிய வண்ண வாரடி போற்றி யஞ்சலி கோலின்
தேடி வாமலர் தாவி யெட்டினொ டைந்த மாகு முறப்பினா
பிடு நீடு நிலத்தின் மேற்பெரு கப்பணிந்து வணங்கினா.

(கஅ)

அங்கு டீருன் பெற்று னார்வ மிகப்பொ ழிந்தெழு மன்பினா
பொங்கு காண்மலர்ப் பாத முன்பணிந் தேத்தி மீண்டு புறத்தனை
தெங்கு மாகி நிறைந்து சிற்றவர் தாம கிழ்ந்த விடங்களிற்
றங்கு கோல மிறைஞ்ச வாரருட் டாவி லன்பரொ டெய்தினா.

(கக)

வேறு.

வம்புரீ டலங்கள் மார்பின் வன்றெண்டர் வன்னி கொன்றை
தும்பைவென் னடம்பு திங்க யேரீ ரணிந்த சென்னித்
தம்பிரா னமர்ந்த தானம் பலபல சார்ந்து தாழ்த்து
கொம்பொ ராட னீடு கூடலை யாற்றார் சார.

(க00)

செப்பரும் பதியிற் சேரார் திருமுது குன்றை நோக்கி
யொப்பரும் புகழார் செல்லு மொருவழி யுமையா னோடு
மெய்ப்பரம் பொருளா யுள்ளார் வேதிய ராகி சின்னார்
முப்புரி துலுந் தாங்கி நம்பியா ருரர் முன்பு.

(க0க)

சிற்றவர் தம்மை நோக்கி நெகிழ்ந்தநிந் தையராய்த் தாழ்வா
நின்றியா முதுகுன் றெய்த வழியெயமக் கியம்பு மென்னக்
குன்ற வில் லாளியாருங் கூடலை யாற்று ரேரச்
சென்ற திவ் வழிதா னென்று செல்வழித் துணையாய்ச் செல்ல.

(க0உ)

கண்டவர் கைகள் கூப்பித் தொழுதுபின் றொடர்வார் காணா
வண்டவர் கொன்றை யாரை வடிவுடை மழுவென் றேத்தி
யண்டர்தம் பெருமான் போந்த வதிசய மரியே னென்று
கொண்டொழு விருப்பி னோடுங் கூடலை யாற்றார் புகார்.

(க0உ)

கூடலை யாற்றார் மேலுங் கொன்றைவார் சடையி னூர்தம்
பிடியர் கோலில் புக்குப் பெருகிய வார்வம் பொங்க
வாடகப் பொதுவி லாடு மறைகழல் வணங்கிப் போற்றி
டீருன் பெற்றுப் போந்து திருமுது குன்றி னேர்ந்தார்.

(க0ச)

தடகிலைக் கோபுரத்தைத் தாழ்த்துமுன் னிறைஞ்சிக் கோயில்
புடைவலங் கொண்டு புக்குப் போற்றினர் தொழுது வீழ்ந்து
நடசலில் வாரை ஈஞ்சி யிடையெனுஞ் செஞ்சொன் மாலைத்
தொடைசிகழ் பதிகம் பாடித் தொழுதுகை சுமந்து சின்று.

(க0இ)

காதர்பாற் பொருடாம் வேண்டி கண்ணிய வண்ண மெல்லாங்
கோதறு மனத்துட் கொண்ட குறிப்பொடும் பரவும் போது
தாதவிழ் கொன்றை வேயந்தார் தரவருன் பெறுவார் சைவ
வேதியர் தலைவர் மீண்டு மெய்யில்வெண் பொடியும் பாட.

(க0க)

பனிமதிச் சடையார் தாமும் பன்னிரண் டாயி ரம்பொன்
னனியருன் கொடுக்கு மாற்றா னன்கிட வுடைய நம்பி
தனியரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தாழ்ந்தெழுந் தருகு சென்று
கனிவிட மிடற்றி னூர்முன் பின்னொன்று கழற னுற்றார்.

(க0எ)

அருளுயிர் கனக மெல்லா மடியனேற் காரு ருள்ளோர்
மருளுற வியப்ப வங்கே வரப்பெற வேண்டு மென்னத்
தெருளுற வெழுந்த வாக்காற் செழுமணி முத்தாற் றிட்டிப்
பொருளினே முழுது மாறூர்க் குளத்திற் போய்க் கொள்க வென்றார். (சுடுஅ)

என்றதம் பிரானார் நல்கு மின்னருள் பெற்ற பின்னர்
வன்றொண்டர் மச்சம் வெட்டிக் கைக்கொண்டு மணிமுத் தாற்றிற்
பொன்றிர னெடுத்து நீருட் புகவிட்டுப் போது கின்ற
ரன்றென வலிந்தாட் கொண்ட வருளினி லறிவே னென்று. (சுடுக)

மேவிய காதற் றெண்டு விரவுமெய் விருத்தி பெற்ற
ராவியின் விருத்தி யான வந்தணர் புலியூர் மன்றிற்
காவியங் கண்டார் கூத்தாக் கண்டுகும் பிடுவ தென்று
வாவினும் சில்லை மூதூர் வழிக்கொள்வான் வணங்கிப் போந்தார். (சுடுசு)

மாடுள பதிகள் சென்று வணங்கிப்போய் மங்கை பாகர்
கீடிய கடம்பூர் போற்றி சிறைத்தவா னந்தக் கூத்த
ராமிய தில்லை மூது ரணைத்தணி வாயில் புக்குச்
சேடியர் மாட மன்னுஞ் செழுந்திரு வீதி சார்த்தார். (சுடுக)

பொற்றிரு வீதி தாழ்த்து புண்ணிய விளைவா யோங்கு
சுற்றிரு வாயி னண்ணி நலமலி யலங்கண் மார்பர்
மற்றதன் முன்பு மண்மேல் வணங்கியுட் புருந்து பைம்பொற்
சுற்றுமா ளிகைகூழ் வந்து தொழுதுகை தலைமேற் கொள்வார். (சுடுசு)

ஆடிய திருமுன் பான வம்பொனின் கோபு ரத்தி
னாடுபுக் கிறைஞ்சி யோங்கு மொளிவளர் கனக மன்றி
ஞடகச் செய்ய தானே நண்ணுற வுண்ணி றைந்து
கீமொ ணத்த வெள்ளக் கண்கனீர் சிரந்து பாய. (சுடுசு)

பரவுவாய் குளரிக் காதல் படிதிரப் படியைத் தாழ்த்து
விரவுமெய் யங்க மைந்து மெட்டினும் வணங்கி வேட்கை
புரனுறு திருக்கூத் துள்ள மார்க்கப் பெருகி நெஞ்சிற்
கரவிலா தவரைக் கண்ட சிறைவுதங் கருத்திற் கொள்ள. (சுடுசு)

வேறு.

மடித்தாடு மடிமைக்க னென்றெடுத்து மன்னுயிர்கட் கருளு மாற்ற
லடித்தாற்று நன்னெறிக்க ணின்னார்கள் வருவிநர கணையா வண்ணக்
தடுப்பானைப் பெருகிற் கண்டநில சிறப்பித்துத் தனிக்கூத் தென்று
நடிப்பானே காமனமே பெற்றவா நெனுங்களிப்பா னயந்து பாகு. (சுடுசு)

மீளாத வருள்பெற்றுப் புறம்போந்து திருவீதி மேலித் தாழ்த்தே
யாளான வன்றொண்ட ரத்தணர்க டாம்போற்ற வமர்த்து வைகி
மாளாத பேரன்பாற் பொற்பதியை வணங்கிப்போய் மறலி வீழத்
தாளாண்மை கொண்டவர்தங் கருப்பறிய லூர்வணங்கிச் சென்று சார்த்தார். (சுடுசு)

வேறு.

கூற்றுதைத்தார் திருக்கொருடிக் கோயி னண்ணிக் கோபுரத்தைத் தொழுதுபு
ருக் தன்பர் சூழ, வேற்றபெருங் காதலினு லிறைஞ்சி யேத்தி யெல்லையிலாப் பெரும
கிழ்ச்சி மனத்தி லெய்தப், போற்றிசைத்துப் புறத்தணைத்தப் பதியின் வைகிப் புனிதா

வர் தமையினையு மின்பங் கூறிச், சாற்றியமெய்த் திருப்பதிகஞ் சிம்மாந் தென்னுந்
தமிழ்மலை புனைந்தங்குச் சாரு நாளில். (க௯)

கண்ணுதலார் விரும்புகருப் பறிய லூரைக் கைதொழுது நீங்கிப்போய்க் கயல்
கன் பாபு, மண்ணிலவளம் படிக்கரையை நண்ணி யங்கு மாதொருபா கத்தவர்தான்
வணங்கிப் போற்றி, யெண்ணில்புகழ்ப் பதிகமுமுன் வைனென் றேத்தி யேருவார்
வாழ்கொளிபுத் தூரெய் தாது, புண்ணியனார் போம்பொழுது நீனைந்து மீண்டு புருகி
ன்றார் தலைக்கலனென் றெடுத்துப் போற்றி. (க௯)

திருப்பதிகம் பாடியே சென்றங் கெய்தித் தேவர்பெரு மானுதங் கோயில்வாயி,
லுருப்பொலியு மயிர்ப்புனகம் விரவத் தாழ்த்தே யுள்ளிணந்து பணிந்தேத்தி யுருகு
மன்பாற், பொருப்பரையன் மடப்பாவை யிடப்பா லானைப் போற்றிசைத்துப் புறம்
போந்து தங்கிப் பூமென், கருப்புயவல் வாழ்கொளிபுத் தூரைக்கிங் காணாட்டு முன்
னாரைக் கலந்த போது. (க௯)

காணாட்டு முன்னாரைச் சாரும் போது கண்ணுதலா ரெதிர்காட்டி கொடுப்பக்
கண்டு, தூநான்மென் மலர்க்கொன்றைச் சடையார் செய்ய துணைப்பாத மலர்கண்டு
தொழுதே நென்று, வாணாருந் திருப்பதிகம் வளர்வா யென்னும் வண்டமிழின் றொடை
மலை மலரச் சாத்தித், தேனாரு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்த்த திருவெதிர்கொள் பாடி
யினை யெய்தச் செல்வார். (க௯0)

எத்திசையுந் தொழுதேத்த மத்த யானை யெடுத்தெதிர்கொள் பாடியினை யடை
வோ மென்னுஞ், சித்தநிலைத் திருப்பதிகம் பாடி வந்து செல்வமிரு செழுங்கோயி
லிறைஞ்சி நண்ணி, யத்தர்தமை யடிவணங்கி யங்கு வைகி யருள்பெற்றுத், திருவேள்
விக் குடியி லெய்தி, முத்திரும் பெருமானைத் துருத்தி கூட மூப்பதிலை யெனும்பதிக
மொழிந்து வாழ்த்தார். (க௯1)

வேறு.

காட்டுநல் வேள்விக் கோலங் கருத்துற வணங்கிக் காது
னுட்டிய வுள்ளத் தோடு நம்பியா னாரர் போற்றி
யீட்டிய தவத்தோர் சூழ வங்குலின் றேகி யன்பு
பூட்டியாட் கொண்டார் மன்னுந் தானங்க ளிறைஞ்சிப் போந்து. (க௯2)

வேறு.

எஞ்சாத பேரன்பிற் நிருத்தொண்ட ருடனெய்தி
நஞ்சாருங் கறையிடற்ரு ரிடம்பலவு நயந்தேத்தி
மஞ்சாருங் பொழிலுத்த மலர்த்தடங்கன் புடைகுழுஞ்
செஞ்சாலி வயன்மருதத் திருவானுந் சென்றடைந்தார். (க௯3)

செல்வமலி திருவானுந் தேவரொடு முனிவர்களு
மங்குதிருக் கோபுரத்து வந்திறைஞ்சி யுன்புக்கங்
கெல்லையிலாக் காதன்மிக வெடுத்தமலர்க் கைகுவித்துப்
பங்குபெருந் தொண்டருடன் பரமந்திரு முன்னணைந்தார். (க௯4)

மூவாத முதலாகி நடுவாகி முடியாத
சேவாருங் கொடியாரைத் திருமூலட் டானத்து
னோவாத பெருங்காத லுடனிறைஞ்சிப் புறம்போந்து
தாவாத புகழ்ப்பரவை யாங்கிருமா ளிகைசார்த்தார். (க௯5)

பொங்குபெரு விருப்பினெடு புரிசுழலார் பலர்போற்ற
வங்கயற்கட் செங்கனிவாய்ப் பரவையா ரடிவணங்கி
யெங்களைபு ரினைந்தருளிற் றெனவியம்ப வினிதளித்து
மங்கைநல்லா ரவரோடு மகிழ்ந்துறைத்து வைகுநான்.

(கஉச)

நாயனார் முதுகுன்றிற் நமக்களித்த நன்னிதியற்
னாயமணி முத்தாற்றிற் புகவிட்டேந் துணைவரவர்
கோயிலின்மா ளிகைமேல்பாற் குளத்திலவ ரருளாலே
போயெடுத்துக் கொடுபோதப் போதுவா யெனப்புசல.

(கஉஎ)

என்னவதி சயமிதுதா நென்சொன்ன வாறென்று
யின்னிடையார் சிறுமுறுவ லுடன்விளம்ப மெய்புணர்ந்தார்.
நன்னுதலா யென்னுடைய நாதனரு ளாற்குளத்திற்
பொன்னடைய வெடுத்துனக்குத் தருவதுபொய் யாதென்று.

(கஉஅ)

ஆங்கவரு முடன்போத வளவிறந்த விருப்பினுடன்
பூங்கோயி லுண்மகிழ்ந்த புனிதர்கழல் புக்கிறைஞ்சி
யோங்குதிரு மானிகையை வலம்வந்தங் குடன்மேலேப்
பாங்குதிருக் குளத்தினைந்தார் பரவையார் தனித்துணைவர்.

(கஉக)

மற்றதனின் வடகீழ்பாற் கரைமீது வந்தருளி
முற்றிழையார் தமைகிறுத்தி முனைப்பாடித் திருநாடர்
கற்றைவார் சடையாரைக் கைதொழுது குளத்திலிழிற்
தற்றைநா ளிட்டெடுப்பார் போலங்குத் தடவுதலும்.

(கஉ௦)

தற்றழகர் பாட்டுவந்து திருவிளையாட் டினினின்று
மாற்றறசெம் பொன்னுளத்து வருவியா தொழிந்தருள
வாற்றினிவிட் டிக்குளத்திற் றேடுவீ ரருளினுவோ
சாற்றமெனக் கோற்றொடியார் மொழிந்தருளத் தனித்தொண்டர்.

(கஉக)

முன்செய்த வருள்வழியே முருகலர்பூங் குழற்பரவை
தன்செய்ய வாயினகை தாராமே தாருமென
யின்செய்த தூன்மார்பின் வேதியர்தா முதுகுன்றிற்
பொன்செய்த மேனியினீ ரெனப்பதிகம் போற்றிசைத்து.

(கஉஉ)

முட்டவிமை யோரறிய முதுகுன்றிற் றந்தபொருள்
சட்டநான் பெருதொழிந்த தளர்வினாற் கையறவா
மிட்டாத்தை யிவனெதிரே கெடுத்தருளு மெணந்திருப்பாட்
டெட்டளவும் பொன்காட்டா தொழிந்தருள வேத்துவார்.

(கஉஈ)

ஏத்தாதே யிருந்தறியே னெணந்திருப்பாட் டெவ்வுலகுங்
காத்தாடு மம்பலத்துக் கண்ணுளனாங் கண்ணுதலைக்
கூத்தாதற் தருளாயிக் கோமளத்தின் முன்னென்று
நீத்தாருந் தொடர்வரிய கெறிநின்றார் பரவுதலும்.

(கஉச)

கொந்தலிழ்பூங் கொன்றைமுடிக் கூத்தனார் திருவருளால்
வந்தெழுபொன் றிரளெடுத்து வருமுறையாற் கரையேற்ற
வந்தரத்து மலர்மாரி பொழிந்திழிந்த தவனியுளோ
ரிந்தவதி சயமென்னே யார்பெறுவா ரெனத்தொழுதார்.

(கஉஊ)

ஞாலம்வியப் பெய்தவரு நற்கனக மிடையெடுத்து
மூலமெனக் கொடுபோந்த வாணியின்முன் னுரைப்பிக்
கீலமிடற் தவராளா லுரைதாழப் பின்னுநெடு
மாலயனுந் கரியகழல் வழத்தினூர் வன்றெண்டர். (கந.க)

மீட்டுமவர் பரவுதலு மெய்யன்ப ரன்பில்வரும்
பாட்டுவந்து கூத்துகந்தார் படுவாசி முடிவெய்து
மோட்டறசெம் பொன்னெனக்க வொருமாவுங் குறையாமற்
காட்டுதலு மகிழ்ந்தெடுத்துக் கொண்டுகரை யேறினார். (கந.எ)

கரையேறிப் பரவையா ருடன்கனக மானதெலா
நிரையேயா ளிற்சுமத்தி நெடுநிலைமா ளிகைபோக்கித்
திரையேறும் புணற்சடிவத் திருமூலட் டானத்தார்
விரையேறு மலர்ப்பாதற் தொழுதணைந்தார் வீதியினில். (கந.அ)

வந்துதிரு மாளிகையி னுட்புகுந்து மங்கலவாழ்த்
தத்தமிலா வகையேத்து மனவிறத்தா ரொலிநிறப்பச்
சிறைநிறை மகிழ்ச்சியுடன் சேயிழையா ருடனமர்ந்தார்
கத்தமலி மலர்ச்சோலை நாவலர்தங் காவலனார். (கந.க)

அணியாநூர் மணிப்புற்றி னமர்ந்தருளும் பரம்பொருளெப்
பணிவாரங் கொருநாளிற் பாராட்டுந் திருப்பதிகத்
தணியாத வானந்தத் தலைநிற்பத் தொண்டருடன்
றுணிவாய பொருள்வினவித் தொழுதாடிப் பாடுவார். (கச0)

பண்ணிறையும் வகைபாறு தாங்கியென வெடுத்தரு,
புண்ணிறையு மனக்களிப்பா லுறுபுகை மயிர்முகிழ்ப்பக்
கண்ணிறையும் புனல்பொழியக் கரையிகத் த வானந்த
மெண்ணிறைந்த படிதோன்ற வேத்திமகிழ்த் தின்புற்றார். (கசக)

இன்புற்றங் கமர்நாளி லீறிலரு மறைபரவும்
வன்புற்றி லரவணிந்த மன்னவனா ரருள்பெற்றே
மன்புற்ற காதலுட னனவிறத்த பிறபதியும்
பொன்புற்கென் றிடவொளிருஞ் சடையாரைத் தொழப்போவார். (கசஉ)

பரிசனமு முடன்போதப் பாங்கமைந்த பதிகடொறுங்
கரிபுரிவை புணர்தார்தங் கழறொழுது மகிழ்ந்தேத்தித்
துரிசுறநற் பெருந்தொண்டர் நன்னாறு தொழுவதற்குப்
புரிவுறமெய்த் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப் புக்கணைந்தார். (கசஉ)

விண்டடவு கோபுரத்தைப் பணிந்துகர மேற்குவித்துக்,
கொண்டபுகுந் தண்ணலார் கோயிலினை வலஞ்செய்து
மண்டியபே ரன்பினெடு மன்னுதிரு நன்னாற்
புண்டரிகக் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தலி லிசைப்பணிந்தார். (கசச)

அங்கணரைப் பணிந்தேத்தி யருளிநூற் றொழுதுபோய்
மங்குலணி மணிமாடத் திருக்கடலூர் வந்தெய்தித்
திங்கனவளர் முடியார்தத் திருமயா னமும்பணிந்து
பொங்குமிசைப் பதிகமரு வாந்கொன்றை யெனப்போற்றி. (கசடு)

திருவீரட் டானத்துத் தேவநிரான் சினக்கற்றின்
பெருவீரர் தொலைத்தகழல் பணிந்துபொடி யார்மேனி
மருவீரத் தமிழ்மலை புணர்த்தேத்தி மலைவளைத்த
பெருவீரர் வலம்புரத்துப் பெருகார்வத் தொடுஞ்சென்றார். (கசக)

வரையோடு நிகர்புரிசை வலம்புரத்தார் கழல்வணங்கி
யுரையோசைப் பதிகமெனக் கினியோதிப் போய்ச்சங்க
நிரையோடு துமித்தாப மணித்திப சித்திலப்பத்
திரையோதங் கொண்டிறைஞ்சந் திருச்சாயக்கா டெய்தினார். (கசஎ)

தேவர்பெரு மான்றன்னைத் திருச்சாயக்காட் டினிற்பணிந்து
பாவலர்செந் தமிழ்மலைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்
மேவலர்தம் புரமெரித்தார் வெண்காடு பணித்தேத்தி
நாவலர்கா வலரைடைந்தார் நனிபள்ளித் திருநகரில். (கசஅ)

நனிபள்ளி யமர்த்திரான் கழல்வணங்கி நற்றமிழின்
புனிதநறுத் தொடைபுனைத்து திருச்செம்பொன் பள்ளிமுதற்
பனிமதிசேர் சடையார்தம் பதிபலவும் பணிந்துபோய்த்
தனிவிடைமேல் வருவார்தந் திருநின்றி யூர்சார்ந்தார். (கசக)

சின்னியூர் மேயாரை நேயத்தாற் புக்கிறைஞ்சி
யொன்றியவன் புன்னருகப் பாடுவா ருடையவர
சென்றுமூல கிடர்நீங்கப் பாடியவே ழெழுதுறு
மன் துசிறப் பித்தஞ்சொற் றிருப்பதிக மருள்செய்தார். (கடு0)

அப்பதியி லன்பருட னமர்த்தகல்வா ரகலிடத்திற்
செப்பரிய புகழ்நீரே பணியாது செல்பொழுதி
லொப்பரிய வுணர்வினா னினைத்தருளித் தொழுகுறுவார்
மெய்ப்பொருள்வண் டமிழ்மலை விளம்பியே மீண்டணைந்தார். (கடுக)

மடலாரும் புணனீரீர் மருவினர்தான் வணங்காது
விடலாமே யெனுங்காதல் விருப்புறுமத் திருப்பதிக
மடலார்கு லப்படையார் தமைப்பாடி யடிவணங்கி
யுடலாரு மயிர்ப்புளக மிகப்பணிந்தங் குறைகின்றார். (கடுஉ)

அங்கணினி தமர்த்தருளாற் றிருப்புண்கூ ரணைத்திறைஞ்சிக்
கொங்கலரு மலர்ச்சோலைத் திருக்கோலக் காவணையக்
கங்கைகடைக் கரந்தவர்தா மெதிர்காட்சி கொடுத்தருளப்
பொங்குவிருப் பாற்றொழுது திருப்பதிகம் போற்றிசைப்பார். (கடுக)

திருஞான சம்பந்தர் திருக்கைக னாலொற்றிப்
பெருகார்வத் துடன்பாடப் பிஞ்ஞகரை கண்டிரங்கி
யருளாலே திருத்தான மளித்தபடி சிறப்பித்துப்
பொருண்மலைத் திருப்பதிகம் பாடியே போற்றிசைத்தார். (கடுச)

மூவாத முழுமுதலார் முதற்கோலக் காவகன்று
தாவாத புகழ்ச்சண்பை வலங்கொண்டு தாழ்ந்திறைஞ்சி
நாவாழ்முத் தமிழ்விசை நற்பதங்கள் பரலிப்போய்
மேவார்தம் புரஞ்சென்றார் குருகாஜர் மேலுவார். (கடுடு)

உண்ணீரின் வேட்கையுட னுறுபசியான் மிகவருத்திப்
பண்ணீர்மை மொழிப்பரவை யார்கொழார் வரும்பாங்கர்
கண்ணித் திருறுதலார் காதல்வரக் கருத்தறிந்து
நண்ணீரும் பொதிசோறுங் கொண்டுவழிச் சாரின்னார். (கௌ)

வேனிலுறு வெயில்வெம்மை தணிப்பதற்கு விரைஞ்ஞளிர்மென்
பாணன்மலர்த் தடம்போலும் பந்தரொரு பாலமைத்தே
யானமறை வேதியரா யருள்வேடங் கொண்டிருந்தார்
மானமருந் திருக்கரத்தார் வன்றெண்டர் தமைப்பார்த்து. (கௌ)

குருகாவு ரமர்த்தருளுங் குழகர்வழி பார்த்திருப்பத்
திருவாருந் தம்பிரான் ரேழுந்திருத் தொண்டருடன்
வருவாரப் பத்தரிடைப் புருந்துதிரு மறைவவர்பார்
பெருகார்வஞ் செலவருந்தார் சிவாயகம் வெண்ப்பேசி. (கௌ)

ஆலகிழற் றீழிருந்தா ரவர்தம்மை யெதிர்கோக்கிச்
சாலயிகப் பசித்திரிப் பொதிசோறு தருகின்றேன்
சாலயினித் தாமாமே கைக்கொண்டிங் கினிதருத்தி
யேலகறுங் குளிர் தண்ணீர் குடித்திரைப்புத் தீருமென. (கௌ)

வன்றெண்ட ரதுகேட்டு மறைமுனிவர் தரும்பொதிசோ
றின் றுகமக் கெதிர்விலக்க லாகாதென் றிசைந்தருளிப்
பொன்றயங்கு னான்மார்பர் தரும்பொதிசோ றதுவாங்கிச்
சென்றுதிருத் தொண்டருடன் நிருவமுது செய்தருளி. (கௌ)

எண்ணிறத் பரிசனங்க னெல்லாரு மினிதருத்தப்
பண்ணியின் னம்மருங்கு பசித்தண்ணீர்தார் கருமருந்த
வுண்ணிறைந்த வாருமுதா யொருகாவு முலவாதே
புண்ணியனார் தாமனித்த பொதிசோறு பொலித்ததால். (கௌ)

சங்கரனார் திருவருன்போற் றண்ணீரின் சுவையார்த்து
பொங்குவரு மாதரவா லவரநாமம் புகழ்த்தேத்தி
யங்கயர்வாற் பன்னியமர்த் தருகணந்தார் கருந்துயிலக்
கங்கைசடைக் கரத்தாரப் பந்தரொடுந் தாங்கரத்தார். (கௌ)

சித்தகிலை திரியாத திருநாவ லூர்மன்ன
ரத்தருதி யினிற்பன்னி புணர்த்தவரைக் காணுமை
யித்தணியா மாற்ற மறித்திலே னெனவெடுத்து
மெய்த்தகைய திருப்பதிகம் வினம்பியே சென்றடைந்தார். (கௌ)

குருகாவு ரமர்த்தருளுங் குழகனார் கோயிலினுக்
கருகார்பொற் கோபுரத்தை யணந்திறைஞ்சி புன்புக்கு
வருகாதல் கூடவலங் கொண்டிதிரு முன்வணங்கிப்
பருகாவின் னமுத்ததைக் கண்களாற் பருகினார். (கௌ)

கண்ணார்த்த வின்னமுதைக் கையாரத் தொழுதிறைஞ்சிப்
பண்ணார்த்த திருப்பதிகம் பாடியே பணிந்தேத்தி
புண்ணுமம் பெருங்காத னுடையவர்தாம் புறத்தெய்தி
கண்ணுய்த் தொண்டருட னங்கினிதா நயந்திருந்தார். (கௌ)

அந்நாளிற் றம்பெருமா னருள்கூடப் பணிந்தகன்று
மின்னர்செஞ் சடைமுடியார் விரும்புமிடம் பலவணங்கிக்
கன்னாடு மெயில்புடைசூழ் கழிப்பாலை தொழுதேத்தி
தென்னாவ லூர்மன்னர் திருத்திலை வந்தடைந்தார்.

(ககக)

சேர்வளருந் திருத்திலைத் திருவீதி பணிந்துபுகுந்
தேர்வளர்பொற் றிருமன்று னெடுத்தசே வடியிறைஞ்சிப்
பார்வளர மறைவளர்க்கும் பதியதனிற் பணிந்துறைவார்
போர்வளர்மே ருச்சிலையார் திருத்தினமர் நகர்புகுந்தார்.

(கக௭)

திருத்தினமா நகர்மேவுஞ் சிவக்கொழுந்தைப் பணிந்துபோய்
நிருத்தரு ரமர்ந்தருளு நிறைபதிகள் பலவணங்கிப்
பொருத்தமிசுந் திருத்தொண்டர் போற்றுகிற நாவலூர்
கருத்திலவரு மாதரவாற் கைதொழுச்சென் றெய்தினார்.

(கக௮)

திருநாவ லூர்மன்னர் சேர்கின்ற ரெனக்கேட்டுப்
பெருநாமப் பதியோருந் தொண்டர்களும் பெருவாழ்வு
வருநாளென் றலங்கரித்து வந்தெதிர்கொண் டெள்ளையைச்
செருநாகத் துரிபுனைந்தார் செழுங்கோயி லுள்ளணைந்தார்.

(கக௯)

மேலியவத் தொண்டர்குழா மிடைந்தரவென் றெழுமோசை
மூவுலகும் போயொலிப்ப முதல்வனார் முன்பெய்தி
யாவியினு மடைவுடையா ரடிக்கமலத் தருன்போற்றிக்
கோவலனன் முகனெடுத்துப் பாடியே கும்பிட்டார்.

(க௭0)

நலம்பெருகு மப்பதியி னாடியவன் பொருநயந்து
குலம்பெருகுந் திருத்தொண்டர் குழாத்தோடு மினிதமர்ந்து
சலம்பெருகும் சடைமுடியார் தான்வணங்கி யருள்பெற்றுப்
பொலம்புரினன் மணியார்பர் பிறபதியுந் தொழப்போவார்.

(க௭௧)

தண்டகமார் திருநாட்டுத் தனிவிடையார் மகிழ்விடங்க
டொண்டரெதிர் கொண்டணையத் தொழுதுபோய்த் தூயநதி
வண்டறையூ புறவுமலை வளமருதம் பலகடந்தே
யெண்டிசையோர் பரவுதிருக் கழுக்குன்றை யெய்தினார்.

(க௭௨)

தேனூர்த் தமலர்ச்சோலை திருக்கழுக்குன் றத்தடியா
ராளை விருப்பினோடு மெதிர்கொள்ள வடைந்தருளித்
தூநாள்வெண் மதியணிந்த சுடர்க்கொழுந்தைத் தொழுதுறைஞ்சிப்
பாநாடு மின்னிசையின் றிருப்பதிகம் பாடினார்.

(க௭௩)

பாடியவப் பதியின்க ணினிதமர்ந்து பணிந்துபோய்
நாடியநல் லுணர்வினோடுந் திருக்கச்சூர் தனைநண்ணி
யாடகமா மதில்புடைசூ ழாலக்கோ யிலினமுதைத்
கூடியமெய் யன்புருகக் கும்பிட்டிப் புறத்தனைந்தார்.

(க௭௪)

அணைந்தருளு மவ்வலை யமுதுசெயும் பொழுதாகக்
கொணர்ந்தமுது சமைத்தளிக்கும் பரிசனமுங் குறுகாமைத்
தணர்தபசி வருத்தத்தார் றம்பிரான் றிருவாயிற்
புணர்ந்தமதிற் புறத்திருந்தார் முனைப்பாடிப் புரவலனார்.

(க௭௫)

வன்றெண்டர் பசிதீர்க்க மலையின்மேல் மருந்தானார்
மின்றங்கு வெண்டலையோ டொழிந்தொருவெந் றோடேந்தி
யின்றங்கு வாழ்வாரோ, ரந்தனராய்ப் புறப்பட்டுச்
சென்றன்பர் முகநோக்கி யருன்கூடச் செப்புவார். (கௌ)

மெய்ப்பசியான் மிகவருந்தி யிளைத்திருந்தீர் வேட்கைவிட
லிப்பொழுதே சோறிர்த்தில் கியானுமக்குக் கொண்கின்றே
னப்புறநீ ரகலாதே சிறிதுபொழு தமருமெனச்
செப்பியவர் திருக்கச்சூர் மனைதோறுஞ் சென்றிரப்பார். (கௌ)

வெண்டிருநீர் றணிதிகழ ளிளங்குதூ லொளிதுளங்கக்
கண்டவர்கண் மனமுருகக் கழிப்பகற்போ திடும்பலிக்குப்
புண்டரிகக் கழல்புவிமேற் பொருத்தமனை தொறும்புக்குக்
கொண்டதாம் விரும்பியாட் கொண்டவர்முன் கொடுவந்தார். (கௌ)

இரத்ததாங் கொடுவந்த வின்னடிசி லுங்கறியு
மரத்தைசுரும் பசிதீர வருந்துவீ ரெனவாசிப்பப்
பெருத்தகையார் மறையவர்தம் பேரருளின் றிறம்பேணி
சிரத்தபெருங் காதலி னோர்தொழுது வாங்கினார். (கௌ)

வாங்கியவத் திருவமுது வன்றெண்டர் மருங்கணைந்த
வோங்குசுவத் தொண்டருட னுண்டருளி யுவந்திருப்ப
வாங்கருகு சின்றார்போ லவர்தம்மை யறியாமே
கீங்கின ரெப்பொருளு கீங்காத நிலைமையினர். (கௌ)

திருநாவ லாராசி சிவயோகி யார்த்திக
வருநாம மறையவனா றிறையவனா ரெனமதித்தே
பெருநாதச் சிலம்பணிசே வடிவருத்தப் பெரும்பகற்க
ஊருநாடி யெழுந்தருளிற் றென்பொருட்டா மெனவருகி. (கௌ)

உவறு.

முதுவா யோரி பென்றெடுத்து முதல்வ னுர்தம் பெருங்கருணை
யதுவா மிதுவென் றதெய்வத் தெய்தக் கண்ணீர் மழையருளிப்
புதுவார் புனலின் மயிர்ப்புனகமீ புனதையப் பதிகம் போற்றிசைத்து
மதுவா ரிதழி முடியாரைப் பாடி மகிழ்து வணங்கினார். (கௌ)

வந்தித் திறைவ ருனாற்போய் மங்கை பாகர் மகிழ்த்தலிட
முத்தித் தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப் புக்கு முக்கட் பெருமாணைச்
சித்தித் திடவற் தருள்செய்கழல் பணிந்து செஞ்சொற் றொடைபுணர்தே
யத்திச் செக்கர்ப் பெருகொளியா ரமருங் காஞ்சி மருங்கணைந்தார். (கௌ)

அன்று வெண்ணெய் கல்லூரி லரிபு மயனுந் தொடர்வரிய
வென்றி மழுவென் விடையுயர்த்தார் வேத முதல்வ ராய்வந்து
சின்று சபைமுன் வழக்குரைத்து கேரே தொடர்த்தாட் கொண்டவர்தா
மின்றித் தெய்தப் பெற்றோமென் றெயில்குழ் காஞ்சி நகர் வாழ்வார். (கௌ)

மல்கு மகிழ்ச்சி மிகப்பெருக மறுகு மணித்தோ ரணநாட்டி
யல்கு தீப நிறைகுடங்க ளகிலின் றாபங் கொடியெடுத்துச்
செல்வ மனை ளலங்கரித்துத் தெற்றியாடன் முழுவதிரப்
பல்கு தொண்ட ருடன்கூடிப் பதியின்புறம்போ யெதிர்கொண்டார். (கௌ)

ஆண்ட நம்பி யெதிர்கொண்ட வடியார் வணங்க வெதிர்வணங்கி
நீண்ட மதிட்கோ புரங்கடந்து நிரைமா ளிகைவீ தியிற்போந்து
பூண்ட காதல் வாழ்த்தினுடன் புனைமல் கலது ரியமொலிப்ப
வீண்டு தொண்டர் பெருகுதிரு வேகாம் பாஞ்சென் நெய்தினர்.

(கஅசு)

ஆழி நெடுமா லயன்முதலா மமார் நெருங்கு கோபுரமுன்
பூழி புறமண் மிசைமேனி பொருந்த வணங்கிப் புருந்தருளிச்
சூழு மணிமா ளிகைபலவுந் தொழுது வணங்கி வலங்கொண்டு
வாழி மணிப்பொற் கோயிலினுள் வந்தா ரணுக்க வன்றொண்டர்.

(கஅஎ)

கைகள் கூப்பி முன்னணைவார் கம்பை யாறு பெருகிவர
வையர் சமக்கு மிகவஞ்சி யாரத் தழுவித் கொண்டிருந்த
மையு லாவுங் கருநெடுங்கண் மலையா ளென்றும் வழிபுழிபூஞ்
செய்ய கமலச் சேவடிக்கீழ்த் திருந்து காத லுடன்வழிந்தார்.

(கஅஅ)

வீழ்ந்து போற்றிப் பரவசமாய் விம்மி யெழுந்து மெய்யன்பால்
வாழ்த்த சிங்கை யுடன்பாடி மாறா விருப்பிற் புறம்போந்து
சூழ்த்த தொண்ட ருடன்மருவு நாளிற் றொல்லைக் கச்சிரகர்த்
தாழ்த்த சடையா ராலயங்கள் பலவுஞ் சார்த்து வணங்குவார்.

(கஅக)

சீரார் காஞ்சி மன்னுதிருக் காமக் கோட்டஞ் சென்றிறைஞ்சி
சீரார் சடையா ரமர்த்தருளு நீடு திருமேற் றறிமேலி
யாரா வன்பிற் பணித்தேத்து மனிவினுத்தா வொண்சுடராம்
பாரார் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடி மகிழ்த்து பரவினார்.

(கஅ௦)

ஒண காத்தன் றறிமேவு மொருவர் தம்மை யுரிமையுடன்
பேணி யமைத்த தோழமையாற் பெருகு மடிமைத் திறம்பேசிக்
காண மோடு பொன்வேண்டி செய்யும் பாலுங் கலைவிளங்கும்
யாணர்ப் பதிக மெடுத்தேத்தி யெண்ணி னிதிபெற் றினிதிருத்தார்.

(கஅ௧)

ஆங்க ணமர்வா ரனைகதங்கா பதத்தை யெய்தி யுள்ளணைந்து
செங்கண் விடையார் துமைப்பணிந்து தேனெய் புரிந்தென் நெடுத்ததமிழ்
தங்கு விடமா மெனப்பாடித் தாழ்த்து பிறவுந் தானங்கன்
பொங்கு காத லுடன்போற்றிப் புரித்தப் பதியிற் பொருந்துநான்.

(கஅ௨)

பாட லிசையும் பணியினற் பாவை தழுவக் குழைகம்ப
ராடன் மருவுஞ் சேவடிகள் பரவிப் பிரியா தமர்கின்றார்
சீட மூதூர்ப் புறத்திறைவர் நிலவும் பதிக டொழுவிருப்பான்
மாட நெருங்கு வன்பார்த்தான் பனங்காட் றேரில் வந்தடைந்தார்.

(கஅ௩)

செல்வ மல்கு திருப்பனங்காட் றேரிற் செம்பொற் செழுஞ்சுடரை
யல்ல லறுக்கு மருமருந்தை வணங்கி யன்பு பொழிகண்ணீர்
மல்க நின்று விடையின்மேல் வருவா ரெனும்வண் டமிழ்ப்பதிக
நல்ல விசையி னுடன்பாடிப் போந்து பிறவு நண்ணுவார்.

(கஅ௪)

மன்னு திருமாற் பேறணைந்து வணங்கிப் பாலித் திருவல்லல்
தன்னு ளெய்தி யிறைஞ்சிப்போய்ச் சாரு மேல்பாற் சடைக்கற்றைப்
பின்னன் முடியா ரிடம்பலவும் பேணி வணங்கிப் பெருந்தொண்டர்
சென்னி முகிறேய் தடங்குவட்டுத் திருக்கா ளத்தி மலைசேர்ந்தார்.

(கஅ௫)

சகல ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாபுராணம்.

தடுக்க வாகாப் பெருங்காத நிலைந் தருளுங் கண்ணப்ப
நடுக்கை களைந்தாட் கொண்டருளு மிறைவர் மகிழ்த் தானத்தி
யடுக்கல் சேர வணந்துபணித் தருளா லேறி யன்பாறு
மகிப்பத் திருமுன் சென்றெய்தி மலைமேன் மருத்தை வணங்கினார். (கக௯)

வணங்கி புள்ளங் களிகூர மகிழ்த்து போற்றி மதறவிசை
யணங்கு சென்டா டெனுப்பதிகம் பாடி யன்பாற் கண்ணப்பர்
மணங்கொள் மலர்ச்சே வடிபணித்து வாழ்த்து போந்து மன்னுபரி
யினங்கு தொண்ட ருடன்கெழுமி யின்புற்றிருக்கு மந்நாளில். (க௧௭)

வடமா நிரத்துப் பருப்பதமுந் திருக்கே தார மலைமுதலா
விடமா வரனார் தாமுவந்த வெல்லா மிக்கே யிருந்திறைஞ்சி
நடமா டியசே வடியாரை நண்ணி னார்போ லுண்ணிறைந்து
திடமாக் கருத்திற் நிருப்பதிகம் பாடிச் சாதல் சிறந்திருந்தார். (க௧௮)

அங்குச் சிலநாள் வைகியபின் னருளாற் போந்து பொருவிடையார்
தங்கு மிடங்கு னெனைப்பலவுஞ் சார்ந்த தாழ்த்து தவிழ்பாடிப்
பொங்கு புணரிக் கரைமருங்கு புலிபுட் சிவலோ கம்போலத்
திங்கண் முடியா சமர்ந்ததிரு ஹொற்றி யூரைச் சென்றடைந்தார். (க௧௯)

அண்ண ரெடர்த்தா வணங்காட்டி யாண்டநம்பி யெழுந்தருள
வெண்ணில் பெருமை யாதிபுரி யிறைவ ரடியா ரெகிர்கொள்வார்
வண்ண வீதி வாய்ரொறும் வாகை கழுரு தோரணங்கள்
சண்ண சிறைபொற் குடந்துப் தீபமெடுத்துத் தொழுவெழுங்கால். (௨00)

வரமங் கலநல் லியமுழங்க வாச மலை யணியரங்கிற்
புரமங் கையர்க ணடமாடப் பொழியும் வெள்ளப் பூமாரி
யரமங் கையரு மமரர்களும் வீச வண்ப ருடன்புருந்தார்
பிரமன் நிலையிற் பலிபுவந்த பிரானார் விரும்பு பெருந்தொண்டர். (௨0௧)

ஒற்றி யூரி னுமையோடுங் கூட சின்ரு ருயர்தவத்தின்
பற்று மிக்க திருத்தொண்டர் பார்த கடல்போல் வந்திண்டிச்
சற்று மீணந்து துதிசெய்யத் தொழுது தம்பி ராணன்பர்
கொற்ற மழவே றுடையவர்தங் கோயில் வாயி லெய்தினார். (௨0௨)

வானை யனக்குங் கோபுரத்தை மகிழ்த்து பணிந்து புருந்துவளர்
கூன விளவெண் பிறைச்சடையார் கோயில் வலங்கொண் டெதிர்குறுகி
பூனு முயிருங் கரைந்துருக வுச்சி குவித்த செங்கையுட
னான காத லுடனவீழ்த்தா ராரா வன்பி னாரார். (௨0௩)

எட்டு வரியி லொற்றியூர் நீங்க வெண்ண வெழுத்தறியு
நாட்ட மலருந் திருதுதலார் நறும்பொற் கமலச் சேவடியிற்
கூட்டு முணர்வு கொண்டெழுந்து கோதி லமுத விசைகூடப்
பாட்டும் பாடிப் பரவியெனும் பதிக மெடுத்துப் பாடினார். (௨0௪)

பாடி யறிவு பரவசமாம் பரிவு பற்றப் புறம்போந்து
நீடு விரும்பிற் பெருங்காத னிறைந்த வண்பர் பலர்போற்றத்
தேடு மயனுந் திருமாலு மறிதற் கரிய திருப்பாதங்
கூடுங் காலங் களிலிணந்து பரவிச் சூம்பிட் டினிதிருந்தார். (௨0௫)

இந்த நிலைமையாரிவரிங் கிருந்தார் முன்பே யிவர்க்காக
வந்தண் கயிலை மலையீங்கி யருளார் போந்த வசிந்திதையார்
வந்து புவிமே லவதரித்து வளர்ந்து பின்பு வன்றெண்டர்
சந்த விரைஞ் புயஞ்சேர்ந்த பரிசு தெரியச் சாற்றுவாம்.

(௨௦௬)

நாலாய் குலத்திற் பெருகுநல முடையார் வாழு ஞாயிற்றின்
மேலாய் கொள்கை வேளாண்மை மிக்க திருஞ் சிறுமுகுவர்
பாலா தரவு தருமகளா ராகிப் பார்மே லவதரித்தா
ராலா லஞ்சேர் கறையீட்டுற் ருளான் முன்னே யநிந்திதையார்.

(௨௦௭)

மலையான் மடந்தை மலர்ப்பாத மறவர் வன்பால் வந்தநெறி
தலையா முணர்வு வந்தணையத் தாமே யறிந்த சங்கிலியா
ரலையார் வேற்கட் சிறுமகளி ராயத்தோடும் வினையாட்டு
சிலையா யினவப் பருவங்க டோறு நிகழ் கிரம்புவார்.

(௨௦௮)

சர்கொண் மரயில் வருஞ்செயலே யன்றித் தெய்வ நிகழ்தன்மை
பாரி லெவரு மதிசயிக்கும் பண்பில் வளரும் பைத்தொடியார்
வாரு மணிய வணியவார் வளர்மென் முலை எரிடைவருத்தச்
சாரும் பந்தத்திற் றந்தையார் தங்கண் மனைவி யார்க்குரைப்பார்.

(௨௦௯)

வடிவுங் குணமு நம்முடைய மகட்டு மண்ணு ளோர்க்கிசையும்
படிவ மன்றி மேற்பட்ட பரிசாம் பான்மை யறிகிலோங்
கடிசேர் மணமு யினிகழும் கால மென்னக் கற்புவார்
கொடியே யினைய மனைவியா ரேற்கு மாற்றற் கொடுமென்றார்.

(௨௧௦)

தாய ரோங்க் தந்தையார் பேசக் கேட்ட சங்கிலியா
போய் மாற்ற மன்றிதுவெம் பெருமா னீசன் றிருவருளே
மேய கொருவர்க் குரியதியான் வேறென் வினையு மெனவெருவுந்
ருய அணர்வு மயங்கியிக வயர்த்தே யவனி மேல்விழுந்தார்.

(௨௧௧)

பாங்கு நன்ற தந்தையார் தாயார் பதைத்துப் பரிந்தெடுத்தே
யேங்கு முள்ளத் தினராகி யிவருக் கென்னோ புற்றதெனத்
தாங்கிச் ச்த விரைப்பணிகீர் தெளிந்துத் தைவந் ததுங்க
வாங்கு டுசப்பின் மகளாரை வந்த துணக்கிங் கென்னென்றார்.

(௨௧௨)

என்று தன்மை யின்றெடுத்தார் வினவ மறைவிட் டியம்புவா
ரின்றென் றிறத்து நீர்மொழிந்த விதுவென் பரிசுக் கிசையாது
வென்றி விடையா ருள்செய்தா ரொருவர்க் குரியேன் யானினிமேற்
சென்று திருவொற் றியூரணந்து சிவஞ் சரளிற் செல்வனென்.

(௨௧௩)

அந்த மாற்றங் கேட்டவர்தா மயர்வும் பயமு மதிசயமும்
வந்த வுள்ளத் தினராகி மற்றமாற்ற மறைத் தொழுகப்
பந்த நீடு யிவர்குலத்து நிகரா மொருவன் பரிசுறியான்
சுந்தை விரும்பி மகட்பேசி விடுத்தான் சிலருஞ் சென்றிசைத்தார்.

(௨௧௪)

தாதை யாரு மதுகேட்டுத் தன்மை விளம்பத் தகாமையினு
லேத மெய்தா வகைமொழிந்து போக்க வவராய் கெய்தாமுன்
றீதங் கிழைத்தே யிறந்தான்போற் செல்ல விடுத்தா ருடன்சென்றான்
மாத ராணைப் பெற்றாரம்ற் றதனைக் கேட்டு மனமருண்டார்.

(௨௧௫)

தைய லாச்சல் கிலியார்தத் திறத்துப் பேசத் தகாவார்த்தை
யுய்ய வேண்டு நினைவுடையா ருரையா ரென்றங் குலகறியச்
செய்த விதிபோ விதுகிழைச் சிறந்தார்த் குன்ன படிசெப்பி
பைபு முன்னத் துடனஞ்சி நங்கை செயலே யுடன்படுவார்.

(உ'கசு)

அணங்கே யாகு மிவன்செய்கை யறிந்தோர் பேச வஞ்சுவரால்
வணங்கி யீசர் திறமன்றி வார்த்தை யறியான் மற்றொன்று
குணங்க ளிவையா மினியிவடான் குறித்த படியே யொற்றிநகர்ப்
பணங்கொ ள்ரவச் சடையார்தம் பாற்கொண்ட டனையோ மெனப்பகர்வார்.

(உ.க௭)

பண்ணர் மொழிச்சங் கிலியாரை நோக்கிப் பயந்தா ரொடுங்கிலைஞர்
தெண்ணீர் முடியார் திருவொற்றி யூறிற் சேர்த்து செல்கதியுங்
கண்ணர் னுதலார் திருவருளா லாகிக் கன்னி மாடத்துத்
தண்ணர் தடஞ்சு முந்ககரிற் றங்கிப் புரிவீர் தவமென்று.

(உ.க௮)

பெற்ற தாதை சுற்றத்தார் பிறைசேர் முடியார் விதியாலே
மற்றுச் செயலொன் றறியாது மங்கை யார்சங் கிலியார்தாஞ்
சொற்ற வண்ணஞ் செயத்துணித்து துதைத்த செல்வத் தொடும்புரங்
செற்ற சிலையார் திருவொற்றி யூறிற் கொண்டு சென்றனைத்தார்.

(உ.க௯)

சென்னி வளர்வெண் பிறையணிந்த சிவனார் கோயி லுட்புகுத்து
துன்னுஞ் சுற்றத் தொடும்பணித்து தொல்லைப் பதியோ ரிசைவினாற்
கன்னி மாட மருங்கமைத்துக் கடிசேர் முறைமைக் காப்பியற்றி
மன்னுஞ் செல்வந் தகவகுத்துத் தந்தை யார்வந் தடிவணங்கி.

(உ.உ0)

யாங்க ளுமக்குப் பணிசெய்ய வீசற் கேற்ற பணிவீரும்பி
யோங்கு கன்னி மாடத்தி லுறைகின் றீரென் னுறைக்கின்றார்
தாங்கற் கரிய கண்கணீர்த் தாரை யொழுதத் தரியாதே
யேங்கு சுற்றத் தொடுவிறைஞ்சிப் போன ரெயில்கும் தம்பதியில்.

(உ.உ௧)

காதல் புரித்து தவம்புரியுங் கன்னி யாரங் கமர்கின்றார்
பூத் நாதர் கோயிலினிற் காலந் தோளும் புக்கிறைஞ்சி
நீதி முறைமை வழுவாது தமக்கு நேர்த்த பணிசெய்யச்
சீத மலர்ப்பூ மண்டபத்துத் திரைகு மொருபாற் சென்றிருந்து.

(உ.உ௨)

பண்டு கயிலைத் திருமலையிற் செய்யும் பணியின் பாண்மைமணங்
கொண்ட வுணர்வு தலைகிற்பக் குலவு மலர்மென் கொடியினையார்
வண்டு மருவுந் திருமலர்மென் மாலை காலங் களுக்கேற்ப
வண்டர் பெருமான் முடிச்சாத்த வமைத்து வணங்கி யமருநான்.

(உ.உ௩)

அந்தி வண்ணத் தொருவந்திரு வருளால் வந்த வாரூர்
கந்த மாலைச் சங்கிலியார் தம்மைக் காதன் மணம்புனர
வந்த பருவ மாதலால் வகுத்த தன்மை வழுவாத
முந்தை விதியால் வந்தொருகான் முதல்வர் கோயி லுட்புகுந்தார்.

(உ.உ௪)

அண்டர் பெருமா னந்தணரா யாண்ட நம்பி யங்கணரைப்
பண்டை முறைமை யாற்பணிந்து பாடிப் பரவிப் புறம்போந்து
தொண்டு செய்வார் திருத்தொழில்கள் கண்டு தொழுது செல்கின்றார்
புண்ட நீகத் தடகிகர்பூத் திருமன் டுபத்தி னுட்புகுந்தார்.

(உ.உ௫)

அன்பு நாரா வஞ்செழுத்து நெஞ்சு தொடுக்க வலர்நொடுத்தே
யென்புள் னுருக்கு மடியாரைத் தொழுது நீங்கி வேறிடத்து
முன்பு போலத் திரைநீக்கி முதல்வர் சாத்துப் பணிகொடுத்து
மின்போன் மறைபுஞ் சங்கிலியார் தம்மை விதியார் கண்ணுற்றார்.

(உஉச)

கோவா முத்துஞ் சுரும்பேறாக் கொழுமென் முகையு மனையாரைச்
சேவார் கொடியார் திருத்தொண்டர் கண்ட போது சிந்தைகிறை
காவா தவர்பாற் போய் வீழத் தம்பாற் காம னூர்துரத்த
பூவா ளிகன்வந் துறவீழத் தரியார் புறமே போந்துரைப்பார்.

(உஉ௪)

இன்ன பரிசென் றறிவரிதா லீங்கோர் மருங்கு திரைக்குள்ளார்
பொன்னு மணிபு மலர்ந்தவொளி யமுதி லளாவிப் புதியமதி
தன்னு ணீர்மை யாற்குழைத்துச் சமைத்த மின்னுக் கொடிபோல்வா
ளென்னை யுள்ளந் திரிவித்தாள் யார்கொ லென்றந் கியம்புதலும்.

(உஉ௫)

அருகு சின்னார் விளம்புவா ரவர்தா நங்கை சங்கிலியார்
பெருகு தவத்தா லீசர்பணி பேணுங் கன்னி யாரென்ன
வீருவ ராலிப் பிறவியையெம் பெருமா னுள்ள லெய்துவித்தார்
மருவும் பரவை யொருத்தியிவண் மறையவளா மெனமருண்டார்.

(உஉ௬)

மின்னூர் சடையார் தமக்காளாம் விதியால் வாழு மெனைவருத்தித்
தன்னு ருளால் வரும்பேறு தவத்தா லணையா வகைதடுத்தே
யென்னு ருயிரு மெழின்மலருங் கூடப் பிணைக்கு மிவடன்றிப்
பொன்னு ரிதழி முடியார்பாற் பெறுவே னென்று போய்ப்புக்கார்.

(உஉ௭)

மலர்மே லயனு ளெடுமாலும் வாணு சிலனுங் கிளைத்தநியா
சிலவு மலருந் திருமுடியு நீடுங் கழலு முடையாரை
புலக மெல்லாந் தாமுடையா ராயு மொற்றி யூரமர்ந்த
விலகு சோதிப் பரம்பொருளை யிறைஞ்சி முன்னின் தேத்துவார்.

(உஉ௮)

மங்கை யொருபான் மகிழ்ந்துதுய மன்றி மணிகண் முடியின்கட்
கங்கை தன்னைக் கரந்தருளுங் காதலுடைய் ரடியேனுந்
கிங்கு றுமக்குத் திருமால் ளொடுத்தே னுள்ளத் தொடையலிழ்த்த
கிங்கன் வதனச் சங்கிலியைத் தந்தென் வருத்தந் தீருமென.

(உஉ௯)

அண்ண லார்முன் பலவுமவ ரறிய வுணர்த்திப் புறத்தனைத்தே
யெண்ண மெல்லா முமக்கடிமை யாமென் றெண்ணு மென்னெஞ்சிற்
றிண்ண மெல்லா முடைவித்தாள் செய்வ தொன்று மறியேன்யான்
றண்ணி லாமின் னொளிர்பவளச் சடைய் ருளு மெனத்தளர்வார்.

(உஉ௧௦)

மதிவான் முடியார் மகிழ்கோயிற் புறத்தோர் மருங்கு வந்திருப்பக்
கதிரோன் மேலைக் கடல்காண மலைக் கடலைக் கண்டயர்வார்
முதிரா முலையார் தம்மைமணம் புணர்க்க வேண்டி முளரிவளை
நிதியா னன்பர் தமக்கருளு நண்பா னினைந்து நினைந்தழிய.

(உஉ௧௧)

உம்ப ருய்ய வுலருய்ய வோல வேலை விடமுண்ட
தம்பி ரானார் வன்றெண்டர் தம்பா லெய்திச் சங்கிலியை
யிம்ப ருலகில் யாவருக்கு மெய்த வொண்ணு விருந்தவத்துக்
கொம்பை புனக்குத் தருகின்றோக் கொண்ட கலை யொழிகென்ன.

(உஉ௧௨)

அன்று வெண்ணெய் நல்லூரில் வலியவாண்டு கொண்டருளி
யொன்று மறியா நாயேனுக் குறுகி யளித்தீ ருயர்காக்க
வின்று யிவளை மணம்புணர்க்க வேன்று நின்றீ ரெணப்போற்றி
மன்றன் மலர்ச்சே வடியினைக்கீழ் வணங்கி மகிழ்த்தார் வன்றெண்டர். (உஉச)

ஆண்டு கொண்ட வந்தணளு சவருக் கருளிக் கருணையினு
னீண்ட கங்குல் யாமத்து கீங்கி வானி னிறைமதியர்
தீண்டு கன்னி மாடத்துச் சென்று திகழ்சுவ் கிலியாரார்
அண்டு சோதி விளக்கினையார் தம்பாற் கனவிற் றேன்றினார். (உஉ௪)

தோற்றும் பொழுதிற் சங்கிலியார் தொழுது விழுந்து பரவசமா
யாற்ற வன்பு பொங்கியெழுந் தடியே னுய்ய வெழுந்தருளும்
பேற்றுக் கென்யான் செய்வ தென்ப பெரிய கருணை பொழிந்தனைய
நீற்றுக் கோல வேதியரு கேர்நின் றருளிச் செய்கின்றார். (உஉ௫)

சாருந் தவத்துச் சங்கிலிகேள் சால வென்பா லன்புடையான்
மேரு வரையின் மேம்பட்ட தவத்தான் வெண்ணெய் நல்லூரி
வியாரு மறிய யானா ளுரியா னுன்னை யெனையிரத்தான்
வார்கொண் டுலையாய் நீயவனை மணத்தா லிணைவாய் மகிழ்த்தென்றார். (உஉ௬)

ஆதி தேவர் முன்னின்றங் கருளிக் செய்த பொழுதின்கண்
மாத ரார்சுவ் கிலியாரு மாலு மயனு மறிவரிய
சித் மலர்த்தா மரையடிக்கீழ்ச் சேர்த்து வீழ்ந்து செச்சின்று
வேத முதல்வர் முன்னடுக்க மெய்தித் தொழுது விளம்புவார். (உஉ௭)

எம்பி ரானே நீரருளிக் செய்தார்க் குரியேன் யானிமையோர்
தம்பி ரானே யருடலைமேற் கொண்டேன் றக்க விதிமணத்தா
னம்பி யானு ருக்கென்னை கல்கி யருளும் பொழுதியமயக்
கொம்பி னாகக் கொண்டார்க்குக் கூறுந் திறமொன் றுனதென்பார். (உஉ௮)

பின்னும் பின்னன் முடியார்முன் பெருக காணித் தொழுதுரைப்பார்
மன்னுந் திருவா ருளின்க ணவர்தா மிகவு மகிழ்த்துறைவ
தென்னுந் தன்மை யறிந்தருளு மெம்பி ராட்டி திருமுலையோய்
யின்னும் புரிதான் மணிமாநீ ரென்றார் குன்றா விளக்கினையார். (உஉ௯)

உ வ று .

மற்றவர்தம் முரைகொண்டு வன்றெண்டர் நிலைமையினை
யொற்றிக் காமர்த்திரா னுணர்ந்தருளி யுரைசெய்வார்
பொற்றொடியா புனையிகந்து போகாமைக் கொருசபத
மற்றமுறு நிலைமையினு வவன்செய்வா னெனவருளி. (உஉ௯)

வேயனைய தோளியார் பானின்று மீண்டருளித்
தாயமன மகிழ்ந்திருந்த தோழனார் பாலிணந்து
நீயவனை மணம்புணரு நிலைபுரைத்தோ மதற்கவன்பா
நீயதொரு குறைபுன்னு லமைப்பதுள தென்றருள. (உ௨௯)

வன்றெண்டர் மனங்கனித்து வணங்கியடி யேன்செய்ய
கின்றருறை யாதென்ன நீயவனை மணம்புணர்த்த
கொன்றிபுட னேகிகழ கொருசபத மவன்முன்பு
சென்றுகிடைத் திவ்விரவே செய்வென வருள்செய்தார். (உ௨௯)

என்செய்தா விதுமுடிபு மதுசெய்வன் யானிதற்கு
மின்செய்த புரிசடையீ ருள்பெறுதல் வேண்டுமென
முன்செய்த முறுவலுடன் முதல்வரவர் முகநோக்கி
புன்செய்கை தனக்கினியென் வேண்டுவதென் றுரைத்தருள.

(௨௪௧)

வம்பணிமென் முலையவர்க்கு மனங்கொடுத்த வன்றெண்டர்
நம்பரிவர் பிறபதியும் நயந்தகோ லஞ்சென்று
கும்பிடவே கடவேனுக் கிதுவிலக்கா மெனக்குறிப்பாற்
றம்பெருமான் நிருமுன்பு தாம்வேண்டுங் குறையிரப்பார்.

(௨௪௨)

சங்கரர்தான் பணிந்திரந்து தமிழ்வேந்தர் மொழிகின்றார்
மங்கையவ டனைப்பிரியா வகைசபதஞ் செய்வதனுந்
நங்கவளோ டியான்வந்தா லப்பொழுது கோயில்விடத்
தங்குமிடந் திருமகிழ்க்கீழ்க் கொளவேண்டு மெனத்தாழ்ந்தார்.

(௨௪௩)

தம்பிரான் றேழரவர் தாம்வேண்டிக் கொண்டருள
வும்பர்நா யகருமதற் குடன்பாடு செய்வாராய்
நம்பிச் சொன்னபடி நாஞ்செய்து மென்றருள
வெம்பிரா னேயரிய தினியெனக்கென் னெனவேத்தி.

(௨௪௪)

அஞ்சலிசென் னியின்மன்ன வருள்பெற்றுப் பறம்போதச்
செஞ்சடையா ரவர்மாட்டுத் திருவினையாட் டினைமகிழ்த்தோ
வஞ்சியிடைச் சங்கிலியார் வழியடிமைப் பெருமையோ
துஞ்சிருண்டீ னவுமனைத்தா ரவர்க்குறுதி சொல்லுவார்.

(௨௪௫)

சங்கிலியார் தம்மருங்கு முன்புபோற் சார்ந்தருளி
நங்கையுனக் காளுர நயந்துரு ஞறக்கடவ
னங்குநமக் கெதிர்பெய்யு மதற்கு யிசையாதே
கொங்கலர்பூ மகிழின்கீழ்க் கொள்கவெனக் குறித்தருள.

(௨௪௬)

மற்றவருங் கைகுவித்து மாலயனுக் கறிவரியீ
ரற்றமெனக் கருள்புரிந்த வதனிலடி யேனாகப்
பெற்றதியா னெனக்கண்கள் பெருந்தாரை பொழிந்தியிய
வெற்றிமழ விடையார்தஞ் சேவடிக்கீழ் யீழ்த்தெழுந்தார்.

(௨௪௭)

கையலார் தமக்கருளிச் சடாமகுட ரெழுந்தருள
வெய்தியபோ ததெயத்தா லுணர்ந்தெழுந்தவ் விரவின் கட்
செய்யசடை யாரருளின் நிறலினைத்தே கண்டியிலா
ரையமுட னருகுதியில் சேடியரை யணந்தெழுப்பி.

(௨௪௮)

நீங்குதுழிற் பூங்கியற்கு நீங்கலெழுத் தறியுமவர்
தாங்கனவி லெழுந்தருளித் தமக்கருளிச் செய்ததெலாம்
பாங்கறிய மொழியவவர் பயத்தினுட னதெயமுந்
தாங்குமகிழ்ச் சிபுமெய்தச் சங்கிலியார் தமைப்பணிந்தார்.

(௨௪௯)

சேயிழையார் திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்கு மலர்தொடுக்குக்
துயபணிப் பொழுதாகத் தொழில்புரிவா ருடன்போதக்
கோயிலின்முன் காலமது வாகவே குறித்தனைந்தா
ராயசப தஞ்செய்ய வரவுபார்த் தாருரார்.

(௨௫௦)

கின்றவரங் கெதிர்வந்த நேரிழையார் தம்மருங்கு
சென்றனைந்து தம்பெருமான் நிறுத்தினின் நிறங்கூற
மின்றயங்கு தண்ணிடையார் விதிபுடன்பட் டெதிர்விளம்பா
ரோன்றியகா னொடுமடவா ருடனெதுங்கி யுட்புகுந்தார்.

(உருச)

அங்கவர்தம் பின்சென்ற வாரூர ராயிழையீ
ரிங்குநான் பிரியாமை யுமக்கிசையும் படியியம்பத்
திங்கண்முடி யார் திருமுன் போதுவீ ரொளச்செப்பச்
சங்கிலியார் கனவுரைப்பச் கேட்டதா தியர்மொழிவார்.

(உரு௭)

எம்பெருமா னிதற்காக வெழுந்தருளி யிமையவர்க
டம்பெருமான் நிருமுன்பு சாற்றுவது தகாதென்ன
தம்பெருமான் வன்றொண்டர் நாந்செய லறியாதே
கொம்பனை நீர் யான்செய்வ தெங்கென்று கூறுதலும்.

(உரு௮)

மாதரவர் மகிழ்க்கீழே யமைபுமென மனமருள்வா
ரீதலரா கிலுமாகு டியர்சொன்ன படிமறுக்கி
லாதலினு லுடன்படவே யமைபுமெனத் துணித்தாகிற்
போதுவீ ரெனமகிழ்க்கீ ழவர்போதப் போயிணைந்தார்.

(உரு௯)

காவாது பெருந்தவத்துச் சங்கிலியா ருங்காண
மூவாது திருமகினை முக்காலும் வலம்வந்து
மேவாதிங் கியானகலே னெனநின்று லிளம்பினார்
புவார்தண் புனற்பொய்கை முனைப்பாடிப் புரவலனார்.

(உ௯௦)

மேவியசீ ராரூரர் மெய்ச்சபத வினைமுடிப்பக்
காவியினேர் கண்ணருங் கண்டுமிக மனங்கலங்கிப்
பாவியே னிதுகண்டேன் றம்பிரான் பணியாலென்
ருவிசோரர் சழிவாரங் கொருமருங்கு மறைந்தயர்ந்தார்.

(உ௯௧)

திருநாவ லாராளி தம்முடைய செயன்முற்றிப்
பொருநாகத் துரிபுனைந்தார் கோயிலினுட் புகுத்திறைஞ்சி
யருணைஞ் சரவீருந்தீர் செய்தவா றுட்குதெனப்
பெருநாம மெடுத்தேத்திப் பெருமகிழ்ச்சி யுடன்போந்தார்.

(உ௯௨)

வார்புனையும் வனமுலையார் வன்றொண்டர் போனதற்பின்
ரூர்புனையும் மண்டபத்துத் தம்முடைய பணிசெய்து
கார்புனையு மணிகண்டர் செயல்கருத்திற் கொண்டிறைஞ்சி
யேர்புனையங் கன்னிமா டம்புகுந்தா ரிருன்புவர.

(உ௯௩)

அன்றிரவே யாதிபுரி யொற்றிகொண்டா ராட்கொண்ட
பொன்றிகழ்ப்புண் வன்றொண்டர் புரிந்தவினை முடித்தருள
கின்றபுகழ்த் திருவொற்றி யூர்சிலவு தொண்டருக்கு
மன்றலவினை செய்வதற்கு மனங்கொள்ள வுணர்த்துவார்.

(உ௯௪)

நம்பியா ரூரனுக்கு நங்கைசங் கிலிதன்னை
யிம்பர்ரூர வத்திடைநம் மேவலினுன் மணலினைசெய்
தம்பர்வா முலகறிய வளிப்பீரென் றுணர்த்துதலும்
தம்பிரான் நிருத்தொண்ட ராடிலுமேற் கொண்டெழுவார்.

(உ௯௫)

மண்ணிறைந்த பெருஞ்செல்வத் திருவொற்றி யூர்மன்னு
மெண்ணிறைந்த திருத்தொண்ட ரெழிற்பதியோ ருடனீண்டு
புண்ணிறைந்த மகிழ்ச்சியுட னும்பர்ப்பூ மழைபொழியக்
கண்ணிறைந்த பெருஞ்சிறப்பிற் கலியாணஞ் செய்தளித்தார்.

(உசக)

பண்டிகிழ் பான்மையினுற் பசுபதிதன் னருளாலே
வண்டமர்பூங் குழலாரை மணம்புணர்ந்த வன்ரெண்டர்
புண்டரிகத் தவன்வனப்பைப் புறங்கண்ட தூநலத்தைக்
கண்டிகேட் ணெயிர்த்துற் றமர்த்திருந்தார் காதலினால்.

(உசஎ)

யாழின்மொழி யெழின்முறுவ லிருகுழைமேற் கடைபிறழு
மாழைவிழி வனமுலையார் மணியல்குற் றுறைபடிந்து
வீழுமவர்க் கிடைதோன்றி யிரும்புலவி புணர்ச்சிக்க
ணுழியா மொருகணந்தா னவ்வுழி யொருகணமாம்.

(உசஅ)

இச்சிலையிற் பேரின்ப மினிதமர்வா ரிறையுறையு
மன்னுபுக ழொற்றியூ ரதனின்மகிழ் சிறப்பினுற்
சென்னிமதி புனைவார்தன் திருப்பாதத் தொழுதிருந்தார்
முன்னியகா லங்கன்பல முறைமையினால் வந்தகல.

(உசக)

பொங்குதமிழ்ப் பொதியமலைப் பிறந்துபூஞ் சந்தனத்தின்
கொங்கணைத் து குளிர்சார லிடைவளர்ந்த கொழுந்தென்ற
லங்கணையத் திருவாரூ ரணிவீதி யடிகரவர்
மங்கலநாள் வசந்தமெதிர் கொண்டருளும் வகைநினைந்தார்.

(உஎ0)

வெண்மதியின் கொழுந்தணிந்த வீதிவிடங் கப்பெருமா
னெண்ணுதலார் புடைபரந்த வோலக்க மதனிடையே
பண்ணமரு மொழிப்பரவை யார்பாட லாடறனைக்
கண்ணுறமுன் கண்டிகேட் டார்போலக் கருதினார்.

(உஎக)

பூங்கோயி லமர்த்தாரைப் புற்றிடங்கொண் டிருந்தாரை
நீங்காத காதலினு னினைந்தாரை நினைவாரைப்
பாங்காகத் தாமுன்பு பணியவரும் பயனுணர்வா
நீங்குநான் மறந்தேனென் றேசறவான் மிகவழிவார்.

(உஎஉ)

பின்னொளிர்செஞ் சடையானே வேதமுத லானனை
மன்னுபுகழ்த் திருவாரூர் மகிழ்ந்தானே மிகநினைந்து
பன்னியசொற் பத்திமையு மடிமையையுங் கைவிடுவா
னென்னுமிசைத் திருப்புகை மெடுத்தியம்பி யிரங்கினார்.

(உஎ௩)

பின்னொருநா டிருவாரூர் தனைப்பெருக நினைந்தருளி
புன்னவ்வினி யார்கோயில் புகுத்திறைஞ்சி யொற்றிற்கர்
தன்னையக லப்புக்கார் தாஞ்செய்த சபத்தான்
முன்னடி டோன்றாது கண்மறைய மூர்ச்சித்தார்.

(உஎச)

செய்வதனை யறியாது திளைத்தருளி நெடிதுயிர்ப்பார்
மைவீரவு கண்ணார்பாற் றுளுறவு மறுத்ததனா
லிவ்வினைவந் தெய்தியதா மெனநினைந்தெம் பெருமானே
வெவ்வியலித் துயர்நீக்கப் பாடுவே னெனநினைந்து.

(உஎ௪)

வேறு.

அழுக்கு மெய்கொடென் நெடுத்தசொற் பதிக மாதிரி நீன்புரி யண்ணலை யோதி
வழுத்து நெஞ்சொடு தாழ்த்துநின் றுரைப்பார் மாதொர் பாகனார் மலர்ப்பத முன்னி
யிழுக்கு நீக்கிட வேண்டுமென் றிரந்தே யெய்து வெந்துயர்க் கையற வினுக்கும்
பழிக்கும் வென்கிலக் கிணைகொடு பரவிப் பணிந்து சாலவும் பலபல நினைவார். (௨௪௧)

அங்கு காதர்செய் யருளுது வாச வங்கை கூப்பி யாருந்தொழ நினைந்தே
பொங்கு காதன்மீ னாகில மையினாற் போது வார்வழி காட்டமுன் போந்து
திங்கள் வேணியார் திருமுல்லை வாயில் சென்றி நைஞ்சிநீ டியதிறுப் பதிகஞ்
சங்கிலிக் காகவென் கண்களை மறைத்தே ரென்று சாற்றிய தன்மையிற் பாடி. (௨௪௨)

தொண்டை மாணுக்கன் றருள்கொடுத் தருளுந் தொல்லை வண்புகழ் முல்லை நாயகனாற்
கொண்ட வெந்துயர் களைகெனப் பரவித் துறித்த காதலி னெறிக்கொள் வருவார்
வண்டிலா மலர்ச் சோலைகள் சூழ்த்து மாட மாளிகை சீடுவெண் பாக்கங்
கண்ட தொண்டர்க் கென்கொள் வணைந்து காபுநா கத்தர் கோயிலை யடைந்தார். (௨௪௩)

அணைந்த தொண்டர்க் கடைவல மாக வங்க ணையகர் கோயின்முன் னெய்திக்
குணங்க ளேத்தியே பரவியஞ் சலியாற் குவித்த கைதலை மேற்கொண்டு நின்ற
வணங்கி கீர்மகிழ் கோயிலு ளீரே யென்ற வன்றொண்டர்க் கூன்றுகோ ளருளி
யினங்கி லாமொழி யாலுளேம் போகி ரென்றி யம்பினு ரேதிலார் போல. (௨௪௪)

வேறு.

பிறையுள்ள பொறுத்திடுவ ரென்றெடுத்துப் பெண்பாகம்
விழைவடிவற் பெருமானை வெண்பாக்க மகிழ்த்தானை
விழையெனமா சுணமணிந்த விதையானைப் பாடினா
மழைதவழு நெடுமபுரிசை நாவலூர் மன்னவனார். (௨௪௫)

முன்னின்று முறைப்பாடு போன்மொழிந்த மொழிமாலைப்
பன்னுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடியபின் பற்றிய
வென்னுடைய பிரானருளித் தித்தனைகொ லாமென்று
மன்னுபெருந் தொண்டருடன் வணங்கியே வழிக்கொள்வார். (௨௪௬)

அங்கணர்தம் பதியதனை யகன்றுபோ யன்பருடன்
பங்கயப்பூந் தடம்பணைசூழ் பழையனா ருழையெய்தித்
தங்குவா ரஞ்சுமைதிருத் தலையாலே வலங்கொள்ளுந்
திங்கண்முடி யாராடுத் திருவாலல் காட்டினயல். (௨௪௭)

முன்னின்று தொழுதேத்தி முத்தாவென் நெடுத்தருளிப்
பன்னுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிமகிழ்ந் தேத்துவா
ரங்கின் று வணங்கிப்போய்த் திருஆற லமர்ந்திறைஞ்சிக்
கன்னிமதின் மணிமாடக் காஞ்சிமா நகரணைந்தார். (௨௪௮)

தேனிலவு பொழிற்கச்சித் திருக்காமக் கோட்டத்தி
லானில்வன ருயிர்க்கெல்லா மொழியாத கருணையினு
லானதிரு வறம்புரக்கு மம்மைதிருக் கோயிலின்முன்
வானில்வனர் திருவாயில் வணங்கினாற் வன்றொண்டர். (௨௪௯)

தொழுதுவிழந் தெழுந்தருளாற் றுதித்துப்போய்த் தொல்லுவக
முழுதுமளித் தழித்தாக்கு முதல்வாதிரு வேகம்பம்
பழுதிலடி யார்முன்பு புகப்புக்குப் பணிகின்ற
ரிழுதையென் றிருமுன்பே யென்மொழிவே னென்றிறைஞ்சி. (௨௫௦)

விண்ணார்வா ரமுதுண்ண பிக்கபெரு விடமுண்ட
கண்ணாரா கச்சியே கம்பனே கடையானே
னெண்ணை பிழைபொறுத்திங் கியான்காண வெழிற்பவள
வண்ணாகண் ணளித்தருளா யெனவீழ்ந்து வணங்கினார்.

(உஅக)

பங்கயச்செங் கைத்தளிராற் பணிமலர்கொண் டருச்சித்துச்
செங்கயற்கண் மலைவல்லி பணிந்தசே வழிநீனந்து
பொங்கியவன் பொடுபரவிப் போற்றியவா ருரருக்கு
மங்கைதழு வக்குழைந்தார் மறைந்தவிடக் கண்கொடுத்தார்.

(உஅ௪)

ஞாலந்தா னிடந்தவனு நளிர்விசும்பு கடந்தவனு
மூலந்தா னறிவரியார் கண்ணளித்து முலைச்சுவட்டுக்
கோலந்தான் காட்டுதலுங் குறுகிவிழுந் தெழுந்துகளித்
தாலந்தா னுகந்தவனென் றெடுத்தாடிப் பாடினார்.

(உஅ௫)

பாடியிகப் பரவசமாய்ப் பணிவார்க்குப் பாவையுட
னீடியகோ லங்காட்ட சிறைந்தவிரூப் புடனிறைஞ்சிச்
சூடியவஞ் சலியினராய்த் தொழுதுபுறம் போந்தன்பு
கூடியமெய்த் தொண்டருடன் கும்பிட்டங் கினிதமர்வார்.

(உஅ௬)

மாமலையான் முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்பு மணிந்தமதிப்
பூமலிவார் சடையாரைப் போற்றியரு ளதுவாகத்
தேமலர்வார் பொழிற்காஞ்சித் திருக்கரங் கடந்தகல்வார்
பாமலர்மா லைப்பதிகந் திருவாரூர் மேற்பரவி.

(உஅ௭)

அத்தியுண் பங்லுமென வெடுத்தார்வத் துடனசைவா
லெந்தைபிரான் றிருவாரு ரென்று கொலெய் துவதென்று
சந்தலிசை பாடிப்போய்த் தாங்கரிய வாதரவு
வந்திணைய வன்பருடன் மகிழ்ந்துவழிக் கொள்கின்றார்.

(உஅ௮)

மன்னுதிருப் பதிகடொறும் வன்னியொடு கூவின்முஞ்
சென்னியிசை வைத்துவந்தார் கோயிலின்முன் சென்றிறைஞ்சிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரவியே போந்தணைந்தா
ரன்னமலி வயற்றடங்கள் சூழ்ந்ததிரு வாமாத்தார்.

(உஅ௯)

அங்கணரை யாமாத்தா ரழகர்தமை யடிவணங்கித்
தங்குமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்த் தாரணிக்கு
மங்கலமாம் பெருந்தொண்டை வளநாடு கடந்தணைந்தார்
செங்கண்வள வன்பிறத்த சீர்நாடு கீர்நாடு.

(உஅ௯)

அந்நாட்டின் மருங்குதிரு வரத்துறையைச் சென்றெய்தி
மின்னாரும் படைமழுவார் விரைமலர்த்தாள் பணிந்தெழுந்து
சொன்மாலை மலர்கல்வா யகிலென்னு் தொடைசாத்தி
மன்னார்வத் திருத்தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து வைகினார்.

(உஅ௯)

பரமர்திரு வரத்துறையைப் பணிந்துபோய்ப் பலபதிகள்
விரவிமழ விடையுயர்த்தார் விரைமலர்த்தா டொழுதேத்தி
புரவுரீர்த் தடம்பொன்னி யடைந்தன்ப ருடனடி
யரவணிந்தா ரமர்த்திரு வாவடுதண்டு றையணைந்தார்.

(உஅ௯)

சுஉது ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாபுராணம்.

அங்கணைவார் தமையடியா ரெதிர்கொள்ளப் புக்கருளிப்
பொங்குதிருக் கோயிலினைப் புடைவலங்கொண் டுள்ளினைத்
கங்கைவாழ் சடையாயோர் கண்ணிலே நெனக்கவல்வா
ரிக்கெனக்கா ருறவென்னுந் திருப்பதிக மெடுத்திசைத்தார். (உகக)

திருப்பதிகங் கொடுபரவிப் பணிந்துதிரு வருளாற்போய்
விரும்பினெடுத் திருத்தருத்தி தனைமேலி விமலர்கழு
லருத்தியினுற் புக்கிறைஞ்சி யடியேன்மே லுற்றபிணி
வருத்தமெனை யொழித்தருள வேண்டுமென வணங்குபார். (உக௪)

பரவியே பணித்தவர்க்குப் பரமந்திரு வருள்புரிவார்
விரவியலிப் பணியடையத் தவிர்ப்பதற்கு வேறாக
வரமலர்வண் டறைதீர்த்த வடகுளத்துக் குளியென்னக்
காவிரிருத் தொண்டர்தாங் கைதொழுது புறப்பட்டார். (உக௫)

யிக்கபுனற் றீர்த்தத்தின் முன்னினைந்து வேதமெலாக்
தொக்கவடி வாயிருத் திருத்தியார் தமைத்தொழுது
புக்கதனின் மூழ்குதலும் புதியபிணி யதுங்கி
யக்கணமே மணியொள்ளேர் திருமெனி யாயினார். (உக௬)

கண்டவர்க ளாதிசயிப்பக் கரையேறி யுடைபுனைத்து
மண்டுபெருங் காதுலினுற் கோயிலினை வந்தடைத்து
தொண்டரெதிர் மின்னுமா மேகமெனுஞ் சொற்பதிக
மெண்டிசைய மறித்துய்ய வேழிசையா லெடுத்திசைத்தார். (உ௧௭)

பண்ணிறைத்த தமிழ்பாடிப் பரமந்திரு வருண்மறவா
தெண்ணிறைத்த தொண்டருடன் பணித்தக ணுறைத்தே
புண்ணிறைத்த பதிபிறவு முடையவர்தாள் வணங்கிப்போய்க்
கண்ணிறைத்த திருவாளர் முன்றோன்றக் காண்கின்றார். (உ௧௮)

அன்றுதிரு கோக்கொன்று லாசக்கண் டின்புறார்
என்றுகல மிசைவழித்து கெழுதுயிர்த்து தேர்நிறைஞ்சி
வன்றெண்டர் திருவாளர் மயங்குமா லெயிர்ப்புகுத்து
துன்றுசடைத் துவாயர் தமைமுன்னத் தொழுவனைத்தார். (உ௧௯)

பொங்குதிருத் தொண்டருட னுள்ளினைந்து புக்கிறைஞ்சித்
துங்கவிசைத் திருப்பதிகம் துவாயா வென்றெறித்தே
யிக்கெமது துயர்களைத்து கண்காணக் காட்டாயென்
றங்கணர்த முன்னின்று பாடியருத் தமிழ்புனைத்தார். (உ௧௯)

ஆறணிபுஞ் சடையாரைத் தொழுதுபுறம் போந்தங்கண்
வேறிருந்து திருத்தொண்டர் விரவுவா ருடன்கடி
யேறுயர்த்தார் திருமூலட் டானத்து ளிடெதெரிந்து
மாரிறிரு கத்தயா மத்திறைஞ்ச வந்தனைத்தார். (உ௧௯)

ஆதிதிரு வன்பரெதி ரணையவவர் முககோக்கிக்
கோதிலிசை யாற்குருகு பாயவெனக் கோத்தெடுத்தே
யேதிலார் போல்வினவி யேசறவாற் றிருப்பதிகம்
காதல்புரி கைக்கிளையாற் பாடியே கலந்தனைவார். (உ௧௯)

சீர்பெருகுந் திருத்தேவா சிரியன்முன் சென்றிறைஞ்சிக்
கார்விரவு கோபுரத்தைக் கைதொழுதே யுட்புகுந்து
தார்பெருகு பூங்கோயி றனைவணங்கிச் சார்ந்தணைவா
ரார்வமிகு பெருங்காத லாலவனி மேல்வீழ்ந்தார்.

(௩௦௬)

வீழ்ந்தெழுந்து கைதொழுது முன்னின்று விம்மியே
வாழ்ந்தமலர்க் கண்ணொன்று லாராமன் மனமழிவா
ராழ்ந்ததுயர்க் கடலிடைநின் றடியேனை யெடுத்தருளித்
தாழ்ந்தகருத் தினைநிரப்பிக் கண்டாரு மெனத்தாழ்ந்தார்.

(௩௦௭)

திருநாவ லூர்மன்னர் திருவாரூர் வீற்றிருந்த
பெருமானைத் திருமூலட் டானஞ்சேர் பிஞ்சுகளைப்
பருகாவின் னமுதத்தைக் கண்களாற் பருகுதற்கு
மருவார்வத் துடன்மற்றைக் கண்டார் ரெனவணங்கி.

(௩௦௮)

வேறு.

மீளா வடிமை யெனவெடுத்து மிக்கதேவர் குலமெல்லா
மானா மேநஞ் சுண்டருளி மன்னி யிருந்த பெருமானைத்
தானா தரிக்கு மெய்யடியார் தமக்கா மிடர்நீர் தரிப்பீரென்
ருளார் திருத்தோ முமைத்திறத்தா லஞ்சொற் பதிகம் பாடினார்.

(௩௦௯)

பூத் முதல்வர் புற்றிடங்கொண் டிருந்த புனிதர் வன்றெண்டர்
காதல் புரிவே துனைக்கிரங்கிக் கருணைத் திருநோக் களித்தருளிச்
சீத் மலர்க்கண் கொடுத்தருளச் செவ்வே விழித்து முகமலர்ந்து
பாத மலர்கண் மேற்பணிந்து வீழ்ந்தா ருள்ளம் பரவசமாய்.

(௩௧௦)

விழுந்து மெழுந்தும் பலமுறையான் மேலிப் பணிந்து ட்கப்பரவி
யெழுந்த களிப்பி னுலாடிப் பாடி யின்ப வெள்ளத்தி
லழுந்தி யிரண்டு கண்ணுறு மம்பொற் புற்றி னிடையெழுந்த
செழுந்தண் பவளச் சிவக்கொழுந்தி னருளைப் பருகித் திளைக்கின்றார்.

(௩௧௧)

கால நிரம்பத் தொழுதேத்திக் கனக மணிமா ளிகைக்கோயின்
ஞால முய்ய வருநம்பி நலங்கொள் விருப்பால் வலங்கொண்டு
மாலு மயனு முறையிருக்கும் வாயில் கழியப் புறம்போந்து
சீல முடைய வன்பருடன் தேவா சிரியன் மருங்கணந்தார்.

(௩௧௨)

நங்கை பரவை யார்தம்மை நம்பி பிரிந்து போனதற்பின்
றங்கு மணிமா ளிகையின்கட் டனிமை கூரத் தளர்வார்க்குக்
கங்குல் பகலாய்ப் பகல்க்கு லாகிக் கழிய நாளெல்லாம்
பொங்கு காதன் மீதுரப் புலர்வார் சிலநாள் போனதற்பின்.

(௩௧௩)

செம்மை நெறிசேர் திருநாவ லூர ரொற்றி யூர்சேர்ந்து
கொம்மை மூலையார் சங்கிலியார் தம்மை குலவுமணம்புணர்ந்த
மெய்ம்மை வார்த்தை தாமவர்பால் விட்டார் வந்து கட்டுரைப்பத்
தம்மை யறியா வெகுளியினற் றரியா நெஞ்சி னெடுத்தளர்வார்.

(௩௧௪)

மென்பூஞ் சயனத் திடைத்துவிது மேவார் விழித்து மினிதமரார்
பொன்பூத் தவிசின் மிசையினிரார் நில்லார் செல்லார் புறம்பொழியார்
மன்பு வாளி மறைகழியார் மரவார் நினையா ரென்செய்வா
ரென்பு ருக்கும் புலவியோ பிரிவோ விரண்டி னிடைப்பட்டார்.

(௩௧௫)

ஆன கவலைக் கையறவா லழிபு நாளி லாநூர்
கூன வினவெண் பிறைக்கண்ணி முடியார் கோயின் முன்குறுகப்
பானல் விழியார் மாளிகையிற் பண்டு செல்லும் பரிசினுற்
போன பெருமைப் பரிசனங்கள் புகுதப் பெருது புறநின்றார். (௩௧௧)

சன்ற நிலைமை யவர்களிலர் சிலவு திருவா ஞரரெதிர்
சென்று மொழிவார் திருவொற்றி யூரி னிகழ்ந்த செய்கையெலா
மொன்று மொழியா வலகையறிந்தங் குள்ளார் தள்ள மாளிகையி
லின்று புறமுஞ் சென்றெய்தப் பெற்றி லோமென் றிறைஞ்சினார். (௩௧௨)

மற்ற மாற்றங் கேட்டழிந்த மனத்த ராகி வன்றெண்ட
ருற்றவிதனுக் கினியென்னோ செயலென் றுணர்வா ருலகியல்பு
கற்ற மாந்தர் சிலர்தம்மைக் காத்த பரவை யார்கொண்ட
செற்ற நிலைமை யறிந்ததற்குத் தீர்வு சொல்லச் செலவிட்டார். (௩௧௩)

நம்பி யருளாற் சென்றவரு ள்கை பரவை யார்தமது
பைம்பொன் மணிமா ளிகையணைந்து பண்பு புரியும் பாங்கினால்
வெம்பு புலவிக் கடலழுந்து மின்னே ரிடையான் முன்னெய்தி
யெம்பி ராட்டிக் கிதுதருமோ வென்று பலவு மெடுத்தாரைத்தார். (௩௧௪)

பேத நிலைமை நீதியினுற் பின்னும் பலவுஞ் சொன்னவர்முன்
மாத ரவரு மறுத்துணங் கொண்ட செற்ற மாற்றாரா
யேத மருவு மவர்திறத்தி லிந்த மாற்ற மியம்பினுயிர்
போத லொழியா தெனவுரைத்தா ரவரு மஞ்சிப் புறம்போந்தார். (௩௧௫)

போந்து புகுத்த படியெல்லாம் பூத்தன் பழன முனைப்பாடி
வேந்தர் தமக்கு வினம்புதலும் வெருவுற் றயர்வார் துயர்வேலை
நீந்தும் புணையாற் துணைகாணர் கிகழ்த்த சிந்தா குலநெஞ்சிற்
காத்த வழித்து தோய்த்தெழார் கங்கு லிடையா மக்கடலுள். (௩௧௬)

அருகு குழந்தார் துயின்றுதிரு வத்த யாமம் பணிமடங்கிப்
பெருகு புலவஞ் சலிப்பின்றிப் பேபு முறங்கும் பிறங்கிருள்வாய்
முருகு விரிபு மலர்க்கொன்றை முடிமே லரவு பினமதிபுஞ்
செருகு மொருவர் தோழர்தனி வருத்தி யிருந்து சித்திப்பார். (௩௧௭)

முன்ன வினையா லிவ்வினைக்கு மூல மாணா பாலணைய
வென்னை புடையாய் சினைத்தருளா யிந்த யாமத் தெழுத்தருளி
யன்ன மனையாள் புலவியினை யகற்றி லுய்ய லாமன்றிப்
பின்னை பில்லைச் செயலென்று பெருமா னடிக டமைகினைத்தார். (௩௧௮)

அடியா ரிடுக்கண் டரியாதா ராண்டு கொண்ட தோழர்குறை
முடியா திருக்க வல்லரே முற்று மளித்தான் பொற்றளிர்க்கைத்
தொடியார் தழும்பு முலைச்சவடு முடையார் தொண்டர் தாய்காணும்
படியா லினைத்தார் கெடியோனுங் காண வடிகள் படிதோய. (௩௧௯)

தம்பிரானு ரெழுந்தருளத் தாய்கற் கரிய மகிழ்ச்சியினுற்
கம்பி யாரின் றவயவங்கள் கலத்த புளக மயிர்முதிழ்ப்ப
கம்பி யாரு ருமெதிரே ஈளின மலர்க்கை தலைகுவி
வம்பி காவல் வவர்செய்ய வடித்தர் மனையின் கீழ்விழ்தார். (௩௨௦)

வீழுந்து பரவி மிக்கபெரு விரும்பி னோடு மெதிர்போற்றி
யெழுந்த நண்பர் தமைநோக்கி யென்னீ யுற்ற தென்றறனத்
தொழுந்தங் குறையை விளம்புவார் யானே தொடங்குந் துரிசுடைப்பட்
டழுந்து மென்னை யின்னமெடுத்த தாளவேண்டு மூமக் கென்று.

(௩௨௪)

அடியே னங்குத் திருவொற்றி யூரி னீரே யருள்செய்ய
வடியே லொண்கட் சங்கிலியை மணஞ்செய் தனைந்த திறமெல்லாங்
கொடியே ரிடையாள் பரவைதா னறிந்து தன்பால் யான்குறுகின்
முடியே னென்று துணிந்திருந்தா னென்னுன் செய்வ தெனமொழிந்து.

(௩௨௭)

நாய னீரே நானுமக்கிங் கடியே னாகி னீரெனக்குத்
தாயி னல்ல தோழருமாந் தம்பி ரானு ரேயாகி
லாய வறிவு பிழந்தழிவே னயர்வு நோக்கி யவ்வளவும்
போயிங் விரவே பரவையுறு புலவி தீர்த்துத் தாருமென.

(௩௨௮)

அன்பு வேண்டிந் தம்பெருமா னடியார் வேண்டிந் தேவேண்டி
முன்பு சின்று விண்ணப்பஞ் செய்த நம்பி முகநோக்கித்
துன்ப மொழிநீ யாமுனக்கோர் தூத னாகி யிப்பொழுதே
பொன்செய் மணிப்பூண் பரவைபாற் போகின்றோமென் றருள்செய்தார்.

(௩௨௯)

எல்லை யில்லாக் களிப்பினு லிறைவர் தாளில் வீழ்த்தெழுந்து
வல்ல பரிசெல் லாந்துதித்து வாழ்ந்து சின்ற வன்றொண்டர்
முல்லை முகைவெண் ணகைப்பவரை முகில்சேர் மாடத் திடைச்செல்ல
சில்லா தீண்ட வெழுந்தருளி நீக்கும் புலவி யெனத்தொழுதார்.

(௩௩௦)

அண்டர் வாழக் கருணையினு லால கால மமுதாக
வுண்ட நீலக் கோலமிடற் றொருவ ரிருவர்க் கறிவரியார்
வண்டு வாழு மலர்க்கூத்தற் பரவை யார்மா ளிகைநோக்கித்
தொண்ட னுர்தந் துயர்நீக்கத் தூத னொர யெழுந்தருள்.

(௩௩௧)

தேவா சிரியன் முறையிருக்குந் தேவரெல்லாஞ் சேவித்துப்
போவார் தம்மில் வேண்டிவார் போத வொழிந்தார் புறத்தொழிய
வோவா வணுக்கச் சேவகத்தி லுள்ளோர் பூத கணநாதர்
மூவா முனிவர் யோகிகளின் முதலா னுர்கண் முன்போக.

(௩௩௨)

அருகு பெரிய தேவருட னனைந்து வருமங் வீருடிகளு
மருவு நன்பி னிதிக்கோனு முதலா யுள்ளோர் மகிழ்த்தேத்தத்
தெருவும் விசம்பு சிறைந்துவிரைச் செழும்பூ மாரி பொழிந்தலையப்
பொருவி லன்பர் விடுத்தாதர் புனித வீதி யிளிற்போத.

(௩௩௩)

மாஹ மயனுங் காணாதர் மலர்த்தாள் பூண்டு வந்திறைஞ்சுங்
கால மிதுவென் றங்கவரை யழைத்தா லென்னக் கடல்லினைத்த
வால மிருண்ட கண்டத்தா னடித்தா மரைமேற் சிலம்பொலிப்ப
நீல மலர்க்கட் பரவையார் திருமா ளிகையை நோர்நோக்கி.

(௩௩௪)

இறைவர் விரைவி னெழுந்தருள் வெய்து மவர்கள் பின்னொடர்
வறைகொ டிராரீர் தொடர்சடையி லரவு தெடர் வரியவினம்
பிறைகொ ளருகு நறையிதழிப் பிணையல் சுரும்பு தொடரவுடன்
மறைக டொடர் வன்றொண்டர் மனமுந் தொடர் வரும்பொழுது.

(௩௩௫)

பெருவீரையினு மிகமுழங்கிப் பிறங்கு மதகுஞ் சாமுரித்து
மருவீ ருரிவை புணர்தவர்தம் மருங்கு சூழ்வார் நெருங்குதலாற்
றிருவீ தியினி லழகரவர் மகிழுஞ் செல்வத் திருவாரு
ரொருவீ தியிலே சிவலோக முழுதுங் காண வுளதாமால். (உரு௬)

ஞால முய்ய வெழுந்தருளு நம்பி துதர் பரவையார்
கோல மணிமா ளிகைவாயில் குறுகு வார்முன் கூடத்தம்
பாலங் கணைந்தார் புறநிற்பப் பண்டே தம்மை யர்ச்சிக்குஞ்
சீல முடைய மறைமுனிவ ராகித் தனியே சென்றணைந்தார். (உரு௭)

சென்று மணிவாயிற் கதவஞ் செறிய வடைத்த வதன்முன்பு
சின்று பரவாய் திறவாயென் றடைப்ப நெறிமென் குடலாரு
மொன்றுத் துயிலா துணர்ந்தயர்வா ருடைய பெருமான் பூசனைசெய்
துன்றும் புரிதான் மணிமார்பர் போலு மடைத்தா ரெனத்துணிந்து. (உரு௮)

பாதி மதிவாழ் முடியாணைப் பயில்பு சனையின் பணிபுரிவார்
பாதி யிரலி லிங்கணைந்த தென்னோ வென்று பயமெய்திப்
பாதி யுமையா டிருவடிவிற் பரம ராவ தறியாதே
பாதி மதிவா ணுதலாரும் பதைத்து வந்து கடைதிறத்தார். (உரு௯)

மன்னு முரிமை வன்றெண்டர் வாயிற் றாதா வாயிலிடை
முன்னின் றுரைக் கண்டிதைஞ்சி முழுது முறங்கும் பொழுதின்க
ணென்னை யாளும் பெருமானிங் கெய்தி யருள் றாரென்ன
யின்னு மணிதா லணிமார்பீ ரெய்த வேண்டிற் றென்னென்றார். (உரு௧௦)

வேறு.

கங்கைகீர் கரத்தவேணி கரத்தவ ருளரிச் செய்வார்
கங்கைகீ மருது செய்யி னுன்வந்த துறைப்ப சென்ன
வங்கயல் விழியி னொ மதனைக் கருளிச் செய்தா
யிங்கெனக் கிசைய மாதி லிசையலா மென்று சொல்லி. (உரு௧௧)

என்னினைத் தணைந்த தென்பா லின்னதென் றருளிச் செய்தாற்
பின்னைய தியலு மாதி லாமெனப் பிராஞர் தாழு
யின்னிடை மடவாய் நம்பி வரவிங்கு டேண்டு மென்ன
கன்னுத லாருஞ் சால னன்றுந் பெருமை யென்பார். (உரு௧௨)

பங்குனித் திருநா ளுக்குப் பண்டுபோல் வருவா ராக
வங்கெனைப் பிரிந்து போகி யொற்றியூ ரெய்தி யங்கே
சங்கிலித் தொடக்குண் டாருக் கிங்கொரு சார்வுண் டோகீர்
கங்குலின் வந்து சொன்ன காரிய மழகி தென்றார். (உரு௧௩)

காதரு மதனைக் கேட்டு கங்கைகீ நம்பி செய்த
வேதங்கண் மனத்துக் கொன்னா தெய்திய வெருளி கீங்கி
கோதக வொழிதற் கன்றோ நன்னையான் வேண்டிக் கொண்ட
தாதலின் மறுத்தல் செய்ய வடாதென வருளிச் செய்தார். (உரு௧௪)

அருமறை முனிவ ரான வையரைத் தைய லார்தாய்
கருமயீ தாக நீரித் கடைத்தலை வருகை மற்றும்
பெருமைக்குத் தருவ தன்ற லொற்றியூ ருறுதி பெற்றார்
வருவதற் கிசையே னீரும் போமென மறுத்துச் சொன்னார். (உரு௧௫)

நம்பர்தா மதனைக் கேட்டு நகையுமுட் கொண்டு மெய்ம்மைத்
தம்பரி சறியக் காட்டார் தனிப்பெருந் தோழ னுர்தம்
வெம்புறு வேட்கை காணுந் திருவினை யாட்டின் மேவி
வம்பலர் குழலி னுர்தா மறுத்ததே கொண்டு மீண்டார்.

(கூசக)

கூதரைப் போக விட்டு வரவுபார்த் திருந்த தொண்டர்
நாதரை யறிவி லாதே னன்னுதல் புலவி நீக்கப்
போதரத் தொழுதே னென்று புலம்புவார் பரவை யாரைக்
காதலி லிசைவு கொண்டு வருவதே கருத்துட் கொள்வார்.

(கூச௭)

போயவண் மனையி னன்னும் புண்ணிய ரென்செய் தாரோ
நாயனார் தம்மைக் கண்டா னன்னுதன் மறுக்கு மோதா
னாயவென் னயர்வு தன்னை யறிந்தெழுந் தருளி னுர்தாஞ்
சேயிழை துனிதீர்த் தன்நி மீள்வது செய்யா ரென்று.

(கூச௮)

வழியெதிர் கொள்ளச் செல்வர் வரவுகா னாது மீள்வ
ரழிவுற மயங்கி நிற்ப ரசைவுட னிருப்பர் நெற்றி
வழியவர் தாழ்த்தா ரென்று மீளவு மெழுவர் மாரன்
பொழிமலர் மாரி வீழ வொதுங்குவார் புன்க ணுற்றார்.

(கூச௯)

பரவையார் தம்பா னம்பி கூதராம் பாங்கிற் போன
வரவணி சடையார் மீண்டே யறியுமா றணையும் போதி
விரவுதான் பகலாய்த் தோன்ற வெதிரெழுந் தணையை விட்ட
வுரவுநீர் வெள்ளம் போல வோங்கிய களிப்பிற் சென்றார்.

(கூச10)

சென்றுதம் பிரானைத் தாழ்த்து திருமுக முறுவல் செய்ய
வொன்றிய வினையாட் டோரா ருறுதிசெய் தணைந்தா ரென்றே
யன்றூரீ ராண்டு கொண்ட வதனுக்குத் தகவே செய்தீ
நின்றிவன் வெருளி யெல்லாந் தீர்த்தெழுந் தருளி யென்றார்.

(கூச1௧)

அம்மொழி விளம்பு நம்பிக் கையர்தா மருளிச் செய்வார்
நம்மைச் சொல்ல நாம்போய்ப் பரவைதன் னிலல் நண்ணிக்
கொம்மைவெம் முலையி னாட்குன் றிறமெலாவ் கூறக் கொன்னான்
வெம்மைதான் சொல்லி நாமே வேண்டவு மறுத்தா னென்றார்.

(கூச1௨)

அண்ணலா ரருளிச் செய்யக் கேட்டவா ருரர் தாமுந்
துண்ணென நடுக்க முற்றே தொழுதுரீ ரருளிச் செய்த
வண்ணமு மடியா ளான பரவையோ மறுப்பா னாங்க
ளெண்ணவா ரடிமைக் கென்ப தின்றறி வித்தீ ரென்று.

(கூச1௩)

வானவ ருய்ய வேண்டி மறிகட னஞ்சை யுண்டர்
தானவர் புரங்கள் வேவ மூவரைத் தவிர்த்தாட் கொண்டார்
நான்மறைச் சிறுவர் தம்மைக் காலனைக் காய்த்து கட்டார்
யான்மிகை யுமக்கின் ருளு லென்செய்வீர் போதா தென்றார்.

(கூச1௪)

கூவதே செய்தி நின்றெ னடிமைநீர் வேண்டா விட்டார்
பாவியென் றனை யன்று வலியவாட் கொண்ட பற்றென்
னோவுமென் னழிவுங் கண்டார் துடங்கிடை யவன்பா வின்று
மேவுமா செய்யீ ராகில் விடுமுயி ரென்று வீழ்த்தார்.

(கூச1௫)

தம்பிரா னதனைக் கண்டு தரியாது தளர்ந்து வீழ்ந்த
நம்பியை யருளா னோக்கி நாயின்ன மவன்பாற் போயக்
கொம்பினை யிப்போ தேசீ குறுகுமா கூறு கின்றோம்
வெம்புறு துயரீங் கென்றார் வினையெலாம் விளைக்க வல்லார்.

(௩௫௧)

மயங்கிய நண்ப ருய்ய வாக்கெனு மதுர வாய்மை
நயங்கின ரமுத நல்க நாவலூர் மன்னர் தாமு
முயங்கிய கலக்க ிங்கி யும்மடித் தொழும்ப னேனைப்
பயங்கெடுத்திங் வா நன்றோ பணிகொள்வ தென்று போற்ற.

(௩௫௨)

அன்பர்மேற் கருணை கூற வாண்டவர் ின்னி செல்லப்
பின்புசென் றிறைஞ்சி நம்பி பேதுற வேடு மீண்டார்
முன்புடன் போதா தாரு முறைமையிற் சேவித் தேகப்
பொன்புரி சடையார் மாதர் புனிதமா ளிகையிற் சென்றார்.

(௩௫௩)

மதி நதற் பரவை யார்தா மறையவர் போன பின்பு
முதிர்மறை முனியாய் வந்தா ராளுடை முதல்வ ராகு
மதிசயம் பலவுந் தோன்ற வறிவுந்றே யஞ்சிக் கெட்டே
னெதிர்மொழி யெம்பி ரான்முன் னென்செய மறுத்தே னென்பார்.

(௩௫௪)

கண்டியி லெப்தார் வெய்ய கையற வெய்தி ிங்கின்
றண்டர்தம் பிராநுர் தோழர்க் காகவர்க் கிப்பார் தோலங்
கொண்டணைத் தவரை யானுட் கொண்டேன் பாவி யேனென்
றொண்கடர் வாயி லேபார்த் துழையரோ டழியும் போதில்.

(௩௫௫)

வெறிபுறு கொன்றை வேணி விமலருத் தாமாந் தன்மை
யறிவுறு கோலத் தோடு மனவில்பல் பூத நாதர்
செறிவுறு தேவர் யோக முனிவர்கள் சூழ்ந்து செல்ல
மறுவில்சீர்ப் பரவை யார்தம் மாளிகை புதுத்தார் வந்து.

(௩௫௬)

பாரிடத் தலைவர் முன்னும் பல்கண நாதர் தேவர்
சேர்வுறு முனிவர் சித்த ரியக்கர்க ணிறைந லாலே
பேரரு ளாள் ரெய்தப் பெற்றமா ளிகைதான் றென்பாற்
சீர்வளர் கயில வென்பித் திருமலை போன்ற தன்றே.

(௩௫௭)

ஐயரங் கணைந்த போதி லகிலலோ கத்துள் ளாரு
மெய்தியே செறிந்து சூழ வெதிர்கொண்ட பரவை யார்தா
மெய்புறு நடுக்கத் தோடு ிக்கெழு மகிழ்ச்சி பொங்கக்
செய்யதா ளிணைமுன் சேர விரைவினா் சென்று வீழ்த்தார்.

(௩௫௮)

அரியயற் கரியார் தாமு மாயிழை யாரை கோக்கி
புரிமையா லூச னேவ மீளவு முன்பால் வந்தோ
முருகவர் குழலா யின்ன முன்புபோன் மறுதே ின்பாற்
பிரிவுற வருந்து கின்றான் வரப்பெற வேண்டி மென்றார்.

(௩௫௯)

பெருந்தடங் கண்ணி னாகும் பிரான்முன்பு மிகவு மஞ்சி
வருத்திய வுள்ளத் தோடு மலர்க்கரங் குழன்மேற் கொண்டே
யருத்திரு மறையோ ராகி யணைத்திர்முன் னடியேன் செய்த
விருத்தவப் பயனு மென்ன வெய்திவி ரோ வென்பார்.

(௩௬௦)

தளிவளர் கண்ணீர் வாரத் தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்வா
ரொளிவளர் செய்ய பாதம் வருந்தவோ ரிரவு மாற
தளிவரு மன்பர்க் காக வங்கொழிங் குழல்வீ ராகி
யெளிவரு வீரு மாளு லென்செய்கே னிசையா தென்றார்.

(௩௬௬)

நங்கைநின் றன்மைக் கேற்கு நன்மையே மொழிந்தா யென்று
மங்கையோர் பாகம் வைத்த வள்ளலார் விரைந்து போகத்
திங்கள்வா னுதலி னொஞ் சென்றுபின் னிறைஞ்சி மீண்டா
ரெங்களை யாளு நம்பி தூதர்மீண் டேகு கின்றார்.

(௩௬௭)

வேறு.

ஆதிபு மேலு மாலய னாடற் கருளாதார்
சுதினி லேகித் தொண்டரை யாளுந் தொழில்கண்டே
வீதியி லாடிப் பாடி மகிழ்த்தே யிடைகின்றார்
பூதியி னீடும் பல்கண நாதப் புகழ்வீரர்.

(௩௬௮)

அன்னவர் முன்னும் பின்னு மருங்கு மனைவெய்த
யின்னிடை யார்பா லன்பரை யுய்க்கும் விரைவோடும்
சென்னியி னீடுங் கங்கை ததும்பத் திருவாரூர்
மன்னவ னாரம் மறையவ னார்பால் வந்துற்றார்.

(௩௬௯)

அன்பரு மென்பா லாவி யளிக்கும் படிபோளு
ரென்செய்து மீள்வா ரின்னமு மென்றே யிடர்கூரப்
பொன்புரி முத்தூன் மாப்பினர் செல்லப் பொலிவீதி
முன்புற டேருங் கண்ணினை தானு முகிழாரால்.

(௩௭௦)

அச்சிலை மைக்கண் மன்மதன் வாளிக் கழிவார்தம்
மன்னுயிர் கல்குந் தம்பெரு மாளுந் வந்தெய்த
முன்னெதிர் சென்றே மூவுல குஞ்சென் றடையுந்தான்
சென்னியில் வைத்தென் சொல்லுவ ரென்றே தெளியாதார்.

(௩௭௧)

எம்பெரு மானீ ரென்னுயிர் காவா திடர்செய்யுங்
கொம்பனை யாள்பா லென்கொடு வந்தீர் குறையென்னத்
தம்பெரு மானுந் தாழ்குழல் செற்றத் தணிவித்தோ
நம்பி யினிப்போய் மற்றவ டன்பா னனுகென்ன.

(௩௭௨)

நந்தி பிரானுந் வந்தருள் செய்ய நலமெய்துஞ்
சின்னையு ளார்வங் கூர்களி யெய்தித் திகழ்கின்றார்
பந்தமும் வீடு நாருள் செய்யும் படிசெய்தீ
ரெந்தை பிரானே யென்னினி யென்பா லிடரென்றார்.

(௩௭௩)

என்றடி வீழு நண்பர்த மன்புக் கெளிவந்தார்
சென்றனை ியச் சேயிழை பாலென் றருள்செய்து
வென்றுயர் சேமேல் வீதி விடங்கப் பெருமாடம்
பொன்றிகழ் வாயிற் கோயில் புகுந்தார் புவிவாழ.

(௩௭௪)

வேறு.

தம்பிரா னார்பின் சென்று தாழ்த்தெழுந் தருளான் மீள்வா
ரெம்பிரான் வல்ல வாறென் றெய்திய மகிழ்ச்சி யோடும்
வம்பலர் குழலார் செம்பொன் மாளிகை வாயி னோக்கி
நம்பியா ருநர் காத னயந்தெழுந் தருளும் போது.

(௩௭௫)

சுருது ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாப்புராணம்.

முன்றுயி லுணர்ந்து சூழ்த்த பரிசுண மருங்கு மொய்ப்ப
மின்றிகழ் பொலம்பு மாரி விண்ணவர் பொழிந்து வாழ்த்த
மன்றல்செய் மதுர சீத சீகரம் கொண்டு மந்தத்
தென்றலு மெதிர்கொண் டெய்துஞ் சேவக முன்பு காட்ட. (உ௭௭)

மாலைதன் கலவைச் சேறு மான்மதச் சாந்து பொங்குங்
கோலநற் பசங்கர்ப் பூரங் குங்கும முதலா யுள்ள
சாலுமெய்க் கலன்கள் கூட்ச் சாத்தம்பு னுடை வர்க்கம்
பாலன பிறவு மேந்தும் பரிசுண முன்பு செல்ல. (உ௭௮)

இவ்வகை யிவர்வத் தெய்த வெய்திய விருப்பி னோடு
மைவனர் கெடுங்கண் னொரு மாளிகை யடைய மன்னுஞ்
செய்வனை யலங்கா ரத்துச் சிறப்பணி பலவுஞ் செய்து
நெய்வனர் வினக்குத் தூப நிறைகுட நிரைத்துப் பின்னும். (உ௭௯)

பூமலி நறும்பொற் றுமம் புனைமணிக் கோவை நூற்றிக்
காமர்பொற் சண்ணம் வீசிக் கமழ்குறுஞ் சாந்து சீவித்
தாமலர் வீதி சூழ்த்த தோகையர் வாழ்த்தத் தாமு
மாமணி வாயின் முன்பு வந்தெதி ரேற்று சின்னார். (உ௮௦)

வண்டிலாக் குழலார் முன்பு வன்றெண்டர் வந்து கூடக்
கண்டபோ துள்ளங் காதுல் வென்னத்தின் கரைகா னுது
கொண்டநா ண்ச்சுங் கூர வணங்கவக் குரிசி லாருந்
தண்டளிர்ச் செங்கை பற்றிக் கொண்டிமா ளிகையுட் சார்ந்தார். (உ௮௧)

இருவருந் தம்பி ரானார் தாமிடை யாடிச் செய்த
திருவருந் கருணை வென்னத் திறத்தினைப் போற்றிக் கிந்தை
மருவிய வன்ப வென்னத் தழுத்திய புணர்ச்சி வாய்ப்ப
வொருவரு னொருவர் மேயு சிலைமையி லுயிரொன் றானார். (உ௮௨)

ஆரணக் கமலக் கோயின் மேலிப்புந் திடங்கொண் டாண்ட
நீரணி வேணி யாரை கிரந்தரம் பணிந்து போற்றிப்
பாரணி வினக்குஞ் செஞ்சொற் பதிகமா லைகளுஞ் சாத்தித்
தாரணி மணிப்பூண் மார்பார் தாமகிழ்ச் திருந்த நாளில். (உ௮௩)

நம்பியா ஞார் கொஞ்சி னடுக்கமொன் றின்றி நின்ற
தம்பியா னாரைத் துது தையல்பால் விட்டா ரென்னு
மும்பரின் மிக்க வார்த்தை யேயர்கோ னார்தாக் கேட்டு
வெம்பினா ரிசை வித்தார் வெருவினார் விளம்ப லுற்றார். (உ௮௪)

நாயனை யடியா னேவுங் காரிய நன்று சால
வேபுமென் நிதனைச் செய்வான் றெண்டரு மென்னே பாவம்
பேயனென் பொறுக்க வொண்ணப் பிழையினைச் செலியாற் கேட்ப
தாயின் பின்னு மாயா திருந்ததென் னாவி யென்பார். (உ௮௫)

காரிகை தன்பாற் செல்லுங் காதலா லொருவ னேவப்
பாரிடை நடந்து செய்ய பாததா மரைக னேவத்
தேரணி வீதி பூடு செல்வது வருவ தாகி
யோரிட வெல்லாம் துதுக் குழல்வரா மொருவ ரென்த். (உ௮௬)

நம்பர்த மடியா ராற்றா ராகியே நண்ணி னு
லும்பரார் கோனு மாலு மயனுநே ருணர
வெம்பிரா னிசைந்தா லேவப் பெறுவதே யிதனுக் குள்ளந்
கம்பியா தவனை யான்முன் காணுநா ளெந்நா ளென்று.

(௩௮௬)

அரிவை காரணத்தி னாலே யாளுடைப் பரமர் தம்மை
யிரவினிற் றாது போக வேவியங் கிருந்தான் றன்னை
வரவெதிர் காண்பே னாகில் வருவதென் னாங்கொ லென்று
விரவிய செற்றம் பற்றி விள்ளுமுன் ளத்த ராகி.

(௩௮௭)

சுநிலாப் புகழி னோங்கு மேயர்கோ னுர்தா மெண்ணப்
பேறிது பெற்றார் கேட்டுப் பிழைபுடன் படுவா ராகி
வேற்றி யிதற்குத் தீர்வு வேண்டுவார் விரிபுங் கொன்றை
யாறிடு சடையி னாகுக் கதனைவிண் ணப்பஞ் செய்து.

(௩௮௮)

காடொ றும் பணிந்து போற்ற நாதரு மதனை நோக்கி
நீடிய தொண்டர் தம்மு ளிருவரு மேவு நீர்மை
கூடுதல் புரிவா ரேயர் குரிசிலார் தம்பான் மேனி
வாடுறு சூல தன்னை யருளிநாற் வருந்து மாற்றல்.

(௩௮௯)

ஏதமில் பெருமைச் செய்கை யேயர்தம் பெருமான் பக்க
லாகியா ரேவுஞ் சூல யனல்செய்வேல் குடைவ தென்ன
வேதனை மேன்மேற் செய்ய மிகவதற் குடைந்து வீழ்ந்து
பூதநா யகர்தம் பொற்றான் பற்றியே போற்று கின்றார்.

(௩௯௦)

செந்தையால் வாக்கா லன்பர் திருந்தடி போற்றி செய்ய
வெந்தமை யாளு மேயர் காவலர் தம்பா லீசர்
வந்துனை வருத்துஞ் சூல வன்றெண்டன் நீர்க்கி லன்றி
முந்துற வொழியா தென்று மொழிந்தருள் செய்யக் கேட்டு.

(௩௯௧)

எம்பிரா னெந்தை தந்தை தந்தையெங் கூட்ட மெல்லார்
தம்பிரா னீரே யென்று வழிவழி சார்ந்து வாழு
மிம்பரின் மிக்க வாழ்க்கை யென்னெனின் நீருஞ் சூல
வம்பென வாண்டு கொண்டா னொருவனோ தீர்ப்பான் வந்து.

(௩௯௨)

மற்றவன் நீர்க்கிற் றீரா தொழிந்தெனை வருத்த னன்றார்
பெற்றமே லுயர்த்தீர் செய்யும் பெருமையை யறிந்தார் யாரே
புற்றவன் னெண்டற் கேயா முறுதியே செய்ய் றென்னக்
கற்றைவார் சடையார் தாழு மவர்முன்பு கரந்தா ரன்றே.

(௩௯௩)

வன்றெண்டர் தம்பாற் சென்று வள்ளலா ரருளிச் செய்வா
ரின்றநம் மேவ லாலே யேயர்கோ னுற்ற சூல
சென்றுநீ தீர்ப்பா யாகென் றருள்செய்ச் சிந்தை யோடு
நன்றுமெய்ம் மகிழ்ந்து போற்றி வணங்கினார் நாவ லூரர்.

(௩௯௪)

அண்ணலா ரருளிச் செய்து நீக்கவா ருரர் தாமும்
விண்ணவர் தம்பி ராளு ரேவலால் விரைந்து செல்வார்
கண்ணிய மனத்தின் மேவுக் காதலாற் கலிக்கா மர்க்குத்
திண்ணிய சூல தீர்க்க வருந்திறஞ் செப்பி விட்டார்.

(௩௯௫)

சுருதி வயர்கோன்கலிக்காமதாயனாபுராணம்.

நாதர்தம் மருளா னன்னுஞ் சூலை மவர்பாற் கேட்ட
கேதமும் வருத்த மீண்டும் வன்றெண்டர் வரவு கேட்டுத்
தாது பெம்பி ராண யேவினுள் சூலை தீர்க்கு
மேதமிக் கெய்த வெய்தில் யான்செய்வ தென்னு மென்பார். (உகக)

மற்றவ னிற்கு வந்து தீர்ப்பதன் முன்னுள் மாயப்
பற்றியின் தென்னை கீங்காப் பாதகச் சூலை தன்னை
புற்றவிய் வயிற்றி னோடுகி் கிழிப்பெனன் றுடைவா டன்னுற்
செற்றிட வயிரி னோடுகி் சூலைபுந் தீர்த்த தன்றே. (உக௪)

கருதரும் பெருமை நீர்மைக் கலிக்காமர் தேவி யாரும்
பொருவருங் கணவ ரோடு போவது புரியுங் காலை
மருவிய்க் கணந்தார் கம்பி யென்றுமுன் வந்தார் கூற
வொருவரு மழுதல் செய்யா தொழிகவென் றுரைத்துப் பின்னா. (உக௫)

கணவர்துஞ் செய்கை தன்னைக் கரந்துகா வலரை கம்பி
யிணையுமும் பொழுது சால வலங்கரித் தெகிர்போ மென்னப்
புணர்ச்சில வாயிற் றீபம் பூரண கும்பம் வைத்துத்
துணர்மலர் மாலை துக்கித் தொழுதெகிர் கொன்னச் சென்றார். (உக௬)

செம்மைசேர் சிந்தை மாத்தர் சென்றெகிர் கொண்டு போற்ற
கம்மையா ஞுடைய கம்பி கைமுக மவர்க்கு நல்கி
மெய்ம்மையாம் விருப்பி னோடு மேலிபுட் புருத்து கிக்க
மொய்ம்மலர்த் தவியின் மீது முகமலர்த் திருத்த போது. (சு௦௦)

பான்மையர்ச் சனைக னெல்லாம் பண்பினில் வழாமை யேயந்த
நான்மறை தொடர்ந்த வாய்மை கம்பியா ஞார் கொண்டிக்
கியான்மிக வருத்து கின்றே நேயர்கோ னுந்தா முற்ற
பூனவெஞ் சூலை க்கிக் புடனிருப் பதனுக் கென்றார். (சு௦௧)

மாதர்த் மேவ லாலே மனைத்தொழின் மாக்கண் மற்றிக்
கேதமொன் றில்லை யுள்ளே பன்முகொன் கின்ற ரென்னத்
தீதனை வில்லை யேனு மென்மனத் தெருளா தின்ன
மாதலா லவரைக் காண வேண்டிமென் றருளிச் செய்தார். (சு௦௨)

வன்றெண்டர் பின்னுங் கூற மற்றவர் தம்மைக் காட்டத்
துன்றிய குருதி சோரத்தொடர்சூடர் சொரிந்துள் ளாவி
பொன்றியே கிடந்தார் தம்மைக் கண்டபின் புருத்த வாறு
சென்றென மொழிந்து ஈனு நன்னுலே னிவரமுன் பென்பார். (சு௦௩)

கோளுறு மனத்த ராகிக் குற்றாடை வாரிப் பற்ற
வாளுடைத் தம்பி ரானு ரருளினு லவரு முய்த்து
கேளிரே யாகிக் கெட்டே னெனவிரைந் தெழுந்து கையில்
வாளினைப் பிடித்துக் கொன்ன வன்றெண்டர் வணங்கி வீழ்ந்தார். (சு௦௪)

மற்றவர் வணங்கி வீழ வாளினை மாற்றி யேயர்
கொற்றவ னொரு கம்பி குரைகழல் பணிந்து வீழ்ந்தா
ரற்றைநா னிகழ்ந்த விர்த வதிரயங் கண்டு வாணோர்
பொற்றட மலரின் மாரி பொழிந்தனர் புவனம் போற்ற. (சு௦௫)

இருவரு மெழுந்த புல்லி யிடவிடா நண்பி னுலே
பொருவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் திருப்புன் கூடப் புனிதர்பாத
மருவினர் போற்றி நின்ற வன்றெண்டர் தம்பிரானு
ரருளினை நினைந்தே யந்த னுள்ளென் றெடுத்துப் பாடி.

(சுருக)

சிலபகல் கழிந்த பின்பு திருமுனைப் பாடி நாடர்
மலர்புகழ்த் திருவா ருரின் மகிழ்ந்துடன் வந்த வேயர்
குலமுதற் றலைவ னொருங் கூடவே குளிர்பூங் கோயி
னிலலினார் தம்மைக் கும்பிட் டிறைந்தனர் நிறைந்த வன்பால்.

(சுரு௭)

அங்கினி தமர்த்து நம்பி யருளினை மீண்டு போந்து
பொங்கிய திருவின் மிக்க தம்பதி புருந்து பொற்பிற்
றங்குநா ளேயர் கோனார் தமக்கேற்ற தொண்டு செய்தே
செங்கண்மால் விடையார் பாதஞ் சேர்ந்தனர் சிறப்பி னேடும்.

(சுரு௮)

நள்ளிரு னாய னாரைத் தூதுவிட் டவர்க்கே நண்பாம்
வள்ளலா ரேயர் கோனார் மலரடி வணங்கிப் புக்கே
னுள்ளுணர் வான ஞான முதலிய வொருநான் குணமை
தெள்ளுதீந் தமிழாற் கூறுந் திருமூலர் பெருமை செப்ப.

(சுரு௯)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩, ௮௬௪௮.

திருமூலநாயனார்புராணம்.

அந்தியிளம் பிறைக்கண்ணி யண்ணலார் கயிலையினின்
முந்தைநிகழ் கோயிலுக்கு முதற்பெருநா யகமாகி
யிந்திரன்மா லயன்முதலா பிமையவர்க்கு நெறியருளு
நந்திதிரு வருள்பெற்ற நான்மறையோ கிகளொருவர்.

(௧)

மற்றவர்தா மணிமாதி வருஞ்சித்தி பெற்றுடையார்
கொற்றவரை திருக்கயிலை மலையின்றுங் குறுமுனிபா
லுற்றதொரு கேண்மையின லுடன்சிலநா ளுறைவதற்கு
நற்றமிழின் பொதியமலை நண்ணுதற்கு வழிக்கொண்டார்.

(௨)

மன்னுதிருக் கேதாரம் வழிபட்டு மாமுனிவர்
பன்னுபுகழ்ப் பசுபதிநே பாளத்தைப் பணிந்தேத்தித்
துன்னுசடைச் சங்கராளு ரேற்றது நீர்க்கங்கை
யன்னமலி யகன்றுறைநீ ரருங்கரையின் மருங்கணைந்தார்.

(௩)

கங்கைநீர்த் துறையாடிக் கருத்துறைநீள் கடலேற்று
மங்கணர்தா மகிழ்ந்தருளு மலிமுத்தம் பணிந்தேத்தி
மங்குல்லவள் வரைலிந்த மன்னுபருப் பதயிறைஞ்சித்
திங்களணி சடையர்திருக் காளத்தி மலைசேர்ந்தார்.

(௪)

நீடுதிருக் காளத்தி நிலவுதா னுணைவவணங்கி
யாடுதிரு வரங்கான வாலவனன் தொழுதேத்தித்
தேடுமிரு வர்க்கரியார் திருவேகாம் பரம்பணிந்து
மாடுயர்மா மதிர்காஞ்சி வளநகரின் வைகினார்.

(௫)

நற்பதியம் கமர்யோக முனிவர்களை நயந்துபோய்க்
கற்புரிசைத் திருவதிகை கலந்திறைஞ்சிக் கறைக்கண்ட
ரற்புதக்கூட் தாடுகின்ற வம்பலஞ்சும் திருவீதிப்
பொற்பதியாம் பெரும்பற்றப் புலியூரில் வந்தணைந்தார்.

(க)

எவ்வுலகு முய்யவெடுத் தருளியசே வடியாரைச்
செவ்வியவன் புறவணங்கிச் சிந்தைகளி வரத்திளைத்து
வவ்வியமெய் புணர்வின்கண் வருமானந் தக்கூட்டை
யவ்வியல்பிற் கும்பிட்டும் காராமையமர்ந்திருந்தார்.

(எ)

தடசிலமா ளிகைப்புலியூர் தன்னிலுறைத் திறைஞ்சிப்போ
யடல்விடையின் மேல்வருவா ரமுதுசெய வஞ்சாதே
விடமளித்த தெனக்கருதி மேதினிக்கு வளநிறைத்தே
கடல்வயிறு நிறையாத காவிரியின் கரையணைந்தார்.

(அ)

காவிரிநீர்ப் பெருந்தீர்த்தம் கலந்தாழிக் கடந்தேறி
யாவின்ருங் கன்றுறைபு மாவடுதண் டிறையணைந்து
சேவிலவரும் பசுபதியார் செழுங்கோயில் வலம்வந்து
மேவுபெருங் காதலினை பணித்தங்கு விருப்புறுவார்.

(இ)

அச்சிலமைத் தானத்தை யகலாத தொருகருத்து
முன்னியெழுங் குறிப்பினான் மூளுமா தரவெய்தப்
பின்னுமகன் நேருவார் பேனைவருங் கோக்குலங்கள்
பொன்னிகதிக்க கரைப்புறவிற் புலம்புவன வெதிர்கண்டார்.

(ஈ)

அத்தணர்தஞ் சாத்தனார் ராமேயப்பார் குடித்தோன்றி
முத்தைமுறை நிரைமேயப்பான் மூலனெனும் பெயருடையோன்
வந்துதனி மேய்க்கின்றான் வினைமான வாழ்காளை
வெந்தொழில்வன் கூற்றுண்ண விடிசிலத் திடைவீழ்த்தான்.

(உ)

மற்றவன்ற னுடம்பினையக் கோக்குலங்கள் வந்தணைந்து
சுற்றியிகக் கதறுவன சுழல்வனமோப் பணவாக
நற்றவயோ கிகன்காண நம்பாரு ளாலேயா
வுற்றதய ரிவைநீங்க வொழிப்பனென வுணர்வின்றார்.

(ஊ)

இவனுயிர்பெற் நெழிலன்றி யாக்களிடர் நீங்காவென்
நவனுடலிற் தம்முயிரை யடைவிக்க வருள்புரியுந்
தவமுனிவர் தம்முடம்புக் காண்செய்து தாமுயன்ற
பவனவழி யவனுடலிற் தம்முயிரைப் பாய்த்தினார்.

(஋)

பாய்த்தியபின் றிருமூல ராமெழுவும் பசுக்கனெலா
நாத்தமும்ப நக்கிமோந் தணைத்துகளைப் பொருகயத்து
வாய்த்தெழுந்த களிப்பினால் வாவெடுத்துத் துள்ளிப்பி
னீத்ததய ரினவாகி நிரந்துபோய் மேய்த்தனவால்.

(ௌ)

ஆவின்னிரை மகிழ்வுறக்கண் டனிகூர்ந்த வருளினராய்
மேலியவை மேய்விடத்துப் பின்சென்று மேய்த்தவைதாம்
காவிரிமுன் றறைத்தன்னீர் கலந்துண்டு கரையேறப்
பூவிரிதன் புறவினிழ லினிதாசுப் புறங்காத்தார்.

(ஐ)

வெய்யசடர்க் கதிரவனு மேம்பாலை மலையணையச்
சைவநெறி மெய்புணர்ந்தோ ரானினங்க டாமேமுன்
பையநடப் பனகன்றை நினைந்துபடர் வனவாகி
வையநிகழ் சாத்தனார் வந்தெய்தப் பின்போனார். (௧௬)

போனவர்தாம் பசுக்களெலா மனைதோறும் புகநின்றார்
மானமுடை மனையாளும் வைகியபின் ருழ்த்தாரென்
ருனபயத் துடன்சென்றே யவரின்ற வழுக்கண்டா
ளீனபிவர்க் கடுத்ததென மெய்திண்ட வதற்கிசையார். (௧௭)

அங்கவளு மக்களுட னருஞ்சுற்ற மில்லாதா
டங்கிவெரு வுறமயங்கி யென்செய்தீ ரெனத்தளா
லிங்குனக்கென் னுடனணைவொன் றில்லையென வெதிர்மறுத்துப்
பொங்குதவத் தோராங்கோர் பொதுமடத்தி னுட்புக்கார். (௧௮)

இல்லாள னியல்புவே ருனமைகண் டிவெல்லாஞ்
சொல்லாடா திருந்தவர்பா லணையாது துயிலாதான்
பல்லார்முன் பிறற்றா ளிவர்க்கடுத்த பரிசுரைப்ப
நல்லார்க ளவர்திறத்து நாடியே நயந்துரைப்பார். (௧௯)

பித்துற்ற மயலன்று பிறிதொருசார் புனதன்று
சித்தவிகற் பங்களைந்து தெளிந்தசிவ யோகத்தில்
வைத்தகருத் தினராகி வரம்பில்பெரு மையிலிருந்தா
ரித்தகைமை யளப்பரிதால் யாராலு மெனவுரைப்பார். (௨௦)

பற்றறுத்த வுபதேசப் பரமபதம் பெற்றார்போன்
முற்றுமுணர்ந் தனராகு முன்னேநிலை மையிலுங்கள்
சுற்றவியல் பினுக்கெய்தா ரென்றுரைப்பத் துயரெய்தி
மற்றவளு மையலுற மருங்குள்ளார் கொண்டகன்றார். (௨௧)

இந்தகிலை மையிலிருந்தா ரெழுந்திருந்தங் கானிரைகள்
வந்தநெறி யேசென்று வைத்தகாப் பினிலுய்த்த
முந்தையுடற் பொறைகாணார் முழுதுணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானச்
சிந்தையினில் வந்தசெய லாராய்ந்து தெளிகின்றார். (௨௨)

தண்ணிலவார் சடையார்தார் தந்தவா கம்பொருளை
மண்ணின் டிசைத் திருமூலர் வாக்கினுற் றமிழ்வகுப்பக்
கண்ணியவத் திருவருளா லவ்வுடலைக் கரப்பிக்க
வெண்ணிறைந்த வுணர்வுடையா ரீசரரு ளெனவுணர்ந்தார். (௨௩)

சுற்றியவக் குலத்துள்ளார் தொடர்ந்தார்க்குத் தொடர்வின்மை
முற்றவே மொழிந்தருள வவர்மீண்டு போனதற்பின்
பெற்றமீ துயர்த்தவர்தான் சிந்தித்துப் பெருகார்வச்
செற்றமுதல் கடிந்தவர்தா மாவடுதன் னெறசேர்ந்தார். (௨௪)

ஆவடுதன் னெறயணைந்தங் கரும்பொருளை புறவணங்கி
மேவுவார் புறக்குடபான் மிக்குயர்ந்த வரனினீழ்த்
தேவிருக்கை யமர்ந்தருளிச் சிவயோகந் தலென்று
பூவலரு மிதயத்துப் பொருளோடும் புணர்ந்திருந்தார். (௨௫)

ஊனுடம்பிற் பிறவிவிடந் தீர்த்தலகத் தோருய்ய
ஞானமுத னுன்கு மலர் நற்றிரும் திரமாலு
பான்மைமுறை யோராண்டிக் கொன்றாகப் பரம்பொருளா
மேனவெயிற் றணிந்தாரை யொன்றவன்ற னெனவெடுத்து. (உச)

முன்னியவப் பொருண்மாலுத் தலிழ்மூவா யிரஞ்சாத்தி
மன்னியமூ வாயிரத்தாண் டிப்புலிமேன் மகிழ்ந்திருத் து
சென்னிமதி யணிந்தார்தந் திருவருளாற் றிருக்கயிலை
தன்னிலனைத் தொருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்தார். (உ௭)

கலஞ்சிறந்த ஞானயோ கக்கிரியா சரியையெலா
மலர்ந்தமொழித் திருமூல தேவர்மலர்க் கழல்வணங்கி
யலர்ந்தபுகழ்த் திருவாரு ரமணர்கலக் கங்கண்ட
தலங்குலவு விறற்றண்டி யடிகடிற் று சாற்றுவாம். (உ௮)

திருமூலநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩, ௧௧௬.

தண்டியடிகனுயனர்புராணம்.

தண்டி யடிக டிருவாருர்ப் பிறக்கும் பெருமைத் தவமுடையா
ரண்ட வாணர் மறைபாட வாடுஞ் செம்பொற் கழன்மனத்துக்
கொண்ட கருத்தி னகனோக்குங் குறிப்பே யன்றிப் புறநோக்குங்
கண்ட வுணர்வு துறத்தார்போற் பிறந்த பொழுதே கண்காணர். (௧)

காணுங் கண்ணாற் காண்பதுமெய்த் தொண்டே யான கருத்துடையார்
பேணுஞ் செல்வத் திருவாருர்ப் பெருமா னடிக டிருவடிக் கே
பூணு மன்பி னாற்பரலிப் போற்று நிலைமை புரிந்தமரர்
சேணு மறிய வரியதிருத் தொண்டிற் செறியச் சிறந்துள்ளார். (௨)

பூவார் சடிலத் திருமுடியார் மகிழ்த்த தெய்வப் பூங்கோயிற்
தேவா சிரியன் முன்னிறைஞ்சி வலஞ்செய் வாராய்ச் செம்மைபுரி
நாவா லின்ப முயங்காத னமச்சி வாய நற்பதமே
யோவா வன்பி லெடுத்தோதி யொருநான் போல வருகாளில். (௩)

செங்கண் லிடையார் திருக்கோயிற் குடபாற் தீர்த்தக் குளத்தின்பாங்
கெவிகு மமணர் பாழிகளா யிடத்தாற் குறைபா டெய்துதலா
லங்கக் கிலைமை தனைத்தண்டி யடிக ளறிந்தே யாதரவா
லிங்கு நானிக் குளம்பெருகக் கல்ல வேண்டு மென்றெழுந்தார். (௪)

குழிவா யதனிற் குறிசெட்டுக் கட்டுங் கயிறு குளக்கரையி
னியிவாய்ப் புறத்து டெதறியோ டிசையக் கட்டி யிடைதடலி
வழியால் வந்து மண்கல்லி யெடுத்து மறித்துந் தடலிப்போ
யொழியா முயற்சி யாலுய்த்தா ரோது மெழுத்தஞ் சடனுய்த்தார். (௫)

கண்ணி நானு நற்றொண்டர் நயந்த விருப்பான் யிகப்பெருகி
யண்ண தீர்த்தக் குளங்கல்லக் கண்ட வமணர் பொருநாகி
யெண்ணித் தண்டி யடிகன்பா லெய்தி முன்னின் நியம்புவார்
மண்ணைக் கல்லிற் பிராணிபடும் வகுத்த வேண்டா வென்றுரைத்தார். (௬)

மாசு சேர்ந்த முடையுடலார் மாற்றங் கேட்டு மறுமாற்றங்
தேசு பெருகுந் திருத்தொண்டர் செப்பு கின்றார் திருவிவிகான்
பூசுநீறு சாந்தமெனப் புனைந்த பிரானுக் கானபணி
யாசி லாநல் லறமாவ தறிய வருமோ வுமக்கென்றார்.

(௭)

அந்த மில்லா வறிவுடையா ருரைப்பக் கேட்ட வறிவில்லார்
சிந்தித் திந்த வறங்கேளாய் செவியு மிழந்தா யோவென்ன
மந்த வுணர்வும் விழிக்குருடுங் கேளாச் செவியு மற்றுமக்கே
யிந்த வுலகத் துள்ளனவென் நன்பர் பின்னு மியம்புவார்.

(௮)

வில்லா வெயின்முன் நெரித்தபிரான் விரையார் கமலச் சேவடிக
ளல்லால் வேறு காணென்ன யானதுநீ ரறிதற் காரென்பார்
நில்லா நில்லா ருணர்வின்றி நுங்கண் குருடா யென்கணுவ
கெல்லாக் காண யான்கண்டா லென்செய் வீரென் நெடுத்துரைத்தார்.

(௯)

அருக ரதுகேட் டென்றெய்வத் தருளாற் கண்ணீ பெற்றாயேற்
பெருகு மிவ்வூ ரினினுங்கன் பின்னை யிருக்கி லோமென்று
கருகு முருட்டுக் கைகளாற் கொட்டை வாங்கிக் கருத்தின்வழி
தருகைக் கயிறுந் தறியுமுடன் பறித்தார் தங்க டுலபறித்தார்.

(௧௦)

வெய்ய தொழிலார் செய்கையின்மேல் வெகுண்ட தண்டி யடிகடா
மைகொள் கண்டர் பூங்கோயின் மணிவா யிலின்முன் வந்திறைஞ்சி
யைய னேயின் நமணர்கடா மென்னை யவமா னஞ்செய்ய
கைவ தானே னிதுநீர நல்கு மடியேற் கெனவீழ்த்தார்.

(௧௧)

பழுது தீர்ப்பார் திருத்தொண்டர் பரவி விண்ணப் பஞ்செய்து
தொழுது போந்து மடம்புகுந்து சூய பணிசெய் யப்பெரு
தழுது கங்கு லவர்துயிலக் கனவி லகில லோகங்கண்
முழுது மளித்த முதல்வனார் முன்னின் நருளிச் செய்கின்றார்.

(௧௨)

நெஞ்சின் மருவுங் கவலையினை யொழிநீ சின்கண் விழித்தந்த
வஞ்ச வமணர் தங்கண்கண் மறைபு மாறு காண்கின்ற
யஞ்ச வேண்டா வென்றருளி யவர்பா னீக்கி யவ்விரவே
துஞ்சு மிருளி னரசன்பாற் றேன்றிக் கனவி லருள்புரிவார்.

(௧௩)

தண்டி நமக்குக் குளங்கல்லக் கண்ட வமணர் தரியாராய்
மிண்டு செய்து பணிவிலக்க வெகுண்டா னவன்பா னீமேலிக்
கொண்ட குறிப்பா லவன்கருத்தை முடிப்பா யென்று கொளவருளிக்
தொண்ட ரிடெக்க னீங்கவெழுந் தருளி னாரத் தொழிலுவப்பார்.

(௧௪)

வேந்த னதுகண் டப்பொழுதே விழித்து மெய்யின் மயிர்முகிழப்பப்
பூத்தன் கொன்றை வேய்த்தவரைப் போற்றிப் புலரத் தொண்டர்பாற்
சார்ந்து புருந்த படிவிளம்பத் தம்பி ரானு ரருணினேந்தே
யேந்தன் மன்னன் கேட்பவிது புருந்த வண்ண மியம்புவார்.

(௧௫)

மன்ன கேள்யான் மழவிலையார் மகிழுந் தீர்த்தக் குளங்கல்லத்
துன்னு மமண ரங்கணைந்தி தறமன் நென்று பலசொல்லிப்
பின்னுங் கயிறு தடவுதற்கியான் பிணித்த தறிக ளாவவாங்கி
யென்னை வலிசெய் தியான்கல்லங் கொட்டைப் பறித்தா ரென்றியம்பி.

(௧௬)

அந்த னுன வுன்கதரிவு யில்லை யென்ற ரியானதனுக்
கெத்தம் பெருமா னருளால்தான் விழிக்கி லென்செய் வீரென்ன
விர்த ஐரி விருக்கிலோ மென்றே யொட்டி னுரிதுமேல்
வந்த வாறு கண்டிந்த வழக்கை முடிப்ப தெனமொழிந்தார்.

(௧௭)

அருகர் தம்மை யரசனுமய் கழைத்துக் கேட்க வதற்கிசைந்தார்
மருவுக் தொண்டர் முன்போக மன்னன் பின்போய் மலர்வாவ்
யருகு சின்று விறற்றண்டி யடிக டம்மை முகநோக்கிப்
பெருகுத் தவத்தீர் கண்ணருளாற் பெறுமா காட்டு மெனப்பெரியோர்.

(௧௮)

ஏய்த்த வடிமை சிவனுக்கியா னென்னி லின்றென் கண்பெற்று
வேத்த னெதிரே திருவாரூர் விரவுஞ் சமணர் கண்ணிழப்பா
ராய்த் பொருளுஞ் சிவபதமே யாவ தென்றே யஞ்செழுத்தை
வாய்த்த தொண்ட ரெடுத்தோதி மணிகீர் வாலி மூழ்கினார்.

(௧௯)

தொழுது புனன்மே லெழுத்தொண்டர் தூய மலர்க்கண் பெற்றெழுந்தார்
பொழுது தெரியா வகையினையோர் பொழிந்தார் செழுத்தன் பூமாரி
யிழுதை யமணர் விழித்தேகண் ணிழந்து தமொ ரக்கண்டு
பழுது செய்த வமன்கெட்ட தென்று மன்னன் பகர்கின்றான்.

(௨௦)

தண்டி யடிக டம்முடனே யொட்டிக் கெட்ட சமண்குண்ட
ரண்டர் போற்றுத் திருவாரூர் சின்று மகன்று போய்க்கழியக்
கண்ட வமணர் தமையெய்குங் காண வண்ணத் தூக்கவென
மண்டி வயவர் சாடுதலுங் கண்கள் காணா மனங்கலங்கி.

(௨௧)

குழியில் விழுவார் சிலைதளர்வார் கோலு யில்லை யெனவுரைப்பார்
வழித் தென்று துறடைவார் மான்டோ மென்பார் மதிக்கெட்ட
ரழியும் பொருளை வழிபட்டிக் கழித்தோ மென்பா ரரசனுக்குப்
பழித் தாமோ வென்றுரைப்பார் பாய்க ளிழப்பார் பறிதலைவர்.

(௨௨)

பீலி தடலிக் காணாது பெயர்வார் சின்று பேதுறுவார்
காலி னோடு கைமுறியக் கன்மே விடறி வீழ்வார்கள்
சால கொருங்கி யெதிரெதிரே தம்மிற் றுமே முட்டிவொர்
மாலு மனமு மழித்தோடி வழிக னரியார் மயங்குவார்.

(௨௩)

அன்ன வண்ண மாருரி லமணர் கலக்கங் கண்டவர்தாஞ்
சொன்ன வண்ண மேயவரை யோடத் தொடர்ந்து துரத்ததற்பின்
பன்னும் பாழி பள்ளிகளும் பறித்துக் குளஞ்சூழ் கரைபடுத்து
மன்ன னவனு மனமெழ்த்து வந்து தொண்ட ரடிபணிந்தான்.

(௨௪)

மன்னன் வணங்கிப் போயினபின் மாலு மயனு மறியாத
பொன்னங் கழல்கள் போற்றிசைத்துப் புரிந்த பணிபுங் குறைமுடித்தே
புன்னு மனத்தா லஞ்செழுத்து மோதி வழுவா தீதாழுகியே
மின்னுஞ் சடையா ரடிமீழன் மிக்க சிறப்பின் மேயினார்.

(௨௫)

கண்ணின் மணிக ளவைவின்றிக் கயிறு பிடித்துக் குளத்தொட்ட
வெண்ணில் பெருமைத் திருத்தொண்டர் பாத மிறைஞ்சி யிடாரீங்கி
விண்ணில் வாழ்வார் தாம்வேண்டப் புரங்கள் வெருண்டார் வேற்காட்டு
ருண்ணி லாவும் புசுத்தொண்டர் மூர்க்கர் செய்கை புரைக்கின்றும்.

(௨௬)

தண்டியடிகளுயர்புராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௨,௧௨௨.

மூர்க்கநாயனார்புராணம்.

மன்னிப் பெருகும் பெருந்தொண்டை வளநாடதனில் வயல்பாப்பு
நன்னித் திலவெண் டிரைப்பாலி நதியின் வடபா னலங்கொள்பதி
யன்னப் பெடைகள் புடைவாலி யலர்புக் காட வரங்கினிடை
மின்னுக் கொடிக் கிழங்கொடிகள் விழுவீற் காடு வேற்காடு.

(க)

செம்பொற் புரிசைத் திருவேற்காடமர்த செய்ய சடைக்கற்றை
நம்பர்க் கும்பர்க் கமுதலித்து நஞ்சை யமுது செய்தவருக்
கும்பர்த் தலத்தில் வழியடிமை யென்றுங் குன்றா வியல்பில்வருந்
தம்பற் றுடைய நிலவேளாண் குலத்திற் றிலைமை சார்ந்துள்ளார்.

(உ)

கோதின் மரபிற் பிறந்துவளர்ந் தறிவு கொண்ட நாட்டொடங்கி
யாதி முதல்வர் திருநீற்றி னடைவே பொருளென் றறிந்தாரூர்
காத லடியார்க் கமுதாக்கி யமுது செய்யக் கண்ணெனு
நீதி முறைமை வழுவாத நியதி பூண்ட நிலைமைபார்.

(ஊ)

தூய வடிசு னெய்கன்னல் சுலவயின் கறிக ளைவயமைத்து
மேய வடியார் தமைப்போற்றி விருப்பா லமுது செய்வத்தே
யாய பொருளு மவர்வேண்டும் படியா லுதவி யன்புமிக
வேயு மாறு நாடோறு மினைய பணிசெய் தின்புற்றார்.

(ச)

இன்ன செயலி னொழுநா ளடியார் மிகவு மெழுந்தருள
முன்ன முடைமை யானபொருண் முழுது மாள வடிமையுடன்
மன்னு காணி யானநில மற்று முள்ள திறம்பிற்தே
யன்ன மளித்து மேன்மேலு மாரா மனத்தா ராயினார்.

(ஐ)

அங்க ணவ்வுந் தமக்கொருபற் றடியார் தங்கட் கமுதாக்க
வெங்குங் காணு வகைதோன்ற விவம்பா டெய்தி யிருந்தயர்வார்
தங்கும் வகையாற் றமுன்பு கற்ற தன்மை நற்குதாற்
பொங்கு பொருளாக் கவுமங்குப் பொருவா ரின்மை யினிற்போவார்.

(க)

பெற்ற மேறிப் பலிக்குவரும் பெருமா னமருந் தானங்க
ஞற்ற வன்பாற் சென்றெய்தி யுருகு முள்ளத் தொடும்பணிந்த
கற்ற குதா னியதியாங் கடனு முடித்தே கருதாரூர்
செற்ற சிலையார் திருக்குடந்தை யடைந்தார் வந்து சிலநாளில்.

(எ)

வேறு.

இருளாரு மணிகண்ட ரடியார்க்கின் னமுதலிக்குப்
பொருளாய மெய்துதற்குப் புகழ்க்குடந்தை யம்பலத்தே
புருளாயச் சூதாடி யுறுபொருள்வென் றனநம்ப
ராளாக வேகொண்டங்கமுது செய்வித் தின்புறுவார்.

(அ)

முற்குது தாந்தோற்று முதற்பணைய மவர்கொள்ளப்
பிற்குது பலமுறையும் வென்றுபெரும் பொருளாக்கிச்
சொற்குதான் மறுத்தாரைச் சுரிகையுரு விக்குத்தி
நற்குதர் மூர்க்கரெனும் பெயர்பெற்றார் நாளிலத்தில்.

(ஆ)

குதினில்வென் றெய்துபொரு டிரிசற்ற நல்லுணர்விற்
நீதலை வழதாக்கு வாரகொள்ளத் தாந்திண்டார்
காதலுட னடியார்க் கமுதுசெயக் கடைப்பந்தி
யேதமிலா வகைதாமு முழுதுசெய்தங் கிருக்குளான்.

(ஐ)

நாதன் னடியார்க்கு நல்லடி னுடோறு
மாதரவி னுலமுது செய்வித்தங் கருனாலே
யேதங்கள் போயகல விவ்வுலகை விட்டதற்பின்
பூதங்க ளிணைபாட வாவொர் புரம்புக்கார்.

(கக)

வல்லார்க் டமைவென்று சூதினில் வந்தபொரு
னல்லாருங் கறைக்கண்ட ரடியவர்க் டமக்காக்கு
நல்லாநற் சூதரா மூர்க்கர்கழ் னும்வணங்கிச்
சொல்லாந்சீர்ச் சோமாசி மாறந்திறஞ் சொல்லுவாம்.

(கஉ)

மூர்க்கநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௬௨௪.

சோமாசிமாறநாயனாபுராணம்.

குதம் பயிலும் பொழிலம்பரிற் றாய வாய்மை
வேதம் பயிலு மறையாளர் குலத்தின் மேலோ
ரோதம் புரிபு மெயில்செற்றவர்க் கன்பர் வந்தாற்
பாதம் பணிந்தா ரமுனாட்டுநற் பண்பின் மிக்கார்.

(க)

யாழின் மொழியா டனிப்பாகரைப் போற்றும் யாக
மூழின் முறைமை வழுவாதுல கங்க ளான
வேழு முவப்பப் புரிந்தின்புறச் செய்த பேற்றால்
வாழுந் திறமீசர் மலர்க்கழல் வாழ்த்த லென்பார்.

(உ)

எத்தன் மையரா யினுமீசனுக் கன்ப ரென்று
லத்தன் மையர்தா கமையான்பவ ரென்று சொன்வார்
சித்தந் தெளியச் சிவனஞ்செழுத் தோது வாய்மை
சித்தந் சியம மெண்ப்போற்று நெறியி னின்றார்.

(௩)

சேருந் திருவும் பொலியுந் திரு வாரு ரெய்தி
யாரந் திகழ்மாந் டி னணுக்கவன் றெண்டர்க் கன்பாற்
சாரும் பெருகண்பு சிறப்ப வடைத்து தங்கிப்
பாரும் விசும்பும் பணியும்பதம் பற்றி யுள்ளார்.

(௪)

துன்றும் புலனைத் துடனாறு தொகுத்த குற்றம்
வென்றிங் கிதுகன் னெறிசேரும் வினக்க மென்றே
வன்றெண்டர் பாதந் தொழுதான சிறப்பு வாய்ப்ப
வென்றுந் சிலவுஞ் சிலலோகத்தி லின்ப முற்றார்.

(௫)

வேறு.

பண்ணுத் தடமும் புடைகுழு மொற்றி யூரிந் பாகத்தோர்
துண்புத் தாமும் பிரியாதார் தோழத் தம்பி ரானுரை
பண்ணுத் கொள்கைச் சங்கிலியா ரெழின்மென் பண்ணத்தோ னெய்துவிக்க
வண்ணு மொருவர் சரணமே யான மாக வடைந்தோமே.

(௬)

சோமாசிமாறநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௬௨௦.

வம்பராவரிவண்ணச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஏழாவது

வாரீகொண்டவனமுலையார்

சருக்கம்.

சாக்கியநாயனார்புராணம்.

அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவருக் கன்பராய்
மறுசமயச் சாக்கியர்தம் வடிவினாள் வருந்தொண்ட
ருறுதிவரச் சிவலிங்கங் கண்டெவந்து கல்லெறிந்து
மறுவீச்சரண் பெற்றதிற் மறிந்தபடி வழத்துவாம்.

(ச)

தானாளர் திருச்சங்க மங்கையினிற் தகவுடைய
வேளாளர் குலத்துதித்தார் மிக்கபொரு டெரிந்துணர்ந்து
கேளாகிப் பல்லுயிர்க்கு மருளுடைய ராய்க்கெழுமி
ளாது பிறந்திற் கு நிலையொழிவே நெனநிற்பார்.

(உ)

அந்நாளி லெயிற்காஞ்சி யணிநகரஞ் சென்றடைந்து
நன்னாண மடைவதற்குப் பலவழியு காடுவார்
முன்னாகச் சாக்கியர்தா மொழியறத்தின் வழிச்சார்ந்து
மன்னாத பிறப்பறுக்குத் தத்துவத்தின் வழியுணர்வார்.

(க-)

அந்நிலைமச் சாக்கியர்த மருங்கிலே தூ லோதியது
தன்னிலையும் புறச்சமயச் சார்வுகளும் பொருளல்ல
வென்னுமது தெளிந்தீச ரருள்கூட வீரில்லிவ
நன்னெறியே பொருளாவ தெனவுணர்வு காட்டுவார்.

(ச)

செய்வீனையுஞ் செய்வானு மதன்பயனுஞ் சேர்ப்பானு
மெய்வகையா னுன்காகும் விதித்தபொரு நெனக்கொண்டே
யில்வியல்பு சைவநெறி யல்லவற்றுக் கில்லையென
யுவகையாற் பொருள்செவ்வென நருளாலே யுணர்ந்தறிந்தார்.

(இ)

எந்நிலையி னின்றானு மெல்லுமால் கொண்டானு
மன்னியசீர்ச் சங்கரன்றான் மறவாமை பொருளென்றே
துன்னியவே டந்தன்னைத் துறவாதே னாயிவந்
தன்னையிடு மன்பினான் மறவாமை தலைநிற்பார்.

(ஈ)

வேறு.

எல்லா முடைய வீசனே யிறைவ நென்ன வறியாதார்
பொல்லா வேடச் சாக்கியரே யாகிப் புல்ல ராகுவா
ரல்லார் கண்டர் தமக்கித்த வகில மெல்லா மாளென்ன
வல்லா ரிவரவ் வேடத்தை மாற்றி தன்பின் வழிநிற்பார்.

(எ)

வேறு.

காணாத வருவினுக்கு முருவினுக்குக் காணாமாய்
நீணாக மணிந்தார்க்கு நிகழ்நறியாஞ் சிவலிங்க
காணாது நேடியமா னுண்முகனுங் காணாடுச்
சேணாகத் தழற்பிழம்பாய்த் தோன்றியது தெளிந்தாராய். (அ)

நாடோறுஞ் சிவலிங்கங் கண்டுண்ணு மதையந்த
மாடோர்வென் ளிடைமன்னுஞ் சிவலிங்கங் கண்டுமன
நீடோடு களியுவகை நிலைமைவரச் செயலறியார்
பாடோர்க்கற் கண்டதனைப் பதைப்போடு மெடுத்தெறிந்தார். (க)

அகநிறைந்த பேருவகை யடங்காத வாதரவான்
மகவுமகிழ்ந் துவப்பார்கன் வன்மைபுரி செயலினு
லிகழ்வனவே செய்தானு மிளம்புதல்வர்க் கின்பமே
நிகழமுது போலதற்கு நீள்சடையார் தாமகிழ்ந்தார். (க0)

அன்றுபோய்ப் பிறறையா ளன்றியதிக் கணையுங்காற்
கொன்றைமுடி யார்மேற்றாக் கல்லெறிந்த குறிப்பதனை
கின்றணர்வா ரெனக்கப்போ திதுநிகழ்ந்த தவராளே
யென்றதுவே தொண்டாக வென்றமுது செயரினைந்தார். (க1)

தொடங்கியநா ளருளியவத் தொழிலொழியா வழிதொடருங்
கடன்புரிவா ரதகண்டு கல்லெறிவார் துவராடைப்
படம்புனைவே டந்தவிரார் பசுபதியார் தஞ்செயலே
யடங்கவுமென் பதுதெளிந்தா ராதலினுன் மாதவர்தாம். (க2)

* இக்கியதி பரிவோடும் வருவாம லிவர்கெய்ய
முன்னுதிருத் தொண்டாகி முடிந்தபடி தான்மொழியிற்
றுன்னியமெய் யன்புடனே யெழுந்தவனை னாயவர்க்கு
மன்னுமிகு பூசனையே யாமன்பு வழக்கினால். (க3)

* கல்லாலே யெறிந்ததுவு மன்பான படிக்கானில்
வில்வேடர் செருப்படியும் திருமுடியின் மேலிற்று
னல்லார்மற் றவர்கெய்கை யன்பாலே நயத்தனை
யல்லாதார் கல்லென்பா ரானுக்கெஃ தலராமால். (க4)

அங்கொருநா ளருளாலே யயர்த்துண்ணப் புருகின்ற
செய்கன்பிரான் றையெறியா தயர்த்தேன்யா னெனவெழுந்து
பொங்கியதோர் காதலுடன் மிகவிரைந்து புறப்பட்டு
வெங்கரிய னுரிபுனைந்தார் திருமுன்பு மேவினார். (க5)

கொண்டதொரு கல்லெடுத்துக் குறிக்கும் வகையெறிய
வுண்டிலினை யொழித்தஞ்சி யோடிவரும் வேட்கையொடுங்
கண்டருளங் கண்ணுதலார் கருணைபொழி திருநோக்கார்
செருண்டசெறிந் தெடுவிகழ்பிற் றுணையொடுந் தோன்றினார். (க6)

மழவிடைமே லெழுந்தருளி வந்ததொரு செயலாலே
சுழலடைந்த திருத்தொண்டர் கண்டுகரங் குவித்திறைஞ்சி
விழவருணைக் களித்தருளி மிக்கசிவ லோகத்திற்
பழவடிமைப் பாங்கருளிப் பரமசெழுந் தருளினார். (க7)

* இச்செய்யுள்கள் சில பிரதிகளில் இல்லை.

வேறு.

ஆதியார் தம்மை நாளுங் கல்லெறிந் தணுகப் பெற்ற
கோதில்சீர்த் தொண்டர் கொண்ட குறிப்பினை யவர்க்கு நல்குஞ்
சோதியா ரறித லன்றித் துணிவதென் னவர்தான் குடித்
தீதினை நீக்க லுற்றேன் சிறப்புலி யாரைச் செப்பி.

(௧௭)

சாக்கியநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௬௮௮.

சிறப்புலிநாயனாப்புராணம்.

பொன்னிரீர் நாட்டு நீடு பொற்பதி புவனத் துள்ளோ
ரின்மையா விரந்து சென்றார்க் கில்லையென் னாதே யீயுந்
தன்மையா ரென்னு நன்மை சார்ந்தவே தியரைச் சண்பை
மன்னனா ரருளிச் செய்த மறைத்திரு வாக்கூ ராக்கூர்.

(௧)

சூரமலர்ச் சோலை தோறுஞ் சுடர்தொடு மாடந் தோறு
மாமழை முழக்கந் தாழ மறையொலி முழக்க மோங்கும்
பூமலி மறுகி லிட்ட புகையகிற் றாபந் தாழ
வோமநல் வேன்விச் சாலை யாகுகித் தூபமோங்கும்.

(௨)

ஆலைகுழ் பூகவேலி யத்திரு வாக்கூர் தன்னின்
ஞாலமார் புகழின் மிக்கார் நான்மறைக் குலத்தி னுள்ளார்
லீலமார் கண்டத் தெண்டோ ணிருத்தர்தந் திருத்தொண் டேற்ற
சேராய்ச் சாலு மீகைத் திறத்தினிற் சிறந்த ரீரார்.

(௩)

ஆளுமங் கணருக் கன்ப ரீணந்தபோ தடியிற் றுழந்து
மூளுமா தரவு பொங்க முன்புநின் றினிய கூறி
நாளுநல் லமுத மூட்டி நயந்தன வெல்லா நல்கி
நீருயின் பத்துட் டங்கி சிதிமழை மாரி போன்றார்.

(௪)

அஞ்செழுத் தோதி யங்கி வேட்டுநல் வேள்வி யெல்லா
நஞ்சணி கண்டர் பாத நண்ணிடச் செய்து ஞாலத்
தெஞ்சலி லடியார்க் கென்று மிடையரு வன்பால் வள்ளந்
தஞ்செயல் வாய்ப்ப வீசர் தாணிழந் தங்கி னாரே.

(௫)

அறத்தினின் மிக்க மேன்மை யந்தன ராக்கூர் தன்னின்
மறைப்பெரு வள்ள லார்வண் சிறப்புலி யார்தான் வாழ்த்திச்
சிறப்புடைத் திருச்செங் காட்டங் குடியினிற் செம்மை வாய்த்த
விறற்சிறுத் தொண்டர் செய்த திருத்தொழில் விளம்ப லுற்றேன்.

(௬)

சிறப்புலிநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௬௮௯.

சிறுத்தொண்டநாயனாற்புரணம்.

உருகாட்டுஞ் செயல்காம னெழியலிழி பொழிசெந்தி
வருகாட்டத் திருநுதலார் மகிழ்ந்தருளும் பதிவயலிற்
கருகாட்டக் கடைசியர்தம் களிகாட்டுங் காவேரித்
திருகாட்டு வளங்காட்டுஞ் செங்காட்டங் குடியாகும்.

(௧)

சிலவியவத் திருப்பதியி னெடுஞ்சடையார் நீற்றடைவா
லுலகிவ்வன ருயிர்க்கெல்லா முயர்காவற் றெழில்பூண்டி
மலர்புகழ்மா மாத்திரர்தம் குலம்பெருக வந்துள்ளார்
பலர்புகழ்க் திருநாமம் பாஞ்சோதி யாரென்பார்.

(௨)

சூயன்வேதக் கலையு மலகில்வட தூற்கலையு
தூயபடைக் கலத்தொழிலுந் துறைவிரம்பப் பயின்றுள்ளார்
பாபுமதக் குஞ்சரமும் பரியுமுகைக் கும்பண்பு
மேயதொழில் விஞ்சையினு மேதினியின் மேலானார்.

(௩)

உள்ளநிறை கலைத்துறைக னொழிவின்றிப் பயின்றுவற்றாற்
றெள்ளியடித் தறிந்தபொருள் சிவன்கழலிற் செறிவென்றே
கொள்ளுமுணர் வினின்முன்னே கூற்றுதைத்த கழற்கன்பு
பள்ளமடை யாயென்றும் பயின்றுவரும் பண்புடையார்.

(௪)

ஈசனடி யார்க்கென்று மியல்பான பணிசெய்தே
யாசில்புகழ் மன்னவன்பா லணுக்கரா யவற்காகப்
பூசன்முனைக் கசிறுகைத்துப் போர்வென்று பொருமரசர்
தேசங்கள் பலகொண்டு தேர்வேந்தன் பாற்சிறந்தார்.

(௫)

மன்னவர்க்குத் தண்டுபோய் வடபுலத்து வாதாலித்
தொன்னகரத் துளாகத் துனைநெடுங்கை வரையுகைத்துப்
பன்மணிபு சிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்தொகையு
மின்னனவெண் ணிலகவர்தே யிகலரசன் முன்கொணர்தார்.

(௬)

கதிர்முடிமன் னனுமிவர்தம் களிற்றரிமை யான்மையினை
யதிகயித்துப் புகழ்ந்துரைப்ப வறிந்தவமைச் சர்களுரைப்பார்
மதியணிந்தார் திருத்தொண்டு வாய்த்தவலி யுடைமையினு
வெதிரிவருக் கிவ்வுலகி வில்லையென வெடுத்துரைத்தார்.

(௭)

தம்பெருமான் நிருத்தொண்ட ரெனக்கேட்ட தார்வேந்த
னும்பர்பிரா னடியாரை புணராது கெட்டொழிந்தேன்
வெம்புகொடும் போர்முனையில் விட்டிருந்தே னெனவெருவுந்
றெம்பெருமா னிதுபொறுக்க வேண்டுமென விறைஞ்சினான்.

(௮)

இறைஞ்சுதலு முன்னிறைஞ்சி யென்னுரிமைத் தொழிற்கெடுத்த
நிறம்புரிவே னாதற்கென்னே தீங்கென்ன வாங்கவர்க்கு
சிறைத்தரிதிக் குவைகளுட னீடுவிருத் திகளளித்தே
யறம்புரிபுஞ் செங்கோலா னஞ்சலிசெய் துரைக்கின்றான்.

(௯)

உம்முடைய சிலைமையினை யறியாமை கொண்டுய்த்தி
ரெம்முடைய மனக்கருத்துக் கினிதாக விசைந்துமது
மெய்ம்மைபுரி செயல்விளங்க வேண்டியவா நேசரித்துச்
செம்மைசெறித் திருத்தொண்டிசெய்யுமென விடைகொடுத்தான்.

(௧௦)

மன்னவனை விடைகொண்டு தம்பதியின் வந்தடைந்து
பன்னுபுகழ்ப் பரஞ்சோதி யார்தாமும் பணிமதிவாழ்
சென்னியரைக் கணபதிச் சரத்திறைஞ்சித் திருத்தொண்டு
முன்னையிலைமையில்வழுவா முறையன்பிற் செய்கின்றார்.

(கக)

வேதகா ரணாடியார் வேண்டியமெய்ப் பணிசெய்யத்
தீதில்குடிப் பிறந்ததிரு வெண்காட்டு நங்கையெனுங்
காதன்மனைக் கிழத்தியார் கருத்தொன்ற வரும்பெருமை
நீதிமனை யறம்புரியு நீர்மையினை நிலைநிற்பார்.

(கஉ)

நறையிதழித் திருமுடியா ரடியாரை நாடோறு
முறைமையினிற் றிருவழுது முன்னுட்டிப் பின்னுண்ணு
நிறையுடைய பெருவிருப்பா னியதியா கக்கொள்ளுந்
துறைவழுவா வகையொழுநுந் னாயதொழிற் றிலைநின்றார்.

(கங)

தூயதிரு வழுதுகனி கன்னலறு சுவைக்கறிநெய்
பாயதயிர் பாலினிய பண்ணியமுண் ணீரமுத
மேயபடி யாலமுது செய்விக்க மிசைந்தடியார்
மாயிருஞா லம்போற்ற வருமிவர்பான் மனமகிழ்ந்தார்.

(கச)

சீதமதி யரவினுடன் செஞ்சடைமேற் செறிவித்த
நாதனடி யார்தம்மை நயப்பாட்டு வழிபாட்டான்
மேதகையா ரவர்முன்பு மிகச்சிறிய ராயடைந்தா
ராதலினுற் சிறுத்தொண்ட ரெனநிகழ்ந்தா ரவனியின்மேல்.

(கதி)

கண்ணுதலார் கணபதிச் சரத்தின்கட் கருத்தமர
வுண்ணிறையன் பினிற் பணிசெய் தொழுகுவார் வழுவின்றி
யெண்ணில்பெருஞ் சீரடியா ரிடைவிடா தழுதுசெய
நண்ணியபே ருவகையுட னயந்துறையு நாளின்கண்.

(கக)

நீராருஞ் சடைமுடியா ரருளினு னிறைதவத்துப்
பேராள் ரவர்தமக்குப் பெருகுதிரு மனையறத்தின்
வேராடி விளங்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைபாற்
சீராள் தேவரெனுந் திருமைந்த ரவதரித்தார்.

(கஎ)

அருமையினிற் றனிப்புதல்வர் பிறந்தபொழு தலங்கரித்த
பெருமையினிற் கிளைகளிப்பப் பெற்றகரிய மணிபெற்று
வருமகிழ்ச்சி தாதையார் மனத்தடங்கா வகைவளரத்
திருமலினெய் யாடல்விழாச் செங்காட்டங் குடியெடுப்ப.

(கங)

மங்கலநல் வியமுழக்க மறைமுழக்கம் வானளப்ப
வங்கணர்தஞ் சீரடியார் களவிறந்த நிதியளித்துத்
தங்கண்மர பினிலுரிமைச் சடங்குஞ்ச தினத்தினிலும்
பொங்குபெரு மகிழ்ச்சியுடன் புரிந்துகாப் பணிபுனைந்தார்.

(கக)

ஆர்வநிறை பெருஞ்சுற்ற மகமலர வளித்தவர்தாம்
பார்பெருகு மகிழ்ச்சியுடன் பருவமுறைப் பாராட்டுச்
சீர்பெருகச் செய்யவளர் திருமகனார் சீரடியிற்
றார்வளர்கிங் கினியசையத் தளர்நடையின் பதஞ்சார்த்தார்.

(உ௦)

சுருதமயிர் ஸுதத்கட்டி துணைக்காதின் மணிக்குதம்பை
மருவுதிரூக் கண்டநான் மாப்பினிலும் படைகையிற்
பொருவில்வயி ரச்சரிகள் பொன்னரைஞாண் புனைசதங்கை
தெருவிலொளி வினங்கவளர் திருவினையாட் டுனிமமர்த்தார்.

(௨௧)

வந்துவளர் மூவாண்டின் மயிர்வினைமங் கலஞ்செய்து
தந்தையா ரும்பயந்த தாயாரூத் தனிச்சிறுவர்
சிந்தைமலர் சொற்றெளிவிற் செழுங்கலைகள் பயிலத்தம்
பத்தமற வந்தவரைப் பள்ளியினி ரிருத்தினார்.

(௨௨)

அந்நாளிற் சண்பைநக ராண்டகையா ரெழுந்தருள
முன்னாக வெதிர்கொண்டு கொடுபுகுந்து முந் தூஸ்சேர்
பொன்மாப்பிற் சிறுத்தொண்டர் புகலிகா வல்லனார்
நன்னாமச் சேவடிகள் போற்றினைத்து கலஞ்சிறந்தார்.

(௨௩)

சண்பையர்தம் பெருமானுந் தாங்கரிய பெருங்காதற்
பண்புடைய சிறுத்தொண்ட ருடன்பயின்று மற்றவரை
மண்பரவுந் திருப்பதிகத் தினிலவைத்துச் சிறப்பித்து
நண்பருடர் யெழுந்தருளத் தாயினிது ஈயப்புற்றார்.

(௨௪)

இத்தன்மை சிகழா ள்வர்திருத்தொண் டிருங்கயிலை
யத்தர்திரு வடியினைக்கீழ்ச் சென்றனைய வவருடைய
மெய்த்தன்மை யன்புதுகார்ந் தருளுதற்கு விடையவர்தாள்
சித்தமகிழ் வைரவராயத் திருமலேசின் றனைகின்றார்.

(௨௫)

மடல்கொண்ட மலரிதழி தெடுஞ்சுடையை வணப்பெய்தக்
கடன்மண்டி முகத்தெழுந்த காளமேகச் சுருள்போற்
ருடர்பங்கி சுருண்டிருண்டு னுறிநெறித் தனைத் துசெறி
படர் துஞ்சின் கருங்குஞ்சி கொந்தளமா கப்பரப்பி.

(௨௬)

அஞ்சனமஞ் சணஞ்செய்த தனையவனி னொர்பம்பை
மஞ்சரிடை யிடையெழுந்த வானின் பரப்பென்னப்
புஞ்சகிரை வண்டுதேன் சுரும்புபுடை படர்த்தார்ப்பத்
துஞ்சினுனித் தனிப்பரப்புந் தும்பைநற மலர்தோன்ற.

(௨௭)

அருகுதரு முடிச்செருகு மந்தியினம் பிறைதன்னைப்
பெருகுசிறு மதியாக்கிப் பெயர்த்துச்சாத் தியதென்ன
வீரிசுடர்ச்செம் பவனவொளி வெயில்விரிக்கும் வினங்குசுடர்த்
திருஅதன்மேற் றிருநீற்றுத் தனிப்பொட்டுத் திகழ்ந்திலங்க.

(௨௮)

வெவ்வருக்கன் மண்டலமும் விளங்குமதி மண்டலமு
மவ்வனற்செய் மண்டலமு முடனணைந்த தெனவழகை
வவ்வுதிரூக் காதின்மணித் குழைச்சங்கு வனைத்ததனுட்
செவ்வரத்த மலர்செறித்த திருத்தோடு புடைசிறக்க.

(௨௯)

கனங்கொள்விட மறைத்தருளக் கடலமுதக் குமிழிநிரைத்
துனங்கொளிலெண் டிராட்கோவைத் தாயவட மணித்தென
வுனங்கொள்பவர் கரைத்துடனு முயிருமுரு கப்பெருக
வினங்குதிருக் கழுத்தினிடை வெண்பளிய்கின் வடந்திகழ.

(௩௦)

செம்பரிதி கடற்குளித்த செக்கரொளி யினையந்திப்
பம்புயிருள் செறிபொழுது படர்ந்தணைந்து சூழ்வதெனத்
தம்பழைய கரியுரிவை கொண்டசெமைத் ததுசாத்து
மம்பவளத் திருமேனிக் கஞ்சுகத்தி னணிவிளங்க.

(௩௧)

மிக்மெழுமன் பர்களன்பு திருமேனி விளைந்ததென
வக்குமணி யாற்சன்ன பீரமுமா ரமும்வடமுங்
கைக்கணிதோள் வளைச்சரியு மரைக்கடிஞத் திரச்சரியுந்
தக்கதிருக் காற்சரியுஞ் சாத்தியவொண் சுடர்தயங்க.

(௩௨)

பொருவிறுத் தொண்டர்க்குப் புவிமேல்வந் தருள்புரியும்
பெருகருளின் நிறங்கண்டு பிரானருளே பேணுவீர்
வருமன்பின் வழிகிறீர்? ரெனமறைபூண் டறைவனபோற்
நிருவடிமேற் நிருச்சிலம்பு திசைமுழுதுஞ் செலவொலிப்ப.

(௩௩)

அயன்கபா லந்தரித்த விடத்திருக்கை யாலணைத்த
வயங்கொளிமூ விஸ்சுருல மணித்திருத்தோண் மிசைப்பொலியத்
தயங்குசுடர் வலத்திருக்கைத் தமருகத்தி னெலிதழைப்பப்
பயன்றவத்தாற் பெறும்புலியும் பாததா மரைகுட.

(௩௪)

அருள்பொழியுந் திருமுகத்தி னணிமுறுவ னிலவெறிப்ப
மருள்பொழிமும் மலஞ்சிதைக்கும் வடிச்சுலம் வெயிலெறிப்பப்
பொருள்பொழியும் பெருகன்பு தழைத்தோங்கிப் புலியேத்தத்
தெருள்பொழிவண் டமிழ்காட்டுச் செங்காட்டங் குடிச்சேர்த்தார்.

(௩௫)

தண்டாத தொருவேட்கைப் பசியுடையார் தமைப்போலக்
கண்டாரைச் சிறுத்தொண்டர் மனைவினலிக் கடித்தணைந்து
தொண்டானாக் கெந்நாளுஞ் சோறளிக்குந் திருத்தொண்டர்
வண்டாருந் தாரினார் மனைக்குள்ளா ரோவென்ன.

(௩௬)

வந்தணைந்து வினவுவார் மாதவரே யாமென்று
சந்தனமாந் தையலார் முன்வந்து தாள்வணங்கி
யந்தயில்சீ ரடியாரைத் தேடியவர் புறத்தணைந்தா
ரெந்தமையா னுடையவரே யகத்துளெழும் தருளுமென.

(௩௭)

மடவரில முகநோக்கி மாதரார் தாமிருந்த
விடவகையிற் றனிபுகுதோ மென்றருள வதுகேட்டு
விடவகல்வார் போலிருந்தா ரெனவெருவி விரைந்துமனைக்
கடனுடைய திருவெண்காட்டம்மைகடைத் தலையெய்தி.

(௩௮)

அம்பலவ ரடியாரை யழுதுசெய்விப் பாரிற்றைக்
கெம்பெருமான் யாவரையுங் கண்டிலர்தே டிப்போனார்
வம்பெனரீ ரெழுந்தருளி வருந்திருவே டங்கண்டாற்
றம்பெரிய பேறென்றே மிகமகிழ்வ ரினித்தாமூர்.

(௩௯)

இப்பொழுதே வந்தணைவா ரெழுந்தருளி யிருமென்ன
வொப்பின்மனை யறம்புரப்பீ ருத்தரா பதிபுள்ளோஞ்
செப்பருஞ்சீர்ச் சிறுத்தொண்டர் தமைக்காணச் சேர்த்தனம்மா
மெப்பரிசு மவரொழிய விங்கிரோ மென்றருளி.

(௪௦)

கண்ணுதலிற் காட்டாதார் கணபதிச் சரத்தின்கண்
வண்ணமல ராத்தியின்டி ழிருக்கின்றே மற்றவர்தா
நண்ணின னாயிருந்த பரிசுரைப்பீ ரென்றருளி
யண்ணலார் திருவாத்தி யணந்தருளி யமர்ந்திருந்தார்.

(சக)

வேறு.

நீரார் சடையா னடியாரை நேடி யெங்குங் காணுது
சீரார் தவத்துச் சிறுத்தொண்டர் மீண்டுஞ் செல்வ மனையெய்தி
யாரா வன்பின் மனைவியார்க் கியம்பி யழிவெய் திடவவரும்
பாரா தரிக்குந் திருவேடத் தொருவர் வந்த படிபகர்த்தார்.

(சஉ)

அடியே னுய்த்தே நென்குற்ற ருரையா யென்ன வவர்மொழிவார்
வடிசேர் குல கபாலத்தர் வடதே சத்தோ மென்றார்வண்
டிசேர் கரத்துப் பயிரவர்யாஞ் சொல்ல விற்கு யிராதேபோய்க்
கடிசேர் திருவாத் தியினிழந்தி ழிருந்தார் கணப திச்சரத்து.

(சகஉ)

என்று மனைவி யாரியம்ப வெழுந்த விருப்பால் விரைந்தெய்திச்
சென்று கண்டு திருப்பாதம் பணிந்து நின்றார் சிறுத்தொண்டர்
நின்ற தொண்டர் தமைநோக்கி நீரோ பெரிய சிறுத்தொண்ட
ரென்று திருவாய் மலர்ந்தருள விறைவர் தம்மைத் தொழுதுரைப்பார்.

(சகச)

பூதி யணிசா தனத்தவர்முன் போற்றப் போதே னுயிடினு
நாத னடியார் கருணையினு வருளிச் செய்வர் நானென்று
கோதி லன்பர் தமையமுது செய்விப் பதற்குக் குலப்பதியிற்
காத லாலே தேடிமுன் காணேன் நவத்தா னுமைக்கண்டேன்.

(சகி)

அடியேன் மனையி லெழுந்தருளி யமுதுசெய்ய வேண்டுமென
நெடியோ னறியா வடியார்தா நிகழூர் தவத்தி ருமைக்காணும்
படியால் வந்தோ முத்தரா பதியோ மெம்மைப் பரிந்துட்ட
முடியா துமக்குச் செய்கையரி தொண்ணு தென்று மொழிந்தருள.

(சகக)

எண்ணு தடியேன் மொழியேனீ ரமுது செய்யு மியல்பதனைக்
கண்ணார் வேட நிறைதவத்தி ரருளிச் செய்யுங் கடிதமைக்கத்
தண்ணு ரிதழி முடியார்த மடியார் தலைப்பட்ட டாற்றேட
வொண்ணு தனவு முனவாரு மருமை யில்லை யெனவுரைத்தார்.

(சகஎ)

அரிய தில்லை யெனக்கேட்ட பொழுதி னமுது பொழிகின்ற
பெரியு பயிர வக்கோலப் பிரானு ரருளிச் செய்வார்யாம்
பரிபுந் தொண்டர் மூவிருது கழித்தார் பசுவீழ்த் திடவுண்ப
தரிய நானு மதற்கின்ற ஊட்ட முடியா துமக்கென்றார்.

(சகஉ)

சால நன்று முந்நிரைபு முடையேன் ருழ்வங் கெனக்கில்லை
யால முண்டா ரன்பருமக் கமுதாம் பசுத்தா னின்னதென
வேல வருளிச் செயப்பெற்றால் யான்போ யமுது கடிதமைத்துக்
காலக் தப்பா மேவருவே நென்று மொழிந்து கைதொழுதார்.

(சகக)

பண்பு மிக்க சிறுத்தொண்டர் பரிவு கண்டு பயிரவரு
கண்பு மிக்கீர் காமுண்ணப் படுக்கும் பசவு நாபசவா
முண்பு தஞ்சு பிராயத்தி னுறுப்பின் மறுவின் தேலின்னம்
புன்செய் கோவில் வேலெறித்தாந் டிபாலும் புகல்வ தொன்றென்றார்.

(கி)

யாது மரிய தில்லையினி யீண்ட வருளிச் செய்யுமென
நாதன் ருனு மொருகுடிக்கு ஈல்ல சிறுவ நெருமகனைத்
தாதை யரியத் தாய்பிடிக்கும் பொழுது தம்மின் மனமுவந்தே
யேத மின்றி யமைத்தகறி யாமிட் டென்ப தெனமொழிந்தார்.

(௫௭)

அதுவு முனைவர் மொழிந்தருளக் கேட்ட தொண்ட ரடியேனுக்
கிதுவு மரிதன் றெம்பெருமா னமுது செய்யப் பெறிலென்று
கதுமென் லிரைவி லவரிசையப் பெற்ற களிப்பாற் காதலொடு
மதுமென் கமல மலர்ப்பாதம் பணிந்து மனையின் வந்தனைத்தார்.

(௫௮)

அன்பு மிக்க பெருங்கற்பி னணங்கு திருவெண் காட்டம்மை
முன்பு வந்து சிறுத்தொண்டர் வரவு நோக்கி முன்னின்றே
யின்பம் பெருக மலர்ந்தமுகக் கண்டு பாத மிசையிறைஞ்சிப்
பின்பு கணவர் முகநோக்கிப் பெருஞ் தவத்தோர் செயல்வினவ.

(௫௯)

வள்ள லாரு மனையாரை நோக்கி வந்த மாதவர்தா
முள்ள மகிழ வமுதுசெய விசைந்தார் குடிக்கோர் சிறுவனுமாய்க்
கொள்ளும் பிராய மைந்துளனு யுறுப்பிற் குறைபா டின்றித்தாய்
பிள்ளை பிடிக்க வுவந்துபிதா வரிந்து சமைக்கப் பெறினென்றார்.

(௬௦)

அரிய கற்பின் மனைவியா ரவரை நோக்கி யுரைசெய்வார்
பெரிய பயிர வத்தொண்ட ரமுது செய்யப் பெறுமதற்கிக்
குரிய வகையா லமுதமைப்போ மொருவ னாகி யொருகுடிக்கு
வருமச் சிறுவன் றனைப்பெறுமா றெவ்வா றென்று வணங்குதலும்.

(௬௧)

மனைவி யார்தம் முகநோக்கி மற்றித் திறத்து மைந்தர்தமை
நினைவு நிரம்ப நிதிக்கொடுத்தார் றருவா ருளரே நேர்நின்று
தனையன் றனைத் தந்தைதா யரிவா ரில்லைத் தாழாமே
யெனையிங் குய்ய நீபயந்தான் றனை யழைப்போ மியாமென்றார்.

(௬௨)

என்று கணவர் கூறுதலு மதனுக் கிசைந்தெம் பிரான்றெண்ட
ரின்று தாழா தமுதுசெய்யப் பெற்றிங் கவர்த மலர்ந்தமுக
நன்று காண்பெ மெனநயந்து நம்மைக் காக்க வருமணியைச்
சென்று பள்ளி யினிற்கொண்டு வாரு மென்றார் திருவனையார்.

(௬௩)

காதன் மனையார் தாய்கூறக் கணவ னொருங் காதலனை
யேத மகலப் பெற்றபே றெல்லா மெய்தி னூர்போல்
நாதர் தமக்கங் கமுதாக்க நறுமென் குதலை மொழிப்புதல்வ
னோத வணைந்த பள்ளியினி லுடன்கொண் டெய்தக் கடிதகன்றார்.

(௬௪)

பள்ளி யினிற்சென் றெய்துதலும் பாத சதங்கை மணியொலிப்பப்
பிள்ளை யோடி வந்தெதிரே தழுவ வெடுத்துப் பியலின்மேற்
கொள்ள வணைத்துக் கொண்டிமீண் டில்லம் புகுதக் குலமாதர்
வள்ள லார்த முன்சென்று மைந்தன் றனை யெதிர்வாங்கி.

(௬௫)

குஞ்சி திருத்தி முகந்துடைத்துக் கொட்டை யரைநாண் டெனீக்கி
மஞ்ச ளுழிந்த வதற்கிரங்கி மைபுங் கண்ணின் மருங்கொதுக்கிப்
பஞ்சி யஞ்ச மெல்லடியார் பரிந்து திருமஞ் சனமாட்டி
யெஞ்ச வில்லாக் கோலஞ்செய் தெடுத்துக் கணவர் கைக்கொடுத்தார்.

(௬௬)

அச்ச மெய்திக் கறியமுதா மென்னு மதனா வரும்புதல்வ
னுச்சி மோவார் மார்பின்க ணணைத்து முத்தர் தாமுண்ணா
பொச்ச மில்லாத் திருத்தொண்டர் புனிதர் தமக்குக் கறியமைக்க
மெச்ச மனத்தா லடுக்களையின் மோவார் வேறு கொண்டணைவார்.

(௬௧)

ஒன்று மனத்தா ரிருவர்களு முலக ரறியா ரொனமறைவிற்
சென்று புக்குப் பின்னாதினைப் பெற்ற தாயார் செழுங்கலங்க
ணன்று கழுவிக்க கொடுசெல்ல நல்ல மகளை யெடுத்துலகை
வென்ற தாதை யார்தலையைப் பிடிக்க விரைந்து மெய்த்தாயார்.

(௬௨)

இனிய மழலைக் கிங்கினிக்கா லிரண்டு மடியின் புடையிடுக்கிக்
கனிவாய் மைந்தன் கையிரண்டுங் கையாற் பிடிக்கக் காதுலனு
நனிரீ டெகை யுறுகின்ற ரென்று மகிழ்ந்து நகைசெய்யத்
தனிமா மகனைத் தாதையார் கருவி கொண்டு தலையரிவார்.

(௬௩)

பொருவில் பெருமைப் புத்திரன்மெய்த் தன்மை யளித்தா னெனப்பொலிந்து
மருவு மகிழ்ச்சி யெய்தவவர் மனைவி யாருங் கணவனா
ரருமை யுயிரை யெனக்களித்தா னென்று மிகவு மகமலா
விருவர் மனமும் பேருவகை யெய்தி யரிய விளைசெய்வார்.

(௬௪)

அறுத்த தலையி னிறைச்சிதிரு வழுதுக் காகா தெனக்கழித்து
மறைத்து நீக்கச் சந்தனத்தார் கையிற்கொடுத்து மற்றையுறுப்
பிறைச்சி யெல்லாங் கொத்தியறுத் தெலும்பு மூளை நிறந்திட்டுக்
கறிக்கு வேண்டும் பலகாய மரைத்துக் கூட்டிக் கடிதமைப்பார்.

(௬௫)

மட்டு விரிபூங் குழன்மடவா ரடிப்பி லேற்றி மனமகிழ்ந்தே
யட்ட கறியின் பதமறித்தங் கிழிச்சி வேறே ருங்கலத்துப்
பட்ட நறையாற் றுளித்துப் பலவு மற்றங் கறிசமைத்துச்
சட்ட விரைந்து போனகழுஞ் சமைத்துக் கணவர் தமக்குரைத்தார்.

(௬௬)

உடைய நாத ரமுதுசெய வுரைத்த படியே யமைத்தவதற்
கடையு மின்ப முன்னையிலு மார்வம் பெருகிக் கனிகூர
விடையில் வருவார் தொண்டர்தாம் விரைந்து சென்று மென்மலரின்
புடைவண் டறையு மாத்தியின்கீழிருந்த புனிதர் முன்சென்றார்.

(௬௭)

அண்ண நிருமுன் பணைந்திறைஞ்சி யன்பர் மொழிவா ரடியென்பா
னண்ணி ரீரிக் கமுதுசெய வேண்டு மென்று நான்பரிவு
பண்ணி னேனாய் பசித்தருளத் தாழ்த்த தெனினும் பணிசமைத்தே
னெண்ணம் வாய்ப்ப வெழுந்தருள வேண்டு மென்றங் கெடுத்துரைத்தார்.

(௬௮)

இறைபுந் தாமா தெழுந்தருளி யமுது செய்யு மென்றிறைஞ்சக்
கறையுங் கண்டத் தினின்மறைத்துக் கண்ணு நுதலிற் காட்டாதார்
சிறையும் பெருமைச் சிறுத்தொண்டர் போது மென்ன நிதியிரண்டுங்
குறைவ னொருவன் பெற்றுவந்தாற் போலக் கொண்டு மனைபுகுந்தார்.

(௬௯)

வந்து புகுந்து திருமனையின் மனைவி யார்தா மாதவரை
முந்த வெகிர்சென் றடிவணங்கி முழுது மழகு செய்தமனைச்
சந்த மலர்மா லைகண்முத்தின் ரும நூற்றித் தவிசுடுத்த
கத்த மலரா சனங்காட்டிக் கமழ்ரீர்க் குக மெடுத்தேந்த.

(௭௦)

அய நீராற் சிறுத்தொண்டர் சோதி யார்தங் கழல்விளக்கி
யாய புனிதப் புனறங்க டலைமே லாரத் தெளித்தின்ப
மேயவில்ல மெம்மருங்கும் வீசி விரைமென் மலர்சார்த
மேயுந் தூப தீபங்கண் முதற்பூ சனைசெய் திறைஞ்சுவார்.

(௭௧)

பனிவெண் டிங்கட் சடைவிரித்த பயில்பூங் குஞ்சிப் பயிரவராம்
புனிதர் தம்மைப் போனகமும் கறியும் படைக்கும் படிபொற்பின்
வனிதை யாருங் கணவருமுன் வணங்கிக் கேட்ப மற்றவர்தா
மினிய வன்ன முடன்கறிக ளெல்லா மொக்கப் படைக்கவென.

(௭௨)

பரிசு விளங்கப் பரிகலமுந் திருத்திப் பாவா டையிலேற்றித்
தெரியும் வண்ணஞ் செஞ்சாலிச் செழும்போ னகமும் கறியமுதும்
வரிசையினின் முன் படைத்தெடுத்து மன்னும் பரிசு லக்கான்மேல்
விரிவெண் டெவின் மிசைவைக்க விமலர் பார்த்தங் கருஞ்செய்வார்.

(௭௩)

சொன்ன முறையிற் படுத்தபசுத் தொடர்ந்த வுறுப்பெல் லாங்கொண்டு
மன்னு சுவையிற் கறியாக்கி மாண வமைத்தீ ரேயென்ன
வன்ன மனையார் தலையிறைச்சி யமுதுக் காகா தெனக்கழித்தோ
மென்ன வதுவுந் கூடநா முண்ப தென்றா ரிடர்தீர்ப்பார்.

(௭௪)

சிந்தை கலங்கிச் சிறுத்தொண்டர் மனையா ரோடுந் திகைத்தயரச்
சந்த னத்தா ரெனுந்தாதி யார்தா மந்தத் தலையிறைச்சி
வந்த தொண்ட ரமுதுசெயும் பொழுது நினைக்க வருமென்றே
முந்த வமைத்தேன் கறியமுதென் றெடுத்துக் கொடுக்க முகமலர்ந்தார்.

(௭௫)

வாங்கி மகிழ்ந்து படைத்ததற்பின் வணங்குஞ் சிறுத்தொண் டரைநோக்கி
யீங்கு நமக்குத் தனியுண்ண வொண்ணா தீச னடியாரிப்
பாங்கு நின்றார் தமைக்கொணர் வீ ரென்று பரமர் பணித்தருள
வேங்கிக் கெட்டே னமுதுசெய்ய விடையூ றிதுவோ வெனநினைவார்.

(௭௬)

அகத்தின் புறத்துப் போயருளா லெங்குங் காணு ரழிந்தனைந்து
முகத்தில் வாட்ட மிகப்பெருகப் பணிந்து முதல்வர்க் குரைசெய்வா
ரிகத்தும் பரத்து மினியாரைக் காணென் யானுந் திருநீறு
சுகத்தி லிடுவார் தமைக்கண்டே யிடுவே னென்று தாழ்ந்திறைஞ்ச.

(௭௭)

உம்மைப் போல நீரிட்டா ருளரோ வுண்பீர் நீரென்று
செம்மைக் கற்பிற் றிருவெண்காட் டம்மை தம்மைக் கலந்திருத்தி
வெம்மை யிறைச்சி சோறிதனின் மீட்டுப் படையு மெனப்படைத்தார்
தம்மை யூட்ட வேண்டியவ ருண்ணப் புகலுந் தடுத்தருளி.

(௭௮)

ஆறு திங்க ளொழிந்துண்போ முண்ணு மளவுந் தரியாது
சோறு நாளு முண்பீர்முன் னுண்ப தென்னம் முடன்றுய்ப்ப
மாறின் மகவு பெற்றீரேன் மைந்தன் றன்னை யழையுமென
வீறு முதலு மில்லாதார்க் கிப்போ துதவா னவனென்றார்.

(௭௯)

நாயிங் குண்ப தவன்வந்தா னாடி யழையு மெனநம்பர்
தாமங் கருளிச் செயத்தரியார் தலைவ ரமுது செய்தருள
யாயிங் கென்செய் தாலாகு மென்பார் விரைவுந் றெழுந்தருளார்
பூமென் குழலார் தம்மோடு புறம்போ யழைக்கப் புகும்பொழுது.

(௮௦)

சுருதி சேரமான்பெருமானையனாபுராணம்.

வைய நிகழுஞ் சிறுத்தொண்டர் மைந்தா வருவா யெனவழைத்தார்
தைய லாருந் தலைவர்பணி தலைநிற் பாராய்த் தாமழைப்பார்
செய்ய மணியே சோனா வாராய் சிவனா ரடியார்பா
மும்பும் வகையா லுடனுண்ண வழைக்கின் றுரென் றேலமிட.

(அக)

பரம ருனாற் பள்ளியினின் றேடி வருவான் போல்வந்த்
தரமில் வனப்பிற் றணிப்புதல்வன் றன்னை யெடுத்துத் தழுவித்தங்
கரமுன் னனைத்துக் கணவனாற் கையிற் கொடுப்பக் களிகூர்ந்தார்
புரமுன் றெரித்தார் திருத்தொண்ட ருண்ணப் பெற்றே மெனும்பொலிவால்.

(அஉ)

வந்த மனைக் கடிதிற்கொண் டமுதுசெய்விப் பான்வந்தார்
முந்த வேயப் பயிரவரா முதல்வ ரங்கண் மறைந்தருளச்
சிந்தை கலங்கிக் காணாது திகைத்தார் வீழ்ந்தார் தெருமந்தார்
வெந்த விறைச்சிக் கறியமுதுங் கலத்திற் காணா வெருவுற்றார்.

(அங)

செய்ய மேனிக் கருங்குஞ்சிச் செழுங்கஞ் சுகத்துப் பயிரவர்பா
மும்பு வழுது செய்யாதே யொளித்த தெங்கே யெனத்தேடி
மையல் கொண்டு புறத்தணைய மறைந்த வவர்தா மலைபயந்த
தைய லோடுஞ் சரவணத்துத் தனய ரோடுந் தாமனைவார்.

(அச)

தனிவெள் விடைமே னெடுவிசும்பிற் றலைவர் பூத கணநாதர்
முனிய ரமரர் விஞ்சையர்கண் முதலா யுள்ளோர் போற்றிசைப்ப
வினிய கறியுந் திருவழுது மமைத்தார் காண வெழுந்தருளிப்
பனிவெண் டிங்கண் முடிதுளங்கப் பரந்த கருணை நோக்களித்தார்.

(அதி)

அன்பின் வென்ற தொண்டரவர்க் கமைந்த மனைவி யார்மைத்தர்
முன்பு தோன்றும் பெருவாழ்வை முழுதுங் கண்டு பரவசமா
யென்பு மனமும் கரைந்துருக விழுந்தா ரெழுந்தா ரேத்தினர்
பின்பு பரமர் தருகியினாற் பெரியோ ரவருக் கருள்புரிவார்.

(அசு)

கொன்றை வேணி யார்தாமும் பாகங் கொண்ட குலக்கொடியும்
வென்றி செடுவேன் மைந்தருந்தம் விரைப்பூங் கமலச் சேவடிக்கீழ்
நின்ற தொண்டர் மனைவியார் நீடு மகனாற் தாதியா
ரென்றும் பிரியா தேயிறைஞ்சி யிருக்க வுடன்கொண் டேகினார்.

(அஏ)

ஆறு முடிமே லணிந்தவருக் கடியா ரென்று கறியமுதா
பூநி லாத தனிப்புதல்வன் றன்னை யரிந்தங் கழுதூட்டப்
பேறு பெற்றார் சேவடிக டலைமேற் கொண்டு பிறவுயிர்கள்
வேறு கழறிற் றறிவார்தம் பெருமை தொழுது விளம்புவாம்.

அஅ)

சிறுத்தொண்டநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௩,௭௮௨.

சேரமான்பெருமானையனாபுராணம்.

மாவீற் திருந்த பெருஞ்சிறப்பின் மன்னுந் தொன்மை மலைநாட்டுப்
பாவீற் திருந்த பல்புகழிற் பவினு மியல்பிற் பழம்பதிதான்
சேவீற் திருந்தார் திருவஞ்சைக் களமு நிலவிச் சேரர்குலக்
கோவீற் திருந்து முறைபுரியுங் குலத்தோ மூதூர் கொடுங்கோனார்.

(அ)

காலையெழுமப்பல் கலையி னெலி களிற்றுக் கன்று வழக்குமொலி
சோலை யெழுமென் சுரும்பினெலி தரகச் செருக்கார் சுலவுமொலி
பாலையிபஞ்சி பயிலுமொலி பாட லாடன் முழவின்னெலி
வேலை யொலியை விழுங்கியெழ விளங்கி யோங்கும் வியப்பினதால்.

(௨)

மிக்கசெல்வ மனைக டொறும் வினையு மின்பம் விளங்குவன
பக்க நெருங்கு சாலதொறும் பயில்சட் டறங்கள் பல்குவன
தக்க வணிகொண் மடங்க டொறுஞ் சைவ மேன்மை சாற்றுவன
தொக்க வளங்கொ ளிடங்கடொறு மடங்க நிதியந் துவன்றுவன.

(௩)

வேத நெறியின் முறைபிறழா மிக்க வொழுக்கத் தலைநின்ற
சாதி நான்கு நிலைதழைக்குந் தன்மைத் தாகித் தடமதில்குழ்
குத வகுள சரளநிறை துதைபுஞ் சோலை வளநகர்தான்
கோதை யரசர் மகோதையெனக் குலவு பெயரு முடைத்துலகில்.

(௪)

முருகு விரியு மலர்ச்சோலை மூதா ரதன்கண் முறைமரபி
னருகி யழியுங் கலிகீக்கி யறங்கொள் சைவத் திறந்தழைப்பத்
திருகு சினவெங் களியாணச் சேரர் குலமு முலகுஞ்செய்
பெருகு தவத்தா லானருளாற் பிறந்தார் பெருமாக் கோதையார்.

(௫)

திருமா நகரத் திருவவதா ரஞ்செய் விழவின் சிறப்பினால்
வருமா கலிகூர் ரெய்யாட லெடுப்ப வான மலர்மாரி
தருமா விசும்பின் மிகநெருங்கத் தழங்கு மொலிமங் கலந்தழைப்பப்
பெருமா நிலத்தி லெவ்வயிரும் பெருகு மகிழ்ச்சி பிறங்கினவால்.

(௬)

மண்மேற் சைவ நெறிவாழ வளர்ந்து முன்னை வழியன்பார்
கண்மேல் விளங்கு நெற்றியினர் கழலே பேணுங் கருத்தினரா
யுண்மே வியவன் பினராகி யுரிமையரசர் தொழில்புரியார்
தெண்ணீர் முடியார் திருவஞ்சைக் களத்திற் றிருத்தொண் டேபுரிவார்.

(௭)

உலகி னியல்பு மரசியல்பு முறுதி யல்ல வெனவுணர்வார்
புலரி யெழுத்து புனன் மூழ்கிப் புனிதவெண்ணீர் றினுமூழ்கி
நிலவு திருந் தன்வனத்து நீடும் பணிகள் பலசெய்து
மலரு முகையுங் கொணர்ந்துதிரு மாலை சாத்த மகிழ்த்தமைத்து.

(௮)

திருமஞ் சனமுங் கொணர்ந்துதிரு வலகு மிட்டித் திருமெழுக்கு
வருமன் புடவின் புறச்சாத்தி மற்று முள்ள திருப்பணிகள்
பெருமை பிறங்கச் செய்தமைத்துப் பேணும் விருப்பிற் றிருப்பாட்டு
மொருமை நெறியி னுணர்வுவர வோகிப் பணித்தே யொழுருநான்.

(௯)

நீரின் மலிந்த கடலகழி நெடுமால் வரையின் கொடிமதில்குழ்
சீரின் மலிந்த திருநகர மதனிற் செங்கோற் பொறையனெனுங்
காரின் மலிந்த கொடைநிழன்மேற் கவிக்குங் கொற்றக் குடைநிழற்கீழ்த்
தாரின் மலிந்த புயத்தரசன் நரணி நீத்துத் தவஞ்சார்த்தான்.

(௧௦)

வந்த மரபி னரசனிப்பான் வனஞ்சார் தவத்தின் மருவியபின்
சுந்தை மதின நேரமைச்சர் சிலநா ளாய்ந்து தெளிந்தநெறி
முந்தை மரபின் முதல்வந்திருத் தொண்டு முயல்வார் முதற்றுக
விந்து முடியார் திருவஞ்சைக் களத்தி லவர்பா வெய்தினர்.

(௧௧)

எய்தி யவர்த மெதிரிறைஞ்சி யிருத்தண் சாரன் மலைநாட்டுச்
செய்தி முறைமை யாலுரிமைச் செங்கோ லரசு புரிவதற்கு
மைதீர் நெறியின் முடிசூடி யருளு மரபால் வந்ததெனப்
பொய்தீர் வாய்மை மந்திரிகள் போற்றிப் புகன்ற பொழுதின்சண்.

(௧௨)

இன்பம் பெருகுந் திருத்தொண்டிக் கிடையூ ராக விவர்மொழிந்தா
ரன்பு நிலைமை வழுவாமை யரசு புரக்கு மருளுண்டே
லென்பு மரவும் புனைந்தாரை யிடைபெற் றறிவே னெனப்புக்கு
முன்பு தொழுது விண்ணப்பஞ் செய்ய முதல்வ ரருளினால்.

(௧௩)

மேவு முரிமை யரசளித்தே விரும்பு காதல் வழிபாடும்
யாவும் யாருங் கழறினவு மறிபு முணர்வு மீறில்லாத்
தாவில் விறலுந் தண்டாத கொடையும் படைவா கனமுதலாங்
காவன் மன்னர்க் குரியனவு மெல்லாங் கைவந் துறப்பெற்றார்.

(௧௪)

ஆன வருன்கொண் டஞ்சலிசெய் திறைஞ்சிப் புறம்போற் தரசளித்த
லான மாகுந் திருத்தொண்டிக் கெனினு முடையா னருளாலே
மேன்மை மகுடந் தாங்குதற்கு வேண்டு மமைச்சர்க் குடன்படலு
மான வமைச்சர் தாம்பணித்தவ் வினேமேற் கொண்டு மகிழ்ச்செழுந்தார்.

(௧௫)

உரிமை நாளி லோரைநல னெய்த மிக்க வுபகாரணம்
பெருமை சிறக்க வேண்டுவன வெல்லாம் பிறங்க மங்கலஞ்செய்
திருமை யுலகுக் கொருமைமுடி கவித்தா ரெல்லா வுயிருமகிழ்
தரும நிலைமை யறிந்துபுவி தாங்குங் கழறிற் றறிவார்தாம்.

(௧௬)

தம்பி ரானார் கோயில்வலங் கொண்டு திருமுன் றுழ்த்தெழுத்து
கும்ப யானை மேல்கொண்டு கொற்றக் குடையுஞ் சாமரையு
றம்பு முரிமை யவர்தாங்க நலங்கொ ண்கர்க்குழ் வலங்கொள்வார்
மொய்ம்பி லுவரின் பொதிசுமத்தோர் வண்ணன் முன்னே வரக்கண்டார்.

(௧௭)

மழையிற் கரைத்தங் குவருறி மேனி வெளுத்த வடிவிலு
லுழையிற் பொலிந்த திருக்கரத்தா ரடியார் வேட மென்றுணர்ந்தே
யிழையிற் சிறத்த வோடைநுதல் யானைக் கழுத்தி னின்றிழிந்து
விழைவிற்பெருகுங் காதலினால் விரைந்து சென்று கைதொழுதார்.

(௧௮)

சேரர் பெருமான் றொழக்கண்டு சிந்தை கலங்கி முன்வணங்கி
யாரென் றடியே னைக்கொண்ட தடியே னடிவண் ணுனென்னச்
சேரர் பிரானு மடிச்சேர னடியே னென்று திருநீற்றின்
வார வேட சினைப்பித்தீர் வருந்தா தேகு மெனமொழிந்தார்.

(௧௯)

மன்னர் பெருமான் றிருத்தொண்டு கண்டு மதிநீ டமைச்சரெலாஞ்
சென்னி யிசையஞ் சலிசெய்து போற்றச் சினமால் களிதேறி
யின்னு மணிப்பூண் கொடிமாட வீதி மூதூர் வலங்கொண்டு
பொன்னின் மணிமா ளிகைவாயில் புக்கார் புனைமங் கலம்பொலிய.

(௨௦)

யானை யிசைசின் றிழிந்தருளி யிலகு மணிமண் டபத்தின்கண்
மேன்மை யரியா சனத்தேறி விளங்குங் கொற்றக் குடைசிழற்றப்
பானல் விழியார் சாமரைமுன் பணிமா நப்பின் மலர்நூலி
மான வரசர் போற்றிடவீற் றிருந்தார் மன்னர் பெருமானார்.

(௨௧)

உலகு புரக்குங் குடைவளவ ருரிமைச் செழிய ருடன்கூட
நிலவு பெருமுகக் கோக்களாய் நீதிமனுதா நெறிநடத்தி
யலகி லரசர் திறைகொணர வகத்தும் புறத்தும் பகையறுத்து
மலருந் திருநீற் றொளிவளர மறைகள் வளர மண்ணளிப்பார். (உஉ)

நீடு முரிமைப் பேரரசா னிகழும் பயனு நிறைதவழந்
தேடும் பொருளும் பெருந்துணையுந் தில்லைத் திருச்சிற் றம்பலத்து
னாடுங் கழலே யெனத்தெளிந்த வறிவா லெடுத்த திருப்பாதங்
கூடு மன்பி லருச்சுனைமேற் கொண்டார் சேரர் குலப்பெருமான். (உ௩)

வாசத் திருமஞ் சனம்பள்ளித் தாமஞ் சாந்த மணித்துபந்
தேசிற் பெருகுஞ் செழுந்தீப முதலா யினவுந் திருவமுத
மீசற் கேற்ற பரிசின லருச்சித் தருள வெந்நாளும்
பூசைக் கமர்ந்த பெருங்கூத்தர் பொற்பார் சிலம்பி னொலியளித்தார். (உ௪)

நம்பர் தாளின் வழிபாட்டா னாளு மின்புற் றமர்கின்ற
ரிம்ப ருலகி லிரவலர்க்கும் வறியோ ரெவர்க்கு மீகையினற்
செம்பொன் மழையா மெனப்பொழிந்து திருந்து வென் றி யுடன்பொருந்தி
யும்பர் போற்றத் தம்பெருமான் குரிய வேள்வி பலசெய்தார். (உ௫)

இன்ன வண்ண மிவரொழுக வெழில்கொள் பாண்டி நன்னாட்டு
மன்னு மதுரைத் திருவால வாயி லிறைவர் வருமன்பாற்
பன்னு மிசைப்பா டலிற்பரவும் பாண னூர்பத் திரனூர்க்கு
நன்மை நீடு பெருஞ்செல்வ நல்க வேண்டி யருள்புரிவார். (உ௬)

இரவு கனவி லெழுந்தருளி யென்பா லன்பா லெப்பொழுதும்
பரவு சேரன் றனக்குணக்குப் பைம்பொற் காணம் பட்டாடை
விரவு கதிர்செய் நவமணிப்பூண் வேண்டிற் றெல்லாங் குறைவின்றித்
தரநம் மோலை தருகின்றோர் தாழா தேகி வருகென்று. (உ௭)

உ வ று.

அதிர்கழ லுதியர் வேந்தர்க் கருள்செய்த பெருமை யாலே
யெதிரிற்செல் வத்துக் கேற்ப விருநிதி கொடுக்க வென்று
மதிமலி புரிசை யென்னும் வாசகம் வரைந்த வாய்மைக்
கதிரொளி விரிந்த தோட்டுத் திருமுகங் கொடுத்தார் காண. (உ௮)

சங்கப் புலவர் திருமுகந்தந் தலைமேற் கொண்டு பத்திரா
ரங்கப் பொழுதே புறப்பட்டு மலைநா டணைய வந்தெய்தித்
துங்கப் புரிசைக் கொடுங்கோளுந் தன்னிற் புருந்து துன்னுகொடி
மங்குற் றொட்கு மாளிகைமுன் வந்து மன்னர்க் கறிவித்தார். (உ௯)

கேட்ட பொழுதே கைதலைமேற் கொண்டு கிளர்ந்த பேரன்பா
னாட்டம் பொழிநீர் வழிந்திழிய வெழுந்து நடுக்க மிகவெய்தி
யோட்டத் தம்பொன் மாளிகையின் புறத்தி லுருகுஞ் சிந்தையுடன்
பாட்டின் றலைமைப் பாணனார் பாதம் பலகாற் பணிகின்றார். (௩௦)

அடியேன் பொருளாத் திருமுகங்கொண் டணைந்த தென்ன வவர்தாமுங்
கொடிசேர் விடையார் திருமுகங்கைக் கொடுத்து வணங்கக் கொற்றவனார்
முடிமேற் கொண்டு கூத்தாடி மொழியுங் குழறிப் பொழிகண்ணீர்
பொடியார் மார்பிற் பரந்துவிழப் புலமேற் பலகால் விழுந்தயர்வார். (௩௧)

பரிவீர்போற்றித் திருமுகத்தைப் பலகாற் றெழுது படியெடுக்க
வரிய வகையா லெடுத்தோதி யும்பர் பெருமா னருள்போற்றி
விரிபொற் சுடர்மா ளிகைபுக்கு மேவு முரிமைச் சுற்றமெலாம்
பெரிது விரைவிற் கொடுபோந்து பேணு மமைச்சர் கருள்செய்வார்.

(௩௨)

நங்கள் குலமா ளிகையதனு ணலத்தின் மிக்க நிதிக்குவையாய்
பொங்கி நிறைந்த பலவேறு வகையிற் பொலிந்த பண்டா
மங்க ளென்று மொழியாமே யடையக் கொண்டு புறப்பட்டுத்
தங்கும் பொத்செய் தாளின்மேற் சமைய வேற்றிக் கொணருமென.

(௩௩)

சேரர் பெருமா னருள்செய்யத் திருந்து மதிநான் மந்திரிகள்
சாரு மணிமா ளிகையுள்ளாற் றலங்க ளெல்லா நிறைந்தபெருஞ்
சீர்கொ ணிதிய மெண்ணிறத் வெல்லாம் பொத்செய் தாளின்மேற்
பாரி னெருங்க மிசையேற்றிக் கொண்டு வந்து பணித்தார்கள்.

(௩௪)

பரந்த நிதியின் பரப்பெல்லாம் பாண னார்பத் திராளுக்கு
சிரந்த தனங்கள் வெவ்வேறு நிறைத்துக் காட்டி மற்றிவையு
முரந்தங் கியவெவ் கரிபரிகண் முதலா வுயிருள் ளனதனமும்
புரந்த வரசுங் கொள்ளுமென மொழிந்தார் பொறையர் புரவலனர்.

(௩௫)

பாண னார்பத் திராறும் பைம்பொன் மௌலிச் சேரலனர்
காணக் கொடுத்த விவையெல்லாம் கண்மெகிழ்வுற் றதெய்தித்துப்
பேண வெனக்கு வேண்டுவன வடியேன் கொள்ளப் பிஞ்சகளு
ராண யரசு மரசுறுப்புங் கைக்கொண் டருளு மெனவிறைஞ்சு.

(௩௬)

இறைவ ராண மறுப்பதனுக் கஞ்சி யிசைந்தா ரிகல்வேந்தர்
நிறைபு நிதியின் பரப்பெல்லா நிலத்தை றெளிய வுடன்கொண்டே
புறையும் மதத்துக் களிறுபரி யுள்ளிட் டனவேண் டெவகொண்டோர்
பிறைவெண் கோட்டுக் களிறுமேல் கொண்டு போந்தார் பெரும்பாணர்.

(௩௭)

பண்பு பெருகும் பெருமானும் பாண னார்பத் திராறாரின்
கண்கள் பொழிந்த காதலீர் வழியக் கையாற் றெழு தணைய
நண்பு சிறக்கு மவர்தம்மை நகரின் புறத்து விடைகொண்டு
தின்பொற் புரிசைத் திருமதுரை புக்கார் திருந்து மிசைப்பாணர்.

(௩௮)

வான வரம்பர் குலம்பெருக்கு மன்ன னொ மறித்தேதிக்
கூன விளவெண் பிறைக்கண்ணி முடியா ரடிமை கொண்டருளும்
பான்மை யருளின் பெருமையினை நினைந்து பலகாற் பணித்தேத்தி
மேன்மை விளங்கு மாளிகைமண் டபத்து அரசு வீற்றிருந்தார்.

(௩௯)

அளவில் பெருமை யகிலயோ னிகளும் கழறிற் றறிந்தவற்றி
னுளமன் னியமெய் புறுதுயர்க ளொன்று மொழியா வகையதற்றிக்
களவு சொல்கண் முதலான கடிந்து கழறிற் றறிவார்தாம்
வளவர் பெருமா னுடன்செழியர் மகிழும் கலப்பில் வைகுகாள்.

(௪0)

வானக் கங்கை நதிபொதித்த மல்கு சடையார் வழிபாட்டுத்
தூதற் சிறப்பி னருச்சுணையாற் தொண்டு புரிவார் தமக்கொருகாட்
டேனக் கலந்த கொன்றையினு ராடற் றெம்பி னெலிமுன்போன்
மூனப் பூசை முடிவின்கட் சேனா தெரழிய மதியயங்கி.

(௪௧)

பூசை கடிது முடித்தடியே நெண்ணோ பிழைத்த தென்பொருமி
யாசை யுடம்பான் மற்றினிவே றடையு மின்ப மியாதென்று
தேசின் விளங்கு முடைவானே யுருவித் திருமார் பினினுட்ட
வீசர் விரைந்து திருச்சிலம்பி னோசை மிகவு மிசைப்பித்தார்.

(சஉ)

சூடற் சிலம்பி னொலிகேனா வுடைவா ளகற்றி யங்கைமலர்
கூடத் தலைமேற் குவித்தருளிக் கொண்டு விழுந்து தொழுதெழுந்து
நீடப் பரவி மொழிகின்றார் நெடுமால் பிரம னருமறைமுன்
நேடற் கரியாய் திருவருண்முன் செய்யா தொழிந்த தென்னென்றார்.

(சஉ)

என்ற பொழுதி லிறைவர்தா மெதிர்நின் றருளா தெழுமொலியான்
மன்றி னிடைநங் கூத்தாடல் வந்து வணங்கி வன்றொண்ட
நென்று முணர்வா னமைப்போற்றி யுரைசேர் பதிகம் பாடுதலா
னின்ற கேட்டு வரத்தாழ்த்தோ மென்ற ரவரை நினைப்பிப்பார்.

(சச)

என்னே யடியார்க் கிவரருளுங் கருணை யிருந்த வாறென்று
பொன்னேர் சடையார் திருநடஞ்செய் புலியூர்ப் பொன்னம் பலமிறைஞ்சித்
தன்னே ரில்லா வன்றொண்டர் தமையுங் காண்ப னெனவிரும்பி
நன்னீர் நாட்டுச் செலநயந்தார் நாமச் சேரர் கோமானார்.

(சசு)

பொன்னார் மொளவிச் சேரலனார் போற்று மமைச்சர்க் கஃதியம்பி
நன்னாட் கொண்டு பெரும்பயண மெழுக வென்று நலஞ்சாற்ற
மின்ன ரயில்வேற் குலமறவர் வென்றி நிலவுஞ் சிலைவீர
ரந்நாட் டிள்ளா ரடையநிரத் தணைந்தார் வஞ்சி யகநகர்வாய்.

(சசு)

இட்ட நன்னா னோரையினி லிறைவர் திருவஞ் சைக்களத்து
மட்டு விரிபூங் கொன்றையினார் தம்மை வலங்கொண் டிறைஞ்சிப்போய்ப்
பட்ட துதல்வெங் களியாணப் பிடர்மேற் கொண்டு பணிமதியந்
தொட்ட கொடிமா ளிகைமூனார் கடந்தா ருதியர் தோன்றலார்.

(சஎ)

யானை யணிகள் பரந்துவழி யெங்கு நிரந்து செல்வனதா
மான மலைநாட் டினின்மலிந்த மலைக ளுடன்போ துவபோன்ற
சேனை வீரர் புடைபரந்து செல்வ தங்கண் மலைகுழிந்த
கான மடைய வுடன்படர்வ போலுங் காட்சி மேவினதால்.

(சஅ)

புரவித் திரன்க ளாயோகப் பொலிவி னசைலிற் போதுவன
வரவச் சேனைக் கடற்றரங்க மடுத்து மேன்மே லடர்வனபோல்
விரலிப் பரந்து சென்றனவான் யிசையு மவனு மொன்றாக
நிரலிப் பரந்த நெடுஞ்சேனை நேமி நெளியச் சென்றனவால்.

(சக)

அந்நாட் டெல்லை கடந்தணைய வமைச்சர்க் கெல்லாம் விடையருளி
மின்னார் மணிப்பூண் மன்னவனார் வேண்டு வாரை யுடன்கொண்டு
கொன்னா ரயில்வேன் மறவர்பயில் கொங்கர் நாடு கடந்தருளிப்
பொன்னாட் டவரு மணைந்தாடும் பொன்னி நீர்நாட் டிடைப்போவார்.

(சூ)

சென்ற திசையிற் சிவனடியார் சிறப்பி னோடு மெதிர்கொள்ளக்
குன்றுங் காணு முடைக்குறும்ப ரிடங்க டோறுங் குறைவறுப்பத்
துன்று முரம்புங் கான்யாறுந் துறுகற் சுரமும் பலகடந்து
வென்றி விடையா ரிடம்பலவு மேலிப் பணிந்து செல்கின்றார்.

(சூசு)

பெருவில் பொன்னித் திருந்தியின் கரைவங் தெய்திப் புனிதரீர்
மருவுந் தீர்த்த மகிழ்ந்தாடி மருங்கு வடபாற் கரையேறித்
திருவிற் பொலிபுந் திருப்புவியூர்ச் செம்பொன் மன்று ணடம்போற்ற
வுருகு மனத்தி னுடன்சென்ற ரொழியா வன்பின் வழிவந்தார். (௮௨)

வந்து தில்லை மூதூரி னெல்லை வணங்கி மகிழ்ச்சியினு
லந்த ணூர் தொண்டர் குமா மணைந்த போதி னெதிர்வணங்கிச்
சந்த விரைப்பூந் திருவீதி யிறைஞ்சித் தலைமேற் காமுகிழ்ப்பச்
சிந்தை மகிழ வெழுநிலைக்கோ புரத்தை யணைந்தார் சேரலனார். (௮௩)

நிலவும் பெருமை யெழுநிலைக்கோ புரத்தின் முன்னர் நிலத்திறைஞ்சி
மலருங் கண்ணீர்த் துளிததும்பப் புருத் து மணிமா ளிகைவலங்கொண்
டுலகு விளக்குந் திருப்பேரம் பலத்தை வணங்கி யுள்ளணைந்தா
ரலகி லண்ட மளித்தவரின் ருடுந் திருச்சிற் றம்பலமுன். (௮௪)

அனலி லின்பப் பெருங்கூத்த ராட வெடுத்த கழல்காட்ட
வுளமும் புலனு மொருவழிச்சென் றருகப் போற்றி யுய்கின்றார்
கனனில் வீடம்பைத் தளித்தவரு தன்றி மன்றிற் கழல்வைத்து
வனருந் திருக்கூத் தமுதுவருக் களித்த கருணை வழத்தினார். (௮௫)

ஆரா வாசை யானந்தக் கடலுட் டினைத்தே யமர்ந்தருளார்
சீரார் வண்ணப் பொன்வண்ணத் திருவந் தாதி திருப்படிக்கீழ்ப்
பாரா தரிக்க வெடுத்தேத்திப் பணிந்தார் பருவ மழைபொழியுங்
காரா னிகர்க்க வரிய கொடைக் கையார் கழறிற் றறிவார்தாம். (௮௬)

தம்பி ரானுந் தெதிர்நின்ற தமிழ்ச்சொன் மலை கேட்டிப்க்
வும்பர் வாழ நடமாடு மொருவ ரதற்குப் பரிசிலெனச்
செம்பொன் மாமன் நினைவெடுத்த செய்ய பாதத் திருச்சிலம்பி
னிம்பர் நீட வெழுந்தவொலி தாமு மெதிரே கேட்டித்தார். (௮௭)

ஆடற் சிலம்பி னொலிகேட்பா ரளவி லின்ப வாணந்தங்
கூடப் பெற்ற பெரும்பேற்றின் கொள்கை வாய்ப்பக் கும்பிடுவார்
நீடப் பணியுங் காலமெலா நின்ற தொழுது புறம்போந்து
மாடத் திருமா ளிகைவீதி வணங்கிப் புறத்து வைகினார். (௮௮)

பரவுந் தில்லை வட்டத்துப் பயில்வார் பைம்பொ னம்பலத்து
ளரவும் புனனுஞ் சடையாட வாடு வார்த்துத் தாராமை
விரவுந் காதன் மிக்கோங்க வேதம் படியும் திருப்படிக்கீ
ழிரவும் பகலும் பணிந்தேத்தி யின்பஞ் சிறக்கு மந்நாளிள். (௮௯)

ஆடும் பெருமான் பாடல்கேட் டருளித் தாழ்த்த படிதமக்குக்
கூடும் பரிசான் முன்பருளிச் செய்த நாவ லூர்க்கோவை
நீடும் பெருங்கா தலிற்காண நிறைந்த ன்னைவு நிரம்பமா
றேடும் பாத ருளினுந் திருவா ளுர்மேற் செல்வெழுந்தார். (௯௦)

அறிவி னெல்லை யாயதிருத் தில்லை யெல்லை யமர்ந்திறைஞ்சிப்
பிரிவி லாத திருவடியைப் பெருகு முள்ளத் தினிற்பெற்றுச்
செறியு ஞான போனகர்வந் தருளும் புகலி சென்றிறைஞ்சி
மறியேர் கரத்தார் கோயில்பல வணங்கி மகிழ்ந்து வழிக்கொள்வார். (௯௧)

வழியிற் குழியிற் செழுவயலின் மதகின் மலர்வா விகளின்மடுச்
சுழியிற் நரளன் திரைசொரியுந் துறைநீர்ப் பொன்னி கடத்தேறி
விழியிற் நிகழுந் திருநுதலார் விரும்பு மிடங்க ளிறைஞ்சியுக்
சுழிவற் பெருவென் ளமுங்கொள்ளாக் கழனி யாருந் கண்ணுற்றார்.

(௧௨)

நம்பி தானு ம்நாட்போய் காகைக் காரோ ணம்பாடி
யம்பொன் மணிப்பூ ணவமணிக ளாடை சாந்த மடற்பரிமா
பைம்பொற் றுகை முதலான பெற்று மற்றும் பலபதியிற்
றம்பி ராணைப் பணிந்தேத்தித் திருவா-ருநிற் சார்ந்திருந்தார்.

(௧௩)

வந்து சேரர் பெருமானார் மன்னுந் திருவாருரெய்த
வந்த னுளர் பெருமானு மரசர் பெருமான் வரவேற்றுச்
செந்தை மகிழ் வெதிர்கொண்டு சென்று கிடைத்தார் சேரலனார்
சந்த விரைத்தார் வன்றெண்டர் முன்பு விருப்பி னுடன்ருழ்ந்தார்.

(௧௪)

முன்பு பணிந்த பெருமானைத் தாமும் பணிந்து முகந்தெடுத்தே
யன்பு பெருநத் தழுவுவிறைந் தவரு மார்வத் தொடுதழுவ
லின்ப பெவள்ளத் திடைசின்று மேற மாட்டா தலைவார்போ
லென்பு முருக வுயிரொன்றி யுடம்பு மொன்றா மெனவிசைந்தார்.

(௧௫)

ஆன நிலைமை கண்டதிருத் தொண்ட ரளவின் மகிழ்வெய்த
மானச் சேரர் பெருமானார் தாமும் வன்றெண்ட ருங்கலந்த
பான்மை நண்பாற் சேரமான் றேழு ரென்று பார்பரவு
மேன்மை நாம முனைப்பாடி வேந்தர்க் காகி விளங்கியதால்.

(௧௬)

ஒருவ ரொருவ ரிற்கலந்த வுணர்வா லின்ப மொழியுரைத்து
மருவ வினியார் பாற்செய்வ தென்னு மென்னு மகிழ்ச்சியினுற்
பருவ மழைச்செங் கைபற்றிக் கொண்டு பரமர் தான்பணியத்
தெருவு நீங்கிக் கோயிலினுட் புகுந்தார் சேர மான்றோழர்.

(௧௭)

சென்று தேவா சிரியனைமுன் ளிறைஞ்சித் திருமா ளிகைவலங்கொண்
டொன்று முள்ளத் தொடும்புகுவா ருடைய நம்பி முன்னாக
சின்று தொழுது கண்ணருவி வீழ் நிலத்தின் மிசைவீழ்ந்தே
யென்று மிளிய தம்பெருமான் பாத மிறைஞ்சி யேத்தினார்.

(௧௮)

தேவர் முனிவர் வந்திறைஞ்சுந் தெய்வப் பெருமான் கழல்வணங்கி
மூவர் தமக்கு முயலாகு மவரைத் திருமும் மணிக்கோவை
நாவ லூரர் தம்முன்பு நன்மை விளங்கக் கேட்பித்தார்
தாவில் பெருமைச் சேரலனார் தம்பி ரானார் தாய்கொண்டார்.

(௧௯)

அங்க ணருள்பெற் றெழுவாரைக் கொண்டு புறம்போந் தாருநர்
நங்கை பரவை யார்திருமா ளிகையி னண்ண நன்னுதலார்
பொங்கு விளக்கு ளிறைகுடமும் பூமா லைகளும் புகையகிழ்வு
மெங்கு மடவா ரெடுத்தேத்த வண்ணத் தாமு மெதிர்கொண்டார்.

(௨௦)

சோதி மணிமா ளிகையின்கட் சுடரும் பசும்பொற் காலமளி
மீது பெருமா டமையிருத்தி நம்பி மேவி யுடனிருப்பக்
கோதில் குணத்துப் பரவையார் கொழுந னூர்க்குந் தோழர்க்கு
நீதிவழுவா வொழுக்கத்து ளிறைபூ சனைகண் முறையளித்தார்.

(௨௧)

சுருதி சேரமான் பெருமானுடைய புராணம்.

தாண்டும் புரவீச் சேர்குலப் பெருமா டமக்குத் திருவமுது
தாண்டு சோதி விளக்கினையா சமைக்கத் துணைவர் சொல்லுதலும்
வேண்டும் பரிசு வெவ்வேறு விதத்துக் கறியும் போனகமு
மீண்டு சமைப்பித் துடன்வந்தார்க் கெல்லா மியல்பின் விருந்தமைத்தார். (௭௨)

அரசர்க் கமைத்த சிறப்பினுமே லடியார்க் கேற்கும் படியாக
விரலிப் பெருகு மன்பினுடன் விரும்பு மமுது சமைத்ததற்பின்
புரசைக் களிற்றுச் சேரலனார் புடைசூழ்ந் தவரோ டமுதுசெயப்
பரவைப் பிறந்த திருவணைய பரவை யார்வந் தறிவித்தார். (௭௩)

சேரர் பெருமா நெழுந்தருளி யமுது செய்யச் செய்தவத்
தாரின் மலியூங் குழன்மடவாய் தாமா தமுது செய்வியெனப்
பாரின் மலிசீர் வன்றெண்ட ரருளிச் செய்யப் பரிசுலங்க
னேரின் விளங்கத் திருத்திக்கா விரண்டிற் படியா வேற்றுதலும். (௭௪)

ஆண்ட நம்பி பெருமானே யுடனே யமுது செய்தருள
வேண்டு மென்ன வாங்கவரும் விரைந்து வணங்கி வெருவுறலும்
நீண்ட தடக்கை பிடித்தருளி மீண்டு நேரே குறைகொள்ள
வீண்ட வமுது செய்வதனுக் கிசைத்தார் பொறையர்க் கிறையவனார். (௭௫)

ஒக்க வமுது செய்தருள வுயர்ந்த தவத்துப் பரவையார்
மிக்க விருப்பி லமுதுசெய்வித் தருளி மேவும் பரிசனங்க
டக்க வகையா லறுசுவையுந் தாமவேண் டியவா றினிதருத்தத்
தொக்க மகிழ்ச்சி களிசிறப்பத் துயவிருத்தின் கடன்முடித்தார். (௭௬)

பனிநீர் விரவு சந்தனத்தின் பசுங்கர்ப் பூர விரைக்கலவை
வனிதை யவர்கள் சமைத்தெடுப்பக் கொடுத்து மகிழ்மான மதச்சாந்தும்
புனித நறும்பூ மாலையும் போற்றிக் கொடுத்துப் பொற்கொடியா
ரினிய பஞ்ச வாசமுட னடைக்கா யமுது மேந்தினார். (௭௭)

ஆய சிறப்பிற் பூசனைக ளளித்த வெல்லா மமர்த்தருளித்
துய நீறு தங்கடிகு முடியில் வாங்கித் தொழுதணிந்து
மேய விருப்பி னுடனிருப்பக் கழறிந் தறிவார் மெய்த்தொண்டின்
சேய நீர்மை யடைந்தாராய் நம்பி செம்பொற் கழல்பணிந்தார். (௭௮)

மலைநாட் டரசர் பெருமானார் வணங்க வணங்கி யெதிர்தழுவித்
கலைநாட் பெருகு மதிமுகத்துப் பரவை யார்தங் கணவனார்
சிலைநாட் டியவெல் கௌடியாரைச் சேரத் தந்தா ரெனக்கங்கை.
யலைநாட் கொன்றை முடிச்சடையா ரருளே போற்றி யுடனமர்ந்தார். (௭௯)

செல்வத் திருவா ருர்மேவுஞ் செம்பொற் புற்றி வ்விதமர்ந்த
வில்வெற் புடையார் கழல்வணங்கி வீதி விடங்கப் பெருமானே
மல்லற் பலனி சேவித்து வாழ்ந்து நானு மனமகிழ்ந்து
சொல்லித் தகர்தா மிருவர்களுக் தொடர்ந்த காது லுடன்சிறந்தார். (௮௦)

இவ்வா ரெழுநூ ளாளின் கணிலங்கு மணிப்பூண் வன்றெண்டர்
மைவாழ் களத்து மறையவனார் மருவு மிடங்கன் பலவணங்கிச்
செய்வார் கன்னித் தமிழ்காட்டுத் திருமா மதரை முதலான
மொய்வார் சடையார் மூதூர்க ளிறைஞ்சு முறைமை யானினைந்தார். (௮௧)

சேரர் பிரானு மாநூரர் தம்மைப் பிரியாச் சிறப்பாலு
மார்வம் பெருகத் தமக்கன்று மதுரை யால் வாயமர்ந்த
வீர ரளித்த திருமுகத்தால் விரும்பு மன்பின் வணங்கு தற்குச்
சார வெழுந்த குறிப்பாலுந் தாழு முடனே செலத்துணிந்தார்.

(அஉ)

இருவர் திருவுள் ளமுயிசைந்த பொழுதி லெழுந்து திருவாரு
ரொருவர் மலர்த்தான் புக்கிறைஞ்சி யுடன்பாட் டருளாற் போந்தருளி
மருவு முரிமைப் பெருஞ்சுற்றம் வரம்பில் பணிகள் வாகனங்கள்
பொருவில் பண்டா ரங்கொண்டு போது வார்க ளுடன்போது.

(அங)

சேலித் தணையும் பரிசனங்கள் சூழத் திருவா ளுரிநிறைஞ்சிக்
காவிற் பயிலும் புறம்பணையைக் கடந்து போந்து கீழ்வேளுந்
மேலிப் பரமர் கழல்வணங்கிப் போந்து வேலைக் கழிக்கானற்
பூலிற் ளிகழும் பொழிஞ்சை புருந்து காரோ ணம்பணிந்தார்.

(அச)

திருக்கா ரோணச் சிவக்கொழுந்தைச் சென்று பணிந்து சிந்தையினை
புருக்கார் வச்செந் தமிழ்மலை சாத்திச் சிலநா ளுறைந்துபோய்ப்
பெருக்கா றுலவு சடைமுடியா ரிடங்கள் பிறவும் பணிந்தேத்தி
யருட்கா ரணர்தந் திருமறைக்கா டிணைந்தார் சேர ராநூரர்.

(அதி)

முந்நீர் வலங்கொண் மறைக்காட்டு முதல்வர் கோயில் சென்றெய்திச்
செந்நீர் வாய்மைத் திருநாவுக் கரசும் புகலிச் சிவக்கன்று
மந்நேர் திறக்க வடைக்கவெனப் பாடிந் திருவா யிலையிணைந்து
நண்ணிர் பொழியும் விழியினராய் நாயன் மாரை நினைந்திறைஞ்சி.

(அசு)

நிறைந்த மறைக ளர்ச்சித்த நீடு மறைக்காட் டருமணியை
யிறைஞ்சி வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து போற்றி யாழைப் பழித்தென்னு
மறைந்த பதிகத் தமிழ்மலை நம்பி சாத்த வருட்சேரர்
சிறந்த வந்தா தியிற்சிறப்பித் தனவே யோதித் திளைத்தெழுந்தார்.

(அஎ)

எழுந்து பணிந்து புறத்தெய்தி யிருவர் பெருந்தொண் டருஞ்சிலநாட்
செழுந்தண் பழனப் பதியதனு ளமர்ந்து தென்பாற் றிறைக்கடனஞ்
சழுந்து மிடற்றா ரகத்தியான் பள்ளி யிறைஞ்சி யவிர்மதியக்
கொழுந்து வளர்செஞ் சடைக்குழகர் கோடிக் கோயில் குறுகினார்.

(அஅ)

கோடிக் குழகர் கோயிலயற் குடிக ளொன்றும் புறத்தெங்கு
நாடிக் காணு துள்புக்கு நம்பர் பாதந் தொழுதுள்ளம்
வாடிக் கடிதாய்க் கடற்காற்றென் றெடுத்து மலர்க்கண் ணீர்வாரப்
பாடிக் காடு காள்புணர்ந்த பரிசும் பதிகத் திடைவைத்தார்.

(அக)

அங்கு வைகிப் பணிந்தருளாற் போவா ரகன்சோ ணட்டரனார்
தங்கு மிடங்கள் வணங்கிப் போய்ப் பாண்டி நாடு தனைச்சார்ந்து
திங்கண் முடியார் திருப்புத்து ரிறைஞ்சிப் போந்து சேண்வினங்கு
மங்கு நவமு மணிமாட மதுரை மூனார் வந்திணைந்தார்.

(க0)

வேறு.

சேரமான் ரோழருமச் சேரர்பிரா னும்பணிப்பு
ஞரமார் பரைமதுரை யாலவா யினில்வணங்க
வாரமா வந்தணைய வருதியார் மனக்காதல்
கூரமா நகர்கோடித் தெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார்.

(கக)

சுசுது சேரமான்பெருமானையனாபுராணம்.

தென்னவர்கோன் மகளாரைத் திருவேட்டு முன்னரே
தொன்மதுரை நகரின் கணினிதிருந்த சோழனா
ரன்னவர்க ளுடன்கூட வணையவவ ருங்கூடி
மன்னுதிரு வாலவாய் மணிக்கோயில் வந்தணைந்தார். (கஉ)

திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சுடையார் கோயில்வலம்
வருவார்முன் வீழ்ந்திறைஞ்சி வன்றெண்டர் வழித்தொண்டு
தருவாரைப் போற்றிசைத்துத் தாழ்ந்தெழுந்து வாழ்ந்துதவிழ்ப்
பெருவாய்மை மலர்புனைந்து பெருமகிழ்ச்சி பிறங்கினார். (ககஉ)

படியேறு புகழ்ச்சேரர் பெருமானும் பார்விகைவீழ்
தடியேனைப் பொருளாக வளித்ததிரு முகக்கருணை
முடிவேதென் றறிந்திலே நெனமொழிக டுமொறக்
கடியேறு கொன்றையார் முன்பரவித் களிகூர்த்தார். (கச)

செம்பியனா ருடன்செழியர் தாம்பணித்து சேரருட
னம்பியுமுன் புறத்தணைய நண்ணியபே ருவகையா
ஓம்பர்பிரான் கோயிலினின் றுடன்கொடுபோ யிருவர்க்கும்
பைம்பொன்மணி மாளிகையிற் குறைவறுத்தார் பஞ்சவனார். (ககி)

உளமகிழக் கும்பிட்டங் குறைபுநா ளுதியருடன்
கிளரொளிப்பூண் வன்றெண்டர் தாமிருத்த விடங்கெழுமி
வளவனார் மீனவனார் வளம்பெருக மற்றவரோ
டனவனா வியவிரும்பா னமர்த்துகலத் தினிதிருந்தார். (கக)

அந்நாளின் மதுரைநகர் மருங்குரனா ரமர்பதிகள்
பொன்னா மணிமாற்பிற் புரவலர்மு வரும்போதச
செந்நாவின் முனைப்பாடித் திருநாடர் சென்றிறைஞ்சிச்
சொன்மால் களுஞ்சாத்தித் தொழத்திருப்பூ வணத்தணைவார். (க௭)

நீடுதிருப் பூவணத்துக் கணித்தாக நேர்செல்ல
மாடுவருந் திருத்தொண்டர் மன்னியவப் பதிகாட்டத்
தேடுமறைக் கரியாரைத் திருவுடையா ரென்றெடுத்துப்
பாடிசையிற் பூவணமீ தோவென்று பணித்தணைவார். (கஅ)

சென்றுதிருப் பூவணத்துத் தேவர்பிரான் மகிழ்கோயின்
முன்வில்வலங் கொண்டிறைவர் முன்வீழ்ந்து பணித்தெழுந்து
கின்றபா லிப்பாடி நேர்க்கி யுடன்பணிந்த
வென்றிமுடி வேந்தருடன் போந்தங்கண் மேவினார். (கக)

அப்பதியி லமர்த்திறைஞ்சிச் சிலநாளி லாருரர்
முப்பெருவேந் தர்களோடு முதன்மதுரை நகரெய்தி
மெய்ப்பரிவிற் திருவால வாயுடையார் விரைமலர்த்தா
ளெப்பொழுதும் பணித்தேத்தி யின்புற்றங் கிருக்கின்றார். (க00)

செஞ்சுடையார் திருவாப்ப னூர்திருவே டகமுதலா
நஞ்சணியுங் கண்டரவர் நயந்தபதி நண்ணியே
யெஞ்சலிலாக் காதவினா வினிதிறைஞ்சி மீண்டணந்து
மஞ்சணையு மதின்மதுரை மாநகரினா மகிழ்ந்திருந்தார். (க0௧)

பரமந்திருப் பரங்குன்றிற் சென்றுபார்த் திபரோடும்
புரமெரித்தார் கோயின்வலங் கொண்டிருந் துள்ளிறைஞ்சிச்
சிரமலிமா லைச்சடையார் திருவடிக்கீழ் ழாட்செய்யு
மருமைநினைந் தஞ்சுதுமென் றுருரார் பாடுவார்.

(க0௨)

கோத்திட்டை யெனவெடுத்துக் கோதிறிருப் பதிகவிசை
மூர்த்தியார் தமைவணங்கி முக்கோக்க டம்முன்பே
யேத்தியவண் டமிழ்மலை யின்னிசைபா டிப்பரவிச்
சாத்தினார் சங்கராநர் தங்குதிருப் பரங்குன்றில்.

(க0௩)

இறைவந்திருத் தொண்டுபுரி யருமையினை யிருநிலத்து
முறைபுரியு முதல்வேந்தர் மூவர்களுங் கேட்டஞ்சி
மறைமுந்தான் மணிமார்பின் வன்றெண்டர் தமைப்பணிந்தார்
நிறைதவத்தோ ரப்பாலு நிருத்தர்பதி தொழநினைந்தார்.

(க0௪)

அந்நாட்டுத் திருப்பதிகள் பலவுமனைந் திறைஞ்சுமலை
நன்னாட்டு வேந்தருட னம்பிதா மெழுந்தருள
மின்னாட்டும் பன்மணிப்பூண் வேந்தரிரு வருமீள்வார்
தென்னாட்டு வேண்டுவன செய்தமைப்பார் தமைவிடுத்தார்.

(க0௫)

இருபெருவேந் தருமியல்பின் மீண்டதற்பி நெழுந்தருளும்
பொருவருஞ்சீர் வன்றெண்டர் புகழ்ச்சேர ருடன்புனிதர்
மருவியதா னம்பலவும் பணிந்துபோய் மலைச்சாரந்
குருமணிகள் வெயிலெறிக்குங் குற்றலஞ் சென்றடைந்தார்.

(க0௬)

குற்றலத் தினிதமர்ந்த கூத்தர்குரை கழல்வணங்கிச்
சொற்றாம மலர்புனைந்து குறும்பலாத் தொழுதிப்பான்
முற்றுவெண் மதிமுடியார் பதிபணிந்து மூவெயில்கள்
செற்றார்மன் னியசெல்வத் திருநெல்வே லியையனைந்தார்.

(க0௭)

நெல்வேலி நற்றழகர் தமைப்பணிந்து பாடிநிகழ்
பல்வேறு பதிபிறவும் பணிந்தன்பால் வந்தனைந்தார்
வில்வேட ராய்வென்றி விசயனெதிர் பன்றிப்பின்
செல்வேத முதல்வரமர் திருவிரா மேச்சரத்து.

(க0௮)

மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றார் பாம்பணிந்த
சென்னியர்மா தோட்டத்துத் திருக்கேதீச் சரஞ்சார்ந்த
சொன்மலர்மா லைக்க்சாத்தித் தூரத்தே தொழுதமர்ந்தார்.

(க0௯)

திருவிரா மேச்சரத்துச் செழும்பவளச் சுடர்க்கொழுந்தைப்
பரிவினாற் றெழுதகன்று பரமர்பதி பிறபணிந்து
பெருவிமா னத்திமையோர் வணங்குபெருந் திருச்சுழியன்
மருவினாற் வன்றெண்டர் மலைவேந்த ருடன்கூட.

(க௧0)

திருச்சுழிய லிடங்கொண்ட செம்பொன்மலைச் சிலையாரைக்
கருச்சுழியின் வீழாமைக் காப்பாரைக் கடல்விடத்தி
னிருட்சுழியு மிடற்றாரை யிறைஞ்சியெதி ரிதழிமலர்ப்
பருச்சுழியத் துடனானு யுயிரெனும்பா மலர்புனைந்தார்.

(க௧௧)

அங்கணைப் பணிந்துறைபு மாநூரர்க் கவ்வுநிற்
கங்குலிடைக் கணவின்சுட் காணையாக் திருவடிவாற்
செங்கையினிற் பொற்செண்டிற் திருமுடியிற் சுழியமுட
னெங்குயிலாத் திருவேட மென்புருக முன்காட்டி. (ககஉ)

கானப்பேர் யாமிருப்ப தெனக்கழறிச் கங்கையெனும்
வானப்பே ராறுலவு மாமுடியார் தாமகல
ஞானப்பே ரானருணர் ததிகயித்து நாகமுட
னேனப்பே ரெயிறணிந்தா ருளிருந்த பரிசென்பார். (ககஉ)

கண்டருளும் படிசுழறிற் றறிவார்க்கு மொழிந்தருளிப்
புண்டரிகப் புனற்சுழியற் புனிதர்கழல் வணங்கிப்போ
யண்டர்பிரான் றிருக்கானப் பேரணைவா ராநூர்
தொண்டரடித் தொழுவமுெனுஞ் சொற்பதிகத் தொடைபுனைவார். (ககஉ)

காணையார் தமைக்கண்டு தொழப்பெறுவ தென்றென்று
தானைநா ளும்பரவத் தருவார்பாற் சார்கின்ற
ரானை ளிடைக்காண வஞ்சியரீர் நாயயலே
வானைபாய் நுழைப்பழை முனைப்பாடி வளநாடர். (ககடு)

மன்னுதிருக் கானப்பேர் வளம்பதியில் வந்தெய்திச்
சென்னிவளர் மதியணிந்தார் செழுங்கோயில் வலங்கொண்டு
முன்னிறைஞ்சி புன்னிணைந்து முதல்வரசே வடிதாழ்ந்து
பன்னுசெழுந் தயிழ்மலை பாடினார் பரவினார். (ககஉ)

ஆராத காதலுட னப்பதியிற் பணிந்தேத்திச்
சோருந் திருத்தொண்டர் சிலநானங் கமர்த்தருளிக்
காராரு மலர்ச்சோலைக் கானப்பேர் கடந்திணைந்தார்
போராணேற் றார்கயிலைப் பொருப்பர் திருப் புனவாயில். (ககஉ)

புனவாயிற் பதியமர்த்த புனிதரா லயம்புக்கு
மனவார்வ முறச்சித்த நீரினையென் னெடுவென்று
வினவான தயிழ்பாடி வீழ்த்திறைஞ்சி யப்பதியிற்
சினவானை புரித்தணிந்தார் திருப்பாதற் தொழுதிருந்தார். (ககஅ)

திருப்புனவா யிற்பதியி லமர்த்தசிவ னாம்கிழும்
விரும்புடைய கோயில்பல பணிந்தருளான் மேவினார்
பொருப்பினெடு கானகன்று புனற்பொன்னி நாடணைந்து
பருப்பதவார் சிலையார் தம் பாம்பணிமா நகர்தன்னில். (ககக)

பாதாளிச் சரயிறைஞ்சி யதன்மருங்கு பலபதியும்
வேதாதி நாதர்கழல் வணங்கியிரு விரைவினுடன்
குதாருந் துணைமுலையார் மணிவாய்க்குத் தோற்றிரவு
சேதாம்பல் வாய்திறக்குந் திருவாருந் சென்றிணைந்தார். (கஉ௦)

திருநாவ லூர்வேந்தர் சேரர்குல வேந்தருடன்
வருவாரைத் திருவாருந் வாழ்வார்க னெதிர்கொன்னத்
தருகாத லுடன்வணங்கித் தம்பெருமான் கோயிலினுட்
பெருகார்வத் தொடுவிரும்பும் பெரும்பேறு பெறப்புகுந்தார். (கஉ௧)

வாசமலர் கொன்றையார் மகிழ்கோயில் வலங்கொண்டு
நேசமுற முன்னிறைஞ்சி நெடும்பொழுதெ லாம்பரவி
யேசறவாற் நிருப்பதிக மெடுத்தேத்தி யெழுந்தருளாற்
பாசலினைத் தொடக்கறுப்பார் பயில்கோயில் பணிந்தனைவார். (கஉஉ)

பரவையார் மாளிகையிற் பரிசனங்கண் முன்னெய்த
விரவுபே ரலங்கார விழுச்செல்வ மிகப்பெருக
வரவெதிர்கொண் டடிவணங்க வன்றொண்டர் மலைநாட்டுப்
புரவலனா ரையுங்கொண்டு பொன்னணிமா ளிகைபுகுந்தார். (கஉ௩)

பரவியே பரவையார் பரிவுடனே பணிந்தேத்தி
விரவியபோ னகங்கறிகள் விதம்பலவா கச்சமைத்துப்
பரிகலமும் பாவாடை பதல்விளக்கு முடனமைத்துத்
திருவமுது செய்வித்தார் திருந்தியதேன் மொழியினார். (கஉ௪)

மங்கலமாம் பூசனைகள் பரவையார் செயமகிழ்ந்து
தங்கியினி தமர்கின்றார் தம்பிரான் கோயிலினுட்
பொங்குபெருங் காலமெலாம் புக்கிறைஞ்சிப் புறத்தனைந்து
நங்கன்பிரா னருள்மறவா நல்வினையாட் டினைநயந்தார். (கஉ௫)

சிலைச்செண்டும் பரிச்செண்டும் வீசியிக மகிழ்வெய்தி
விலக்கரும்போர்த் தகர்ப்பாச்சல் கண்டருளி வென்றிபெற
மலைக்குநெடு முட்கணைக்கால் வாரணப்போர் மகிழ்ந்தருளி
யலைக்குமறப் பலபுள்ளி னமர்விரும்பி யமர்கின்றார். (கஉ௬)

உ வ று.

விரவு கா தன் மீக்கூர மேவு நான்கள் பலசெல்லக்
கரவி லீகைக் கேரளனார் தங்கள் கடல்குழ் மலைநாட்டுப்
பரவை யார்தங் கொழுநனார் தம்மைப் பணிந்து கொண்டனைவா
னிரவுப் பகலுந் தொழுதிருக்க விசைந்தா ரவரு மெழுந்தருள். (கஉ௭)

நங்கை பரவை யாருள்ளத் திசைவா னம்பி யெழுந்தருளத்
திங்கண் முடியார் திருவருளைப் பரவிச் சேர மான்பெருமா
ளெங்கு முள்ள வடியாருந் கேற்ற பூசை செய்தருளிப்
பொங்கு முயற்சி யிருவரும்போய்ப் புக்கார் புனிதர் பூங்கோயில் (கஉ௮)

தம்பி ராணைத் தொழுதருளாற் போந்து தொண்டர் சார்ந்தனைவ
நம்பி யாரு ரருஞ்சேரர் நன்னாட் டரச னாராகும்
பைம்பொன் மணினை முடிக்கமுறிற் றறிவார் தாமும் பயணமுடன்
செம்பொ னீடு மதிலாருந் தொழுது மேல்பாற் செல்கின்றார். (கஉ௯)

உ வ று.

பொன்பரப்பி மணிவரன்றிப் புனல்பாக்குங் காவேரித்
தென்கரைபோய்ச் சிவன்மகிழ்ந்த கோயில்பல சென்றிறைஞ்சி
மின்பரப்பஞ் சடையண்ணல் விரும்புதிருக் கண்டியு
ரன்புருக்குஞ் சிந்தையுடன் பணிந்துபுறத் தனைந்தார்கள். (கஉ௧௦)

வடகரையிற் திருவையா நெதிர்நோன்ற மலர்க்கரங்க
ருடலுருக வுன்னருக வச்சியின்மேற் குவித்தருளிக்
கடல்பரந்த தென்பெருகுங் காலிரியைக் கடந்தேறித்
தொடர்வுடைய திருவடியைத் தொழுவதற்கு நினைவுற்றார். (கஉ௧௧)

வேறு.

ஐயா நதனைக் கண்டதொழு தருளா ரூர் தமைநோக்கிச்
செய்யான் பிரியாச் சேரமான் பெருமா னருளிச் செய்கின்றார்
மையார் கண்டர் மருவுதிரு வையா நிறைஞ்ச மனமுருகி
நெயா நின்ற திவ்வாறு கடந்து பணிவோ நாமென்ன.

(சுஉஉ)

ஆறு பெருகி யிருகரையும் பொருது விசம்பி லெழுவதுபோல்
வேறு நாவா யோடங்கண் மீது செல்லா வகை யிகைப்ப
ஶீறு விளங்குந் திருமேனி சிருத்தர் பாதம் பணிந்தன்பி
ஐறு நெறியாச் செலவுநியார் தரியா தழைத்துப் பாடுவார்.

(சுஉஉ)

பரவும் பரிசென் றெடுத்தருளிப் பாடுந் திருப்பாட் டினின்றுடிவி
லரவும் புனைவார் தமையையா றுடைய வடிக னோவென்று
விரவும் வேட்கை யுடனழைத்து விளங்கும் பெருமைத் திருப்பதிக
விரவு மிசையில் வன்றொண்டர் சின்று தொழுது பாடுதலும்.

(சுஉச)

மன்றி னிறைந்து ஈடமாட வல்லார் தொல்லை யையாற்றிற்
கன்று தடையுண் டெதிரழைக்கக் கதறித் தனைக்கும் புனிற்றாப்போ
லொன்று முணர்வாற் சராசரங்க னெல்லாங் கேட்க வோலமென
சின்று மொழிந்தார் பொன்னிமா நதியு ஶீங்கி நெறிகாட்ட.

(சுஉடு)

விண்ணின் முட்டிம் பெருக்காறு மேல்பாற் பளிக்கு வெற்பென்ன
நண்ணி திறக்கக் கீழ்பாணீர் வடிந்து நடுவு நல்வழி
பண்ணிக் குளிர்த்த மணற்பரப்பக் கண்ட தொண்டர் பயின்மாரி
கண்ணிற் பொழிந்து மயிர்ப்புளகங் கலக்கக் கையஞ்சலிகுவித்தார்.

(சுஉசு)

நம்பி பாதஞ் சேரமான் பெருமான் பணிய நாவலூர்ச்
செம்பொன் றுந்தான் மணிமார்பர் சேரர் பெருமா னெதிர்வணங்கி
யும்பர் நாத ருமக்களித்த தன்றோ வென்ன வுடன்மகிழ்த்து
தம்பி ராணைப் போற்றிசைத்துத் தடங்கா வேரி நடுவண்ணந்தார்.

(சுஉ௭)

செஞ்சொற் றமிழ்கா வலர்கோனுஞ் சேரர் பிராணுச் சம்பெருமா
னெஞ்சலில்லா சிறையாற்றி னிடையே யளித்த மணல்வழியிற்
றஞ்ச முடைய பரிசனமுந் தாமு மேறித் தலைச்சென்று
பஞ்ச நதிவா ணரைப் பணிந்து விழுந்தா ரெழுந்தார் பரவினர்.

(சுஉ௮)

அங்க ணரனார் கருணையினை யாற்றா தாற்றித் திளைத்திறைஞ்சித்
தங்கள் பெருமான் நிருவருளாற் றுழந்து மீண்டுந் தடம்பொன்னிப்
பொங்கு நதியின் முன்வந்த படியே நடுவு போந்தேறத்
துங்க வரைபோ னின்றரீர் துரந்து தொடரப் பெருகியதால்.

(சுஉ௯)

ஆய செயலி னதிகயத்தைக் கண்டக் கரையி லையாறு
மேய பெருமா னருள்போற்றி வீழ்த்து தாழ்த்து மேல்பாற்போய்த்
தாய மதிவாழ் சடையார் தம் பதிகள் பிறவுந் தொழுதேத்திச்
சேய கொங்க நாடணந்தார் திருவா ரூர் சேருடன்.

(சுஉ௦)

கொங்க நாடு கடந்து போய்க் குலவு மலைநாட் டெல்லையுற
நங்கள் பெருமான் ரோமுனார் நம்பி தம்பி ரான்றோமு
ரங்க ணுடனே யணையவெழுந் தருளா சின்று ரெனும்விருப்பா
வெங்கு மர்நாட் டெள்ளவர் கெல்லா டும்திரிகொண் டின்புறுவார்.

(சுஉ௧)

பதிக னெங்குந் தோரணங்கள் பாங்க ரெங்கும் பலவனங்கள்
வதிக னெங்குந் குயிர்பந்தர் மனைக னெங்கு மகிற்புகைக்கார்
நதிக னெங்கு மலர்ப்பிறங்கன் ஞாங்க ரெங்கு மோங்குவன
நதிக னெங்கு முழவினோலி நிலங்க னெங்கும் பொலஞ்சுடர்ப்பூ.

(கசஉ)

திசைக டோறும் வரும்பெருமை யமைச்சர் சேனைப் பெருவெள்ளங்
குசைகொள் வாசி நிரைவெள்ளங் கும்ப யானை யணிவெள்ள
யிசைகொள் பண்ணும் பிழுவெள்ள மேவுந் தோற்று வெள்ளங்கண்
டசைவி லின்பப் பெருவெள்ளத் தமர்ந்து கொடுங்கோ ஞரணைந்தார்.

(கசங)

கொடுங்கோ ஞரின் மதில்வாயி லணிகோ டித்து மறுகிலுடித்
தொடுங்கோ புங்கண் டாடிகைகள் குளி நரிசா லைகெற்றி
கெடுங்கோ சுநர்க ளாடரங்கு சிரத்த மணித்தா மங்கண்மது
விடுங்கோ தைப்பூத் தாமங்க ணிரைத்து வெவ்வே றலங்கரித்து.

(கசச)

சுசுர மாத்த ரெதிர்கொள்ள நண்ணி யெண்ணி லரங்குதொறு
மசுரக் குழைமா தர்கன்பாடி யாட மணியீ தியிலணைவார்
சிகா கெடுமா ளிகையணையார் சென்று திருவஞ் சைக்களத்து
சிகரி றெண்டர் தமைக்கொண்டு புருத்தா ருதியர் கெடுத்தகையார்.

(கசடு)

இறைவர் கோயின் மணிமுன்தில் வலங்கொண் டிறைஞ்சி யெதிர்புக்கு
ஓறையங் காது லுடனிடீர்த்து பணிந்து கேர்சின் றுருநர்
முறையில் விளம்புத் திருப்பதிக முடிபு துகக்கை யென்றெடுத்துப்
பிறைகொண் முடியார் தமைப்பாடிப் பரவிப் பெருமா ஞுடன் றொழுதார்.

(கசசு)

தொழுது தினோத்துப் புறம்போத்து தோன்றப் பண்ணும் பிடிமேற்பார்
முழுது மேத்த நம்பியைமுன் போற்றிப் பின்பு தாமேறிப்
பழுதின் மணிச்சா மரைச்சிப் பைம்பொன் மணிமா ளிகையில்வரும்
பொழுது மறுகி லிருபுடைய டிடைந்தார் வாழ்த்திப் புகல்கின்றார்.

(கசஎ)

சுல்ல தோழர் நம்பெருமா டமக்கு நம்பி யிவரென்பா
ரெல்லையிலாத் தவமுன்பென் செய்தோ மிவரைத் தொழுவென்பார்
செல்வ டிளரியென் பெறுவதுந் திலம்பு காட்டுக் கெனவுரைப்பார்
சொல்லுத் தரமோ பெருமாள்செய் தொழிலைப் பாடி னொனத்தொழுவார்.

(கசஅ)

பூயும் பொரியும் பொற்றுகளும் பொழித்து பணிவார் பொருவிவிவர்
மேவும் பொன்னித் திருகாடே புலிக்குத் திலை மெனவியப்பார்
பாவந் துதிக னெம்மருங்கும் பயில வந்து மாணிகையின்
மாவந் கலிறு கொருங்குமணி வாயிற் புருத்து மருங்கிழிந்தார்.

(கசக)

சுழறிந் தறியுத் திருவடியும் கலைநா வலர்தம் பெருமானு
முழவிந் பொலியுத் திருகெடுத்தோண் முனைவர் தம்மை யுடன்கொண்டு
விழவிந் பொலியு மாணிகையில் விளங்கு சிங்கா சனத்தின்மிசை
நிழறிந் கொளிரும் பூனரை யிருத்தித் தாமு கேர்சின்று.

(கசஇ)

செம்பொந் சுசுர வாசகீர் தேவி மார்க னெடுத்தேத்த
வம்பொந் பாதந் தாம்விளக்கி யருளப் புகலு மாருநர்
தம்பொந் றுளை வாங்கியிது தகாதென் றருளத் தரணியில்வீழ்ந்
தெம்பெந் திமையாந் செய்தனவிந் கெல்லா மிசைய வேண்டுமென.

(கசஓ)

பெருமான் வேண்ட வெதிர்மறுக்க மாட்டா ரன்பர் பெருந்தகையார்
திருமா நெடுந்தோ ளுதியர்பிரான் செய்தவெல்லாம் கண்டிருந்தா
ரருமா னங்கொள் பூசனைக் ளடைவே யெல்லா மளித்ததற்பி
றொருமா மதிவெண் குடைவேந்த ருடனே யமுது செய்துவந்தார். (௧௮௨)

சேர ருடனே திருவமுது செய்த பின்பு கைகோட்டி
யார நறுமென் கலவைமான் மதச்சாந் தாடை யணிமணிப்பூ
ணீர விரைமென் மலர்ப்பணிக ளினைய முதலா யினவருக்கஞ்
சார வெடுத்து வன்றொண்டர்ச் சாத்தி மிக்க தமக்காக்கி. (௧௮௩)

பாட லாட லின்னியங்கள் பயிறன் முதலாம் பண்ணையினி
னீடு மினிய வினோதங்கள் நெருங்கு காலச் சொறுகிகழ
மாடு விரைப்பூந் தருமணஞ்செ யாரா மங்கள் வைகுவித்துக்
கூட முனைப்பா டியர்கோவைக் கொண்டு மகிழ்ந்தார் கோதையார். (௧௮௪)

வேறு.

செண்டாடுந் தொழின்மகிழவுஞ் சிறுசோற்றுப் பெருஞ்சிறப்பும்
வண்டாடு மலர்வாவி மருவியகீர் வினையாட்டிந்
தண்டாமும் மதகும்பத் தடமலைப்போர் சலமற்போர்
கண்டாரா விருப்பெய்தக் காவலனாந் காதல்செய்கான். (௧௮௫)

காவலர்தம் பெருமானுந் திருவாரூர் நகரானுந்
தேவர்பிரான் கழலொருநாண் மிகநினைந்து கிந்தையரா
யாவியையா ளுரானை மறக்கலுமா மேயென்னு
மேவியசொற் றிருப்பதிகம் பாடியே வெருவுற்றார். (௧௮௬)

திருவாரூர் தனைநினைந்து சென்றுதொழு வேனென்று
மருவார்வத் தொண்டருடன் வழிக்கொண்டு செல்பொழுதி
லொருவாநண் புள்ளருக வுடனெழுந்து கைதொழுது
பெருவான வரம்பனாந் பிரிவாற்றார் பின்செல்வார். (௧௮௭)

வன்றொண்டர் முன்னெய்தி மனமழிந்த வுணர்வினரா
யின்றமுது பிரிவாற்றே நென்செய்கேன் யானென்ன
வொன்றுகீர் வருந்தாதே யுமதுபதி யின்கணிநுந்
தன்றினாந் முனைமுருக்கி யரசாளு மெனமொழிந்தார். (௧௮௮)

ஆரூர் மொழிந்தருள வதுகேட்ட வருட்சேரர்
புரோடு விசம்பாட்சி யெனக்குமது பாதமலர்
தேருரு நெடுவீதித் திருவாரூர்க் கெழுந்தருள
நேருரு மனக்காத னீக்கவுமஞ் சுவனென்றார். (௧௮௯)

மன்னவனா ருமொழிய வன்றொண்ட ரெதிர்மொழிவா
ரென்னுயிருக் கின்னுயிரா மெழிலாரூர்ப் பெருமானை
வன்னெஞ்சக் கன்வனேன் மறந்திரேன் மதியணிந்தா
ரின்னருளா லரசளிப்பீர் நீரிருப்பீ ரெனவிறைஞ்ச. (௧௯௦)

மற்றவரும் பணிந்திசைந்தே மந்திரிக டமையழைத்துப்
பொற்புகிறை தொன்னகரி லீற்றைக்கு முன்புருந்த
நற்பெரும்பண் டாரநா னுவருக்க மானவெலாம்
பற்பலரா மாளின்மிசை யேற்றிவழிப் பண்ணுமென. (௧௯௧)

ஆங்கவரு மன்றுவரை யாயமா கியதனங்க
ளோங்கியபொ னவமணிக ளொளிர்மணிப்பூண் டிகில்வருக்க
ஞாங்கர்ரிதை விரையுறுப்பு வருக்கமுத னலஞ்சிறப்பத்
தாங்குபொதி வினைஞர்மேற் றலமலியக் கொண்டிணைந்தார். (கௌ௨)

மற்றவற்றின் பரப்பெல்லாம் வன்றொண்டர் பரிசனத்தின்
முற்படவே செலவிட்டு முனைப்பாடித் திருநாடர்
பொற்பதங்கள் பணிந்தவரைத் தொழுதெடுத்துப் புனையலங்கல்
வெற்புயர்தோ ஞறத்தழுவி விடையளித்தார் வன்றொண்டர். (கௌ௩)

ஆளுர ரவர்தமக்கு விடையருளி யங்ககன்று
காளுரு மலைநாடு கடந்தருளிக் கற்சுரமு
நீருருங் கான்யாறு டெடுங்கானும் பலகழியச்
சீருருந் திருமுருகன் பூண்டிவழிச் செல்கின்றார். (கௌ௪)

திருமுருகன் பூண்டியயற் செல்கின்ற போழ்தின்கட்
பொருவிடையார் நம்பிக்குத் தாமேபொன் கொடுப்பதலா
லொருவர்கொடுப் பக்கொள்ள வொண்ணமைக் கதுவாங்கிப்
பெருகருளாற் றுங்கொடுக்கப் பெறுவதற்கோ வதுவறியோம். (கௌ௫)

வென்றியிகு பூதங்கள் வேடர்வடி வாய்ச்சென்று
வன்றொண்டர் பண்டாரங் கவரவருள் வைத்தருள
வன்றினர் புரமொரித்தா ரருளால்வேட் டெவப்படையாய்ச்
சென்றவர்தாம் வரும்வழியி லிருபாலுஞ் செயிர்த்தெழுந்து. (கௌ௬)

லில்வாங்கி யலகம்பு விசைநாணிற் சந்தித்துக்
கொல்வோமிங் கிடும்போ மெனக்கோபத் தாற்குத்தி
யெல்லையில்பண் டாரமெலாங் கவர்ந்துகொள விரிந்தோடி
யல்லலுடன் பறியுண்டா ராளுரர் மருங்கிணைந்தார். (கௌ௭)

ஆளுரர் தம்பாலவ் வேடுவர்சென் றணையாதே
நீருருஞ் செஞ்சடையா ரருளிஞ னீங்கவவர்
சேருரார் திருமுருகன் பூண்டியினிற் சென்றெய்திப்
போருரு மழவிடையார் கோயிலுநா டிப்புக்கார். (கௌ௮)

அங்கணர்தங் கோயிலினை யஞ்சலிகூப் பித்தொழுது
மங்குலுற நீண்டதிரு வாயிலினை வந்திறைஞ்சிப்
பொங்குவிருப் புடன்புக்கு வலங்கொண்டு புனிதநதி
திங்கண்முடிச் சணிந்தவர்தந் திருமுன்பு சென்றிணைந்தார். (கௌ௯)

உருகியவன் பொடுகைகள் குவித்துவிழுந் துமைபாக
மருவியதம் பெருமான்முன் வன்றொண்டர் பாடிஞர்
வெருவுறவே டெவர்பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தி லெத்துக்கிங்
கருகிருந்தி ரெனக்கொடுகு வெஞ்சிலையஞ் சொற்பதிகம். (கௌ௧௦)

பாடியவர் பரவுதலும் பரம்பொருளா மவரருளால்
வேடுவர்தாம் பறித்தபொரு ளவையெல்லாம் விண்ணெருங்க
நீடுதிரு வாயிலின்முன் குவித்திடலு கேரிறைஞ்சி
யாமெவர் திருவருளா லப்படியே கைக்கொண்டார். (கௌ௧௧)

கைக்கொண்டு கொடுபோமக் கைவினைவர் துமையேயி
மைக்கொண்ட மிடற்றூரை வணங்கிப் பீபாய்க் கொக்கன்று
மெய்க்கொண்ட காதலினால் விரைத்தேதி மென்கரும்புஞ்
செய்க்கொண்ட சாலியுஞ்சூழ் திருவாரூர் சென்னைத்தார். (௧௭௨)

காவலர்மன் னவாரூரால் விடைகொண்ட நரபதியா
ராவியினென் றுணர்ப் புருநர் துமையினந்து
மாவலரு மலர்ச்சேலே மகோதையினின் பன்னிமலைப்
பூவலயம் பொதுக்கி யரசரிமை புரித்திருத்தார். (௧௭௩)

இக்கலைமை யுதியிப்பிர நெம்பிரான் வன்னெண்டர்
பொன்னிவள நாடகன்று மகோதையினின் மேற்புருந்து
மன்னுதிருக் கயிலையினின் மதவரைமே வெழுத்தருள
முன்னர்வயப் பரிபுகைக்குத் திருச்செழியிலின் மொழிகின்றும். (௧௭௪)

மலைமலித்த திருநாட்டி மன்னவனார் மாகடல்போற்
கிலைமலித்த கொடித்தானைச் சேரலனார் கடல்போற்றி
கிலைமலித்த மணிமாட கீண்டறகு காண்டறகு
கலைமலித்த புகழ்க்காழித் கணநாதர் திறமுறைப்பாம். (௧௭௫)

சேரமான்பெருமா லுயலார்புராண முற்றற்றம்.

கூ திருவிருத்தம் - ௩, ௧௨௭.

கணநாதநாயனர்புராணம்.

ஆழி மாசிலத் தகிலமீன் நளித்தவ டிருமலை யமுதுண்ட
வாழி ஞானசம் பத்தர்வத் தருளிய வனப்பின தனப்பல்லா
ஆழி மாகடல் வென்றத்து மித்ததுவ கினுக்கொரு முடியைய
காழி நாகரத் திருமறை யவர்தலக் காவலர் கணநாதர். (௧)

ஆய வன்பர்தா மணிமதிற் சண்பையி னமர்பெருத் திருத்தோணி
நாய னுக்குறற் திருப்பணி யாயின காளுமன் பொடிச்செய்து
மேய வத்திருத் தொண்டினில் விளங்குவார் விரும்பிவத் தணைவார்க்குத்
தாய கைத்திருத் தொண்டினி லவர்தமைத் துறைதொறும் பயிலவிப்பார். (௨)

நல்ல நத்தன வனப்பணி செய்பவர் நறுத்துணர் மலர்கொய்வோர்
பல்ப ணித்தொடை புனைபவர் கொணர் திரு மஞ்சனப் பணிக்குள்ளோ
ரல்ல நன்பக லுத்திரு வலகிட்டித் திருமெழுக் கமைப்போர்க
னெல்லையிலிவிக் கெரிப்பவர் திருமுறை யெழுதுவோர் வாசிப்போர். (௩)

இனைய பஃறிருப் பணிகளி லணைத்தவர்க் கேற்றவத் திருத்தொண்டின்
வினைவி ளக்கிட வேண்டிய குறையெலா முடித்துமே விடச்செய்தே
யனைய வத்திறம் புரிதலிற் றெண்டரை யாக்கியன் புறவாய்மை
மனைய நம்புரித் தடியவர்க் கின்புற வழிபடுத் தொழின்மிக்கார். (௪)

இப்பெ ருஞ்சிறப் பெய்திய தொண்டர்தா மேறசீர் வளர்காழி
மெய்ப்பெ ருத்திரு ஞானபோ னகர்கழன் மேவிய விருப்பாலே
முப்பெ ரும்பொழு தருச்சுனை வழிபாடு மூளுமன் பொருளாளு
மொப்பில் காதல்கூ ருளங்களி சிறத்திடவொழுதினார் வழுவாமல். (௫)

ஆன தொண்டினி லமர்த்தபே ரன்பரு மகவிடத் தினிலென்றும்
ஞான முண்டவர் புண்டர் கக்கழ லருச்சேன நலம்பெற்றுத்
தூந துங்கொன்றை முடியவர் சுடர்நெஞ்ங் கயிலைமால் வரையெய்தி
மான நற்பெருங் கணங்கட்கு நாதராம் வழித்தொண்டி னிலைபெற்றார். (சு)

உலக முய்யநஞ் சுண்டவர் தொண்டினி னுறுதிமெய் யுணர்வெய்தி
யலகி ரெண்டருக் கறிவளித் தவர்திற மவனியின் மிசையாக்கு
மலர்பெ ரும்புகழ்ப் புகலியில் வருங்கண நாதனார் கழல்வாழ்த்திக்
குலவு நீற்றுவண் கூற்றுநா னுர்திறங் கொள்கையின் மொழிகின்றும். (எ)

கணநாதநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௩, ௬௩௪.

கூற்றுநாயனாப்புராணம்.

துன்னார் முனை டோன்வலியால் வென்று குலப் பட்டையார்
நன்னு மத்தர் திருநாவி னுளு நலிலு நலிக்கார்
பன்னு ளீச னடியார்தம் பாதம் பரவிப் பணித்தேத்தி
முன்னு கியநற் நிருத்தொண்டின் முயன்றார் களத்தை முதல்வனார். (க)

அருளின் வலியா லரசொதுங்க வவனி யெல்லா மடிப்படுப்பார்
பொருளின் முடியு காண்பரிய வகையாற் பொலிவித் திகல்சிறக்க
மருளுங் களிது பாப்புரவி மணித்தேர் படைஞர் முதன்மாத்நார்
வெருளுங் கருவி நான்குசிறை வீரச் செருக்கின் மேலானார். (உ)

வென்றி வினையின் நீக்கூர வேத்தர் முனைகள் பலமுருக்கிச்
சென்று தும்பைத் துறைமுடித்துஞ் செருவில் வாகைத் திறங்கெழுமி
மன்றன் மாலே மிலைத்தவர்தம் வளநா டெல்லாங் கவர்துமுடி
யொன்று மொழிய வரசர்திரு வெல்லா முடைய ராயினார். (ங)

மல்லன் ஞாலம் புரக்கின்றார் மணிமாமவுலி புனைவதற்குத்
தில்லை வாழந் தணர்தம்மை வேண்ட வவருஞ் செம்பியர்தர்
தொல்லை நீடுங் குலமுதலோர்க் கன்றிச் சூட்டோ முடியென்று
நல்கா ராகிச் சேரலன்றன் மலைநா டினைய நண்ணுவார். (சு)

ஒருமை யுரிமைத் தில்லைவாழந் தணர்க டம்பி லொருகுடியைப்
பெருமை முடியை யருமைபுரி காவல் பேணும் படியிருத்தி
யிருமை மரபுந் தூயவர்தாஞ் சேரர் நாட்டி லெய்தியபின்
வருமை யுறவான் மனந்தளர்த்து மன்று ளாடுங் கழல்பணிவார். (ஐ)

அற்றை நாளி லிரவின் க ணடியேன் நனக்கு முடியாகப்
பெற்ற பேறு மலர்ப்பாதம் பெறவே வேண்டு மென்பரவும்
பற்று விடாது துயில்வோர்க்குக் கனவிற் பாத மலரளிக்க
வுற்ற வருளா லவைதாங்கி யுலக மெல்லாந் தனிபுரந்தார். (க)

அம்பொ னீடு மம்பலத்து ளாரா வழுதத் திருநடஞ்செய்
தம்பி ரானார் புலியின்மகிழ் கோயி லெல்லாந் தனித்தனியே
யிம்பர் ஞாலங் களிகூர வெய்தும் பெரும்பூ சனையியற்றி
யும்பர் மகிழ வரசளித்தே யுமையாள் கணவ னடிச்சேரந்தார். (எ)

௪௭௮ பொய்யடிமையில்லாதபுலவர் புராணம்.

காதற் பெருமைத் தொண்டினிலேக் கடல்குழ் வையங் காத்தளித்துக்
கோதங் ககல முயல்களந்தைக் கூற்ற னூர்தங் கழல்வணங்கி
நாத மறைநர் தளித்தாரை நடைதூற் பாலி னவின்னேத்தும்
போத மருவிப் பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர் செயல்புகல்வாம்.

(அ)

தேனுங் குழலும் பிழைத்ததிரு மொழியான் புலவி தீர்க்கமதி
தானும் பணியும் பகைதீர்க்குஞ் சடையார் தூது தருந்திருநாட்
கூனும் குருநீர் தீர்த்தேவல் கொள்வார் குலவு மலர்ப்பாதம்
யானும் பரவித் தீர்க்கின்றே னேழு பிறப்பின் முடங்குகூன்.

(க)

கூற்றுவநாயனர்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௧௪௩.

வார்கொண்டவனமுலையாள் சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

எ ட் ட ா வ து

பொய்யடிமையில்லாத புலவர் சருக்கம்.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர் புராணம்.

செய்புணிகழ் செற்றெளிவுஞ் செவ்வியதூல் பலநோக்கு
மெய்புணர்வின் பயனிதுவே யெனத்துணிந்து விளங்கியொளிர்
மையணிபுங் கண்டத்தார் மலரடிக்கே யாளானார்
பொய்யடிமை யில்லாத புலவரெனப் புகழ்மிக்கார்.

(க)

பொற்பமைந்த வரவாரும் புரிசடையார் தமையல்லாத்
சொற்வதங்கள் வாய்திறவாத் தொண்டெந்நித் தலைநின்ற
பெற்றியினின் மெய்யடிமை யுடையாராம் பெரும்புலவர்
மற்றவர்தம் பெருமையா ரறிந்துரைக்க வல்லார்கள்.

(உ)

ஆங்கவர் த மடியிணைக டலைமேற்கொண் டவனியெலார்
தாங்கியவெண் குடைவளவர் குலஞ்செய்த தவமனையா
ரோங்கிவனர் திருத்தொண்டி னுண்மைபுணர் செயல்புரிந்த
பூங்கழலார் புகழ்ச்சோழர் திருத்தொண்டு புகல்கின்றும்.

(உ)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர் புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௧௪௪.

புகழ்ச்சோழநாயனாற்புராணம்.

ருலகிரியின் கொடுமுடிமேற் கொடிவேங்கைக் குறியெழுதி
நிலவுதரு மதிக்குடைக்கீழ் நெடுநிலங்காத் தினிதளிக்கு
மலர்புகழ்வண் டமிழ்ச்சோழர் வளநாட்டு மாமுது
ருலகில்வள, ரணிக்கெல்லா முள்ளுறையூ ராமுறையூர்.

(க)

அளவில்பெரும் புகழ்நகர மதனிலணி மணிவிளக்கு
மிளவெயிலின் சுடர்ப்படலை யிரவொழிய வெறிப்பனவாய்க்
கிளரொளிகேர் நெடுவானப் பேர்யாற்றுக் கொடிகெழுமும்
வளரொளிமா ளிகைநிரைகண் மருங்குடைய மறுகெல்லாம்.

(உ)

நாகதலத் தும்பிலத்து நானிலத்து நலஞ்சிறந்த
போகமனைத் தினுக்குறுப்பாம் பொருவிற்த வளத்தினவாய்
மாகநிறைந் திடமலிந்த வரம்பில்பல பொருள்பிறங்கு
மாகரமொத் துளவளவி லாவணவீ திகளெல்லாம்.

(ங)

பார்நனைய மதம்பொழிந்து பணிவிசம்பு கொளமுழங்கும்
போர்முகவெங் கறையடியும் புடையினமென் றடையவருஞ்
சோர்மழையின் விமெதத்துச் சுடருநெடு மின்னோடைக்
கார்முகிலும் பலதெரியா களிற்றுநிரைக் களமெல்லாம்.

(ச)

படுமணியும் பரிச்செருக்கு மொலிகிளரப் பயில்புரவி
நெடுநிரைமுன் புல்லுண்வாய் நீர்த்தரங்க நுரைநிவப்ப
விடுசுடர்மெய் யுறையடுக்கன் முகில்படிய விளங்குதலாற்
நெடுகடல்க ளினையபல துரங்கசா லைகளெல்லாம்.

(இ)

துளைக்கையைரா வதக்களிற்றுத் துரங்கவர சுந்திரவும்
விளைத்தவழு துந்தருவும் விழுமணியுங் கொடுபொத
வுளைத்தகட விவற்றொன்று பெறவேண்டி யும்பொரு
வளைத்ததுபோன் றுளதங்கண் மதில்குழந்த மலர்க்கிடங்கு.

(ஈ)

காரேறுங் கோபுரங்கள் கதிரேறு மலர்ச்சோலை
தேரேறு மணிவீதி திசையேறும் வசையிலணி
வாரேறு முலைமடவார் மருங்கேறு மலர்க்கணையொண்
பாரேறும் புகழுறந்தைப் பதியின்வனம் பகர்வரிதால்.

(ஐ)

அந்நகரிற் பாரளிக்கு மடலரச ராகின்றார்
மன்னுதிருத் தில்லைநகர் மணிவீதி யணிவிளக்குஞ்
சென்னிகீ டனபாயன் நிருக்குலத்து வழிமுதலோர்
பொன்னிநதிப் புரவலனாற் புகழ்ச்சோழ ரெனப்பொலிவார்.

(அ)

ஒருகுடைக்கீழ் மண்மகளை யுரிமையினின் மணம்புணர்ந்து
பருவரைத்தோள் வென்றியினுற் பார்மன்னர் பணிகேட்பத்
திருமலர்த்தம் பேருலகு செங்கோலின் முறைநிற்ப
வருமறைச்சை வந்தழைப்ப வரசுளிக்கு மந்நாளில்.

(ஆ)

பிறைவளருஞ் செஞ்சுடையார் பேணுசிவா லயமெல்லா
நிறைபெரும்பு சீனவிளங்க நீடுதிருத் தொண்டர்நமைக்
குறையிசந்து வேண்டவன குறிப்பின்வழி கொடுத்தருளி
முறைபுரிந்து திருநீற்று முதனெறியே பாலிப்பார்.

(க0)

அங்கணினி துறைபுரா ளரசிதைஞ்ச வீற்றிருந்து
கொங்கரொடு குடபுலத்துக் கோமன்னர் திறைகாணத்
தங்கன்குல மரபின்முதற் றனிநகராங் கருவூரின்
மங்களநா ளரசரிமைச் சுற்றமுடன் வந்தணைந்தார். (கக)

வந்துமணி மதிந்கருவூர் மருங்கணைவார் வானவர்கு
ழிந்திரன்வந் தமர்ப்புரி யெய்துவா னெனவெய்திச்
சின்னதகவி கூர்ந்தரனார் மகிழ்திருவா னிலைக்கோயின்
முத்துறவந் தணைந்திறைஞ்சி மொய்யொளிமா னிகைபுகுந்தார். (கஉ)

மாளிகைமுன் னத்தாணி மண்டபத்தின் மணிபுனைபொற்
கோளரியா சனத்திருந்து குடபுலமன் னவர்கொணர்ந்த
வோளிகெடுங் களிற்றினணி யுலப்பில்பரி துலைக்கனக
கீரிடைவில் லிலகுமணி முதலிறைபுந் திறைதகண்டார். (கங)

திறைகொணர்ந்த வாசர்க்குச் செயலுரிமைத் தொழிலருளி
முறைபுரியத் தனித்திகிரி முறைசில்லா முறைரச
ருறையாண் முனவாகிற் தெரித்துரைப் பரென ணர்வு
ஈறைமதிநீ டமைச்சர்க்கு பொழிந்தருளி சிகழுகான். (கச)

சென்றுசுவ கடியார் கொணர்ச்சிறப்பன் றித்தாம
மன்றுசுத றங்கலிற்றை யறவெறித்து பாகரையும்
கொன்றவெறி பத்தரெதி மென்னைபுங்கொன் றருளுமென
வென்றிவடி வான்கொடுத்தத் திருத்தொண்டின் மிகச்சிறத்தார். (கரு)

விளங்குதிரு மதிக்குடைக்கிற் வீற்றிருந்து பாபர்க்குச்
துளங்கொணீண் முடியர்க்குத் தொன்முறைமை தெரியமைச்ச
ரனத்திறை முறைகொணரா வரசனுள னெருவெனென
வுளங்கொள்ளும் வகையுடைப்ப ஆறுவியப்பான் முறுவலிப்பார். (கசு)

ஆங்கவன்யா ரென்றருள வதிகனவ னாணித்தாக
நீவாங்கெயில்குத் தம்பரணத் துள்ளுறையா னெனவுரைப்ப
வீங்குநாமக் கெதிரிந்து மரணுளதோ படையெழுச்சப்
பாங்காணத் துகளாகப் பற்றறுப்பி ரெனப்பகர்த்தார். (கங)

ஆடல்வளவ னுணையினு லமைச்சர்களும் புறம்போத்து
கடலினைய செடும்படையைக் கைவகுத்து மேற்செல்வார்
படர்வனமு கெடுங்கிரியும் பயிலரணும் பொடியாக
மிடலுடைநாற் கருவியுற வெஞ்சுமர மிகவிளைத்தார். (கஅ)

வளவனார் பெருஞ்சேனை வஞ்சிமலர் மிலைத்தேற்ப
வளவிலர ணக்குறும்பி லதிகர்கோ னடற்படையு
முளநிறைவெஞ் சினந்திருகி யுயர்காஞ்சி மலைத்தேற்பக்
கிளர்கடல்க் கிரண்டென்ன விருபடையுங் கிடைத்தனவால். (கக)

உவயு.

கயமொடு கயமெதிர் குத்தின, வயமுட னயமுனை முட்டின
வயவரும் வயவரு முற்றனர், வியனமர் ஆயலிடை மிக்கதே. (உ1)

புகழ்ச்சோழநாயனாபுராணம்.

ச.அ.க

மலையொடு மலைகண் மலைந்தென, வலைமத வறவி கொழிப்பொடு
சிலையினர் விசையின் மிசைத்தெறு, கொலைமத கரிசொலை புற்றவே.

(உச)

வேறு.

சூறை மாருத மொத்தெதி, ரோறு பாய்பரி வித்தகர்
வேறு வேறு தலைப்பெய்து, சீறி யாவி செகுத்தனர்.

(உஉ)

மண்டு போரின் மலைப்பவர், துண்ட மாயிட வுற்றெதிர்
கண்ட ராவி கழித்தன, நுண்ட சோறு கழிக்கவே.

(உ௩)

வீடி னாருட லிற்பொழி, நீடு வார்புரு திப்புன
லோடும் யாறென வொத்தது, தோடு போல்வ பிணக்குவை.

(உ௪)

வானி லாவு கருங்கொடி, மேனி லாவு பருந்தின
மேனை நீர்கழு கிண்குல, மான ஆனெ டெழுந்தவே.

(உ௫)

வேறு.

வரிவிற்கதை சக்கர முற்கரம்வான்
சுரிகைப்படை சத்தி கழுக்கடைவே
லெரிமுத்தலை கப்பண மெற்பயில்கோன்
முரிவுற்றன துற்றன மொய்க்களமே.

(உ௬)

வடிவேலதி கன்படை மானவரைக்
கடிசூழா ணக்கண வாய்சிரவிக்
கொடிமாமதி நீடு குறும்பொறையூர்
முடிநேரிய னாற்படை முற்றியதே.

(உ௭)

முற்றும்பொரு சேனை முனைத்தலையிற்
கற்றிண்புரி சைப்பதி கட்டழியப்
பற்றுந்துறை நொச்சி பரிந்துடையச்
சுற்றும்படை வீரர் துணித்தனரே.

(உ௮)

மாறுற்ற விறற்படை வாளதிக
ஊறுற்ற பெரும்படை தூழில்படப்
பாறுற்ற வெயிற்பதி பற்றறவிட்
டேறுற் றனனோடி யிருஞ்சரமே.

(உ௯)

அதிகன்படை போர்பொரு தற்றதலைப்
பொதியின்குவை யெண்ணில போயினபி
னிதியின்குவை மங்கையர் நீன்பரிமா
வெதிருங்கரி பற்றின ரெண்ணிலரே.

(உ௧௦)

அரண்முற்றி யெறிந்த வமைச்சர்கடா
யிரணத்தொழில் விட்டெயில் சூழ்கருஆர்
முாணுற்ற சிறப்பொடு முன்னினர்நீ
டாணித்தலை வன்கழல் சார்வுறவே.

(உ௧௧)

மன்னுங்கரு ஆர்க்கர் வாயிலின்வாய்
முன்வந்த கருத்தலை மொய்குவைதான்
மின்னுஞ்சுடர் மாமுடி வேல்வனவன்
றன்முன்பு கொணர்ந்தனர் தாண்புனோர்.

(உ௧௨)

மண்ணுக்குயி ராமெனு மன்னவனு
ரெண்ணிற்பெரு ருந்தலை யாவையினு
நண்ணிக்கொண ருந்தலை யொன்றினடுக்
கண்ணுற்றதொர் புன்சடை கண்டனரே.

(௩௩)

வேறு.

கண்டபொழு தேடுங்கி மனங்கலங்கிக் கைதொழுது
கொண்டபெரும் பயத்தினுடன் குறித்தெதிர்சென் றதுகொணர்ந்த
நின்றுறலோன் கைத்தலையிற் சடைதெரியப் பார்த்தருளிப்
புண்டரிகத் திருக்கண்ணீர் பொழிந்திழியப் புரவலனார்.

(௩௪)

முரசடைத்தின் படைகொடுபோய் முதலமைச்சர் முனைமுருக்கி
புரைசிறக்கும் புகழ்வென்றி யொன்றொழிய வொன்றாமற்
நிரைசரித்த கடலுவகிற் றிருநீற்றி னெறிபுரந்தியா
னரசளித்த படிசால் வழகிதென வழிந்தயர்வார்.

(௩௫)

தார்தாங்கிக் கடன்முடித்த சடைதாங்குந் திருமுடியார்
நீர்தாங்குஞ் சடைப்பெருமா னெறிதாங்கண் டவரானார்
சீர்தாங்கு யிவர்வேணிச் சிரந்தாங்கி வரக்கண்டும்
பார்தாங்க விருத்தேனோ பழிதாங்கு வேனென்றார்.

(௩௬)

என்றருளிச் செய்தருளி யிதற்கிசையும் படிதுணிவார்
நின்றநெறி யமைச்சர்க்கு நீணிலங்காத் தரசளித்து
மன்றினடம் புரிவார்தம் வழித்தொண்டின் வழிகிற்ப
வென்றிமுடி யென்குமரன் றிணப்புனைவீ ரெனவிதித்தார்.

(௩௭)

அம்மாற்றங் கேட்டழிபு மமைச்சரைபு யிடரசுற்றிக்
கைம்மாற்றுஞ் செயறாமே கடனாற்றுங் கருத்துடையார்
செம்மார்க்கக் தலைவின் று செத்திழுன் வளர்ப்பித்துப்
பொய்மாற்றுந் திருநீற்றுப் புண்கோலத் தினிற்பொலிந்தார்.

(௩௮)

கண்டசடைச் சிரத்தினையோர் கனகமணிக் கலத்தேந்திக்
கொண்டுதிரு முடித்தாங்கிக் குலவுமெரி வலங்கொள்வா
ரண்டிரான் றிருநாமத் தஞ்செழுத்து மெடுத்தோதி
மண்டுதழற் பிழம்பினிடை மகிழ்ந்தருளி புன்புக்கார்.

(௩௯)

புக்கபொழு தலர்மாரி புலிநிறையப் பொழிந்திழிய
யிக்கபெரு மங்கலனா ரியம்விசும்பின் முழக்கெடுப்பச்
செக்கர்கெடுஞ் சடைமுடியார் சிலம்பலம்பு சேவடியி
னக்கருணைத் திருநிழற் று மாராமை யமர்ந்திருந்தார்.

(௪௦)

முரசங்கொன் கடற்றூணு மூவேந்தர் தங்களின்முன்
பிரசங்கொ ணுறந்தொடையற் புகழ்ச்சோழர் பெருமையினைப்
பரசுக்குற் றேவலினு லவர்பாதம் பணித்தேத்தி
நரசிங்க முனையத்திற் றாமறிந்த படிபுரைப்பாம்.

(௪௧)

புகழ்ச்சோழநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

௩ திருவிருத்தம் - ௩,௧௮௭.

நரசிங்கமுனையரையநாயனாற்புராணம்.

கோடாத நெறிவிளங்குங் குலமரபி னரசளித்து
மாடாக மணிகண்டர் திருநீறே மனங்கொள்வார்
தேடாத பெருவளத்திற் சிறந்ததிரு முனைப்பாடி
நாடானுங் காவலனாந் நரசிங்க முனையரையர்.

(௧)

இம்முனையர் பெருந்தகையா நிருந்தரசு புரந்துபோய்த்
தெம்முனைகள் பலகடந்து தீங்குநெறி பாங்ககல
மும்முனைநீ ளிலைச்சுல முதற்படையார் தொண்டிபுரி
யம்முனைவ ரடியடைவே யரும்பெரும்பே றென வடைவார்.

(௨)

சினவிடையார் கோயிறொறுந் திருச்செல்வம் பெருக்குநெறி
யனவிடையா ருயிர் துறக்க வருமெனினு மவைகாத்து
மனவிடையா மைத்தொடைய லணிமார்பர் வழித்தொண்டு
கனவிடையா கிலும்வழுவாக் கடனாற்றிச் செல்கின்றார்.

(௩)

ஆறணிந்த சடைமுடியார்க் காதிரைநா டொறுமென்றும்
வேறுசிறை வழிபாடி விளங்கியபூ சனைமேலி
நீறணிபுந் தொண்டரணைந் தார்க்கெல்லா நிகழ்பசும்பொ
னாறுகுறை யாமலளித் தின்னமுது நுகர்லிப்பார்.

(௪)

ஆனசெயன் முறைபுரிவா ரொருதிருவா திரைநாளின்
மேன்மைநெறித் தொண்டர்க்கு விளங்கியபொன் னிடும்பொழுதின்
மானநிலை யழிதன்மை வருங்காமக் குறிமலர்ந்த
ஆனநிகழ் மேனியரா யொருவாரீ றணிந்தனைந்தார்.

(௫)

மற்றவர்தம் வடிவிருந்த படிகண்டு மருங்குள்ளா
ருற்றவிகழ்ச் சியராக வொதுங்குவார் தமைக்கண்டு
கொற்றவன ரெதிர்சென்று கைகுவித்துக் கொடுபோந்தப்
பெற்றியினாந் தமைமிகவுங் கொண்டாடிப் பேணுவார்.

(௬)

சீலமல ரேயெனினுந் திருநீறு சேர்ந்தாரை
ஞாலமிகழ்ந் தருநாக நண்ணும லெண்ணுவார்
பாலணைந்தார் தமக்களித்த படியிரட்டிப் பொன்கொடுத்து
மேலவரைத் தொழுதனிய மொழிவிளம்பி விடைகொடுத்தார்.

(௭)

இவ்வகையே திருத்தொண்டி னருமைநெறி யெந்நாளாந்
செவ்வியவன் பினிலாற்றித் திருந்தியசின் தையராசிப்
பைவளர்வா ளரவணிந்தார் பாதமலர் நிழற்சேர்ந்து
மெய்வகைய வழியன்பின் மீளாத நிலைபெற்றார்.

(௮)

விடநாக மணிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டு விளைந்தநிலை
புடனாக நரசிங்க முனையர்பிரான் கழலேத்தித்
தடநாக மதஞ்சொரியத் தனஞ்சொரியுங் கலஞ்சேருங்
கடனாகை யதிபத்தர் கடனாகைக் கவினுரைப்பாம்.

(௯)

நரசிங்கமுனையரையநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩,௧௧௬.

அதிபத்தநாயனாப்புராணம்.

மன்னி நீடிய செங்கதி ரவன்வழி மரபிற்
 ரென்மை யாமுதற் சோழர்தற் திருக்குலத் துரிமைப்
 பொன்னி நாடுநுங் கற்பகப் பூங்கொடி மலர்போ
 னன்மை சான்றது நாகபட் டணத்திரு நகரம். (க)

தாம நித்திலக் கோவைகள் சரிந்திடச் சரிந்த
 தேம லர்க்குமுன் மாதர்பந் தாடுதெற் றிகள்குழ்
 காமர் பொற்சுடர் மாளிகை கருங்கடன் முகந்த
 மாமு கிற்குல மலையென வேறுவ மருங்கு. (உ)

பெருமை யிற்செறி பேரொலி பிறங்கலி னிறைந்து
 திரும கட்டுவாழ் சேர்விட மாதலில் யாவுந்
 தருத லிற்கட றன்னினும் பெரிதெனத் திரைபோற்
 கரிப ரித்தொகை மணிதுகில் சொரிவதாங் கலத்தால். (ஃ)

நீடுதொல்புகழ் நிலம்பதி னெட்டினு சிறைந்த
 யீடு தங்கிய பலபொருண் மார்தர்கள் பெருகிக்
 கோடி நீடனக் குடிபுடன் குவலயங் காணு
 மாடி மண்டலம் போல்வதங் வணிகிளர் மூதூர். (ச)

அந்நெடுந்திரு நகர்மருங் கலைகடல் விளிம்பிற்
 பன்னெ டுந்திரை நுரைதவழ் பாங்கரின் ஞாய்கர்
 மன்னு தொன்மையின் வலைவளத் துணவினின் மலிந்த
 தன்மை வாழ்குடி யிடைந்தது தடநுளைப் பாடி. (ஈ)

புயல ளப்பில வெனவலை புறம்பனை குரம்பை
 யயல ளப்பன மீன்விலைப் பசும்பொளி னடுக்கல்
 வியல ளக்கரில் விடுந்தியில் வாழ்நர்கள் கொணர்ந்த
 கயல ளப்பன பரத்தியர் கருநெய்க் கண்கள். (ஐ)

உணங்கன் மீன்கவர் வுறநசைக் குருகுட னணைந்த
 கணங்கொ ளோதிமங் கருஞ்சினைப் புன்னையங் காண
 லணங்கு நுண்ணிடை நுளைச்சிய ரசைநடைக் கழிந்து
 மணங்கொன் கொம்பரின் மருங்குசின் நிழியல மருளும். (எ)

வலைநெ டுந்தொண்டர் வலம்புடை வலிப்பவ ரொலியும்
 விலைப கர்ந்துமீன் குவைகொடுப் பவர்விளி யொலியுந்
 தலைந் தந்தவென் வளைசொரி பவர்தழங் கொலியு
 மலைநெ டுங்கட லதிரொலிக் கெதிரொலி யனைய. (அ)

அனைய தாகிய வந்நுளைப் பாடியி லமர்ந்து
 மனைவ ளம்பொலி நுனையர்தங் குலத்தினில் வந்தார்
 புனையி ளம்பிறை முடியவ ரடித்தொண்டு புரியும்
 வினைவி ளங்கிய வதிபத்த ரெனநிகழ் மேலோர். (ஐ)

ஆங்க வன்பர்தா நுனையர்தந் தலைவரா யவர்க்
 ளோங்கு தெண்டிரைக் கடலிடைப் பலபட வியக்கிப்
 பாக்ரு சூழ்வலை வளைத்துமீன் படுத்தமுன் குவிக்கு
 மோங்கு பல்குவை புலப்பில வுணையா புயர்வார். (ஓ)

முட்டின் மீன்கொலைத் தொழில்வளத் தவர்வலை முகந்து
பட்ட மீன்களி லொருதலை மீன்படுங் தோறு
நட்ட மாடிய நம்பருக் கெனநளிர் முந்நீர்
விட்டு வந்தனர் விடாதவன் புடனென்றும் விருப்பால்.

(கக)

மாகு சேர்வலை நாளொன்றின் மீனென்று வரினு
மேக நாயகர் தங்கழற் கெனவிடு மியல்பா
லாகு நாள்களி லனேகநா ளுடுத்தொரு மீனே
மேக நீர்படி வேலையிற் படவிட்டு வந்தார்.

(கஉ)

மீன்வி லைப்பெரு குணவினின் மிகுபெருஞ் செல்வந்
தான்ம றுத்தலி னுணவின்றி யருங்கிளை சாம்பும்
பான்மை பற்றியும் வருந்தலந் பட்டமீ னென்று
மான்ம றிக்கரத் தவர்கழற் கெனவிட்டு மகிழ்ந்தார்.

(கங)

சால நாள்களிப் படிவரத் தாழுண வயர்த்துத்
கோல் மேனியுந் தளரவுந் தந்தொழில் குறையாச
சில மேதலை நின்றவர் தந்திறந் தெரிந்தே
யால முண்டவர் தொண்டரன் பெனுமமு துண்பார்.

(கச)

ஆன நாளொன்றி லவ்வொரு மீனும்ங் கொழித்துத்
தூரி நப்பசங் கனகநற் சுடர்நவ மணியான்
மீனு றுப்புற வமைத்துல கடங்கலும் விலையாம்
பான்மை யற்புதப் படியதொன் றிடுவலைப் படுத்தார்.

(கடு)

வாங்கு நீள்வலை யலைகடற் கரையில்வந் தேற
வோங்கு செஞ்சுட ருதித்தென வுலகெலாம் வியப்பத்
தாங்கு பேரொளி தழைத்திடக் காண்டலு மெடுத்துப்
பாங்கு நின்றவர் மீனென்று படுத்தன மென்றார்.

(கசு)

என்று மற்றுளோ ரியம்பவு மேறுசீர்த் தொண்டர்
பொன் றிரட்சுடர் நவமணி பொலிந்தமீ னுறுப்பா
மொன்று மற்றிது வெண்ணையா ஞுடையவர்க் காகுஞ்
சென்று பொற்கழல் சேர்கெனத் திரையொடுந் திரித்தார்.

(கஎ)

அகில லோகமும் பொருண்முதற் ருமெனு மளவிற்
புகலு மப்பெரும் பற்றினப் புரையற வெறிந்த
விசுவின் மெய்த்திருத் தொண்டர்முன் னிறைவர்தாம் விடைமேன்
முகில் விசும்பிடை யணைந்தனர் பொழிந்தனர் முகைப்பூ.

(கஅ)

பஞ்ச நாதமு மெழுந்தன வதிபத்தர் பணிந்தே
யஞ்ச லிக்கரஞ் சிரமிசை யணைத்துநின் றவரை
நஞ்ச வாண்மணி மிடற்றவர் சிவலோக நண்ணித்
தஞ்சி நப்புடை யடியர்ப்பாய் குறத்தலை யளித்தார்.

(கக,

தம்ம தம்புரி மாபினிற் தரும்பெருந் தொண்டு
மெய்ம்மையேபுரி யதிபத்தர் வினக்குதான் வணங்கி
மும்மை யாகிய புவனங்கண் முறைமையிற் போற்றுஞ்
செம்மை நீதியார் கலிக்கம்பர் திருத்தொண்டு பகர்வாம்.

(20)

அதிபத்தநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,0௧௬.

கலிக்கம்பநாயனாபுராணம்.

உரிமை யொழுக்கத் தலைகின்ற ஷயர்தொன் மாபி னீடுமனைத்
தரும் நெறியால் வாழ்குடி கடழைத்து வளருந் தன்மையதாய்
வருமஞ் சிறையு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த வளம்புறவிற்
பெருமை புலகு பெறவினங்கு மேல்பாற் பெண்ணு கடமுனார்.

(௧)

மற்றப் பதியி னிடைவாழும் வணிகர் குலத்து வந்துதித்தார்
கற்றைச் சடையார் கழற்காத லுடனே வளர்ந்த கருத்துடையா
ரற்றைக் கன்று னுங்காணை மாடத் தமர்ந்தா ரடித்தொண்டு
பற்றிப் பணிசெய் கலிக்கம்ப சென்பார் மற்றோர் பற்றில்லார்.

(2)

ஆன வன்பர் தாமென்று மாளு ரன்பர்க் கழுதுசெய
மேன்மை வினங்கு போனகமும் விரும்பு கறிநெய் தயிர்நீம்பா
நேனி னினிய கனிகட்டி திருந்த வழுது செய்வித்தே
யேனை சிதியம் வேண்டுவன வெல்லா மின்ப முறவளிப்பார்.

(3)

அன்ன வகையார் திருத்தொண்டு புரிபு னாளி லங்கொருநான்
மன்னு மனையி லமுதுசெய வந்த தொண்டர் தமையெல்லார்
தொன்மை முறைமை யமுதுசெயத் தொடங்கு விப்பா ரவர்தம்மை
முன்ன ரழைத்துத் திருவடி கெல்லாம் வினக்க முயல்கின்றார்.

(4)

திருந்து மனையார் மனையெல்லார் திகழ வினக்கிப் போனகமும்
பொருந்து சுவையிற் கறியமுதம் புனிதத் தண்ணீ ருடன்மற்று
மருந்து மியல்பி னுன்னனவு மமைத்துக் காக நீரளிக்க
விரும்புங் கணவர் பெருந்தவர்தா எல்லாம் வினக்கும் பொழுதின்கண்.

(5)

முன்பு தமக்குத் தொழில்செய்புந் தமரா யேவன் முனிந்துபோ
பென்பு மரவு மணிந்தபிரா னடியா ராகி யங்கெய்து
மன்ப ருடனே திருவேடர் தாங்கி யணைந்தா சொருவர்தாம்
பின்பு வந்து தோன்றவவர் பாதம் வினக்கும் பெருந்தகையார்.

(6)

கையா லவர்த மடிபிடிக்கக் காதன்மனையார் முன்பேவல்
செய்யா தகன்ற தம்போலு மென்று தேரும் பொழுதுமலர்
பொய்யார் வாசக் காகரீர் வார்க்க முட்ட முதற்றெண்டர்
மையார் கூந்தன் மனையாசைப் பார்த்து மனத்துட் கருதுவார்.

(7)

வெறித்தன் கொன்றை முடியார்த மடியா ரிவர்முன் மேவுகிலை
குறித்து வெங்கி நீர்வாரா தொழிந்தா னென்று மனங்கொண்டு
மறித்து கோக்கார் வடிவாண வாங்கிக் காகம் வாங்கிக்கை
தறித்துக் காக நீரெடுத்துத் தாமே பவர்தன் வினக்கினார்.

(8)

விளக்கி யமுது செய்வதற்கு வேண்டு வனதா மேசெய்து
துளக்கில் சிந்தை யுடன் ரெண்டர் தம்மை யமுது செய்வித்தா
ரளப்பில் பெருமை யவர்பின்னு மடுத்த தொண்டின் வழிநின்ற
களத்தி னஞ்ச மணிந்தவர்தா ணிழந்தீ முடியா ருடன்கலந்தார்.

(க)

ஓத மலிரீர் விடமுண்டா ரடியார் வேட மென்றுணரா
மாத ரார்கை தடிந்தகலிக் கம்பர் மலர்ச்சே வடிவணங்கிப்
பூத நாதர் திருத்தொண்டு புரிந்து புவனங் களிற்பொலிந்த
காத லன்பர் கலிரீதி யார்தம் பெருமை கட்டுரைப்பாம்.

(சு)

கலிக்கம்பநாயனாபுராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௪, ௦௨௬.

கலியநாயனாபுராணம்.

பேருலகி லோங்குபுகழ்ப் பெருந்தொண்டை நன்னாட்டு
நீருலவுஞ் சடைக்கற்றை நிருத்தர்திருப் பதியாகுங்
காருலவு மலர்ச்சோலைக் கன்னிமதில் புடைகுழந்து
தேருலவு நெடுவீதி சிறந்ததிரு வொற்றியூர்.

(க)

பீடுகெழும் பெருந்தெருவும் புத்தருடன் பீலியமண்
வேடமுடை யவர்பொருள்போ லாகாச வெளிமறைக்கு
மாடுகொடி மணிநெடுமா ளிகைநிறைக ளிலைகமுகின்
காடனைய கடல்படப்பை யெனவிளங்குங் கவின்காட்டும்.

(உ)

பன்னுதிரு பதிகவிசைப் பாட்டோவா மண்டபங்க்
என்னுடை மடவார்க ளாட்டோவா வணியரங்கு
பன்முறைநா ரியமுழங்கு விழுவோவா பயில்வீதி
செந்நெலடி சிற்பிறங்க லுணவோவா திருமடங்கள்.

(உ)

கெழுமலர்மா தவிபுன்னை கிளோளுழ றனையவிழுங்
கொழுமுகைய சண்பங்கள் குளர்செருந்தி வளர்க்கை
முழுமணமே முந்நீருங் கமழமலர் முருகுயிர்க்குஞ்
செழுநிலவின் றுகளினைய மணற்பரப்புந் திருப்பரப்பு.

(ச)

எயிலணைபு முகின்முழக்கு மெறிதிரைவே லையின்முழக்கும்
பயிறுபல் வியமுழக்கு முறைதெரியாப் பதியதனுள்
வெயிலணிபன் மணிமுதலாம் விழுப்பொருளா வனவிளக்குந்
தயிலவினைத் தொழின்மரபிற் சக்கரப்பா டித்தெருவு.

(இ)

அக்குலத்தின் செய்தவத்தா லவனிமிசை யவதரித்தார்
யிக்பெருஞ் செய்வத்து மீக்கூர விளங்கினார்
தக்கபுகழ்க் கலியனா ரொணுநாமந் தலைநின்றார்
முக்கணிறை வர்க்குரிமைத் திருத்தொண்டி னெறிமுயல்வார்.

(ஈ)

எல்லையில்பல் கோடிதனத் திறைவரா யிப்படித்தாஞ்
செல்வநெறிப் பயனறிந்து திருவொற்றி யூரமர்ந்த
கொல்லைமு லிடையார்தங் கோயிலினுள் ளும்புறம்பு
மல்லுநெடும பகலுயிடுந் திருவிளக்கி னணிவினைத்தார்.

(ஏ)

எண்ணிறகு விளக்குகொடி காசெல்லா மெரித்துவரப்
புண்ணியமெய்த் தொண்டர்செயல் புலப்படுப்பா ரருளாலே
புண்ணிறையும் பெருஞ்செல்வ முயர்த்தும்வினைச் செயலோலி
மண்ணிலவ நிருவினைபோன் மாண்டதுமாட் சிமைத்தாக.

(௮)

திருமலிசெல் வத்துழனி தேய்த்தழிந்த பின்னைபுந்தம்
பெருமைநிலைத் திருப்பணியிற் பேராத பேராளர்
வருமாபி லுள்ளோர்பா லெண்ணெய்மா நிக்கொணர்ந்து
தருமியல்பிற் கூலியினுற் றமதுதிருப் பணிசெய்வார்.

(௯)

வளமுடையார் பாலெண்ணெய் கொடுபோய்மா நிக்கூலி
கொளமுயலுஞ் செய்கையும்ற் றவர்கொடா மையின்மாறத்
தளருமன முடையவர்தாஞ் சக்கரவெந் திரம்புரியுங்
கனனில்வரும் பணிசெய்து பெறுங்கூலி காதலித்தார்.

(௧௦)

செக்குநிறை யெள்ளாட்டிப் பதமறிந்து திலதயிலம்
பக்கமெழ மிகவுழந்தும் பாண்டில்வரு மெருதுய்த்துந்
தக்கதொழிற் பெறுங்கூலி தாங்கொண்டு தாழாமை
மிக்கதிரு விளக்கிட்டார் விழுத்தொண்டு விளக்கிட்டார்.

(௧௧)

அப்பணியால் வரும்பேறு மவ்வினைஞர் பலருளரா
யெப்பரிசுங் கிடையாத வகைமுட்ட விடருழந்தே
யொப்பின்மனை விற்பெரிக்கு முறுபொருளு மாண்டதற்பின்
செப்பருஞ்சீர் மனையாரை விற்பதற்குத் தேடுவார்.

(௧௨)

மனமகிழ்ந்து மனைவியார் தமைக்கொண்டு வளநகரிற்
றனமளிப்பார் தமையெங்குங் கிடையாமற் றளர்வெய்திச்
சினவிடையார் திருக்கோயிற் றிருவிளக்குப் பணிமுட்டக்
கனவினுமுன் பறியாதார் கையறவா லெய்தினார்.

(௧௩)

பணிகொள்ளும் படம்பக்க நாயகர்தங் கோயிலினு
ளணிகொள்ளுந் திருவிளக்குப் பணிமாறு மமையத்தின்
மணிவண்ணச் சுடர்விளக்கு மாளிலியான் மாள்வனெனத்
தீணிவுள்ளங் கொளநினைத்தல் வினைமுடிக்கத் தொடங்குவார்.

(௧௪)

திருவிளக்குத் திரியிட்டங் ககல்பரப்பிச் செயனிரம்ப
வொருவிவெண் ணெய்க்கீடா வுடலுதிரங் கொடுகிறைக்கக்
கருவியனான் மிடறிய வக்கையைக் கண்ணுதலார்
பெருகுதிருக் கருணைபுட னேர்வந்து பிடித்தருளி.

(௧௫)

மற்றவர்த முன்னாக மழவிடைமே லெழுந்தருள
வுற்றபூ நதரீங்கி யொளிலினங்க வுச்சியின்மேற்
பற்றியவஞ் சலியினராய் கின்றவரைப் பரமர்தாம்
பொற்புடைய வெபுரியிற் பொலிந்திடுக்க வருன்புரிந்தார்.

(௧௬)

தேவயிரான் நிருவினக்குச் செயன்முட்ட மிடறநிந்து
மேவரிய வினைமுடித்தார் கழல்வணங்கி வியனுலகில்
யாவரென தரனடியார் தமையிகழ்ந்து பேசினரை
நாவரியுஞ் சத்தியார் திருத்தொண்டி னலமுரைப்பாம்.

(கௌ)

கலியநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௦௪௩.

ச த் தி நாயனாபுராணம்.

கனமர் கட்ட கமலம் பொழிந்ததேன்
குள நிறைப்பது கோலொன்றி லெண்டிசை
யளவு மாணைச் சயத்தம்ப நாட்டிய
வளவர் காவிரி நாட்டு வரிஞ்சையூர்.

(௧)

வரிஞ்சை யூரினில் வாய்மைவே ளாண்குலம்
பெருஞ்சி ர்ப்புப் பெறப்பிறப் பெய்தினர்
விரிஞ்சன் மான்முதல் விண்ணவ ரெண்ணவு
மருஞ்சி லம்பணி சேவடிச் காட்செய்வார்.

(௨)

அத்த ராகிய வங்கண ரன்பரை
யித்த லத்தி லிகழ்ந்தியம் புழமுரை
வைத்த நாவை வலித்தரி சத்தியாற்
சத்தி யாரெனு நாமந் தரித்துனார்.

(௩)

தீங்கு சொற்ற திருவிலர் நாவினை
வாங்க வாங்குதன் டாயத்தி னுலவலித்
தாங்க யிற்கத்தி யாலரிந் தன்புட
னோங்கு சீர்த்திருத் தொண்டி னுயர்ந்தனர்.

(௪)

அன்ன தாகிய வாண்மைத் திருப்பணி
மன்னு பேரு லகத்தில் வலியுடன்
பன்ன மும்பெரு நாள்பரி வாற்செய்து
சென்னி யாற்றினர் செந்நெறி யாற்றினர்.

(௫)

ஐய மின்றி யரிய திருப்பணி
மெய்யி னாற்செய்த வீரத் திருத்தொண்டர்
வைய்ய முய்ய மணிமன்று ளாவார்
செய்ய பாதத் திருநிழல் சேர்ந்தனர்.

(௬)

நாய னாந்தொண் டரைநலங் கூறலார்
சாய நாவரி சத்தியார் தான்பணிக்
தாய மாதவத் தையடிகள் னெனுந்
தாய காடவர் தந்திறஞ் சொல்லுவாம்.

(௭)

சத்திநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௦௫௦.

ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனர்புராணம்.

வையகிகழ் பல்லவர்தம் குலமரபின் வழித்தோன்றி
வெய்யகலி யும்பகையு மிகையொழியும் வகையடக்கிச்
செய்யசடை யார்சைவத் திருநெறியா வரசளிப்பா
ரையடிக னீதியா நடிப்படுத்துஞ் செங்கோலார்.

(4)

திருமலியும் புகழ்வினங்கச் சேணிலத்தி லெவ்வியரும்
பெருமைபுட னினிதமரப் பிறபுலங்க ளடிப்படுத்துத்
தருமகெறி தழைத்தோங்கத் தாரணிமேற் சைவமுட
னருமனறயின் றுறைவினங்க வரசளிக்கு மந்நாளில்.

(5)

மன்னவரும் பணிசெய்ய வடநூறென் றமிழ்முதலாம்
பன்னுகலை பணிசெய்யப் பாரளிப்பா ரரசாட்சி
யின்னலென விசுழ்த்தனை யெழிற்குமரன் மேலிழிச்சி
நன்மைநெறித் திருத்தொண்டு நயத்தளிப்பா ராயினார்.

(6)

தொண்டிரிமை புரக்கின்றார் சூழ்வோலை யுலகின்
ணண்டர்பிரா னமர்த்தருளு மாலயங்க ளானவெலாங்
கண்டிறைஞ்சித் திருத்தொண்டின் கடனேற்ற பணிசெய்தே
வண்டமிழின் மொழிவெண்பா வோரொன்றா வழுத்துவார்.

(7)

பெருத்தெழுதா தலில்வணங்கிப் பெரும்பற்றத் தண்புலியூர்த்
திருச்சிற்றம் பலத்தாடல் புரித்தருளுஞ் செய்யசடை
சிருத்தனார் திருக்கூத்து நேர்த்திறைஞ்சி நெடுந்தகையார்
விரும்பினுடன் செத்தமிழின் வெண்பாமென் மலர்புனைத்தார்.

(8)

அவ்வகையா ளருன்பெற்றம் கமர்த்துசில நான்வகி
யிவ்வுலகிற் றம்பெருமான் கோயில்களெல் லாமெய்திச்
செவ்வியவன் பொடுபணிந்து திருப்பணியேற் றனசெய்தே
யெவ்வுலகும் புகழ்ந்தேத்து மின்றமிழ்வேண் பாமொழித்தார்.

(9)

இந்நெறியா வரனடியா ரின்பமுற லிசைந்தபணி
பன்னெடுகா ளாற்றியபின் பாமர்திரு வடிசிழந்திழ்
மன்னுசில லோகத்து வழியன்பர் மருங்கணைத்தார்
கன்னிமதில் சூழ்காஞ்சிக் காடவரை யடிகளார்.

(10)

பையரவ மணியாச மணிந்தார்க்குப் பாவணிந்த
வையடிகள் காடவனா ரடியினைத்தா மரைவணங்கிக்
கையணிமான் மழுவுடையார் கழல்பணிசித் தனையுடைய
செய்தவத்துக் கணம்புல்லர் திருத்தொண்டு விரித்துரைப்பாம்.

(11)

உளத்திலொரு துளக்கமிலோ முலகுய்ய விருண்டதிருக்
கனத்துமுது குன்றத்தரு கனகமாற் றினிலிட்டு
வளத்தின்மலிந் தேழுலகும் வணங்குபெருந் திருவாளுந்
குளத்திலெந் தார்வினையின் குழிவாய்சின் றெனையெடுத்தார்.

(12)

ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனர்புராண முற்றிற்று.

— 4 —
46 திருவிருத்தம் - ௪,௦௫௬.

பொய்யடிமையில்லாதபுலவரசருக்க முந்துப்பெற்றது.

கறைக்கண்டன்சருக்கம்.

கணம்புல்லநாயனார்புராணம்.

திருக்கிளர்சீர் மாடங்க டிருந்துபெருங் குடிநெருங்கிப்
பெருக்குவட வெள்ளாற்றுத் தென்கரைப்பாற் பிறங்குபொழில்
வருக்கைநெடுஞ் சுளைபொழிதேன் மடுகிறைத்து வயல்விளைக்கு
யிருக்குவே னுரென்ப திவ்வுலகில் விளங்குபதி.

(க)

அப்பதியிற் குடிமுதல்வர்க் கதிபரா யளவிறந்த
வெப்பொருளு முடிவறியா வெய்துபெருஞ் செல்வத்தா
ரொப்பில்பெருங் குணத்தினு லுலகின்மேற் படவெழுந்தார்
மெய்ப்பொருளா வனய்சீர் கழலென்னும் வீரப்புடையார்.

(உ)

தாவாத பெருஞ்செல்வர் தலைநின்ற பயனிதுவென
ரோவாத வொளிவிளக்குச் சிவன்கோயி லுள்ளெரித்து
நாவாரப் பரவுவார் நல்குரவு வந்தெய்தத்
தேவாதி தேவர்பிரான் நிருத்தில்லை சென்றடைந்தார்.

(உ)

தில்லைநகர் மணிமன்று ளாடுகின்ற சேவடிக
ளல்கியவன் புடனிறைஞ்சி யமர்கின்றார் புரமெரித்த
வில்லியார் திருப்புலீச் சரத்தின்கண் விளக்கெரிக்க
வில்லிடைபுள் ளனமாறி யெரித்துவரு மந்நாளில்.

(ச)

ஆயசெயன் மாண்டதற்பி னயலவர்பா லிரப்பஞ்சிக்
காயமுயற் சியிலரிந்த கணம்புல்லுக் கொடுவந்து
மேயவிலைக் குக்கொடுத்து விலைப்பொருளா னெய்மாறித்
தூயதிரு விளக்கெரித்தார் துளக்கறுமெய்த் தொண்டனார்.

(இ)

இவ்வகையாற் நிருந்துவிளக் கெரித்துவர வங்கொருநான்
மெய்வருந்தி யரிந்தெடுத்துக் கொடுவந்து விற்கும்பு
லெவ்விடத்தும் விலைபோகா தொழியவுயிப் பணியொழியா
ரவ்வரிபுல் லினைமாட்டி யணிவிளக்கா யிடவெரிப்பார்.

(ஈ)

முன்புதிரு விளக்கெரிக்கு முறையாமங் குறையாமன்
மென்புல்லும் விளக்கெரிக்கப் போதாமை மெய்யான
வன்புபுரி வாரடுத்த விளக்குத்தற் திருமுடியை
யென்புருக மடுத்தெரித்தா ரிருவினையின் றொடக்கெரித்தார்.

(ஏ)

தங்கள்பிரான் நிருவுள்ளஞ் செய்துதலைத் திருவிளக்குப்
பொங்கியவன் புடனெரித்த பொருவிறிருத் தொண்டருக்கு
மங்கலமாம் பெருங்கருணை வைத்தருளச் சிவலோகத்
தெங்கள்பிரான் கணம்புல்ல ரினிதினைஞ்சி யமர்த்திருந்தார்.

(அ)

முரியார் கலியுலகின் முடியிட்ட திருவிளக்குப்
பேரியா நணிர்தாருக் கெரித்தார்தங் கழல்பேணி
வேரியார் மலர்ச்சோலை விளங்குதிருக் கடவுளிற்
காரியார் தாஞ்செய்த திருத்தொண்டு கட்டுரைப்பாம்.

(க)

கணம்புல்லநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪, ௦௬௮.

கா ரி நாயனா ர் பு ரா ண ம்.

மறையாளர் திருக்கடவுள் வந்துதித்து வண்டமிழின்
றுறையான பயன்றெரிந்து சொல்லிளங்கிப் பொருண்மறையக்
குறையாத தமிழ்க்கோவை தம்பெயராற் குலவும்வகை
முறையாலே தொகுத்தமைத்து மூவேந்தர் பாற்பயில்வார்.

(க)

அங்கவர்தா மகிழும்வகை யடுத்தவுரை நயமாக்கிக்
கொங்கலர்தார் மன்னவர்பாற் பெற்றநிகிக் குவைகொண்டு
வெங்கணரா வொடுகிடுத்து விளங்குமினம் பிறைச்சென்னிச்
சங்கரான ரினிதமருந் தானங்கள் பலசமைத்தார்.

(உ)

யாவர்க்கு மனமுவக்கு மின்பமொழிப் பயனியம்பித்
தேவர்க்கு முதற்றேவர் சேடியா ரெல்லார்க்கு
மேவுற்ற விருநிகிய மிகவளித்து விடையவர்தங்
காவுற்ற திருக்கயிலை மறவாத கருத்தினராய்.

(உ)

ஏய்த்தகடல் குழுவகி லெங்குந்த மிசைநிறுத்தி
யாய்த்தவுணர் விடையரு வன்பினரா யணிகங்கை
தோய்த்தகெஞ் சடையார்த மருள்பெற்ற தொடர்பினல்
வாய்த்தமனம் போலுடம்பும் வடகயிலை மலைசேர்ந்தார்.

(ச)

வேரியார் மலர்க்கொன்றை வேணியா ரடிபேணுங்
காரியார் கழல்வணங்கி யவரளித்த கருணையினல்
வாரியார் மதயானை வழுதியாத மதிமரபிற்
சேரியார் ஓமொறர் திருத்தொண்டு செய்புவாம்.

(இ)

காரிநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪, ௦௭௩.

நி ன் ற சீ ர் நெடுமா ற நாயனா ர் பு ரா ண ம்.

நெடுமாறு நெரியநனைத் தவமென்று தம்முடைய
யெடுமாறு செப்தொழுது மமன்வலையி லகப்பட்டு
விடுமாறு தமிழ்விசை வினைமாறுங் கழலடைந்த
நெடுமாறு னுப்பெருமை புலகேழுநீரகழ்த்ததால்.

(ஃ)

அந்நாளி லாளுடைய பிள்ளையா ருளாலே
தென்னாடு சிவம்பெருகச் செங்கோலுய்த் தறமளித்துச்
சொன்னா மெறிபோற்றிச் சுரர்கர்க்கோன் றினைக்கொண்ட
பொன்னூர மணிமாற்பிற் புரவலனார் பொலிகின்றார்.

(உ)

ஆயவர சளிப்பார்பா லமர்வேண்டி வந்தேற்ற
சேய்புலத் தெவ்வரெதிர் னெல்வேலிச் செருக்களத்துப்
பாயபடைக் கடன்முடிகும் பரிமாவின் பெருவெள்ளங்
காயுமதக் களிற்றினிறை பரப்பியமர் கடக்கின்றார்.

(உ)

எடுத்தான் ற முனைஞாட்ப் னிருபடையிற் பொருபடைஞர்
படுத்தெடுங்கு கரித்துணியும் பாய்மாலி னறுகுறையு
மடுத்தமர்செய் வயவர்கருந் தலைமலையு மலைசெந்நீர்
மடுத்தகடன் மீளவுந்தாம் வடிவேல்வாங் கிடப்பெருக.

(ச)

வயப்பரியின் களிப்பொலியு மறவர்படைக் கலவொலியுங்
கயப்பொருப்பின் முழக்கொலியுங் கலந்தெழுபல் வியவொலியுங்
வியக்குமுக்க கடைநாளின் மேகமுழக் கெனமீளச்
சயத்தொடர்வல் வியுமின்று தாம்விடுக்கும் படிதயங்க.

(இ)

தீயுமிழும் படைவழங்குஞ் செருக்களத்து முருக்குமுட
ரோயுநெடுங் குருதிமடுக் குளித்துரிணந் துய்த்தாடிப்
போயபரு வம்பணிகொள் பூதங்க ளேயன்றிப்
பேயுமரும் பணிசெய்ய வுணவளித்த தெனப்பிறங்க.

(ஈ)

இனையகடுஞ் சமர்வினைய விகலுழந்த பறந்தலையிற்
பனைநெடுக்கை மதயானைப் பஞ்சவனார் படைக்குடைந்து
முனையழிந்த வடபுலத்து முதன்மன்னர் படைசரியப்
புனையுறந் தொடைவாகை பூழியர்வேம் புடன்புனைந்து.

(எ)

வளவார்பிரான் றிருமகளார் மங்கையருக் கரசியார்
களபமணி முலைதிளைக்குந் தடமாற்பிற் கவுரியனா
ரினவரவெண் பிறையணிந்தார்க் கேற்றதிருத் தொண்டெல்லா
மளவில்புகழ் பெறவினக்கி யருள்பெருக வரசளித்தார்.

(அ)

திரைசெய்கட லுலகின்கட் டிருநீற்றி நெறிவினங்க
வுரைசெய்ப்பெரும் புகழ்வினக்கி யோங்குநெடு மாறனா
ரசசரிமை நெடுங்கால மளித்திறைவ ருளாலே
பரசபெருஞ் சிவலோகத் தின்புற்றுப் பணிந்திருந்தார்.

(ஐ)

பொன்மதில்கூழ் புகல்கா வலாடிக் கீழ்ப் புனிதார்
தென்மதுரை மாறனார் செங்கமலக் கழல்வணங்கிப்
பன்மணிக டிரையோதம் பரப்புகெடுங் கடற்படப்பைத்
தொன்மயிலை வாயிலார் திருத்தொண்டி னிலைதொழுவுங்.

(ஐ0)

நின் றசீர்நெடுமர் றநாயனார் புராணமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,0௮௩.

வாயிலார் நாயனார்புராணம்.

சொல்லி ளங்குசீர்த் தொண்டைநன் னாட்டிடை
மல்ல நீடிய வாய்மை வனம்பதி
பல்பெ ருக்குடி நீடு பரம்பரைச்
செல்வ மல்கு திருமயி லாபுரி.

(க)

நீடு வேலைதன் பானிதி வைத்திடத்
தேடு ம்ப்பெருஞ் சேமவைப் பாமென
வாடு பூங்கொடி மாளிகை யப்பதி
மாடு தன்னு மரக்கலச் செப்பினால்.

(உ)

கலஞ்சொ ரிந்த கரிக்கருங் கன்றுமுத்
தலம்பு முந்நீர் படித்தணை மேகமு
நலங்கொண் மேதிநன் னாருந் தெரிக்கொண
சிலம்பு தெண்டிரைக் கானலின் சேனெலாம்.

(ஊ)

தவள மாளிகைச் சாலை முடங்கிறைத்
துவன்ப தாகை நுழைந்தணை னாமதி
பவள வாய்மட வார்முகம் பார்த்தஞ்சி
புவள கஞ்சேர்ந் தொதுங்குவ தொக்குமாஸ்.

(ச)

வீதி யெங்கும் விழாவணி காணையர்
னாதி யங்குஞ் சுரும்பணி தோகைய
ரோதி யெங்கு மொழியா வணிசிதி
பூதி யெங்கும் புனைமணி மாடங்கள்.

(இ)

மன்னு சீர்மயி லைத்திரு மாநகர்த்
தொன்மை நீடிய ருத்திரத் தொல்குல
நன்மை சான்ற நலம்பெறத் தோன்றினார்
தன்மை வாயிலா ரென்னுந் தபோதனர்.

(ஃ)

வாயி லாரென நீடிய மாக்குடித்
தாய மாமர பின்முதற் றேன்றியே
நாய னார்திருத் தொண்டி னயப்புறு
மேய காதல் விருப்பின் விளங்குவார்.

(ஔ)

வேறு.

மறவாமை யானமைத்த மனக்கோயி லுள்ளிருத்தி
புறவாதி தனைபுணரு மொளிவினக்குச் சுடரேற்றி
யிறவாத வானந்த மெனுந்திருமஞ் சனமாட்டி
யறவாணர்க் கன்பென்னு முழுதமைத்தர்ச் சனைசெய்வார்.

(அ)

அகமலர்ந்த வர்ச்சனையி லண்ணலார் தமைநாளு
கிழவரு மன்பினு னிறைவழிபா டொழியாமே
கிழவொடு காட்செய்து சிலபெருமா னடிசிழந்தீழ்ப்
புகலமைத்துத் தொழுதிருத்தார் புண்ணியமெய்த் தொண்டனார்.

(ஆ)

நீராருஞ் சடையாரை நீடுமன வாலயத்து
ளாராத வன்பினு லருச்சுனைசெய் தடியவர்பாற்
பேராத நெறிபெற்ற பெருந்தகையார் தமைப்போற்றிச்
சீராருந் திருநீரே முனையடுவார் திறமுரைப்பாம்.

(சு)

வாயிலார்நாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,0௬௩.

முனையடுவார்நாயனாபுராணம்.

மாறு கடிந்து மண்காத்த வளவர் பொன்னித் திருநாட்டு
நாறு விரைப்பூஞ் சோலைகளி னினையாய் திறந்து பொழிசெழுந்தே
னாறு பெருகி வெள்ளமிடு மள்ளல் வயலின் மள்ளருமூஞ்
சேறு நறைவா சங்கமமுஞ் செல்வ நீரே திருநீரே.

(ச)

விளங்கும் வளமைத் திருநீரே வேளாண் டலைமைக் குடிமுதல்வர்
களங்கொண் மிடற்றுக் கண்ணுதலார் கழலிற் செறிந்த காதன்மிகு
முளங்கொ டிருத்தொண் டிரிமையினி லுள்ளார் நள்ளார் முனையெறிந்த
வளங்கொ டிறைவ ரடியார்க்கு மாறு தளிக்கும் வாய்மையார்.

(உ)

மாற்றார்க் கமரி லழிந்துள்ளோர் வந்து தம்பான் மாநிதிய
மாற்றும் பரிசு பேசினு லதனை நடுவு நிலைவைத்துக்
கூற்று மொதுங்கு மாள்வினையாற் கூலி யேற்றுச் சென்றெறிந்து
போற்றும் வென்றி கொண்டிசைந்த பொன்னுங் கொண்டு மன்னுவார்.

(உ)

இன்ன வகையாற் பெற்றகிதி யெல்லா மீச னடியார்கள்
சொன்ன சொன்ன படிசிரம்பக் கொடுத்துத் தாய போனகமூங்
கன்ன னறுநெய் கறிதயிர்பால் கனியுள் னாறுத்த கலந்தளித்து
மன்னு மன்பி னெறிபிறழா வழித்தொண் டாற்றி வைகினார்.

(ச)

மற்றிந் நிலைமை பன்னெடுநாள் வைய சிகழச் செய்துவழி
யுற்ற வன்பின் செந்நெறியா லுமையாள் கணவன் றிருவருளார்
பெற்ற சிவலோ கத்தமர்ந்து பிரியா வுரிமை மருவினார்
முற்ற வழந்த முனையடுவா ரென்னு நாம முன்னுடையார்.

(இ)

யாவ ரெனினு மிகலெறிந்தே யீசனடியார் தமக்கின்ப
மேவ வளிக்கு முனையடுவார் விரைப்பூங் கமலக் கழல்வணங்கித்
தேவர் பெருமான் சைவநெறி விளங்கச் செங்கோன் முறைபுரியுங்
காவல் பூண்ட கழற்சிகர்க் தொண்டி னிலைமை கட்டுரைப்பாம்.

(ஈ)

செறியுண் டென்று திருத்தொண்டிற் சிந்தை செல்லும் பயனுக்குக்
குறியுண் டொன்றா கிவங்குறையொன் றில்லோ நிறையுங் கருணையினால்
வெறியுண் சோலைத் திருமுருகன் பூண்டி வேடர் வழிபறிக்கப்
பறியுண் டவரெம் பழவினைவேர் பறிப்பா ரென்னும் பற்றாலே.

(ஏ)

முனையடுவார்நாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௧00.

கறைக்கண்டன்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

பத் தா வ து கடல்குழந்தைசருக்கம்.

கழற்சிங்கநாயனர்புராணம்.

படியிசை நிகழ்ந்த தொல்லைப் பல்லவர் குலத்து வந்தார்
கடிமதின் மூன்றுஞ் செற்ற கங்கைவார் சடையார் செய்ய
வடிமல ரன்றி வேறென் றறிவினிற் குறியா நீர்மைக்
கொடிநெடுந் தானை மன்னர் கோக்கழற் சிங்க ரென்பார். (6)

காடவர் குரிசி லாராவ் கழற்பெருஞ் சிங்க னார்தா
மாடக மேரு வில்லா ரருளினு லமரிற் சென்று
கூடலர் முனைகள் சாய வடபுலங் கவர்ந்து கொண்டு
நாடற நெறியில் வைக நன்னெறி வளர்க்கு நாளில். (7)

குலவயத் தரனார் மேவுங் கோயில்கள் பலவுஞ் சென்று
தவலரு மன்பிற் றுழந்து தக்கமெய்த் தொண்டு செய்வார்
சிவபுரி யென்ன மன்னுந் தென்றிரு வாரு ரெய்திப்
பவமறுத் தாட்கொள் வார்தங் கோயிலுட் பணியப் புக்கார். (8)

அரசிய லாயத் தோடு மங்கணர் கோயி லுள்ளான்
முரசடைத் தானை மன்னர் முதல்வரை வணங்கும் போதில்
விரைசெறி மலர்மென் கூத்த லுரிமைமெல் லியலார் தம்மு
னாரைசிறந் துயர்ந்த பட்டத் தொருதனித் தேவி மேவி. (9)

கோயிலை வலங்கொண் டங்கட் குலவிய பெருமை யெல்லாஞ்
சாயன்மா மயிலே போல்வா டனித்தனி கண்டு வந்து
அயமென் பள்ளித்தாமக் தொடுக்குமண் டபத்தின் பாங்கர்
மேயதோர் புதுப்பூ வங்கு விழுந்ததொன் றெடுத்து மோந்தான். (10)

புதுமலர் மோந்த போதிற் செருத்துணைப் புனிதத் தொண்ட
ரிதுமலர் திருமுற் றத்து னெடுத்தமோந் தனனா மென்று
கதுமென வோடிச் சென்று கருவிகைக் கொண்டு பற்றி
மதுமலர் திருவொப் பாடன் மூக்கினைப் பிடித்து வார்த்தார். (11)

வார்த்திழி குருதி சோர மலர்க்கருங் குழலுஞ் சோர்ச்
சோர்த்துவிழ்ந் தாற்றுந் தோகை மயிலெனத் துளங்கி மண்ணிற்
சேர்த்தயர் துரிமைத் தேவி புலம்பிடச் செம்பொற் புற்று
ளார்த்தபே ரொளியைக் கும்பிட் டரசரு மணிய வந்தார். (12)

வத்தனை வுற்ற மன்னர் மலர்த்தகற் பகத்தின் வாசப்
பைத்தளிர்ப் பூங்கொம் பொன்று பார்யிசை விழ்த்த தென்ன
கொர்த்திழ் தாற்று வான கோக்கியில் வண்டத் துன்னோ
ரித்தவெங் வினையஞ் சாதே யார்செய்தா னென்னு மெல்லா. (13)

அந்நிலை யணைய வந்து செருத்துணை யாரா மன்பர்
முன்னுறு நிலைமை யங்குப் புகுந்தது மொழிந்த போது
மன்னரு மவரை நோக்கி மற்றிதற் குற்ற தண்டந்
தன்னையவ் வடைவே யன்றோ தடிந்திடத் தருவ தென்று.

(க)

கட்டிய வுடைவா டன்னை யுருவியக் கழுவா சப்பூத்
தொட்டு முன்னெடுத்த கையா முற்படத் துணிப்ப தென்று
பட்டமு மணிந்து காதல் பயில்பெருந் தேவி யான
மட்டலிழ் குழலாள் செங்கை வளையொடுந் துணித்தா ரன்றே.

(க0)

ஒருதனித் தேவி செங்கை யுடைவாளாற் றுணித்த போது
பெருகிய தொண்ட ரார்ப்பின் பிறங்கொலி புவிமேற் பொங்க
வீருவிசும் படைய வேங்கு மிமையவ ரார்ப்பும் விம்மி
மருவிய செய்யவ வாச மலர்மழை பொழிந்த தன்றே.

(கக)

அரியவத் திருத்தொண் டாற்று மாசனா ரனலில் கால
மருவிய வுரிமை தாங்கி மாலயந் கரியார் மன்னுந்
திருவருட் சிறப்பி னாலே செய்யசே வடியி னீழற்
பெருகிய வுரிமை யாகும் பேரரு னெய்தி னாரே.

(கஉ)

வையக நிகழக் காதன் மாதேவி தனது செய்ய
கையினைத் தடிந்த சிங்கர் கழலினை தொழுது போற்றி
யெய்திய பெருமை யன்ப ரிடங்கழி யாரென் றேத்து
மெய்யரு ளுடைய தொண்டர் செயலினை விளம்ப லுற்றும்.

(கஃ)

கழற்சிங்கநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ச,ககஃ.

இடங்கழிநாயனாற்புராணம்.

எழுந்திரைமா. கடலாடை யிருநிலமா மகண்மார்பி
லழுந்துபட வெழுதுமிலைத் தொழிற்றெய்யி லணியினவாஞ்
செழுந்தளிர்நின் புடைமறைந்த பெடைகளிப்பத் தேமாவின்
கொழுந்துணர்கோ திக்கொண்டு குயினுடி கோளுடி.

(ச)

முருகுறுசெங் கமலமது மலர்துதைந்த மொய்யளிகள்
பருகுறுதெண் டிரைவாலிப் பயில்பெடையோ டிரையருந்தி
வருகுறுதண் டிளிவாடை மறையமா தவிச்சுழற்
குருகுறுக்குங் கோளுட்டுக் கொடிகரங் கொடும்பாளூர்.

(உ)

அந்நகரத் தினிலிருக்கும் வேளிர்குலத் தரசளித்து
மன்னியபொன் னம்பலத்து மணிமுகட்டிற் பாக்கொங்கிற்
பன்னுதுலைப் பசும்பொன்னாற் பயில்பிழம்பா மிசையணிந்த
பொன்னெடுந்தோ ளாதித்தன் புகழ்மரபிற் குடிமுதலோர்.

(ஃ)

இடங்கழியா ரொனவுலகி வேறுபெரு நாமத்தா
ரடங்கலர்முப் புரமெரித்தா ரடித்தொண்டி னெனியன்றி
முடங்குநெறி கனவினிலு முன்னதா ரெந்நாளுந்
தொடர்ந்தபெருங் காதலினாற் றெண்டர்வேண் டியசெய்வார்.

(ச)

சைவநெறி வைதிகத்தின் தருமகெறி யொடுந்தழைப்ப
மைவனருந் திருமிடற்றார் மன்னியகோ யில்களெங்கு.
மெய்வழிபாட் டர்ச்சனைகள் விதிவழிமேன் மேல்வினங்க
மொய்வளர்வண் புகழ்பெருக முறைபுரிபு மந்நாளில்.

(இ)

சங்கரன் னடியாராக் கமுதளிக்குத் தவமுடையா
ரங்கொருவ ரடியவருக் கமுதொருநா னாக்கவுட
னெங்குமொரு செயல்காணு தெய்தியசெய் தொழின்முட்டப்
பொங்கியெழும் பெருவிரும்பாற் புரியும்வினை தெரியாது.

(ஈ)

அரசரவர் பண்டாரத் தந்நாட்டி னெற்கூட்டி
னிரைசெறிந்த புரிபலவா நிலைக்கொட்ட காரத்திற்
புரைசெறிநன் ளிருளின்கட் புக்குமுகந் தெடுப்பவரை
முரசெறிகா வலர்கண்டு பிடித்தரசன் முன்கொணர்தார்.

(எ)

மெய்த்தவரைக் கண்டிருக்கும் வேன்மன்னர் வினவுதலு
மத்தனடி யாரையா னமுதுசெய்விப் பதுமுட்ட
வித்தகைமை செய்தேனென் றியம்புதலு மிகவிரங்கிப்
பத்தரைவிட் டிவரன்றோ பண்டார மெனக்கென்பார்.

(அ)

சிறையழிந்த வுன்னத்தா னெற்பண்டா ரமுமன்றிக்
குறைவினிதிப் பண்டாரசு மானவெலாக் கொள்ளைமுகந்
திறைவனடி யார்கவர்த்து கொள்கவென வெம்மருங்கும்
பறையறையப் பண்ணுவித்தார் படைத்தரிதிப் பயன்கொள்வார்.

(ஊ)

எண்ணில்பெரும் பண்டாரசு மீசனடி யார்கொள்ள
வுண்ணிறைந்த வன்பினு ளுறுகொள்ளை மிகவூட்டித்
தண்ணளியா னெடுங்காலந் திருநீற்றி னெறிதழைப்ப
மண்ணிலருள் புரிந்திறைவர் மலரடியி னிழல்சேர்த்தார்.

(க0)

மைதழையு மணிமிடற்றார் வழித்தொண்டின் வழிபாட்டி
வெய்துபெருஞ் சிறப்புடைய விடங்கழியார் கழல்வணங்கி
மெய்தருவார் நெறியன்றி வேறென்று மேலறியாச்
செய்தவராஞ் செருத்துணையார் திருத்தொண்டின் செயன்மொழிவாம்.

(கக)

இடங்கழிநாயனாபுராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௧௨௪.

செருத்துணைநாயனாபுராணம்.

உள்ளும் புறம்புத் குலமாபி னொழுக்கம் வழுக்கா வொருமைகெறி
கொள்ளு மியல்பிற் குடிமுதலோர் மலிந்த செல்வக் குலப்பதியாந்
தென்றான் திரைகண் மதருதொறுஞ் சேலுங் கயலுஞ் செழுமணிபுந்
தள்ளும் பொன்னி நீர்நாட்டு மருகனாட்டித் தஞ்சாவூர்.

(க)

சீரின் வினங்கு மப்பதியிற் திருந்து வேளான் குடிமுதல்வர்
சீரின் மலிந்த செய்வடை நீற்றர் கூற்றி னெஞ்சிடித்த
வேரின் மலர்த்த பூங்கழல்கும் மெய்யன் புடைய சைவரெனப்
பாரி னிகழ்த்த செருத்துணையார் பரவுத்தொண்டி னெறிசின்ருர்.

(உ)

ஆன வன்பர் திருவாரு ராழித் தேர்லித் தகர்கோயின்
ஞான முனிவ ரிமையவர்க ணெருங்கு நலஞ்சேர் முன்றிலினுண்
மான நிலவு திருப்பணிகள் செய்து காலங் களின்வணங்கிக்
கூன விளவெண் பிறைமுடியார் தொண்டு பொலியக் குலவுநான்.

(க)

உலகு நிகழ்ந்த பல்லவர்கோச் சிங்க ருரிமைப் பெருந்தேவி
நிலவு திருப்பூ மண்டபத்து மருங்கு நீங்கிக் கிடந்ததொரு
மலரை யெடுத்து மோர்த்ததற்கு வந்து பொருமை வழித்தொண்ட
நிலகு சுடர்வாய்க் கருவியெடுத்தெழுந்த வேகத் தாலெய்தி.

(ச)

கடிது முட்டி மற்றவடன் கருமென் கூந்தல் பிடித்தீர்த்துப்
படியில் வீழ்த்தி மணிமூக்கைப் பற்றிப் பரமர் செய்யசடை
முடியி லேறுந் திருப்பூமண் டபத்து மலர்மோந் திடுமூக்கைத்
தடிவ னென்று கருவியினு லரிந்தார் தலைமைத் தனித்தொண்டர்.

(இ)

அடுத்த திருத்தொண் டெலகறியச் செய்த வடலே நனையவர்தார்
தொடுத்த தாம மலரிதழி முடியா ரடிமைத் தொண்டுகட
லுடுத்த வுலகி னிகழ்ச்செய் துய்யச் செய்ய பொன்மன்று
ளெடுத்த பாத நிழலடைந்தே யிறவா வின்ப மெய்தினார்.

(ஈ)

செங்கண் விடையார் திருமுன்றில் விழுந்த திருப்பன் ளித்தாம
மங்க ணெடுத்து மோந்தவதற் கரச னுரிமைப் பெருந்தேவி
துங்க மணிமூக் கரிந்தசெருத் துணையார் தாய கழலிறைஞ்சி
யெங்கு நிகழ்ந்த புகழ்த்துணையா ருரிமை யடிமை யெடுத்துரைப்பாம்.

(எ)

செருத்துணைநாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ச,க,ங,க.

புகழ்த்துணை நாயனார்புராணம்.

செருவிலிபுத் தூர்மன்னுஞ் சிவமறையோர் திருக்குலத்தா
ரருவரைவில் லாளிதனக் ககத்தடிமை யாமதனுக்
கொருவர்தமை நிகரில்லா ருலகத்துப் பரந்தோங்கிப்
பொருவரிய புகழ்நீடு புகழ்த்துணையா ரெனும்பெயரார்.

(ச)

தங்கோணைத் தவத்தாலே தத்துவத்தின் வழிபடுநாட்
பொங்கோத ஞாலத்து வற்கடமாய்ப் பசிபுரிந்து
மெங்கோமான் நனைவிடுவே னல்லேனென் றிராப்பகலுங்
கொங்கார்பன் மலர்கொண்ட குளிர்புனல்கொண் டருச்சிப்பார்.

(உ)

மாலயனுக் கரியானை மஞ்சனமாட் டும்பொழுது
சாஷுறு பசிப்பினியால் வருந்திநில தளர்வெய்திக்
கோலநிறை புனரூங்கு குடந்தாங்க மாட்டாமை
யாலமணி கண்டத்தார் முடிமீது வீழ்த்தயர்வார்.

(உ)

சங்கரன்ற னருளாலோர் துயில்வந்து தமையடைய
வங்கணனுங் கனவின் கணருள்புரிவா னருந்துணவு
மங்கியநாட் கழிவனவும் வைப்பதுநித் தமுமொருகா
சிக்குனக்கு காமென்ன விடர்நீங்கி யெழுந்திருந்தார்.

(ஈ)

பெற்றமுகத் தேறுவார் பீடத்தின் கீழொருகா
சற்றமடங் கிடவளிப்ப வன்பருமற் றதுகைக்கொண்
கின்றபெரும் பசியதன லுணங்குமுடம் புடனுவந்து
முற்றுணர்வு தலைசிரம்ப முகமலர்ந்து கனிகூர்ந்தார். (6)

ஆந்நான்போ வெந்நாளு மளித்தகா சதுகொண்டே
யின்னாது பசிப்பிணிவந் திறுத்தகா ணைக்கியபின்
யின்னாச்செஞ் சடையார்க்கு மெய்யடிமைத் தொழில்செய்து
பொன்னாட்டி நமரந்தொழப் புனிதரடி நிழல்சேர்ந்தார். (7)

பந்தணையு மெல்லிரலான் பாகத்தர் திருப்பாதம்
வந்தணையு மனத்துணையார் புகழ்த்துணையார் கழல்வாழ்த்திச்
சந்தணையு மணிப்புயத்துத் தனிவீர ராந்தலைவர்
கொந்தணையு மலரலங்கற் கோட்புலியார் செயலுரைப்பாம். (8)

புகழ்த்துணையனாபுராண முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - 8, 9, 10.

கோட்புலிநாயனாபுராணம்.

கலம்பெருகுஞ் சோனாட்டி நாட்டியத்தான் குடிவேளான்
குலம்பெருக வந்துதித்தார் கோட்புலியா ரெனும்பெயரார்
தலம்பெருகும் புகழ்வனவர் தந்திரியா ராய்வேற்றுப்
புலம்பெருகத் துயர்வினையப் போர்விளைத்துப் புகழ்விளைப்பார். (9)

மன்னவன்பாற் பெறுஞ்சிறப்பின் வளமெல்லா மதியணியும்
பிஞ்ஞகர்தங் கோயிறொறுந் திருவமுதின் படிபெருகச்
செஞ்சென்மலைக் குவடாகச் செய்துவருந் திருப்பணியே
பன்னெடுகான் செய்தொழுதும் பாங்குபுரிந் தோங்குகான். (10)

வேந்தனே வலிற்பகைஞர் வெம்முனைமேற் செல்கின்றார்
பாந்தன்பூ னெனவணிந்தார் தமக்கமுது படியாக
வேந்தலார் தாமெய்து மளவுமேவெண் கிஞ்செந்நெல்
வாய்த்தக டவைகட்டி வழிக்கொள்வார் மொழிகின்றார். (11)

தத்தமர்க ளாயினார் தமக்கெல்லாந் தனித்தனியே
யெந்தையார்க் கழுதுபடிச் கேற்றியநெல் விவையழிக்கச்
சிந்தையாற் றுகினைவார் திருவிரையாக் கவியென்று
வந்தணையா லுரைத்தகன்றார் மன்னவன்மாற் றார்முனைமேல். (12)

மற்றவந்தாம் போயினபின் சிலநாளில் வற்கால
முற்றலுமச் சுற்றத்தா ருணவின்றி யிறப்பதனிற்
பெற்றமுயர்த் தவரமுது படிக்கொண்டா கிலும்பிழைத்துக்
குற்றமறப் பின்கொடுப்போ மெனக்கூடு குலைத்தழித்தார். (13)

மன்னவன்நன் நெம்முனையில் வினைவாய்த்து மற்றவன்பா
னன்னிதியின் குவைபெற்ற நாட்டியத்தான் குடித்தலைவ
ரக்ககரிந் தமர்செய்த பிழையறிந்த தறியாமே
துன்னினார் சுற்றமெலாந் துணிப்பனென்தீந் துணிவினாய். (14)

எதிர்கொண்ட தமர்க்கெல்லா மினியமொழி பலமொழிந்து
மதிதங்கு சுடர்மணிமா ளிகையின்கண் வந்தனைந்து
பதிகொண்ட சுற்றத்தார்க் கெல்லாம்பைந் துகினிதிய
மதிகந்தந் தளிப்பதனுக் கழையின்க ளென்றுரைத்து.

(எ)

எல்லாரும் புருந்ததற்பி னிருநிதிய மளிப்பார்போ
னல்லார்தம் பேரோன்முன் கடைகாக்க நாதன் றன்
வல்லாணை மறுத்தமுது படியழித்த மறக்கிளையைக்
கொல்லாதே விடுவேனோ வெனக்கனன்று கொலுபுரிவார்.

(அ)

தந்தையார் தாயார்மற் றுடன்பிறந்தார் தாரங்கள்
பந்தமார் சுற்றத்தார் பதியடியார் மதியணியு
மெந்தையார் திருப்படிமற் றுண்ணலிசைந் தார்களையுந்
சிந்தவாள் கொடுதுணித்தார் ழியலினைப் பவந்துணிப்பார்.

(ஆ)

பின்னங்குப் பிழைத்ததொரு பிள்ளையைத்தம் பெயரோனவ்
வன்னந்துய்த் திலதுகுடிக் கொருபுதல்வ னருளுமென
விற்கெல்லுண் டாண்முலப்பா லுண்டதென வெடுத்தெறிந்து
பின்னல்ல வடிவாளா விருதுணியாய் விழவேற்றார்.

(க)

அந்நிலையே சிவபெருமா னன்பரெதிர் வெளியேளின்
றுன்னுடைய கைவாளா ளுறுபாச மறுத்தகிளை
பொன்னுலகின் மேலுலகம் புக்கணையப் புகழோய்கீ
யிந்நிலைம் முடனணைகென் றேவியெழுந் தருளினார்.

(கக)

அத்தனா யன்னையா யாருயிரா யயிர்தாகி
முத்தனா முதல்வன்றா ளடைந்துகிளை முதறழிந்த
கொத்தலர்தார்க் கோட்புலியா ரடிவணங்கிக் கூட்டத்திற்
பத்தராய்ப் பணிவார்தம் பரிசினையாம் பகருவாம்.

(கஉ)

மேவரிய பெருந்தவம்யான் முன்புவிளைத் தனவென்றோ
யாவதுமோர் பொருளல்லா வென்மனத்து மன்றியே
நாவலர்கா வலர்பெருகு நுகிழிய வழிநடந்த
சேவடிப்போ தெப்போதுந் சென்னியினு மலர்ந்தனவால்.

(கங)

கோட்புலிநாயனாற்புராண முற்றிற்று.

ஆடூ திருவிருத்தம் - ௪,௪௬௧.

கடல்குழந்தசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

பதினொருவது பத்தராய்ப்பணிவார் சருக்கம்.

பத்தராய்ப்பணிவார்புராணம்.

சுசருக்கே வன்பானூர் யாவரையுந் தாங்கண்டாற்
கூசியிகக் குதுகுதுத்துக் கொண்டாடி மனமகிழ்வுற்
ருசையினு லாலின்பின் கண் றணைந்தாற் போலணைந்து
பேசுவன பணிந்தமொழி யினியனவே பேசுவார். (க)

தாவரிய வன்பினுற் சம்புலினை யெவ்விடத்தும்
யாவர்களு மர்ச்சிக்கும் படிக்கண்டா லினி னுவந்து
பாவனையா னேக்கினுற் பலர்காணப் பயன்பெறுவார்
மேவரிய வன்பினுன் மேலவர்க்கு மேலானார். (உ)

அங்கணனை யடியாரை யாதாத காதலினுற்
பொங்கிவரு முவகையுடன் ரும்விரும்பிப் பூசிப்பார்
பங்கயமா மலர்மேலான் பாம்பணையா னென்றிவர்க
டங்களுக்குஞ் சார்வரிய சரண்சாரூந் தவமுடையார். (ஊ)

யாதானு மிவ்வுடம்பாற் செய்வினைக ளே றுயர்த்தார்
பாதார வித்தத்தின் பாலாக வெணும்பரிவார்
காதார்வெண் குழையவர்க்காம் பணிசெய்வார் கருக்குழியிற்
போதார்க ளவர்புகழ்க்குப் புவனமெலாம் போதாவால். (ச)

சங்கரனைச் சார்ந்தகதை தான்கேட்டுந் தன்மையரா
யங்கணனை மிகவிரும்பி யயலறியா வன்பினுற்
கங்கைநதி மதியிதழி காதலிக்குந் திருமுடியார்
செங்கமல மலர்ப்பாதஞ் சேர்வதனுக் குரியார்கள். (ஐ)

சுசனையே பணிந்துருகி யின்பயிகக் களியெய்திப்
பேசினவாய் தழுதழுப்பக் கண்ணீரின் பெருந்தாளை
மாசிலா நீறழித்தங் கருவிதர மயிர்சிலிர்ப்பக்
கூசியே யுடல்சம்பித் திடுவார்மெய்க் குணமிக்கார். (ஈ)

கின்றாறு மிருந்தாலுங் கிடந்தாலு கடந்தாலு
மென்றாலுந் துயின்றாலும் விழித்தாலு மிமைத்தாலு
மன்றாடு மலர்ப்பாத மொருகாலு மறவாமை
குன்றாத வுணர்வுடையார் தொண்டராக் குணமிக்கார். (ஏ)

சங்கரனுக் கானான தவங்காட்டித் தாமதனுற்
பங்கமறப் பயன்றுய்யார் படிவினக்கும் பெருமையினு
ரங்கணனைத் திருவாரு ராள்வாண யடிவணங்கிப்
பொங்கியெழுஞ் சித்தமுடன் பத்தராய்ப் போற்றுவார். (அ)

பத்தராய்ப்பணிவார்புராண முற்றிற்று.

௩ நிருவிஞ்சதம் - ச,செக.

பரமனையேபாடுவார்புராணம்.

புரமூன்றுஞ் செற்றானப் பூணை மணிந்தானை
புரனில்வரு மொருபொருளை யுலகனைத்து மாணனைக்
கரணங்கள் காணுமற் கண்ணூர்ந்து நிறைந்தானைப்
பரமனையே பாடுவார் தம்பெருமை பாடுவாம்.

(௭)

தென்றமிழும் வடகூலியுந் தேசிகமும் பேசுவன
மன்றினிடை நடம்புரியும் வள்ளலையே பொருளாக
வொன்றியமெய் யுணர்வோடு முள்ளருகிப் பாடுவார்
பன்றியுடன் புட்காணப் பரமனையே பாடுவார்.

(௨)

பரமனையேபாடுவார்புராண முற்றிற்று.

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம்.

காரணபங் கயமைந்தின் கடவுளர்தம் பதங்கடந்து
பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதி பொலிந்திலங்கு நாதார்த்தத்
தாரணையாற் சிவத்தடைந்த சித்தத்தார் தனிமன்று
ளாரணகா ரணக்கூத்த ரடித்தொண்டின் வழியடைந்தார்.

(௭)

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராண முற்றிற்று.

திருவாருர்ப்பிறந்தார்புராணம்.

அருவாகி யருவாகி யனைத்துமாய் நின்றபிரான்
மருவாருங் குழலுமையான் மணவான் மகிழ்த்தருளுந்
திருவாருர்ப் பிறந்தார்க டிருத்தொண்டு தெரிந்துணர்
வொருவாயாற் சிறியேனா லுரைக்கலாந் தகைமையதோ.

(௭)

திருக்கயிலை வீற்றிருந்த சிவபெருமான் நிருக்கணத்தார்
பெருக்கியசீர்த் திருவாருர்ப் பிறந்தார்க ளாதலினாற்
றருக்கியவைம் பொறியடக்கி மற்றவர்தந் தாள்வணங்க
வொருக்கியருஞ் சடையவர்க்கே யணித்தாரு முயர்நெறியே.

(௨)

திருவாருர்ப்பிறந்தார்புராண முற்றிற்று.

முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார்புராணம்.

எப்போது மினியபிரா னின்னருளா லதிகரித்து
ஹெய்ப்போத நெறிவந்த விதிமுறைமை வழுவாமே
யப்போதைக் கப்போது மார்வமிகு மன்பினராய்
முப்போது மர்ச்சிப்பார் முதற்சைவ ராமுனிவர்.

(௭)

தெரிந்துணரின் முப்போதுஞ் செல்கால நிகழ்காலம்
வருங்கால மானவற்றின் வழிவழியே திருத்தொண்டின்
விரும்பியவற் சீனைகள்சிவ வேதியர்க்கே புரியனவப்
பெருந்தகையார் ருலப்பெருமை யாம்புகமும் பெற்றியதோ.

(௨)

வேறு.

நாரணற்கு நான்முகற்கு மறிய வொண்ணா நாதனையெம் பெருமானை ஞான
மான, வாரணத்தி னுட்பொருள்க ளினைத்து மாகு மண்ணலையெண் னியகால மூன்று
மன்பின், காரணத்தா லர்ச்சிக்கு மறையோர் தங்கள் கமலமலர்க் கழல்வணங்கிக்
கசிந்து சிந்தைப், பூரணத்தான் முழுநீறு பூசி வாழும் புனிதர்செய லறிந்தவா புகல
ஓற்றேன். (க)

முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார்புராண முற்றிற்று.

முழுநீறுபூசியமுனிவர்புராணம்.

ஆதார மாயனைத்து மாகி நின்ற வங்கணனெம் பெருமானீ ரணிந்த வேணிக்
காதார்வெண் டிருக்குழையா னருளிச் செய்த கற்பமங் கற்பமுப கற்பத் தானு
மாகாதென் றங்குரைத்த வகற்ப நீக்கி யாமென்று முன்மொழிந்த மூன்று பேத
மோகாதி குற்றங்க ளறுக்கு நீற்றை மொழிவதுங் மிருவினைகள் கழிவ தாக. (க)

அம்பலத்தே புலகுய்ய வாடு மண்ண லுவந்தாடு மஞ்சினையு மளித்த வாக்க,
ளிம்பர்மிசை யமுமயமா யிருந்த போதி லீன்றணிய கோமயமர் திரத்தி னாலேற்,
றும்பர்தொழ வெழுஞ்சிவமர் திரவோ மத்தா லுற்பலித்த சிவாங்கிதனி லுணர்வுக்
கெட்டா, வெம்பெருமான் கழனினைந்தங் கிட்ட னுநீ ரிதுகற்ப மென்றெடுத்திங்
கேத்த லாகும். (உ)

ஆரணியத் துவர்ந்தகோ மயத்தைக் கைக்கொண் டமுதருநன் பொடியாக்கி யாவின்
நீரணியத் தத்திரமர் திரத்தி னாலே ன்சையமுறப் பிடித்தோம நெருப்பி லீட்டுச்[சுத்த
சீரணியும் படிவெந்து கொண்ட செல்வத் திருநீறு மங்கற்பத் தில்லமென்றுள்
வாரணியு முலையுமையாள் காண வாடு மாணிக்கக் கூத்தர்மொழி வாய்மையாலே. (ங)

அடலிபடு மங்கியினால் வெந்த நீறு மானிலை னன்றெடக்க வெந்த நீறு
மிடவகைக ளெரிக்கொளுவ வெந்த நீறு மிட்டிகைகள் சுட்டவெரி பட்ட நீறு
முடனன்றி வெவ்வேறே யாலி னீரா லுரைதிகழு மந்திரங்கொண் டெண்டை யாக்கி
மடமதனிற் பொலிந்திருந்த சிவாங்கி தன்னால் வெந்ததுமற் றுபகற்ப மரபி னாகும். (ஃ)

இத்தவகை யாலமைத்த நீறு கொண்டே யிருதிறமுஞ் சுத்திவரத் தெறித்த பின்ன
ரந்தமிலா வரணங்கி யாறு மெய்ம்மை யறிவித்த குருநன்மை யல்லாப் பூமி
முந்தவேதி ரணியாதே யணியும்போது முழுவதுமெய் புண்டாஞ்சர் திரணிப்பாதி
நந்தியெரி தீபகிகழ் வட்ட மாக நாதரடி யாசனிவர் நன்மை யாலே. (஄)

சாதியினிற் றிலையான தருமசீலர் தத்துவத்தி னெறியுணர்ந்தோர் தங்கள் கொள்கை
நீதியினிற் பிழையாது நெறியி னிற்போர் சித்தசிய மத்துகிசு முங்கி தன்னிற்
பூதியினைப் புதியபா சனத்துக் கொண்டு புலியதளி னுடையாளைப் போற்றிநீற்றை
யாதிவரு மும்மலமு மறத்த வாய்மை யருமுனிவர் முழுவதுமெய் யணிவ ரன்றே. (ஈ)

முழுநீறுபூசியமுனிவர்புராண முற்றிற்று.

அப்பா லுமடிச்சார்ந்தார்புராணம்.

முவேந்தர் தமிழ்வுழங்கு நாட்டுக்கப்பான் முதல்வனா ஈடிச்சார்ந்த முறைமை யோரு, நாவேய்ந்த திருத்தொண்டத் தொகையிற் கூறு நற்றெண்டர் காலத்து முன் னும் பின்னும், பூவேய்ந்த றெடுஞ்சடைமே லடம்பு தம்பை புதியமதி நதியிதழி பொருந்த வைத்த, சேவேந்து வெல்கொடியா னடிச்சார்ந்த தாருஞ் செப்பியவப் பாலு மடிச் சார்ந்தார் தாமே. (க)

செற்றூர்தம் புரமெரித்த சிலையார் செல்வத் திருமுருகன் பூண்டியினிற் செல்லும் போதிற், சுற்றாருஞ் சிலவேடர் கவர்ந்து கொண்ட தொருநிதியின் பரப்பெல்லாஞ் சுமந்து கொண்டு, முற்றாத முலையுமையான் பாகன் பூத முதற்கணமே யுடன்செல்ல முடியாப் பேறு, பெற்றூர்தம் கழல்பரவ வடியேன் முன்னிப் பிறவியினிற் செய்தத வம் பெரிய வாமே. (உ)

அப்பா லுமடிச்சார்ந்தார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௭௭௭.

பத்தராய்ப்பணிவார்சருக்கமுற்றுப்பெற்றது.

ப ன் னி ர ண் ட ா வ து

மன்னியசீர்ச்சருக்கம்.

பூசலார்நாயனார்புராணம்.

அன்றினார் புரமெ ரித்தார்க் காலய மெடுக்க வெண்ணி யொன்றுமங் குதவா தாக வுணர்வினா லெடுக்குந் தன்மை நன்றென மனத்தி னாலே நல்லவா லயந்தான் செய்த நின்றஜூப் பூசலார்த நினைவினை யுரைக்க லுற்றும். (க)

உலகினி லொழுக்க மென்று முயர்பெருந் தொண்டை காட்டு நலமிரு சிறப்பின் மிக்க நான்மறை விளங்கு முதூர் குலமுதற் சீல மென்றுங் குறைவிலா மறையோர் கொள்கை நிலவிய செல்வ மல்கி நிகழ்திரு நின்ற ஜூராம். (உ)

அருமறை மரபு லாழ வப்பதி வந்து சிந்தை தருமுணர் வான வெல்லார் தம்பிரான் கழன்மேற் சார வருநெறி மாரு வன்பு வளர்ந்தெழ வளர்ந்து வாய்மைப் பொருள்பெறு வேத நீதிக் கலையுணர் பொலிவின் மிக்கார். (உ)

அடுப்பது சிவன்பா லன்பர்க் காம்பணி செய்த லென்றே கொடுப்பதெவ் வகையுந் தேடி யவர்கொளக் கொடுத்தக் கங்கை மடுப்பொதி வேணி யையார் மகிழ்ந்துறை வதற்கோர் கோயி லெடுப்பது மனத்துக் கொண்டா நிருநிதி யின்மை பெண்ணார். (௪)

பூசலார்தாயுர்புராணம்.

தினம் கருதி யெங்கு மாகிதி வருந்தித் தேடி
கூத்துமொர் பொருட்பே நின்றி யென்செய்கே னென்றவைவர்
கிணப்பிடு வெடுக்க கோர்து சிகழ்வுறு சிதிய மெல்லார்
கிணத்துணை முதலாத் தேடிச் சிந்தையாற் திரட்டிக் கொண்டார். (௮)

சாதனத் தோடு தச்சர் தம்மைப் பனத்தாற் தேடி
நாதனுக் கால யஞ்செய் கலம்பெறு கன்னாட் கொண்டே
யாதரித் தாக மத்தா லடிநிலை பாரித் தன்பாற்
சாதலிற் கங்குற் போதுங் கண்படா தெடுக்க லுற்றார். (௯)

அடிமுத லுபான மாதி யாகிய படைக னெல்லாம்
வடிவுறுந் தொழில்கண் முற்ற மனத்தினால் வருத்து மான
முடிவுறு சிகரத் தானு முன்னிய முழுத்திற் கொண்டு
நெடிதுநான் கூடக்கோயி னிரம்பிட நினைவாற் செய்தார். (௧௦)

துப்பிடி ஈட்டு மிக்க சுதையுநல் விணையுஞ் செய்து
கூவலு மமைத்து மாடு கோயில்குழ் மதிலும் போக்கி
வாவிபுத் தொட்டு மற்றும் வேண்டிவ வருத்து மன்னுந்
தாபனஞ் சிவனுக் கேற்க விதித்தநான் சாரு நாளில். (௧௧)

காடவர் கோமான் கச்சிக் கற்றளி யெடுத்து முற்ற
மாடெலாஞ் சிவனுக் காகப் பெருஞ்செல்வம் வருத்தல் செய்வா
னாடமா வறியா தாரைத் தாபிக்கு மந்நான் முன்னு
னேடவர் கொன்றை வேய்த்தா ரிரவிடைக் கனவிலெய்தி. (௧௨)

கின்றலூர்ப் பூச லன்ப னெடிதுநா ணினைந்து செய்த
கன்றுகீ டால யத்து நாளைநாம் புருவோ ணியிங்
கொன்றிய செயலை நாளை யொழித்துயின் கொன்வா யென்று
கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர் கோயில்கொண் டருளப் போந்தார். (௧௩)

தொண்டரை வினக்கத் துயோ னருன்செயத் துயிலை நீங்கித்
திண்டிறன் மன்ன னந்தத் திருப்பணி செய்தார் தம்மைக்
கண்டிநான் வணங்க வேண்டு மென்றெழுங் காந் லோடு
தண்டலைச் சூழல் சூழ்ந்த கின்றலூர் வந்து சார்ந்தான். (௧௪)

அப்பதி யினைந்த பூச லன்பரிங் கமைத்த கோயி
லெப்புடை வதுவென் றங்க ணெய்தினார் தம்மைக் கேட்கச்
செப்பிய பூசல் கோயில் செய்ததொன் றிலலை யென்றார்
மெய்ப்பெரு மறையோ ரெல்லாம் வருகவென் றுரைத்தான் வேந்தன். (௧௫)

பூசா ரெல்லாம் வந்து புரவலன் றனைக் காண
மாசிலாப் பூச லார்தா மாநென மறையோ ரெல்லா
மாசில்வே தியனிய் லூரா னென்றவ சமைக்க வொட்டா
தீசனா ரன்பர் தம்பா லெய்தினான் னெய்ய வேலான். (௧௬)

தொண்டரைச் சென்று கண்ட மன்னவன் ரொழுது நீரிங்
கெண்டிசை யோரு மேத்த வெடுத்தவா லயந்தான் யாதிங்
கண்டநா யகரைத் தாபித் தருளுமா ளின்றென் றம்மைக்
கண்டடி பணிய வத்தேன் கண்ணுத லருள்பெற் றென்றான். (௧௭)

மன்னவ னுரைப்பக் கேட்ட வன்பர்தா மருண்டு நோக்கி
யென்னையோர் பொருளாக் கொண்டே யெம்பிரா னருள்செய் தாரோன்
முன்வரு நிதியி லாமை மனத்தினுள் முயன்ற கோயி
லின்னதா மென்று சிந்தித் தெடுத்தவா நெடித்துச் சொன்னார். (௧௭)

அரசனு மதினைக் கேட்டங் கதிரிய மெய்தி யென்னே
புரையது சிந்தை யன்பர் பெருமையென் நவரைப் போற்றி
விரைசெறி மாலை தாழ நிலமிசை வீழ்ந்து தாழ்ந்து
முரசெறி தானே யோடு மீண்டுதன் மூனார் புக்கான். (௧௮)

அன்பரு மமைத்த சிந்தை யாலயத் தரனார் தம்மை
நன்பெரும் பொழுது சாரத் தாபித்து நலத்தி னேடும்
பின்பு சூனை ளெல்லாம் பெருமையிற் பலநாட் பேணிப்
பொன்புனை மன்று ளாடும் பொற்கழ னீழல் புக்கார். (௧௯)

நீண்டசெஞ் சடையி னூர்க்கு நினைப்பினுற் கோயி லாக்கிப்
புண்டவன் பிடைய ருத பூசலார் பொற்றான் போற்றி
யாண்டகை வளவர் கோமா னுலகய்ய வளித்த செல்வப்
பாண்டிமா தேவி யார்தம் பாதங்கள் பரவ லுற்றேன். (௨௦)

பூசலார்நாயனார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௧௩௩.

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

மங்கையர்க்குத் தனிபரசி யெங்க டெய்வம் வளவர்திருக் குலக்கொழுந்து வளை
க்கை மானி, செங்கமலத் திருமடத்தை கன்னி நாடா டென்னர்குலப் பழிதீர்த்த
தெய்வப் பாவை, யெங்கன்பிரான் சண்பையர்கோ னருளி னாலே யிருந்தமிழ்நா டுற்ற
விடர் நீக்கித் தங்கள், பொங்கொளியெண் டிருநீறு பரப்பி னுரைப் போற்றுவார்
கழலெம்மாற் போற்ற லாமே. (௧)

பூசலார்கு ளாமணியாம் புகலி வேந்தர் போனகளுா னம்பொழிந்த புனித வாக்
காற், நேசுடைய பாடல்பெறுந் தவத்தி னுரைச் செப்புவதியா மென்னறிந்து தென்
னார் கோமான், மாசிலபுகழ் நெடுமாறன் நனக்குச் சைவ வழித்துணையாய் நெடுங்
கால மன்னிப் பின்னை, யாசினெறி யவரோடுங் கூட வீச ரடிசிழந்தி மும்புத்திருக்க
வருளும் பெற்றார். (௨)

வருநாளென் றும்பிழையாத் தெய்வப் பொன்னி வளம்பெருக்க வளவர்குலம்
பெருக்குந் தங்க, டிருநாடு போற்செழியர் தென்னாடு விளக்குஞ் சீர்வினக்கின் செய்
யசீ ரடிகள் போற்றி, யொருநாளுந் தன்செயலில் வழுவா தன்பர்க் குடைகோங்
கோவணமு ளெய்து நல்கும், பெருநாடிச் சாலியந்தம் குலத்திலுலந்த பெருந்தகையார்
சேசர்திறம் பேச லுற்றும். (௩)

மங்கையர்க்கரசியார்புராண முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௪,௧௩௩.

நேசநாயனாப்புராணம்.

சேர்வனர் சிறப்பின் மிக்க செயன்முறை யொழுக்கம் குன்று
கார்வனர் சிந்தை வாய்மை நன்மையார் மன்னி வாழும்
பார்வனர் புகழின் மிக்க பழம்பதி மதிதோய் நெற்றிக்
கார்வனர் சிகர மாடக் காம்பிலி பெண்ப தாகும். (ச)

அன்னகர் தன்னில் வாழ்வா ரறுவையர் குலத்து வந்தார்
மன்னிய தொழிலிற் றங்கண் மரபின் மேம்பாடு பெற்றார்
பன்னகா பரணற் கன்பர் பணிதலைக் கொண்டு பாதஞ்
சென்னியிற் கொண்டு போற்றுந் தேசினார் நேச ரென்பார். (உ)

ஆங்கவர் மனத்தின் செய்கை யானடிப் போதுக் காக்கி
யோங்கிய வாக்கின் செய்கை புயர்ந்தவஞ் செழுத்துக் காக்கித்
தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை தம்பிரா னடியார்க் காகப்
பாங்குடை புடைபுய் னோம் பழுதில்கோ வணமு செய்வார். (உ)

உடையொடு கல்ல னோ மொப்பில்கோ வணமு செய்து
விடையவ ரடியார் வந்து வேண்டுமா றறியு மாற்று
விடையரு தனித்து நானு மவர்கழு விறைஞ்சி யேத்தி
படைவுறு கலத்த ராதி யானடி நீழல் சேர்த்தார். (ச)

உ வ று.

கற்றை வேணி முடியார்தல் கழல்சேர் வதற்குக் கலத்தவினை
செற்ற நேசர் கழல்வணங்கிச் சிறப்பான் முன்னிப் பிறப்புணர்ந்து
பெற்ற முயர்த்தார் காலயங்கன் பெருகவமைத்து மண்ணுண்ட
கொற்ற வேந்தர் கோச்செங்கட் சோழர் பெருமை கூறுவார். (இ)

நேசநாயனாப்புராண முற்றிற்று.

— திருவிருத்தம் - ச, ௨௦௧.

கோச்செங்கட்சோழநாயனாப்புராணம்.

தூலயிற் புறவி னிறையளித்த சோழ ருரிமைச் சோனாட்டி
லூலயிற் றான மகிலொடுசந் தணிநீர்ப் பொன்னி மணிகொழிக்கும்
குலையிற் பெருகுஞ் சந்திரநீர்த் தத்தின் மருங்கு குளிரோலை
நிலயிற் பெருகுந் தருமிடைத் தருமீதன் காண மொன்றுனதால். (ச)

அப்பூய் காவில் வெண்ணுவ வதன்மே முன்னு னரிதேடு
மெய்ப்பூய் கழலார் வெளிப்படறு மிக்க தவத்தோர் வென்னாண்
கைப்பூய் புனறு முகந்தாட்டிக் கமழ்பூய் கொத்து மணிகிறைஞ்சி
மைப்பூய் குவளைக் கனத்தாரை நானும் வழிபட் டொழுருமால். (உ)

ஆன செயலாற் திருவாணக் காவென் றதற்குப் பெயராச
னான முடைய வொருசெவ்நி கம்பர் செம்பொற் திருமுடிமேற்
கானல் விரவுஞ் சருகுதிரா வண்ணம் ஆனந்த வாய்துலாண்
மேனற் திருமேற் டேடிபெண் விரித்து செநியப் புரிந்துனதால். (உ)

நன்று மிழைத்த சிலம்பிவலைப் பாப்பை நாதன்டிவணங்கச்
சென்ற யானை யறுசெதமென் நதனைச் சிதைக்கச் சிலம்பிதா
னன்று களிற்றின் கரஞ்சலவிற் றென்று மீள விழைத்ததனை
யன்று கழித்த பிற்றைநா ளடல்வெள் ளானை யழித்ததால்.

(ச)

எம்பி ரான்றன் மேனியின்மேற் சருகு விழாமை யான்வருந்தி
யும்ப ரிழைத்த னால்வலய மழிப்ப தேயென் றருத்தெழுந்து
வெம்பிச் சிலம்பி துதிக்கையினிற் புக்குக் கடிப்ப வேகத்தாற்
கும்ப யானை கைநிலத்தின் மோதிக் குலைந்து வீழ்த்ததால்.

(இ)

தறையிற் புடைப்பக் கைப்புக்க சிலம்பி தானு முயிரீங்க
மறையிற் பொருளுந் தருமாற்றன் மதயா னைக்கும் வரங்கொடுத்து
முறையிற் சிலம்பி தனைச்சோழர் குலத்து வந்து முன்னுதித்து
நிறையிற் புவனங் காத்தளிக்க வருள்செய் தருள நிலத்தின்கண்.

(ஊ)

வேறு.

தொன்மைதரு சோழர்குலத் தரசனாஞ் சுபதேவன்
நன்னுடைய பெருந்தேவி கமலவதி யுடன்சார்ந்து
மன்னுபுகழ்த் திருத்திலலை மன்றாடு மலர்ப்பாதஞ்
சென்னியுறப் பணிந்தேத்தித் திருப்படிக்கீழ் வழிபடுவான்.

(எ)

மக்கட்பே நின்மையினான் மாதேவி வரம்பேண்டச்
செக்கர்நெடுஞ் சடைக்கூத்தர் திருவுள்ளஞ் செய்தலினான்
மிக்கதிருப் பணிசெய்த சிலம்பிகுல வேந்துமகி
ழக்கமல வதிவயிற்றி னணிமகவாய் வந்தடைய.

(அ)

வேறு.

கழையார் தோளி கமலவதி தன்பாற் கருப்ப-நாணிரம்பி
விழையார் மகவு பெறவெடுத்த வேலையதனிற் காலமுணர்
பழையா ரொருநாழிகைகழித்துப் பிறக்கு மேலிப் பசுங்குழவி
புழையார் புவன மொருமுன்று மளிக்கு மென்ன வொள்ளிழையார்.

(ஈ)

பிறவா தொருநாழிகைகழித்தென் பின்னை பிறக்கும் பரிசென்கா
லுறவார் தெடுத்துத் துக்குமென வுற்ற செயன்மற் நதமுற்றி
யறவா ணர்கன்சொல் வியகால மனையப் பிணிவிட் டருமணியை
பிறவா தொழிவான் பெற்றெடுத்தென் கோச்செங்கட் கண்ணு னோவென்றான்.

(ஊ)

தேவி புதல்வற் பெற்றிறக்கச் செங்கோற் சோழன் சுபதேவ
னாவி யனைய வரும்புதல்வன் நன்னை வளர்த்தங் கணிமருட
மேவு முரிமை முடிவளித்துத் தானும் விரும்பு பெருந்தவத்தின்
ருவி னெனியைச் சென்றடைந்து தலைவர் சிவலோ கஞ்சார்ந்தான்.

(க)

கோதை வேலார் கோச்செங்கட் சோழர் தாயிக் குவலயத்தி
லாதி ழூத்தி யருளான்முன் னறிந்து பிறந்து மண்ணுள்வார்
பூத நாதன் ஞன்மகிழ்ந்து பொருத்தும் பெருந்தன் சிவாலயங்கள்
காத லோடும் பலவெடுக்குந் தொண்டு புரியுங் கடன்பூண்டார்.

(கஉ)

கூனைக் காவிற் றுன்முன்ன மருன்பெற் நதனை யறிந்தற்கு
மாணத் தறித்த திருக்கரத்தார் மகிழும் கோயில் செய்கின்றார்
ஞானச் சார்வாம் வெண்ணுவ லுடனே கூட கலஞ்சிறக்கப்
பானற் களத்துத் தம்பெருமா னமருங் கோயிற் பணிசமைத்தார்.

(கங)

வேறு.

மந்திரிக டமையேவி வள்ளல்கொடை வனபாயன்
முந்தைவருங் குலமுதலோ சாயமுதற் செங்குணை
ரந்தயில்கீர்ச் சோனாட்டி லகனாடு தோறுநீயார்
சந்திரசே கானமருத் தானங்கள் புலசமைத்தார்.

(௧௪)

அக்கோயி ரொறுஞ்சிவனுக் கழுதுபடி முதலான
யிக்கபெருஞ் செல்வங்கள் விருப்பினுந் திரிவனமுத்துத்
திக்கணத்துக் தனிச்செய்கோன் முனிநிதிநிதித் தேர்வேந்தர்
முக்கண்முத னடமாடு முத்தநிலை மூன்றினார்.

(௧௫)

திருவாரந்த செம்பொன்னி னம்பலத்தே கடஞ்செய்யும்
பெருமான யழவணங்கிப் பேரன்பு தலைநிப்ப
அருகாரின் றுளக்களிப்புத் தொழுதேத்தி புணற்புரான்
வருவாய்மை மறையவர்க்கு மாளிகைகள் பலசமைத்தார்.

(௧௬)

தேவர்பிரான் நிருத்தொண்டிற் கொச்செங்கட் செம்பியர்கோன்
பூவலயம் பொதுக்கி யாண்டருளிப் புணியின்மே
லேலியகற் குண்டிபுரிக் திமையவர்க் னடிபோற்ற
மேவினார் திருத்திலை வேந்தர்கு வடிநிழற்கீழ்.

(௧௭)

வேறு.

சுருள மிடற்றார் செய்ய கழலடி நீழல் சோ
வருகீர்மை புடைய செங்கட் சோழந்த மலர்த்தான் வாழ்த்தித்
தருகீர்மை யிசைகொன் யாழின் றிலைவரா புலக மேத்தார்
திருள கண்டப் பாணர் திறமினிச் செப்ப ஊற்றேன்.

(௧௮)

கோச்செங்கட்கோழநாயனார்புராண முற்றிற்று.

— திருவிருத்தம் - ௪, ௨௧௧. —

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்புராணம்.

எருக்கத்தம் புலியூர் மன்னி வாழ்பவ ரிறைவன் றன்கீர்
திருத்தரும் யாழி விட்டுப் பாவுவார் செழுஞ்சோ னாட்டில்
விருப்புது தான மெல்லாம் பணிந்துபோய் விளங்கு கடற்
பருப்பதச் சிலையார் மன்னு மாலவாய் பணியச் சென்றார்.

(௧)

சூலவா யமர்த்தார் கோயில் வரவிலை யடைந்து நின்ற
பாணய் சோழு கோத்த பண்ணினிற் கருவி கீக்கிக்
காலமா தரித்த பண்ணிற் றுழைபல முறைப் பாராய்ச்
தேலவார் குழலார் பாசர்யானின் யாழிவிட்டார்.

(௨)

மற்றவர் கருவிப் பாடன் மதுரை டிசை வாயிற்
கொற்றவன் நிருவுன் னத்துக் கொண்டுதன் குண்டடர்க் கெல்லா
மற்றைகாட் கன்னி லேவ வறுப்பெழுப்பாண னுரைத்
தெற்றினார் புரங்கள் சென்றார் திருமுன்பு கொண்டு புக்கார்.

(௩)

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாபுராணம். நிகக

அன்பர்கள் கொண்டு புக்க பொழுதினி லரிவை பாகன்
றன்பெரும் பணியா மென்று தமக்குமெய் புணர்ந்த லாலே
மன்பெரும் பாண னொரு மாமனைப் பாட வல்லார்
முன்பிருந் தியாழிற் கூடன் முதல்வரைப் பாடுகின்றார். (௪)

திரிபுர மெரித்த வாறுந் தேர்மிசை நின்ற வாறுங்
கரியினை புரித்த வாறுங் சுதமனைக் காய்ந்த வாறு
மரியயற் கரிய வாறு மடியவர்க்கு இகனிங் லாறும்
பரிவினாற் பாடக் கேட்டுப் பரமனா ரருளி னாலே. (௫)

அந்தரத் தெழுந்த வோசை வண்பினிற் பாணர் பாடுஞ்
சந்தயாழ் தரையிற் சிதந் தாக்கிண்கீக் கழிபு மென்று
சுந்தரப் பலகை முன்னீ நிடுமெனத் தொண்ட ரிட்டார்
செந்தமிழ்ப் பாண னொரு திருவருள் பெற்றுச் சேர்ந்தார். (௬)

தமனியப் பலகை யேறித் தந்திரிக் கருவி வாடுந்
துமையொரு பாகர் வண்மை புலகெலா மறிய வேத்தி
யிமையவர் போற்ற வேகி யெண்ணினு னங்கன் கும்பிட்
டமரநா டாளா தாளு ராண்டவ ரானார் சேர்ந்தார். (௭)

உ வ று.

*யில் வாயின் முன்னடைந்து கூற்றஞ் செற்ற பெருந்திறலுந்
னல்ல பெருங்கருணை யடியார்க் களிக்குந் தண்ணளிபு
புங் கருவி யிற்றொடுத்தங் கிட்டிப் பாடக் கேட்டங்கண்
யாயில் வேறு வடதிசையில் வகுப்பப் புருந்து வணங்கினார். (௮)

மூலத் தானத் தெழுந்தருளி யிருந்த முதல்வன் றனைவணங்கிச்
சாலக் கால மங்கிருந்து தம்பி ரான்றன் திருவருளந்
சிலத் தாரகன் பிரியாத திருவா ருரி னின்றபொ
யாலத் தார்ந்த கண்டத்தா ரமருந் தானம் பலவணங்கி. (௯)

ஆழி குழுந் திருத்தோணி யுமர்ந்த வம்மா னருளாலே
யாழின் மொழியா னுமைநூன மூட்ட வுண்ட வெம்பெருமான்
காழி நாடன் கவுணியர்கோன் கமல பாதம் வணங்குதற்கு
வாழி மறையோர் புகலியினின் வந்தார் சந்த விசைப்பாணர். (௧௦)

ஞான முண்டார் கேட்டருளி நல்ல விசையாழ்ப் பெரும்பாணர்ச்
கான படியாற் சிறப்பருளி யமரு நாளி லவர்பாடு
மேன்மைப் பதிகத் திசையாழி விடப்பெற் றுடனே மேலியின்
பாணந் கனத்தார் பெருமணத்தி லுடனே பரமர் தானடைந்தார். (௧௧)

அரும்பான் மையினிற் பெரும்பாணர் மலர்த்தான் வணங்கி வயற்சாலிக்
பார் சமுனித் திருநாவ ளாரிற் சைவக் கலைமறையோ
பார் நின்ற வணிலைவும் பணிபு மணிந்தா ருன்பெற்ற
அரும்பார் தொங்கற் சடையனாற் பெருமை சொல்ல லாறுகின்றும். (௧௨)

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாபுராண முற்றிற்று.

— திருவிருத்தம் — ௧௩௬.

சடையநாயனார்புராணம்.

தம்பி ராணத் தோழமைகொண்டருளித் தமது தடம்புயஞ்சேர்
கொம்ப னார்பா லொருது செல்ல வேலித் கொண்டருளு
மெம்பி ராணச் சேரமான் பெருமா னிணையி ஹிணைவரா
கம்பி யாரு ரைப்பயந்தார் ஞாலமெல்லாம் குடிவாழ.

(ச)

சடையநாயனார்புராண முற்றிற்று.

இசைஞானியார்புராணம்.

ஒழியாப் பெருமைச் சடையனா ருரிமைச் செல்வத் திருமணையா
ரழியாப் புரங்க ளெய்தழித்தா ராண்ட கம்பி தனைப்பயந்தா
ரிழியாக் குலத்தி னிசைஞானிப் பிராட்டி யாரை யென்சிறுபுன்
மொழியாற் புகழ முடியுமோ முடியா தெவர்க்கு முடியாதால்.

(ச)

இசைஞானியார்புராண முற்றிற்று.

ஐ திருவிருத்தம் - ச, உ, உ, உ.

மன்னியசீர்ச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது.

பதின்மூன்றாவது

வெள்ளானைச்சருக்கம்.

மூல மான திருத்தொண்டத் தொகைக்கு முதல்வ ராயிந்த
ஞால முய்ய வெழுத்தருளு கம்பி தம்பி ரான்றோழர்
காலு மலர்ச்செய் கமலக்கட் கழறிற் றறிவா ருடன்கூட
வால முண்டார் திருக்கலை யணந்த தறிந்த படியுரைப்பாம்.

(ச)

படியி னீடும் பத்திமுத லன்பு நீரிற் பணைத்தோங்கி
வடிவு கம்பி யாருநர் செம்பொன் மேனி வனப்பாகக்
கடிய வெய்ய விருவினையின் கணகட் டெழுத்து கதிர்பரப்பி
முடிவி லாத சிவபோக முதிர்ந்து முறுகி விளைந்ததால்.

(உ)

ஐர முரக மணித்தயிரா னன்ப ரணுக்க வன்ருண்ட
நீர மதுவார் மலர்ச்சோலை யெழிலா ருரி விருக்குகாட்
சேரர் பெருமா டுணைநினைந்து தெய்வப் பெருமான் கழல்வணங்கிச்
சாரன் மலைநா டுணைவதற்குத் தவிரா விருப்பி னுடன்போந்தார்.

(உ)

கன்னிப் பொன்னித் திருகாட்டு காதர் மகிழுந் திருப்பதிகன்
முன்னி யிறைஞ்சி யகன்றுபோய் முல்லைப் படப்பைப் கொல்லுமான்
துன்னி யுகைக்கும் குடக்கொங்கி லினைந்து தாய மதிவானீர்
சென்னி யிசைவைத் தவர்செல்வத் திருப்புக் கொளியூர் சென்றடைந்தார்.

(ச)

மறையோர் வாரு மப்பதியின் மாட வீதி மருங்கணைவார்
கிறைபுஞ் செல்வத் தெதிர்மனைக ளிரண்டி னிகழ்மல் கலவியங்க
ளறையு மொலியொன் தினிலொன்றி லீழுகை யொலிவக் தெழுதுமன்
குறையு மறையோர் கணையாண்டு முட்டினி கிகழ்வ தென்னென்றார்.

(ச)

அந்த ணைர் வணங்கியரும் புதல்வ ரிருவ ரையாண்டு
வந்த பிராயத் தினர்குளித்த மலின் முதலை யொருமகவை
முந்த விழுங்கப் பிழைத்தவனை முந்தா லணியுங் கலியாண
யிந்த மனைமற் றந்தமனை யிழந்தா ரழகை யென்றுரைத் தார்.

(க)

இத்தன் மையினைக் கேட்டருளி யிரங்குந் திருவுள் ளத்தினரா
மொய்த்த முகைத்தார் வன்றெண்டர் தம்மை முன்னே கண்டிறைஞ்ச
வைத்த சிந்தை மறையோனு மனைவி தானு மகவிழந்த
சித்த சோகந் தெரியாமே வந்து திருத்தா ளிறைஞ்சினார்.

(எ)

துன்ப மகல முகமலர்ந்து தொழுவார் தம்மை முகநோக்கி
யின்ப மைத்தன் றனையிழந்தீர் நீரோ வென்ன வெதிர்வணங்கி
முன்பு புருத் து போனது முன்னே வணங்க முயல்கின்றே
மன்பு பழுதா காமலெழுந் தருளப் பெற்றே மெனத்தொழுதார்.

(அ)

மைத்தன் றன்னை யிழந்ததுயர் மறந்து நான்வந் தனைந்ததற்கே
சிந்தை மகிழ்ந்தார் மறையோனு மனைவி தானுஞ் சிறுவனையா
னந்த முதலை வாய்கின்ற மழைத்துக் கொடுத்தே யவிநாசி
யெந்தை பெருமான் கழல்பணிவே நென்றார் சென்ற ரிடர்களைவார்.

(க)

இவ்வா றருளிச் செய்தருளி யிவர்கள் புதல்வன் றனைக்கொடிய
வெவ்வாய் முதலை விழுங்குமடு வெங்கே யென்று வினவிக்கேட்
டவ்வாழ் பொய்கைக் கரையிலெழுந் தருளி யவனை யன்றுகவர்
வைவா ளெயிற்று முதலைகொடு வருதற் கெடுத்தார் திருப்பதிகம்.

(க0)

உரைப்பா ருரையென் றெடுத்திருப் பாட்டு முடியா முன்னுயர்ந்த
வரைப்பான் மையினீ டடம்புயத்து மறவி மைந்த னுயிர்கொணர்ந்து
திரைப்பாய் புனலின் முதலையயிற் றுடலிற் சென்ற வான்கொருந்
தரைப்பால் வளர்ந்த தென்கிரம்ப முதலை வாயிற் றருவித்தான்.

(கக)

பெருவாய் முதலை கரையின்கட் கொடுவந் துமிழ்ந்த பின்னதனை
யருகா கின்ற தாயோடி. யெடுத்துக் கொடுவந் துயிரளித்த
திருவா ளன்றன் சேவடிக்கீழ்ச் சீல மறையோ னெடுவீழ்ந்தான்
மருவார் தருவின் மலர்மாரி பொழிந்தார் விசம்பில் வாளுரைகள்.

(கஉ)

மண்ணி னுள்ளோ ரதிகயித்தார் மறையோ ரெல்லா முத்தரியம்
விண்ணி லேற விட்டார்த்தார் வேத நாத மிக்கெழுந்த
தண்ண லாரு மவிநாசி யரனார் தம்மை யருமறையோன்
கண்ணின் மணியாம் புதல்வனையுங் கொண்டு பணிந்தார் காசினிமேல்.

(கங)

பரவுப் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடிப் பணிந்து போந்தன்பு
விரவு மறையோன் காதலனை வெண்ணூல் பூட்டி யண்ணலார்
முரசு மீயம்பக் கலியாண முடித்து முடிச்சே ரலர்தம்பாற்
குரவ மலர்ப்பூந் தண்சோலை குலவு மலைநா டண்கின்றார்.

(கச)

சென்ற சென்ற குடபுலத்துச் சிவனா ரடியார் பதிகடொறு
நன்று மகிழ்வுந் தின்புற்று நலஞ்சேர் தலமுஞ் கானகமுந்
துன்று மணிகீர்க் கான்யாறுந் துறுகற் சுரமுந் கடந்தருளிக்
குன்ற வளரூட் டகம் புருந்தார் குலவு மடியே னகம்புருந்தார்.

(கசி)

முன்னுண் முதலை வாய்ப்புக்க மைந்தன் முன்போல் வரமீட்டுத்
தென்னு ரூர ரெழுந்தருளா கின்ற ரென்று சேர்ப்பிராற்
கங்காட் டரூர ரடியார்கண் முன்னே யோடி யறிவிப்பப்
பொன்னார் கிழியு மணிப்பூணுங் காசுந் தூசம் பொழிந்தளித்தார். (க௯)

செய்வ தொன்று மறியாது சிந்தை மகிழ்ந்து களிகூர்ந்தெ
னைய னனைந்தா னெனையாளு மண்ண லனைந்தா னுருரிற்
சைவ னனைந்தா னென்றுணையாந் தலைவ னனைந்தான் றாணியெலா
முய்ய வனைந்தா னனைந்தானென் றோகை முரசஞ் சாற்றுவித்தார். (க௯)

பெருகு மதிதா லமைச்சர்களை யழைத்துப் பெரியோ ரெழுந்தருளப்
பொருவி னகா மலங்கரிக்கப் பண்ணிப் பயணம் புறப்படுவித்
தருவி மதமால் யானையினை யனைந்து யிசைகொண் டரசர்பெருந்
தெருவு கழிய வெதிர்வந்தார் சேரர் குலமுய்க் திடவந்தார். (க௯)

மலைகாட் டெல்ல வுட்புகுத வந்த வன்றெண் டரைவரையிற்
கிலைகாட் டியவெல் கொடித்தாணைச் சேரர் பெருமா செதிர்சென்று
தலைகாட் கமலப் போதனைய சரணம் பணியத் தாலில்பல
கிலைகாட் டமுத வாளுநர் தாமுந் தொழுது கலந்தனரால். (க௯)

சிந்தை மகிழுஞ் சோலனார் திருவா ரூர ரெனுமிவர்க
டந்த மணிமே னிகள்தேரு மெனினு மொன்றாக் தன்மையராய்
முத்த வெழுங்கா தலிற்றெழுது முயங்கி யுதியர் முதல்வேந்த
ரெத்தை பெருமான் நிருவாருந் செல்வம் வினவி யின்புற்றார். (௨௦)

ஒருவ ரொருவ ரிற்கலந்து குறைபா டின்றி யுயர்காத
விருவர் நண்பின் செயல்கண்ட விரண்டு திறத்து மாந்தர்களும்
பெருகு மகிழ்ச்சி கலந்தார்த்தார் பெருமா டமிழின் பெருமானை
வருகை வரையின் மிசையேற்றித் தாம்பின் மதிவெண் குடைகவித்தார். (௨௧)

உதியர் பெருமான் பெருஞ்சேனை யோதங் கிளர்ந்த தெனவார்ப்பக்
கதிர்வெண் டிருநீற் றன்பர்குழாய் கங்கை கிளர்ந்த தெனவார்ப்ப
வெதிர்வந் திறைஞ்சு மமைச்சர்குழா மேறு மிவுளித் துகளார்ப்ப
மதிதங் கியமஞ் சணியிஞ்சி வஞ்சி மணிவா யிலையனைந்தார். (௨௨)

வேறு.

தூண மொழிகண் முழங்கிட வாடினர் குணலை ளந்தணர்
வாரண மதமழை சிந்தின வாசிகள் கிளரொலி பொங்கின்
பூரண பலச மலிந்தன பூமழை மகளிர் பொழிந்திடு
தோரண மறுகு புருத்தது தோழர்க ணடவிய குஞ்சரம். (௨௩)

அரிவையர் தெருவி னடம்பயி லணிகிளர் தளிரடி தங்கிய
பரிபுர வொலிகள் கிளர்ந்தன பனைமூர சொலிகள் பார்த்தன
சுரிவனை நிரைகண் முரன்றன துணைவர்க ளிருவரும் வந்தணி
விரிதரு பவன நெடுங்கடை விறன்மத கரியி னிழிந்தனர். (௨௪)

தூதர மலர்தர ளம்பொரி தூவிமு னிருபுடை யின்கணு
கான்மறை முனிவர்கண் மங்கல நாமநன் மொழிகள் விளம்பிட
மேனிறை நிழல்செய வெண்குடை வீசிய கவரி மருங்குற
வானவர் தலைவரு நண்பரு மாளிகை நடுவுந்நனார். (௨௫)

அரியணை யதனின் விளங்கிட வடன்முழ விடையென நம்பியை
வரிமல ரமளி யமர்ந்திட மலையூர் டலைவர் பணிந்தபி
ஹரிமொகல் வினைகள் புரிந்தன வுரைமுடி விலவென முன்செய்து
பரிசை மனமகி மும்படி பலபடி மணிசிதி சிந்தினர்.

(௨௭)

வேறு.

இன்ன தன்மையி லுதியர்க டலைவர்தா மிடர்கெட முனைப்பாடி
மன்னர் தம்முடன் மகிழ்ந்தினி துறையுநான் மலநெடு நாட்டெங்கும்
பன்ன கம்புனை பரமர்தத் திருப்பதி பலவுடன் பணிந்தேத்திப்
பொன்னெ டுந்தட மூதெயின் மகோதையிற் புருந்தனர் வன்றொண்டர்.

(௨௮)

ஆய செய்கையி னுள்பல கழிந்தபி னரசர்கண் முதற்சேரர்
தாய மஞ்சனத் தொழிலினிற் றொடங்கிடத் துணைவராம் வன்றொண்டர்
பாய கங்கைக்கும் நெடுஞ்சடைப் பரமரைப் பண்டுதாம் பிரிந்தெய்துஞ்
சேய நன்னெறி குறுகிடத் குறுகினர் திருவஞ்சைக் களந்தன்னில்.

(௨௯)

சரிய கண்டர்தங் கோயிலை வலங்கொண்டு காதலார் பெருகன்பு
புரிபு முள்ளத்த ருள்ளணைத் திறைவர்தம் பூங்குழ விணைபோற்றி
யரிய செய்கையி லவனியில் வீழ்ந்தெழுத் தலைப்புறு மனைவாழ்க்கை
சரிய வேதலைக் குத்தலை மாலையென் றெடுத்தனர் தமிழ்மாலே.

(௩௦)

எடுத்த வத்திருப் பதிகத்தி னுட்குறிப் பிவ்வுல கினிற்பாச
மடுத்த வாழ்க்கையை யறுத்திட வேண்டுமென் நன்பரன் பினிற்பாடக்
கடுத்த தும்பிய கண்டர்தத் கயிலையிற் கணத்தவ ருடன்கூடத்
தடுத்த செய்கைதான் முடிந்திடத் தங்கமுற் சார்புதத் தளிக்கின்றார்.

(௩௧)

மன்ற லந்தரு மிடைந்தபூங் கயிலையின் மலைவல்லி யுடன்கூட
வென்றி வெள்விடைப் பாகர்தாம் வீற்றிருந் தருளிய பொழுதின்ச
ஹென்று சிந்தைநம் மூரணை யும்பர்வெள் ளானையி னுடனேற்றிச்
சென்று கொண்டிக்கு வாருமென் நயன்முதற் றேவர்கட் கருள்செய்தார்.

(௩௨)

வான நாடர்க ளரியயன் முதலினோர் வணங்கிமுன் விடைகொண்டு
தூந் லந்திகழ் சோதிவெள் ளானையுங் கொண்டுவன் றொண்டர்க்குத்
தேன லம்புதன் சோலைக்கும் மகோதையிற் திருவஞ்சைக் களஞ்சேரக்
கானி வல்கொள வலங்கொண்டு மேலினார் கடிமதிற் திருவாயில்.

(௩௩)

தேவர் தங்குமா நெருங்கிய வாய்தலிற் திருநாவ லூரார்தங்
காவன் மன்னரும் புறப்பட வெதிர்கொண்டு கயிலைத் திருக்கின்ற
பூவ லம்புதன் புனற்சடை முடியவ ரருளிப்பா டெனப்போற்றி
யேவ லென்றபின் செய்வதொன் நிலாதவர் பணிந்தெழுத் தெதிரேற்றார்.

(௩௪)

ஏற்ற தொண்டரை யண்டர்வெள் ளானையி னெதிர்வலக் கொண்டேற்ற
நாற்ற டங்கடன் முழக்கென வைவகை நாதயி் தெழுந்தார்ப்பப்
போற்றி வானவர் பூமழை பொழிந்திடப் போதுவா ருயிரெல்லாங்
சூற்று மாற்றங்க ளுணர்பெருந் துணைவரை மனத்தினிற் கொடுசார்த்தார்.

(௩௫)

சேரர் தம்பிரான் நம்பிரான் ரோழர்தஞ் செயலறிந் தப்போதே
சார கின்றதோர் பரியினை மிசைக்கொண்டு திருவஞ்சைக் களஞ்சார்வார்
வீர வெண்களி றுகைத்துவின் மேற்செலு மெய்த்தொண்டர் தமைக்கண்டார்
புரி னின்றிலர் சென்றதம் மனத்தொடு பரியுமுன் செலவிட்டார்.

(௩௬)

விட்ட வெம்பரிச் செவியினிற் புலிமுதல் வேந்தர்தாம் விதியாலே
யிட்ட மாஞ்சிவ மந்திர மோதலி னிருவிசும் பெழப் பாய்ந்து
மட்ட லார்த்தபைத் தெரியல்வன் றெண்டர்மேல் கொண்டமா தங்கத்தை
முட்ட வெய்திமுன் வலங்கொண்டு சென்றது மற்றதன் முன்னாக. (௩௧)

உதியர் மன்னவர் தம்பெருஞ் சேனையி னுடன்சென்ற படைவீரர்
கதிகொள் வாசியிற் செல்பவர் தம்மைத்தங் கட்புலப் படுமெல்லே
யெதிர்வி சும்பினிற் கண்டுபின் கண்டில ராசலி நெல்லாரு
முதிரு மன்பினி லுருவிய சரிகையான் முறைமுறை யுடல்வீழ்த்தார். (௩௨)

வீர யாக்கையை மேல்கொண்டு சென்றுபோய் வில்லவர் பெருமானைச்
சார முன்சென்று சேவக மேற்றனர் தனித்தொண்டர் மேல்கொண்ட
வாரு மும்மதத் தருவிவென் ளானைக்கு வயப்பரி முன்வைத்துச்
சேரர் வீரருஞ் சென்றனர் மன்றவர் திருமலைத் திசைநோக்கி. (௩௩)

யானை மேல்கொண்டு செல்கின்ற பொழுதினி லிமையவர் குழாமென்னுந்
தானை முன்செலத் தானெனை முன்படைத் தானெனுந் தமிழ்மலை
மான வன்றெண்டர் பாடிமுன் னனைத்தனர் மதிந்தி பொதிவேணித்
தேன லம்புதண் கொன்றையார் திருமலைத் தென்றிசைத் திருவாயில். (௩௪)

மாசில் வெண்மைசேர் பேரொளி யுலகெலா மலர்த்திட வளர்மெய்ம்மை
யாசி லன்பர்தஞ் சிந்தைபோல் விளங்கிய வணிகிளர் மணிவாயிற்
நேச தங்கிய யானையும் புரலியு மிழிந்துசே ணிடைச்செல்வா
நீசர் வெள்ளிமா மலைத்தடை பலகடற் தெய்தினர் மணிவரயில். (௪௦)

அங்க நெய்திய திருவணுக் கன்றிரு வாயிலி னடற்சேரர்
தங்கன் காவலர் தடையுண்டு சின்றனர் தம்பிரா னருளாலே
பொங்கு மாமதம் பொழித்தவென் ளானையி னும்பர்போற் றிடப்போந்த
கங்கன் காவலர் நாவலர் காவலர் நண்ணினார் திருமுன்பு. (௪௧)

சென்று கண்ணுத றிருமுன்பு தா ழ்த்துவீழ்ந் தெழுத்துசே ணிடைவிட்ட
கன்று கோலினக் கண்டணைத் ததுவெனக் காதலின் விரைந்தெய்தி
சின்று போற்றிய தனிப்பெருத் தொண்டரை நேரிழை வலப்பாகத்
தொன்று மேனிய ஞானே வந்தனை யென்றன ருலகுய். (௪௨)

அடிய நேன்பிழை பொறுத்தெனை யாண்டுகொண் டத்தொடக் கிணைக்கி
முடிவி லாகெறி தரும்பெருங் கருணையென் றரத்ததோ வென முன்னர்ப்
படியு டெஞ்சொடு பன்முறை பணித்தெழும் பரம்பரை யானந்த
வடியு சின்றது போன்றின்ப வெள்ளத்து மலர்த்தனர் வன்றெண்டர். (௪௩)

சின்ன வன்றெண்டர் நீரணி வேணிய சின்மலர்க் கழல்சாரச்
சென்று சேரலன் றிருமணி வாயிலின் புறத்தின னெனச்செப்பக்
குன்ற வில்லியார் பெரியதே வரைச்சென்று கொணர்கென வவரெய்தி
வென்றி வானவர்க் கருளிப்பா டெனவவர் கழறொழி விரைந்தெய்தி. (௪௪)

மங்கை பாகர்தற் திருமுன்பு சேய்த்தாக வந்தித்து மகிழ்வெய்திப்
பொங்கு மன்பினிற் சேரலர் போற்றிடப் புதுமதி யிலகின்ற
கங்கை வார்சடைக் கயிலை யகர்திரு முறுவலின் கதிர்காட்டி
யிங்கு நாமழை யாமைகீ யெய்திய தென்னென வருள்செய்தார். (௪௫)

அரச ரஞ்சலி கூப்பிதின் மடியனே னாநார் கழல்போற்றிப்
புரசை யானாமுன் சேவித்து வந்தனன் பொழியுநின் கருணைத்தெண்
டிகரசெய் வெள்ளமுன் கொடுவந்து புருதலிற் றிருமுன்பு வரப்பெற்றேன்
விவரசெய் கொன்றைசேர் வேணியா யினியொரு விண்ணப்ப முனதென்று. (சக)

பெருகு வேதமு முனிவருந் துதிப்பரும் பெருமையா யுனையன்பாற்
றிருவு லாப்புறம் பாடினேன் றிருச்செவி சாத்திடப் பெறவேண்டு
மருவு பாசத்தை யகன்றிட வன்றொண்டர் கூட்டம்வைத் தாயென்ன
வருளு மீசருஞ் சொல்லுக வென்றன ரன்பருங் கேட்பித்தார். (சஎ)

சேர் காவலர் பரிவுடன் கேட்பித்த திருவுலாப் புறங்கொண்டு
காரி பாகரு நலமிகு திருவரு ணயப்புட னுஞ்செய்வா
ருர னாகிய வாலால சுந்தர னுடனமர்ந் திருவீருஞ்
சாரு நங்கண் நாதர்தந் தலைமையிற் றங்குமென் றருஞ்செய்தார். (சஅ)

அன்ன தன்மையி லிருவரும் பணிந்தெழுந் தருடலை மேற்கொண்டு
மன்னும் வன்றொண்ட ராலால சுந்தர ராகித்தாம் வழுவாத
முன்னை நல்வினைத் தொழிற்றலை நின்றனர் முதற்சேரர் பெருமானு
நன்மை சேர்கண் நாதரா யவர்செயு நயப்புறு தொழில்பூண்டார். (சக)

தலத்து வந்துமுன் னுதயஞ்செய் பரவையார் சங்கிலி யாரென்னு
நலத்தின் மிக்கவர் வல்வினைத் துடக்கற நாயகி யருளாலே
யலத்த மெல்லடிக்க கமலினி யாருட னனித்திதை யாராகி
மலைத்த னிப்பெரு மாண்மகன் கோயிலிற் றத்தொழில் வழிகின்றார். (இஃ)

வாழி மாதவ நாலால சுந்தரர் வழியிடை யருஞ்செய்த
வேழி னைத்திருப் பதிகமிய வுலகினி லேற்றிட வெறிமுநீர்
ராழி வேந்தனும் வருணனுக் களித்திட வவனுமவ் வருங்குடி
பூழி யிற்றனி யொருவர்தந் திருவஞ்சைக் களத்திலுயத் துணர்வித்தான். (இச)

சேர் காவலர் விண்ணப்பஞ் செய்தவத் திருவுலாப் புறமன்று
சாரல் வெள்ளியங் கயிலையிற் கேட்டமா சாத்தனார் தரித்திர்த்தப்
பாரில் வேதியர் திருப்பிட ஆர்தனில் வெளிப்படப் பகர்த்தெங்கு
நாந வேலைகு முலகினில் வினங்கிட நாட்டினர் நலத்தாலே. (இஉ)

வேறு.

என்று மின்பம் பெருகு மியல்பினே
டொன்று காதலித் துள்ளமு மேங்கிட
மன்று னாரடி யார்வர வான்புகழ்
கின்ற தெங்கு கிலவி புலகெலாம். (இஉ)

வெள்ளாண்ச்சருக்க முற்றிற்று.

இரண்டாங்காண்ட முற்றுப்பெற்றது.

திருவிருத்தம் - ச,உ,அக.

பெரியபுராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

DR. U. V. S. IYER LIBRARY

